

„ИЗГРЕВЪТ“

**НА
БЯЛОТО БРАТСТВО**

**ПЕЕ И СВИРИ
УЧИ И ЖИВЕЕ**

32

**Библиотека
“Житен клас”**

ИЗГРЕВЪТ НА БЯЛОТО БРАТСТВО ПЕЕ И СВИРИ УЧИ И ЖИВЕЕ

**Спомени на съвременници
и последователи на
Всемировия Учител Беинса Дуно**

**ТОМ 32
БОРИС НИКОЛОВ И СЛОВOTO
НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ**

Събрал, подбрал, записал, съхранил и представил
Вергилий Кръстев

Библиотека „Житен клас“
София 2016

Изгревът на Бялото Братство, пее и свири, учи и живее : спомени на съвременници и последователи на Всемировия Учител Беинса Дуно. Т. 32, Борис Николов и Словото на Учителя Дънов / събрал, подбр., записал, съхранил и представил Вергилий Кръстев. – София : Житен клас, 2016

ISBN 978-954-9915-27-3

141.33(497.2)(092)(093.3)

215(497.2)(092)(093.3)

92 Николов, Борис

1. Николов, Борис, 1900-1991 - спомени

2. Дъновизъм - спомени

ISBN: 954-954-9915-27-3 (т. 32)

© Вергилий Николов Кръстев, съставител, редактор, 2016

© Вихър Ангелов Пенков, дигитализация и обработка
на снимковия материал, 2016

© издателство „Житен клас“ - София

Всички права запазени.

Не се разрешава препечатването на отделни части от сборника в периодичния печат и в книги, без разрешение от съставителя на изданието.

ПОСВЕЩЕНИЕ

ДЕСЯТЪКЪТ ЗА ГОСПОДА

разговори с Учителя Дънов в Горницата при салона на Изгрева,
1.XI.1939 г., Изгрев, София

1. Учителят говори: „Защо трябва да се дава десятъка? – Това е семето! Нали земеделецът ще извади житото, което го е турил в хамбара. Това е туй, което сеем. От него ще имаме плодородие. **Десятъкът** – това е семето, плодът, житото, което си овършал, и който си изкарал. И посял!”

2. Значи давай, за да ти се даде една десета от онова, което приемеш. Шест деня ще работиш, един ден на Господа ще дадеш. Ако работиш, то посвети единият ден на Бога, тогава и другите дни ще се благословят. Това е ден на Любовта, да се прояви Божественото – десятъка, чрез тебе към другите около тебе. И тогава върху тебе ще дойде десетократно.

3. Ако всички хора даваха десетък, не щеше да има беден човек, не щеше да имане щастни. И десятъка човек да го пази със съзнание. **Десятъкът да се даде, а капиталът да е в обръщение.** Не е в натрупването на много кръв, но тази кръв трябва да циркулира, постоянно да е в обръщение.

4. Егоисти са станали хората, понеже са се свили и малко дават. Отвърстието, през което дават е много тесно и малко дават. А трябва да се изправи, да се отвори отвърстието повече, да се разширят порите на капилярните съдове и тогава болките престават. А инак, като минават, образуват триене и се образува болка.

5. А този човек, трябва да бъде разположен. Дойде ти нещо, да кажеш: „За добро е!” – „Ама защо това нещо ми идва, и така да се живее?” Каквото и да кажеш, няма полза. Кажи: „За добро е това. Вече една поука имам и ще кажа: „Аз като него няма да постъпя.” – „Ама той е казал една лоша дума!” – „Аз няма да я казвам! Туй то – няма и няма! Ще мълча.”

6. Има три вида десятък:

На **Физическото поле** – на Земята, се принася от хората, в които обитава **Светлината**. Десятъкът е място на физическото поле.

В **Духовният свят**, десятъка предаден от Земята, се приема от **ангелите** като небесна храна за тях, при което като ответ изпращат **Виделина** за хората, чрез която те се възраждат вътрешно и живеят чрез нейната сила. Тук действат духовни закони за духовните човеци, които притежават духовни сетива за общение помежду си. Без духовните сетива, няма да има общение едни с други.

В **Божественият свят** десятъка, който е даден от хората на Земята, приет от духовния свят, той се приема и от светлината на Божествения свят, наречен **Слава** и раздава Божествената си сила, чрез Мировата Любов. А какво е тя?

7. **Мировата Любов**, която излиза от **центъра на Вселената** и отива към нейната периферия и се приема от човека.

Ето така: в **чувствения свят** – като стремеж и подтик на ергена към момата и на момата към ергена, в **умствения свят** – като сила, в **душата** – като чувство, а в **Духа** – като принцип.

Душата е лъч от Бога и присъства и е жива през цялата вечност. Като слънчев лъч, идващ от Слънцето, като лъч, идващ от духовното Слънце и като лъч от Божественото Слънце и от Бога.

Духът като принцип обхваща първоначалото на живота, и запазва и съхранява това **първично начало**. От начало до края на живота. И като присъствие на Земята, в духовния свят и в Божествения свят. Навсякъде!

8. Десятъкът е семето, което ти сееш и туй семе ще произведе плода! Онова, което си дал на Господа, то ще произведе своята полза. То не може да не я даде. Ти направи **Доброто** и го хвърли във водата, то не може да не принесе своята полза. То е семе. Ти го посей. Нивите са **хорските мозъци**, в които ти ще посадиш семето. То е доброто, което ти правиш, то е нивата, в която ти ще посадиш. Доброто, което правиш, то е посятото на нивата и то ще възрасте!

9. Ангелите от духовния свят със своите рала орат върху нивите си, а това са мозъците на хората и там посадят своите семена. А тези семена представляват идеите от духовния свят. И тогава една мисъл влиза в мозъка на човека, забива се в неговия ум и той си казва: „Ето, една мисъл ми дойде в главата.“ Да, тя е дошла, но тя не е твоя. Това е порасналото семе, посято от ангелите в твоя мозък. Затова пази я, наглеждай я, охранявай я, да не би да дойде някое говедо и да я опасе, когато тя е още стрък от трева. И ще станеш на опасана и гола нива, или ливада.

Говеда са това. Не е шега работа!

10. В духовният свят, там семената също растат. И там са повече, защото се умножават. Половината ще е за тебе, а половината, другата, ще дадеш. Такъв е законът в духовния свят. Ще дадеш: половина на половината. Едно към едно.

На **Физическото поле**, на Земята – само една десета ще дадеш, а девет десети са за тебе. Запомни го!

В **Духовният свят** – половината е за тебе, а другата половина ще раздадеш, за да разполага с нея духовния свят. Запомни го!

В **Божественият свят** – всичко ще дадеш! Понеже като дадем, Бог е с нас, Който ни подбужда към добро. – „Давайте и ще ви се даде.“ Такъв е Божествения закон. Запомни го!

11. Бог иска една десета да дадеш от всичко. Защото от десет минути, ти десетък също можеш да дадеш. Законът следва така: три минути като работиш, едната минута ще посветиш на Господа. Ти си чиновник. След като работиш десет минути, едната минута ще седнеш и ще си помислиш за Господа. Ще размишляваш за Него. Това е десетъкът!

12. От десет часа, единият час за Господа ще посветиш. Девет часа ще работиш, а единият час е за Господа. За него няма да взимаш пари, и да ти плащат. Та като дойде едната секунда, единия час, то деветте секунди и деветте часа са твои, а десетата е за Господа. Та времето като дойде, то на пътя ще се спрем. А защо ли? Девет минути ще работим, като

дойде десетата минута – за Господа ще помислим! Ще бъдем за 1 минута Негови!

13. Ще кажем така: „Туй за Господа трябва да дадем.” Тъй като живеем, животът ни ще се осмисля. Ти си се разтревожил. Имаш право десет секунди да се тревожиш, но като дойде десетата секунда, нямаш право върху нея. За Господа е тя. Така се осъществява от човека десятъка за Господа, чрез мисълта.

Десятъкът е от духовните човеци на Земята за съществата от Духовният и Божествения свят.

АМИН

Записала: стенографката Савка Керемидчиева на 1 ноември 1939 г., сряда.

Представя: Вергилий Кръстев

Какво стана с братския десятък от Школата на Учителя Дънов след 27.XII.1944 г. – виж „Изгревът”, том 1. 1993, с. 238–239; „Изгревът”, том 1. 2. изд. 2011, с. 275–276.

„Изгревът...”, том 31, с. 154, точка 19.6 и точка 19.; с. 175, точка 22.1 22.

ВЪВЕДЕНИЕ

ВЕРГИЛИЙ КРЪСТЕВ И ОКОВАНИЯТ АНГЕЛ

А. ЗАЩО И КАК БЕ ОКОВАН ВЪВ ВЕРИГА АНГЕЛА НЕБЕСЕН?

1. Запознанството и срещата ми с Борис Николов и Мария Тодорова е от 1969 г. Тогава бях на 31 години, а те бяха на – Борис на 69 години, а Мария на 71 години. Аз се явих там със строго определена програма пред тях. Бях изпратен за приемник, да спася, да съхраня всичко, което те съхраняваха в паметта си и онова, което бе останало от многобройните обиски на властите. Те не можеха да ме възприемат отначало, че аз имам програма и знаех какво искам! Не ме приемаха и за приемник. Но после се убедиха!

2. Те имаха свой живот. От сутрин до вечер при тях идваха хора на гости и на приказки. Аз бях изумен от това! Питам Мария: „Какво разговаряте при тези срещи?“ Отговаря ми: „За боб и за леща.“ Значи празни приказки. И когато аз протестирах, че тези посещения ми губят времето, и че аз не мога да си свърша работата, то тогава решихме да заключим външните врати на двора, за да не ни безпокоят. Но те идваха отзад и прескачаха оградата. Мина 4-5 часа и Борис и Мария не издържаха психически. И ми казаха: „Слушай, това е наш живот! Ние не можем да се откажем от него. Не можем без техните посещения. Загиваме без тях.“ И отвориха вратите. Аз се криех в една малка стаичка и чаках да се освободи някой от двамата, за да работя. И така бе години. Бях поставен при най-ограничителните условия за работа с тях.

3. Как съм издържал? Някой беше над мене и бе в мене и ме крепеше. Иначе щяха да ме разрушат! Тогава работех с тях и те трябваше да ми разказват опитностите си. И аз трябваше да ги записвам. Но това бе непосилно! Мария често боледуваше, защото я атакуваха сили, които искаха да я унищожат и да не остави никакви спомени и следи. Същото бе и с Борис. Освен това той тогава ходеше да работи и да прави мозайки. И винаги завършваше с пълен провал – беше възрастен и не можеше да работи. Накрая онези от неговата бригада се притичваха да му помагат. Изобщо и двамата ги отклоняваха непрекъснато. И така ми се пречеше да работя. И това беше отначало, та до края.

4. Накрая Борис започна да си записва спомените на стенограма, аз седях срещу него с магнетофона и записвах. Тогава да се намери магнетофонна лента бе много трудно и струваше 30 лв., което се равняваше на 1/3 от моята заплата. Така си осигурявах магнетофонна лента от 540 метра и я записвах на 4 писти, и накрая се получаваха 6 часа запис. Тези ленти се запазиха 30 години!

5. И така, дойде времето, когато тези магнетофонни ленти ги прослушвах, свалях ги от ръкописен текст и после ги диктувах на пишеща машина на Марийка Марашлиева. Купих електрическа пишеща машина „Оливети“ - италианска за 1 000 лв., което тогава се равняваше на 4 лекарски заплати. А аз живеях с пенсията на майка ми. Изобщо живеях в немотия и бях винаги гладен!

Знаете ли какво означава млад мъж, пълен със сили, ври и кипи отвътре, но винаги гладен? Не си дотяжда, защото парите му отиват за магнетофонни ленти! И от тогава до сега – все съм си гладен. И на очи! Как на очи? Гледам и виждам плодове и зеленчуци. Гладен съм за тях. Но не ги купувам. Имам си причини. Това е да си гладен на очи. А да нямаш пари за тях!

6. И така в „Изгревът“, том I бяха включени спомените на Мария Тодорова от с. 109-340, а на Борис Николов от с. 382-491. Излезна от печат 1993 г. Подготвих го цели две години, придружени с много трудности и с много предателства от онези, с които работех и на които заплащах. Накрая отидох навън, при външни хора и те ми довършиха книгата.

Тогава онази жена, която ми оформи том I ми каза: „Защо работиш с тези хора? Те ти пречат. Намери външни хора. Нали си плащаш?“ И така направих за „Изгревът“, том II и том III. И за следващите.

7. В „Изгревът“, том II от с. 104-333 бе публикуван от Борис Николов „Пътят на ученика“. Това е материал, който той го записваше на стенограма и после ми го диктуваше на магнетофона. Това е неговия I раздел. В следващия II раздел бяха „Примери из живота ни с Учителя“. Те започват от с. 334-403 на том II.

8. В „Изгревът“, том III, с. 4-133 бе раздел III - „Образи на ученици“. От с. 134-191 бе раздел IV - „С Учителя по планините. Екскурзиите.“

9. В „Изгревът“ том III, с. 192-237 бе раздел V „Окованият ангел на Изгрева“, част първа. Този материал трябва добре да се изучи, защото без него няма да можете да разберете следващия. И това е една много малка част, която е разказана и описана. Добре, че го отпечатах, за да се знаят нещата.

10. В „Изгревът“, том III, с. 238-270 е част втора на „Окованият ангел на Изгрева“. Това са малки и кратки истории от времето на затвора. Борис Николов е арестуван на 3 септември 1958 г. и освободен на 1 януари 1962 г. Без тези кратки описания, вие не можете да разберете нищо от следващия материал. Ето защо той бе включен от мен. Всичко е последователно завързано, като халки на вериги. Да не се къса и да не се изгуби. И то не се изгуби! Успях да го спася и публикувам!

11. В „Изгревът“, том III, с. 271-291 е част трета на „Окованият ангел говори“. Аз притежавах един материал за „Окованият ангел“ около 364 страници. Проучих го, отбелязах си онези места, които подхождаха за този том, после ги диктувах на Марийка Марашлиева, и тя ги написа на пишеша машина. Беше озаглавена „Мисли за ученика от окования ангел“. Бяха номерирани по точки от 1-109.

Накрая, на с. 283-284 имаше мои бележки, където е дадена истината за Ангела окован в плътта.

12. В „Изгревът“, том III, с. 291-384 бе сложена главата „Всемировият Учител и Школата на Бялото Братство и Новата епоха.“ Онова, което бе включено тука, трябваше да отговори на всички въпроси, които трябваше да възникнат в онзи човешки ум, който проучаваше тази епоха. И отговорът го имаше. Колко души са го прочели, не зная. Но зная, че никой това не го изпълнява. Не срещнах нито един! И по ваше време няма да има такъв. И затова се дойде до голямото отклонение от пътя на Школата след 1989 г.

Това е второто отклонение от 1990 г. А първото отклонение е след заминаването на Учителя и започва от 1945 г. В него участвуват всички, които са на Изгрева.

Б. ИЗПОВЕДТА НА АНГЕЛА НЕБЕСЕН

13. Борис Николов е боледувал от язва. По време на следствието се получава пробив на язвата, явява се кръвоизлив и той бива опериран в лечебницата на самия затвор. Извикали са хирурзи от вън. Възстановителният период е бил много труден, защото той е бил вегетарианец и е нямал подходяща храна. Мария Тодорова прави постъпки пред управата на затвора и накрая ѝ позволяват 2 пъти месечно да му занася приготвена от нея храна. На входа са проверявали храната, разрязвали са хляба и други по-обемисти неща. Борис е хапвал по трошичка от всичко. Накрая го преместват от затвора от София и го прехвърлят в Пазарджик. А от там в кариерите на с. Огняново. Това е пътят на оперирания от язва затворник.

14. Всеки месец 2 пъти на 1 и 15 число Мария е тръгвала с пълна раница, с подготвена храна на Борис. Пристигала е в затвора на Пазарджик, предавала е храната след проверка на портала и се е срещала с Борис. Обикновено бригадата на Петър Филипов са отделяли всеки по 5 лв. на 15 дни, за да се връчат на Мария, за да купи и подготви храна за Борис. Но идва момент, когато Петър искал да се налага над Мария и тя се противопоставяла, и тогава са спрели да ѝ дават пари. Тогава са се явили други, които са давали. И така, всеки месец на 1 и 15 число тя пътувала до затворника да му носи храна. След като Борис организирал мозайкаджийска бригада в затвора, режима около него се разхлабил и Мария свободно го посещавала.

15. И сега идваме до историята за онова, което е писал в затвора самия Борис. Още в София той се сдобил с едно малко моливче от 5 см. дължина. Но не е имал лист. Мария е подготвяла храната в буркани от 200 мл., с капачки на винт. На самата капачка отвътре е имало картонче, за да уплътнява капачката и да не се разлива храната. А под това картонче се е слагало едно малко листче 5/10 см., понякога сгънато на четири. На него Борис е писал на стенограма. И дори да са хванали това листче, не биха го разчели. Трябвало е да търсят стенограф. Но до провал не се е стигнало, защото само Мария е знаела как се получават от Борис тези листчета. После тя ги е разчитала и ги е носела до Боян Боев също да ги дешифрира. По този начин се получава и една писмена връзка между затворника и Борис. И което е също важно, Мария ми го показваше въпросното бурканче, което го бе запазила като спомен. Отвъртваше капачката, изваждаше картончето, слагаше едно празно листче и ми показваше отново как е осъществила този план.

Гледах го и не си вярвах на очите, че е възможно!

16. Тези листчета бяха сложени в един плик и са стояли от 1962 г. до 1972 г. – цели 10 години. Тогава се явих аз и ми казах моя план. В този план, трябваше да има място за тези стенограми, които бяха неразчетени и стояха в плика. Аз му изнесох цялата си концепция. Те двамата ме слушаха. Бяха възрастни. Този материал на никого не му трябваше и на никому не трябваше. Наоколо Изгрева се разрушаваше, Борис имаше много врагове, а вече малцина бяха останали живи, за да разказват. Те бяха пометени от събитията по процеса 1958-1962 г.

17. След дълги разговори с Борис, след като го убеждавах и доказвах, че ако не се подчини на моята програма, то той е загубен и няма да има историческа следа. Особено, когато разбра, че аз вече записвам спомените на Жечо Панайотов, той се стресна и се уплаши! И тогава се

амбицира. Започна да описва на стенограма своите спомени. Аз ги записах и ги издадох, и това са от точка 6 до точка 12 в настоящето изложение.

18. Освен „Пътят на ученика“, имаше и един друг раздел „Мисли на ученика“. Той ги изваждаше от своите тефтерчета и ги записваше отново на стенограма, после ги четеше през микрофон, и аз ги записвах. Дойде определеното време и аз го задвижих този ролков магнетофонен запис около 24 часа. Прехвърлих го на касетки и ги предадох на Марийка Марашлиева да го прехвърли на машинописен текст. Това е много трудно! Пускаш да се слуша касетката 1-2 изречения, спиращ магнетофона и записваш на пишещата машина онова, което си чул и запомнил. После връщаш магнетофонните ленти и проверяваш дали правилно си записал всичко. И така, изречение след изречение.

Този материал бе задвижен 2003 г., но Марийка бе възрастна и тя спря. После този материал се предаде на Полина да довърши тази работа. Тя го въведе, Вихър направи разпечатката и сега се прави корекциите върху текста, и после трябва да ги вкара в компютъра.

Така този материал е спасен от мен! При мен са неговите стенограми и магнетофонния му запис. И не можах да ги откраднат от мен.

19. Дойде времето и Борис започна да разчита онези малки листчета, които бяха изнасяни от Мария Тодорова чрез капачките на бурканчетата. Аз ги бях прибрал, за да не се загубят. После му ги дадох, за да работи по моя план. Той трябваше да ги разчете. Уточнихме се, че няма защо да ги пише отново на стенограма, защото те са написани, а да започне да ги разчита и да ги пише на пишеща машина. Той имаше пишеща машина, която укриваше, защото тогава, ако милицията узнае, че някъде има пишеща машина и се правят преписи, то тя правеше обиски, и ги прибираше. А винаги се намираше някой, който да наклевети.

Той пишеше бавно, но за няколко години, трябваше да ги напише. Пишеше ги на 2-3 копия с индиго. И бяхме се уточнили тези копия да дойдат всички при мене, заедно със стенограмите. Бях се уточнил с Борис Николов и с него по принцип няхахме различия. Но се яви в него „майстор Борис“, онзи мозайкаджийски дух, който му обсебваше тялото и проваляше всичко! Взимаше противоположни решения върху онова, за което се бях разбрал с истинския Борис. Как така? Ами така. Това е факт и то с последствия.

20. И един ден аз разбирам, че тези материали от „Окованият ангел“ не идват при мене, а ги насочват към други лица. А идеята е моя, планът е мой, и аз знам за какво ми трябва. Явиха се сили, искаха да ме отстранят! И те ме отстраниха. А как? Този машинописен текст не дойде при мен. Изкараха го на ксерокс и го раздаваха насам-натам. Но това, което там бе написано, изобщо не ги интересуваше онези, които бяха още живи и бяха съвременници на Борис. Изобщо не искаха да ги четат. Не искаха да слушат за него, защото му бяха яли попарата на неразбориите, причинени от „майстор Борис“. Но те не знаеха нищо за него и не знаеха, че той съществува. Само аз знаех. Сам го открих! И тогава Мария ми го показваше.

21. Ще ви разкажа един пример. Отивам при Борис. Виждам Мария в кухнята. Тя готви някакво ястие. Питам я: „Тук ли е Борис?“ Отговаря ми: „От една седмица го няма.“ Учудвам се! - „Къде е отишъл?“ - „Не зная, но знам, че го няма.“ Не мога да разбера нищо! Тя ме повежда в стаята. Гледам Борис седи на стола си, чете нещо. Вдига глава, но това е друг човек в него. В тялото му е друг, не е Борис. Борис е изчезнал и го няма. И при тези случаи, ако някой го посещаваше, той даваше различно решение

и онзи тръгваше да го изпълнява. А това бе решението на „майстор Борис“. А когато се връщаше истинския Борис, тогава при срещата си с хората, той отхвърляше предишното решение на онзи „майстор Борис“, който е бил в него. И това създаваше цяла паника у всички! И голямо противоречие, което не можеха да разрешат. Но за мен бе определено да ми се покаже истината. А защото преди това бях казал на Мария, че не разговарям с Борис, а с някой друг?! Тя одобрително кимна с глава. Съгласи се с мен. Тогава тя разбра, че аз вече различавам нещата и ми показва истинското лице на „майстор Борис“.

И в следващите срещи понякога тя ми казваше: „От 3 дни Борис го няма, но седи в градината на пейката.“ Аз отивах при него и разговарях обикновени неща. Понякога и то много често, трябваше да обучавам този „майстор Борис“, като му диктувах по точки какво трябва да върши. Понякога ме слушаше, но в повечето случаи правеше каквото си иска. И объркваше всички, които го посещаваха!

И така, машинописния текст на „Окованият ангел“ не дойде при мене. Прехвърлих го на ксерокс и го раздавах на насам-натам. Но не ми дадох и от ксерокса. Раздаваше го на мои съвременници. Но те не познаваха изобщо историята, която описах и отпечатах досега. Те не знаеха нищо! Но знаеха да пречат и да крадат моя план и труд. И крадяха много успешно!

Веднъж гледам на масата му едно ксерокс-копие. Като го видях, вдигнах скандал и започнах да се карам с него. Никой не смееше да му каже дума пред него! Пред него му се усмихваха, но зад гърба му говореха. Аз говорех направо. Стои пред мен и мига. Питам го: „Нали този план е мой? Нали аз задвижих всичко? Задвижих и теб. Защо предаваш моя план на враговете ми? Защо ме подменяш? Нали аз съм твоя приемник?“ Но говоря на истинския Борис. А той мълчи.

И оттогава започнаха предателствата срещу мен, и то по един и същи сценарий. Аз давам идеята, аз давам плана, аз задвижвам нещата, и тогава се явява някой, който е изпратен да ме окраде. А защо? Да ме отстрани. Да окраде материала, за да разполагат с него. А целта им – да опорочат всичко. И това започна от тогава, та чак досега – 2006 г. Цели 36 години! Ще може ли това всичко да издържите? Едва ли! А защо аз издържам? Не зная, но издържам!

П.П. Днес е 2016 г. Все е същото То продължава.

В. РАЗКАЯНИЯТА НА ПРИКОВАНИЯ АНГЕЛ

22. Аз реших повече с този материал да не се разправям. Бях ограбен отвътре и отвън. За мен бяха крадци и разбойници! И сега са такива. А той материала го беше предал на свои верни хора. Онзи „майстор Борис“, който му беше превзел тялото, правеше поразия след поразия! А тези младите, които се явяваха и бяха на моята възраст, не знаеха изобщо нищо. И да искаха да направят нещо – не можеха, защото не знаеха. Но се явиха да пречат. И сега ми пречат. Е, какво могат да направят сега през 2006 г., когато задвижвам този материал? Абсолютно нищо! И да го издадат – този материал не интересува никого, защото нищо не може да се разбере. А за да се разбере, трябва да премине през етапите от **точка 6 до точка 12**. Този материал, трябва да влезне в една концепция, която е създадена отпреди 35 години и сега дойде време да се изпълни. Но от мене, но не и от някой друг.

23. Ще ви разкажа как ме крадяха. При срещите си с Борис и Мария, аз повдигам и разглеждам някой теми. Те ме слушат внимателно. Минава време и Борис **включва моите идеи в неговите послания**, които той правеше и изпращаше във връзка с Нова година, 22 март, 19-22 август, 22 септември и 27 декември. И когато аз ги зачетох, направо стоях като вцепенен! **Там бяха моите идеи от моя план, които той ги беше написал от свое име и приложени в съвсем друга концепция.** Направо пощурях! Споделям това с Галилей Величков. Той не ми вярва. Казах му, че ще му докажа. Разказах му каква ще бъде следващата ми идея, която ще изнеса пред Борис. Накарах го да си я запише, за да не я забрави. В следващото послание на Борис имаше идея с включения въпрос. Нося посланието на Галилей, тоя я чете. Гледа ме. После прочита какво съм му казал преди 1-2 месеца. Извиква: „Безобразие!“ – Не, това е кражба! Кражба на идеи и опорочаване на идеи! И после спрях да споделям и всичко започва да заглъхва и замлъква. И накрая секна!

24. Мария често ми бе споделяла следното: „Борис щяха да го провалят жените още през 1948 г., но аз се намесих и отстранявах всяка една, която се доближаваше до него. Но като си замина, всички ще видят какво представлява Борис!“

През 1976 г. Мария си замина. И това се сбъдна. Той беше на 76 години, но се завъртяха млади жени на около 18, 20, 25 години. Завъртяха се около него и му завъртяха ума, и се дойде до срамни сцени, на които мнозина бяха свидетели. Пример: Ето го в „Изгревът“, том VIII, с. 64-65, № 77, с. 65-66, № 78. Ясно и категорично. Свидетел на тези времена беше и Цанка Екимова. Виж „Изгревът“, том VI, с. 296-298, с. № 45. Всичко се завързва в една верига. И нямаше отвързване от нея.

25. И така, материалите на „Окованият ангел“ изобщо не дойдоха при мене. А къде отидоха? **Отидоха там, където трябваше да се укрият от мене**, за да не мога да си свърша работата. Минаха години. Понеже търсех материали от разни места, започнаха да излизат едно след друго различни разпечатки на ксерокс от „Окованият ангел“. Аз само ги прибирах. Изобщо не ги и поглеждах. Бях преживял толкова неща с тях, че нямаш сили да ги разглеждам! Дойде време, дойдоха и някои магнетофонни касетки. Тези записи не бях ги правел аз, но бяха ги правили други. Онези другите, които се явиха да ми откраднат идеята, да ме изместят от мястото и да ме отстранят! Та това бяха направени записи от други. Но те не знаеха нищо за идеята, нито за концепцията ми. И не можеха да направят нищо с тези магнетофонни записи! За тях бяха записи и толкоз. А за мен беше нещо съвсем друго и различно. И накрая аз трябваше **да ги откупувам с моите си пари**. Да, откупих ги, и сега са при мен.

Разбирате ли, че съм ги откупил? **Платих за тях!**

26. И понеже от 2002 г. бях задвижил моя план да се прехвърлят всички записи, които съм правил с Борис Николов, то дойде времето да задвижа и за „Окованият ангел“. По някаква случайност имам една малка част запазени стенограми от тези, които са били под капачката на бурканчето, която Мария Тодорова е изнасяла от затвора. Имам ги за спомен от Мария.

27. Материалът на Борис Николов, който се въвежда сега, не е подреден хронологически, по дати. А защо? Защото в онзи плик, който му предадох, те не бяха подредени по дати и нямаше кой да ги подрежда. Посъветвах Борис „да бърка в торбата“, и каквото листче докопа, да го разчита и да го записва на пишешката си машина. И така стана. Сега наблюдавам,

че те не са подредени по дати, по местопребиваване. Това няма значение. Нали ги има! Като се наберат, при разпечатване на материала и корекцията му и подреждането му – тогава ще се решава дали ще бъдат подредени по дати, или така ще останат както са разчетени в разбъркано положение.

28. Какво представлява неговия материал?

1. Това са негови мисли, които са преминали през ума му, доловил ги е и ги е записал.

2. Това са негови разсъждения за лица и събития.

3. Това са молитви и съзерцания.

4. Писма до Мария Тодорова, които ги започва с „Обична моя Мария”.

5. Писма до Боян Боев.

6. Много въпроси и отговори във връзка с процеса срещу него.

7. Отговори за пътя на т.н. Братство след Учителя и по времето на процеса.

8. Много откровения за многото човешки заблуди за Школата на Учителя.

29. Борис много често ми разказваше, че мисълта се движи на пояси около Земята, разположени един зад други. И че е необходимо ума на човека да се насочи към тези пояси, да се включи в тях и мисълта на Невидимия свят протече в човешкия мозък. Така както днес едно радио хваща дадена станция, след като радиото е включено и скалата е прикована на някаква вълна. И трябва да има кой да слуша всичко това, и да има онзи, който да записва.

И този, който е записвал, е Борис Николов.

30. **Този материал е важен за моята концепция, защото аз го задвижих.** И дано мога да го реализирам. Другите и да се опитат да го публикуват, нищо не могат да направят. А защо? **Защото това е кражба от мен.** А където има кражба, няма Чистота. А където няма Чистота, то не присъства Духът. А Духът е Този, Който дава живот на всичко. Само в поредицата „Изгревът” този материал може да получи Дух и Сила и да бъде разбран и осмислен. Само тук. На друго място е изключено! Това нещо е вече много отдавна проверено и доказано.

31. Когато през 1972–1975 г. записвах на магнетофон спомените на Борис Николов „Пътят на ученика”, той започна някой от тях **да ги включва в своите послания** и ги правеше достояние на мнозина. Аз протестирах пред него, че ми се крадат спомените, за да си ги включва в посланията, та да се показва пред другите, че не се е изчерпил на идеи. А той бе изчерпан. **Това бяха мои идеи!** Аз беснеех! Освен това той беше болен през това време и трябваше да си замине от този свят. Аз го лекувах, **дори му дадох жизнен кредит от моя.** Той го взе, съвзе се, оздравя и започна да го разпилява моя кредит насам-натам. И да работи срещу мен. Представяте ли си? Работеше с мои идеи, работеше с мой жизнен кредит и трябваше да работи за моята концепция. А се оказа, че ме краде и ме предаваше на враговете ми.

Ето през този път съм минал, та да дойда до днес, когато му задвижвам материала му за печат.

Тези бележки бяха написани на 16 януари 2006 г. от 9.00 до 12.30 часа.

Вергилий Кръстев

32. Преманах през невероятни предателства спрямо мен и програмата на „Изгревът”! И те се редяха едно след друго. Всеки, който се

доближаваше до мен, бе изпращан да краде, обсебва, да опорочава и да ми пречи. И успявах. Бяха мнозина, безчет, а аз бях сам-самичък! И досега 15.04.2015 съм сам самичък

Искам да направя една декларация тук! Това много често съм го споделял и онези, които са го чували от мен са оставали потресени от него.

А ето какво е то:

Всичко, което съм преживявал от момента, когато започнах да работя по програмата на „Изгревът“, та до сега, бе мъчение и каторга за мен! **За тези хора аз не бих си помръднал пръста и крака на един милиметър, за една секунда! Те не ме заслужават! Но това го правя за Школата на Учителя Дънов!**

А баща ми казваше така: „За Дънов – Да. Но за дъновисти – Не!“ Аз също сега на тези мои години заставам зад тези думи. Всичко това правя за Всемировият Учител на Вселената и за Неговото дело, за което бе слезнал на Земята между българите. Аз заради това бях изпратен на Земята.

И аз бях този, който пръв им казах, че това е Всемировият Учител на Вселената – Беинса Дуно, и го написах в „Изгревът“, том I - в „Космогонията“.

33. И накрая ще обясня какво представлява „Окованият ангел“.

Първо: Ще си прочетете отново в „Изгревът“, том III, с. 283-284 моите бележки.

Второ: Ще проучите добре изказванията на Учителя как се държи изпит от ученик.

Трето: Ще проучите изказванията на Учителя за мисията на комунистите и какво следва да се случи след това.

Четвърто: Ученикът, който държи своя изпит е Борис Николов. Той го държи от 3 септември 1958 г., когато е задържан в следствието на затвора, до 1 януари 1963 г., когато е освободен.

Пето: Онзи, който пише тези малки листчета на стенограма с молив, е ученикът Борис Николов.

Шесто: А кой е Окования ангел? Това е онзи, който е идвал, влизал е в тялото на Борис и му е диктувал. Това е **НЕБЕСНИЯ УЧЕНИК НА СЛОВОТО**. За да дойде и влезе в човешкото тяло на Борис – този процес е процесът на Окования ангел. Той доброволно се приковава в тялото му, за да може да се изяви Небесния ученик и истинския ученик.

Седмо: Чий е авторът на написаното от „Прикованият ангел“? Това са трима автори: На **Небесния ученик**, на **Прикования ангел** и на **ученика Борис Николов**.

Осмо: А каква е ролята на „майстор Борис“? Той също е имал задача. Той е бил през деня онзи, който е организиран мозайкаджийската бригада в затвора, и който е вървял с обект след обект. Той е работил през деня. И след това си е заминавал. На негово място е идвал истинския ученик, влизал е в тялото на Борис, взимал е моливчето и е писал на малките листчета своите откровения.

Девето: Ето това е истината за тримата автори на „Прикованият ангел“. А написаното от тях, аз го открих още в самото начало и организирах дешифрирането на целия този материал. И накрая той бе откраднат от мене. Този материал може да се отпечата само в „Изгревът“.

Десето: **Имали разлика между „Окованият ангел“ и „Прикованият ангел“? Има! Окованият ангел е вечно окован. А прикованият ангел е**

временно, докато дойде Ангелът Освободител да го освободи.

И заради този Ангел Освободител, аз написах тези мои бележки.

И заради този Ангел Освободител, аз задвижвам този материал да влезне в „Изгревът“.

А кой е този **Ангел Освободител**? Това е Духът Господен на силите земни и небесни! Амин!

В „Изгревът“ том 3 е представен по следния начин:

Ч. 1, с. 182-237 - на с. 220 се показва как се оковава ангел във верига и кой го оковава и защо го оковават!

Ч. 2, с. 238-270 - **1) Окованият ангел е Борис Николов! 2) Ангелът Господен влиза в затвора, влиза в началниците, надзорителите, стражите и той променя техните решения (с. 247). 3) Ангелът Господен влиза в Никита Хрущов, който ръководи СССР и чрез него се нарежда на българските управници до 31 декември 1962 г. да освободят 5000 затворници (виж с. 246). И това са политическите затворници. 4) Окованият ангел е в 13 кръг на Ада (с. 249-250). 5) Присъдата на окования ангел (с. 262-263). 6) Как действа Ангелът Освободител? Това е Духът Господен! (с. 267-268).**

Ч. 3, с. 271-183 - Мисли за ученика на окования Ангел.

Ч. 4. - **1) Окованият Ангел е онзи, който е влизал в тялото на Борис Николов, доброволно се приковава в тялото му, за да се прояви **Небесният ученик на Словото**. Той е авторът на Мислите на ученика от окования ангел (с. 271-283). 2) **Небесният ученик на Словото е в Слово, в Сила, в Дух и в светлина небесна**, като влиза в ума му, отваря ума му чрез светлината, която носи и му го издиктува за да го запише. И ние сме го публикували. **Небесният ученик на Словото е неръководен**, той е в светлина и в Дух, и осенява онзи, който има отворен център в мозъка си за да го приеме. Той е свободен и се движи по време и пространство. 3) А ученикът Борис Николов го записва с малко моливче и на къс малка хартийка вложена под капачката на едно от бурканчетата за храна, носени на Борис. 4) **Окованият ангел е вечно окован в плът**. В чия плът? В тялото на Борис Николов. Той върви с него. 5) **Прикованият ангел е временно окован**. Той има сложени „пранги“ на краката да не избяга, такива каквито се слагат на конете да пасат трева, но да не бягат. Това е описано в „Изгревът“ том 3, с. 241-270, където затворника Борис Николов работи със затворниците по строежите, за да му намалят присъдата от 15 г. на 4 г. затвор. Но ома „пранги“ на краката за да не избяга като кон. 6) **Окованият ангел е Един. Небесният ученик на Словото е Един. Ученикът Борис Николов е Един. Прикованият Ангел е същи Един**. 7) Накрая идва **Ангелът Освободител** и освобождава Прикования Ангел за да си довърши работата, за която е дошъл на Земята. И той я довършва, но чрез мен. 8) Окованият ангел е вечно окован, за да се изяви Небесният ученик, Прикования ангел и ученика Борис Николов. Окованият ангел е в плът и кръв, в тяло и в Дух. 9) **Ангелът Освободител е Духът Господен**.**

Амин

Написано на 26 април 2016 г. за уточнение на т. 33.

I.

ОКОВАНИЯТ

АНГЕЛ

Борис Николов

1. „С ТЕБЕ ЩЕ СЪМ КОГАТО СИ В СКРЪБЪ”

„Много пъти, трябва да мине човек през смъртта, за да изчезне страха.”

„Любете враговете си.” „Молете се за онези, които ви гонят.”

Ето нещо, което материалистите не могат да разберат. Тези противоречия се примиряват само в живота на Цялото.”

„Кое е преживяно, то е втъкано в нашия организъм. Нищо не се губи.”

Кажи: „Господи Боже мой, Ти устройвай пътищата ни. Ти направлявай стъпките ни. Ти подготвяй условията ни.”

„Господ ще те научи как да използваш условията, които ти е дал.”

„Човекът е там, където е сърцето, ума, душата и духа му.”

„Хора, които не могат да отказват на желанията си, са слаби, на тях не може да се разчита. Те не са за идейна работа.”

Сън: Разглеждаме изложба, върви човек и продава значки – големи и малки. Помери да ми закачи голяма значка, казвам му: „Не, тури ми най-малката.” Той намери най-малката и нея ми тури. След това на Мария беше закачена голяма значка. Свапи я и ѝ закачи най-малката.

„В истински свободния човек всичко е вътре. А когато избере нещо отвън, то ще бъде най-хубавото...” М.Горки

Сън: 25 срещу 26 юли. Поставяме ново дюшеме на Салона на Изгрева. Нови борови, хубави дъски. Тъкмо довършвахме работата.

Сън: Посетих джамия турска, голяма, с пейки, много хубаво вътре, тържествено, пълно с народ. Присъстваме на службата, четеха от някаква голяма книга. Като свърши службата, излязохме си. Имаше на масата нафора. Турците си вземаха, но аз не си вземах.

„В свещената работа заради която сме дошли на Земята, ние сме винаги заедно, едно с Него.”

„Света на безлюбието е свят на мъчение. Какви придобивки може да очакваш? Постиганията и растенето е в пътя на любовта. Това е нашия път – труден път, светъл път, свят път.”

„Работа с вяра. Работа с радост.”

„Зад преходната красота седи вечната красота. Зад преходния живот, седи вечния живот. Зад преходното, търси вечното.”

„Когато небето е отворено, светлината слиза на потоци и озарява всичко – сърцето пее, мисълта тече. Но когато небето е затворено, живота спира.“

„Силата на цветните лъчи на светлината. Светлината създава органическите форми. Светлината има външна физическа страна, но има и вътрешна, разумна, творческа. Нея науката още не е почнала да изучава. Това ще бъде предмет на бъдещата наука.“

„Силата на цветните лъчи на светлината. Характера има естеството на тази сила. Изучавайте цветните лъчи в природата. Това великолепие на цветовете в растенията не е само заради насекомите, както мислят ботаниците. В тези цветни лаборатории работят цветните лъчи на светлината, тук се извършва важна творческа работа. Тя е свързана със същината на зародиша, на семенцето. Как действуват тези лъчи и тези форми върху нас, от това може да се долови какво се изработва.“

„Да се проучи живота като силово поле – център на радиации – какво е тяхното влияние в околния мир, и върху човека. Всяко същество в Божествения организъм – в живота на Цялото, има свое предназначение. Тук ще намерим истинската класификация на растенията и животните, и смисъла на тяхното съществуване. Какво нещо е аромата на цветята, каква е неговата същина? Не химическия му състав - това е външната материалната страна. Какво е неговото предназначение? Нашето обоняние ни дава усещание за него, но човек не е превел още този език, не го е разбрал напълно. Само отчасти долавя неговото значение и сила. Материята и силата са неразривно свързани помежду си, но и разумността е неизменно свързана с тях. Тази интелигентност, която седи зад цветята, може да се проучава, има пътища за това.

Науката отива към тази систематика.“

„Едно е важно, да се научим да живеем в Царството Божие.“

„Всичко, което видях и чух тук, ме убеждава в правотата на нашия път. Нема друг път на спасение. Ние служим на свято дело.“

„И сега Го виждам, и сега разговарям с Него. Отвсякъде струи Неговата мисъл и живот - от въздуха, от светлината, от изворите, от човешките сърца и души, от човешките умове! Той е във всичко, което обичаш, и най-вече в сърцето.“

„Всичко, което е отминало, пак ще се върне. И всички, с които сме се разделили, пак ще се срещнем, защото „Бог на Любовта е Бог на живите.“

„Условията, средата не е най-важното, важен е Духа. Условията идат според него. За Духа затвор нема.“

„Любовта дълго търпи.“

Песента „Ще се развеселя премного заради Господа“ ще стане величествена оратория. Хор и оркестър от хиляда души и сописти.“

„Музиката на Учителя ще залее света. Тя ще повдигне човечеството.”

„Неговото дихание е наше дихание.

Неговият живот е наш живот.

Неговата мисъл е наша мисъл.

Когато ни посети, оживяваме и възкръсваме, светлината Му ни озарява.

Духът Му ни изпълва.

През нашите очи гледа Бялото Братство.”

„Срещите с Каина – галерия от типове! Каин в низшата гама и Каин във висшата гама. Каин титана, който се бори, бунтува в мрака и все пак има проблясъци от време на време.”

„Ние сме осъдени – да не съдим.

Убивани – да не убиваме.

Приспивани – да се пробудим.

Помрачени – да просветнем.

Ние сме плашени – да не се боим.

Експлоатираны – да не експлоатираме.

Ние сме плашени, терзани – да се успокоим.”

/Стихове от Жарко/ Просветление на Каина. Но в какъв мрак безнадежден живее. Чудеса стават днес! Бог пробужда вкаменените титани. Съзнание в което не е отделено доброто от злото, светлината от тъмнината. Каин, пътя на титаните, пътя на свръхчовеците. Бунт сред мрака. Хаос от мисли, чувства и идеи. Проблясъци в хаоса като мълнии. Каква е работата на учениците? – Сред мрака тихо да светят. Където трябва да се каже дума, където трябва – усмивка, или ръка на брат да се подаде.

Това е пътя на Синовете Божии.”

„Ние живеем истински само, когато Божия Дух ни посети.”

„Понякога ангелите посещават скръбните човешки души. Това те никога не могат да забравят.”

„Учителят е пак при нас. Пак чувстваме Неговия пулс и Неговата мисъл. Пак чувстваме онзи трепет на живота, който ни е тъй добре познат. Отвсякъде живота струи към нас и възстановява Святия образ.”

„Във всичко търси искрата на Божествения живот. Новите хора се раждат не по плът, а по Дух.”

„В хаоса на човешките чувства и мисли и в „бунта в мрака”, виждат се проблясъците на новия живот. „Той иде.”

„Душите, които се обичат, живеят във вечната младост. Ние се познаваме във Вечния живот, и сега на всичко гледаме с усмивка.”

„Когато Божия Дух ни ръководи, ние сме братя на Христа.”

„В Любовта нищо не се губи, всичко се умножава, расте и разхубавява.”

„Който се откаже от правдата, успех в нищо не може да има. Има философия на частите. Има философия на Цялото. Противоречията са във философията на частите. Във философията на Цялото, противоречия няма. Днес на сцената е физическия човек. Той произвежда блага, много блага. Той счита, че това е целта. Той спортува, забавлява се шумно. Техниката го опиянява, той се прекланя пред машината, която е създал и пред порядъка, който е турил. Проповядва атеизма, а се покланя на себе си. Това е възвръщане към древното идолопоклонство. Икономика, техника, спорт, забавления – материализма и атеизма е неговата философия, философия на триизмерния свят, философия на деца. Това е епохата, тя трябва да се изживее. Тя има свое време и свое право. Никой не може да ѝ го отнеме. Ще се пресити човек от това, ще заговори дълбоката негова природа. Нуждите, душата и Духа ще се пробудят, и човек пак ще повдигне очи към небето. Ще настане епоха на творчество, вдъхновение, просветление и вдълбочаване. Ще се роди новия човек на Земята, идването на когото са предчувствали и предсказвали вдъхновените пророци на нашето време – Хюго, Толстой, Достоевски. А Учителят очерта Неговия образ съвършено. Учителят даде пътя.”

„Живота идва и пак се оттегля. В него има ритъм, музика, създават се формите и изчезват, според ритъма на Вечния живот.”

„Зад видимия свят седи Невидимия. Една песен на Учителя, една братска среща, една проста картофена супичка, първия лъч на изгряващото слънце, Паневритмията, Ел-Шадай, Рила, Молитвения връх, Езерата – колко простота и красота! Душата си служи с най-малките средства, за да се изяви. Ала какво богато съдържание и смисъл влага!”

„Всичко хубаво ще бъде.”

„Помни силата и красотата на Молитвата.”

Из едно писмо на Учителя: „Когато човек се намира на изпитание, Бог е единствената опора на която може да се облегне.”

„Всички условия са добри, когато знаеш как да ги използваш.”

А сега кажи: „Да бъде Твоята Воля за нас.”

Писмо до приятелите:

Работете с Любов, работете задълбочено, тихо, без да вдигате шум. Работете без страх, служение свято. Всички на работа обединени и сплотени в един живот. А който иска да бъде мой ученик, да се отрече от себе си, да вдигне кръста си и да върви след мене.” Кротостта и смирението. Ние побеждаваме не с нашата сила, а със силата на Онзи, Който ни е пратил. Не ние, Той побеждава, и е непобедим. Неговата воля ще се изпълни и за нас, и за всички. Не себе си да покажем, но Той да се прослави.

Нашата сила е в това, че сме прави. А още по-голяма става тя от това, че сме онеправдани.

Помни първия закон. Това е най-важното.

Обстановката може да е простишка, но живота е, който ѝ придава цена. Любовта е всичко, тя осветява всяко нещо. Прости неща: замъка, голямото езеро Махабур, поточето, цветенцата и тревичките, малко хляб, няколко пиперки и сиренце. Всичко е скромно, но когато Той присъства, Той осветява всичко, и най-малките неща се изпълват със съдържание, добиват смисъл.

„Ще ме призове и ще Го послушам.“ Призовавай Господа. Той да присъства в твоя живот. Това значи да осветяваш Името Му. Когато Господ е с тебе, всичко се носи леко. Когато Той присъства, разкрива условията и ги осмисля.”

„Цветята са Слово Божие. Гледам голямата цветиста далия. Може ли да чете човек, това е език на Живата Природа. Цветята говорят за Царството Божие, за живота на Слънцето.”

„И най-малкия полезен предмет, който съвременната техника ни поднася, е изработен от колектив. Върху тази форма са работили конструктори, учени, техници, работили са майстори. Тя отговаря на много изисквания според целта и предназначението ѝ. Много е мислено върху нея. Защо тогава да се допуска, че една органическа форма е рожба на случая, игра на слепите сили на природата. И за нея е работил колектив, разумни интелигентни същества. Те са обмислили всичко и са я създали. Тя има своя цел и предназначение. И ако хората не виждат тези учени, художници, конструктори, майстори на природата, това не значи, че не съществуват. Това е несъвършенство на човешкото зрение. Като изучаваме природата, безбройните органически форми, удивляваме се на тяхното майсторство, на тяхното изкуство, на тяхната интелигентност. Човек има много да се учи от тях, през цялата вечност. Те са големите братя на човечеството.”

„За силата на доброто си мисля. Около един добър човек всички стават малко по-добри – искат или не искат. Веригата на доброто, трябва да се укрепява и разширява. Доброто ще спаси човечеството. „Постави Доброто основа на дома си.”

„Атеистите се борят с остарелите представи за Бога. Това е безпредметно. Това показва само, че и те се покланят на идоли и кумири.”

„Господи Боже наш, написал Си ни на дланта Си. Ти държиш нишките на всеки живот. Ти ще устроиш пътищата ни.”

„Животът на Братството – това е нашия живот.”

„Външните условия, външната обстановка, при която живеем, е само рамката. Всъщност човешките души са, които предават красотата на живота. Те правят и най-простишката обстановка необикновена и свята. Свещена е човешката душа! Какви дарове носи тя, вложени от ръката на нашия Баща! Ние нямаме още думи да ги назовем. Но душата ги познава, чувства и приема. Тъй тя разговаря със своя Творец.”

„Важни са живота, здравето и свободата. Това е основата, но като ги имаш, как ще ги употребиш? В молитвата е казано: „Научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоето име, и да те славословим винаги..“
Това е смисъла.”

„Виж силата на формулите, които Учителят ни е дал. Вникни в тях, те са откровения. Удивително, с колко малко средства, каква голяма сила и мощ е предадена!”

„А Бог не беше нито в огъня, нито в гръмотевиците, нито в бурята, а в „тихия глас”. Да долови човек „тихия глас”, това е същественото. И в музиката, и в поезията, и в изкуството, и в живота, важен е „тихия глас” – гласа на Вечния. Човешките работи са гръмогласни и шумни, праздни и безсмислени, скоропреходни. Търси във всичко да доловиш „тихия глас”. Да имаш ухо за Него. Това е същественото, това се иска от ученика.”

„Да живееш в себе си и да живееш в Цялото.”

„А сега ни остава живота на Царството Божие. Това е всичко, това е най-важното. Господ не ни е лишил от Своята милост. И тъй като съм затворник, свободен съм. Голяма е утехата на мисълта и чувството. Какъв велик и необятен свят!”

„Мисълта и чувството, това са съсъдите, пълни с драгоценно миро. „Ще ме призове и ще го послушам. С него ще съм, когато е в скръб.” Колко хубаво е казал това поета!”

„Удивително, с каква нежност се грижат убийците за птичките, на какви нежни чувства са способни! Тези хора не могат да гледат страдания, и сами те не могат да издържат на страдания!”

„Света на Любовта, това са всички, в които Бог живее. Това е Великото Братство. Да влезе човек в този свят, това е най-важната работа. Това е мира.”

„Колкото по-голяма е жертвата, толкова по-голямо е благословието. През огъня на страданията се минава, за да се придобие вечното благо.”

„Колко хубав е света на Любовта! Над него няма власт нито времето, нито пространството, нито смъртта. „И това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.”

„Личността ще се стопи в Големия живот, живота на Любовта.”

„Ние принадлежим към голямото семейство на онези, които живеят в Любовта. Телото може да бъде ограничено, дотолкова е властта на „Княза” на този свят. Но Духа е свободен. Къде живее човек, къде обитава неговата мисъл, от кои извори пие неговото сърце? Какво вижда човек с очите си, със сърцето си, с душата си? С кои светове е свързан, към кое семейство принадлежи? Родството на Духа не може да бъде оковано във веригите на времето и пространството. Те стават за него условия, а не затвор. Гледайте във Вечността. Мир имайте. За Любовта и за мисълта няма огради.”

„Страданието е едно от великите тайнства на живота.”

„Словото на живота” – Сега се вслушвай във всяка дума, която Той ни е казал. Сега съгласувай живота си със Словото. Тъй да бъдеш едно с Него. Пътят, който извървяхме с Него е жив. Той е живот в който преживяваме и сега. „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.” Сега е време за работа, дълбока вътрешна работа. Време е за мисъл. Разбирай, сърцето и ума са пътища, по които ние отиваме при Него. Те ни въвеждат в света, където Той живее, и където живеят всички, които любим и които ни любят. Следвай Божията мисъл.”

„Господи, ние принадлежим на Твоето Царство, на Твоя свят живот.”

„Като опитваш вкуса на страданието, задръж го на езика си. Като опитваш вкуса на мъката, опитвай го продължително. Какъв вкус има тъгата, какъв огън има в страданията? Той пречиства. „Седем пъти ще бъдеш пречистен”, казва Псалмопевица. Той познава страданията. Пътят ни към Господа всякога е открит. „Бог мой, на Него ще се надея.”

„Телото е ограничено, но в какъв велик свят ни въвежда ума и сърцето! Тук са нашите приятели през всички векове. „Живот на благия Божи Дух.” Вникни във всяка дума на песните, във всяка дума на молитвите, които Той ни е дал. Те всички водят във великия свят на Любовта, в който Той живее, и към който ние се стремим, и където ще се срещнем всички с голяма радост.”

„Не си ли ти живял винаги с големия живот, с живота на Царството Божие? Малкият живот се разтапя в големия. Той не се губи, той принадлежи на него. Животът на Божия Дух изпълва всичко. Времето е изпълнено с живот. И пространството е изпълнено с живот. Ние принадлежим на живота на Царството Божие. Ходете като синове Божии. Радвайте се и благодарете за всичко.”

„Всички, които любят Бога, са едно тяло и един Дух – където и да са, каквото име и да носят. Това е великото семейство на любовта. Това е Великото Всемирно Бяло Братство.”

„Който се е примирил със смъртта, готов е да посрещне всяко страдание.”

„Поддържай връзката с Вечния живот. Това е истинската работа на ученика. Времето е наситено с живот, светлина и топлина. Времето и пространството се разгъват и прибират и пак се разгъват, и пак се прибират. При това сложно движение, миналото застава пред нас като ново бъдеще. Това е многоизмерно движение, непонятно на хората.”

„А кои са тези с белите дрехи? Те идат от голямата скръб.” / Откровението/

„Силен съм, защото Господ е с мен.”

„Не става въпрос за вярвания, нека хората се спорят за тях, а за живот, който опитваме и познаваме. В него пребъдват онези, които ни любят и които любим. На него принадлежим. За какво има да се безпокоим?“

„Малкият живот ще се върне в Големия живот.“

„Не принадлежим ли ние на Великия живот, който е живот на Учителя. От какво има да се страхуваме?“

„Внимавай, бъди винаги готов да изпълниш Божията Воля. Затова никой не може да ти бъде пречка. При всички условия ти можеш да доловиш и изпълниш Божията воля.“

„Да мислиш за тези, които обичаш и които те обичат, това е щастие.“

„Светът на любовта е необятен, безграничен, вечен.“

„Личната ни участ не е толкова важна. Господ е устройвал живота ни досега, ще го устройва и занапред. Не се безпокой, важен е живота на Братството, Великия живот.“

„Животът тук и отвъд, е един живот.“

„Нека ликува душата ти и песни да пее сърцето ти, защото те удостои Господ да Му послужиш. „Заради Бога моего“. И живота ми да поиска, с радост ще го дам.“

„Божественото Учение съдържа знанието за Царството Божие. Може ли някой да увреди Божественото Учение? Великият живот на Царството Божие го подкрепя. То може да се изрази по хиляди начини, в хиляди форми - и чрез Слово, и чрез музика, и чрез движение. Където и да се яви, то има силата да извиква живота на Царството Божие. „Сила и живот“. Божественото Учение има магическа сила над душите, които са свързани с живота на Царството Божие. Те го очакват, те го обичат, за него те жадуват.

Нашето обширно царство, и то принадлежи на Царството Божие.

11.VI.1959 г., 2 ч. 30 мин след обед, операцията.

„Всяко движение, което те свързва с центъра на живота, носи благословение, живот, светлина, радост. Движение, което не те свързва с центъра на живота е механично, мъртво движение.“

„Светът на безлюбиего се бори със света на Любовта. Какво ще направи? – Нищо.“

„Движенията трябва да произтичат от живота – да са свързани с неговия смисъл, с неговия източник. Наложени като външни задължения те са механични, мъртви движения. От тях полза няма. /По повод задължителните гимнастики сутрин./“

„Животът на Царството Божие трябва да пулсира във всяка проява на малкия живот. Малкият живот да бъде в съгласие с Големия.“

„Има един велик Божествен живот, пълен, богат, неизразимо красив. Него гледаме, него търсим, него обичаме. Той е всичко. Това е Братството.“

„Кой може да тури преграда на живота на сърцето, или да окове мисълта в окови? Кой може да затвори душата, или да тури под ключ Духа? Господ ни е дал свобода, която никой не може да ни отнеме.“

„Поддържай връзката с Великия Божествен живот по всички пътища, които Бог ти е оставил. Това е най-важното.“

„Гледам облаците и синьото небе, далечните планини, белите върхове на Рила, Мусалла. И те принадлежат на нашето обширно царство – Царство Божие.“

„Понякога е радостно човек да страда. Зависи за какво страда.“

„Ние предстоим пред Бога. В какво ни обвиняват хората, нема значение. Бъди винаги чист и светъл.“

„Вярата в Бога и живота в Бога са неделими. Това е живот на благия Божий Дух. Това не са вярвания. В това седи Божественото Учение. Братството е живот, живот на Царството Божие. И всички, които приемат този живот, които го търсят, които го изучават, и които го обичат, образуват Братството. Това е Братството през всички времена и във всички народи. Един велик живот във всички светове – видими и невидими. Живот, в който действа Бог на Любовта, Бог на Мъдростта и Бог на Истината. Братството не е вярвание, не е секта, не е догма. Братството е живот на Царството Божие. Това е живот на Учителя. Братството е едно велико семейство. Всичко принадлежи на Братството, не по силата на външния закон, а по силата на вътрешния закон. Всички блага, всички условия идат по силата на великия Божи закон. Не се безпокойте. Всичко е на разположение на Братството, т.е. на живота на Царството Божие. А той не може да бъде ограничен от никого, не може да бъде възпрепятстван от никого. Той е вечен, непреривен, той взема все нови и нови форми, неговата красота и сила растат. Словото е живо, нема догми, нема мъртви форми. Животът на Братството е едно велико тайнство – Посвещение в живота на Царството Божие. Опитали сме го и го познаваме. Мнозина са се борили и в миналото и сега с живота на Царството Божие. От тях са останали само мъртви кости.“

„Нашето обширно царство в планините, в което Учителят ни въведе, сега е залято от лъчите на Слънцето. Върховете сияят, изворите пеят, потоците течат. Всичко е одухотворено и изпълнено с живот. Ех, сега ние като, че сме навсякъде едновременно.“

Това е наш живот! В света на любовта всичко е живо – и камъните, и изворите, и облаците и върховете. Всичко е дреха на живота.“

„Не отпадайте духом! Ние седим тук с висок дух и голяма любов, защото знаем за какво стоим.“

„Невидимият свят се намесва постоянно в нашия живот чрез видимия свят.“

„Формите на любовта са съвършени, хармонични, прекрасни. Те имат идеална координация, съчетават се в съвършено единство. Светът на любовта е свят на единство. Математиката е наука за формите на любовта. Тя им дава съвършен израз. Строги и съвършени са формите на любовта. Затова са вечни.“

„Силни не чрез силата, но чрез Любовта. Силни не чрез силата, а чрез Истината.“

Истината е толкова велика, че пред нейното лице и суеверията и науката имат еднаква стойност.“

„Пред нас седи голямата задача, която Учителят ни остави, а не грижата за личното ни съществуване. Това не е съществено.“

„По цялата Земя, сред всички народи живеят човеците от великото семейство на любовта. От най-дълбока древност до сега, те живеят в едно велико Братство. Пълнота, красота, свобода, чистота, светла радост и топлина. Това е живота на Братството. Те са творците във всички области на живота. Творчеството им е хваление на Бога.“

„В страданието има музика.“

„В Братството ние намираме онези, които любим, и които ни любят. Братството е святото семейство. Царството Божие е живот. Братството е живот. „Животът си, който посвещаваме на Тебе, за доброто на нашите братя и близки, Ти благославяй.“

„Истинската работа никога не се прекъсва. Тя е свещенослужение.“

„Господи, ние принадлежим на Твоя живот, един, вечен и безграничен. Словото, Молитвите, песните, живота, който Учителят ни разкри стъпка по стъпка – „И това е живот вечен да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“

„Фанфарите ще преминат, ще остане мира. Господ ще даде условия за делото Си.“

„Сега познах Великия живот на любовта. „Зидете се на дом духовен.“

„Пазете живота на Братството, всяка искричка, всяка малка проява на братския живот, който Учителят ни завеща. Защото това е Негов живот.“

„Земята не може да бъде завладяна от никоя сила, защото тя принадлежи на Великия Божествен принцип на любовта.“

„Сега ние минаваме като през смъртта. Един ден ще чуем думите: „Лазаре, излез от гроба.“

„Когато те опаше голямата змия – смалявай се. Изчезвай за личния живот. Раждай се за Великия живот. Във Великия живот може да бъдем едновременно на много места.“

„Ние познаваме силите, които действат не по етикетите, които носят. Ние познаваме тяхното естество. Както и да се предreshат, нема да ни заблудят.“

„След всяка криза, иде възраждане.“

„Сега разбирам силата на мисълта и силата на любовта. Те имат власт да сплотят, да обединят човешките души. Те създават здрави Божествени връзки.“

„Поддържай непрестанно връзката. Това е най-важната работа. Бог ще упати Делото Си. Ще даде условия за работа.“

„С всяка дума, която Той ни е казал, ние се приобщаваме към Неговия живот. В този живот са всички, които любим и които ни любя. Така ние сме при Него. Пътят към Него е отворен. Мисълта ни лети и сърцето ни пее. Молитвата, мисълта, песента, те ни водят към Него. В това е щастието, че принадлежим на Него. Виждате щастието ни почива на здрава основа.“

„Господи Боже мой, Обичний ми Учителю, благодаря Ти за всичко, което Си ми дал и Си ме научил.“

„Сега повече от всякога и най-малките неща на които Той ни е научил, стават за нас свети.“

„О, Господи, да бъде Твоята воля за нас. Където и да ни изпратиш на работа, в която и среда, на което место и при каквито условия, казвам: „Ето ме Господи.“ Аз зная, че Ти Си винаги с мен.“

„Сега има да се извърши една голяма работа за Делото. Затова Учителят допусна тези условия. Една голяма, съсредоточена работа се иска от учениците. Тя изисква мисъл, воля, сила. Молитвата изразява това. Господ ще даде свобода и простор за Делото Си. Ще даде условия да довършим работата си.“

„Обичний брат Боян, ние стоим тук с висок дух, и голяма любов, защото знаем за какво сме тук. Предай моя поздрав на всички приятели! Да бъдат силни, единни, сплотени, непоколебими за делото на Учителя.“

Тук се умира не веднаж, много пъти се умира. Който е минал през смъртта, страх нема.“

„Живота в нашето обширно царство е непреривен – изворите бликат, потоците текат, върховете греят в пространството, горите и обширните рудини дишат, цветята цъфтят, светлината прониква всичко. Всичко е изпълнено с живот. Той се излъчва в пространството като велика хармония, като велик хорал, песен на безсловесните, хваление на Вечния. „Всяко дишание да хвали Господа.“

„Сега, когато немаме възможност да посещаваме нашите любими места, ние сме едновременно навсякъде. Живеем, дишаме, мислим, чувствуваме. Ние сме душата и Духа на това обширно царство. Само Любовта отваря дверите на този свят.“

„Даровете на Любовта, това е езика на Любовта. Какво ни говори тя чрез един плод, чрез един цвят, чрез житното зърно, чрез един поглед, чрез една усмивка, чрез една дума, която иде от сърцето. Чуден е езика на Любовта! Какви форми, багри, аромати, сладости, каква сила и красота! Необозримо богатство! Светлината е език на Любовта. Словото е език на Любовта, говор на Вечния. Изучавай и живеи, изучавай и прилагай. Това е Школата на Учителя. Нека Любовта да ти бъде водач, и Мъдростта съветник. Те да ти разкриват света, те да те учат.”

„Господи, да се учим на живота на Твоето Царство винаги.”

„Човекът пак ще намери изгубения рай.”

„Всяка молитва, всяка формула, всяка песен, която Учителят ни е дал, е свещена. Те ни приобщават към Неговия живот. Пазете живота на Братството и в най-малките му прояви. Това е „Светиня Господу”.

„Възпитанието трябва да почива върху един мироглед. Възпитание значи изграждане на цялостния мироглед. Без това не може да има възпитание.”

„Сегашните условия ни са дадени, за да се подготвим за работата, която ни предстои. Господ ще даде условия за Делото Си. Словото е приготвено за бъдещето човечество. Спасението на човечеството е в Учението за Любовта. Механизацията огрубява човека. И все пак сред този гръм и тресък, ще се роди човекът на Любовта – Новия човек. Той иде!”

„Според вековните традиции на Белото Братство. „Младенецът не се роди в палати”, а пак в пещерата, пак в „обора”, в нашия скромнен народ. И беше положен в „яслите” – нашето скромно Братство. То беше пелените на младенеца. Имаше големи народи, горди със своята култура, богати и силни. Белото Братство избра малкия изстрадал народ! Той ще упзи Словото. Какъв скромнен вид даде Учителят на Братството! - Нито блесък, нито богатство, нито слава и почести. Напротив, То беше усмивано и хулено. **И все пак то свърши работата си – „Прие Словото”, и ще го упзи при всички условия!**”

„Да се освети Твоето име”. Приобщавай се към Божествения живот със свещен трепет, тъй както ни е учил Той. Благодари, когато сядаш пред храната, и когато ставаш. Благодари, когато посрещаш Слънцето. Винаги благодари.”

„Една идея може да се въплоти в един човек.” След това да премине в друг, а след това да обхване мнозина. Идеите живеят вечно, телата са временни. Бог се изявява по хиляди начини.”

„Животът ти трябва да бъде хваление на Господа. „Любов към Бога, това е всичко.”

„Всяка идея, за да се реализира, необходими са „мъчениците”. Те са вътрешната сила, вътрешния огън.”

„Добротата седи над всяко знание. Да се погрижиш за едно цветенце, да го полееш, това струва повече от всяко знание.”

„Вие се покланяте на жестоката сила, а милостта ненавиждате. Как нема да ни гоните?”

„Учениците работят със силата на душата – вярата. И със силата на ума – мисълта, и със силата на сърцето – Любовта. Това са силите, с които учениците на Божествената Школа работят. Необходима е тази работа. Това са трептения, лъчи. Те изпълват пространството. Това е фината материя, необходима, за да се образуват телата на Новото човечество. Едно любящо сърце е огнище. То изпълня пространството с трептения. Неговите лъчи достигат до определените сърца. Това е веригата на Любовта. Мисълта придружава Любовта. Умът е спътник на сърцето, но сърцето е, което води. То е водача. Какво напрежение на силите на душата и на силите на Духа! Да бъде благословен Господ, че ни е призовал на свещена работа. Работи в мълчание, работи както Учителят работи. Работи винаги с Него. Всички ученици работят с Учителя. Сега е време за работа. Сега е времето на учениците.”

„Страданието е спойка, огнена спойка между душите. Ала и радостите са друга спойка. Тъй се създават вечните връзки. Над тях нема власт нито времето, нито пространството. „Любовта никога не отпада.”

„Требва да мине през големи страдания, за да намери човек най-същественото. – „Многоценният бисер”

„Белото Братство владее умовете и сърцата на човеците.”

„Помисли само, всеки момент нашето обширно царство е изпълнено с живот. То диша. Духът и душата ни живеят там. „Сърце чисто като кристал, Ум светъл като Слънцето, Душа обширна като Вселената, Дух мощен като Бога и едно с Бога.”

„Във вечното настояще, в което душата и Духа живеят, „тук” и „отвъд”, са едно. Времето и пространството са само проекции на Вечността и безпределността на екрана на съзнанието.”

„Учителят живее в Словото Си, в живота, който ни предаде. Следователно, Той е навсякъде. Той е всякога.”

„Бялото Братство не създава големи и пищни организации. В тях се крие смъртна опасност.”

„Искушенията: „И постави го на планина висока, и показа му всички царства земни и техните богатства и му каза: „Всичко това ще ти дам, ако ми се поклониш.” И рече му: „На Господ Бога Твоему ще се поклониш, и на Него ще послужиш.” Превеждам: „Ако ми се поклониш” – онези, които са приели властта и богатството от него, му са се поклонили, са станали като него. Да му се поклониш, това значи да станеш като него. Повечето от хората приемат даровете му, тръгват в неговия път. Другият път е Христос:

„Да се поклониш на Господа Бога твоего.“ Т.е. да бъдеш като Бога. Тогава човек има всичко не чрез силата, а чрез Любавта. Това е пътя на Синовете Божи.

„Душа обширна като Вселената“. Като вечните звезди сияят чувствата, които свързват душите една с друга. – Велик свят.“

„Блажени страдащите.“ След страданието иде възраждането.“

„В Божествения план е строго определена работата, която една сила има да извърши. Кога да стъпи в действие и колко време да действа, това е определено. Нито по-рано, нито по-късно. Всяка сила има свое време на действие. Никой не може да й отнеме това право. Законът е такъв: „В Божиите решения обратни действия няма.“ Има време за всяко нещо. Изчакайте времето.“

„Борбата за правдата и истината се разгъва през всички епохи по цялата земя от най-дълбока древност до днес. Безброй жертви са дадени, безброй мъченици са положили живота си. Насилието е все същото, каквото име и да носи, какъвто образ и да вземе. С какви средства се е борил човек, слаб и безпомощен, докато най-после се пробуди неговия ум, неговите сили, неговата вяра, докато придобие знание и сила. Сега настъпва една велика епоха, в която почва да действа силата на Любавта. Тя ще преобрази човека, и за измъченото човечество ще дойде Божието царство.“

„Класовата борба е частен случай от проблема за собствеността. Това е духовен проблем преди всичко. От това докъде е достигнал човек в неговото разрешение, показва доколко е израстнал. Индивидуализмът и колективизма са само етапи в разрешението на този основен проблем. Въпросът за собствеността не е економически, той е духовен въпрос. Човек трябва да мине през областта на собствеността. Това е предвидено в пътя на неговото развитие.“

„Свободата и правдата са идеал на човешката душа. Но колко има да расте човек още, това са вечни подтици. През колко очарования и разочарования ще мине човек, колко представи ще се изградят и разрушат! Страданията и жертвите не отиват напразно, те подпомагат това растение. В молитвата е казано: „Благоволи да разшириш нашата душа, да възрастиш нашия Дух, да възродиш нашето сърце, да просветиш нашия ум.“

„Различни идеи са обединявали човеците през вековете: племенни, национални, расови, религиозни, династически, съсловни, класови. Резултатите са били временни, частични. Това са вторични процеси, те само подготвят човека за Великото единство, за Великото Царство на Единния Бог. Най-съвършен израз на тази идея даде Христос – Синът Божий.“

„Какъв свят, какви сили бушуват, стихии! И все пак тези хора, които свързва общото нещастие са способни на такава деликатна обхода и внимание и съчувствие към тези, които страдат, или са в нужда. И в престъпника Божествената искра блещука. Не класовото съзнание, а Божествената искра в човека го повдига – „доброто сърце“. Божественото

Учение внася доброта в сърцето, светлина в ума, сила във волята. То е, което повдига човека."

"Вечна е Истината и Правдата." В света ние сме виждали да шестват лъжата и неправдата през разните епохи, в най-различни костюми. Минават и заминават като карнавал, от тях нищо не остане. Вечна е само Истината и Правдата. На тях ще служим всякога."

"Във Великата разумна природа нещата нема тикет, нема надпис. Човек трябва да ги познава по тяхното естество. Това знание иде отвътре."

"За обикновеното съзнание формата е най-съществената, нея то чувства най-силно, нея счита за единствената реалност. За духовното съзнание съдържанието е над формата. То е същественото. В своето развитие човек постепенно надживява формите, влиза във Великия реален свят на душата. Сега чувствам и разбирам силата на Великото Братство в Любовта, в Мъдростта, в Истината, в Правдата, в Доброто. Великото Братство на Синовете Божии – вечно и безгранично. Павел казва: „Зидете се на дом духовен, и на свещенство свято."

"Владетелите през всички времена си приличат. Само мъдреца като има власт и сила и богатство може да бъде справедлив, истинолюбив, добър. Обикновените хора се опиват от властта и богатството като от силно вино и изгубят разсъдък. Не знаят какво правят."

"В Любовта раздяла нема."

"Ние служим на принципи, които са съвсем мирни, вечни."
"Диалектика значи дуализъм, борба."

"Човек като мине през големите страдания, временните чувства отпадат, остават само вечните. Те сияят като звездите на небесния свод. С тях човек минава и през смъртта. Страданията са огън, те пречистват. Вечният живот устоява на всичко. За вечния живот на душата, затвори нема."

"Ние живеем в нашето обширно царство не само по пространство, но и по идеи, мисли, чувства. Учителят ни въведе в Царството Божие."

"Сега се полага физическата основа на новата култура. Създават се външните форми. Затова и тази шумна деятелност, спорт, физкултура, техника, економика. Сега там се работи. Но същевременно трябва да се види и съдържанието, което ще се влее в тези форми. И там се работи, само че без шум и треск."

"Какво да кажем за съвременната младеж? Срещат се хора, изпразнени от съдържание. Никакъв духовен живот, инстинкт само, никакъв проблясък на мисъл!"

"Наблюдавай как Великия Разумен свят работи върху човешките умове и сърца. Всички промени, които стават, са разумни."

„На нашите държавници ние казахме почти всичко, което може да им се каже за Белото Братство. Жалко, те немаат уши да слушат! Пак се повтаря древната трагедия. И днес големите братя продадоха малкия брат на египетските търговци, както синовете на Якова.“

„Господи, и тук като съм, аз съм щастлив, че Твоя живот се изявява в пълнота навсякъде във Всемира, в безброй форми, красотата необозрима.“

„Някой казва „загубено време“. Загубено време има за глупавите хора. Ученикът всякога използва времето добре. „Където и да бъда, аз всякога мисля за Тебе.“

„В затвора срещнах типични представители на хулиганщината. Хулиганщината е утвърждаване на човека в злото. Той счита, че само като прави зло – живее. Тя е един неясен, мъгляв бунт против старото.“

Юли, 1959 г.

„Отдавна не сме седяли лице с лице с времето. Сега се гледаме спокойно в очите, приятелски. Ние сме стари познайници. И двамата идем от Вечността. Ние добре се разбираме.“

„Когато Божия Дух посети някое място, Той го осветява със Своето присъствие. То става Свято място. Това присъствие се запазва дълго време. Тук може по-лесно да се направи връзка. Докато пазим тези места чисти, това присъствие ще се запази. Наруши ли се чистотата, това присъствие се вдига, оттегля се. Пази свято и думите с които правиш връзка, и движенията, и всичко, което Учителят ни е дал, за да поддържаме връзката си с Него. Изгуби ли човек връзката, това е най-голямото нещастие.“

„Както зачитаме и пазим Божествения ред и порядък, тъй пазим и човешкия, стига той да не противоречи на Божествения.“

„Ученикът може да мине през всички положения. Където и да бъде, той е ученик. А любовта устоява на всички условия. Испитанията ще пречистят и укрепят Братството.“

„Историческата необходимост, която извика вас, е извикала и нас към съществуване. Ако и да сме малко, ние сме сила на Великия живот. Никой не може да ни отстрани, и ние ще извършим работата за която сме призовани. Днес големите братя продадоха малкия брат, както някога синовете на Якова продадоха малкия си брат на египетските търговци. Но, когато настане „големия глад“, те ще дойдат при него за жито. Малкият брат ще ги посрещне и ще им даде. Такъв е закона.“

„Всяка сила ще извърши своята работа. И на всяка сила Разумния свят ще даде време и условия да свърши работата си. „Не се противи на злото“ и „Любете враговете си“. Това са закони на учениците, които виждат и разбират. Във Великия Божествен план всяка сила е на местото си. Тя служи на този план и заради него ти ще я цениш и търпиш. В края всички ще изпълнят Неговата воля.“

„Слънцето огрява високите върхове, ароматни ветрове се носят над горите и поляните, дърветата шепнат, изворите ромонят, потоците бързат

в своя път. Нашето обширно царство е изпълнено с живот. Божиите мисли струят отвсякъде, от всеки цветец, от всеки извор, от всяко камъче. Ние сме живота на нашето обширно царство. Ние сме навсякъде, ние сме всякога. Бог мой, неизповедими са пътищата на Любвта.”

„Онзи, който живее във Вечността, излиза от човешките затвори, когато поиска.”

„Като унищожил врага си, непременно ще станеш като него, т.е. ще те натоварят да изпълняваш неговата служба.”

„Като дойдеш до същественото в живота, виждаш, че никой не може да те лиши от него. Него като имаш, ти си свободен.”

„Наглед прости форми, очакваш от тях скромност, а какви горделиви, честолюбиви, властолюбиви, непримирими духове са затворени в тях. Какво минало имат, какво своенравие показват! Тези упорити духове само природата може да ги възпитава. Тя има средства да ги оправи.”

„Какви ли не фанфари не са гърмели на историческата сцена, и са отминавали. Помен не е останало от тях.”

„Во веки веков ще пребъдваме в Божия живот. Възлюбихме го, познали сме го. Неговата красота ни е пленила.”

„И цветята имат израз както човешкото лице. Какви майстори са работили върху тях, и понеже те с обич са работили, и ние ги обичаме. Такова е единството в любовта. Всички форми, които любовта е създала, ние ги обичаме.”

Юлий, 1959 г., Болницата.

„Тъй както изкуството да боравиш с багрите изисква много работа и много усилия да го овладееш, да имаш постижения, тъй, както изкуството да боравиш с тоновете изисква много работа, за да го овладееш и поддържаш, също тъй и изкуството да живееш изисква непрестанна работа. Да превърнеш живота в изкуство, да извадеш един хубав образ, един хубав характер, изисква се голяма работа, много усилия, голяма любов и знание. Това се учи в Школата на Учителя.”

„Животът не е само произвеждане на стопански блага.”

„С прискърбие виждам, че съвременното човечество се възвръща към грубото дивашко езичество, към идолопоклонството – и по мироглед и по живот.”

„Христовото Учение е Учение на бъдещето. Много работа ни предстои още. За Учението на Христа сега трябва да говорим с живота си. Бъди скъп на думи. Мисля върху нашата работа. Животът на Братството трябва да запазим и засилим, да го развием и обогатим. Той да говори за Учението. Господ ще даде свобода и простор за Делото Си. Има да мислим върху методите за работа. Най-важното сега е да се упазят Словото. Това е нашата първа задача.”

[27.II.1959 г.] **Обична моя Мария**, Изпращам ти мисли на самотника сред множеството. „Но не съм“, казва Христос, „Защото Отец ми е с мене“, т.е. – Любовта.

Животът има смисъл, когато човек живее за Бога. Личният ни живот няма значение, ако не е посветен в служение на Високия идеал.

Последните думи на Учителя звучат в душата ми непрестанно. В тази опитност, която минавам, те ми дават сила. Те отварят очите ми за Великия свят, който ни обгръща и пази, който изпълня със съдържание и смисъл живота ни. Това е ключа, който Учителя ни остави. „Едно е важно. Само едно е важно – Любов към Бога. Любов към Бога. Любов към Бога. Това е всичко. Това е всичко. Това е всичко.“

Когато човек минава през областта на смъртта, пречиства се. Всичко ненужно отпада и непотребния баласт изостава. Човек се ражда отново. Смъртта е чистене. Хората като не разбират това, боят се от нея.

Нищо не може да спъне Божието дело. Никакво насилие отвън. То следва своя път и никой не може да смути великия мир, който обгръща тази свещена работа. Над нея бди Разумния свят, тя е под неговите грижи. Напразни са опитите на всички смутители, външни и вътрешни. Христос казва: „Моят мир ви давам.“ Ние принадлежим на този свят и имаме в душите си Неговия мир. Едно трябва да знаете - не бързайте. Човек от всичко, най-много има време.

Окултистите са хора, които изследват Невидимия свят. И учените днес изследват Невидимия свят, но мислят, че той не е населен. Окултистите, обаче, твърдят че и Невидимия свят е населен както видимия и търсят пътища да влезат във връзка с неговите обитатели.

Гледам хората тук, какви ли не престъпления тежат върху тях. Мисля и за нашите предатели и лъжесвидетели, които навремето аз предупредих за това, което искат да извършат и не устояха. Виждам за човека и греха е тъй признателен, както и добродетелта, злото, както и доброто.

Всякога поддържай връзката си с Божиата Любов. Затова Учителят ни даде формулата: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот“. Тя е ключ за разбиране на живота. Когато срещна моя приятел, мисля за Божиата Любов. Когато вземам хляба, мисля за Божиата Любов. Всеки плод и всяко цветенце говорят за Божиата Любов. Всичко ми говори за Божиата Любов. Тя иде отвсякъде към нас, храни ни и ни повдига. Тя носи всички блага. Обична моя Мария, да благодарим днес на Учителя за всичко, което ни е дал и ни е научил!

Към методите за работа: Ако се откъснеш от народа, и отидеш в недосегаеми висини, той може да направи от теб кумир. Това е отклонение. Бъди близо до човека, малко напред колкото да му даваш подтик да те следва. Не се отдалечавай много. С човека, и малко пред него, колкото да му даваш подтик да върви напред.

„Съвременната младеж расте с мисълта, че всичко може да си вземе от живота, без да поема задължения и отговорности. Нема морален закон, няма мярка. Затова с такава охота отричат Бога. Те ще научат, обаче, един ден, че има отговорност. С всичко, което върши, човек подписва полица, и падежа ще излезе един ден. Днес човечеството изплаща стари полици. Учителят нарича тази епоха „ликвидация на века“. Това, за което се борят днес хората, е привидно. Не са тези причините, които се сочат. По-дълбоки причини групират хората в лагери и предизвикват тази борба. Причините лежат в далечното минало. Това е вековна борба.“

„Бог ни се изявява чрез Своя Син.” Йоан, I. 18. „Никой никога не е видал Бога, но еднородния Син Божий, същина от неговата същина, Него той ни изявява.” Йоан, I. 16. „От неговата пълнота всички ние приемаме благодат.”

„Учението, че човек е Син Божий е тайното Учение на древността. Христос го изяви на хората. С това Той отвори Новия път на човечеството. „Аз съм пътя, истината и живота.”

„Винаги произнасяй Името Божие с любов и радост. Това е молитва.”

„Сега ние живеем живота на Братството и го показваме мълчаливо на хората.”

„Учениците на Божествената Школа се отличават със своите добродетели и своите качества.”

„Молете се за онези, които са обсебени от злото, да ги освободи Господ. Не желайте тяхната гибел, а желайте Господ да ги спаси. „Господи, научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоето Име и да Те славословим винаги.”

„В Божията Любов са всички наши близки и обични. Следователно, всички те са съвсем близо до нас, и всякога с нас.”

„Мирът, радостта, чистотата, истината и красотата идат от Божествения живот. Те показват, че той е близо до нас.”

„Помни за какво е дадено времето. Христос казва: „Аз трябва да върша делата Божий.” Каквото казва Христос, отнася се и до всеки човек.”

„Като направиш малкото добро, изпитваш радост. Тази радост иде от това, че си се докоснал до Божествения живот. Мирът и радостта идат от Божия живот.”

„Когато направиш нещо хубаво, вложиш любов, умение и разумност, изпитваш удовлетворение, една тиха радост. Как искате да видите Бога? – Само чрез Сина.”

„Ние принадлежим на Вечния живот, а че вземаме този или онзи образ през времената, това е преходно положение.”

„Един велик закон урежда сметките между хората. Това е закон на Великия разумен живот. Не мисли, че ти си натоварен да вършиш това.”

„Синовете Божии трябва да бъдат пренесени в жертва за спасение на хората. Нали в жертва се принася най-хубавото. Чистият трябва да бъде принесен в жертва, защото той влиза в живота на всички и ги привлича като магнит. Това е чистия Божествен живот, който спасява. Жертвата, страданията са начин да го възприемат хората.”

„Научи ни да правим Твоята воля.“ Това се отнася не само до хората, но до всички същества. Брат, това не е временно отношение. Това е отношение през вековете.”

„Има едно дръзко предизвикателство против истината, правдата, доброто. Това никога не остава безнаказано.”

„А сега нашата работа е тази, да срещаме онези, които Бог е призовал, и да им предадем Божествената искра.”

[27.12.1959 г.] **Обични брат Боян**, Ти ще си спомниш, че Учителят работи при всички условия. Сега ние следваме Неговия пример. При всички условия ще продължаваме работата си. Условията, които ни са дадени са добри, защото са дадени от Бялото Братство, а ние сме негови служители. Следователно работата продължава. Важна е връзката, дълбоката вътрешна връзка. Не е въпрос до външна дейтелност, до външния шум, движение, блясък, парадност, не е до количеството, до множеството. Връзката е важна. Защото небето е, което работи, а от нас се иска да поддържа връзката си с Него. Учителят казва: „Защото е твое Царството и силата и славата завинаги.” И тъй – никакъв страх, никакво безпокойство! Гледайте напред с мъдри и спокойни очи. Не сме ли ние предвестници на новия ден?

Обични брат Боян,

Сега опитвам какво нещо е връзката, която Учителят създаде между нас. Тя не е отсега, тя е от началото на времената. Не се е прекъсвала и нема да се прекъсне никога, а ще расте, ще се задълбочава и обогатява! Всичко ще премине, само Божия живот остава. – Вечният извор.

Някои мислят, че трябва да управляват Братството. Заблуждения са това. Какво Братство ще управляват? Това не е човешко Учение, това не е човешка организация! Това е Великото Божествено Учение. То не се утвърждава от човешки институти. То не може да бъде ограничено и управлявано от хора! То иде сега на Земята, в тази епоха, по нов, неповторим начин! Кой ще спре това, или кой ще тури пречка? Господ държи условията в ръката си. Учителят е промислил всичко за Делото Си, приготвил е всички условия. Те идат с времето си, по неизменните и вечни закони на Битието.

Ако със силата не е правдата, тежко на силата.

Насилието почива върху страха. А на учениците на Божествената Школа е дадено правилото: „Без страх.” Божествената Школа е основана на Любовта. Бодри бъдете, силни бъдете, такива иска Учителя своите ученици. Животът на Братството е нашите мисли, чувства и постъпки, в отношенията ни към човека и към Живата разумна природа. Животът и на Братството е реалност, която опитваме. Това е нашия живот. Ние говорим за него и с думите и с делата си.

Братски поздрав! Борис, [27.12.1959 г.]

„Закон: Когато искаш едно благо за себе си, пожелай го за всички.”

„Князът на този свят има власт над човека само една пета – върху телото. Върху ума, сърцето, душата и Духа, власт нема!”

„Господ е приготвил тези цветя за нас.”

„Голямата грешка на хората седи в това – като мислят за Бога, мислят, че са вън от Него.”

„Господи, научи ме на законите на Твоето Царство.”

„Да живееш във всичко, навсякъде и всякога, това е пътя на ученика.”

„Да живееш във всичко доколкото Бог живее.”

„Всички условия са дадени от Разумния свят, за да придобие човек нещо. При сегашните условия какво може да се придобие? Когато са разбрани, всички условия носят нещо хубаво за човека.”

„Цветята показват какво става в лабораториите на Слънцето.”

„Всяка сила вън от Бога, ще се разруши от собствените си противоречия. Или, силните се съкрушиха от собствената си сила.”

[27.02.1959 г.] „Господи, учи ме на законите на Твоето Царство. Всичко съществува, за да се прояви Бог. Въпросът е доколко и в какво се проявява Бог във всяко същество. То е виждане, то е разбиране.”

„Всички форми са създадени от Любовта и заради Любовта. Самата тя не остава затворена във формите.”

„Един ден богатството на целия свят ще бъде донесено при нозете на Учителя.”

„Мотивите по присъдата. Явно е - присъдата е над Учителя и Учението.”

„Всяка песен на Учителя разкрива един момент от Божествения живот.”

„И най-малкото същество има право на самозащита. Ако може да бега, бега. Ако може да се маскира по форма или цвят с околната среда, маскира се. Законът за самосъхранението действа в цялата природа, органическа и неорганическа. Всяко същество и като се жертвува, утвърждава себе си, т.е. Онзи, на когото служи. И най-малката тревичка има своето предназначение в живота на Цялото.”

„Силата не е във формите, те са резултат от действието на силите – какви сили действат в тях. Организиращата сила е важна – ИДЕЯТА.”

„Възраждането на варварския езически свят, отричането на моралния закон, култа към престъпността. Хулиганщината е рожба на стария живот. Тя е проказа за младежката душа. Въпросът за младежта е един от най-трудните проблеми днес.”

„Да бъде Твоята воля.“ Един цвят – това е Волята Божия. Един плод – това е Волята Божия. Една пчела – това е Волята Божия. Един извор – това е Волята Божия. Житното зърно – това е Волята Божия.”

„Учителят ни показва живота на Слънцето, живота на светлината със Словото Си, с песните Си, с делата Си, с образа Си. Можем ли да се отделим от Него? Може ли някой да върне времето, и да ни отнеме живота, който Той ни е подарил?”

„Където и да бъда, аз всякога мисля за Тебе.”

„Любовта осмисля всичко. Тя му придава цена. Любовта иде към нас от всички сърца, тя ни подкрепя, тя ни дава сила.”

„Външните форми колкото и да са твърди и яки, са уязвими. Но Онзи невидимия, Който ги създава, е неуязвим. Когато Той се оттегли, формите се разпадат. Когато дойде, създава нови. Той се явява и изчезва, създава народи и погубва народи. Не знаеш откъде иде и къде отива. Той е Мощния и Силния. Търси Него, Невидимия, Незнайния, Вечния.”

„Любовта осветява всичко. „Да се освяти името Божие.” – Значи да вършим всичко с Любав.”

„Бог с присъствието Си осветява всяко нещо. Да присъства Бог в живота ни. Когато Той е с нас, всичко се носи леко. „Ще ме призове и ще го послушам.”

„Този е пътя: Да живееш във всичко, навсякъде и всякога. Да живееш във всичко доколкото Бог живее.”

„Опустошенията в душите на съвременната младеж са неизмерими.”

Обична моя Мария, от мойто кътче тук виждам Марица! Тя тече наблизко. Помисли си само, тя носи водичата от нашите извори при Олтаря! Пред очите ми е светлия мир горе в светилището – малката палатка, извора при преспата, Молитвения връх откъдето посрещаме Слънцето, мълчаливите скалисти върхове наоколо. Нашият свят, нашите приятели. Ех, мир Божий прекрасен! Ще ги посетим ли някой ден? Сега за теб съм угрижен. Преди да получа писмото ти почувствах това. Отпусни сърцето си, не се безпокой повече за мен! Аз съм здрав, укрепвам всеки ден. Вземи мерки за твоето здраве. Испитанията ще преминат, от тях ще излезем по-яки. Ще издържим на всичко! И приятелите ще издържат. Това са ученици на Учителя. Господ ще укрепи основанието, което Учителя положи в този народ. Предстои ни още работа. За нея мисля постоянно, за святата наша работа. Учителят ще ни даде условия да я довършим. Като се върнем при Него, ще ни посрещне с усмивка, и ще ни прегърне.

Работи върху песните. Никой не ги разбира като тебе. Често си пея, пея и работя. Аз за Господа работя тук, значи мога да пея, разбира се не гласно – душата ми пее. Какъв прекрасен живот е вложил Учителят в песните Си, скрито богатство за бъдещето човечество. Какъв красив език! Сега внимавам във всяка дума, във всеки тон, и ги разбирам. Разбирам

дълбокия смисъл. Радвам се, че ги отпечатахме, ако и с толкова трудности! Радвам се, че отпечатахме и Словото! Сега всичко можем да понесем.

Усмивам се като си помисля как приспахме „Дракона“, и свършихме работата си. Богомилите имат един обет: „Словото на живота пазим.“

Предай моя поздрав на Боян! Искам да знам нещо за Братския съвет. Събират ли се, смели ли са, не са ли се уплашили, правят ли постъпки да се освободи Салона ни, и да почнат събранията? Как се разрешава въпроса с Изгрева? Връзката с приятелите в провинцията да се поддържа. Работата да продължава. Никакъв страх!

Поздрав на Паша и Аня, също и на Елена! Те са поставени на важен център. Бъдете бодри духом, и силни духом. Предай на верните приятели моя поздрав! Работа непрестанна. Сега е време учениците да работят. Сега вярата и силата им.

Поздрав и на Станка! Надявам се да се върна един ден в „Малкият дом“, да се видим пак. Нашата работа е обща, и тя има дял в нея.

Поздрав и на Петър! Много съжалявам, че не го допуснах на свиждане с мен. Само от далеч се видяхме. И то е хубаво, и за него съм благодарен. Не се безпокой за работата ми. И да искам, не мога да предприема голяма работа. Сега съм внимателен да не вдигам тежко, пазя се и по отношение на храната и по отношение на работата. Възможностите ми още не са много големи. Поздрав и на Боянчо! Много е мила грижата му. Ако е за външните условия тук, ние с бригадата сме минавали през много по-тежки условия, тренирани сме, издръжливи сме.

Приятелите да използват всяка възможност да отиват в планините, да се радват на свободата, която имат, и да пеят песни благодарствени. Неоценимо нещо е тя, дар Божий.

Ала ние знаем, че изработва свободата си, и нея никой не може да му отнеме. Поздрав на Методи! Не чувам нищо за него, какво прави? Никак не ми се обаждат. Пиши на брат Георги и го поздрави от мен! Пиши на Ана и Панайот и ги поздрави от мен! Нека да имат бодър дух и силна вяра. Тъжно ми е за Пусинка, миличкия. Никоя жертва не отива напразно. Всяка жертва, и всяко страдание усилва връзката и я извисява.

Долчето и Пусинка – две хубави приятелски душички, които небето ни изпрати! Те нема да се загубят за нас.

Неизмерима е Божията милост и благодет. Мария, аз всякога мисля за тебе!

Приеми моя поздрав! Борис

Денят на есенното равноденствие 1959 г.

„Всеки, който върши волята Божия е Христос – Син на Бога Живаго.“

„Пази се с правдата си, да не смажеш слабия.“

„Ние предпочитаме да не бъдем толкова богати, но да бъдем свободни.“

„Школата на Учителя подготвя новия човек. Тя ще продължава през вековете. Песните Му ще се пеят по цялата Земя.“

„В живота нема по-хубаво от това – каквото ти направиш за Любовта и каквото Любовта направи заради тебе.“

„Законите на Разумната природа уважавам, изучавам и зачитам, но неразумните човешки закони и наредби не може да уважавам и зачитам.”

„Ако трябва едно материално благополучие да се изкупи със свободата, отказваме се от него.”

„Школата на Учителя, това е пътя на човечеството. Това е бъдещето.”

„Комунизмът е безпътица. Той не е нещо ново. Това явление под други имена и форми се е явявало много пъти в историята на човечеството. За него са характерни пищни одежди, церемонии, масови шествия, екзалтации на тълпите, опиянение. Какви ли безумия не е преживявало човечеството!”

„Само светлия път на Христа е пътя на човечеството. По него са минали милиони, минават и сега, ще минават и за бъдеще. За тази епоха Учителя пак освети този път.”

„Нема по-голяма от Любовта. Любовта на майката, на бащата, на детето, Любовта на брата, на сестрата, на приятеля. Любовта е всичко. Какво искаме ние да кажем на хората? Почнете от Любовта, както я познавате, както сте я опитали, и да се разшири тази любов, да обхване всички. Това е Учението на Бялото Братство – Учение за Любовта. Ще кажете, че това го знаем – затова ви говорим, защото го знайте. „А най-голяма от всички е Любовта.”

„Божественият живот иде към нас от цялата Вселена. Ние го възприемаме чрез нашите сетива, чрез нашия ум, чрез нашето сърце. Това е същественото. От Божествения живот никой не може да ни лиши.”

„Всеки ден се уверявам, че няма други път. Школата на Учителя, това е пътя на човечеството. Всичко друго е празен шум, безсмислен напън, блъскане в мрака. Опит да се окове живота във форми, догми и закони. Животът не понася мъртви форми. И той създава форми, но те са живи. Растат и се развиват. Той носи законите си в себе си.”

„Сред такава гъстота от хора, сред толкова очи и уши, да намериш своето време и място за работа, това е голямо изкуство.”

„Надеждата намира най-добра почва в измъчените сърца. Тук тя вирее най-добре.”

„Мисля за Школата на Учителя. Тя ще продължава през вековете, при всички условия. Ученикът е светилник, Божия Дух живее в него.”

„Любовта иде от целия Космос към нас, от всички видими и невидими светове. Тя минава през човешките сърца и души. Това са животворните Божествени лъчи. Любовта е съградила своя олтар в човешкото сърце. Тук гори вечния огън. Божият Дух изпълва с Любов безброй много сърца в неизброимите селения на Всемира. „Живот на Благия Божий Дух.” Те всички черпят от един източник живот, светлина и сила.”

„Най-важното е да се пази духа на Школата, Дух на святост, Дух на Чистота и Истина. Школата на Учителя пребъдва през вековете. „Само светлия път на Мъдростта води към Истината.“

„Музиката трябва да я чуваш, а не да я съчиняваш. Музиката изпълва Всемира, поезията също.“

„Когато човек е лишен от свобода, всичко, което е свързано с живота му на свобода, му става неизказано мило, колкото малко и да е то.“

„Учението на Белото Братство е Учение за Божествения живот.“

„Божията милост и благост към нас не се е съкратила. „Благ е Господ и многомилостив.“

„Учението на Бялото Братство е Учение за Доброто. Доброто е велика наука.“

„Ние служим на един висок идеал. Никога от нищо не се страхувай.“

„За да говориш на някой човек за Учението на Бялото Братство, трябва да има условия в него. Малко хора са готови за това.“

„Има хора, с които нито можем да се сравняваме, нито да се състезаваме. Ние принадлежим на различни светове.“

„Школата на Учителя започва с кротостта и смирението. Благоговението е първото качество, което ученика трябва да има.“

„Учителят ни показва „Изгревът на Слънцето“. Най-хубавия образ в пътя на ученика.“

„Школата на Учителя е „Светлият път“. Вярата в човека е основа на обществения живот. Тя произтича от любовта. Без любов, вяра нема. Днес недоверието е международен проблем. Как ще се превъзмогне то? Може ли външен контрол, външен закон, или каквито и да било външни мерки да заменят вярата, да премахнат недоверието? Сега съдбата на човечеството се поставя в зависимост от вярата. По пътя на външни ограничения, резултати не могат да се постигнат. Вярата в Бога и вярата в човека са едно и също нещо. Любов към Бога, значи любов и към човека. Без тази основа, никакви резултати не могат да се постигнат в международните отношения. Атеизма изключва вярата и в Бога и в човека. Никога света не е имал такава нужда от вяра, както днес! А днес вярата е гонена. Недоверието се ражда от омразата. Нас ни осъждат, защото изграждаме едно общество, основано на вярата в човека, затова ни преследват. А днес повика в света е за вяра, за доверие. Защо тогава трябва да ни преследват?“

„Дайте път на Учението на Любовта. Въпросите нема да се разрешат с външни мерки и закони. Сега хората се борят с идеята за Бога. Идеята за Бога е жива, тя има реален израз. Тя изключва омразата, злото, лъжата,

лицемерието, неправдата. Идеята за живия Бог ще спаси света. Господ живий, Бог на Любовта.”

„Малкото Бело Братство тук в нашата страна, е опитно поле на Великия Разумен свят. Тук се засрещат силите, които действат в човечеството. Чрез Братството Разумния свят говори на човечеството. Братството е общество, изградено върху вярата в Бога и вярата в човека. Днес в света има всеобщ повик за вяра. Вяра няма между народите. Това заплашва човечеството с унищожение. И ето, хората искат да убият това, от което имат най-голяма нужда – вярата.”

„Не е до обема, принципа е важен. Законите за безкрайно малкото и безкрайно голямото, са едни и същи. Бог се изявява в безкрайно малкото и в безкрайно голямото. В човешкия свят Божественото се изявява в най-малките прояви. То борави с най-малките величини. Винаги взема най-скромния вид. Иска се усет, иска се прозорливост, за да го открие човек, да го оцени и опази.”

„Пентаграмът е Божествения план за човечеството – Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Доброта. Това е ключа, това е пътя.”

„Неправдата върви с властта ръка за ръка.”

„Тук е место на скърби и страдания, место на печал. Понякога е привилегия човек да бъде там, където хората страдат.”

„Съвременният варваризъм по нищо не се отличава от древния.”

„Хората отричат Невидимия свят, но той има много реални прояви. Това масово обсебване, тази масова екзалтация и лудост, се дължат на него.”

„А това е реалността, едно любящо сърце и един светъл ум. През цялата вечност те се възраждат от живот в живот.”

„Човешкият порядък се разпада от собствените си противоречия. Божественият порядък се възражда в нови и нови форми, все по-съвършени и по-съвършени.”

„Прогресивен – значи човек, който върви в съгласие с Божествения порядък, не изостава от него.

Затова Христос казва: „Аз съм пътя.”

„Трите класи, трите съсловия съществуват от как свят светува. Слуги – преуморени и гладни. Господари – охолни и преситени. Средно съсловие – съчетава двете в различни отношения.”

„Школата на Учителя е пътя на Синовите Божии. При всички положения, които човек може да заеме в живота, той не е свободен. Други същества го владеят и управляват. Само в пътя на ученика, в пътя на Синовите Божии, почва неговото освобождение. Човек намира себе си. Школата на Учителя е път на освобождение.”

„Помнете правилото на ученика: „Фир-фюр-фен“ – Без страх и без тъмнина, с обич и виделина. Тук срещнах хора уплашени и сломени.”

„Когато се проповедва една Божествена идея, това е зов към всички души, които живеят в нея, да се съберат и обединят в нейно име в едно цяло, тъй както са били горе.”

„Днес човека на Любовта израства сред всички общества, сред всички народи. „Той иде”. Това е най-важното за днешната епоха. Неговият образ, отначало неясен, се очертава все по-ясно. Новият човек, ето за какво говори Учителят. Той дава неговия образ, очертава неговия път, сочи неговия идеал. Това е Школата на Учителя.”

„В социализма се развиха същите бацили, които разлагаха старото общество, които са разлагали всяко общество. Те се приспособяват към всички условия и системи, и никакви външни закони и мерки не могат да ги ограничат. Защото те живеят в самия човек. Бялото Братство работи да освободи човека от тях.”

„Бог е създал цялата Вселена и всички живи същества, за да ни се изяви. В Молитвата на ученика е казано: „Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.”

„Неоценимо богатство е едно добро сърце, един светъл ум, едно здраво тяло. Ала от всички най-ценно е сърцето. „А от всички най-голяма е Любовта.”

„Където има насилие, няма идеи. Идеите сами призовават своите хора. Силата е в идеите.”

„Срещнах типа на стария затворник – стоик. Лежал много години, посетил много затвори, живял и надживял всички мъки. Прилича на лозата, която е превъзмогнала филуксерата, и не боледува повече от нея. Нищо не може да го смути. Той е изживял всички унижения на които може да бъде подложен човекът без права, изпил е много горчиви чаши, улегнал е като камък, покрит с мъх. Всички превратности на живота посреща с примирение и стоицизъм. Към живота в затвора се е приспособил като полип към своя камък. Създал си е слаби навици и малки оскъдни удобства, трогателно скромни, богатството на сиромаша. Движи се със сигурност, достойнство и авторитет. В килията е като старей, може да ти даде сведения и упътвания по всички въпроси, свързани с живота в затвора. Ползува се с уважението на всички, и заслужено. Има широки познания, навсякъде среща приятели, с които е лежал. Те са като голямо семейство в скитничество. Срещат се и се разделят. Срещите им са сърдечни, братски, споделят преживяното, осведомяват се за познати и приятели, и се разделят все така примирени с всичко.”

„Като ги е турила в плът, природата е затворила някои духове, които иначе са опасни.”

„Навсякъде в необятната Вселена, във всички светове – видими и невидими, е Царството Божие. Нема място, където Царството Божие да

не е. Требва само да го намериш. За мисълта нема затвор и решетки, и за Любовта също. Това е най-хубавото.”

„Едно е важно, само едно е важно – връзката ни с Любовта. Поддържайте я при всички условия. „И даже през дола на смъртната сянка, ако мина, не ще се убоя.”

„Всяко цъфнало цветенце говори за Царството Божие. И всеки узрял плод, също. Една хубава усмивка, една сладка дума, една светла мисъл, извора, планинският ветреца – това е живота на Царството Божие. Ученикът изучава живота на Царството Божие.”

„Любовта, Мъдростта, Правдата, Истината, Доброто, принадлежат на Царството Божие. Нема по-хубаво нещо от живота на Царството Божие. Отвори сърцето и ума си, душата и Духа си за живота на Царството Божие. Учителят говори за Царството Божие и чрез Словото Си и чрез песните Си и в молитвите. Учението на Бялото Братство, е Учение за Царството Божие. Учителят ни даде образа на човека на Царството Божие. Що е Бялото Братство? Това са гражданите на Царството Божие. В молитвата на ученика е казано: „И да бъда Господи като малките деца на Твоето Царство – послушен, прилежен, търпелив, постоянен.” Това са качества на най-малките в Царството Божие.”

„Много са образите на Любовта и всички те са прекрасни.”

„За всяка епоха има пророк. Пророкът се ражда. Той не се назначава с указ. В него като във фокус се засрещат силите, които действуват в дадена епоха и се разрешават. Той е като екран, върху който те се проектират в образи. Самият негов път е пророчество за всички.”

„Където и да се намираш, ходи като че си в Райската градина, и Господ те води за ръка и те учи.”

„С каква сила иде светлината? Това не е само физическа сала, разумност има тук и интелигентност. Всички форми на живота разкриват съдържанието на светлината.”

„Майката, бащата, брата, сестрата, приятеля, възлюблената, навсякъде, където се проявява Любовта, това е живота на Царството Божие.”

„В Школата на Белото Братство се изучава живота на Царството Божие. Молитвите, които Учителя ни е дал, в Царството Божие звучат непрестанно. Те са живот на Царството Божие. Там те са величествени форми. Също и песните, от там ги е вземал Учителят и е направил превод.”

„Сега трябва съсредоточена работа, вдълбочена, да се вникне в онова, което Учителят ни е дал, и да се прилага.”

„На ученика на Божествената Школа не е позволено да съди никого. „Не съдете.” Казва нашия Учител.”

„Сократ, който цял живот е търсил Истината и Доброто, е бил обвинен в развращаване на младежта, незачитане на законите, и презрение към Боговете.“

„Всяка радост, всяко щастие се изкупуват със страданията на любящите. Такъв е закона. Страданията са здрав материал, той се туря в основата на всяка величествена сграда. Това са мъчениците. Страданието се превръща в радост, щастие, блаженство.“

„Господи, където ме изпратиш да работя, ще отида. Да бъде Твоята Воля. Във всеки човек, бил той и най-малкия, гори Божествен огън. Идват моменти и той се разпалва, и той жадува да се пожертва.“

„Фактите са „сухи кости“. Поета, пророка, ги облича в плът и кръв, вдъхва им душа, призовава Духа, и те оживяват.“

„Добре ми стана, че се огорчих. Добре ми стана, че страдам. Колкото по-големи са страданията, толкова по-лъчезарна е малката радост вътре.“

„Споени в едно цяло, един дух, една мисъл, един живот, лъчезарен и топъл. Това е Бялото Братство, вечно, основано на канара, Домът Господен. То ще устои на всички бури и пороци.“

„Изкуството облагородява човека, науката - човешката мисъл. Това са мирните фактори за повдигане на човека.“

„Това е живот вечен“. Тъй да възлюбиш живота на Царството Божие, че да бъдеш едно с него. Тъй да се приобщиш към него.“

„Да пребъдваш в света на Любовта. В света на Любовта живеят всички онези, които ни любят. Бог е Бог на живите. Колкото и да е отрицателна днес средата, в нея се ражда човекът на любовта. Той мисли, той твори, той е „избрания съсъд“. Който вижда това в днешната епоха, той има виждане.“

„За някои затворнишкия халат е позор, за други е чест.“

„Външните условия, каквито и да са те, не са пречка за раждането на новия човек. За него говори Учителя.“

„Използвайте времето, за да укрепите връзката си с Бога.“

„От човеци милост не очаквай. Но Господ държи живота ни в ръцете Си.“

„Учението на Бялото Братство е определено да възродиславянството, а не студения и скептичен запад, който от скептицизма направи религия. В Учението на Бялото Братство има слънце, има радост, има простор, има топлина. Човек жадува за това.“

„Чисти съсъди требват. Много малко свободни хора има на Земята. „И ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни.“

„След това, което се случи с Братството, има ли значение личната ми участ? Ако Господ е с тебе, ти не си затворник.”

„По обвинението на прокурора: „Защо е купувана хартия на висока цена?” Братският съвет считаше за най-важна задача отпечатването на беседите на Учителя. За тази цел **той изкупи наследствените права, главно зарад авторското право.** За тази цел той обзаведе своя печатница „Житно зърно”, и **организира издаването на беседите.** За тази цел **той купуваше хартия на каквито цени намереше.** Такова беше единодушното решение на Братския съвет и на съвета на ръководителите. Отпечатаните беседи на Учителя се пласираха в средите на Братството, и то в количество, достатъчно, за да покрие разходите. Останалото в склада количество съвсем не представлява „залежала книжнина, която трябва да се унищожи”, както се изразява прокурора, а едно нормално количество, каквото всяко издателство трябва да има в складовете си. При един тираж средно от 3 000, в складовете на Братството, имаше от всеки вид беседи най-много до 500 бройки, а много от беседите бяха изчерпани. При това не се правеше никаква реклама. Това не беше книжнина за пропаганда. Тя служеше само за нуждите на Братството. Беседите на Учителя, в които е изложено Учението на Бялото Братство, това са нашите учебници. Изземането и унищожаването на беседите е една прибързана, една безразсъдна мярка. Беседите на Учителя, трябва да се проучат не от любители дилетанти, а от академици специалисти. Тази задача, требваше да се възложи на Българската Академия на Науките, да се образува там един колегиум, в който да участват и представители на Братството. Защото в беседите на Учителя има философия, мисъл. Този материал, трябва да се извади, систематизира и проучи от философи. Учителят хвърли светлина върху най-важните проблеми, които вълнуват съвременния човек.

В беседите на Учителя е дадено знанието за един разумен живот, съобразен със законите на природата. Това знание е в съгласие с най-новите научни изследвания. То трябва да се проучи от специалисти, учени.

В Своите беседи, Учителят е дал и много педагогичен материал за възпитанието на децата, юношите и възрастните. Този материал трябва да се проучи от педагози.

Учителят е оставил и едно голямо музикално наследство. Повече от сто песни, една оратория, наречена „Битие”, една симфония „Идилитя” и значителен материал върху философия на музиката. Този материал трябва да се проучи от музиколози.

Учителят остави и богат хореографичен материал: хигиенични гимнастически упражнения, Паневритмията – гимнастически упражнения с музика, и др.

Този материал трябва да се проучи от хореографи. И когато този колегиум излезе със своите доклади по всички тези отдели, чак тогава да се вземе становище към Учението на Бялото Братство. Защото това голямо културно богатство, което Учителят остави, принадлежи не само на българите, но на цялото човечество, и то един ден ще си го потърси.

Учителят има почитатели в цял свят. Той живя сред обществото, заобиколен от много хора. Неговият живот беше образец на чистота и безкористие. Учителят приемаше посетители от сутрин до вечер, изслушваше, даваше съвети, упътвания, помагаше. Целият Му живот беше служение. Около Него имаше едно естествено изобилие, защото мнозина на които Той помагаше, и които слушаха Неговите беседи, се радваха да

Му поднесат нещо хубаво. От това изобилие Той вземаше колкото Му е необходимо, другото раздаваше. Учителят е държал повече от 5 000 беседи, неповторими, оригинални. Като се има предвид, че **беседата е най-трудния от словесните видове творчество, това е огромна творческа работа.** А прокурора на два пъти ме запитва: „С какъв полезен труд се е занимавал Петър Дънов?“ **Неуместен въпрос! Като отпечата беседите на Учителя, Братския съвет изпълни един свещен дълг към Учителя, към Братството, към човечеството.** Следователно, ние не можехме да се спираме в нашата работа от това, че хартията била скъпа. Решението на Братския съвет по този въпрос беше единодушно и категорично – да се купува хартия на каквато цена се намери. В това си решение Братския съвет имаше пълната подкрепа на всички ръководители. През 1949 г. стана среща на ръководителите в гр. Айтос, във връзка с приемането на проектоустава на Братството. На тази среща Братския и Финансов съвет излязоха с подробен доклад за своята дейност. Дейността им беше одобрена и съветите освободени от отговорност, и преизбрани наново.”

/Пасажи от защитната реч на брат Борис през време на процеса./
Огняново, ноемврий, 1959 г.

„Словото опазихме. Знанието, което Учителят ни предаде, не може да се загуби. Словото не може да бъде уязвено. Глупави са хората, които мислят, че могат да го унищожат! Словото устройва Всемира. Всичко е живот на Словото. На езика на един народ, Учителя прави превод на Словото. Словото е вечно. То е песента на творението. Учителя прави и музикален превод на Словото. Това са преводи за дадена епоха. За друга епоха ще бъдат други. Словото е вечно и необятно. Йоан казва: „В начало бе Словото.”

„Ние благовестваме един живот на Любов, Мъдрост и Истина. Човекът очаква този живот. От нас се иска да го упазим и предадем. Ученикът се моли тъй: „Господи, дай свобода и простор за Делото Си.”

„Божият Дух носи всяка Мъдрост. Ние казваме: „Само светлия път на Мъдростта, води към Истината.” С тези думи почваме Школата – „Домът Господен” на който принадлежим.”

„В „Добрата молитва” е дадено Божественото Учение.”

„Виждам войнството на Бялото Братство, великото и непобедимото. „Той иде”. То иде със светлите идеи и мисли над цялото човечество.”

„Школата на Бялото Братство, Школата на Учителя в духовния свят е открита всякога. Там тя не се закрива никога. Там Школата на Учителя е непреривна. Тук, на Земята временно се открива. Затова Христос казва: „Дето съм аз, и те да бъдате с мене.”

„Несезанимавайте с човешките дразни и разправии. Виждам великото войнство на Бялото Братство, което иде. То ще възроди човечеството, ще обнови света.”

„Не се бой от нищо. Велик е Господ.”

„Заради този живот сме дошли на Земята. Знанието за него е дадено в Словото на Учителя. Мъдростта и мистиката /съзерцанието на Божествения живот/, са дадени в молитвите. Това е живот на Любовта Божия, вечната, и святата. Цялото небе е с нас. Може ли да кажем, че сме слаби? Усмиввам се на човешките представи за силата. Какво струва човешкото оръжие?“

„Ние се молим тъй: „Господи Боже наш, обичний ни Учителю, бъди винаги с нас, учи ни на Твоите пътища, закрилай ни според Твоята милост, опази ни за Твоето дело.“ И пак се молим: „Господи, да се изпълни Твоя Божествен план за делото Ти, и ние да бъдем твои работници всякога. Ти устройвай пътищата ни, Ти направлявай стъпките ни, Ти подготвяй условията ни според Твоята милост.“

„Господи, основанието, което Учителя положи в този народ, Ти укрепи и възрасти.“

„Виждам войнството на Бялото Братство, което иде с хоругви и със светлина голяма, и със сила велика да спаси човечеството, да го повдигне и възроди. То иде не за унищожение, а за спасение. То иде с велика Любов.“

„Помни завета на Учителя, който Той ни даде в последните Си часове: **„Едно е важно. Само едно е важно: Любов към Бога. Любов към Бога. Любов към Бога. Това е всичко. Това е всичко. Това е всичко.“**

„Божественият живот човек, трябва да го търси като „многоценния бисер“, който като го намери, човек продаде все що имаше, и купи го. Този човек е разумен.“

„Някой казва, че сме в затвора. Въпрос е още дали сме.“

„Да пазим живота, който Учителя ни повери, да го поддържаме, това е нашата задача. Да опазим Словото Му, и да го предадем на човеците братя. Това е нашата свещена задача. Да опазим песните Му и живота, който Той ни предаде. Това е най-важното.“

Обична моя Мария, един ден, когато се връщаме с тебе на Слънцето, нашата светла родина, където ще ни посрещне Учителят и всички наши приятели, виждам тази картина: Ние вървим в Слънцето, обкръжени в бяла светлина, хванати ръка за ръка, както си ходим, и пеем песента „Бог е Любов“. С тази песен ще се върнем в нашата родина. Ще ни посрещнат нашите приятели, и ще бъде радост голяма! Аз често си пея: „Ний ще ходим в тоя път на Светлината.“

„Метеорологичните депресии понякога съвпадат с духовните, психичните, а понякога не съвпадат. От във времето – мрачно, а в нас слънце грее.“

„С какво изобилие иде Учителят, с каква благодат и милост, с велика Любов.“

„За Божественото Учение малко говори на хората. По-добре остави да го чувстват в живота ти. Ако го оценят и обикнат, сами ще го потърсят.“

„Ние проповядваме Любов към Бога. Това е същественото. „Това е всичко.“

Обична моя Мария и брат Боян, Братството да се пази от чужди домогвания! Да не бъде използвано за цели на други сили. Особено да се пази от хора, които искат да го вземат и използват за свои цели. Будни бъдете! Будни и разумни, трябва да бъдат всички приятели. Верни и Истинни.”

„Учените изпускат из предвид най-важния фактор за еволюцията – слънчевата светлина. Другите фактори, които съвременната наука изброява: борбата за съществуване, естествен и полов подбор и др., това са вторични фактори. Първичният, творческият фактор е слънчевата светлина. Чрез светлината се изявява творческото начало. От нея иде и нас тази дълбока, насъщна потреба да творим. Човекът е творец, в каквато област и да работи. Това е човека.”

„Животът е велико и мощно течение от Божествения свят. Никаква човешка система не може да му наложи окови, ограничения. Той разпуква, разрушава и отвлеча всички препятствия, и пак възтържествува мощния, силния, свободния живот. Той иде от първоизточника, спонтанно, носител на Божествените идеи и форми.”

„Човек е свързан с живота с богата коренова система, както растенията. Чрез нея той черпи сокове. Хората в своето невежество прекъсват тези корени като ненужни. Човек обеднява, става анемичен. Израждането почва и морално и физически.”

„Човек се ражда с вярата в Бога. Това е дарба на творческата природа на човека. Вярата е виждане в бъдещето. Поглед напред, макар и малко неясен понякога.”

„Понякога известен човек ни е необходим като екран, за да проектираме известни свои мисли. Той може само да присъства като слушател, но е необходим. Без него не може да се явят тези мисли. Всеки човек е ценен.”

„Революцията е порой, който отнася нечистотии, набрани в човечеството от хиляди години. Тя е като киселина, която изчиства съда. Толкова е нейното значение.”

Пазарджик, затвора.

„Господи, колко страдания в този свят! Но да бъдат благословени страданията!”

„С присъствието си укрепвай слабите, повдигай духа на обезсърчените и отпадналите.”

„В ума има сили и възможности да поддържа връзка с всички хора, които мислят за Бога, които се молят, и които любят Бога. Това е Братството на Любовта – Бялото Братство.”

„Служението на Бога е непрестанно в този и в онзи свят. Бъдете свещеници и служители на Бога Живаго.”

„Вярата е отношение на човека към Великата Реалност, която той чувства, че не може да обхване и познай. Вярата е дълбокото и непосредствено чувство на човека за реалността. Тя е сила на душата. Не може да обхване реалността, но може да бъде едно с нея. В това е силата на Вярата.”

„Понякога ума върви напред. Той води. Друг път сърцето върви напред. То води. Някога мисълта води, някога – чувствата.”

„Не се безпокойте за Словото. Идат души, за които то е предназначено, които го обичат и които го очакват. Ще дойде времето за Него. Всичко, каквото става днес в света, подготвя неговото време. Разумният свят дава условията. Каквито условия ни е дал, Той има предвид да придобием нещо, и да свършим някаква работа. Следователно, каквито и да са, условията са добри.”

„От едно небесно тяло окото ни приема лъч. Виждаме светла точка. Това е поради слепотата ни. Ако имаме истинско виждане, този лъч се разлага, проектира се на екрана на съзнанието ни, и човек може да види картини от този свят, съществата, които живеят там, да долови техните мисли и чувства и да влезе във връзка с тях. Това е виждане, а така само една светла точка. Това е първична стадия на виждането. Само едно предчувствие, като какво носи този лъч.”

„След всичко, което властта направи на Братството, къде другаде може да бъде моето място?”

„Срещнах прост човек, но силен, устоял на всички мъчения. Срещнах интелигентен, богат човек, но сломен, отстъпил, изневерил и на себе си и на приятелите си. Два типа – Минчо и Буров.”

„Ето, аз ви изпращам като овци между вълците.” Бог е благоволил да погледне и в света на вълците. И понеже милостта Му е безкрайна, да помогне и на вълците. Нема да останат я завинаги вълци. Такъв е закона на жертвата, такъв е закона на Любовта. Любовта повдига, Любовта спасява, Любовта промисля за всички.”

„Внимавай какво Господ иска от теб да направиш, и направи го веднага, и какво Господ иска от теб да кажеш, и кажи го.”

„Когато дойде времето, Господ ще промени условията, ще промени и хората, и ще отвори пътя за Делото Си.”

„Всеки човек е един аспект на самия тебе. Затова е казано: „Не съдете.”

„Христос е пътя. „Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Отца, Който ме е проводил.”

„А това е правилното отношение: към всички същества да имаш такова отношение, каквото Бог има. Това изучавай всякога.”

„Да разгънеш живота си върху малка площ, като корала, да го проведеш между стотици хора без да го усетят, между надзорници и наблюдатели, в часове, които ще избереш. Ето какво уча тук. Велик е Господ.“

„Светът в който живеем е мисълта на Учителя. Свят на светлина и свобода. Свят красив и обширен като цялата Вселена.“

„Учителю, по-добре, че аз съм тук, отколкото друг. Благодаря Ти, че ме избра. Подкрепи ме сега с Духа си да издържа всичко и да свърша работата, която искаш от мен.“

„Ние живеем в друг свят, и едва докосваме тази си действителност, която ни заобикаля.“

„Днес две сили седат възправени една срещу друга. Но решението не е нито в едната, нито в другата. Третата сила, Великата Разумност е решаващия фактор. Ако тя се оттегли, Земята ще се превърне в пустиня и човечеството ще изчезне (ще загине)!“

„Ето една система, изградена върху страха.“

Ученикът на Божествената Школа има правило: „Без страх.“ Това е Учението на Христа: „Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Тогова, Който ме е проводил.“

„Щом ни посещава Бог, щом ни озарява Неговата мисъл, щом Слънцето ни грее, ние сме свободни. Ученикът е свободен. Да бъде свободен, зависи от него. Изкуството е при най-големите ограничения да намериш часовете, когато можеш да бъдеш свободен.“

Обична моя Мария, Сега ние живеем в Слънцето заедно с Него. Сега всичко можем да издържим, всичко можем да понесем! Той винаги е с нас. Христос казва: „Дето съм аз, и те да бъдате заедно с Мене.“

Бъди тих и спокоен, гледай как Бог работи в света, и се учи на Неговите пътища.

Духът крепи телото. Отдалечи ли се Духа, телото грохва. Моите приятели, изворите в планината пеят в душата ми.

[Декември, 1959 г., Огняново.] **Обична моя Мария,** Когато излезна, ще посетим нашите любими места, за да установим връзката с тях. Това са изворите, от които черпим сила!“

„Любовта всичко осветява. „А от всички най-голяма е Любовта.“ Любовта е Свята. Първо е Любовта. „Отец ми е по-голям от мене.“ Когато Любовта докосне, оживява и възкръсва. Да предадеш себе си на Любовта, това е пътя на ученика. Малко писатели са се докоснали до Любовта. Всички се движат в обектите на Любовта. Който я е познал, дава всичко за Любовта, него Божията благодат е осенила. Чрез обекта човек вижда Любовта, но самия обект не е Любовта. Любовта осветява обекта. Малко писатели са се докоснали до този момент – познаване на Любовта – Достоевски, Толстой, Келерман, Куприн, Л. Андреев, Карин Михаелис, Лагерльоф. Малцина са се

приближили до светилището. Учителят е пътя. Учителят е вратата за този свят. „Аз Съм добрия пастир.“ „Аз Съм вратата.“

Които са познали Любовта, са взети от Нея, принадлежат на Нея за всякога. Те и през страданията и през смъртта минават с радост, заради Нея, която са познали. Те принадлежат на Любовта във Вечността. Любовта се е докоснала до тях, те са оживели и възкръснали в живот вечен.

„И това е Живот Вечен, да познай Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“ – Любовта.

„Любовта и обекта на Любовта, едно са. Мнозина са пели химни на Любовта. Учителят я нарича „Любов без обект.“ Страданията приближават човека до света на Любовта. Ученикът казва: „Да бъдат благословени страданията.“ Бог е допуснал страданията. Да унижиш един човек, значи да огорчиш Божия Дух в него.“

„Да живееш в Доброто, значи да живееш в „Царството Божие“.

„Нашият път е Великата Любов.“

„Страданието е лично, но то е и общ процес в живота, който повдига всички същества. „А кои са тия с белите дрехи?“ – „Те идат от голямата скръб.“

„А това е Волята Божия, не да унищожаваш враговете си, а да повдигнеш и спасиш враговете си. „Молете се за ония, които ви гонят.“ Защото „Бог е Любов“. „Бог не съизволява смъртта на грешния.“ „Не дойдох да погубя, но да спася.“

Това хората трудно възприемат. Те смятат, че трябва да унищожат враговете си. Ето кое не е възможно.“

„Божественият порядък обгръща всичко. Учете, за да пребъдвате винаги в него.“

„От какво се смущавате? Всичко, което не е в съгласие с Великия Разумен ред, ще отпадне. Само онова, което е в съгласие с Божествения ред, ще остане. Всичко друго ще отпадне.“

„Дървото, което стои на едно место столетия, изпълнява Божието повеление. И то е служител. Човеците, които са призовани да служат на Царството Божие може да вземат пример на търпение от него. Само Божествения живот оправдава времето, само той го осмисля и изпълня със съдържание. Поради него то е време.“

„Да общуваш с Божествения свят, да разговаряш с Великите Братя, които живеят там, да виждаш красотата на Божествения живот и да я разбираш, да те учи Бог чрез своя Дух, да ти разкрива Мъдростта, вложена в Битието – това е пътя на ученика. Това е Школата на Учителя.“

„Помни часа на Школата. Кажи молитвата на ученика. Бъди винаги чист и светъл.“

„Както ми е Отец заповядал, така правя.” Христос, това е човекът, когото Бог е проводил да върши волята Му. „Аз трябва да върша волята на Отца Си.”

„Запалената свещ свидетелствува за Слънцето. Всяка искрица живот, свидетелствува за Бога. „Аз съм лозата, вие пръчките. Отец ми е земеделец.”

„Божията Любов струи през всяко цветенце, през всеки извор, от плодовете, от житното зърно. Тя ни обгръща и храни.”

[Декември, 1959 г.] **Обичний брат Боян**, Изпрати от мен поздрав на всички братя и сестри! Всеки от нас, където и да се намира, е поставен на своята работа за Любовта, Братството и Мира. Ние трябва постоянно да благодарим за това. С нас е Учителят и цялото небе. Бъдете силни духом, непоколебими, верни и истинни. Здрава е „канарата” върху която е основан „дома”. Нали Учителят ни е избрал. Нарочен поздрав на Паша, Аня, Елена! Б.

Обичний брат Боян, Ние трябва да упазим лампадата, която Учителят запали. Когато дойде времето, малкия пламък ще се разгори и ще озари човешките души. Всички, които идват в нашата страна я харесват, привлича ги, без да съзнават, те търсят светлината, която Учителя запали. Те усещат, че тук е „Небесния хляб”. Светлината е още скрита за тях, но един ден ще стане явна. Те търсят Учителя, макар и да не съзнават това. Нашата задача е да упазим светлината. И нека Той да ни ръководи във всичко, а ние да работим за добрите условия за Делото Му. Присъствието на Учителя се изявява във всяко вдъхновено творчество.

[12 декември 1959 г., Огняново] **Обична моя Мария**, Да споделям с тебе мислите си, това за мен е радост. Ако и да съм външно в ограничение, пътищата на ума и сърцето остават открити, свободни! „Светлият път на Мъдростта” е отворен пред нас. Сега оценявам освобождението с което Учителя ни освободи, света в който ни въведе. И като носим униженията с които хората искат да ни унижат, и всичко от което ни лишават, ние сме пак свободни и имаме всичко.

Само пътя на ученика, само той остава на човека единствен път на спасение. Сега само той стои пред нас – Светлият път. Поздрав на учениците и на приятелите!”

„Той ми е съсъд избран и драгоценен.”

„Извършвай всяка работа добре, като че я извършваш за Господа.”

„Великите учения за живота са дадени да повдигнат човека. В никое от тях човека не е поставен тъй високо, както в Учението на Христа. Само Божественото Учение повдига човека и го освобождава. То открива пред него пътя на Синовете Божии. Най-високото положение, което човек може да заеме. Да бъде човек едно с Бога, да работи с Него наедно. Това е Христовото Учение. Другото е езичество.”

„Нема по-свещена работа от Молитвата. За нищо не прекъсвай молитвата си.”

„Какви възможности за работа имаме сега? Колкото и да са малки, ще ги използваме. Работата за Божието Дело продължава, а Господ ще промисли по-нататък, и ще даде свобода и простор за Делото Си.”

„Не е толкова важно ще ни освободят ли или не. Важно е властта да вземе правилно отношение към Братството. Важно е да има свобода и простор за работа. За това се молим, за това работим.”

„Времето е дадено да се изяви Божествения живот. То на Него принадлежи. Без Него то остава без съдържание, без смисъл. Само Божествения живот оправдава времето.”

„Не дойдох своята воля да сторя, а волята на Онзи, Който ме е проводил.” Това е светлия път на Синовете Божи. Другият път е пътя на „свръхчовеците”. Те искат да струват своята воля. Това са двата пътя. Единият води към спасение, другия – към погибел. Единият е път на смирение, другия – път на гордостта. Гордостта пред Божественото е безумие. Не е достойнство да бъдеш горд пред Създателя си - към Онзи, Който те е създал и повдигнал, Който е извор на всички блага, Който те е кърмил като майка. Към Него подобава да имаш само едно отношение – смирение. Това е пътя на ученика.”

Среща с „Ирода Антипа” Четеровластника. Христос го нарича „лисицата”: „Кажете на тази лисица, че мъртви възкресявам.” Същият тип, удивително подобие в характера, привычките и начина на живот. /Йорд. Антонов/ Подобие има във вкусовете, похватите, даже в името и фамилията. Какви паралели съществуват в живота.”

„Във великата борба за Истината, за освобождение на човека от греха, робството и лъжата, ние достойно заемаме своето място, наред с всички борци и мъченици през вековете. Велика и славна е тази борба, какви подвизи, какви святи жертви са дадени за нея! Да бъде благословен Господ, че ни е призовал, да бъде благословен Учителя, че ни е избрал да бъдем Негови работници. Христос казва: „Дерзайте, аз победих света.”

„Красотата обогатява вътрешния мир на човека.” Всички, които внасят красотата в живота, повдигат човека. Ученикът участва в красотата във всичките и многообразни изявления, в светлината, в багрите, в музиката в тоновете, в мисълта – в дълбоката и проникновена красота на Словото, в сърцето – в прекрасния и необятен свят. С колко красота е наситен Божествения живот! Всички добродетели, всички качества и сили, с които човек устоява, бори се и твори, идат от Божествения живот в него. Изучава ли човека, гледай на Божествения живот в него. Христос казва: „Отец ми работи, делата Той прави.” В това е учението на Христа, учението на Учителя.”

„Поетичното възприемане на живота, на всичко, което ни заобикаля е най-големия дар, който ни е останал от детинството.” /Паустовски/

„Ако човек не прахоса този дар в продължение на многото трезви години, той е поет и писател.”

„Възприемай живота като нещо винаги ново.”

„На тази благодатно почва вирее изкуството.“ /Паустовски е наш брат по мисъл/, края на май 1960 г.

„Първият лъч на изгряващото Слънце, това е Божествената искра във всичко, която човек най-първо трябва да възприеме.“

„Колко скрити съкровища лежат в човешките души и чакат времето си! Изкуството е човек да ги открие.“

„Съвременният човек е в окаяно положение. Седи равнодушен към всякакви идеи. Обеднял е духовно. Цигарата с която дими от сутрин до вечер, изразява цялото безсмислие на живота му!“

„Малко хора са останали тук прави, неповалени от условията, несмазани и необезличени. Слабостта им иде от слабостите в тях. Тогава какъв път остава за човека? Нема други път, освен „светлия път“, път на освобождение, път на Дух и Сила.“

„Великият Разумен свят всякога може да измени хода на световните събития. Той ръководи човечеството, има грижата за него. Той е видим и невидим. Видим за онези, които го виждат, и невидим за онези, които не виждат. Средствата с които Той си служи, са почти невидими, недоловими.“

„Моите братя комунисти не търпят нито най-малко огнище на свободен живот. Те посегнаха на Братството, те искат да оковат Духа във вериги. Досега никой не е успял да стори това. Като ги гледам, всъщност това са все същите тъмни сили на миналото!“

„Не е толкова важно къде се намира човек по място и при какви условия, а какъв е.“

„Не зная да има случай в историята на човечеството, завоевател да се е спрял навреме в своя път. Всеки от тях се движи по наклонена плоскост и неудържимо се свлича надолу, не може да се спре. Неговата алчност го увелича фатално и го погубва.“

„Учениците на Божествената Школа, трябва да страдат, да мислят, да се молят, за да дойдат добрите условия за всички. Така е било всякога, така е и сега.“

„Предназначението на ума и сърцето е да установят връзката с Бога и да я поддържат.“

„Условията принадлежат на Бога. Той ги дава. Приеми ги такива. Човек се привързва към тях, нарича ги свои, страда, когато го лишат от тях. Господ устройва пътищата ни и подготвя условията ни, а ние трябва да вършим Неговата работа при всички условия.“

„В естествените науки се разглежда „вид“ и „индивид“ външно. Животът на вида е голям, той се изявява в по-голямо време. Животът на индивида е кракът. Индивидът е преходен, вида е вечен. Видът може да се

яви в хиляди индивиди, на едно или на много места едновременно. Видът живее в духовния свят.”

„Най-важно и най-първо е отношението към Бога, към Учителя. Него като намери, човек става ученик. Човек, който не е изживял личния си живот, не може да бъде ученик.”

„Да виждаш местото на всяко същество в Божествения организъм, значи да го познаваш. Живите същества са клетки на Божествения организъм, те заемат различни положения и служби. В него всяко има своето предназначение и място. Съществата са в движение в Божествения организъм и заемат различни положения и служби. На тази основа е философията на естествознанието.”

„Всеки, който е разчитал на тълпата, се е излъгвал. Тя се екзалтира лесно, но убеждения няма, и мисъл няма. Тя е като порой, може да разруши и отнесе, но да твори – не може!”

„Пророкът не става по своя воля пророк, нито по назначение. Пророкът се ражда. Той е фокус, в който се засрещат силите, които действуват в дадена епоха. Както се разрешат в него, тъй ще се разрешат и отвън. Пророкът говори туй, което вижда, туй, което става в него.

Духът открива Пророка. За него важат думите: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.” Пророците, родените от Духа, вещаят бъднините на народите.”

„Ние не водим борба, ние служение служим.”

„Човешката душа, Човешката душа! - На какви ли не изпитания и страдания не е била поставяна, през какви ли не огньове не е минавала, какви ли не унижения и оскърбления не е изпитвала!”

„Учението на Бялото Братство е живот преизобилен.”

„Пред Истината съвременния човек седи тъй невежествен, както и дивака от каменния век.”

„Всякога отправяй погледа си към Вечния извор.”

„Ако човек разговаря с Бога и Бог го учи, той е в Райската градина.”

„Бялото Братство е Господар на Планетата.”

„Хората вярват повече на силата, която разрушава, и на нея разчитат. Ние вярваме в силата, която твори и уповаваме на нея.

Хората вярват, че може да завладат планетата със сила, обаче, всички опити досега са останали безрезултатни. Това не може да стане, защото силата, която твори е господар на планетата. Хората не могат да разберат по какъв начин, но това е така. Със силата, която разрушава, не може да бъде завладяна планетата. Когато човек дойде до силата, която твори, няма какво да се противопоставя на нея, нито да се отделя от нея, а

ще бъде едно с нея. Тогава той всичко има, с всичко разполага. Това е пътя на Синовете Божии.”

„Каква жажда за власт и в най-простия човек, и какво опиянение от властта! Каиновското естество дреме във всеки човек. То го подтиква да предава и убива.”

„Материализма разбира диалектиката като: „Наука за общите закони на развитието на природата и обществото” и следователно диалектиката изучава частите, съпоставя ги и ги сравнява, търси връзките и зависимостите между тях. Тя не е дошла още до идеята за Цялото. Диалектическият материализъм е наука /учение/ за материалната страна на природата и живота.

Съставки на марксизма:

1. Материалистична философия.
2. Учение за диктатура на пролетариата.
3. Ръководство на Партията.

Схоластиката и софистиката са подобни понятия. И двете показват нечестно отношение на човека към истината. Те растат като бурени в необработена нива. Те всякога са признак на упадък и изразждане.”

„В любовта раздялата е временна. Тя става по законите на ритъма. Музикални закони определят срещите на душите и интервалите. Животът е музика. Всеки тон ще прозвучи на своето време. Дълбоки вътрешни закони определят неговата трайност и сила. В живота повторения няма. Всеки път при нова обстановка се явява един тон. Всеки път при нови условия се срещат душите.”

„Начертай равностранный триъгълник. Ти си този триъгълник. Но какво си ти – чертежа или идеята? И чертежа и идеята. Чертежът съществува поради идеята. Не би съществувал чертежа, ако не съществуваше идеята.”

„Из живота ни с Учителя: Да се даде образа на Учителя, както сърцето Го вижда.

„Времето на Учителя”. Учителят не им даде времето Си. /Часовникът на Учителя/”

„Човек търси образи, в които да въплоти мечтите си. Тъй са създадени легендите и образите на героите.”

„**Не може само една сила да владее Земята.** Това почива на прост физически закон – и най-малката материална частица има два полюса – положителен и отрицателен, както при магнита. **Силите, които действат в човечеството също се поляризират.** Това показва, че те са подчинени. Те са в ръцете на Великата Творческа сила на Битието. Чрез тях Тя твори. Те трябва да бъдат винаги две – както двете ръце на човека.”

„Сега ние приличаме на моряци в далечно плаване.”

„**Духът постепенно слиза на Земята и след това се възвръща отново там откъдето е слязъл.** Докато Духа слиза, има прилив, като

почне да се оттегля, има **отлив**. Слизането и оттеглянето на Духа става по закона за ритъма."

„Великият Разумен свят се изявява на Земята и в най-малките прояви. Бъди внимателен към тях, да не го огорчаваш. Зачитай и най-малките прояви на Великият Разумен свят."

Обична моя Мария, Слънцето грее в нашия свят! Поляните, върховете и горите живеят и дишат, пълни с живот. И ние живеем и мислим, изпълнени от същия живот. Да бъде благословен Господ Бог наш! Намерих малко мащерика в скалите. Като рилската, същия аромат. Искрица от нашия свят. Това е моя пейзаж сега и аз благодаря за него. Въздухът е хубав, понякога от върховете слиза ароматен ветреца. От реката иде прохлада. Вечер гледам звездите. Сутрин посрещам Слънцето. Виждаш, имам опорни точки. Спомняш ли си, че по това време предприемахме нашите пътувания по Балкана? И сега виждам просторните била и синьото небе, минзухарите край преспите, чувам песента на изворите, усещам сладостния дъх на въздуха от височините. Ех, нашите родни планини ни чакат и ще ни дочакат! Като помисля само, че сега Слънцето грее в нашето царство и Небесния Мир е над него, чувствам се щастлив! Лошите условия почти не виждам. Всичко, което не е в съгласие с нашия свят, минава и отминава край мен като сенките на облаците.

Нашият свят е вечен!

Обични братя Боян и Методи, Много съжалявам, че не можахме да поговорим! Тъй ми се искаше да поговорим с тебе по много въпроси! Сега ни остава това, да мислим, да работим за Делото, което Учителят ни повери. Аз постоянно мисля за това. Тук в Школата на другото Братство, има какво да се учи. Най-малко, какво не трябва да допускаме в нашата работа! Това е много важно! Условията тук понякога са твърде трудни, но сега се чувства помощта на Учителя и силата на Любовта и Неговия Дух, Който е с нас и който ни крепи.

Тук положението много прилича както, когато си заmine човек за другия свят – напусне всичко, което е обичал. По место е отдалечен, а сърцето му е при онези, които обича и мисълта му е винаги с тях!

Хората казват, че тук е „Ад“. Зависи къде живее човек, къде е неговата мисъл и сърцето му! Това е неговия свят, неговата среда, в която живее. Привидно условията са лоши, но за вътрешната работа на ученика, не са пречка. Постоянно мисля за работата, която ни повери, и която трябва да извършим. Той ще даде условия за това. Това е най-важното, в нея ние всякога сме заедно. В нея Той всякога е с нас.

Едно Велико Братство, Един Велик Идеал, Едно Свято служение ни свързва на веки!

Поздравете приятелите от мен! Ние сме тук, за да бъдат те силни, смели и решителни, и единни. Ние сме всякога заедно в нашата работа. Работата за Високия Идеал е свещена, тя заслужава всички жертви! Учениците на Божествената Школа трябва да страдат, да мислят, да се молят, за да дойдат добрите условия за всички. Тъй е било през всички времена, тъй е и сега. Това е нашия път.

Обична моя Мария, Пак ще ни лъхне планинския ветреца! Пак ще се усмихне небето над нас! Слънцето пак ще огрее челата ни, ведно с върховете!

Пак ще посрещаме първия лъч в „Олтаря“! Ще мислим за Него. Ще търсим Неговия живот. Ще слушаме Неговото Слово, ще пеем песните Му. В Него е нашия живот, живот вечен! Гледам далечните планини, нашите планини, и мисля за тебе. За нашия Обичен Учител, за нашия път във вечността. Това са хубавите ми часове, от които никой не може да ме лиши!

Обични брат Боян, Учителят е Професор в Университета, в който сега се намирам. Той пак ни учи с Любов и Търпение. И какви чудни примери ни показва, какво предметно учение! Само, когато Той присъства, идва момента на проблясъка, открива ни се една истина. Средата, обстановката съвсем не е случайна. Тук са събрани образци, характери, типове, богата галерия от образи. И условията са подходящи. Цели светове са представени тук. Природата приготвява дълго време човека, докато му открие една истина. Тя го прекарва през радости и скърби, всичко прави, за да го просвети и повдигне. Какъв велик педагог е Невидимия свят! Хората и не подозират даже в какви сигурни ръце се намират.

Гледам какви опустошения извършва скептицизма в човешките души. Парализирал е всеки стремеж, изпразнил е живота от съдържание, и го е обезсмислил. Отрова, която затваря пътя на човека към небето. Съвременното човечество боледува от съмнение. От него иде апатията и равнодушието към идеите. Вярa трябва, живa вярa! Само тя може да излекува човека. Да му даде подтик да расте. Без нея всичко е в застой. Гледаш, хора богато ударени, способни, интелигентни, а като вода в равнина – блато застояло!

Вярата е като планински поток, чист, буен, силен! В нея има радост, движение, песен, свежест, здраве. Тя носи поздрава на високите върхове и на изгряващото Слънце. Каква голяма работа ни предстои! Постоянно мисля за нея. И сега Господ ни води за ръка из Райската градина и ни учи на своите пътища. „Винаги се радвайте. За всичко благодарете. Духът не угасвайте. Непрестанно се молете.“

Поздравявайте приятелите от мен! Поздрав и на теб! Пиши на брат Георги и го поздрави от мен! Пиши на брат Стоицев и го поздрави от мен!

[14 юний 1960 г.]

„Мълчанието е сила. Всички, които страдат за Делото, са едно семейство. „Аз съм с вас до скончанието на века.“

„Ако в човека няма условия да му кажеш една истина, по-добре мълчи.“

„Любете враговете си.“ Врагът е сила на живота. В това е примирението.“

„Любов към Бога, това е закона на Царството Божие.“

„Идеите живеят, а човек служи на идеите.“

„Силата иде от любовта към Бога.“

„Ако Божия Дух е в тебе, ти можеш да извикаш Божественото във всеки човек да се прояви. Това е голямото изкуство.“

„Човешкият свят е като джунглите. Какви ли не вярвания, представи, понятия, желания, стремежи има – джунгли непроходими и борби непрестанни. Какво е мястото на Братството в тези джунгли? – Мир, хармония, единство. Мирът, хармонията, единството са в Божествения живот.”

„Духът слиза на Земята и се възвръща там, откъдето е дошел. Когато идва, има прилив, когато се оттегля, има отлив.”

„Първият лъч на изгряващото Слънце.” Най-хубавото в живота, Божествената искра, него търси, него възприемай. То е същественото.”

„Високият идеал”. Това е пътя на ученика.”

„Ако човешкият ум е слаб сега да разреши един проблем, за в бъдеще, когато укрепне, ще го разреши.”

„Братството е Братство на един „висок идеал”, на една мисъл, на един живот, навсякъде и всякога.

Учителят не дава никакво статично верую.

Той дава „Високият Идеал”.

„Това, за което съм тук, ме изпълва с радост. Аз съм неизказано благодарен! Седиш в килията, а времето минава бавно, отива във вечността, както водите на голямата река в океана. Мир се иска, Мир трябва да имаш!”

„Ако те имат търпение да вършат зло и неправди, ние имаме търпение да издържаме, да отстояваме за Доброто и Правдата.”

„Ако Господ е с тебе, и в Ада да си, ти си в Рая!”

„Павел казва: „Всичко считам за измет, за да позная Христа.” Божествения живот оправдава всяко съществуване. Търси него във всичко.”

„Аз в тях, и ти в мене Отче, да бъдем едно.” – „Отец ми работи, и Аз работя.”

Ние мислим поради Божия Дух, Който е в нас. И Любовта идва, когато Той ни посети. Ние работим, когато Той е в нас. „Делата Той върши.”

„Учението за „Високият Идеал” е новото Учение за Бога. То не е вервание, а един възвишен живот, един „Висок Идеал”.

„Класовият проблем съществува и в комунистическите страни. Той не е разрешен, той е само задушен. Той не може да бъде разрешен по този начин.”

„Какво привлича хората към Христа? – Словото на живота. Петър казва: „Господи, Ти имаш думи на живот вечен.” Напразно атеистите искат да отрекат Христа. „Съществувал ли е Христос исторически?” Ние познаваме живия Христос.”

„Покажи милост към малкия живот, Великия живот ще покаже милост към тебе. Законът е такъв: Каквото е твоето отношение към малкия живот, такова ще бъде отношението на Великия живот към тебе.”

„За познанието на Реалността не е достатъчно само знанието на ума, трябва да дойде познанието на сърцето – чувството. Трябва да дойде познанието на душата – любовта. Трябва да дойде познанието на Духа – откровението.”

„Наистина, чудни и непостижими съчетания стават в живота, удивителна алхимия се извършва. Помисли само, човека, любящото сърце, светлия ум, Слънцето, въздуха, водата, пространството и времето – Великия художник съчетава и движи всичко това. Наистина, дните на творението продължават непрестанно!”

„Виж в политическия живот какво насилие, лъжа и неправда има – тресавище. Който попадне тук, затъва и загива!”

„Срещнах типа на езичника. Чистият природен тип езичник, прост, див, егоистичен.”

„Бялото Братство заповяда освобождението на България от турското робство, за да се създадат условия за мисията на Учителя. Българите не приеха добре Учителя. Той Си отиде, робството отново се върна на тях!”

„Бог е най-хубавото, неповторимото в майката. Бог е най-хубавото, неповторимото в бащата. Бог е най-хубавото в братя, в сестрата, в приятеля. Във всичко Бог ни се изявява чрез най-хубавото. Неизброими са проявите на Любовта. В молитвата на ученика е казано: „Изяви ми се тъй, както ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.”

„Бог е първия лъч на изгряващото Слънце.”

„Човек утвърждава себе си в това, което нарича свое. То може да бъде някое вярвание, учение, традиция. Каквото и да е, може да е най-глупавото и безсмислено, да няма никакво съдържание за него, но той го нарича свое, и се бори за него. Това е „Пътя на лъжливите слънца”. Но, когато човек намери „Истинското Слънце на живота”, той ще служи на него, и ако трябва живота си ще даде за него.”

„Бог люби най-хубавото в нас. Той присъства в най-хубавите прояви на живота ни, в най-хубавите ни мисли, чувства и постъпки.”

„Материята има едно качество – инертност. Тя тежи, прикована към центъра на тежестта. Инициатива в нея няма, тя само присъствува в настоящето. Духът я изважда от това състояние. Той я движи, той твори. Той вижда бъдещето и работи според него.”

„Ние вярваме в Божественото Учение. Сега Бог призовава хората, а ние трябва да вършим своята работа. Които Бог призове, ще дойдат.”

„Бог ни е дарил великото благо да вършим Неговата воля, да мислим и работим заедно с Него.”

„Христос казва: „Слава от човеци не приемам.” Не търси одобрението на хората, каквото и да правиш.”

„Постъпка, която произтича от Любовта към Бога, тя е правата постъпка.”

„Насилието и неправдата нема да възтържествуват в света.”

„Ние присъстваме днес на похода на монголските завоеватели. Разбира се при съвременна обстановка. Интересно е да се наблюдава как се полярилизират силите в света и как се уравновесяват.”

„Да обичаш това, което наричаш свое, в това не е новото. Новото е в това: „Любете враговете си.” Но трябва разбиране за това.”

„Колко са безпомощни хората тук!

Нервите са в постоянно напрежение. Тук се прилагат строго научни методи. Те постепенно разклащат нервната система. Може да срещнеш всички стадии на деформиране на психичния живот. Малко хора могат да устоят. Само, които могат да организират вътрешния си живот, ще издържат.”

„По-добре е учениците да страдат със страдащите. Къде е местото на ученика? При тези, които благуват, или при тези, които страдат?”

„Съблазните ще дойдат, но горко на онези, чрез които дойдат.” „Кажи на тези камъни да станат хлебове” и т.н. „Измени Божествения ред и порядък, нали си Син Божий”, „Направи от тези камъни хляб, за да живееш.” /материализма/ „Не само с хляб ще бъдеш жив, но с всяко Слово, което излиза от Божиите уста.”

„Христос казва: „Аз съм живия хляб.” „И като го постави на покрива на храма, рече му: „Ако си Син Божий, хвърли се от тука.” – „Не изкушавай Господа Бога Твоего.” Не искай да изменяш Неговите закони. Ти си Син, за да зачиташ Божествения порядък, а не да го нарушаваш.”

„И заведе Го на планина висока и показа Му всичките земни царства и техните богатства, и рече Му: „Всичко това ще ти дам, ако ми се поклониш!” – „Речено е: „На Господа Бога твоего ще се поклониш, и нему ще послужиш.” Пред съвременния човек седат двата пътя: Пътя на изкусителя, и пътя на Христа. Днес човеците са поставени на същите съблазни.”

Обични брат Боян, Ако живея само тук, сигурно бих страдал много! Такива са условията. Но аз живея в нашия свят, и едва чувствам средата. Сега опитвам силата на мисълта и силата на Любовта. Нима само материята е реалност? Това е спящата реалност, а има творческа действаща реалност. Човек трябва да има опитност. Страданията са врата, през която се отива към свободата, света в който ни въвежда Учителя.

Освобождението е преобразование. Непотребното отпада, остава същественото, вечното. Нашето Дело е свято, мощно, неотразимо. То иде в света. Бог е, Който призовава хората. А ние, трябва да вършим своята работа с мир. Онези, които Бог призове, ще дойдат. Щастие за нас е, че Учителя ни е отредил да работим с Него заедно. „Винаги се радвайте. За всичко благодарете. Духът не угасвайте. Непрестанно се молете.“

Този надпис в скромната стаичка на Учителя винаги стои пред очите ми.

[14.06.1960 г.]

Обична моя Мария, Аз всякога мисля за тебе! Сутрин, когато посрещам Слънцето, първо на теб изпращам поздрав, и вечер, когато деня си отива, мисълта ми е при тебе!

Нашият живот е непреривен, вечен. Ние сме винаги заедно, все едно дали сме близо или далеч. Понякога ми се струва, че нашия живот изпълня Вселената, и ние живеем навсякъде. Изпращам ти мислите на „самотника сред множеството“.

Обични брат Боян, Сега от нас се иска голямо търпение! Търпение с Вярa, търпение с Любов. Търпение със знание и Мъдрост. Господ ще устрои всичко според Своя велик план.

Братски поздрав! Борис. [20.12.1959 г.]

[20.12.1959 г.] **„Обична моя Мария,** това е заплата ми за м. ноемврий.“

[20.12.1959 г.] „Без Бога не може да има съвършенство, нема път към съвършенство, нема идеал. Подтикът към съвършенство иде от Бога. Той е силата, Която движи всичко напред, повдига всяко същество. Като казваме, че светлината е главния фактор на еволюцията, че тя създава всички форми, разбираме Бога.“

„И ние, учениците на Божествената Школа, трябва да вземем нашия дял в страданията на този народ.“

„Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“

„Бог се проявява в Доброто, в Разумността, в Любовта, в Правдата, в Истината. Чрез майката Бог се проявява. Ръката, която помага е ръката на Бога. Сърце пълно с Любов - Бог живее в него. Подтикът за всяка жертва иде от Бога. Затова в молитвата се казва: „Бог на великата жертва.“ Какво всъщност отричат онези, които отричат Бога? Те немат разбиране. Красотата, знанието, показват присъствието на Бога.“

„И възведе Го на планина висока, и показа Му земните царства и техните богатства, и тяхната слава, и Му каза: „Всичко това ще ти дам, ако ми се поклониш!“ Днес човечеството минава този изпит на Христа.“

„Помни: Ръката, която помага, е ръката на Бога. И ръката, която дава, е ръката на Бога.“

„За щастието не се иска много место, достатъчно е едно сърце, в което Бог живее.“

„Едно от най-хубавите явления в живота, това са срещите на душите. Те през Цялата Вечност се реализират във все нови и нови форми. Те са вечни. Тях Любовта ги урежда, а тя има грижливата ръка на майката.“

„Защото е Твое Царството и Силата и Славата завинаги.“ Амин!

„Дръж се за Божествения живот и винаги с него, навсякъде и всякога, и не се смущавай от нищо. Нито един момент от Него не се изгубва, всичко е запазено в съкровищницата на душата. Един ден то пак ще се яви в своята пълнота и красота.“

„Индивидуалното съществуване е привидно. Животът е общ, много души живеят заедно, по закона на Любовта. Те се изявяват индивидуално, но те живеят общ живот. Явяват се в този свят и се оттеглят. Те живеят в този и в онзи свят непреривно. Какви са връзките по между им, какви са отношенията, какви мисли и чувства ги свързват, това определя Любовта. Едно семейство, едно Братство, говорят за реалността на Големия живот. Зад индивидуалното битие, седи един Велик живот. В цялата природа е тъй. Цъфне едно цветенце, то е едно безкрайно малко изявление на Великия живот. Може да се яви едно цветенце, може да се явят хиляди, все този живот се проявява. В тези големи движения на живота, индивидуалността е момент, но той говори за Великия Невидим свят, откъдето живота иде и където се оттегля. Какво трябва тогава да бъде отношението ни към смъртта? Смъртта не значи унищожение на живота. Индивидът изчезва, свършва ли се с това живота? Големият живот, който го е породил, е вечен. Той може да подхрани хиляди, да се явява и да изчезва, където си иска. Гледай на Великия, Вечен Живот. „Канарата от която съм отсечен.“

„И ако те принуди някой да идеш с него една верста, или две, и ако иска връхната ти дреха, дай му и ризата си.“ В тези простички стихове е скрит един велик метод за работа, един велик закон - Закон на жертвата, заради Любовта. Любовта да бъде подтика в твоя живот. Който издържа този изпит, е пред прага на Школата.“

„Срещнах хора изгубили Божествената искра. Има нещо малко, което човек трябва да пази като зеницата на окото си. Изгуби ли го, човек става играчка на стихииите, на слепите сили. Тогава той изпада в робство. Най-голямото нещастие, което може да постигне човека. „Божествената искра“ е, която пази човека и го води в пътя.“

„Където и да си, търси Светлината. При всички условия търси Божествената Светлина. Тъй да си устремен към нея, както растението към Слънцето.“

Светлината изпълва съзнанието с красиви образи. Това е виждане, един проблясък в тъмната нощ. Тя може да бъде една искра. Ти нея търси.“

„Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“ Божият живот се изявява чрез всяко благо, което приемаме.

„Аз съм лозата, вие пръчките, Отец ми е земледелец.“ В този образ е предадено Учението на Христа, Учението на Учителя.“

„Голямото изкуство не е декламация, нито поза, то е Дух и Истина.”

„Както малкото детенце бѐзае от майка си и черпи сила и живот, тъй и ученика е свързан постоянно с Учителя си и черпи сила и живот.”

„Само светлия път на Мъдростта води към Истината.” Това е пътя на Школата, това е пътя на Новото човечество.”

Обична моя Мария, Тук като съм, често преглеждам нашия път стъпка по стъпка. Какъв прекрасен дял ни отреди Господ да бъдем с Него и да бъдем заедно! Това е велика милост за нас. Затова благодаря всеки ден, и душата ми пее песен Господу. Не се безпокой! Той и напред ще устройва пътищата ни. Всичко е в Неговата добра и любяща ръка. Свещените мигове на живота не се губят, те остават в душата за вечни времена!

Борис

Обични брат Боян, С търпение и постоянство, с молитва и усърдна работа измолваме условия за Делото. Те ще дойдат, добрите условия. А сега е „зима”, нито се оре, нито се сее. Издръжливост се иска от учениците. Ще дойде времето, а с него и условията. Това е важен закон. Христос казва: „Не е дошел още часа ми.” Какво величествено явление е Божествения живот. Действията се сменят, всяко на своето време. Ученикът наблюдава, търпи, издържа и се учи. Никак да се не смушавате. С мир гледайте на всичко и с разбиране на ученици. И тъй, ние сме винаги заедно, и заедно с Него. Поздрав на Паша, Аня, Елена! Мило ми е като си помисля за тях. Предай моя поздрав на братята и сестрите! Борис

„И не се ли продават две врабчета за един асарий, и нито едно от тях не пада без волята на Отца ми. А на вас и космите на главата са преброени.”

Обични брат Боян, Чети внимателно 17 гл. от Йоана. Тя сега е особено важна. Препоръчай я и на приятелите. Учениците трябва да знаят, че ние сме един живот и тук и отвъд. Всички, които Любовта свързва в едно Велико Братство на Любовта. Този живот е вечен и непреривен. В него стават промени, но Той вечно се изявява.

Животът на Братството, както Учителя ни го е предал, ще пазим. И най-малката негова проява за нас е свята.

Работата за Делото, трябва да бѐде непрестанна и безшумна. Школата на Учителя продължава. Когато има условия, тя е явна, когато няма условия, тя е тайна. Тя е път на човешките души към Бога. Знанието, което Христос даде и знанието, което Учителя ни дава, е вечно. То носи Мир. „Мир ви оставям. Моят Мир ви давам.”

Човешкото знание крие опасности, противоречия, събужда борби, предизвиква бури, смущения.

Пазете живота, който Учителя ни предаде. Това е искрата от която човечеството ще се запали.

Братството е семенцето, в което е вложен Новия живот. Това семенце, трябва да се упазва. От него ще израстне и ще се развие цялото растение.

Братски поздрав! Борис

Бъдете смели, спокойни, мъдри като ученици на Божествената Школа!

Обична моя Мария, В хубавите мигове, които ме посещават, винаги мисля за теб! Тъй ние пак сме заедно. Слънцето огрява сутрин върховете на Балкана. Мисля за нашето Царство. Пак ще го посетим един ден. Понякога виждам „Юмрука“, спомням си за изворчето край пътеката, където закусваме. От тук понякога се вижда Белмекен, белите върхове. Ще ги посетим с теб заедно. Във вечното Царство Божие, където Учителя ни въведе, ние пак ходим заедно, хванати ръка за ръка. Защото тъй е благоволил Господ да бъде.

И тъй като споделям всичко с теб, ние пак сме заедно, и пак ходим из нашето Царство и разговаряме!"

„Разумният Свят ни опитва дали можем да съществуваме, като ни отнемат материалната основа. Можем, ние сме идея, ние сме живия огън, който никога не угасва!"

„Какво казваме на хората с нашия живот? Съществува едно общество, където хората живеят като братя, учат, помагат си, зачитат свободата си, уважават се и се обичат. В Братството, на този живот ние даваме най-прост и съвършен израз, без реклама, без пропаганда. Тъй съвсем просто, ние присъстваме в света, присъстваме както едно хубаво цвете, както един хубав плод, както присъства житното зърно, както малкия извор. Ние не се спорим, не се борим с никого, ние всичко имаме."

„Лъжата нема бъдеще. Насилието нема бъдеще. Любовта и Истината ще възтържествуват в света. Ние работим за тях. Ние служим и знаем на кого служим. Ние сме верни и истинни както ученици. Немаме нужда от множество, за да сме убедени, че Истината е с нас. Ние познаваме Истината и когато сме сами, и когато сме много."

„Стремежът към съвършенство иде от Духа. Съвършенство без показ, без пози, съвършенство в простотата."

„Ние сме едно с Божия живот. Щом Господ е с нас, всичко можем да понесем."

„Не става въпрос да се създадат религии, църкви, обряди. Това е правено в миналото. Бялото Братство съществува от зората на времената. Ние не говорим на хората за човешки учения, ние не създаваме човешки организации. Ние показваме на човешките братя пътя към Царството Божие. Ние не проповедваме на хората Учение, което трябва да заучат и приемат. Ние проповедваме безграничното знание за Царството Божие. То се придобива през цялата вечност. Учителят казва: „И това е Живот Вечен, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил." Това знание е живот, то нема отношение към паметта на човека. То изпълва душата му, сърцето и ума му."

„Комунистите искат да ни унищожат. То е от неразбиране. Ние сме от онези, които не умират! Ние сме от онези, които живеят във Вечността. Ако ние ги мразим за това, ще мязаме на тях. А това би било за нас най-голямото нещастие."

„Нема по-хубаво от това да бъдеш служител на Любовта. Божията Любов нема нищо със злото.“

„През всички времена човеците на Духа са се борили, страдали, умирали за Правдата и Истината. И днес е тъй. Докога? - Докато възтържествуват. **Човеците на Духа живеят във Вечността.** Те ще доведат Делото до победа.“

„Бялото Братство, това са Синовете Божий.“

„Ти имаш думи на живот вечен.“ Учителю, ти ни говориш за Вечния Живот.“

„Има хора умни, интелигентни, способни, но всичко вършат в свое име. Те не носят Христовия Дух. Те са противоположното на него. В пътя на Христа вървят онези, които вършат Волята Божия. Това е Духа на Христа. „Аз трябва да върша волята на Отца ми.“

В Господнята молитва е казано: „Да се освети Името твое.“ А това значи „Да се освети Името Божие.“ Делата Той върши. Това са двата пътя. Пътят на Христа е живот вечен.“

„Каква богата галерия от типове има тук! Лишен от обикновените блага на живота, човек се прилепя към най-малкото благо, което му е останало – една по-вкусна хапка, някое малко удобство, някой навик. За него са свещени. Това е онзи дребния, човешки свят, това е истинския затвор. От него е много по-трудно да излезе човек.“

Ние се молим: „Господи, да бъде Твоята воля за нас.“ А това значи да си в ръцете на Бога, Той да работи върху теб. Нема по-хубаво положение от това.“

„Човешкият свят шуми, кипи, ферментира. Божият Мир е вечен. Ученикът казва: „На Тебе уповава душата ми.“

„Свободата зависи от това, в кой свят живееш. Колкото в по-висок свят живееш, по-голяма свобода имаш.“

„Като любиш врага си, любовта те пази от него. Който убива врага си, врага му влиза в него, и той става като него.“

„Школата на Учителя е отворена за онези, които имат стремеж към Доброто, към съвършенството, към красотата, за онези, които обичат Истината и търсят Правдата. Школата на Учителя е за сърца, изпълнени с любов.“

„Човек е още „спял“ за Божествения живот. Христос още не е отворил очите му.“

„Нашата сила се изпитва в търпението.“

„Мисълта за Бога освобождава.“

„На сън срещнах млада мома, която плачеше и казваше: „Без Бога нема живот, без Бога не може да се живее.“ С голямо отчаяние плачеше. Душата на съвременната младеж плаче.”

„Ние проповедваме Божията Любов. Като я познаят, хората ще я приемат рано или късно.”

„Царството Божие съществува във Всемира. Ние трябва само да влезнем в Него. Себе си трябва да подготвим, за да бъдем в Него. Това е пътя, това е Школата на Учителя. А не да създаваме свое царство, да устройваме света по наши разбирания. Царството Божие съществува, и света е устроен.”

„В живота има нещо съществено. Страданията поставят човека във връзка с него. Него като познаваш, имаш път, имаш живот, имаш разбиране. Пътят към Бога е път на освобождение. Всичко друго остава на втори план, или съвсем отпада. Оставаш Ти, Вечното Начало, Великата Реалност. Познавай я както можеш, с ума или със сърцето си, или пък Тя сама ще се разкрие на душата ти чрез откровение. Тя е все една и съща. Това е Великата същина – „Канарата от която сме отсечени.” Познаваш ли Нея, другото не е съществено. Това е света на Учителя, това е нашия свят. Празният шум, който света вдига, не може да смути Великия Мир.”

„Вечният живот е нашия идеал. Към него е насочен погледа ни. Неговата музика искаме да доловим, Неговия могъщ ритъм.”

„С Бога всяка тежест е лека.”

„Виждам Божията Любов да струи през безброй сърца. Тя има много ръце, много очи, много умове. Долавяй шепота ѝ. Тя се усмихва в цветята, тя грее в погледа на майката, тя пее в потока. Отвсякъде струи към нас Великата Божия Любов. Тя ни кърми, под нейните грижи растем.”

„Има един начин и като си в затвор, да си свободен. Ще отидеш при Господа, ще бъдеш с Него. Ще отидеш при Учителя, ще седнеш при нозете Му, ще учиш. Това е освобождение. Тогава всичко се носи леко, ти не си затворник.”

„Където те е поставил Учителя да служиш, там ще служиш.”

„Помни, Христос, Учителя работи да освободи човека от злото. Следователно, работата продължава при всички условия. Учителят работи за спасението на всички хора – добри или лоши, вярващи или невярващи.”

„Когато човек е равнодушен към Божественото Учение, това е признак, че ще му дойдат големи страдания.”

„Ние работим за Царството Божие. Бог ни е поставил да бъдем Негови ръце, Негови очи, Негово сърце. Затова всяко нещо, което правим, трябва добре да бъде направено. Както Той сам би го направил.”

„За нас остава пътя на жертвата – път на любовта, път на ученика, най-хубавия път. Ние трябва да вършим „Делата Божии“.

„От комунистите очаквахме съчувствие, разбиране, даже приятелство. А те неочаквано ни нападнаха изотзад. От неразбиране ли е това? Не е. Христос и великия Инквизитор и днес седят лице срещу лице!“

„Бог е нашата сила. Като мислим за Бога, придобиваме сила.“

„При положението в което сме сега, ние опитваме Божията Любов. Това е едничката реалност. Ние вярваме само в Божията Любов.“

[2.II.1960 г.] **Обични брат Боян**, Ние живеем в нашия свят и там като живеем, издържаме. Сега оценявам всичко, което Учителя ни даде. Мисля върху всичко, и най-вече върху нашата работа. Една вътрешна радост изпитвам, като си помисля, че тя не може да бъде уязвена, или възпрепятствана от никого. Бялото Братство е, което работи сега в света. Усещам мощните течения на силите. Те минават през нас. „Малкото стадо“, което сега минава през изпитания, ми е още по-мило. Поздравявай приятелите от мен! Нека да се молят, да пеят, да работят. Сега е нашето време. За хубаво са изпитанията, придават чистота и сила! „За всичко благодарете.“

Поддържай връзките с приятелите, пиши по-често, следвай работата както си я вършил по-рано с „Дух и Сила“. Които имат възможност да ходят из планините, да ходят. Те са нашия Дом. Бога срещам и тук, в душите на хората, и в сърцата. Той ми се усмихва и ми казва по някоя дума, и чрез тези хора, които ме заобикалят. Велик е Бог в Своите изявления! Виждане трябва. Пазете доброто разположение на Духа си. С усмивка посрещайте всичко. В нас е силата. Наше е бъдещето. Наше е Царството. Господ е с нас. Тъй е било винаги. Така е сега. Тъй ще бъде всякога... Ние благовестяваме Царството Божие.

Пиши на брат Георги, и го поздрави! Да ме чака, има да се видим и говорим. Колко е хубав Божия мир в който живеем и в който сме заедно и с обичния ни Учител! „Аз Съм лозата, вие пръчките.“ Казва Учителя.

Братски поздрав! Борис.

Предай поздрав на Паша и Аня, на Стоянка, Буча, Наталия, Влад, Димитрий, на Методий и на моята бригада!

Учителят Се радва на добрите работници, на добрите ученици.

Обична моя Мария, Често спирам работата си, и мисля за теб, за „Малкият дом“. „Какво ли прави сега мойта обична Мария?“ Мисля за нашата работа. Ние трябва да я вършим при всички условия. Вдъхвам дълбоко свежия въздух, поне това тук имам. Марица бавно тече, и това е хубаво, че я виждам. В ясно време виждам Балкана, Юмрука, побелели от сняг - нашия Балкан. Виждам и наклона към Тъжа, и Кадемлия – нашето Царство. Мисля си – какъв хубав път ни подари Учителя! Донесоха ми едно минзухарче. Натопихме го във вода - „лъч от Слънцето“. Един ден пак ще посетим нашите любими места. Ще посетим нашите любими приятели. Пак ще ходим хванати ръка за ръка из нашето обширно Царство. Господ е приготвял условията ни досега. Той ще ги подготвя и за бъдеще.

Ако искаш, може да прочетете с Боян тези мисли, които ти пращам, но не ги оставяй при него. Прибери ги ти. [2.II.1960 г.]

„Който има силата, а нема Правдата, ще изгуби силата.“

„Тук е Бялото Братство. Ние не делим хората по раси, народности, класи, религии. Човекът е важен. Божествената искра, вложена в него търсим, към него имаме отношение на брат. Това е единство, това е Мир.“

„Духовните интереси в съвременния човек са слаби. „Култът към себе си.“ До това е дошел съвременния човек. Това е универсалната религия на изтока и на запада. Това е древния езически култ. Човекът не е дошел още до Учението на Христа.“

„Които Бог изпрати, те са определени. Те ще дойдат в Братството.“

„Ние не сме нито за социализма, нито за капитализма. Ние сме за Царството Божие. Този е нашия път.“

В целия Козмос, в безкрайните предели на Вселената, се простира Царството Божие. Само в Него човек ще намери Правдата и Истината за които копнее неговата душа. Всяко същество в Царството Божие намира своето право. Затова ние се молим: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на небето.“

„Някои хора познават Бога чрез храната. На тях за Него ще им говорим чрез храната.“

„Времето“ е като платното на тъкачката – от едно кросно се развива, на друго се навива. Това, което е било, ще бъде пак. Процесът е един – цялостен, вечен. Има хора, които виждат платното, цялото. Знаят какво е навито и какво ще излезе като се развие.“

Обична моя Мария, В живота на Царството Божие ние сме всякога заедно, през Цялата Вечност. „Това е живот вечен.“

Учениците на Братството работят в този и в онзи свят.

Онези, които Господ изпрати при нас, ще ги посрещнем и упътим.

Царството Божие е неуязвимо от никакво оръжие, и недостъпно за никакво нашествие. Нашият път е благовестието на Царството Божие. Законът на Царството Божие е Любов към Бога. Да виждаш живота на Царството Божие, това е виждане. Да живееш в Царството Божие, това е свобода. Една проява, колкото и малка да е, ако принадлежи на Царството Божие, тя е пълна със съдържание и смисъл. Други прояви, може да са големи и шумни, блестящи и тържествени, ако не принадлежат на Царството Божие, те са празен шум. „Мяд що звънти или кимвал що дрънка.“ Учителят говори за Царството Божие. Евангелието е благовестие на Царството Божие. Словото на Учителя – също. Ние проповядваме Царството Божие.“

„Днес човечеството боледува, ще преживее ли кризата? Хората искат да турят „нов ред“, но турят все стария човешки ред и порядък. Т.е. на първо място своите интереси. В Божествения ред и порядък има справедливост. Тук всяко същество намира своето право.“

„Какво да кажем на хората? - „Марто, Марто, много се трудим, но Мария избра добрата част.“

„Силите, които се борят да завладеят света, са неразумни. Ние не сме нито с едните, нито с другите. Светът си има Господар, има ред и порядък, това е устроен свят. Ние работим за идването на Царството Божие. Това е нашият път и нашата работа. И в нашата работа ние сме въоръжени с мощно оръжие – Словото на Учителя.“

„Че гонят Братството сега, докато не е укрепнало още, това е добре. Така то се запазва чисто. Тъй то ще укрепне, ще израстне здраво и силно. Всичко е за добро. А ние ще издържим на всичко. Гонението срещу Братството, това е предпазна мярка.“

„Бог може да вземе какъвто образ поиска и да се яви където и когато поиска.“

„Бъдещите космически полети ще стават не чрез взривове, а космическите кораби ще се движат по лъчи, които човек ще изпраща в пространството. Адалечните пътувания до планетите и Слънцето, ще стават по онези електрични и магнетични течения, които свързват планетите със Слънцето и помежду им. По тези космични течения, които съществуват, ще се движат звездните кораби на новия човек. Той ще направлява корабите си, ще им дава каквато иска скорост до скоростта на светлината. Ще отива и ще се връща. Двигателя на бъдещето ще бъде лъча.“

„Учителят е предвестник на тази епоха. Той даде образа – „Първият Лъч на изгряващото Слънце.“ Това е образа на новата култура. Всеки лъч излиза от център. Центърът говори за Първото Начало, източник на всичко. Това е Единството, това е Мира. „Взрива“ – това е старата култура, бунта на човека против Бога. Тази култура не носи нищо хубаво. Тя крие големи опасности за човечеството. Новата култура е култура на „Лъчите“ - културата на „Изгряващото Слънце“. То е нейният образ. Взривът разрушава, Лъчът твори и гради. Творческото начало работи чрез него. Лъчът е носител на Божиите блага.“

„Това, че ни гонят комунистите, не може да бъде причина за лична неприязън към тях. И те и ние сме сили на Великия Живот, и вършим своята работа. Когато дойде нашето време, ще донесе добрите условия за работа. А то иде по неизменните закони на живота за Цялото. В Божествения план всичко е предвидено. Затова ученика се моли така: „Господи, да се изпълни Твоя Божествен план за Делото Ти.“

„Силите, които поробват човека, ако не дойдат отвън като завоеватели, надигат се в самия народ. Откъдето и да идат, обаче, те идват върху човека, поради това, че той ги носи в себе си.“

„Нашият път – освобождение на човека от неправдата. Независимо от външните условия, ние следваме нашия път. Външна борба не водим. Требва да се просвети човека, и добрия и злия. Школата на Учителя, това е бъдещето, това е пътят на човечеството. Когато Христос запитва: „Вярваш ли в Сина Божий?“ То значи вярваш ли, че той е път на спасение за теб и

за всички хора. Тогава върви в този път. Нима е лесна външната борба, но по-труден е вътрешния път – да приемеш Истината по свобода, без да те заставят на сила. Нашият път е не своето право да търсим, не за своя интерес да се борим. „Не дойдох своята воля да върша, а волята на Отца, Който ме е проводил.“ Това е пътя на Христа, пътя на Учителя, нашия път.”

„Колцина ще приемат, не е важно. „Които Бог проводи.“ Ние не съдим хората за техния начин на живот, но ние следваме нашия път. В пътя на Любовта няма насилие, няма неправда. Нашият път – „Но кой ще ни чуе?“ Онези, които Бог проводи.”

„Плодовете със своята овална форма представляват различни проекции на Слънцето, стилизиране на неговия образ. Слънцето ни се изявява чрез плодовете. Чрез тях се запознаваме със силите на Слънцето, с интелигентността им и качествата им.”

„Нашият път е път на учение, а не на забавление. Нашата работа е да приемаме Божия живот и да го предаваме. Онези, които Бог проводи при нас, ще ги упътим към Него.”

„Не обременявай хората със своите болки. Носи ги сам и търпеливо.”

„Йоан, 12, 3.: „А Мария взема един литър нардово чисто драгоценно миро, и помаза нозете Исусови, и изтри ги с косите си. И дома се изпълни с благоухание.“ Това е любящото сърце. Само Любовта извършва красиви постъпки. Всичко красиво в живота иде от Любовта.”

Обична моя Мария, Аз всякога мисля за „Малкият дом“, който е Дом Божий!

Навсякъде, където и да се намираме, ние сме ученици на Божествената Школа.

Когато си с Бога, ти си в Райската градина.

Само глупавите мислят, че може да унищожат врага си. Мъдрецът казва: „Любете враговете си.”

Където и да си, при каквито и условия, нищо не ти пречи да вършиш Божията воля. А това е най-важното.

Любовта определя пътя ни.

Днес хората спорят живял ли е Христос. За историческия Христос спорят. А то е Учението на Любовта, което ни привлича.

Ние сме едно Велико Братство, в този и в онзи свят. Никой не може да уязви това Братство.

Учението на Христа и Учението на Учителя, е Учение за Единството.

Обична моя Мария,

Мисля за нашия общ живот, за нашия един живот. „Аз съм лозата, вие пръчките. Отец ми е земледелец.”

Нашата работа е такава, че тя е благословение за всички. И за тези, които ни обичат, и за онези, които ни гонят.

Необикновен живот е живота на ученика. Вярa, Надежда, Упование, Търпение, и най-вече Любoв.”
[31.I.1960 г.]

„Господи, благодаря Ти за този хубав ден! Благодаря Ти, че беше с мен и ми даваше живот! Благодаря Ти, че Твоя Дух ме посети, и аз мисля! Благодаря Ти, че ти беше между нас и ние усецахме Твоята Любoв в сърцата си и бехме едно в нея!”

„През вечността много пъти сме минавали през долината на скръбта и страданията. Минавай с благоговение, Господ е с тебе.”

„За нашата най-съществена работа, която изпълва живота ни, нема пречки. Тя може да се извършва при всички условия.”

„Пътят към Голгота, трябва да се извърви докрай. Той не може да се върви до половина. Щом Господ е минал по него, трябва ли ние да се страхуваме?”

„В онези области на живота, където знанието не е проникнало, ние ходим с Вярa. Това, в което вярвам, аз го знам непосредствено. То не се нуждае от доказателства.”

„Господ е промислил за пътя ни. Като сме поверили живота си в ръцете Му, от какво има да се боим?”

„Когато си в пътя на страданията и изпитанията, само едно желание трябва да остане – да вършим Неговата воля.”

[15.II.1960 г.] **Обична моя Мария,** След изпитанията, които преминахме, сега приемаме това положение. Успокой сърцето си, не се тревожи повече! Ние продължаваме работата си, това е важно. В нея ние пак сме наедно, неразделни. Това е сила Божия. Нашият живот е служение. Като гледам какъв свят е около мен, какви трагедии, каква беднотия духовна, разбирам защо Учителя ме е пратил тук и всички вий сте с мен и ми помагате! Голяма утеха има в това и голяма сила! Живота предлага много случаи да говорим, да кажем една дума, а понякога и без дума. Ние говорим с присъствието си.

Обична моя Мария, имай упование! Господ държи ключа, и когато дойде времето, ще отвори вратата. Нали се казва в Господнята молитва: „Защото е Твое Царството и силата и славата.” Не се притеснявай, разпусни сърцето си, почини и започни работата си, песните на Учителя. Припомни си твоите разработки и ги запиши, и продължавай по-нататък. Това е живота ни. Ние ще вършим работата си при всички условия. Така ние пак вървим наедно ръка за ръка. Тъй ще бъде през вечността, защото сме едно. Учителят е устройвал досега пътищата ни, Той ще ги устройва и за бъдеще. Ех, тайна Божия, всъщност ние живеем на всички Слънца и планети.

Мисля вече върху разговорите на Изгрева. Те ще носят заглавие „Първият лъч на изгряващото Слънце”. Зная, Учителя ще даде условия да довършим работата си. Какъв чуден път ни отреди Учителя, прекрасен и пълен! Кой може да върне колелото на времето и да ни лиши от него?

Никой! Този живот стои пред нас и ни чака. „Господ е пастир мой, убежище мое и крепост моя.“

Не се безпокой за мен! Аз се справям с всичко. Всякога съм с теб, всякога мисля за тебе!

Обични брат Боян, Требваше да дойда в тази среда, в тези условия, за да оценя още по-добре какво нещо е Учението, какво нещо е Братството, какво богатство е то! Това е градината на Учителя, това са душите Божий. Как ги е привлякъл Учителя с нишките на Любовта! Ние продължаваме Неговата работа – свещена работа.

Животът се явява на пролет, развива се, принася плод и се оттегля. Сега е зима. Създаването на братския живот е най-хубавото време. То пак ще дойде по закона на ритъма, то иде с условията си. Не се смущавайте, важно е да се поддържа връзката с Учителя. Животът на Братството да се пренесе главно в планините, в пряк и в преносен смисъл. Господ чертае пътя на Делото Си, от какви има да се боим? Поискаха да ме отдалечат от Братството, а сега съм по-близо до вас. Сега ние всички сме сплотени, единни и силни. **Защитата ми пред Върховния съд беше за Учителя и Словото, и изглежда, че е дала резултат, щом са вдигнали забраната от книжнината. Те ще се замислят. Има съд и на историята. Учителят ще изведе Делото Си до победа!** От учениците се иска работа непрестанна. Господ приготвя условията за Делото Си. Не ни е оставил Учителя! Ние сме едно тяло, един Дух, ние сме винаги заедно. Вашата помощ чувствам непрестанно. Опитвам силата на Любовта, велика сила, затрогваща сила, сила Божия! Готови сме всичко да понесем за Неговото Дело. Може би ще се опитат да наложат управа на Братството. Това да не ви смущава. Които и да турят, всички да се приобщат, нема да се дели никой. Сплотени и единни, тъй по-добре ще пазим Делото. Казвам, ако решат да признаят Братството и да наложат своя управа, нищо от това. Идеите са неувязими, Словото е неизменно, силата е в учениците. Ние сме тук, Делото пазим свято. Молитва, връзка жива, днес учениците проповедват и със Слово и с дела. Не е нужно много да се говори, една дума, а понякога и без дума.

Да се бориш за време е по-лесно, отколкото да се бориш с времето. Бог изпълва живота ни от край до край. Условията не могат да бъдат пречка да живеем живота, който Учителя ни е учил да живеем.

Ние сме елементи на Божествения живот. Туй, което става с нас, е предвестник, показател за това, което иде за другите, за всички.

Бъди винаги чист и светъл, на думи скъп, на дела богат!

Живо е Словото на Учителя в душите ни.

Какво повече можем да искаме от това, което Господ ни е дал?

„В начало бе Словото.“ Ние сме една дума в Словото на Учителя. Ние сме тон в песните на Учителя – родина наша, дом наш, свят на душите ни.

Човек носи в душата си копнежа да се пожертвува за Великия живот, от който той е искра, независимо от това как си го представя. От този копнеж са се родили святите подвизи на всички времена.

Най-важната ни работа, онази най-съществената, в която влагаме ума, сърцето, душата и духа си, не зависи от условията, тя продължава при всички условия. Тя оправдава времето.

Гледай спокойно на всичко. Господ устройва бъдещата наша родина.

Силата на Молитвата е в това: „Господи, да бъде Твоята воля!“

Ние и с присъствието си говорим. Братството е градина на Учителя. Това е богатство Божие. Външното ръководство не е от значение. Учителят ни остави идеи, знание, живот. Това ще пазим свято. Никакви спорове, никакви борби! Изворът е важен, водата е важна. А каква ще бъде чешмата, това не е толкова от значение. Всичко посрещайте спокойно, като ученици, с мир, с разбиране, с Дух. „Разумни като змиите и незлобиви като гълъбите.“

Словото опазихме! Това беше най-важната ни работа! Сега всичко можем да посрещнем с усмивка. Помнете часа на Школата. Той е осветен от Учителя. Борис

*

„Добрите чувства са малък огнец, запален в студено време. Все ще огрее някой ръцете си на него. А сега е зима.“

„Всъщност ние живеем на всички Слънца и планети.“

„Животните и джунглите, изложени на хиляди опасности, са изострили сетивата си, закалили мускулите си, винаги са готови да посрещнат опасността. В това изключително напрежение те се развиват. Човек в обикновения живот е изгубил тази способност, но в опасността я се събужда.“

„Какво значи „човек без Бога“? Той си служи и със злото и с доброто. И с Истината и с лъжата, и с Правдата и с неправдата, и всичко използва за себе си.“

„Гледам тези хора равнодушни, погълнати от себе си, без стремеж, без път. Това не са човеци, това са късове, това са отломъци, парчета от човек.“

„Срещнах едно сърчице тук, което се разхожда, едно простичко сърчице. То си ходи в образа на човек.“

„Има много светове. Човек може да си живее в който иска. Но едно е Царството Божие. Там е живот вечен.“

„Христос е идеала, „Ето човекът“. Като отхвърлят Него хората, какво остава?“

„Като станеш сутрин, кажи: „Господи, какво искаш днес да извърша?“

„Времето тече, образи възникват и образи изчезват по милостта Божия, вечно и непреривно. Само Вечния живот задоволява душата и духа.“

„Ако Господ те изпрати в ада да извадиш една душа?“

„Това безсмислие, което е обхванало съвременния човек, този страх, тази трескава дейтелност, това движение, този спорт, с което искат да го заглушат, те са предвестник на „Великият глад“. Скоро всичко това ще

омръзне. Иде „Великият глад“ в света. Както братята на Йосифа отидоха в Египет за жито, тъй ще дойдат и при нас.”

„Всеки попада в онзи свят, който си е избрал. Животните са образи на разните светове. Едно е Царството Божие, там има живот вечен. Тук сме пратени на работа. В душите ни живее Словото на Учителя.”

„Човек не знае кое е най-хубаво за него. Затова остави Господ да устройва пътя ти. Формите, колкото и да са свършени, са временни. Божествените идеи ги създават като съдове на живота.”

„Щом Учителя ги е дал, условията са добри. Въпросът е как ще ги използваш. В това седи разумността. Сега е време за вътрешна работа. Нашата радост е, че сме с Учителя, че сме заедно. Това е Неговия свят, нашия свят. Господ ни води за ръка из Райската градина и ни учи. От какво има да се боим?”

„Учителят нема да остави Учението да го изопачат хората, да се направят от Него църкви и религии. За тази епоха, друго е определено.”

„Един слънчев лъч е пратеник. Чрез него правим връзка с Бога. Ветрецьт, който ни милва, изявява Неговата милост и благост. Цветенцето свидетелствува за Него. Въздухът и простора – също. Все за Тебе мисля, към Тебе е насочена мисълта ми. Всеки миг от живота ми принадлежи на Господа. Животът ни продължава без прекъсване. Животът на ученика е и тук и отвъд. В него ние сме всякога заедно.”

„Голямо изкуство е да извикаш в един човек Бог да се изяви. Това е благословение и за него и за теб.”

„За Братството всякога ще има място в света. То показва на хората как да живеят. Семейството е образец по който ще се устрои бъдещето човечество – бъдещето общество.”

„Истинското изкуство е език на Божествения свят.”

„Ние показваме живота на Духа. Той е красота, творчество, сила, свобода. Мерките за красотата и хармонията са вложени в човешката душа. Тя ги има и човек, трябва да ги пази. Мярката, това е Божественото в човека. Духът е мерило на нещата. Всяко творчество е подчинено на тези мерки. От тях произтича мелодията и хармонията, и всичко хубаво в живота. Благата са плодове на Духа.”

„Когато неправдата разяда един свят, тя ще го разруши. Животът е в Правдата, в Истината, в Доброто, в Любавта, в Мъдростта. Това е нашия път. Пътят в който ни води Учителя.”

„Душите, които минаха в пътя на Истината, преминаха в живот вечен. Другите ще се пречистват.”

„Учениците на Божествената Школа носят своя дял в страданията на човечеството.”

Обична моя Мария, Слънцето посрещам сутрин с мисълта за теб. Тъй започва моя ден, и вечер пак заедно го изпращаме. Тъй беше в нашето светилище в Рила, в нашето Царство, където живеем заедно сега и всякога. Гледам спокойно как времето тече край мен, както реката край която живея. Сега зная, че времето се оправдава от Любовта. Това е важно. Заради Любовта е дадено времето. Този завет ни остави Учителя. Хубавият наш живот нито е отминал, нито е недостижим. И сега ние сме в него, както сме били всякога. Ние винаги живеем в нашия свят, където и да се намираме.

Обична моя Мария, Поздрав за пролетта! Не ти изпращам мартеница от тук, макар, че има. Животът идва и се оттегля – какъв ритъм, каква песен! Дихание на Вечния. [1.III.1960 г.]

Обични брат Боян, требваше да прочета няколко антирелигиозни статии в съветски списания, за да разбера защо е това ожесточение срещу нас. Старият религиозен живот е в упадък. Религиозните представи и понятия са надживени, с тях не е нужно да се води борба. Но възраждането на вярата в Бога, новото отношение на човека към Бога, ето от какво се боят най-много атеистите – материалисти. Срещу това те се борят с фанатична непримиримост. Това са все същите реакционни сили, които в миналото издигаха кладите. Днес те само са се предрешили. Сега те пак искат да оковат човечеството в догмите на една „религия”, макар че я противопоставят на религиите, като я наричат атеизъм и диалектически материализъм. Днес тя е декорирана с науката и една нова схоластика се създава, за да я насажда и пази.

Обични брат Боян, може би ще се направи опит да се вмъкнат в Братския съвет неподходящи хора, враждебни на Делото. Защото целта им е да разрушат онова, което Учителят съгради. Тук трябва да се внимава! Зная, учениците ще устоят докрай. Но не се смущавайте от нищо! Посрещайте всичко със спокойствие. Сега минаваме през изпитанията за които Учителят ни е предупредил. Той ги нарича „пресяване”, минаване през „дърмона”, т.е. през ситата. Но закона е такъв: Това, през което минават учениците, иде за всички.

Обични брат Боян, всеки на местото, където е поставен от Учителя ще устоява за Делото. Никой нема да напуска поста си! Бъдете спокойни, смели, решителни, силни, радостни в мъчнотиите. Нали и в молитвата е казано: „Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашето сърце.” Ние вече извървяхме големия път. И в малкия, който ни остава ще бъдем все така верни и истинни. „Без страх в Любовта безгранична.” Борис

[8.III.1960 г.] **Обични брат Боян,** Най-хубавите мигове в живота ни са, когато направим връзка с Бога. Те са свещени мигове, заради тях живеем. Поздрав на теб и приятелите за пролетта! Вярва жива, бодър дух, работа непрестанна.

Сега това ни остава, да живеем в света на Учителя, т.е. най-хубавото. Всичко, което е хубаво в живота – песен, хармония, ритъм, цвят, движение, добродетел, разумност, красота, знание, правда, истина – идат от Духа. Следвай пътя на Духа. Онзи, който носи огъня на Духа е „кротък

и смирен по сърце". Божественото Учение е вложено в молитвите, които Учителя ни е дал. Историята на човечеството е наша история. За да бъде интуитивното долавяне чисто, то трябва да бъде свободно от всякакви желания. Божественият живот тече в нас, съвършенството седи в това – да го изявяваме в неговата чистота."

"В разумния живот скокове в развитието няма, нито във външния, нито във вътрешния."

"Да живееш в Господа, да чувствуваш Неговото присъствие, да виждаш Неговото изявление, това е Живот Вечен."

"Да бъдеш с онези, които обичаш и които те обичат, това е щастие. Да мислиш за онези, които обичаш и които те обичат, и това е щастие."

"Нека формите, времето и пространството да не ти бъдат пречка, а ти се приближавай до Бога. Колкото си по-близо, по-голяма свобода имаш."

"Ние носим Идея, ние носим знание, ние сме сила Божия. Може и да създадем форми, но няма да останем затворени в тях."

"Социализмът си присвоява всички права, добродетели, сила и богатство, които живота е изработил. Той смята, че всичко принадлежи на него, и се дължи на него. С такава илюзия живеят и я внушават на другите. Един ден ще настане отрезвление, и ще познаят, че има Господар на живота."

"Мислиш ли за Любовта, мисли за Вечността. Ако и да се проявява във времето, Любовта принадлежи на Вечния живот."

"Работата, която Бог ни е възложил, надхвърля границите на времето и пространството."

"Навсякъде, по цялата Земя са учениците на Учителя в Дух и Истина. Ако на едно място не ги приемат, те се явяват на друго. Където и да са, те свидетелствуват за великото и вечно Царство Божие. Те минават с печална усмивка по Земята, почти винаги хулени и гонени. Господи, ето Тебе гоняха, че нас ли няма да гонят?"

"При страданията участва сърцето, ума, душата, духа и телото. Ала само телото може да бъде ограничено."

"Толстой е моралист. Той иска да покаже на хората как да живеят, но и сам той не знае как, а им казва само че не живеят добре. Той казва: "Покайте се." Но не посочва пътя. Учителят дава пътя, знанието, въвежда в Царството Божие."

"В Козмичното пространство една идея може да стане център. Около нея ще почне да се събира вещество, да се организира живот, и един нов свят възниква."

„Послушанието е качество на ученика. То е необходимо за изпълнение на Божията воля. Христос казва: „Не дойдох своята воля да изпълня Отче, но Твоята.“

„Много пъти чужди завоеватели са налагали своята власт, и са туряли своя печат, ала с време живота се е справял с всичко. Защото живота е даден, за да се изпълнява Божията Воля. Тази е задачата, която му е поставена. Кротостта, Смирението и Послушанието вървят заедно. „Да укрепнат в мен всички Твои Добродетели.“

„Тук сме като в отшелние. Подвизаваме се като отшелници. Наверно в миналото сме минали през това положение. Ученикът живее с Бога, дали в обществото или в самота, в пустинята, все едно.“

„Словото на Учителя е живо в душите ни.“

„Толстой със сърцето си е по-близо до истината, отколкото с ума си.“

„Чистите по сърце ще видят Бога. Чистите по сърце ще познаят Бога. Чистото сърце приближава до Бога. Ние сме едно с чистите, честни и справедливи хора по цялата Земя.“

„Атеизмът е рожба на стария живот. Той е като кукувиче яйце. Който се заеме да го отгледа, ще му изяде всичко, ще изхвърли пиленцата му. Той е ненаситен, всичко иска да погълне! Защо требваше комунистите да почват гонение против онези, които вярват в Бога? Не им ли стигат класовите врагове? Глупава политика, глупава мярка!“

„Учителят казва: „Българският народ може да бъде велик само чрез Божественото Учение!“ Силата е в Божественото Учение. В него има идея, знание, сила Божия.“

„В този кипеж на интереси, страсти, амбиции, може ли да се говори на хората за идеи? Пътят на Божественото Учение не е чрез властващите. Той минава през сърцата и душите на смирените. Властниците, ако спрат вниманието си върху него, ще мислят как да го използват за себе си.“

„Който Бог е привлякъл, ще дойдат. Това е път на самота сред множеството, което шуми, кипи, вълнува се. Нашият път, святия път, той не е път на слава, почести и богатство, а път на страдания и жертва, но и път на блаженство.“

„Князът на този свят“ е властта. Христос казва: „Ето иде Княза на този свят, и аз немам нищо с него.“ Не очаквай нищо добро от властта за Божественото Учение. Но да се отчайваш, значи да не познаваш силата на Божественото Учение. Тази власт, която поиска да унищожи Словото, да разтури Братството, какво мислят, какво ги очаква?“

„Да се освети Името Божие. Това е живот на Божия Дух, живот вечен.“

„Ние идем от един Велик Живот на който сме безкрайно малка проекция. От тук произтича идеята за Братството.“

„Божият Дух е Който ни учи.“

„Като пътуваме в пространството на този голям космичен кораб, наречен Земя, определено е през къде трябва да минем, и къде трябва да призовем Името Божие. Това е работа. Една дума, една мисъл, едно чувство, това е сила. То може да стане център, около който да се създаде един свят. Пространството е изпълнено с живот. „Живот на Благия Божий Дух.“

„В природата индивида лесно се появява и изчезва.* Това показва, че зад него има по-голям живот, от който той иде. Този живот е важен.“

„Срещнах чистия тип на езичника. Много естествен и непосредствен. Как са се запазили такива първични форми? Като че току що са създадени.“

„Несъвършеният човек каквото и да направи, то носи печата на неговото несъвършенство. Идеята за Бога не може да бъде отричана или отхвърляна. Всяко живо същество говори за Бога на свой език. Идеята за Бога е най-високия връх, до който човек е достигнал.“

„Вярата е познаване на реалността чрез сърцето. И малкото дете познава майка си тъй. Тя го стопля, храни, милва, целува, пей му, говори му. Детето познава майка си и я обича. Това е вярата, непосредствено познаване на реалността.“

„**Старата, древната борба на титаните се възражда днес в нова форма.** Но тя е все същата. И тя ще завърши тъй, както първата. Това е **мистичен образ** – човек се противопоставя на Божественото начало с какво? С това, което е вземал от него. Какъв може да бъде изхода от такава борба? И какъв смисъл има тя? Тя е безсмислена! Там е безумието на титаните. На съветския човек много импонира свръхчовека на запада, и той го подражава. Този път, обаче, води до безумие.“

„Онова, което работиш, колкото и малко да е то, трябва да бъде хубаво изработено. От това иде радостта от труда.“

„И това е виждане – да имаш око за проявите на Божествения живот на Земята и да ги разбираш. „Да дойде Твоето Царство на Земята.“ Божието Царство сега иде на Земята, в света на спящите съзнания, в света на инертната материя. Ние сме работници на Царството Божие.“

„Не знаеш ли, че Отец е в мен и Аз в Отца?“ „Делата Той прави.“ В това е Учението на Христа. Това е положението, което човек трябва да постигне. Това е пътя. „Изяви ми се тъй както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог ни се изявява по хиляди начини: в майката, в бащата, в брата, в сестрата, в приятеля, във всички, които ни обичат.“

„Когато човек дойде до неизмеримата и неведома Реалност, тя е, която твори, която всичко движи, оформява и организира. Вярата е отношение на човека към неизмеримата и неведома Реалност.

Много светове има един в други. В кой от тях е будно съзнанието? „Другия свят“ не е понятие за място. Материалистите го търсят в пространството, и възкликват иронично, че никъде не го намерили. Понятието „место“ е въпрос на съзнанието – къде е будно съзнанието и за какво е будно. Това е местото, където се намира човек.

Мисля за неизмеримия и неведомия свят, света на вечното настояще, от който идем и в който ще се върнем, където са всички онези, които обичаме и които ни обичат.”

„Ние сме онзи хубав живот, който Бог е благословил. Ние се явяваме и изчезваме, и пак се явяваме и изчезваме през всички времена, и на всяко място. „Дето е Господ, там съм и аз.“ Има отношения към малкия живот, има отношения към Големия живот.

През джунглите на хиляди суеверия, човек се приближава към Бога.

Неизмеримият и неведом свят е тъй реален, както този свят. Всичко, каквото съществува във видимия свят, иде от Невидимия.”

„Живите същества не рефлектират на външните условия, а творчески реагират. Творческият момент, обаче, е малък, че човек не го долавя. Поради несъвършенството на своя ум, човек не може да долови този момент и го отрича. Съвременният човек има много ограничени представи за живота. Материалистите мислят, че съществува само органически живот. Извън органическия живот има обширни области на живота, непознати още на човека. Човек тепърва ще ги изучава. Това е необятен свят. Там са образците на формите, които се създават във времето и пространството. Там са плановите за развитието на органическия мир. Това е неизмеримия, неведомия, невидимия свят. Видимият, материалния свят е само безкрайно малко сечение от него. Неизмеримият и неведом свят, ако и невидим, е по-реален от видимия. Той се проявява в органическия свят и изчезва. Оттегля се, пак се явява и пак се оттегля. Това хората наричат „смърт“ – една илюзия.”

„Молитвата е план за работа на ученика.”

„Христос е Дух, Мисъл, Живот, Сила. Той е сега и всякога. Материалистите, атеисти спорят дали е живял исторически, или не. Човешки разбирания.”

„Молете се непрестанно, за да черпите сила от Божия Дух. Тъй ще може да помагате и на своите ближни.”

„Където и да се намираме, ние сме в Школата на Учителя. Животът на Школата е живот на новото човечество. Бог присъства в живота на Школата.”

„Мисли за какво Бог ти е дал тези условия, и ги използвай разумно. Има време за всичко.”

„Сърцата ни тупят в унисон с безброй много сърца във Всемира. Една сила ги изпълва и движи. Тя ги обединява. Това е Братството на Любовта. Това е Божествения огън, силата на всяко творчество.”

„Много пъти грубата сила се е опълчвала срещу моралната сила, срещу силата на Духа. „Победата” е била временна и привидна. Силата е на Духа, на Истината, на Правдата – Сила непобедима – Сила Божия!”

„Ние не мерим нещата с нашите интереси. Ние служим на големия живот, Него имаме пред очите си всякога.”

„Това, което става днес, не може да бъде разбрано ако се разглежда само за себе си. Това са моменти от големия Божествен план. Обикновеният историк не може да проникне в този план. Само мъдреца долавя Божия план. Само на Пророка се открива бъдещето.”

„Често пъти силите, които изглеждат противоположни са две половини на едно цяло. Затова Христос казва: „Любете враговете си.” В Божествения план противоречия няма.”

„Словото, което Учителя даде, показва, че иде един нов живот. Пред човечеството се отваря Нов път. Колко хубаво е казано в Молитвата на ученика: „И да бъда Господи като малките деца на Твоето Царство послушен, прилежен, търпелив, постоянен.” Всяка сила на живота, която Бог е призовал, ще извърши работата си.”

„Любовта е всичко. Важен е живота в Господа, Неговата Любов, Неговата мисъл.”

„Тежко на онзи, който е противник на Истината и Правдата!”

„Индивидът е временен, вида е дълговечен. Индивидът се явява и изчезва, вида се развива и усъвършенства. В реалния свят има съвършени същества, които поддържат вида и изпълват със съдържание формите, определят неговата служба в Живота на Цялото.”

„Тук, който няма вътрешен живот, превръща се в пустиня.”

„Божият живот изпълня Всемира. Човек трябва да го открива и възприема.”

„Учениците трябва много да работят, много да се молят, много да мислят, докато се пробуди една човешка душа.”

„Щом живеем сега, живели сме всякога. Щом живеем тук, живеем навсякъде.”

„На дъното на най-голямата скръб, има капка блаженство.”

„Животът не е само икономика, техника и спорт. В живота има свещени неща. Човек е работил и се е борил хиляди години, за да ги придобие. Те трябва да се пазят свято. Всички жертви за тях са оправдани.”

„Има материя, има и закони на които е подчинена материята. Има и морален закон, който определя местото на човека в живота, отношенията му към ближните и към всяко живо същество. За всичко това, трябва знание и добра воля. Човек знае много малко. Има много неща, които той не знае, затова много въпроси не може да разреши. До скоро човек нищо не знаеше за елементарните частици: протони, йони, неутрони, мезони, фотони и др. Сега ги изучава. Когато човек нищо не е знаел за тях, не са ли съществували те?“

„Божият Дух е важен. Кога Духа ще посети човека, не зависи от човека. Йоан, 3 гл., 8 ст. „Духът диша където си иска, и гласа Му слушаш, а не знаеш откъде иде и къде отива. Тъй е и с родените от Духа.“

„Времето“, човешките понятия за време: година, ден, час са относителни. В природата има друго време. Други определят времето.“

„Рядко се среща **устойчив човек**, човек на когото всякога можеш да разчиташ! Това е човекът. **Само човек в когото Божия Дух живее, е устойчив! На него всякога можеш да разчиташ!**“

„Мъртва природа“ няма. Божият живот изпълва и прониква всичко.“

„Бог се изявява чрез онези, които го любят.“

„Винаги уповавай на Господа – Великата Любов, Великата Мъдрост, Великата Истина, Великото Добро“

„Навсякъде в природата виждаме съгласуваност, координация, проява на Разумността.“

„Страната в която Божественото Учение е гонено, ще се превърне в пустиня.“

„Господ е скрил най-хубавите си бисери в най-скромни форми.“

„В творчеството човек забравя времето.“

„В какво седи Новото Учение? – Любов към Бога.“

Обична моя Мария, Животът ни е един живот! Душите ни са една душа! Тъй е казано в Словото: „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“ Обичам да мисля за теб, за нашия хубав свят, за нашия светъл път с Учителя! Аз всякога мисля за теб! И сега ние сме всякога заедно. Пролетта пристъпва, от тук следя нейните стъпки навсякъде из нашето Царство. Тъй както си ходяхме ние с теб, посрещяхме я като скъп гост от нашата небесна родина и й се радвахме.

Обична моя Мария, поздравявам те с нашия хубав празник на Пролетта! Предай моя поздрав на Станка, Надка и Златка!

Обични брат Боян, Ние проповедваме Бога, Вечния и Святия. Този път, който сега минаваме, е осветен и благословен от Учителя. Тежките условия сломяват само ония, които немаат вътрешен живот, връзка

с Бога! Който е свързан с Бога, той се пречиства и обновява в страданията. Поддържайте огъня на Духа. Условието ще дойде на времето си. Йоан, 1, 31: „Аз за това дойдох да кръствам с вода, за да бъде Той изявен на Израел.“

Ние вършим работата за която Господ ни е проводил сред този народ. Ние трябва да присъстваме в този свят и в това време, за да се извърши Божията Воля. Вярa, Упование, Търпение!

Ние трябва да присъстваме в този свят, за да се извършат някои процеси, и други да не се извършат. Ние сме сили на Божествения живот, от какво има да се смущаваме?

В света, в шумния външен живот, трябва да се поддържа малкия Божествен живот. Той е като зародиша в семенцето, той е най-важния. Заради него е всичко друго. Важна е Божествената искра, в нея е бъдещето. Бог внимава на нея. Бъдете бодри духом, силни и радостни в мъчнотиите!

Обични брат Боян, поздравявам те с Пролетта! Господ е с нас. Учителят е с нас. Бъдете бодри духом, смели и решителни. Предай моя поздрав на приятелите!

[5.IV.1960 г.]

„Божии мисли летят като жерави по небето. Истината е с нас и Правдата е на наша страна. Значи Бог е с нас.“

„Божествената природа в човека е, която се бори, която се жертвува, която твори. А сега някакви човешки организации искат да си присвоят заслугата за тези високи прояви на човека.“

„Срещнах човек скромнен, простичек, искрен. С какво достойнство отстояваше той правото си да живее и мисли както разбира! Това свое право той отстояваше спокойно, с примирение – приема всички жертви, плаща с цената на свободата си.“

„Малко значение има къде се намираме по място. Любовта е, която оправдава Времето и Пространството.“

„Когато Истината слиза на Земята и лъжата става активна. Тя черпи от благословието, което Истината носи! Но тя ще отстъпи! Такъв е закона. За тази епоха не е определено да се създават затворени форми и системи. Божият Дух изпълня всичко. Той създава формите, но е свободен от тях. Истината побеждава, Правдата тържествува, Мъдростта управлява, Любовта царува, Доброто, Божиите блага раздава.“

„Ние сме ученици на Бялото Братство. Ние знаем своето място в живота и своята работа. Ние ще вършим работата, за която Бог ни е изпратил. Учителят е с нас.“

„Днес много се говори за „расова дискриминация“. Въпросът за разстоянието между човеците не е толкова външен, колкото вътрешен. Вътрешен морален закон определя местото, което човек заема, средата в която живее. Не е необходимо да поставиш всеки човек наравно със себе си, но трябва да отдадеш правото на всеки човек, правото, което Бог му е дал. Не да го използваш, но да уважаващ неговия начин на живот и мисъл.

Това е правилното отношение. Моралните качества определят местото на човека, средата в която живее. Неравенството е естествен закон. По-важни са отношенията в неравенството. Тук се вижда човека. Днес много се шуми с „расовата дискриминация“. Това са политически спекулации. Това не е търсене на Истината и Правдата. Нови отношения към човека трябва, искрени, справедливи, честни.”

„Мисълта трябва да има полет във вечността и безкрая, а не да остава затворена във формите, във времето и пространството. В този смел полет, чувството трябва да я придружава. Тъй човек живее в свободата.”

„Изкуството трябва да убеждава човека в силата и тържеството на Правдата и Доброто.”

„Нашият път – ние обичаме Истината, търсим Правдата, носим Любовта, прекланяме се пред Мъдростта, служим на Доброто.”

„Хубавият живот отминава и не се застоява. За в бъдеще той ще ни срещне още по-хубав и по-богат.”

„Голямо изкуство се иска от ученика да намери „светлия път“ сред този шум и суетня на съвременния живот.”

„Има хора, които носят ограничението и робството със себе си. Каквото и да приказват, те не са свободни, и на другите не дават свобода.”

„Който може да живее при мъчните условия, може да живее и при добрите условия. Много хора като имат добрите условия, не умеят да живеят!”

„Молитвата е най-важната работа на ученика.”

„Колкото по-остроумна е една теория, толкова е по-далеч от истината. Истината се изразява просто, ясно и съвършено.”

„Моралната сила иде от Правдата. Нема ли Правда, няма морална сила. Който пренебрегва моралната сила, ще изгуби всичко. Да отричаш Бога, значи да отричаш Правдата, Доброто, Истината. Бог се изявява чрез тях.”

„От край време в душата на човека се борят доброто и злото. Днес тази борба достига своя апогей в душата на славянина. Тук конфликта е най-драматичен и най-трагичен. Защото тук е определено да стане развръзката.”

„Личният живот е малък и незначителен. Той добива смисъл, значение и сила, когато е посветен в служение на Великия живот. Тогава намира своето призвание, своето място в него. Тогава той вече не е той, малка искра, а това е вече Великия Божий живот.”

„Идва едно цветенце през пролетта, израства, цъфти и плод принася. На есен си отива. На пролет пак идва. Какъв хубав закон на живота!”

Обични брат Боян, Виждам мисълта на Учителя прониква цялата Земя! Тя прониква всичко – и въздуха и водата и хляба. Те са наситени с нея. Те са радиоактивни от нея. И светлината е наситена от Неговата мисъл. Новите идеи, новата мисъл, новия живот, идат отвътре и от вън. Човек иска или не иска, ще ги приеме. Ученикът се моли така: „Господи Боже мой, обичний ми Учителю, да се изпълни Твоя Божествен план за Делото Ти, и ние да бъдем твои работници всякога.“ Настъпва духовната пролет. Всичко се събужда за живот – и живото и плевелите. Само ученика на Божествената Школа разбира това, което става днес. Затова той посреща всичко спокойно, с любов и търпение.

„Той иде“. Поздрав на теб и на всички приятели с Пролетта – нашата Духовна Нова Година! Тя носи големи блага от Бога за учениците. Те трябва да са готови да ги приемат. Поддържай връзката с приятелите. Пиши постоянно в провинцията, поддържай духа и насърчавай. Любящи, мъдри, спокойни, силни, търпеливи, смели, решителни – такива иска Учителя учениците Си.

Обична моя Мария, Когато сядам да се храня, представям си „Малкият дом“! Пак седим с теб на масичката, и аз заемам местото си. Когато казваме нашата кратка молитва, ние сме всецяло в нея. Ето, ние сме заедно. Тъй по-малко чувствавам, че сме отдалечени. Понякога си представям, че седим край огнеца на замъка, дишаме, гледаме, слушаме, мислим. Живеем в нашия свят, обширен, красив, вечен. Друг път сме на „Ел-Шадай“, при камъка на Учителя. Ех, простор, въздух, светлина, свят на любовта прекрасен! Зная, в него всякога ще живеем с тебе, хубаво и пълно както Бог повелява. Това е нашият свят. Всички, които обичаме и които ни обичат, живеят в Любовта, а „в Любовта няма раздяла.“ Ние живеем във всичко, което обичаме. Това е света на душите ни. Всяко наше излизане сред природата е молитва, общение с Него. Мисълта ни е отправена към Него. Душата ни е изпълнена с Неговото присъствие. Сърцето ни за Него песни пее. Мисля си – колко работа още ни чака. Ти почни да обработваш и приготвяш твоите разговори с Учителя. Те ще бъдат най-хубавия дял в следващото томче „Свещени думи“. Успокой се, почни работа и върху песните. Тъй ми се иска да довършим работата си. Господ ще реши въпроса за нас. Ние чакаме с любов, с търпение, с вяра, с упование. По цялата Земя, сред всички народи живеят учениците на Учителя. Те образуват Великото Братство на чист и свят живот – служители Божий, творци и работници за Царството Божие. Те се отличават, те имат особено отношение към светлината, към въздуха, към хляба, към изворите, към планините, към всяко живо същество. В това те са едно, един живот, живота на Учителя. „Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог ни се изявява чрез всяко благо.

Обична моя Мария, Поздравявам те с Пролетта, с нашата Духовна Нова Година! От тук аз следя всеки трепет на живота, който иде. Поздравявам всяко зелено листенце и всеки цветец. Зная какво става и в нашето царство навсякъде: кога цъфтят сините минзухари по Балкана, игликите по Витоша, водните примули край езерото на Чистотата. И нашето изворче там слушам как пее. От тук следя как се размразяват езерата, и как в тъмните води се оглеждат облаците. Слушам шума на потоците и изворите. И ние сме все заедно с теб, хванати ръка за ръка, и ходим из нашето Царство, което Бог ни подари за вечни времена.

Поздрав на Станка, нарочно, вярно и добро сърце! Ще даде Господ, пак ще се видим.

Обични брат Боян, Където и да сме, при каквито и условия, дали в този или в онзи свят, ние сме работници за Царството Божие. От тук иде нашия мир. Каквито мъчности и страдания да срещнем в този път, те могат само да ни радват. Това е нашето служение, затова сме дошли на Земята. И тъй, ние вършим работата си при всички условия и постоянно мислим за нея с любов. В нея ние сме всички заедно с нашия обичен Учител. Този е пътя, който Учителя ни показва. Този е нашия път. Тези дни си чета „Високият идеал“. С каква любов е дал Учителя тази беседа! Само Любовта може да изпее такава съвършена поема. Този е езика с който трябва да се говори днес на човека за Бога. Много съм мислил за новия език, който трябва да намерим, с който трябва да говорим на хората. Учителят е дал образец. Трябва да подберем такива беседи от Учителя, да ги подредим и издадем в отделни томчета – „Избрани беседи от Учителя“. Те трябва да бъдат преведени и издадени на всички езици. Почнете отсега да подбирате такива беседи. Поздравявай приятелите от мен! Поддържай жива връзка с провинцията, както правеше това по-рано. Изпращай им материали от Учителя. Това е много важно. Работете спокойно, с мир и постоянство, с любов и вяра. Ние знаем - ще се изпълни Божествения план на Учителя за Делото Му.

Братски поздрав на теб и приятелите!

[19.IV.1960 г., Огняново] **Обична моя Мария,** След работа привечер аз се разхождам някой час, или сядам в някое кътче на двора. И ето, ние пак сме заедно, гледаме как идва Пролетта, как се обличат дръвчетата, как се менят цветовете на планината, как облаците пътуват. Ние се разхождаме заедно и разговаряме. Мислим за нашата работа, която ни предстои, за нашия път сега, за нашия път във Вечността. Тези са най-хубавите ми часове тук. Аз ги пазя ревниво, и гледам да съм сам. Постоянно си чета „Високият идеал“. Той изразява най-съвършено копнежа, с който дойдохме при Учителя, с който живеем и сега. Това е вдъхновена поема. Не зная дали е изказвано нещо по-хубаво! На съвременните хора трябва да се говори за Бога с езика на „Високият идеал“. Това е образец, който Учителя ни е дал. Един ден, когато имаме възможност, ще издадем няколко томчета „Избрани беседи на Учителя“. Ще ги преведем и издадем на всички езици. Подбирайте от сега с Боян такива беседи. С тях трябва най-напред да запознаем света, след книгата „Учителят“. Не се безпокойте за Делото! Учителят ще даде условия за работа. Поддържайте Духа в приятелите, Духа на учениците на Великата Божествена Школа.”

„Пред лицето на Великия Разумен свят всичкият този кипез и врява, която вдигат хората по Земята е детинска игра.”

„Мисълта ни е само за Делото. Това е нашата свещена работа, която Учителя ни повери.”

„Когато Любовта посети едно сърце, някъде в Козмоса се туря началото на едно Слънце.”

„Виж птичката, която прави гнездото си. Бог работи чрез нея. „Бог е Любов“.

„Бог присъства навсякъде. Да го открие, да направи връзка с Него, това е изкуството на ученика.“

„За да мислиш по известен въпрос, трябва да имаш вътрешна сила, вътрешен потенциал. Мисълта трябва да се отгледа както майката отглежда рожбата си.“

„В света, в който живеем намираме материя и живот, но има и много други неща, които не познаваме още.“

„Ученикът черпи от Вечния извор.“

„Бог взема много образи и ни се явява по много начини.“

„Човек отстоява с Божествените добродетели. Те са силите, които Бог му е дал да работи и да се бори.“

„В света в който живеем има временни и вечни неща. Защо човек трябва да иска да са вечни временните неща? Разбиране трябва.“

„Братството не е обикновена човешка организация. То почива на вътрешни закони вечни. Тук има един закон – служение. Работа за Царството Божие. Гледай спокойно във Вечността – с вяра, с упование, с търпение, с очите на Любовта.“

„Тук може да се види могъщата приспособимост на живота. Човек се приспособява към условията, към средата, набавя си елементите, които му са необходими. Устройва се тъй, както му е присъщо и създава своя свят. Какви ли не видове деятелност не е измислил човек, за да задоволи нуждата си от деятелност, от творчество. Интересни са и отношенията, които се създават, как се групират хората, по какви закони възниква дружбата между тях.“

„Трябва да обичаш човека, за да намериш Божествената искра в него.“

„Ние проповядваме Бога - Високия идеал към който човек вечно се стреми. Какво значи „вяра в Бога“? Във всеки човек да намериш най-хубавото, което носи.“

„Човек вижда само малка отсечка от живота. Как ще разбере Линията, която иде от безкрайността и отива в безкрайността? Само Мъдреца има това виждане на Цялото. Човешкият живот е лъч, който излиза от Бога, отива в безкрая и се връща пак към Бога през цялата Вечност.“

„В страданията страдай дълбоко и пълно. Това са свещени мигове, не ги пропускай, не убивай времето, нито го запълвай със забавления. Страданията са път към Бога. Учителят казва: „Един ден човек ще

благоденствие на страданията." В страданията бъди съсредоточен да разбереш какво Бог иска да ти каже. Да доловиш и най-малкия оттенък на Неговата мисъл и чувство. Животът има дълбини, които са достъпни за човека само в страданията."

„На Земята всяко нещо започва и свършва. Това показва, че то е само част от един вечен процес. Във временното, трябва да виждаш вечното. В частта – цялото. Тогава може да се разбере и частта. Трябва ли тогава човек да иска временното да бъдеечно?“

„Ако не можеш да видиш Божията ръка, която ти подава късчето хляб, какво виждаш тогава?“

„След всичко, което направиха на Братството, къде мога аз да бъда другаде? Много хубави дни сме видели, и още много ще видим по милостта Божия.“

„Ученикът живее в своя свят при каквито условия да се намира. Той работи и мисли. Може ли да се каже тогава, че той е в затвора? Ние сме тук за нашето право да мислим. Струва си да плати човек всичко за това право. С присъствието си тук, ние казваме: „Онзи, който приказва за мирно съвместно съществуване, за веротърпимост, правда и свобода, не говори истината.“

„Има два свята, света на безлюбието и света на Любовта. Света на безлюбието се шири навред, на всяка крачка го срещаме. Ние искаме да покажем на хората света на Любовта. Най-красивите прояви в живота се дължат на него. Това е „Първият лъч на изгряващото Слънце“. Това е чистата вода, от Главата на извора.

Ние сме тук, за да мислим.“

Обични брат Боян, Където и да бъдем, ние сме в Школата на Учителя. Трябва да даваме пример на разумност, доброта, на вяра и постоянство, на сила и устойчивост. Това е нашият път – радостни в страданията, силни в мъчнотиите. Ние идем от един възвишен свят, важно е да останем верни на нашия свят! Да мислим, да чувствуваме и постъпваме според неговите закони и изисквания. Тогава от какво има да се боим? Идеята за Братството е жива. Това е живота на нашия свят. Той се извява тук на Земята във форми, дела, в мисли и чувства. Това е живот, който сме опитали и опитваме.

Идеята за Братството е жива. В сърцето ѝ е Божията Любов. Тя е като семенце, тепърва ще израстне и ще принесе плод. Днес „Ирод“ гони Детето, иска да го погуби. Детето трябва да бяга в Египет. Такъв е закона. Но ще дойде и втория момент – „От Египет повиках сина си.“ Това са мистични моменти, те всякога стават. И сега, трябва да се изпълнят. Всичко, което става, има своя дълбок смисъл и значение. Учениците ги разбират. Непрестанно мисля за бъдещото устройство на братския живот. Постоянно мисля за нашата работа. Когато се срещнем, ще споделяме всичко. Братският живот водете спокойно, разумно, според условията и възможностите. Сега ние сме по-силни, по-сплотени, по-единни от всякога. Поздравявай приятелите от мен! Подкрепяй ги непрестанно. Без страх бъдете! Смели бъдете! Ние

сме ученици на Учителя. Когато настане удобен момент, ще искаме да ни се върнат беседите, които ни изнемаха, и братските и частните. Според решението на Върховния съд, те не са забранени.

Обична моя Мария, Ние живеем пълно, когато сме заедно. Мислим, когато сме заедно, и се радваме на живота и свободата, когато сме двама. И в скръбта и в радостта ние сме все заедно. Заедно преживяхме най-голямата радост, да бъдем при Учителя. Заедно преживяхме и най-голямата скръб, когато Той си замина. Заедно ще довършим работата, която Той ни остави. И заедно ще се върнем при Него. Стремежът към Красота и Съвършенство ни доведе при Учителя. – „Чистият планински извор“, „Високият връх“, „Първият лъч на изгряващото Слънце“. Ние имяхме най-хубавия дял, да бъдем спътници на Словото. Нашият живот е втъкан в Него. Това е нашия светъл път. В него ние вървим ръка за ръка с тебе, радостни в страданията, силни в изпитанията, ученици на Учителя. Каква мощна сила има в любящите сърца и в светлите умове! Чрез тях Бог работи и преобразува света. Без тях света би се превърнал в пустиня. Пред нашето жилище има градина с цветя: теменуги, шибой, ириси, здравец. С тях разговарям сутрин преди да се събуди народа. Има и бели брезички, съвсем мънички. Те ми шепнат с листата си вечер, когато седна при тях. Предават ми говора на белите брези от „Малкият дом“.

От тук следя как настъпва пролетта в нашето царство. Всеки цветец, който се появява, е „Слово Божие“, говор на Вечния. Бог ни говори чрез цветята и тревите. Те идат и отминават, и други идват на тяхното място. Чуден и прекрасен е живота! Наблизо тече Марица, спокойно, бавно. От тук виждам светлата ивица на водите ѝ. Като си помисля само, че една тънка струйка от тях иде от нашия извор в Олтаря, и тече край мен всеки ден, и всеки час, изпитвам радост! Представям си върховете, свещената тишина и мир, нашия изгрев, и ние с тебе – това е нашия свят! Тук поне имам въздух и простор и това е хубаво. Всъщност ние все си ходим с теб из нашето царство, почиваме, където обичаме и кладем огъня. Вечер гледам звездното небе, и се вслушвам в мълчанието на нощта. Спирай се понякога, отпусай мускули и нерви, нищо не прави няколко мига – пълен покой. Това е хубава почивка. Не се безпокой за нищо! Господ ще устрои пътищата ни и напред, както ги е устройвал досега. Мир имай! Един ден на местото на Учителя ще посадим пет лози, ще ги вдигнем на хасми. Елипсата ще изработим от розов гранит полиран, а Пентаграма от бял кварц, донесен от Езерата. Наоколо ще посадим овощни дръвчета от най-хубавите сортове. И цветя, много цветя – кринове, босилек, карамфил. Лозите ще ни напомнят стиха: „Аз съм Лозата, вие пръчките, Отец ми е Лозаря.“ Учителят обичаше лозата. Изгревът ще бъде поддържан чист и светъл, като „Многоценен бисер“ Това ще бъде един ден. Сега без тревоги, без страх! Ще преминат бурите. Всичко трябва да издържим. Пак ще изгрее Слънцето.

[3.V.1960 г.] „За изпълнението на Божията воля пречки отвън няма. И роб да бъде човек, може да върши Неговата воля. Това е най-важното.“

„От онези, които ни обичат иде сила и топлина. Това е „небесният хляб“. Христос казва: „Търсите ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба.“ Любящите сърца и светлите умове пречистват духовната атмосфера, тъй както дърветата пречистват въздуха, образуват храната, поддържат живота. В тях работи светлината. Всички растения черпят от

светлината, въздуха и почвата, а какво разнообразие има в плодовете! Хората са като плодните дръвчета.”

„Чингис Хан в поход”, това е историческия момент. Когато Небето иска да се намеси, то се намесва с малки, почти невидими средства, и изменя хода на събитията. Един ден, когато и да е, индивида ще бъде пожертван. Такъв е закона. Зная за какво съм тук. Това за което съм тук, живота си давам за него.”

„Новото учение е „Първият лъч на изгряващото Слънце” – Божествената искра във всяко явление. Гледай него да доловиш най-първо.”

„Комунистите ни показват какви не трябва да бъдем и какво не трябва да правим. Ние сме противоположното на тях, другия полкус. Това е все онзи стария живот, облечен в **нови дрехи – култ фанатичен и сляп**. В миналото църквата постигаше такива ефекти над масите.”

„Някои затворници носят раираните халати с такова достойнство, с каквото древните философи своите туники.”

„Всеки момент от живота има своето ритмично повторение – „своето време”. Те идват периодически, по закони, които хората малко познават.”

„Тук ние живеем като в пустинен остров, в далечно море.”

„Малкият живот на човека се измерва с времето от раждането до смъртта. Големият живот е неизмерим. Малкият живот е отсечка от големия.”

„Да поддържаш връзката си с Бога, това е великото изкуство. Работата на ученика е непреривна.”

„Да живееш в Божията Любов, това е свобода.”

„Цветята са проекция на същества от друг свят. Багрите, формите, аромата, плодовете, всичко това говори за онези, същества, които се изявяват чрез тях.”

„Постъпвай по „Високия идеал”, за да имаш постоянно радостта.”

„Истината, това е виждане. Който мисли, вижда. Поета вижда, мистика вижда, ученика вижда. Христос отвори очите на слепия, плюна, направи кал, помаза очите му. „Иди се измий в къпалнята Силоам – Проводен.”

„Животът е велико течение, могъща прекрасна река. Никакви окови не могат да я оковат, да я задържат. Тя разпуква коравите форми, отнася всички прегради. Животът е вечно движение, изобилие, радост. Форми създава и форми руши. Той е в тях, но той е и извън тях. Ние го наричаме „Живот Вечен”, Живот преизобилен на благия Божий Дух. С него ние сме

едно. Животът на Любовта е един. Той може да вземе много образи, може да се яви в много форми едновременно, но може да вземе пак един образ. Когато и както да се изявява той, това е Великия и Вечния живот на Любовта, Дихание Божие."

"Природата допуска да направи човек своите опити. Но всеки опит на човека да коригира природата, той го заплаща скъпо. Човеците със своя порочен живот, сами приготвяват силите, които ще ги разрушат един ден."

"И в природата има метеорологична служба. Какво ли би правил самонадеяния човек, ако природата понижи само с няколко градуса температурата и всичко замръзне?"

"Работата е там, че живота не е само „рефлекс“. Вярно е, има и рефлекс, но има и нещо първично, което иде от Вечния извор. То е същественото. То е важното – творческото начало във всяко живо същество."

"Като работим по „Високият идеал“, ние работим за Бога."

"Днес учениците на всички школи се подлагат на изпит. И тук са представени разните школи. Най-слаби са военните във всяко отношение. Това са хора без идеи, без вътрешна сила и съдържание. Католиците са по-добри от протестантите и от православните."

"Някакъв чужд живот нахлу в нашата страна като студено течение враждебно на народния дух. То го подтиска и измъчва."

"Всяка тревичка расте по Божие повеление. Всеки цвят цъфти и всяко дръвче принася плод, защото Бог повелява."

"Струва си, ако трябва човек да умре за правото си да мисли. Христос казва: „Не само с хляб ще бъдеш сит“."

"Мислите и чувствата се привличат и отблъскват по същите закони, както и телата. Едно съзнание привлича съответните мисли и чувства."

"Тълпата се опиянява от силата си. Тя лесно се екзалтира. Какви ли хора не са я дирижирали досега!"

"Времето и живота са неделими. Има малко време, има и малък живот. Има голямо време – Вечността, има и голям живот – Живот вечен. Времето е време, поради живота."

"Отвъд човешките прегради е Царството Божие. Учителят е път за Царството Божие. Господ ни подготвя за Делото Си."

"Съвременния човек е равнодушен към Божествения живот. Дими с цигарата, чука чашките, яде животните, не иска да се откаже от свещените си навици. Това са признаци, че още през големи страдания има да мине човек."

[28.VI.1960 г.] „Хората се борят със своите погрешни представи за Бога. Материалистите като се борят с религиозните представи за Бога, отричат Го. Бог не е отдалечен в пространството. Материалистите разглеждат „Небето“ пространствено, материално. Те търсят небето в пространството и „не го намират“. „Ние проникнахме в Козмичното пространство, нашите ракети и спътници летят до планетите. Никъде не намерихме небето на вярващите.“

Небето е интелигентност, която прониква всичко, следователно владей всичко. Небето е, което движи и организира материалния живот. Ако е за пространство, и туй пространство в което се намираме е „Космично“, и ако в него не виждаш небето, където и да отидеш в Козмоса няма да го видиш. Небето е възвишен живот, който ние познаваме като Любов, Мъдрост и Истина. Небето е творческият фактор в живота.“

„Ние имаме една свещена идея – Братството. Ние не делим хората на бедни и богати, на верующи и безверници, на вери, раси или народи. Братството е над всички тези различия. Братството се ражда от Любовта към Бога. Това е същественото. Ние имаме търпение. Ще чакаме онези, които Бог провади. Като чакаме – мислим. И като чакаме, молим се и работим – да се изяви Господ в Своята милост и благодат, в Своята Любов, Мъдрост и Сила. Учителю, бъди винаги с нас и ни учи да работим за Твоето Дело.“

„И без да говорим, ние проповедваме Божественото Учение.“

„Пространството“, човек не познава пространството. Нашето познание за него е ограничено, тъй както са ограничени нашите възприятия и нашата мисъл. Пред мен две малки патета пасат трева, избират тревичките. Не пасат всичко. Казват „инстинкт“. Инстинкта е проявление на Небето, на разумността. Виж живите организми, какви форми, каква механика на движение, защита и хранене. Навсякъде виждаме Велика Разумност и целесъобразност. Това е Небето. А не да го стрелят с ракети в пространството. Да отричаш Небето, Разумния свят, Разумността, значи да отричаш себе си. И ето парадокса: Като се отделя от Разумността, човек отрича Разумността с Разумността, която е в самия него. А Разумността е една, един свят, едно Небе, един живот. Невидимият свят се изявява чрез видимия. Видимият свят говори за невидимия.“

„Как си представяте „Злото ще бъде слуга на доброто“? Това е вече днес. Злото е бич в ръката на доброто. Ходи както ходят Синовите Божии – със Святост, с Мир, със Светлина и Чистота, с вътрешна Сила, т.е. с упование в Бога. Помни, че живееш в Дома Господен. Свят е Господ. Свято е Неговото Име. Призовавай Го винаги. Той е нашето упование. Кажете Малката молитва: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си ми дал и Си ме научил.“

„Един велик план се изпълнява в живота, план на Небето. Във всяка епоха идат души, които работят за този план. Има програма. Великият Разумен свят ръководи всичко. Невидим за слепите, видим за зрящите.“

„Учениците са работници за Царството Божие.“

„Във всяко живо същество има един Божествен момент, в червейчето, в бръмбара, в цветенцето. Търси него. В изгрева на Слънцето, в полъха на вятреца, във водите на потока, в извора – Божествения момент. Той ни пленява, вдъхновява, изпълва ни с благоговение. В Него е живота. Той е „Хлябът на живота“, „Първият лъч на изгряващото Слънце“. Него като доловиш, това е най-важното за деня. Търси го във всичко и към Него определяй отношението си.“

„Бог повелява на всички сърца.“

„Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно“. За какво се безпокоиш? За какво се тревожиш? Какво ще стане с Делото ли? Ще стане същото, както с житното зърно посято на нивата. Сега е зима, сняг, виелици, студ и мраз, но зърното е в почвата. „Вярвайте в мене и в Бога вярвайте“. „Моето Царство не е от този свят“. Този свят ще си върви, а ние трябва да вършим Неговата воля. „Аз дойдох за учениците, те ме интересуват.“ Своенравният човек ще върви в своя път, за него има друго време.“

„Ние се интересуваме от Истината, нея търсим. Лъжата не ни интересува, колкото шумно и да шества, колкото с параден блясък и пищност да се показва. С лъжата нямаме нищо. От нея най-много се пазете.“

„Ние разбираме живота, когато Божия Дух ни го разкрива.“

„Индивидуализмът се подхранва от егоизма, каквито и изящни форми да взема. Той е съблазън за човеците и смъртна опасност за човечеството.“

„Бог е едничката реалност. Той присъства навсякъде. Виждане, значи Него да виждаш. Той е най-хубавото в нас, и най-хубавото в другите. Той е връзката между нас. На тази основа е изградено Братството – „Канарата“. Служението, което служим, поразбира да вършим Неговата воля, да изявяваме Неговия живот, да призоваваме Неговото присъствие. Братството е велика идея – живот на Царството Божие.“

„Глава на Твоето Слово е Истината.“ Истината овенчава всеки живот. Тя е светлия ореол около него. Бог присъства където е Истината.“

„Това, от което се страхуваш, ще дойде, за да видиш, че не трябва да се страхуваш. Това е придобивката – „Без страх“.“

„Не съм срещнал богат човек – разумен. Да знае, че богатството не е негово, че той е само касиер на Божествената банка.“

„Млад човек, значи поклонник на красотата. Нея търси той навсякъде.“

„Постоянно мисля за нашата работа. Истината, истината трябва да осветява всяко нещо. Никакво лицемерие, никакво преувеличаване, никаква пропаганда. Истината преди всичко, ясно, топло, естествено, красиво, Истината както в природата. Всяко действие, всяка постъпка,

всяко движение, всяка поза, всеки образ да бъде израз на Истината, да бъде образ на Истината."

„Кой ще тури преграда на Любовта? Нема пречки за Любовта към Бога."

„На мъчнотиите се усмихвай и отивай в нашия свят, света, където живее Учителя. Утеснява ли те времето, бягай във Вечността. Утеснява ли те пространството, бягай в безкрайността."

„Когато даваш, давай в Негово име. И когато вземаш, взимай в Негово име. Хубаво е и когато даваш, и когато вземаш, но по-хубаво е когато даваш."

„Това, което ни дойде, дойде да ни научи да живеем с Бога. В Него ще намерите всички свои приятели, братя и сестри. „Това е живот вечен“."

„Щом онези, които вярват в Бога не вършат Неговата воля, ще дойдат онези, които не вярват, и ще ги изметат, ще очистят пътя на онези, които вярват и вършат Неговата воля."

„Ние казваме „неизмерим“, „безкраен“, „вечен“. Това са качества на висш живот, на висока интелигентност - пространство и съзнание. Една интелигентност, една разумност, една Любов проникват материята, следователно я владее. Има Евклидово пространство и неевклидово пространство. Има просто триизмерно пространство и висше многоизмерно пространство. Съзнанието иде от докосване до реалността. Реалността е свръхизмерна. Времето значи интелигентност. Пространството – съзнание. На всяко измерение отговаря съответно време. На всяко време, съответна интелигентност. И на всяко съзнание, съответно пространство. Има обикновено и необикновено време."

„Не пренебрегвай злото. Човек трябва да държи сметка за него. То е сила в Божиите ръце. Бог работи и с доброто и със злото. Как ще разберете: „Злото ще стане слуга на Доброто"? Това и днес е така."

„Бога познаваме като Любов, Мъдрост и Истина. Той е Който твори. Като отрича Бога, човек отрича себе си."

„Много светове има. Това са състояния, степени на съзнанието, степени на интелигентност, интензивност на сила. За да бъдеш във връзка с един свят, трябва да можеш да възприемаш трептенията на този свят, и да ги предаваш, да имаш неговите качества, неговия живот. Духовният свят не е място, а живот. Смешно е да го търсиш с ракети в пространството."

„Учението на Бялото Братство е учение за хармония с Живата Разумна природа – велико знание, път, методи за работа са дадени в него." „Сила и живот“."

„Мир и разоръжаване". Това е хубаво. Недоверието и омразата, неправдата и алчността предизвикват въоръжаването. Когато те се

премахнат, въоръжаването ще стане безпредметно. Бялото Братство работи за възстановяване на Вярата и Любовта, следователно за Мира. Това е пътя, който Учителят посочи на човечеството. Другият път води към гибел."

"Всяко страдание, всяко изпитание, ни освобождава от нещо, от което сме се страхували. То носи разширение на съзнанието."

"Животът на Христа е наш живот. Пътят на Христа е наш път. Един живот тече във всички ни - живота на Учителя. Той създава Братството."

"Работата на ученика е да се издигне в по-висок свят."

"Бялото Братство обединява любящите сърца и светлите умове във всички светове."

"Всички, които ни обичат и мислят за нас, са едно с нас. В Любовта раздяла нема. Може само временно, привидно това да стане. В живота на Любовта е освобождението."

"Марксистите говорят за „месианство на пролетариата“. И в какво седи тази мисия? Да унищожи всички експлоататорски класи, да въдвори равенство в общественото положение. Средствата за производство – земя, машини, пари, добитък и др. да минат в обществено притежание. Теоретично изглежда хубаво, но въобще, възможно ли е?"

"Филмът „Хамлет“ – съвършено чувство за мярка, време, пространство, съвършено използване на светлини и сенки. Всяка сцена е високо художествена творба. Работили са хора с разбиране, художници с чувство за мярка. Това е класическа творба в киноизкуството."

"Като говорят за живота, хората разбират органическия живот „Биоса“. Това е само едно от проявленията на живота. Животът е необходим, видим и невидим, както пространството и времето."

"Когато човек дойде да живее в добродетелите, той влиза в Божествения свят. Човек черпи сокове от материалната природа, но човек черпи сокове и от Божествения свят."

"Творческите, интелигентните сили имат инициативата, в тях е Божия Дух, те ръководят всичко. В живота има сили пасивни, биологични. Те са материал в ръката на художника. В тях нема инициатива."

"Което е хубаво, то е хубаво, независимо от това дали е песен или мисъл. В него Бог се изявява."

"О, Господи, Ти ни развеждаш из Царството Си и ни показваш чудни неща!"

"Ако някой човек ти е неприятен, направи му няколко услуги, макар и малки. Ще почне да ти става приятен. Ти го свързваш с Доброто."

„Когато човек мине през изпитание и го издържи, освобождава се от един страх, едно ограничение отпада от него. Съзнанието му се разширява, едно малко освобождение идва: /”Пътят през страданията”/

„Има преживявания, през които като мине, човек ще разбере, че не формите, а живота е вечен.”

„А когато видите мерзостта на запустението седнала на почтеното място, да знаете, че края е близо.” Това подразбира, когато човешката личност заема местото, което подобава на Бога.”

„Нашият слънчев Салон на Изгрева влезе в Словото на Учителя. Той е отразен и в Словото Му. Значи влезе във Вечността.”

„Единството е в Божествения живот. Дойдеш ли до него, той е един, където и да се проявява.”

„Ако ти можеш да обичаш една птичка, ще можеш да обичаш и човека. Защото Любовта е една.”

„Духът възраст няма, нито време, нито мярка има за Него. „Преди да бъде Авраам, аз бях.”

„Бялото Братство апелира към Божественото във всеки човек.”

„Не е достатъчно Слънцето да грее само отвън. То трябва да грее и в душата.”

„Доброто не е достояние на човека. То принадлежи на Бога.”

„В какво седи Братството? – Да гледам на теб като на себе си.”

„Хубаво е, ако можеш да се чувствуваш навсякъде в Царството Божие. „Въдвори Царството Си в нашите души.”

„Злото е сила, която е взела погрешна посока. Никой не може да я унищожи. Но човек в когото Бог живее, може да ѝ помогне да се насочи в правата посока. Казано е: „Злото ще се превърне в Добро.”

[5.VII.1960 г.] **Обична моя Мария**, Когато мисля за „Малкият дом”, това са хубави часове за мен. „Малкият дом” – частица от Божия Дом. Дом на приятелство и Любов, на Мир и Красота! Нишката на Вечния Живот долавяме в него, струйка, която иде от Вечния извор. „Малкият дом” се проектира многократно по цялата земя. И където е Той, не сме ли все ние, които живеем в Него?

Обична моя Мария, ние ходим из нашето Царство хванати ръка за ръка и се усмихваме на времето! Защото ние сме от онези, които живеят във Вечността.

Всяко дихание говори за Божието величие.

Човек е свободен, докато не е поел едно задължение. А когато го поеме, човек е свободен, когато го изпълнява.”

„Много начини на живот има. Какво ли не е опитвал човек, към какво ли не се е привързвал! Патриарсите в древността разпъваха шатрите си по безкрайните поляни. Скитаха със стадата си по земята. Земеделецът ореше нивите си, рибаря хвърляше мрежата си, занаятчията изкусно вае и работи, чука от сутрин до вечер. Човек е опитал хиляди начини на живот, и към всички той се е привързвал. Днес увлечението му е по машината. Човек се изгубва в сложния механизъм на съвременната техника и обществено устройство. Колкото по-сложен е живота, толкова по-ограничен е човек. За да бъде свободен, човек трябва да постигне една естествена простота. Разумност трябва, отношение към Вечния, връзка с Бога.“

„Ако ние гледаме, гледаме, защото Бог е в нас, и чуваме, защото Той присъства. Ние мислим, когато Божия Дух ни посети.“

„Да не вярваш в Бога, значи да не вярваш в Доброто, в Правдата, в Истината, в Братството, да не желаеш Мира. Без Бога Мира не е възможен.“

„Ако не приеме Христа, човечеството е загубено.“

„В Бога всякога е хубаво – и, когато скърбиш, и когато се радваш. А това е същественото – да живееш с Бога.“

„Велика интелигентност ръководи живота във всичките му прояви. Като не я познават, хората я отричат. От това само те губят. Тя не всякога е облечена в плът и кръв.“

„Когато човек е готов да посрещне смъртта, той може всичко да приеме и понесе. Това е пробния камък.“

„Тук в затвора човек придобива ценни опитности.“

„Ние сме всякога на страната на слабите, онеправданите, гонените заради Правдата.“

„Малкият дом“ е дом на приятелство, дом на Любов. И не е ли Той по цялата Земя, и не сме ли все ние, които живеем в Него?“

„Бог е Дух, и които Му се кланят, в Дух и Истина да Му се кланят.“ И човек е дух, и в Дух и Истина да служи Богу.“

„В живота търси стъпките на Духа. Това е същественото, навсякъде и във всичко. Това са творческите мигове.“

„Не разкривай извора от който черпиш сила, вяра и надежда. Нека той остане неизвестен на хората.“

„Социализмът като всяко човешко творение е непримирим – иска само той да съществува. В Царството Божие има място за всички същества. Всички те се допълват. „Живот на благия Божий Дух“

„В Божите решения обратни действия нема.“ Един процес щом е почнал, трябва да се завърши. Едно явление, трябва да се разрази докрай,

то не се спира наполовина. Този процес, който е почнал в света, никой не може да го спре. В Бога живеем и се движим. Посрещай всичко спокойно!"

„Кое е най-същественото? Дръж се за Него.”

„Култът към личността” се създава не от това, че личността се налага. Тълпата е, която си изисква кумир, на който да се кланя. Личността се подчинява на това, което тълпата изисква. Тълпата такава личност счита за силна. Не е силна. Това са слаби хора.”

„Във всички условия, които Бог е допуснал има нещо хубаво. Да го открие човек и да го използва, това е разумност.”

„На Тебе уповава душата ми Господи. Немам на кого друго да се надея! Ти Си нашето упование.”

„Христос живее в хиляди сърца и души. Както е казал: „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно”.

„Където Божия Дух присъства, там е живота, силата, красотата, разумността. Там е всичко. Където Божия Дух отсъства, живота се превръща в ад, света – в пустиня.”

„Един център на власт, богатство и слава привлича всичко користоно и алчно. И да има някаква идея, то я заглушава. Тогава Духа се оттегля. Какво остава? – Нищо.”

„Във Великия живот човек е като музикален тон в една песен. Има време, кога и колко трябва да звучи, и с каква сила. Когато Великия музикант, диригент те призове, да прозвучиш чист и ясен. За този момент трябва да бъде готов човек. За него живеи, туй е твоя момент, твоето време.”

„Вярата предшества знанието. Първо е вярата. В нея нещата не се очертават ясно, но човек ги опитва, приема и обиква. После идва знанието. Вярата е по-дълбока от знанието. Тя е докосване до реалността. Знанието дава конкретни, обективни образи. Ала в него човек се противопоставя на реалността. Докато във Вярата човек се слива с нея. И в живота на Вярата, Истината се разкрива постепенно, все по-дълбоко и по-пълно. И тъй, както се разкрива Истината, тъй расте човек и се разширява душата му. Вярата е дишане в духовния свят, познаване на реалността чрез себе си.”

„Туй, в което вярва човек и нарича „свое”, колкото и да е несъвършено, той е готов да се бори за него, да страда и даже живота си да даде за него. Велико нещо е вярата, тя е откровение.”

[12.VII.1960 г.] „Посрещай страданията с мълчание и търпение. Ние сме тук, за да страдаме. Какво може да очакваме друго? Страданията на ученика са страдания за човечеството. В света съществува Братство на страдащите.”

Обичний брат Боян, Каква богата галерия от образи и характери има тук! Вижда се, на тази нива е работил Божия Дух през вековете. Срещат се тук прекрасни хора, честни, доблестни, смели. Те се лутат, търсят нещо, незадоволени са. Какво несравнимо нещо е светлия път, който Учителя ни откри! Всъщност те Него търсят. И не е далеч времето, когато ще го открият – не отвън толкова, а отвътре, с верния усет на чистото сърце. Отвън трябва само един малък подтик, една малка помощ. В това е нашата работа. Виждам – Братството расте в душите на човеците като новото жито. Само Братството примирява противоречията – религиозни, расови, класови, лични. И тук в този ад, където е представено цялото човечество, проверявам това.

Идеята за Братството е идея на бъдещето. Тя ще обедини човечеството в едно голямо семейство по цялата Земя. Братството носи Мира, жадвания от всички. Спомням си малката стаичка на Учителя в 66, онзи свят Мир, който царуваше там! Онзи дълбок Мир, светъл и вечен, който обгръщаше Учителя! Да, и надписа на стената: „Винаги се радвайте. За всичко благодарете. Духът не угасвайте. Непрестанно се молете.“ Като че тихия глас ми нашепва тези думи и сега – Неговия глас, Неговия Дух, Неговия Мир.

Предавай моя поздрав на приятелите! – [12.07.1960 г.]

Обична моя Мария, Времето, което Бог ни подари, беше хубаво, голямо, богато, пълно. Считай годината равна на век. Бог е, Който държи времето в ръката Си, и пак ще ни даде нашето време. Тези дни бехме с тебе на замъка, в Рила. Помниш ли малката полянка над скалата? Смриката по края, дълбоките води на езерото, обширната огледална повърхност на водите, върховете наоколо, и небето над тях, лазурното дълбоко небе, което тихо ни нашепва за нашата далечна родина. Чува ли лекия плисък на вълните долу?

Ние пак приседнахме при поточето и закусихме, както ни е обичая – с пиперка сурова и сиренце. Такава е традицията.

Обична моя Мария,

Сега ние сме по-близо от всякога! Сърцето и ума, душата и духа не признават граници. Те се движат във времето и пространството безпрепятствено. Те еднакво свободно се движат в миналото и в бъдещето. Чуден е живота, все нови и нови области ни се разкриват от него. Неизмерими глъбини и ширини, богатство и разнообразие! Господ ни посещава и ни се изявява по хиляди начини.

Обична моя Мария, аз всякога мисля за тебе! Борис

„Нема условия, нито положение, което да е пречка да живееш с Бога. А това е същественото.“

„С положението в което си тук трябва да се примириш, както се примиряваш със смъртта, т.е. да оставиш всичко в Божиите ръце.“

„Затворник ли? Не, ученик на Божествената Школа.“

„Лъжесвидетелите са необходими, когато трябва да бъде осъден невинен човек.“

„Господи, учи ни на Твоите пътища, да вършим Твоята воля.“

„В живота важни са задълженията, не забавленията.“

„Където и да бъдеш, пребъдвай в живота на Братството – живота на Любовта. Това е нашия път.“

„Някой казва: „Да покажем Христа“. По-право е да търсим Христа. Както гладния търси хляб. Христос е Виделина на душите ни, Сила на Духа ни, Топлина на сърцето ни, Светлина на ума ни.“

„Във всяко същество, което страда, виждам Христа.“

„В политическия живот срещахме лъжата и лицемерието, както и в религиозния. Тя е, която всичко покваля и го прави противен. Ние обичаме и следваме Светлия път. Само Той води към Истината.“

„Има един магнит, който привлича всички – хора, животни и растения. В негово присъствие всички се чувствуват добре. Когато Той присъства, когато Той се изявява всички се привличат към Него. Той живее в любящите сърца. Той е в чистия планински извор, в свежия въздух, в изгряващото слънце. Той е във всичко, което обичаме. Когато Той е в човека, привлича към себе си всички. Има „нещо“ в човека, носител на всичко хубаво. Това е човека. Това е Той. Оттегли ли се Той, какво остава от човека?“

„Сърцето е създадено да познаваме Бога като Любов. Ума ни е даден да познаваме Бога като Мъдрост, като Светлина. Волята ни е дадена да познаваме Бога като Творец.“

„Малката птичка страда, и тя е искрица живот. Не е ли Христос, Който страда в нея?“

„Наблюдавам „самолетите на природата“. Хиляди модели, и какво съвършенство, какви начини на движение! Това са сложни технически задачи, разрешени от разумни същества с мисъл и големи познания. Малките летци имат антени. Какви лъчи долавят те от пространството? Пък и какви съвършени уреди за ориентиране имат! Засега ние само ги наблюдаваме и описваме. Какви сили функционират в тях, не знаем. Човек в своите машини копира тях.“

„Мисля каква работа има да се извърши тук сред тези души. Наистина, с каква Любов и Търпение Бог работи! Господ ме е довел тук, да свърша една малка работа за Него.“

„Миналото“ ни принадлежи. То е нашето време. То не е минало, то е „Живот вечен“.

„Човеците са слепи. Не виждат Невидимия свят. Невидимият свят се изявява във видимия.“

„Божественият живот е мярка за времето.“

„Трагично е да срещнеш човек, който дълго време е издържал и устоявал на този натиск, и най-после се е преломил! Сега той стои като

дърво с прекършен връх – нема растене, нема стремеж, нема цел, нема мисъл, нема надежда! Тогава такъв човек се хваща за някой свой навик, малък, незначителен, живота му се заравя в него като искрица огън в пепелта. Каква трагедия на човешката душа!"

„Възпитанието на човека не е толкова работа на педагозите, колкото на самия човек. Но за това се искат героични усилия, постоянство, вяра, работа и учение под ръководството на Учителя."

„Ученикът трябва да опита всички положения – и положението на роба, и на обезправения. И в миналото робите са работили и са създали великите строежи. От тях само са изисквали, милост никаква. Господарите през всички времена си приличат. Всъщност са все същите. И сега ние работим, но работим за нашия обичен Учител, както всякога."

„Светът на ученика се простира в ширина, височина и глъбина – пълнота в пълнота."

„Животът на съвременния човек е излязъл на повърхността. Той е като планктона в океана – краткотраен, лекомислен. Това не предвещава нищо хубаво."

„Злото черпи сила от престъпленията на хората. Това наричат „карма" Нашата сила иде от Любовта към Бога. Това е благодат."

„Франц, католишкия свещеник – „Тубийката" както го наричаха, едно добро сърчице, си излезе от затвора след като лежа десет години невинен. Много се радвам на това!"

„Злото не може да попречи на нашата работа."

„Тези, които днес гонят Учението, ще го възприемат и проповядват в бъдеще. Едни приемат Божественото Учение като го преследват. Те са слугите. Други – като го възлюбят. Те са синовете."

„Всеки, който върши Волята Божия е Христос, син на Бога Живаго."

„Сега хората като че разбраха, че нема разлика как се нарича господаря на когото робуват. Всички господари през всички времена си приличат. Пътят за освобождението на човека е друг, път за възстановяване на Правдата."

„Духът на Христа – ако не познаваш живота на Христовия дух, какво познаваш? Него търси навсякъде. Ние търсим Духа Христов, Духа на Учителя – „Небесни хляб".

Петровден, [12 юлий 1960 г.] **Обични брат Боян**, Всеки момент от живота ни с Учителя е житно зрънце посято. От него ще израстне голям живот. Има време определено за него. „Неговото време", то ще дойде. Представяш ли си какъв ще бъде този живот? Живот на учение и работа, живот на творчество, красота и сила, живот на музика! Ние го опитахме

с Учителя. Това е живот на Царството Божие. Сегашните условия ще използваме за укрепване връзката ни с Учителя. Това е същественото. Онова, което Господ е допуснал, приемаме с благодарност и ще го издържим с търпение и вяра. Гледайте на Големия живот, който стои пред нас. Това, което минаваме сега е само момент от него. Благодаря на Учителя, че ме изпрати тук да посетя някои негови души, и да ги подкрепя. Скръбта прави хората отзивчиви към доброто и милостиви. Гледаш – груби хора, а каква нежност към птичките, към животните! Виждам Божията ръка, която работи тук. Това е ръката, която държи резеца на каменоделеца и вае. Казват – страдания, да бъде благословен Господ! Всичко е за добро. Нашата работа на ученици е тъй необходима сега. Ние сме свързани с небето, с любящия и разумен свят, и вършим нашата работа. Външният шум и ... не ни смущават, нито личното ни положение. Ние служим. Това е свято наше положение. То изпълня живота ни. Не се смущавайте от нищо. Бъдете смели като ученици на Учителя, които ходят с разбиране, със знание, със сила! Пиши често на приятелите, поздравявай ги от мен! Това е важно: Да бъдем верни и истинни в своя път. Учителят е нашия път. Всички, които вървят в пътя на Христа, са братя. Това е Братството Вечното – „Вечната канара“. „Пътят на ученика е като зазоряване“. Пригответе наряда за годината и го дайте до 22 септември на приятелите. Да си го препишат, които ще го изпълняват. Може да бъде наряд само за неделните дни. Да се поддържа единство в работата.

Борис

[25 юлий 1960 г.] „Молитвата не е задължение, Молитвата е живот, който изпълва душите ни. Тя е въздуха, който дишаме – „Небесният хляб“ с който се храним, „Живата вода“, която пием. „Който пие от тази вода, нема да ожаднее до века“. Молитвата е първата ни работа при каквито и условия да се намираме. Тя разкрива Божествения живот в нас.“

„Бог не е нещо външно. Той е наш живот. „Човекът, който като намери „МНОГОЦЕННИЯТ БИСЕР“ продаде все що имаше и купи го“.

„Който живее с Бога, живее в Райската градина. Раят е състояние, а не място. „Ето, Царството Божие вътре във вас е.“

„Вършете всичко от Любов към Бога. „Това е всичко“. Един Бог, Един път, Една Истина. В молитвата Учителя е дал пътя към Бога.“

„Смъртта не е най-голямото нещастие. Има неща за които човек полага живота си – да загуби тях, това е по-тежко от смъртта.“

„Една хубава постъпка вдъхновява. Една хубава мисъл вдъхновява. Едно хубаво чувство вдъхновява. Една хубава извършена работа вдъхновява. Това е първия лъч на изгряващото Слънце.“

„Многото желания отслабват човека.“

„Работата ми е убежище, врата към моя свят. Работата ми е прикритие, завеса за моята самота сред множеството.“

„Някой търсят изключително щастие, само за тях определено. Не търсете такова щастие. Твоето щастие да не се отличава много от щастието на хората. Изключителните неща са само в „Тесният път“.

„Хубаво е лъчезарното небе да е над теб, и върховете да се издигат наоколо, и езерото да плиска водите си наблизко. Всичко е хубаво, когато Бог живее в душата ти! Тогава ти живееш във всичко, и всичко живее в тебе.

Един плод е роден от едно хубаво чувство на едно любящо сърце. Плодовете говорят: „Живи са онези, които ви любят.“

„Комунистите не търпят общество, което не е подчинено на тях. Затова гонят Братството. Тогава по-добре е, че ни гонят. Те не търпят начин на живот, мисъл, деятелност, които да не са под техен контрол. На всичко те искат да турят своя печат. Оправдават се думите от Писанието: „Които приеха печата на звяра на челото и на ръката си.“

„На страданието най прилича мълчанието.“

„В човека живее копнежа да се пожертвува за нещо велико. Като го намери, този копнеж се възпламенява в него. Той чувства тогава, че живее. На тази психична основа човечеството е бивало увличано в големи борби, извършвало е големи подвизи, давало е големи жертви. Макар и да е тичал подир илюзии, това повдига човека. Голямата борба днес се разразява на същата основа. Един ден, когато човек намери Великия Идеал, Истината, заради Него ще пожертвува живота си. Ала преди това за колко миражи и илюзии ще се жертвува, на колко кумири ще се кланя! Един ден човек ще намери Бога, ще намери Истината.“

„Всичко се променя, нищо не се губи, нито най-малката частица, нито най-малката енергия, нито най-малкото чувство или мисъл. Всичко се прелива и променя. Само Любовта е вечна!“

„Съвременните естественици, които изброяват факторите на еволюцията, изпускат най-важния – **Светлината.** Тя е, която създава органическите форма, тя е главния фактор. Целият органически мир разкрива съдържанието на Светлината. Питат: „Има ли живот на Слънцето?“ – Има. **Животът на Земята е проекция на живота на Слънцето.**“

„През всички времена мъчениците за Истината са били ученици на Христа.“

„Едно желание е една отворена врата. Когато човек пожелае нещо, в него идват съществата на това желание. Тъй човек се повдига или пада. В молитвата е казано: „Нека Твоите светли духове на Обичта, Вярата и Надеждата да пребъдват в нас сега и всякога заедно с Тебе.“

„Адът е място на лъжа, насилие и неправда. От човека зависи къде ще живее.“

„Раят е място на Любав, Мъдрост и Истина.“

„Живей както Синовеите Божий.“

„Господ подготвя условията за Делото Си.“

Сън: [25.VII.1960 г.] Събрани сме в Салона, очакваме Учителя. Учителят дойде, всички се струпаха около Него да Му целуват ръка. Като ме видя, Учителя пререди няколко души пред мен, и ми подаде ръка. Хванах я с двете си ръце и я целунах. Като се ръкува с всички Учителя дойде при мен, един миг ме погледна, после ме прегърна и целуна.

Сън: [5.VII.1960 г.] Плаж край морето. По пясъка и скалите много хора. Ние наблюдаваме от далеч. Две вълни се надигнаха в морето, най-напред минаха където бехме ние, но не ни засегнаха. Ние извикахме да предупредим хората, но не ни чува. Първата вълна достигна плажа и помете всички хора. Втората вълна, още по-голяма, достигна, омете и разбърка всичко. Телата на хората се премятаха, водната стихия ги въртеше, всички се издавиха, никой не можа да се спаси.

Сън: [15.VII.1960 г.] Силен вятър влачи черни пушеци. Града гори. Хората бягат. Вятърът гони огъня от къща на къща. Целият град ще изгори. Аз с няколко души се хвърлих да пресечем пътя на огъня. Почнахме да сечем греди, да събаряме къщи, за да пресечем пътя на огъня.

„Невидимият свят е Господар на видимия. Ти да живееш в небето и небето да живее в теб. Виж движението на небесните светили – музика, хармония, ритъм. Виж Великия живот на природата – сила, красота, изобилие. Дихание Божие – пред него човешките напъни са жалки.“

Сън. Излизаме с Мария от мрачна гора, по чер, кален път. Вървя след нея и я подкрепям и насърчавам. Казвам й: „Минахме мъчното, опасното място, излизаме вече.“ А един глас казва: „Не е още минало, в петък.“ /Опасното е в петък./

„Не търси забравя в работата. Времето е дадено да съзерцаваш Бога – да вършиш Неговата воля – да твориш с Него заедно.“

„Довършвай всяка работа, която си почнал, малка или голяма. Не оставяй недовършена работа. Недовършената работа отслабва живота и го обезсмисля. Довършвай добре всяка работа, която си почнал.“

„Не свиквай с условията. Не оставяй да ти станат обикновени. Свикването значи заспиване. Чувствувай постоянно условията, постоянно работи в тях, постоянно мисли. Животът иде все нов и нов, и мисълта иде все нова и нова. Вярва жива. Научи се да живееш с Бога. Това е всичко.“

„Ние сме приятели на всички, които обичат Истината.“

„В социализма никой не се интересува от Цялото. Всеки гледа да извърши най-малкото, специалната своя служба. Това е раздробяване на живота. Това е живот на частиците. Живота за Цялото иде от друго съзнание.“

Обична моя Мария, Моето убежище е нашия живот, нашата мисъл, нашия свят. Тъй излизам от условията тук.

Обични брат Боян, Добре е да се приготви наряда за годината и да се изпрати за 22. Може да бъде само за неделните дни. Цитатите да бъдат кратки и силни, подходящи за момента, който преживяваме. Ако не успеете да пригответе целия наряд, може да го изпратите на два пъти – до 22 март, и след това. Цитатите да бъдат дадени в самия наряд. Които искат да го изпълняват, да си го препишат. Така е по-добре.

Нашият път е служение, то следва непреривно, където и да бъдем, при каквито и условия да се намираме. Ние работим с мира, с упованието, с вярата. Знаем, за какво живеем и на какво служим. Вярa жива! Учителят ще даде свобода и простор за делото Си. Радвам се, че някои приятели отиват вече в Рила. Това е хубаво! Братският живот, трябва да се поддържа, колкото и малки да са проявите. Силата не е в количеството. Поздрави приятелите на Рила от мен! Съборните дни наблизават, изпратихте ли писмата ни наряда?

Обични брат Боян, и като съм тук, аз съм винаги с вас. Ние виждаме Божествения живот, който иде, това е нашата радост. [9.VIII.1960 г.]

[9.VIII.1960 г.], Огняново. **Обична моя Мария,** Господ е с нас. Ние пак ще бъдем заедно! Всъщност ние живеем, когато Бог е с нас. Тогава живота е вечен. Нашият свят е Царството Божие. Свят велик и красив, вечен и непобедим. От какво има да се боим или да се безпокоим? Ние живеем в „Домът Господен“, вечния и святия. Виж се с Боян за това, което му писах. Работете заедно. Поздрави Паша. Беше обещала да запише спомените си с Учителя. Ако не е направила това, да не отлага. И ти имаш тази задача, и всички ученици. Един художник прави много скици преди да създаде една картина. Моментите от живота ни с Учителя, трябва да бъдат възсъздадени. Ние, които сме били с Него, трябва да направим това. Да възкресим живота, образите, моментите, обстановката, условията при които е дадено Словото. Те са живи, не са отминали безвъзвратно. Един ден те пак ще се върнат, и ще застанат пред нас като едно ново бъдеще.

Поздрав на Станка, Надка, Наталия, Буча, Паша, Аня!

„Важно е човек да живее в своя свят, където и да се намира. Светът от който е дошел, на който принадлежи и в който пребивава вечно – тук и отвъд. Само тъй ще бъдем силни да устояваме и издържаме на всичко.“

„Служи на Бога в радостта. Служи и в скръбта. Всякога служи на Бога.“

„Като работим добре, ние работим за Царството Божие.“

„Комунистите поискаха да нанесат удар на Братството. Какво очакват те от това? Всъщност могат да засегнат само материалната страна. Над идеите нема т власт. Промените, трябва да се извършват не толкова отвън, колкото отвътре в самия човек. Външните промени без вътрешните нищо не ползват.“

„Работата на ученика продължава при всички условия. Тя е непрекъсната. Тя е работа за идването на Царството Божие. „Въдвори Царството Си в нашите души.“ Навсякъде, по цялата Земя работят работниците за Царството Божие! Това е Братството. Днес цялото Небе работи. Братството е проекция на Царството Божие на Земята.”

„Онези, които Бог призове, ще дойдат. А ние трябва да вършим работата, за която сме пратени.”

„Бог се изявява в живата, в мисълта, в творчеството.”

„Мисли винаги за Царството Божие.”

„Условията са условия, може да ги наречем добри или лоши. Важен е живота в тези условия. Туй е същественото.”

„Вечният живот създава ума, сърцето и телото за свой дом. Домът е временен, живота е вечен.”

„Колко време ще бъде тук, е определено. Очаквай времето с търпение и благодарност.”

„Ние виждаме и днес Каин, човекоубиеца ходи по Земята печален и самотен. Тури печата на мълчанието.”

„Ние не изповядваме материализма. Това не е въпрос на вярване, а на виждане.”

„Тъжно е да срещнеш човек превит, огънат, сломен. Тежко е да видиш човек заставен да говори това, което не мисли.”

„Сега е време за страдания, време за служение, свято време. „Дни на страдания и скърби.” Свещени дни, благословени дни!”

„В пътя на страданията не търси забравя. Пий чашата, опитай всичката горчивина.”

„Когато управниците на един народ са безумни, зли и жестоки, това е наказание – резултат от лошия му живот.”

„Като станеш сутрин, свързвай се с Великия Разумен свят. Един свят – Един живот. Навред в неизмеримата Вселена е Великия Разумен свят. Свързвай се с добрите хора. Хубавото, което носят е от Бога.”

„Някой хора избягват труда, искат да надхитрят природата. Природата ги наказва. Не че се занимава лично с тях, но те губят добрите условия.”

„Орелът прави гнездото си високо. Когато малкото порастне, орела му показва как да лети. То трябва да има смелостта да се пусне в пространството. Ако се уплаши и падне, свършено е с него. И с човека е

така. Ако срещне Доброто и не го приеме, ако види съвършенството и не го пожелае, ще падне. Днес хората седат равнодушни към Доброто. Това не е добър признак."

„Общение с Бога – това е смисъла."

„Тежко на онзи, който не държи на Истината и Правдата. Той ще падне под ударите на най-строгите закони на природата."

„Работата за Царството Божие ни обединява с всички работници по Земята. Това е Братството."

„Да видиш Доброто и да му служиш. Да видиш Истината и да я възлюбиш. Да видиш Красотата и да се поклониш пред Нея. Да видиш съвършенството и да се стремиш да го постигнеш. Да видиш Правдата и да се бориш за Нея. Това е човека. Това е пътя на ученика."

„Материалистите се борят със старозаветните възгледи на човека. Това е безпредметно. Те са вече надживяни."

„Христос е пътя на Синове Божии."

„Може ли да се приеме, че спътниците, които хората пускат, са станали от само себе си? Същото е и за небесните тела. Какви разумни същества са работили за тяхното създаване! Тук има мисъл, творчество, цел!"

„Посей едно житно зрънце, то ще ти покаже как да работиш. Първата година ще ти даде сто зрънца, втората десет хиляди, третата сто килограма, четвъртата десет хиляди килограма, петата – един милион и т.н. Следователно, едно житно зрънце може да изхрани цялото човечество. Това е Сила, това е Божествената Сила, пред която ние се прекланяме, и с която сме едно! Това е Сила, а не силата на атомната бомба, пред която трепери днес човечеството!"

Схема за работата, която ни предстои:

Братството има Синархическо устройство. То е проекция на Царството Божие на Земята.

Трите емблеми:

Пентаграмът – „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа."

Ръцете, които дават – „И това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христа Когото си проводил."

Житното зърно – Пет житни класа в диска на изгряващото слънце.

Братството е опит, образец на бъдещото устройство на човечеството. „Житното зърно" – Стопанската основа на Братството. Тя трябва да бъде образцова, по „Високия идеал". Стопанската и научната работа, съчетани. Ще има един Институт, посветен на работа за подобрене на житното зърно.

Производство – в него се прилагат идеите. Образцови стопанства във всички области на живота.

Новите идеи хората ще приемат чрез храната: чрез житото, чрез гроздето, чрез пчелите, чрез ароматичните растения.

„Ръцете, които дават“ – Това е света на сърцето, Любовта, вдъхновението, света на изкуството. Изграждане на музикалния живот, музиката на Учителя, новата музика. Музикалните образци, които е дал, да се развият, да се работи по тях.

Паневритмията – разработка за оркестър и солисти.

Симфонично разработване музикални творби на Учителя. Образци на новата музика. Хорово изпълнение на музиката на Учителя.

Концертна зала за световни концерти, предавани по радиото за цял свят.

Музикални тържества, фестивали от музиката на Учителя, предавани за цял свят, хорове, симфонични оркестри, солисти, най-добрите световни изпълнители.

Отпечатване беседите на Учителя, пълно издание по „Високия идеал“.

Пълно издание песните на Учителя.

Специално издание на първите събори. Само за учениците.

Издателство, научна и художествена библиотека.

Животът на Царството Божие – животът на Братството.

Пентаграмата – емблема. Идеите и Словото на Учителя.

Школата на Учителя – как се разви живота на Братството.

Беседите, Класовете, Молитвата, Песните, живота в планините.

Братският живот – форма и отношение – организиране живота на Братството.

Основната идея, Свободата, Красотата, Силата, Разумният живот, Високият идеал, Новият човек.

[6.IX.1960 г.]. **Обична моя Мария, Обични брат Боян**, Мисля непрестанно за вечния наш живот, в който сме всякога заедно! Постоянно мисля за Делото на Учителя, за което работим с радост. Сега са съборните дни, светлите, святите. Където и да сме, ние сме всякога наедно и с обичния ни Учител. Приемете моя братски поздрав! Борис

„Добрите хора вършат своята работа. И злите хора вършат своята работа. Разумният свят използва работата и на едните и на другите. Ала има и трета категория хора, покварени. За тях няма закон, няма ред, няма отговорност, няма задължения. Те развалят всичко! Сянката на типа „хулиган“ пада върху съвременното човечество. Този тип е явен и скрит. По-опасен е втория. Тези три типа се срещат и в социалистическия и в капиталистическия свят. Човекът, трябва да се подобрява. Бялото Братство работи за това. Нашата работа продължава при всички условия. Дали строят е социалистически или капиталистически, това не е съществено. Делението на класи, народи, раси, религии, това не е съществено. Важно е човекът да се пробуди, Разумното, Божественото начало в него да вземе ръководството.“

„Господ държи съдбините ни в ръцете Си.“

„И това е изкуство, при всички условия да живееш в Царството Божие. Казано е: „Въдвори Царството Си в нашите души.“ Животът на Царството Божие ни заобикаля. Важно е да го виждаме и да общуваме с него.“

„Комунистите се опълчиха против Братството. Всъщност против какво се опълчиха те? – Против Доброто, против Правдата, против Истината. Какво може да очаква човек от това? Бялото Братство е господар на планетата.“

„Любовта не се интересува от това какъв е строя – социалистически или капиталистически. Любовта се интересува от човека.“

„Един по един нашите стари приятели си отиват. От това силата ни расте.“

[10.VIII.1960 г.]

„Щом един път се е родил човек, много пъти се е раждал, и много пъти ще се ражда.“

„За всеки човек ще дойде чашата на страданията. Време за учене. Страданието е един от предметите, които се изучават в Божествената Школа.“

„Сега моите братя са в планината. Радвам се. Все едно, че и аз съм с тях.“

„Човек, трябва да се отрече от всичко, за да намери Бога. Сърце пълно с желания и ум пълен с проекти, са далеч от Бога. Умът, сърцето и телото са съсъди на Божествения живот.“

„В природата има празници, които не съвпадат с календарните. Ученикът ги знае, той ги пази и участва в тях.“

„Във всяко същество – малко или голямо, проявите на Любовта, Мъдростта и Творчеството, идат от Бога. Бог се изявява във Всемира.“

Сън: [10.VIII.1960 г.] Влизам в къщи, наредени маси като за скъпи гости за вечеря, с най-хубави рибори, но ядене няма. Питам Мария: „Кой е дошел? Да не е Учителя?“ Казва: „Брат Георги, почива си в другата стая. И Вера е с него.“

„Чудя се с каква лекота хората нарушават закона на Правдата! Хиляди неправди вършат, те се трупат и създават условия за страдания. Добре че от време на време идва едно напреднало същество и по закона на Любовта, жертва се доброволно, т.е., взема дял от страданията на човечеството. Това е Спасителя, това е Учителя.“

„През всички времена владетелите си приличат – еднакво алчни, жестоки и противни!“

„Благодарността. Благодари за всяка вдишка свеж въздух! Благодари за всеки извор, който срещаш в планината! Благодари за простора, за облаците, които плуват в небето! Благодари за тревите и за цветята! Благодари за узрелия плод! Благодари за всеки лъч на Любовта, който иде от едно любящо сърце! Благодари за всяка добра мисъл, която те посещава! Това е Царството Божие. Това е Божието Царство, вечното и светото. Благодари, че си се срещнал с Него!“

„Който издържи изпитанията, излиза от тях по-силен.”

„Божественото Учение се дава на човеците в определена епоха. Учениците се призовават за учение и работа. В същата епоха идва и другото учение, което призовава човеците към забавление, т.е. приспива ги.”

„Хулиганщината е продукт на атеизма, на крайния индивидуализъм. Човек отрича Божествения ред и порядък. Това е човекът без закон, без чувство за отговорност, без задължения. Това е култ на крайния егоизъм. Човек, който няма спирачка на желанията си, посяга и взема каквото му хареса, но не се чувства задължен или отговорен да се потруди за това.”

„Пази отношенията си към Бога. Това е Вечното. Условиата се изменят, ще дойдат по-хубави. Нови форми ще се създадат, по-съвършени. Вечното движение и съвършенството са закони на живота. Разбирай това, което се променя. Търси Вечното Начало.”

„Небесният хляб” – Молитвата. Радостта иде от срещата с Царството Божие. А Царството Божие е навсякъде. Работата има само един смисъл – да вършим Волята Божия.”

„Не съжaliaвай, че условията се изменят. Те трябва да се изменят. Ще дойдат по-хубави. Има нещо вечно, което живее в условията – то е същественото. Едни форми преминават, други идват – по-съвършени. Разбирай това, което се променя, но познавай Великото, Неизменното.”

„Всяка сила е сила докато Бог работи с нея, докато е в Божиите ръце. Остави ли я Бог, всичко е свършено с нея.”

„Това е смисъла – да вършим Божиата Воля. Затова пречка отвън няма.”

„Пророкът казва: „Всеки рог ще се съкруши. Всяка гордост човешка ще се съкруши.” Учителят казва: „Гордостта предшества падането.”

„Атеистите – материалисти са най-обикновени вярващи хора. И те си имат „Бог”, в когото вярват, на когото уповават, на когото казват, че е вечен, всесилен, неговата воля изпълняват. Този „Бог” наричат Партия. Това са най-обикновени вярващи хора. Това е древен езически култ, възроден в наши дни. Човек се кланя на своите творения, на себе си, на подобните си.”

„Дето има власт, нема идея. Дето има идея, нема власт.”

„Лежи телото в килията, а ти ходиш из Райската градина с Господа.”

„Пътят на жертвата води към Бога. Бог всичко движи, а е невидим. Требва да заглъхне шума, да замлъкнат желанията, да утихне всичко. Тогава ще доловиш „Тихият глас”. Онзи, Който всичко прониква, всичко движи, всичко създава, остава скрит за човека. „Сред своите си дойде и своите му Го не познаха.”

„И в природата е както в човека – има видима и невидима страна. Духът и душата са невидими, но те са Реалността.“

„Божият живот, живота на Царството Божие прониква всичко. Той е „Тихият глас“. Него най-после ще чуеш. Какъв дух се иска, за да го доловиш! Размишление, съзерцание, молитва се иска, за да почнеш да го долавяш. Това, което шуми и гърми, което изпълня площадите, не е същественото. „Тихият глас“ повелява, Той има власт и сила, Той движи всичко. Долавяш ли „Тихият глас“, ще срещнеш и духа и душата.“

„Добродетелите са сили на душата.“

Сън: [21.VIII.1960 г.] Висока планина, а от нея се издига висок връх. Отвесни скали се издигат хиляди метри. На планината манастир, простиък, малък. В манастира живее светица – жена строга, цялата облечена в черно. Тя излиза, изкачва се на върха, застава на самия ръб на скалата, виси над пропастта, като че всеки миг ще падне. Тя произнася заклинания, прави движения, движи се по самия край на пропастта. Но не пада, а със силата на волята си задържа падането си и слиза до манастира. Изведнъж телото ѝ се наклонява, навежда се над пропастта, отклонява се от отвеса до хоризонтално, откъсва се, полита в пропастта. Посрещат я хора и я отвеждат в манастира. Отивам към манастира да я поздравя за чудото. В манастира се готвят да обядват. На всички тя е разсипала чорбича постна. Като отидох, тя беше разпределена. За мен нямаше. Игуменът ме покани да ям от неговата. Погледнах паницата му, супичата ме привличаше, но се отказах, не ядох. От манастира почваше нов път към населените места, никой не беше ходил още по него. Тръгнах по този път.

[20.IX.1960 г.] **Обични брат Боян**, Чета тези дни в „Литературен фронт“ – „Българската култура пред света“, /бр. 36 от 1960 г./ Дава някои наши литератори, известни в чужбина, посочва и някои материални успехи, а за най-същественото, дадено в нашия народ, делото на Учителя – нито дума! Интересът към нашата страна е голям, и расте. От много страни идват хора заради хубавата ни природа, заради плодовете на земята ни, заради гостоприемството на народа ни. Всички се чувствуват добре в България! Но един ден ще дойдат хора, които ще потърсят Учителя и онова, което Той е оставил – Наследството на човечеството! Какво ще им покажат? Нема ли да останат посрамени от онова, което извършиха? Това скоро ще стане. Те не знаят, че Учителят е, Който привлича всички и ги прави да се чувствуват добре! Това е Неговото влияние. Всъщност без да съзнават, хората заради Него идват! **С Учителя иде велика, мощна вълна от духовния свят!** Тя е, която създава големия подем във всички области на живота! Съдържанието на това, което иде, е изразено в Словото на Учителя – най-хубавото, което българите имат! Най-голямото им богатство, това е Учителя, Неговото дело и Неговото Слово, което те днес гонят! Сега малкото семенце, което Той пося, расте в Мир. При тази обстановка нашата работа е повече вътрешна, отколкото външна. Учениците са връзката, пътищата, по които това благословение идва. Затова учениците на Учителя работят с мир и обич. Те вършат работата си при всички условия. „Не бой се малко стадо!“ Учителят е с нас, и ние сме всички с Него заедно. Той пак казва: „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.“ Поздрав на теб и на всички братя и сестри по случай Новата Учебна Година! Борис

Обична моя Мария, Аз всякога мисля за теб! Това са хубавите ми часове. Ние живеем в нашия свят и сме неуязвими. И днес ние пак ходим из нашето Царство, хванати ръка за ръка, и разговаряме. Нашият разговор не се е прекъсвал от онези първите години, когато се срещнахме при Учителя. Най-дългия и най-хубав разговор, задълбочен и задушевен! Той иде от дълбините на душите ни, като водите на обилен извор. Нашият разговор продължава, и ми се иска никога да не свърши. Тъй е благоволил Господ да бъде през вековете. Затова съм неизказано благодарен, и тиха радост изпълня душата ми. Из нашия разговор: Любовта е великата сила, която движи ръката на твореца.

„Сега трябва да търсим Учителя в Неговата Божествена същина, тъй както ни се изявява в Словото. Така Той е навсякъде и всякога.”

„Защото е Твое Царството и Силата и Славата.” Това трябва да се преживее. То е велико.”

„Това е пътя, да бъдеш Божия сила, Божия светлина, да бъдеш живот Божий. Бог може да се проявява чрез когото иска - и чрез човека и чрез тигъра. Всички форми са създадени да се прояви Бог, когато Той поиска. В друго време те могат да се проявяват както си щат. Бог може да се прояви чрез тях един миг, но този миг оправдава тяхното съществуване.”

„Докато злото е в човека, все ще се прояви навън, независимо от това в какъв обществен строй живее той. Затова строят не е съществен. Важно е човек да се възпитава, колкото трудна и продължителна да е тази работа. Това е единствения път. Това е Школата на Учителя.”

„И в тази епоха Адам излезе от „Райската градина”, т.е. не поиска да учи в Божествената Школа, а отиде да копае земята. Учителят го призовава да учи, а той отиде да се забавлява.”

„Духът носи всички блага. Духът носи всички условия. Духът е всичко. Разумното начало е всичко.”

„Хората все намират за какво да водят войни. В миналото религиозни, сега класови. Всъщност зад всички тези мотиви седи користта. Ето от какво трябва да се освободи човек, за да дойде мира. Комунистите казват, че са за мира. Ние за мира работим, а те ни гонят.”

„Духът на Истината, който от Отца изходи.” „Истината ще ви направи свободни.” В Истината е силата. Който има Истината е силен. Приемете Истината, за да бъдете свободни и силни. Лъжата обезсилва човека.”

„През всички събития, които стават и които предстоят, минавай като ученик – Верен и Истинен. Работата на ученика продължава при всички условия.”

„Големите строежи не ме възхищават. Където и да ги срещнем, в която и култура, те са паметници на робството.”

„Святилището трябва да остане скрито. Стъпи ли човешки крак там, ще го оскверни.”

„За работата ни в бъдеще:

Не трябва да се повтарят грешките на миналото. Истината няма нужда от власт, нито от богатство, нито от сила, нито от организация да я пази. Нема нужда да се създават центрове, подобни на Тива, Делфи, Ватикана или Кремъл. Само злото се организира. Доброто е живот на Божия Дух. В Него е единството и хармонията на Цялото. То няма нужда да се организира. Зад най-малката негова проява седи Цялото. В света злото се бори против себе си. То създава тези борби в света.”

„Шумът на Биотийците”. Човешката суета шуми и гърми, тя е само парад и блясък, съдържание никакво!”

„Семенцето, което Учителя пося, расте в тишина, расте в Мир. Животът на Братството е живот на Словото Божие. Живот вечен.”

„И това е важно, живота ни с Господа да бъде непреривен.”

„Как си представят хората пречистването? То е минаване през огъня на страданията. Всичко непотребно, изгаря. Остава само същественото. Това е освобождение. Който разбира, благодари за страданията.”

„Времето и пространството разделят какво – ръката не може да докосне, и погледа не може да достигне. Но мисълта и обичта преодоляват времето и пространството. Те достигат онзи, когото обичаме. Връзката не се прекъсва.”

„Опасно е това, че те не искат духовната култура, отхвърлят я. Те искат само материална култура – блага и развлечения. Тъй лишават човека от духовните ценности, човек остава безпомощен, играчка на слепи сили!”

„Бялото Братство не създава центрове на сила, власт и богатство. Те са центрове на злото.”

„В пътя на страданията, много пъти ще срещнеш Господа благ и милостив.”

„Ние проповядваме Бога, Великото Разумно начало. Богът най-напред можем да познаем в себе си, после и отвън.”

„Закони има. Животът е построен върху велики закони. Тогава не да се създават други, а да се изпълняват Божиите закони.”

„Ние работим върху човека. За нашата работа обществения строй няма значение, стига да е свободен и толерантен.”

„Важно е човек да дойде до Вечния живот, да го вижда и познава. Вечният живот не зависи от условията.”

„Когато и както да се е обърнал човек към Бога, колкото и несъвършено да си Го е представял, всякога е намирал помощ и подкрепа. Човек расте и се усъвършенствува в познанието на Бога. Любящото сърце и светлия ум познават Бога. Бог има ръце, очи, лице. Ръката на майката и ръката на бащата, това са Божиите ръце. Ръката, която дава на гладния късче хляб е Божията ръка. Очите на любящото сърце, това са Божиите очи. Ако не познаваш Божията усмивка, какво познаваш тогава? Бога ще търсиш и в пространството, в Неговите закони, сили и форми на живота. Навсякъде Бог се изявява в необозримо разнообразие. Учителят казва: „Любовта има тридесет и пет милиона форми.“ Ние проповядваме Бога, знаят я и незнайния, видимия и невидимия. За създаването на един плод, какви разумни и интелигентни същества са работили! Може ли да разчете човек какви са тези същества? Качествата на плода говорят за тях. Плодът е изявление на техния свят. Да прозреш през външните форми и да дойдеш до съществото, което живее в тях, това е виждане.“

„Расовата дискриминация“, различието на хората не е по цвета на кожата, а по сърцето и ума.“

„Сега човечеството преживява „Мировата революция“. До какво ще доведе тя? До освобождение или до унищожение на човечеството?“

„Всичко хубаво, което сме живели, е запазено както семенцето в плода. Един ден ще му се дадат условия да израстне. Какви велики закони направляват живота! Те определят срещите на душите. В тези закони се изявява Божията Правда.“

„Онзи, който ще реши въпроса кога да излезе от затвора, е господар и на живота и на смъртта.“

„Най-хубавото в живота, поезия, музика, красота, най-хубавите мисли, чувства и постъпки, са вдъхновявани от Божия Дух. Бог присъства в тях.“

„Много са формите на робството. Те се менят през вековете. А освобождението е само в пътя към Бога.“

„Благотворното влияние на Школата на Учителя се чувства по цялата Земя. Тя е център на разумен, здрав и красив живот. Мисълта на Учителя прониква всичко.“

„Може ли да доловиш какво същество седи зад един плод, зад едно цвете, зад едно малко същество? Това е виждане.“

„Разбира се ние сме свободни, щом пътуваме в мировото пространство на такъв хубав кораб като Земята.“

„Онези, които искат да ни направят зло, не знаят че ние сме учили изкуството да превръщаме злото в добро.“

„Тук човек се примирява с времето. Нека си тече времето, а ти гледай във Вечността.“

Обични брат Боян, Поздравявам теб и приятелите със святите съборни дни! Мир и светлина на всички ни! Да бъдем всякога с Учителя. Обичта е по-важна от всякакви външни преобразования. Какво значение имат външните промени, ако промените не са станали и в човека? Ние сме най-щастливите хора в тази епоха, защото бехме с Учителя! Тази ни радост никой не може да отнеме. Това е нашия вечен път. „Тия са, които вървят след Агнеца, където и да отиде.“ /Откровение, 14, 4/

„Телото може да бъде турено зад решетките, но за мисълта няма решетки. Нашата свобода почива на здрави основи. Понякога си пея тихо песните на Учителя. Те са живот, те са песни на Небесния живот. В него те звучат непрестанно. Словото на Учителя е Живот Вечен. То се поддържа от живота на всички, които любят Бога.“

„Днес учениците са угрижени какво ще стане с Братството, какво ще стане с Делото на Учителя? Ще стане това, което е в Царството Божие. Ще се изпълни Господнята молитва: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на небето.“ От какво има да се боим? Ние принадлежим на Царството Божие. Царството Божие е, което иде на Земята. Ние сме работници за Царството Божие при каквито и условия да се намираме. Пожелавам на братята и сестрите да имат радостта на Царството Божие! /Йоан, 14, 20/ Бог да бъде винаги с нас. Павел, Послание към римляните, 8, 35-39. „Кой ще ни отлъчи от Любовта Божия?“ Пиши на приятелите, поздравявай ги от мен! Посрещайте всичко като ученици на Учителя – верни и истинни, смели, силни, устойчиви, постоянни! Ние живеем за Делото Божие. Сега посещавам Езерата от тук. Ние ги носим в душите си. Ние пак наедно посрещаме Изгрева от Молитвения връх. Първият лъч на изгряващото Слънце е нашия идеал! Той всякога е с нас!“

[Средата на август, 1961 г.] Марко, 10, 17.: „Защото истина ви казвам: Мнозина праведници и пророци, много са желали да видят каквото вие виждате, и не видяха, и да чуят каквото вие чувате, и не чуха.“

„Много човечества има в Козмоса, в неизброимите светове. Някои са по-напреднали от земното. Много човечества са загивали поради злото в тях. Злото разрушава.“

„Ние сме верующи. Ние стоим пред Великата Разумност, която твори, която създава всички форми и ги изпълня с живот. Тя дава всички условия за живота и всички блага. Ние малко я познаваме и малко я разбираме. Пред нея сме като деца. Тогава идва вярата. Тя ни води като майка. Вярата иде от любящото сърце и от светлия ум. Тъй, че вярата се опира на любящото сърце и на светлия ум. Нема ли тях, нема вяра.“

„Във формите, създадени от Бога има живот и Истина. Те са непосредствени, спонтанни, винаги нови. Има форми мъртви, без живот, без истина. От тях човек трябва да се пази. Тях обикновено ги населява злото. Божествените форми растат, цъфтят, плод принасят. Чрез тях Божия Дух се изявява. Божият Дух обича чистотата и истината. За да дойде Божия Дух, трябва Чистота, Истина, Кротост и Смирение. **Първи учениците опитват пътя на страданията. След тях върви човечеството. Учениците на Божествената Школа проправят пътя.**“

„Любовта към Бога е, която ни обединява, която ни свързва, която ни прави силни. Какви ли не **окови не е изковавало злото за човешките души!** – Напрасно. **Всички организации, създадени от човеците са окови.** И всички те ще паднат. „Като ги докосне Ангела Господен.“

„Познанието на Бога е най-високото познание до което човек като дойде, определя се като човек. Школата на Учителя подготвя човека за това високо призвание.“

„Твоята Вяра и Твоя живот.

Господи, ти си моя дом, убежище мое. При Теб се връщам след дневния труд.“

„За непослушание Адам беше изгонен от Рая. За непослушание и своеволие, човечеството пак може да бъде „изгонено“ от Рая.“

„Отец ми работи и аз работя.“ Това е най-краткия израз на Христовото Учение. Христос не създаде черкви, обреди, догми, не учреди епархии – хората ги създадоха. Целият този мъртъв баласт няма нищо общо с живото Христово учение. Ние отхвърляме тези форми на лъжата, и затова бехме гонени в миналото и днес все от същите сили.“

„Комунистите са глупави хора! Защо требваше да отхвърлят приятелите си?“

„Питат ме: „Къде беше?“ Бях на война. Учението на Христа е живот, мисъл, път, мироглед. Христос е нашия идеал.“

„Злото се е опитвало и се опитва да окове Учението на Христа във форми, да го затвори в черупки, да го вгнети в калъпи, да го изопачи. Напрасно! То остава път за онези, които Бог е повикал. „Никой не може да дойде при мен, ако Отец ми не го е изпратил.“

„Божественото Учение може да се изрази в различни форми временно, но то не е в тях. То е в „Дух и Истина“, то е в служение и жертва.“

„Онези, които искат да господстват в света, нема да успеят, и ще загубят всичко. Защото света има Господар. Неговата воля трябва да изпълняват всички. Това е разрешението на днешната криза.“

„Божественото Учение е като Светлината, то е навсякъде. То може да създаде форми, но не зависи от тях, не остава затворено в тях. И всички онези, които искат да създадат форми за Божественото Учение, трябва да бъдат свободни от тях. Тази сутрин помирих цъфналата розичка – напомня милувка.“

„Цинизмът с който съвременното човечество не зачита Божиите закони, показва колко близо и колко големи са страданията, а може би и гибелта.“

„Винаги ще помня как ме посети Господ в затвора – благ и изобилен. С каква сила се изяви, с каква доброта и красота, с каква грижа ме ограда, благ и милостив, щедър и преизобилен! Бог чрез всичко може да се изяви! Вселената е Негов дом! В страданията ми се изяви Господ. Най-важното е човек да поддържа връзката си с Бога. А Бог ще устройва пътя му. Вярa и Упование.”

„Духът и плътта. Има живот на Духа, има живот на плътта. Има движение на Духа, има движение на плътта. Има форми на Духа, има форми на плътта. **Има ритъм на Духа, има ритъм на плътта.** Има музика на Духа, има музика на плътта.”

„Един ден, трябва да разработим балета на Дъгата, балета на „Цветните лъчи на светлината”, балета на „Изгряващото слънце”, „Танца на дъждовните капчици”, на „Росните капки”, на „Изворчето”, „Танца на Детето”.

Образи любими, образи, които Учителят ни остави. Трябва да им намерим и хореографичния израз.”

„Проповядвай Божественото Учение както Слънцето го проповядва.”

„Има хубави хора, способни, интелигентни, красиви, умни, но влюбени в себе си. Това ги прави отвратителни.”

„Божественият живот не може да бъде окован в никакви окови. Ние сме с Божествения живот едно и неделими.”

„Животът ни в планината принадлежи към живота ни с Бога. Пази живота си с Бога като зеницата на окото си. Това е богатството на душите ни.”

„Всеки, който не устоява на Божествените принципи, в името на които е дошел, ще изгуби битката на живота.”

„Бог обича и „гарвана” и „гълъба”. Той може да си послужи и с единия и с другия. И „гарвана” и „гълъба” могат да свършат работа за Господа. Човек съществува, за да се изяви Бог чрез него. Тук е обичта към човека.”

„Който е преживял умирането, познава смъртта. Той има опит, знай, че живота е вечен. Всичко съществува, за да се изяви Бог. Всичко съществува, за да се изяви Господ.”

„От „Райската градина” са останали цветята. „Райската градина” не е безвъзвратно загубена!”

„Бог създава безброй много форми, багри, аромати, храни, за да проникне в нашите души.”

„Красотата, Истината, Движението, Светлината са наши, наш свят, наш живот.”

„Ученикът на Божествената Школа и тук като е, може да не бъде тук.“

„Формите на Любовта се изменят, но Любовта е една и съща. Вечният живот е в Любовта. Само формите се менят, а Любовта е вечна. Майката, бащата, приятеля, братя, сестрата, това са форми на Любовта. Сама Тя е вечна. В Школата на Учителя се изучава Любовта. Ние вярваме в Любовта.“

„Аз съм тук, т.е. безкрайно малка част от мен е тук. Защото аз живея в онези, които обичам и които ме обичат. Следователно, аз съм тук, и аз не съм тук. Когато едно същество от далечен свят иска да посети Земята, то си създава форма. По нея съдим за неговия характер, интелигентност, разумност и сила. Какви форми на живота има, какво разнообразие, какво великолепие! – Чудеса!“

„Тук видях човека в страданието. Заслужава да се види това. Заслужава да се опита това.“

„Колко образи взема Любовта: майката, бащата, братя, сестрата, приятеля, любимата. И всички те са прекрасни. Образите се менят, а Тя е все същата – Вечната и Святата.“

„И вие като живи камъни зидате се на дом духовен.“ Божествените принципи и Божествения живот обединяват душите във Велико Братство. Връзката между тях е Любовта. Това е Бялото Братство. То е жив организъм. В света има много механични организации, материал, но живот няма.“

„На хора, които живеят само за своите „свещени навици“, не може да се говори за Бога.“

„Свободен е онзи, който люби Бога и пази Неговите заповеди. Ние живеем във всички, които любят Бога. Това е Бялото Братство. Христос казва: „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.“ Които живеят в Бога, са неуязвими.“

„Бог ни се изявява по хиляди начини. Във всички свои изявления Той ни учи, показва ни какви трябва да бъдем – свършени, умни, чисти, красиви.“

„Не дойдох своята воля да сторя но волята на Онзи, Който ме е проводил“, казва малкото цветенце.“

„Тук се научих да ценя времето. Когато застанеш лице срещу лице с времето, ще разбереш защо е дадено то, какъв е неговия смисъл. Тогава ще можеш да го цениш.“

„Аз съм на страната на слабите, на онеправданите, на гонените за Правдата“, казва Господ.“

„Навсякъде, където и да бъдеш, проповядвай и показвай Божия живот, навсякъде, където и да бъдеш, проповядвай и показвай братството между човеците – живота на Царството Божие. Това е нашия път и нашата работа.“

„Видях тук и човека готов да се продаде за малки облаги, да слугува, да робува, да върши престъпления даже за късче хляб, за малко власт и почит. На този човек се е опирала всяка тирания.“

„Когато човек изгуби всичко, което може да изгуби, остава онова, което не може да загуби. Тогава може да види какво място заема то в живота му. То е малко, а всичко е в него.“

„Отвъд решетките летят птички, те се стрелкат свободно в простора. Как трябва да посрещаме страданията? – Като ученици на Божествената Школа. Телото е зад решетките – Духа, душата, ума и сърцето са свободни. Устройвай живота си с Бога при всички условия.“

„Човек не признава Разумността, която е създала птичето перце и цветенцето, а Тя е същата Разумност, която работи в него и направи машината с която си служи. Какво можем ние да искаме за себе си?“

„Без Бога човек отива към погибел. Нашият път е служение. Бог осветява живота с присъствието Си. Без Него всичко е праздно и безсмислено. Ако човек не мисли, не работи, не участва в творчеството, как ще се изяви Бог в него?“

„Онези, които надменно се наричат „атеисти“, и изповядват „научния материализъм“, всъщност са обикновени верующи. Те вярват и се прекланят пред материалните блага, благоговейт пред тях. Обектът на тяхното поклонение е близко. И каква сложна система от обреди и церемонии създадоха – сложен, скучен, безсмислен култ!“

„Цветята са проекция в нашия свят, от многоизмерното пространство.“

„Комунистите отнеха материалната основа, която българите бяха отпуснали на Бялото Братство. Те не искат да отредят място на Бялото Братство в българската общественост. А ето ние сме работници на Братството, и сега работим безвъзмездно. По този начин изплащаме наема за онази малка материална част, която Братството ползуваше. Така сметката се ликвидира. Това е голяма загуба за Българския народ. Той губи най-хубавото, което имаше – благословението на Бялото Братство!“

„Удивително колко си приличат онези, които се съблазниха и приеха „даровете на Изкусителя“ – властта, богатството, славата! През всички времена те са едни и същи. Всички те усвоиха неговите прийоми на работа – лъжата, лицемерието, насилието, алчността. Нема по-голямо нещастие от това!“

„Светлината има хиляди изявления, тя се възприема чрез очите, чрез ума, чрез душата и духа – има степени на светлината, светлината, която възприемаме чрез очите е най-малката.“

„Онзи, който е опитал най-голямото зло, нема от какво да се уплаши! Злото е като огъня - или ще те изпепели, или ще те пречисти!“

„Божият Дух живее във Великото Братство. Радостен момент е когато срещнеш един от твоите братя.“

Обична моя Мария, Денят в който очаквам да дойдеш, запалвам малкия огнец и приготвявам чая за теб! Огънчето гори и грее. То ми напомня нашия живот в планините. Какви образи възникват мили на сърцата ни! Картините се ният една след друга: каменното огнище, малката палатка, великото звездно небе, ранните утрини и зората на изток, прохладния и свеж въздух! Е-е-ех, този въздух в планините, чист като водите на извор, всяко камъче, всяка тревичка са обкръжени с ореол! Те светят, като че в тях гори спокоен пламък. Всякога ще помня вечерите, тихите вечери, които пристъпват от безкрайното от незнанията и ни обгръщат. Ние се чувствуваме малки и все пак приобщени към Великия живот. Огънят и палатката са нашия малък дом в безкрая. Това е нашия хубав свят, чист и светъл. Аз съм щастлив като си мисля за него. Той ни принадлежи завинаги. Той ни очаква. Каменните огнища в планините бележат любимите ни места. Един ден огъня пак ще бъде запален на тях. Обичам голямото безмълвие горе, жадувам за него! Такова мълчание, че се чуват стъпките на времето! Чува се как часовете отминават във вечността. Ветрец ли мине, разклаща тревите и клонките на клеките, разнесе се шепот. Виждам езерцата в дъното на циркуса – Мир ти наш прекрасен! Днес е деня на Учителя. Ние с теб живеем горе в светилището на Рила, нашето любимо място. И Той е с нас, Той винаги е с нас - пълнота на живота ни, мир и радост на душите ни. Сутрин посрещаме изгрева на Слънцето горе при камъните. „Първият лъч на изгряващото Слънце“ – високия идеал на ученика. Обична моя Мария, нашия живот е живот с Господа, следователно - Живот Вечен. Той всякога е с нас. [12 юли - Петровден]

[4.VII.1961 г., Огняново]. **Обична моя Мария,** Аз всякога мисля за теб! Наближава 27 юний. В „Малкият дом“ пак ще се почете паметта на нашия обичен Учител. Колко е хубава тази връзка! Тя иде от далечното минало, от зората на времената. Тя ще продължава през вечността. От тук аз всякога присъствам. Обичам да си чета 12 глава от Евангелието на Йоана, третия стих. Там е описано същото събитие, станало преди две хиляди години. Една от най-красивите прояви на любовта! – „И изпълни се дома от благоуханието на мирото.“ Мисля с благодарност за нашия живот, прекрасния и пълен живот, който Учителя ни подари. Сутрин преди да отида на работа, се разхождам в градината тук. Някаква привилегия, която мълчаливо съм си извоювал тук. Цветя, много цветя, хубави цветя: едри маргаритки, петунии, цинии. Гледам чудесата на живота, удивлявам се на чудесните форми, на живите багри, на уханията! Какъв свят се изявява чрез тях! Представям си нашите планински поляни, потънали в цветя и зеленина! Каква любяща и деликатна ръка е работила, с какво знание и съвършенство е създала тези форми! Чудеса на Светлината! Гледам с очите на учения,

и разбирам със сърцето на ученика. Днес е най-големия ден на годината. Обикновено с теб го посрещаме в планината. И сега Слънцето грее в нашия свят – Мир и Светлина. Нашият свят е вечен както и ние. Той живее вътре в нас. Той е във всяко наше дихание, във всяка наша мисъл и чувство, във всяко наше движение. Затова ние се усмихваме на всички ограничения, които искат да ни наложат – с усмивката на надеждата. Ние пак си ходим с теб, хванати ръка за ръка из нашето Царство, и разговаряме. Това е тихия разговор на душите ни, разговор вечен. Когато семенцето поклъва, по чие повеление, по чия заповед то забива коренче в земята, и насочва кълн към Слънцето? То встъпва в своето призвание, в изпълнението на своята мисия. По Божие повеление то почва да расте. Дошло е „Неговото време“, тържествен момент, свещен момент. Този момент преживяваме и ние сега. Поздрав на брат Боян! Борис

„Има преживяни неща, които не остаряват. Колкото се отдалечават във времето, те придобиват сияние, ореол. Стават святи.“

„Разговорите на Изгрева ще бъдат озаглавени: „Първият лъч на изгряващото Слънце“.

„Пригответи жертвеника и чакай небесния огън, който ще изгори жертвоприношението. Моментата на творчеството се приготвя дълго, събира се материал, опит, мисъл, преживяване и в един момент идва вдъхновението – творчеството започва. То е мълния, озарение.“

„Домът Господен е навсякъде, където Бог присъства, където е Любовта.“

„Господ, Който е надарил и най-малкото същество с удивителна разумност, ще ни избави от всяко зло.“

„Чудно, колко много знание има в една малка тревичка!“

„Онези, които ме туриха тук, трябва да изправят отношенията си към Братството.“

„Всичко, каквото мислим и вършим, трябва да бъде просто, естествено, здраво. Истината трябва да живее в него. Домът Господен е дом на Истината.“

„Красотата постепенно прониква света. Тя ще го преобрази. Най-разумните и най-интелигентните същества работят, за да слезе на Земята Истината и Красотата. Истината и Красотата вървят заедно.“

„Срещнах мой брат по дух. Макар че не сме се виждали, удивително сродство – мисли, чувства, поглед! Ето една негова мисъл: „Цветята са воплощение на слънчевата светлина.“

„Божественият огън, той върши всичко – „Горящата къпина“, образ на огъня на Духа.“

„Малката пъпка набира сили, „приготвява трапезата си“. В един момент тя ще се разцъфне. Това е посещението на Духа, озарението, „нейното време“.

„Чудни моменти има в живота! – Зрънцето е посято, то разпуква обвивката си и покълва, насочва коренчето си към центъра на земята, и кълна към центъра на Слънцето. Питат: „Има ли Бог?“ – „Има Бог“, казва малкия кълн. Малкият кълн проповядва живия Бог.“

„Истинското творчество не се подчинява на заповеди, то се подчинява и се подхранва от „Вечния извор“.

„В сърцата ни живеят онези, които обичаме и които ни обичат. Това е Вечния Живот, Който се прелива от съд в съд. В ума ни грее тяхната мисъл – „Разумните девици“, „Маслото в светилника“. Любовта е всичко.“

„Преходната красота е изявление на вечната красота във време и пространство. В преходната красота ние се радваме на вечната красота. Тя ни говори за нея.“

„Истината иска свободни, смели и силни хора, които не се страхуват нито от вятър, нито от студ, нито от глад, нито от смъртта. Истината поставя най-високите изисквания пред човека. Обикновеният човек бяга от задължения, страхува се от Истината. Щом я усети, той бърза при своите кумири. Хората треперят за идолите си. При тях им е топло, уютно, като в топла смрадлива бърлога. Съвременният човек бяга от Истината, защото тя го задължава да мисли, а той не обича да мисли.“

„Вижда онзи, който обича. Въображението е брат на ясновидството.“

„Човек отстоява, бори се, побеждава, твори със силите и добродетелите, които Бог е вложил в него. А не поради това, че принадлежи към този или онзи народ, към тази или онази религия или класа.“

„Господ казва за Павла: „Той ми е съсъд избран и драгоценен“. Съвършенството на формата е важно, но само то не може да бъде цел. Формата се оправдава от съдържанието. Индивидуалистите се увличат по формите, изпадат в плен на красивите форми, а изгубват идеята, съдържанието. Тъй се създава едно блестящо, звучно, но безплодно изкуство. Каквито и да са изразните средства – слово, звук, багри, камък или метал, във формата трябва да се влее съдържание. То е същественото. Духът не се занимава с подробностите, за него е важно съдържанието. Понякога Той избира прости и не напълно съвършени форми и ги изпълня с велико съдържание.“

„Научи се да цениш Духа, той носи „Живият огън“. Често в търсене на съвършени форми, се пропиляват всички сили, създават се форми, но съдържание няма! Духът се изявява в сила, в истина, в любов, мъдрост и красота. Формите без Него са празен звук – „Мяд що звънти или кимвал що дрънка.“

„Бог ни се изявява отвън, в природата, която ни заобикаля, и във всички живи същества. Но Бог ни се изявява и вътре в нас, в нашия живот, в нашата мисъл и чувства, в силата, която ни дава. Това е посвещение – да дойде Божия Дух. Христос е изразил това просто и съвършено: „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.“ Бог е идеала на съвършенството. Без Бога няма съвършенство.”

[20.VI.1961 г.] **Обична моя Мария,** Чета дните до нашето свиждане търпеливо. Това е моя празник, аз го очаквам с радост. Винаги мисля за нашия път, за нашата работа! Голема борба става в човека днес! Тя не е политическа, нито класова, тя е по-дълбока. Политическите и класови борби са само нейно отражение. Ние трябва да вършим нашата работа при всички условия. Божият план се изпълнява днес. Бог е, Който устройва пътя ни. Трябва да работим с мир, да бъдем търпеливи и разумни като ученици. Хубави дни са тези, които сега преживяваме, славни дни, наши дни. Да благодарим на Учителя за всичко! Той всякога е с нас, не ни е оставил сами. Поздрав на брат Боян! Поддържайте връзка с приятелите, верните и истинните. Бог да укрепява духа на всички ни! Борис

Обични брат Боян, Днес има много за какво да се мисли! Живеем във важни, съдбоносни времена. Сега в славянската душа става срещата на двамата братя. Тук ще се извърши примирението, тук ще намери разрешението си „трагедията при жертвеника“. Тук ще се извърши спасението на Каина. Затова противоречията в славянската душа са тъй остри, тъй драматични и трагични. Виж руските класици Гогол, Достоевски, Толстой, Горки, с каква сила, с какъв драматизъм са поставили проблемите! Революцията, болшеизма кипят от същите тези борби и противоречия. Това са мъките при раждането на новия човек, на новия свят. Учителят дойде в тази епоха. Той е, Който носи разрешението. Той е творческия център, който движи и ръководи всичко. В Неговото Слово е даден изходния път. Само този път остава за човека. Това не може да се отмени. Сега е развързката. Учителят носи тази развързка. Ние, които принадлежим на Него, също трябва да присъстваме и участваме, да мислим, да се молим, да работим, да страдаме, за да се извърши правилно този процес. Не е в количеството – „малкото квас, много тясто подквасва.“ Голямо е противодействието, което силите на стария живот оказват! Но Божия план ще се изпълни! Учениците трябва да работят с търпение, с любов, с вяра, с дух и сила. Само пътя на Истината остава. Само Истината освобождава. Сега е време за служение и жертва. Борис

„Едно Велико сърце пулсира във Всемира. Всички любящи сърца са негови клетки.”

„Може ли да си радостен в страданията, то е разбиране.”

„Тук обстановката е такава, че деформира човека физически и психически. Малцина устояват, повече се срещат хора сломени, обезличени, смазани, покорни, плахи. Ала някои устояват. Те са си изработили съпротива външна и вътрешна. Това е война, това е стратегия. Не винаги силния побеждава, понякога и слабия излиза победител от тази борба. Те излизат закалени и уякнали. Ценни качества се изковават в тази борба.”

„Не е възможно да се изброят паметниците, които робите са построили през вековете, които и днес строят. Какви мъки са претеглили, какви жертви да дали! Милиони безименни жертви и мъченици са дадени. Не са важни толкова външните паметници, които са създали, но има нещо, което са придобили, което остава в тях навеки. Това е богатството на унижените и оскърбените – „Съкровището на смирените“.

„Дали на религиозна или на класова основа, все едни и същи сили се борят в света.“

„Какво велико благословение е да можеш да погледнеш небето!“

„Требваше да дойда тук, за да придобия едно ново познание за човека. Сега разбирам защо Бог го обича.“

„Едно учение, един идеал, един път – святото дело на което служим.“

„И когато сме гонени, сме добре. Сега поне Братството е пречистено! Защото в едно общество малцина идват от убеждение. Повече идват от мода, още повече от интерес. Които идват от убеждение, устояват на всичко! Те са „добрата почва“, зърното паднало на нея, принася плод много. Който иде, защото е модно, прилича на зърното, паднало на пътя. Птиците небесни го изкълват. Които идат от интерес, за корист, приличат на зърното, паднало в тръните – „Избуяха и заглушиха го.“

„И новите форми на лъжата са тъй противни, както и старите. Лъжата всичко разваля. – „Направи истината светило на дома си.“

„Въпросът за Бога е въпрос на вярване докато не го познаваш, и въпрос на вяра, когато го познаваш. Защото Той е живот вечен, безграничен. Вярата върви напред и открива пътя на знанието.“

„Какво става, когато Божия Дух се приближава до Земята? – Тя просветва и оживява. Идва живота, идва светлината, идва вдъхновението, настава подем, творчество, ражда се Нова Култура.“

„И ние, и онези, които ни обичат и които обичаме, принадлежим на вечния живот. За живота ни с Бога, външните условия не могат да бъдат пречка.“

„Когато Божия Дух ни посещава, Той ни учи. Ние разбираме езика на формите, превеждаме и четем от книгата на Великата природа. Тогава иде истинското знание. Божият Дух ни учи, Той е Учителя.“

„Аз съм Пътя, Истината и Живота.“ Ако Истината не присъства, и вярата и безверието са едно и също нещо – все суеверия. Истината е, която осветява нещата.“

„Те са живи – всички, които обичаме и които ни обичат, където и да се намират – тук или отвъд, и тяхната любов достига до нас. „Храни душите ни с Небесния хляб.“

„Синовете Божии не могат да бъдат турени в затвора. Те са свободни.”

„Съвършенството иде от Бога. Без Бога няма съвършенство. Бог е Високия Идеал. Без Бога човек изгубва всичко хубаво, и постепенно се смъква по съдбата на живота все по-долу и по-долу.”

„Когато Господ е нас, където и да бъдем, цялата неизмерима Вселена е наш дом. Защото Господ е с нас. „Домът Господен” е навсякъде.”

„За Любовта времето и пространството не са препятствие.”

„В това седи Учението на Христа, Учението на Учителя – „Да върша волята на Онзи, Който ме е проводил.”

„Човеците като видят власт и сила, искат да обсебят света. В това е тяхното безумие.”

„Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Онзи, Който ме е проводил.” Пътят на Христа е път на служение и жертва, на кротост и смирение.”

„Бялото Братство не може да бъде слуга на една партия. Партията ще бъде слуга на Братството. Всемирното Бяло Братство е навсякъде в цялата Вселена. То е Господар и на Планетата. Нема какво да иска човек да завладява Земята, тя си има господар.”

„Да обсебваш всичко хубаво, което другите са създали, да направиш една бездушна компилация, това е кражба. „И видя Данаил образ голям от Земята до небето, от злато, сребро, мед, желязо и кал. И откъсна се камък, не от човешка ръка, и удари образа в нозете, които бяха от желязо и кал, и рухна идола и всичко се смеси. А камъка начна да расте и изпълни земята.” Това видение на Данаила се отнася до сегашната епоха.

„Малкото квас, много тесто подквасва.” /България и Славянството/

„И падна звезда голяма върху водните източници, и всички те станаха горчиви и името ѝ беше „пелин”, и отрови водите, въздуха и земята, и не можеше повече да се живее.”

„Кротостта и Смирението водят към Истината. Гордостта и своенравието водят към погибел. Те носят всички заблуждения.”

„Някакъв низш култ се надига в тази епоха, някакъв анахронизъм. Нови заблуждения, по-страшни от старите. Работата е там, че със заблужденията иде и ново робство, по-страшно от старото. Само пътя на Истината остава единствено спасение. Само Истината освобождава.”

[6.VI.1961 г.] **Обични брат Боян**, Предай моя поздрав на приятелите! Бог да укрепи Духа им, да издържат на всичко, да бъдат смели и решителни, верни и истинни! Това е нашия път. Ние трябва да присъстваме в тези

съдбоносни дни, да мислим, да чувстваваме, да работим, за да се разрешат правилно въпросите, които стоят пред човечеството. Йоан Кръстител казва: „Аз не го зная, но за това дойдох да кръщавам с вода, за да бъде Той изявен на Израил.“ /Йоан, 1, 31/

В Молитвата е казано: „Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашите сърца.“ Това е нашата радост, ние стоим за нашия идеал, за свящото дело на Учителя. Има ли по-голямо благословение от това? Господ ще укрепи духа ни. Господ ще защити малкото стадо. Поздрави Методи, нека винаги мисли върху задачата – издаване беседите на всички езици. Тук уча затворниците на занаят. Имам около двадесетина ученици. Те са много благодарни, трогателно усърдни и прилежни. Те искат като излезат от затвора, да бъдат независими. Благодаря на Учителя, че ме е пратил тук на работа! Защото Той има тук души, които обича, и иска да им помогне. Условия да се говори няма, но какво ни пречи да проповядваме Учението с делата си? Само Истината води към Свободата.

Обични брат Боян, сега виждам каква е връзката между нас, колко е дълбока и славна, какъв живот ни обединява! Пази здравето си, имаме още работа. Бъди крепък духом и радостен.

Обична моя Мария, Всяка сутрин идвам в „Малкият дом“ и те поздравявам! Ние се разхождаме из градинката между лехите от здравец. Усещам уханието му. Навярно сега цъфтят и розите. Мисля и за Великия живот, който стои пред нас, мисля и за великата и славна работа, която ни чака. Благодаря на Учителя за всичко, което ни е дал, и сега Той ни благославя!

И тук имаме място за разходка, нарича се „Каре“ – двор голям и кръгли алеи и лехи с цветя, много цветя. Те цъфтят по реда си. Уханието им се усеща във въздуха. Тук идвам сутрин преди да тръгнем на работа. Още никой няма, разхождам се сам с бавна, широка крачка, дишам и мисля – Бог е с нас, Учителя е с нас. Понякога се усмихвам, то е защото ние сме пак с тебе наедно и разговаряме. Това са най-хубавите ми часове тук. Ние сме заедно всички, и Той е с нас. Тъй казва Учителя: „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“ Слънцето огрява и тук, въздуха е пресен след дъжда, облаците пътуват по небето. Нищо че наоколо се издигат каменни зидове. Те не са пречка за мисълта, нито за чувствата, още по-малко за душата и духа. Мисля за дните ни при Учителя. Може ли да имаме по-хубави дни от тях? За какво има да се безпокоим или умъчняваме? Тези дни ни принадлежат завинаги. Те са наши дни, никой не може да ни ги отнеме. Те присъстват в нашия живот в делата ни. Те греят в нашата мисъл, те са красотата във всяко наше движение, те са сила в нашата воля, те са подтик в борбата ни за правда и свобода. Те ще ни придружават през вечността. Защото такъв е великият Божи закон: „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, но Бог на живите.“ Тези дни не са отминали. Когато извършат своя кръг, те пак ще ни посрещнат и ще застанат пред нас като едно ново бъдеще. Тогава пак ще дойде „нашето време“. Божиите блага не се губят. Понякога ходя и си пея песните на Учителя. А понякога ги чувам. Чувам „Симфонията на Мира“, изпълнена със светлина и радост, тъй както Учителя ни я даде. Чувам многохиладен хор и оркестър. Един ден Симфонията на Мира ще звучи по цялата Земя. Работи, работи върху песните на Учителя.

„Красотата е идеал на сърцето, Истината – на ума. Истината и красотата, пред тях трябва да седиш с благоговение! Това е новата религия,

новото верую на човечеството. Истината е Божествената мярка на нещата. Мярка трябва да има във всичко, мярка в радостта, мярка и в скръбта. Когато Истината присъства, тя осветява живота. Божествената мярка в живота, това е Истината. В работата на Бялото Братство, в работата на ученика, това е първото условие.”

„Не е най-важен въпроса за моето освобождение, а за Братството. Какво отношение ще вземе властта занаяпред към Братството? Тогава можем да излезем от затвора и ние.”

„Разумният свят не търпи еднообразие, монотонност, застой. Той създава промените в живота, за да расте и да се развива човек.”

„Възлюбил си Истината в човека.” Да възлюбиш Истината, значи да видиш Бога. Човек не може без Бога. И ако го отвърнат от вярата в живия Бог, той си създава богове, подобни на него. Не направиха ли от **атеизма религиозен култ**? Не създадоха ли **обреди, церемонии и ритуали**? Не довеждаха ли народите до екзалтация както жреците и свещениците в миналото? **Човек се отвърна от Бога, а се покланя на бясове.** Къде е придобивката? Човек не може без церемонии и обряди и при всички случаи той си ги създава. Това е древна ритуална магия, която се използва и днес.”

„Страданията са огън. Те пречистват, изпичат, укрепяват човека.”

„Истината е красива. Човек в когото Истината живее е красив, свободен, силен. „Ето човекът.” Бог люби Истината в човека. Лъжата се облича пишно, разкошно, носи пурпур и корони, строи дворци и палати, обича блясъка и разкоша, обича тържествата, слава, богато ядене и шумно ходи. Ала външния блясък прикрива вътрешната нищета. Истината се облича просто, живей скромно, но пред нея и Боговете се прекланят. Помни и не забравяй, в живота и в работата ни за делото на Учителя – Истината е първото условие. Истина във всичко. Тя е Божествената мярка. Където и да се намираме, ние служим на Бога – с работа, с мисъл, с постъпки. Отношението ни към Бога определя отношението ни към човека.”

„Вярата е тайнство, при което Бог посещава човека.”

„Да бъде Твоята воля на Земята, както е горе на небето.” По волята Божия растат тревите, зреят семената и плодовете. По волята Божия Слънцето изгрява. По волята Божия ние сме живи. Ученикът следва пътя на Божията воля.”

„Бог ме учи и в работата ми. Той е с мен и ме ръководи във всичко. От Него иде силата, знанието и всяко творчество. Аз като работя, разговарям с Бога.”

„Седиш затворен в килията дни и месеци, какво ще правиш? Времето бавно отминава във Вечността, ти гледаш. А може и да пътуваш – затвориш очи и пътуваш в миналото, в бъдещето. Чудни възможности

е дал Бог на човека! Опитва и смъртта и безсмъртието. Човек може да извика миналото или да го настигне и пак да го преживее."

"Бъдете издръжливи, силни, разумни. Ние сме ученици на Учителя – работници за Неговото дело."

"Свободата не седи в това човек да прави каквото си иска. Свободата е в служението – човек да върши Волята Божия. Свободата седи в това – да вършиш работата си добре."

"В самотата пак намерих Господа. И в дните на скръбта си, намерих Господа."

"Стъпиш ли в пътя на страданията, трябва да се освободиш от всяко желание. Човек, който не е умирал и не е възкръсвал – какво знае?"

"Сърцето и ума са създадени да разговаря човек с Бога."

"А Ирод търсеше детето, за да го погуби." Ирод и днес търси детето, за да го погуби. **Великият невидим свят ни огражда. Той е неодолим, мощен и силен. Той се изявява във видимия живот – всичко е в ръцете му.**"

"Един Божествен импулс е като житно зърно. Той трябва да се посеи. Такова е Божието повеление. В него е скрито едно благо за теб, сега и за бъдеще. Този закон проверявам сега."

"Ако не виждаш Господа, какво виждаш тогава? В утеснението си намерих Господа."

"Божият живот изпълня любящите сърца. Бог се изявява чрез тях. Спомни си песента, която Учителя обичаше: „Духът Божий, Духът Вечний, Духът Святий, Духът Благий, Кой пълни сърцата ни с любов?"

"Промените в живота стават по музикални закони. В тях има ритъм, мелодия и хармония. Това е закон на пророческата наука."

"Бог не е всякога с човека, но когато е с него, Той го учи. Разкрива му красотата, силата и смисъла на живота, дава му подтик да твори. Това са най-хубавите мигове на живота."

"Това е трагедията на съвременния човек – повален, обезсилен, обезправен, без воля, роб на чувствата си, на страстите си – такъв искат да бъде човека – безропотен и подчинен. Това е робството в което изпада човека, който живее без Бога."

"Освобождението е възвръщане към Бога. Това е пътя, който Учителя сочи, знанието, което Той даде. Това е Школата на Учителя. В Школата на Учителя се изучава науката за Бога. Знанието е потребно. Без знание и любов, какво може да постигне човек?"

Обична моя Мария, Чувам: „Мирът вече иде“, изпълнен симфонично от хор и оркестър. Каква мощна Симфония на Мира може да стане! Един ден тя ще прозвучи по целия свят.

Човек без Бога е звяр. Човекът е човек, поради Бога в него. За Бога, трябва да се говори на хората. За Бога, Който е Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Доброта, Сила, Красота. Бога познаваме първо в нас, после и вън от нас. Бога трябва да покажем на хората да го опитат, да го видят.”

„Ето човекът” – Божият Дух е работил върху него през вечността. Божият Дух почива върху него днес. Истината преди всичко, във всяка мисъл, във всяко дело, във всяко движение. Истината трябва да присъства. Това е Учението на Бялото Братство. Това е нашия път. Това е нашата работа.”

„Свободата е в това – да живееш във Великия свят.”

„Наблюдавам как пеперудката „гълъбова опашка” трепти с крилцата си и стои неподвижно във въздуха. Тя пуска хоботчето си и смучи нектар, без да каца на цветето. Тя обича карамфилчето. Какво чудно космично корабче е тя! Кое ли същество посещава нашия свят чрез него?! Какво съвършенство в такава малка формичка! Какви уреди, какви антени, и тези чудни фасетни очи! Какво вижда и какво чувства от нашия свят? На това съвършенство се учудвам и възхищавам! Изпитвам благоговение пред Великата Разумност, която е създала това същество! Чудеса ни заобикалят.”

„Аз съм лозата, вие пръчките.” Обична моя Мария, ние принадлежим завинаги на живота на Учителя. Усмиввам се на положението в което хората мислят, че са ме поставили днес! Когато Бог посети човека, това е щастието. Бог може да посети човека по хиляди начини.”

„Из живота ни с Учителя – „Отчетните картони на Неделчо”.

„Положението на съвременния човек е за окайване! То прилича на обсебания от бесовете в Гадаринската земя – „името им е легион”. Само Христос може да го освободи. „И позволи им да влезат в свините, и цялото стадо се устреми към езерото, и се издавиха във водите му.” Освобождението е в пътя на Христа, пътя на Учителя. Каква ли кръв нема смесена в този народ, какви ли не престъпления се крият в нея? Но и какви добродетели са вложени в него. В човека се борят Доброто и Злото.”

„Кокошката може да се чувства добре в кокошия двор, но дивия гълъб и орела – не.”

„Ние живеем, когато обичаме. Безлюбието е смърт.”

„Ако успееш да извикаш Божието присъствие, всичко е хубаво. Ако извикаш Божието присъствие в човека, установяват се добрите отношения. Ако призовеш Бога в най-тежките условия, те стават добри. Това изкуство изучава ученика да извиква Божието присъствие при всички условия.”

„Има един малък живот, който наричаме наш. Има един Велик живот – когато и Него наречем наш, ние сме в „Домът Господен”.

„Да бъде благословен огъня, който ни пречиства, изпича и уякчава, който ни подготвя за работа!“

„Молитвата „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Можеш ли да извикаш Господа да ти се изяви в човека, ти призоваваш Любвта.“

„Ако скромния лишей може да живее върху твърдия камък, при най-оскъдни условия, изложен на пек и студ, виж колко задачи разрешава той, какво да кажем за човека? Какви големи възможности има той! Човек трябва да се учи на търпение и кураж от „Малките братя“.

Обична моя Мария, И тази пролет идва сега, и ние пак заедно с тебе я посрещаме! Цъфтят дръвчетата, разлистват се. Цветята в прекрасни премени ни посещават, усещам аромата им. Това е техния говор. Гледам небето, Родопите, Белмекен блещи със снеговете си. Слънцето ни милва и топли, осветява земята.

Обична моя Мария, хубава пролет ни подари Господ! Гледам с благодарност как тя пристъпва към нас. От тук виждам нашия замък в долината на водопадите, чувам песента на водите. Виждам как се разлиства младата горичка. Зеленината все по-високо и по-високо се изкачва по планината. Ние пак седим с тебе на нашата каменна скамейка, гледаме, дишаме, мислим, обичаме. Господ е с нас.

Обична моя Мария, ние сме щастливи хора! Виждам и нашия замък при „Махабур“. Ние сме горе на терасата сред смриките, усещам дъха им – дъх на балсам. Под нас са дълбоките води на езерото – простор и свобода. Обична моя Мария, ние сме богати хора! Спомняш ли си нашето изворче под върха на „Размишлението“? То и сега си тече на свобода. Ето и светлото езерце на „Чистотата“. Тук е мира на Учителя, светлия Мир, святия Мир. Той ни го подари. То е наше, защото го познаваме и обичаме. Ех, Моя обична Мария, ние сме щастливи хора! Колко хубави дни ни подари Господ, и нито един от тях нема да се загуби. Те ще направят своя кръговрат и пак ще застанат пред нас, ще ни посрещнат като едно ново бъдеще, още по-хубаво, по-пълно и по-богато. Защото ние живеем с Господа, Който е „Бог на живите“. Божиите блага никога не се губят.

Обична моя Мария, наистина ние сме щастливи хора!

Борис, [18.IV.1961 г.]

„Вярата е виждане – безверието е слепота. Щом Господ е с нас, не сме лишени от нищо. Всичко имаме.“

„Виждам как действуват законите на Царството Божие. Човек може да ги познава само, когато ги пази.“

„Да различаваш тихия глас, да го слушаш, да вършиш волята Му, значи да живееш с Господа, т.е. да живееш в „Райската градина“.“

„Ако само един човек поддържа връзка с Бога, той пази много хора наоколо от нещастие. При големите световни катаклизми, България не пострада, защото Бялото Братство присъства и работи в нея. Това е Истината.“

„През цялата история на човечеството, виждаме култа към насилието в най-различни форми. Това е онзи древен езически култ, от който човечеството не е излязло и днес. И няма да излезе докато не възлюби Господа, докато не приеме Христа.“

„Ние сме с онзи живот, който иде от Бога – Вечния и Святия. Ние не се възхищаваме от мъртвия свят на машините. Ние сме за живота, а не за техниката. Човешката наука и техника може да създадат най-различни механизми, но живо същество не могат да създадат. Науката няма власт над Божествената искра. Човек никога няма да създаде едно житно зърно, едно мъничко живо същество. Защото той не е Господар на живота. Какво чудно нещо е едно малко същество! – Една мъничка искрица живот. Обичам глухарчето, то беше първото цветенце, което ме посрещна, когато преминах през долината на смъртта.“

„Ако човека не стане по-добър, как живота ще стане по-добър?“

„Как си представят хората вярата в Бога? Първо ти ще покажеш, че обичаш Бога, като обичаш човека. Така ти му говориш за Бога. Това ще предизвика Бог да се прояви в човека. Така ти ще видиш Бога в твоите братя. Нема по-хубаво нещо от това да живее човек с Господа.“

„Човек може да участва в творението – когато е едно с Бога.“

„В Евангелието, в простите и съвършени думи са скрити тайните на Царството Божие, неговите закони и сили.“

„Тази е свещената работа на ученика – да се приготви да приеме Господа.“

„Не знаете ли, че ние сме този Божествен живот? Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме“ и „Аз в тях и ти в мене Отче, да бъдем Едно.“

„Да се променят и подобряват външните условия не е трудно. Важно е какъв е човека при новите условия. По-преди хората се събираха в кръчмите, сега в „Културните домове“, но самите хора станаха ли по-добри? Преди човек ореше земята си с вола си, сега с трактор общата земя – има по-големи добиви и по-лесно се постигат, но човека по-добър ли е? Ако сега е по-добър, това е придобивката.“

„Комунистите се борят с вярата в Бога и все пак приеха Църквата, а Бялото Братство не приемат. Те знаят, че възраждането на вярата чрез Църквата не може да дойде, но чрез Бялото Братство може. И ето защо комунистите го гонят. Ако разбираха, че това не е хубаво за тях. Все пак вярата в Бога ще възтържествува, ще се възроди в душите на хората. Ще дойде Новия човек.“

„Понякога Божия закон взема образа на човек. Тежко на онзи, който извърши неправда пред него.“

„Философ, Мъдрец, Мистик – това са три степени. Философът мисли. Мъдрецът мисли, но има и сила. Той е по-близо до Истината. Мистикът вижда. Той живее в Истината.”

„Не знаете ли, че ние живеем в онези, които обичаме и които ни обичат.”

„Всичко хубаво, честно, възвишено и благородно иде от един център, ние се приобщаваме към него. Към злото не се приобщаваме, с него нямаме нищо.”

„Сега можем да направим сравнение – какво нещо е създал страха и какво е създала любовта.”

„Комунистите възприеха много хубави работи от Учителя, от Братството, а ето – гонят Братството. Ако комунистите бяха умни, те щяха да пазят фиданката, която Учителя посади като зеницата на окото си.”

„Радостта и щастието идат от изпълнението Волята на Бога. Това е богатството на душата.”

„Човешката история познава много форми на робството през вековете, и всички те си приличат.”

„Ние работим за Новия човек, за Новото Човечество, тъй както ни ги е показал Учителя. Както ни е учил.”

„Уповавай на Господа. Той устройва пътя ти. Един Божествен момент на живота не се губи, той е вечен. Промени в живота стават, но живота е вечен.”

„Виделина в долината на страданията.”

„Ние сме живот на благия Божий Дух. Животът е космичен. Където има материя, има и живот, те вървят заедно. **Земята е пълна с космонавти, те идат от планетите, от Слънцето, от звездите. Всяко растение, всяко мънишко същество е проекция на същества от далечни светове в нашия свят. Нашата Земя е космичен кораб, отлично устроен. Ние пътуваме с него в пространството.** Сега съвременната техника прави опити, подражава живота. Но ще дойде ден, човек ще разполага с великите сили, двигатели на живота: Любовта, Мъдростта, Истината за които ни е говорил Учителя. Тогава Козмоса ще бъде достъпен за него – планетите, Слънцето и звездите.”

„Съвременната наука говори за „Еволюция на видовете”, за „Фактори на еволюцията”, но за **най-важния фактор, ръководящия Божествен творчески център – нищо не говори.**”

„Само Бог спасява от злото. Това малко цветенце казва: „Аз съм око и ухо на велик учен, от далечен свят. Той чрез мен гледа във вашия

свят. Неговата интелигентност, знание и сила направиха да се явя тук пред вас."

„Какви живи багри имат цветята! Всяка краска показва, че в тази чудна химическа лаборатория се използват съответно цветните лъчи."

„В молитвата е казано: „Изявлението на Твоя велик и свят Дух".

„Стъпките на Духа – Любовта, Силата, Красотата, Творчеството, Мира, Добротата, Правдата, Свободата. Това е пътя на Духа."

„Наблюдавам насекомите как усърдно тичат от цвят на цвят – работят. Някои от тях смъкват прашеца от цветята с крилцата си, с въздушното течение, което създават като прахосмукачките. Какви малки и прекрасни чудеса на природата!" [18.IV.1961 г.]

„Да се освети Името Твое." С добрия си живот, човек осветява Името Божие.

„Колкото по-голямо е злото, толкова по-голямо е Доброто, което иде."

„Да бъдеш „Ученик на Божествената Школа". Нема по-хубаво положение от това."

„Идването на Духа, това е посвещение. „Ще ви изпроведа Духа на Истината, който от Отца изходи. Той ще ви припомни всичко, каквото ви съм говорил, и ще ви настави." Важно е това – Как повелява Духа на Истината да постъпваме."

„Днес човеците пак се кланят на кумири. Пак издигнаха олтари по високите места. Това не предвещава нищо добро."

„Новият Човек" – е образ на живото Слово Божие.

„Приемете Святия Дух" – Духът на Любовта, Мъдростта, Истината, Силата и Живота.

„Механизацията обзема живота на човека, машината навлиза навсякъде. На тази основа щастие не може да има. Човек „гради на пясък". Това е съвременната форма на езичеството – множественост, идолопоклонство. Човек се покланя на творенията на ръцете си."

„Дом построен на канара" – това е Царството Божие, неговите закони, сили, отношения. Това е живот на Единство, Щастие, Истина, Свобода, Знание, Сила. Бог е Основа, Смисъл, Път на живота ни. Това благовествува Учителя. Това проповядваме и ние. Затова „Князът на този свят" ни гони."

„Всяка хубава среща на Земята ще се повтори при още по-хубави условия. Великият Разумен свят подготвя тези условия. Той чертае пътищата на душите."

„Кажи на човека това, което Бог ти казва да му кажеш.“

„Духът не търпи никаква нечистота. При най-малката нечистота Той се оттегля, и всяко творчество престава.“

„Милост от човеци не очаквам, още по-малко от „Князът на този свят“. Той е гневен на нас, защото опазихме Словото. Както Ирод преди 2 000 години искаше да погуби „Детето“, тъй и той.“

„Ние проповедваме един живот – живота на Царството Божие, а не някакво вярвание. В нашия път молитвата ни крепи и ръководи.“

„Органическият живот не е единствената проява на живота. Животът има неограничени възможности и безбройни начини на проявление. Човек познава много малко от тях.“

„Аз съм щастлив човек, защото Бог ме обича и ми праща Своите благословения всякога.“

„Из живота ни с Учителя:

1. Стара Загора – Учителят обяснява едно убийство – трите млади ходжи.

2. Айтос – Бадемите.

Към Ел – Шадай. Красотата на подземното царство – звънящите каменни драпери, пеещите камбани.

„Несъвършените неща са преходни. Те са хубави, когато идват и си отиват. Съвършените неща са вечни. Те са хубави, когато вечно присъстват.“

„Съвременният човек е отровен от „научния скептицизъм“ като от някой отровен глас. Той стои замаян, несигурен, без посока и път в живота – само забавления и спорт.“

„Преходният живот разказва за вечния живот.“

„Лъжци и лицемери, крадци и убийци, това са потомците на Каина. Те са навсякъде, във всички народи и общества.“

„И тук като съм, аз винаги съм с онези, които обичам, и които ме обичат.“

„Грамадните предипотопни животни – земноводни, влечуги, мамути, които природата е създала, не бяха най-съвършените същества. Едно малко бръмбарче със своите съвършени сетива, чудновати възприятия, за които даже човек няма понятие – то долавя звуци, които човек не чува и лъчи, които човек не вижда. Цялото това чудо е събрано в една толкова малка формичка! Това е удивителното – не е в големината съвършенството!“

„И днес стана така, както тогава – „Ангел Господен каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бегай в Египет.“ Ще очакваме да се изпълни пророчеството: „От Египет повиках сина си.“ Ще чуем и гласа: „Върни се,

защото измряха онези, които диреха да погубят детето." Всичко ще стане по Волята Божия."

"Неговата Истина е щит и всеоръжие." Това е "Вечната канара", върху която "Дом построен нема да се поколебай." "Дом, построен върху песък, нема да устои."

"Като нахраниш гладния, ти му казваш: „Бог те обича.“ Много пъти като го нахраниш, най-после той ще чуе и разбере това."

„Господнята молитва е Път. Тя постоянно става. От две хиляди години по този път са минали милиони човешки души и са намерили Царството Божие. Учителят даде „Добрата молитва“. Сега тя е път на човечеството към Царството Божие.“

Из живота ни с Учителя: „Гордостта предшества падението."

Обична моя Мария, Където и да бъдем, ние сме заедно, ние мислим и работим за едно – за Делата на Учителя! Свири песните на Учителя. Чувам ги как звучат в бъдещето. Чувам ги как ги пее и изпълнява Новото Човечество. Сега е времето на учениците, време за работа, време за молитва. Учителят работи и ние работим.

Обични брат Боян, когато мисля за вас, всякога се моля за „Малкото стадо“, не с безпокойство, а с вяра. Днес учениците, трябва да страдат, за да се ... Божия план за Делото Му. Ние сме всякога заедно в служението на Учителя. Ние сме едно в служението за Неговото Дело. „Винаги се радвайте, за всичко благодарете.“ Поздравявай приятелите от мен и ги подкрепяй! Б.

[Юлий, 1961 г.] Йоан, 20 гл., 21-22 ст.

„Праздникът е състояние на Духа, душата, ума и сърцето. Праздникът е пълнота, посещение на Божия Дух."

„Господ подготвя условията за нашето освобождение. Те са условия първо за Братството – свобода и простор за Делото на Учителя."

„Чрез вкуса ние се докосваме до Реалността, чрез очите – също. Сетивата са допирни точки до Реалността. Чрез тях ние се храним. Като приемаме Великата Реалност, ние растем и се усъвършенстваме. Бог е Великата Реалност. Има ли значение какви имена са Му давали хората в миналото и какви днес? Същественото е връзката с Него. Това е Учението на Учителя, това е Учението на Бялото Братство."

„Бог е живот. С живота си човек познава и показва Бога. Следователно живота е служение. В това човек се учи и расте постоянно."

„Силата, която изгражда един кристал, изчезва ли с неговото разрушение? – Не. При условия тя пак може да го създаде. Интелигентността, която създава един организъм, изчезва ли с неговото умиране? – Не. При условия, тя може да го създаде отново. Човешките Дух и душа, които създават телото, не изчезват след смъртта. При условия, те могат да

създадат ново тело по законите на живота. Ние изучаваме Вечния живот. Всичко говори за него."

"Партията е направила много грешки, не е само тази по отношение на Бялото Братство. Но заради нея, тя ще плати за всички останали."

"Ние работим тук безвъзмездно – Бялото Братство изплаща наема на българите за условията, които дадох на Учителя. Управниците искат да отнемат на Братството всичко – и средства, и условия, и книжнина, и "Изгрева". Те не искат Бялото Братство в България! Това не е хубаво за българите! Бялото Братство е Идея вездесъща. Тя може да се проектира навсякъде по Земята, да вземе форма, образ. Ако тук не ни искат, ще се преместим другаде, в друга страна, сред други народи! Божествените идеи, Божествения живот ще се проектират в техните умове, сърца, души и воля. Там ще почне подем и творчество. Но българите ще загубят всичко. Кой може да спре това? Бялото Братство пътува по етера със Светлината. "Строителите отхвърлиха камъка, но камъкът, който зидарите отхвърлиха, стана глава на ъгъла." Господ допусна да ни турят в затвора, лишиха ни от едни условия, но Той ни даде други. Всичко е за добро."

"Сънища, сънища, много сънища."

"Израждането почва, когато човек даде предпочитание на материята пред духа. Форми, обряди, церемонии, блясък, суетня – това са прийоми на лъжата. Едно трябва да знаем при нашата работа: формите трябва да бъдат малко, прости, здрави и съвършени. Многого обреди, церемонии, тържества, екзалтации, това е израждане, упадък! Лъжата прибягва до тях, тя си служи с тях. Истината, чистата и святата сияй с небесна светлина. Тя се изразява в прости и съвършени форми."

"Областта на страданията е свещена област на живота. Не допускай всякого там. И областта на чистата радост е свещена. И там не допускай всякого."

Йоан, 3, 19. "Светлината дойде в света, но човеците повече възлюбиха тъмнината, отколкото светлината." Който гради върху злото, гради върху пясък. Божественият живот, Божествените добродетели са "Канарата".

"Всяко дърво, всяка тревичка, всяко цветенце, всеки кристал, всяко хубаво добро същество, работят за Царството Божие на Земята. Красотата пристъпва вече, Царството Божие иде на Земята. Идат работниците за Царството Божие."

"Човек има мярката за Истината в себе си. Не е нужно Истината да носи надпис, за да я познаваме. Човек познава Истината както детето майка си, непосредствено, сигурно, съвършено. Истината е Идеала на човешката душа. Какво остава без този идеал? Блуждение сред насладите – хлъзгавия път. Човек без "небе", е прилепен към материалния свят, безволев, слаб, играчка в ръцете на зли сили! Това е по-лошо от смъртта. Само Божия

Дух побеждава злото. Никакви човешки закони не могат да го обуздаят. Спасението е в пътя на Доброто."

"На работата човек дължи много. В нея той укрепва, в творчеството развива дарбите и способностите си. Чрез работата човек се приобщава към творческия Божествен Дух. „Отец ми работи и аз работя." Великите посветени на всички времена са знаели този закон. Те са давали на човека подтик към работа и творчество. Тъй можем да си обясним гигантските каменни статуи, циклопическите строежи на островите в Тихия океан, Пирамидите, Китайската стена. Страни в които климата е топъл, природата щедра, където човек придобива всичко, което му е нужно почти без усилия. Онези, които са го ръководели, са го заставяли да изсича гигантските каменни статуи, за да работи човек. Без работа, без творчество, без стремеж, човек ще се изроди. Работата спасява човека от хиляди злини. Всички, които са избягвали работата, сполетявало ги е най-голямото нещастие – израждане, дегенерация."

"Много се шуми днес с „расовата дискриминация". Това е сложен въпрос. Той най-малко е политически, а от него се прави политика. Той е преди всичко хигиеничен, здравословен въпрос. Требва ли да поставиш един болен до един здрав? Един нечист до един чист? Требва ли да смесиш чистата с нечистата вода? И, ако го направиш, каква полза от това? Ръководителите на народите са се опитвали да разрешават този въпрос още в най-дълбока древност. Тук трябва да се спазва закона на Божията правда – на всяко същество да се зачита неговото право. Ново отношение към човека е потребно."

Йоан, 14, 7, 8, 9. „Учението на Христа седи в това – Бог в Когото вярваш, да го покажеш с живота си." Това е и Учението на Учителя."

"Кротостта и Смирението, това е силата на слабите. Затова е казано: „Кротките ще наследят Земята."

"И най-малкото същество е център на интелигентност. Виж как изгражда то своята форма, какво знание има, каква наука. По какъв начин устройва живота си, как се справя със средата и условията! Ние не знаем откъде черпи то вдъхновение и знание. Може би то хваща някои космични лъчи, усилва ги хиляди и милиони пъти, и ги изразява във форма, движение, живот. Тъй то разкрива живота на Козмоса, на далечни планети и слънца."

"Свещеният огън, който Учителя запали в душите ни, гори с все по-силен и по-силен пламък. /40 дни от заминаването на брат Георги, 1.VIII.1961 г./

Из живота ни с Учителя: „Шарана", последната риба.

„От всичко, най-страшно е робството на злото. Ето от какво трябва да се освободи човек. А пътя за освобождението е Учителя – Школата на Учителя."

"Каква тактика прилага злото? Показва на гладния хляба, и като събуди в него желанието, иска да го купи с него."

„В Божията Любов е вечния живот и всички блага. Ето Малката молитва: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот.”

Обична моя Мария, В молитвата винаги сме заедно. В живота ни с Учителя ние сме неразделни.

Ученикът устройва живота си с Господа, без да го знаят хората. Нека те си мислят каквото искат. Ученикът ходи с Господа из Райската градина и Бог го учи.

„Има робство по-страшно от физическото. То покваря душата.”

„Всеки материал, който влиза в Божествения строеж се изпитва. Опитват се неговите качества – устойчивост, якост. Когато човек се подготвя за работник, ще мине през големи изпитания! Високи качества се изискват от работниците за Божието Дело!”

„Великата Божия Любов прониква всички форми на живота, повелява на всички същества. Виждам как действат законите на Царството Божие. Те са Любов и Правда. Животът на Царството Божие е Един, Единен, Вечен.”

„Науката може да създаде апарати за летене в Козмоса. Но науката никога няма да създаде едно малко бръмбарче, или едно житно зрънце. Това тя не може да направи, и никога няма да го направи! Техниката подражава природата, но туй, което тя създава е мъртво, не може да му вдъхне живот. То не е свързано с Извора на живота, и не иде от Него. Науката може да създаде остроумни апарати, чудновати механизми, но да вложи в тях живот, не може! Божествената искра, която твори, има воля, избор, инициатива. Тя организира и гради и сама Тя присъства в творението. Ето какво науката не може да направи, защото самата тя произхожда от тази Божествена Искра, и не може Нея да създаде - нея от която сама тя произхожда. Не може творението да създаде Твореца. Ето какво забравят съвременните хора, и учени и прости.”

„Епохите и културите не се определят от външните условия, а от душите, които се раждат. Те създават епохите, те носят културата, те са съдържанието. А съдържанието определя формите.”

„Вярата в Бога повдига човека. Където и да бъдем, в този или в онзи свят, ние сме работници за Царството Божие.”

„Мирът върви ръка за ръка с Истината и Правдата. Без тях Той не идва. Днес хората говорят за Мир, но знаят ли това?”

„Ние казваме, че вярата в Бога прави човека по-добър. Вие казвате, че вярата в Бога не прави човека по-добър. Ако има нещо, което повдига човека, това е вярата в Бога.”

„Всяко благо, което Бог ни е дал, ако и да е отминало, временно е това. Като извърви своя цикъл, то пак ще ни срещне. Божиите блага не се губят.”

[Септември, 1961 г.] Където и да бъдем, близко или далеч, в този или в онзи свят, нас ни обединява Един Идеал, Един Живот, Една Мисъл, Едно Слово, Една песен. И така ние винаги сме заедно.

Обична моя Мария, Тези спокойни светли предесенни дни ми напомнят „Светилището в Рила“. Небето е приветливо и благосклонно, ведро и светло. Разумният свят изявява по този начин присъствието си, като че се извършва свещенослужение – преминава ветрец и разклати тревичките и клонките на клеките. Скалите наоколо са осветени отвътре, сияние има около тях. В долинката е прясната и изворчето. Тези образи живеят в душите ни, ние ги носим в сърцата си. Нашият път е вечен и сега ние пак ходим заедно и разговаряме. Сутрин от пространството слиза студа – здрав и чист, водата е замръзнала. Ние запалваме малкия огнец пред палатката. Неговата топлинка няма да забравим никога.

Обична моя Мария,

Ние трябва да обмисляме добре работата, която ни предстои.

Колко време ни остава още да седим на Земята? То е посветено на Делото на Учителя. Ние трябва да завършим работата си. Тогава ще се явим пред Учителя със светло лице. Тогава можем да кажем: „Нине отпущаеш раба твоего владико.“ **Макар и вън, ти караш с мен затвора и страдах повече от мене. Злото иска да угаси светлинката,** която Учителя запали. Това е невъзможно. По-скоро то може да изгори – това е възможно. **Но да спъне делото на Учителя – това е невъзможно!**

Бог ни е проводил на Земята да вършим Неговата Воля. Да свършим работата, която има да вършим.

Чуден е живота, който Бог ни е подарил, и прекрасен е! Помисли само какви срещи имаме и какви важни срещи! А отсега се подготвят бъдещите ни срещи. С какви прекрасни души се срещнахме, и опознахме и работихме! Благ и милостив е Господ. Остава още малко да завършим работата си. Бог устройва пътищата ни. Животът ни е в Неговите ръце. Борис

„Човек може да създаде атомна бомба, силата на която да се равнява на сто милиона тона тротил – огромна механична сила. Ала има и друга сила, силата, която кара малката пъпчица да се отвори. На тази сила се удивляваме ние, пред нея благоговеем! Има сила, която кара да узрее гроздето. Каква сила е тя? Тя кара да се налее гроздето със захар и аромат. Има сила, която изпълня любящото майчино сърце. Каква сила е тя? Може ли да се каже, че е голяма или малка? Тя е Велика Сила. Само Тя може да извърши това. Има сила, която окрила мисълта на учения, на философа. Каква сила е Тя? Каква е силата, която вдъхновява художника, музиканта, твореца. Едно хубаво чувство е като деликатно цветенце – каква сила го създава? Може ли да се сравни с друга сила? Може ли да се измери с мярка? А каква е силата на една Идея, която завладява милиони човеци? Ново разбиране за силата е необходимо /потребно/.

Когато пеem песните на Учителя, Той присъства.

Със заблужденията на света нямаме нищо. Ние следваме пътя на Истина и Живота.

Скоростта на светлината е най-голяма в материалния свят. Най-малката скорост в духовния свят е по-голяма от нея. Христос е изразил това така: „От родените от жена нема по-голям от Йоанна Кръстителя, ала най-малкия в Царството Божие е по-голям от него.“

„Истината е чистота.“

„Какви скорости е постигнал днес човек, докъде е проникнал в Козмоса, колко се е отдалечил от Земята? От някои Слънца светлината пътува милиарди години, докато достигне Земята. Човек трябва да се движи със скоростта на Светлината, за да почне да има правилно понятие за Бога. Едва тогава ще влезе в духовния свят.“

„Школата на Учителя е бъдещето на човечеството.“

„Никой не може да живее без Бога. Даже атеистите, които го отричат, се обръщат към Него. И те говорят за „комунистически морал“, за „новия човек“. Това е възвръщане към Бога, не в стария религиозен смисъл, но в истинския. Защото Бог е Любов. Бог е Живот. Без Бога никой не може да живее, да расте, да се усъвършенствува.“

„Ние проповядваме Братството и работим за Него. За нас не е трудно да си представим човека брат.“

„Някои хора в атеизма си са по-близо до Бога от други, които минават за верующи.“

„Божествената Школа, Школата на Учителя подготвя „Новия човек“, идването на Царството Божие на Земята. Нейната работа ще продължава. Божествената Школа в България ще продължава работата си“.

/Йоан, 8, 12./

„Да се учи човек е трудно. Да се забавлява е лесно. Хората търсят повече приятното и лесното. Вярата в Бога разкрива съдържанието и смисъла на живота. Тя е най-хубавото нещо. С нея живота е благ, добър, разумен, красив, свободен. С нея живота принася плодове, най-хубавите си плодове. Вярата показва посоката, в която човек трябва да се движи. Без вяра в Бога живота е безсмислен, празен, жесток, студен, егоистичен. Вярата в Бога въвежда човека във Великото Братство.“

„Какви форми не е вземало човешкото безумие, и всички те са отминавали. И сегашното ще премине. В живота има друго нещо съществено, към Него е насочено вниманието ни.“

„Колко хубаво направихме, че **употребихме братските средства за отпечатване беседите на Учителя!** Това беше тяхното предназначение. Ако бехме ги събирали, щяха да ги вземат. Добре направихме. Всъщност за това ни и съдиха – „за книжнина и пропаганда“. **Те не можаха да ни простят това, че ние успяхме, въпреки всичкият контрол, да отпечатаме беседите!** Заслужава да понесем всичко за това.“

„Ние проповядваме Учението на нашия Учител с живота си.“

„Учителят отвори Божествената Школа. Това е епоха, това е пътя на Новия човек. Школата на Учителя е отворена за спасение на душите, които Бог е определил и призовал. Школата на Учителя ще продължава. За нея ще се създадат най-добрите условия. Божиите мисли летят като птици по небето към своето предназначение. Божиите мисли изпълнят Всемира.“

„Бъди радостен в служението на Бога.“

„Бог може да те посети като човек, чрез някой човек. Но Той може да ти се изяви и чрез всяко същество. Той е, Който дава всички добри условия.“

„В един разумен човек Бог се проявява. В един добър човек Бог се проявява. В един любящ човек Бог живее. В един мъдър човек Божия Дух пребъдва.“

„Глупавите хора търсят Бога в пространството, и не могат да го намерят. А Бог живее във всички и всички живеят чрез Него. Всички разумни, мъдри, добри, любящи хора, живеят чрез Бога. Само родените от Духа виждат Бога. Йоан казва: „Видях Духа да сплиза като гълъб върху Него.“

„Човек успява във всяка работа, когато е в съгласие със законите на природата – външните и вътрешните. А за това е потребно знание. То се придобива в Школата на Учителя. Учениците на Бялото Братство работят в съгласие със законите на природата, в съгласие с живота на Цялото. – „В хармония с Безконечното.“

„Който еднаж е познал вярата в Бога, никога не отпада от нея. Вярата е хляба на живота. Вярата в Бога е виждане на Бога. Чрез Молитвата, ние се свързваме с Бога. А чрез Него и с всички наши братя. Това е Бялото Братство.“

„Откъде дойде човек преди да вземе този образ? – От големия живот. Както росната капка преди да се яви на розовия листец, беше във Великия океан. Тя ще се възвърне пак в Него. От Великото Незнайно идат всички форми на живота и всички условия. Господ устройва пътищата ни.“

„Чрез вярата опитваме, че Бог е Благ и Милостив.“

„Човек, който е минал през затвора, има друго понятие за времето и друго отношение към него. Друго отношение към неговото съдържание и предназначение.“

„Който е минавал много пъти през смъртта, познава живота.“

„Божият Дух ме учи как да върша всяка работа.“

„**Партията иска да вземе местото на Бога.** В нейно име човек да расте и да се усъвършенствува. Възможно ли е това? Възгордели се и безумни човеци **пак почнаха да градят „Вавилонската кула“!** Но и тя ще остане недовършена като първата.“

„Моралът е закон за Правдата. Това е един от Божествените принципи, едно от качествата на Бога. Моралът определя отношенията на човека към всички същества – малки и големи. Моралът е чувство на Бога, отношение към Него. „Комунистически морал“ за какъвто много се говори напоследък, не съществува. Има само един морал.“

„Красотата е връзка между Бога и нас. Когато я почувстваме и благодарим, тази връзка е осъществена. Тя ни храни и повдига.“

„Вечните врагове на човечеството: мързела, користолюбието, алчността покваряват всяко хубаво дело.“

„Затвора е строга Школа. В нея човек идва до най-същественото.“

„Нашият ближен, когото загубим на Земята, ще го намерим във Вечния Живот, и то завинаги.“

„Молитвата е формула, в нея е скрито знанието за Царството Божие.“

„Великият Разумен свят работи върху човека хиляди години, и каквото е изработил, това е Истината в човека. Тогава какви заслуги могат да се препишат на човешката педагогика?“

„Любовта към Бога води към съвършенство. Никакъв друг стимул не може да повдигне човека. Само Любовта към Бога може да вдъхнови и укрепи човека за морален подвиг.“

„Има едно цинично, хулиганско естество в човека, което се надсмива над всякакъв морал. Това естество компрометира религиите, ще компрометира и социализма.“

„Всички, които ни обичат, идат от света на Любовта. Учителят е Велик Свят, Свят на Любов, Мъдрост и Истина. Ние познаваме всичко, което иде от този Свят и го приемаме с радост. Така Той винаги е с нас.“ [З.Х.1961 г.]

„Христос и апостолите минаха през затвори и смърт, за да възкръснат в милиони човеци.“

„Не е лесно да намери човек пътя в джунглите от човешки заблуждения.“

„В идеите е скрита огромна сила. Те имат обаяние над човешките души, и те са готови на всички жертви за тях. Тази сила не еднаж е била използвана за користи цели.“

„Възлюбил си Истината в човека.“ Бог обича в човека най-хубавото. Такива трябва да бъдат и нашите отношения към човека. „Дето е Господ, там съм и аз.“ Бог е в най-красивите и възвишени прояви.“

„Съвършенството е път към Бога. Ние сме дошли на Земята заради Учителя и Неговото дело.“

„Свободен – значи Бог е с теб. Тогава и зад решетките да си, пак си свободен.“

„Формите на живота се явяват и изчезват. В това има ритъм, ритъм на Вечния Живот. Стремехът към красота и съвършенство, това

са импулси на Духа. **При всеки нов импулс, нови форми се създават, Духът притуря нещо ново.** Изявява се по-съвършено. Приближава се до нас."

"Ние се борим за бъдещето на човечеството. За това светло бъдеще сме готови на всички жертви."

"Радвай се на малката красота, радвай се и на Великата красота. Радвай се на малкото добро, радвай се и на Великото Добро. Радвай се на малкото благо, радвай се и на Великото Благо. Бъди винаги благодарен. Бог се изявява и в безкрайно малкото и в безкрайно голямото."

"Да живееш винаги в красотата на Божествения живот и в светлината на Божествения живот, в Любовта Божия. Неизброими са проявленията на Божествения живот, и всички те са прекрасни."

"Ето какво е потребно – да почувстваш, че сега като Си, всякога си бил. Да имаш радостта, че принадлежиш на Великия Божествен живот."

"Учителят ме изпрати при онеправданите и страдащите, онеправдан и страдащ като тях, за да им кажа една утешителна дума и да им подам ръка на брат."

"И това е чудото на Любовта, тя прави възможно да живееш с онези, които обичаш и които те обичат. Любовта освобождава. Тя е велик свят, безграничен свят."

"Ако е за сила, с какво може да се сравни силата на Слънцето? В един слънчев протуберанс Земята може да изгори, и затова няма да се забележи даже. Хората едва са овладели някои сили на природата, и от това се възгордяха. И какви са тези сили? – Нищожни."

"Днес човечеството преживява пак „Пленението на евреите“, днес пак има „Навохудоносор“ и „Данаил“ присъства. Образите от онези епоха имат аналогични в днешната епоха. Същите сили действуват и днес, те се явяват периодически, понякога колективно, понякога еднолично. Данаил присъства и в днешната епоха и пак казва: „Да бъде благословено Името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са Негови."

"Злото не е в системата на управление, а в човека. Има едно зло естество в човека, което при всички условия все намира начин да се прояви. То е, което разваля всичко."

"За онези, които се обичат, Любовта е връзката между тях. Тази връзка преодолява времето и пространството и всички препятствия. По тази връзка се предават всички блага на живота. Ние виждаме чрез Любовта. В Любовта се постига Единството."

"Бог, Който живее в мен, ме учи как да постъпвам и как да работя във всичко."

„Ние принадлежим на Големия живот – Единния. На Голямото време – Вечността. На безграничното пространство – Всемира. От какво има да се безпокоим?“

„Всяко същество, което страда, с него страдаш и ти. Защото то е клетка на големия организъм, на който и ти си клетка. Всяко същество, което се радва, с него се радваш и ти. Работи за радостта на живота, която иде от Доброто, за да се намалят страданията и да се увеличават радостите. Работи за Великия живот.“

„Природата дава външната обстановка, но по-важно е онова тайнство на живота, което се нарича приятелство. То е едно от великите изявления на Любовта. В него зреят най-хубавите плодове.“

„Какъв момент е, когато се ражда една мисъл, или разцъфтява едно чувство, или се принася една жертва? Това са свещени моменти на живота. За тях човек слиза на Земята.“

„Ние живеем в Твоя свят Господи, и опитваме Твоя живот и Той е благ. „И това е живот Вечен, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“ Това е живот Вечен да познаваме Бога в човека, в природата, в себе си.“

„От затворниците малцина са устояли, малцина са запазили душевното си равновесие. Повече са разстроени, с нарушена психика.“

„Когато се засрещнем с една Божествена Добродетел в човека, изпитваме радост – това е среща с Господа. Но колко рядко е днес да срещнеш една Божествена добродетел в човек, на която да се опреш, на която да разчиташ! Това е „Опорната точка“. Наистина, съвременния човек е в тежко положение.“

„Силата, която кара семенцето да покълва, не е механична. Тя изтича от един Разумен Център, и изпълнява Неговата воля.“

[Края на септември 1961 г.]. „Ученикът владее едно мистично изкуство – да живее с Господа. То освобождава от всички ограничения. Бог живее във всички, които Го любят. Божият Дух ръководи всяко творчество.“

„Бъди мъдър в мисъл, в чувство, в дела, мъдър в Слово. Мъдростта иде от Бога. Ние трябва да бъдем там, където Господ ни е поставил, и да вършим работата, която ни е възложил. Това е най-важното.“

„Не си ли наблюдавал как цветенцето може да събуди една мисъл или едно чувство, или да извика една идея, да даде един подтик? Тъй Бог разговаря с човека чрез цветята.“

„Ние участваме във великата борба за Доброто. Учителят е поставил всякого от нас на определено място за работа.“

„Човек трябва да мисли, да се моли, да живее добре, за да създаде условия на Великия Разумен Свят да го закриля, да му помага, да му съдейства във всичко. Когато Бог посети човека, това е най-голямото благословение.”

„Зад преходната красота седи Вечната Красота. Зад преходния живот седи Вечния живот. Вечният живот е живота на Царството Божие.”

„Животът е необикновен, когато Божия Дух присъства. Тогава и малкото камъче е обкръжено с ореол, и то е необикновено. Оттегли ли се Божия Дух, нещата стават обикновени – изгубва се сиянието.”

„Как трябва да работим при сегашните условия? – С молитвата, с делата си, с чувствата, с мислите си. За Делото на Учителя не се безпокойте. Това, което Учителя е посял, расте и ще принесе обилен плод.”

„Чувството за красотата се поражда от присъствието на любящите души. Човек може да не ги вижда, но те одухотворяват природата. Красотата иде от тях. Когато те присъстват, природата е прекрасна. Красотата, това е тяхното присъствие. Те са, които ни вдъхновяват. Те могат да използват всяка форма, за да се проявят. Едно дръвче, един планински връх, едно облаче в небето, един лъч, росната капка, изворчето, зеленото ароматно листче здравец, те Любящите души, изпълнят всичко със съдържание. Когато Те присъстват, природата сияе, пее, говори, диша и живее. Видимият свят е дреха на Невидимия.”

„Въпросът за пътуването в Козмоса има друго разрешение. Когато човек влезе да живее съзнателно в духовния свят, ще пътува с висшите си тела, и няма да има нужда да носи такива огромни маси. Такива пътувания са осъществени от напредналите същества. Козмоса не е затвор, той е „Райска градина”. В нея човек ще се движи свободно. Бог ще го води за ръка, ще му показва всичко и ще го учи. Това е най-хубавото положение. При космичните пътувания, човек ще използва космичните течения, които свързват небесните тела. Те са пътищата, по които разумните същества се движат.”

„Изкуството на писателя е да накара читателите си да обикнат неговите герои. Истината озарява човека за миг, тя е откровение, тя е извън времето и пространството.”

„Има едно тайнство в живота, което се извършва помимо волята на човека. Човек се сраства с природата, където живее. Прониква в предметите, свързва се със съществата, които го заобикалят, сраства се с тях. Какви сокове черпи от тях, какво получава, какво дава, каква обмяна става съзнателно и несъзнателно, това е тайна. Когато се наложи човек да напусне страната, той вижда колко дълбоко е проникнала в него. Всичко около човека взема участие в изграждането на неговия характер и на неговия мироглед. То присъства в него, то е втъкано в самия човек. Затова той изпитва такова страдание, когато трябва да се откъсне от средата, която го е кърмила. Ако за средата е тъй, колко повече за душите с които е свързан! Какво участие вземат те в неговия живот? Велико тайнство е

общението с природата и човека! Добре че Великия Разумен свят ръководи всичко.”

„Голямото семейство на онези, които живеят в свободата е вечно. Неговите членове са живели всякога, живеят и днес. Те живеят в свободата. Те никого не насилват, не задължават другите да мислят и постъпват като тях. В присъствието им човек се усеща свободен.”

„Има писатели, поети, музиканти, художници. Те са като изворите, те са като Изгряващото слънце, те не ограничават и не задължават. От тях се излъчва един хубав живот.”

„Когато изтръгнеш растението от почвата в която се е вкоренило и го посадиш другаде, то боледува. Може и да умре, но може и да оживее. Много болезнено е това откъсване от родната среда. Това е пътя на големите страдания. Като изгуби всичко и преживее тази загуба, човек пак ще го намери във Великия живот. И няма вече да го изгуби. Тогава чак ще знае той истинското му значение.”

„Езическият свят се шири и днес както във времето на Христа.”

„Малката молитва: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си ми дал и Си ме научил! Благодаря Ти за живота, за светлината, за всички добри условия! Благодаря Ти, че ми даваш условия да работя и творя! Благодаря Ти, че Си ме заобиколил с тези Твои души, които Ти Си водил през вековете и Си скрил такива велики богатства в тях!”

„В света Бог е, Който твори. Той е Великото Творческо начало. Човек твори, доколкото Бог се проявява чрез него. Бог е Любов, и доколкото се проявява в човек, и човек люби.”

„Въдвори царството Си в нашите души.” Животът на Царството Божие е велик и прекрасен. Душите ни са устремени към него.

„Тялото Господне”. „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, немате живот в себе си.” Тялото Господне изявява Любовта в нас. „Дето е Господ, там съм и аз.”

„Страданията, радостите и работата сближават и обединяват хората. Един идеал, един път, един живот, това е Братството. Нашата работа е духовното повдигане на човека. Каквото и да е стопанското и политическо устройство на обществото, то не е пречка за нашата работа. Ние работим за доброто на човека и работим при всички условия.”

„Чудна способност има човешката душа! Най-малкото докосване до Реалността извиква в нея чувства, мисли и идеи. Учителят нарича това „Пробуждане на човешката душа.”

„Сега, когато сме гонени и онеправдани, това са най-хубавите ни дни. Дни благословени от Господа, дни, осветени от Неговото присъствие.”

„Когато иска, Невидимия свят може да използва всяка форма, за да се изяви. Бог заповядва и на добрите и на злите.“

„Ние проповядваме Братство, а не разделение и борба между хората. Ние подаваме ръка на всички честни хора в името на Любовта – в името Божие.“

„Трагедията на човека започва, когато той отстъпва от Божествените принципи и добродетели, и почва да оправдава това отстъпление. Тогава започва лъжата и лицемерието, т.е. падението.“

„В живота стават постоянни промени, а самият той е вечен.“

„В света на безлюбието нещата умират преди да станат.“

„Борбата е тази, и истинската работа стои в това, да се подготвят условията Господ да ни посети, да се изяви в човека. Това е борбата за освобождението на човешките души.“

„Атомната опасност за човечеството е голяма. Но има и друга опасност, не по-малка – моралното разложение. То извършва голямо опустошение и в социалистическите и в капиталистическите страни. Само моралният закон може да обуздае тази природа. Но „моралният закон“ днес е отхвърлен. А само Бог може да спаси човека.“

„Човек трябва да изучава сравнителната анатомия, за да види как Духа е подготвял формите и органите, за да се изяви. Тази работа е продължавала милиони години, продължава и днес.“

„Изкуство е да предизвикаш в един човек малко проблясък на Божественото. Това е постижение.“

„Човек нарича много неща „моя“, привързва се към тях. „Моя“ – разбирай Божий. Това е правилното отношение. Тогава човек е свободен.“

[19.IX.1961 г.] **Обични брат Боян**, Започваме Новата Учебна година. Пак сме „При нозете на Учителя“. Това е празника на учениците. Предай моя поздрав на учениците на Божествената Школа! В молитвата си казваме: „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Една година в Школата на Учителя – какво богатство, каква мисъл, идеи, условия, блага, откровения – живот преизобилен! Наистина, ние сме щастливи хора! Мисля за нашата работа в свободата с която Учителя ни освободи от всякакви ограничения, форми, предразсъдъци, време и пространство, и ни приобщи към Живота на Цялото, към великия живот на Любовта, Мъдростта и Истината. Мисля за чистото служение в „Дух и Истина“. Нека света създава своите партии, черкви и всевъзможни общества и организации, които се борят помежду си – човешки работи!

В Божествения живот е единството и пълнотата. Каквито и ограничения да постави света на пътя ни, няма да спъне нашата работа. Ние работим като Слънцето. Тъй ни е учил нашия обичен Учител. Не отричам постиженията на света. Божият Дух ръководи всяко творчество.

Ние не се отделяме и противопоставяме на Цялото. Изкуството е област на творчеството, науката и обществения живот също. Учениците на Божествената Школа, трябва да влезят във всички области, да внесат Божествените идеи, живот, знание, които носят, за да дадат възходяща насока на творчеството. Тъй те ще изпълнят своята мисия, ще помогнат на всички. Не е в множеството – „Малко квас, много тесто подквасва.“

Ние носим Идеята за Братството, Единството, Мира, а не разделение и борби. **Човек е създавал всевъзможни форми, за да ограничи Духа и душата, да ги вгнети в тях, да ги насили, да ги подчини на закони, догми и канони. Чудни са човешката душа и дух! Те разпукват всички форми, помитат всички препятствия, разкъсват всички окови. Божественият живот не може да бъде окован!** Ние сме едно с Божествения живот, едно цяло и неделимо. В живота формите се повтарят хиляди пъти, но не остават едни и същи. **Те се променят, и тук може да се провиди Божествения план.** Ако човек не вижда как Бог работи във Всемира, какво вижда тогава? – Той е слепец.

И тук често си пея песните на Учителя, повече мислено, живея в нашия хубав свят, заедно с всички вас и с Учителя. Тъй понасям лесно всичко тук. „Ний ще ходим в този път на светлината.“ – Мир ти мой прекрасен, наистина за Духа и душата няма преграда. Казвам си: Устройвай живота си с Господа при всички условия. Това е същественото. Това е нашия път. Божественото Учение е като Светлината, то е навсякъде. То е неуязвимо, то може да се изрази във форми, но не зависи от формите. То създава формите, но не остава затворено в тях. Христос е изказал това просто и съвършено: „Истинските служители ще служат Богу в Дух и Истина.“ Онези, които се борят да бъдат господари на света, нема да успеят, защото света си има Господар. Човек трябва да се учи да изпълнява Неговата воля. Това е правилното отношение. Поздрави приятелите! От всички се иска мълчалива, вдълбочена, спокойна работа. „Без страх и без тъмнина.“ Такъв е закона, ние учениците трябва да присъстваме в днешния момент, да вършим своята работа, за да се разрешат правилно и въпросите на света. Б.

Обични брат Боян, Следя с интерес живота на съвременния човек, и виждам, че нема други път за излизане от противоречията, освен пътя, който Учителя посочи. В Учението на Учителя е спасението на човечеството. Мисля вече за списанието „Житно зърно“. То ще бъде списание за духовния живот на човечеството - списание на духовната култура. То трябва да отразява Новото в духовния живот на човечеството по цялата земя. В него ще бъдат застъпени духовните науки, и най-важното – новото разбиране на човека за Бога. Истинското отношение на човека към Бога, свободно от всякакви религиозни предразсъдъци и суеверия. Така „Житното зърно“ ще отговаря на една насъщна нужда на днешното време. Списанието „Житно зърно“ ще възвестява новото Учение на Учителя. Ще очертава образа на Новия човек. В него ще бъдат застъпени всички отдели на духовния живот, наука, изкуство. Трябва да се привлекат сътрудници за всички отдели. Ще бъде застъпен и отдела – „Постижения в духовния път“, „Духовни опитности“, „Изследвания на Невидимия свят“ и др. Редакцията трябва да разполага със списанията и литературата на всички духовни движения по Земята. Каква голяма и хубава работа ни предстои! Борис

[31 Октомврий] **Обична моя Мария**, Аз всякога мисля за теб! Евангелието е благовестие за вечния живот. Ние проповядваме Евангелието, Учението на Духа, Учението за вечния живот – Учението на Учителя!

Трепти звезда в небето. Тя ни носи поздрав от вечността. Тя казва: „На всяко страдание има край.

Животът, който Учителя ни предаде, „Живият огън“, ние трябва да го предадем по-нататък.

Съществува в Бялото Братство „Веригата на Любовта“. Онези, които са призвани в нея, са посветили живот, здраве, сили, имот и всичко в служение на Бога, на Неговото дело, на делото на Учителя. Това е закона на Бялото Братство.

Явлението „Антихрист“ се повтаря в историята многократно, периодически, лично или колективно. Това е течение на злото, което се противи на Божествения ред и порядък, иска да създаде свой такъв. Но то може да се разпростре само до известен предел. В живота действат закони и сили, които го неутрализират. В самия него се развиват сили, които го разрушават. Такава е съдбата му. В древността неговия поетичен образ е „Вавилонската кула“. В притчата за плевелите е казано: „Оставете ги до деня на жетвата.“

Човекът е тъй чудно и сложно устроен, както Козмоса.

И рече Христос на учениците Си: „Съберете всички трохи, нищо да се не изгуби.“ От трапезата на Любовта не трябва да се изгуби нищо. Най-малкото чувство, най-малкият подтик на Любовта принася плод, никога не се губи.

Моето излизане не е личен въпрос. Той е въпрос на Братството. Той ще се разреши, когато се разреши въпроса на Братството. Трябва да имаме търпение. Учителят бди над Своето Дело. Не е въпроса само да излезем от затвора – трябва да бъде реабилитирано Братството, Учителя и ние. Тогава може да излезем. Едно любящо сърце е изворче, то върши Божиата воля.

Някои се възхищават от „Съвършенството“. Казват – „съвършен човек“. В личното съвършенство има гордост. Съвършенството подразбира – Бог в човека.

Човек има такива чувствителни органи, с които знае какво става в природата, в дълбините и ширините на Вселената. Той може да знае кога има благоприятни условия за дадена работа и кога не.

Хубава есен ни подари Господ тази година.

Есенна розичка – хубав дъх – изявление на Любовта. Тя е връзка със света на Любовта. Чрез нея можеш да извикаш любима душа и да разговаряш с нея. Цветята служат за връзка с духовния свят. Чудни са Божиите пътища!

„По-опасни са онези врагове, не които се опълчват против истината, а онези, които привидно я възприемат, а я изопачават и изкористват. От тях трябва да се пазим най-много!“

„Има хора „Белязани от Духа“. Те може да минат през големи страдания и изпитания, през огън, през най-тежки условия, ала тяхната мисъл, техните дела, техните писания носят печата на Духа. Те са вечни, те имат живия огън, творческия огън.“

„Красотата не е само до лицето и телото. По-важна е красотата на сърцето, на ума, на душата. Търси тази красота в човека, тя е вечна, неувяхваща. Вечната красота на душата е „Царството Божие“.

„Човек е способен на големи подвизи, не защото принадлежи на този или онзи народ, религия или партия, а защото в него има Божествена природа, творческа природа, която организира всяка борба и творчество за подвиг. „Колектив“ значи Духа в множеството. Прочети: от Лука, 17, 22 до 37. И от Матей, 15, 13 стих.“

„Подвизавайте се с Мира и Радостта.“

„Великото Божие сърце трепти във всички любящи сърца.“

„Човек трябва да мине през големия огън, през големите страдания, за да разбере защо е пратен на Земята.“

„Запечатани с Божия Дух“ – Сега Духа на Учителя работи в учениците Му. Той укрепва Делото Си, и подготвя условията ни.

„Съществува едно Братство на онези, които споделят хляба си с гладния.“

„Не критикувай живота на „Старозаветните“, не се занимавай с него.“

„Каква богата галерия от типове има тука! От двете крайности – срещат се извратени, криминални типове, но се срещат и красиви, силни хора.“

„Колко хора чезнат в затворите по земята! Колко сърца плачат!“

„Христос казва: „Иде нощ, когато няма да може да работи никой.“ Това е сега.“

„Сърцето на майката е вечно и вездесъщо. Блажени, които изпълняват неговата служба.“

„Живеем в апокалиптични времена. Ние принадлежим на Великото Братство. От какво има да се боим?“

„Прочети Йоан, 1, 14 – защото ние преживяхме това време.“

„Злото служи на себе си. Не се занимавай със злото.“

„Бялото Братство не воюва с танкови дивизии или с атомни бомби, но то изпраща светлина в умовете на хората, и топлина в сърцата им, и всичко тръгне добре. То не завоюва територии, но когато иска, може да завладее мозъка на човека.“;

„Веригата на Любовта“ е силата на Братството – Молитва, работа, воля, вяра, любов.

„Любовта към Бога е първия закон. Любовта към ближния, т.е. към Божественото в човека е втория закон. И третия закон – пътя към съвършенството, пътя към Царството Божие.”

„Може би Луната е планета, опустошена от атомна война. Едно безумно човечество е превърнало в пустиня преди десетки хиляди години, а може би от там да са дошли и първите човеци на Земята.”

„Фир-фюр-фен” – това е победната песен на ученика. „Махар бену аба” – Благодарствената молитва на ученика. Когато в Царството Божие намериш онзи, когото обичаш, нема раздяла.”

„Има моменти в живота, когато всичко можеш да загубиш, всичко да пожертваш, с всичко да се разделиш, с всичко да се примириш. Остава само Божественото. Дръж се за Него. Той, Който всичко ни е дал, всичко ще възстанови многократно.”

„Животът трябва да бъде чист, прост, здрав и красив.”

„За Павел Господ казва: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.”

„Из живота ни с Учителя. Когато поднасяхме дара си в Горницата - книгата „Учителят”, лампите в стаята Му светнаха сами. Всички видяхме това, и се зарадвахме много на този знак. След като си направихме молитвата и благодарихме, на излизане заваля ситен приятен дъждец. И това беше благоприятен знак, че дара ни е приет. Спомни си и трите ябълки за музикантите.”

„Времето се движи със скоростта на светлината. Мисълта, обаче, настига времето и може да го върне.”

„Ангелите славят Бога непрестанно, и като Го славят, на Земята идват всички блага на живота.”

„Веригата на Любовта” работи с молитва. Тъй тя поддържа връзката с Учителя. Които Учителят е призовавал, те участват в нея.”

„Замислям картината – „Завръщането на третия гълъб”. Ной изпрати третия гълъб, който тогава не се завърна. Молитвеният връх, Учителят, човечеството около Него, всички напрегнато очакват – третия гълъб се завръща. Той носи Мира на Земята – нема войни, нема насилия, нема неправди. Третият гълъб се завръща. Това е идеята. Трябва да се създаде образа, трябва да се създаде картината.”

Обични брат Боян, Животът, който Учителят ни предаде, „Живият огън”, трябва да го предадем по-нататък. Това е нашата задача. Учителят създаде „Веригата на Любовта”, и онези, които са призовани в нея, са посветили живот, здраве и сили, имот и всичко на Делото на Учителя. Ние изпълнихме закона: „Съберете всички трохи, да се не загуби нищо.” От трапезата на Любовта нищо не трябва да се загуби. „Словото на живота пазим.” И най-малката жертва и усилие в името на Любовта, не се губи.

Тя принася плод много. Нашето излизане от затвора не е личен въпрос. То е въпрос преди всичко на Братството. Когато се разреши въпроса на Братството, тогава ще се разреши и нашия въпрос. Не е въпроса само да излезем. Требва да се реабилитира Братството. Да бъде възстановена Правдата спрямо Учителя и Братството. Тогава ще дойде и нашето излизане. Живеем в апокалиптични времена. Ние принадлежим на Великото Братство. Любовта към Бога ни обединява. Един дух живее в нас – Духа на Учителя, където и да бъдем – в този или в онзи свят. От какво има да се боим? Поздрави приятелите! Вярa живa, Дух – силен. Борис, [31 октомври 1961 г.]

[Ноември 1961 г.] „Има закон за полярностите. Йоан го е изразил така: „Той да расте, аз да се смаявам.“ Първо трябва да дойде Йоан Кръстител да кръщава с вода, а после да дойде Христос. Йоан казва: „Аз за това кръщавам с вода, за да бъде явен Той.“ Закона за полярностите – първо едната полярност ще се яви, тя е предвестник и причина да дойде другата – Истината. Йоан Кръстител дойде да поправи пътя на Христа. Слугите ще очистят дома, после ще дойде Сина. Той кръщава с Дух Светий. Има съответствие, първата полярност показва доколко ще се развие и докъде ще достигне явлението. Тя подготвя условията, създава формите, а „Сина“ като дойде, внася съдържанието и осмисля формите. Изучавай как се развива полярно противоположното явление, за да знаеш с каква сила и размах ще се развие истинското явление, когато дойде „Неговото време“. Йоан, 3 гл., 30 до 32 ст.: „Той трябва да расте, аз да се смаявам.“ Това е съотношението. Двете явления са полярни, но свързани в едно – две страни на един процес. Йоан, гл. 3, 32 ст.: „Аз не го знаях, но за това дойдох да кръщавам с вода, за да бъде явен Той на Израил.“ „Видях Духа да слиза от небето като гълъб и да остава на Него.“

„Към картината – „Третият гълъб се завръща“. Той възвещава Любовта, Вечния Мир и Братството между хората.“

„Земята нема да бъде унищожена от огън. Това е Третия завет на човека с Бога. Учителят е залога. Човек наруши Втория завет след потопа, и пак почна да издига „Вавилонската кула“ – символ на непослушанието и своенравието, и безумието на „Свръхчовека“. Третият гълъб е образ на Божия Дух. „Той иде“. Такава ще бъде картината: Молитвеният връх, Учителят, човечеството – учениците, първия лъч на Изгряващото Слънце. Третият гълъб се завръща. Той иде – над челото му грее бялата диамантена звезда на ученика. Йоан, 1, 33.: „На когото видиш Духа да слиза и да остава на него, Този е който кръщава с Дух светий.“ Йоан, 1, 34.: „Аз видях и свидетелствувам, че Този е Син Божий.“

„Има една невидима същина, която създава формите. В нея е силата. По нейно повеление се градят формите. Материята е подчинена на нея. Какво искат да кажат материалистите като възлагат всичко на материята? Материята е инертна, не може да има инициатива, не може да твори. Тя е само материал в ръцете на Твореца. Той е, Който гради – Божия Дух. Материята съществува заради Него.“

„Тук работя за Учителя и Братството. Това е моята радост. Хората на Братството са добри работници във всички области на живота. Тогава защо, трябва да бъде гонено Братството? Комунистите, трябва да изправят неправдата, която извършиха спрямо Братството!“

„Любовта, Мъдростта, Правдата, Истината, Доброто принадлежат на Царството Божие. Всичко хубаво в живота иде от Царството Божие: добрата усмивка, милувката на майката, малкото цветенце, огряно от Слънцето, дъха на здравеца – принадлежат на Царството Божие. Светлата мисъл иде от Царството Божие, хубавото чувство – също. Изворчето, което си тече в планината, принадлежи на Царството Божие. Христос казва: „Ето Царството Божие вътре във вас е.“ Пригответе се да приемете Царството Божие. Бъдете съпричастници в живота на Царството Божие. Човек трябва да бъде чист, смирен, кротък, за да приеме Царството Божие.“

„Откровение на Йоана, 14 гл., 4 ст.: „Тия са, които вървят след Агнето, където и да отиде. Тия са изкупени между човеците, начатъци на Бога и на Агнеца.“

„Явлението „Антихрист“ се повтаря периодически лично или колективно. Това е течение, противно на Божествения ред и порядък. Човек като го отрича, иска да тури свой. Това е безумието на „Сврѣхчовека“. Това явление се разпространява до известен предел, после то само себе си ликвидира. В самото него се развиват сили, които го разрушават.“

„Човекът, който немаше сватбарска дреха.“ – Сватбарската дреха е смирението.“

„Срещаш човек с хубаво лице, с правилни черти, но като маска, безжизнено, без израз!“

„А вий търсете първо Царството Божие и Неговата правда – търсете първо Божествения живот. Не се занимавайте с човешките противоречия.“

„Повече от двигателите с които човек днес си служи, използват силата на взрива, взрива на горивата. Когато дойде време човек да пътува с Лъчи, да използва силата на Лъчите, настъпила е вече Новата Култура.“

„Злото разчиства пътя на Доброто.“

„Ние трябва да бъдем верни на нашия закон, закона на Царството Божие. Трите картини: „Първият гълъб“ – лети над водите на потопа, никъде суша, само „Ковчега“, завръща се в него. Ной – човечеството очаква знак за милост. Нема светлина, само една малка надежда – „Ковчега“. Тя живее в сърцата. Това е състоянието на човека. „Вторият гълъб“ донесе клончето, има суша, знак, че милостта Божия се възвръща. Оттеглят се водите – първият знак за възвръщането на Божията милост. Това е състоянието на човека. „Третият гълъб“ носи Светлината, Мира, Братството.“

„Където и да се намирам, аз съм работник на Бялото Братство. Следователно, заплатата ми не се измерва с пари.“

„Затворнишката психика има една много лоша страна – раболепие, доноси, интриги. Това са уплашени хора, смутени душевно!“

„Питам съвременните властници: Кой ще ги избави от това тресавище на лъжа и лицемерие, в което са затънали?“

„И Херкулес слугува на хилавия цар Евристений.“

„Брат Боян да прочете от Йоанна 8 гл., 29 ст.“

Ако пожелаеш на злото зло, ти ставаш като него. Каква разлика има тогава? Христос казва: „Не противи се злomu.“ Подразбира – не бъди като него.“

„Аз съм тук, за да опитам страданията на един обезправен и унижен човек.“

„Доброто – това е Сина. Злото – това е слугата. Синът върши волята на Баща Си от любов. На слугата се плаща.“

„Нашият закон е такъв: Ние споделяме с човека и хляба, и знанието, и опита, който имаме.“

„А сега остава живота ни с Бога. Той е всичко, което имаме. В него е скрито всичко, както в семенцето е скрито цялото растение. И, когато дойде времето му и му се дадат условия, то пораста и възстановява всичко. „И принася плод много.“

„Щастие е да гледаш звездите, даже и когато си зад решетките! Какво нещо е един лъч, дошел от неизмеримото пространство! Той е сила! Той не е само блещукане, което нашето око долавя. Как действа той на ума, на сърцето, на душата, каква вест носи от далечните светове! Да гледаш звездното небе е щастие, даже, когато си зад решетките!“

„Когато срещнеш злото отвън, благодари. Благодари, че е отвън, а не вътре в тебе. Отвън по-лесно ще се пазиш от него. И, когато страдаш от него, пак благодари, че не е в тебе. Учи се от него какво не трябва да бъдеш. То ти показва какъв не трябва да бъдеш.“

Обична моя Мария, Като подготвяш песните на Учителя за печатане, не забравяй и песента „Слънцето греи за добрите хора в света.“

„В служението на Бога всички сме едно. Учителят всякога е с нас. Той ни води в този път. При него ще се съберем пак всички.“

„Време, време, време, има много време. Закъде бързаш? Спомни си килиите.“

„Бъди верен на идеала от младините си – Светлия път.“

„Проповедвайте и показвайте живота на Царството Божие. При Бога ще намерим онези, които обичаме и които ни обичат. Затова го търсим и Го любим с всичкото си сърце и душа.“

„Утринната молитва на ескимоса: „Ставам да посрещна деня. Напускам покоя с движение. Лицето ми се отвръща от мрака на нощта. Светлей пред мен зората на утрото.“ Срецах в една книга тази молитва на северния човек.”

„Любовта към Бога е всичко за нас. В нея намираме утеха. Тя ни дава сила. При Бога ще срещнем всички, които обичаме, и които ни обичат. Тя изпълня живота ни. И, когато човек изгуби всичко, и остане само Любовта към Бога, ще опита, че Тя всичко може да възстанови и да възвърне загубеното многократно. Тя дава и всички условия на живота. Тази идея е прокарана и в книгата на Йова.”

„И при най-тежките условия, и тук в затвора, живота ми е в тези мигове, когато съм с Господа. В тях живея пълно. Всичко е в тях.”

„Каквато е постъпката ти към малкия живот, такава ще бъде и към Големия живот.”

Обична моя Мария, В дома Господен ние сме всякога наедно! Важно е Бог да бъде с нас. Щом Бог е с нас, и най-тежкото бреме се носи леко. Ние искаме да живеем Божествения живот тук на Земята и където и да бъдем другаде. Словото на Учителя ни учи на този живот. Песните Му говорят за него. Песента „Вехади” говори за един живот на душата. Тя въвежда в него. Песните на Учителя са важни, както и Словото Му.

Да градиш върху лъжа и неправда, значи да градиш върху пясък. Като дойдат бурите и пороите, всичко ще рухне. Да градиш върху Истината и Правдата, значи да градиш върху канара. Този дом ще устои на всичко.

О, време, време, време, много време има! Нашите планини ни очакват. Ако трябва, векове ще ни чакат. И ако не тук, по цялата Земя ще ни чакат. Нашите планини са навред. И изворите ни очакват с песен. Листата горски шепнат приказки за нас. Всички те ни очакват с радост, защото живеем в Божието Царство, което е вечно и безгранично. Зората слави Бога нашего, и Светлината пее химни за Него. Ние сме там, където е Той. Това е Неговата милост и благост към нас. Ние сме от онези, които живеят в Дома Господен – днес и утре, тук и навсякъде.

Обични брат Боян, Ние седим тук с висок дух и с голяма любов, защото знаем за какво седим! Предай нашите поздрави на приятелите! Нека бъдат смели и решителни като ученици! Нали първото правило, което Учителя ни даде в Школата беше: „Фир-Фюр-Фен” – без страх и без тъмнина, с обич и виделина. Използвайте и най-малките възможности да се поддържа братския живот. Каквито и да са условията, ние ще работим. Нима Учителя търсеше специални условия?! Той работеше при всички условия. Една среща, един разговор, едно писмо, една братска вечеря, една екскурзия, една песен, и най-малкия израз на братския живот за нас е свещен. Рилският живот да се поддържа. Които имат възможност да отидат на Рила. Които нямат такава, да отиват на Витоша. Сега е време учениците да работят, да се молят, да пеят, да проучават беседите. Животът, който Учителя ни повери, ще опазим. Това е Неговия живот и нашия живот.

Пазете Словото като зеницата на окото си. Това всички да знаят. Поддържайте връзките с провинцията. На братските срещи, които устройват там, хубаво е да отиват и хора от София. И които отиват, да се подготвят

със слово или с музика. „Торбите им да бъдат пълни.“ Това, което Учителя ни е поверил, ще пазим свято. Той е промислил за Делото Си, пригответе условията. Всичко ще дойде на своето време. А ние ще издържим на всичко!

На 5 август имаме редовно свиждане с Мария. Кажете на нея всичко, каквото имаш да ми казваш. Искам да зная всичко за Братството, за Изгрева, за Салона, за беседите, за книгата, издадена във Франция. Получихте ли я, и дали ще излезе втората част? Радвам се, че нашата книга отиде вече да проповядва в света, да разкаже на хората за Учителя, за Учението и за Братството. Нали това искахме? Щастлив съм като си помисля, че постигнахме това. Не се безпокой за мен, аз съм добре със здравето си. Операцията мина сполучливо, хирургите бяха добри, а моя организъм - як и закален, се справи с всичко. Важен е Духа. Духът е всичко! Как казваме в нашата молитва: „Изпроводи ни благия Си Дух да ни ръководи и крепи в пътя на живота.“ Пазете свято всяка дума с която правим връзка с Учителя. Сега вече знаем, че „Бог на Любовта е Бог на живите.“ Предай нарочен поздрав на Методи! Благодаря и на онзи незнаен приятел, който ми изпрати кожата си! Много ми помогна през зимата! Поздрав на всички приятели! В скръбта си да бъдат радостни.

Пиши нарочно на брат Георги, поздрави го от мен! Чувствам тяхната помощ и често мисля за тях. Поздрав на Надя и на Добри и на всички приятели там! Пак ще се видим. Има още да работим за Делото на Учителя. Учителят ще ни даде условия да довършим работата си. Рим беше завладян не от Атила и неговите пълчища, а от босоногите апостоли. „Силният в слабите и Силния в силните.“ Работа, работа, работа, вяра жива! Човекът жадува за Словото на живота. Този гръм и трясък ще премине.

Предай моя поздрав на Мария! Свиждането ни е на 5 август, сряда. Очаквам този ден. Плодовете, които ми изпрати, дойдоха много на време, и бяха запазени добре. Също така и продуктите, които ми донесохте срещу именния ден на Учителя. Сега се храня редовно, ако и по-малко. Чувствам се добре. Напълно съм здрав. Тези дни напускам болницата, връщам се пак в затвора. Мисля си дали може всъщност да бъде затворен един ученик? Хората имат власт над телото. Тежко на тези, които живеят само в телото. От стаята, където сме, се вижда цяла Витоша. Това е голяма утеха за мен. Виждам Ел Шадай, Присое, Резньовите и Замъка. Виждам Мусалла. По цели часове гледам любимите ни места, и духом ходим из тях с Учителя и с вас заедно! Нека приятелите да ходят из планините да се радват на свобода и простор. Това е и моята радост. Искам и Мария да ходи. Така ще се радвам по-пълно с тяхната радост. Поздрав на сестра Василева, на Станка, на Тената! Получих вчера запис от него. Поздрав на Паша, Еленка и Аня, на Буча и Наталия, и на всички приятели в провинцията! Поздрав нарочно и на Братския съвет! Да бъдат силни, смели и решителни! Сега е време за служение. Нема по-голямо благословение от това да бъдеш ученик на Божествената Школа! Това писмо прочети и на Мария, то е и за нея. Поздрав и на теб, мой обичен и верен брат Боян! Пиши на Цанка в Габрово и я поздрави от мен, също и Юрдана! Борис

Обична моя Мария, За нашия път всякога мисля с благодарност! Чист и Свят е той. Път през Вечността. Мисля за Великото Братство на хората, които обичат Истината и ѝ служат. Обична моя Мария, ние живеем в нашия свят. Там ние сме свободни.

„Животът ни е даден, за да го посветим на Господа. Това е всичко.“

„Щом един човек съществува, има нещо хубаво в него. Търси онова хубавото в него.“

„В народните песни се долавя ритъма на природата: поривите на вятъра, ромона на потоците, звъна на стадото. Певецът е стилизирал всички тези впечатления. От тук и този причудлив ритъм, изразен в сложните неправилни тактове.“

„Ние сме ученици на Божествената Школа. „Без страх и без тъмнина.“ „Иде княза на този свят и аз немам нищо с него.“

„Крепостта по-лесно се превзема отвътре.“

„Песните на Учителя говорят за Божествения живот.“

„Добрата молитва ни въвежда в света на Учителя.“

„Бог ни се изявява във видения, в Слово, в Сила, в Добродетел, във всички условия, които ни дава. По хиляди начини ни се изявява Бог, и във всички свои изявления Той е един и същ – Вечния наш Баща.“

„Требва да има хора, които да държат връзка с Бога. Тогава много нещастия се предотвратяват, и условията се подобряват.“

„Учениците на Божествената Школа са по цялата Земя. Те работят. Разбиране трябва. Голямо е значението на молитвата.“

„Временните неща съществуват поради вечните. На временните неща прилича да бъдат временни. На вечните прилича да бъдат вечни. Да виждаш в преходните неща вечните – това е виждане.“

„Човек осветява Името Божие с делата си. Ученикът осветява Името Божие с живота си.“

„Ние проповядваме живота на Царството Божие – живот на Мир и Правда, на Истина и Любов. Ние не проповядваме вярвания, а живот. Словото на Учителя е Сила и Живот.“

„По цялата Земя сред всички народи живеят моите братя – „Родените от Духа. От зорите на времената до сега, те работят за освобождението на човека.“

„Учениците на Божествената Школа се молят, мислят, работят, живеят с много труд подготвят условията, за да се пробуди една човешка душа.“

„Животът ни с Господа е всичко за нас. При всички условия гледай Него да устроиш. Връзката с Бога – това е най-важното. Любов към Бога. Любов към Истината. Това е пътя към съвършенството.“

[28.XI.1961 г.] **Обични брат Боян**, Очакваме времето, което ще донесе условия за Делото на Учителя. /Йоан, 9 гл. 4-5 ст./ „Иде нощ, когато никой не може да работи.“ Ще мине дългата нощ, ще дойдат добрите условия. Като ги очакваме, ние работим непрестанно, за да дойдат те. Ние сме тук, зад нас е Великото Бяло Братство. Това е Божията сила.

В целия Всемир, във всички светове се простира Царството Божие. То ще дойде и тук на Земята. Учениците на Божествената Школа работят за това. В Господнята молитва е казано: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на небето.“ Дълго трябва да се работи, докато се подготвят условията една човешка душа да се пробуди. Учителят призова душите върху които от века е работено. Сега виждам колко е ценна всяка душа, която Учителя е привлякъл и как трябва да ги пазим и подкрепяме! Свещен момент е нашата среща при Учителя! Проследявам пак всяка стъпка, която извървахме с Него. Това е най-голямото благословение за нашите души! Затова всякога благодаря, и тук като съм, душата ми пее песните на Учителя. Ще дойдат добрите условия за Делото. Цялото небе работи за това. Предай моя поздрав на приятелите – верните и истинните! Борис

„Красотата принадлежи на Божествения живот. Тя вдъхновява ученика да се подвизава и да славя Бога.“

„Само в Любовта има свободни. Само Тя премахва ограниченията. Освобождава от затворите. Родените от Духа са свободни. Домът, в който Бог живее, пази го чист и свят.“

„Астрономите казват, че Луната няма атмосфера. Луната има атмосфера, както и всички небесни тела. Състава ѝ може да не бъде като земната, но тя е среда в която живеят разумни същества. Светлината прониква в нея, и Божията мисъл, и Божията Любов чрез нея се предават на съществата, които живеят там. Химическият състав на земната атмосфера е само за Земята. Това е веществената страна. Тя може да бъде най-различна по състав и гъстота.“

„Онова, което правиш в името на Любовта, прави го от всичкото си сърце и душа. То изпълня живота ти. То те приобщава към Великото Братство.“

„Разговорите на Изгрева ще носят заглавие: „Първият лъч на изгряващото Слънце.“ Една от главите на книгата за учениците „Ел Шадай“, ще носи заглавие: „Изгревите на Слънцето“.

Тук, в Школата на Черното Братство, изучават се предмети, държат се изпити, развиват се качества, събуждат се сили. Сериозна Школа е тя! Това, което се изучава тук, е необходимо, за да се направи сравнение.“

„Когато Божия Дух докосва Земята, цветята цъфтят, птичките пеят, човека мисли. Когато Божия Дух докосва Земята, ражда се красотата. Тогава идват и всички блага на живота.“

„Когато всичко отпадне, и остане само Божествения живот, Той има силата да възстановява формите, и да извиква условията.“

„Новият човек иде на Земята. Той мисли, чувствава и работи. Такава е Божията воля. Ние принадлежим на голямото семейство на „Родените от Духа“. То живее във времето и пространството, но живее и извън времето и пространството, т.е. във вечността.”

„Приемай малките блага с благодарност – една глътка вода от изворчето, късчето хлябче, вдишката чист въздух, една крачка на свободата. Благодарни за всичко! Щом го приемаш с Господа, то е неопценимо. Благодарни на птичката, на зелената тревичка, на облачето в небето. Благодарни! Животът е служение на Бога, Молитва, Химн на Всевишния. Тогава твоя Мир е на здрава основа.”

„Божие присъствие е важно. То носи всички добродетели. Извиква Правдата и осветява Истината. Всякога призовавай Господа.”

„И, когато всичко отпадне, и всичко загубиш, ще остане само Божествената искра, която е всичко. Тя всичко може да възстанови многократно.”

„Бог ни говори чрез Светлината – чрез багрите. Бог ни говори чрез уханието – чрез ароматите. Ала най-мощно от всичко е Словото. То прониква дълбоко в душата, преобразява, оживява, просветлява. Изучавай всякога Божия език. Това е пътя към съвършенството – пътя на ученика.”

„Господ подготвя условията за нашето излизане, условията за работа на Братството. Ние се молим тъй: „Господи, дай свобода и простор за Делото си. Нашият живот и живота на Братството е един живот.”

„Призовавай Господа на всяко време и място. Хвалете името Му, за да дойдат добрите условия за всички. Това намалява злото и предотвратява нещастията. С Божие присъствие иде живота, силата, красотата. „Дето е Господ, там съм и аз.”

„Временният живот е породен от Вечния живот. Виждай във временния живот Вечния живот. Временната красота е породена от Вечната красота. Виждай в преходната красота вечната.”

„Къде е расло това цветенце, и къде е слявило Бога?”

„Човек, който еднаж е изгубвал всичко, оценява малките блага, и благодари за всичко. Постъпките му са молитва, делата му служение.”

„Комунистите са опитани дали са справедливи, обичат ли Истината, премерени са на везните и са намерени „леки”. Такива немат бъдеще.”

„Природата е допуснала страданията, за да предпази човека от най-опасната болест – вкоравяване на сърцето.” [12.XII.1961 г.]

„Това малко цветенце проповядва Царството Божие. На тази основа е Великото Братство.”

„Ние проповядваме Царството Божие със здрав и хубав живот. Може и със Слово да го облечем, но силата е в живота. Мисълта е дреха на Божествения живот. Чувството също е дреха. Всеки, който вижда и опитва този живот, ще си вземе това, което му е необходимо, и толкова, колкото му трябва. Така и той е свободен, и който дава е свободен. Не морализирайте хората. Ако нещо им хареса, нека го приемат по свобода. Божественият живот изпълня Всемира. Безброй много същества във всички светове го изявяват. Какво от това, че на Земята някои хора са още деца, и се забавляват? Един ден и те ще почнат да учат и да мислят. Тъй работи Бялото Братство. Покажи живота на Царството Божие и остави хората свободни. Бъдете като извора в планината – той си тече. Който и да дойде, ще си вземе колкото му е необходимо.”

„Времето. Има едно относително време – „човешкото време”, поредица от часове, дни, месеци и години – достатъчно за ограничените човешки представи. Ала има и друго „время”, време на духовния свят. В него нещата и явленията са обединени в едно, по съдържание. Съдържанието, еднаквото съдържание определя тяхната едновременност, или съвременност, ако и да ги разделят векове. Ние казваме: „Съвременници сме.” Значи сродни явления – може да са станали преди хиляди години или сега, или след хиляди години в бъдеще – те принадлежат на едно време. В съвършения Божествен живот нещата съществуват вечно, пребъдват всякога и навсякъде. Те пораждат времето в материалния свят, и се явяват тук в една последователност, която наричаме „время”.

„Има само един велик и славен път на живота – Служението на Бога. В това седи Учението на Христа. „Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Онзи, Който ме е проводил.” Това е Учението на Учителя.”

„Пътят на ученика е служение на Бога. Това е посвещение. Като служиш, не да се чувстваш принуден, а това да бъде за теб извор на радост и мир. Това е Радостта и Мира на Божествения живот. Това е благословието на Учителя.”

„Посетих и видях света на онеправданите и забравените – „Онзи свят”.

„Духът на Учителя преустройва днес света. Въздава за неправдите, възстановява Правдата, туря ред, събаря затворите и отваря тъмниците, освобождава и благославя. Има ли от какво да се страхуваме? Ученикът на Учителя нема страх нито от смъртта, нито от условията. Учителят устройва пътя ни. Бог е, Който дава всички условия.”

„Князът на този свят” ни хвърли в затвора, но той не може да ни откъсне от Божествения живот. Казано е в молитвата: „Аз съм в пътя на Истината и на Божествения живот. Туй право никой не може да ми отнеме.”

„Какво чудо е това малко бръмбарче, полирано като че излято от метал! Това е „Козмичен кораб”. Едно разумно същество от далечен свят е създало тази форма със своята сила и интелигентност, за да посети

нашия свят, и да го изучава. Какви уреди, какви инсталации, какви органи е създало то, и в толкова малка форма! Колко са тежки и тромави космичните кораби на съвременния човек! Разумните, напреднали същества си служат с малко материя. Колкото по-интелигентно е едно същество, толкова с по-малко материя си служи. И човек един ден ще може да проектира своята мисъл да създаде една форма в един далечен свят, да го посети и изучава. Тъй пътуват разумните същества."

"За кой ли път човечеството преживява „преселението на народите" – нашествието на монголите? Потомците на древните завоеватели днес пак надигат глава. Една трета от човечеството е тулено на работа, за да подготви похода им към света. Дали ще се намери един нов „Аеций", който да спре „Атила"? В своята книга „Европа и Русия", Данилевски отделя голямо място на проблема „Защо Запада мрази Русия?" Той не може да посочи причината. А тя е в далечното минало. От там са идвали всички нашествия на завоевателите. Човек и досега не може да забрави бедите и страданията, които са му причинили. Западният човек инстинктивно чувства опасността, макар да не си дава сметка за това. Събужда се в него спомена на миналите поколения."

"Защитните средства на организма са най-различни. Едни са материални: прегради, покривки, изолации от вредители и вредни влияния, други са химически средства – вещества, които жлезите и органите отделят в кръвта и чрез тях предпазват организма. Но организма има и други средства. Той има една магнетична и електрична дреха, която го предпазва от вредни лъчи и течения. Организма разполага със система от силови центрове – „Чакри". От тяхното правилно действие зависи здравето. Те свързват човека с непознати светове. Тази силова система подхранва човешката мисъл и чувство. Те имат силата да достигат до неизмеримите пространства на Вселената."

"Където и да работите, каквото и да работите, работете като ученици на Учителя, с Неговия Дух и Сила, с Неговата чистота и Мъдрост. С делата си да славите Бога. Животът е служение на Бога. „Без страх и без тъмнина. С обич и виделина" Има ли от какво да се страхувате? Ученикът няма страх нито от смъртта, нито от условията."

"Всички добродетели, всички качества и сили, с които човек устоява, бори се и твори, идат от Божествения живот в него. Като изучаваш хората, наблюдавай как Бог се изявява в света – в необозримо разнообразие и красота. Христос казва: „Отец ми работи, делата Той прави". В това седи Учението на Христа."

Обична моя Мария, Денят на Учителя. На вечерята прочетете 15 гл. от Йоанна. Ние отправяме нашите молитви към Бога да ни подкрепя и ръководи във всичко за делото Си. Това е нашия непрестанен зов. Да ни даде Той условия да довършим работата си. Тъй казва Учителя: „Аз в тях и Ти в мене Отец, да бъдем едно."

Във Великия Божествен живот ние сме едно, и винаги наедно. „Благословен е Учителя ни, Който ни води в този свят път." [26.XII.1961 г.]

Обични брат Боян, Годишнината от заминаването на Учителя. Припомням си завета Му, последните думи, които ми каза: „Любов към Бога. Любов към Бога. Любов към Бога. Това е всичко. Това е всичко. Това е всичко.“ Това е нашия път, завещан от Него – Пътя на ученика.

За деня прочетете 15 гл. от Евангелието на Йоанна. Борис

[5.V.1962 г.] Лесичево. Работата, която тук извършваме е символична. Комунистите нема да могат да минат без нас. Ние ще довършим строежа. Ще поправим грешките. Защо тогава, трябва да ни гонят? Кой ще устои на Божията правда? Кой ще се противи на Божията Истина? Учителят казва: „Мен ме интересуват учениците.“ Заради учениците Божието благословение иде за всички.

Милиони години взема на природата, докато създаде една съвършена форма. Служа на Бога и със занаята си. По Негово повеление споделям знанието и опита, който имам с всички. Ние се движим с Божията сила. Опитвал ли си положението на неподвижност? Да се движиш е щастие. Какви блага ни е дал Господ! За всичко благодарим!

Материалните грижи изместват човека от пътя на душата му. Като потъне в материалните блага и грижи, какво остава от идеите? – Нищо! Изчезва светлия мир. Следвай „Чистият и свят път на светлите души.“ И казва изкуителя на Христа: „Превърни тези камъни в хлябове.“ „Камъните“, това са материалните грижи. Може ли човек да се ограничи само с материални грижи и интереси?

Да овладееш едно свое желание, една своя слабост, да изправиш една своя погрешка, това е работа. Това е подвиг. Каква воля трябва! Казано е в Псалом: „Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ Това се отнася до учениците. Те трябва да победят и овладеят своите желания и страсти.

„Глава на твоето Слово е Истината.“ – Всеки слънчев лъч, всяко цъфнало цветенце, всеки полъх на ветреца принадлежат на нашия свят. „Домът Господен“ е нашия Дом.

„Има един прекрасен живот, него търсим ние. – „Живот на благия Божий Дух.“ Ученикът е носител на живота на Божия Дух. „Служители на Любовта“ – това е нашия път.“

„Аз съм тук в затвора, но моя свят сияй в светлина, моите братя са свободни и радостни. Където и да сме, ние имаме Мира, който нашия обичен Учител ни остави.“

„По цялата Земя, в цялата Вселена душите, които любят Бога са обединени в едно велико Братство. Псалмопевецът го нарича „Домът Господен“.

„Случайност“ ли? Не, но една Велика Разумност, един Велик Разумен Свят движи нещата. Той повелява на всички. Неизразимо хубаво е да уповаваш на Господа!“

„Живота затова е хубав, защото ние сме различни. Какво щеше да бъде, ако бехме еднакви?“

„Приобщавай се тихо към Господа. Бъди всякога в съгласие с Него. Едно с Него – това е същественото.“

„Колко отдавна не бях слушал тихото ромолене на дъжда – песента на вечния живот! Щастието е в онези мигове, като живеем с Господа. В тях е смисъла на живота.“

„От далечна звезда достига лъч до нашето око. Човешкият мозък има чудната способност да усили този лъч милиони пъти, и от него в нас се ражда една мисъл, едно чувство, една идея. Човек разговаря с Всемира.“

„За нас е естествено да споделим с човека и хляба и знанието си. Защото ние принадлежим към Великото Бяло Братство.“

„Колко е хубаво да гледаш как се обличат върбите с листа!“

„При всички условия, и при най-ограничените, ние ще следваме пътя в който Учителя ни въведе и учи.“

„Истинската работа е в това: да издирваш душите, които Бог е призовал и определил. Да им помогнеш да намерят пътя си към Него. Учителят казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец ми не го привлече.“

„И днес хората си създадоха кумири, и им се кланят. Това е някаква нужда в тях. И там е нещастията им. Христос казва: „Аз съм пътя, Истината и Живота.“ Учителят е идеала.“

„Не създавайте големи организации, работете на малки групи без шум. Големите и шумни организации са отклонение от Божествения порядък. В тях други неща заемат централно място, а не идеята за Бога. Хората са създавали такива организации и в миналото, създават ги и днес, обаче, те винаги са в борба с Божествения ред и порядък.“

„Мълчанието е за предпочитане сега. Колкото по-малко се говори, по-хубаво. Ученикът на Божествената Школа работи и мълчи. Търпението е качество на ученика.“

„Божественият ред и порядък е в нас и вън от нас. Внимавай да бъдеш винаги в съгласие с Него. Това си ти, това е той – едно цяло и неделимо. „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.“ Единство – това е Божественото Учение, Учението на Учителя.“

„Търсете най-скромния външен израз, при най-богато вътрешно съдържание. Това да бъде правило за вас в живота и в работата ви. Властта, богатството, външния блясък и шум са отклонение от пътя.“

„Глава на Твоето Слово е Истината.“ Истината – бъди верен на този принцип винаги.

„Всичко хубаво е вечно, защото произтича от Бога. Да го откриваш, да поддържаш връзката си с него, това е пътя на ученика. Поддържай връзката си с Бога при всички условия.”

„Помни и не забравяй за какво си в затвора. Помни и не забравяй за какво си пратен на Земята. Душата ми пее хваление на Господа.”

„Погледни, житата растат и вече изкласиха. Велика работа се извършва сега. Творческите сили на Слънцето работят.”

„Ти живееш в Домът Господен, закъде бързаш? „И ще живея в Домът Господен дълги дни.”

„Всяка минута, когато мислим за Господа е спечелена. Тя ни принадлежи във Вечността. Тя е турена в Божествената каса.”

[Май 1962 г.] „Аз съм тук и мисля за тебе.”

„Нектара в цветята иде от Божията Любов. Как ще поддържаш връзката си с Бога? - Като Го любиш. Като вършиш Неговата воля. Като осветяваш Неговото Име. „Освети ни чрез Твоето Слово. Твоето Слово е Истината.”

„Бъдете свещеници и служители на Бога Живаго.”

„Видях Божията усмивка. Усмихна ми се Бог и ми рече: „Аз съм тук и бдя над тебе.” Господ ми се изяви с усмивка. Благ и милостив е Господ.”

„Господ ме е пратил тук на работа.”

„Бог не съизволява в смъртта на грешния.” „Молете се за онези, които ви гонят.” „Гледайте на ближните си както Бог гледа.” „Любете враговете си.” Това е пътя на ученика.

„Човеците станаха коравосърдечни като идоли. Но явиха се и човеци милосърдни като ангели.”

„Бог е вечен и безграничен. Радостта иде от общението с Него. Когато общуваш с твоя приятел, ти с Него общуваш. Защото Бог е Любов.”

„Би требвало мислите на ученика да се нарекат „Първият лъч на Изгряващото Слънце”. Нашият живот и нашата мисъл са свързани със Слънцето.”

„Дъха на цветето е говор. Чрез него ти разговаряш с Бога. И когато вкусиш един зрял плод, ти разговаряш с Бога. Когато мислиш и се молиш, когато работиш и твориш, Бог е с теб и те ръководи. Нема по-хубаво от Божието присъствие в живота.”

„Всяка тревичка върши своята работа в общия живот. Животът иде и се оттегля ритмично. Обаче, той не се повтаря. Никога не е еднакъв. Във всеки импулс има нещо ново, което за пръв път се изявява сега. В това е неговата неотразима красота и сила. В това е неговия смисъл.”

„Всяко място на Земята е взел на сили магнетични и духовни. Когато Бог ни постави да работим някъде, Той знае защо ни е пратил там. Ние сме Негови работници, това е най-хубавото положение. Бог, Който дава всички условия, ще ни даде и напред добри условия за работа. Ученикът се моли тъй: „Господи, дай свобода и простор за Делото Си.“

„Земята е на Господа. И Небето е на Господа. Всичко е на Бога моего.“

„Човек и не подозира какви тайни крие още светлината – видимата и невидимата. Как въздейства тя върху твърдата материя, как изгражда формите, как внася живота в тях? Животът не е неизменно свързан с едни и същи форми. Той може да се изявява и в други форми, по хиляди и хиляди начини. За живота мисли като вечен и безграничен.“

„Служение на Бога в Дух и Истина. В това е силата. Където ме прати Бог, там съм.“

[Април, 1962 г.] „Великата Разумна природа е оградила най-големите свои блага с препятствия и мъчности. Трудно се достига до тях, но струва си усилията.“

„Енергиите се превръщат една в друга. Подобно нещо става и с душата. Тя прониква лесно от едно състояние в друго, и при всички състояния тя е все същата. Чудесни Божествени закони водят човека, определят пътищата му, срещите и условията му. Това е велика наука.“

„Ние се молим с Вера и Упование. Божият план се изпълнява, но за това се иска време. В живота има ритъм, мелодия и хармония. Разбиране трябва.“

„Само формите се менят – същината остава. Красотата и силата на живота седат в движението. „Движение, учение, работа.“

„Който еднаж се е изявил, пак ще се изяви. Не е било време, когато той да не е съществувал – може в други свят, в други състояния, в други условия.“

„Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ /91 Псалом/ Това се отнася за учениците.

„Неизразимо хубав е Божия живот. Да пребъдваш в него, това е щастие. Пребивавай винаги в Божия Дом.“

„Изучавай проявите на хората – добрите и лошите. Те са барометър, по тях познаваме какво ще бъде времето – благополучие ли иде, или нещастие. Това са свършени и чувствителни уреди на природата. Думите, постъпките, мислите и чувствата показват какви сили функционират в дадения момент в природата.“

„Господи, едно желая: да слушам Твоя глас, да гледам Твоето лице.“

„Всяка беседа на Учителя е откровение.”

„Каква тишина има пред зазоряване – най-хубавата!”

„Които страдат, извършват една голяма работа за себе си и за човечеството.”

„Много от нашите чувства и мисли идат от далечни слънца и планети. Наистина ние водим един космичен живот.”

„Има светлина безплодна, това са обикновените човешки светили. Има светлина жива, плодотворна. Такава е светлината на Слънцето.”

„Какъв е живота в безграничната Вселена, в неизброимите нейни светове, Слънца и планети, ние можем да съдим от живота на Земята. Той е само безкрайно малка проекция на Големия живот.”

„Молитвата е благодарност за обилната Божия милост към нас.”

„Всички религии почиват върху вярата във Вечния живот.”

„Комунизмът е забавачница на човечеството. Това са децата, които се забавляват и упражняват. Ние трябва да се пазим да не изпадаме в такова положение, да се занимаваме с праздни работи.”

„Моли се Бог да ти даде сила. Силата иде от Божия Дух. Имаш ли сила, можеш да работиш. Може да се молиш колкото искаш над парче желязо, то на подкова нема да стане. **Но помоли се за сила,** със силата може да направиш подковата. Може да се молиш колкото искаш над нивата си. Тя ще остане неорана. Помоли се за сила, с нея можеш да изореш нивата си.”

„Бъди благодарен за всичко! Всички блага идат от Бога. Ти живееш в Бога, опитваш Любавта Му. Какво повече искаш? Гледай с вяра в бъдещето. Гледай с вяра, за всичко благодари! Божията Любов носи всички блага на живота. Има ли нещо за което да се безпокоиш? Търси Божия живот навсякъде. Приобщавай се към Него. Велик е Божия живот и необятен. Той изпълня Вселената.”

„Божият дом е моя дом. Божият живот е моя живот.”

„Мисълта се движи със скорост по-голяма от тази на светлината. Мисълта може да застигне светлината и да възстанови отдавна минали събития и картини. Мисълта може да вижда в миналото и в бъдещето. Това е виждане в духовния свят.”

„Душата има нужда от простор и свобода, от небе и светлина, от слънце, облаци и въздух. Домът в който живеем са нашите планини. Образ на идеите, стремежите, мислите и чувствата ни.”

„Учудва ме, че хората не чуват Божия глас. Че Бог ни говори чрез плодовете. По-добре, че сме гонени. Така Братството се пречиства.“

„Щом сме пратени тук, пратени сме за работа. Закъде ще бързаш? Велик е Господ!“

„По-добре, че работим при трудни условия. Тъй силите се поддържат, съзнанието е будно и има чистота. Лошите условия при които сме сега, ни пазят от онази напаст човешка, алчна и жадна за блага и корист, за власт и почести. Тя е, която всичко хубаво покваря.“

„Ние принадлежим на великото семейство на Божия Дух. То населява Всемира. То живее във вечността. От какво ще се смущаваме, от какво ще се боим? С Божията сила ние успяваме в живота си. С Божията светлина ние виждаме, разбираме и растем. Бога ние опитваме като живот и знаем, че всички блага идат от Него. Хората се съмняват и Го отричат. Това е невежеството в света.“

„От край време ние сме гонени. Такъв е нашия път. Такива условия ни са нужни, за да растем и укрепваме, за да вършим нашата работа. Само тъй ще издирим и привлечем онези души, които Господ иска да спаси. И при тези условия ние вършим Божията воля. Ние сме благодарни в страданията и в гоненията. Нашата радост е чиста, тя грее в душите ни.“

„Чрез молитвата ние черпим сила да успяваме в живота си.“

„Ако Господ ни е пратил тук, за да се пробуди някоя душа? Ние трябва да вършим работата си, където и да бъдем, при всички условия.“

„Двата пътя“ – стазилекция Учителят започва Окултния клас. „Двата пътя“ – стоят пред съвременния човек. Единият път е път на отричане от „даровете на Изкусителя“. Това е пътя на Христа. В другия път човек приема „даровете“, и му се покланя, т.е., подчинява се на неговата воля. Властта, богатствата, славата на царствата земни са само мираж на щастieto!“

„Братството ще бъде център не на богатство и власт, а на светлина, истина и красота, на мисъл, поезия и музика. Които ги обичат и дирят, ще се привлекат и ще дойдат. Христос казва: „Аз съм вратата. Който влезе през мен, ще се спаси. Ще влезе и ще излезе и обилна храна ще намери.“ „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно.“

„Ние показваме на човека Божествения живот, както ни е учил Учителя – Живот, Светлина, Истина, Свобода, Братство, Музика и Красота. Това е нашето богатство и власт. Който обича и дири това, ще дойде при нас.“

Обична моя Мария, Представям си понякога как се завръщам в „Малкия дом“! Всъщност аз никога не съм напускал „Малкия дом“. Аз в него живея. „Малкия дом“ – това е един живот, нашия живот, един свят, нашия свят. Той не е само обстановка. Колкото е скромен и простичек, толкова е чист и светъл.

Обична моя Мария, Господ ще отвори вратите на затвора и за мен и за Братството! Ние имаме търпението на учениците.

Виждай в небето Божието лице.

„Живот без Бога“ – значи живот без морал. Това е животинско състояние. Моралния закон иде от Бога – най-висшия закон. Той е, който прави човека човек. Силата е в моралния закон. Отстъпи ли от него, човек губи силата си. Без морал не може да се устрои добър живот. Без Бога няма радост.

Такова е въздействието на Словото на Учителя: като прочете беседа, човек става по-добър. Велико благословение е Словото на Учителя! Струва си да понесе човек всички страдания заради него.

Присъствието на Духа се изявява в Мира, в Светлата мисъл и Благото чувство.

Казвам на моите тъмничари: „Кой ви дава право да контролирате човек да мисли и чувства? Вий сами сте си присвоили това право, никой закон не ви го дава. Това е престъпление. Всъщност само постъпките можете да контролирате. За тях има решетки, вериги, затвори. Но може ли да уловите мисълта? Да затворите, да спрете нейния полет? Можете ли да турите преграда на чувствата?“

[Март, 1962 г.]

„Има един древен закон на рицарите, наречен „Съд Божий“. Този закон днес действа спрямо онези, които посегнаха на Братството.“

„Законите на Светлината са Божий закони. Законите на физиката са Божий закони. Между науката и Божествените закони няма противоречие. Има пълно единство. Науката изучава Божиите закони.“

„Духът в нас ни разкрива Бога. Той ни учи. Когато Духа присъства, ние виждаме Божието лице и в небето.“

„Религиите са само обстановка при която душите изявяват любовта си към Бога. Същественото е Любовта към Бога. Може ли тогава да има противоречие между верите?“

„Ние имаме „Добрата молитва“ от Учителя. Ние живеем с нея. Какво по-голямо богатство от това? Ние призоваваме живота на Учителя чрез Молитвите, които ни е дал, чрез песните и Словото Му. Тъй живота на Учителя продължава в нас.“

„Нема по-хубаво от това човек да бъде свещеник и служител на Бога живаго!“

„Живота на учениците на Божествената Школа е чист и светъл.“

„Мислите и чувствата са като птичките в простора – те са свободни. Ала има тъмничари, които са намерили примки и за тях. Цели епохи човек е бивал потискан и угнетяван. Само душата и духа са свободни.“

„Като уча затворниците на занаят, това е идея на Учителя, аз върша Неговата воля. Той казва: „Затворниците да работят.“ И ето, аз ги

уча, пък същевременно то е и случай да им покажа нещо от Божественото Учение."

"Нека да благодарим за промените в живота. Би било ужасно, ако не ставаха промени, ако нямаше движение. Промените стават по Божие повеление."

"Гледай небето с обич, като че гледаш Божието лице."

"Това е идеята на писателя: като говори, като пише, да се чувства не писателя, а Божия живот. Христос казва: „Отец ми върши делата." Важното е във всичко, което вършим, да славим Бога, а не себе си. „Да се прослави Бог." Всичко, каквото вършим да бъде тъй, като че го върши Учителя. Това е Неговия живот в нас. Той продължава във Вечността, той продължава в безкрая. Той е в цялата Вселена. „Всички вий от моето взимате", казва Учителя."

"Земята е пълна с разбити идоли човешки."

"Бог е живот. Като Го възлюбим и приемаме, тогава познаваме Бога – имаме Неговия живот в себе си."

"У когото е Любовта, той служи, той е щастлив. Другите са нещастни."

"Ти живееш, защото Бог живее. Какво повече иска човек?"

"Като призоваваме всеки ден Учителя чрез молитвите, песните и Словото Му, ние приемаме Неговия живот, следователно Той живее. Използвай всички условия, каквито и да са те, за да призоваваш живота на Царството Божие. Така ти си свободен."

[1.IV.1962 г.] **Обичний брат Боян**, един ден с Учителя струва колкото цял живот. Представяш ли си сега какво богатство имаме ние! Това е нашата скрита радост. Ние виждаме кое е същественото и колко е празен и суетен този шум в света. Лъжата и днес шестува с фанфари и блясък, както в миналото, но ние нямаме нищо с нея. Старият езически свят издига пак своите идоли и Божества, олтари и капища, тържества и церемонии, блясък и празен шум замайват човека. Ние, обаче долавяме тихите стъпки на Учителя. Неговите стъпки в света, когато посещава душите с мир: „Аз съм Пътят, Истината и Живота." Всичко е в това: да отделяме света настрана и да търсим Него непрестанно. Учениците на Учителя, които познават вечния живот, не могат да се смутят от временните условия, в които се намират.

Обичний брат Боян, Прочетете от Евангелие на Йоанна, 1 гл., 14 ст. и 1 гл., 51 ст. Това видяхме и за това свидетелствуваме. Нашият път е чист и свят, нашата работа без шум, без блясък, задълбочена и смирена. Всичко да бъде скромно, с най-малките средства, това е пътя на учениците, път към Царството Божие. Много неща научих и разбрах тук в Школата на другото Братство. Видяхме това, което не трябва да допушаме в нашата работа. Затова Учителя ни прекара да минем и през там. Истина, Чистота, Святост, Скромност, Смирение - това е нашият път. Хубав урок, който няма да

забравим и всякога ще помним! Обични брат Боян, приеми моя поздрав за нашата духовна Нова Година, за нашия светъл празник на Пролетта с който почваме и Паневритмията! Живият кръг на Паневритмията продължава, той е за благо на всички човеци и ние ще го поддържаме, макар и мислено, и ще участваме в него, при каквито условия и да се намираме. Живият кръг на Паневритмията, първото и най-малко движение на Новия живот. То постепенно ще се засилва докато обхване като мощна вълна душите, които Бог е призовал и определил да вървят в Неговия път. Аз знам, Бог ще укрепи и възрасти основанието, което Учителя положи в този народ. Това е нашата молитва и нашата работа. Поздрав на теб и на верните приятели! Бъдете бодри духом! „Без страх и без тъмнина.” Б.

„Господ казва на Израил: „Колко пъти исках да те привлека и да те приюта.” Човекът и днес блуждае и едва се е освободил от един идол, почва да изгражда друг. И тази „Страна обширна, страна велика, страна на господари и страна на роби” все си е такава и днес. Ала участта на всички идоли е една – видението на Данаила: „Откъсна се камък не от човешка ръка, и удари идола в нозете, и всичко се срина вкупом.” И докога ще бъде това? Докато човек намери Бога Живаго и Нему послужи. „Не дойдох моята воля да сторя, но волята на Отца ми, Който ме е проводил.”

„Учениците на Божествената Школа вършат своята работа: молят се, мислят, благодарят, работят. А някъде по Земята, близо или далеч, едно нещастие се избягва, живота на хората се подобрява, светлината просветява съзнанието на един човек, посещават го светли мисли, идат добри подтици. Странни и неведоми са връзките между душите. Учениците вършат работата, която Бог им е възложил.”

„Всичко, което не е Истина, ще бъде изгорено с огън.”

„Бъдещето е това: постепенно Божиите дни ще се увеличават, а човешките ще се скъсяват. Царството Божие иде на Земята. Виждане – значи да виждаш живота на Царството Божие.”

„Небесният огън”, където се появи, с него идва и живота. Той е извън формите, но се изявява и във формите. Четете притчите за Царството Божие, за да Го познавате и различавате, да го приветствате и да го посрещате, да го приемате и изявявате. Старият живот отминава шумно. Царството Божие иде тихо, незабелязано. Дръжте се за Божествения живот в мислите, чувствата и постъпките си. Живейте в „Домът Господен”. Търсете Царството Божие, в Него е силата, в него е вечния живот, в Него е всичко.”

„Молитвата да се превръща в живот. Тогава тя е силна. Молитвата да бъде в теб извор на живот вечен. А ти да не напушаш Царството Божие. Дръж се за Него. Който живее в Царството Божие, той е щастлив при всички условия. Който живее в Царството Божие, той е свободен при каквито и условия да се намира. Извън живота на Царството Божие няма Истина, няма Свобода, няма Щастие.”

„И малкото кокиченце, теменужката и здравеца са служители на Великия живот. Те поддържат красотата, те принадлежат на Великия живот

на който принадлежи всичко възвишено и добро, всяко благо и всяка истина. Ние принадлежим на Него и сме едно с Него.”

„Не обичам човека в стадно състояние, когато го движат инстинкти, страсти, интереси. Обичам човекът, който има образ, решава своите задачи, бори се, влага свой вкус и разбиране в живота, отстоява за своя мироглед, създава своя мир, има свое отношение към Бога, мисли и чувства. Той е тъй оригинален, както цветенцето в ливадата. Отличава се от другите, но влиза в общата красота. Участва във Великото съзвучие като чист огън. Всеки, който иска да превърне човека в маса, да го използва като безлична сила, е враг на човека.”

„Сянката на „Чингис Хан“, древния завоевател, пак пада зловещо върху Земята.”

„Отвратително и противно нещо е увълчения човек! Каква напасть е това! Кой ще избави човеците от вълците? Христос казва: „Аз съм вратата.” „Всеки, който прелазва от друго място, е крадец и разбойник.” Христос е пътя, спасението на човечеството. Какво добро може да очакваш от човек без Бога?”

„Много неща научихме в другата Школа. Най-вече какво не трябва да допускаме в нашата работа. Градете върху „камък”, т.е., върху Божествените добродетели – Истината, Чистотата, Святостта, Смирението. Това е нашия път.”

„Съвременният човек минава през съблазните на Христа – „Превърни тези камъни в хлябове.” - „Хвърли се от покрива на храма.” – „Земните Царства и тяхната слава ми са дадени. Ако ми се поклониш, ще бъдат твои.” Сега са времена на изпитания. Учениците, които имат Духа на Христа, ще устоят. Трагедията на съвременното човечество е, че се поддава на съблазните. Учителят казва: „Мен ме интересуват учениците.” „За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува.”

„Йоан, 1 гл., 14 ст. и 1 гл. 51 ст. Това видяхме и свидетелствуваме за него. Това е нашия чист и свят път: никакъв шум, никакъв блясък, скромна и тиха работа в чистота и истина - нищо излишно. Този път ни показва Учителя – пътя към Царството Божие.”

„Езичеството е култ към себе си. Поклонение и служение на себе си. Христовият път е път на служение и жертва – път на синовете Божий.”

„Ние сме пазители на Божествената искра, която Учителят донесе. Пазете я като зеницата на очите си, докато дойде времето ѝ и условията ѝ. Тогава ще се разгори в сърцата и душите на мнозина, и ще бъде тяхно спасение.”

„Днес Братството е в затвора, мога ли да бъда аз свободен? Беседите на Учителя изземват и унищожават. Материалната основа на Братството отнеха, събранията преустановиха, Паневритмията забраниха, нанесоха „удар” на Братството. Но трябва да знаят тези хора, че Братството ще бъде свободно. Какво искат от нас? Ще дойде и моето

освобождение, предвестник на освобождението на Братството. Такова освобождение искаме ние."

"Хората не са излезли от езичеството, покланят се на реликви, издигат паметници, събират кости, правят мумии, градят гробници. Това е стария път – поклонение на мъртвата материя, път на илюзии и заблуждения. Това са временни неща, преходни работи. Пътят на Духа е път на Истината, Свободата, Път на живот вечен. Обреди, церемонии, тържества, разкош и шум, масови манифестации, това са все същите стари заблуждения. Пътят на Духа е светъл и свят! Той е път на Синовете Божии. Търси винаги Духа. Призовавай Го със смирение и Любов. Това е пътя към Царството Божие."

"Ние сме носители не на вярвания, а на живот – „Живот на благия Божий Дух.“ [13.III.1962 г.]

"Ако не можеш да видиш Бога в живота, който ти е дал, във всички блага на живота, в твоите близки и в себе си, къде ще го видиш другаде? Бога ще виждаш във всичко най-хубаво и възвишено, във всичко, което е добро, разумно, справедливо, във всичко най-съвършено."

"Защо човек, трябва да иска нещата да стават не тъй както са в Божествения ред и порядък? Това значи да поставя себе си над него. Приобщавай се с любов към Божествения живот, бъди едно с Него, изучавай Го, разбирай Го, издирвай Го. Това е Школата на Учителя."

"Бог разговаря с нас чрез Светлината."

"Духът има власт над времето и пространството. Той може да застигне времето, отдалечило се със скоростта на светлината в безграничното пространство, и да го върне." [9.I.1962 г.]

"Храни душите ни с небесния Си хляб." Да изучаваме Божествения живот и да го издирваме, това е нашия път. Това е небесния хляб. „Укрепвай ни със силата Си да успяваме в живота си." С Божията сила успяваме в живота си."

"Ученикът познава Учителя си в малките и във великите явления на живота. „И това е живот вечен, да познае Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил."

"Във всяка работа, която вършиш заради Учителя, била тя и най-малката, влагай всичката си любов, внимание и търпение. Тъй работи ученика."

"Обрядите, церемониите, външните форми, не са най-важните. Всичко е в Духа и в разбирането."

"Ето Бог ми подари втори живот, сила и здраве. То не ще е, за да ги затрия в цимента и камъка, а да върша работата, която Учителя иска от нас."

"Вярата в Бога е „Сила жива, изворна, течуща." Който прави добро, има вяра. Който върши правда, има вяра. Който дири Истината и служи свято,

има вяра. Който изявява Любовта, има вяра. Който има Мъдростта, има вяра. „Сила жива изворна текуща.“ – Вярата в Бога е живот призебен.

„Вярванията, формите, обредите, не са съществено. Живата вяра е всепобеждаващото оръжие, което Бог ни дава.“

„Който живей с Бога, издържа на всички условия. В святия път, в светлия път и горчивините са сладки, и мъчнотиите са леки, и изпитанията са благословение. Святият път и светлия път е път на служение, учение и работа. „Ний ще ходим в тоя път на Светлината.“

„Нема по-хубаво от това, да извикаш в човека Божественото негово естество.“

В „Абсолютното време“ има закон: „Един миг може да се превърне във вечност, и вечността може да се събере в един миг. Зависи от интензивността на живота и от съдържанието.

„Ние сме верни на нашия закон: споделяме с човека брат, както късче хляб, тъй и знанието и опита си.“

„Никой не може да ни отдели от хубавия живот, който Бог ни е подарил, който сме живели, и който живеем.“

„Преживял ли си опитността на Йова? – Всичко да изгубиш, всичко с което си живял, което ти е мило, да се разделиш с него и да се примириш. Какво ти остава тогава? Преживял ли си и това: отново да го придобиеш и да се възвърнеш към всичко, което си обичал? Това е умирање и раждане. Преминаване през областта на смъртта. Помни закона на Йова. Имай вяра жива. Уповавай всякога на Господа.“

„Видението на Данаила“ – то не се отнася за еднократно явление, но за много явления малки и големи, през всичко време, които се повтарят периодически: „И видя Данаил образ голям, главата му от чисто злато, гърдите му от сребро, корема му от мяд, бедрата му от железо, а краката му от железо и кал. И ето, откъсна се камък не от човешка ръка, и удари идола в краката, и срина се всичко и смеси се вкупом, а камъка почна да расте и изпълни Земята.“ Всички човешки дела, всички човешки организации са като този образ. Всички тях ги очаква тази участ! Това е човека, който не върши волята на Онзи, Който го е проходил, а върши своята воля.“

„Раздялата в любовта е временна. Онези, които обичаш и които те обичат, пак ще ги срещнеш. В този или онзи свят – все едно. Скръбта от раздялата усилва връзката на любовта.“

„Да чувствуваме Великия живот, ето какво ни научи Учителя. Личността е само съсъд, и когато Великия живот го изпълни, той става „Съсъд избран и драгоценен“.

„Сиянието на Божествения живот да се излъчва от вас. Той е, който въздейства върху душите и ги преобразява. Това да бъде вашата безмълвна проповед.“

„Всяка красота, била тя и най-малката иде от Великия Източник. Красотата на Словото е най-дълбока и мощна. Красотата на Светлината, на багрите, красотата на поезията, красотата на добрите чувства, красотата на светлата мисъл – чрез красотата Бог ни се изявява. Чудни са хората, когато търсят Бога в пространството. Требва разбиране, требва виждане.”

„Живей с чувството за Вечния живот. Тогава противоречията на временния живот се разрешават от само себе си.”

„Изкуството е там, като си лишен от свобода, да си свободен.”

„Животът, който обичаме, на който принадлежим, с който сме едно, ние Го наричаме: Учител, Господ и Бог. Той е вечен и непреривен.”

„Не е толкова важно къде живееш по място, а в кой свят дишаш и мислиш.”

„Гледай на всеки човек като на себе си. Чувствай нуждите му като свои. Това е съчувствие и братство.”

„Това искаме – да почувстваме, че сме живот на Учителя, живот Божий.”

„Паустовски: „Поезията притежава едно чудно свойство. Тя възвръща на думите първоначалната им девствена свежест. И най-изтърганите думи, до край изприказвани, съвсем загубили за нас образни качества, живеящи само като словесни черупки, в поезията почват да сияят, да звучат, да благоухаят.”

„Има хора, които живеят по повелението на сърцето си, те са като децата.”

„Изкуството е зов към прекрасното.”

„Изгревите на Слънцето” – разговорите с Учителя на Изгрева, в тях трябва да бъдат дадени картини от най-ранния живот на Братството. Какво занимаваше учениците, какво ги вълнуваше, какви задачи разрешаваха? Като търсахме Красотата, Свободата, Истината, намерихме Учителя.”

„Поетите са съвременните пророци. Ето какво казва един от тях: „Пътят ни води към златен век. Той ще дойде. Жалко, че ние няма да доживеем до тогава. Но ние трябва да сме щастливи, че около нас вече шуми вятъра на този век, и кара сърцата ни да бият по-силно.” Паустовски.

„Прозата, когато достигне съвършенство, представя всъщност истинска поезия.”

„Съвършенството не е лично достояние на човека. Бог, който посещава човека, Той носи съвършенството. Бог е съвършен.”

„Красотата на Земята е свещено нещо. Багрите, светлината в природата, трябва не само да ги наблюдаваме, ами и да живеем с тях простичко.”

„Запали се огъня на огнището” – дойде Божия Дух. „Сложи се трапезата” – откри се Божествената Школа. Това е бъдещето на човечеството. Кой може да спре това?”

„Който мине през изпитанията на Йова, възражда се за нов живот. Той знае на кого служи и защо живее. Това е големия огън, който пречиства и освобождава човека от всичко излишно.”

„Ако Учителя те изпрати да проповядваш Божественото Учение сред затворниците, как ще го проповядваш? Как ще им го покажеш?”

„С перата Си ще те покрива и под крилата Му ще имаш прибежище.” Картината, която трябва да се нарисува по този стих е тази: голям облак се простира от изток като крило по цялото небе. Той е съставен от малки облачета като пера. Зад облака светлини, и един единствен лъч на изток – „Първият лъч на изгряващото слънце”. Голямо небе – човека е застанал малък и смирен. Силата на картината е в небето.”

„Лъжата, лицемерието и насилието немаат бъдеще! Както и да се предрешават, с каквито и добродетели и да се кичат, те са еднакво противни. Бъдещето е на Истината.”

„Сега знай, че човек не може да бъде разделен от това, което обича. Той го носи в себе си, в душата си. Казано е: „Душа обширна като Вселената.”

„С какво може да се сравни щастието да споделяш Божията мисъл? „Храни душите ни с Твоето Слово.” – Да участваш с всички светли души в Божия живот.”

„Ние може да обличаме дрехата на една личност, но принадлежим на Великия живот. С Него сме едно, и всякога се връщаме към Него. Христос казва: „Отивам при Отца си.”

„Колко е прекрасен Божия свят! Безкрайно небе – звезди, планини, гори, води, въздух. Наистина, на какъв прекрасен свят принадлежим! Тъй трябва да почувстваме, че сме един живот, Живот на Учителя, Живот на Бога.”

„Който има вяра в Бога, има вяра и в човека. Вярата е една. Който люби Бога, обича и човека – Любовта е една.”

„Ние познаваме нашите братя в Дух и Истина – сега и през вековете.”

„Тъмничари” наричам хората, които са способни да измъчват ближните си. Малко хора има, които да не са способни на това. Те са началък на Новата култура – културата на Царството Божие.”

„Безсмъртието е качество на Духа. Защо ще искаме материята да бъде безсмъртна? **Божият Дух изпълня Всемира. Божията мисъл**

изпълня Всемира. Божията сила изпълня Всемира. Тях като приемаме, Бога приемаме."

"Ние проповядваме Божествения живот – Великия и Прекрасния. Ние принадлежим на Него."

[Януари 1962 г.]

"Които живеят в Господа, всякога са наедно."

"Откъде житното зърно черпи сила, за да даде сто зрънца? – От Великия Източник с когото е свързано. Разбирай сега защо и малката тревичка може да бъде за теб връзка с Бога. Това е едно от великите тайнства на живота."

"Бога търси в съвършенството. Него като откриваш, ще растеш от съвършенство в съвършенство."

"Онези, които Бог е призовал, те са във веригата, те работят. Веригата на Любовта не е човешко дело. Тя е важна, от нейната работа зависи успеха на Делото. Тя е средата, в която Духа работи.

"Веригата е като нервната система на организма. Работи ли тя добре, организма е здрав, всичко върви добре."

"Материалната основа на Братството, трябва да бъде проста, ясна, здрава, чиста. Да дава условия за учение и работа, а не за забавления. В забавленията нещата се израждат. Важно е да спазваме това при бъдещата ни работа."

"Атеистите – материалисти се борят с догмите и формите. Те не познават живата вяра. Живата вяра е силата, която отвежда човека до Божието Царство."

"За да познаваш Невидимия свят, трябва да се засрещнеш с него. Може да допускаш съществуването му, но само когато се срещнеш с него, ще го познаваш и изучаваш."

"Бог призовава работниците за Своего Царство."

"В житното зърно са скрити всички моменти от неговия живот: радостта от живота, ромона на дъждеца, прохладата на росата, полъха на ветреца, песента на чучулигата, слънчевите дни, всичко е вложено и скрито вътре в него, до времето когато ще му се даде пак условия, когато скрития живот ще се изяви отново. В Божествения живот нищо не се губи. Всичко е запазено до „времето“, когато пак ще се яви в своята пълнота и сила."

"Лъжата е като червея, влезе ли в плода, разваля го. Работим ли за Делото на Учителя, трябва да пазим свято чистотата и истината. Не допускайте нито помен от лъжа и лицемерие."

"Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашите сърца." Страданието е работа, свещена работа.

„Духът не угасвайте.“ – Факелът на Духа се предава от ръка в ръка. Сега ние воюваме и знаем, че тази борба ще изведем до победа, защото Учителя е с нас. Той е, Който воюва. /Откр. 19 гл., 11-16 ст./, Лука, 12 гл., 35 ст./ А вий търсете Царството Божие при каквито условия и да се намирате. „Никой като запали свещ, не я туря под шиник, а на свещника, да свети на всички.“ Царството Божие не е, за да бъде турено под шиник. Никой не може да ограничи Царството Божие или да го обсеби. Това не е ставало и нема да стане. Може ли да затворите слънчевия лъч? Всяка среща с Царството Божие, носи радост. Нема по-хубаво от това да срещнеш Царството Божие и да го приветствуваш. Царството Божие е навсякъде. Него може да срещнеш и намериш в скромната тревичка и в човека. Това е виждане и разбиране. Мнозина са се опитвали да обсебят Царството Божие, да турят ограда около Него – напразно. Царството Божие принадлежи на онези, които Го обичат, които Го търсят, които Го познават. Царството Божие не може да бъде ограничено, нито обсебено. То е Царство на Истината и Свободата. „Винаги се радвайте, за всичко благодарете.“ Благодарност – ето хубава дума.“

„За да угодиш на „Господаря на този свят“, трябва да му станеш роб. Прилича ли това на нас, учениците на Учителя, служители на Бога?“

„Царството Божие крепи живота, от Него идат всички добрини, всички блага. Чистотата, разумността, святостта също идат от Него. Приветствуй Царството Божие където и да Го срещнеш, и винаги се радвай за Него.“

„Любовта е жива връзка, тя приобщава и обединява.“

„Времето и пространството са проекции на Реалността, върху екрана на съзнанието. Можеш ли зад тях да видиш Реалността? В духовния свят има друго „време“, и друго „пространство“. Там сродните неща са съвременни, те съществуват едновременно, макар да ги делят векове по проява. Сродни, значи съществуват едновременно, единство в проявлението. В Реалния свят нещата не преминават, а вечно съществуват.“

„Вярата е сила, надеждата е виждане. Любовта е същината. Една чешма може да е направена хубаво, но ако нема вода, каква полза? Нема вода – нема вяра. Свързан ли си с извора, има вода – има вяра.“

„В Школата на Учителя се събуждат онези органи, мисли и чувства, които свързват човека с духовния свят, и той общува с него, изучава го, разбира го, живей в него.“

„Семенцата, които Бог сее чрез нашата ръка са невидими – една дума, една малка постъпка, остава едно впечатление. Кога ще поникне, кога ще принесе плод, само Бог знае. Ние трябва да вършим Неговата воля.“

„Любовта не е в чувствуванието, тя е единство. Чувствуванието само подсказва това единство.“

„Всичко живее за сметка на Царството Божие. Царството Божие всички кърми и крепи, всички милва и утешава, на всички дава сила, всички води напред към съвършенство.“

„В Школата на Учителя има Чистота и Свѣтлина.”

„Това е стара тактика на злото: **да обсебва готови организации, да взема ръководството, да използва идеите, богатството, силата.** Това е **не само материално, но и духовно ограбване.** Ние се борим за братството, и ни хвърлиха в затвора. Но ние ще изведем борбата до победа! Нема да предадем Делото на Учителя в ръцете на злото! **Бялото Братство не може да бъде слуга никому.** Христос казва: „Всеки, който не влиза през вратата е крадец и разбойник.”

„Органическите форми са резултата на два процеса – еволюционен и инволюционен. Може формите да са еднакви, но едната слиза, другата се качва.”

[20.II.1962 г.] „Истината е в Бога. В човека тя се явява, когато Бог присъства.”

„Христос казва на Петра: „Плът и кръв не са ти открили това.” Но след малко казва: „Махни се от мене Сатана! Ти си ми съблазн.” Истината не е прикрепена към форми и образи. Тя е свободна от тях. Тя не зависи нито от индивида, нито от личността. Истината иде от Божия Дух. Тя говори за Неговото присъствие. Търси винаги Него, и Го призовавай на всяко време.”

„Чистият тон принадлежи на Царството Божие. Светлата мисъл и добрата постъпка – също. Хармонията, красотата, свободата, силата, добродетелта принадлежат на Царството Божие. Приветствуй винаги Царството Божие в малките и във великите му прояви. „И това е живот вечен.”

„Като търсихме Красотата – намерихме Учителя. Като търсихме Истината – намерихме Учителя. Като търсихме Свободата – намерихме Учителя. Като търсихме Знанието и Светлината, дойдохме при Учителя. Жадните намериха извора. Гладните намериха хляба. Това е Милостта Божия към нас.”

„Пролетни цветове заляха планините – морави, синкави, топли. Снеговете отразиха същите тонове. Топли южни ветрове гонят облаците по небето.”

„На нашите братя, които идат след нас, трябва да разкажем за дните, когато Господ беше с нас.”

„С каква радост окото следва линията на върховете, мощна, сигурна, възходяща. През тъмните гори прозират снеговете. Голямо движение има в планините.”

„Ред и чистота, това е уважение към човека.”

„Ние принадлежим на планинския свят, носим неговия живот, красота и сила. Той е свят на Духа. – Личен ли, извън личността ли? – Ние сме чист и здрав звук във Всемирното съзвучие.”

„Малкото време“ обхваща живота на индивида. „Голямото време“ обхваща живота на душата, т.е. Вечността.

„От край време човек изгражда всевъзможни организации – човешки строежи, идоли и кумири. Сега е време на крушение на idolите, и ето ние присъстваме. Тъй трябва да бъде.“

„Духът е като пролетния вятър - приветлив, топъл, игрив, смел, решителен, силен. Тича като младеж, разпръсва, руши, срина старото – човешките кумири и идоли. На какво ли се надяват хората?“

„От дните и часовете на затвора останаха малко, защото дойдоха дните на Царството Божие, и те са повече. Който живее в Царството Божие, не е затворник. Той е свободен.“

„Всяка човешка власт иска преклонение, поклонение, служение, безропотно покорство. Който не направи това, бива гонен каквито и заслуги да има.“

„А които приемат печата на звяра на челото и на ръката си.“

„Още не заглъхнал грохота от крушението на един кумир, и хората бързат да си издигнат други. И съвременния човек без кумири не може. Ех, хора, хора! Условието се дават от Великия Разумен свят. Христос казва: „Работете докато е ден, защото иде нощ, когато никой няма да може да работи.“ – Няма да има условия.“

„И пак казва на братята си: „Моето време още не е дошло, а за вас всякога е време.“ Значи само за Синовете Божий има „Време“.

„Два процеса в живота вървят в противоположна посока – единия е инволюционен, другия – еволюционен. Органическите форми са резултат и на единия и на другия. Едни форми слизат, други се качват. В живота могат да се срещнат привидно еднакви форми, но едните са в процес на слизване, а другите – в процес на възлизване. Те ще се разминат. Тогава закона е: „Който възлиза да не се свързва с човек, който слиза, защото ще му бъде спънка.“ Това е важен закон за отношенията между хората. Древните пророци, поети са дали това в поетичния и мистичен образ – „Яковата стълба“ – „И ангелите Божий, едни слизаха, други възлизаха.“ – Двата процеса.“

„Изкуството е да живееш с Божия народ. Той е навсякъде. Изкуството е да откриваш Царството Божие и да го приветствуваш, да го приемаш, и да живееш в Него.“

„Пространството говори с форми, движения и светлини. Сърцето разбира този език направо, непосредствено. Тогава ума почива, а сърцето разговаря с Бога. Такъв човек, часове може да гледа небето, облаците, планините, да слуша песента на потоците. Такъв човек живее в Големия живот.“

[20.VI.1962 г.]. **Обични брат Боян**, Виждам, Господ иска да посее няколко семена и между тези хора тук! Как, кога, за кое време, и колко плод ще принесат, Той знае. Ние трябва да вършим Неговата воля. Нашата

радост е в това, че сме призвани да участваме във великото дело на Учителя. Какъв подем има днес, каква светлина и сила! Нема област на живота, която да не е засегната от тази вълна. От тук наблюдавам и се радвам, участвам и песни пея. Зная, няма да остане помен от старите лъжи и заблуждения, нито от неправди, насилия и робство. Такъв вятър вее сега по Земята, че всичко ще помете. Земята ще бъде очистена от всяка лъжа. Как ще изгрее Слънцето в Новия ден? Какви песни ще се пеят, и игри играят, ние знаем. „Той иде“ – Мощния и Силния! Обични брат Боян, бъди бодр духом и весел! Подкрепяй приятелите! Поздравявай от мен верните и истинните!

Обична моя Мария, Тази сутрин ходя сам из моя остров. Дебела спана покрива тревите. Земята е замръзнала и хрущи под стъпките. Ниско над Марица се стелят пушаци и мъгли. Студен вятър свири между дърветата. Но, погледни само какво става по небето, какви светлини, какви цветове се разливат! Невидима ръка разхвърля със замах злато, пурпур и багри. Планините са в топли пролетни цветове – мораво и синьо, те привличат вече. Снеговете са оцветени в същите тонове. По цялото небе се е разперил голям облак като криле. Слънцето го е наситило с блясък и сила. Въздухът е студен, здрав и укрепителен. Скитам из моя остров и си мисля за нашия голям и богат живот – живот през вековете! – Живият път, който ни обединява с Него. И колко хубав образ е дал Учителя: „Аз съм лозата, вие пръчките.“ Съвършен образ. На Бога уповаваме. Ние ще издържим на всичко. Бъди бодра духом! Надявам се, че Бог скоро ще ме доведе в „Малкият дом“, и ние пак ще подхванем нашата свещена работа! Борис

[Юний, 1962 г.] „Растенията, животните, човеците са създадени от Словото Божие. В „Добрата молитва“ е казано: „Да се учим от Твоето Слово.“ Тази наша молба се реализира чрез науката. „И да пребиваваме в Твоята Истина.“

„Към учениците от Ел Шадай – Първият лъч на изгряващото Слънце. – търсене на красотата, истината, свободата.“

„Мълчанието е едно от мъчните изкуства. То трябва да се изучава търпеливо и с постоянство. Голямо изкуство е да знае човек кога да говори и какво да говори. Един добър майстор от кой да е занаят е като един добър лекар, професор, художник, музикант – той е майстор. Въпросът е към коя класа принадлежи – към най-високата.“

„Всякога мисли за Господа. Всякога дръж връзка с Него. Всичко може да загубиш, само връзката с Бога да остане – Тя ще възстанови всичко. Душите са Божие богатство. Какви чудни съкровища е скрил Бог в тях!“

„Неговата Истина е щит и всеоръжие.“ Приобщавай се към Божествения живот, в това е силата.

„Мисля за книгата на Любовта – Пътят на ученика.“

„Изпълняй се с Мира, който иде от Божия Дух.“

„Ние принадлежим към великата фамилия, която живее във Вечността.“ Членовете на тази фамилия през всички времена са показвали на човечеството пътя към Бога. Учили са го как да живее, да мисли, да вярва, да се надява. Те са носители на културата, знанието, изкуствата. Те са давали пример на служение и жертва. Показвали са как трябва човек да носи страданията и изпитанията, как да се радва и благодари за благата. Те са Учителите, мислителите, поети, художници, музиканти, вдъхновените творци през всички времена. Те са скромни /смирени/ и велики, знайни и незнайни. Все те са през вековете чрез които Бог се проявява. За тях Бог е казал: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Това е великото течение, което кърми човечеството. Христос казва: „Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми, немате живот в себе си.“ Ние всякога съществуваме и се възраждаме под най-различни имена и форми. Божественият живот има свои форми, багри, аромати, движения. Да изучаваш Божествения живот е щастие.“

„Човеците направиха от Божественото Учение черкови, създадоха култове и форми, и най-различни вярвания. А Божественото Учение е живот. В миналото са ни преследвали и сега ни преследват, но никой не може да ни отдели от него, защото то е наш живот, живот вечен.“

„Всякога мисли за Бога. Всякога дръж връзка с Него.“

„И като се наведе, взема малко камъче и рече: било ли е време, когато това камъче да не е съществувало? – Не е било. Защо тогава се съмняваш в твоето съществуване? Щом това камъче вечно съществува, и ти разумния човек вечно съществува.“ Не е било време, когато да не сме били, сега сме и ще бъдем всякога.“

„Човекът озарява местата, където живее и когато ги напусне, те постепенно губят сиянието си.“

„Това заради което съм в затвора е свещено за мен. Затова да бъде благословено всяко страдание.“

„Божествените Добродетели са истинското богатство на душата. Пази свято „Съкровището на смирениите.“ И от най-големите противоречия има изход. Христос казва: „Отивам при Отца си.“ – Върни се към Великия живот. Чувствай се едно с Него.“

„Ключът на живота“ – Любов към Бога. Това е ключа, който ни е даден от Учителя.“

„Видях страдания и опитах страдания. Благодаря за всичко! Труден път, но неоценими придобивки.“

„Пътят на човешките души към Бога, Той е важен. Онези, които възлюбят този път, те ни интересуват. Има някакво особено блаженство човек да страда невинен – блаженството на онеправданите. И то е огън, който пречиства, извисява и облагородява.“

„За нас е важно да бъдем верни на нашия път при всички условия“

„И науката, която отрича Бога, всъщност е знание за Бога. Невежите търсят противоречие между науката и вярата. Такова не съществува. Друг е въпроса като дойдем до представите на хората в миналото и сега. Представите са временни, несъвършени, те се менят. Истината обединява и вярата и науката в едно.“

„Какво достойнство има в цветята! Те, служителите на Красотата, те просто, естествено и съвършено изразяват Божия живот.“

„Понякога ни е необходим екран върху който да проектираме нашите идеи, мисли, чувства, за да станат те и за нас по-ясни. Такъв екран може да бъде някой човек. Разбира се, трябва да отговаря на известни условия и да притежава известни качества. Интересно е, че такъв катализатор може да бъде и някой предмет, растение или животно, скала, извор или някаква картина в природата. Разбира се има и фактори, които остават скрити, невидими и които ние още не познаваме.“

„Какво можеш да правиш, когато си затворен в килията, осъден на безделие? – Пътувам из нашето Царство. С какви подробности възниква всичко пред очите ми, и то обкръжено с ореол, и неизказано мило, сега, когато си лишен от него може би и завинаги! Духът се бори да разкъса веригите на времето, устремявайки се към вечното. Чудесна борба, от нея човек излиза като из огън – „Огнената пещ“. От нея Духа излиза закален, пречистен, светъл и силен.“

„Ние правихме нашите опити с комуните първите години, когато дойдохме при Учителя с всичкия идеализъм, готовност за жертва. Не е въпросът само до външната обстановка, която може да се създаде. Тя не е най-важната. Човекът е важен, идеите на които служи, характера и мирогледа, които той може да си изработи. Това се предшества от един период на пречистване и освобождаване, една трудна борба с родовите и лични недостатъци и със средата. Тук трябва да се надживеят много навици, желания, амбиции, честолюбие на изострената личност. Тогава почувствахме нуждата от знание и методи за работа. Животът не може да бъде подчинен на книжовни доктрини, планове и проекти човешки – колкото и да изглеждат те съблазнителни и прекрасни. Достоевски ги нарича – „Кристалния дворец“. Не предреждавай всичко, не запълняй всичкото си време с твои планове, остави място и време за Незнайното. Онова, което иде спонтанно отвътре. Бъди винаги готов да се вслушаш в „Тихият глас“, да бъдеш послушен на Него. Това е най-същественото. Животът не търпи окови, неизменни и твърди форми, догми и канони. Всичко това той разпуква, разрушава и отнася. Животът е велико течение, велика река – отнася старото – всеки миг иде нещо Ново. Всяко насилие върху него, в името на каквото и да бъде, не може да има успех – нема бъдеще. Пътят е даден от Учителя. Тогава Той откри Школата. Царството Божие е всемирно. Навред във Вселената се простира Царството Божие. Тя е устроена и се устройва според Божествения ред и порядък. Човек трябва да бъде в съгласие с Него. Да влезе в Него, а не да създава свой такъв и да го противопоставя на Божествения. Ние сме едно с Божествения ред и порядък, и подкрепяме всяка негова проява. Такъв е живота на учениците на Божествената Школа.“

[27.VII.1962 г.] „Едни са облечени в плът, други не. Които не са облечени в плът, имат по-голяма свобода и сила. Има напреднали същества, които и в плът като са, могат да живеят с безплътните. Животът е единен. Които са в плът, оковани са във времето и пространството. Само Синовете Божий и в плът като са, свободни са от оковите на времето и пространството. Безплътните могат да бъдат навсякъде, където пожелаят. Те могат да настигат миналото и да посрещат бъдещето. Те могат да се облекат в плът, когато пожелаят, или когато дойде времето им, да поемат задължения, да приемат ограничения, да извършат работа. Едни живеят в плът, други без плът, живота е един. За Любовта няма преграда. „Любовта никога не отпада.“ „Любовта има вечно бъдеще и вечно настояще“, казва Учителя.“

„Във всичко мило нам и хубаво, което отминава, в скръбта по него живее надеждата, че то пак ще се възвърне обновено и възродено. Надеждата е сияние от Вечния живот. Надеждата никога не излъгва. Тя всякога се оправдава.“

„Ще дойде „Добрият ден“, Божествения ден, предсказания и очаквания. „Добър ден е Светлия Ден.“

„Ние презираме лъжата и лицемерието, където и да ги срещнем - в черквата, в политиката, в науката или изкуството, в личния или обществен живот.“

„Навсякъде те са еднакво противни. В нашата работа за Делото на Учителя от тях най-много трябва да се пазим. Чистота и святост трябва в работата.“

„В мравуняка всичко се мери, тегли, отчита и всякога има недоимък. Вярно е, мравята си е създала строг обществен ред, общност – но само за общността, някакъв мъртвешки обществен егоизъм, всичко трябва да е подчинено на него. Но мравята е най-консервативната форма. Още в Карбона я намираме такава, каквато е днес – неизменна архаична форма, остатък от онези първи епохи, когато природата е правила своите опити за организми с външен скелет, остатъци от които са насекомите. Но тя и тях използва за свои цели. Като форма на обществен живот това е връщане назад, към времената на робството и насилието, само че днес модернизирано, лакирано, задълбочено. Такива анахронизми нямат бъдеще. Те са временни явления.“

„Днес човеците нямат основа на която да се примирят и обединят. Царството Божие е онази вечна основа, на която могат да се примирят и обединят всички хора. Ние работим за Него, следователно ние работим за Мира и обединението на човеците.“

„Пътят на страданията е свещен път, славен път. Привилегия е да бъдеш удостоен за него. В жертва се принася най-хубавото, избраното!“

„И това малко, бяло, сребристо облаче принадлежи на Царството Божие.“

„Христос дава за пример полските цветя: „Вижте криновете в полето.“ Христос не дава за пример мравуняка – човешкия ред и порядък, а Божествения. Който е живял в „мравуняка“, знае – това е ада.“

„И в сегашната епоха Ирод пак искаше да погуби детето. Ала Ангел Господен каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бягай в Египет.“

„Ние не сме за „мравуняка“, даже ако е направен от кристал и злато. В „мравуняка“ всички са нещастни, и едни други се измъчват!“

„Между растенията и хората има приятелство, сърдечно и дълбоко. След три години пак срещнах моята бяла брезичка, пак се познахме и приветствувахме. Тя цялата затрептя от радост!“

„Скици към Ел Шадай: „Везбената писменост“ – това бяха благословии и напътствия, кратки молитви, в духа на Богомилите. Сложните натруфени букви на глаголицата бяха преплетени в сложни орнаменти и един непосветен нищо не би открил. Но как са поддържали те връзката и са предавали сила! Това е била скрита писменост. Но по-чудното беше и това, че имаше някакви странни знаци и кривули, които бяха нотни знаци, и баба с приятния си старешки, малко треперлив глас, можа да ги изпее. Иван потръпна, старинните мелодии прости, съвършени, тържествени. Те затрогваха най-дълбоките струни на душата.“

„Огньят в планината – на човек не му се иска да наруши нощната тишина, толкова е свещена тя и тържествена – слабо сияние на изток предвещавахе зората.“

„Късчето небе, което се вижда между решетките е безкрайно мило и обично. И белото облаче, което плува там – това е нашия хубав свят, който ни приветства.“ [Юлий, 1962 г., София.]

„Всеки плод, който приемаш, ти казва: „Бог те люби.“

„Твоето освобождение и освобождението на Братството е едно явление.“

„Райската градина“ или „Царството Божие“, човек пак може да се върне в тях. Отново може да намери изгубения Рай.

„Никакви затвори и решетки не са в състояние да ни преградят пътя към „Царството Божие“.

„Божият Дух е навсякъде. За Него няма прегради и пречки. Навеждам се към цветенцето и пошепвам: Господи, аз ще изпълня Твоята Воля. Бог ни гледа и през окото на малката птичка. Ние можем да разговаряме с Бога чрез всеки мъничък красив живот.“

„В живота, трябва да се насърчава Доброто, да се подкрепя, да му се дават да расте. Само то може да се справи със злото, да преобрази човека. Едно е важно – да държиш връзка със своя свят, да бъдеш верен и истинен.“

„Ние сме като бисерната мида – от страданията изработваме „Многоценният бисер“.

[12.VII.1962 г.] „Упование, пълно упование, ние сме служители. Учителю, Ти подготвяй условията ни, Ти направлявай стъпките ни. Бъди винаги с нас.“

„Въздухът на затвора е наситен с мъки и страдания! Той горчи като пелин!“

„Добре че не сме сами в пътя. Любящите сърца ни подкрепят и пазят.“

„Свята на ученика е като зазоряване – свят на Духа – свят на творчество, красота и сила. Свят на мир и свобода.“

„Бог осветява условията с присъствието Си. Нема ли Го, не присъства ли, условията, били те и най-добрите, са мъртви. Присъства ли Бог, те са изпълнени с живот, красота и сила. Имат съдържание и смисъл. Това значи добри условия.“

„Нашето достойнство е в това – ние сме работници за „Царството Божие“. Който притежава „Многоценният бисер“, няма нужда от собственост. Той има всичко. Всичко е негово.“

„Духът, когато дойде, ние ставаме едно с всички, които Той е посетил и ръководи. Братството е Братство по Дух, а не по плът. Има ли защо да се смущавате?“

„Питат ни: „Вие от кои сте?“ – „Ние сме от онези, които посрещат първия лъч на изгряващото слънце.“

„Оставете плевелите до деня на жътвата.“ – Не се занимавайте със злото, съдействайте на Доброто. Само Доброто е в състояние да се справи със злото. Оставете ги до деня на жетвата.“

[Юлий, 1962 г. С-я] „Да дойде Твоето Царство. Да бъде Твоята воля. Да се освети Твоето име на Земята.“ Това за което се молим в Господнята молитва – става. Това е Божията воля. Като поддържа връзката си с Него, ние създаваме условия и другите човеци да вършат Волята Божия.“

„Истината укрепва човека. Лъжата обезсилва човека.“

„Какви мисли и чувства храним, какви образи носим – това е света, в който живеем, нашия свят.“

„Живей с Господа където и да бъдеш, при каквито и условия да се намиращ. Тъй ни е учил нашия обичен Учител.“

„Цветята са живо писмо, писменост. Съществата от Слънцето кореспондират със съществата от Земята. Нашият отговор са хубавите чувства и мисли, които възникват в нас. С цветята е написано Името Божие.“

„Мравите и пчелите имат „Радарно виждане“ и „Свръхзвуков слух“. Тъй те получават ръководство от колективното съзнание на мравуняка или кошера. Разбира се при тези предавания образите и усещанията не са тъй конкретни, както при нашето виждане и слушане. Не са тъй ясни.”

„В мравуняка непрекъснато пресмятат и мерят придобивките. В Царството Божие няма нито помен от мерене и теглене.”

„Това цветенце, което те гледа с такова хубаво лице, ти предава Божията Любов. Аромата е неговия език.”

„Нашият живот и живота на Царството Божие е един живот – Вечен и Всемирен.”

„Съвършените форми и всичко хубаво в света свидетелствува за присъствието на Бога.”

Обична моя Мария, И нашето приятелство принадлежи към живота на Царството Божие! Бог ни посещава и ни говори по хиляди начини. Ние се молим тъй: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.” Не пропускай Божествения момент в живота. Ученикът умей да се радва на всеки трепет на Божествения живот. Той не пропуска да го отбележи и приветства. „И да Те славословим винаги.”

„Учениците на Учителя по цялата Земя, във всички народи, в този и онзи свят съставляват едно цяло, един Велик живот. „Глава на Твоето Слово е Истината.”

„Помисли само по колко начини Бог ни се изявява? Любовта на Бога ни спасява.”

„Ние сме от онези, които търсят най-хубавия планински извор и пият от главата му.”

„Всичко хубаво в живота съществува поради Царството Божие и свидетелствува за Него.”

„Учениците работят при всички условия, те не прекъсват своята работа.”

„Нито един момент от Божествения живот не е загубен. Както живота на голямото дърво се събира в семенцето, и когато дойде времето и условията му ще израстне и ще се развие, или ще принесе плод, тъй е и в Божествения живот. /”В Любовта има вечно настояще и вечно бъдеще.”/

„Паустовски надава тревожен вик: „Пустинята настъпва.” Това е злото, което днес опустошава живота.”

„Учителят казва: „Нас ни интересуват учениците.” Онези, които са възлюбил Божествения живот. Ние сме работници за Царството Божие с всяка своя мисъл, с всяко свое чувство и постъпка. Христос казва: „Аз затова се родих.”

Обични брат Боян, и сестра Мария, и всички братя и сестри, които мислят за Учителя с Любов и държат връзка с Него, Поздравявам ви с Деня на Учителя! Прочетете: Лука, 17 гл., 22-37 ст.; Марко, 10 гл., 17 ст.; Откровение, 4 и 19 глава, 11-16 ст. Бъдете бодри духом, изпълнени с вяра и упование! Ние сме призвани на своята работа за Неговото дело. Когато се завърши борбата, ще се отчете победата. Павел към Римляните, 8 гл., 35-39 ст.: „Кой ще ни откъсне от Любовта Божия?” Пак към Римляните: „Любовта Божия се разля в нашите сърца чрез дадения нам Дух Святий.” Духът е същия и в миналото е сега. С Неговата сила ще извършим всеки подвиг. Да пребъдваме в Неговия Мир. Поздрав на вас и приятелите! Б.

„Христос даде за пример „полските цветя”: „Вижте криновете в полето.” „Мравунякът”, това е човешкия ред и порядък. Живял ли си в „Мравунякът”? Там всички са роби! Там всички са недоволни! Това е Ад! Всичко се мери, тегли, записва, пресмята, отчита и все недостига. Божественият ред и порядък е свободно, спонтанно изявление на Божия Дух. В Него всичко се обновява и възражда. В Него всеки момент се втича нещо ново. Ние не сме за „Мравунякът”, даже и да е направен от позлата и кристал!”

„Ние, които сме се примирили с времето, които сме гледали спокойно как отминават часовете, дните, месеците и сме издържали – нема за какво да бързаме. Ние научихме изкуството да разговаряме с Вечността.”

„Човек в злото е роб, а в Доброто е свободен. Да работиш за Доброто, значи да работиш за освобождението на човека. Истинската свобода е в живота на Доброто.”

„Не желай временните неща да бъдат вечни. Те са прекрасни и когато отминават, защото пак ще дойдат.”

„Ние живеем в Големия живот и принадлежим на Него.”

„Малката бяла брезичка, която ме посрещна тук в Ада, пак я видях. Тя все така с достоинство изпълнява своята служба. Какво благородство има в нея! Каква трогателна и благословена жертва прави! В този студен и неприветлив двор, тя изявява красотата на Божествения живот и казва на живо погребаните: „Дерзайте, имайте надежда – Бог ви люби.”

„Когато дойде „часът на тъмнината”, издържай, докато дойде часа на светлината – Деня.”

„Учителят казва: „Ако Съм дошел тук, дошел Съм за учениците. Те ме интересуват.” Учениците са работници за Царството Божие.”

[19.VIII.1962 г.] Съборни дни. „По какъв чудесен начин ме посети Учителя! Първи ден съборен: Посети ме Господ. Изяви ми се в изобилие и красота. Жив е Господ! Живи са моите братя и сестри! Ние пребъдваме в Твоя велик живот!”

„Природата е храм на Бога Живаго. Ето и Олтаря. Бъди служител. Служи с Кротост и Смирение. Ходи с Благодарност и Любов. Божията мисъл

е въздуха, който дишаме. Сърцето пее химн на Всевишния. Ние живеем в Дома Господен. Бъди готов да посрещнеш Духа, откъдето и да дойде. В мислите и чувствата има голяма сила. Ако я използва разумно, човек може да се издигне във висшите светове. Какво са постиженията в Козмоса?"

„Дето е Любовта, там е душата. Опитностите тук са необикновено ценни. И работата тук е от голямо значение. Работи както работят ангелите Божий – „С Дух и Сила“. Съвършенството е идеал. Хората на Духа търсят Съвършенството.“

„Малкото цветенце, росната капка, малкото облаче в небето, даже трепета на един лист, могат да станат врата за Царството Божие – Любовта е ключа.“

„Всяка красота разширява нашия живот и го обогатява. Всяко страдание го задълбочава и укрепва. „За всичко благодарете!“ Колко радост има около нас! Отворете прозорците си за Светлината. Чудни са хората, мислят, че само те имат говор. А в природата какви багри има, какви аромати, звуци, песни, движения! Прекрасен и пълен с достойнство говор на Живата Природа!“

„Извикай музиката, извикай поезията, извикай хармонията, извикай багрите и аромата, извикай светлината, призови хляба – всички на свещена работа за Божието дело. Извикай човека със силите и добродетелите си, извикай всички сили небесни. „Всяко дихание да хвали Господа.“

„И комунизма е рожба на същото заблуждение на запада, което се нарича „Свръхчовек“. Това е болестта на западноевропейската цивилизация.“

„Мравунякът“ е свят, който човек сам си е създад, и не е отредил място за Бога. Следователно, без любов, без светлина, без радост.“

„Помни, че си в Храм Божий – живота е служение. Формите, които създаваме, трябва да отговарят на нашите идеи, мисли и чувства. Всичко каквото вършим, трябва да бъде разумно, здраво, красиво. Чистота и свобода трябва да има във всяка наша работа. Върши всичко по „Високия Идеал“.

„Само в нашите планини си почиваме. Достатъчно е да си помисля, че сега, в този момент в горите на Узана здравеца си расте на воля в скалите, във влажните сенки на горите, щастието ме изпълня. Виждам листенцата му покрити със ситни косъмци и капчици роса по тях. Падне ли лъч върху тях, отразява се малка дъга, с всичките й нежни цветове. Вдъхвам въздуха чист и прохладен като изворна вода. Усещам дъха на гората и на здравеца. Зелениката постила вековните гори. Сега листата й са новички, блестят с вечна зеленина. Стволите на големите буки се издигат като сребърни колони. Над златистозеления шатър се вижда лазурното небе. Тук и там на снопове падат лъчи и леките мъгли оживяват. Те се движат безшумно, с достойнство като святий в Рая. Никой не би забелязал сърничката, ако тя не се движеше. Щастлив съм като си помисля, че моите приятели живеят на свобода. Всички ние принадлежим на Великия Живот.“

„Владетелят на света” – В този камък мнозина са се препъвали. И това иде от безумието на запада – „Свръхчовекът”.

„Когато някой извърши престъпление, Бялото Братство не наказва. То само се оттегля. Тежко на онзи, когото Бялото Братство остави! Неговите кредитори ще дойдат и ще си вземат с лихвите онова, което им дължи „до последния кодрант.”

„Казвам на другарите комунисти – потърсихме Правда у вас, не намерихме. Потърсихме Истина, няма Истина във вас! Е, какво имате тогава? Тежко на оногози, който не отдава Правда и не зачита Истината! Това са безплодни класове – слама.”

„Човек трябва да има виждане за живота на Царството Божие. Животът на Царството Божие се изявява в Истина, в Чистота, в Красота, Сила и Светлина – Живот на Цялото. **Всеки, който се опита да обсеби Царството Божие, върши зло. Царството Божие не може да бъде затворено в кошарата на никоя църква, религия, партия, държава, власт. Царството Божие е всемирно, единно, неделимо.** То принадлежи на онези, които Го любят. Поздравявайте Царството Божие, където и да Го срещнете. Виждай „Царството Божие” в човека, в природата, във Всемира, в себе си. Ученикът вижда Царството Божие и живее в Него.”

Обична моя Мария, Всякога мисля за работата, която ни предстои! Това са най-хубавите ми часове тук. Учителят е отредил голямо място на музиката в бъдещата ни работа. Музиката върви неразделно, ръка за ръка със Словото. Почни работата си върху песните на Учителя. Работи спокойно и задълбочено, тълкувай, превеждай, представяй. Като зная, че си навлязла в любимата си работа, ще бъда тук по-спокоен. Всякога мисля за нашата работа – колко трябва да бъдем свободни, готови да приемем Духа откъдето и да иде. Формите, които създаваме, трябва да бъдат разумни, здрави, чисти, красиви, осветени от Истината. Условията ще дойдат. Нашето лично положение ще се разреши в цялостния процес, вътрешно и външно. Това е зреене. Всяко нещо има своето време. Ние принадлежим на едно велико явление, нашия въпрос ще се разреши в него. Ние ще имаме сила и търпение да издържим всичко.

Нали в молитвата е казано тъй: „Приемаме мъчнотиите, които ни изпращаш за уякване на нашия Дух.” Понякога слушам в себе си песните на Учителя да звучат многогласно. Като че пее голям хор. Пространството се изпълня с музика. Ех, да можем тъй да ги предадем! Иде време, когато музиката на Учителя ще изпълни света. Тя е храна за душите, както и Неговото Слово – „Небесният хляб”. А кои души ще бъдат онези, които се хранят с този хляб? Каква култура ще носят? Това можем да доловим от Словото и музиката на Учителя. Ние знаем за какво работим, и сме радостни при всички условия. **Един ден ще създадем музикален център, който ще работи върху музиката на Учителя. Ще разработва и прилага Неговите методи.** Това ще бъде Школа, Академия, ще разполага с голям хор, оркестър, отбрани солисти. Ще имаме специална концертна зала, роял, хармониум, орган – от най-хубавите в света.

Световните музикални тържества на Петровден ще привличат хора от цял свят. **Концертите ще се предават по цялата Земя.** Това ще бъде

праздник за човечеството! Най-добрите солисти от цял свят ще считат за голяма чест да бъдат поканени да участват! **На този музикален център ще поставим задачата** да събере най-хубавите народни песни на всички народи – спонтанното творчество на Духа. Ще ги издадем в сборници. Ще изберем и издадем и най-хубавите песни от индивидуалното творчество на всички народи. **Песните на Учителя ще издадем по „Високия Идеал“**. Новата музика ще блика като извор, ще обновява и възвисява човека. Ние работим за Новия човек. Разбира се, ще бъде застъпен и отдела – „Философия на музиканта“, по който Учителят е дал много материал. Ново разбиране за музиката трябва на човечеството. Голям музикален състав: хор, оркестър, солисти ще обикаля света и ще запознава народите с музиката на Учителя.

Обична моя Мария, Поздравявам те с Именния ти ден! Дано другата година го отпразднуваме в планината, както е нашата традиция. Ако имаш разположение вечерта, изспири ми „Химни на зората“. Това е любимата ми песен. – „Химни на Слънцето“. [30.VIII.1962 г.]

„При Френологията, Хиромантията, Физиогномията не е достатъчно да се измерят линиите, плоскостите и ъглите. Важно е за всеки отделен случай онзи ъгъл, под който Божествената светлина слиза. Този ъгъл не се мери с уреди, за него трябва специално чувство. Който няма това чувство, не може да изучава тези науки.“

„Всички любящи души пият от един извор. Помисли само колко велика и мощна е Любовта!“

„Всяко място на което можеш да призовеш Господа, става Храм на Бога Живаго. Не се смущавай от условията. Те идат и си отиват по силата на вътрешни закони. При всички условия помни, че си служител и върши работата си с Мир. В живота има само една майка. Тя е една и при птичката, и при сърничката, и при човека. Тя кърми всички ни.“

„Тук ние се намираме в положението на космонавтите – изхвърлени извън обществото, в мировото пространство, в областта на безтегловност, т.е. – без никакви права – в ограничената обстановка на кабинета на космическия кораб – килията. И ето, ние издържаме години на този полет, милиони километри сме пропътували досега. Ние обикаляме около Слънцето.“

„Като отрича Бога, човек отрича и моралния закон върху който почива живота. Какво остава тогава? – Безсмислието и безпътността. Настава хаос, връщане назад, падение, смърт. Съвременният човек отрича Бога в името на науката. Но това е невежество, неразбиране. Днес човек търси Бога в пространството и не Го намира. Човек анатомира живота и не намира Бога. Раздробява природата, изучава, сравнява, систематизира, класифицира, сравнява, проучава и не го намира. Прониква в безкрайно малкото и безкрайно голямото – пътува в Козмоса, никъде не намира Бога. Оборва своите детински представи и понятия с ирония, нарича ги суеверия. Смята, че с това е ликвидирал въпроса. Днес човек прави политика и от най-същественния въпрос – въпроса за Бога. Това са ограничените разбирания на моралите. Бога ще търсите в най-хубавото в Природата, и в най-хубавото в човека. Познаването на Бога е „Живот вечен“. Това е велико

знание, велика наука от която съвременната наука е само микроскопическа част. Пък и тя не е в противоречие с великото знание за Бога. Павловското учение поставя „рефлекса“ основа на психичния живот. Но „рефлекса“ не е механическо явление. Той изпуска предвид една безкрайно малка величина – творческия момент. Евклидовата геометрия е пригодна за обикновени работи: да се тегли боба, да се мери нивата, за това стига. Но когато, трябва да се изчисли скоростта на светлината или отклонението на лъча в различните среди, тук трябва да се държи сметка и за безкрайно малките величини. Следователно, когато човек борави с елементарни, прости понятия, може да нарече душевните преживявания – „рефлекс“, отражение. С това подчертава тяхната материална, физическа същност. Огледалото рефлектира, ехото е отражение. Това са физически моменти, но те не са достатъчни да определят духовния живот. Защото всяко живо същество, било то и най-малкото, не рефлектира, а творчески реагира на условията. Този творчески момент, материалистите изпускат. В нисшите животни той е едва доловим, но в човека той се развива и изразява в могъщо индивидуално и колективно творчество, което създава науката, изкуството, обществения живот. Тази творческа сила издига човека над всички живи същества. Тази творческа природа определя човека като човек. Това е висшия морален закон – Бог в човека. Моралният творчески момент, за който трябва да се държи сметка, и който е всичко. Материалистите искат да го отминат, да го отрекат – да, ако е да се претегли боба, или да се измери нивата, може да се пренебрегне безкрайно малкия момент. Но да се познава живота без Него, не е възможно.

Ние воюваме както Ангелите Божии воюват: с Истина, Светлина и Правда.

Къде ще живее човек – в Рая или в Ада зависи от него самия.

Комунистите говорят днес за Новия човек, но с какво ще го създадат? Требва Идеал. Само Бог може да бъде идеал на човека. Само Бог може да създаде Новия човек.

[31.VIII.1962 г.] Тук като сме, ние сме по-силни, защото живеем в сърцата и душите на нашите братя и сестри.

„Ние сме Дух, ние сме идея и всякога можем да създадем формите, когато искаме, и където има условия. Кой ще тури пречка на нашата работа? **Ние сме и видими и невидими.** Ние сме и сега и всякога, едно с Бога, едно с Учителя, едно с Великото Братство на Мира. В молитвата е казано: „Дето е Господ, там съм и аз.“ И, когато се върнем в Дома Господен, дома на нашия небесен Баща, голяма ще бъде радостта. А засега важат думите: „В света скръб ще имате, но дерзайте. Аз победих света.“

„Много чужденци гости посещават нашата страна. Те се възхищават, то не е само от природата, душите им долавят Учителя. Те Него търсят, без да съзнават това! Един ден Той ще се изяви на света. Вечният извор търсят те, а Той е тук. Ще открият един ден Словото и Музиката Му и ще търсят всяка Негова стъпка. Сега Дома се приготвява, работници работят, още нема ред, но ще се тури. Всички са призвани да свършат известна работа.“

„В плът и без плът.“ – Животът продължава, живота е непреривен. Опитаме и едното и другото положение. Разумността се извява в промените, в растенето – „Движение, Учение, Работа.“

„При всички условия, в каквато и обстановка да се намираш, първото нещо – установи връзката си с Бога. Поддържай живота си с Него. Това е най-същественото.“

Обична моя Мария, Днес е твоя Имен ден и аз те поздравявам в най-ранното утро! Ние пак спазваме нашата традиция и отиваме с теб в планината. Възлизаме спокойно, ритмично, в хармония с планинския свят. „Възлизаме“ – това е израз на стремежа на душите ни към Него, Който ни е дал живот и здраве. Всяко наше дихание принадлежи на Него. Той е, Който ни се изявява във всичко с красота и сила. Ходим по познатите пътечки, поздравяваме белите брезички, нашите лични приятели. Усмивхаме се и кимваме на цветята. Гледаме с обич далечните планини. Това е нашето Царство. Вдъхваме свежия, възтръпчив въздух на елите. Постепенно отпада умората и ограниченията, които града ни налага. Тук, в нашия свят си отдъхваме! Душите ни възприемат всеки звук, всеки образ, всяко движение с благодарност. Тъй си ходим ние с теб в нашия свят, където винаги живеем! Нагоре, по-нагоре, все по-високо към Светлината, Чистотата и Простор – към онзи живот, който сме възлюбili изпърво още и завинаги. Тук ние намираме нашия обичен Учител, нашите братя и сестри, Великото Братство, което е дало най-святите и светли образи на човечеството. Поточето, което тича срещу нас с песен не бърза. Такъв е неговия ритъм в общата хармония. Ветреца люлей цветята и тревите и те се поклащат в общия ритъм. Всяко движение тук е необходимо. Ние също трябва да присъстваме тук, и трябва да минем, макар и мислено. Такъв е момента, такава е повелята. Нагоре, все по-нагоре, над горите, над слънчевите поляни, към светлите сияйни върхове. Това е нашия Път през вечността. Борис

[25.VIII.1962 г.] **Обични брат Боян,** „От Него излязохме и при Него ще се върнем.“ Работата за която ни е пратил, ще вършим. Нашите приятели трябва да знаят, че **Бялото Братство не може да бъде ратай на комунистите!** Ако е война, ще воюваме като Ангелите Божий – с Истина, със Светлина, с Правда. Нема да отстъпим нито на косъм. Можем да влезнем в „огнената пещ“, ако трябва, **но на идоли не се кланяме. Искат да направят от Братството карикатура, посмешище, като избутват тези шутове напред, за да представят уродливо всичко, което е свято за нас.** Прилагат стария си изпитан похват – като турят свое управление, да обсебят Братството, за да развалят онова, което Учителя създаде. Това нема да се допусне!“

А вий стойте настрана от предателите на Делото. Като си искат, те могат да си направят и черкова, да си изградят капища, да си поставят идоли в тях, това си е тяхна работа, но **ние нямаме нищо с тях, никакво участие!** Може да се опитат като примамка да дадат някои подаяния, да подхвърлят някоя троха от това, което заграбиха: календарче да разрешат, някоя книжка, или да допуснат някаква слабичка анемична дейност, колкото да се представят, че и те дават свобода. Тъй да украсят венеца си с Братството. Един вид: Ето толерираме, съвместно живеем. **Бялото Братство не може да служи за украса и забавление на никого!** И всеки, който се е опитал да преследва и угнетява Братството, не е видял добро! Великият морален закон, който живее във всички ни, ще го съди. Такъв е „Урокът на историята“. А вие вършете своята работа, където сте. Никакво сътрудничество с предателите, оставете ги сами. Мълчете и работете, никакви спорове, никакви разисквания, никакво съвещание стях. Мълчанието

е достойния отговор на ученика в такъв случай! Ако е за условия, Учителят е, Който държи в ръката си всички условия. И когато дойде време, Той ще ги даде. Днес Разумния свят работи, и ние работим с Него. Това е единен, цялостен процес. В него ще намерят своето разрешение и всички въпроси, които ни вълнуват.

„Вяра светла, Вяра силна. Тя крепи Духа що живота носи.“ Б.

[Септември, 1962 г.] „Онези, които обичаме, живеят в нас. Светът, който обичаме живее в нас, и ние живеем в него. Любовта усилва живота, разширява душата – „Душа обширна като Вселената.“ Не се смущавайте от сегашното си положение. В големия ви живот то е мигновение.“

„С Бога и тежкия товар се носи леко.“ – Примера със старата сестра, която носи стомната с вода от чешмичката. Едва върви, пъшка си, Учителя я настига и без да Го забележи тя, подхваща стомната и ѝ помага, облекчава тежестта. Чак, когато изпира баира, слага стомната да си почине и вижда Учителя. Извиква: „Учителю!“ Учителя Се усмихва и казва: „С Бога и тежкия товар се носи леко.“

„В Любовта живота се разширява, обогатява, задълбочава, става силен и мощен. Ученикът живее не само във формите, но и в Добродетелите, в качествата, в силите, в идеите, в мислите, в чувствата. Това е обширният свят на Духа. Материалният свят, свята на формите е само безкрайно малко сечение от него. Човек живее в света, който е възлюбил, във всичко, което обича. Това е тайната на Любовта.“

„Христос казва на учениците Си: „Аз имам храна, която вий не знаете.“ – Това е живота с Бога. Устройвай живота си с Бога при всички условия. „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Всеки плод иде от Слънцето. Той е пропътувал космичното пространство от Слънцето до Земята. Плодът разкрива съдържанието на слънчевия живот. Като вкусим плода, познаваме този живот.“

„Обичам живописата, както и музиката. По ми допада акварела, с нежните си преливащи се тонове. Маслените бои повече подхождат за портрета. За природата, пространството, въздуха и светлината, подходящ е акварела.“

„Авторът трябва да обикне героите си, да живее с тях, да предаде тази обич и на читателите си. Виждане трябва, живот, външна и вътрешна работа. Колкото по-израства човек, толкова по-хубаво вижда. Но Любовта е, която разкрива живота. Във виждането човек расте – то се разширява и задълбочава – тъй човек узрява.“

„Изкуството е тържество на Духа над материята. Материята е само материал в ръцете на Духа. Духът е, който твори, силата, майсторството, инициативата е в Него. Материалът е само материал, той нема инициатива, той може да бъде добър или лош, но той е само материал.“

„Архитектурата е поезия на пространството – пропорции, перспектива, композиция, съчетание на формите. Тя изучава въздействието на масата,

формите, линиите, цветовете, материала, мерките, пропорциите. В това изкуство се иска абсолютно чувство за мярка. То има голямо въздействие, голяма сила върху човека. Тази негова власт е използвана от най-дълбока древност. Има и архитектура на Природата. Тя има мощно, неотразимо въздействие върху човека."

„Възкресението е акт на Духа, не на плътта. Възкресението е подвиг на Духа. Само който е минал през смъртта, е опитал какво е тя – да изгубиш всички условия, които си имал, да напуснеш онези, които си обичал и света, който си обичал, да влезеш в най-голямото ограничение, и ако след това намериш сили да го преодолееш, да излезеш от него, да възвърнеш своя свят, да намериш отново своите обични, да възстановиш своя мир и светлина – това е Възкресение. Това е изпитание за духа – посвещение. Като мине през смъртта и възкръсне, човек намира Вечния живот."

„За всяка праздна дума ще ви държат отговорни." Има звънтящо, праздно красноречие. Пазете се от него. В Истината е силата. Казано просто, и направено просто."

„Който се е опитвал да погълне света, всичко е загубвал. Това е „Урока на историята". Човек не е толкова разумен, силен, добродетелен, за да владее земята. Света има Господар. Човек трябва да работи в съгласие с Него. Всеки опит да се завладее света не е успявал, колкото хитро и да е замислен, колкото и добре да е организиран. Лъжата, лицемерието, насилието, неправдата немаат бъдеще. От всички злини лъжата е най-голямото зло – тя разваля всичко хубаво."

„Не си поставяйте непосилни задачи. Задачите трябва да бъдат постижими. Но и не само това, но като се постигнат, да останат резерви, да може човек да използва придобивките. Опасно е, когато човек постигне нещо, а изчерпи всичките си сили."

„Изкуството е зов към прекрасното в себе си. То е предвестник на най-чистата утринна зора на човечеството. Тогава поезията ще властвува над сърцата, социалния строй, строя към който се приближаваме след години, изпълнени с труд, грижи и духовни напрежения ще бъде изграден върху красотата на справедливостта, красотата на ума, на сърцето, на човешките отношения. Пътят ни води към златен век. Той ще дойде, жалко разбира се, че ние нема да доживеем дотогава. Но ние трябва да сме щастливи, че около нас вече шуми вятъра на този век и кара сърцата ни да бият по-силно."

„Ето един наш брат по мисъл, който живее някъде в необятните простори на Русия. Виждай себе си във всяка сила, която работи за Царството Божие, която изявява Неговата правда."

„Закъде ще бързаш? За какво се безпокоиш? Радвай се на Големия живот и го изучавай. Царството Божие присъства в Него. То присъства във всички условия, даже и в най-тежките. То е, което ги осмисля. „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда." – Животът на Царството Божие е сега, не Го очаквайте някога и някъде."

„Бога човек познава чрез добрите дела, в хубавите чувства, в светлите мисли, във вдъхновеното творчество. Пътят ни към Бога е Живот вечен. „И това е Живот вечен.“ – Да живееш в Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добротелта. Това значи да живееш в Рая.“

„Този е смисъла – да пребъдваш във Великия живот на Цялото. Не търси смисъла вън от Него. В Него е всичко: живот, идеи, мисъл, чувства, форми, красота. Той изпълня Вселената. Бъди винаги с Него. Глупаво е да се търси личен някакъв смисъл. Това са миражи, заблуждения в света. Хората ги създават – царства, църкви, партии, общества, всевъзможни кумири. Всичко, което не е едно с Великия Божествен Живот, е заблуждение. Рано или късно ще дойде разочарованието.“

„Обикновен човек наричам онзи, който не вижда красотата на Божествения живот, не Го търси, не се интересува от Него. Той е от спящите деца на Природата. Един ден, когато се събуди, отвори очи и види, ще стане „Необикновено дете на Природата“, което вижда, разбира, обича и се стреми.“

„Във всяко явление на живота, търси малкия Божествен момент, заради който то съществува. Ти не можеш да разбираш това явление, ако не доловиш този момент. Божественият живот във всички явления е един живот. Него приемай. Другото ще отпадне, то не е съществено. Търси Божествената искра във всичко – това е виждане.“

„Учениците на Божествената Школа са работници за Царството Божие. Чрез тях живота на Царството Божие идва за всички човеци. Те вършат своята работа с Мир и Радост, с Достойнство и Смирение.“

„Не се опитвай да промениш човека, приемай хората такива, каквито са. Опитвай се да събудиш едно хубаво чувство, да дадеш една хубава мисъл на човека – това е добро. Животът е свещен, служение, учение и работа.“

Обични брат Боян, Ето какво казва руския писател Паустовски: „Пътят ни води към златен век. Той ще дойде. Ние трябва да сме щастливи, че около нас вече шуми вятъра на този век, и кара сърцата ни да бият по-силно.“ Днес поетите са пророците, както и в миналото. Те първи долавят идването на Новия ден.

Обични брат Боян,

И тук като съм, всякога мисля за святата наша работа! Никакви идоли, никакви кумири, никакви мъртви форми и догми! – Един живот здрав, чист, светъл, слънчев. Живот „В Дух и Истина.“ Да се учим със смирение, да се приобщаваме към Великия живот с благоговение, това е нашия път.

Един ден ще създадем литературен център. Той ще подготвя Словото за печат. Ще разширим работата му, ще се изучават литературите на всички народи, най-хубавите образци на Словото ще издадем. Това ще бъде най-голямо световно издателство. Търсете стъпките на Духа. „Търсете първо Царството Божие.“ Ще имаме и научен център. Ще се изучават новите области на живота – Невидимия свят. Окултните науки ще се преведат на нова основа. Съвременната наука е само малък отдел от Великото знание. Ще обзаведем малко стопанство, което ще се нарича „Житно зърно“.

Главната му задача ще бъде – работа върху Житното зърно, подобрене на Житното зърно. Какво може да се постигне за хиляда години в този институт? – Чудеса! Тук ще се опитват и прилагат и разработват новите методи при отглеждането на растенията. Учителят ги е дал, те трябва да се развият и разширят. Човек трябва да влезе в съзнателна връзка с живота на растенията. Голяма творческа работа ни чака. Ето за какво мисля винаги, и виждаш аз не съм между зидовете и зад решетките. Аз живея в „Елисейските полета“, срещам се и разговарям с моите братя по Дух – онази велика фамилия на Духа, която живее във Вечността. Прочетете Евангелие на Матей, 15 гл., 13 ст. Наближава началото на учебната ни година. Школата на Учителя продължава. Еднаж открита, Тя е път за душите към Царството Божие. Бъди бодър духом, бъди здрав! Учителят ще ни даде условия да довършим работата си. Борис

„Нема унизително положение, ако сам ти не се унижиш.“ Пришвин

„Във всяко явление има един Божествен момент, поради който то съществува – това е Бялото Братство. **Без Бялото Братство нищо не може да съществува.** „Духът с мярка се не дава.“ Божественото не се мери, нито тегли. Дойде ли до Божията воля – извърши я, нищо повече.“

„В страданията всичко излишно изгаря. Остава същественото. Това е придобивката.“

„Кое е правилното отношение? – Към всяко същество да имаш такова отношение, каквото Бог има. Това е морал. Това е етика.“

„Може ли да знаеш на колко места по Земята живееш, къде струи същата мисъл, къде цъфтят същите чувства, къде гори същата искра на Духа? Човек живее в много образи едновременно. Едни изгряват, други залязват.“

„Усмивката на Любовта.“ Нема по-хубаво от нея. Тя е първия лъч на изгряващото Слънце.“

[21.VIII.1962 г.] „Какви плевели са кипнали навсякъде, обзели са нивата! Как ще се очисти зърното?“

„С нашия живот във всеки човек ние внасяме нещо малко, хубаво, което той съзнателно или несъзнателно приема, и което ако не сега, в бъдеще ще принесе плод.“

„Не е нужно да се морализират хората. Покажи им Добрия живот и отмени. Хората искат да променят живота, без сами да се променят. Това е невъзможно. В нови форми старото съдържание – каква полза от това?“

„Школата на Учителя е пътят – „Търсете първом Царството Божие.“

„Питат ме: „Как прекара годините в затвора?“ – Работа, интензивна работа, молитва. Понякога имаше трудни задачи да се разрешават. Ученикът държи своя изпит. Проверява се знанието му, силата му и неговата устойчивост. Който очаква щастието си от външни положения, не го разбира.

Мисля за онези чудни неща в планината – за „Живата тишина“. Тя повелява да я пазим, да не я нарушаваме.”

Обичний брат Боян, Това което сега се опитват да правят, и в миналото са го правили! Злото иска да обсеби формите, които Бялото Братство създава – да ограби съдържанието. Само то не може да твори. То живее от грабеж. Христос ги нарича „Крадци и разбойници“. Сега ето какво казва Учителя: „Които искат да ме следват, нека се подвизават в Дух и Истина, в Чистота и Святост. Братството е там, дето е Духа. Не се смущавайте, Мир имайте!

[Септември 1962 г.] **Обични брат Боян**, При Учителя Учебната година започвахме с радостно чувство. Това чувство се е запазило и сега. Виждам учениците в класа с грейнали лица, с будна, очакваща мисъл, сериозни, малко загрижени за задачите, които им предстоят, но душите им са изпълнени със светла вяра и упование. Бог е промислил за нас най-хубавото през тази година, и Учителя е, Който ще ни го предаде. Сега привидно сме пръснати на разни места, а в Школата сме заедно, и в този и в онзи свят. Човек трябва да премине буден през смъртта, за да се увери, че условията не са в състояние да ни разделят, нито да попречат на живота на душите ни. Условията се менят, това е движение, а живота приидва все нов и нов, разширява се, задълбочава се, изявява се във все по-голямо разнообразие е красотата. Ние го приемаме с благодарност, учим се и работим. Чувам тихия глас на Учителя: „Да се не смущава сърцето ви, нито да се устращава. Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте.“ При всички условия ние следваме нашия път с Мир и Радост. За всичко благодарим. Обични брат Боян, приеми моя поздрав по случай Новата Учебна година! Поздрав на учениците!

Обична моя Мария, Аз всякога мисля за теб, аз всякога мисля за нашия светъл път – пътя на учениците на Божествената Школа! Аз всякога мисля за нашия Обичен Учител! Това е света в който живеем. Нашето приятелство запази чистотата и свежестта от първите години. И то принадлежи на Великото явление – „Царството Божие“. То иде от далечното минало, изявява се сега и продължава във вечността. То се подхранва от великия извор на Духа. В него присъства Божия Мир. Над него е Голямото небе, безграничното Царство на Виделината. В него сияй зората на ранното утро и грее тържествената светлина на изгревите. Тук бликат изворите, чува се песента на птиците, шепота на големите гори, силата и мощта на планината. И тук като съм, аз живея в нашия свят. В него срещам всички онези, които обичаме и които ни обичат. Учениците на Божествената Школа живеят по цялата Земя – на изток, запад, север и юг. Където и когато срещнем ученика на Божествената Школа, познаваме в него брата по дух.

Великото Бяло Братство е Всемирно. То присъства и ръководи живота във всички населени светове. Божият живот изпълня Всемира. Каквото и да правят, човеците не могат да помрачат Божия ден. Учениците на Божествената Школа следват своя път при всички условия. **Школата всякога е съществувала в този или в онзи свят.** Тя е път. През всички времена душите са отивали към Бога. Светлина и простор има в нашия живот – благодат и мир. За всичко благодарим! В страданията, които ни причиниха,

не се ожесточихме, останахме верни на нашия закон. Превърнахме злото в Добро. Това е разрешението на големите противоречия, в които се намира човек. Ще приеме ли той този път, или ще го отхвърли, от това зависи неговото бъдеще.

Сега започва нашата Нова Учебна година. Иде нова Светлина, ново Знание, нови задачи, нови опитности за учениците – Учение и Работа. Това е щастие за нас.

Обична моя Мария, поздравявам те с Новата Учебна година! Ние пак сме наедно и вървим ръка за ръка в Пътя.

[16.IX.1962 г.] Условиата колкото и да са добри, ако не присъства Духа, остават праздни, безсъдържателни. Духът е, Който осветява условията. Той е същественото.

„Какво чудо е едно разлистено дърво, огряно от Слънцето! Какво излъчва то в пространството, какви лъчи струят от него, какви мисли и какви чувства подхранва то в нас! – Наистина, Слово Божие.”

„Не се допуска една сила да завлада Земята. Тук действа закона за полярността. В момента, когато се сформира една сила, почва да се образува полярно противоположната на нея. И колкото едната се организира и расте, толкова и другата. Това е закон на историята. Но има и трети фактор, безимен и незнаен. Във видението на Данаила за него се казва тъй: „Камък откъснат не от човешка ръка удари идола в краката, и всичко се срина.” В един момент Незнайния се намесва и всички човешки построения стават на прах.”

„Ние дойдохме на Земята заради Учителя. Неговото Дело осмисля и изпълня нашия живот.”

„Има един важен закон: Бог, Който е всемогъщ и всесилен, и всичко е в Неговите ръце, не спира един процес, който е започнал, оставя го да се развие докрай, да се завърши. Затова се казва: „Бог е дълготърпелив”. В Разумния живот има ритъм и музика. Всяка нота, всяко явление има своя трайност – „свое време”. Ангелът казва на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бегай в Египет.” И после, когато мина времето на онези сили, които действаха, пак му каза: „Върни се, защото измряха онези, които търсяха да погубят детето.” А пророкът като е видял това, изразил го е тъй: „От Египет повиках сина си.” Поетите, които са пророците на всички времена говорят с образи, със символи.”

„Духът с един замах може да създаде народи, и един замах да ги унищожи. Хората, които не разбират живота, държат на формите. Формите не са най-същественото.”

„Човек може да умре за една среда, да напусне дадени условия – условията са временни. **Човек принадлежи на един Разумен свят – свят на идеи, мисли, чувства, сили, добродетели.** Това е най-същественото. **Този свят може да даде нови условия, да създаде нови форми.** Великият Разумен свят се изявява чрез формите, но не е затворен в тях.”

„**Бялото Братство не зависи от „Комитета на верите”, нито от Компартията. Нема какво да се безпокоим от техните решения, и отношението им към Братството.** Ако те оправят отношенията си към

Братството, то е за тяхно добро. Съвременният човек носи един надменен, високомерен скептицизъм. Той е, който прегражда пътя на човека към Бога. И това е една от сенките на „Свръхчовека“ на Запада. Той се извисява в пространството самотен, студен, безплоден.”

„Ние може да се примирим с много слабости, погрешки, ограничения, несгоди, лишения, но с лъжата нема да се примирим. Където влезе, тя всичко разваля.”

„Мисля върху Разговорите с Учителя на Изгрева – „Изгревите на Слънцето”.

„Пътят, в който вървим изисква абсолютна чистота. И най-малката нечистота отклонява и спъва. Каквато и да е обществената уредба, нашата работа е една, нашата работа е върху човека, работа за идването на Царството Божие на Земята.”

„Удивително, в колко образи ние откриваме себе си и в миналото и сега! Как може тогава да се мисли за смърт? Всичко говори за безсмъртието, за вечния живот. Той изпълня формите, създава образите, прелива се от форма във форма, непрестанно твори, изявява се в мисълта, разцъфтява в най-хубавите чувства. Нима не можеш да познаеш себе си в една права мисъл, в едно хубаво чувство, в един поглед на Доброто? През много очи гледаме ние хубавия Божий свят. Ние летим с мисълта си от свят на свят. Достигаме далечните предели на Всемира с най-хубавите чувства. В молитвата е казано: „Вдъхвай в нас с присъствието Си чистите Си мисли.”

„Надменният скептицизъм довежда до безсмислие и безумие. На местото на Живия Бог, в храма седи самия човек като нещастен жив идол, близо до безумието.”

„Нашето отечество е Царството Божие. За Него работим, за Него полагаме живота си.”

„Френската революция завърши с империята. Отстъпи от идеалите си. Бързо се изроди. Това е съдбата на всяка революция. Силата и властта са голяма съблазън. Слабият човек не може да устои, той иска да завладее света.”

„Някой явления играят ролята на катализатори, те присъстват, за да се извърши една реакция.”

„Животът на човека е като раждането на деня – изгрев – ражда се човек, расте и се развива, достига зряла възраст – зенит, залез – старост. Скрие се Слънцето – смърт. Свършва ли се с човека? Не, мине нощта, дойде пак ден - Нов ден. Един живот, един ден в училището на природата. С един ден свършва ли се училището? Много дни, трябва да ходи човек на училище, за да завърши. Много пъти трябва да се ражда човек на Земята. Животът е вечен и непреривен.”

„В музиката има акорд и разложен акорд – хармония и мелодия. Цялата природа представя човека – „Разложен акорд”. Човек присъства

във всяко явление, във всяка форма на живота, във всяко движение. Човек като личност е синтез на едно велико съзвучие. Великият живот на човека е в Идеите, в Добродетелите, в Любовта."

"Хора, които са минали ръка за ръка през „долината на смъртната сянка", в отношенията им се запазва особена нежност. Едно любящо сърце може да бъде наш дом."

"Има естествени прости положения, които хората не виждат. Колко е естествено майката да живее в децата си, приятел в приятеля си. Формите не са непреодолими прегради. Животът ги изгражда, но не остава затворен в тях. Животът има неограничени възможности за изявяване."

"Нашата пряка и непосредствена задача е – запазване Словото на Учителя."

"Не всичко, което вършат злите е зло, и не всичко, което вършат добрите е добро. И злите и добрите ще вършат Волята Божия. „Да се освяти името Твое. Да дойде Царството Твое. Да бъде волята Твоя." Така е речено в Господнята молитва. Това ще бъде."

"Всяка малка красота ни свързва с „Царството Божие".

"Човек трябва да се освободи от всякакви грижи и задължения, да остане само една мисъл, един стремеж, едно задължение – изпълнение на Божията Воля – Служение."

"Нашето щастие почива на здрава основа. За какво има да се безпокоим?"

"Какво може да очаква от света човек, който всичко е загубил, и само душата си е опазил?"

"Какви мисли и чувства се раждат в звездните нощи, в най-ранните зори? Те са различни от деловите ясни мисли на деня. Какви странни, едва доловими чувства преминават през сърцето, вестители от далечни светове, от невидими и незнайни мирове. Те озаряват живота ни и осветяват мисълта ни като нежната полярна светлина на най-ранното утро. И като нея те са предвестници на Новия ден, който иде."

Обична моя Мария, Понякога тук се случва тъй, че ни забравят в килиите, и ние пак заставаме лице с лице с времето – часовете и дните отминават бавно край нас. Тогава обличам дрехата от „бял и чист висон" и тръгвам по „Свещената пътека", по която Учителя ни води. Извиквам живота от дните ни с Него. Картините, образите, мислите и чувствата оживяват наново, Неговото Слово изпълня душата ми. Сега аз искам да го преживея, дълбоко да Го почувствам и „Живият път" както го възлюбихме ние, тъй ще го възлюбят и онези, които ще дойдат след нас. Ето и думите на Учителя: „Ако аз съм дошел между този народ, дошел съм заради учениците. Те ме интересуват. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува."

Ние имаме задача да опазим Словото, да издирим учениците, да им помогнем, и трябва да свършим добре работата си. Школата на

Учителя, това е вечния път на душите. Словото на живота е „Небесния хляб“. Аз всякога мисля за нашата работа, за нашия път. В него ние всякога сме заедно. Поздрав на теб и на брат Боян по случай Деня на ученика! Борис

Обична моя Мария, Спомняш ли си, че по това време отивахме с теб в Рипа в Светилището? Това е нашия свят! Ние го носим в душите си. Виждам го и сега, съзерцавам го от тук, живея с него. Разбира се не е само до външната обстановка, всичко е в пълното съгласие и единство с нашите идеи, мисли и чувства. В това седи неговата сила и неотразима привлекателност.

Виждам всичко с удивителна яснота и релефност: спокойните води на езерата, от тях се излъчва първичен мир, и трепета на светлините по водната шир, като ясна детинска радост. И мощните скали излъчват сила. Какъв замах на древния ваятел! А въздуха, въздуха е чист и прозрачен като изворна вода, а понякога е премрежен с цветни воали. И тези зелени поляни от жилава планинска трева и най-нежните цветенца сред нея. Виждам и нашето скромно каменно огнище и малката палатка – примитивния наш лагер. Колко простота и уютност има в него! Той се приобщава напълно и съвършено към целия този свят, запазил се от зората на времената. По-нагоре са камъните, където посрещаме изгрева, и младите клекове наоколо трептят в унисон с утринната зора и изпълнят въздуха с пресния и тръпчив дъх на балсам. Ех, простор, простор, чист и светъл, голям простор, който тъй ми липсваш сега! И живото мълчание наоколо, което се изгражда като хор на безсловесните – пълната и съвършена хармония на формите и светлините. Този свят носим в душите си като образ на света от който идем, и в който ще се върнем един ден. Дрежа на Божествения живот, ние сме сърдечно свързани с него, познаваме го и вече няма раздяла. За Него работим, той присъства в нашите дела, и ние го внасяме в живота за благото на всички братя. Небето над върховете е особено чисто, дълбоко, синьо, наситено със светлина. Може би силите, които изтичат от тях го пречистват.

Обична моя Мария, неизказано съм благодарен за всички дни, които Господ ни подари там! Борис, [5.X.1962 г.]

„Считай „Домът Господен“ - твой дом. Това е да имаш Мир и Свобода. Да се радваме на присъствието на Божия Дух винаги. Важното е да възстановим Рая в душите си при всички условия.“

„За човешките работи спор може да има, да се доказват или отричат. Божествените работи са аксиоми – немаат нужда от доказателства.“

„В природата има два процеса: **събиране и разпръскване**. Божественият център събира, организира, създава – явява се един образ. При това всички Царства вземат участие, имат свои представители тук. Вторият процес – **разпръскване**, елементите се връщат в своя свят, но Божествената идея може да се изяви чрез всеки от тях. Чудно ли е тогава, че **един човек може да ти се изяви чрез едно цветенце**, или ветреца да ти напомни за него, или една дума, или една малка постъпка на друг човек да ти напомни заминалия приятел! **Човекът не може да се загуби**. Когато изчезне познатата форма, той **може да ти се изявява чрез цялото битие**.“

„Важно е къде диша човек, къде мисли, в какъв свят живее. Едно съзнание затворено, неотзивчиво за красотата, недостъпно за светлината – спи.“

„В живота има обикновени течения, остави ги да отминават. Търси необикновеното течение, върху него дръж трепетно вниманието си.“

„Борбата за завладяването на света всякога е завършвала трагично.“

„Големият живот тече край нас, и ако ние го познаваме, то е защото същия живот тече и в нас. Има родство, единство в живота. Всяко творчество се подхранва от един и същ източник. Противоречията в малкия живот, отпадат в Големия.“

„Виждането се придобива. То се разширява и задълбочава с работа. Наистина, трябва и чисто сърце и светъл ум, и отзивчивост за Красотата. Без Любов няма виждане. Гледане – да, но виждане – не.“

„Когато напустне телото си, човек изпада в положение на „безтегловност“. Какви сили ще го движат, към кой център ще се привлече? Това е важно. Любовта към Бога е мощния и силния двигател.“

„Знанието разкрива по-дълбоко красотата, обогатява чувството, изостря виждането. „И най-незначителното знание разкрива пред нас нови области на красотата.“ В живота хубавите работи човек трябва да ги издирва и открива като скъпоценните камъни. Христос казва: „Царството Божие е подобно на многоценен бисер, който като го намери човек, продаде все що имаше, и купи го.“ Ние сме търсачи на „Скъпоценни камъни.“

„Молитвата направлява нашата мисъл. В „Добрата молитва“ е дадена програмата за работа на ученика.“

„Всеки ден е нов и неповторим в Битието. Какви блага носи той, какви задачи ни поставя? Наистина буден трябва да бъде човек.“

„Бъди внимателен за Божието Слово – послушен и изпълнителен. „На ранина те очаквам Господи.“

„Тук опитвам положението на унижените и оскърбените. Ще отmine всичко това, ще дойде деня Господен, ден на Мир и Свобода.“

„Сега цъфтят късните есенни розички. Те са свенливи и скромни, в тях не се чувства буйната радост на пролетните, а примирение, печална красота.“

„Какви чудни форми е създапа природата, какви линии, повърхнини, какви цветове се преливат един в други! Какви фини и странни аромати! Откъде е взето всичко това? Природата си служи не с обикновената геометрия, а с Неевклидовата и с по-висшите геометрии. Всичкото това богатство е преминало през мировото пространство от Слънцето до тук, и по онези висши измерения, които ние не познаваме.“

„Цветята не са създадени само за насекомите, те имат и друго по-голямо предназначение. Велики същества седят зад тях. Те са резултат на тяхното служение. Това е свещенодействие.“

„Красотата има силата да повдигне и спаси човека. Приветствай и малката красота, поздравявай в нея работниците за Царството Божие. Тя е поздрав, приветствие от нашата далечна родина. Тя иде да ни подкрепи и помогне в живота.“

„Ние се чувстваме най-нещастни и изоставени и самотни, когато се откъснем от нашия свят. Поддържай връзката с родината, пази свещено връзката с нея. Помни и не забравяй „Домът Господен“ – нашия дом. Където и да бъдеш, откривай родния свят, приветствай го, приеми го, бъди в съгласие с Него. Законът на нашия свят е единството.“

„Всяко творчество иде от Божествения Дух в нас.“

„Мярка, това е важно. В разумния живот има мярка.“

„Да разбираш безмълвния говор на облаците - красив език на форми, светлини, движения, непрестанни промени. Той не е хаотичен. В него има предвечен ред. Ние сме тук и навсякъде, където е Божествения живот.“

„Благодари за промените, те трябва да стават. Какво би било, ако всичко застане неподвижно? В живота постоянно се влива нещо ново – движение има. Виждай хубавото в него. За съзнателния живот Учителя определя: „Движение, Учение, Работа.“

„Да пребъдваме в Твоята Истина. Дреха на Истината е Светлината. Живата Разумна природа е „Дреха на Истината“.

„Ние не каним хората на пиршество. Ние каним човеците братя на Учение и Работа. При нас не може да има множество, малцина ще дойдат. Само онези, които са определени ще дойдат.“

„Какво ще придобие човек, ако прекара живота си като на пиршество? Ще изяде и изпие всичко до последната аспра, и ще се върне в бащиния си дом просяк. Но ако учи, ако придобие знания, ако израсне в Добродетелите, ако се подвизава в Истината – как ще се върне в бащиния си дом? Това са „Двата пътя“.

„Ние живеем, за да бъдем подкрепа на нашите братя – път в безпътицата. Силата е в Идеите, но когато човек е верен на Идеите.“

„Малкият живот изчезва в Големия. Можеш ли след това да го откриеш? Как ще се изяви той?“

„Два процеса има в природата: събиране и разсейване. Събират се материали и сили – създава се образ. После разсейва се, изгубва се образа – какво е това, което остава?“

„Песента има сила да те въведе в един живот, в един свят. Пази часа на Господа – свещения час.“

„В нашата работа особено важен е закона – мярка във всичко. Ако турите повече сол, разваля се яденето, ако турите по-малко – също. Ако турите повече захар, разваля се сладкото. Ученикът трябва да има съвършено чувство за мярка.“

Мисъл на Жан Жорес: „От миналото ще вземеш огъня, а не пепелта.“

„Молитвата да бъде твое състояние.“

„Където и да бъдеш, създай си кътче да призоваваш Господа.“

[20.X.1962 г.] **Обична моя Мария**, Седа си в един кът на „мравуняка“, и мисля за нашия свят, призовавам го. Неговото сияние слиза над мен, възникват картините и виденията, идват приятелите, отварят се вратите на Царството Божие. Това е благословението на ученика. Моята мисъл е отправена винаги към Него и казвам: „Ето ме Господи!“ Обичам да приемам Светлината с всичките ѝ цветове и оттенъци направо от пространството, да чувствам безкрая и вечността. Нашият свят присъства в мислите ни и чувствата ни. Мир изпълня душите ни и доброто разположение се излъчва като уханието на босилека. Обичам от някой висок връх да гледам как се раждат облаците в пространството: небето е ясно, а ето че се появява облачето. Отначало слабо като лек дим, то расте пред очите ни, възникват и други, и скоро цяла сребриста украса плува в небесния простор.

Обична моя Мария, ние винаги сме наедно в нашия свят. Понякога усещам дъха на боровата смола. Тогава възниква картината на големите гори: боровите и елите, затоплени от Слънцето ухаят. Вдъхвам с пълни гърди здравия въздух – виждам янтърните капчици, които се стичат по стеблата. Обичам да разтрия капчицата между пръстите си, да усетя силния боров дъх! Откъде ли го е взел бора? На какъв ли свят е вестител? Това е тих говор, който иде от далече, и който душата ни разбира. Колко ли е хубав този свят, който ни говори чрез него?! Как красиво се изявява той! Седим си ние с тебе край нашия планински огън. Сухите дърва горят, пламъците фучат и се извиват нагоре, искри излитат в тъмното пространство – хладния планински въздух се устремява със сила към огъня. От това той гори по-силно, сгрява се въздуха и отива нагоре. От огъня идва най-приятната топлинка. Ние сме на границата, където се срещат студа на пространството и топлината на Слънцето – сърдечна приятелска среща. Сега притваряме очи и мислим, мислим за всичко, което обичаме. Тогава идва Мира, Хармонията, Единството и пълнотата на нашия живот. „Мравунякът“ вече не съществува. Той е само мираж мимолетен.

Обична моя Мария, свири вечер по една песен. Щастие е, че можем да живеем с песните на Учителя. И тук като съм, често си пея в нощта, или в ранните утрини. Разбира се, мислено. Необятен свят, където царува милостта Божия – свят на Мир и Светлина, свят в който живее нашия обичен Учител. Всяка сутрин, когато Слънцето изгрява, ние отправяме мисълта си към Бога, приемаме Неговото благословение. Ние се чувстваме като деца, които майка им е събудила за училище. Ние сме щастливи хора. Сега Господ ни приготвя за работата, която ни предстои. Не се безпокой и не се страхувай от нищо. Имай вяра и упование в Господа. „За всичко благодарете.“

[Октомври 1962 г.] Считай „Домът Господен“ твой дом. Това е да имаш Мир и Свобода. Да се радваме на присъствието на Божия Дух винаги. Важно е да възстановим „Рая“ в себе си, при всички условия.

„Външните блага, властта и богатството са съблазни. Като работите за делото, избегвайте ги, не натрупвайте излишни блага. Духът е важен. Работете при най-обикновени условия. Духът можете да призовете и при най-скромната обстановка. Борбите в света са все за власт и богатство. Това е отклонение от пътя. Следвайте чистия и свят път.“

„Човек трябва да почувства Божествения живот – Божието присъствие. Да отвори очите, сърцето и душата си за Него. Знанието за пътя е важно. Братството е училище.“

„Хората на балетното изкуство, трябва да черпят мотиви за движенията си, форми, пози, цветове от природата. Наблюдавай един лист есен, който пада от дървото – какви плавни, ритмични, красиви движения! Виж трепета на листата на трепетликата, или движението на гъвкавите клончета на белата брезичка, как се вият те от вятъра! Какви пози взема дивата козичка, как тича сърната. Наблюдавай текущите води и спокойните езерни води, вълните, ритъма и отблясъците по водната повърхнина, спокойното или стремително движение на облаците – формите, светлините, движенията в небесното пространство. Наблюдавал ли си каква грация има в някои цветенца с дълги дръжки, какво достойнство и целомъдрие има в движението им! А в царството на птиците – какво богатство на движения, форми, пози и багри! Велики художници работят в природата. От тях трябва винаги да се учим.“

„Честните хора, онези, които обичат Истината и се прекланят пред красотата, разумните, добрите и благородните хора, образуват Великото Братство. Това не е външна организация. Духът е, Който ги обединява. Те пребъдват извън времето и пространството, извън народност, вяра, класа. Те принадлежат на Вечния живот.“

„Външната обстановка, трябва да отговаря на вътрешния живот. Той я оживява и одухотворява. Без него тя е мъртва панорама, само рамка на истинската картина. Важна е картината.“

„Да проведеш онзи живот за който си изпратен, да бъдеш негов носител при всички условия, това е работата ни като ученици. Ние сме носители на живота на Царството Божие. Христос казва: „Аз затова се родих, да свидетелствувам за Истината. Христос е път за човешките души. В него ние намираме всички наши братя и днес и през вековете.“

„Да опазим Словото, това е нашата задача.“

„Върши работата си тихо, скромно. Винаги дръж в ума си същественото.“

„Свещена планина“ наричаме планината, която Бог е посетил.

„Добре е да познаваш голямото родство – да чувстваш родството си с дъждовната капчица, със сребристото облаче, със самотното езеро, с

чистия извор, с първия лъч на изгряващото Слънце. Тогава – „Наближило ви е Царството Божие.”

„Рядко ще срещнеш човек, запазил детинската си природа, чистота, благоговение пред Доброто и Красотата.”

„И днес скептичен, своенравен, високомерен и следователно повърхностен и празен, се издига в леденото пространство „Свръхчовекът” – идола от видението на Данаила.”

„Светът гъмжи от фалшификатори на идеи, имитатори и подражатели. Навсякъде все тази старата лъжа и лицемерие. Колко трябва да бъдем будни и внимателни! Учениците пазят съкровищата на душата. Враговете искат да ограбят Божествените идеи, които Учителя донесе, да ги заместят с други. Днес езическия свят се възражда с отчаяна сила, като че чувства края си. Пак се издигат езическите капища, поставят се идолите. Прави се всичко да заблудят човека, да го отклонят от пътя, да го запленят в шумния и пъстър хаос. Езическият свят си присвоява високите идеали, светлите добродетели и качества, кичи се с тях, шумно рекламира, представя се натруфен, позира, подражава на Божественото, копира, заимства, плагиатства, граби с пълни шепи. Истината, обаче, се усмихва снизходително – Бог твори новия свят с ритъм и музика. Ражда се Новия човек с Дух и Сила. Идат „Истинските поклонници”, които служат Богу в „Дух и Истина”. Онези, които гонят Божественото учение, копират от него, подражават, вземат формите, имената и влагат свое съдържание. Обаче, без Бога, без Любовта, нищо трайно не може да се построи. Във всичкият този пъстър блясък, шум и суетня се усеща лъжата, безсмислието на пищни и праздни форми.”

„Великият живот е пленил сърцата и душите ни със своята Истина, Чистота и Святост.” [Ноември, 1962 г.]

Обична моя Мария, Спомням си нашето поле. Колко хубави часове сме прекарвали в нашите разходки там, сред тревите, цветята, въздуха, простора, небето, облаците и нашата Витоша насреща! То беше канава на нашите мисли и чувства. И понеже и те принадлежат на вечния живот, и те влизат в Живота на Царството Божие. Сега хората разделиха полето и го разграбиха. Дали е останало нещо от него, не зная. Но тъй ми се иска пак да се разходим с теб по него, да дишаме чистия лек въздух, да гледаме просторната зелена площ и тържеството на Светлината в пространството!

[20.X.1962 г.] „Навсякъде, където може да отиде Светлината, може да отиде и човека. Човек може да премине мировото пространство, да посети Слънца и Планети.”

„Духът създава формите. Той носи живота. Когато няма условия тук, Той може да създаде формите на друго място. Същественото е Духа, същественото е Живота. Формите са преходни.”

„Благословение е да срещнеш човек, който призовава Господа.”

„И в духовния свят има годишни времена: има време за оран, има време, когато се сее, има време за жътва, за събиране на плодовете, има време, когато мислите и чувствата на човека узряват. Човек трябва да знае времето за всяко нещо. Тогава ще има Мир. „И Мирът, основата на Твоето търпение и Милосърдие.“

„И днес хората се спорят за общественото устройство. То зависи от съзнанието на човека. Общественият строй може да бъде като казарма, с всевъзможни правилници и задължения, може да бъде и като китна ливада с треви и цветя. Всички се греят на Слънце и си растат на свобода. Христос не даде мравуняка за пример, а каза: „Вижте криновете в полето.“

„Утопия“ значи наивен мироглед. Това не е толкова лошо. Лошото е, когато се спекулира с него. Има сила в Идеите, те са привлекателни. Хората изкористват Идеите, това е лошото.“

„За песенното творчество: Някои песни са родени от вдъхновението, спонтанно, те са като изворна вода, леят се свободно. Има песни, родени в съзерцание, постигнати в откровение. В тях има идеи, мисъл, чувства, сила. Те възвишават и повдигат човека. Има песни съчинени, измъчени, в тях има насилие.“

„Не е само до хубавите външни форми и блестящите материали – Духът е важен. Божествената искра, в нея е всичко. Онези, които мислят, които имат дълбокия стремеж, които търсят, които държат връзката – в тях е Силата. Нема ли тях, нищо няма. В това е силата на едно духовно движение. Тя трябва да бъде скрита. Външните условия, материалните условия, това са второстепенни неща.“

„Въжето, което изтегля вода от кладенеца е под напрежение. Естествено е да има страдания – вода се вади. Страданията показват, че идат блага, идва сила, идва светлина, всички ще се ползват. Нищо не иде без работа, без страдания. „Блажени, които страдат заради Правдата.“

„Каква чудна работа извършва Великият Разумен свят, като ни поставя при едни или при други условия! Ние сме Негови служители, и когато Той ни постави в контакт с хора, каква реакция извършва Той? Велики химици са те. Посяват се семенцата, а кога ще изникнат, кога ще принесат плод? Великият Разумен свят знае. Ние трябва да вършим нашата работа където и да сме.“

„Братството е там, където е Духа.“

„Тези облаци със златните краища, тези Светлини, този живот на пространството, тези пътуващи образи, вечно променящи се – говор небесен, прекрасен.“

„Разумният свят е крайно предвидлив и съобразителен.“

„Дарбите не се наследяват, те са плод на Духа. Духът отива където си иска.“

„Срещата със „Сините акули“. Бъди предпазлив, от тях всякога те грози някаква опасност. Следвай пътя си пред Господа. „Господ е пастир мой.“

„Търси красотата и като я срещнеш, приветствай я. Търси Правдата и Доброто, и като ги срещнеш, подкрепи ги. Търси винаги Господа. Спасението е в „Домът Господен“. Нашият свят не седи само във формите, цветовете, движенията. Те само го изразяват. „Нашият свят“, света на Духа, на Идеите, мислите, чувствата, добродетелите, силите на душата, това е велик свят, вечен и безграничен.“

„Понякога наставка критичен момент в историята на човечеството. Силите, които са владели човека в миналото, като че се възвръщат, възраждат се в нови форми и го поробват отново. Обличат се в нови костюми и той дълго време не може да ги познае, докато не опита камшика им на гърба си, или не види белезниците на ръцете си. Но тогава вече е късно да се освободи от тях. Минава време, човек отново почва да набира сили, да се бори, да сваля и това робство от плещите си. Такъв е външния път на борбите за „освобождение“. А всъщност истинския път към свободата е „Тесният път“. Тесният път на подвизаване и превъзможване на злото в себе си – път на Любовта и жертвата, посочен от Христа и Учителя. „И ще познайте Истината, и Истината ще ви направи свободни.“

„Свято място“ – място, където Божия Дух присъства. Не присъства ли Божия Дух – няма „Свято място“. Местото се осветява от присъствието. „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“

„Много пъти сме бивали свидетели на „крушението на кумирите“ – човешки свят, свят на безумия. Масово обсебване на човеците.“

„Силата не седи в това, че човек принадлежи към някаква народност, религия, класа или организация – силата е в Божествения живот, в Божествените добродетели. Бъди едно с Божествения живот, никога не се отделяй от Него.“

„Из живота ни с Учителя: Как брат Абаджиев се среща за пръв път с Учителя. Сребърната петолетка.

Трамвайният билет.

„Щом лъжата остава, нищо не е поправено. Щом неправдата остава, нищо не е поправено.“

„Времето и местото са неразделни. Закони определят колко време ще прекараме на дадено място.“

„Затова съм тук, за да славя Господа, за да върша Неговата воля.“

„Познаваш ли Духът, Който сега вей, духа, който Учителя донесе? Този Дух ръководи човешката дейност във всички области на живота. Той обединява човеците от далечни страни, от далечни времена и култури. Иде Новата Култура. Иде Новия човек.“

„Учителят запали „Свещеният огън“, неугасимия, вечния.“

„Божествените моменти на живота са моменти на Вечния живот. Те никога не се губят.”

„Едно велико и свято име се произнася навред в природата. Него шепнат великите гори, тревите, цветята и потоците. Това е велик химн, велико хваление на безсловесните. Него слави и малката чучулига в небето.”

„Хората, които ръководи Божия Дух си приличат, независимо от това кога са живели. В техния път има подобие. Те са братя, те са ученици на Великото Бяло Братство.” [22 декември 1962 г.]

[Ноември 1942 г.] „Бога познаваме първо като живот. Ние не спорим за Неговото съществуване. Бог е най-хубавото в човека и най-хубавото в природата. Навред в живота и природата ние търсим Него. Ние Го виждаме в майката, в бащата, в братя, в сестрата, в приятеля. Това е богатството на Неговата Любов. В изгрева на Слънцето, в зелените поляни, в цветята, в извора и потока, в достойните облаци, които плуват в небето – всяка красота говори за Неговото присъствие. Той е двигателят във всяко творчество. Той вдъхновява поета, движи ръката на художника, дава знание на учения, светлина на търсящия, разум и сила на държавника. Бог е единствената Реалност. Всичко друго е материал, обстановка.”

„Бог е Живия огън, който твори, създава, устройва живота, и днес както и всякога. Неговото „време” е вечно настояще и вечно бъдеще. Ние Го търсим с ума и сърцето си, с очите и със силата си, за да бъдем съучастници в Неговото свято дело. Ние Го любим, за да сме едно с Него.”

„В живота има паразитни явления. Те са отражение на реалността. Не се заблуждавайте от тях. Човек трябва да ги различава.”

„Разбира се и тук като съм, аз съм в Школата. Предмета, който изучавам е труден, но важен и необходим. Придобивките са ценни, но най-хубавото е, че тук постоянно опитвам Божията милост и благодат.”

„Смъртта не прекъсва връзката на Любовта. Тя я прави по-дълбока, по здрава, по-чиста. Връзката на Любовта е вечна. По какви пътища се осъществява тя, това е една от чудните области на знанието. Требва виждане, мисъл, разбиране. Тук мъдрецът и детето вървят ръка за ръка.”

„Сред джунглите на човешките суеверия, вярвания, представи и понятия, ние търсим „Коренът на живота – Жен-Шен” – същината. „Твоят корен на живота си расте някъде.”

„За да видиш Бога, трябва интелигентност, разумност, чистота. Това е най-хубавото, най-радостното явление в живота. Само Божествената искра – Духа може да ти разкрие Бога. Хората Го търсят в пространството и не Го намират. Как ще Го намерят, когато са затворили сърцата и умовете си за Него? Чистота трябва в живота. Животът трябва да се изразява непосредствено, спонтанно, естествено. Чистота, простота, естественост в живота и в отношенията към хората. Живот вечен, живот непреривен, живот в живота и смъртта.”

„Светът на Истината е велик. Човек трябва да го намери и да живее в Него. Познаването на Бога е най-великото нещо, което човек може да постигне – най-голямата придобивка.”

„Когато натрупва богатства и придобие власт, човек почва да мисли само как да ги запази и увеличи. Така изгубва същественото и тича подир сенките. Във вашата работа материалните условия не трябва да бъдат цел. Те са само средства. Търсете първо Духа. Бъдете верни и истинни на Него.”

„Културата не седи в производството на материални блага. Културата е в придобиване на Божествените Добродетели. Затова трябва учение. Пътят е Школата на Учителя за всички, за цялото човечество.”

„Още от сега, когато сме гонени, когато сме в лишение, и при трудни условия, трябва да мислим как да се опазим от домогванията на лъжата, лицемерието и алчността, когато дойдат добрите условия.”

„Органическият живот е само една област в която живота се проявява. Животът има навсякъде. Животът има необозрими възможности да се проявява. Живот има и в кристалите, в пространството, в законите и силите на небесната механика, в света на видимите и невидимите лъчи, в светлината, в огъня, в света на Идеите, Принципите, Добродетелите. Органическият свят е само малка област от Великия живот. Животът има състояния, които не познаваме, прояви, които не ни са известни.”

„Мисля за света от където дойдохме и където ще се върнем.”

„По пътя на външния контрол – държавен, партиен или обществен, не могат да се премахнат злоупотребите и беззаконията. Те могат да бъдат ограничени само временно, и то с цената на какво? – Този контрол прониква като плесен всичко и отравя живота. Той унижава и оскърбява човека. Да се пробуди съзнанието, да се възроди човек, да се извикат Божествените добродетели в него, това е Културата, за която работим. Ние работим за идването на Царството Божие на Земята. Пътят на външното насилие и контрол превръща света в затвор.”

„Като работим, опитваме Бога като сила. „Укрепявай ни със Силата Си да успяваме в живота си.” Каквата работа извършваш, върши я добре. Ние работим заради Бога и с Него заедно.”

„Когато обичаме, опитваме Бога като Любов. Затова трябва да бъдеш чист в любовта си. Господ Бог наш е Свят. Тъй Бог осветява със Своето присъствие нашия живот.”

„За да видиш Бога, трябва да се приближиш до Неговото Съвършенство, да имаш Неговата интелигентност, Чистота, Разумност, Сила, Любов. За да видиш Бога, трябва добре да работиш, добре да мислиш, добре да учиш. С нашите възлюблени ще се срещнем там, където ние вечно живеем. Радостта ни ще бъде голяма.”

„Не разчитай на човеци за щастието си, то иде само от Бога. За да помагаш на ближните си, ти трябва да черпиш от Бога.”

„Когато работиш, радвай се на движението и силата, на сръчността и досетливостта, на творчеството. Тъй Бог ти се изявява в работата. Всичко е в познаването на Бога – как Той ни се изявява. Когато мислим, познаваме Бога като Разумност. Когато чувстваме, познаваме Бога като Любов. Познавай Бога и в живота и в смъртта, защото смърт няма.”

„Ние показваме на комунистите какви са хората на Белото Братство в работата, в производството, и какви са в отношенията си към човека. Сега те вече могат с отворени очи да определят отношенията си към Бялото Братство. Моралното въздействие на Бялото Братство върху обществото е голямо и благотворно.”

„Можеш ли да различаваш кога Бог се проявява в човека? Виждането на Бога е Велик дар. „Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.” Може ли да доловиш моментите, когато Духа се проявява? – Да откриваш стъпките му? То е изкуството да виждаме. Това е благодатта да виждаме Бога.”

[Ноември 1962 г.] „Ние сме безпомощни като птички. Враговете ни могат да ни направят каквото искат. „Ето, изпращам ви като овци между вълци.” Ала нас ни брани закона на Правдата. Той е строг закон. Тогава по отношение на него, враговете ни заемат нашето положение – стават слаби и безпомощни. Нещастията на хората идат от това, че не зачитат закона на Правдата.”

„За въображението няма пречка. То създава каквато иска обстановка, извиква един или друг живот, по негова воля се явява и изчезва един свят. Въображението се подхранва от великия извор на Духа. Въображението украсява живота, прави чудесните съчетания и хармонии на формите и цветовете, на звуците и ароматите. То твори, като борави с всички елементи. То е художника, поета, твореца на красотата.”

„Където и да идете, внасяйте красотата в света.”

„Писмото винаги достига своето предназначение.” Такъв е закона на природата. То не може да се загуби. Дали сега или след време, все едно, то ще достигне своето предназначение. Всяка мисъл, всяко чувство ще намери онзи, към когото е отправено. Такава е Милостта Божия.”

„Всичко хубаво в живота иде от Божията Любов. Тя обхваща всички хора, тя носи всички блага. Спомни си нашата малка молитва: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот.”

„Доброто, това е великия свят на Божията Любов, Вечния и Безграничния. Има духове, които изкористват всичко хубаво. Христос ги нарича „Крадци и разбойници”. Те покварят всичко хубаво.”

„Да живееш в Божията Любов, значи да живееш в най-хубавия свят.”

„Идеала, Истината за която живеем изисква велика и свята жертва.”

„Пречката е в личността, тя ограничава и затваря човека. А всъщност тя е само врата към Великия свят. Требва да я превъзмогне човек, за да влезе в живота на Цялото. При всички условия бъди верен на твоя път, на твоето призвание, на твоята мисъл и чувство.“

„Ватикана и Кремъл са едно течение, ако и да се гонят. Търговци с Божественото, с идеите. И едните, и другите **търгуват с идеите**. Търсят печалби, използват силата и обаянието на идеите. За тях те са средство. Това е престъпното. И какво ще стане? Ще дойде Христос, ще изплете бич от въже и ще изгони „търговците от храма“. На друго място Христос ги нарича: „Лъжци и лицемери“ и „Крадци и разбойници“. Тъй ги нарича Христос, Който е кротък и смирен по сърце.“

„Ние се молим да възтържествува Доброто в човешката душа. Ние работим за идването на Царството Божие на Земята.“

[6 Ноември 1962 г.] „Условията се обърнаха срещу онези, които ни гоняха. Йосиф скоро ще чуе гласа: „Върни се, защото измряха онези, които дихаха да погубят детето.“

„Странни зависимости съществуват в живота. Живее си някъде човек добър и чист, а в далечни планини някъде цъфти чудесно, хубаво цвете. Живее някъде мъдрец, а хората наоколо стават по-добри, децата са здрави, даровити, плодородие има, не стават престъпления и нещастия, всичко върви добре. Живее девица, хубава, чиста, а някъде си расте стройно красиво дръвче. Ангелите мислят, а на Земята цветя цъфтят, и птички пеят. Чудни зависимости съществуват в живота. – Кой може да ги открие?“

„Малки прояви в живота понякога са предвестници на големи явления и събития.“

„Цъфнало е скромно кокиченце. То показва, че Пролетта иде. Малката капчица върху ледената шушулка показва също, че Пролетта е близо. Наблюдавай и в човешкия живот тези признаци днес. Предвестници са това на големи явления и събития.“

„Мина епохата на страха. Мина епохата на вярванията. Иде епохата на Любовта.“

„Това е богатството на душата – онези моменти, когато Божия Дух я посети. Божествените моменти на живота заради които живеем. Колкото повече са те, толкова по-пълно и по-съвършено се изразява живота ни. Бога ние познаваме в тия моменти. Бог ни се изявява по хиляди начини: В Любов, Красота, Мъдрост, Съвършенство, Сила.“

„Сегашното време Учителят нарича „Ликвидация на века“. Една стара култура приключва. Баланса ѝ е направен.“

„Наблюдавам типове тук: каква колекция, какво е затворила природата в тези шишета, какви упорити и своенравни духове! Природата ги пази за свои цели, за далечни времена като есенции. Те ще ѝ потрябват някога за нейната велика алхимия. Може да ѝ трябва една капчица, но тя трябва да я има.“

„Царството Божие, трябва да търсим с Търпение, Постоянство и Любов.“

„Има хора, на които самото присъствие те кара да виждаш. Те излъчват нещо, което прави нещата да ти стават ясни.“

„Доброто и злото са в ръцете на Бога, както чука и длетото в ръцете на ваятеля.“

„И които искат, и които не искат, и които вярват и които не вярват, ще изпълняват Волята Божия.“

„Стори това заради Великото Си Име.“ Името Божие е написано с живи букви. Човек съществува, защото една буква от Божието Име е в него.“

„Движение, движение, движение. Радостта иде от движението. Радостта е хармонично движение, движение в хармония с Великия живот. В живота няма застой. Голямо изкуство се иска да можеш да изкажеш нещата вярно, просто и съвършено.“

„Блажени гонените заради Правдата, защото е тяхно Царството небесно.“ Земният живот е малък. Търси Великия живот на Царството Божие. Помни Великия живот – Живота на Цялото. Никога не жертвай Великия живот заради малкия. Бъди всякога готов да пожертваш малкия живот за Великия. В Него ние сме наедно, в него ние сме едно.“

„Не се смущавайте, един изпуска „Меча на Словото“, други го взема.“

„Всичко прекрасно, което е обречено да живее кратко, заедно с възторга, събужда и лека печал.“ /Паустовски/ Прекрасното не се губи, то расте в градините на Царството Божие. Там ще го намерим отново. Царството Божие е на Слънцето. Благата, които идат от Слънцето са блага на Царството Божие. Ние сме свързани със Слънцето. От там Царството Божие иде в нас.“

„Стори това заради Великото Си Име.“ Навсякъде чети Великото Име Божие. Откривай буквите, съчетавай ги в думи и слова. Тихият вир на планинския поток с кристалните води, погледа на Учителя, милувката на майката, блядата любяща ръка, дъхавия здравец в планината, белите облаци, които плуват по небето – това са букви от Великото Име Божие. Трябва виждане на Словото.“

„Човек скърби за всеки хубав миг, който отминава. Хубава е скръбта. Но знай, този миг ще се върне на своето време още по-хубав. Той не е отминал безвъзвратно. Такъв е закона. Нищо от Божествения живот не се губи. Такава велика е Божията милост и благод.“

„Винаги и във всичко уповавай на Господа.“

„Времето, времето – важно е как използваш времето, каква работа си извършил и как. Условиата не са най-същественото.“

„Врагът човечески“ е един и същ през всички времена, във всички страни. Човек трябва да го победи в себе си.”

„И днес както и в миналото човеците се спорят за мироглед, вяра, философия, наука – гледай с всичкото снизхождение на тези различия. Това са стъпките на невръстното дете, колебливи и несигурни. Имай търпение, стъпките ще станат сигурни и силни.”

„Не е до формите, обредите, служението, светогледа, вярванията, ученията. Вярата е важна – дълбокото и чисто чувство, което извира от сърцето. Как ще го изкаже човек – със Слово, с Музика, с Дела, това е вече ритуалното изкуство. Различията в него не са съществени. Присъства ли Духа, осветява ли човека, Той ще го научи как да живей и как да служи на Бога. „Изпроводи ни Благия Си Дух да ни ръководи и крепи в Пътя на живота.” Колкото е по-голяма свободата, толкова човек е по-близо до Истината.”

„И днес, когато науката се превърна в религия фанатична и непримирима, Истината пак е гонена. Същата древна нетърпимост, която се подхранва от гордостта, слепотата, невежеството и жестокосърдечието. А Милостта Божия е безкрайна. Тя освобождава.”

„Ученикът изпълва времето си в беседа с Божия Дух – в разговор с Господа.”

„Царството Божие иде отвътре, със самия живот и никой не може да му се противи. Слънцето грее, може ли някой да спре плодовете да не зреят, тревите да не растат, Пролетта да не дойде? Плодовете ще узреят. Царството Божие ще дойде. Дошло е времето на Царството Божие.”

„Различаваш ли какво е „Главата на извора” – „Първият лъч на изгряващото Слънце”? Какво е Христос, какво е Павел, какво е Откровение, какво е убеждение? – Различаваш ли първичния Божествен живот – живот чист, свободен от всякакви примеси и ограничения? „Търсете първо Царството Божие и неговата Правда, и всичко друго ще ви се придаде.” „Вижте криновете в полето, нито предат, нито тъкат, но казвам ви, нито Соломон във всичката си слава се облече като един от тях.” „Соломон” – образ на човешката мъдрост, суета и тщеславие „Вижте криновете в полето” - помни и не забравяй това, когато дойде да работите за Делото на Учителя. Христос ни даде за пример „криновете в полето”, а не цар Соломона. [8.XII.1962 г.]

„Ние приличаме на водолази, слезли на дъното на морето. Естествено, ще има опасности, напрежения, ограничения, лишения, докато свършим работата си. **Но като излезем горе, в нашия свят, колко голяма ще бъде радостта ни от Свободата!**”

„Обичта е, която ни учи да четем Великото Име, написано в цялата природа. Да слушаме Великото хваление. Само обичта е, която ни открива Бога. „Всяко дихание да хвали Господа.”

„Има един празен шум и суетня. Те нищо не допринасят. Избягвай ги. Това не е живота. В живота има разумност, хармония, ритъм, чистота, святост, целомъдрие.”

„Всяко същество, всеки човек е елемент на живота, и като такъв е необходим – разбери го, зачитай го и го обичай. Требва да виждаш местото му в живота на Цялото.”

„Най-хубавото нещо в живота е срещата ни с Господа. Той ни се изявява по хиляди начини в красота и съвършенство. Той присъства в светлата мисъл, в доброто чувство, в благата дума, в нежния поглед, в ръката, която помага, в свенливото чисто кокиченце, в дълбокото синьо небе. Той изпълва с присъствието си Всемира. „Всяко дихание да хвали Господа.”

„Колкото жертвата е по-голяма, толкова и благословението е по-голямо.”

„В една красива изразителна линия, дали е начертана от сигурната ръка на художник, дали е музикална линия от тонове, създадена от вдъхновени музикант, дали е линия на художественото Слово, създадена от поет, дали е линия на планинските върхове, дали е линия на добрите постъпки, мисли, чувства – във всички тях виждай Божието присъствие. Красотата и силата се дължат на Него. Ако Него не вижда човек, какво вижда тогава?”

„Не е в количеството, нито в масата, нито в обема, нито в силата на външната проява – в една дума, в един звук, в едно движение, в най-слабичкия шепот може да доловиш Божия глас, да почувстваш Неговото присъствие. Удивително в какво богатство и изобилие се изявява Божия Дух в живота! – „Духът не се дава с мярка.” Изкуството не е само в изразните средства. То има съдържание и смисъл. Но „средството” – дали е Слово, Звук, Багра, Камък, или друг някой материал, трябва да се овладее до съвършенство. Тогава то може да изпълни призиванието си – да предаде съдържанието и смисъла, т.е. ИДЕЯТА. Изкуството е било използвано за разни цели, използват го и днес, но истинското изкуство има свещена мисия – да повдигне човека. То служи на Правдата и Истината. Всички други задачи и цели, които се поставят на изкуството са отклонения и следователно унижават и изкуството и човека.”

„На Пророка е даден факела, свещеният огън да пали сърцата.”

„Любовта е велик свят. Отделният случай само въвежда човека в Него.”

„Във всеки живот има един Божествен момент. Него търси да доловиш. Това е виждане, това е разбиране.”

В „Малката молитва” е казано: „Дето е Господ, там съм и аз.” Да бъдем едно с Него.

„Колко много образи сме вземали в миналото и сега, в разни страни, през различни времена и епохи! Не се безпокой за малкия личен живот, човек има един Голям живот. Той преминава през векове, страни и народи. Той е сега и всякога!“

„Дух Господен е над мене.“ – Дух на Правда, Истина, Мир и Любов. Вечният живот е живот на Духа и душата. Вечният живот се изразява в много форми по цялата Земя, през всички времена. Духът не остава затворен в една форма. Преди сто години ние работихме в Русия, и сега работим и тук и там. Нема ограничение за Духа – нито формите, нито времето, нито местото.

Христос казва: „Духът диша както си иска.“ Хубавото в човека е Духът Господен. Него търси винаги, него виждай, Него призовавай.“

„Житно зърно“ – Списание за духовен живот. Отделите, които ще бъдат застъпени: То е посветено на духовния възход на човека, на Новата Култура, която иде. То сочи Новото, където и да го срещне. То работи за широк, свободен мироглед, който примирява науката с религията. Религията освободена от скованите мъртви форми, догми, понятия представи и Науката свободна от фанатизъм, високомерие и скептицизъм.“

[Декември, 1962 г.] „Физическите явления са свързани с духовните. Те са едно. Не е безразлично къде живее човек, сред каква природа. От значение е под какъв ъгъл пада светлината, как се отразява, какви форми изпълнят пространството, какви светлини, какви цветове преобладават, какво е богатството и разнообразието на формите. Всичко това създава съответни условия за духовен живот, подхранва и укрепва или подтиква добродетелите, мислите и чувствата. Формите на терена, растителността, изворите, потоците, езерата, реките и равнините оказват влияние върху духовния живот на човека, върху неговата психика. Физическите условия, трябва правилно да се проектират върху духовния екран, за да се види и разбере тяхното въздействие и смисъл. Великият Разумен свят дава условията - и материалните и духовните. Какво е въздействието на един мощен релеф на планината, на текущите води, на могъщите шумящи гори? – Дъхът на борове, покритите със снегове върхове, просторните равнини, големите облаци в лазурното небе – всички те имат духовно съдържание. Всички те са изпълнени с живот. Разумни същества обитават в тях.“

„Ако сравним литературите на различните народи, в тях е отразен духовния им живот. Ще видите каква тясна връзка има между човека и природата. Идеите, мислите, чувствата се раждат и растат при известна обстановка. Те имат нужда от условия, както растенията. Но иска се обработка, необходими са духовни центрове, центрове на съзнателен живот, който да работи, да се привлекат съответните сили. Наистина, тясна връзка, тясна зависимост съществуват между явленията.“

„В Школата на Учителя се изучават законите и правилата на Божествения Живот и методите на тяхното приложение.“

„Колко е деликатна, предвидлива и досетлива Любовта! Във всяко нейно движение има Красота, Целомъдрие, Благородство.“

„Нима насилниците са зачитали някога Правдата? Те и затова са насилници. Престъплението е първо против Божествения принцип, а след това и против човека. Ние отстояваме за Истината и Правдата. В това е нашата работа и нашата сила.”

„Видях величествения храм, създаден от Учителя – „ИЗГРЕВА”. Той е неръководен и нерушим. Той е извън време и пространство, той е в човешката душа и никой не може да го докосне и увреди. Той е Светилище на човешките. Душите, определени от Бога работят върху него от зората на времената. Вдъхновените поети са Го нарекли: „Многоценният бисер” – „Новият Ерусалим”. Йоан Го е видял и описал. Мнозина от строителите Му са го съзерцавали – „Храма на Славата Божия” – „И Дух Божий го изпълняше.”

„Не се смущавайте от формите и обрядите, те са средства. Може ли Бог да се изявява, без да създаде форми, движения, действия? Всичко каквото създава Любовта е прекрасно и съвършено, в него има съразмерност, красота, хармония, хваление. Благословено е всичко, което направиш заради Любовта.”

„Великата природа е Храм Божий, в който Божия Дух присъства, служи и твори. Кандилата и свещниците наподобяват звездите. Куполът на храма наподобява Купола небесен. „Стъкленото море на Соломона” едва ли ще напомня кристалното езеро, което Учителя нарече: „Сърцето”. Във формите на природата има мощ и сила. Пространството разширява душата, открива дверите на Духа. Той е, който носи Силата.”

„Колоните на храма наподобяват могъщите стволи в гората, колоните на червения бор, сребърните колони на бука, тези на кипариса и дъба – като излети от чугун. Това е живата колона, това е математическа формула, в нея има съразмерност, сила, мощ, числа и мерки. Силата е в онзи Разумен Център, който ги е изградил и който ги поддържа. Те пеят в пространството. Сила излиза от тях, хармония и мелодия.”

„Съществува интимна, дълбока, жива връзка между формите на живата природа, и нашите мисли и чувства. В изкуството човек възпроизвежда формите на Живата природа, стилизира ги, творчески ги пресъздава, усилва въздействието им, изтъква съдържанието и смисъла им.”

„Ако ще те въведе някой в едно сърце, то това нека бъде Любовта. Само Тя може да те пречисти и освати. Само Тя може да ти разкрие този Велик Свят.”

„Това е благословената работа: Буди душите. Пали свещения огън.”

„Крачиш в килията от стена до стена, а душата ти лети към вечния свят от който е дошла.”

„Правда, Правда радост за душата ми – ти веселиш сърцето ми.”

„Познаваш ли чистата радост на Служението? С какво може да се сравни радостта да работиш за светлия Идеал? – За „Царството Божие“.

„Щастието се ражда от хармонията между човека и природата.“

„Щастлив е, който работи за Царството Божие.“

Обична моя Мария, Сега вече всички признаци са на лице, че скоро ще излезя. Приближава времето, и много е близко, когато пак ще ходим из нашето Царство, ще дишаме, ще мислим, ще слушаме Великото Славословие. Ще разчитаме с трепет свещен буквите, с които е написано Неговото Свято Име. Това са живи букви и всяка звучи във Великия Хорал, Който изпълня Всемира. Борис [15.XII.1962 г.]

[18.IV.1959 г.] „Една Велика Разумност, едно Велико Сърце устройва живота на всички същества – малки и големи, добри и зли.“

[19.IV.1959 г.] „Господи, Ти ни подари най-хубавото, чисто, светло и прекрасно юношество, чудна младост и богата зряла възраст. Каква красота, какъв живот, мисъл, срещи и условия! Такова нещо е рядко и изключително. Благодаря ти! Пък и как ме благослови Ти пред прага на старостта, да отстоявам за Твоето Дело. Благодаря ти! Нека да бъде Твоята воля. Животът ми е в Твоите ръце.“

„Ние сме БРАТСТВОТО. За образец, по който да се устрои обществото вземаме семейството. Там има един закон – обичта. Тя определя отношенията. Тя подсказва как да постъпваме спрямо другите. И това е най-естествено, всеки човек израства в семейството, и се възпитава в него. Той е подготвен за него. Този живот, трябва да се пренесе само в обществото. Бъдещето е на Братството.“

[21.IV.1959 г.] „Днес на преден план изпъква въпроса за колектива, а не за индивида. Ние работим за колектива – за Братството. Защо трябва да ни гонят комунистите? Книжните доктрини са временни. Животът пак ще се наложи със своите закони, и водите пак ще потекат в своите естествени корита.“

„В мъчнотиите някой угасва, а някой просветва. Зависи как ще използва условията. Духът е всичко. Много пъти към мен се е приближавал „Ангелът освободител“. Казвам: „Готов съм.“ Той ме погледне със своите очи, грейне красивата печална усмивка и каже: „Има време още.“ Ние сме добри приятели с Него.“

„Бог това е Разумното Творческо начало, Което грее във всеки човек и го прави човек. „И Словото бе Бог.“

„Ако в ученика нема благоговение, той не може да се ползува от знанието, което Учителя му дава. Не уважение, а благоговение – това качество дава условия на ума и сърцето да приемат знанието и да градят с него. Без това качество ученика може да бъде събирач на знание, ще го трупам, но нема да расте. Т.е. нема да бъде свързан с Великия общ организъм. Растене има само, когато си свързан с Цялото – благоговението е тази връзка.“

„Бог устройва света според Своя Велик план, и ние ще бъдем Негови работници всякога. Божият план ще се изпълни.”

„Бог ти дава тези условия, утре ще ти даде още по-добри. Неговата милост е без край.”

[23.IV.1959 г.] „В природата има време за действието на всяка сила, и докато е „Нейното време”, никой не може да спре действието ѝ. Смяната на силите става според строгите закони на Битието. Христос казва: „Сега е часа на тъмнината, и тя ще направи каквото си ще.” Същият закон Учителят изразява така: „В Божиите решения обратни действия няма.”

„Едно свещено право има и най-обикновения човек – да мисли, да чувствава, да вярва. Той си има своя вяра. И ако някой се опита да пренебрегне това негово право, той го брани, той презира силата, заплахата, страданията, смъртта. Той става герой, мъченик. И най-незначителния човек има тази сила. Те ще опазят Словото.”

[25.IV.1959 г.], събота. „Петтях сетива ни разкриват безкрайно малка част от Реалността. Щом в този свят, който ни разкриват те има живот, естествено, логично е и необятната Реалност също да има живот. Тази необятна Реалност ние наричаме Невидими свят. Там живота има тепърва да се изучава.”

„Величието на Учението на Христа: „И когато бях в тъмница, и не ме посетихте, и болен и не ме прегледахте, и гладен и не ме нахранихте, и жаден и не ми дадохте чаша вода.”

„Дойдем ли до живота на Царството Божие – до най-същественото, всичко друго е второстепенно.”

„Размишлявай върху формулите и молитвите, дадени от Учителя. Размишлявай върху всяка дума.”

„А това е същественото – да бъдем служители на Бога Живаго. Във всичко бъди служител.”

Сън: Когато ме осъдиха, сънувам, отивам в планината, падна ми часовника и се строши. Стрелките изхвъркнаха. Спре времето за мен. Сега сънувах, че имам нов часовник малък, златен и върви добре. Попитах за часа да го наглася. Една жена, която се казваше Анастасия – „Възкресение”, ми даде време – шест часа без пет минути.”

„Слънцето грее, изворите текат, планините и високите поляни са там, горите и потоците шепнат и пеят вечната песен. Аз се радвам с всички, които им се радват. Тяхната радост е моя радост, и тяхната свобода е моя свобода.”

„В света на безлюбие то срещнах Каина в много образи – цяла галерия. Разложен акорд, много образи на един първичен тип – на една първична стихия.”

„Ние принадлежим на великия живот, и нема от какво да се боим. Ние търсим Божественото през всички времена, и днес и утре. Всяко същество е искра на Божествения живот. Да намериш местото му, значи да го разбираш.”

„А те ще кажат: „Кога е било това Господи?” – „Истина, Истина ви казвам, това, което сторихте на един от малките мои братя, НА МЕН СТЕ ГО СТОРИЛИ.” Това е същността на Учението – Неговата сила и красотата. Не личното битие, а живота на Цялото. Това е пътя на Синовете Божий.”

„Из живота ни с Учителя. Как работи Бялото Братство? Бехме с Учителя на върха на Размишлението. Слънчев ден, тихо, въздух свеж, ароматен. Наоколо Мир Божий. Пихме чай както ни е реда, разговаряхме седнали на полянката сред скалите. В светлото мълчание Учителят погледна с благодарност към Рупите, към безкрайните дипли на Родопите, погледна и наоколо скалите и свежите поляни, и каза: **„Какво би струвало, ако требаше хората да строят такъв един салон, а ние го имаме безплатно.”** От тогава нарекохме върха **„Салоните”**. Тъй работи Белото Братство.”

[26.IV.1959 г.] „Всеки човек си има вяра. Може тя да се нарича и атеизъм, няма значение. Може това да е вяра в един идол. А може да е едно философско верую и етично верую, все едно, той вярва, това е неговата вяра, неговото убеждение. Чрез нея той утвърждава себе си, чувства че живее. Чрез нея той гледа на света. И когато някой бутне вярата му, той настръхва за борба, за съпротива. Може да е най-незначителния човек, невежествен, а вярата му – суеверие, нема значение. Той ще се бори за нея, и живота си ще даде, ако трябва. Защо бутате вярата на човека, оставете го свободно да си вярва в каквото ще. Зачитайте вярата на малкия човек. Само любовта и мъдростта разпръскват суеверието.”

„Освобождението започва с това – Едно с живота на Цялото. „Аз и Отец ми едно сме.” „Който го е направил на един от малките мои братя, на мене го е направил.” „Не се ли продават две врабчета за един асарий. И нито едно от тях не пада без волята на Отца ми.” „Иде време и сега е, когато истинските поклонници нема да се кланят нито в тази гора, нито в Ерусалим, но ще служат Богу в Дух и Истина.” „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.” „И това е живот вечен дето да познаят Тебе, Единнаго Истиннаго Бога и Христа, когото Си проводил.” „Истина ви казвам, който го е сторил на един от тези малките, на мене го е сторил.”

„Човек живее в онези, които обича и които го обичат.”

„Най-важното в живота е дадено в „Добрата молитва”! От него никой не може да ни лиши. Него винаги можем да имаме. Зависи от нас. Като имаме него, всичко друго ще дойде.”

[28.IV.1959 г.] „Вярата води човека в Невидимия свят, света, който той не познава. Ние сме дошли в този народ да свършим една работа за Него. Делото Божие, Делото на Учителя това е важното, не личния ни живот. Ние сме готови да отидем всякъде, където Господ ни изпрати. „Аз за това се

родих и за това дойдох да свидетелствувам за Истината.” Павел казва: „Не живея аз, Христос живее в мене.”

„Който мисли, не може да бъде турен в затвор. Който люби, не може да бъде турен в затвор. Човекът мислящ и любящ, той е свободен.”

[29.IV.1959 г.] „Човек е в „Райската градина”, когато е с Бога, независимо от това къде се намира.”

„Има едно Братство на Любовта, Светиня Господу, Дом на Бога Моего.”

[30.IV.1959 г.] „Живи са тези, които ни любят. „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите.” Чуден е момента, когато почувстваш, че тези, които те любят са живи. Божията Любов е над всичко. Да бъде благословено Неговото име сега и всякога и през всичките векове.”

[1.V.1959 г.] „Който познае, че Бог е Любов, няма страх.”

„Ако е въпрос за организация, има да се учим от религиите. Те създадоха най-трайните организации. Хиляди години те са управлявали народите. Те са създавали империи, каквито политическите владетели и завоеватели не са създавали. **Египетските жреци** са управлявали Египет повече от пет хиляди години. **Мойсей** създаде организация, която съществува от три хиляди и петстотин години, и опази еврейския народ, разпръснат между другите народи, гонен и онеправдан. И ислямът създаде империя, и тя достигна разцвет и могъщество. **Папите** създадоха империя, и тя съществува петнадесет века. Времето е пробния камък дали нещо е построено на здрава основа. Но, **ако е за Идея – Бялото Братство – хиляди и хиляди години преди всички тези организации съществува** То. Даже те са закърмени от Него. Устойчивостта в тях се дължи на Него. **Те са в разцвет**, когато То присъства, и ръководи всичко. **Когато се оттегли**, настава упадък и културите умират. Бялото Братство се изявява, когато иска. То е видимо и невидимо. То се явява и изчезва, когато иска. То се смалва и увеличава, когато иска. **Бялото Братство е неуязвимо**. Които са умни, ще се учат от Бялото Братство. Не разбирам това малко общество в България. То е само една безкрайно малка”

„Знание трябва. Бялото Братство е пазител на знанието.”

„Религиозните заблуждения са едно и религиозните истини са друго. Те са фарове, които са водили човечеството през вековете. Със спортна самонадеяност въпросите не се разрешават. Трябва задълбочаване, мисъл, виждане, знание. Сам човек нищо не може да направи. Той трябва да пие от Вечния източник.”

[1.V.1959 г.] „Какъв е смисъла на Живота? Да приемем и предадем Великата Божия Любов. За това ни е създал Бог.”

[2.V.1959 г.] „Дойдем ли до Любовта, всички жертви са оправдани. Любовта всичко заслужава.”

[3.V.1959 г.] „Красота има в скръбта. В радостта има друга красота – миньорна и мажорна красота. Странанията придават сила.“

„Колко радости и колко щастие е скрил Бог в малките неща! Една проста картофена супичка с нищо не може да се оцени, особено, ако е направена от човек, който те обича, и я ядеш с хора, които те обичат! Това ние наричаме живот на Царството Божие. За Него е казано в Евангелието: „И уподоби се Царството Божие на Многоценен бисер, който като го намери човек, продаде все що имаше, и купи Го.“ Научи се да цениш малките неща.“

„Човек трябва да служи не на религия, не на църква, не на партия, не на народ, а трябва да служи на Истината и Правдата. Това е Човекът.“

„Господи Боже мой, да живея с Тебе винаги. Това е всичко, което желая. Стените на затвора падат.“

[4.V.1959 г.] „Като ученици на Божествената Школа ние сме пратени тук на работа. Ще седа тук толкова, колкото Господ иска, до тогава, до когато Господ иска. Учителю, готов съм да отида където ме изпратиш. Ти устройвай пътищата ни, Ти направлявай стъпките ни. Свободен е онзи, който може да премине през стените на затвора.“

„Само Любовта извежда на свобода.“

„Посвещение – какви промени се извършват – от страх към свободата. Който дойде до Любовта, там е всичко. А, който живее в Любовта Божия, той е свободен. Освободи се сърцето ми и душата ми се отърси от оковите на страха.“

[4.V.1959 г.] „Велико нещо е скръбта! Какво нещо е скръбта на майката, на приятеля, на брата, на бащата! Велико нещо е страданието – святият път на душата. Затова този път е предвиден за всички, за всяка душа и за Синовете Божий. Виж брат Боян през какви страдания мина толкова години. „Любете враговете си.“ Да бъдат благословени скръбта и страданията! Колко пъти идвам при вас с мисълта си, и разговарям тъй, както душите разговарят – безмълвно. Сега разбрах какво е Братството в този свят и в онзи свят – великото семейство Божие и Учителя, нашия Баща. Преживях това, което е истината: „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.“ Живот вечен, живот на Благия Божи Дух.“

„Господи, благодаря Ти, че Ти ме призова да Ти послужа и да бъда с Тебе, и да ме учиш на Твоите пътища, и Твоите ангели, които Си пратил да ме пазят, Твоята Милост и Твоята благодат са всякога с мен.“

„През скръбта и страданията ще минем всички. Те са очистителния огън. Чистотата е необходима. Помни винаги, че живееш в Господа. Нема защо да се бърза и да се тревожиш, докато дойде Божия Дух да те ръководи във всичко.“

„Ние знаем, че не воюваме с плът и кръв. Силата на молитвата – чрез нея всичко може да се постигне. На силата, която иде от Бога никой не

може да устои, и най-злите даже! Затова ВРЪЗКАТА С БОГА е най-важна. Поддържай връзката си с Бога. Бог на Любовта е Бог на живите. Какво значи „Бог на живите“? Те са с теб всякога, и ти си с тях.”

[5.V.1959 г.] „Ние мислим, когато ни посети Господ, и любим, когато Той е с нас. Без Него няма живот.”

„Кой може да предвиди Божия план, и кои са Негови работници, и какво ги е натоварил да извършат? Бог никого не е отхвърлил, верующ или безверник. Всеки ще свърши една работа за Господа. На тази основа е Братството. Никой няма да бъде отхвърлен от Господа. Гледай на всички хора като работници на Бога.”

„Приливи и отливи. Тежко е, когато си в отлив. Духът се оттегля, силите отпадат. Без Бога е мрак и студ и безсмислие! С Бога – радост, щастие, творчество, блаженство.”

Обична моя Мария, Каква утеха за мене е да мисля за теб! Какъв хубав път вървахме като чеда Божий в Царството Божие!

„Свещен трепет” – с него се отзовава ученика на Божия глас. „Ето ме Господи.”

При всички случаи едно е важно – дръж връзката си с Бога, и всичко ще се устрои по най-хубавия начин. „Без страх с любов безгранична.” То значи – ти си срещнал тези, които те любят. От какво има да се страхуваш? Имаш ли връзка с Бога, имаш всичко.”

Пентаграма на Бялото Братство показва какво трябва да има човек: Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Върху това трябва да работиш, и това да придобиваш. Това е програмата на Школата. Другата пентаграма е кутия, съсед в който още нищо не е турено. Какво ще се тури, ще видим.

Обична моя Мария, имай упование в Бога! Той устройва нашите срещи, нашия живот. Не ни е оставил. Той ще уреди всичко. Има дни, когато действат силите на Доброто. Тогава всичко върви добре, всичко ти съдейства, и хората са по-добри. Христос го нарича „Часа на Доброто”. Защото има и „Часа на Злото, и то ще направи каквото си ще”. Изчаквайте да премине „Часа на Злото”. Работете в „Часа на Доброто”. Това е важен метод с който работеше Учителя. Той изчакваше времето.

Всичко ще носиш с търпение, и най-големите нещастия и несгоди и страдания, с мисъл, устремена към Бога. Той да те учи в тези мъчни условия. Да ти разкрие смисъла им, да ти даде сили да ги понасяш, да израснеш и укрепнеш. Никакво роптане и недоволство! Всичко ще носиш като ученик на Божествената Школа. Тези условия са временни, а ти имаш Живот Вечен!

„Към прокурора: Смятате ли, че психологията е сериозна наука? Вие я наричате наука за висшата нервна дейност. С нея се занимават малко хора, на 10 хиляди може би един, но тя не е безполезна. Материалистите се занимават с икономиката. Те произвеждат захар, жито, газ, цимент, хиляди блага, и ги разпределят, купуват и продават. С това се занимават милиони. Има ли противоречие между психологията и икономиката? – Нема. Трябва

ли да се унищожи и преследва психологията, че с нея се занимават малко хора? Не. И с Учението е тъй."

"Съвършената форма е математическа формула. Математическата формула е замразена песен. Който може да я размрази, ще чуй песента, ще освободи силата. Това е магия." /Към Ел Шадай, думи на Филипко./

"Има закони в природата. Те показват кога какви сили действат. Работи с Разумната природа, в съгласие със силите, които действат. Тогава ще имаш помощта ѝ. Инак тя ще ти противодейства. „Има време за всяко нещо.“ Мъдрецът знае този закон. Внимателно избирай времето за работа. Когато пък трябва да се почива, почивай. Учителят в съвършенство владееше това знание. Много излишни сили хаби човек, като не познава този закон."

"Като се движиш в природата, знай, че се движиш в Царството Божие, където има ред и порядък. Требва да го зачиташ. Където действат силите и законите, трябва да ги познаваш, ще се учиш."

"Учителят ще ме посети в затвора с една светла мисъл, с едно хубаво чувство. Него виждам във всички, които ми отслужват и помагат. С него ще съм, когато е в скръб." „Бог не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.“ Това преживях, когато **ме посетиха в затвора моите заминали приятели и близки.** Опитах какво нещо е „Живот вечен“. Каква красота и сила има в него! Това е Бялото Братство. „Дух Божий, Дух Вечний, Дух Святий, Дух Благий. Кой пълни сърцата ни с Любов.“

Защо Учителя обичаше толкова много тази песен?

Те ме посещават единично или на групи, с голяма любов, с голяма сила! Подкрепят ме, утешават ме, гледаха всякак да ми доставят малко радост, да ми дадат кураж. Почувствах и подкрепата на живите тук на Земята. Каква сила е Любовта! Сега добих уверение, че бъдещето е на Братството. „Бъдещето човечество“ – „А най-голяма от всички е Любовта“. Видях и разбрах, че живота е един и непреривен, и в този и в онзи свят. Разбрах какво нещо е „Избран съсъд“. Великите хора на Духа през вековете. Те са и днес и всякога с нас. Това се казва Надежда. А Вярата, това е силата, която чувства душата, когато вижда Божия Дух, и чувства единството си с Него. Божият Дух работи днес в света, и то в човешките души, и във всички условия. Имай вяра в Него. Той устройва всичко, Той те люби. „Ще изпровода Духа си.“ Това са Божиите служители."

"Разбрах, че любовта към един човек, към едно същество, цвете или извор е връзка с Бога. Затова тя е свята, чрез нея ти се храниш. Христос казва: „Не само чрез хляб ще бъдеш сит, но чрез всяко Слово, което излиза от Божиите уста."

"Постепенно мъката, тъгата, скръбта се извисяват в по-висок свят, и изгубват своята болезненост, пречистват се, просветват, просветва и човек. Това е движение от материалния към духовния свят. То става с всеки човек, с всяко същество. Защото истинските наши отношения, нашата връзка е в духовния свят. А там има светлина, радост, мир и свобода. /Когато Йона скърби за Филипко, Иван ѝ обяснява./ Докато скръбта е в корените, е най-тежка. Като се изкачи в стеблото, клоните и листата, и я огрей Слънцето, болката минава. Остава сиянието."

„Връзката се усилва между души, които са страдали един за друг. С всяко страдание, връзката се усилва, близостта се увеличава.“

„Велика сила е молитвата. Човек може да постигне всичко чрез нея.“

[7.V.1959 г.] „Живота в другите светове ще е подобен на живота в нашия. Материали, аналогични форми, аналогични процеси, паралели и подобия има във всички светове. Защото живота е един. Всяка материална частица се води в икономиката на природата. Тя се превръща безброй много пъти, но не се губи. И с живота е така, той се превръща, но не се губи.“

[8.V.1959 г.] „Човек е като почвата. Обърнеш я с лопатата, прегледаш я какво може да вирее в нея: пясъклива, каменлива, бедна /Цветан/, бучнеш една върбова пръчка. Поне върба за кошница може да стане. Покварените от жени, са най-лошите, най-безнадеждните. Разврата отравя най-хубавото в човека – сърцето. Тук мъчно може да се направи нещо. Но нема човек съвсем загубен. Във всеки човек остава да блещука една Божествена искрица. Рано или късно тя го спасява. Покварата понижава човека, прави го роб, и външно и вътрешно. Чистотата извисява и освобождава човека. Само Духа се бори за свобода. И Той иска чистота. Покварените народи попадат в робство. Моралният упадък предшества робството. Провери в историята. Требва да се работи за чистотата – качество на свободния човек.“

„Паралели: Йосиф от синовете Якови, и Йосиф на когото казаха: „Вземи детето и майка му.“ И в днешното време – който пак запази детето.“

„Благодаря Ти Господи, че ме призова да бъда при Теб, да Ти послужа. Ти ни даде най-голямото благословение.“

„Требва да намерим какво обича един човек. Това е ключа, който отваря този свят. Цветан неотзивчив, тъпо звучи, където го бутнеш. И изведнъж намерих запалката – обича градинарството, растенията, зелените листа. Като заговори, стана красноречив, чертай, описва, разправя пламък. Много работи научих по отглеждане на зеленчука. Ето къде бил живия огън.“

„Като станеш сутрин – първо връзката, после благодари, после вземи своето място в единния живот като ученик. Посрещни изгряващото Слънце, и го поздрави, след това почни своята работа.“

„Христовото Учение седи в тези думи: „Аз и Отец ми едно сме.“ Това е Великото Учение за всички светове и времена.“

„Ние не мерим нещата по техния обем, маса, количество. Ние търсим реалното съдържание – присъствието на Божествената искра.“

„Пази простото правило: Първо изслушвай, после говори.“

„Душите, които се обичат могат да заемат различни положения при идването си на Земята. Това са все положения на Любовта – баща, майка, брат, сестра, приятел, син, дъщеря. Това са външни положения. Важна е Любовта. Както и да се промени външното положение, тя се запазва, възражда и усилва, задълбочава, докато се дойде до единството. „Аз и Отец ми едно сме.“

[10.V.1959 г.] „Господ може от тези камъни чада Аврамови да повдигне.“ И тези корави хора може да накара да вършат волята Му.

„Благ е Господ и многомилостив, и Неговата милост е во веки веков. От сега колкото дни ни е определил Господ да бъдем заедно, само ще благодарим и ще Му пеем хваление - „Благославяй и не забравяй.“ Тази песен ще пее душата ни непрестанно, когато ходим из нашето обширно Царство, което Той ни е подарил, когато вървим заедно, хванати за ръка. Помисли сега, нашите изворчета бликат, големите преспи се топят, сините минзухари цъфтят, потоците пеят, по небето пътуват големите облаци, синия лазур е над нас, горите се разлистват, буките се обличат с листа, тревите никнат, цветята цъфтят. Живота в нашето Царство е вечен както и нашия. Да бъде благословен Господ, че ни е дал живот и здраве да Му се радваме. Благ е Господ и многомилостив, и Неговата милост е от век във век! Да бъде благословено Името Му сега и всякога! О, Господи, Ти изпълни душите ни с Твоето присъствие! Седя в килията, и слушам как текат нашите потоци, как шумят горите, усещам даже ароматния дъх на смриката, гледам цъфналите цветя – Живот Вечен – живот на Бога моего.“

[11.V.1959 г.] „Някои мислят, че като видят нещо, то е реалността. Видението не е най-реалното изявление. Има много по-силен и по-реален начин да ни се изявява Невидимия свят, а не само чрез видения. По много начини ни се изявява Невидимия свят и неговите обитатели. Любов трябва, само тя разкрива Невидимите светове. И ако някой може да те хване за ръка и да те разведе из великото Царство Божие, и да ти обяснява всичко, това е Любовта. Мъдростта, това е знанието, което Любовта ти е дала. Всяко нещо направено от любов е свещено. И този огън е свещен, защото е запален от любовта. /Иван говори на Йона./ Както всяка душа принадлежи Богу, ти ще я считаш Негова. Отношенията ти към нея са отношения към Него.“

„Молитвата е разговор с Бога. Ти стоиш пред лицето Му и разговаряш. Тя е свята. Бог е Любов, Бог е Мъдър, Бог е Милостив, Бог е Истинен, Бог изпълва Всемира. Той разполага с всички средства да ти се изяви – и материя, и светлина, и багри, и аромати, и тонове, и време, и пространство, и растения, и животни, и хора, и води и ветрове. Той има неизброими възможности да ти се изяви както Той иска. „И това е живот вечен да позная Тебе“ /в У-ците от Ел Шадай, това ще бъдат заключителните акорди, които ще предшестват – „Това е всичко“/ „Изяви ми се тъй както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Той разполага с времето и вечността.“

„**Мария**, Господ ще ни се изявява и занаяпред, както ни се е изявявал досега. Защото Неговата милост е във век. Имай вяра и упование.“

[11.V.1959 г.] „Има хора, които както те гледат и се усмихват, тъй ще те клъцнат като змията. Тук Царството Божие не е дошло още. Затова се молим: „Да дойде Твоето Царство.“ Павел казва: „Добре ми стана, че се огорчих.“ Затова има още много да работим на Земята. Но като се просветлят и тези тъмни места, и омразата и жестокосърдечиято изчезват.”

„Видях в живота си двама богати хора, които в охолството си, и поради суетност, поискаха да се позабавляват с Братството, да го иронизират. След време срещнах единия от тях. Той беше развалина, куц, смазан, с избити зъби, едва имаше глас да говори, скимтеше и хленчеше. А от другия не беше останало и следа! В какъв момент се бяха присмели те на Братството? Хора, има в света нещо, не е позволено на всичко да се присмиваш! Бог е средата в която живеем, дишаме, храним се, растем, мислим, чувстваме. Бог е Великата Реалност. Не Го ли опитваме всеки миг?”

„Някой хора като животните имат само няколко силни елементарни чувства и способности, другото естество спи. Повджийското куче има обоняние, здрави крака и слух, орелът има обоняние и зрение. Това са само части. Животът не седи само в това да се оре, копае, да се строят къщи. Много проблеми вълнуват човека, и красотата на живота седи в тяхното разрешаване. Да произвежда човек материални блага и да ги движи, това е икономика. И тя е необходима, но ако остане човек само с нея, огрубява.”

[12.V.1959 г.] „Цялото творение да хвали Господа.” В скалите са се уединили велики същества, които непрестанно възнасят хваление Господу.

„Защо човек обича този или онзи герой, този или онзи философ или учен, художник или поет? Това са образи на живота на които той принадлежи, в които той участва.”

„Любовта те прави да разбираш езика на всички същества. Братството произтича от нейния живот.”

[13.V.1959 г.] „Колко образи може да вземе Любовта в един само живот! Тя може да бъде майка, възлюблена, сестра, брат, приятел, баща. Неизчерпаеми са възможностите на Любовта! Много са образите в които може да се изяви Господ. Да бъде благословен Бог на Любовта. Много са образите на Любовта, и всички те са прекрасни, а Любовта е една. Всички те ни говорят за Царството Божие. Те са Живото Слово на великата книга на живота.”

„Комунистите спорят за историческия Христос. Това не е толкова важно. Четирима историци предават живота Му, негови съвременници разправят за делата Му. Важна е Неговата мисъл, Неговото отношение към Бога и към човека. Това е истинския Христос, Вечния, Божия Син тогава, сега и всякога неоспорим. Човекът е влюбен в Неговото Учение. То е за него Път, Истина и Живот. От тогава милиони минаха по този път. Това не е само историческо събитие. Днес човечеството търси Учителя, Неговото Слово, Неговата мисъл, Живота в който Той ни въвежда. И днес човекът търси Христа, и винаги ще Го търси. „Аз съм Пътят.”

[14.V.1959 г.] **Трите кръга на Пентаграма:** ☿

1. В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа.

2. И това е живот вечен да познай Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.

3. Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.

„Слушам вълчето котило вън как се забавлява. Какво цинично веселие пред лицето на скръбта и страданието! Какво безгрижие и нехайство! Ето най-лошото човешко естество!“

„Господ ни се изявява чрез онези, които ни любят. Затова знай: „От всички най-голяма е Любовта.“

„Три неща придобива човек в страданията. Става силен, умен, добър.“

„Онези, които гонеха Братството в миналото, и тези, които гонят сега, са едни и същи. В миналото гонението беше в името на църквата, на вярата. Сега – в името на безверието. Костюмите се менят само, силите са същите.“

„Когато влезе тук, времето спря за теб. Когато излезеш, времето пак ще почне. Тъй, че колкото и да си седял тук, то е само един миг.“

„Светлината е израз на Божествения живот. За нея знаем още твърде малко.“

„За настоящето благодари. За бъдещето не се безпокой. Уповавай на Господа.“

„Твоята благодарност и твоята мисъл да проникват храната, която приемаш.“

„Слънцето на живота ще просвети всички.“ Когато е изгрева на Слънцето, казвай: „Светлина на всички.“

„Божественият живот е свят. Тежко на онези, които се опитат да го обсебят!“

„Божественият живот прониква и изпълня всичко. „Сине мой, дай ми сърцето си.“ Т.е. отвори сърцето си за Божествения живот.“

„Божията Любов“ – да обичаш тъй, както Бог обича.

„Не преписвай на себе си заслугите за доброто, което си направил. Христос казва: „Делата Той прави.“

„Бог се изявява чрез когото иска. Неговата любов ни храни и съгрява чрез сърцата на онези, които ни обичат. Неговата обич грее в очите им, гори в сърцата им. Ръката, която подкрепя и помага е Божията ръка.“

„Не би имал ти никаква власт, ако да не беше ти дадена свише.“ Всичко хубаво и добро иде от Бога. Бога срещаме всеки ден. Неговият благ дух ни ръководи и крепи.“

„За Делото е по-добре аз да бъда тук. Благодаря за това!”

„Добрите мисли и добрите чувства са Божия сила.”

„Живот, живот навсякъде във Всемира. Той прониква пространството и изпълня Слънцата и Планетите. Формите на Божествения живот са неизброими.”

„Това е пътят към съвършенството – да се върне човек към живота на Цялото.”

„Един ден, когато имаме възможност, ще издадем сборник: „Избрани песни на народите”. Най-хубавото, което всеки народ е създал. И друг сборник ще издадем: „Художествени песни на народите.”

„Животът иманеизброими прояви, форми и състояния. Органическият живот е само една от тези прояви. Животът изпълня Всемира. Където има материя, има и живот. Пространството подразбира живота. И времето е време поради живота.”

„Бъдете спокойни и силни! Учителят е с нас. Бялото Братство е с нас. Цялото небе е с нас.”

„Вярата е въпрос на виждане, виждане със сърцето. Във всяко явление има Божествена искра. Тя е почти невидима и неосезаема. Но тя е съществената. Тя е неговата същина, в нея пулсира творческата воля на Битието. Ако нея можеш да доловиш, ти си разбрал явлението.”

„Монголските завоеватели чрез Партията искат да завладеят света.”

„И тук като си, да живееш в Царството Божие. Царството Божие е навсякъде. Важно е да бъдеш в Него.”

„Мисълта достига онези за които е предназначена, и чувството намира онези, за които е изпратено. Божиите блага не се губят.”

„Има работа за временния живот на човека. Има работа за вечния живот на човека. В Школата на Учителя се работи за Вечния живот.”

„Божествената същина на човека е извън времето и пространството. Т.е. човек е навсякъде и всякога. Христос казва: „Преди да беше Аврам, аз бях.”

[28.VIII.1960 г.] „Денят на любящото сърце.”

„Мислите се предават, и чувствата достигат своята цел, но тук важи закона – сходство и хармония. И в техниката при предаването и приемането на вълните, апаратите се нагласяват на еднаква вълна. В духовния живот това хармонизиране става чрез единния път, едната вяра, едната обич.”

„Молитвата, размишлението и съзерцанието са методи. Те подготвят човека да приема и предава от един възвишен свят. Да държи връзка със своите близни. Павел казва: „Зидете се на дом духовен.”

„Материалната проекция на човека е малка, ограничена от времето и пространството. Неговата Божествена същина изпълня Всемира. Той е навсякъде и всякога.“

„Природата е храм. Бъдете свещеници и служители на Бога Живаго.“

„Наистина, требваше да мина от тук, за да добия опитността, че зидовете не затварят човека, нито решетките и оковите. „Чудно и страшно е сътворен човека!“

„Натрупването на блага и сили не спада към Божествените процеси. То създава условия за злото. Божественото оперира със силите и средствата, необходими в момента – никакво натрупване. То не създава крепости, нито организации. Мисля върху методите за работа на Бялото Братство. Божественият живот – това е същественото за бъдещата ни работа.“

„Господи, колко е хубав Твоя мир! Колко е хубаво това, което ни показваш от Твоя живот! А колко ли е хубаво онова, което остава невидимо!“

„Човекът е един свършен инструмент на природата. Той е свързан с нея до най-дълбоката си същина. И следователно, всичко каквото става в нея, или ще става, той може да го долавя. Стига този инструмент да бъде в изправност. Колкото е свършен, толкова е и деликатен този инструмент. Този инструмент трябва да се пази.“

„Един цар е хубаво облечен, показва богатството си, благополучието си, показва ли това, че и поданиците му са добре като него? Би трябвало да показва. Един режим – също. Това, което показва, трябва да бъде благополучието на народа.“

„Господи, щом Ти Си с мен, всичко мога да изтърпя, на всичко мога да издържа!“

„Утешителят на скърбящите.“

„Мисълта за Бога освобождава.“

„Доброто говори за присъствието на Бога. Красотата и Разумността – също. Всяка Истина и Любов и всяка Правда – също.“

„Колко обич е вложена в един плод! – „Господи на Обичта!“

„Божественият живот е толкова Мощен, че никакви ограничения не могат да му се поставят! Той ще наложи своите форми и закони. Следователно не се опасявайте от нищо. Ограниченията са временни. Имайте вяра и упование.“

„Добре е, че и хубавите неща прехождат. Това усилва любовта. Добре, че и лошите неща прехождат – това усилва вярата. Вечните неща подразбират вечно движение, вечно творчество. Те носят белега на Вечността.“

„Колкото по-голяма е властта и богатството, толкова по-голяма е користта около тях. Какъв ад съществува около властта!“

„Мисля върху нашите методи за работа.“

„На комунистите казвам: „Ние не сме против строя, който искате да турите, и с нищо не ви противодействаме, но вие ни гоните заради вярата ни. У вас няма търпимост и свобода. Което говорите е хубаво, но не го изпълнявате.“

„Глава от Ел Шадай – „Изгревите на Слънцето“, „Разговорите на Изгрева“ и „Пътищата на Словото“.

„Бог е благ и милостив, тъй Го опитваме всеки ден.“

„Човешките пороци виреят еднакво добре и в социалистическия и в капиталистическия порядък. Строят не ги отстранява. Трябва да се работи върху човека, път трябва, Школа трябва – Школата на Учителя.“

1961 г. „Всичко, което е създадено е създадено, за да се изяви Бог!“

„В нашия вечен път има необозрими възможности. Човек ще опита всички положения. Ще бъде честван и възхваляван, ще бъде онеправдан и гонен. Всичко трябва да опита човек, да мине по пътя на страданията и радостите. Господ е скрил в страданията блага. Страданията са само тяхната горчива обвивка. Вълната на страданията залива човечеството. Бог присъства в тях. Не трябва ли и ние да вземем нашия дял от тях? „Дето е Господ, там съм и аз.“

„В притчите за Царството Божие се разкриват някои страни и закони на Царството Божие.“

„И сега като работя, аз работя за моя обичен Учител, както порано.“

„На Земята няма по-хубаво нещо от това, да срещнеш не плътта, а душата. Каква красота, чистота и сила има в нея! Живот на безсмъртие и свобода.“

„Когато си в ограничение отвън, спасението е в това да се абстрахираш от обстановката, да избягаш в своя свят, света на Учителя.“

„Органическите съединения имат големи неустойчиви молекули. Такива те са акумулатори на слънчева енергия. Като ги създават, растенията натрупват слънчева енергия. Ние се храним с интрамолекулярна енергия. Растенията имат способността да образуват сложни органически съединения при участието на слънчевата светлина. При тяхното образуване се акумулира слънчева енергия. Има, обаче, същества, които живеят от интра-атомна енергия. Тя е акумулирана в атомите. Тя е по-висша и по-голяма. Природата има и други начини да акумулира слънчевата енергия, не е само органическият начин за натрупване и използване на слънчевата енергия, има много други по-съвършени и по-висши начини. И не е само

органическият свят, където живота се проявява. Има по-съвършен живот и висши светове. Висшите енергии се акумулират при образуване на мислите и чувствата. Те са храна за интелигентни, възвишени същества."

"По своя път Духът е оставил формите. Те говорят за Него. Затова всяка епоха създава своите форми. Те говорят за Духа, който е работил в нея."

"Ние съдим за човека не по приказките му, а по делата му."

"Когато видиш Божията ръка да действа даже и във враговете ти, приветствай я и благодари."

"Много институти и организации са се създавали за благо на човека, но всички те са се израждали, и са се обръщали против него. Това е, защото човекът не е съвършен, и все още е във властта на злото. "Нашата борба не е против плът и кръв."

"Не са виновни само хората за жестокостите, неправдите и насилията. Това са **духове, бясове, които ги обсебват. Бялото Братство работи да освободи човека от тяхното влияние**. Работа трябва, за да се създадат благоприятни условия вън и вътре в човека, за да бъде той свободен от тях."

"Школата на Учителя е път на освобождение. Това е святата наша работа!"

"Сега уча затворниците на занаят, давам в ръцете им средства да се борят в живота, да не бъдат в нужда, да не бъдат унижавани, да пазят достойнството си, да бъдат свободни. Тук ме е пратил Учителя на работа сред „унижените и оскърбените“. Аз съм благодарен. Сега тъй проповядвам Учението. Мъчениците, които устояват на всички мъчения и изпитания, те са безсмъртни, те проповядват вечния живот."

"Пропганда" – лъжата и лицемерието имат сладникавия вкус на отровните гъби.

"Божият глас се долавя в тихата песенчица на майката, която приспива своята рожба. В добрата ръка на бащата, който работи, не виждаш ли Божията ръка? А хората днес се питат има ли Бог. Ако вършиш Правда и обичаш Истината – има Бог. Ако вършиш неправда и едно говориш, друго вършиш – нема Бог. Бог в престъпленията на хората не участва, а присъства в Доброто, в Истината, в Любовта. Те са плодовете на Божия Дух."

"Принципите на които служим са принципи на Всемирния живот. Следователно те са необорими и неуязвими. От какво има да се боим? И тъй, ние не се борим с никого. Ние сме служители и работници на Живия Бог."

"Щастлив е, който се моли – който разговаря с Бога."

"Не е въпроса мен да освободят, комунистите трябва да изправят погрешката си към Бялото Братство. Трябва да изправят отношенията си."

„Човекът прави деня да бъде свят.“

„Добродетелите са сили на Божествения живот. Те са диамантената стена, която пази човека.“

„Ако нашето време тук преминава, то другаде започва. Слънцето залязва тук, а на друго място изгрява. Божият живот е непреривен.“

„Всичко е създадено заради Любовта. Когато тя присъства, изпълва се със смисъл и съдържание – с живот, сила и красота. Условиата, които ни са мили, поради нея ни са мили. Оттегли ли се Любовта, всичко посърва, потъмнява, губи смисъл.“

„Дом основан на „Канара“ устоява на всички бури и порои. Дом положен на пясък /множество, маса/ като дойдат бурите и пороите, ще рухне, и крушението на този дом ще бъде голямо.“

„Всички революции са бивали изкориствани. Това е закон. На какво се дължи това?“

„Когато вземаме един плод, ние разговаряме с интелигентните същества, които са го създали. Те ни се изявяват чрез него. Ние възприемаме тяхната интелигентност, знание и сила. Чрез плода ние възприемаме техния живот и сила, тяхната любов.“

„Школата на Учителя е живот. Ние го опитваме и познаваме. „Той е убежище мое и крепост моя.“

„Нищо не може да поколебай любовта – нито времето, нито пространството, нито състоянието.“

„Истината – вечната и святата ще възтържествува един ден и човек ще застане пред нея със смирение и любов, и ще ѝ се поклони.“

„Такова е времето сега. Да скрием Учението, а не да показваме Неговата красота и сила. Ще дойде време и „Свещта ще се постави на светилника“. А ангела каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бегай в Египет.“

„Има една вътрешна сила, която създава героите, мъчениците, светците. Тя ги поддържа.“

„Проблемът за щастлив и справедлив живот на човечеството е обширен и голям. Той не се изчерпва само с икономическите и социални промени. Всички революции досега са пропадали поради ограниченост, тесногърдие и изкористване. Една революция може да успее, но малко след това тя вече не се различава от онези срещу които е била насочена. Необходимо е основно преобразяване на човека във всички области, а не само в политическата и икономическата.“

„Ние бехме съдени в един незаконен процес. „Закон и законност“ – какво значение имат те за насилниците?!“

„Школата на Учителя е живот. Ние го опитахме и познаваме. „Той е убежище мое и крепост моя.“

„Условията и формите се променят. Нищо не е неизменно, всичко тече и се променя. Гледай напред, гледай с вяра, с надежда, с упование. – „Той устройва пътищата ни.“

„Изгрева“ – Това е живот с Учителя, живот на Царството Божие. Той възниква, когато дойде Неговото време, и навсякъде, където Той благоволи. Човеците пак Го не познаха, и пак Го не приеха.“

„Малкото кокиченце има „своето време“, теменужката – също. Всеки цвят и всеки плод има своето време. В Божествения живот всичко има „своето време“. Нашето време ще дойде пак, когато направи своя цикъл.“

„Ние стоим с благоговение пред великите закони на Битието!“

„Познавам моят брат, където и да го срещна. Познавам го, дали е облечен в дрипи или в пурпур, богат или беден, силен или слаб – навсякъде срещам моя брат. От сърцето и от очите му излиза лъча небесния.“

„Школата на Учителя - /скица/

Еднаж открита, Школата на Учителя продължава. Тя не е само за българите. Тя е за човечеството, и не само за днешното време, но за цялата нова епоха. Школата на Учителя е път за повдигане на човека. Тя е отговор от Великия Разумен Свят на онзи стремеж на човешката душа към съвършенство, красота, знание и свобода. „Събуй обущата си, защото местото на което стоиш е свято.“ – Чистота, Святост, Кротост и Смирение и Послушание.

Школата на Учителя е среда на Любавта. В нея се отглеждат най-хубавите чувства – братството и приятелството.“

„Мото: „Фир-Фюр-Фен“ – Без страх и без тъмнина, с обич и виделина.“

„Будност и точност. – Часовете преди изгрева на Слънцето.“

„На ранина Те очаквам Господи.“

„Молитвата – общение с Бога.“

„Първият лъч на изгряващото слънце – образ и идея на Божествения миг в живота. – „Високият идеал“.

„Планината – образ на духовния свят, стремежа на Духа, света на душата. – Красота, Сила, Свобода.“

„Единство – „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“ „Въдвори Царството Си в нашите души.“ Царството Божие е навред в необятната Вселена. Царството Божие е в човешката душа. Тъй в росната капка се отразява Всемира. Същите закони и сили на Битието действат и в нея. Служение и жертва – „Малкият стрък“.

„Любов към Бога” – единичния и свещен закон на Школата.

„Всичко е създадено заради Любовта. Когато Тя присъства, всичко се изпълва с живот, сила и красота! И ако условията при които Тя ни се е извила ни са тъй мили, то е поради Ней. Тя ги осветява. Оттегли ли се Любовта, всичко посърва, потъмнява, губи смисъл, умира.”

„Дом основан на канара” устоява. Вечната канара, това е единството. „Дом основан на песък” – множественост, маса. Като дойдат бурите пороите ще рухне, и крушението на този дом ще бъде голямо.”

„Когато вземем един плод, ние разговаряме с онези интелигентни същества, които са го създали. Те ни се изявяват чрез него. Чрез него ние приемаме тяхната интелигентност, знание, сила и живот. Чрез него ние опитваме тяхната любов.”

„Човек като минава през мъчението, страданието и смъртта, всичко излишно отпада – остава същественото. Тъй човек се докосва до Реалността, до Вечния живот. Придобива едно малко познание за него. Тъй човек расте в познанието си на Реалността.”

„Помня момента, когато тръгнахме от Невидимия свят, когато ни изпращаха за Земята. Цялата чета ученици на Учителя, работници за Неговото дело. Сега те са на Земята, навсякъде, сред всички народи. Това е святото дело на Учителя, за което сме дошли. И днес Учителя ни води със Своя Дух.”

„Любовта е силата на приятелството. Тя го кърми и вдъхновява.”

„Ние сме едно голямо семейство в Господа. Ние живеем по цялата Земя, сред всички народи. **Ние живеем във Вечността.** Всички светли образи в историята на човечеството, които бележат неговия път са **членове на това велико семейство.** Псалмопевецът нарича това семейство „Дом Господен”. „Едно желае душата ми и него всякога ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.”

„Има знание, което се придобива от книгите. Има знание, което се придобива от живота. Има знание, което се дава чрез откровение.”

„Малко хора живеят с големите проблеми, и още по-малко ги разбират.”

„Човек, който обича Истината, е обкръжен със син ореол.”

„Има плагиати на духовни ценности. Те обсебват най-благородните думи и паметта на великите хора. Като говорят от тяхно име с това прикриват престъпленията си.”

„Колкото повече преследват Истината, толкова тя става по-силна и лъчезарна.”

„Героите и мъчениците се раждат. Те са определени още от Невидимия свят. Те имат свой път и своя мисия. Ако някой си тури маската на такъв, като дойдат мъчнотиите, не устоява. От мъчениците, святиите, героите на вярата – смирени и велики в страданията, ние черпим сила.”

„Нашият живот е живот на Братството.“

„Безсмъртната любов черпи сила от Вечния Източник. Тя е по-силна от всички опасности и нещастия.“

„Без Любов, без Истина, без Правда, Мир не може да има.“

„И виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе.“ „Виделина“ и „Тъмнина“ това са съзнания.“

„Бог не оставя човека да заспи в еднообразието. Той го държи буден чрез промените.“

„Природата е правила опит с големите животни преди стотици милиони години. В миналите геологически епохи са живели гигантски земноводни. Те се оказаха тежки, тромави. Материята не беше организирана за по-висш живот. Но природата почва да подготвя друг вид животни, които ще ги заместят – топлокръвните – по-малки, по-подвижни, по-добре организирани, хищни, с по-съвършена нервна система, с по-голяма чувствителност. Те унищожават гигантските гущери. Палеонтологията представя широк екран, върху който е проектиран живота. Тук се вижда ясно как действат неговите закони и сили. Природата е правила безброй опити. Човек, трябва да ги познава, защото същите закони и сили действат в живота и в човешкото общество. В развитието на обществото се явяват периоди, които съответствуват на определени геологически епохи. Създават се обществени форми, които приличат на гигантските животни от миналите геологични времена. Колко ще просъществуват, какви преимущества и какви недостатъци имат, и как ще завършат, отговор на това може да се намери в Палеонтологията. Тя говори за опитите на природата през милионите години.“

Големите стопански формации приличат на онези огромни, тромави органически форми. Те лесно могат да бъдат разстроени! В Палеонтологията има поуки за всички области на живота. На природата е вземало стотици милиони години докато произведе материя да се изгради човешкото тяло, човешката нервна система, и да стане възможно да се яви човека. В човешкото общество работят същите сили. Най-после човек ще възтържествува над звяра. Той е определен да бъде господар на живота. Всичко каквото става, подготвя идването на Новия човек.“

Обични брат Боян, Бог, Който ни даде хубавите условия подготвя още по-хубави за напред, защото „В Неговите решения обратни действия няма.“ Често преминавам мислено нашия път с Учителя. Сега Той е обкръжен с ореола на святост. Вярата в Бога е вяра във Вечния живот. Бог ни е водил със своя Дух и е подготвял условията ни. Той и днес ни води със силна ръка. Ние живеем и мислим в Неговото дишане.

„Вяра силна, вяра крепка. Тя крепи духа що живота носи.“

Учителят казва: „Мир ви оставям, моят Мир ви давам!“ Загодишнината на Учителя изпратете на приятелите поздрав!

Обичний брат Боян, подкрепяй приятелите, дръж връзка с тях. Нашата работа продължава при всички условия. Да се страхуваме ли? От какво? Работа без шум, без парад – с любов, с вяра, с упование и сила.

Ние затова сме дошли на Земята – за делото на Учителя. То изпълва живота ни. За годишнината на Учителя прочетете от Йоанна, 10 глава, 27, 28, 29 стихове. „Моите овци слушат гласа ми, Аз ги познавам и те идат след мен, и Аз им давам живот вечен, и нема да погинат во веки. Никой не може да ги отнеме от ръцете ми. Отец ми, Който ми ги е дал, от всички е по-голям. И никой не може да ги отнеме от ръцете на моя Отец.“ Сега тук уча затворниците на занаят. Много са възприемчиви и благодарни! Давам им в ръцете средство да се борят в живота, да се прехранват без да бъдат унижавани! Да пазят достойнството си, да бъдат свободни! Сега тъй проповядвам Учението. Поздрав на приятелите! „Без страх в любовта безгранична.“ Аз всякога мисля за вас.

Обична моя Мария, Нашите разговори продължават и сега както в миналото. Ние все така си ходим из нашето прекрасно царство, хванати ръка за ръка. „В Любовта нема раздяла.“ Чудна е нейната сила и вездесъщност. Тя е неуязвима и вечна. В изпитанията разцъфтява и разкрива неznайни глѐбини. Приятелството се ражда от нея. Има ли по-хубаво от него? Ние казваме: „Дето е Господ, там съм и аз.“ Сега е нашето време, време на служение, благоприятно време, благословено време. Борис

„Когато ти си с Господа, ти си в Райската градина.“

„Да видиш човекът в този водовъртеж на живота, в кипежа на борбите, или в спокойните води на залива – човекът, онова достойнство с което Бог го е надарил. Ако можеш да го видиш, ще видиш Бога в него.“

„Всичко, което расте, всичко, което се стреми към Слънцето, с неговата сила се стреми.“

„Божествената искра, която гори в човека, само тя е, която го подтиква към всеки подвиг, жертва и творчество. Тъй познаваме ние Бога в човека. „Господ и Бог на великата жертва.“

„Виждам великия Божествен живот, който изпълва душите, сърцата и умовете на Синовете Божий. Това е великият Божий живот във Всемира.“

„Ангели Божий ходят по Земята. Често те вземат най-простичката, най-скромната форма.“

„Човек много пъти може да извършва неправди, но един ден ще извърши в присъствието на Божий служител. Тогава ще плати за всичко.“

„Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Учителят живее в сърцата и душите на своите ученици.

„Мярка за всяко нещо. В Божествения живот има мярка.“

„Човек трябва да работи хубаво, добре, честно. Тогава Бог участва в неговата работа. „Бог се весели в него.“ А човек се радва и се благославя.“

„Всички хора бозаят от любовта, ала на малцина тя се открива. Малко хора са надзърнали в нейния свят, усетили са нейните глѐбини, красота и

сила, нейната вездесъщност и беззаветна жертва. Малко писатели са се докоснали до любовта, макар че всички пишат за нея. Малцина са доловили искрица от нейната същина.”

„Куприн – в „Гранатовата гривна“, Леонид Андреев в „Повест за седемте обесени“, Зудерман в „Котешката пътека“, Толстой, Достоевски, Келерман, Лагерльоф, Соломон.”

„Великите учители идат от света на любовта. Пророците, мистиците, праведниците я съзерцават, пият вода от извора на любовта. Великите творци, художници, музиканти, скулптори, строители, познават творческата сила на любовта.”

„Мъртвият ритъм на машината опиянява и хипнотизира съвременния човек, приковава го към земята без полет към небето. Какво струват всички технически постижения, когато човек не знай как да живее? Как да живееш – това е наука.”

„Може ли някой да ни отдели от Слънцето? – Нито времето, нито пространството, нито условията.”

„Всеки лъч, който иде от далечната звезда е песен. Тогава какво е слънчевата светлина? – Симфония. Музика изпълва Всемира. Под нейния ритъм, мелодия и хармония се създават светове, и всеки живот изгражда своята форма. Божият Дух се изявява чрез музика. Словото е музика.”

„Колко красота има в движенията на майката, която се грижи за своята рожба! Колко красота и сила има в движенията на бащата, който работи да поддържа дома си! И това е песента на Всемира. Музиката, която композиторите създават, стиховете, които поетите пишат, са все преводи на тази вечна песен. От нея иде подтика за всеки подвиг и всяко творчество. Гласовете на нашите обични от другия свят са тихи като песента на звездите. Те пеят за тези, които обичат, и с песента си устройват живота им. „Благ е Господ и много милостив.”

„Машината изгони човека от нивата и го запрати във фабрики, мини, заводи, канцеларии. От това живота му едва ли ще бъде по хубав.”

„Господи, научи ме как да работя при условията при които Си ме поставил.”

„Русия на Гончаров, на Чехов, на Гогол, Горки, Достоевски, Русия ленивата, разгулната, порочната, скучающата беше разтърсена и събудена, но не и възродена. Великият Разумен свят само подготвя още славянството за неговото възраждане, за неговата мисия.”

„Ние се възхищаваме не от човека, о от онова, което Бог е вложил в него.”

„Нищо не се губи, всичко се променя.” Стига човек да може да следи промените и да ги разбира.

„Вселяването е свободен акт. За него човек се готви, и дълго работи и го очаква. То е проява на Любавта. **Обсебването е насилствен акт,** поробване и ограничаване на човека. Понякога то става масово. Цели народи, тълпи, общества, организации могат да бъдат обсебени, ограбени, използвани за други цели. Духът на древните завоеватели се възражда при съвременна обстановка. До какво ще доведе това?”

„Упованието ни е в Бога. „Научи ни да правим Твоята воля, да осветяваме Твоето име и да Те славословим винаги.” Това е същественото – ние пътуваме в мировото пространство и славим Бога.”

„Ти човече, който имаш ограничена представа за живота, мислиш че Божията Правда се изчерпва в този малък твой живот? Божията Правда действа във вековете, в този и в онзи свят.”

„Малкото агънце плаче, но няма кой да го чуе. И животните опитват човешката правда. Сега и ние опитваме социалистическата правда. Тя се оказва старата „правда”, която познаваме от миналото. Тя не е правдата на Царството Божие. И тъй, търсенето на правдата продължава.”

„Всяко нещо става, когато се изпълни времето му, и продължава по закона за ритъма в цялостната симфония на живота колкото е определено. Всеки тон звучи колкото е нужно. Законите са ненарушими. Процесите преминават, но не свършват. Те преминават в друг свят, в друга област на живота. Когато трябва да прозвучи, тона пак ще се яви. „Ще дойде неговото време.”

„Небесното Царство пребъдва във всички души, които любят Бога. Щастие е да срещнеш Царството Божие.”

„Техническото съвършенство не означава още и съвършенство на човека.”

„Човечеството е в Третата Световна война. Тя влиза в историята под името „Мирова революция”. Започва развързката на хилядогодишната карма на човечеството.”

„В затвора ние сме заедно с Братството. Когато освобождението дойде, то ще дойде за Братството и за нас.”

„Човекът без Бога е човек без закон, без мярка, без правда, без виждане. Слепи сили го движат – алчен, жесток, себичен, груб. Той се нахвърля на всяко благо, иска да го обсеби, като отбягва от задължения и отговорност. Това е духа на езическия свят, който е в борба с Христовия дух на любовта, себеотрицанието и жертвата. Школата на Учителя продължава. В нея е спасението на човечеството.”

„Лъч и от най-далечната звезда достига до нас. Това е сила. Лъчите на сърцето и ума, лъчите на живота достигат и най-далечните предели на Вселената, до всички Слънца и Планети. Там те намират обичните същества и носят дарове от тях. „Лъчите на живота чертаят пътя на човека.”

„Изпълнението на една работа е разрешаване не само на ред технически задачи, но и задачи на ума и сърцето. В творчеството човек расте и се развива.”

„Не избрахте вие мен, но аз вас избрах.“ В Бялото Братство организацията е теократична. Великият Разумен център е, който организира, ръководи и твори.

„Комунистите не съзнават, че тяхното дело е изкористено, че то е вече в ръцете на същите онези сили, срещу които те се бореха, и срещу които го създадоха. Тъй е било и в миналото. Тъй беше обсебена църквата и тя отстъпи от призванието си.“

„Само Божествения извор е чист – пий от главата. Той е вечната сила, която повдига и спасява. Той е важен, а не формите чрез които се изявява. Той е Вечен, Чист и Свят.“

„Тези сили обсебват, защото са обсебили човека. Човекът трябва да се освободи, очисти и повдигне. Това е пътя, в който Учителят ни води. Това е Школата на Учителя. Христос изгони от беснуемия в Гадаринската земя бесовете, и ги прати в свинете. Това е ставало много пъти, става и днес – единично и общо.“

„Модернизмът е търсене на нов път, нови форми, нови изразни средства. Но той бързо се изражда, още в самото начало – търсене лесен начин на живеене без усилия, без задължения, без отговорност – търсене лесен път в изкуството и живота. Хулиганщината е модернизм – нарушаване на хармонията, внасяне дисонанси, хаос. Това са сили на хаоса, неорганизиран, разпокъсан, действащ всяка за себе си. Те създават индивидуални центрове, които са в разрез със законите на Цялото. Болестта рак е последица от тяхното действие. Ритъм, мелодия, хармония, единство с живота на Царството Божие, познаване и спазване законите на творчеството. От Великия живот човек трябва да се учи, да го съзерцава, да мисли, да го познава. Това е класиката в живота и в изкуството. Учителят казва: „Ние не сме нито материалисти, нито идеалисти, ние сме хармонисти.“

„В затвора ние сме с Братството. Като се разреши въпроса за Братството, ще се разреши и нашия въпрос.“

„По пътя на политическите борби не може да се подобри живота на човека. Хората, които участват в тях са все едни и същи. И да се сменят хората, положението не се изменя. Промените остават външни, а не по същество. Човекът трябва да се подобри. Обществените форми не са съществени, а днес цялото внимание е насочено към тях. Ние трябва да проповядваме Бога както ни се разкрива днес – това е нашия път.“

„Общение с Бога“ – това е най-важното, това е смисъла. Затова сме призовани. Нашата работа е молитва, и като работим, ние славим Бога.“

„Да се освяти името Твое.“ Напразно хората се опитват да подчинят Божественото на човешкото. Напразни са опитите им да се окове Божествения живот в човешки форми, организации, общества, църкви, догми и канони. Божественото е свободно. Където и да се яви, каквато форма и да вземе, трябва да го познаваш, обичаш и приемаш.“

„Господи, Ти Си ни дал цялата вечност да мислим, да живеем, да Те познаваме, да Те възлюбим, и какви прекрасни условия Си ни дал!

Обгърнал Си ни с Любовта Си, водиш ни за ръка из Царството Си и ни учиш. „Благодарим Ти за всичко, което Си ни дал, и Си ни научил.“

„Тръст смазана нема да настъпи, и замъждяло кандилце нема да угаси.“

„Има Бог“ – ако гледаш на човека с любов, ако си готов да му се притечеш на помощ в нужда – да, тогава „Има Бог“.

„Ако гледаш на човека като вълк, ограбваш, изядаш, погубваш – „Нема Бог“. Ако гледаш с любов малкия живот и го пазиш – „Има Бог“. Ако унижаваш, грабиш и онеправдаваш – „Нема Бог“.

„Съвременният човек, заобиколен от студените механизми, създадени от него, едва ли ще бъде по-щастлив. Машините изсушават ума и сърцето. Те постоянно утвърждават неговото съществуване, подхранват личните му чувства, гордостта, а това е погрешен и гибелен път.

Съвременният човек е толкова отровен от научния скептицизъм, че ако се опитате да му заговорите за Бога, почва да ви гледа с раздвоени очи, става неспокоен, става му неловко. Хората ще опитат, че живота без Бога е проклетие, Ад!“

[26.II.1960 г.] „Д-р Цонев ми прочете възражението на адвокатите по делото. Добре е направено, ясно, обосновано. Само че днешното правосъдие не търси правото, то само оформява едно предварително решение. **Целта е да ме отстранят от Братството, и като лишават Братството от материална основа, да му нанесат удар.** Но те не знаят, че **Братството е неуязвимо. То е идея, то е живот, който всякога може да създаде своите форми нови и по-съвършени.** Борбата отвън е проекция на борбата вътре в човека. Както се разреши борбата в човека, тъй ще се разреши и отвън. В тази борба ние не сме неутрални, защото същите сили се борят и в нас. **Ние сме за Доброто, за Правдата, за Божията Любов, Мъдрост и Истина, за Братството и Свободата между хората.**“

„Учителят подготвя формите и условията за Новата култура. Това става днес в света. Съдържанието, което ще изпълни тези форми е дадено в беседите на Учителя. Това е Новия Живот.“

„Всички заблуждения ще паднат. Само Истината ще остане, само тя е важна.“

„Никой не може да ни попречи да покажем Новия Човек, и тук в затвора.“

„Ако окото ти е чисто, цялото ти тело ще бъде чисто.“ Мисленето е виждане.

[1.II.1960 г.] „Онези, които гонят Братството не го познават. И тук като сме, ние работим за Братството.“

„От обикновената работа, която човек върши на Земята, Господ вижда как ще върши той работата, която един ден ще му възложи. Затова обикновената работа е важна.“

„Зидете се на дом духовен.“ Както клетките в организма се събират и образуват органи и системи, тъй и човешките души са свързани с дълбоки вътрешни връзки, и извършват обща работа, ако и отвън да не се познават. Един живот тече в тях, една мисъл – това е Братството.”

„Ние живеем в онези, които обичаме и които ни обичат, в техните сърца, умове и души. Животът не е затворен само във формите. Има един живот, една сила, една душа, един дух, една Любов в Господа. „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“

„Животът, който Бог ни е подарил е свят.“

„В пътя на страданието най-подхожда мълчанието. Това е „Голгота“ – път към Възкресение.“

„Иди при братята ми и кажи им: „Възлизам при Отца моего и Отца вашего, при Бога моего и при Бога вашего.“

„Законите на наследствеността най-добре могат да се изучават при цветята – теменугите, карамфилите, петуниите. Признаците, които се предават от един на друг индивид се виждат ясно по цвета, и може да се проследят къде се явяват, как настъпва един признак, или се оттегля. Наследствеността е взаимно проникване на индивиди до пълно сливане. Преминава се през безброй комбинации. Това са опити на природата. Една област, която човек малко познава. Известни качества се изявяват навън, други остават скрити. Какви велики художници работят върху цветята!“

„Тази ефирна власт, която наричат политическа, показва, че онези, които я имат, са платили за нея цената на „Изкусителя“, от когото са я получили. Т.е. поклонили са му се. Приели са да му служат. Затова всички те тъй много си приличат, независимо от това в кои времена са живели, и какви имена са носили. Безумието завършва с катастрофа.“

„Божественият живот се проявява и във временния живот. Явява се и се оттегля. Това са свещени моменти на Единния Вечния Живот, Живот на Божия Дух. В Него е Мира, Красотата и Силата. Да побеждаваш в него, значи да имаш Живот Вечен. „Живот на благия Божий Дух.“

„Мирът придружава Божествения живот. „Мир ви оставям, моя Мир ви давам.“

„Организация и дисциплина“ – кой не си е служил с тях? Това са стари неща. Още при самото им създаване е посадено противоречието. От него рано или късно ще се разпаднат. Божественият живот е Хармония, Единство, Свобода. Човешките построения колкото и да са остроумни, са временни.“

„Безумието на войната и до днес не е напуснало човека. За какво не е воювал човек? – За интереси, за това, че е принадлежал на различни племена, народи, раси, религии, класи. Все ще намери за какво да воюва човек. Това е зверското естество в него. Не война, а творчество. Към творческа работа трябва да премине човек. Синовете Божии работят заедно с Твореца. „Отец ми работи и аз работя.“

„Когато човек изгуби това, което е имал, то му става неизказано мило. То е окръжено с ореола на святост. Божият Мир е прекрасен и вечен.”

„Работата на ученика е най-важната. Работа съссредоточена, работа в мълчание. Не допускай нищо да те разсейва. Работа за Святото Дело на Учителя – работа с Любов. Посрещай всичко с Мир.”

„Човек се привързва към имущество, среда, условия. Има ги и ги изгубва, докато разбере, че нищо не му принадлежи, и се примири. Остава Божественото – Ума, Сърцето и Волята.”

„От всички видове мъчения на които човек може да бъде подложен: глад, студ, непосилна работа, всевъзможни измъчвания с уреди, най-тежко е измъчването с хора. Има хора, присъствието на които е по-мъчително от всичко!”

„Божие присъствие превръща бедствието в благословение.”

„Нашият път е вечен. Закъде ще бързаш?”

„Понякога в слабите наглед същества има по-голяма съпротивителна сила, и те са по-издръжливи поради своята пасивност и примиримост. Силните индивиди са в борба помежду си и със средата. Те по-скоро се изтощават и взаимно се унищожават. Затова е казано: „Кротките ще наследят Земята.”

„Нема да остане сила, създадена от човеци, която да се не съкруши.”

„Има идеи, мисли, чувства редки. Те са като скъпоценните камъни, като редките елементи. Но те са крайно необходими за живота. Златото в кръвта е малко, но е необходимо. Има и много по-редки елементи от него. Има идеи, мисли и чувства, те идат от високи далечни светове. От тях зависи всичко.”

„Днес хората изучават науката да се отрекат от всичко, което са считали свое. Това е силен урок, но само тъй човек ще дойде до неизменното, вечното, същественото.”

„Колкото и малко да сме, ние сме онази сила, която пази човечеството от разложение. А комунистите в неразбирането си ни гонят. В човешкия организъм има малки органи, но от тях зависи здравето. Ако те пострадат, целия организъм носи последиците от това.”

„Из живота ни с Учителя: Учителят взема брат Руси да го придружи на концерт.”

„Ние вярваме в силата на Доброто и в силата на Любовта. Те ще спасят човечеството.”

„Времето, което ни е било дадено, ще се върне пак при нас след като извърши своя кръговрат. Ще се върне обогатено, защото то

обхожда много светове, много същества, с които сме свързани. Миналото ще стане бъдеще, бъдещето – настояще, и пак минало. **Има кръговрат на времето.**"

"Бог е устройвал живота ни досега. Той ще го устройва и занапред. Неговата милост и благодат е над нас."

"От Египет повиках сина Си." „Домът Господен“ – това са Синовите Божий сред членовете.

"Господи, Ти ми даруваеш Твоя Мир."

"В комунистите са се промъкнали същите сили на злото, от които човечеството страда от край време. Работата на Бялото Братство е непреривна, тя е вечна. „Злото ще стане слуга на доброто."

"Божественото Учение е за онези, които любят Бога. Те изучават Неговите..."

[18.X.1960 г.]. **Обична моя Мария**, Колко е чисто и светло есенното небе – Мир ти мой прекрасен! Езерата са живи в душите ни, планините и изворите ни очакват. Сега те сияят огрени от Слънцето, пълни с живот. Те са образ и символ на нашия свят. Ех, тук много малко нещо от мен е тук! Душата ми, ума и сърцето ми са в нашето Царство. Там винаги сме заедно. И пътя на душите ни е един. Учителят казва: „Аз живея и вий ще живеете.“ Колко е хубав Божия Мир!

Обични брат Боян, Мисля си върху думите, които Учителят ни каза при последната ни екскурзия на Витоша: „България – пълен неутралитет.“ Днес света е разделен на два лагера, но нито едните, нито другите пазят Божия закон. Ние сме ученици, ние поддържаме Божествения ред и порядък, ние сме за него. Ние не сме безучастни зрители на това, което става в света, ние сме работници за Царството Божие."

"Ученикът се моли тъй: „Господи, да се изпълни Твоя Божествен план за делото Ти, и ние да бъдем Твои работници всякога.“ Поздрави Петър Камбуров! Инициативата, която е вземал е хубава. Требва да се говори на тези хора, да разберат, че нема защо да гонят Братството. Те требва да вземат правилно отношение към него, и да бъдат справедливи. Това ще бъде за тяхно добро. Петър е може би вече пенсиониран. Той има обет. Предай му от мое име да посещава приятелите, да поддържа духа им, да поддържа връзката без много шум, но и без страх. Основанието, което Учителят положи в този народ, требва да расте и укрепва. Това е Неговата воля. Влад също да посещава приятелите. Като отиват, торбите им да бъдат пълни. Работа се иска от всички, повече вътрешна, но и външна. Колкото и малки да са възможностите, требва да ги използваме. Учителят ни остави живот и знание. Връзката с Него да бъде жива. Каквото правим, да бъде изпълнено с Неговия Дух. Борис

"Една хубава работа възпитава и този, който я извършва, и онзи, който я гледа."

„Който обича Истината, не е безверник. Който върши Добро, не е безверник. Който служи на Правдата не е атеист. Който носи една Божествена идея има Вяра, какъвто и да се нарича. Това са хората на Братството по цялата Земя. Вътрешната сила е, която ги свързва и обединява. Има ли тази връзка, могат да възникват и общества и организации, но те са само дреха, огнища на живот. Огнят е важен.”

„Днес човечеството е застрашено от голяма опасност! Атомната война е само последица от нея. Цинизма, хулиганщината, разпуснатостта на нравите, жестокосърдечиято, омразата, алчността, неправдата, насилието са признак, че човечеството е нападнато от нисши духове, бясове! Те искат да обсебят човека, да използват силите му, да ограбят богатството му, да спънат развитието му. Като използват силите, които са ограбили от самия него, те го поробват. Бялото Братство се бори за човека да го освободи. То създава духовните движения, внася новите идеи, посочва пътя, учи човека. Всъщност това е борбата, която се води в света. Напрежението е голямо! Опасността е голяма! Учениците на Учителя работят – вяра, молитва, мисъл, живот, воля. Божествените добродетели са силите на душата. Мисълта на Учителя прониква света и го преустройва. Учениците са посредници между Учителя и света. „И като разчупи хлябовете, даваше на учениците Си, а те на народа.” Йоан, 6 гл. 11 ст.

„Псалом 91” е разговор – говори Учителя, говори ученика, говори Господ. Ние сме Братство. Ние сме Идея, вечна, безгранична, свободна. Можем да създадем организации, но те не са най-същественото. Те са само дреха.”

„Да расте любовта в сърцата ни и в сърцата на човеците. Ние сме толкова, колкото трябва да бъдем в света.”

„Радвайте се, че сте служители на Духа.”

„Света е разделен на **два враждебни лагера**, но и в двата неразбирането на Божия закон е едно и също. Ние държим за Божествения ред и порядък, и него поддържаме. Помни думите на Учителя на планината при последната ни екскурзия: **„България – пълен неутралитет!”** Те означават – **България с Бога**. Ние следваме завета Му. Не сме безучастни зрители, но работници за Божествения ред и порядък. Ученикът Се моли тъй: „Да се изпълни Твоя Божествен план за Делото Ти, и ние да бъдем Твои работници всякога.”

„Посвещение” значи да посветиш живота си, силите, способностите си и всичко каквото имаш на Господа. Помни, ти си пратен да служиш. Тогава иде Мира. [7.X.1960 г.]

„Съвременните атеисти с насмешка казват, че човек е проникнал в мировото пространство, и никъде не е намерил Бога. Детински представи! Ако е за пространството, нали в мировото пространство пътуваме със Земята и Слънцето. Ние се движим в неизмеримите небесни простори, и Божията сила е, която ни движи, и Неговата разумност е, която устройва това пътуване. Бог храни ума и сърцето ни. Него познаваме като живот. Как искате да Го срещнем другояче в пространството? Бог ни се изявява в пълнота. Хората не Го виждат поради слепотата си. Един ден Той ще отвори

очите им. Човек се приближава към Бога с любовта и с интелигентността си. Колкото са по-големи, толкова по-близо е човек до Него. Гледай небето, винаги гледай небето.”

„Хората на Бялото Братство се познават по делата си, по мисълта си, по Истината, която обичат, по Светлината, която носят.”

„Една Истина – Истината е Свята.”

„Свят е Господ – работата в Негово име е свещена.”

„Да се съпротивляваш е изкуство да воюваш – да намериш време и място да вършиш работата си при всички условия. Гледай небето с Мир и благодарност. Винаги мисли за Него, за Него живеем, за Него работим, за Него работим с благодарност.”

„Злото върви с властта.”

„Защото е Твое Царството и силата и славата.” Има едно Царство, една Сила, една Воля. Малкото облаче, което плува в небето, отива да изпълни волята Божия.”

„Бог е, Който ни изпраща всички блага.”

„Където и да се създаде център на власт, сила и богатство, в името на каквото и да се създаде, неизменно идва властолюбието, алчността, користта и лъжата, заграбва всичко, и всичко разваля. Бялото Братство не създава такива центрове. „Ето Царството Божие вътре във вас е.”

„Бог е, Който ни носи на крилете Си в Мировото пространство.”

„Да живее Истината в душите ни.”

„Щом се проповядва омраза, ще има недоверие, въоръжаване, войни. Требва да се проповядва любовта и братството, да се работи за тях. Мирът ще дойде.”

„Бог ни се изявява и чрез облачето и ни говори чрез него, понеже то влиза в Неговия велик, разумен ред и порядък, и върши Неговата воля.”

„Делата трябва да предшестват думите. Тогава думите имат сила.”

„Учителят дойде и говори на българите. Те Го посрещнаха с насмешка. Дойде другото Учение, то се налага със сила. Дали ще поумнеят хората?”

„За страданията – благодари!”

„Има безброй форми в органическия мир – хиляди багри. Това е език на Разумния свят. Пеперудката „гълбова опашка” обикаля цъфналите петунии. Какво красиво движение, какъв трепет! Цветята я очакват. Чудни връзки съществуват в живота!”

„Всеки миг, който преживяваме с Господа остава на вечни времена в душите ни. Това е богатството на душата. Ние бехме с Господа, видяхме Славата Му, „Ядохме от хляба.“

„Където Бог присъства, там е Братството.“

„Всъщност, свободен е онзи, който живее в Царството Божие. Той има свободата.“

„През всичките векове Божественото Учение сияе като Слънцето и дава сила и живот на човеците. Човешките заблуждения са като сенки. Те се явяват и губят.“

„Това е същественото – човекът. „Ето човекът.“

„Хората изтъкват на преден план себе си, народа, религията, расата. Те обичат себе си повече от Истината.“

„В Царството Божие живеят в любов и свобода.“

„Разоръжаване“ – добре, но премахнаха ли се причините, които предизвикаха въоръжаването.

„Божията любов гори в житното зрънце.“

„Святите истини на вярата не са в противоречие със святите истини на знанието. Мъдростта е виждане.“

„Където и да погледнем, чудеса ни заобикалят! – Чудото на зеления лист, чудото на цвета, който става плод, чудото на житното зърно в което са скрити сто житни зрънца, чудото на светлината, която всички храни, чудото на водната капка, която напоява земята! Във вашите очи това са обикновени неща, но това е поради слепотата ви. Малко хора виждат. Земята е космичен кораб, направен от Бога. На него живеят милиарди същества, и какви условия са промислени за всички! – Това е чудо! Човешките постижения са като играчките на децата.

[4.X.1960 г.]. **Обични брат Боян**, Има малки птички полезни. Те чистят растенията от вредители, веселят с песните си, разхубавяват живота с присъствието си. Има скромни растения, те дават плодове си, освежават въздуха, разхубавяват природата. Требва ли да се унищожават? Братството прилича на тях. То оказва благотворно влияние върху всички! Защо трябва да бъде гонено? Покварата е проникнала дълбоко в съвременното общество! Моралното разложение е голямо! Спасението е в Учението на Учителя. Един държавник, трябва да разбира това. Защо трябва да се преследва Братството? Братството ще издържи на всички изпитания и гонения, но това не е хубаво за онези, които го гонят и за българския народ.“

Днес учениците на Божествената Школа, трябва много да работят, да се молят, да мислят, да се подвизават, докато се създадат условия една душа да се обърне към Бога. За да дойдат добрите условия, трябва да се работи. В тази работа има приемственост. Преди нас други са работили, и ние влизаме в тяхната работа. Следователно работата на учениците е непрекъсната. Тя продължава при всички условия. /Иоан, 4, 36, 37, 38./

Обични брат Боян, Вникни в първата глава от Евангелието на Йоанна. Не преживяхме ли ние всичко това с Учителя като ученици? Това е: „Живот на благия Божий Дух.”

Помисли само – живота на Братството, идеята за Братството, която ни вдъхновява в нашия път, опитите, които правихме с комуните като форма на братския живот – това беше предвестник на това, което иде за човечеството. Това беше първата проекция на плана на небето. Учителят и учениците бяха изразители на Божествените идеи, на Божествения живот. Опитите бяха направени по Божие повеление. Школата на Учителя е следующата стъпка в изпълнението на този Божествен план. Великият Разумен свят работи днес в света. Нашият живот е пророчество – път на човечеството. Така Невидимия свят трасира пътищата. Требва да имаме търпение и упование. Той е винаги с нас. Борис

Обична моя Мария, Аз всякога мисля за тебе! На житното зърно беше добре на нивата в житния клас с другите зрънца, но може ли то да остане там завинаги? Дойде време и то напусна нивата, златния клас и Слънцето. Дойде друго време, за друга работа. Условията се сменят. С това Бог ни учи, че те не са най-същественото. Те са дадени, за да се придобие нещо. То е важно. Всеки човек и всяко същество има да изпълнят една малка работа за Цялото. Обична моя Мария, нашият дом е Домът Господен! Там ще се намерим един ден всички. Какво прекрасно нещо е срещата на душите! Любовта ръководи тези срещи. Бог е, Който запалва огъня на огнището. Той го поддържа чрез Своя Дух. Гори ли огъня, Бог присъства в този дом. „За всичко благодарете и служете.” „А Мария взема литър драгоценно миро нар и помаза нозете Исусови и отри ги с косите си. И изпълни се дома с благоуханието на мирото.” Йоан, 12 гл.

Живот на благия Божий Дух. Имай вяра и упование! Всичко ще се устрои добре. Господ пак ще ни даде време, т.е. живот. Борис

[4.X.1960 г.] „Днес опитвам силата на Учителя – силата Божия.”

„Пророкът дава път на Божията мисъл, той върши своята работа в света.”

„Тези, които проповядват днес свободата, не вярват в нея, защото с делата си я отричат. В миналото онези, които проповядваха Бога, не вярваха в Него, понеже с делата си Го отричаха. В Негово име вършеха всички престъпления. Бог е Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел. Който върши това, има вяра в Бога. Който върши противното, няма вяра. В това е вярата. Тя е живот на Божия Дух.”

„Хулиганщината е продукт на крайния индивидуализъм, атеизъм, скептицизъм и материализъм.”

„Христос изгони бесовете от човека, изцели болния, отвори очите на слепия, Христос възкреси Лазара. Това Христос прави и днес. Това, което е станало, става и днес, става непреривно. Христос като дойде, всичко това става в човека.”

„Всички блага идат от живота на Царството Божие – красотата, разумността, всяка правда, доброто и истината са живот на Царството

Божие. Където и да ги срещнем, те принадлежат на него. Да живее в „Царството Божие“ зависи от човека.”

„Бога най-добре и най-пълно можем да познаем в себе си. „Въдвори Царството Си в нашите души.”

„Има състояния на „Царството Божие”. Човек трябва да ги познава. „Царството Божие” е живот, който опитваме в себе си и в нашите близки. „Царството Божие” е живот, който можем да срещнем навред в неизмеримата Вселена, във всички светове. „Благовествайте Царството Божие”.

„Някои идеи и мисли идат от неизмеримото пространство, от видимите и невидимите светове, като космичните лъчи. Ние не знаем откъде идат, какви същества са ги създали. Ние ги приемаме, но трябва да ги изследваме. Важно е човек да възприема Божията мисъл и да я предава.”

„Човек не се е научил още да гледа в себе си. Много неща би могъл да види той. Като гледа в себе си, човек може да изучава Космоса и неговия живот.”

„Джек Лондон е представител на крайния индивидуализъм. Героите му са силни титани, горди, самоуверени. Той проповядва „силния човек”. Съветските хора копират героите му. Те вървят по същия път, пътя на титаните. Как завършва този път? Как завършва Джек Лондон живота си? Всъщност той не беше силен човек, но той създаде героите си като антипод на себе си.”

„Храни душите ни с небесния Си хляб.” Всеки ден срещаме Царството Божие. Това е нашия живот сега и всякога. Бялото облаче в небето, огряно от слънцето е поздрав от Царството Божие.”

„Живота е, който осветява формите. Когато той присъства, те са окръжени с ореол. Оттегли ли се живота, постепенно и неговото влияние изчезва, и формите губят значението си.”

„Великото в живота принадлежи на Царството Божие. Всичко хубаво принадлежи на него: чистия въздух, извора, плода, житното зърно, първия лъч на изгряващото слънце, милувката на майката, ръката на бащата, погледа на приятеля, топлотата на любящото сърце – всичко най-хубаво иде от Царството Божие. „Търсете първо Царството Божие и неговата Правда и всичко друго ще ви се притури.”

„Народа е маса, материал, трябва добри ръце на майстор, за да изваят нещо хубаво от него. Дух трябва, който да го ръководи. Какъвто е Духът, това става от народа.”

„Добрите мисли и чувства са здравословни, лошите рушат организма.”

„Много цветя представляват стилизация образа на Слънцето, имат лъчисто устройство. И някои плодове имат образа на Слънцето. Слънцето

е главния фактор при създаване на органическите форми. Много от растенията представят образ на силите на Слънцето. Те са като разложен акорд."

„В миналото лъжеха в името на Бога, сега в името на народа. То е все едно. В Бялото Братство всичко се прощава, само лъжата не."

„Духът прониква всичко. Той дава условията, Той създава живота, където си иска и както си иска. Той е, Който поддържа живота. Духът е Любов, Мъдрост и Истина."

„Мирът е достойние на Синовете Божий."

„Птичките пеят, за да стават хората по-добри. Цветята цъфтят, за да стават хората по-добри. Изворите бликат и потоците текат, за да стават хората по-добри. Слънцето грее, за да стават хората по-добри."

„В Черната ложа страха е основен закон! Той сковава душите, подчинява човека, прави го роб!"

„Видях, силен е онзи, който уповава на Бога. Т.е. опира се на една добродетел – има идеал, има път. Нема ли това, като дойде натиска, става на каша."

„Тук се запознах с голямото време, което наричат Вечност. Оцених и малкото време, знаей за какво е дадено, какво е неговото предназначение."

„Учителят говори за „Лъчи на живота". Настава епохата на светлината. Хубавата – светлата мисъл е лъч. Доброто чувство е лъч. Лъчите на живота носят здраве. Те оказват благотворно влияние на всички."

„Цветенцето свободно дава своя аромат. Добрите мисли и чувства са уханието на човека."

„Всемирното Бяло Братство – Братство на Светлината, Братство на Истината, Братство на Доброто. То е Господар на Планетата."

„И малкото цветенце изпраща лъчи в пространството. Какво ли е тяхното предназначение? От какъв източник идат? Един ден човек ще изучава тези радиации. Всяко живо същество изпраща лъчи в пространството. Какво предназначение имат те? Какво влияние оказват те върху нашата мисъл, нашите чувства, нашето здраве? Каква храна за живота са те?"

„Днес колкото и да се произвежда, с каквито и съвършени машини да се работи, все ще се намери кой да поглъща произведеното. Когато се създаде една обществена сила, все ще се намери кой да разпорежда с нея. Добре е, ако е съвестен и справедлив."

„Онези, които бяха онеправдани и гонени в миналото, сега сами те с охота гонят и онеправдават другите. Те не знаят, че и от тях се изисква Правда. Тежко на онези, които отхвърлят Правдата и погизват

Истината. **Хората с греховете си създават силата, която един ден ще ги разруши.** Тъй са загивали много цивилизации. „Стар свят“ – значи огрешен свят, осъден свят. Той сам себе си е осъдил.”

„Божественият живот е Здраве, Сила, Светлина, Свобода, Чистота.”

„На всичко, което става в света, гледай с разбиране, спокойно. Господ приготвява условия за Делото Си.”

„Човек е център на радиации – здравословни или болезнени. Човекът – видимия и невидимия.”

„Една от заповедите, които даде Мойсей гласи: „Не сломенавай името Божие напразно.” Това значи думите и делата ти да бъдат едно. Необорима сила е моралния закон. Който го пренебрегва, ще изгуби всичко.”

„Не огорчавай духа, с който си запечатан.” Духът изисква Чистота, Правда, Истина. Лошите думи, лошите постъпки огорчават Духа и той се оттегля.”

[Нова Година – 1961 г.]. **Обична моя Мария**, Колко ми беше мъчно за теб, когато те гледах да се отдалечаваш! Но пак благодаря на Бога, видяхме се за малко! Ние трябва да преглътнем много огорчения и унижения, нали сега опитваме положението на човек, лишен от права. Но ние знаем заради какво е това, и имаме вътрешна радост. Понякога си ходя тук, скрит в антерията между другите, а в себе си песни пея на Господа. Тогава съм в нашия мир, в нашия свят, нашия светъл живот с Учителя – Живот Вечен. Трябва ли да се умъчняваме? Усмивваме се на всички мъчнотии тук. Какво са те в нашия път? Ние всичко понасяме с радост.

Обична моя Мария, ние всякога ще бъдем наедно в неизмеримата Вселена, във всички светове, защото връзката на Любовта е вечна! Ние сме един живот в живота на Учителя. Словото е вечно. Винаги мисля за нашата работа. Ние трябва да я вършим при всички условия. Не е нужен блясък и шум. В тишина и с мир ще вършим работата си. Света нека се вълнува, кипи и шуми, а ние ще вършим работата си като ученици докато Учителя каже: „Хвърлете мрежата от десно на ладията.” – „И не можах да извлекат мрежата поради множеството на рибите.” Делото е в Божиите ръце, ние сме Негови работници. Колко е хубав Божия Мир, вечен и необятен! Колко е красива и лъчезарна Истината! Поздравявам те с Новата Година! Бъди силна, здрава, бодра духом! Поздрав на Станка и Надка! Поздрав на Боян и приятелите! Пиши на брат Георги и го поздрави, също Надя и Добри! Учителят ще даде свобода и простор за Делото Си. Всички да бъдат на поста си верни и истинни. Борис.

„Има един велик живот на Бога. На него принадлежим. Той е нашия голям живот. Личния живот се явява и изчезва, обаче, настава време, когато личното битие преминава, остава живота на Бога.”

„Хората мечтаят да летят в Космоса. Че нали ние и сега пътуваме в Космоса с този голям космичен кораб – Земята, синята планета Анхира.

И колкото чудесно е устроен този кораб, как е обзаведен, как е защитен от вредните космични влияния! Какво разнообразие на живот има на него, как е уредено отоплението му, напояването, осветлението, как е осигурено движението му! Какво разнообразие на същества, и как е осигурена прехраната им чрез светлината и живота! Какъв ритъм има в промените, и каква красота! Това е пътуващият космичен университет, който Бог е устроил за нас, неговите деца да се учим."

"Личният ни живот започва и свършва. Големият ни живот, живота ни в Бога е Живот Вечен."

"Човешкото користолюбие и алчност не могат да бъдат обуздани с никакви закони, канони или морал. То може да бъде превъзможано само чрез съзнателна вътрешна работа. Това е Школата на Учителя."

"Из живота ни с Учителя: Работях на антренцето на Учителя долу. Бях подзидал между баластрите и измазал. Привечер хвана голям студ. Казвам на Учителя: „Има опасност да замръзне.“ Учителят се усмихна и каза: „Ако си го работил с любов няма да замръзне.“ И наистина, антренцето не замръзна!"

Брат Георги Куртев ми разправи следния случай: През време на войната нашите войски напускат Одрин, бягство, суматоха, нощ. Влаковете претъпкани, борят се за места. Брат Георги оставя багажа си на едно място и войник да го пази. Той отива да търси влак за хората си, защото е санитар на болница. Идва в това време влак, войникът оставя всичко и се втурва. Брат Георги се загубва в навалищата. Сега брат Георги си спомня, че във войнишката му торбичка се намира книжката „Завета на цветните лъчи на светлината“, дадена му лично от Учителя. Уплашен, брат Георги се втурва към местото, където беше оставил багажа си, пълен мрак, всичко разграбено, хиляди крака газят. Той протяга ръце, пипа в тъмното, набарва една торбичка и я взема – неговата торбичка."

"Велика е Истината – Вечна, Прекрасна, Необорима. От Истината иде всяка сила. Лъжата обезсилва, тя е осъдена. Истината тържествува. Ние трябва да вършим нашата работа за която сме дошли и от нищо да се не смуцаваме."

"Нито едно чувство, родено от Любовта не се губи. То става сила на душата. То я придружава навсякъде и всякога. То като скъпоценен камък я украсява."

"Ето човекът" – човекът е в най-възвишените прояви на Духа.
"Ето човекът" – Христос, Син на Бога Живаго.

"Истината живей в скромна колиба. Тя не обича дворци. „Син человечески нема къде глава да подслони.“ Истината благославя хляба и той се увеличава, но тя не обича пищните трапези. Истината минава тихо, незабелязано, по земния прах остават следи от нейните сандали. Тя не се вози в каляски. Праздният шум на пиршествата е чужд на нея, но Тя охотно посещава учениците и скромните Божий работници. Истината издирва кротките, смирените, чистите по сърце. На тях се открива. Истината е неизразимо красива. Тя взема най-скромната форма, но „Пред Нея се прекланят и боговете."

„Из живота ни с Учителя: Свещенически събор, група свещеници пожелават да видят Учителя. Идват на Изгрева, искат да се видят с Него, и Той да им поговори. Съобщават на Учителя за това. „Нека влезнат в Салона“, казва Учителя. Влизат свещениците, разглеждат Салона, картините, обстановка скромна, простичка, прозорци големи, светлина обилна. Насядат на столовете пред катедрата и чакат. След малко идва Учителя и им държи кратка беседа. Остават много доволни. Като си отиват, Учителя казва на един брат, който е там: „Те очакваха да видят голям, пълен човек, с благоутробие, като владика. Но те не знаят, че Истината взема най-скромната форма, но пред нея и боговете се прекланят.“

„Съществува Мъдрост, която е свързана само с Красотата.“ Мъдростта е свързана с красотата. Не с преходната, а с вечната красота, която е като извор непресъхващ.“

„Колкото и да е хубаво едно нещо, стане ли статично, неизменно, ще се превърне в зло. Ще бъде пречка на живота, независимо от това дали е морал, знание или закон, дали е обществен или религиозен ред. Живота не търпи твърди неизменни форми. Всичко, което е свързано с вечния източник расте и се развива непрестанно. Живота е вечно изявяване, вечно движение. Само Божествените принципи са неизменни, те всичко обхващат и водят към съвършенство.“

[15.XI.1960 г.] „Атеизма е празен шум, който мишките вдигат, когато тичат по тавана. „Онези, които в миналото проповядваха Бога с лъжа, днес Го отричат пак с лъжа.“ Йоана, 44.

„Щом ти човекът съществуваш, и Бог съществува. Човек е безкрайно малка проекция на Бога – росна капка от Великата вода.“

„Кандилцето свети, защото Слънцето грее. Малката свещица гори, защото Слънцето грее.“

„Мисли като светъл Божий ученик, който е облякъл затворнишката дреха, седи сред затворниците, за да сподели с тях страданията и мъката им.“

„Мисълта на ученика е като свещен огън, който гори спокойно и светло.“

„Над човешките закони, наказания, ограничения, мъки – ученика води свой живот, и го оформява според своя идеал, както той разбира.“

„Ние проповядваме Бога – Единния, Вечния, Безграничния.“

„Духът създава формите, за да си послужи с тях. Дотолкова имат те значение. Той ги създава, Той ги разрушава.“

„Света в който живеем, обширното Царство наше, което обичаме, то е дреха на нашата душа. „Душа обширна като Вселената.“

„Формите са създадени заради нещо – то е същественото, а не те. То оправдава тяхното съществуване. Формите са временни, те са важни докато служат. Свършат ли работата си, те не са нужни повече. Не се смущавайте за съдбата на формите. Само Духът е вечен.”

„В комунистическото общество няма правосъдие. Може ли да се създаде ново общество щом няма Правда? Бялото Братство работи за тържеството на Правдата. Следователно работата ни продължава. Пентаграмата показва принципите за които работим, за които се борим.”

„Като създава своето Царство, своя организъм, своята империя, човек се бори и работи за тях, а не за Царството Божие. Това е отклонението, това е погрешния път.”

„Работата е там, че експлоатацията на човек от човека не може да се избегне и в социалистическото общество. Тук тя взема само нови, още по-опасни форми. Докато това естество в човека е живо, няма да се освободи човечеството – паразитизма ще се шири в човешкото общество. Нови хора трябва. Школата на Учителя – това е пътя. Робството ще се възражда във все нови и нови форми. До кога? Докато човек придобие истинската свобода.”

„Не паметници трябва да се издигат, а живото Слово Божие, трябва да се проповядва на человете. Затова трябва да се работи.”

„Човек много пъти е изгубвал формата, която е имал и е обичал и страдал от това. Докато дойде до душата, която никога не може да загуби.”

„Едно е нужно: примирение и работа, работа, работа.”

„Онези, на които е дадена власт над човека, тяхната власт се простира до смъртта. Отвъд смъртта те немаат власт. Следователно те имат власт само над една малка отсечка от живота. Защото живота е и отвъд смъртта. „Смърт” – човек трябва да е готов да прекрачи този праг с вяра и упование в Бога.”

„Ние има тепърва да покажем хубавия живот на който Учителя ни е учил. Това е задачата на учениците. Работата, която Учителя ни остави.”

„Мировата революция” е прелюдия към Третата Световна война.

„Хората не могат да живеят без кумири, и ще се кланят на идоли докато намерят живия Бог.”

„Натрупването на материални блага още не е сила.”

„Красотата иде от великия Божествен свят. Едно хубаво същество, едно красиво цветенце, едно хубаво явление – то е извор на красотата.”

„Вярата е силата, която обединява човека с Бога.”

„Красотата на човешката душа се разцъфтява, когато човек се обърне към Бога.”

„Не от властта на капитала, а от властта на греха, трябва да бъде освободен човек. Защото ако човечеството бъде освободено от „властта на капитала“, а греха остане, „властта на капитала“ ще се възроди в нови по-тежки форми. Положението няма да се подобри. Какъв е тогава пътът на освобождението? Който тласка човека по пътя на греха, тласка го към робство. „Греха“ това е незачитане на моралния закон. Това е законът на джунглите, правото на силния. Пренебрегне ли се моралния закон, идейната борба се изражда.“

„Лъжата всичко разваля. Затова в Бялото Братство всичко може да се прости, само лъжата не се прощава.“

„В този, когото обичаш ти търсиш небесния живот за който носиш спомен в душата си. Ти може да го намериш в него – Бог може да ти се изяви.“

„Страданията, които хората са си причинявали идват все от това, че те са отхвърлили моралния закон. Моралният закон задължава да се зачита правото на всяко същество.“

„Нашите братя ние познаваме, където и да ги срещнем по Земята, сред народи и общества през всички времена и епохи. Те са носители на Истината, борци за Правдата, герои, мъченици, Светий и Учители.“

„Сърцата, които любят Бога са едно сърце.“

„Който живее в любовта, живей в тези, които го обичат и които обича.“

„Социализма е кармата на човечеството. Сега се разрешава вековната карма на човечеството. Т.е. човеците плащат за престъпленията, които са вършили. „Ликвидация на века“ казва Учителя.“

„Ние не сме само братя, но и приятели. Един живот ни свързва, един идеал, един път, една мисъл.“

„Потомците на Каина и днес живеят сред всички народи. Те всякога са готови да насилват и да убиват.“

И в затвора като е, ученика е свободен. Той спокойно размишлява върху живота. Ние сме „Живот на благия Божий Дух“ – радостната сила с която Той твори. Има неща, които трябва да станат неизбежно – „Чашата, която Отец ми дава да я не пия ли?“ По този път трябва да се мине, нищо повече.

„Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на небето.“ Телото и душата да бъдат едно, да няма раздвоение. Щом живеем на Земята, тело трябва да има, за да се прояви душата и духа, но то трябва да съответствува на тях. Братството трябва да има материална основа, организация, форма, но тя трябва да отговаря на идеите, да бъде облекло на тях. Не организацията да погълне идеите, а идеите да се изявяват чрез нея.

„В затвора сме с Братството заедно. Не е въпроса аз да излезя, а да се даде свобода и простор на Братството и правдата, които То има.“

„Днес издигат в култ „народа“, но трябва да се разбира правилно идеята: Бог в човечеството, най-красивото, най-възвишеното, най-доброто и правдивото – Истината. Това е Бог в народа, в човечеството.“

„Според египетската митология Хорус убива Озирис, разкъсва телото му и го разхвърля по всички посоки. Това е „Божествения човек“, той е разпръснат по света, сред всички народи. Хората са части на Божествения човек. И днес срещаме тук и там частите на „Божествения човек“ – проблясъка на Божествения живот в този или онзи. Трябва да се съберат всички те, през всички времена, от всички народи, за да се яви истинския човек.“

„Братя и приятели – това е най-хубавото.“

„Нашата борба е голяма. Тя обхваща борбата за Правда, за Свобода, за Истина, за Добро и Милост. Това е велика работа за повдигане и освобождение на човечеството. Всички, които участват в това велико дело, са наши братя. Те са страдали и са се жертвали, били са гонени през всички времена и днес.“

„Издържай и работи със светла вяра.“

„Законът на който служим гласи: „Люби враговете си.“ Което значи – Разбирай враговете си.“

„И като го постави на покрива на храма, Изкусителя му каза: „Ако Си Син Божий, хвърли Се долу, хвърли Се от покрива на храма.“ Т.е. напусни светлата вяра в Бога. „Хвърли Се върху камъните долу.“ Това е съблазънта на материализма.“

„Комунистите бяха призовани да бъдат работници за Божието дело, но когато дойде Изкусителя, те приеха даровете му. Станаха противници на Божието дело, отстъпиха, предадох делото.“

„Любовта отваря вратите на Царството Божие.“

„Ние тъй сме се сживели с планините, че това е наш живот, наш свят. В него живеем, мислим, творим.“

„Един живот – Божият живот е наш живот.“

„Хубави хора срещнах и тук. Това е „Господ“ в затвора. Това е народа.“

„Като сме ангажирани в творческа работа, не се чувствуваме затворници.“

„Днес хората пак спорят дали е живял Христос или не. Христос е човекът, който казва: „Дойдох да изпълня волята на Отца Моего, който ме е проводил.“ Следователно Христос живее и днес. Христос е мисъл, Христос е велика любов, Христос е човекът – Син Божий. „Аз и Отец ми едно сме.“ Христос – днес, това са милиони хора по Земята.”

„Ако не са сенките, човек нема да вижда нищо. Ако не е злото, човек нема да може да мисли, нема да расте, нема да се развива. Злото е необходимо противодействие, за да се прояви живота, необходимо съпротивление, за да създаде твореца една форма. Но сенките трябва да бъдат с мярка. Ако те преобладават, ако се съгъстят чрезмерно, пак нищо нема да се вижда – мрак! Трябва да има сенки, полусенки и светлина колкото е потребно. Животът не е заради сенките, живота е, за да се изяви Светлината.”

„Разумният човек има хиляди начини да се съпротивлява на насилието и неправдата.”

„Какво велико нещо е да живееш в скърбите и радостите на всички хора, в скърбите и радостите на всички същества! Разширение на живота – преградите се отдръпват – всички прегради падат.”

„Исаия, 41 гл., 1-10 ст. Пророчество за Учителя.”

„Страданията ни днес подготвят условията за бъдещия ни живот. Учителят казва: „Страданията ви ще се превърнат в радост.”

[Ноемврий 1959 г., Огняново] Един Божествен пратеник чрез мъченичеството влиза в душите на човеците, повдига ги и ги спасява. И не само тях, но и своите мъчители повдига. Такава е великата Милост Божия за всички.

Комунистите ни гонят нас, които се наричаме техни братя. Обзе ги духа на отрицанието, древния изкусител и враг на човечеството. Нема по-големо нещастие от това!

Срещата с Жори. Доведоха го напоследък в моята килия. Типът е същия: носа, очите, гласа, движенията, същата деликатна конструкция на телото, изтънчен и изискан в обхода и маниери, същото достойнство, същата несръчност и непохватност. А амбицията е, че е сръчен и всичко може да направи най-хубаво, непрактичен, а си мисли, че е практичен. Наблюдавам го и си мисля: какво дублиране на типове в природата! Подобие е пълно във всяко отношение – и външно и вътрешно, и във вкуса и в начина на мисленето. Не еднаквост, а подобие. Творческата искра е същата. Милият Жорж, и тук се срещнахме и прекарахме известно време заедно. Привърза се към мен като че сме били и пребили. Търсеше и най-малкият случай да ми направи услуга. Удивителни неща се срещат в живота!

Поддържай връзката си с Учителя, за да тече Неговия живот в тебе. Този живот носи благословение за всички.

Нека свещения живот да бъде скрит, а обикновения – явен.

Обична моя Мария, Ако и да сме отдалечени, ние пак живеем нашия общ, единен, пълен живот! Учителят е с нас и всички приятели. В това е нашата сила.

Тук са учениците на Божествената Школа. Всичко, което ни е говорил Учителя, пазим. Как би искал Той да постъпваме, да мислим, да говорим, да работим. Най-важна е връзката с Учителя. После Божия Дух ще те научи какво да правиш. Търпение, Вярa, Упование.

Животът има много области, много сфери на деятелност. Колкото повече човек обхваща, в колкото повече прониква, толкова по-богат и пълен е живота му. Има висши области на живота, има и нисши области. Къде желай да живее човек? Някой се занимава с ядене, пиене, забавление – до тук е стигнал. Друг прониква в областта на знанието, в областта на изкуството, трети в по-висока област, достига висшите сфери на живота, където той се изявява в съвършени форми, в красота, сила и творчество. Мистика достига най-високите области на живота.

Където и да си, всеки да почувства нещо необикновено. Тук работи ученик на Божествената Школа.

Какво е съвременната наука? Учените изучават цигулката на цигуларя, но не са чули още свиренето му. Само мистика слуша цигуларя като свири. Кое е по-важно – цигулката или цигуларя?

Вечният живот е Реалността. Смъртта е привидна, смъртта е илюзия.

Това е най-важното: при всички условия да опазиш живота на Учителя, който е в теб. „Ще ви изпратя Утешителя Дух Святий.“

Душите, които любовта обединява, образуват веригата на Любовта. Тя работи в този и в онзи свят. Тя работи през Вечността. „Глава на Твоето Слово е Истината.“

Царството Божие е Живот Вечен. Като го намериш, ще имаш мир, радост, щастие. В Царството Божие може да живееш при всякакви външни условия, каквито и да са те. Всичко каквото душата ти желай, ще намериш в Царството Божие. Там са твоите приятели, братя, там е Учителя, там са всички добри условия, там е свободата. Това е живот вечен. Пази живота на Царството Божие. Школата на Учителя е път към Царството Божие. Царството Божие не е някъде и някога. То е навсякъде и всякога. Христос казва: „Ето, Царството Божие вътре във вас е.“

Бог е нашия път. Бог е нашия живот. Бог е нашата свобода.

Вярата е знание на сърцето. Науката е знание на ума. Между тях нема противоречие.

С околната среда поддържам най-малката необходима връзка. Целият ми живот е устремен към онзи хубав свят, за който Учителят ни е говорил.

Обична моя Мария, Хубавите ми часове са, когато мисля за тебе, за нашия живот с Учителя, за нашия братски живот, за свята в който живеем, нашия свят, в който всякога ще живеем!

Живее онзи, който живее с Бога. Той има живота, времето и пространството. Христос казва: „Аз трябва да върша делата Божий.“ Аз трябва да живея живота, който Бог ми е дал.

В живота има Пролет – растене и цъфтене. Лято – връзване плод. Есен – узряване на плода. Зима – почивка.

Сега е зима. На Земята всички явления минават през тези процеси.

Космичните лъчи влияят върху органическия свят, но повече върху психическия. Съвременната наука ги нарича „космични лъчи“, древните ги наричаха планетни влияния.

И в тази епоха Ирод се опита да погуби „детето“, и не успе! Това е един от законите на живота. Той важи за всички времена. Очакваме да чуем думите: „От Египет повиках сина си.“ Това е друг велик закон на живота. Тези закони действат през всички епохи.

А сега ни остава живота на Царството Божие, т.е. всичко. Към него преграда никой не може да ни тури.

[15.II.1959 г.], Огняново. **Обичний брат Боян**, За мен не се безпокой. Аз трябва да бъда тук, това е потребно. След всичко, което направиха тези хора на Братството, тъй трябва да бъде. Това са естествени процеси, те трябва да се завършат. Нашият живот е включен в един по-голям живот, подчинен на неговите изисквания и закони. Всяко положение на личния ни живот намира своето разрешение в Големия живот. Затова не се безпокойте за нас! Братството е жив организъм в който ние сме клетки. Живота на Учителя тече в него, и ние трябва да го опазим чист и свят, тъй както Той ни го е предал. Има една опасност за Братството, която иде отвън. Има сили, които искат да го използват за свои цели. Учениците трябва да бъдат бдителни и внимателни! Будни бъдете всички. Сега е време за работа. Мислете върху всяко предложение, което дойде отвън, турете го в душата си, задръжте го дълго, опитайте го със сърцето си и с ума си, прекарайте го през огъня на любовта, и вижте какво ще остане от него. Учителят не ни е оставил без светлина.

Най-голямата опасност, когато една идея вземе външен израз, добие форма е, че чужди сили ще се опитат да я обсебят, да я използват за свои цели. Такова нещо не трябва да се допусне! Трябва да бъдем внимателни! Спокойно посрещайте всичко. С упование и вяра гледайте на бъдещето – без страх! Ние сме служители. Делото на което служим е свято. Войнството на Бялото Братство е велико и мощно! То решава всички въпроси. То работи за повдигане на човечеството. Учителят ни призова в челния отряд. Да благодарим за това, че Господ ни е призовал да Му послужим! Това са хубави, щастливи дни на живота ни, защото Той е с нас. Поддържайте връзка с приятелите. Духът ви да бъде крепък, и вярата жива. Сърцето ви да бъде топло и ума светъл. Грее ли Слънцето, бликат ли изворите, вее ли вятъра, расте ли тревата – всичко, каквото ни се случи е за добро. Поздрав на всички братя и сестри – верните и истинните! Пътят на учениците е труден. Учителят ни предупреди за всичко! Поздрав и на теб обични брат Боян! Борис

„Човек трябва да изживей личния си живот, за да се възвърне към живота на Цялото. Христос казва: „Отче, искам където съм аз, и те да бъдат заедно с мен.“ Това е пътя. Това е Школата на Учителя.”

„В човека може да се прояви един ангел, но може да се прояви и един демон. Не бързай да се произнасяш за човека, той е незавършена картина. Художника още работи върху нея. Какви същества е затворила природата в човешките форми? Какво е наляла в тези шишета? Като им е дала тела, природата е затворила в тях духовете. Някой от тях са много опасни!”

„Всяко страдание ни приближава до реалността. Ученикът благодари за страданията. В своя път ученика постепенно излиза от ограниченията на времето и пространството.”

„Смъртта не е най-голямото нещастие. В някой случаи тя е освобождение.”

„В пътя на страданията всичко ненужно отпада. Остава същественото.”

„Света е създаден, за да се прояви Бог.”

„Хората все очакват нещо от бъдещето, а настоящето не оценяват. Миналото, настоящето и бъдещето са едно.”

„Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.” Бог ни се изявява по хиляди начини. Как ще се изяви Бог за очите? – Чрез светлината, в хубави багри и образи. Как ще се изяви Бог за слуха? – Чрез тоновете, хармонията, музиката, чрез Словото. Как ще се изяви за вкуса? – Чрез храната, хляба, плодовете, чрез Любова. И тъй като ни се изявява Бог по хиляди начини, хората пак се съмняват в Него. Човек като не може да намери отношението си към Бога, изпада в безверие. Христос даде образа, Той даде това отношение. Това е най-важното, най-същественото в живота.

Бог се проявява чрез душата и чрез Духа, в приятелството, в силата, в творчеството. Какво значи виждане на Бога? – Да Го виждаш във всички Негови прояви. Бога виждаме навсякъде. „И като беше направил толкова чудеса пред тях, пак не вярваха.”

„Върху проблема за свободата сега придобихме нова светлина. Кой човек е свободен?”

„Социализма не харесвам. Но като се притури и това, че в него се загнездиха старите пороци: лъжата, лицемерието, алчността, насилието, неправдата, какво да кажем тогава за него?”

„За човека остава само „Светлият път на Мъдростта.”

„Докато злото съществува в човека, то винаги ще взема външен образ и ще го измъчва. Тъй човек ще го познай, че е зло и ще се отвори от него. Нема значение какво име носи злото и каква униформа, то е все същото зло през всички времена. – Древното зло през всички времена. Древното зло вътре в човека.”

„Бялото Братство работи да освободи човека от властта на злото. Силите на злото са обсебили човека преди хиляди години. От тогава е почнала тази тъмна епоха. Учителят казва: „Тя е към своя край.” Учителят е пътя за излизане от епохата на нощта. Затова Неговото Учение почва с „Изгрева на Слънцето”. Изгревът на Слънцето е емблема на Новото Учение.”

„Дуализъм” значи война. Диалектическият материализъм е дуалистично учение.

„Ята птички отлитат на юг. Те летят заедно, под една команда. Как се създава колектива в природата? – Една душа в много форми. Това е одухотворения колектив. Една Божествена идея е душата на един колектив.

Колектива не е механично образование. И социалистическото общество е класово, и такова ще си остане йерархическо, даже кастово. Безкласовото общество за което говорят комунистите е абсурд. То може да служи само за политическа примамка."

„Да отгледаш жито, картофи, пипер, домати е толкова важно, колкото и да работиш върху космичните полети!"

„Великата хармония на Божествения свят не може да бъде нарушена от никакви човешки безумия. Виж звездния мир, всичко е изявление на Божия Дух. Във всичко диша и живее Той."

„Само човекът приобщен към Божествения живот е свободен."

„В едно любящо сърце – Бог живее."

„Ако мравята не вижда човека, причината не е в човека."

„Живият огън не може да бъде угасен. Напраздни са били усилията на гонителите досега."

„Ние не воюваме с никого. Бог е всемогъщ. „Негово е Царството и силата и славата." Ние не воюваме с никого, ние служим. Това е нашия живот – служение на Бога. Неговото Царство е във век. Силен е Бог в нас."

„В Божието присъствие каквото поискаш, става. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме." Твоята воля да бъде едно с Божията воля."

„Ада е най-големия затвор. Христос слезе в Ада, но освободи затворниците."

„Братството на Любовта е неуязвимо. То е Братство в този и в онзи свят."

„Всеки човек има свой път. В този път се редуват радостите и страданията. Всички те идат на своето време. Чрез тях Разумната природа работи върху човека."

„Човечеството е богатство на небето. Тъмните сили искат да го завладеят. Затова те правят всичко да заблудят човека, да го отклонят от пътя. Там е лъжата. Учителя казва: „В Бялото Братство всичко може да се прости, само лъжата не се прощава." Дето е лъжата, там не е Бялото Братство. Пазете Делото от лъжата и лицемерието. Те са най-големите врагове."

„В това е смисъла на живота – да участваме в Божествения живот. „И това е живот вечен". На Земята най-важни са моментите на Божествения живот. На тях спирай вниманието си. Да ги виждаш, да ги оценяваш, да се приобщаваш към тях, това е най-важното в живота, това е молитвата на ученика."

„Как ни посреща Господ всеки ден? Със Слънцето Си, с песни и музика, изпълва ни с хубави мисли и чувства, отворил е очите ни да виждаме Неговия живот. „Благ е Господ и многомилостив."

„Човечеството днес преживява едно възраждане на езичеството, възвръщане към идолопоклонството. Нови Божества си създават хората и то твърде прости, подобни на тях.“

„Пътят на Христа е служение на Бога. Христос е явление на Божествения живот.“

„Много пъти трябва да умира човек, докато се примири със смъртта, докато влезе във вечния живот. Всички форми, всички реликви трябва да отпаднат, да остане само чистия живот – Вечния Живот.

Прераждането не е въпрос на вярване, а въпрос на виждане.“

„Вечните типове в историята се повтарят, те са живи и днес – и добрите и злите. Човек трябва само да ги разпознава. Днес те носят други имена, но те присъстват в живота: Нерон, Калигула, Пилат, Кайафа. Живяли някога, те са живи и днес, и то в много образи. Образите на човешкото безумие и жестокост. Образите на доброто са вечни и те живеят днес. Христа може да срещнеш и днес, и да разговаряш с Него. Сократ, Питагор, те са светилата на човечеството – светлина в пътя.“

„Навсякъде срещаме Вечния Живот, а хората живеят с илюзията, че всичко преминава безвъзвратно. Не, всичко вечно живее и се възражда.“

„Свободата търсете в Царството на Духа – свят на творчество, разумност, доброта и красота. В този свят любовта е хляб, мъдростта е въздух. Истината обитава в Царството на Духа.“

В „Добрата молитва“ е дадена програмата на Школата

„Ученикът носи с достойнство и затворнишката дреха, както свещеника носи одеждите си в храма. Това е служение.“

„Щом работи човек, той е свободен.“

„Много неща в живота се представят за съществени, а не са. Само който е разговарял с ангела на смъртта, ще научи кои неща са съществени.“

„Скръбта навлиза дълбоко в душата и остава там като скрито богатство, съкровище запазено за вечни времена – съкровище на любящите. В една от песните Учителя казва: „Аз нося скръбта си с радост в живота.“

„Задача на Школата: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ „Научи ме законите на Твоето Царство.“

„Приемай с благодарност плодовете на Любовта – големите и малките. Хората питат има ли Бог. Щом има Любов, има Бог.“

„Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Издирвай грижливо проявите на Божествения живот. Тях приемай.

„Не може да изискваш от всеки човек да ходи в пътя. Повече хора седат индиферентни. Човек тръгва в пътя, когато Бог го призове, и го доведе при Учителя. Само чрез Учителя човек може да отиде при Бога.“

„Силата на идеята седи в обичта на душите към нея. Идеите имат обаяние. Те привличат човешките души. Затова те са готови на всички жертви за тях.”

„Неизброими са пътищата по които Бог изпраща благословието Си до нас. Божиите куриери обхождат Космоса, те идат от най-отдалечените Слънца и светове. Какви ли не блага ни донасят те! Светлината е Божия куриер, той разнася Божиите блага из целия Всемир. Помислете само какво носи Светлината!”

„Всяко същество като изживява своя личен живот, свършва и една малка работа за Разумната природа, която го е извикала към съществуване. И това е всъщност оправданието за неговото съществуване. Времето и пространството се определят от това кога стъпва в действие това същество като сила на Разумната природа.”

„Христос това е Божия Дух в човека. Когато Той присъства, човек е Син Божий. Сега спорят дали Христос е съществувал исторически. Човешки неразбирания! Христос е съществувал, съществува сега, ще съществува всякога.”

„Има проблеми, които приличат на далечна страна – непозната, тайнствена, красива, привлекателна. Дълго време, трябва да пътува човек, докато достигне до нея. Да преодолее хиляди мъчнотии, да превъзмогне хиляди препятствия, да премине много опасности. Най-после ще достигне тази страна. Има такива въпроси на живота. Хората искат да намерят един лесен отговор. Не, трябва време, трябва работа, трябва да израстне човек докато намери отговор на един важен въпрос.”

„При всяка болест, криза, опасност от човека зависи как ще я премине. Има един вътрешен момент в който човек определя своето отношение към първата истина. От този момент зависи как ще премине опасността. От това вътрешно самоопределение зависи ще живее ли човек или не. Нема фатално предопределение, има само възможности.”

„Човек се изявява в отношението си към Бога. Мисълта за Бога определя човека. Външните условия не са най-важните.”

„Вземете пример от дървото, което стои не едно място много години. И то изпълнява Божието повеление, и то принадлежи на Царството Божие. Човек е призван да служи на Царството Божие. Дървото е пример на търпение. Само живота за Бога оправдава времето, изпълва го със съдържание, и го осмисля. Времето е време поради него.”

„Езическият дух е обзел съвременните хора, скептицизма е обзел умовете им. Като им заговориш за Бога, гледат гузно, виновно, с ирония и присмех, или зад авторитета на науката прикриват безсилието си. Откъде са дошли тези духове? Някакво възраждане на идолопоклонството и езичеството. Това е зловещ признак.”

„Само Бог прави човека свободен. Нашата работа ще продължаваме при всички условия.”

„Природата е снабдила всяко същество със станция за приемане и предаване. Така Великият Разумен свят ръководи всяко същество и се грижи за него. Тъй и най-малките същества са свързани с духовния свят. Те долавят нещо от него като подтици, желаня, чувства, даже мисли. Чудесно е устроен света. Живота е пълен с тайни. От какви далечни светове получава вести човек!“

„Като отричат Бога, хората си мислят, че могат да правят каквото си искат и не са отговорни нито задължени с нищо. Това е много опасен път.“

„Какъв празник е, когато Бог ни посети. Тогава „виждаме“ и „чуваме“. Чуваме и мислим. Велик празник за душата е това.“

„Днешните хора не могат да оценят красотата и силата на Словото на Учителя. Требват хора, трябва чистота, трябва свещено чувство към живота. Ще дойдат хората, ще дойдат и условията.“

[10-18 Октомврий 1959 г.] **Обична моя Мария**, Спомняш ли си, че преди две години, тези дни бяхме на нашето любимо място в Светилището на Рипа? Учителят ни подари онези дни тогава, преди изпитанията, които дойдоха. Сега душите ни често обитават там в нашето Царство, и полесно носим всичко. Достатъчно е да притворя очи и всичко виждам ясно. Колко просто е всичко, съвършено и чисто! Такъв е образа на Истината. Дълбокото синьо небе над върховете, пространството, изпълнено с живот, всичко е одухотворено. Живота е всичко, а живота е в нас. Това е живота на нашите души. Условията ни чакат и винаги ще ни чакат. Един ден пак ще посетим нашите любими места. Ще пеem песните край вечерния огън, ще посрещаме Слънцето на ранина, ще разговаряме. Свещено нещо е разговора, Бог присъства при него.

Тук в затвора, нещо много малко е ангажирано от мен. Душите ни живеят в Царството на Духа. Тъй не усещам, че съм затворник, и всъщност не съм. Усмивкам се като гледам старанието на хората да направят нещо противно на Божествения ред. Където и да обърнеш погледа си, Бог царува във Всемира.

Обична моя Мария, приеми моя поздрав! Бъди здрава, бодра духом, силна да издържаш на всичко! Поздравявай приятелите от мен! Дух трябва да имат силен и смел. Поздрав на брат Боян! Всякога съм при вас с мисълта си. Радвам се, че сега се опитва вярата и силата ни. Не може да не дойдат дни на изпитание за учениците. Господ ще ни подкрепи да издържим изпита си. Подкрепяйте духа на приятелите! Поздрав на Станка, на Тената, на Методи, на Надка! Нарочен поздрав на майка ти, на Рихи, Славчо, Владо, Мишо и Петя! Борис

[1961 г.] „Търси вечното в живота, и уповавай на него. Временното, колкото и да е хубаво, то е рамка на картината. То не трябва да те отклонява, а да те води към вечното. Търси вечния живот – Божието присъствие във всичко. Смъртта е врата към вечния живот, а хората се страхуват от нея.“

„При всички условия устройвай живота си с Бога. Това е пътя на ученика.“

„Науката за любовта е най-великата. За нея е вечността и безкрая. „А най-голяма от всички е любовта.“

„Ние вярваме в Бога, Който спасява. Каквито и да са условията, не могат да ти попречат да живееш с Господа. „И това е живот вечен, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“

„Във всяко явление има една вечна същина. Поради нея то се явява в света на преходното. Ако можеш да видиш нея и да се приобщиш към нея – това е „Живот Вечен“.

„Пророкът трябва да изрече словото заради което е пратен, каквото и да му струва това.“

„Идеите са вечни – формите са временни.“

„Ние затова живеем, затова се учим, да изявяваме Божията Любов. „Като ни даваш всички Твои благословения, приложи и Любовта Си да ни е вечен закон.“

„Какво можем да искаме повече, ние сме служители на Великото Дело.“

„Да живееш в Бога ще рече да живееш извън времето и пространството, т.е. – навсякъде и всякога.“

„Привеждай всяко нещо към Божествения живот. Той е мярката. Всяко нещо има стойност доколкото има отношение към него.“

„Пази свободата на душата си.“ Изкуство е при всички условия да намериш пътя към свободата. При всички условия ние имаме радостта да живеем, да мислим, да се молим, да се подвизаваме. Ние не се примиряваме с насилието, неправдата, робството. Ние не се примиряваме с лъжата и лицемерието. Ние работим с методите на Белото Братство, за да бъдат превъзможнати те.“

„Мислите, чувствата, постъпките на ученика са проникнати от любов към Бога. Това е пътя на ученика.“

„Ние имаме радостта, която Божия Дух носи, т.е. вечната радост.“

„Който се отрече от всичко, ще придобие всичко.“

„В някой хора зад външната чистота се крие най-голямата цинична нечистота.“

„Очаквай времето, за да почнеш една работа, когато Господ ти каже. Внимавай да не пропуснеш този момент.“

„Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ Човек трябва да овладее тези сили в себе си. След това те му се подчиняват, където и да ги срещне в живота, в какъвто образ или форма. Само Господ може да ти даде власт над една сила. Той е Господар на живота.“

„Ние сме едно в Неговото Дело – Един живот.“

„Ученикът на Божествената Школа има дял със страдащите, с онеправданите, с унижените и оскърбените. Така е било всякога.“

„Живот в Бога – Живот с Господа. Живот за Учителя – Живот Вечен.”

„Човек се привързва към външните условия, мисли за тях, иска да ги задържи вечно. Но те са временни. Божият Дух дава условията, когато и както иска.”

„Че съм тук, това е протест против неправдата, насилието, лъжата, лицемерието. Този протест е отправен във Всемира.”

„Какво значи умиране? Човек умира за дадена среда, отказва се от всичко, напуска един свят, и какво взема със себе си? Каквото му остава, то е същественото. В друга среда, при други условия, в друг свят – това същественото може да възстанови формите, да овладее условията.”

„Човекът на плътта се бори против човека на духа. Материалният човек се обзавежда на Земята, произвежда блага. Днес се говори само за производство на материални блага. Нема ли да омръзне това на човека, и той да изгладнее за „небесния хляб” – храна за душата му?”

„Из живота ни с Учителя: „Ратаите ще свършат тази работа.”

„Живота ни разкрива Бога, защото живота иде от Бога. От него знаем какво е Бог. Днес хората се спорят – „Има ли Бог?” Какво по-голямо доказателство иска човек?”

„Христос е глава на Бялото Братство. То е Всемирно. То е навсякъде, където Христос присъства.”

„Ние видяхме явлението на Словото, явлението на Христа, идването на Учителя – епохално явление! Това е щастие! Ние участвахме в живота на Словото – семенцето, което Учителя пося. Ние знаем съдържанието, живота, който е скрит в него „за бъдни времена”. Ние го опитахме, ние сме в него, Той е нашия живот. Вдъхновение, мисъл, музика, настояще и бъдеще, всичко е вложено в семенцето, което сега е в почвата. Когато дойде времето му ще поникне, ще израстне, плод ще принесе. Всичко, което е вложено в него ще излезе на слънцето.”

„Ние трябва да бъдем в този свят, да страдаме, за да се изпълни Божия план за делото Му. Нашият живот е втъкан в делото на Учителя. Ние трябва да бъдем тук. Такъв е закона.”

[1.II.1961 г.] „Получих съобщение, че **държавата ще опише и конфискува къщичката на Изгрева**. Аз се зарадвах. Те нема какво повече да ни вземат. Което ни остана, него никой не може да ни го отнеме.”

„Ако страдаме, страдаме, за да се изяви Делото на Учителя.”

„Ние принадлежим на великото семейство на любящите, благодарение на Учителя. Ние сме един живот чрез Него. Ние ще се явяваме всякога, когато Той се явява. „Това е живот вечен.”

„Има приказка за златната ябълка, която ламята открадва всяка нощ. Има идея скрита тук. Молитвата прилича на златната ябълка. Човек трябва да бъде буден да я пази. „Ламята“ може да я отвлече, приспива човека, разсейва го. Буден трябва да бъде човек, смел и силен!”

„От човеци милост не очаквам.”
„Тук съм пратен на работа.”

„Нашият живот в Бога е непреривен. Той продължава при всички условия. Той е нашето призвание, заради него сме дошли. Пътят на Синовите Божии е път на служение, път на изпълнение Божиата воля, път на единство и мир в Господа.”

„В Молитвата, трябва да се образува връзката, единството, чистотата. Тогава идва силата, тогава идва духа. Сърцето трябва да подкрепи мисълта. Душата и Духа, трябва да присъстват. Тогава човек седи пред Божието лице и разговаря с Него. Молитвата е най-важната ни работа.”

„Ние сме работници за святото дело на Учителя вчера, днес и утре. По-хубаво положение от това няма!”

„Идването на Духа се извява в чистота и святост.”

„Ти внимавай – как повелява Духът на Истината да постъпвам.”

„Където и да сме, даже и тук, ние сме в Божествената Школа, и сам Учителят ни учи. За какво трябва да се безпокоим?”

2. „ИДЕ НОВАТА КУЛТУРА, НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО, НОВИЯ ЧОВЕК... „ магнетофонен запис

„Моят възлюблен,

От деня в който срещнах моя Бог, блаженството на нашата Любов не престава! Аз не затварям очите си, не запушвам ушите си, не измъчвам телото си. Гледам с широко отворени очи, усмихвам се и съзерцавам красотата Му. Аз шепна Неговото име. Всичко, което виждам ми говори за Него! Всичките ми дела са служение, което въздигам към моя Бог! Зората и здрача за мен са едно и също нещо. За мен няма противоположности. Където и да ида, аз се движа с Него. Всичко, което изпълнявам, е Негова служба. Когато лягам да спя, коленича в краката Му. Той е Едничкия от Който се възхищават моите очи! Аз не познавам друго. Устата ми вече не произнасят неблагочестиви думи. Денем и нощем те пеят хвалебствия за Него. Изправен или седнал, аз не мога да Го забравя, защото ритъма на Неговата песен звучи в ушите ми. Сърцето ми е обхванато от буйна радост! Открил съм всичките тайни, скрити в душата Ми. Аз съм потопен в чудно, неизмеримо блаженство, което надминава всяка радост и скръб.”

ОКОВАНИЯТ АНГЕЛ

„Познаваш ли Духа, който сега вее, Духа, който Учителят донесе, Духа, който ръководи човешката дейност във всички области, обединява хората от далечни страни, от далечни времена и култури? Иде новата култура, новото човечество, новия човек. Учителят е дал образи, запалил е свещения огън, неугасимия, вечен огън.“

„Божествените моменти на живота са моменти на Вечния живот. Те никога не се губят.“

„Днес човек изучава повече материалната страна на Битието, изучава космичните Едно Велико Свято име се произнася навред в природата, Него шепнат великите гори, тревите, цветята, потоците. Това е великото хваление, великия химн на безсловесните. Него слави малката чучулига в небето!“

„Хората, които Божия Дух ръководи, си приличат, независимо от това кога са живели и къде са живели. В техния път има подобие. Те са братя, те са ученици на Великото Бяло Братство.“

„Мъчнотиите, трудните условия са необходими, за да узреят човешките мисли и чувства, да уякне неговата воля. Определено е колко време ще остане човек в трудните условия, защото условията се дават от Великия Разумен свят. А мъдростта седи в това да бъдем там, където е Господ. Художественото творчество, трябва да бъде призив към съвършенство. „Моята родина е там, където се носят най-прекрасните облаци“, казва Жул Ренар. Този човек е близо до Царството Божие. Онези, които градят днес Вавилонската кула, почнаха вече да говорят на различни езици. Явно е: И тя ще остане недовършена. Такава е участието на всички човешки творения.“

„Аз съм тук, за да славя Господа, за да върша Неговата воля. Божествените моменти на живота, са моменти на Вечния Живот. Те никога не се губят.“

„Някога религиозните хора се изповядваха и разкайваха. Днес, при новата религия на атеизма, те същото правят. Религията на атеизма се оформява като най-обикновен религиозен култ и то езически, с много богове. Когато хората не са дорасли до нещо, макар и под ново наименование, те се връщат към старото. Христовото Учение е Учение за Синовете Божии – най-високото Учение.“

„Да гониш човека, да го унижаваш и обезличаваш, това е гонение против Бога. Бог живее в човека. Човек е личност, поради това, че Бог живее в него. Не е ли Бог в него, няма личност. Да отстъпиш от Бога, да се кланяш на бесове – какъв напредък е това? Глас на Едного, който вика в пустинята. Прави правите Господните пътеки. Бог е, Който разрешава в нас всички въпроси, всички мъчнотии.“

„Силата на едно явление не се определя от обема и масата му, а от Истината в него, от неговата чистота. Понякога виждаме огромни, масови явления, шумни и пищни, а съдържание никакво.“

„Бог много пъти те е посещавал. В най-хубавите моменти на живота ти Бог присъства. Силата на мисълта, хубавото чувство, добре извършената работа, показва, че Бог те е посетил. Това е Христовото Учение, това е Учението на Синовете Божий – най-високото Учение.“

„Всемирното Бяло Братство има един принцип – Любов към Бога. Не виждате ли непрерывността на живота, не чувствате ли неговата цялостност и неделимост? Не виждате ли, че живота е вечен и непрерывен? Вечно движение, вечни промени – красотата е в тях. Промените разказват за вечния живот, който имаме, и на който принадлежим. Чудна е Истината в която пребъдваме!“

„Научете се да виждате през завесите на времето във Вечността. Научете се да виждате в далечните пространства, в Безкрая, научете се през множеството на формите да виждате единството. Това е освобождение от привидната действителност.“

„Разказите на Чехова, каква свенлива нежна обич към страдащите! Чехов е от малкото благословени писатели до които Любовта се е докоснала. Съвършен художник с фина, благородна линия и умерен, спокоен тон. Прочетете разказите „Ванюша“ или „Лешица“, или други от неговите разкази. Хората отрекоха, отстъпиха от Бога, а се поклониха на бесовете. Каква придобивка е това? Безумието на Каина и днес съществува. И днес има хора, готови да убиват братя си. И други хора, в други епохи са живели с илюзията, че ще завладеят Земята. Какви ли не заговори не е имало сред човека! Но Господ винаги го е извеждал с крепка ръка. Творчеството говори за Божието присъствие. Където Бог присъства, има творчество, сила и красота. Бог движи ръката на художника, вдъхновява музиканта, поета и скулптура, Бог изпълва сърцето на майката с любов, и ѝ дава сили да се жертва. Бог е, Който работи в нас, затова е казано: „Изправете пътищата Господни. Прави правите и Неговите пътеки.“ Помни и не забравяй завета на Учителя: „Любов към Бога, Любов към Бога, Любов към Бога.“ Това е всичко.

„Който унижава човека, Бога унижава. Който оскърбява човека, Бога оскърбява. Какво очакваш от такъв човек? Христос казва: „Отец ми работи, и аз работя.“ Бог разрешава всички задачи в нас. Всички сърца, в които гори огъня на любовта, всички майки, бащи, братя, сестри, приятели, любими, всички те са клетки на великото сърце. Неговият вечен и свят огън гори в тях. Пред Него застава със смирение и благоговение, където и да Го срещнат. Това е новата религия, вечната религия на Любовта, която изповядваме.“

„Казвам на тези, които искат да ме прослушват: „Не си правите труд. Аз съм член на Бялото Братство, на онова Всемирно общество, което работи за братство и мир между човеците, народите, религиите, класите. То примирява всички в името на Любовта. Затова е Братство. Следователно аз съм на ясна и сигурна позиция.“

„Научи се да вижда през завесите на времето през Вечността, научи се да виждаш дълбините на пространството в Безкрая, научи се през множеството на формите да виждаш единството. Това е освобождение от привидната действителност.“

„Орелът беше хвърлен в затвора от септември 1958 г., до края на 1962 г. През всичкото време е работил, и се е държал като ученик на Учителя!“

„Бесовете са, които тласкат хората към войни! Те и днес искат да хвърлят човечеството в една унищожителна война!“

„Сегашната класова борба намира своята аналогия в реформацията и религиозните борби през 16-ия век. 30-годишната война, тогава на религиозна основа, сега на класова. Това е борба. Как ще завърши тя, какви резултати ще даде? Двете системи, които стоят една срещу друга днес, съответстват на двете религиозни течения тогава – католицизъм и протестантизъм. Същия фанатизъм, същите израждания на борбата. От идейна, тя скоро стана борба за власт. Днес мащабът е световен, много по-голям, обаче силите са все същите, и героите са същите. Само имената са променени, но това не е съществено. Това е съвременната реформация. Необходимо е да се създаде нова обстановка. Как ще се разреши тогава борбата, 30-годишната война тогава? Останаха да съжителствуват двете системи. Мирно съвместно съществуване – това е възможно и днес. Въпроса е да се разреши без война.“

„Сега са времена на изпитания. Човек се подлага на изпит, които ще устоят, които ще издържат. Едни се опитват в страданията, други в благата. Човечеството минава през изпит. Подбират се служители и работници за Царството Божие. Всичко става днес заради Царството Божие. То иде вече.“

„Догми, догми, догми навсякъде. Догми в религиите, догми в живота – те са спънка. Живота рано или късно ще ги разруши. Оставете плевелите до деня на жътвата. Търсете Божественото във всяко явление, с него се занимавайте, то е зърното. Не се занимавайте с плевелите и не искайте да ги изкорените. Ще дойде време да се отдели злото от доброто. Това е закон за работа в Бялото Братство. Всяко същество е свързано с Бога с тънка, невидима нишка. Христос казва: „Аз имам храна, която не знаете.“ Ако имаш само външен живот, могат да ти го отнемат – ти си уязвим. Но ако имаш вътрешния живот, никой не може да ти го отнеме. Вътрешния живот, живота с Бога – в него е свободата.“

„Псалмопевецът казва: „Да живея в Домът Господен през всичките дни на живота си.“ Където и да се намираш, при каквито условия, това е пътя на ученика – нашия път, нашата сила. Като отстъпи от вярата в Бога, съвременния човек си издигна други култ – на много Богове, и сега не знае на кои по-напред да се кланя. Да, това е падение, това е робство, това е езичеството.“

„Сократ, който цял живот търси Доброто и Истината е бил обвинен, че развращава младежта, и не зачита законите, и в презрение към Боговете. Всяка радост, всяко щастие се изкупува със страдание на любящите. Такъв е закона. Страданията са здрав материал. Той се туря в основата на всяка величествена сграда. Мъчениците, страданието се превръща в радост, щастие, блаженство.“

„Господи, където ме изпратиш да работя, ще отида. Да бъде Твоята Воля. Във всеки човек, бил той и най-малкия, гори Божествения огън. Идва момент, и той се разпалва, и той жадува да се пожертва. Фактите са сухи кости. Пророкът ги облича в плът и кръв, вдъхва им душа, призовава Духа. „Добре ми стана, че се огорчих. Добре ми стана, че страдам.“ Колкото поголеми са страданията, толкова лъчезарна е малката радост вътре. Споени в едно цяло, един дух, една мисъл, един живот лъчезарен и топъл, това е Бялото Братство – вечното, основано на канара. Домът Господен ще устои на всичките бури и пороци.“

„Изкуството облагородява човека, науката, човешката мисъл – също. Това са мирните фактори за повдигане на човека.“

„Тъй да възлюбиш живота на Царството Божие, тъй да се приобщиш към него, че да бъдеш едно с него. Това е Живот вечен. Да пребъдваш в света на Любовта значи всички онези, които ни любят. Бог на Живите.“

„Колкото и да е отрицателна средата в която се ражда човек, човека на Любовта, той мисли, той твори, той е избрания съсъд. Който вижда това в днешната епоха, той вижда, прозира. За другите е чист. Външните условия, каквито и да са те – не са пречка. За раждането на новия човек, за него говори Учителят.“

„Използвай времето, за да укрепиш връзката си с Бога. От човеци милост не очаквай. Но Господ държи живота ни в ръцете Си. Учението на Бялото Братство е определено да възроди славянството, а не студения скептицизъм на Запада, от който направиха религия, защото в Учението на Бялото Братство има слънце, има радост, има простор, има топлота. Човек за това жадува. Чисти съсъди трябват. Малко свободни хора има днес. „Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни.“ След това, което се случи с Братството, има ли значение личната ви участ? Ако Господ е с тебе, ти не си затворник.“

„Природата е допуснала страданията, за да предпази човека от най-опасната болест – вкореняването на сърцето.“

„Срещнах от типът на стария затворник – стоик, лежал много години, посетил много затвори, живял и надживял всички мъки. Прилича на онази лоза, която е превъзмогнала филоксерата, и не боледува повече от нея. Нищо не може да го смути. Той е изживял всички унижения, на които може да бъде подложен човек без права, изпил е много горчиви чаши, улегнал е като камък, покрит с мъх. Всички превратности на живота посреща с примирение и стоицизъм. Към живота в затворите се е приспособил както полипа към своя камък. Създал си е свои навици. Малки, оскъдни удобства, трогателно скромни, богатството на сиромаша. Движи се със сигурност, достойнство и авторитет. В килията е като старей, и може да ти даде сведение и съвети за всичко, упътване по всички въпрос, свързани с живота в затвора. Ползува се с уважение, и заслужено. Има широки познанства, навсякъде среща приятели с които е лежал. Те са като голямо семейство в скитничество – срещат се и се разделят. Срещите им са сърдечни, братски. Споделят преживяното, осведомяват се за познати и приятели, и се разделят все така

примирени с всичко. Като ги е турила в тела, природата е затворила някои духове, които иначе са опасни.”

„А сега ни остава живота на Царството Божие. Това е всичко, това е най-важното. Господ не ни е лишил от Своята милост, и тъй като съм затворник, свободен съм. Голяма е утехата на мисълта и чувството. Какъв велик и необятен свят е той! Мисълта и чувството, това са съсъди, пълни с драгоценно миро. „Ще ме призове и ще го послушам. С него ще Съм, когато е в скръб.” Колко хубаво е казал това поетът, псалмопевец. А сега ни остава живота на Царството Божие. Това е всичко, това е най-важното. Господ не ни е лишил от Своята милост. И тъй като съм затворник, свободен съм. Голяма е утехата на мисълта и чувството. Какъв велик и необятен свят!”

„Удивително, с каква нежност се грижат убийците за птичките! Убивал хора, а над птичките трепери! На какви нежни чувства са способни! Тези хора не могат да гледат страдания, и сами те не могат да издържат на страдания. Света на Любовта, това са всички в които Бог живее. Това е Великото Братство. Да влезе човек в този свят, това е най-важната работа, това е Мирът.”

„Колкото по-голяма е жертвата, толкова по-голямо е благословението. През огъня на страданията се минава, за да се придобие вечното благо. Колко хубав е света на Любовта! Над него няма власт нито времето, нито пространството, нито смъртта. Това е Живот Вечен.”

„Личността ще се стопи в големия живот – живота на Любовта. Ние принадлежим към голямото семейство на онези, които живеят в Любовта. Телото може да бъде ограничено, дотолкова е властта на Княза на този свят. Но Духът е свободен.”

„Къде живее човек, къде обитава неговата мисъл, от кои извори пие неговото сърце, какво вижда човек с очите си, със сърцето си, с душата си? С кои светове е свързан? Към кое семейство принадлежи? Родството на Духа не може да бъде оковано във веригите на времето и пространството. Те стават за него условия, не затвор. Гледайте във Вечността, и Мир имайте. За Любовта, за мисълта няма ограда.”

„Божият Дух изпълва всичко. Времето е изпълнено с живот и пространство е изпълнено с живот. Ние принадлежим на живота на Царството Божие. Ходете като Синове Божий, радвайте се и благодарете за всичко. Всички, които любят Бога са едно тяло и един дух, където и да са, каквото име и да носят. Това е великото семейство на Любовта, това е великото Всемирно Бяло Братство.”

„Който се е примирил със смъртта, готов е да посрещне всяко страдание. Поддържайте връзката с Вечния Живот. Това е истинската работа на ученика. Времето е наситено с живот, светлина и топлина. Времето и пространството се съгъстват и прибират, и пак се разгъват, и пак се прибират. При това сложно движение миналото застава пред нас като едно ново бъдеще. Това е многоизмерно движение, непонятно за хората. „А кои са тези с белите дрехи?” – Те идат от голямата скръб. Откровението на Йоана. Силен съм, защото Господ е с мене.”

„Не става въпрос за вярвания, нека хората си вярват в каквото искат, а става живот, който е опитан, и когото познаваме. В него пребиваме. Онези, които ни любят, и които любим, и те са в него. На него принадлежим и ние. За какво има да се безпокоим? Малкият живот ще се върне в големия живот. Не принадлежим ли ние на великия живот, който е живот на Учителя? От какво има да се страхуваме? Внимавай, бъди винаги готов да изпълниш Божията воля. За това никой не може да ти бъде пречка. При всички условия ти можеш да доловиш и изпълниш Божията воля.“

„Да мислим за тези, които обичаме, и които ни обичат – това е щастие. Света на Любовта е необятен, безграничен, вечен. Личният ни живот не е толкова важен. Господ е устройвал живота ни досега, ще го устройва и занапред. Не се безпокой. Важен е живота на Братството, Великия живот. Живота тук и отвъд е един живот. Нека ликува душата ти, и песни да пее сърцето ти, защото те удостои Господ да Му послужиш. Заради Бога моего, и живота ми да поиска, с радост ще го дам. Нека ликува душата ти, и песни да пее сърцето ти, защото те удостои Господ да Му послужиш. Заради Бога моего. И живота ми да поиска, с радост ще го дам.“

„Божественото Учение седи в знанието за Царството Божие. Може ли някой да увреди Божественото Учение? Великият живот на Царството Божие го подкрепя. По хиляди начини може да се изрази, в хиляди форми – и чрез Слово, и чрез музика, и чрез движение, и чрез работа. Където и да се изяви, то има силата да извиква живота на Царството Божие.“

„Сила и Живот – Божественото Учение има магическа сила над душите, които са свързани с живота на Царството Божие. Те го очакват, те го обичат, за него те жадуват.“

Нашето обширно Царство – то принадлежи на Божието Царство.“

[11 юни 1959 г., 2 часа и 30 минути следобед – извърши се операцията над мене.]

„Всяко движение, което те свързва с центъра на живота носи благословение, живот, светлина, радост. Движение, което не те свързва с центъра на живота е механическо, мъртво движение. Света на безлюбието се бори със света на любовта. Какво ще направи? Нищо не може да направи. Движението трябва да произтича от живота. Движенията трябва да бъдат свързани с неговия смисъл, с неговия източник. Наложени като външно задължение, те са механически, мъртви движения. Това по повод на измислените гимнастики от лекаря.“

„Живота на Царството Божие, трябва да пулсира във всяка проява на малкия живот. Малкия живот да бъде в съгласие с големия. Има един велик Божествен план, богат, неизразимо красив, него гледаме, него търсим, него обичаме. Той е всичко. Това е Братството.“

„Кой може да тури преграда на живота на сърцето, или окови на мисълта? Кой може да затвори душата, и да тури под ключ Духа? Господ ни е дал свобода, която никой не може да ни отнеме. Поддържай връзката си с Божествения живот по всички пътища, които Бог ти е оставил. Това е най-важното. Гледам облаците и синьото небе, далечните планини, белите

върхове на Рила, Мусалпа. И те принадлежат на нашето обширно Царство – Царството Божие. Понякога е радостно човек да страда. Зависи за какво страда. Ние предстоим пред Бога – чист и свят. В какво ни обвиняват хората, това няма значение. Вярата в Бога, и живота в Бога са неделими. Това е живот на благия Божи Дух. Това не са вярвания. В тях седи Божественото Учение.”

„Братството е живот, живот на Царството Божие. Всички, които приемат този живот, които го изучават, които го търсят и които го обичат, образуват Братството. Това е Братството през всички времена, и във всички народи. Един велик живот във всички светове – видим и невидим. Живот в който действа Бог на Любовта, Бог на Мъдростта и Бог на Истината. Братството не е вярване, не е догма, не е секта. Братството е живот на Царството Божие. Това е живота на Учителя. Братството е едно велико семейство. **Всичко принадлежи на Братството не по силата на външни закони, а по силата на вътрешния закон.** Всички блага, всички условия идат по силата на велики Божий закони. Не се безпокой, всичко е на разположение на Братството, т.е. на живота на Царството Божие. Той не може да бъде ограничен от никого, не може да бъде възпрепятстван от никого. **Той е вечен, непреривен.** Той взема все нови и нови форми. Неговата красота и сила растат. Словото е живо. Нема догми, нема мъртви форми. Живота на Братството е едно велико тайнство, посвещение в живота на Царството Божие. Опитали сме го и го познаваме.”

„Мнозина са се безпокоили в миналото, мнозина са се борили и сега се борят с живота на Царството Божие. От тях са останали само мъртви кости. Нашето обширно Царство в планините, в което Учителят ни въведе, сега е залято от лъчите на Слънцето – върховете сияят, изворите пеят, потоците текат. Всичко е изпълнено с живот и одухотворено. Сега ние като че сме навсякъде едновременно. Това е наш живот. Нали те са живота на Любовта, живот Вечен, Безграничен, живот на благия Божи Дух. Всичко, което обхваща любовта е изпълнено с живот. В света на Любовта всичко е живо – и камъните, и изворите и облаците и върховете. Всичко е Духът на живота.”

„Не отпадайте духом. Ние седим тука с висок Дух и голяма любов, защото знаем за какво стоим.”

„Невидимият свят се намесва постоянно в нашия живот чрез видимия свят. Формите на Любовта са съвършени, хармонични, прекрасни. Те имат идеална координация, съчетават се в съвършено единство. Света на Любовта е свят на единство.”

„Математиката е наука за формите на Любовта. Тя им дава съвършен израз. Строги и съвършени са формите на Любовта, затова са вечни.”

„Силни, не чрез силата на Любовта. Силни, не чрез силата, а чрез Истината. Истината е толкова велика, че пред нейното лице и суеверията и науката имат еднаква стойност.”

„Пред нас седи голямата задача, която Учителят ни остави, а не грижата за личното ни съществуване. То не е същественото. По цялата

Земя, сред всички народи живеят човеците от Великото семейство на Любовта. От най-дълбока древност досега те живеят в едно велико Братство.”

„Пълнота, красота, свобода, чистота, светла радост и топлина – това е живота на Братството. Те са творци във всички области. Творчеството е хваление на Бога.”

„В страданията има музика. В Братството ние намираме онези, които любим, и които ни любят. Братството е святото семейство. Царството Божие е живот, Братството е живот. „Живота си, който посвещаваме на Тебе за доброто на нашите братя и близки, Ти благославяй.” Истинската работа никога не се прекъсва. Тя е свещено служение.”

„Господи, ние принадлежим на Твоя живот – един вечен, безграничен. Словото и молитвите и песните, живота, който Учителя ни откри стъпка по стъпка.”

„И това е Живот Вечен да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.”

„Фанфарите ще преминат, ще остане Мира. Господ ще даде условия за Делото Си. Сега познах великия живот на Любовта.”

„Зидете се на дом духовен.” Пазете живота на Братството, всяка искричка, всяка малка проява на братски живот, който Учителят ни завеща, защото това е Неговия живот.”

„Земята не може да бъде завладяна от никоя сила, защото тя принадлежи на великия Божествен принцип на Любовта.”

„Сега ние минаваме като през смъртта. Един ден ще чуем думите: „Лазаре, излез от гроба.” Когато те опаше голямата змия, смаявай се. Изчезвай се за личния, живот, раждай се за Великия живот. Във Великия живот можеш да бъдеш едновременно на много места. Ние познаваме силите, които действат не по етикетите, които носят. Ние познаваме тяхното естество. Както и да се предрешат, няма да ни заблудят.”

„Пред нас седи голямата задача, която Учителят ни остави, а не грижата за личното ни съществуване. То не е съществено.”

„След всяка криза иде възраждане. Сега разбирам силата на мисълта и силата на любовта. Те имат власт да сплотят, да обединят човешките души. Те са здрава, Божествена връзка.”

„Поддържай непрекъснатата връзка. Това е най-важната работа. Бог ще опази Делото Си, ще даде условия за работа. Със всяка дума, която Той ни е казал, ние се приобщаваме към Неговия живот. В този живот са всички, които любим, и които ни любят. Така ние сме отново около него. Пътят, който с Него е отворен. Мисълта ни лети и сърцето ни пее. Всяка молитва, всяка песен, всяка мисъл, те ни водят към Него. В това е щастието, че

принадлежим на Него. Виж щастието – нашето щастие почива на здрава основа. „Господи Боже мой, обичний ми Учителю, благодаря Ти за всичко, което Си ми дал и Си ме научил.“

„Сега повече от всякога и най-малките неща, на които Той ни е учил, стават за нас святи.“

„О, Господи, да бъде Твоята воля за нас. Където и да ме изпратиш на работа, в който и Ад, и в което място, при каквито условия, казвам: „Ето ме Господи.“ Аз зная, че Ти Си винаги с мене.“

„Сега има да се извърши една голяма работа за Делото! Затова Учителя допусна тези условия, които сега имаме. Една голяма съсредоточена работа се иска от учениците. Тя изисква мисъл, воля, сила. Молитвата изразява това: „Господ ще даде свобода и простор за Делото Си. Ще даде условия да довършим работата си.“

Обични брат Боян, Ние стоим тук с висок дух и голяма Любов, защото знаем за какво сме тука. Предай моя поздрав на всички приятели! Да бъдат силни, единни, сплотени, непоколебими за делото на Учителя!

Тук се умира не веднъж, много пъти се умира. Който е минал през смъртта, страх няма. Нека Любовта да ти бъде водач и Мъдростта съветник. Те да ти разкриват света, те да те учат. „Господи, научи ме на живота на Твоето царство.“ Човек пак може да намери изгубения рай. Всяка молитва, всяка формула, всяка песен, която Учителят ни е дал, е свещена. Те ни приобщават към Неговия живот. Пазете живота на Братството и в най-малките му прояви. Това е светиня Господу.“

„Възпитанието трябва да почива върху един мироглед. Възпитанието значи изграждане на цялостен мироглед. Без това не може да има възпитание. Сегашните условия ни са дадени, за да се подготвим за работата, която ни предстои. Господ ще даде условия за Делото Си. Словото е приготвено за бъдещото човечество. Спасението на човечеството е в Учението за Любовта.“

„Механизацията огрубява човека. И все пак, всред този гръм и трясък ще се роди човека на Любовта – новия човек. Той иде. Живота на нашето обширно Царство е непреривен. Изворите бликат, потоците текат, върховете се издигат в пространството, горите и обширните родини трептят, цветята цъфтят. Светлината прониква всичко. Всичко диша, всичко е изпълнено с живот. Той се излъчва в пространството като велика хармония, като велик хорал. Песента на безсловесните е хваление на Вечния. Всяко дихание да хвали Господа.“

„Сега, когато нямаме възможност да посещаваме нашите любими места, ние сме навсякъде едновременно. Живеем, дишаме, мислим, чувствуваме. Ние сме душата и Духа на това обширно Царство. Да, само Любовта отваря дверите на този свят. Даровете на Любовта, това е езика на Любовта. Какво ни говори тя чрез един плод, чрез един цвят, чрез житното зърно, чрез един поглед, чрез една усмивка, чрез една дума, която иде от сърцето? Чуден е света на Любовта! Какви форми и багри, аромати, сладости! Каква сила и красота! Необозримо богатство! Светлината е

език на Любовта. Словото е език на Любовта, говор на Вечния. Изучавай и прилагай, изучавай и живеи. Това е Школата на Учителя.”

„Според вековните традиции на Бялото Братство Младенецът не се роди в палати, а пак в пещерата, в „обора“ – в нашия скромнен народ. И беше положен в „яслите“ – нашето скромно Братство. То беше пелените на Младенеца. Имаше големи народи, горди със своята култура, богати и силни. **Бялото Братство избра малкия, изстрадал народ. Той ще опази Словото. Какъв скромнен вид даде Учителя на Братството! – Нито блясък, нито богатство, нито слава, нито почести.** Напротив! То беше осмивано и хулено. И все пак извърши работата си – прие Словото, и ще го опази при всички условия.”

„Да се освети Твоето Име.” Приобщавай се към Божествения живот на Учителя със свещен трепет, тъй както ни е учил Той. Благодари, когато седиш пред храната, когато ставаш. Благодари, когато посрещаш Слънцето. Винаги благодари!”

„Една идея може да се въплъти в един човек, след това преминава в друг. А след това обхваща много. Идеите живеят вечно. Телата са временни. Бог се изявява по хиляди начини. Живота ти да бъде хваление на Господа. Любов към Бога – това е всичко.”

„Всяка идея, за да се реализира, необходими са мъчениците. Те са вътрешната сила, вътрешния огън. Добротата седи над всяко знание. Да се погрижиш за едно цветенце, за едно животно – да го помилваш, да го спреш със сърцето си. Това струва повече от всяко знание.”

„Към комунистите: Вий се покланяте на жестоката сила, а милостта ненавиждате. Че как нема да ни гоните тогава?”

„Всяка идея, за да се реализира, необходими са мъчениците. Те са вътрешната сила, вътрешния огън.”

„Учениците работят със силата на душата - Вярата, и със силата на ума – Мисълта, и със силата на сърцето – Любовта. Това са силите, с които учениците работят. Необходима е тази работа. Това са трептения, лъчи. Те изпълнят пространството. Това е фина материя, необходима, за да се образуват телата на новото човечество.”

„Едно любящо сърце е огнище. То изпълва, изпраща в пространството топлина. Неговите лъчи достигат определените сърца. Това е веригата на Любовта. Мисълта придружава Любовта. Ума е спътник на сърцето, но сърцето води, то е водача. Какво напрежение на силите на душата, и на силите на Духа!”

„Да бъде благословен Господ, че ни е призовал на свещена работа.”

„Работи в мълчание. Работи както Учителят работи. Работи с Него. Всички ученици стоят с Учителя. Сега е време за работа, сега е времето на учениците.”

„Страданието е спойка, огнена спойка между душите, и радостта е друга спойка. Тъй се създават вечните връзки. Над тях няма власт нито времето, нито пространството. Любовта никога не отпада. Трябва да се мине през големи страдания, за да намери човек най-съвършеното – „Многоценният бисер“.

„Бялото Братство владее умовете и сърцата на човеците. Помисли си: всеки момент нашето обширно Царство е изпълнено с живот, то диша. Духът и душата не живеят там. „Сърце чисто като кристал. Ум светъл като Слънцето. Душа обширна като Вселената, Дух мощен като Бога, и едно с Бога“.

„Във вечното настояще, в което душата и Духа живеят, тук и отвъд, са едно и също нещо. Времето и пространството са само проекции на Вечността и безпределността на екрана на едно съзнание. Учителят живее в Словото Си, в живота, който ни предаде. Следователно Той е навсякъде. Той е всякога.“

„Бялото Братство не създава големи организации. В тях се крие голяма опасност и съблазън.“

„Искушението: „И постави Го на планина висока, и показа Му всичките Царства земни, и техните богатства, и Му каза: „Всичко това ще Ти дам, ако ми се поклониш.“ Христос му отговори: „На Господа Бога твоего ще се поклониш, и на него ще послужиш.“ Превеждам: Онези, които са приели власт и богатство от него, и му са се поклонили, са станали като него. Това значи да му се поклониш – да приемеш да бъдеш като него.

Повече хора приемат даровете му. Тръгват по този път. Христос е другия път. „Да се поклониш на Господа Бога моего.“ Т.е. да бъдеш като Бога. Тогава човек има всичко не чрез силата, а чрез Любовта. Това е пътя на Синовете Божий.“

„Душа обширна като Вселената“ – като вечните звезди. Чрез нея човек се свързва с душите на другите хора. Един велик свят. Блажени страдащите. След страданията идва възраждането.“

„В Божествения план е строго определена работата, която една сила има да извърши, кога да встъпи в действие и колко време да действа – нито по-рано, нито по-късно. Всяка сила има свое време на действие. Никой не може да й отнеме това право. Законът е такъв: В Божиите решения обратни действия няма. Има време за всяко нещо. Изчакайте времето.“

„Един ангел може да вземе мъжка или женска форма, но пол няма.“

„Борбата за Правда и Истина се разгъва през всички епохи по цялата Земя от най-дълбока древност до днес. Безброй жертви са дадени, безброй мъченици са положили живота си. Насилието е все едно и също, каквото име и да носи, какъвто образ и да вземе. С какви средства се е борил човек, слаб и безпомощен, докато най-после се пробуди неговия ум, неговите сили, неговата вяра, докато придобие знание и разбиране. Сега настъпва една велика епоха, в която почва да действа силата на Любовта.

Тя ще преобрази човека. И за измъченото човечество ще дойде Царството Божие."

"Класовата борба е частен случай от проблема за собствеността. Това е голям духовен проблем. От това докъде е достигнал човек в неговото разрешение, показва доколко е израснал. Индивидуализма и колективизма са само етапи в разрешаване на този основен проблем. Въпроса за собствеността не е икономически, той е духовен. Човек трябва да мине през областта на собствеността. Това е предвидено в неговия път."

"Свободата и Правдата са идеал на човешката душа. Но колко има да расте човек, докато дойде до тях! Това са вечни подтици. През колко очарования и разочарования ще мине човек, колко представи ще се изградят и разрушат! Страданията и жертвите не отиват напразно. Те подпомагат това растене. В Молитвата е казано: „Благоволи да разшириш нашата душа, да възрастиш нашия Дух, да възродиш нашето сърце, да просветиш нашия ум."

"Различни идеи са обединявали човеците през вековете – племенни, национални, расови, религиозни, династически, съсловни, класови. Различията са били временни, частични. Това са вторични процеси. Те подготвят човека за великото единство, за великото цяло на Единния Бог. Най-съвършен израз на тази идея даде Христос. Той даде образа на Божия Син."

"Какъв свят, какви сили бушуват тука, какви стихии! И все пак, тези хора, които свързва общото нещастие са способни на такава деликатна обхода, внимание и съчувствие към тези, които страдат или са в нужда. В тази постъпка блещука Божествената искра. Не класовото съзнание, а Божествената искра в човека го повдига – доброто сърце. Божественото Учение внася доброта в сърцето, светлина в ума, сила във волята. То е, което повдига човека. Вечна е Истината и Правдата. В света ние сме виждали да шества лъжата и неправдата през разните епохи, в разни костюми – мними и замними като Карнавал. Под тях нищо не остава. Вечна е само Истината и Правдата. На тях ще служим всякога. Във великата разумна природа нещата не носят етикети, нямат надписи. Човек трябва да ги познава по тяхното естество. Това знание иде отвътре."

"За обикновеното съзнание формата е най-съществената. Нея то чувства най-силно, нея счита за единствената реалност. За духовното съзнание съдържанието е най-същественото – идеите, мислите, чувствата. Съдържанието е над формата. То е съществено. В своето растене, човек постепенно надживява формите и влиза във великия, реален свят на душата."

"Сега чувствам и разбирам силата на Великото Братство в Любовта, Мъдростта, в Истината, в Правдата, в Доброто. Великото Братство на Синовите Божии – Вечно и безгранично. Павел казва: „Зидете се на Дом духовен и на свещенство свято." Владетелите през всички времена си приличат. Само мъдрецът като има власт и сила и богатство, може да бъде справедлив, истинолюбив, добър. Обикновените хора се опиват от властта и богатството като от силно вино, и не знаят какво правят. В Любовта разделя

нема. Ние служим на принципи, които са всемирни. Диалектика, значи дуализъм – борба. Човек като мине през големите страдания, временните чувства отпадат, остават само вечните. Те сияят като звездите на небесния свод. С тях човек може да мине и през смъртта. Страданията са огън, те пречистват. Вечния Живот устоява на всичко. За вечния живот на душата затвори няма."

"Ние живеем в нашето обширно Царство не само по пространство, но и по идеи, мисли и чувства. Учителят ни въведе в Царството Божие."

"Сега се полага физическата основа на Новата култура, създават се външните ѝ форми. Затова и тази шумна дейтелност – спорт, физкултура, техника, икономика, производство. Сега там се работи, но същевременно трябва да се подготви и съдържанието, което ще се влее в тези форми. И там се работи, само че без шум, без трясък."

"На нашите държавници ние казахме почти всичко, каквото може да им се каже за Бялото Братство. Жалко, те немаат уши да слушат. Пак се повтаря древната трагедия. И днес големите братя **продадоха** малкия брат на египетските търговци, както синовете на Якова."

"Господи, и тук като съм, аз съм щастлив, че Твоя живот се изявява в пълнота навсякъде във Всемира в безброй форми, в красота необозрима."

"Някой казва „загубено време“. Загубено време има за глупавите хора. Ученикът използва винаги времето добре. Където и да бъде, аз всякога мисля за тебе."

"Отдавна не сме се виждали лице с лице с времето. Сега се гледаме спокойно в очите – приятелски. Ние сме стари познайници. И двамата идем от вечността. Ние добре се разбираме."

"Когато Божия Дух посети някое място, Той го осветява със своето присъствие. То става свято място. Това присъствие се запазва дълго време. Тук човек може да направи връзка с Бога. Докато пази тези места чисти, това присъствие ще се запази. Наруши ли се чистотата, присъствието се вдига, оттегля се. Пази свято и думите с които правиш връзката, и движенията, и всичко, което Учителят ни е дал, за да поддържаеме тази връзка с Него. Изгуби ли човек връзката, това е най-голямото нещастие."

"Както зачитаме и пазим Божествения ред и порядък, тъй пазим и човешкия, стига той да не противоречи на Божествения. Ученикът може да мине през всички положения. Където и да бъде, той е ученик. А Любовта устоява на всички условия."

"Изпитанията ще пречистят и укрепят Братството."

"Казвам на комунистите: Историческата необходимост, която е извикала вас, е извикала и нас към съществуване. **Ако и да сме малки, ние сме сила на живота.** Никой не може да ни отстрани, и ние ще извършим работата за която сме призвани. Но виждаме, и днес големите

брата продадоха малкия си брат, както някога синовете на Якова продадоха Йосифа на египетските търговци. **Но когато настане големият глад, те ще дойдат при него за жито.** Малкият брат ще ги посрещне, и ще им даде. Такъв е закона. Всяка сила ще извърши своята работа, и на всяка сила **Великият Разумен свят ще даде време и условия да свърши работата си. „Не се противи на злото.“ „Люби враговете си.“** Това са закони за учениците, които виждат и разбират. Във великия Божествен план всяка сила е на местото си. Тя служи на този план, и заради него ти ще я цениш и търпиш. В края всички ще изпълнят Неговата воля.”

„Слънцето огрява високите върхове, ароматни ветрове се носят над горните поляни, в горите дърветата се разлистват, изворите, потоците бързат в своя път. Нашето обширно царство е преизпълнено с живот. Божията мисъл иде отвсякъде, от всеки цвят, от всеки извор, от всяко камъче. Ние сме живот на нашето обширно Царство. Ние сме навсякъде, ние сме всякога – тук. Бог мой. Неизповедими са пътищата на Любовта. Онези, които живеят във Вечността, излизат от човешките затвори когато поискат.”

„Който иска да унищожи врага си, непременно ще стане като него, т.е. ще бъде натоварен да изпълнява неговата служба.“

„Като дойдеш до същественото в живота, виждаш, че никой не може да те лиши от него. Него като имаш, ти си свободен. Во веки веков ще пребъдваме в Божия живот. Възлюбихме го, познахме го. Неговата красота ни е пленила.”

„Цветята имат израз както човешкото лице. Какви майстори са работили върху тях! И понеже те с обич са работили, и ние ги обичаме. Любовта обединява. Велико единство има в Любовта. Всички органически форми, които Любовта е създала, ние ги обичаме.”

„Тъй както изкуството да боравиш с багрите изисква много работа и много усилия, за да го овладееш да имаш постижения, тъй както изкуството да боравиш с тоновете изисква много работа да го овладееш и поддържаш, също тъй и изкуството да живееш изисква непрестанна работа. Да превърнеш живота в изкуство, да извадеш един хубав образ, един хубав характер, изисква се голяма работа, много усилия, голяма Любов и знания. Това се учи в Школата на Учителя.”

„С прискърбие виждам, че съвременното човечество се възвръща към грубото, дивашко езичество, към идолопоклонството и по мироглед и по живот. Христовото Учение е Учение на бъдещето. Много работа ни предстои още. За Учението на Христа сега трябва да говорим с живота си. Бъди скъп на думи.”

„Мисля върху нашата работа. Живота на Братството трябва да запазим и да засилим, да го развием и обогатим. Трябва да говорим за Учението с делата си. Господ ще даде свобода и простор за делото Си. Има да мислим много върху методите за работа. Най-важното сега е да се опази Словото! Това е нашата първа задача!”

„За силата на Доброто си мисля. Около един добър човек всички стават по-добри, искат или не искат. Веригата на Доброто трябва да се укрепва и разширява. Доброто ще спаси човечеството. „Постави Доброто за основа на домът си.“

„Господи Боже наш, написал Си имената ни на дланта Си. Ти държиш нишките на всеки живот, Ти ще устроиш пътя ни.“ Живота на Братството, това е наш живот. Външните условия, външната обстановка в която живеем са само рамката. Всъщност човешките души са, които придават красотата на живота.“

„Какви дарове носят човешките души, вложени от ръката на Бога? Ние нямаме още думи да го назовем, но душата ги познава, чувствава и приема. Тъй тя разговаря със своя Творец.“

„Важни са живота, здравето и свободата. Това е основата. Но като ги имаш, как ще ги употребиш? В молитвата е казано: „Научи ни да правим Твоята воля, да осветяваме Твоето Име и да Те славословим винаги.“ Това е смисъла.“

„Виж силата на формулите, които Учителят ни е дал. Вникни в тях. Те са откровения. Удивително, с колко малко средства каква голяма сила и мощ е предадена тук.“

„А Бог не беше нито в огъня, нито в гръмотевицата, нито в бурята, а в тихия глас.“ Да доловиш тихия глас, това е същественото. И в музиката, и в поезията, в изкуството и в живота, важен е тихия глас – гласът на Вечния. Човешките работи са гръмогласни, шумни, празни, безсъдържателни и скоропреходни. Търси във всичко да доловиш тихия глас. Да имаш ухо за него – това е същественото. Това се иска от ученика.“

„Да живееш в себе си, и да живееш в Цялото, това е едно и също нещо.“

„Света на безлюбие е свят на мъчение. Какви придобивки можеш да очакваш в него? Постиженията, растенето е в пътя на Любовта. Това е нашия път, труден път, светъл път, свят път. Работи с вяра, работи с радост.“

„Зад преходната красота седи Вечната красота. Зад преходния живот седи Вечния живот. Зад преходното търси Вечното.“

„Силата на цветните лъчи на светлината. Светлината създава органическите форми. Светлината има външна, физическа страна, но има и вътрешна – разумна, творческа. Нея науката още не е почнала да я изучава. Това ще бъде нейната задача в бъдеще. Силата на цветните лъчи, характера им, естеството на тази сила, изучавайте цветните лъчи в природата. Това великолепие на цветове в растенията не е само заради насекомите, както казват ботаниците. В тези цветни лаборатории, работят цветните лъчи на светлината. Тук се извършва важна, творческа работа, и тя е свързана със същината на зародиша на семенцето. Как действат тези лъчи, тези форми върху нас? От това може да се долови какво се изработва

тук. Да се проучат цветята като силово поле, център на радиации, какво е тяхното влияние върху околния мир и върху човека."

"Всяко същество в Божествения организъм има свое предназначение. Тук ще намерим истинската класификация на растенията и животните и смисъла на тяхното съществуване. Какво нещо е аромата на цветята, каква е неговата същина, не химическия му състав? Това е външната страна. Какво е неговото предназначение? Нашето обоняние не дава никакъв усет за него. Но човек не е превел още това на този език, не го е разбрал напълно. Само отчасти долавя неговото значение и сила. Материята и силата са неразривно свързани помежду си, но и разумността е неизменно свързана с тях. Тази интелигентност, която седи зад цветята може да се преживее. Има път за това."

"Дойдем ли до живота на Царството Божие, до най-същественото – всичко друго е второстепенно."

"Размишлявай върху формулите и молитвите, дадени от Учителя, размишлявай върху всяка дума. А това е същественото – да бъдеш служител на Бога Живаго. Във всичко бъди служител."

"Любете враговете си, молете се за онези, които ви гонят. Ето нещо, което материалистите не могат да разберат. Тези противоречия се примиряват само в живота на Цялото."

"Кое е преживяно, то е втъкано в нашия организъм. Нищо не се губи."

"Кажи сега: „Господи Боже мой, Ти устройвай пътят ни, Ти направлявай стъпките ни. Ти подготвяй условията ни.“ Господ ще те научи как да използваш условията, които ти е дал."

"Човекът е там, където е сърцето, ума, душата и Духът му."

"Хора, които не могат да отказват на желанията си, са слаби хора. На тях не може да се разчита. Те не са за идейна работа."

"В свещената работа заради която сме дошли на Земята, ние сме винаги заедно – едно с Него."

"Неговото дихание е наше дихание. Неговият живот е наш живот. Неговата мисъл е наша мисъл. Когато ни посети оживяваме, възкръсваме, светлината Му ни озарява, Духът Му ни изпълва."

"През нашите очи гледа Бялото Братство. Срегнах Каина тука в затвора между галерията от типове – Каин в низшата гама, и Каин във висшата гама. Каин – титана, който се бунтува в мрака, и все пак има проблесци в неговата душа. Ето едно стихотворение от Каина: „Ние сме осъдени да не съдим, убивани да не убиваме, приспивани – да се пробудим, помрачени – да просветнем. Ние сме плашени, да не се боим. Експлоатирани – да не експлоатираме. Ние сме терзани – да се успокоим. И като сме измъчвани,

свободно да дишаме. Това е просветление на Каина. Но в какъв мрак безнадежден живее той! Чудеса стават днес. Бог пробужда вкаменените титани. Каин - съзнание в което не е отделено доброто от злото, светлината от тъмнината. Каин – път на титаните, път на свръхчовеците, бунт сред мрака. Хаос от мисли, чувства, идеи, проблясъци в хаоса като мълния. Каква е работата на учениците тук? – Сред мрака тихо да светят. Където трябва да се каже дума – кажи. Където трябва усмивка, или ръка на брат – да се подаде. Това е пътя на Синовете Божий."

"Ние живеем истински само когато Божия Дух ни посети. Учителят е пак при нас. Пак чувствам Неговия пулс и Неговата мисъл. Пак чувствам онзи трепет на живота, който ни е тъй добре познат. Отвсякъде живота струи към нас и възстановява святия образ. Във всичко търси искрата на Божествения живот. Новите хора се раждат и по плът и по Дух."

"И в хаоса на човешките чувства и мисли, и в бунта в мрака, виждат се проблясъците на новия живот. Той иде. Понякога ангели посещават скръбните човешки души. Това те никога не могат да забравят."

"Душите, които се обичат, живеят във вечната младост. Ние се познаваме във Вечния живот и сега на всичко гледаме с усмивка."

"В света на безлюбието пак срещнах Каина в много образи – цяла галерия! Като разложен акорд – много образи на един първичен тип се явяват, на една първична стихия. Ние принадлежим на Великия живот, и нема от какво да се боим. Ние търсим Божественото през всички времена, и днес и в бъдеще, във всяко същество искрата на Божествения живот. Да намериш местото му, значи да го разбираш. Науката отива към тази систематика. Едно е важно – да се научиш да пребъдваш в Царството Божие."

"Всичко, което видях и чух тук, ме убеждава в правотата на нашия път. Нема други път на спасение. Ние служим на святото дело Божие."

"Учителят – и сега Го виждам, и сега разговарям с Него. Отвсякъде струи Неговата мисъл, и живота – от въздуха, от светлината, от изворите, от човешките сърца и души, от човешките умове. Той е във всичко, което обичаме, и най-вече в Слънцето."

"Всичко, което е отминало, пак ще се върне, и всички с които сме се разделили, пак ще се срещнем. Защото Бог на Любовта е Бог на Живите."

"Условията, средата не е най-важното нещо. Важен е Духът. Условията идат според Него. За Духа затвор нема."

"Любовта да утърпи. От песента ще се развеселят премного заради Господа. Ще стане един ден величествена оратория – хор, оркестър от 1000 души и солисти. Музиката на Учителя ще залее света, ще повдигне човека."

"Когато Божия Дух ни ръководи, ние сме братя на Христа. В Любовта нищо не се губи, всичко се умножава, расте и разхубавява. Който се откаже от Правдата, успех не може да има. Има философия на частите, има

философия на Цялото. Противоречията са във философията на частите. Във философията на Цялото противоречия няма.”

„На сцената е физическия човек. Той произвежда блага – много блага. Той счита, че това е целта. Той спортува, забавлява се шумно, техниката го опиянява. Той се прекланя пред машината, която е създал, пред порядъка, който е турил. Проповядва атеизъм, а се кланя на себе си. Това е възвръщане към древното идолопоклонство. Икономика, техника, спорт, забавления, материализма и атеизма е неговата философия. Философия на триизмерния свят, философия на децата. Това е епохата. Тя трябва да се изживее, тя има своето време и своето право. Никой не може да ѝ го отнеме. Ще се пресити човек от това. Ще заговори дълбоката негова природа. Нуждите на душата и Духа ще се пробудят. Човек пак ще повдигне очи към небето, и ще настане епоха на творчество, вдъхновена, просветено, вдълбочено. Ще се роди новия човек на Земята, идването на когото са предчувствали и предсказвали.”

„Духовните пророци на нашето време – Хюго, Толстой, Достоевски, а Учителят очерта неговият образ в съвършенство. Той даде пътя. Животът идва и пак се оттегля. В него има ритъм, музика, създават се формите и изчезват, според ритъма на Вечния живот. Зад видимия свят седи Невидимия свят.”

„Една песен на Учителя, една братска среща, една проста картофена супичка, първия лъч на Слънцето, Паневритмията, Ел Шадай, Рила, Молитвения връх, Езерата – колко простота и красота! Духът си служи с най-малките средства, за да се изяви, а какво богато съдържание и смисъл има в това изявление. Всичко хубаво ще бъде! Помни – силата и красотата на Молитвата. Из едно писмо на Учителя: „Когато човек се намира на изпитания, Бог е единствената опора на която може да се облегне.”

„Всички условия са добри, когато знаеш как да ги използваш. А сега кажи: „Да бъде Твоята воля за нас.”

„Писмо да приятелите: Работете с Любов, работете задълбочено, тихо, без да вдигате шум. Работете без страх, в служение свято. Всички на работа, обединени и сплотени в един живот.”

„Христос казва: „А който иска да бъде мой ученик, да се отрече от себе си, да вдигне кръста си и да върви след мене.” Кротостта и смирението ние побеждаваме не с нашата сила, а със силата на Онзи, Който ни е пратил. Не ние, Той побеждава и е непобедим. Неговата воля ще се изпълни и за нас и за всички. Не себе си да покажем, но Той да се прослави.”

„Нашата сила е в това, че сме прави. А още по-голяма става тя от това, че сме онеправдани. Помни първия закон. Това е най-важното: Любов към Бога.”

„Ще ме призове и ще Го послушам”. Призовавай Господа. Той да присъства в твой живот. Това значи да осветяваш Името Му. Когато Бог е с тебе, всичко се носи леко. Когато Той присъства, разкрива условията и ги осмисля.”

„Цветята са Слово Божие. Гледам голямата златиста далия. Може ли да чете човек? Това е език на живата природа. Цветята говорят за Царството Божие, за живота на Слънцето.

„И най-малкия полезен предмет, който съвременните техники ни поднасят е изработен от колектив. Върху тази формула са работили конструктори, учени, техники, работили са майстори. Тя отговаря на много изисквания според целта и предназначението им. Много е мислено върху нея. Защо тогава да се допуска, че една органическа форма е рожба на случая, игра на слепи сили в природата. И за нея е работил колектив – разумни, интелигентни същества. Те са осмислили всичко и са я създали. Тя има своя цел и предназначение. И ако хората не виждат тези учени, художници, конструктори, майстори на природата, това не значи че не съществуват. Това е несъвършенство на човешкото зрение. Като изучаваме природата, безбройните органически форми, удивляваме се на тяхното майсторство, на тяхното изкуство, на тяхната интелигентност. Човек има много да се учи чрез тях. През цялата Вечност те са големите братя на човечеството.”

„Който върши волята Божия е Христос – Син на Бога Живаго. Недей смазва слабия със своята програма – щади го.”

„Ние предпочитаме да не бъдем толкова богати, но да бъдем свободни.”

„Школата на Учителя подготвя новия човек. Тя ще продължава през вековете. Песните Му ще се пеят по цялата Земя.”

„В живота няма по-хубаво нещо от това каквото ти направиш заради Любовта, и каквото Любовта направи заради тебе.”

„Законите на разумната природа уважаваме, изучаваме и зачитаме. Но неразумните човешки закони и наредби не можем да уважаваме и да зачитаме.”

„Ако трябва едно материално благополучие да изкупим със свободата си, отказваме се от него.”

„Божественият живот иде към нас от цялата Вселена. Ние го възприемаме чрез нашите сетива, чрез нашия ум, и чрез нашето сърце. Това е същественото. От Божествения живот никой не може да ни лиши.”

„Всеки ден се уверявам, че няма други път! Школата на Учителя – това е пътя на човечеството. Всичко друго е празен шум, безсмислено блъскане в мрака. Опита да се окове живота във форми, догми и закони – живота не понася това. И той създава форми, но те растат и се развиват. Той носи законите си в себе си.”

„Сред такава гъстота от хора, сред толкова очи и уши да намериш своето време и място, когато да работиш – това е изкуство.”

„Надеждата намира най-добра почва в измъчените сърца. Тук тя вирее най-добре.“

„Мисля за Школата на Учителя. Тя ще продължава през вековете, при всички условия. Ученикът е Светилник. Божият Дух живее в него.“

„Любовта иде към нас от целия Космос, от всички видими и Невидими светове. Тя минава през човешките сърца и души. Това са животворните лъчи. Любовта е съградила своя олтар в човешкото сърце. Тук гори Вечния огън.“

„Божият Дух изпълва с Любов безброй много сърца в неизброимите селения на Всемира. Живот на благия Божи Дух. Всички те черпят от един източник Живот, Светлина и Сила.“

„Най-важното е да се пази Духът на Школата – Дух на святост, Дух на чистота. Школата на Учителя пребъдва през вековете.“

„Само светлия път на Мъдростта води към Истината.“

„Музиката трябва да я чуваш, а не да я съчиняваш. Музиката изпълва Всемира, и поезията – също.“

„Когато човек е лишен от свобода, всичко което е свързано с живота му на свободата, му става неизказано мило, колкото малко и да е то.“

„Учението на Бялото Братство е Учение за Божествения живот.“

„Божията милост и благодост към нас не се е съкратила. Благ е Господ и много милостив.“

„Учението на Бялото Братство е Учение за доброто. Доброто е велика наука. Ние служим на един висок идеал. Никога от нищо не се страхувай!“

„Да говориш на един човек за Учението на Бялото Братство, трябва да има условия в него вътре. Малко хора са готови за това. Има хора с които нито можем да се сравняваме, нито да се състезаваме. Ние принадлежим на съвсем други свят.“

„Школата на Учителя започва с кротостта и смирението. Благоговението е първото качество, което ученика трябва да има.“

„Учителят ни показва изгревите на Слънцето – най-хубавия образ в пътя на ученика. Школата на Учителя е светлия път.“

„Вярата в човека е основа на обществения живот, вярата в човека произтича от Любовта. Без Любов вяра няма. Сега недоверието е международен проблем. Как да се превъзмогне то? Може ли външен контрол, външни закони или каквито и да било външни мерки да заменят вярата, да премахнат недоверието? Сега съдбата на човечеството се поставя в зависимост от вярата. По пътя на външните ограничения резултати не могат да се постигнат. Вярата в Бога и вярата в човека са едно

и също нещо. Любов към Бога, значи Любов и към човека. Без тази основа никакви резултати не могат да се постигнат в международните отношения. Атеизмът изключва вярата. Никога света не е имал такава нужда от вяра както днес. Недоверието се ражда от омразата.”

„Нас ни съдят, защото изграждаме едно общество, основано на вярата в човека. Затова ни преследват. А днес повика в света е за вяра, за доверие. Защо тогава, трябва да ни преследват? Дайте път на Учението на Любовта. Въпросите нема да се разрешат с външни мерки и закони. Сега хората се борят с идеята за Бога. Идеята за Бога е жива, тя има реален израз. Тя изключва омразата, злото, лъжата, лицемерието, неправдата. Идеята за живия Бог ще спаси света. Господ живее, живее Бог на Любовта.”

„Малкото Бяло Братство тук в нашата страна е опитно поле на Великия Разумен свят. Тук се засрещат силите, които действат в човечеството. Чрез Братството Разумния свят говори на човечеството. Братството е общество, изградено върху вярата в Бога и вярата в човека. Днес в света има всеобщ повик за вяра. Вяра нема между народите. Това заплашва човечеството с унищожение. Ето, хората искат да убият това, от което имат най-голяма нужда – вярата.”

„Не е до обема, принципа е важен. Законите за безкрайно малкото и за безкрайно голямото са едни и същи. Бог се изявява в безкрайно малкото и в безкрайно голямото. В човешкия свят Божественото се изявява в най-малките прояви. То борави с най-малките величини. Винаги взема най-скромен вид. Искане се усет, прозорливост, да го открие човек, за да го оцени и опази.”

„Времето тече, образи възникват и образи изчезват по милостта Божия вечно и непреривно. Само вечния живот задоволява душата и Духа.”

„Ако Господ те изпрати в Ада да извадиш една душа – ще отидеш.”

„Човек не знае кое е най-хубавото за него, затова остави Господ да устройва пътя ти. Формите, колкото и да са съвършени, са временни. Божествените идеи ги създават като съдове на живота. Щом Учителя ги е дал, условията са добри. Въпросът е как ще ги използваме. В това седи разумността. Сега е време за вътрешна работа. Нашата радост е, че ние сме с Учителя, и че сме заедно. Това е Неговия свят, нашия свят. Господ ни води за ръка из Райската градина. От какво има да се боим?”

„Добрите чувства са малък огнец, запален в студено време. Все ще огрее някой ръцете си на него. А сега е зима. Всъщност ние живеем на всички Слънца и Планети във Всемира.”

„Животните в джунглите са изложени на хиляди опасности! Те са изострили сетивата си, закалили мускулите си, винаги са готови да посрещнат опасността. В това изключително напрежение те се развиват. Човек в обикновения живот е изгубил тази способност, но когато се намира в опасност, тя пак се събужда.”

„Какво значи човек без Бога? Той си служи и със злото и със доброто, и с Истината и с лъжата, и с Правдата и с неправдата. Всичко използва за себе си.”

„Гледам тук тези хора, равнодушни, погълнати от себе си, без стремеж, без път. Това не са човеци, това са късове, парчета от човек. Срещнах тук едно сърчице, което се разхожда, едно простичко сърчице във формата на човек – ходи тука между другите.”

„Има много светове. Човек може да си живее в който иска. Но едно е Царството Божие. Там е живот вечен. Христос е идеал. Ето човекът. Като отхвърлят Него хората, какво им остава? Като станеш сутрин, кажи: „Господи, какво искаш днес да сторя за Тебе?”

„Учителят нема да остави Учението да Го изопачат хората, да си направят от него църкви, религии! За тази епоха друго е определено. Един слънчев лъч е пратеник. Чрез него правим връзка с Бога. Ветрецьт, който ни милва изявява неговата благост и милост. Цветенцето свидетелствува за него. Въздухът, простора – всичко изявява Бога. Все за Тебе мисля. Към Тебе е насочена мисълта ми. Всеки миг от живота ми, принадлежи на Господа. Животът ми продължава без прекъсване – живот на ученик и тук, и отвъд. В него ние сме всякога заедно.”

„Голямо изкуство е да извикаш в един човек Бог да се изяви. Това е благословение и за него и за тебе.”

„За Братството всякога ще има място в света. То показва на хората как да живеят. Семейството е образец по който ще се устрои бъдещото човечество, бъдещото общество.”

„Истинското изкуство е език на Божествения свят. Ние показваме живота на Духа. Той е красота, творчество, сила, свобода. Мерките за красотата, хармонията са вложени в човешката душа. Тя ги има. Човек трябва да ги лази. Мярката – това е Божественото в човека. Духът е мерилото на нещата. Всяко творчество е подчинено на тези мерки. От тях произтича мелодията и хармонията, и всичко хубаво в живота. Благата са плодове на Духа.”

„Когато неправдата разяда един свят, тя ще го разруши. Живота е в Правдата, в Истината, в Доброто, в Любавта, в Мъдростта. Това е нашия път – път в който ни води Учителя.”

„Душите, които минаха в пътя на Истината, преминаха в живот вечен. Другите ще останат да се пречистват. Учениците носят своя дял в страданията на хората.”

„Който има силата, а нема Правдата, ще изгуби силата си.”

„Тук е Бялото Братство. Ние не делим хората на раси, народности, религии, класи. Човекът е важен. Божествената искра, вложена в него търсим. Към него имаме отношение на брат. Това е единство. Това е Мир.

Духовните интереси в съвременния човек са слаби. Култ към себе си – до това е дошъл съвременния човек. Това е универсалната религия на Изтока и на Запада, древен, езически култ. Човек не е дошъл още до Учението на Христа.”

„Които Бог е изпратил, те са определени, те ще дойдат в Братството.”

„Ние не сме нито за социализъм, нито за капитализъм, ние сме за Царството Божие. Този е нашия път. В целия Космос, в безкрайните предели на Вселената се **простира Царството Божие.** Само в него човек ще намери Правдата и Истината за които копнее душата му.”

„Всяко същество в Царството Божие намира своето право. Затова ние се молим: „Да дойде Твоето Царство на Земята както е горе на небето.”

„Някои хора познават Бога чрез храната. На тях ще говорим за Бога чрез храната.”

„Времето е като платното на тъкачката – от едното кросно се развива, на другото се навива. Това, което е било, пак ще бъде. Процеса е цялостен и вечен. Има хора, които виждат платното – цялото. Знаят какво е навито и какво ще излезе като се развие.”

„В живота на Царството Божие ние сме винаги заедно през Вечността. Това е живот вечен.”

„Учениците на Братството работят в този и в онзи свят.”

„Онези, които Господ изпрати при нас, ще ги посрещнем и упътим.”

„Царството Божие е неуязвимо от никакво оръжие, и недостъпно за никакво нашествие. Нашият път е благовестие на Царството Божие.”

„Законът на Царството Божие е Любов към Бога. Да виждаш живота на Царството Божие – това е виждане. Да живееш в Царството Божие – това е свобода.”

„Една проява, ако и най-малка да е, ако принадлежи на Царството Божие, тя е пълна със съдържание и смисъл. Други проявления са големи, шумни, блестящи, но ако не принадлежат на живота на Царството Божие, те са празен шум.”

„Учителят говори за Царството Божие. Евангелието е благовестие за Царството Божие, Словото на Учителя също. Ние проповядваме Царството Божие. Днес човечеството боледува. Ще преживее ли тази криза? Хората искат да турят нов ред, но турят все човешки ред. Т.е., на първо място своите интереси. В Божествения ред и порядък има справедливост. Тук всяко същество намира своето право. Какво да кажем на хората днес? Христос казва: „Марто, Марто, много се трудиш, но Мария избира добрата част.”

„Силите, които се борят да завладеят света са неразумни. Ние не сме нито с едните, нито с другите. Света си има Господар. Има ред и порядък. Това е един устроен свят. Ние работим за идването на Царството Божие. Това е нашия път, нашата работа. В нашата работа ние сме въоръжени с мощното оръжие – Словото на Учителя.”

„Че гонят Братството сега, докато не е укрепнало още – това е за добро! Тъй се поддържа чистотата му. То ще укрепне, ще израстне здраво и силно. Всичко е за добро! А ние ще издържим на всички изпитания! Гонението срещу Братството, това е предпазна мярка. Бог може да вземе какъвто иска образ, и да ни се изяви където и когато пожелае.”

„Бъдещите космични полети ще стават не чрез взрив, и космичните апарати ще се движат по лъчи, които човек ще изпраща в пространството. А далечните пътувания до планетите и Слънцето ще стават по онези електрически и магнетични течения, които свързват планетите със Слънцето, и помежду тях. По тези космични течения, които съществуват, ще се движат космичните кораби на новия човек. Той ще направлява корабите си, ще им дава каквато иска скорост, до скоростта на светлината, ще отиват и ще се връщат. Двигателят на бъдещето ще бъде лъчът. Учителят е предвестник на тази епоха. Той даде образа – първия лъч на изгриващото Слънце. Това е образ на Новата култура. Който лъч излиза от центъра, той говори за центъра – първото начало. Това е единство, това е Мир. Взрива, това е старата култура и бунта на човечеството против Бога. Тази култура не носи нищо хубаво. Тя крие голяма опасност за човечеството. Новата култура е културата на лъчите, културата на изгриващото Слънце. То е нейния образ. Взрива разрушава, лъча твори, гради. Творческото начало работи чрез него. Лъчът носи всички блага, носител на Божиите блага. Взривът, т.е. революцията, това е старата култура. Светлината, лъчът, изгриващото Слънце – това е образа на Новата култура. Той носи всички блага.”

„Това, че ни гонят комунистите не може да бъде причина за лична неприязън към тях. И те и ние сме сили на великия живот и вършим своята работа. Когато дойде нашето време, ще донесе условията за работа. И то ще дойде неизменно, по законите на живота за Цялото. В Божествения план всичко е предвидено. Ученикът се моли тъй: „Господи, да се изпълни Твоя Божествен план за делото Ти.”

„Силите, които поробват човека, ако не дойдат отвън като завоеватели, надигат се в самия народ. Откъдето и да идват, обаче, те идват върху човека поради това, че той ги носи в себе си.”

„Нашият път – освобождение на човека от неправдата. Независимо от външните условия ние следваме нашия път. Външна борба не водим. Трябва да се просвети човека, да се просвети и добрия и злия. Школата на Учителя, това е бъдещето, това е пътя на човечеството. Когато Христос запитва: „Вярваш ли в Сина Божий?” – То значи: Вярваш ли, че Той е път на спасение за теб и за всички хора? Тогава върви в този път. Нима е лесна външната борба? Но по-труден е вътрешния път. Да приемеш Истината по свобода, без да те заставят насила. Нашият път – не своето право да търсим, не своя интерес да гоним. „Не дойдох Своята воля да върша, а

волята на Отца, Който ме е проводил.” Това е пътя на Христа, пътя на Учителя, нашия път.”

„Колцина ще приемат Учението, това не е важно - които Бог проводи. Ние не съдим другите за техния начин на живот, но ние следваме нашия път. В пътя на Любовта няма насилие, няма неправда. Нашият път, но кой ще ни учи? – Онзи, когото Бог проводи.”

„Плодовете тъй както са овални, представляват различни проекции на Слънцето – стилизирани на неговия образ. Слънцето ни се изявява чрез плодовете. Чрез тях се запознаваме със силите на Слънцето, с интелигентността им, с техните качества.”

„Нашият път е път на учение, а не на забавление. Нашата работа – да приемаме Божествения живот и да го предаваме. Онези, които Бог проводи при нас, ще ги упътим към Него.”

„Не обременявай хората със своите болки, носи ги сам, бъди търпелив.”

„Евангелие от Йоана, 12 гл., 3 ст.: „А Мария взема един литър нар – чисто драгоценно миро и помаза нозете Исусови, и изтри с косите си нозете Му. И дома се изпълни с благоуханието на мирото. „Това е любящото сърце. Само Любовта може да извърши такива красиви постъпки. Всичко красиво в живота иде от Любовта.”

„Навсякъде, където и да сме, ние сме ученици на Божествената Школа. Когато си с Бога, ти си в Райската градина.”

„Само глупавия мисли, че може да унищожи врага си. Мъдрецът казва: „Любете враговете си.”

„Където и да си, при каквито и условия, нищо не ти пречи да вършиш Божиата Воля. А това е най-важното. Любовта е, която определя нашия път.”

„Хората се спорят живял ли е Христос. Спорят за историческия Христос, а то всъщност е Учението на Любовта – Вечното Божествено Учение, Коего ни привлича.”

„Ние сме едно Велико Братство. Никой не може да засегне Братството. Учението на Христа и Учението на Учителя е Учение за единството.”

„Аз съм лозата, вие пръчките.” Мисля за нашия общ живот, за нашия един живот с Учителя. Нашата работа е такава, че тя е благословение за всички – и за тези, които ни обичат, и за онези, които ни гонят. Необикновен живот е живота на ученика! Вяра, Надежда, Упование, Търпение и най-вече Любов.”

„Господи, благодаря Ти за този хубав ден, благодаря Ти, че беше с мене и ми даваше живота! Благодаря Ти, че Твоя Дух ме посети и аз

мисля! Благодаря Ти, че Ти беше между нас, и ние усещаме Твоята Любов в сърцата си, и бехме едно в нея!"

„През Вечността много пъти сме минавали през долината на скръбта и страданията. Минавай с благоговение, Господ е с тебе. За нашата най-съществена работа, която изпълва живота ни, няма пречки. Тя може да се извършва при всички условия."

„Пътят към Голгота, трябва да се извърви докрай. Той не може да се върви наполовина. Щом Господ е минал по него, трябва ли ние да се страхуваме?"

„В онези области на живота, където знанието още не е проникнало, ние ходим с вярата. Това в което вярваме, ние го знаем непосредствено. То не се нуждае от доказателства."

„Господ е промислил за пътя ни. Като сме поверили живота си в ръцете Му, от какво има да се безпокоим?"

„Когато си в пътя на страданията и изпитанията, само едно желание трябва да остане в тебе – да вършиш Божията Воля."

Обични брат Боян, Ние живеем в нашия свят, и там като живеем, издържаме на всичко. Сега оценявам онова, което Учителят ми даде! Мисля върху всичко, и най-вече върху нашата работа. Една вътрешна радост изпитвам като си помисля, че нашата работа не може да бъде уязвена или възпрепятствана от никого. Бялото Братство работи сега в света. Усещам мощните течения на силите, които минават и през нас. Малкото стадо, което сега минава през изпитания, ми става още по-мило! Поздравявай приятелите от мен, да се молят, да пеят, да работят! Сега е нашето време. За хубаво са изпитанията. Чистотата и силата придобиват. За всичко благодарете! Поддържайте връзките с приятелите. Пишете често, следвайте работата, коя както сте я вършили по-рано – с Дух и Сила. Които имат възможност да ходят из планините – да ходят. Те са нашия дом. Бога срещаме тук и в душите на хората, в сърцата. Той ни се усмихва и ни казва по някоя дума чрез тези хора, които тук ме заобикалят. Велик е Бог в Своите изявления! Трябва виждане за Него. Пазете доброто разположение на Духа. С усмивка посрещайте всички мъчнотии. В нас е силата, наше е бъдещето. Наше е Царството, Господ е с нас. Тъй е било винаги, така е и сега, тъй ще бъде всякога. Ние благовестуваме Царството Божие.

Слънцето огрява сутрин върховете на Балкана. Мисля за нашето Царство.

„Ние не проповядваме на хората Учение, което трябва да заучат и приемат, ние проповядваме безграничното знание за Царството Божие. То се придобива през цялата Вечност. Учителят казва: „Това е живот вечен да познай Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил." Това знание е живот. То нема отношение към паметта на човека. То изпълва душата му и сърцето му и умът му."

„Комунистите искат да ни унищожат. Това е неразбиране. Ние сме от онези, които не умираме! Ние сме от онези, които живеем във

Вечността. Ако ние ги мразим за това, ще приличаме на тях, а това би било най-голямото нещастие за нас. Нема по-хубаво от това да бъдеш служител на Любовта. Божията Любов няма нищо с омразата. През всичките времена **човеците на Духа са се борили, страдали и умирали за Правдата и Истината.** И днес е тъй. До кога? - Докато възтържествуваме."

„Учениците са, които живеят във Вечността и ще доведат делото до Победа. Бялото Братство, това са Синовете Божий."

„Ти имаш думи на Живот Вечен. Учителят ни говори за Вечния Живот. Има хора умни, интелигентни, способни, но всичко вършат в своето име. Те не носят Христовия Дух. Те са противоположното на него. В пътя на Христа върви онзи, който върши онова, което Бог му заповядва. Това е Духа на Христа. Аз трябва да върша делата Божий. В Господнята молитва е казано: „Да се освети Името Божие. Това значи да се освети Името на Бога. Делата Той върши. Това са двата пътя. Пътят на Христа е Живот Вечен."

„Тук има богата галерия от типове, лишени от много блага на живота. Хората се прилепват към най-мъничкото, което му е останало: една вкусна хапка, някое мъничко удобство, някой малък навик. За него са свещени сега. Това е все онзи дребния човешки свят. Това е истинския затвор. От него да излезе човек е по-трудно. Ние се молим тъй: „Господи, да бъде Твоята воля за нас." Да бъде волята Божия значи да си в ръцете на Бога. Той да работи върху теб. Това е най-хубавото."

„Човешкият свят шуми, кипи, гърми, Божия мир е вечен. Ученикът казва: „На Тебе уповава душата ми."

„Свободата зависи от това в кой свят живееш. Колкото в по-горен свят живееш, по-голяма свобода имаш."

„Като любиш врагът си, любовта те пази от него. Който иска да убие врагът си, врагът му влиза в него и той става като него."

„Школата на Учителя е отворена за онези, които имат стремеж към Доброто, към Съвършенството, към Красотата, за онези, които обичат Истината и търсят Правдата. Школата на Учителя е за сърца пълни с Любов. Човекът днес е още спял за Божествения живот. Христос не е отворил още очите му. Сега нашата сила се изпитва в търпението."

„Мисълта за Бога освобождава."

„На сън срещнах млада мома, която плачеше и казваше с отчаяние: „Без Бога няма живот! Без Бога не може да се живее!" Това е душата на съвременната младеж. Тя плаче. Ние проповядваме Божията Любов, и като я познаят хората, ще я приемат рано или късно."

„Царството Божие съществува в целия Всемир. Ние трябва само да влезем в него. Значи себе си трябва да подготвим за Царството Божие, за да бъдем в него. Това е пътя, това е Школата на Учителя, а не да създаваме Царства, да устройваме света. Царството Божие съществува и света е устроен."

„В живота има нещо съществено. Страданията поставят човека във връзка с него. Него като познаеш, имаш път, имаш живот, имаш разбиране. Пътят към Бога е път на освобождение. Всичко друго остава на втори план, или пък съвсем отпада. Остава ти Вечното начало, Великата Реалност. Познавай я както можеш – и с ума, и със сърцето си, или пък тя се изявява на душата ти чрез откровение. Тя е все една и съща. Това е великата същина, Канарата от която сме отсечени. Това е Живот Вечен. Познаваш ли нея, другото не е съществено. Това е света на Учителя, това е нашия свят.”

„Празният шум, който света вдига, не може да смути Великия Мир, който ни обгръща. Вечният живот е наш идеал, към него е насочен погледа ни. Неговата музика искаме да доловим, Неговия могъщ ритъм.”

„С Бога всяка тежест е лека.”

„Виждам Божията Любов да струи през безброй много сърца. Тя има много ръце, много очи, много умове. Долавям шепота им. Тя се усмихва в цветята, тя грее в погледа на майката, тя пее във всеки поток. Отвсякъде струи към нас великата Божия Любов. Тя ни кърми. Под нейните грижи ние растем.”

„Има един начин като си в затвора, да си свободен. - Ще отидеш при Господа, ще бъдеш с Него, ще отидеш при Учителя, ще седнеш при нозете Му и ще учиш. Това е освобождение. Тогава всичко се носи леко. Ти не си вече затворник.”

„Където те е поставил Учителя да служиш, там ще служиш. Помни: Христос и Учителят работят да освободят човека от злото. Следователно работата продължава при всички условия. Учителят работи за спасението на всички хора – и добри и лоши, и вярващи и безверници.”

„Когато човек е равнодушен към Божественото Учение, това е признак, че идват за него големи страдания.”

„Ние работим за Царството Божие. Бог ни е поставил да бъдем Негови ръце, Негово сърце, Негови очи. Тогава всяко нещо, което правим, трябва да бъде добре направено, както Той сам би го направил. За нас остава пътя на жертвата, пътя на Любовта – път на ученика, най-хубавия път. Ние трябва да вършим делата Божий.”

„От комунистите ние очаквахме съчувствие, разбиране, даже приятелство, а те ни нападнаха неочаквано изотзад. От неразбиране ли е това? – Не е. Христос и Великия инквизитор и днес седят лице срещу лице. Бог е нашата сила. Като мислим за Бога, ние придобиваме сила. Положението в което сме сега, ние опитваме Божията Любов. Това е едничката реалност. Ние вярваме само в Божията Любов.”

„Без Бога не може да има съвършенство. Нема път към съвършенство и нема идеал. Подтика към съвършенство иде от Бога. Той е силата, която движи всичко напред, повдига всяко същество.”

„Като казваме, че светлината е главния фактор за еволюцията, че тя създава всички форми, разбираме Бога.“

„И ние трябва да вземем онзи дял от страданията на този народ, който ни се припада.“

„Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“ Бог се проявява в Доброто, в Разумността, в Любовта, в Правдата, в Истината. Чрез майката Бог се проявява. Ръката, която помага е ръката на Бога. Сърцето, изпълнено с Любов – Бог живее в него. Подтика за всяка жертва иде от Бога, затова е казано: Господ и Бог на великата жертва.“

„Какво всъщност отричат онези, които отричат Бога? Те немаат разбирање.“

„Красотата, знанието свидетелствуват за Божието присъствие.“

„И заведе Го на планина висока, и показа Му всичките земни царства, тяхната слава и богатства, и Му каза: „Всичко това ще Ти дам, ако ми се поклониш.“ Да, днес човечеството минава през този изпит на Христа. Помни: ръката, която помага е ръка на Бога, ръката, която дава е ръка на Бога. За щастието не се иска много място. Достатъчно е едно сърце, в което Бог живее. Едно от най-хубавите явления в живота, това е срещата на душите. Те през цялата Вечност се реализират във все нови и нови форми. Те са вечни. Тях любовта ги урежда. А тя има грижливата ръка на майката, „защото е Твое Царството и Силата и Славата завинаги. Амин.“

„Дръж се за Божествения живот, винаги бъди с него навсякъде и всякога. Не се смущавай от нищо. Нито един момент от него не може да се загуби. Всичко е запазено в съкровищницата на душата. Един ден то пак ще се яви в своята пълнота и красота.“

„Индивидуалното съществуване е привидно. Животът е общ. Много души живеят заедно по закона на Любовта. Те се изявяват индивидуално, но те живеят един голям, общ живот. Явяват се в този свят и се оттеглят. Те живеят в този и в онзи свят непреривно. Какви са връзките помежду им? Какви са отношенията, какви мисли и чувства ги свързват? Това определя любовта. Едно семейство, едно Братство говорят за реалността на Големия живот. Зад индивидуалното Битие седи един голям живот. В цялата природа е тъй. Едно цветенце е цъфнало. То е едно безкрайно малко проявление на един велик живот. Може да се яви едно цветенце, може да се явят хиляди. Все този живот се проявява. В тези големи движения на живота, индивидуалността е само един момент, но той говори за Великия Невидим свят, откъдето живота иде, и където се оттегля. Какви трябва да бъдат тогава отношенията към смъртта? Смъртта не значи унищожение на живота. Индивида угасва. Свършва ли се с това живота? Големият живот, който го е подхранил е вечен. Той може да подхрани и други индивидуални съществувания. Той може да подхрани хиляди, да се явява и да изчезва. Гледай на Великия живот – канарата от която сме отсечени. „Ако те принуди някой да отидеш с него една миля или две, и ако иска връхната ти дреха, дай му и ризата си.“ В тези простички стихове е скрит един велик метод за работа, един велик закон – закона за жертвата заради Любовта. Любовта

да бъде подтика в твоя живот. Който издържа този изпит е пред прага на Школата.”

„Божествената искра. Има нещо малко, което човек трябва да пази като зеницата на окото си. Изгуби ли го човек, става играчка на стихииите, на слепите сили. Тогава той изпада в робство - най-голямото нещастие, което може да постигне човека. Божествената искра е, която пази човека и го води в пътя. Където и да си, търси светлината, при всички условия търси Божествената светлина. Тъй да си устремен към нея, както растението към Слънцето. Светлината изпълва съзнанието с красиви образи. Това е виждане – един проблесък в тъмната нощ. Една искра да бъде – търси нея. „Божията Любов носи изобилния и пълен живот.” Божият живот се изявява чрез всяко благо, което приемаме.”

„В този образ е предадено Учението на Христа, Учението на Учителя. „Аз съм лозата, вие пръчките. Отец ми е земеделеца.”

„Голямото изкуство не е в декламацията, нито в То е в Дух и Истина. Както малкото детенце бозае от майка си и черпи сила и живот, тъй и ученика е свързан постоянно с Учителя си и черпи от Него сила и живот. „Само светлия път на Мъдростта води към Истината.” Това е пътя на Школата. Това е път на Новото човечество.”

„Сегашните условия ние ще използваме за укрепване връзката ни с Учителя. Това е съществено. Онова, което Господ е допуснал, приемаме с благодарност, и ще го издържим с търпение и вяра.”

„Гледайте на Големия живот, който стои пред нас. Това, което минаваме сега е само един момент от него. Благодаря на Учителя, че ме изпрати тук, да се срещна с някои Негови души! Скръбта прави хората отзивчиви към доброто и милостиви. Гледаш го: груби хора, а каква нежност показват към птичките и към животните! Виждам Божията ръка, която работи тук. Това е ръка, която държи резеца на каменоделеца, и вае. Казват: страдание. Да бъде благословен Господ! Всичко е за добро. Нашата работа на ученици е тъй необходима сега. Ние сме свързани с небето, с любящия и разумен свят и вършим работата си.”

„Външният шум ни не смуцава, нито личното ни положение. Ние служим. Това е святото наше служение. То изпълва живота. Не се смуцавайте от нищо! Бъдете смели като ученици на Учителя!”

„Хората се борят с погрешните представи за Бога. Материалистите като се борят с религиозните представи за Бога, отричат го. Бог не е отдалечен в пространството. Той е вътре в нас и около нас.”

„Материалистите разглеждат небето пространствено, материално. Те търсят небето в пространството, и не го намират. Ние проникваме в Космичното пространство. Нашите ракети и спътници летят до Планетите, до Слънцата. Казват: „Никъде не намерихме небето на верующите!” Небето е интелигентност, която прониква всичко. Следователно, владей всичко. Небето е, което движи и организира материалния свят. Ако е за пространство, и туй пространство в което сега се намираме е космично пространство. Ако

в него не виждаш небето, където и да отидеш в Космоса, няма да го видиш. Небето е възвишен свят, който познаваме като разумност, като Любов, като Мъдрост, като Творчество."

"Ние имаме една свещена идея – Братството. Ние не делим хората на бедни и богати, на верующи и безверници, на раси или народи. Братството е над всички тези различия. Братството се ражда от Любовта към Бога. Това е същественото. Ние имаме търпение. Ще чакаме онези, които Бог ще проводи. Като чакаме мислим, като чакаме молим се, работим да се изяви Господ в Своята милост и благодет, в Своята Любов, Мъдрост, Истина и Сила."

"Обичний ни Учителю, бъди винаги с нас, и ни учи да работим за Твоето дело. Без да говорим, ние проповядваме Божественото Учение с присъствието си."

"Пространството: Нима познава човек пространството? Нашето познание за него е ограничено тъй както са ограничени и нашите възприятия, и нашата мисъл. Ето пред мене две малки патета. Пасат трева, избират тревичките, не пасат всичко. Казват – инстинкт. Инстинкта е проявление на небето. Виж живите организми: какви форми, каква механика, какво движение! Хранени, Велика Разумност и целесъобразност срещаеме навсякъде. Това е небето. Небето, а не да го стреляме с ракети в пространството. Да отричаш небето, разумния свят, разумността, значи да отричаш себе си. И какъв парадокс! Като се отделяш от разумността, човек отрича същата разумност със разумността, която е в самия него. А разумността е една – един свят, едно небе, един живот. Видимият свят говори за Невидимия. Невидимият свят се извява чрез видимия."

"Как си представяте? – Злото ще бъде слуга на Доброто. Това е вече днес. Злото е бич в ръката на Доброто!"

"Ходи както ходят синовете Божий: със Святост, с Мир, със Светлина и Чистота, с вътрешна сила, т.е. с упование в Бога! Помни, че живееш в Домът Господен. Свят е Господ, Свято е Неговото Име. Призовавай Го винаги. Той е нашето упование. Кажи Малката молитва: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си ни дал и си ни научил."

"Един велик план се изпълнява в живота – плана на небето. Във всяка епоха идат души, които работят за този план. Има програма за това. Великият Разумен свят ръководи всичко. Невидим за слепите, видим за зрящите. Учениците са работници за Царството Божие."

"Във всяко живо същество има един Божествен момент, в червейчето, и в бръмбара, и в цветето. Ти него търси."

"В изгрева на Слънцето, в полъха на ветреца, във водите на потока, в извора Божествения момент търси. Той ни пленява, вдъхновява, изпълня ни с благоговение. В него е живота. Той е „Хлябът на живота". Първият лъч на изгряващото Слънце - него като доловиш, това е най-важното за деня. Търси го във всичко, и към него определяй отношението си."

„Бог повелява на всички сърца. Аз в тях и ти в мене Отче да бъдем едно. За какво се безпокоиш, за какво се тревожиш? Какво ще стане с Делото ли? Същото, както с житното зърно посято на нивата. Сега е зима, сняг, виелици, студ, мраз, но зърното е в почвата. Вярвайте в мен и в Бога вярвайте. „Моето Царство не е от този свят.“ Този свят тъй ще си върви, а ние трябва да вършим Неговата воля. „Аз дойдох за учениците в този народ. Те ме интересуват.“ – Казва Учителят.”

„Своенравните човеци ще вървят по своя път. За тях има друго време. Ние се интересуваме от Истината. Нея търсим, лъжата не ни интересува. Колкото шумно и да шества тя, колкото с параден блясък и пищност да се показва, с лъжата нямаме нищо, от нея най-много се пазете.”

„Ние разбираме живота, когато Божия Дух ни го разкрива. Индивидуализма се подхранва от егоизма. Каквито и изящни форми да взема, той е съблазън за човеците, и смъртна опасност за човечеството.”

„Бог е едничката реалност. Той присъства навсякъде. Виждане – значи Него да виждаш. Той е най-хубавото в нас и най-хубавото в другите. Той е връзката между нас. На тази основа е изградено Братството – канарата. Служението, което служим подразбира да вършим Неговата воля, да изявяваме Неговия живот, да призоваваме Неговото присъствие. Братството е велика идея, живот на Царството Божие.”

„Глава на Твоето Слово е Истината.” Истината увенчава всеки живот. Тя е светлия ореол около него. Бог присъства където е Истината.

„Това от което се страхуваш ще дойде на главата ти, за да видиш, че не трябва да се страхуваш. Това е придобивката – без страх.”

„Не съм срещал богат човек разумен, да знае, че богатството не е негово, а че той е само касиер на Божествената банка.”

„Млад човек е онзи, който е поклонник на красотата. Нея търси той навсякъде. Постоянно мисля за нашата работа. Истината, истината трябва да осветява всяко нещо. Никакво лицемерие, никакви преувеличавания, никаква пропаганда. Истината преди всичко.”

„Ясна, топла, естествена, красива, Истината както в природата – всяко действие, всяка постъпка, всяко движение, всяка поза, всеки образ да бъде израз на Истината, да бъде образ на Истината.”

„Кой ще тури преграда на Любовта? Нема пречки за Любовта към Бога.”

„На мъчнотиите се усмихвай. Отивай в нашия свят, света, където живее Учителят.”

„Утеснява ли те времето, бягай във Вечността, утеснява ли те пространството, бягай в безкрайността.”

„Когато даваш, давай в Негово Име, когато вземаш, вземай в Негово име. Хубаво е и когато даваш и когато вземаш, но по-хубаво е, когато даваш.“

„Това, което дойде до нас сега, дойде, за да ни научи да живеем с Бога. В него ще намерим всички свои приятели, братя, сестри. Това е Живот Вечен.“

„Щом онези, които вярват в Бога не вършат Неговата воля, ще дойдат онези, които не вярват и ще ги изметат, ще очистят пътя на онези, които вярват и вършат Неговата воля.“

„Ние казваме: неизмерима, безкрайна, вечна. Това са качества на висшия живот, на високата интелигентност. Пространство и съзнание. Една интелигентност, една разумност, една любов прониква материята, следователно я владее.“

„Евклидово пространство и неевклидово пространство, просто триизмерно пространство и висше многоизмерно пространство. Съзнанието иде от докосване до Реалността. Реалността е свърхизмерна. Времето значи интелигентност, пространството – съзнание. На всяко измерение отговаря съответно време. На всяко време, съответна интелигентност и на всяко съзнание, съответно пространство. Има обикновено и необикновено време. Не пренебрегвай злото. Човек трябва да държи сметка за него. То е сила в Божиите ръце. Бог работи и с Доброто и със Злото. Как ще разберете думите: „Злото ще стане слуга на Доброто.“ Това става и днеска. Бога познаваме като Любов, Мъдрост и Истина. Той е, Който твори. Като отричат Бога, хората отричат себе си.“

„Много светове има. Това са състояния, степени на съзнанието, степени на интелигентност, интензивност на силата. За да бъдеш във връзка с един свят трябва да можеш да възприемаш трептенията на този свят, и да ги предаваш, да имаш неговите качества, неговия живот. Духовният свят не е място, а живот. Смешно е да го търсиш с ракета в пространството.“

„Учението на Бялото Братство е Учение за хармония с живата разумна природа – Велико знание – път и методи за работа, сила и живот.“

„Мир и разоръжаване – това е хубаво. Недоверието и омразата, неправдата и алчността предизвикаха въоръжаването. Когато те се премахнат, въоръжаването ще стане безпредметно.“

„Бялото Братство работи за възстановяване на вярата и любовта. Следователно – за Мира. Това е пътя, който Учителят посочи на човечеството. Другият път води към гибел. Всяко страдание, всяко изпитание ни освобождава от нещо, от което сме се страхували. То носи разширение на съзнанието.“

„Живота на Христа е наш живот. Пътят на Христа е наш път. Един живот тече във всички ни. Животът на Учителя – той създава Братството.“

„Работата на ученика е да се издигне в по-висок свят.“

„Бялото Братство обединява любящите сърца, светлите умове във всички светове, през всички времена.“

„Всички, които ни обичат и мислят за нас, са едно с нас. В Любовта раздяла няма. Може само временно, привидно това да стане. В живота на Любовта е освобождението.“

„Марксистите говорят за месианство на пролетариата. И в какво седи тази мисия? Да унищожат всички експлоататорски класи, да въдворят равенство в общественото положение. Средствата за производство да минат в обществено притежание. Теоретично изглежда хубаво, но въобще възможно ли е това?“

„Гледах филма „Хамлет“ – съвършено творение. Съвършено чувство за мярка, време и пространство. Съвършенство в използването на светлините, сенките и полусенките. Всяка сцена е висока художествена форма. Рядко хубав филм. Работили са хора с разбирания, с художествен усет и чувство за мярка – класическа творба в киноизкуството. Като говоря за живота, хората разбират биоса – биологичния живот. Това е само едната страна. Живота е необхватен – видим и невидим, както пространството и времето. Когато човек дойде да живее в добродетелите, влиза в Божествения живот. Човек черпи сокове от материалната природа, но човек черпи сокове и от Божествения свят.“

„Творческите, интелигентните сили имат инициативата. В тях работи Божия Дух. Те ръководят всичко. В живота има и сили биологични. Те са материал в ръката на художника. Те са пасивни сили. В тях няма инициатива, няма творчество. Което е хубаво, то е хубаво независимо от това дали е песен или мисъл. В него Бог се изявява.“

„О, Господи Ти ни развеждаш из Царството Си и ни показваш чудни неща.“

„Ако някой човек ти е неприятен, направи му няколко услуги, макар и най-малки, и ще почне да ти става приятен. Така ти го ангажираш с доброто.“

„Когато човек мине през изпитания и ги издържи, освобождава се от един страх, едно ограничение пада, съзнанието се разширява, едно освобождение малко идва.“

„Има преживявания, през които като мине човек ще разбере, че не формите, а живота е вечен. „А когато видите мерзостта на запустението седнала на почтеното място, да знаете, че края е близко.“ – Казва Христос. Това подразбира: когато човешката личност вземе мястото, което подобава на Бога.“

„Нашият скромнен, но слънчев Салон на Изгрева влезе в Словото на Учителя. Той е отразен в Неговото Слово. Значи, влезе във Вечността.“

„Единството е в Божествения Живот. Дойдеш ли до него, той е един, където и да се проявява. Ако ти можеш една птичка да обичаш, ще можеш и човека да обичаш, защото Любовта е една.“

„Духът възраст няма, нито време, нито мярка има за Него. „Преди да бъде Аврам, аз бях“ казва Христос.“

„Бялото Братство апелира към Божественото във всеки човек. Не е достатъчно Слънцето да грее само отвън, трябва да грее и в душата.“

„Доброто не е достояние на човека, то принадлежи на Бога.“

„Какво е Братството? – Да гледам на тебе както на себе си.“

„Хубаво е, ако можеш да се чувстваш навсякъде в Царството Божие. Казано е в Молитвата: „Въдвори Царството Си в нашите души.“

„Злото е сила, която е вземала погрешна посока. Никой не може да я унищожи. Но човек, в когото Бог живее, може да ѝ помогне да се насочи в правата посока. Казано е: „Злото ще се превърне в Добро.“

[Едно писмо **до брат Боян Боев**:] Каква богата галерия от образи и характери има тук около мене! Вижда се, на тази нива е работил Божия Дух през вековете. Срещат се тук прекрасни хора – честни, доблестни, смели. Те се лутат, търсят нещо, незадоволени са. Какво несравнимо нещо е светлия път, който Учителят ни откри! Всъщност те него търсят. Не е далеч времето, когато ще го открият. Не отвън толкова, а отвътре с верния усет на чистото сърце.

Отвън трябва само един малък подтик, една малка помощ. В това седи нашата работа тук. Виждам – Братството расте в душите на хората като новото жито. Само Братството примирява противоречията – расови, класови, лични. И тук в тази среда, където е представено цялото човечество, проверявам това. Идеята за Братството е идея на бъдещето. Тя ще обедини човечествата в едно голямо семейство по цялата Земя. Братството носи Мира – жадувания Мир от всички.

Спомням си малката стаичка на Учителя в 66. Онзи свят мир, който царуваше там, онзи дълбок мир – светъл, вечен, който обгръщаше Учителя! Спомням си и думите, написани на стената в стаичката Му: „Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духът не угасвайте, непрестанно се молете.“ Като че „тихия глас“ ми ги нашепва и сега. Неговият Дух и Неговия Мир чувствам и тук. Предай моя поздрав на приятелите!

„Посрещай страданията с мълчание и търпение. Ние сме тук, за да страдаме. Какво можем да очакваме друго? Страданията на ученика, са страдания за човечеството. В света има Братство на страдащите.“

„Нема условия, нито положение, което да е пречка да живееш с Бога. А това е същественото. С това положение, трябва да се примириш, както се примиряваш със смъртта, т.е. да оставиш всичко в Божиите ръце. Затворник ли? – Не - Ученик на Божествената Школа.“

„Лъжесвидетелите са необходими, когато трябва да бъде осъден невинен човек. „Господи, научи ни на Твоите пътища, да вършим Твоята Воля.“

„В живота важни са задълженията, а не забавленията.“

„Където и да си, пребъдвай в живота на Братството. Живота на Любовта, това е нашият път. Някой казва да покаже Христа. По-право е да търсим Христа, както гладният търси хляба. Христос е виделина на душите ни, сила на Духа ни, топлина на сърцето ни, светлина на умът ни. Във всяко същество, което страда, виждам Христа.“

„В политическия живот срещаме лъжата, лицемерието, както и в религиозния. Тя е, която всичко покварява и го прави противно. Ние обичаме, изследваме светлия път. Само той води към Истината. Има един магнит, който привлича всички хора, животни, растения. В Негово присъствие всички се чувстват добре. Когато Той присъства, когато Той се изявява, всички се привличат към Него. Той живее в любящите сърца, Той е в чистия планински извор, в свежия въздух, в изгряващото Слънце. Той е във всичко, което обичаме. Когато Той е в човека, привлича към себе си всички. Има нещо в човека, носител на всичко хубаво. Това е човека, това е Той. Оттегли ли се Той, какво остава от човека?“

„Сърцето е създадено да познаваме Бога като Любов. Ума е даден, за да познаваме Бога като светлина. Телото е дадено, за да познаваме Бога като творец.“

„Малкото бръмбарче умира. Една искрица от живота, и то страда. Не е ли Христос, Който страда в него?“

„Наблюдавам самолетите на природата – хиляди модели и какво съвършенство, какви начини на движения!“

„Не е добре, когато срещнеш хора, които дълго време са издържали и устоявали на един натиск, и най-после са се предали. Сега те стоят като дървета с прекършени върхове. Нема растение, няма стремеж, няма цел, няма мисъл, няма надежда. Тогава те се хващат за някой свой навик – мъничък, незначителен. Живота им се обезсмисля“

Обични брат Боян, Виждам мисълта на Учителя, която прониква цялата Земя! Тя прониква всичко – и въздуха, и водата и хляба. Те са наситени с нея. Тя е радиоактивна! От нея и светлината е носител на Неговата мисъл. Новите идеи, новата мисъл, новия живот идат отвътре и отвън. Човек иска или не иска – ще ги приеме! Ученикът се моли така: „Господи Боже мой, Обичний ми Учителю, да се изпълни Твоя Божествен план за делото Ти, и ние да бъдем Твои работници всякога.“ Настъпва духовната пролет. Всичко се събужда за живот – и житото и плевелите. Само ученика разбира това, което става днес, затова той посреща всичко спокойно – с Любов и търпение. Той иде! Поздрав на теб и на всички приятели с Пролетта! - Нашата Духовна Нова година. Тя носи големи блага от Бога за учениците, и те трябва да се приготвят да ги приемат. Поддържай връзка с приятелите, пиши постоянно, поддържай духа, насърчавай ги.

Любящи, мъдри, спокойни, силни, търпеливи, смели, решителни – такива иска Учителят учениците Си.

„Всяко дихание говори за Божието величие. Човек е свободен, докато не е поел едно задължение. А когато го поеме, човек е свободен когато го изпълни.”

„Много начини на живот има. Какво ли не е опитал човек, към какво ли не се е привързвал! Патриарсите в древността разпъваха шатрите си из безкрайните поляни, скитаха със стадата си по земята. Земеделецът оре земята си, рибарят хвърля мрежата си, занаятчията изкусно вае и работи, чука от сутрин до вечер. Хиляди начини на живот човек е опитал, и към всички той се е привързвал. Днес увлечението е по машината. Човек се изгубва в сложния механизъм на съвременната техника и обществено устройство. Колко е по-сложен живота, толкова по-ограничен е човека. За да бъде свободен, човек трябва да постигне една естествена простота. Разумност трябва, отношение към Вечния, връзка с Бога.”

„Ако ние гледаме, гледаме, защото Бог е в нас, и чуваме, защото Той присъства. Ние мислим, когато Божия Дух ни посети. Да не вярваш в Бога значи да не вярваш в Доброто, в Правдата, в Истината, в Братството – да не желаеш Мира. Без Бога Мира не е възможен.”

„Ако не постъпиш по закона на Христа, човечеството е загубено. В Бога всякога е хубаво, и когато скърбиш, и когато се радваш. А това е същественото – да живееш с Бога.”

„Велика интелигентност ръководи живота във всичките му прояви. Като не я познават, хората я отричат. От това само те губят. Тя не всякога е облечена в плът и кръв. Когато човек е готов да посрещне смъртта, той може всичко да посрещне и понесе. Това е пробния камък.”

„Като мине през затвора човек добива ценна опитност. Ние всякога сме на страната на слабите, онеправданите, гонените заради Правдата.”

„Малкият Дом” – любимия малък дом, дом на приятелството, дом на Любовта. Не е ли той по цялата Земя? И не сме ли все ние, които живеем в него?”

„Бог е Дух, и които Му се кланят в Дух и Истина да му се кланят. И човек е Дух и в Дух и Истина да служи Богу.”

„В живота търси стъпките на Духа. Това е същественото навсякъде и във всичко. Това са творческите мигове.”

„Не разкривай извора от който черпиш вода, сила, вяра и надежда. Нека той да остане неизвестен, скрит за другите.”

„Социализма като всяко човешко учение, е непримирим – иска само той да съществува. В Царството Божие има място за всички същества. Всички те се допълват. Това е живот на благия Божи Дух.”

„Казано е: **„В Божиите решения обратни действия нема.“** Един процес **щом е почнал, трябва да завърши.** Едно явление трябва да се разрази докрай, то не спира наполовина. Сега този процес, който е почнал в света, никой не може да го спре! В Бога живеем и се движим.“

„Посрещай всичко спокойно!“

„Кое е най-същественото? – Дръж се за Него.“

„На Тебе уповава душата ми Господи. Немам на кого други да се надея. Ти Си моето упование.“

„Христос живее в хиляди сърца и души. Както е казал: „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.“

Където Божия Дух присъства, там е живота, силата, красотата, разумността – всичко. Където Божия Дух отсъства, живота се превръща в Ад, света в пустиня.“

„Във великия живот човек е като музикален тон в една песен. Има време, когато трябва да прозвучи и колко да трае този тон, и с каква сила? Когато великия музикант те призове да прозвучиш, прозвучи чист и ясен. За този момент, трябва да бъде готов човек, за него живеи. Туй е твоя момент, и твоето време сега.“

„Вярата предшества знанието. Първо идва вярата. В нея нещата се очертават ясно, но човек ги опитва, приема и обиква. После идва знанието. Вярата е по-дълбока от знанието. Тя е докосване до Реалността. Знанието дава конкретни, обективни образи, ала в него човек се противопоставя на Реалността. А във вярата се слива с нея, и в живота на вярата истината се разкрива постепенно, все по-дълбоко и по-пълно. И тъй както се разкрива Истината, тъй расте и човек, и се разширява душата му. Вярата е дишане в духовния свят, познаване на Реалността чрез себе си. Туй в което вярва човек и нарича свое, колкото и да е несъвършено, той е готов да се бори за него и да страда, даже и живота си да даде за него. Велико нещо е вярата. Тя е Откровение.“

„За изпълнение на Божията воля пречки отвън нема. И роб да бъде човек, може да върши Неговата воля, а това е най-същественото. От онези, които ни обичат, иде към нас сила и топлина. Това е небесния хляб. Христос казва: „Търсите ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба.“ Любящите сърца, светлите умове пречистват духовната атмосфера тъй както дърветата пречистват въздуха, поддържат живота, образуват храната. В тях работи светлината. Всички растения черпят от светлината, въздуха и почвата. А какво разнообразие има в плодовете! Хората са като плодните дръвчета.“

„Чингис Хан в поход. Това е историческия момент сега. Когато небето иска да се намеси, то се намесва в малки, почти невидими средства и изменя хода на събитията. Един ден, когато и да е, индивида ще бъде пожертван. Такъв е закона.“

„Зная за какво съм тук, и съм радостен от това. Това за което съм тук, живота си давам за него.”

„Новото Учение е първия лъч на изгряващото Слънце. Божествената искра във всяко едно явление. Гледай първия лъч да доловиш най-първо.”

„Комунистите ни показват какви не трябва да бъдем, какво не трябва да правим. Ние сме противоположното на тях – другия полюс. Това е все онзи стария живот, облечен в нови дрехи. **Култ фанатичен, сляп.** В миналото църквата постигаше същия ефект над масите.”

„Някои затворници носят раираните халати с такова достойнство, с каквото древните философи са носили своите тоги! Всеки момент от живота има своето ритмично повторение, своето време. Те идват периодически, по закони, които хората малко познават.”

„Тук ние живеем като в пустинен остров в далечни морета.”

„Малкият живот на човека се измерва с времето от раждането до смъртта. Големият живот е неизмерим. Малкият живот е отсечка от големия.”

„Да поддържаш връзката си с Бога, това е изкуство. Работата на ученика е непреривна. Да живееш в Божията Любов, това е свобода.”

„Цветята са проекция на същества от друг свят. Багрите, формите, аромата, плодовете – всичко това говори за онези същества, които се изявяват чрез тях.”

„Постъпвай винаги по Високия Идеал, за да имаш постоянна радост.”

„Божии мисли летят като жерави по небето.”

„Истината е с нас, и Правдата е на наша страна. Значи Бог е с нас. Божествената природа в човека е, която се бори, която се жертва, която твори. А сега някакви си човешки организации искат да си присвоят заслугата за тези високи прояви на човека.”

„Срещнах тук човек скромен, простицък, искрен. С какво достойнство отстояваше той правото си да живее, да мисли както разбира! Това свое право той отстоява спокойно, с примирение. Приема всички жертви, плаща с цената на свободата си.”

„Малко значение има къде се намираме по място, Любовта е, която оправдава времето и пространството.”

„Когато Истината слиза на Земята, и лъжата става активна. Тя черпи от благословието, което Истината носи. Но тя ще отстъпи. Такъв е закона.”

„За тази епоха не е определено да се създадат затворени форми и системи. Божият Дух изпълва всичко. Той създава формите, но е свободен от тях. Истината побеждава, Правдата тържествува, Мъдростта управлява, Любовта царува, Доброто Божиите блага раздава.”

„Ние сме ученици на Бялото Братство. Ние знаем своето място в живота, и своята работа. Ние ще вършим работата за която Бог ни е пратил. Учителят е с нас.”

„Мисълта трябва да има полет във Вечността и безкрая, а не да остава затворена във формите, във времето и пространството.”

„В този смел полет, чувството трябва да я придружава. Тъй човек е свободен.”

„Изкуството трябва да убеждава човека в силата и тържеството на Правдата и Доброто.”

„Нашият път – ние обичаме Истината, търсим Правдата, носим Любовта, прекланяме се пред Мъдростта, служим на Доброто.”

„Хубавият живот отминава и не се застоява. За в бъдеще той ще ни срещне още по-хубав и по-богат!”

„Голямо изкуство се иска от ученика, за да намери светлия път, всред този шум и суетня на съвременния живот.”

„Има хора, които носят ограничението и робството със себе си. Каквото и да приказват, те не са свободни, и на другите не дават свобода.”

„Който може да живее при мъчните условия, може да живее и при добрите условия. Много хора като имат добрите условия, не умеят да живеят в тях.”

„Молитвата е най-важната работа на ученика.”

„Колкото по-остроумна е една теория, толкова е по-далеч от Истината. Истината се изразява просто, ясно, свършено.”

„Моралната сила иде от Правдата. Нема ли Правда, няма морална сила. Който пренебрегва моралната сила, ще загуби всичко.”

„Да отричаш Бога, значи да отричаш Правдата, Доброто, Истината. Бог се изявява чрез тях.”

„От край време в душата на човека се борят Доброто и Злото. Тази борба достига своя апогей в душата на славянина. Тук конфликта е най-драматичен и най-трагичен, защото тук е определено да стане развързката.”

„Личният живот е малък, незначителен. Той добива смисъл, значение и сила, когато е посветен в служение на Великия живот. Тогава намира

своето призвание, своето място в него. Тогава той вече не е той – малката искра, но това е вече Великият Божи живот.”

„Идва едно цветенце през Пролетта, израства, дава живот, дава цвят и плод. На есента си отива, но на Пролет пак идва. Какъв хубав закон на живота е това!”

[14 ноември 1961 г. - Замина си нашия обичен брат Георги Куртев.]

„Когато един твой приятел си заmine за другия свят, в тебе се увеличава живота, силата и светлината. Някой пита: „Къде е?” Той вече не съществува като форма във времето и пространството, но той е извън времето и пространството, т.е. в големия живот. Т.е. вътре в нас.”

„Много сърца туптят в едно велико сърце. Те са негови клетки. Това е Братството.”

„Верните на Господа при всички условия. Това е Братството. Някой ще запита: „Колцина са те?” Поета отговаря: „Колкото морския пясък, колкото звездите на небето.”

„Когато един твой близък си заmine за другия свят, той влиза като сила в душата ти, той присъства вече в твой живот, той живее в тебе. Една нова сила се пробужда в твоята душа, една Божествена добродетел се усилва.”

„Как ще ти се изяви твой заминал приятел? Той няма форма, за да го видиш, нито глас да го чуеш, но той ще се изяви в твой ум, в твоето сърце. Това изявление е толкова реално, както когато той имаше материална форма.”

„Когато шлифоват диаманта, има чукане и търкане. Може ли да се каже, че страда? – Не. Майстора работи над него, разкрива неговата красота, изявява една своя идея. Всяко мраморно камъче разказва малка история от живота на Земята.”

„В живота има една майка, и тя живее в сърцата на всички майки.”

„Божие то благо, е благо за всички. Никой не може да ни лиши от Божиите блага. Казано е: „Ето Царството Божие вътре във вас е.” Отвори сърцето си за Божиата Любов, ти си в Царството Божие. Отвори ума си за Божествената светлина – ти си в Царството Божие. Затова в Молитвата е казано: „Въдвори Царството Си в нашите души.”

„Дето е Господ, там съм и аз” – казва Учителя. Да живееш с Бога, това е Царството Божие. Съществуване извън времето и пространството. „Нека Твоите светли Духове на обичта, вярата и надеждата да пребъдват в нас сега и всякога заедно с тебе.” Нашите близки, приятели, тези, които ни любят, живеят в нас.”

„Истината, това е виждане. Който мисли – вижда. Поета вижда, музиканта вижда, ученика вижда. Христос отвори очите на слепия.”

„Прави са комунистите да ни гонят. Ние сме противоположност на тях – другия полюс.“

„Животът е велико течение – могъща, прекрасна река! Никакви окови не могат да я оковат и да я задържат. Тя разпуква коравите форми, отнася всички прегради. Живота е вечно движение, изобилие и радост. Форми създава и форми руши. Той е в тях, но е и извън тях. Ние го наричаме „Живот Вечен“, „Живот преизобилен“, „Живот на благия Божи Дух“. С Него ние сме едно.“

„Живота на Любовта е един. Той може да взема много образи, може да се изяви в много форми едновременно, но може да вземе пак един образ. Когато и както да се изявява, това е великия, вечния живот на Любовта – дихание Божие.“

„Природата допуска да направи човек своите опити, но всеки опит да коригира човек природата, заплаща за него скъпо. Учениците със своя порочен живот сами приготвяват силите, които ще ги разрушат един ден.“

„И в природата има метеорологична служба. Какво ли би правил самонадеяния днешен човек, ако природата понижи само с няколко градуса температурата и всичко замръзне?“

„Работата е там, че живота не е само рефлекс. Вярно е, има и рефлекс, но има и нещо първично, което иде от Вечния извор. То е същественото, то е важното.“

„Като работим по Високия Идеал, ние работим за Бога.“

„Днес учениците от всички Школи се подлагат на изпит. Тук са представени разните Школи. Най-слаби са военните, във всяко отношение. Това са хора без идеи, без“

„Всяка тревичка расте по Божие повеление, и всеки цъфти, и всяко дръвче принася плод, защото Бог повелява това.“

„Струва си, ако трябва човек да умре за правото си да мисли. Христос казва: „Не само с хляб ще бъдеш сит.“

„Мислите и чувствата се привличат и отблъскват по същите закони по които и телата. Едно съзнание привлича съответни мисли и чувства.“

„Сега хората опитват, че живота без Бога е Ад. Добрите условия са първо в сърцето, ума и волята. Нема ли ги там, няма ги и отвън. Има ли ги там, където и да бъде човек, добрите условия са с него. В работата намираме спасение от затворничеството.“

„Освобождението е в мисълта. Живота на свободата е в Любовта – Великия свят, където човек е свободен. Това е пътя към Царството Божие – Любов към Бога.“

„Ние не увещаваме хората да следват нашия път, но онези, които са определени за това, ще го намерят. Които отричат Бога, не отричат Бога като някакво същество, но отричат добродетелите, силите на Божествения живот - Любов, Мъдрост, Истината, Правдата, Добродетелта – принципите върху които е положен Божествения живот. Отречеш ли тях, изключиш ли ги от живота, не ги ли пазиш, това е отричане от Бога, пагубния път по който днес хората тръгват.“

„Ние проповядваме Бога Живаго.“

„Казано е: „Тръс смазана нема да настъпи, и замъждяло кандило нема да угаси.“ Не презирай падналия, не отхвърляй слабия.“

„На последната екскурзия на Витоша, която направихме с Учителя, Той каза: „България трябва да пази пълен неутралитет.“ Това е повелението на Бялото Братство за българския народ, но то е повеление и за Братството.“

„За всеки човек има поне едно любящо сърце, което го крепи и му дава сила. Заради това любящо сърце, и ти трябва да го обичаш този човек.“

„Помисли само какво голямо богатство съществува, колко много същества има! Това е великия Божи живот.“

„Времето и пространството разделят какво? Ръката не може да докосне, погледа не може да достигне, но мисълта и обичта преодоляват времето и пространството. Те достигат онези, които обичаме. Връзката не се прекъсва.“

„Опасно е това, че днес хората не искат духовната култура, отхвърлят я, те искат само материална култура, блага и развлечения. Те лишават човека от духовните ценности. Човек остава безпомощен, играчка в ръцете на слепи сили.“

„Бялото Братство не създава центрове на сила, власт и богатство. Те са центрове на злото. В пътя на страданията, много пъти ще срещнеш Господа, благ и милостив.“

„Ние проповядваме Бога, великото разумно начало. Бога най-напред можем да познаем в себе си, а после и отвън.“

„Закони има. Живота е построен върху велики закони. Не да се създават други, а да се изпълняват Божиите закони.“

„Ние работим върху човека. За нашата работа обществения строй нема значение, стига да е свободен и толерантен. Важно е човек да дойде до Вечния Живот, да го вижда и познава. Вечният живот не зависи от условията.“

„Когато и както да се обърнал човек към Бога, колкото и несъвършено да си Го е представял, всякога е намирал помощ и подкрепа. Човек расте и се усъвършенства в познанията на Бога.“

„Любящото сърце и светлия ум познават Бога. Бог има ръце, очи, лице. Ръката на майката и ръката на бащата – това са Божиите ръце. Ръката, която дава на гладния късче хляб е Божията ръка. Погледа на любящото сърце, това са Божиите очи. Ако не познаваш Божията усмивка, какво познаваш тогава?”

„Бога ще търсиш и в пространството, и в неговите закони, сили и форми на живота. Навсякъде Бог се изявява в необозримо разнообразие.”

„Учителят казва: „Любовта има 35 милиона форми.” Ние проповядваме Бога – знайния и незнайния, видимия и невидимия.”

„Най-хубавото в живота – поезия, музика, красота, най-хубавите мисли и чувства, най-хубавите постъпки са вдъхновявани от Божия Дух. Бог присъства в тях.”

„Много са формите на робството. Те се менят през вековете, а освобождението е само в пътя към Бога.”

„Благотворното влияние на Школата на Учителя се чувства по цялата Земя. Тя е център на разумен, здрав и красив живот. Мисълта на Учителя прониква всичко.”

„Можеш ли да доловиш какво същество седи зад един плод, зад едно цвете, зад едно малко същество? Това е истинското виждане.”

„Разбира се, ние сме свободни щом пътуваме в Мировото пространство на такъв хубав кораб, наречен Земя – Анхир.”

„Онези, които искат да ни направят зло, не знаят ли, че ние сме учили изкуството да превръщаме злото в добро?”

„Тук човек се примирява с времето. Нека си тече времето, а ти гледай във Вечността.”

„За създаването на един плод, какви разумни, интелигентни същества са работили! Може ли да разчете човек какви са тези същества? Качествата на плода говорят за тях. Плода е изявление на техния живот. Да прозреш през външните форми, и да дойдеш до съществото, което живее в нея, това е виждане.”

„Говорят „Расова дискриминация”. Различието между хората не е по цвета на кожата, а по сърцето и по ума.”

„Сега човечеството преживява „Мировата революция”. До какво ще доведе тя? – До освобождение или до унищожение на човечеството?”

„Всичко хубаво, което сме живяли е запазено, както в семенцето на плода е запазен живота на дървото. Един ден ще му се дадат условия да израсне наново. Какви велики закони направляват живота! Те определят срещите на душите. В тези закони се изявява Божията Правда.”

„Този, който ще реши въпроса кога да изляза от затвора е Господар и на живота.“

„Човек е свикнал да мисли само за себе си, като че той е център на всичко. Мисли за Великия Живот и бъди едно с него. Това е широта и освобождение.“

„Олтаря е свят, защото Бог присъства. Човешкото сърце е Олтар. Бог трябва да присъства в него.“

„Времето е изгубено, когато човек не знае как да го използва. Времето, което сега ни е дадено, то ни е дадено да се подготвим за бъдещата си работа.“

„Един пример из живота ни с Учителя: В Айтос стария брат Сапунов и бай Георги са се нагласили да бият попа, защото попа хули Братството и Учителя от амвона. Никой не знае за това, само те двамата са си определили кога да набият попа. Но в предвечерието получават писмо от Учителя. Между другото Той им казва: „Вие се каните да биете попа, но ще знаете, че ръката, която бие, не е благословена!“ Те остават поразени от това! Кой е казал на Учителя, когато те с никого не са споделили това? И отказват.“

„Това е виждане за Цялото. Човешкият живот е лъч, който излиза от Бога, отива в Безкрая и се връща пак към Бога – през цялата Вечност. В страданията страдай дълбоко и пълно. Това са свещени мигове, не ги пропускай, не убивай времето, нито го запълвай със забавления. Страданията са път към Бога. „Един ден човек ще благославя страданията“ – казва Учителят. В страданията бъди съсредоточен да разбереш какво иска да ти каже Бог. Да доловиш и най-малкия оттенък на Неговата мисъл и чувство. В живота има гълбини, които са достъпни за човека само в страданията. Ученикът благодари за страданията. На Земята всяко нещо започва и свършва. Това показва, че то е само част от един вечен процес. Във временното, трябва да виждаш вечното, в частта – Цялото. Тогава може да се разбере и частта. Трябва ли тогава да иска човек временното да бъде вечно?“

„Ако не можеш да видиш Божията ръка, която ти подава късче хляб, какво виждаш тогава?“

„След всичко, което властта направи на Братството, къде мога да бъда аз другаде, освен тук?“

„Много хубави дни сме видели ние, и още много хубави дни ще видим по милостта Божия.“

„Ученикът живее в своя свят при всички условия – работи и мисли. Може ли да се каже, че той е в някакъв затвор? – Не.“

„Ние сме тук за нашето право да мислим. Струва си човек да плати всичко за това право.“

С присъствието си тук в затвора, ние казваме: Онези, които приказват за мирно, съвместно съществуване, и за веротърпимост, Правда и Свобода, не говорят истината.“

„Има два свята – света на безлюбието и света на Любовта. Света на безлюбието се шири навред. На всяка крачка го срещаме. Ние искаме да покажем на хората света на Любовта. Най-красивите прояви в живота се дължат на него. Това е първия лъч на изгряващото слънце, това е най-чистата вода от главата на извора. Ние сме тук, за да мислим.”

Обични брат Боян, Където и да бъдем, ние сме в Школата на Учителя. Трябва да даваме пример на разумност, доброта, на вяра и постоянство, на сила и устойчивост. Това е нашия път – радостни в страданията, силни в мъчнотиите. Ние идем от един голям свят. Важно е да останем верни на нашия свят. Да мислим, чувствуваме и постъпваме според неговите закони и изисквания. Тогава от какво има да се боим? Идеята за Братството е жива. Това е живота на нашия свят. Той се изявява тук на Земята във форми, в дела, мисли и чувства. Това е живот, който сме опитали и опитваме. Идеята за Братството е жива в сърцето и е Божията Любов. Тя е като семенце. Тепърва ще израстне и ще принесе плод. Ех, днес Ирод пак гони детето, търси да го погуби! И детето, трябва да бяга в Египет. Такъв е закона. Но ще дойде и втория момент: „От Египет повиках сина си.” Това са мистични моменти, т.е. те всякога стават. И сега, трябва да се изпълнят. Всичко, което става има своя дълбок смисъл и значение. Учениците разбират тези моменти.

Непрестанно мисля за бъдещото ни устройство, постоянно мисля за нашата работа. Когато се срещнем, ще споделяме всичко. Братският живот водете спокойно, разумно, според условията и възможностите. Сега ние сме по-силни, по-сплотени, по-единни от всякога. Поздравявай приятелите от мен, подкрепяй ги непрестанно! Без страх бъдете. Смели бъдете. Ние сме ученици на Учителя. Когато настане удобния момент, ще искаме да ни върнат книгите, които ни взеха. Според решението на Върховния съд нашата книжнина не е забранена.

Обични Брат Боян, Където и да сме, при каквито и условия, дали в този или в онзи свят, ние сме работници за Царството Божие! От тука иде нашия Мир. Каквото страдание и мъчнотии да срещнем в този път, те могат само да ни радват. Това е нашето служение. Затова сме дошли на Земята. И тъй, ние вършим работата си при всички условия. Постоянно мислим за нея с Любов и в нея ние сме всички заедно с нашия обичен Учител. Този е пътя, който Учителят ни показва. Този е нашия път. Тези дни чета беседата „Високият идеал”. С каква Любов е дал Учителя тази беседа! Само Любовта може да изпее такава свършена поема! Този е езика с който трябва да се говори днес на хората за Бога. Много съм мислил за новия език, който трябва да намерим, и с който трябва да говорим на хората. Учителят е дал образци. Трябва да изберем такива беседи от Учителя, да ги подредим и издадем в отделно томче: „Избрани беседи на Учителя.” Да ги преведем и издадем на всички езици. Почнете от сега да подбирате такива беседи. Поздравявай приятелите от мен, поддържай жива връзка с тях!

Работете спокойно, с Мир и постоянство, с Любов и Вяра. Ние знаем – ще се изпълни Божествения план на Учителя за делото Му.

Когато Любовта посети едно сърце, някъде в Космоса се туря началото на едно Слънце.

Ето птичката, която прави гняздото си, Бог работи чрез нея.

„Бог е Любов. Бог присъства навсякъде. Да Го откриеш, да направиш връзка с Него, това е изкуството на ученика.“

„За да мислиш по известни въпроси, трябва да имаш вътрешна сила. Мисълта трябва да се отхранва, тъй както майката отхранва детенцето си. Света в който живеем, намираме материя и живот, но има и много още неща, които не познаваме. Ученикът черпи от Вечния източник. Бог взема много образи и ни Се изявява по много начини. Човек устоява с Божествените добродетели. Те са силите, които Бог му е дал да се бори. Молитвата не е задължение. Молитвата е живот, който изпълва душите ни. Тя е въздуха, който дишаме, небесния хляб, с който се храним, живата вода, която пием.“

„Христос казва: „Който пие от тази вода, няма да ожаднее во веки.“ Молитвата е първата работа. При каквито условия и да се намираме, тя разкрива Божествения живот в нас.“

„Бог не е нещо външно, Той е нашия живот. Бъди човека, който като намери „Многоценният бисер“, продаде все що имаше и купи го.“

„Който живее с Бога, живее в Райската градина. Раят е състояние, а не място. Христос казва: „Ето, Царството Божие вътре във вас е.“

„Върши всичко от Любов към Бога. Това е всичко.“

„Един Бог, Един път, Една Истина. В Молитвите Учителят е дал пътя към Бога.“

„Смъртта не е най-голямото нещастие! Има неща за които човек полага живота си. Да изгуби тях, това е по-тежко от смъртта.“

„Една хубава постъпка вдъхновява, една хубава мисъл вдъхновява, едно хубаво чувство вдъхновява, една хубава извършена работа вдъхновява. Това е първият лъч на изгряващото Слънце.“

„Многото желания отслабват човека. Едно желание, една мисъл, един идеал.“

„Тук работата ми е убежище – врата към моя свят. Работата ми е прикритие, завеса за моята самота сред множеството.“

„Някои търси изключително щастие, само за него определено. Не търси такова щастие. Твоето щастие да не се отличава много от щастieto на хората. Изключителните неща са само в тесния път.“

„Хубаво е лъчезарното небе над теб, върховете да се издигат наоколо, и езерото да плиска водите си в нозете ти. Всичко е хубаво, когато Бог живее в душата ти. Тогава ти живееш във всичко, и всичко живее в тебе. Един плод е роден от едно хубаво чувство, от едно любящо сърце. Плодовете казват: „Живи са онези, които ви обичат.“

„Комунистите не търпят общество, което не е подчинено на тях. Затова гонят Братството. Тогава по-добре е, че ни гонят. Те не търпят живот, мисъл, деятелност, които да не са под техен контрол. На всичко те искат да турят своя печат. В Откровението е казано: „Които приеха печата на звяра на челото им, и на ръката си.“ На страданието най-подходяща мълчанието.”

„Във всеки човек живее копнежа да се пожертва за нещо велико. Като го намери, този копнеж се възпламенява в него, той чувства, че живее. На тази психологична основа човечеството е бивало увличано в големи борби, извършвало е големи подвизи, давало е големи жертви. Макар и да е тичал подир илюзии, това е повдигало човека. Голямата борба днес, ще се разрази на същата основа. Един ден, когато човек намери великия идеал – Истината, и заради него ще пожертва живота си. Ала преди това за колко миражи и илюзии ще се жертва той? На колко кумири ще служи? Един ден човек ще намери Истината. Всичко се променя, нищо не се губи, нито най-малката частица, нито най-малката енергия, нито най-малкото чувство или мисъл. Всичко се прелива и променя, само Любовта е вечна.”

„Съвременните учени изброяват факторите на еволюцията. Но те изпускат най-важния фактор – светлината. Тя е, която създава органическите форми, тя е главния фактор. Целият органически мир разкрива съдържанието на светлината. Питат: „Има ли живот на Слънцето?“ – Има. Живота на Земята е проекция на живота на Слънцето.”

„През всичките времена мъчениците за Истината са били ученици на Христа.”

„Едно желание е една отворена врата в човека. Когато човек пожелае нещо, в него идват съществата на това желание. Тъй човек се повдига, или пада. В Молитвата е казано: „Нека Твоите светли духове на Обичта, Вярата и Надеждата да пребъдват в нас сега и всякога, заедно с Тебе.”

„Ада е място на лъжа, насилие и неправда. Раят е място на Любов, Мъдрост и Истина.”

„Живей както живеят Синове Божий. Господ подготвя условията за Делото Си.”

„Невидимият свят е Господар на видимия.”

„Ти да живееш в небето, и небето да живее в тебе.”

„Виж движението на небесните светила – каква музика, хармония, ритъм има там! Виж великия живот на природата – сила, красота, изобилие, дихание Божие! Пред него човешките напъни са жалки.”

„Не търси забрава в работата. Времето е дадено да съзерцаваш Бога, да вършиш Неговата воля, да твориш с Него заедно.”

„Довършвай всяка работа, която си почнал – малка или голяма. Не оставяй недовършена работа. Недовършената работа отслабва живота и

го обезсмисля. Довършвай добре всяка работа, която си почнал. Недей свиква с условията, не оставяй да ти станат обикновени. Свикване значи заспиване.”

„Чувствай постоянно условията, постоянно работи в тях, постоянно мисли. Живота иде все нов и нов, мисълта иде все нова и нова.”

„В социализма никой не се интересува от Цялото. Всеки гледа да извърши малката си специална работа. Това е раздробяване на живота, това е живот на частиците. Живота за Цялото иде от друго съзнание. Имай вяра жива. Научи се да живееш с Бога. Това е всичко.”

„Ние сме приятели на всички, които обичат Истината.”

„В пътя на страданията не търси забрана. Пий чашата, опитвай всичката горчивина. Служи на Бога в радостта, служи и в скръбта. Всякога служи на Бога.”

„Като работим хубаво, като работим добре, ние работим за Царството Божие.”

„**Комунистите искат да нанесат удар на Братството.** Какво очакват те от това? Всъщност те могат да **засегнат само материалната страна.** Промените трябва да се извършват не толкова отвън, колкото отвътре в самия човек. Външните промени без вътрешните нищо не ползват. Работата на ученика продължава при всички условия. Тя е работа за идването на Царството Божие, тя е непрерывна. Казано е: „Въдвори Царството Си в нашите души.” Навсякъде, по цялата Земя работят **работниците за Царството Божие.** Това е Братството. Днес цялото небе работи. Братството е проекция на Царството Божие на Земята.”

„Онези, които Бог призовава ще дойдат, и ние трябва да вършим работата за която сме пратени. Бог се изявява в живота, в мисълта, в творчеството.”

„Мисли винаги за Царството Божие. Условията са условия. Може да ги наречем добри или лоши. Важен е живота в тези условия. Той е същественото.”

„Вечният живот създава ума, сърцето и телото за свой дом. Домът е временен – живота е вечен.”

„Колко време ще бъде тук, то е определено. Изчакай времето с търпение и благодарност.”

„И днес Каин – човекоубиеца, ходи по Земята печален и самотен.”

„Тури печата на мълчанието.”

„Ние не проповядваме материализма. Това не е въпрос на вярване, а на виждане.”

„Тъжно е да срещнеш човек превит, огънат, сломен! Тежко е да видиш човек заставен да говори това, което не мисли. Сега е време за страдание, време за служение – свято време. Дни на страдания и скърби – свещени дни, благословени дни!“

„Когато управниците на един народ са безумни, зли и жестоки, това е наказание на този народ, резултат от лошия му живот.“

„Когато ставаш сутрин, свързвай се с Великия живот. Когато сядаш да се храниш, свързвай се с Великия Разумен свят.“

„Навсякъде в неизмеримата Вселена е Великия Разумен свят. Свързвай се с добрите хора. Хубавото, което носят е от Бога.“

„Някои хора искат да избегнат труда, искат да надхитрят природата. Орелът прави гнездото си високо. Когато малкото порасне, орелът му показва как да лети. То трябва да има смелост да се пусне в пространството. Ако се уплаши и падне – свършено е с него! И с човека е същото, ако срещне Доброто, и не го приеме. Ако види свършенството и не пожелае да го постигне, ще падне. Днес хората седат равнодушни към Доброто. Това не е добър признак.“

„Общение с Бога, това е смисъла на живота. Тежко на онзи, който не държи на Истината и Правдата. Той ще попадне под ударите на най-строгите закони на природата.“

„Работата за Царството Божие ни обединява с всички работници по Земята. Това е Братството.“

„Да видиш Доброто и да му служиш, да видиш Истината и да я възлюбиш, да видиш Красотата и да се поклониш пред нея, да видиш Съвършенството и да се стремиш да го постигнеш, да видиш Правдата и да се бориш за нея, това е човека. Това е пътя на ученика.“

„Материалистите се борят със старозаветните възгледи на човека. Това е безпредметно. Те отдавна са надживени вече. Христос е път на Синовите Божий. Може ли да се каже, че спътниците, които хората пускат днеска в пространството са станали сами по себе си? Същото е и за небесните тела. Какви разумни същества са работили! Тука има мисъл, творчество.“

„Господ държи съдбините ни в ръцете Си. И това е изкуство – при всички условия да живееш в Царството Божие. Казано е: „Въдвори Царството Си в нашите души.“

„Животът на Царството Божие ни заобикаля. Важно е да го виждаш, да общуваш с него.“

„Комунистите се опълчиха против Братството. Всъщност против какво се опълчиха те? – Против Доброто, против Правдата, против Истината и Любвта. Какво може да очаква човек след това? Бялото Братство е Господар на Планетата.“

„Любовта не се интересува от това какъв е строя – социалистически или капиталистически. Любовта се интересува от човека. Един по един нашите добри приятели си отиват горе в Невидимия свят. От това силата ни расте. Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.”

„Щом един път се е родил човек, много пъти се е раждал, и много пъти ще се ражда. За всеки човек ще дойде часът на страданията - време за учение. Страданието е един от предметите, които се изучават в Божествената Школа.”

„Сега моите братя са в планината. Радвам се и аз с тях. Все едно, че съм заедно с тях.”

„Човек трябва да се отрече от всичко, за да намери Бога. Сърце пълно с желания, и ум, пълен с проекти са далеч от Бога. Тялото, сърцето и ума са съсъд на Божествения живот.”

„В природата има празници, които не съвпадат с календарните празници. Ученикът ги знае, той ги пази и участва в тях.”

„Във всяко същество – малко или голямо, проявите на Любовта, Мъдростта и Творчеството идат от Бога. Бог се изявява в целия Всемир.”

„Чудя се с каква лекота хората нарушават закона на Правдата! Хиляди неправди вършат. Те се трупат и създават условия за страданията. Добре, че от време на време идва едно напреднало същество, и по закона на Любовта жертва се доброволно, т.е. взема дял от страданията на човечеството. Това е Спасителят, това е Учителят.”

„През всички времена владетелите са си приличали - еднакво алчни, жестоки и противни.”

„Благодари за всяка вдишка чист въздух! Благодари за всеки извор, който срещнеш в планината! Благодари за простора, за облаците, които плуват в небето! Благодари за тревичките и за цветята! Благодари за всеки узрял плод, който ти се дава! Благодари за всеки лъч на Любовта, който иде от едно любящо сърце! Благодари за всяка добра мисъл, която те посещава! Това е Царството Божие. Това е Божието Царство – Вечното и Святото. Благодари, че си се срещнал с него.”

„Който издържа изпитанията, излиза от тях по-силен. Божественото Учение се дава на хората в определена епоха. Учениците се призовават за учение и работа в същата епоха. Идва и другото учение, което призовава хората към забавление, т.е. – приспива ги.”

„Хулиганщината е продукт на атеизма, на крайния индивидуализъм. Човекът отрича Божествения ред и порядък, неговите закони. Това е човек без закон, без чувство за отговорност, без задължения. Това е култ на крайния егоизъм - човек, който няма спирачка на желанията си, посяга и взема каквото му хареса, но не се чувства задължен или отговорен да се потруди за това!”

„Пази отношенията си към Бога. Това е Вечното. Условията се изменят. Ще дойдат по-добри условия. И нови форми ще се създадат – по-съвършени от сегашните. Вечното движение, съвършенството са закон на живота.“

„Разбирай това, което се променя, и търси Вечното начало.“

„Небесният хляб – това е Молитвата. Радостта на живота иде от срещата с Царството Божие. Царството Божие е навсякъде.“

„Работата има само един смисъл – да вършим Волята Божия.“

„Не съжалявай, че условията се изменят. Те трябва да се изменят. Ще дойдат по-хубави условия. Има нещо вечно, което живее в условията. То е същественото. Едни форми преминават, други идват – по-съвършени.“

„Разбирай това, което се променя, но познавай великото, неизменното.“

„Всяка сила е сила, докато е в Божиите ръце, докато Бог работи с нея. Остави ли я Бог, всичко е свършено с нея! Това е смисъла, да вършим Божиата воля. Затова пречки отвън няма.“

„Пророка казва: „Всеки рог ще се съкруши, всяка гордост човешка ще се съкруши.“ Учителят казва: „Гордостта предшества падението.“

„Дето има власт, няма идея. Дето има идея, няма власт.“

„Лежи телото в килията, а ти ходиш в Райската градина с Господа.“

„Пътят на жертвата води към Бога. Бог всичко движи, а е невидим. Трябва да заглъхне шума, да замлъкнат желанията, да утихне всичко. Тогава може да доловиш тихия глас.“

„Онзи, Който всичко прониква, всичко движи, всичко създава, остава скрит за човека.“

„Сред своите си дойде, и своите му Го не познаха.“

„В природата е както в човека. Има видима и невидима страна. Душата и Духът са невидими. Те са реалността.“

„Божия живот – живота на Царството Божие прониква всичко, но той е „тихий глас“. Него най-после ще чуеш. Какъв слух се иска, за да го доловиш! – Размишление, съзерцание, Молитва се иска, за да почнеш да го долавяш. Това, което шуми и гърми, което изпълня площадите, не е съществено. „Тихият глас“ повелява. Той има власт и сила! Той движи всичко. Долавяш ли „тихий глас“, ще срещнеш и душата и Духа.“

„Работата има само един смисъл – да вършим Волята Божия. Не съжалявай, че условията се изменят. Те трябва да се изменят. Ще дойдат по-хубави. Има нещо вечно, което оживява условията. То е същественото.“

Едни форми преминават, други идват – по-съвършени. Разбирай това, което се променя, но познавай Великото, неизменното.”

„Всяка сила е сила, докато е в Божиите ръце, докато Бог работи с нея. Остави ли я Бог, с нея е свършено. Това е смисъла да вършиш Божията Воля. За това пречка отвън няма. Пророкът казва: „Всеки рог ще се съкруши.” Т.е. всяка гордост човешка ще се съкруши. Учителят казва: „Гордостта предшества падението.”

„Любовта е великата сила, която движи ръката на всеки творец. Сега трябва да търсим Учителя в Неговата Божествена същина, тъй както ни се изявява в Словото. Така то е навсякъде и всякога. „Защото е твое Царството и Силата и Славата.” Това трябва да се преживее. То е велико нещо.”

„Това е пътя – да бъдеш Божия сила, Божия светлина, да бъдеш Живот Божий.”

„Бог може да се прояви чрез когото иска – и чрез човек, и чрез тигъра. Всички форми са създадени да се прояви Бог, когато Той поиска. В друго време те могат да се проявяват както си щат. Бог може да се прояви чрез тях само един миг. Но този миг оправдава тяхното съществуване.”

„Докато злото е в човека, все ще се прояви навън, независимо от това в какъв обществен строй живее човек. Затова строя не е съществен. Важно е човек да се възпитава, колкото и да е трудна и продължителна тази работа. Това е единствения път, това е Школата на Учителя.”

„И в тази епоха Адам излезе от Райската градина, т.е. не поиска да учи в Божествената Школа, а отиде да копае земята. Учителят го призова да учи, а той отиде да се забавлява.”

„Духът носи всички блага, Духът носи всички условия. Духът е всичко. Разумното начало е всичко.”

„Духът на Истината, Който от Отца изходи. Истината ще ви направи свободни. Силата е в Истината. Който има Истината е силен. Приемайте Истината, за да бъдете свободни и силни. Лъжата обезсилва човека. През всичките събития, които стават и които предстоят, минавай като ученик – верен и истинен. Работата на ученика продължава при всички условия. Големите строежи, които знаем в историята и сега не ме възхищават. Където и да ги срещна, в която и култура, те са паметници на робството. Светилището трябва да остане скрито. Стъпи ли човешки крак там – ще го оскверни.”

„За работата ни в бъдеще: не трябва да се повтарят грешките на миналото. Истината няма нужда от власт, нито от богатство, нито от сила, нито от организация да я пази. Нема нужда да се създават центрове подобни на Тива, Делфи, Ватикана, Кремъл.”

„Само злото се организира. Доброто е живот на Божия Дух. В него е единството и хармонията на Цялото. То няма нужда да се

организира. Зад най-малката негова проява, седи Цялото. В света злото се бори против себе си. То създава тези борби.”

„Семенцето, което Учителят пося, расте в тишина, расте в Мир.”

„Живота на Братството е живот на Словото Божие – Живот Вечен. Това е важното, живота ни с Господа да бъде непреривен. Как си представят хората пречистването? То е минаване през огъня на страданията. Всичко непотребно изгаря, остава същественото. Това е освобождение. Който разбира, благодари за страданията.”

„Природата е рамката, съзнателния живот е картината, същественото. Това е живота с Бога.”

„Ние сме сила Божия. От какво има да се боим, за какво има да се безпокоим? Ние сме радостни при всички условия.”

„Времето е проекция на реалността върху екрана на съзнанието. Има съзнание – има време, няма съзнание – няма време.”

„Положението на брата иде от отношението ни към Бога. Брата е готов да подаде ръка на онзи, който е в нужда. Където и да се намираме, ние трябва да вършим работата си. Събуди се спящия Дракон. Възроди се Духа на старите монголски завоеватели.”

„**Бялото Братство работи сред славянството.** То ще го тури в пътя на неговата мисия.”

„Ние принадлежим към Великото Всемирно Братство на онези, които любят Бога. На тази фамилия принадлежат най-светлите образи в историята на човечеството. Те бележат светлия път на неговия възход – път на служение и жертва. Път, осветен от Христа и от нашия обичен Учител, път на учениците! – Да бъде благословен Господ!”

„Усилието на човека да проникне в Космоса чрез техниката е безплодно. Ако е за пътуване в Космоса, ние и сега пътуваме с нашата Земя. Какъв по-хубав космичен кораб! Пространственото познаване на реалността, няма да задоволи човека. Истинското познание иде от Духа. Тогава човек вижда. Духът разкрива Истината.”

„Пътуването на човека в Космоса до планетите и Слънцата е предвидено, но то няма да стане чрез изстрелване на механизми, и не през където и да е, и когато и да е. Има пътища в космичното пространство, има централи. Които ще пътуват, ще се обаждат за къде ще пътуват, за да им отворят пътя. Човек ще се свърже с тях. Те ще го включат в течението за онзи свят, за който той отива.”

Без връзка с този разумен център, не можеш да пътуваш в Космоса. Висока интелигентност и разумност се изисква за тези пътувания! В бъдеще космичните кораби няма да се изстрелват като снаряди или ракети, а ще се движат по онези пътища, по онези космични силови течения, които свързват небесните тела и ги движат. Ще се използват същите тези сили. Човек тепърва ще изучава тази наука.”

„Сегашните опити са детински. Те приличат на хвърчилата, които децата пускат по вятъра.“

„Молитвата посочва нашия път, работата, която ни предстои.“

„**Животът е космичен.** Той изпълва Космоса. Той не е присъщ само на едно небесно тяло. Живот има при всички състояния на материята. Тези състояния на материята съответстват на степента на съзнанието. За Разумния свят космичните пътувания са обикновено явление. За това има наука, има знание, има методи. За бъдеще човек ще изучава това. **Нашата Земя е посещавана от същества, жители на други планети, светове и Слънца. Те идат и си отиват. Ние ги срещаме и разговаряме с тях.**“

„Какво нещо са безбройните форми на живота? Те разказват за живота на далечните светове. Един кристал е уред на едно велико същество, което изучава нашия свят. Един бръмбар, една птичка, едно цвете – всяка форма на живота, това са уреди, с които велики същества посещават нашия свят и го изучават.“

„Човек трябва да има отношение към тях – виждане трябва.“

„**Ние сме свидетели на много безумия.** Те дойдат, преминат като природни бедствия. **Великият Разумен свят е вечен,** а ние трябва да бъдем търпеливи.“

„В древността наричаха насилниците тирани. Те никога не са били трайно явление.“

„На голямата скръб, най-подхожда мълчанието.“

„Сега оценяваме всичките условия, които Бог от начало още ни е дал. Сега оценяваме всички условия, които Учителя ни даде. Душата ни изпълва благодарност. Наистина благ и милостив е Господ. Ние сме най-щастливите хора на този век! Ние бехме с Учителя.“

„Ако става въпрос за затвор, света на злото е най-страшния затвор. Много трябва да работи и учи човек, докато излезе от него. Свободата е в света на доброто. Там има мир, знание, светлина и свобода.“

„Каквото отношение има човек към Бога, такова ще бъде и отношението му към хората.“

„Ние не просим милост, а искаме Правда. Ако не отдадат правото на Бялото Братство, ще опитат, че закона на Правдата е много строг.“

„Страданията укрепяват Духа, закаляват волята и тялото.“

„Нашият път е служение в Дух и Истина, а не в създаване на материални блага. Създаде ли се център на власт, богатство и сила, идва злото и го обсебва.“

„Аз съжалявам комунистите, защото те което вършат, е противно на това, което говорят. Само който обича Истината има бъдеще.“

„Живота на Космоса е многоизмерен, а ние познаваме само едно безкрайно малко сечение от него.“

„Всички, които се свържат с българския народ за добро, ще имат успех. Всички, които се свържат с българския народ за зло – няма да имат успех, ще пропаднат. Тук действа един закон. Българският народ е в златния си век. Т.е. Бялото Братство работи сега в него. Божият Дух присъства. Това е епоха. Божият Дух не търпи зло, неправда, не търпи лъжа и лицемерие. Комунистите извършиха голяма грешка като почнаха гонение против Бялото Братство. Те не разбират закона.“

„Всъщност какво е едно ухание, дъх на роза или на теменуга, или на шибоя, или на белия крин? То е като лъч, който иде от някоя далечна звезда – слаб, едва доловим. Човек го възприема като аромат. Впечатлението достига мозъка. Тук то се усилва милиарди пъти, явява се една мисъл, или едно чувство. Това е превод на живота от един далечен свят. Човешкият мозък е чудно устроен. Той има способността да усилва и най-слабичките лъчи, които идат от далечни светове – усилва ги милиони и милиарди пъти. Така на екрана на съзнанието се проектира космичния живот като мисъл и чувство. Ето всекидневните чудеса. За какво разказва слънчевата светлина? – Приказки за живота на Слънцето, за съзнателния живот. Всички блага, които тя ни носи, разкриват пред нас живота на Слънцето.“

„Хората се възхищават от механизмите, които те самите са създали. Аз се удивлявам на малките същества, които живата, разумна природа е създала. Колко способности е вложила тя в едно такова малко същество, в една пчеличка, в една птичка, и каква красота! Човек ги изучава външно, това е добре. Но той още не знае предназначението им в живота на Цялото.“

„Дето е Господ, там съм и аз. А сега ни остава само това – живот с Господа, живот с Учителя, т.е. остава ни най-същественото.“

„Върши всичко заради Божията Любов, която е в тебе. В Него е силата. Той е носител на живота.“

„Времето е сила. Тя се акумулира в живота и пак се освобождава. В страданията душата намира сили за работа. За да се извършат някои процеси в съзнанието, човек трябва да мине през огъня на страданията.“

„Ние не сме пеперуди да ни хванат в мрежите си, нито риби, да ни хванат с въдиците си. Не сме и птици, за да ни улучат със стрелите си. Ние сме като светлината – неуязвими и неуловими. Навсякъде, където ни приемат – отиваме, и сме винаги там, откъдето идем. Ние пътуваме в този космичен кораб, тъй удивително устроен! Пътуваме милиони години, пътуваме за някъде. Закъде? – Капитана знае. Пътници слизат на едно пристанище, други се качват. Пътуват от пристанище до пристанище, а кораба продължава пътя си – далечно плаване. Кръг ли описва кораба? Обикаля ли около някой център? Ще повтори ли станциите си? Това са загадки. Пътниците малко знаят. Какво са 50-60-100 години пътуване?

Космичния кораб, наречен Земя – Анхира продължава пътуването си във Вечността.”

„Търсенето на Истината е право от което човек никога няма да се откаже, каквито жертви и да му струва това, Той, ако ще и живота му да вземе. Ако човек се примирява със смъртта, която всичко му взема, защо да не се примири и с условията? Важна е Истината.”

„Свободата седи в това да бъдеш в съгласие с Божествения ред и порядък, с неговите закони и сили.”

„Има едно мъчно изкуство – да излита човек от ограниченията в света на душата – свят обширен като Вселената.”

„Който обича Бога, обича и ближния си. Ние се възхищаваме от живота, а не толкова от техниката.”

„Какви чудеса виждаме в малките органически форми! „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа.” Силата е в единството с Бога.”

„Човек, който няма една свещена идея, няма сила. Човек трябва да има Божествен, Свещен идеал, за да се бори и устоява.”

„Видях крушението на хората без идеал. Каква трагедия!”

„Да си присвояваш всичко хубаво, което другите са постигнали, а тях да гониш да търсиш да ги погубиш, какъв морал е това?”

„Поезията е по-близо до Истината от науката.”

„Не е само биологичния органически начин, чрез който живота се изявява. Има безброй много начини чрез които живота може да се изяви. За живота няма пречки. Той присъства навсякъде. „И виделината свети в тъмнината, и тъмнината я необвзе.” Живот има при всички условия, само че формите му са различни.”

„Растенията и животните са космични кораби, чрез които напреднали същества от далечни светове посещават Земята. Откъде ли идат тези космонавти? Всички те, за да дойдат на Земята, трябва да минат през Слънцето, т.е. пътуват със светлината.”

„През колко трансформатори минават те, докато дойдат до нас?”

„Слънцето е главната разпределителна станция. Чрез светлината те създават своите форми – тези удивителни апарати, които ние наричаме организми.”

„Злото не е присъщо на дадена система на управление, нито на раса, народ или класа, но то прониква в тях. Злото иде от едно естество в човека. Промените в обществения ред не изменят положението, злото вирее на всички почви. Трябва дълбока, търпелива работа върху човека,

съзнание и разбиране и голяма любов, да се даде подтик на Божествените добродетели. Само Божествения живот спасява от злото. Това е Школата на Учителя."

„Да се опълчиш против Бялото Братство не значи да се вземат само мерки отвън, да се наложат ограничения. Повече то седи в това, че хората потъпкват Правдата и отхвърлят Истината. Бялото Братство е образ на Божиите закони на Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Доброто. Който тях отхвърля, той се бори с Бога. Какво може да очаква? Такива немат бъдеще."

„Днес осмиват религиозните хора, че някои от тях говорят неразбрани езици, правят странни движения. Ами че сегашните хора вършат същото! Какво са масовите събрания с викове, ръкомахания, скандирания? – Същото масово обсебване."

„Един ден човек ще дойде до великите двигатели на живота – Любовта, Мъдростта, Истината. Тогава ще се отворят вратите на Космоса за него, и той ще пътува до Планетите и Слънцата на Вселената. Учителят ни е говорил за това."

„Света на музиката, на тоновете, на мелодията, ритъма, хармонията – чудесен свят! Света на светлината, на багрите, перспективата, формите – чудесен свят! Ние търсим Бога в красотата."

„Сега ние живеем щастливото време на нашето служение, на нашата борба. Да бъде благословен Господ!"

„В Царството Божие има единство, хармония, ред и порядък. „Моето Царство не е от този свят." Хората все се делят и се борят помежду си. Каквото име и да носят, всички те си приличат."

„Радостите и скърбите са момент на Вечния живот. Него трябва да търсим в тях. Тогава човек може да ги разбере."

„Присъстваме на раждането на една нова религия – атеизма. Тя има свой култ, канони, догми, форми, обреди. Това е езически култ – най-обикновен."

„Какво богатство е скрил Господ в човешките души! Струва си и тук да дойде човек, за да ги види. И тук Господ ни показва Своите съкровища, скрити в най-скромните форми, както бисерите в мидата. Отвори се внезапно, покаже бисера и пак се затвори. Оставам учуден от красотата и силата, скрита в такива прости и обикновени форми! Усмивам се и благодаря. Това е съкровището на смирените. Ние не искаме милост, а търсим Правдата. Ако не ни я дадат оставаме в благоприятното положение – „Блажени гонените заради Правдата." „Любете враговете си!" Т. е. благодарете че злото, което е в тях не е във вас. И тъй ние продължаваме работата за освобождението на човека от злото чрез доброто."

„Да проповядваш Божественото Учение на хората не ще рече да им предаваш някакво вярване, а да им покажеш един живот. Щом мислим, Бог е с нас, щом обичаме – Бог е с нас."

„Всички организации, които човек е създавал досега за борба със злото, то ги и обсебвало и е използвало силата им за себе си. Хората мислят, че се борят с него, а всъщност му служат. Злото използва всичко, което подтиква човека към подвиг и борба и го издига като знаме. То използва това за себе си.“

„Когато си на изпитание, чувствата пази. Те са сила. А от желанията се освобождавай. Те са излишен товар в трудния път.“

„Казват: „Времето е пари.“ Човешка глупост, която много често се повтаря и днес! А всъщност времето ще почувстваш, когато то не е за тебе пари.“

„Красотата на преходните неща е в това, че те преминават, те са в движение. Красотата на вечните неща е в това, че те са вечни, т.е. идеал към който се стремим. Вечните неща нито се явяват, нито преминават. Те са навсякъде, те са всякога.“

„Благодари за всяка промяна, в нея се изявява волята Божия. Ако немаше промени света би бил неподвижен, мъртъв.“

„Има подобие и съответствие между времето на Давида, Христа и Учителя. Това е паралел. Давид е син Есеев, Христос е от коляното Есеево, от корена Давидов. Давид е овчар, той казва: „Когато лъв или мечка нападне стадото и отвлече овцата, аз ги настигам и отървавам овцата.“ Христос казва: „Аз съм добрия пастир.“ Давид е цар Израелев и Христос е син Израелев. Цар Саул преследва Давида, Ирод гони Христа. Юнatan – синът на Саула е приятел на Давида. От учениците на Христа на него отговаря Йоан – любимият ученик на Христа. Ако проследим женските образи от двете епохи ще видим, че и тука има паралел, има подобие. Този паралел може да се проведе и във времето на Учителя. Учениците принадлежат на същото явление. Те съпътстват Учителя. Учителят ги нарича „душите на пътя“.

„Онези, които приемат даровете на Изкусителя, ще умрат. То е път на смъртта. Само в пътя на Христа е възкресението и Живот вечен.“

„Насилието нема бъдеще.“ Тъй ми е казал Учителят. С насилието върви неправдата, лъжата и лицемерието. **Свободата седи в това да бъдеш в съгласие с Божествения ред и порядък, с Неговите закони и сили.**

„Уповавай всякога на Господа. Той ще устройва пътя ти.“

„Нищо не може да смути нашата работа! Ние сме дошли заради Учителя, ние сме Негови работници. Ние ще подаваме ръка на нашите братя в нужда, ще търсим онези, които Той е призовал. Ние вярваме в тържеството на Истината, Доброто и Правдата.“

„Зад всеки герой на живота седи едно любящо сърце, което го подкрепя. Всяко явление на живота има свой цикъл. След време то пак ще се яви по закона на ритъма.“

„Хората обичат да се забавляват, те са като децата. Те търсят забавите и днес пак им ги дава. Ние търсим Господа в красотата. Идея трябва във всяка работа, т.е. онзи Божествен център, който твори, организира, създава формите. Той създава малкото същество, той създава и световите. Виждам живота непреривен, единен, цялостен както се проектира всеки момент ритмично, музикално. Хората не схващат живота като цяло, а като отделни епизоди, като отделни моменти без връзка помежду си. То е неразбирането на съвременния човек.”

„Може да се изменят обществените форми, то не е съществено. Нашата работа продължава при всички условия. Тя е необходима при всеки обществен ред, за всички времена.”

„Бог ни се изявява чрез малкото цветенце. Чрез него Той ни показва какво може да направи Божествения център. Бог е идеал за нас. Той ни показва какви трябва да бъдем, към какво трябва да се стремим.”

„За да дойде едно благо до нас, много души трябва да ни обичат, да ни предадат Любовта на Бога.”

„Който обича Бога, обича и ближния си. Ние се възхищаваме от живота, от неговите форми, от неговите чудеса, а не толкова от техниката на хората.”

„Много човечества има в Космоса, в неизброимите светове. Някои са по-напреднали от земното. Много човечества за загивали поради злото в тях. Злото разрушава.”

„Ние сме верующи. Ние стоим пред Великата разумност, която твори, която създава всички форми и ги изпълня с живот. Тя дава всички условия за живота и всички блага. Ние малко я познаваме, и малко я разбираме. Пред нея сме като деца. Тогава идва вярата. Тя ни води като майка. Вярата иде от любящото сърце и светлия ум. Тъй вярата се опира на любящите сърца и на светлия ум. Нема ли тях – нема вяра.”

„Във формите, създадени от Бога има живот и истина. Те са непосредствени, спонтанни, винаги нови. Има форми мъртви, без живот, без истина. От тях човек, трябва да се пази. Тях обикновено населява злото. Божествените форми растат, цъфтят, плод принасят. Чрез тях Божия Дух се изявява. Божият Дух обича чистотата и истината. За да дойде Божия Дух, трябва чистота, истина, кротост, смирение.”

„Първи учениците опитват пътя на страданията. След тях иде човечеството. Учениците на Божествената Школа проправят пътя. „Съдбата на света започва от Дома Господен.” Тъй е казано в свещената книга.”

„Любовта към Бога е която ни обединява, която ни свързва, която ни прави силни.”

„Какви ли не окови не е изковавало злото за човешките души и Дух! – Напразно!”

„Всички организации, създадени от човеците са окови и всички те ще паднат като ги докосне ангела Господен.”

„Познанието на Бога е най-високото познание до което човек като дойде, определя се като човек.”

„Школата на Учителя подготвя човека за това високо призвание. Твоята вяра и твоя живот да бъдат едно.”

„Господи, Ти си моя дом, убежище мое. При Теб ще се връщам след дневния труд.”

„За непослушание Адам беше изгонен от Рая. За непослушание, своеволие човечеството пак ще бъде изгонено от Рая.”

„Отец ми работи и аз работя.” Това е най-краткия израз на Христовото Учение.

„Питат ме: „Къде беше?” – „Бях на война.” Учението на Христа е живот, мисъл, път, мироглед. Христос е нашия идеал.”

„Злото се опитва да окове Учението на Христа във форми, да го затвори в черупки, да го вгнети в калъпи и да го изопачи. – Напразно! То си остава път за онези, които Бог е повикал. Никой не може да дойде при мен, ако Отец ми не го изпрати.”

„Божественото Учение може да се изрази в различни форми временно, но то не е в тях. То е в Дух и Истина, то е в служение и жертва.”

„Всички, които искат да господстват в света нема да успеят и ще загубят всичко, защото света си има Господар. Неговата воля, трябва да изпълняват всички. Това е разрешението на днешната криза.”

„Божественото Учение е като светлината. То е навсякъде. То може да създаде форми, но не зависи от тях, не остава затворено в тях. И онези, които искат да създават форми за Божественото Учение трябва да бъдат свободни от тях.”

„Тази сутрин помирих цъфналата розичка. Дъхът ѝ напомня милувка.”

„Винаги ще помня как ме посети Господ в затвора благ и изобилен, с каква сила Се изяви, с каква доброта и красота, с каква грижа ме огради – благ, милостив, щедър и преизобилен! Бог чрез всичко може да се изяви. Вселената е Негов дом. В страданията ми се изяви Господ.”

„Най-важното е човек да поддържа връзката си с Бога. А Бог ще устройва пътя му.”

„Трябва вяра и упование. Има живот на Духа, има живот на плътта, има движение на Духа, има движение на плътта. Има форми на Духа, има

форми на плътта, има ритъм на Духа има ритъм на плътта. Има музика на Духа, има музика на плътта.”

„Един ден, трябва да разработим „Балета на Дъгата“, „Балета на Изгряващото Слънце“, „Танца на дъждовните капчици“, „Танца на росните капки“, на изворчето, на детето. – Образи, любими образи, които Учителят ни остави. Трябва да им намерим хореографичен израз.”

„Проповядвай Божественото Учение както Слънцето го проповядва.”

„Има хубави хора – способни, интелигентни, красиви, разумни, но влюбени в себе си. Това ги прави отвратителни.”

„Божественият живот не може да бъде окован в никакви окови. Ние сме в Божествения живот – едно с Него и неделими.”

„Живота ни в планините принадлежи към живота ни с Бога. Пази живота си с Бога като зеницата на окото си. Това е богатството на душите ни.”

„Всеки, който не устоява на Божествените принципи в името на които е дошъл, ще изгуби битката на живота.”

„Бог обича и гарвана и гълъба. Той може да Си послужи и с единия и другия. Гарвана и гълъба могат да свършат една работа за Господа. Всеки човек съществува, за да се изяви Бог чрез него. В това седи обичта към човека.”

„Който е преживял умирането, познава смъртта. Той има опит, знае, че живота е вечен.”

„Всичко съществува, за да се изяви Бог. Всичко съществува, за да се изяви Господ.”

„Бога никъде нема да Го намериш, но намериш ли го в себе си, навсякъде ще Го виждаш.”

„Където и да бъдеме, ние проповядваме Братството с думи и дела. Това е нашия път, нашата работа.”

„Гонят Бялото Братство. Бялото Братство се явява и изчезва, когато това е нужно. Това не зависи от човеците. Бялото Братство е всемирно и вечно.”

„Мъчнотиите в отношенията между хората идат от това, че човек чувства другите хора като нещо отделно от себе си – чуждо. В Братството човек се учи да чувства хората братя. То е едно с Великия живот. Братството – Братство може да има само в Името Божие. Това е разрешението на мъчния проблем за отношенията между хората.”

„Ние сме дошли на Земята да работим за тази идея. Това е Христовото Учение, това е Учението на Учителя, Учението за Царството Божие.“

„Лъжата е признак на слабост. Слабия си служи с лъжата и насилието. Ако и да се показва силен понякога, всъщност той е слаб.“

„В Бялото Братство има едно правило: Който дава – печели.“

„Където и да бъдем, ние проповядваме Бога със слово и дела. Това е работата ни, това е нашата мисия. С нас е Великото Братство на любящите.“

„Бог мой необозрим, вечен, вездесъщ, неуморима сила. От какво има да се боим? Ние се усмихваме на мъчнотиите. Не е ли това нашия приятел Ангела на смъртта, който ни помахва с ръка от време на време и ни се усмихва? Ние го разбираме и той ни разбира.“

„Чудни са Божиите пътища. Погледни Братския съвет! Боян страда от крака, Паша от очите си, Борис от стомаха си и е в затвора. Учениците на Учителя са на страдание, за да се изпълни Божествения план за Неговото дело.“

„Съвременният човек скептик и атеист отрича Бога със същото суеверие с което дивака вярва в идолите си. Учените казват: „Отидохме в пространството, но никъде не срещнахме Бога.“ Ако е въпрос за пространството, ние се носим в Мировото пространство с космичния кораб, наречен Земя. Човече, ако не намериш Бога в себе си, никъде нема да го намериш. Но намериш ли го в себе си, навсякъде ще го намериш!“

„Където и да бъдем, ние проповядваме Братството с думи и дела. Това е нашия път, нашата работа.“

„От Райската градина са останали цветята. Следователно Райската градина не е загубена напълно. Бог създава безброй много форми, багри, аромати, храни, за да проникне в нашите души.“

„Красотата, Истината, движението, светлината са наш свят, наш живот.“

„Ученика и тука като е, може да не бъде тука.“

„Формите на Любовта се менят, но Любовта е една и съща. Вечният Живот е в Любовта. Само формите се менят, а Любовта е вечна. Майката, бащата, приятеля, брата, сестрата, възлюбления, това са форми на Любовта. Любовта е вечна. В Школата на Учителя се изучава Любовта. Ние вярваме в нея. Аз съм тук, т.е. безкрайно малка част от мене е тука. Защото аз живея в онези, които обичам и които ме обичат. Следователно аз съм тук, и аз не съм тук.“

„Когато едно същество от един далечен свят иска да посети Земята, то си създава форма. По нея съдим за неговия характер, интелигентност,

разумност и сила. Какви форми на живота има, какво разнообразие, какво великолепие! Чудеса!”

„Тук видях човекът в страданието. Заслужава да се види това, заслужава да се опита това. Колко образи има Любовта? – Майката, бащата, приятеля, брата, сестрата, любимата. Всички те са прекрасни. Образите се менят, а тя все същата остава – Вечната и Святата.”

„А вие като живи камъни зидете се на Дом Духовен.” Божествените принципи, Божествения живот обединяват душите в едно велико Братство. Връзката между тях е Любовта. Това е Бялото Братство. То е един жив организъм.”

„В света има много механични организации – материал много, но живот – малко.”

„На хората, които живеят само за своите свещени навици не може да им се говори за Бога. Свободен е онзи, който люби Бога, пази Неговите заповеди. Ние живеем във всички, които любят Бога. Това е Бялото Братство. Христос казва: „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.” Които живеят в Бога са неуязвими. Бог ни се изявява по хиляди начини. Във всички Свои изявления Той ни учи, показва ни какви трябва да бъдем – съвършени, чисти, красиви.”

„Не дойдох Моята воля да сторя, но волята на Онзи, Който ме е проводил” – казва и малкото цветенце.”

„Тук се научих да ценя времето. Когато застанете лице срещу лице с времето, ще разберете защо е дадено то, какъв е неговия смисъл, неговото предназначение. Тогава ще можете да го цените.”

„Господ казва: „Аз Съм на страната на слабите, на онеправданите, на гонените за правда.” Навсякъде, където и да бъдеш, проповядвай и показвай Божия живот. Навсякъде, където и да бъдеш проповядвай и показвай Братството между хората. Животът на Царството Божие – това е нашия път, нашата работа.”

„Когато човек изгуби всичко, което може да изгуби, остава онова, което не може да загуби. Тогава може да види какво място заема то в живота му. То е безкрайно малко, но всичко е в него.”

„Зад решетките летят птички. Те се стрелкат свободно в простора. Как трябва да посрещаме страданията? Като ученици на Божествената Школа.”

„Телото е зад решетките, но Духът, душата, умът и сърцето са свободни.”

„Устройвай живота си с Бога при всички условия. Чудно е - човек не признава разумността, която е създала птичето перце и цветенцето, а всъщност тя е същата разумност, която работи в него и изработва машината с която си служи.”

„Какво можем ние да изискваме за себе си? – Нищо.“

„Без Бога човек отива към погибел. Нашият път е служение.“

„Бог осветява живота с присъствието Си. В Него всичко е. Без Него всичко е празно и безсмислено.“

„Ако човек не мисли, не работи, не участва в творчеството, как ще се изяви Господ в него?“

„Онези, които надменно се наричат атеисти и изповядват научния материализъм, са всъщност обикновени верующи. Те вярват и се покланят пред материалните блага, благоговейт пред тях. Обект на тяхното поклонение е близък. Какви сложни системи от обреди и церемонии създадоха те! Сложни, скучни, един безсмислен култ!“

„Цветята са проекция в нашия свят - проекция от многоизмерното пространство.“

„**Комунистите отнеха материалната основа**, която българите бяха дали на Братството. **Те не искат да отредят място на Бялото Братство** в българската общественост. И ето, ние сме работници на Братството и работим безвъзмездно. По този начин **плащаме наема за онези материална част**, която Братството ползваше. Така сметката се ликвидира. Но това е голяма загуба за българския народ. Той губи най-хубавото, което имаше – благословието на Бялото Братство.“

„Удивително, колко си приличат онези, които се съблазниха и приеха даровете на Изкусителя – властта, богатството и славата! През всички времена те са едни и същи. Всички те усвоиха неговите прийоми на работа – лъжата, лицемерието, алчността, насилието. Това е най-голямото нещастие. Тежко и скръбно е.“

„Домът Господен е навсякъде, където Бог присъства, където е Любовта. Любовта е всичко, Мъдростта е всичко, Истината е всичко.“

„Господ, Който е надарил и най-малкото същество с удивителна разумност, ще ни избави от всяко зло.“

„Чудно, колко много знания има и в най-малката тревичка!“

„**Онези, които ме туриха тук, в затвора, трябва да изправят отношенията си към Братството.** Всичко, което мислим и вършим, трябва да бъде просто, естествено, здраво. Истината трябва да живее в него. Домът Господен е Дом на Истината.“

„Красотата постепенно прониква в света. Тя ще го преобрази. Най-разумните, най-интелигентните същества работят, за да слезе на Земята Истината и Красотата. Истината и Красотата вървят заедно.“

„Срещнах мой брат по дух. Макар, че не сме се виждали, удивително сродство съществува между нас – мисли, чувства, поглед, еднаква мисъл.“

„Цветята са възплъщение на слънчевата светлина. Светлината има хиляди изявления. Тя се възприема чрез очите, чрез ума, чрез душата и Духа. Има степени на светлината. Светлината, която възприемаме чрез очите е най-малката.“

„Онзи, който е опитал най-голямото зло, нема от какво да се бои.“

„Божият Дух живее във Великото Братство. Радостен момент е, когато срещнеш един от твоите братя.“

„Злото е като огън – или ще те изпепели, или ще те пречисти.“

„Има преживени неща, които не остаряват. Колкото се отдалечават във времето, те придобиват сияние, ореол, стават святи.“

„Разговорите на Изгрева ще бъдат озаглавени „Първият лъч на изгряващото Слънце“.“

„Пригответи жертвеника. Чакай небесния огън, който да изгори жертвоприношението. Творчеството се приготвява дълго, събира се материал, опит, мисъл, преживявания, и в един момент идва вдъхновението – творчеството започва. То е като мълния – озарено и вдъхновено.“

„Божественият огън – той върши всичко. „Горящата къпина“ – това е образ на огъня на Духа.“

„Малката пълчица набира сили, приготвява трапезата си. В един момент тя ще разцъфне. Това е посещение, озарение, това е нейното време.“

„Чудни моменти има в живота! Зрънцето е посято. То разпуква обвивката и поклъва. Насочва коренчето си към центъра на земята, и кълнът към центърът на Слънцето.“

„Питат: „Има ли Бог?“ – „Има Бог“ – казва мънишкият кълн. Мънишкият кълн проповядва живия Бог.“

„Истинското творчество не се подчинява на заповеди. То се подчинява и се подхранва от Вечния извор.“

„В сърцата ни живеят онези, които обичаме и които ни обичат. Това е Вечния Живот, който се прелива от съд в съд. В умът ни грее тяхната мисъл. Петях разумни девици, маслото в светилника. Любовта е всичко.“

„Преходната красота е изявление на Вечната красота във време и пространство. В преходната красота ние се радваме на Вечната красота. Тя ни говори за нея.“

„Истината иска свободни, силни хора, които не се страхуват нито от вятъра, нито от студа, нито от глада, нито от смъртта. Истината поставя най-високите изисквания пред човека.“

„Обикновеният човек бяга от задължения, страхува се от Истината. Щом я усети, той бърза при своите кумири.“

„Хората треперят за идолите си. При тях те се чувстват удобно, уютно като в топла, смрадлива бърлога. Същевременно, съвременния човек бяга от Истината, защото тя го задължава да мисли, а той не обича да мисли.“

„Виждат онези, които обичат. Въображението е брат на ясновидството. Човек отстоява, бори се, побеждава, твори със силите и добродетелите, които Бог е вложил в него, а не поради това, че принадлежи към този или онзи народ, на тази или онази религия или класа.“

„Господ казва за Павел: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“

„Съвършенството на формата е важно, но само то не може да бъде цел. Формата се оправдава от съдържанието. Индивидуалистите се увличат по формите, изпадат в плен на красивите форми, а изгубват идеята, съдържанието. Тъй се създава едно блестящо, звучно, но безплодно изкуство.“

„Каквито и да са изразните средства – слово, звук, багри, твърд материал, във формата трябва да се влее съдържание. То е същественото. Духът не се занимава с детайли, с подробности, за него е важно съдържанието. Понякога той избира прости и не напълно съвършени форми, но ги изпълня с велико съдържание. Научи се да цениш Духа, той носи живия огън. Често в търсенето на съвършени форми, се пропиляват всички сили. Създават се форми, но съдържание няма. Духът се изявява в Сила, в Истина, в Любов, Мъдрост и Красота. Формите без него са празен звук. „Мяд що звънти или кимвал що дрънка“ – казва Павел.“

„Бог ни се изявява отвън в природата, която ни заобикаля и във всички живи същества, но Бог ни се изявява и вътре в нас – в нашия живот, в нашата мисъл и чувства, в силата, която ни дава. Това е посвещение. Да дойде Божия Дух. Христос е изразил това просто и съвършено: „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“ Бог е идеал на съвършенството. Без Бога нема съвършенство.“

Обични брат Боян, Днес има много за какво да се мисли! Живеем във важни, съдбоносни времена. Сега в славянската душа става срещата на двамата братя при жертвеника. Тук ще се извърши примирението. Тук ще намери разрешението си трагедията при жертвеника. Тук ще се извърши спасението на Каина. Затова противоречията в славянската душа са тъй остри, тъй драматични и трагични. Виж руските класици Гогол, Достоевски, Толстой, Горки с каква сила и с какъв драматизъм са поставили проблемите. Революцията, болшеvizъмът кипят от същите тези борби и противоречия. Това са мъките при раждането на новия човек, на Новия свят. Учителят дойде в тази епоха. Той е, Който носи разрешението. Той е творческият център, който идва и ръководи всичко. В Неговото Слово е даден изходният път. Само той остава за човека.

Това не може да се отмени. Сега е развързката. Учителят носи тази развързка. Ние, които принадлежим на Него, трябва да присъстваме, да

участваме в този процес, да мислим, да се молим, да работим, да страдаме, за да се извърши правилно този процес. Не е в количеството. Малкото квас много тесто подквасва. Голямо е противодействието, което силите на стария живот оказват, но Божия план ще се изпълни.

Учениците трябва да работят с Търпение, с Любов, с Вяра, с Дух и Сила. Само пътя на Истината остава. Само Истината освобождава. Сега е време за служение и жертва.

Какво става, когато Божия Дух се приближава до земята? Тя просветва и оживява. Идва живота, идва светлината, идва вдъхновението. Настава подем, творчество, ражда се една нова култура. И ние, и онези, които ни обичат и които обичаме принадлежим на Вечния Живот.

За живота ни с Бога външните условия не могат да бъдат пречка.

Когато Божия Дух ни посещава, той ни учи. Ние разбираме езика на формите, превеждаме и четем от книгата на Великата природа. Тогава иде истинското знание. Божият Дух ни учи. Той е Учителят. „Аз съм Пътят, Истината и Живота.“ Ако Истината не присъства, Вярата и безверието са едно и също нещо – все суеверие. Истината е, която осветява нещата.

Те са живи, всички, които обичаме и които ни обичат, където и да се намират – тук или отвъд, тяхната Любов достига до нас. „Храни душите ни с небесния хляб.“ Синовете Божий не могат да бъдат турени в затвор. Те са свободни.

„Съвършенството иде от Бога. Без Бога нема съвършенство. Бог е високия идеал. Без Бога човек изгубва всичко хубаво и постепенно се смъква по стълбата на живота все по-надолу и по-надолу. Когато Господ е с нас, където и да бъдем, в цялата необятна Вселена, ние сме в нашия дом, защото Господ е с нас. Тогава Домът Господен е навсякъде. За Любовта времето и пространството не са препятствие. В това седи Учението на Христа, Учението на Учителя: „Да върша волята на онзи, който ме е проводил.“

„Човеците като видят власт и сила искат да обсебят света. Това е погрешен път. „Не дойдох своята воля да сторя, но волята на онзи, който ме е проводил.“ Пътят на Христа е път на служение и жертва, на кротост и смирение.“

„Бялото Братство не може да бъде слуга на една Партия, Партията ще бъде слуга на Братството. Всемирното Бяло Братство е в цялата Вселена, в целия Всемир – навсякъде.“

„Да обсебваш всичко хубаво, което другите са създали, да направиш една бездушна компилация – това е кражба.“

„Видението на Данаила: „И видя Данаил образ голям – от земята до небето от злато, сребро, мяд, бакър, желязо и земя. И откъсна се камък не от човешка ръка и удари образа в нозете. И рухна идола, и всичко се смеси. А камъка почна да расте, и изпълни земята.“ Това видение на Данаила се отнася за сегашните времена.“

„В Откровението е казано, какъв образ на днешното време е даден там наистина: „И падна звезда голяма върху водите, върху водните

източници. И всички те станаха горчиви. А името на звездата беше пелин. И отрови водите, въздуха и земята, и не можеше повече да се живее."

"Само кротостта и смирението водят към Истината. Гордостта и Своенравие то водят към погубел. В тях са всичките заблуждения."

"Някакъв низш култ се надига в тази епоха, някакъв анахронизъм, нови заблуждения, по-страшни от старите. Работата е там, че със заблужденията иде и новото робство, по-страшно от старото. Само пътя на Истината остава единствен. Само Истината освобождава."

"Красотата е идеал на сърцето. Истината е идеал на ума. Истината и Красотата – пред тях човек трябва да седи с благоговение. Това е Новата религия, Новото верую на човечеството. Истината е Божествената мярка на нещата. Мярка трябва да има във всичко – мярка в радостта и мярка в скръбта. Когато Истината присъства, тя осветява живота. Божествената мярка в живота – това е Истината. В работата на Бялото Братство, в работата на ученика, това е първото условие."

"Не е важен толкова въпроса за моето освобождение, а за Братството. Какво отношение към Братството ще вземе и занапред тази власт? Тогава можем да излезем и ние от затвора."

"Разумният свят не търпи еднообразие, монотонност, застой. Той създава промените в живота, за да расте и да се развива човек. Възлюбил си Истината в човека. Да виждаш Истината, значи да виждаш Бога. Човек не може да живее без Бога. И ако го отвърнат от вярата в живия Бог, той си създава Богове, подобни на Него. Не направиха ли и днес от атеизма религиозен култ? Не създадох ли обреди, церемонии, ритуали? Не експлоатират ли народа по същия начин както жреците и свещениците в миналото? Човек се отвърна от Бога, а се поклони на бесове. Къде е придобивката тогава? Човек не може без церемонии и обреди. При всички случаи той си ги създава. Това е древна магия, която и днеска се използва."

"Страданията са огън, пречистват, изпичат, укрепват човека! Истината е красива. Човек в когото Истината живее е красив, свободен, силен. Ето човекът! Бог люби Истината в човека. Лъжата се облича пишно, разкошно, носи пурпур и корони, строи дворци и палати, обича блясъка и разкоша, обича тържества, слава, богато ядене. Шумно ходи, ала външния блясък само прикрива вътрешната нищета."

"Истината се облича просто, живее скромно, но пред нея и Боговете се прекланят."

"В работата за Делото на Учителя Истината е първото условие – Истина във всичко. Тя е Божествената мярка. Където и да се намираме, ние служим на Бога – с работа, с мисъл, с постъпки. Отношението ни към Бога, определя отношението ни към човека."

"Вярата е тайнство, при което Бог посещава човека. „Да бъде Твоята воля на Земята както е горе на небето.“ По волята Божия растат тревите,

зреят семената и плодовете, по волята Божия Слънцето изгрява, по волята Божия и ние живеем. Ученика следва пътя на Божията воля.”

„Бог ме учи в работата ми. Той е с мен и ме ръководи във всичко. От Него иде силата, знанието и всяко творчество. Ние работим и разговаряме с Бога.”

„Седиш затворен в килията дни и месеци. Какво ще правиш? Времето бавно отминава във Вечността. Ти гледаш, а може и да пътуваш. Затвори очите си и пътувай в миналото и в бъдещето. Чудни възможности е дал Бог на човека!”

„Опитваме и смъртта и безсмъртието. Човек може да извика миналото, или да го настигне и пак да го преживее. Бъдете издръжливи, силни и разумни. Ние сме ученици на Учителя, работници за Неговото дело.”

„Свободата не седи в това човек да прави каквото си иска. Свободата е в служението – да вършиш Волята Божия. Свободата е в това – да свършиш работата си добре.”

„В самотата намерих Господа, в дните на скръбта си намерих Господа.”

„Стъпиш ли в пътя на страданията, трябва да се освободиш от всички желания.”

„Човек, който не е умирал, и не е възкръсвал, какво знае? Сърцето и умът са създадени, за да разговаря човек с Бога.”

„Казано е в Писанието: „А Ирод търсеше детето, за да го погуби.” Ирод, Ирод и днес търси детето, за да го погуби!”

„Великият невидим свят ни огражда. Той е неоходим, мощен и силен. Той се изявява във видимия живот. Всичко е в ръцете му.”

„Един Божествен импулс е като житното зърно. Той трябва да се посее. Такова е Божието повеление. В него е скрито едно благо за тебе сега и за в бъдеще. Този закон проверявам и днес.”

„Ако не виждаш Господа, какво виждаш тогава? В утеснението си намерих Господа. Божият живот изпълня любящите сърца. Бог се изявява чрез тях. Песента, която Учителят обичаше „Духът Божий, Духът Вечний, Духът Святий, Който пълни сърцата ни с Любов.”

„Промените в живота стават по музикални закони. В тях има ритъм, мелодия и хармония. Това е закон на пророческата наука. Бог не е всякога с човека, но когато е с него, той го учи, разкрива му красотата, силата и смисъла на живота. Дава му подтик да твори. Това са най-хубавите моменти в живота на човека.”

„Наблюдавам как пеперудката „гълъбова опашка“ трепти с крилцата си и стои неподвижна във въздуха. Тя пуска хоботчето си и смуче нектар, без да каца на цветеча. Тя обича карамфилчето. Какви чудни, космични корабчета! Кой ли същества посещават нашия свят чрез тях? Какво същество в такава мъничка форма, какви уреди, какви антени и тези чудни фаседки – очите му, какво вижда, какво чувства от нашия свят? На това се учудвам и възхищавам! Изпитвам благоговение пред Великата Разумност, която е създала това същество. Чудеса, чудеса ни заобикалят!”

„Аз Съм лозата, вие пръчките.“ Ние принадлежим завинаги на живота на Учителя. Усмивам се на положението в което хората мислят, че са ме поставили!”

„Когато Бог посети човека, това е щастие. Бог може да посети човека по хиляди начини.”

„Положението на съвременния човек е за окайване! Той прилича на обсебения от бесовете в Гадаринската земя. Името на бесовете е легион. Само Христос може да го освободи.”

„Ние живеем, когато обичаме. Безлюбието е смърт. Ако успееш да извикаш Божието присъствие, всичко става хубаво. Ако извикаш Божието присъствие в човека, установяват се най-добрите отношения. Ако призовеш Бога и в най-тежките условия, те стават добри. Това е великото изкуство на ученика – да извика Божието присъствие при всички условия.”

„Има един малък живот, който наричаме наш. Има един Велик живот. Когато и Него наречем наш, ние сме в Домът Господен.”

„Да бъде благословен огъня на страданията, който ни пречиства, изпича, уякчава, който ни подготвя за работа!”

„Кротостта и смирението е силата на слабите. Затова е казано: „Кротките ще наследят Земята.”

„И най-малкото същество е център на интелигентност. Виж как изгражда то своята форма, какво знание има, каква наука! По какъв начин устройва живота си, как се справя с условията, как се бори! Ние не знаем откъде черпи то знание. Може би то хваща някои космични лъчи, усилва ги хиляди пъти, милиони пъти, и го изявява във форма, движение и живот. Тъй то разкрива живота на Космоса, на далечни Светове и на Слънца.”

„Свещеният огън, който Учителя запали в душите ни, гори с все по-голяма и по-голяма сила.”

„От всичко, най-страшно е робството на злото. Ето от какво трябва да се пази човек. А пътя за освобождението е Школата на Учителя.”

„Каква тактика прилага злото? – Показва на гладния хляба, и като събуди в него копнеж, иска да го купи с него. В Божията Любов е вечния живот, всички блага. Ето Малката молитва. „Божията Любов носи изобилния и пълен живот.”

„Ученика устройва живота си с Господа, без да го знаят хората. Нека те си мислят каквото искат. Той ходи с Господа из Райската градина. И Бог го води за ръка, и го учи.“

„Всеки материал, който влиза в Божествения строеж се изпитва, опитват се неговите качества, устойчивост, якост. Когато човек се подготвя за работник, ще мине през големи изпитания и страдания. Високи качества се изискват от работниците за Божието дело.“

„Великата Божия Любов прониква всички форми на живота, повелява на всички същества. Виждаме как действат законите на Царството Божие. Те са Любов и Правда. Живота на Царството Божие е Един, Единен, Вечен.“

„Науката може да създаде апарати за летене в Космоса, но науката никога няма да създаде едно малко бръмбарче, или едно житно зрънце. Това тя не може да направи, и никога няма да го направи. Техниката подражава природата, но туй, което тя създава е мъртво. Не може да му вдъхне живот. Тя може да създаде остроумни апарати, чудновати механизми, но да вложи в тях живот – не. Божествената искра, която твори има воля, избор, инициатива, организира и гради. Ето какво науката не може да направи, защото самата тя произхожда от тази Божествена искра, и не може нея да създаде. Нея, от която самата тя произхожда. Не може творението да създаде Твореца. Ето какво забравят съвременните хора – и учени и прости.“

„Епохите не се определят от външните условия, а от душите, които се прераждат. Те обуславят епохата, те създават културите, цивилизациите. Те са съдържанието, а съдържанието определя формите.“

„Вярата в Бога повдига човека.“

„Където и да бъдем, в този или в онзи свят, ние сме работници за Царството Божие.“

„Мирът върви ръка за ръка с Истината и Правдата. Без тях той не идва. Днес хората говорят за Мир, но знаят ли те това?“

„Ние казваме, че вярата в Бога прави човека по-добър. Вие казвате, че вярата в Бога не прави човека добър. Ако има нещо, което повдига човека, това е вярата в Бога. Всяко благо, което Бог ни е дал, ако и да е отминало временно, то ще ни срещне пак. Божиите блага не се губят.“

„Едно велико сърце пулсира във Всемира. Всички любящи сърца са негови клетки. Можеш ли да си радостен в страданията? – Това е разбиране.“

„Тук в затвора обстановката е такава, че деформира човека и физически и психически. Малцина отстояват. Повече се срещат хора сломени, обезличени, смазани, покорни, плахи. Ала има някои, които устояват. Те са си изработили съпротивление – външно и вътрешно. Това е война. Това е стратегия. Не винаги силния побеждава, понякога и слабите

излизат победители от тази борба. Те излизат закалени, уякнали. Ценни качества се изковават в тази борба."

"Невъзможно е да се изброят паметниците, които робите са построили през вековете, които и днеска строят! Какви мъки са претеглили робите? Какви жертви са дали? – Милиони безименни жертви и мъченици са дадени! Не са важни толкова външните паметници, които те са създали, но има нещо, което са придобили, което остава в тях во веки. Това е богатството на унижените и оскърбените, съкровището на смирените."

"Дали на религиозна или на класова основа, все едни и същи сили се борят в света."

"Какво велико благословение е да можеш да погледнеш небето!"

"Трябваше да дойда тука, за да придобия едно ново познание за човека. Сега разбирам защо Бог обича човека. Едно Учение, един идеал, един път. Свято Делото – на него служим ние. И когато сме гонени, пак сме добре. Сега поне Братството е пречистено, защото в едно идване малцина идат от убеждение, повече идат от мода, и още повече от интерес. Които идват от убеждения, устояват на всичко. Те са добрата почва. Зърното, паднало на нея, принася плод много. Които идат, защото това е модно, прието от всички, приличат на зърното, паднало на пътя. Птиците небесни го изкълват. Които идат от интерес, приличат на зърното, паднало в тръните. „Избуяха тръните, и заглушиха го."

"И новите форми на лъжата са тъй ..."

"Въпроса за Бога е въпрос на вяране докато не Го познаваш, и въпрос на вяра, когато Го познаваш. Защото Той е Живот Вечен Безграничен. Вярата върви напред. Тя открива пътя на знанието."

"Господ допусна да ни турят в затвора. Лишиха ни от едни условия, но Той ни даде други. Всичко е за добро."

"Областта на страданията е свещена област. Не допускай всякого там. И областта на чистата радост е свещена. И там не допускай всякого."

"Йоан, 3 гл., 19 ст.: „Светлината дойде в света, но хората повече възлюбиха тъмнината, отколкото светлината." Който гради върху злото, гради върху пясък."

"Божественият живот, Божествените добродетели са канарата, върху която Домът трябва да бъде построен. Всяко дърво, всяка тревичка, всяко цветенце, всеки кристал, всяко хубаво същество работят за Царството Божие на Земята. Красотата пристъпва вече. Царството Божие иде на Земята. Идат работниците за Царството Божие."

"Много се шуми днес с расовата дискриминация. Това е сложен въпрос. Той е най-малко политически. Той е преди всичко здравословен въпрос, хигиеничен въпрос. Трябва ли да поставиш един болен до един здрав, един нечист до един чист? Трябва ли да смесиш водата на чистия

извор с нечистите води? Каква полза от това? Мъдреците са се опитвали да разрешат този въпрос през вековете и не са успели. Трябва да се спазва закона за Божията Правда. Ново отношение към човека е потребно."

„Йоан, 14 гл., 7, 8, 9 ст. Учението на Христа седи в това: „Бог в Когото вярваш да Го покажеш с живота си." Това е Учението на Учителя."

„И тук като съм, аз винаги съм с онези, които обичам, и които ме обичат."

„Грамадните животни в далечното минало, земноводни, влечуги, мамонти, които природата е създала, не бяха най-съвършените същества. Едно малко бръмбарче със своите съвършени сетива, чудновати възприятия за които човек няма никакво понятие, то долавя звуци, които човек не чува, и лъчи към които човек не е чувствителен. И цялото това чудо е събрано в една толкова малка формичка! Това е удивителното, не е в големината!"

„И днес ще стане тъй, че ще чуем думите на ангела Господен, който каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му, и бягай в Египет." Сега това пророчество се изпълни. Ще чуем и чумите: „От Египет повикат сина Си." Ще чуем и гласа: „Върни се, защото измряха онези, които диреха да погубят детето." Всичко ще стане според Божията воля."

„В Молитвата е казано: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно." Може ли да извикаш Господ да ти се изяви в един човек? Значи призоваваш Любвта."

„Ако мъничкия, скромн лишей може да живее върху твърдата скала, при най-оскъдни условия, изложен на пек и студ, виж колко задачи разрешава той! Какво да кажем за човека при неговите големи възможности. Човек трябва да се учи на търпение и да взема кураж от малките братя."

„Чрез вкуса ние се докосваме до реалността, чрез светлината също. Сетивата са допирни точки до Реалността. Чрез тях ние се храним. Така ние растем и се усъвършенстваме. Бог е Великата Реалност. Има ли значение какви имена са Му давали хората в миналото, и какви Му дават днес? Същественото е връзката с Бога. Това е Учението на Учителя – Учението на Бялото Братство."

„Силата, която изгражда един кристал, изчезва ли след неговото разрушаване? – Не! При условия тя може пак да го създаде. Интелигентността, която създава един организъм, изчезва ли с неговото умиране? – Не! При условия тя може да го създаде отново. Човешкият Дух и душа, които създават телото не изчезват след смъртта. При условия те могат да създадат ново тяло, според законите на живота. Ние изучаваме Вечния Живот. Всичко говори за него."

„Партията е направила много грешки, не е само тази по отношение на Бялото Братство. Но заради нея, тя ще плати за всички останали."

„Ние работим тук безвъзмездно. Бялото Братство по този начин изплаща наема на българите за условията, които дадоха на Учителя тук."

Управниците искат да отнемат на Бялото Братство всичко – и средства, и условия, и книжнина, и Изгрева. Те не искат Бялото Братство в България. Това не е хубаво за българите! Бялото Братство е Идея вездесъща. Тя може да се проектира навсякъде по Земята – да вземе форма и образ. Ако тук не ни искат, ще се преместим другаде, в друга страна, сред друг народ. Божествените идеи, Божественият живот, ще се проектират в техните умове, сърца, души и воля. Там ще почне подем и творчество, но българите ще загубят всичко. Кой може да спре това? Бялото Братство пътува в пространството по етера със Светлината, с Мисълта.”

„От някои Слънца светлината пътува милиарди години, докато достигне Земята. Човек трябва да се движи със скоростта на светлината, за да почне да има правилно понятие за Бога. Едва тогава ще влезе в духовния свят.”

„Школата на Учителя е бъдещето на човечеството. Никой не може да живее без Бога. Даже атеистите се обръщат към Него, и те говорят за комунистически морал, за Новия човек. Това е възвръщане към Бога, не в стария религиозен смисъл, но в истинския. Защото Бог е Любов, Бог е Живот. Без Бога никой не може да живее, да расте, да се усъвършенства.”

„Ние проповядваме Братството и работим за Него. За нас не е трудно да си представи човек брата. Някои хора, хора в атеизъма си са по-близо до Бога, отколкото други с вярата си.”

„Божествената Школа - Школата на Учителя подготвя Новия човек - идването на Царството Божие на Земята. Нейната работа ще продължава. Божествената Школа в България ще продължава работата си. Тя е велика сила! Само тя може да извърши това. Има сила, която окриля мисълта на учения, на философа. Каква сила е тя? Каква е силата, която вдъхновява художника, музиканта, твореца? Едно хубаво чувство е като един деликатен цвете. Каква сила го създава? Може ли да се сравни с друга някоя сила? Може ли да се измери с мярка? А каква е силата на една идея, която завладява милиони човеци? Тук трябва ново разбиране за силата.”

„Когато пеem песните на Учителя, Той присъства.”

„Със заблужденията на света нямаме нищо. Ние следваме пътя на Истината и Живота. Скоростта на светлината е най-голямата в материалния свят. Най-малката скорост в духовния свят е хиляди пъти по-голяма от нея.”

„В Писанието е казано: „От родените от жена, нема по-голям от Йоана Кръстителя.” Най-малкия в Царството Божие е по-голям от него. Истината е чистота.”

„Каква скорост е постигнал човек днес? Докъде е проникнал в Космоса? Колко се е отдалечил от Земята? От някои Слънца светлината идва за хиляди години.”

„Божии мисли летят като птици по небето към своето предназначение. Божията мисъл изпълня Всемира. Бъди радостен в

служението на Бога. Бог може да те посети като човек, чрез някой човек, но Той може да ти се изяви и чрез всяко същество. Той е, Който дава всички добри условия. В един разумен човек Бог се проявява. В един добър човек – Бог се проявява. В един любящ човек – Бог живее. В един мъдър човек – Божия Дух пребъдва.”

„Глупавите хора търсят Бога в пространството и не могат да Го намерят. А Бог живее, и всички живеят чрез Него. Всички разумни, мъдри, добри, любящи хора живеят чрез Бога.”

„Само родените от Духа виждат Бога. Йоан казва: „Видях Духът да слиза като гълъб върху него.”

„Човек успява във всяка работа, която е в съгласие със законите на природата – вътрешни и външни чрез знание. Затова е Школата на Учителя. Учениците на Учителя работят в съгласие със законите на Природата, в съгласие с живота на Цялото, в хармония с Безконечното.”

„Да се учи човек е трудно, да се забавлява е лесно. Хората търсят повече приятното и лесното.”

„Вярата в Бога разкрива съдържанието и смисъла на живота. Тя е най-хубавото нещо. С нея живота е благо, добър и разумен, красив и свободен. С нея живота принася плод – най-хубавите си плодове. Вярата показва посоката в която човек, трябва да се движи. Без вярата в Бога, живота е безсмислен, празен, жесток, студен, егоистичен. Вярата в Бога въвежда човека във Великото Братство.”

„Какви форми не е вземало човешкото безумие, и всички те са отминавали, и сегашните ще преминат. В живота има друго нещо съществено. Към него, трябва да бъде насочено вниманието ни.”

„Ние направихме най-добре, че употребихме братските средства за отпечатване на беседите на Учителя. Това беше тяхното предназначение. Ако ги бяхме събирали, щяха да ни ги вземат. Добре сторихме, че отпечатахме беседите.”

„Ние проповядваме Учението на нашия обичен Учител с живота си. Учителят отвори Божествената Школа. Това е епоха. Това е пътя на Новия човек. Школата на Учителя е отворена за спасението на душите, които Бог е определил и призовал. Школата на Учителя ще продължава. За Нея ще се създадат най-добрите условия.”

„Който веднъж е познал вярата в Бога, никога не отпада от нея. Вярата е хлябът на живота. Вярата в Бога е виждане на Бога. Чрез Молитвата ние се свързваме с Бога, а чрез Него и с всички наши братя. Това е Бялото Братство.”

„Откъде дойде човек преди да вземе този образ? – От големия живот. Както росната капка преди да се яви на розовия листец беше във Великия океан, и ще се върне пак в него. От Великото, неznайното идат

всички форми, всички същества, всички условия. Господ устройва пътя ни. Чрез вярата опитваме, че Бог е благ и милостив.”

„Човек, който е минал през затвора, има друго понятие за времето, и други отношения към него, за неговото съдържание и предназначение.”

„Който е минавал много пъти през смъртта, познава и живота.”

„Божият Дух ме учи как да върша всяка работа. Партията иска да вземе местото на Бога. В нейно име човек да расте, да се усъвършенства. Възможно ли е такова нещо? Не е възможно.”

„Възгордели се и непокорни, човеците пак почнаха да градят Вавилонската кула. Морала е закон за Правдата. Това е един от Божествените принципи, едно от качествата на Бога. Морала определя отношенията на човека към всички същества – малки и големи. Моралът е усещане на Бога – отношение към него. Комунистически морал, за каквото напоследък се говори – не съществува. Има само един морал.”

„Красотата е връзка между Бога и нас. Когато я почувствуваме и благодарим, тази връзка е осъществена. Тя ни храни и повдига.”

„Вечните врагове на човечеството – мързела, користолюбие, алчността, покварата развалят всяко хубаво дело.”

„Затворът е строга Школа. В нея човек идва до най-същественото.”

„Нашият ближен, когото загубим на Земята, ще го намерим във Вечния Живот, и то за всякога.”

„Молитвата е формула. В нея е скрито знанието за Царството Божие.”

„Великият Разумен свят работи върху човека хиляди години и каквото е изработил, това е истината в човека.”

„Какви заслуги могат да се препишат на човешката педагогика? Любовта към Бога води към съвършенство. Никакъв друг стимул не може да повдигне човека. Само Любовта към Бога може да вдъхне, да укрепи човека за морален подвиг.”

„В човека има едно цинично естество, което се надсмива над всякакъв морал. Това естество компрометира религиите, ще компрометира и социализма.”

„Всички, които ни обичат, идат от света на Любовта.”

„Учителят е велик свят, свят на Любов, Мъдрост, Истина. Ние познаваме всичко, което иде от този свят и го приемаме с радост. Така той винаги е с нас.”

„Съвременната наука говори за еволюция на видовете, за фактори на еволюцията, за възникване на органическите форми. А най-важния фактор, ръководящия Божествен творчески център, за него нищо не говори. Само Бог спасява от злото.“

„Ето това малко цветенце казва: „Аз съм око и ухо на един велик учен от далечен свят, който чрез мен гледа във вашия свят. Неговата интелигентност, знание, сила, направиха аз да се явя тук, пред вас.“

„Какви живи багри имат цветята! Всяка краска показва, че в тази чудна химическа лаборатория се използват съответните цветни лъчи.“

„В молитвата е казано: „Изявлението на Твоя велик и свят Дух.“ Стъпките на Духа – Любовта, Силата, Красотата, Творчеството, Мирът, Добротата, Правдата, Свободата. Това е пътя на Духа.“

„Наблюдавайте насекомите – как усърдно тичат от цвят на цвят, работят. Някои от тях всмукват прашеца от цветята с крилата си. Те създават въздушно течение, което действа като прахосмукачка. Какви малки и прекрасни чудеса има в природата!“

„Човешката история познава много форми на робството през вековете. Всички те си приличат. Ние работим за Новия човек, за Новото човечество, тъй както ни го е показал Учителя, както Той ни е учил.“

„Уповавай на Господа. Той устройва пътя ти. Един Божествен момент на живота никога не се губи. Той е вечен. Промени в живота стават, но самия живот е вечен.“

„Видях виделина в долината на страданията. Ние сме живот на благия Божи Дух. Божествените моменти на живота са вечни. Живота е космичен. Където има материя, има и живот. Те вървят заедно. Земята е пълна с космонавти. Те идат от Планетите, от Слънцето, от всички звезди. Всяко растение, всяко мъничко същество е проекция в нашия свят на същества от далечни светове. Нашата Земя е един отлично устроен космичен кораб. Ние пътуваме с него в пространството. Съвременната техника прави опити, подражава живота. Но ще дойде ден, човек ще разполага с великите сили, двигатели на живота – Любовта, Мъдростта, Истината, за които ни е говорил Учителя. Тогава Космоса ще бъде достъпен за човека. Планетите, Слънцето, и звездите – също.“

„**Комунистите се борят с вярата в Бога, и все пак приеха църквата, а Бялото Братство не приемат.** Те знаят, че възраждането на вярата не може да дойде чрез църквата. То ще дойде чрез Бялото Братство. Комунистите го гонят. **Това не е хубаво за тях.** Все пак, вярата в Бога ще възтържествува, ще възкръсне в душите на хората, тя ще възроди човека, ще го повдигне и ще го спаси.“

„Понякога Божия закон взема образа на човек. Тежко на онзи, който извърши неправда пред него. Философа, мъдреца и мистика – това са три степени. Философа мисли, мъдреца мисли, но има и сила. Той е по-близо до Истината. Мистика вижда – той живее в Истината.“

„Не знаете ли, че ние живеем в онези, които обичаме, и които ни обичат? Ние се приобщаваме към всичко честно, хубаво, възвишено, благородно. То иде само от един център, но към злото не се приобщаваме. С него нямаме нищо.“

„Сега може да се направи сравнение какво нещо е създал страха, и какво нещо е създал Любавта.“

„Комунистите възприеха много хубави работи от Братството, от Учителя, но по това те мълчат. А ето, гонят Братството. Ако комунистите бяха умни, те щяха да пазят фиданката, която Учителят посади като зеницата на окото си. Радостта и щастието идат от изпълнението волята на Бога. Това е богатството на душата.“

„Обичам това мъничко цветенце със златната чашка – глухарчето. То беше първото цветенце, което ме посрещна, когато преминах през долината на смъртта.“

„Как си представят хората вярата в Бога? Първо ти ще покажеш, че обичаш Бога като обичаш човека. Така ти му говориш за Бога. Това ще извика Бог да се прояви в човека. Така ти ще видиш Бога в твоите братя. Нема по-хубаво нещо от това да живее човек с Господа.“

„В Евангелието в простичките и съвършени думи са скрити тайните на Царството Божие, неговите закони и сили.“

„Тази е свещената работа на ученика, да се приготви, да приеме Господа.“

„Не знаете ли, че ние сме този свещен живот? Христос казва: „Аз и Отец Ми – едно Сме.“ После казва: „Аз в тях, и Ти в мене Отче – да бъдем едно.“

„Вярата е виждане. Безверието е слепота. Щом Господ е с нас, ние не сме лишени от нищо – всичко имаме. Виждам как действат законите на Царството Божие. Човек може да ги познава само, когато ги пази.“

„Да различаваш „тихия глас“, да го слушаш, да вършиш волята му, значи да живееш с Господа, т.е. – да живееш в Райската градина. Това е пътя на ученика.“

„Ако само един човек поддържа връзката с Бога, той пази много хора наоколо от нещастие!“

„При големите световни катаклизми, България не пострада, защото Бялото Братство е в нея. Тъй седи Истината.“

„През цялата история на човечеството, виждаме насилието в най-различни форми. Това е онзи древен езически култ, от който човечеството не е излязло и няма да излезе докато не възлюби Господа, докато не приеме Христа.“

„Да се освети името Твое. С добрия си живот човек осветява Името Божие. Колкото по-голямо е злото, толкова по-голямо е и доброто, което иде.“

„Казват – ученик на Божествената Школа. Нема по-хубаво положение от това. Идването на Духа – това е посвещение. „Ще ви изпроведа Духа на Истината, Който от Отца изхожда. Той ще ви припомни всичко, каквото съм ви говорил, и ще ви настави.“ – Казва Христос.

„Важното е какво повелява Духа на Истината, как да постъпваме. Днес човеците пак се кланят на кумири, пак издигнаха олтарите по високите места. Това не предвещава нищо добро. Новият човек е образ на живото Слово Божие. Казано е: „Приемете Святия Дух – Духа на Любовта, Мъдростта, Истината, Силата и Живота.“

„Машината, механизацията обземат днес живота на човека. На тази основа щастие не може да има! То е да градиш на пясък. Това е съвременната форма на езичество, на идолопоклонство. Човек се кланя на творенията на ръцете си. Дом построен върху канара – това е Царството Божие – неговите закони и сили, отношения, живот на единство, щастие, истина, свобода, знание, сила. Бог е основа, смисъл, път на живота ни. Това благовества Учителя, това проповядваме и ние. Ето защо Княза на този свят ни гони.“

„Всяка хубава среща на Земята ще се повтори при още по-хубави условия. Великият Разумен свят подготвя тези условия. Той чертае пътищата на душите. Кажете на човека това, което Бог ти казва да му кажеш. Духът не търпи никаква нечистота. При най-малката нечистота, Той се оттегля. И всяко творчество престава.“

„Милост от човеци не приемам. Още по-малко от Княза на този свят. Той е гневен на нас, защото опазихме Словото, а той искаше да го унищожи, както Ирод пред 2000 години искаше да погуби детето!“

„Когато изгубиш всичко, което си имал, времето застава пред теб и ти задава един въпрос: „Кое остава, кое е същественото, кое е най-важното?“ Аз мълча, и се усмихвам, аз имам ключа. Моят Учител ми го повери в последните мигове на земния Си живот. Това са свещени моменти.“

„Комунистите гонят Бялото Братство. Защо им трябваше това? Комунистите ще опитат и разберат, че Бялото Братство е Господар на Планетата.“

„Бог не всякога присъства в живота. Понякога Той се оттегля. Тогава живота става тежък.“

„Да изявяваме Бога в Неговата Любов, Мъдрост и Истина, да Го познаваме и да Му служим – в това седи смисъла на живота.“

„Бог е красота и съвършенство в нас и вън от нас. Прост човек – значи човек, който не познава Бога. Работата всякога има смисъл. Тя поддържа човека.“

„Затвора е Школа. Тук имаш много време и условия да прецениш всяко нещо, да провериш кое е съществено и кое не, да изпиташ себе си и твоите близки, да продължиш. Да подложиш на строга преценка всичко, и да отделиш същественото от несъщественото.“

„В огъня на страданията се извършва голяма вътрешна работа. От нея човек излиза преобразен, просветен, силен, с ясен поглед следва своя вечен път.“

„Истината е една и съща през всички времена. Онези, които са я обичали и търсили, си приличат. Каквата форма и да са й давали – повече или по-малко съвършена – между всички тях има вътрешна връзка. Това е единство в Истината, Братство в Истината – Бялото Братство.“

„Дойде истинския Учител, възвести на хората Любовта и Царството Божие. Те се отвърнаха от Него, вземаха Го с насмешка. Дойде лъжливия Учител. Прилепиха се към него. Сега опитват неговото учение.“

„Каква е силата на Божествените идеи? Кристала е строеж на молекулите. Но какъв е центъра, който ръководи и определя този строеж? Кой дава плана за растенията, за животните, за човека?“

„Съвременният човек робува на формите, които той сам е създал. Това е робство, идолопоклонство, езичество. Съвременният човек се е отдалечил от Бога Живаго, Който освобождава.“

„Онова, което е съществено за човека, никой не може да го лиши от него. Никакъв затвор, никакви решетки, никакви зидове не могат да попречат пътя му към Него.“

„Песните на Учителя са песни на Небесния живот, мисълта на Учителя е Живот Вечен. Ние принадлежим на Великия Божествен живот. Същественото във всяка религия е Истината. Че хората са си я представяли несъвършено, това е друг въпрос. **Князът на този свят може да тури телото ни зад решетките, но за мисълта – решетки няма.** Нашата свобода почива на здрава основа.“

„Словото на Учителя е Живот Вечен. То се поддържа от всички, които любят Бога. Това е Великото Бяло Братство. Ние принадлежим на Великия Божествен Живот.“

„Всякога ще помня как Господ ме посети в затвора.“

„Помни уханието на карамфилите.“

„Има един малък живот, който човек нарича „мой“. Има един Велик живот. Един ден човек ще нарече и него „мой“. Тогава той е пред прага на Царството Божие. Малкият живот е частица от Големия живот – безкрайно малко сечение от него. Освобождението е във Великия живот. Когато човек влезе в големия живот, ще разбере и малкия.“

„Времето и пространството са координати на материалния свят. Божият Дух устройва материалния свят. Какви чудни форми е създал! Материалните явления са носители на духовен живот. Електрони, йони, космични лъчи – разумни същества пътуват с тях в космичното пространство.“

„Христос е велик живот на душата и Духа. Затова Той казва: „Аз съм вратата, Аз съм пътя.“

„Човек трябва да загуби нещата, за да ги оцени, и като ги придобие отново, ще има правилно отношение към тях.“

„В Бялото Братство съществува веригата, основана от Учителя. В нея влизат онези, които са посветили живота си на Делото – всичко, каквото имат.“

„Видението на Йезекил: „И видя Пророкът поле, покрито със сухи кости.“ Фактите, които съвременната наука събира тъй грижливо, приличат на такива сухи кости. Трябва да дойде Духът да ги оживи. Само със знанието на фактите не се постига Истината. Бога ще търсиш да откриеш и познаваш в Истината – най-хубавия образ, в Любовта – най-благия образ, в Мъдростта – най-светлия образ, в Красотата, в Силата, във всяко Творчество и Съвършенство. Така ти ще растеш в познанието на Бога.“

„Бог създава формите, но не е в тях. Религията е форма, науката е форма. Бог може да присъства във формите, но Той не е самите форми. Не се спори за формите. Те не са съществено. Търси Бога Живаго. Бъди винаги едно с Него. Вечен е Бог, а формите, които е създал, са временни. Размисли ти – може ли да искаш формите да бъдат вечни?“

„Насилията и неправдите, които хората вършат, са насилия и неправди спрямо Бога, спрямо Неговите закони. От това идат всичките им нещастия. Като намериш нишката на живота, която никога не се губи, дръж се за нея. Езичеството е култ към себе си. И днес много разпространен. Той е себепоклонение. Човек свещенодейства при собствения си образ. Когато открих Бога в затворника, възлюбих затворника.“

„Учените казват: „Хомо сапиен“ – Мислящия човек. Но новия човек е Син Божий.“

„Да виждаш Господа, да Го откриваш в творенията Му, във формите на живота, безброй форми! Какво ли пази природата в тях? Какви вещества и качества е затворила в тези шишета? Великият алхимик взема от тях, когато и колкото му е потребно.“

„Кога е било време, който е имал и власт и сила, да не си е присвоявал всички права за себе си? Това става и днес, и в това седи трагедията на човечеството!“

„Пътят на Христа е път на служение и жертва. Ние сме ученици на Учителя. Това изпълня нашия живот.“

„Ако в един човек не можеш да видиш Бога, как ще имаш правилно отношение към него? Където и да бъдеш, във всичко мисли и постъпвай като ученик на Учителя. А, които се хранят с телото Господне, ще имат Живот Вечен.“

„Нищо не е в застой. Всичко се променя. И най-яките скали, и най-устойчивите елементи, и минералите се променят. И те участват във великия кръговрат, във великия Божествен план. Всяко явление на живота ще се промени, нема да остане такова, каквото е сега. Търпение, Упование, Вярa.“

„Господ ме е скрип тука между затворниците. Докога? – До време. Наедно, когато Любовта присъства. Разделени – когато Любовта отсъства. Любовта е, която обединява.“

„Разумният човек може да разговаря с Бога и чрез едно мъничко цветенце. Господ ни говори чрез това цветенце. Разбираш ли какво значи една форма на живота? Какви сили се крият в нея? Една форма на живота, всякога ще бъде загадка.“

Който е преминал през смъртта, не се бои от смъртта. При всички условия устройвай живота си с Господа, поддържай връзката си с Него. Неизброими са възможностите да поддържа човек връзката си с Бога.“

„Христос и Апостолите минаха през затворите и през смъртта, за да възкръснат в милионите човеци. Учителят е велик свят – свят на Любов, Мъдрост, Истина. Ние познаваме всичко, което иде от този свят, и го приемаме с Любов. Тъй Учителят винаги е с нас.“

„Не е лесно да намери човек пътя в джунглите на човешкия свят. В идеите е скрита огромна сила. Тя не веднъж е била използвана за користи цели. Възлюбил си Истината в човека. Бог обича в човека най-хубавото. Такова трябва да бъде и нашето отношение към човека.“Дето е Господ, там съм и аз.“ Бог е в най-красивите и възвишени прояви. Съвършенството е път към Бога.“

„Ние сме дошли на Земята заради Учителя и Неговото дело. Свободен – значи Бог е с тебе. Тогава и зад решетките да си – пак си свободен.“

„Формите на живота се явяват и изчезват. Има ритъм тука – ритъм на Вечния живот. Красотата и съвършенството са импулси на Духа. При всеки нов импулс, нови форми се създават. Духът притуря нещо ново, изявява се още по-съвършено.“

„Ние се борим за бъдещето на човечеството. За това светло бъдеще сме готови на всички жертви. Радвай се на малката красота, радвай се и на голямата красота. Радвай се на малкото благо, радвай се и на Великото благо. Радвай се на малкото добро, радвай се и на голямото добро. Бъди винаги благодарен. Бог се изявява и в безкрайно малкото, и в безкрайно голямото.“

„Да живееш в красотата на Божествения живот, в Светлината на Божествения живот – в Любовта Божия. Неизброими са проявленията на Божествения живот и всички те са прекрасни! Ето какво трябва – да почувствуваш сега като си тук – всякога си бил. Да имаш радостта, че принадлежиш на Божествения живот.“

„Учителят ме изпрати при страждущите и онеправданите, онеправдан и страдащ като тях, за да им кажа една утешителна дума, да им подам ръка на брат.“

„И това е чудото на Любовта! Тя прави възможно да живееш с онези, които обичаш, и които те обичат. Любовта освобождава. Тя е велик свят, безграничен свят.“

„Ако е за сила, с какво може да се сравни силата на Слънцето? В един неин слънчев пламък Земята може да изгори, и това няма даже да се почувствува. Хората едва са овладели някои сили на природата, и от това се възгордяха. Какви са тези сили? – Нищожни.“

„Днес човечеството преживява пленението на Израил. Пак е тука Новохуdonусор. И Данаил е тука. Образи от онази епоха. Тя е аналогична на днешната, т.е. днешната е аналогична на нея. Образите на силите са същите. Те се явяват периодически. Понякога колективно, понякога лично. Данаил присъства и в днешната епоха, и пак казва: „Да бъде благословено името Божие от века и до века, защото Мъдростта и Силата са негови.“

„Злото не е в системата на управление, а в самия човек. Има едно естество в човека, което при всички условия все намира начин да се прояви. То разваля всичко. За онези, които се обичат, Любовта е връзката между тях. Тази връзка преодолява времето и пространството, и всички препятствия. По тази връзка се предават всички блага на живота. Ние виждаме чрез Любовта. В Любовта се постига единството.“

„Бог, Който живее в мен, ме учи как да постъпвам, и как да работя във всичко. Ние принадлежим на Големия живот – Единния, на голямото време – Вечността, на безграничното пространство – Всемира. От какво има да се боим?“

„Всяко същество, което страда, с него страдаш и ти, защото то е клетка на големия организъм, на който и ти си клетка. Всяко същество, което се радва, с него се радваш и ти. Работи за радостта на живота, която иде от доброто, за да се намаляват страданията, и да се увеличават радостите. Работи за Великия Живот.“

„Природата е, която дава външната обстановка. Но по-важно е онова тайнство на живота, което се нарича приятелство. То е едно от великите изявления на Любовта. В него зреят най-хубавите плодове.“

„В момента, когато се ражда една мисъл или разцъфтява едно чувство, или се принася една жертва – това са свещени моменти на живота. За тях човек слиза на Земята.“

„Ние живеем в Твоя свят Господи, и опитваме Твоя живот, който е благ.“

„И това е Живот Вечен да позная Тебе Единного, Истинного Бога и Христа, Когото Си проводил.“ Това е Живот Вечен да познаваме Бога в човека, природата, в себе си.

„От затворниците, които са около мене, малцина съм видял да са отстояли, малцина са запазили душевното си равновесие. Повечето са разстроени, нарушена е тяхната психика. Когато се засрещна с една Божествена добродетел в човека, изпитвам радост. Срещнал си Господа. Но колко рядко е днес да срещнеш една Божествена добродетел в човека, на която да се опреш, на която да разчиташ. Това е опорна точка. Наистина, съвременния човек се намира в тежко положение!“

„Силата, която кара семенцето да покълне, не е механическа сила. Тя изтича от един разумен център и изпълнява Неговата воля.“

„Ученикът владее едно мистично изкуство да живее с Господа. То освобождава от всички ограничения. Бог живее във всички, които Го любят. Божият Дух ръководи всяко творчество. Бъди мъдър в мисълта, в чувствата, в Делата, мъдър в Слово.“

„В чувства в дела, мъдър в слово. Мъдростта иде от Бога. Ние трябва да бъдем там, където Господ ни е поставил да вършим работата, която ни е възложил. Това е важното. Не си ли наблюдавал как едно цветенце може да събуди една мисъл, или едно чувство в тебе, да извика една идея, да даде един подтик? Тъй Бог разговаря с човека чрез цветята. Ние участваме във великата борба за доброто. Учителят е поставил всекиго от нас на определено място за работа. Човек трябва да работи, да мисли, да се моли, да живее добре, за да създава условия на великите разумни същества да го закрилят, да му помагат, да му съдействат във всичко. Когато Бог посети човека, това е най-голямото благословение. Зад преходната красота седи вечната красота. Зад преходния живот – вечния живот. Вечният Живот е живот на Царството Божие. Животът е необикновен, когато Божия Дух присъства. Тогава и малкото камъче е обкръжено с ореол, и то е необикновено. Оттегли ли се Божия Дух, нещата стават обикновени, изгубва се сиянието около тях.“

„Как трябва да работим при сегашните условия? – С делата си, с мисълта, с чувствата, с молитвата. За делото на Учителя не се безпокой. Това, което Учителят е посял, расте и ще принесе плод.“

„Чувството за красота се поражда от присъствието на любящи души. Човек може и да не ги вижда, но те одухотворяват природата. Красотата иде от тях. Когато те присъстват, природата е прекрасна. Красотата говори за тяхното присъствие. Те са, които ни вдъхновяват. Те могат да използват всяка форма, за да се проявят. Едно дръвче, един планински връх, едно облаче в небето, един лъч, една росна капка, изворчето, зеленото листенце на здравеца – те изпълнят всичко със съдържание. Когато те присъстват, природата сияе, пее, говори, диша, живее. Видимият свят е дреха на невидимия.“

„Въпросът за пътуването в Космоса **има друго разрешение**. Когато човек влезе да живее съзнателно в духовния свят, **ще пътува с висшите си тела, и няма да има нужда да носи тази огромна маса материя**. Такива пътувания са осъществили напредналите същества. Космоса не е затвор, той е Райска градина, в която човек се движи свободно. Тука Бог го води за ръка и му показва всичко, и го учи. Това е най-хубавото положение. При космичните пътувания човек ще използва космичните течения, които свързват небесните тела. Те са пътищата по които разумните същества се движат. Изкуството на писателя седи в това, да накара читателите да обикнат неговите герои. Истината озарява човека за миг, тя е откровение, тя е извън времето и пространството. Има едно тайнство в живота, което се извършва по мимо волята на човека. Човек се сраства с природата, където живее, прониква в предметите, свързва се със съществата, които го заобикалят, сраства се с тях. Какви сокове черпи той от тях, какво получава и какво дава, каква обмяна става съзнателна или несъзнателна, това е тайна. Когато се наложи да напусне тази среда, човек вижда колко дълбоко е проникнал в нея. Всичко около човека взема участие в изграждането на неговия характер, на неговия мироглед. То присъства в него, то е втъкано в самия човек. Затова той изпитва такова страдание, когато трябва да се откъсне от средата, която го е кърмила. Ако за средата е тъй, колко повече за душите с които е свързан! Какво участие вземат те в неговия живот? Велико тайнство е общението с природата и човека. Добре, че Разумния свят ръководи тука всичко.”

„Голямото семейство на онези, които живеят в свободата е вечно. Неговите членове са живели всякога, живеят и днес. Те живеят в свободата. Те никого не насилват, не задължават другите да мислят и постъпват като тях. В присъствието им човек се усеща свободен. Има писатели, поети, художници, музиканти. Те са като изворите, те са като изгряващото слънце. Те не ограничават и не задължават. От тях се излъчва един хубав живот. Когато изтръгнеш едно растение от почвата в която се е вкоренило, и го посадиш другаде, то боледува, а може и да умре, но може и да оживее. Много болезнено е това откъсване от родната среда. Това е път на най-големите страдания. Като изгуби човек всичко, и преживее тази загуба, той пак ще го намери във Великия живот и няма вече да го изгубва. Тогава чак той ще знае истинското му предназначение. Езическият свят се шири и днес както във времето на Христа.”

„Малката молитва на ученика: „Господи, благодаря Ти за всичко което Си ми дал и Си ме научил! Благодаря Ти за живота, за светлината, за всички добри условия! Благодаря Ти, че ми даваш условия да работя и да творя! Благодаря Ти, че Си ме заобиколил с тези Твои души, които Ти си водил през вековете, и Си скрил велики богатства в тях.”

В света Бог е, Който твори. Той е Великото творческо начало. Човек твори доколкото Бог се проявява в него. Бог е Любов и доколкото се проявява в човека, и човек е любов.”

„Въдвори Царството Си в нашите души.” Живота на Царството Божие е велик и прекрасен. Душите ни са устремени към него. Телото Господне. „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, немате живот в себе си.” Телото Господне изявява любовта в нас. „Дето е Господ, там Съм и Аз.” – Казва Учителят. Страданията, радостите, работата сближават и

обединяват хората. Един идеал, един път, един живот – това е Братството. Нашата работа е духовно повдигане на човека. Каквото и да е стопанското или политическото устройство на обществото, то не е пречка за нашата работа. Ние ще работим за доброто на човека при всички условия. Чудна способност има човешката душа! Най-малкото докосване до реалността извиква в нея чувства, мисли, идеи. Учителят нарече това „Пробуждане на човешката душа.“ Сега са най-хубавите ми дни, когато сме гонени и онеправдани - дни благословени от Господа, дни, осветени от Неговото присъствие. Когато иска, Невидимия свят може да използва всяка форма, за да се изяви. Бог заповядва и на добрите, и на злите. Ние проповядваме Братство, а не разделение и борби между хората. Ние подаваме ръка на всички в името на Любавта, в името Божие. Трагедията на човека започва, когато той отстъпва от Божествените принципи и добродетели, и почва да оправдава това отстъпление. Тогава почва лъжата и лицемерието, т.е. – падението. В живота стават постоянни промени, а самият той е вечен. В света на безлюбието нещата умират преди да станат. Борбата е тази, и истинската работа стои в това да се подготвят условията Господ да ни посети, да се изяви в човека. Това е борбата за освобождението на човешките души. Атомната опасност за човечеството е голяма, но има и друга опасност не по-малка – моралното разложение. И в комунистическото и в капиталистическото общество то извършва големи опустошения – морални и материални. Само моралният закон може да обуздае тази природа на човека, но моралният закон – Бог днес е отречен, а само Той може да спаси човека.”

„Човек трябва да изучава сравнителната анатомия, за да види как Духа е подготвил формите и органите, за да се изяви. Тази работа е трайна милиони години, тя продължава. Изкуството е да можеш да предизвикаш в един човек малък проблясък на Божественото. Това е вече едно постижение. Човек нарича много неща „мои“, привързва се към тях. „Мои“ – разбирай Божий. Това е правилното отношение. Тогава човек е свободен.”

„Ние не се кланяме на никакви религии, защото религията е създадена от човека. Ние не се кланяме на никаква култура, защото културата е създадена от човека, а ние не се кланяме на никакви човешки идоли. Ние се кланяме само на една висша, разумна сила, която направлява всички хора като им посочва светлия път на бъдещето. Само първичната причина, която вдъхновява всички учени, всички поети, всички музиканти, всички художници е свършена в своите прояви.”

„Има закон за полярностите. Йоан го е изразил така: „Той трябва да расте, аз да се смалявам.” Първо трябва да дойде Йоан Кръстителя, да кръщава с вода, а после Христос. Йоан казва: „Аз затова кръщавам с вода, за да бъде изявен той.”

„Закон за полярностите. Първо едната полярност ще се яви, тя е предвестник, че иде и другата – Истината. Йоан Кръстител дойде да проправи пътя на Христа. Слугите очистват дома, после ще дойде Сина. Той кръщава с Дух Светий. Съответствие има. Първата полярност показва доколко ще се развие, и докъде ще достигне явлението. Тя подготвя условията, създава формите. А Синът като дойде, внася съдържанието, осмисля формите. Изучавай как се развиват полярно-противоположните

явления, за да знаеш с каква сила и размах ще се развие истинското явление, когато дойде неговото време. Йоан, 3 гл., 30-35 ст.: „Той трябва да расте, аз да се смалювам.“ Това е съотношение. Двете явления са полярни, но свързани в едно. Това са две страни на един и същи процес. Йоан, 1 гл., 31-32 ст.: „Аз не Го знаех, но затова дойдох да кръствам с вода, за да бъде изявен Той на Израел. Видях Духа да слиза от небето като гълъб, и да остава на Него.“ Към картината: Третият гълъб се завръща и възвестява любовта, вечния мир, братството между хората.“

„Земята няма да бъде унищожена от огън. Това е Третия завет на човека с Бога. Учителят е залога за това. Човек наруши Втория завет след потопа, и пак почна да издига Вавилонската кула - образ на непослушанието и своенравието, на безумието на свръххората. **Третият гълъб е образ на Божия Дух.** Той иде. Такава ще бъде картината: Молитвеният връх, Учителят, Братството, Първият лъч на изгряващото Слънце. **Третият гълъб се завръща.** Той иде със светлина, на челото му грее бяла диамантена звезда. Йоан, 1 гл., 33 ст.: „На когото видиш Духа да слиза и да остава на него, този е, който кръства с Дух Светий.“ Йоан, 1 гл., 34 ст.: „Аз видех и свидетелствувам, че този е Син Божий.“ **Има една невидима същина, която създава формите.** В нея е силата. Материята е подчинена на нея. Какво искат да кажат материалистите, като възлагат всичко на материята? Материята е инертна. Не може да има инициатива, тя не може да твори. Тя е само материал в ръцете на твореца. Той е, който гради – **Божия Дух. Материята съществува заради него.** Тук работя за Учителя и Братството. Това е моята радост.“

„Хората на Братството, нашите приятели са добри работници из всички области, където и да се намират. Защо трябва да бъде гонено Братството? Комунистите трябва да изправят неправдата, която извършиха спрямо Бялото Братство.“

„Вие търсете първо Царството Божие и Неговата правда, търсете Божествения живот, не се занимавайте с човешките противоречия.“

„Двигателите с които човек си служи днес, използват силата на взрива на горивата. Когато дойде времето човек да пътува с лъчи, да използва силата на лъчите, настъпила е вече новата култура.“

„Злото разчиства пътя на доброто. Ние трябва да бъдем верни на нашия закон – законът на Царството Божие.“

„Трите картини: първия гълъб лети над водите на потопа. Никъде няма суша, само ковчегът - **завръща се** в него. Човечеството очаква вест, знак за милост. Няма светлина, само една мъничка надежда живее в сърцата. Това е състояние на човека. **Вторият гълъб** донеся **маслиновото клонче.** Значи има суша, знак, че милостта Божия се възвръща, оттеглят се водите. Първият знак за **възвръщане** на Божията милост, и това е състояние на човека.“

„Третият гълъб носи светлина, мир, братство.“

„Където и да се намирам, аз съм работник на Бялото Братство. Следователно заплатата ми не се измерва с пари.“

„Ако пожелаеш на злото зло, и ти ставаш като него. Какво разлика има тогава? Христос казва: „Не противи се злomu.“ Подразбира: Не бъди като него. Аз съм тук, за да опитам страданията и униженията на един обезправен човек.“

„Доброто, това е Сина. Злото, това е слугата. Сина върши волята на баща си от любов, на слугата се заплаща. Нашият закон е такъв. Ние споделяме с човека и хляба, и знанието, и опита, който имаме. А сега остава живота ни с Бога. Той е всичко, в него е скрито всичко. Както в семенцето е скрито цялото растение, и когато дойде времето му, и му се дадат условия, то пораста и възстановява всичко — принася плод много.“

„Щастие е да гледаш звездите, даже и когато си зад решетките! Какво нещо е един лъч, дошъл от неизмеримото пространство! Той е сила. Той не е само блещукане, което нашето око долавя. Как действа този лъч на ума, на сърцето, на душата, какви вести носи от Всемира! Да гледаш звездното небе е щастие, даже и когато си зад решетките!“

„Любовта към Бога е всичко за нас. В нея намираме утеха, тя ни дава сила. При Бога ще срещнем всички, които обичаме, и които ни обичат. Тя изпълнява живота ни. И когато човек изгуби всичко и остане само с Любовта към Бога, ще опита, че тя всичко може да възстанови и да възвърне изгубеното многократно. Тя дава и всички условия на живота. Тази е идеята, прокарана в книгата на Йова. И при най-тежките условия тука в затвора, животът ми е в тези мигове с Господа. В тях живея пълно, всичко е в тях.“

„Каквато е постъпката ти към малкия живот, такава ще бъде и постъпката ти към големия живот.“

„В Домът Господен ние сме заедно с всички, които обичаме, и които ни обичат.“

„Когато срещнеш злото отвън, благодари. Благодари, че е вън от тебе, а не вътре. Отвън по-лесно ще се предпазиш от него. И когато страдаш от него, пак благодари, че не е в тебе. Научи се от него какъв не трябва да бъдеш. То ти показва какъв не трябва да бъдеш.“

Моя обична Мария, Като подготвяш песните на Учителя за печат, не забравяй песента „Слънцето грее за добрите хора в света“. В служението на Бога всички сме едно. Учителят е всякога с нас. Той ни води в този път. При Него ще се съберем пак всички.

Време, време, време, много време. Закъде бързаш? Припомни си живота в килиите, бъди верен на Идеала от младините си.

„Разговорите на Изгрева ще носят заглавието „Изгревите на Слънцето“. Тук съм в Школата на другото Братство. Тук се изучават предмети, държат се изпити, развиват се качества, събуждат се сили. Сериозна Школа е тя! Това е необходимо, за да се направи сравнение между двете Школи.“

„Когато Божия Дух докосва земята, цветята цъфтят, птичките пеят, човеците мислят. Когато Божия Дух докосва земята, ражда се красотата, тогава идат всички блага на живота. Когато всичко изгубиш, и остане само Божествения живот, той има силата да възстанови всичко, всички форми, и да даде новите условия. Новият живот иде на Земята, новия човек иде на Земята. Той мисли, чувствава, работи. Такава е Божията воля. Ние принадлежим към голямото семейство на родените от Духа. Това семейство живее във времето и пространството, но живее и извън времето и пространството, т.е. във Вечността, във Всемира.“

„Приемай малките блага с благодарност – една глътка вода от изворчето, къшче хляб, вдишка чист въздух, една крачка на свобода. Благодарни са всички! Щом го приемаш с Господа, то е неопценено. Благодарни са птичката, на зелената тревичка, на облачето в небето! Живота е служение на Бога, молитва, химн на Всевишния. Така твоят мир ще бъде поставен на здрава основа. Божието присъствие е важно. То носи всички добродетели, извиква Правдата, осветява Истината. Всякога призовавай Господа.“

„Когато всичко отпадне, всичко загубиш, ще остане само Божествената искра, която е всичко. Тя може да възвърне всичко многократно.“

Бог ни говори чрез Светлината, чрез багрите, Бог ни говори чрез уханието, чрез ароматите, ала най-мощно от всичко е Словото. То прониква дълбоко в душата, преобразява, оживява, просветлява. Всякога изучавай Божия език. Това е пътя към съвършенство – пътя на ученика.“

„Господ подготвя условията за нашето излизане, условията за работа на Братството. Ние се молим тъй: „Господи, дай свобода и простор за Делото Си. Нашият живот и живота на Братството е един живот.“ Призовавай Господа на всяко време и място. Хвалете Името Му, за да дойдат добрите условия за всички. Това намалява злото, и предотвратява нещастията. С Божието присъствие иде живота, силата, красотата. „Дето е Господ, там съм и аз.“ Временният живот е породен от вечния. Виждай във временния живот вечния живот. Временната красота е породена от вечната красота. Виждай в преходната красота – вечната.“

„Къде ли е расло това малко цветенце, къде е слязло Бога?“

„Човек, който един път е изгубвал всичко, оценява малките блага и благодари. Постъпките му са молитва, делата му – служение.“

„Животът ни е даден, да го посветим на Господа. Това е всичко.“

Щом един човек съществува, има нещо хубаво в него. Дръж за това хубавото в него. В народните песни се долавя ритъма на природата, поривите на вятъра, ромона на потоците, звъна на стадата. Певеца е стилизирал всички тези впечатления. От тук и този причудлив ритъм, изразен в сложните и правилни тактове. Ние сме ученици на Божествената Школа. „Без страх и без тъмнина.“ Христос казва: „Иде княза на този свят, и аз немам нищо с него.“ Песните на Учителя говорят за Божествения живот. „Добрата молитва“ ни въвежда в света на Учителя. Бог ни се изявява във видения, в Слово, в сила, в добродетел, във всички условия. По хиляди начини ни се изявява Бог. Във всички Свои изявления Той е един и същ – Вечния наш Баща.“

„Трябва да има хора, които да държат връзка с Бога. Тогава много нещастия се предотвратяват и условията се подобряват. Учениците на Божествената Школа са по цялата Земя. Те работят. Разбиране трябва. Голямо е значението на молитвата.”

„Временните неща съществуват поради вечните. На временните неща прилича да бъдат временни, на вечните прилича да бъдат вечни. Да виждаш в преходните неща вечните, това е виждане. Човек осветява името Божие с делата си. Ученикът осветява името Божие с живота си. Ние проповядваме живота на Царството Божие – живота на Мир и Правда, на Истина и Любав. Ние не проповядваме вярвание, а живот. Словото на Учителя е Сила и Живот.”

„По цялата Земя, сред всички народи живеят моите братя – родените от Духа. От зорите на времената досега те работят за освобождението на човека. Учениците на Божествената Школа се молят, мислят, работят, живеят, с много труд подготвят условията да се пробуди една човешка душа. Това е голяма придобивка. Живота ни с Господа е всичко за нас. Него устрояваме ние при всички условия. Връзката с Бога, това е най-важното. Любав към Бога, любов към Истината – това е пътя към съвършенството.”

„Великата разумна природа е оградила най-големите свои блага с препятствия и мъчности. Мъчно се достига до тях, но струва си усилията! Енергиите се превръщат едни в други. Подобно нещо става и с душата. Тя преминава лесно от едно състояние в друго. При всички състояния тя е все същата. Чудесни, Божествени закони водят човека, определят пътищата му, срещите, условията му. Това е велика наука. Ние се молим с вяра и упование. Божият план се изпълнява, но затова се иска време. В живота има ритъм, мелодия и хармония. Разбиране трябва. Само формите се менят, същината остава. Красотата, силата на живота седят в движението. „Движение, учение, работа” – казва Учителя. Който веднъж се е изявил, пак ще се изяви. Не е било време, когато той да не е съществувал, може в други свят, в друго състояние, при други условия. В Псалмите е казано: „Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.” – 91-ия Псалом. Това се отнася за хората.”

„Неизразимо хубав е Божия живот! Да пребъдваш в него, това е щастие. Пребивай винаги в Божия дом. Изучавай проявите на хората – добрите и лошите. Те са като барометър. По тях можеш да познаеш какво ще бъде времето. Благополучие ли иде или нещастие? Това са съвършени, чувствителни уреди на природата. Думите, постъпките, мислите, чувствата показват какви сили функционират в дадения момент в природата.”

„Господи, едно желая - да слушам Твоя глас, да гледам Твоето лице.”

„Всяка беседа на Учителя е откровение.”

„Каква тишина има в зазоряването! – Най-хубавата.”

„Страдащите извършват една голяма работа не само за себе си, но и за човечеството. Много от нашите чувства, мисли идат от далечни

Слънца и Планети. Наистина, ние водим един космичен живот. Има светлина безплодна - това са обикновените, човешки светила. Има светлина жива, плодотворна! Такава е светлината на Слънцето. Какъв е живота в Безграничната Вселена, в неизброимите нейни светове, Слънца и Планети? Ние можем да съдим от живота на Земята. Той е само една безкрайно малка проекция на големия живот. Молитвата е благодарност за обилната Божия милост към нас. Всички религии почиват върху вярата във Вечния живот. Комунизмът е забавачница за човечеството. Това са децата, които се забавляват и упражняват. Ние трябва да се пазим да не изпаднем в такова положение, да се занимаваме с празни работи. Моли се Бог да ти даде сила. Силата иде от Божия Дух. Имаш ли сила, можеш да работиш. Може да се молиш колкото си искаш над едно парче желязо, но то на подкова нема да стане. Но помоли се за сила, и със силата може да направиш от него подкова. Може да се молиш колкото искаш пред нивата си, тя ще остане неорана. Помоли се за сила. С нея можеш да изореш нивата си. Бъди благодарен за всичко! Всички блага идат от Бога. Да живееш в Бога, да опиташ любовта Му, какво повече искаш? Гледай с вяра в бъдещето, гледай с вяра и за всичко благодари. Божията любов носи всички блага на живота. Има ли нещо за което да се безпокоиш? Търси Божия живот навсякъде. Приобщавай се към него. Велик е Божия живот! Необятен е той, изпълня Вселената! Моят дом е Божия дом, моя живот е Божия живот. Мисълта се движи със скорост по-голяма от тази на светлината. Мисълта може да застигне светлината и да възстанови отдавна минали събития и картини. Мисълта е виждане в миналото и в бъдещето, виждане в духовния свят."

"Ние сме пазители на Божествената искра, която Учителят донесе. Пазете я като зеницата на очите си. Докато дойде времето ѝ, и условията ѝ. Тогава ще се разгори в сърцата и душите на много хора, и те ще бъдат спасени. Ние сме носители не на вярвания, а на живот – живот на благия Божи Дух."

"Душата има нужда от простор, свобода, от небе и светлина, от Слънце и облаци, от въздух. Домът в който живеем са нашите планини – образ на идеите, стремежите, мислите и чувствата ни."

"Учудва ме, че хората не чуват Божия глас, а че Бог ни говори и чрез плодовете. По-добре, че сме гонени. Така Братството се пречиства. Ако бяха ни прегърнали, по-лошо щеше да бъде. Щом сме пратени тук, пратени сме за работа. Закъде ще бързаш тогава? Велик е Господ! По-добре, че работим при трудни условия! Тъй силите се поддържат, съзнанието е будно, има чистота. Лошите условия в които сме сега, ни пазят от онази напаст човешка, алчна, жадна за блага и корист, за власт и почести! Тя е, която всичко разваля. Ние принадлежим на великото семейство на Божия Дух. То населява Всемира, то живее във Вечността. От какво има да се смущаваме, или има ли нещо от което да се боим? С Божията сила ние успяваме в живота си, с Божията светлина ние виждаме, разбираме, растем. Бога ние опитваме като живот и знаем, че всички блага идат от Него. Хората се съмняват и Го отричат. Това е невежеството на съвременния свят. От край време ние сме гонени. Такъв е нашия път. Такива условия ни са нужни, за да растем и укрепваме, за да вършим нашата работа. Само тъй ще придобием и привлечем онези души, които Господ иска да спаси. И при тези условия

ние вършим Божията воля. Ние сме благодарни за страданията и гоненията. Нашата радост е чиста. Тя гори, тя грее в душите ни. Чрез молитвата ние черпим сила да успяваме в живота си. Ами ако Господ ме е пратил тук, за да пробудя някои души, какво от това? Ние трябва да вършим работата си, където и да бъдем, при всички условия.”

„Двата пътя” – Учителят с тази Лекция започна Окултния клас. „Двата пътя” стоят пред съвременния човек. **Единият път** е път на **отричане от даровете на Изкусителя**. Това е пътя на Христа, пътя на Учителя. Другият път – **човек приема даровете**, и му се покланя, т.е. **подчинява се на неговата воля**. Властта, богатствата, славата на Царствата на този свят са само мираж на щастиято! **Братството ще бъде център не на богатство и власт, а на светлина, истина, красота, на мисъл, поезия, музика**. Който ги обича и дири, ще се привлечат и ще дойдат. Както казва Христос: „Аз съм вратата. Който влезе през мен ще се спаси, ще влезе и ще излезе, и обилна храна ще намери. Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно.” Ние показваме на човека Божествения живот, както ни е учил Учителя. Живот, Светлина, Истина, Свобода, Братство, Музика и Красота – това е нашето богатство и власт. Който обича и дири това, ще дойде при нас.”

„Господ казва на Израел: „Колко пъти исках да те привлека, и да те приютя?” Човек и днеска блуждае. Едва се освободи от един идол, почва да изгражда други. И тази страна обширна, страна велика, страна Господ, страна рабов. Все си е такава и днес. Ала участта на всички идоли е една. Видението на Данаила – Идолът: „И откъсна се камък не от човешка ръка, и удари Идолът в нозете, и всичко се срина вкупом.” И докога ще бъде това? Докато човек намери Бога Живаго и Му послужи. „Не дойдох моята воля да сторя, но волята на Отца ми, Който ме е проводил.” Учениците на Божествената Школа вършат своята работа, молят се, мислят, благодарят, работят. А някъде на земята – близко или далеч едно нещастие се избягва, живота на хората се подобрява, светлина просветлява съзнанието на един човек, посещават го добри мисли, идат добри подтици. Странни и неведоми са връзките между душите! Учениците вършат работата, която Бог им е възложил. Всичко, което не е истина, ще бъде изгорено с огън. А това е бъдещето. Постепенно Божиите дни ще се увеличават, а човешките ще се намаляват. Царството Божие иде на Земята. „Вижда ли”, значи да виждаш живота на Царството Божие. И това е небесния огън. Където се появи, с него идва и живота. Той е извън формите, но се изявява във формите. Четете притчите за Царството Божие, за да го познавате и различавате, да го приветствате и да го посрещате, приемате и изявявате. Старият живот отминава шумно, Царството Божие иде тихо, незабелязано. Дръжте се за Божествения живот в мислите, чувствата и постъпките си. Живейте в Домът Господен, търсете Царството Божие. В него е силата, в него е Вечния Живот, в него е всичко.

Молитвата се превръща в живот. Тогава тя е сила. Молитвата да бъде в тебе извор на живот вечен. А ти да не изпускаш Царството Божие. Дръж се за него. Който живее в Царството Божие, той е щастлив при всички условия. Който живее в Царството Божие, той е свободен при каквито условия и да се намира. Извън живота на Царството Божие няма истина, няма свобода, няма щастие.”

„Малкото кокиченце, теменужката, здравеца са служители на Великия живот. Те поддържат красотата. И те принадлежат на Великия живот, на който принадлежи всичко възвишено и добро, и всяко благо и всяка Истина. Ние принадлежим на него, и сме едно с него. Не обичам човека в стадно състояние, когато го движат инстинкти, страсти, интереси. Обичам човека, който има образ, решава своите задачи, бори се, влага свой вкус и разбиране, отстоява за свой мироглед, създава своя мир, има свое отношение към Бога, мисли, чувства, има разбиране. Отношението е тъй особено, оригинално, както цветето в ливадите. Отличава се от другите, но влиза в общата красота, участва във великото съзвучие като чист тон. Всеки който иска да превърне човека в маса, да го използва като безлична сила е враг на човека.“

„При съблазните на Христа, казва Му Изкусителя: „Превърни тези камъни на хлябове“, „Хвърли се от покрива на храма“. И показва Му всички Царства земни и техните богатства и слава, и каза Му: „Ще ти дам всичко това, ако ми се поклониш!“ Сега са времена на изпитания. Учениците, които имат Духа Христов ще устоят. Трагедията на съвременното човечество е, че се поддават на съблазните, на изкушенията на Изкусителя Учителят казва: „Аз се интересувам от учениците. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува.“ В това седи нашия чист и свят път. Никакъв шум, никакъв блясък, скромно и тихо. Работа в чистота и Истина. Нищо излишно. Този път ни показва Учителя – пътя към Царството Божие. Езичесвото е култ към себе си – поклонение и служение на себе си. Христовия път е път на служение и жертва. Това е пътя на Синовете Божий. Виждай в небето Божието лице. Живот без Бога значи живот без морал. То е животинско състояние Моралният закон иде от Бога – най-висшият закон. Той е, който прави човека човек. Силата е в моралния закон. Отстъпи ли от него, човек изгубва силата си. Без морал не може да се устои. Без морал не може да се устрои добрия живот. Без Бога нема радост.“

„Словото на Учителя въздейства върху човека. Като прочете една беседа, човек става по-добър. Такова велико благословение е Словото на Учителя! Струва си да понесе човек всички страдания заради Словото. Присъствието на Духа се изявява в Мир, в светла мисъл и благородно чувство. Казвам на моите тъмничари: „Кой ви даде право да контролирате човешките мисли и чувства?“ Вий сами сте си присвоили това право, което никой закон не ви е дал! Това е престъпление. Всъщност постъпките може да контролирате, за тях има решетки, вериги, затвори, но може ли да уловите мисълта, да я затворите, да спрете нейния полет? Може ли да турите преграда на чувствата? Вашите стени са безсилни да ги спрат. Мислите и чувствата са като птичките в простора. Те са свободни. Ала има тъмничари, които са намерили примки и за тях. Цели епохи човек е бил подтискан и угнетяван. Само душата и Духът са оставали винаги свободни. Като уча затворниците на занаят, това е идея на Учителя. Аз върша Неговата воля. Той казва: „Затворниците да работят.“ И ето, аз ги уча, пък същевременно то е случай да им покажа нещо от Божественото учение. Нека да благодарим за промените в живота! Би било ужасно, ако не ставаха промени, ако нямаше движение! Промените стават по Божие повеление. Гледай небето с обич, като че гледаш Божието лице. Това е идеал за писателя. Като говори, като пише да се чувства не писателя, а Божия живот. Христос казва: „Отец ми върши делата.“ Важно е във всичко,

което вършиш да славим Бога, а не себе си. Ние казваме: „Да се прослави Бог.“ Всичко, каквото вършите да бъде тъй, като че го вършиш за Учителя. Това е Негов живот в нас. Той продължава във Вечността, той продължава в Безкрая, той е в цялата Вселена. „Всички вие от Моето вземате.“ – Казва Учителят. Бог е Живот. Като Го възлюбим и приемаме, тогава познаваме Бога, имаме Неговия живот в себе си. У когото е Любовта, той служи, той е щастлив, другите са нещастни. Ти живееш, защото Бог живее. Какво иска човек повече? Като призоваваме всеки ден Учителя чрез молитвите, песните, Словото Му, ние приемаме Неговия живот. Знаем: Той живее.”

„Използвай всички условия каквито и да са те, за да призоваваш живота на Царството Божие. Така ти ще бъдеш свободен.”

„Човеците станаха коравосърдечни като идоли, но яви се човек милосърден кат ангел. Бог е вечен и безграничен. Радостта иде от общението с Него. Когато общуваш със своя приятел, ти с Бога общуваш, защото Бог е Любов.”

„Духът на цветенцето е говор, дъхът на цветенцето е говор. Чрез него ти говориш с Бога. Когато вкусите един зрял плод, и то е разговор с Бога. Когато мислиш и се молиш, когато работиш и твориш, Бог е с тебе и те ръководи. Няма по-хубаво нещо от работата. Всяка тревичка върши своята работа в общия живот. Живота иде и се оттегля ритмично, обаче, той не се повтаря. Никога не е еднакъв. Във всеки импулс има нещо ново, което за пръв път се изявява сега. В това е неговата неотразима красота и сила, в това е неговия смисъл. Всяко място на Земята е възел на сили – магнетични и духовни. Когато Бог ни постави да работим някъде Той знае защо ни е пратил там. Ние сме Негови работници, и това е най-хубавото положение.”

„Аз съм тук и мисля за тебе. Нектара в цветята иде от Божията любов. Как ще поддържаш връзката си с Бога? – Като Го любиш, като вършиш Неговата воля, като осветяваш Неговото име. Казано е в Писанието: „Освети ни чрез Твоята Истина. Твоето Слово е Истина. Глава на Твоето Слово е Истината.” Бъдете свещеници и служители на Бога Живаго. Видях Божията усмивка. Усмихна ми се Бог и ми рече: „Аз съм тук и бдя над тебе.” Господ ми се изяви с усмивка. Благ и милостив е Господ. Господ ме е пратил тук на работа. Бог не съизволява в смъртта на грешника. Молете се за онези, които ви гонят, гледайте на ближните си както Бог гледа, любете враговете си. Това е пътя на ученика. Бог, Който дава всички условия, ще ми даде и занапред всички добри условия за работа. Ученикът се моли тъй: „Господи, дай свобода и простор за делото Си.” Земята е на Господа, и небето е на Господа. Всичко е на Бога Моего. Човек и не подозира какви тайни още крие светлината – видимата и невидимата. Как въздейства тя върху материята, как изгражда формите, как внася живота в тях? Живота не е неизменно свързан с една и съща форма. Той може да се изявява и в други форми, по хиляди начини може да се изяви. За живота мисли като вечен и безграничен. Служение на Бога в Дух и Истина. Силата е в това. Където ме прати Бог, там ще отида.”

„При всички условия, и при най-ограничителните, ние ще следваме пътя, в който Учителят ни въведе и учи. Истинската работа е в това – да

издириш душите, които Бог е определил, да им помогнеш да намерят пътя си към Него. Учителят казва: „Никой не може да дойде при мен, ако Отец ми не го привлече.“ И днес човеците си създават кумири, и им се кланят. То е някаква потреба в тях, и там е нещастieto им. Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Живота.“ Учителят е идеала. Не създавайте големи организации, работете на малки групи, без шум. Големите и шумни организации са отклонение от Божествения порядък. В тях други неща заемат централното място, а не идеята за Бога. Хората са създавали такива организации в миналото, създават ги и днес, обаче, те винаги са в борба с Божествения ред и порядък. Мълчанието е за предпочитане сега. Колкото по-малко се говори, по-хубаво. Ученикът на Божествената Школа работи и мълчи. Търпението е качество на ученика. Божественият ред и порядък е в нас и вън от нас. Внимавай да бъдеш винаги в съгласие с него. Това си ти, това е той – едно цяло и неделимо. „Аз в тях и ти в мене Отече, да бъдем едно.“ Единство – това е Божественото Учение, Учението на Учителя. Търсете най-скромния външен израз, при най-богато вътрешно съдържание. Това да бъде правило за вас в живота и в работата ви. Богатствата, външния блясък и шум са отклонение от пътя. „Глава на Твоето Слово е Истината.“ Бъди верен на този принцип винаги. Всичко хубаво е вечно, защото произтича от Бога. Да го откриваш, да поддържаш връзката си с него, това е пътя с ученика. Поддържай връзката си с Бога при всички условия. Помни и не забравяй за какво си в затвора, помни и не забравяй за какво си пратен на Земята. Душата ми пее хваление на Господа. Погледни: житата растат и вече изкласяват. Велика работа се извършва сега. Творческите сили на Слънцето работят. Ти живееш в Домът Господен, закъде ще бързаш? Казано е в Псалмите: „И ще живея в Домът Господен дълги дни.“ Всяка минута, когато мислиш за Господа е спечелена. Тя не принадлежи във Вечността, тя е турена в Божествената каса.“

„Работата, която тука извършваме е символична. **Работим в Лисичево. Комунистите нема да могат да минат без нас.** Ние ще довършим строежа, ще поправим погрешките им. Защо тогава трябва да ни гонят? Кой ще устои на Божията Правда? Кой ще се противи на Божията Истина? Учителят казва: **„Мене Ме интересуват учениците.** Заради учениците Божието благословение иде и за всички.“ Милиони години взема на природата, докато създаде една съвършена форма. Служи на Бога и със занаята си. По Негово повеление споделям знанието и опита който имам с другите. Ние се движим с Божията сила. Опитваме положението на недвижимост. Да се движиш е щастие. Какви блага ни е дал Господ! За всичко да благодарим!“

„Материалните грижи изместват човека от пътя на душата му. Като потъне в материалните блага и грижи, какво остава от идеите? Нищо. Изчезва светлия мир. Следвай чистия път на светлите души. И казва Изкусителя на Христа: „Превърни тези камъни в хлябове.“ Камъните, това са материалните грижи. Може ли човек да се ограничи само в материални грижи и интереси? Да овладееш едно свое желание, една своя слабост, да изправиш една своя погрешка – това е работа. Това е подвиг. Каква воля трябва? Казано е в Псалом: „Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ Това се отнася до учениците – да победят и овладеят своите желания и страсти.“

„Глава на Твоето Слово е Истината.“ Всеки слънчев лъч, всяко цъфнало цветенце, всеки полъх на ветреца принадлежи на нашия живот – Домът Господен. Домът Господен е нашия дом. Има един прекрасен живот, него търсим ние. Живот на благия Божи Дух. Ученика е носител на живота на Божия Дух, служител на Любовта. Това е нашия път.”

„Аз съм в затвора, но моя свят сияе в светлина, моите братя са свободни и радостни, ние имаме Мира на нашия обичен Учител.”

„По цялата Земя, в цялата Вселена душите, които любят Бога са обединени в едно велико Братство. Псалмопевецът го нарича Домът Господен.”

„Случайност ли? – Не. Но една велика разумност, един велик разумен свят. Той повелява, той движи нещата. Неизразимо хубаво е да уповаваш на Господа! Животът затова е хубав, защото ние сме различни. Какво щеше да бъде, ако бехме еднакви? Приобщавай се тихо към Господа, бъди всякога в съгласие с Него, едно с Него. Това е същественото.”

„Колко отдавна не бях слушал тихото ромолене на дъждеца, песента на Вечния живот! Щастието е в онези мигове, когато живеем с Господа. В тях е смисъла на живота.”

„От далечните звезди достига лъч до нашето око. Човешкият мозък има чудната способност да усилва този лъч милиони пъти. И тогава от него се ражда една мисъл, едно чувство, една Идея. Тъй човек разговаря с Всемира. За нас е естествено да споделим с човека и хляба, и знанието си, защото ние принадлежим към Великото Бяло Братство.”

„Колко е хубаво да гледаш как се обличат върбите в листенца!”

[Пролет в Лисичево, май 1962 г.]

„Истината е в Бога. В човека тя се явява, когато Бог присъства. Христос казва на Петра: „Плът и кръв не са ти открили това.” Но след малко казва: „Махни се от мене Сатана! Ти си ми съблазън.” Истината не е прикрепена към форми и образи. Тя е свободна от тях, тя не зависи нито от индивида, нито от личността. Истината иде от Божия Дух. Тя говори за Неговото присъствие. Търси винаги Него, и Него призовавай на всяко време.”

„Всеки чист тон принадлежи на Царството Божие. Всяка светла мисъл и всяка добра постъпка, хармонията, красотата, свободата, силата, всяка добродетел принадлежат на Царството Божие. Винаги приветствай Царството Божие в малките и в големите му прояви. Това е Живот Вечен.”

„Като търсехме красотата, намерихме Учителят. Като търсехме Истината, като търсехме Свободата, като търсехме Знанието и Светлината, дойдохме при Учителят. Жадните намериха извора, гладните намериха хляба. Това е милостта Божия за нас.”

„Духът е като пролетния вятър – приветлив, топъл, игрив, смел, решителен, силен. Тича като младеж, разпръсква и руши, срива старото, човешките кумири и идоли. На какво ли се надеят хората? От дните и

часовете на затвора остана малко, защото дойдоха дните на Царството Божие. Те са повече. Който живее в Царството Божие не е затворник, той е свободен. Всяка човешка власт иска преклонение, поклонение, служение, безропотно покорство. Който не направи това, бива отхвърлен, пренебрегнат, каквито и заслуги да има. А които приемат печата на Звяра на челото и на ръката си, тях предпочитат. Още незагълъхнал грохота от крушението на един кумир, човеците бързат да си издигнат други. Съвременният човек без кумири не може. Условиата се дават от Великия Разумен свят. Христос казва: „Работете докато е ден, защото иде нощ, когато никой няма да може да работи.“ Нема да има условия. И пак казва на братята си: „Моето време още не е дошло. А за вас всякога е време. За Синове Божий има време.“ За другите хора няма време.”

„Два процеса в живота вървят в противоположна посока. Единият инволюционен, другия еволюционен. Органическите форми са резултат и на единия и на другия. Едни форми слизат, други се качват – възлизат. В живота могат да се срещнат привидно еднакви форми, но едните са в процес на слизване, другите в процес на възлизане. Те се разминават. Който възлиза, да не се свързва с човек, който слиза, защото ще му бъде спънка. Това е важен закон за връзките. Древните пророци и поети са дали прост образ – Яковата стълба, по която ангелите Божий, едни слизаха, други възлизаха по нея. То е образ на двата процеса – инволюция и еволюция.”

„Откъде житното зрънце черпи сили, за да даде 100 зрънца? – От великия източник с когото е свързано. Разбирай сега защо малката тревичка може да бъде за тебе връзка с Бога. Това е едно от великите тайнства на живота.”

„Бога търси в съвършенството. Него като откриваш, ще растеш от съвършенство в съвършенство.”

„Онези, които Бог е призовал, те образуват веригата. Те работят. Веригата не е човешко дело. Тя е важна. От нейната работа зависи успеха на делото. Тя е средата, в която Духа работи. Веригата е като нервната система на организма. Работи ли тя добре, организма е здрав, всичко върви добре.”

„Материалната основа на Братството, трябва да бъде проста, ясна, здрава, чиста. Да дава условия за учение и работа, а не за забавления. В забавления нещата се израждат. Това е важно да спазваме при бъдещата си работа. Материалистите атеисти се борят с догмите и формите. Те не познават живата вяра. Живата вяра е силата, която отвежда човека до Царството Божие. С Невидимия свят, трябва да се засрещнеш, за да го познаваш. Можеш да допускаш съществуването му, но само когато се срещнеш с него, ще го познаваш и изучаваш. Бог призовава работниците за Своето Царство.”

„В житното зърно са скрити всички моменти от неговия живот: радостта от живота, ромона на дъждеца, прохладата на росата, полъхването на ветреца, песента на чуцулигата, слънчевите дни. Всичко е скрито вътре в житното зрънце до времето, когато ще му се дадат пак условия, когато скрития живот ще се изяви отново. В Божествения живот нищо не се губи.

Всичко е запазено до времето, когато то пак ще се яви в своята пълнота и сила.”

„Лъжата е като червеея – влезе ли в плода, разваля го. Работим ли за Делото на Учителя, трябва да пазим чистотата и Истината. Не допускайте нито помен от лъжа и лицемерие. В молитвата е казано: „Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашите сърца.” Страданието е работа, свещена работа. „Духът не угасвайте.” Факелът на Духа се предава от ръка на ръка. Сега ние воюваме и знаем, че тази борба ще изведе до победа, защото Учителят е с нас! Той е, Който воюва. Откровението, 19 гл., 11-16 ст., Лука, 12 гл., 35 ст. „А вие търсете Царството Божие при каквито условия и да се намирате. Никой като запали свещ не я туря под шиник, а на светилника, да свети на всички”. Царството Божие не може да бъде турено под шиник. Никой не може да ограничи Царството Божие или да го обсеби. Това не е ставало и нема да стане. Може ли да затвориш слънчевия лъч? Всяка среща с Царството Божие носи радост. Нема по-хубаво от това да срещне човек Царството Божие и да го приветствува. Царството Божие е навсякъде. Него може да срещнеш и намериш в скромната тревичка и в човека. Това е виждане и разбиране. Мнозина са се опитвали да обсебят Царството Божие, да турят ограда около него - напразно. Царството Божие принадлежи на онези, които го обичат, които го търсят, които го познават. Царството Божие не може да бъде ограничено, нито обсебено.”

„Винаги се радвайте, за всичко благодарете.”
Благодарност – ето една хубава дума.

„За да угодиш на един господар трябва да му станеш роб. Прилича ли това на нас, учениците на учителя, служители на Бога? Царството Божие крепи живота. От него идат всички добрини, всички блага. Чистотата, разумността, святостта също идат от Царството Божие. Приветствай Царството Божие където и да го срещнеш, и винаги се радвай за него. Любовта е жива връзка. Тя приобщава и обединява.”

„Времето и пространството са проекции на реалността върху екрана на съзнанието. Може ли зад тях да видиш реалността? В духовния свят има друго време и друго пространство. Там сродните неща са съвременни, те съществуват едновременно, макар да ги разделят векове по проява. Сродни – значи съществуват едновременно, единство в проявленията им. В реалния свят нещата не преминават, а вечно съществуват. Вярата е сила, Надеждата е виждане, Любовта е същината. Една чешма е хубаво направена, но ако нема вода, каква полза? Нема вода – нема вяра. Свързан ли си с извора – има вода, има вяра.”

„В Школата на Учителя се събуждат онези органи, мисли и чувства, които свързват човека с духовния свят, и той общува с него, изучава го, разбира го, живее с него. Семенцата, които Бог сее чрез нашата ръка са невидими. Една дума, една малка постъпка оставят едно впечатление. Кога ще поникне, кога плод ще принесе, само Бог знае. Ние трябва да вършим Неговата воля.”

„Любовта не е в чувствуването, тя е единство. Чувствуването само подсказва това единство.”

„Всички живеят за сметка на Царството Божие. Царството Божие всички кърми и крепи, то всички милва и утешава, на всички дава сила, всички води напред към съвършенство. В Школата на Учителя има чистота и светлина.”

„Това е стара тактика на злото – да обсебва готовите организации, да взема ръководството им, да използва идеите, богатството. Това е не само материално, но и духовно ограбване. Ние се борим против това, и ние затова ни хвърлиха в затвора. Ние ще изведем борбата до победа. Нема да предадем делото на Учителя. Белото Братство не може да бъде слуга никому. Христос казва: „Всеки, който не влиза през вратата е крадец и разбойник.”

„Органическите форми са резултата на два процеса: еволюционен и инволюционен. Може формите да са еднакви, но едната форма слиза, другата възлиза.”

„Раздялата в любовта е временна. Онези, които обичаш, и които те обичат, пак ще ги срещнеш в този или в онзи свят – все едно. Скръбта от раздялата усилва връзката на любовта.”

„Да чувстваш великия живот – ето какво ни научи Учителя. Личността е само съсъд, и когато великия живот го изпълня, той става съсъд „избран и драгоценен.”

„Сиянието на Божествения живот да се излъчва от вас. То е, което въздейства върху душите, и ги преобразява. Това да бъде вашата безмълвна проповед. Всяка красота, била тя и най-малката иде от великия източник. Красотата на Словото е най-дълбока и мощна. Красотата на светлината, на багрите, красотата на поезията, красотата на хубавото чувство, красотата на една светла мисъл – Бог ни се изявява чрез красотата. Чудни са хората, когато търсят Бога в пространството! Трябва разбиране, трябва виждане. Живей с чувството за вечния живот. Тогава противоречията на временния живот се разрешават правилно. Изкуството е там, като си лишен от свобода, да бъдеш свободен. Живота, който обичаме, на който принадлежим, с който сме едно – ние го наричаме Учител Господ и Бог. Той е Живот Вечен и Непреривен.”

„Не е толкова важно къде живееш по място, а в кой свят дишаш и мислиш. Гледай на всеки човек като на себе си, чувствуй нуждите му като своите. Това е съчувствие и Братство. Това искам, да почувствам, че сме живот на Учителя, живот Божий. Има хора, които живеят по повелението на сърцето си. Те са като децата. Изкуството е зов към прекрасното.”

„Поетите са съвременните пророци. Ето какво казва един от тях: „Пътят ни води към златния век. Той ще дойде. Жалко, че ние няма да живеем дотогава. Но ние, трябва да сме щастливи, че около нас вече шуми вятъра на този век и кара сърцата ни да бият по-силно.” Паустовски. Прозата, която достигне съвършенство представя всъщност истинската поезия. Съвършенството не е лично достойние на човека. Бог, Който посещава човека, Той носи съвършенството. Бог е съвършен.”

„Красотата на Земята е свещено нещо – багрите, светлината в природата, трябва не само да ги наблюдаваме, но и да живеем с тях простичко.“

„Запали се огъня на огнището.“ – Значи дойде Божия Дух. „Сложи се трапезата.“ – Откри се Божествената Школа. Това е бъдещето. Кой може да спре това?

„Който mine през изпитанията на Йова, възражда се за нов живот. Той знае на кого служи и защо живее. Това е големия огън, който пречиства и освобождава човека от всичко излишно.“

„Ако Учителят те изпрати да проповядваш Божественото Учение сред затворниците, как ще го проповядваш? Как ще им го покажеш?“

„Сега зная, че човек не може да бъде разделен от това, което обича. Той го носи във себе си, в душата си. Казано е: „Душа обширна като Вселената.“ С какво може да се сравни щастието да споделяш Божията мисъл? „Храни душите ни с Твоето Слово.“ Да участваш с всички светли души в Божия живот.“

„Ние може да облечем дрехата на една личност, но принадлежим на Големия живот. С него ние сме едно, и всякога се връщаме към него. Христос казва: „Отивам при Отца Си.“

„Прекрасен е Божия свят! – Безкрайно небе, звезди, планини, гори, води, въздух. На какъв прекрасен свят принадлежим! Това да почувстваш, че ние сме живот, живот Божий, живот на Учителя.“

„Който има вяра в Бога, има вяра и в човека. Вярата е една. Който люби Бога, обича и човека. Любовта е една. Ние познаваме нашите братя в Дух и Истина и сега и през вековете.“

„Тъмничари наричам хората, които са способни да измъчват ближните си. Малко хора правят изключение от това. Те са началък на Новата култура – на Царството Божие.“

„Безсмъртието е качество на Духа. Защо ще искаш материята да бъде безсмъртна? Божият Дух изпълня Всемира, Божията мисъл изпълня Всемира, Божията сила изпълня Всемира. Ние като ги приемаме, Бога приемаме. Ние проповядваме Божествения живот – великия и прекрасния. Ние принадлежим на него.“

„Да различаваме Божествения живот, да го издирваме – това е нашия път, това е небесния хляб. „Храни душите ни с небесния Си хляб. Укрепявай ни със силата Си да успяваме в живота си.“ С Божията сила успяваме в живота си.“

„Ученика познава Учителя си в малките и в големите явления на живота.“

„Това е Живот Вечен да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводил.“

„Във всяка работа, която вършиш заради Учителя, била тя и най-малката, влагай всичката си любов, внимание и търпение. Тъй работи ученика.“

„Обредите и церемониите, външните форми не са съществени. Всичко е в Духа, в разбирането.“

„Ето, Бог ми подари втори живот, даде ми сила и здраве. То не е, за да ги запрата пак в цимента и камъка, а да върша работата, която Учителя иска от нас.“

„Вярата в Бога е сила изворна течуца. Който прави добро, има вяра, който върши Правда – има вяра. Който дири Истината и ѝ служи свято – има вяра. Който изявява Любовта, има вяра. Който има Мъдростта – има вяра. Сила жива изворна текуща. Вярата в Бога е живот преизобилен. Вярванията, формите, обредите не са съществени. Живата вяра е всепобеждаващото оръжие, което Бог ни е дал.“

„Който може да живее с Бога, може да живее при всички условия. В святия път, в светлия път горчивините са сладки, и мъчнотиите са леки, и изпитанията са благословения. Святия път, светлия път – път на служение, учение и работа. „Ние ще ходим в тоя път на светлината.“

„Няма по-хубаво нещо от това да извикаш в човека Божественото негово естество! В абсолютното време има закон: Един миг може да се превърне във Вечност и Вечността може да се събере в един миг – зависи от интензивността на живота.“

„Ние сме верни на нашия закон. Споделяме с човека брат както късчето хляб, тъй и знанието и опита, който имаме. Никой не може да ни отдели от хубавия живот, който Бог ни е подарил. Ние сме живели, и го живеем. Преживявал ли си опитността на Йова? – Всичко да загубиш, всичко с което си живял, което ти е мило, да се разделиш с него, да се примириш? Какво ти остава тогава? Преживявал ли си и това отново да го придобиеш? – Да се възвърнеш към всичко, което си обичал? Това е умиране и раждане. Преминаване през областта на смъртта. Помни закона на Йова: Вяра жива, уповавай на Господа всякога. Ето видението на Данаила. То не се отнася за еднократно явление, а за много явления малки и големи, които през всички времена се повтарят периодически. „Видя Данаил образ голям, главата му от чисто злато, гърдите му от сребро, корема му от мяд, бедрата му от желязо, и краката му от желязо и земя. И ето откъсна се камък не от човешка ръка и удари образа в краката. И срина се всичко, и смеси се вкупом, а камъка почна да расте и изпълни Земята“. Човешките дела, човешките организации са като този образ. Всички тях ги очаква тази участ. Това е човека, който не върши волята Божия, не върши волята на Този, Който го е проводил, а върши своята воля.“

„Считай Домът Господен твой дом. Това значи да имаш мир и свобода. Да се радваме на присъствието на Божия Дух винаги. Важно е да възстановим рая в себе си, при всички условия. По човешките работи спор може да има, могат да се доказват или оспорват. Божествените работи са аксиоми, немаат нужда от доказателства. В природата има два процеса

– събиране и разпръскване Божественият център събира, организира, създава. Явява се един образ. При това всички Царства вземат участие – представени са тука. Вторият процес – разпръскване – елементите се връщат в своя свят, но Божествената идея може да се изяви чрез всеки от тях. Чудно ли е тогава, че един човек може да ти се изяви чрез едно цветенце, или ветреца да ти напомни за него, или една малка постъпка на друг човек да ти напомни за миналия твой приятел? Човека не може да се загуби. Когато изчезне формата, той може да ти се изявява чрез цялото Битие. Важно е къде диша човек, къде мисли, в кой свят живее. Едно съзнание затворено, неотзивчиво за красотата, недостъпно за светлината е спящо съзнание. В живота има обикновени течения, остави ги да отминават. Търси необикновеното течение. Върху него дръж трепетно вниманието си. Борбата за завладяването на света всякога е завършвала трагично. Големият живот тече край нас, и ако ние го познаваме, то е защото същия живот тече и вътре в нас. Има родство, единство. Всяко творчество иде от един и същи източник. Противоречията в малкия живот отпадат в големия живот.”

„Молитвата направлява нашата мисъл. В „Добрата молитва” е дадена програмата за работа. Всеки ден е нов и неповторим в Битието. Какви блага носи, какви задачи ни поставя? Буден трябва да бъде човек. Бъди внимателен за Божието Слово, послушен и изпълнителен. „На ранина Те очаквам Господи.”

„Опитвам положението на унижените и оскърбените. Ще мине всичко това. Ще дойде денят Господен, ден на мир и свобода. Сега цъфтят късните есенни розички. Те са свенливи, скромни, в тях не се чувства буйната радост на пролетните рози. Примирение и печална красота има в тях. Какви чудни форми е създала природата, линии, повърхнини, багри, аромати! Откъде е взето всичко това? Природата не борави с Евклидовата геометрия. Всичко това богатство е преминало от Слънцето до тук през мировото пространство.”

„Виждането се придобива. То се разширява и задълбочава с работа. Да, трябва и чисто сърце и светъл ум, за да имаш вътрешното виждане. Трябва и отзивчивост за красотата. Без любов нема виждане. Гледане – да, но виждане – не.”

„Когато напусне телото си, човек изпада в положение на безтегловност. Какви сили ще го движат, към кой център ще се привлече – това е важно.”

„Любовта към Бога е ... Знанието разкрива по-дълбоко красотата, обогатява чувството, изостря виждането. И най-незначителното знание разкрива пред нас нови области на красотата. В живота има много хубави работи. Човек трябва да ги издирва и открива като скъпоценните камъни. В Евангелието е казано: „Уподоби се Царството Божие на скъпоценен бисер, който като го намери човек, продаде все що имаше и купи го”. Ние сме търсачи на скъпоценни камъни.”

„Ние сме безпомощни като птиченцата. Враговете ни могат да ни направят каквото си искат. Казано е в Писанието: „Ето, изпращам ви като

овце между вълците.” Ала нас ни брани закона на Правдата. Той е строг закон. Тогава по отношение на него враговете ни вземат нашето положение – стават слаби и безпомощни. Нещастията на хората идат от това, че не зачитат закона на Правдата.”

„Въображението – няма пречка за въображението. То създава обстановка, каквато си иска – извиква един или други живот. По негова воля се явяват и изчезват светове. Само въображението се подхранва от великия извор на Духа. Въображението украсява живота, прави чудесните съчетания и хармонии на формите, цветовете, звуците, ароматите. То твори като борави с всички елементи. То е художник, поет, творец на красотата. Където и да идете, внасяйте красотата в света.”

„Писмото винаги достига своето предназначение. Такъв е закона в природата. То не може да се загуби. Дали сега или след време – все едно. Всяка мисъл, всяко чувство ще намери онзи за когото е отправено. Такава е милостта Божия. Всичко хубаво в живота иде от Божията любов. Тя обхваща всичко хубаво, тя дава всички блага. Нашата малка молитва: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот.” Доброто, това е великия свят на Божията Любов – вечния и безграничния.”

„Има духове, които изкористват всичко хубаво. Христос ги нарича „крадци и разбойници”. Те покварят живота. Да живееш в Божията Любов, значи да живееш в най-хубавия свят.”

„Пречката е в личността. Тя ограничава и затваря човека, а всъщност тя е само врата към великия свят. Трябва да я превъзмогне човек, за да влезе в този свят.”

„При всички условия бъди верен на своя път, на твоето призвание, на своята мисъл и чувство.”

„**Ватикана и Кремъл са едно течение, ако и да се гонят.** Търговци с идеите. И едните и другите търгуват с идеите. **Търсят печалби, използват идеите. За тях те са средство.** Това е престъпното. А какво ще стане? Ще дойде Христос, ще оплете бич от върви и **ще изгони търговците от храма.** „Лъжци и лицемери, крадци и разбойници” – тъй ги нарича Христос, Който е кротък. Ние се молим да възтържествува доброто в човешката душа. Ние работим за идването на Царството Божие на Земята. Сега условията се обърнаха срещу онези, които ги гонеха. И скоро Йосиф ще чуе гласа: „Върни се, защото измряха онези, които търсеха да погубят детето.”

„Странни зависимости съществуват в света! Живее човек добър, чист, а в далечни планини някъде цъфти чудно, хубаво цветенце. Връзка има. Живее мъдрец някъде, мисли, съзерцава, а хората стават по-добри, децата са здрави и даровити, плодородие има. Всичко върви добре. Живее мома, а някъде расте стройно, красиво дръвче. Ангелите мислят, а на Земята цъфтят цветя, и птички пеят. Малки прояви в живота понякога са предвестници на големи явления. Цъфнало скромно кокиченце. То показва, че Пролетта иде. Една малка капчица върху ледената шушулка показва, че Пролетта наближава. Предвестници са това на големи явления

и събития. Минава епохата на страха. Мина епохата на вярата. Иде епохата на Любовта.”

„Да разбираш безмълвния говор на облаците, красивия език на формите, светлините, движенията, непрестанните промени. Този език не е хаотичен. В него има предвечен ред и порядък. Ние сме тук, и навсякъде, където е Божествения живот.”

„Благодари за промените. Те трябва да стават. Какво би било, ако всичко застане неподвижно? В живота постоянно се влива нещо ново. Движение има. Виждай хубавото в него. За съзнателния живот Учителя определя: движение, учение, работа.”

„Да пребъдваме в Твоята Истина. Дреха на Истината е светлината. Цялата жива, разумна природа е дреха на Истината. Ние не каним хората на пиршество, ние каним хората – братя на учение и работа. При нас не може да има множество. Малцина ще дойдат. Само определените ще се отзоват.”

„Цветята не са създадени само за насекомите. Те имат и друго по-голямо предназначение. Велики същества седят зад тях. Цветята са резултат на тяхното служение. Това е свещенодействие. Красотата има силата да повдигне и спаси човека. Приветствай малката красота, поздравявай в нея работниците за Царството Божие. Тя е поздрав, приветствие от нашата далечна родина. Тя ни иде сега на помощ. Ние се чувстваме най-нещастни, изоставени и самотни, когато се откъснем от нашия свят. Поддържай връзката си с родината, пази свещено връзката си с нея, помни и не забравяй Домът Господен – нашия дом. Където и да бъдеш, откривай родния свят, приветствай го, приемай го, бъди в съгласие с него. Закон на нашия свят е единството. Всяко творчество иде от Божествения Дух в нас. Мярка – това е важно. За разумния живот има мярка.”

„Какво ще придобие човек, ако прекара живота си като на пиршество? Ще изяде и изпие всичко до последната астра, и ще се върне в бащиния си дом просяк. Да учи, да придобие знания, да израсне в добродетелите, да се подвизава в Истината. Как ще се завърне в бащиния си дом? – Като Син. Това са двата пътя. Ние живеем, за да подкрепяме нашите братя. Ние сме път в безпътната. Силата е в идеите, но когато човек е верен на идеите. Малкият живот изчезва в големия. Може ли след това да го открием? Как ще се изяви той? Два процеса има в природата – събиране и разсейване. Събират се материали, сили, създава се един образ. Разсейва се, изгубва се образа. Какво е това, което остава? – Идеята.”

„Песента има сила да те въведе в един живот, в един свят. Пази часът на Господа – Свещения час. В нашата работа особено важен закон – мярка във всичко. Ако турите повече сол, разваляте яденето, ако турите по-малко – също. Ако турите повече захар, разваляте сладкото. Ученикът трябва да има съвършено чувство за мярка.”

„Мисълта на Жан Жорес: „От миналото ще вземаш огъня, а не пепелта.” Хубава мисъл!”

„Молитвата да бъде твое постоянно състояние. Където и да бъдеш, създай си кътче, за да призоваваш Господа.“

„Условията колкото и да са добри, ако не присъства Духа, остават празни, безсъдържателни. Духът е Който осветява условията. Той е същественото. Какво чудо е едно разлистено дръвче, огряно от Слънцето! Какво излъчва то в пространството, какви лъчи струят от него, какви мисли и какви чувства подхранва то в нас? Наистина Слово Божие. Не се допуска една сила да завладее света. Тук действа закона за полярността. В момента, когато се сформира една сила, веднага се образува друг център, полярно противоположен на нея, и колкото едната сила расте и се организира, толкова расте и се организира и противоположната. Това е закон на Историята. Но има и трети фактор – безимен, незнаен. Въведението на Данаила, за него се казва така: „И откъсна се камък не от човешка ръка, удари идола в краката, и всичко се срина вкупом.“ В един момент Незнайния се намесва, и всички човешки построения стават на прах.“

„Ние дойдохме на Земята заради Учителя. Неговото дело осмисля и изпълня живота ни. Има един важен закон: Бог, Който е Всемогъщ, Всесилен, всичко е в Неговите ръце не спира един процес, който е започнал. Остава го да се развие докрай, да се завърши. Затова се казва: Той е дълготърпелив. В Разумния живот има ритъм, музика. Всяка нота, всяко явление има своя трайност, свое време. Ангелът казва на Йосифа: „Вземи детето и майка му, и бягай в Египет.“ И после, когато мина времето на онези сили, които действаха против, пак му казва: „Върни се, защото измряха онези, които търсеха да погубят детето. Пророкът е видял това, и го е изразил тъй: „От Египет повиках Сина Си.“ Поетите, които са пророци на всички времена говорят със символи, с образи. Духът с един замах може да създаде народ, и с един замах може да го унищожи. Хората, които не разбират живота, държат на формите. Формите не са най-същественото. Човек може да умре за една среда, да напусне дадено условие. Условията са временни. Човек принадлежи на един разумен свят, свят на идеи, мисли, чувства, сили, добродетели. Това е същественото. Този свят може да даде нови условия, да създаде нови форми. Великият Разумен свят се изявява чрез форми, но не е затворен в тях. Бялото Братство не зависи от Комитета на верите, нито от Комунистическата Партия! Нема какво да се безпокоим от техните решения, и отношенията им към Братството! Ако те оправят отношенията си към Братството, това е за тяхно добро. Ако не, ще платят скъпо за това.“

„В съвременните хора има един надменен, високомерен скептицизъм. Той прегражда пътя на човека към Бога. Това е един от образите на Свръхчовека на Запада. Той стърчи в пространството самотен, студен, безплоден.“

„Ние можем да се примирим с много ограничения, несгоди и лишения, но с лъжата, нема да се примирим. Където влезе тя – всичко разваля.“

„Мисля върху разговорите, които ще носят заглавие: „Изгревите на Слънцето“. Разговорите на Учителя на Изгрева. Пътят в който вървим изисква абсолютна чистота. И най-малката нечистота отклонява и спъва. Каквато и да е обществената уредба, нашата работа е една, нашата работа е върху човека – работа за идване на Царството Божие на Земята.“

„Удивително в колко образи ние откриваме себе си – и в миналото, и сега! Как можем тогава да мислим за смърт? Всичко говори за безсмъртието, за Вечния живот. То изпълня формите, създава образите, прелива от форма във форма, непрестанно твори, изявява се в мисълта, разцъфтява в хубавите чувства. Нима не можеш да познаеш себе си в една права мисъл, в едно прекрасно чувство, в един поглед на доброто? През много очи гледаме ние хубавия Божи свят. Ние летим с мисълта си от свят в свят, достигахме далечни предели на Вселената с най-хубавите си чувства. В Молитвата е казано: „Вдъхвай в нас с присъствието Си чистите Си мисли.“

„Надменният скептицизъм на съвременния човек довежда до безумие, безсмислие. На мястото на живия Бог в храма стои самия човек като нещастен жив идол, близо до безумието. Нашето отечество е Царството Божие. За него работим, за него полагаме живота си. Френската революция завърши с империята. Отстъпи от идеалите си, бързо се изроди. Съдбата на всяка революция е такава. Силата и властта са голяма съблазън. Слабия човек не може да устои. Той иска да завладее света. Някои явления в природата играят ролята на катализатори. Те трябва да присъстват, трябва да станат, за да се извърши една реакция правилно. Живота на човека от раждането до смъртта: Изгрев – ражда се човек, расте и се развива. Достига зряла възраст – зенит. Залез – старост. Скрие се Слънцето – смърт. Свършва ли се с човека с това? – Не. Мине нощта – дойде пак деня, нов ден. Един нов човек – един ден в училището на природата. С един ден свършва ли се училището? Много дни трябва да ходи човек на училище, за да завърши. Много пъти трябва да се ражда на Земята. Живота е Вечен и Непреривен.“

„В музиката има акорди, и разложени акорди, хармония и мелодия. Цялата природа представлява човека. Тя е като един разложен акорд на човека. Човек присъства във всяко явление, във всяка форма на живота, във всяко движение. Човек като личност е синтез на едно велико съзвучие. Великият живот на човека е в идеите, в добродетелите, в любовта.“

„Хора, които са минали ръка за ръка през дола на смъртната сянка, в отношенията им се запазва особена нежност и красота.“

„Нейното любящо сърце е нашия дом. Има естествени прости положения, които хората не виждат. Колко е естествено майката да живее в децата си, приятел в приятеля си. Формите не са непреодолими прегради. Живота ги изгражда, но не остава затворен в тях. Животът има неограничени възможности да се изявява.“

„Нашата пряка и непосредствена задача е запазване Словото на Учителя. Не всичко, което вършат злите е зло, и не всичко, което вършат добрите е добро. Извикай добрите – ще извършат волята Божия. „Да се освети Името Божие, да дойде Царството Божие, да бъде Волята Божия.“ Тъй е речено в Господната Молитва, това ще бъде. Всяка мъничка красота ни свързва с Царството Божие. Всяко малко добро ни свързва с Царството Божие. Човек трябва да се освободи от всякакви грижи и задължения, да остане само една мисъл, един стремеж, едно задължение: Изпълнение на Божията воля. Това е служение. Нашето щастие почива на здрава основа. От какво има да се безпокоим?“

„Какво може да иска от света човек, който е загубил всичко, само душата си е опазил?“

„Какви мисли и чувства се раждат в звездната нощ, в най-ранните зори? Те са различни от деловите ясни мисли на деня. Какви странни едва доловими чувства проникват през сърцето, вестители от далечни светове, от невидими и незнайни минове! Те озаряват живота ни, осветяват мисълта ни като нежната полярна светлина на най-ранното утро, и като нея те са предвестници на новия ден, който иде.“

„Ако не можеш да видиш Бога в живота, който ти е дал, във всички блага на живота, в твоите близки и в себе си, къде ще Го видиш другаде? Бога ще видиш във всичко най-хубаво и възвишено, във всичко, което е добро, разумно, справедливо, във всичко най-съвършено. Защо човек иска нещата да стават не тъй както са в Божествения ред и порядък? То значи да поставя себе си по-високо от Бога. Приобщавай се с любов към Божествения порядък, бъди с него едно, изучавай го, разбирай го, издирвай го. Това е Школата на Учителя.“

„Бог разговаря с нас чрез светлината. Духът има власт над времето и пространството. Той може да застигне времето, отдалечило се със скоростта на светлината в безграничното пространство, и да го върне. Тъй се явява споменът.“

„Бог ни посещава и ни говори по хиляди начини. Ние се молим тъй: „Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш.“ Изкуството да живеем седи в това да не пропускаме Божествените моменти в живота. Ученикът на Божествената Школа умее да се радва на всеки трепет на Божествения живот. Той не пропуска да отбележи Божествените моменти и да ги приветства. В молитвата е казано: „И да Те славословим винаги.“ Учениците на Учителя живеят във всички народи по цялата Земя. В този и в онзи свят те съставят едно цяло – един живот. „Глава на Твоето Слово е Истината.“ Помисли само по колко начина Бог ни се изявява! Тази Любов ни спасява. Ние сме от онези, които търсят най-хубавия планински извор, и пият от главата му. Всичко хубаво в живота съществува поради Царството Божие и свидетелствува за него. Учениците работят при всички условия. Те не прекъсват своята работа. Нито един момент от Божествения живот не е загубен. Както живота на голямото дърво се събира в едно мъничко семенце, и когато му дойде времето и условията ще израстне, ще се развие, ще се яви пак голямото дърво, и ще принесе плод. В любовта има вечно настояще. Учителят казва: „Нас ни интересуват учениците, онези, които са възлюбili Божествения живот.“ Ние сме от работниците за Царството Божие с всяка своя мисъл, чувство, с всяка своя постъпка. Казано е в Евангелието: „Аз затавам се родих.“ Учителят казва: „Ние се интересуваме от учениците, т.е. от Царството Божие.“ Бялата брезичка, която е пред мене принадлежи на Царството Божие.“

„Да дойде Твоето Царство, да бъде Твоята воля, да се освети Твоето име на Земята.“ Това за което се молим, става сега. Това е Божията воля. Като поддържахме връзката си с Него, ние създаваме условия и другите човеци да вършат Божията воля. Истината укрепява човека. Какви мисли и чувства храним, какви образи носим? – Това е света в който живеем,

нашия свят. Винаги живеи с Господа където и да бъдеш, при каквито и условия да се намираш. Тъй ни е учил нашия обичен Учител. Цветята са живо писмо – писменост. Това са писма от Всемира. Съществата от Слънцето кореспондират със съществата от Земята. Нашият отговор са хубавите чувства и мисли, които възникват в нас. С цветята е написано името Божие.”

„Мравите и пчелите имат радарно виждане и слух. Тъй те получават управление от колективното съзнание на мравуняка или кошера. При тези възприятия образите, усещанията не са тъй конкретизирани и ясни като нашите. В мравуняка само пресмятат, мерят и теглят. В Царството Божие нема нито мерене, нито теглене. Цветенцето, което те гледа с такова хубаво лице ти предава Божията Любов. Ароматът е неговия говор. Нашият живот, живота на Царството Божие е един живот – Вечен и Всемирнен. Съвършените форми, всичко хубаво в живота говори за Царството Божие.”

„Късчето небе, което се вижда между решетките, е безкрайно мило и обично. И бялото облаче, което плува там! Това е нашия хубав свят, който ни приветства. Плода, който приемаш, казва: „Бог те люби.”

„Твоето освобождение и освобождението на Братството е едно явление.”

„Райската градина, това е Царството Божие. Човек отново ще намери изгубения Рай. Никакви затвори и зидове и решетки не са в състояние да ти преградят пътя към Царството Божие.”

„Божият Дух е навсякъде. За Него нема преграда и пречки.”

„Навеждам се към цветенцето, пошепвам: „Господи, аз ще изпълня Твоята воля.” Бог ни гледа и през окото на малката птичка. Ние можем да разговаряме с Бога чрез всички мънички, красиви същества. В живота, трябва да се насърчи доброто, да се подкрепи, да му се дадат условия. Само то може да се справи със злото, да преобрази човека. Едно е важно – да държиш връзка със своя свят, да бъдеш верен и истинен. Ние сме като бисерната мида. От страданията изработваме „Многоценният бисер”. Ние се молим тъй на Учителя: „Ти подготвяй условията ни, Ти направлявай стъпките ни, Ти устройвай срещите ни. Бъди винаги с нас.”

„Въздухът на затвора е наситен с мъки и страдания! Той горчи като пелин. Добре, че не сме сами в пътя, любящи сърца ни подкрепят и пазят. Света на ученика е като зазоряване. Света на Духа, света на творчество, красота и сила – свят на Мир и Свобода. Бог осветява условията с присъствието Си. Нема ли Го, не присъства ли Той, условията били и най-добрите остават мъртви. Присъства ли Той, те са изпълнени с живот. Тогава те са добри. Нашето достойнство е в това – ние сме работници за Царството Божие. Който притежава „Многоценният бисер” няма нужда от собственост. Той има всичко. Всичко е негово. Когато дойде Духа, ние ставаме едно с всички, които Той е посетил и ръководи. Братството е Братство по дух, а не по плът. Има ли нещо от което да се смущавате? Питат ни: „Вие от кои сте?” Ние сме от онези, които посрещат първия лъч на изгряващото Слънце.”

„Казано е в Евангелието: „Оставете плевелите до деня на жътвата.“ Не се занимавайте със злото. Съдействайте на доброто. Само доброто е в състояние да се справи със злото. Оставете го до денят на жътвата.”

„Малкото цветенце, росната капка, малкото облаче в небето, даже трепета на едно-единствено листенце на дървото могат да станат за тебе врата към Царството Божие. Любовта е ключа тука. Всяка красота разширява нашия живот, и го обогатява. Всяко страдание го задълбочава и укрепява. За всичко благодарете! Колко радост има около нас! Отвори прозорците си за светлината. Чудни са хората! Мислят, че само те имат говор. Какво са багрите, ароматите, звуците, песните, формите, движения? - Прекрасен и пълен с достойнство говор на живата природа. Извикай музиката, извикай поезията, извикай хармонията, извикай багрите и ароматите, извикай светлината, призови хляба. Всички на свещена работа за Божието Дело. Извикай човека със силите и добродетелите му, извикай всички сили небесни. Всяко дихание да хвали Господа.”

„Човек робува на злото. В доброто човек е свободен. Да работи за доброто, значи да работи за освобождението на човека. Истинската свобода е в живота на доброто.”

„Недей иска временните неща да бъдат вечни. Те са прекрасни и когато отминават, защото пак ще дойдат. Ние живеем Големия живот, и принадлежим на него. Малката бяла брезичка, която ме посреща тук в Ада – пак я видях. Тя все така изпълнява с достойнство своята благородна служба. Когато дойде часа на тъмнината, издържай, докато дойде часът на светлината – денят. Учителят казва: „Ако Съм дошъл тук, дошъл Съм за учениците. Те ме интересуват – работниците за Царството Божие.”

„Христос даде за пример полските цветя. Той казва: „Вижте криновете в полето.” Нито Соломон във всичката си слава се облече като един от тях. А мравуняка, това е човешкия ред и порядък. Ти живял ли си в мравуняка? Там всички са роби, там всички са недоволни, всичко се запланува, мери, тегли, пресмята, отчита и все недостига. Божественият ред и порядък е свободен и спонтанно изявление на Божия Дух. В него всичко се обновява и възражда. Всеки момент носи нещо ново. Ние не сме за мравуняка. Даже ако и да е направен от кристали.”

„Пустинята – това е злото, което опустошава живота. Ние, които сме гледали спокойно как отминават часовете и дните и месеците, и сме издържали, нема за какво да бързаме. Ние изучихме изкуството да разговаряме с Вечността.”

„Мравуняка е свят, който човек сам си е създал, и не е отредил място за Бога в него. Следователно свят без любов, без светлина, без радост. Помни, че си в храма Божий. Животът е служение. Формите, които създаваме, трябва да бъдат отговор на нашите идеи, мисли и чувства. Всичко каквото вършим трябва да бъде разумно, здраво, красиво, чисто, свободно – по високия Идеал.”

„Само като си помисля за нашите планини, почивам си. Достатъчно е да си помисля, че сега в този момент в горите на Лозана здравецът си

расте на воля в скалите, във влажните сенки на гората. Щастие е това! Виждам листенцата му, вдъхвам аромата му. Върхчетата на косъмците му са росни. Падне ли лъч върху тях, отразява се малка дъга с всичките ѝ нежни цветове. Вдъхвам въздуха, чист и прохладен като изворна вода. Усещам дъха на гората. Зелениката постила големите гори. Листата ѝ са новички. Блестят с вечната си зеленина. Стволите на вековните буки се издигат като сребърни колони. Над златистия зелен шатър се вижда лазурното небе, проникват лъчи тука, има лека мъгличка. Мъгличката се движи из гората с достойнство, както светиите в Рая. Никой не би видел сърничката, ако тя не се движеше. Тъй се слива с околната природа! Щастлив съм като си помисля, че моите приятели живеят. И те, както и ние принадлежим на Великия Живот."

„Бялото Братство никого не наказва. То само се оттегля. Тежко на онзи от когото Бялото Братство се оттегли. Тогава неговите кредитори ще дойдат, и ще си вземат с лихвите всичко, каквото той им дължи, до последния кудрант. Потърсихме Правдата тук, но не я намерихме. Потърсихме Истината, няма Истината в този им свят. И какво има тогава? Тежко на онзи, който не отдава Правда и не зачита Истината. Това са безплодни класове – слама. Човек трябва да има виждане за живота на Царството Божие. Живота на Царството Божие се изявява в Истина, в Чистота, в Красота, Сила и Светлина. Това е Живот на Цялото. Който се опитва да обсеби Царството Божие – върши зло. Който се опитва да ограничи Царството Божие – върши зло. Царството Божие не може да бъде затворено в кошарата на никаква църква, религия, партия, държава, власт. Царството Божие е Всемирно, Единно, Неделимо. То принадлежи на онези, които го любят. Поздравявай Царството Божие, където и да го срещнеш."

„Божествените добродетели са истинското богатство на душата. Пази свято съкровището на смирените. И от най-големите противоречия има изход. Христос казва: „Отивам при Отца Си." Върни се към великия живот. Чувствай се едно с него. А това е ключът на живота - Любов към Бога. Този ключ ни даде Учителя."

„Видях страдания и опитах страдания. Благодаря за всичко. Труден път, но неоценими придобивки. Пътят на човешката душа към Бога – той е важен. Онези, които възлюбиха този път – те ни интересуват. Има особено блаженство в това човек да страда невинен. Блаженството на онеправданите. То е огън, който пречиства, извисява и облагородява. За нас е важно едно – да бъдем верни на нашия път при всички условия."

„Науката, която отрича Бога, всъщност е знание за Бога. Невежите търсят противоречие между науката и вярата. Такова не съществува. Друг е въпроса за представите на хората. Представите са временни, несъвършени. Те се менят. Истината обединява и вярата и науката в едно."

„Какво достойнство има в цветята! Те са служители на красотата. Те просто, естествено, съвършено изразяват Божия живот."

„Понякога е необходим един екран, върху който да проектираме нашите мисли, идеи, за да станат те и за нас те по-ясни. Такъв екран може

да бъде един човек. Разбира се, трябва да отговаря на известни условия, да притежава известни качества. Интересно е, че такъв катализатор може да бъде и някой предмет, растение или животно, скала или извор, или някаква картина в природата. Разбира се има и фактори, които остават скрити, неизвестни, и които ние още не познаваме.”

„Какво може да правиш, когато си затворен в килията, осъден на бездействие? Казвам: пътувам из нашето Царство. С какви подробности възникват тогава всичките спомени, и ти обкръжен от тях, те ти стават неизказано мили! Сега, когато си лишен от тях, може би завинаги. Духът се бори да разкъса веригите на времето. Устремява се към вечното. Чудесна борба! От нея човек излиза като от огън. Това е огнената пещ. От нея Духът излиза закален, пречистен, светъл, силен.”

„Ние правехме нашите опити с комуните най-напред, преди всички. Ние проверихме, че не са условията важни, нито обстановката, но човекът, човекът е важен. Той трябва да израстне, да се учи, да надживее много желания, амбиции, да бъде свободен от много недостатъци и навици.”

„Има проекти, които изглеждат тъй съблазнителни, прекрасни. Достоевски ги нарича „Кристалният дворец”. Не предреждавай всичко. Не запланувай всеки момент, остави място за незнайното, спонтанното, което всеки момент може да избликне. Живота не търпи окови. Неизменни, твърди форми – той ги разпръсва и свива. Насилието в името на каквото и да бъде, не може да има бъдеще. Пътят е даден от Учителя. Учение, Учение за Царството Божие. Божественият ред и порядък – човек трябва да влезе в него, а не да създава свой такъв, да го противопоставя на Божествения. Ние сме едно с Божествения ред и порядък. Той крепи всичко. Такъв е живота на ученика.”

„Едни са облечени в плът, други – не. Които не са облечени в плът имат по-голяма свобода и сила. Има напреднали същества, които и в плът като са, живеят с безплътните. Светът е един. Които са в плът, оковани са във времето и пространството.”

„Растенията, животните, човеците са създадени от Словото Божие. В „Добрата Молитва” е казано: „Да се учим от Твоето Слово.” Тази наша молба сега се реализира чрез науката. „И да пребъдваме в Твоята Истина.”

„Мълчанието е трудно изкуство. Малко хора знаят да мълчат. Всякога мисли за Господа, всякога дръж връзка с Него. Всичко можеш да загубиш, само връзката с Бога да остане. Тя ще възстанови всичко. Душите са Божието богатство. Какви чудни съкровища е скрил Бог в тях!”

„Винаги се изпълняй с Мирът, който иде от Божия Дух.”

„Ние сме една велика фамилия, която живее във Вечността. Членовете на тази фамилия са показвали на човекът пътя към Бога. Учили са го как да живее, да мисли, да вярва, да се надява. Те са носители на всяка култура, знание, изкуство. Те са давали пример на служение и жертва. Показвали са как трябва човек да понася страданията, как да се радва и благодари за богатата. Те са учители, служители, поети, художници,

музиканти, вдъхновени творци във всички области на живота. Те са скромни и велики, знайни и незнайни. Все те са през всичките векове. За тях Господ казва: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Това е великото течение, което кърми човечеството. Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.“ Ние всякога съществуваме и се възраждаме под най-различни имена. Божественият живот има своите форми, багри, аромати, движения. Да изучаваш Божествения живот – това е щастие. Всякога мисли за Господа, всякога дръж връзка с Него. И като се наведе, взема малко камъче, и рече: „Било ли е време, когато това малко камъче да не е съществувало?“ – Не е било. Защо тогава се съмняваш в своето съществуване? Щом туй камъче е вечно, съществува – и ти разумния човек вечно съществуваш. Не е било време, когато да не сме били. Сега сме, и всякога ще бъдем.”

„Човек озарява местата в които живее, и когато ги напусне, те губят постепенно сиянието си. Това заради което съм в затвора, е свещено за мен. Затова благославям всяко страдание.”

„Онези, които обичаме, живеят в нас. Света, който обичаме живее в нас, и ние живеем в него. Любовта усилва живота, разширява душата. Казано е: „Душа обширна като Вселената.”

„Не се смуцавай от сегашното положение. В големия ни живот, това е само едно мигновение.”

„С Бога и тежкия товар се носи леко.”

„В Любовта живота се разширява, обогатява, задълбочава, става силен и мощен. Ученика живее не само във формите, но и в добродетелите, в качествата, в идеите, в мислите, в чувствата. Това е обширният свят на Духа, материалният свят. Света на формите е само безкрайно малко сечение от него. Човек живее в света, който е възлюбил, във всичко, което обича живее той. Това е тайната на Любовта. Христос казва на учениците Си: „Аз имам храна, която вие не знаете.” Това е живота с Бога. Устройвай живота си с Бога при всички условия.”

„Казано е: „Храни душите ни с небесния Си хляб.” Всеки плод иде от Слънцето. Той е преминал космичното пространство от Слънцето до Земята. Плодът разкрива съдържанието на слънчевия живот. Като вкусим плода, познаваме този живот.”

„Обичам живописата, както и музиката. А от нея, от живописата по ми допада акварела с нежните си, преливащи се тонове. Маслените бои повече подхождат за портрета. За природата пространството, въздуха, светлината по-подхожда акварела. Словесното изкуство е подобно на художеството. Има проза, която прилича на акварел. Автора трябва да обикне героите си, да живее с тях, виждане трябва, и живот, външна и вътрешна работа. Колкото повече израства човек, по-хубаво вижда. Но Любовта е, която разкрива живота. Във виждането човек расте, то се разширява и задълбочава. Човек узрява. Изкуството е тържество на Духа над материята. Материята е само материал в ръцете на Духа. Духът е, Който твори. Силата, майсторството, инициативата иде от Него. Материалът е само материал, той няма

инициатива. Той може да бъде добър или лош, но е само материал. Архитектурата е поезия на пространството, пропорциите, перспективите, композицията, съчетанието на формите. Изучавай въздействието на масата, на формите, на линиите, на цветовете, на материала и мерките, пропорциите. В това изкуство се иска абсолютно чувство за мярка. То има голямо въздействие и голяма сила върху човека. То е използвано от най-дълбока древност, до сега. Има архитектура и на природата. Тя има мощно, неотразимо въздействие върху човека."

„Възкресението е акт на Духа, а не на плътта. Възкресението е подвиг на Духа. Който е минавал през смъртта, опитвал е какво нещо е тя. Да изгубиш всички условия, които си имал, да напуснеш онези, които си обичал и света, който си обичал, и да влезеш в най-голямото ограничение. И ако след това намериш сили да го преодолееш, да излезеш от него, да възвърнеш своя свят, да намериш отново своите обични, и да възстановиш своя мир и светлина – **това е възкресение, това е изпитание за Духа - посвещение.** Като минеш през смъртта и възкръснеш, ще придобиеш Вечния живот."

„Виждай себе си във всяка сила, която работи за Царството Божие. Тя е, която изявява Неговата правда. Закъде ще бързаш тука, за какво ще се безпокоиш? Радвай се на Големия живот и го изучавай. Царството Божие присъства в Него. То присъства във всички условия, даже и в най-тежките. То е, което ги осмисля. Търсете първо Царството Божие и Неговата правда. Живота на Царството Божие е сега, не го очаквайте някога и някъде. Бога човек изучава чрез добрите дела, в хубавите чувства, в светлите мисли, във вдъхновението и творчеството. Пътят ни към Бога е Живот Вечен."

„И това е живот вечен да живееш в Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Добродетелта." Това значи да живееш в Рая. Този е смисълът. Да пребъдваш във великия живот на Цялото. Не търси смисъл вън от него, в него е всичко – живот, идеи, мисли, чувства, форми, красота. Той изпълня Вселената. Бъди винаги едно с него. Глупаво е да се търси личен някакъв смисъл на живота. Това са миражи, заблуждения на света. Хората ги създават. Те си създават Царства, църкви, партии, общества, кумири. Всичко, което не е с Великия Божествен живот едно – то е заблуждение. Рано или късно ще дойде разочарованието."

„Обикновен човек наричам онзи, който не вижда красотата на Божествения живот, не го търси, не се интересува от него. Той е от заспалите деца на природата. Един ден, когато се събуди и отвори очите си, види, и ще стане необикновено дете на природата, което вижда, разбира, обича и се стреми. Във всяко явление на живота търси малкия Божествен момент, заради който то съществува. Ти не можеш да го разбереш, ако не доловиш този момент. Тогава разбираш. Божественият живот във всички явления е един. Него приемай. Другото ще отпадне, то не е съществено. Търси Божествената искра във всичко. Това е виждане."

„Учениците на Божествената Школа са работници за Царството Божие. Чрез тях живота на Царството Божие идва и за всички човеци. Те вършат своята работа с мир и радост, с достойнство и смирение."

„Не се опитвай да промениш човека, приемай хората такива, каквито са. Не се опитвай да ги промениш, опитвай се да събудиш едно хубаво чувство, да дадеш една хубава мисъл. На човека, това е добро. Живота е свещено нещо – служение, учение, работа.“

„Какви плевели са кипнали навсякъде, обзели са нивата, как ще се пречисти зърното? С нашия живот във всеки човек ние внасяме нещо малко, хубаво, което той съзнателно или несъзнателно приема, и което, ако не сега, в бъдеще ще принесе плод. Нема защо да морализирате хората, покажи им добрия живот, и отминавай. Хората искат да променят живота си, без сами те да се променят. Това е невъзможно. В нови форми – старо съдържание. Каква полза? Школата на Учителя е пътя. Търсете първо Царството Божие.“

„Питат ме: „Как прекара годините в затвора?“ – Работа, работа, работа. И молитва. Трудни задачи имаше да се разрешават. Ученика държи своя изпит. Проверява се знанието му, силата, неговата устойчивост. Който очаква щастието си от външни положения, не го разбира. Мисля за онези чудни неща в планината, за живата тишина. Тя повелява да я пазим, да я зачитаме, да не я нарушаваме.“

„Какво е правилното отношение? – Към всяко същество да имаш такова отношение, каквото Бог има. Това е морал, това е етика.“

„Може ли да знаеш на колко места по Земята живееш, къде струи същата мисъл, къде цъфтят същите чувства, къде гори същата искра на Духа? Човек живее в много образи едновременно. Едни изгряват, други залязват.“

„Усмивката на Любовта – нема по-хубаво нещо от нея. Тя е първия лъч на изгряващото Слънце.“

„И тука като сме, ние сме по-силни, защото живеем в сърцата и душите на онези, които ни обичат. Ние сме Дух, ние сме Идея. Всякога създаваме форми, където и когато искаме. Кой ще тури пречка на нашата работа? Ние сме и видими и невидими. Ние сме и сега и всякога – едно с Бога. „Дето е Господ, там съм и аз.“ А когато се върнем в Домът Господен, в дома на нашия небесен Баща, голяма ще бъде радостта ни! А сега важат думите: „В света скръб ще имате, но дерзайте. Аз победих света.“

„Гостите, които посещават нашата страна, се възхищават от нея. То не е само от природата, душите им долавят Учителя. Те Него търсят, без да съзнават. Един ден Той ще се изяви на света. Вечният извор търсят те. Той е тука. Ще открият един ден и Словото, и музиката, ще търсят всяка Негова стъпка. Сега се подготвя обстановката, домът се приготвя, работниците работят. Всички са призвани да служат. В плът, и без плът. Живота продължава, живота е непреривен. Опитваме и едното и другото положение. Разумността се изразява в промените, в растенето, в движението, учението и работата. При всички условия, при каквато и обстановка да се намираме, първото нещо – установи връзката си с Бога, поддържай живота си с Него. Това е същественото.“

„При Френологията, Хиромантията, Физиогномията не е достатъчно да се измерят линиите, плоскостите, ъглите. Важно е за всеки отделен случай онзи ъгъл, под който Божествената светлина слиза. Този ъгъл не се мери с уреди, за него трябва специално чувство. Който няма това чувство, не може да изучава тези науки. Всички любящи души пият от един извор. Помисли само: Колко велика и мощна е любовта!“

„Всяко място на което може да призоваваш Господа, става храм на Бога Живаго. Не се смущавай от условията. Те идат и си отиват по силата на вътрешни закони. При всички условия помни, че си служител, и върши работата си с Мир.“

„В живота има само една майка. Тя е една и за птичката, и за сърничката и за човека. Тя всички ни кърми. Тука в затвора ние се намираме в положението на космонавтите. В мировото пространство сме – извън обществото. В състояние на безтегловност, без права. В ограничената обстановка на килията, кабината на космическия кораб. И ето ние издържаме години на този космичен полет. Милиони километри сме пропътували. Ние обикаляме около Слънцето.“

„Като отричат Бога, хората отричат моралния закон върху който почива живота. Какво остава тогава? – Безпътницата. Настава анархия, хаос, връщане назад, падение.“

„Навсякъде, където може да отиде светлината, може да отиде и човек. Човек може да премине Мировото пространство, да посети Слънца и Планети. Духът създава формите, Той носи живота. Когато няма условия тук, той може да създаде формите на друго място. Същественото е Духа. Същественото е живота, формите са преходни.“

„Благословение е да срещнеш човек, който призовава Господа. И в Духовния свят има годишни времена: има време за оран, има време, когато се сее, има време за жътва, за събиране на плодовете, има време, когато мислите и чувствата на човека узряват. Човек трябва да знае времето за всяко нещо. Тогава ще има Мир. „Мирът – основата на твоето търпение и милосърдие.“ Тъй е казано в Молитвата.“

„Хората спорят за обществения строй. Това зависи от съзнанието на човека. Общественият строй може като казарма да бъде с правилници и задължения. Може да бъде и като китна ливада – треви, цветя, и всички се греят на Слънцето и си растат свободно. Христос не посочи мравуняка като идеал за пример, а каза: „Вижте криновете в полето.“

„Утопия, наивен мироглед, не е толкова лошо. Лошото е, когато се спекулира с него, и опасно е. Утопиите са привлекателни, следователно има сила в тях.“

„За песните – някои са родени от вдъхновение, спонтанно. Те са като изворната вода – струят си свободно. Има песни, родени в съзерцание, постигнати в откровения. В тях има мисъл, идеи, чувства, сила. Те възвишават и повдигат. Има песни съчинени, измислени, измъчени. В тях

има насилие. Не е само до хубавите форми и блестящите материали – Духът е важен, Божествената искра. В нея е всичко.”

„Въжето, което изтегля водата от кладенеца е под напрежение. Естествено е да има страдание – вода се вади. Страданията показват, че идат блага, идва сила, идва светлина. Всички ще се ползват от тях. Нищо не иде без работа и без страдания. Блажени, които страдат заради Правдата.”

„Каква работа върши Великия Разумен свят като ни поставя при един или други условия? Ние сме негови служители. Когато той ни постави в контакт с хората, каква реакция извършва той? Велики химици са те. Посява се семенцата, а кога ще изникнат, кога ще принесат плод? – Великият Разумен свят знае. Ние трябва да вършим нашата работа, където и да сме поставени.”

„Тези облаци са златните краища, тези светлини, този живот на пространството, тези пътуващи образи, вечно променяващи се. Говор небесен, прекрасен! Разумният свят е крайно предвидлив и съобразителен! Дарбите не се наследяват, те са плод на Духа. Духът отива, където си иска.”

„Срещнах се със сините акули. Бъди предпазлив. От тях всякога грози някаква опасност. Следвай пътя си пред Господа.”

„Господ е пастир мой.” Търси красотата, и като я срещнеш, приветствуй я, търси Правдата и Доброто, и като ги срещнеш, прегърни ги. Търси винаги Господа. Спасението е в Домът Господен – нашия свят, не е до формите. Това е Великия свят, вечен и безграничен.”

„Понякога настават критични моменти в историята на човечеството, някакво критично възвръщане на силите, които са владели човека в миналото. Те се възраждат в нови форми, и го поробват отново. Те се обличат в нови костюми и дълго време той не може да познае, докато не опита камшика на гърба си, или не види белезниците на ръцете си. Но тогава обикновено е късно да се освободи от тях. Минава време, човек отново почва да набира сили да се бори да сваля това робство от плещите си. Такъв е външния път – на борби и освобождение. А всъщност истинския път към свободата е тесния път – труден път на подвизаване и превъзможване на злото в себе си – път на Любовта и жертвата, показан от Христа и Учителя. „Ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни.” Свято място – местото, където Божия Дух присъства. Не присъства ли Божия Дух, няма свято място. Местото се осветява от присъствието. „Той ми е съсъд избран и драгоценен.”

„Бога познаваме като живот. Ние не спорим за Неговото съществуване. Бог е най-хубавото в човека, и най-хубавото в природата. Навред в живота и природата ние търсим Него. Ние Го виждаме в майката, в бащата, в брата, в сестрата, в приятеля, във възлюбения. Това е богатството на Неговата Любов! В изгрева на Слънцето, в зелените поляни, в цветята, в извора, в потока, в достойните облаци, които плуват по небето. Всяка красота говори за Неговото присъствие. Той е двигател във всяко

творчество, Той вдъхновява поета, движи ръката на художника, дава знание на учения, светлина на търсещия, разум и сила на държавника. Бог е единствената реалност. Всичко друго е материал, обстановка. Бог е Живият Огън, Който твори, създава, устройва живота. И днес, както всякога. Неговото време е вечно. Неговото време е вечното настояще и вечното бъдеще. Ние Го търсим с ума и със сърцето си, с очите и със силата си, за да бъдем съучастници в Неговото велико и свято дело. Ние го любим, за да бъдем едно с Него.”

„Разбира се, и тук като съм, аз съм в Школата на Учителя. Предмета, който изучавам е труден, но много важен и необходим! Придобивките са ценни. Но от всичко, най-хубаво е, че тук постоянно опитвам Божиата милост и благод.”

„Смъртта не прекъсва връзката на Любовта. Тя я прави по-дълбока, по-здрава, по-чиста. Връзката на Любовта е вечна. По какви закони се осъществява тя? Това е една от чудните области на знанието. Трябва виждане, мисъл, разбиране.”

„Културата не седи в производството на материални блага, културата е в придобиване на Божествените добродетели. Затова трябва учение. Път – това е Школата на Учителя. „

„Още от сега, **когато сме гонени**, когато сме в лишение и при трудни условия, и от тези **условия пречистени**, трябва да мислим как **да се опазим** от домогванията на лъжата, и лицемерието и алчността, когато дойдат **добрите условия за нас**.”

„Органическият живот е само една малка област, в която живота се проявява. Живота е навсякъде. Той има необозрими възможности да се проявява. Живота е в кристалите, в пространството, в законите и силите на небесната механика, в света на видимите и невидимите лъчи, в светлината, в огъня, в света на идеите, принципите и добродетелите. Органическият свят е само малка област на великия живот. Живота има състояния, които ние не познаваме, прояви, които не са ни известни.”

„Когато обичаме, опитваме Бога като Любов. Затова трябва да бъдем чисти в Любовта си. Господ Бог наш е свят. Тъй Бог осветява със Своето присъствие нашия живот. За да видиш Бога, трябва да се приближиш до Неговото съвършенство, да имаш Неговата интелигентност, чистота, разумност, сила, любов. За да видиш Бога, добре да работиш, добре да мислиш, добре да учиш.”

„С нашите възлюблени ще се срещнем там, където ние вечно живеем, и радостта ни ще бъде голяма. Не разчитай на човеци за щастието си. То иде само от Бога. Черпи от Бога, за да помагаш на ближните си. Когато работиш, радвай се на движението и силата, на сръчността и досетливостта, на творчеството. Тъй Бог ти се изявява чрез работата. Всичко е в познаването на Бога. Как Той ни се изявява, когато мислим? Познаваме Бога като разумност. Когато чувстваваме, познаваме Бога като Любов. Познавай Бога и в живота и в смъртта.”

„Може ли да различиш кога Бог се проявява в човека? Виждането на Бога е дар велик. Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. Може ли да видиш моментите, когато Духа се проявява, да откриеш стъпките Му? Тук е изкуството да виждаме. Благодатта да виждаме Бога.”

„Това е богатството на душата, моментите, когато Божия Дух я посети – Божествените моменти на живота, заради които ние живеем. Колкото повече са те, толкова по-пълно и по-съвършено се изразява живота ни. Бога ние познаваме в тия моменти. Бог ни се изявява по хиляди начини в Любов, Красота, Мъдрост, Съвършенство, Сила.”

„Сегашните времена Учителя ги нарича „Ликвидация на века”. Приключва една култура. Това е баланс. Наблюдавам типове тук. Каква колекция! Какво е затворила природата в тези шишета? Какви упорити, своенравни духове са затворени тук! Природата ги лази за далечни времена, за своите далечни цели. Може да й дотрябва една капка за нейната чудна Алхимия, но тя трябва да я има.”

„Царството Божие, трябва да търсим с търпение, постоянство и любов. Има хора на които самото присъствие те кара да виждаш. Те излъчват нещо, което прави нещата да ти стават ясни. Доброто и злото са в ръцете на Бога, както чукът и длетото в ръцете на ваятеля. И който иска, и който не иска, и който вярват, и който не вярват, ще изпълняват Волята Божия.”

„Стори това заради Великото Си Име.” Името Божие е написано с живи букви, и човек съществува, защото една буква от Божието Име е в него. Движение, движение, движение. Радостта иде от движението. Радостта е хармонично движение. Движение в хармония с Великия Живот. В живота нема застой.

„Голямо изкуство се иска, за да изкажеш нещата просто, вярно, съвършено. Блажени гонените заради Правдата, защото е тяхно Царството небесно. Земният живот е малък, търси Великия живот на Царството Божие. Не забравяй Великия Живот – живота на Цялото, и никога не жертвай Великия живот заради малкия. Бъди всякога готов да пожертваш малкия живот заради Великия. В него ние сме наедно, в него ние сме едно.”

„Недейте се смуцава. Един изпуска меч на Словото, но други го взема. Всичко прекрасно, което е обречено да живее кратко, заедно с възторга, събужда и една лека тъга. Прекрасното не се губи. То расте в градините на Царството Божие. Там ще го намерим отново.”

„Царството Божие е на Слънцето. Благата, които идат от Слънцето, са блага на Царството Божие. Ние сме свързани със Слънцето. От там Царството Божие иде в нас. Казано е в Молитвата: „Стори това заради Великото Си име.” Навсякъде чети великото име Божие, откривай буквите, съчетавай ги в думи и слова. Тихият вятър на планинските ..., потока с кристалните води, погледа на приятеля, сърцето на майката, природата – любящата, любящата ръка, която ни милва, дъхавия здравец в планината, белите облаци, които плуват. Това са букви от великото Име Божие. Трябва виждане на Словото. Човек скърби за всеки хубав миг, който отминава.

Хубава е скръбта, но знай, този миг ще се върне на своето време още по-хубав. Законът е такъв: нищо от Божествения живот не се губи. Такава е Божията милост и благодат към нас."

"Винаги и във всичко уповавай на Господа. Времето, времето. Важно е как ще използваш времето, каква работа си извършил, и как. Условието не са най-същественото."

"Врагът човечески е един и същ през всички времена, и във всички страни. Човек трябва да го победи в себе си. И днес, както в миналото, човешките спорове за мироглед, вяра, философия, наука. Гледай със всичкото смирение на тези различия. Това са стъпки на невръстното дете – колебливи и несигурни. Имай търпение – стъпката ще стане сигурна и силна. Не е до формите, обредите, служенията, светогледа, вярванията, ученията. Вярата е важна, дълбокото и чисто чувство, което извира от сърцето. Как ще го изрази човек – със Слово, с музика, с действия? Това е вече ритуалното изкуство. Различията в него не са съществени. Присъства ли Духа, осветява ли човека, той ще го научи как да живее и как да служи на Бога. В Молитвата е казано: „Изпроводи ни благия Си Дух да ни ръководи и крепи в пътя на живота.“ Колкото по-голяма е свободата, толкова човек е по-близо до Истината. И днес, когато науката се превърна в религия фанатична, непримирима, Истината пак е гонена. Същата стара нетърпимост, която се подхранва от гордостта, от слепотата и невежеството и жестокосърдечията. Но милостта Божия е безкрайна. Тя освобождава."

"Ученикът изпълва времето си в беседа с Божия Дух, в разговор с Господа."

"Царството Божие иде отвътре със самия живот, и никой не може да му се противи. Слънцето грее, може ли някой да спре плодовете да не зреят, тревите да не растат, пролетта да не дойде? Плодовете ще узреят, Царството Божие ще дойде. Дошло е времето на Царството Божие."

"Различаваш ли каква е главата на извора, първия лъч на изгряващото Слънце? Какво е Христос, какво е Павел, какво е извора, какво е Откровението, и какво е убеждението? Различаваш ли първичния Божествен живот, чист, свободен от всякакви примеси и ограничения. „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда.“ „Вижте криновете в полето, нито предат, нито тъкат, но казвам ви, нито Соломон във всичката си слава се облича като един от тях."

"Соломон – образ на човешката мъдрост, суета и тщеславие. „Вижте криновете в полето.“ – Казва Христос. Помни и не забравяй това, когато дойде да работите за Делото на Учителя. Христос ни даде за пример „криновете в полето“, а не цар Соломона."

"Никой човек не е изоставен от Бога, но кога и как ще се прояви Бог, това е въпрос. Външните блага, властта и богатството са съблазън. Като работите за Делото, избягвайте ги и не натрупвайте излишни блага. Духът е важен. Работете при най-обикновени условия. Духът може да призове и при най-скромната обстановка. Борбите в света са все за власт и богатство. Това е отклонение от пътя. Следвай чистия и

свят път на Духа. Човек трябва да почувства Божествения живот, Божието присъствие да отвори очите, сърцето и душата си за него. Знанието е път. Бялото Братство е училище."

"Хората на балетното изкуство, трябва да черпят мотиви за движенията си, форми, пози от самата природа. Наблюдавайте един лист, който пада есенно време от дървото. Какви плавни, красиви движения прави той! Видете трепета на листенцето на трепетликата, или движенията на гъвкавите клончета на бялата брезичка. Как се вият те от вятъра, какви пози взема дървото! Дивата козичка – какви движения, и каква грация, и каква чистота! Наблюдавайте сърничката, която тича в гората, наблюдавайте текущата вода и спокойните езерни води! Вълните, ритъма, отблясъците по водите, движенията на облаците, формите и светлината на небесното пространство. Наблюдавали ли сте каква грация има в някои цветенца с дълги дръжки, какво достойнство и целомъдрие! А в пернатото царство! Какво богатство на движения и форми има в него! Велики художници работят в природата, от тях трябва да се учим. Честните хора, онези, които обичат Истината, и се покланят пред красотата, разумните, добрите, благородните, образуват Великото Братство. Това не е външна организация – Духът е, Който ги обединява. Те пребъдват извън времето и пространството, извън народност, вяра, класа. Те принадлежат на Вечния живот."

"В една красива, изразителна линия, дали е начертана от сигурната ръка на художника, дали е музикална линия от тонове, създадена от вдъхновен музикант, дали е линия на художественото слово, каквото може да създаде поета – дали е линия на планинските върхове, дали е линия от добрите постъпки, мисли и чувства - във всички тях виждай Божието присъствие. Красотата и силата се дължат на Него. Ако ли него не вижда човек, какво вижда тогава? Не е в количеството, нито в масата, нито в обема, нито в силата на външната проява. В една дума, в един звук, в едно малко движение, в най-слабия шепот може да доловиш Божия глас, да почувствуваш Неговото присъствие. Удивително в какво богатство и изобилие се изявява Божия Дух в живота! Духът не се дава с мярка."

"Изкуството не седи само в изразните средства. То има съдържание и смисъл. Но средството, дали е слово, звук, багра, камък, или друг някакъв материал, трябва да се овладее до съвършенство. Тогава то може да изпълни призванието си, да придаде съдържанието и смисъла, т.е. идеята. Изкуството е било използвано за разни цели, използват го и днеска. Но истинското изкуство има свещената мисия да повдигне човек. То служи на Правдата и Истината. Всички други задачи и цели, които могат да се поставят на изкуството са отклонение, и следователно унижават изкуството и човека."

"На Пророкът е даден факела, свещения огън с който може да пали сърцата. Любовта е велик свят, отделни случаи вижда човек само от него."

"Във всеки живот има един Божествен момент. Него търси да доловиш всякога. Това е виждане, това е разбиране. В Малката молитва е казано: „Дето е Господ, там съм и аз.“ Значи човек трябва да се приобщи към Бога."

„Колко много образи сме вземали в миналото и сега, в разни страни, през различни времена и епохи! Не се безпокой за малкия личен живот. Човек има един голям живот. Той преминава през векове, страни, народи, той е сега и всякога. Дух Господен, Дух на Правда, Истина, Мир и Любов. Вечният живот е живот на Духа и на душата. Вечният живот се изразява в много форми по цялата Земя, през всички времена. Духът не остава затворен в една форма. Преди сто години ние работихме в Русия, сега работим тук. Нема ограничение за Духа, нито формите, нито времето, нито мястото. Христос казва: „Духът диша където си иска.“ Хубавото в човек е Духът Господен. Него търси винаги, Него виждай, Него призовавай.”

„Ние приличаме на водолази, сплезли на дъното на морето.”

„Естествено, ще има опасности, напрежения, ограничения, лишения докато свършим работата си, докато излезем горе в нашия свят. Колко голяма ще бъде радостта ни от свободата!”

„Обичта е, която ни учи да четем великото име, написано в цялата природа, да слушаме великото хваление! Само обичта е, която ни открива Бога. „Всяко дихание да славя Господа“. Всяко същество, всеки човек е елемент на живота, и като такъв е необходим. Разбирай го, зачитай го и го обичай. Трябва да виждаш местото му в живота на Цялото.”

„Най-хубавото нещо в живота е срещата ни с Господа. Той ни се изявява по хиляди начини в красота и съвършенство. Той присъства в светлата мисъл, в доброто чувство, в благата дума, в нежния поглед, в ръката, която помага и в свенливото и чисто кокиченце, в дълбокото и синьо небе. Той изпълва с присъствието Си Всемира. Всяко дихание да хвали Господа. Колкото жертвата е по-голяма, толкова и благословието е по-голямо. Външната обстановка, трябва да отговаря на вътрешния живот. Той я оживява и одухотворява. Без него тя е мъртва панорама, само рамка на картината. Важна е картината. Да проведеш онзи живот заради който си изпратен, да бъдеш негов носител при всички условия, това е работата ни. Като ученици, ние сме носители на живота на Царството Божие. Христос казва: „Аз затова се родих да свидетелствувам за Истината.“ Христос е път за човека. На този път посвещаваме себе си. В него ние намираме всички наши братя и днес и през вековете. Да опазим Словото, това е нашата задача. Върши работата си тихо, скромно. Винаги дръж в ума си същественото.”

„Свещена планина наричам планината, която Бог е посетил.”

„Добре е да познаваш голямото родство, да чувстваш родството си с дъждовната капчица, със сребристото облаче, със самотното езеро, с чистия извор, с първия лъч на изгряващото Слънце. Тогава наближило ви е Царството Божие.”

„Рядко ще срещнеш човек, запазил детинската си природа, чистота, благоговение пред доброто и красотата. Днес скептични, своенравни и високомерни, и следователно повърхностни и празни се издигат в леденото пространство „свръхчовекът” – идолът от видението на Данаила. Света гъмжи от фалшификатори на идеи, имитатори и подражатели. Все тази

старата лъжа и лицемерие. Колко трябва да бъде буден и внимателен ученика, да пази съкровищата на душата! Божественото, което Учителят донесе, него искат да ограбят те, него искат да заместят с други.”

„Днес езическият свят се възражда с отчаяна сила, като че чувства края си! Издигат се капищата, поставят се идолите, прави се всичко, за да заблудят човека, и да го отклонят от истинския му път, за да го запленят с шумния и пъстър хаос. Езическият свят си присвоява високите идеали, светлите добродетели и качества, кичи се с тях, шумно рекламира, представя се натруфен, позира и подражава Божественото, копира, заимства, плагиатства, граби с пълни шепи. Истината, обаче, се усмихва снизходително. Бог твори Новия свят с ритъм и музика, ражда се новия човек с Дух и Сила. Идат истинските поклонници, които служат Богу в Дух и Истина.”

„Онези, които гонят Божественото Учение, копират от него, подражават, вземат формите и имената, влагат свое съдържание. Обаче, без Бога, без Любовта нищо трайно не може да се построи. Във всичкият този пъстър блясък, шум и движение, се усеща лъжата, фалша, безсмислието на празни форми. Великият живот е пленил сърцата ни със своята Истина, чистота и святост.”

„Физическите явления са свързани с духовните. Те са едно. Не е безразлично къде живее човек – сред каква природа. От значение е под какъв ъгъл пада светлината, и как се отразява, какви форми изпълнят пространството, какви светлини, какви цветове преобладават, какво е богатството и разнообразието на формите. Всичко това създава съответни условия за духовен живот, подхранва и крепи, или подтиска добродетелите, мислите и чувствата. Формите на терена, растителността, изворите, потоците, езерата, реките, равнините оказват влияние върху духовния живот на човека, върху неговата психика. Физическите условия, трябва правилно да се проектират върху духовния екран, за да види и разбере тяхното въздействие и смисъл. Великият Разумен свят дава условията и материалните и духовните. Какво е въздействието на един мощен релеф на планината, на текущите води, на могъщите шумящи гори, дъха на борове, покритите със снегове върхове, просторните равнини, големите облаци на лазурното небе! Всички те имат духовно съдържание, всички те са изпълнени с живот, разумни същества обитават в тях.”

„Ако сравним литературите на различните народи, в тях е отразен духовния им живот. Ще видите каква тясна връзка има между човека и природата. Идеите, мислите, чувствата се раждат и растат при известна обстановка. Те искат условия, както растенията, но иска се и обработка. Значи, необходими са духовни центрове, центрове на съзнателен живот, които да работят да се привлекат съответните сили. Наистина, тясна връзка, тяхна зависимост съществува между явленията.”

„В Школата на Учителя се изучават законите и правилата на Божествения живот, и методите на тяхното приложение. Колко е деликатна, предвидлива, досетлива Любовта! Във всяко нейно движение има красота, целомъдрие, благородство!”

„Нима насилниците са зачитали някога Правдата? Те затова са насилници. Престъплението е първо против Божествения принцип, а след това и против човека. Ние отстояваме за Истината и Правдата. В това е нашата работа и нашата сила. Видях величествения храм, създаден от Учителя – Изгрева. Той е неръководен и нерушим, не по място, и не по време, той е в човешката душа, и никой не може да го докосне или увреди. Той е светилище на хората. Душите, определени от Бога работят върху него от зората на времената. Вдъхновени поети го наричат „Многоценният бисер“ – новия Ерусалим. Йоан го е видел и описал. Мнозина от строителите му са го съзрявали – Храмът на славата Божия. „Дух Божий го изпълняше.“ Тъй казват те. Не се смущавайте от формите и обредите. Те са само средства. Може ли Бог да се изяви, без да създаде форми, движения, действия? Но те трябва да бъдат осветени от Божия Дух, от неговото присъствие. Всичко каквото създава Любовта е прекрасно и съвършено. В него има съразмерност, красота, хармония, хваление.

Благословено е всичко, което направите заради Любовта! Великата природа е храм Божий, в който Божия Дух присъства, служи и твори. Кандилата и свещниците наподобяват звездите, купола на храма наподобява купола небесен, стъкленото море на Соломона едва ли ще напомни кристалното езеро, което Учителят нарече „Сърцето“. Във формите на природата има мощ и сила. Пространството разширява душата, открива дверите на Духа. Той е, Който носи силата. Колоните в храмовете наподобяват могъщите стволи на гората. Колоните на червения бор, сребърните колони на бука, кипариса, дъба – като изляти от чугун. Това е живата колона, това е магическа формула. В нея има съразмерност, сила, мощ. Силата е в онзи разумен център, който ги е изградил, и който ги поддържа. Те излъчват песен в пространството, сила и песен, съществува интимно и дълбоко – жива връзка между всички форми в природата и нашите мисли, чувства. В изкуството човек превъзхожда формите, възпроизвежда формите на живата природа, стилизира ги, творчески ги възпроизвежда, изтъква въздействието им, усилва съдържанието и смисъла им.”

„Ако ще те въведе някой в едно сърце, то това нека да бъде Любовта. Само тя може да те пречисти и освети, само тя може да ти разкрие този велик свят.”

„Това е благословената работа. Буди душите, пали свещения огън. Крачиш из килията от стена до стена, а душата ти лети към вечния свят от който е дошла. „Правда, правда, радост за душата ми, ти веселиш сърцето ми.“ Песенчицата от Учителя.”

„Познаваш ли чистата радост на служението? С какво може да се сравни радостта да работиш за светлия идеал за Царството Божие? Щастие се ражда от хармонията между човека и природата. Щастлив е, който работи за Царството Божие!”

„Това е неизмеримия и неведом свят, света на вечното настояще. От него идем, и в него ще се върнем. Там са всички, които обичаме и които ни обичат. Те са винаги с нас. Неизмеримият и неведом свят е тъй реален, както този свят. Всичко, каквото съществува във видимия свят иде от невидимия. Живите същества не рефлектират на външните условия, а творчески реагират. Творческият момент, обаче е толкова малък, че човек не го долавя.

Поради несъвършенството на своя ум, човек не може да долови този момент, и го отрича. Съвременният човек има много ограничени представи за живота. Материалистите мислят, че съществува само органическият живот. Извън органическият живот има обширни области на живота – непознати на човека. Човек тепърва ще ги изучава. Това е необятен свят. Там са образците на формите, които се създават във времето и пространството, там са плановете за Битието на органическия Мир. Там са плановете за развитието на органическия мир. Това е неизмерим, неведом, невидим свят. Видимият, материалния свят е само безкрайно малко сечение от него. Неизмеримият и неведом свят, ако и невидим е по-реален от видимия, той се проявява в органическия свят и изчезва. Оттегля се и пак се явява, и пак се оттегля. Това хората наричат смърт – една илюзия.”

„Молитвата е план за работа на ученика. Христос е дух, мисъл, живот, сила. Той е сега и всякога. Атеистите спорят дали е живял исторически Христос, или не - човешки неразбирания. **Молете се непрестанно, за да черпите сила от Божия Дух.** Тъй ще може да помагате и на своите ближни. Където и да се намираме, ние сме в Школата на Учителя. Живота на Школата е живот на новото човечество. Бог присъства в живота на Школата.”

„Мисли за какво Бог ти е дал тези условия, и ги използвай разумно. Има време за всичко. Сърцата ни тупят в унисон с безброй много сърца във Всемира. Една сила ги изпълва и ги обединява. Това е братството на Любовта, това е Божествения огън, силата на всяко творчество.”

„Много пъти грубата сила се е опълчвала срещу моралната сила, срещу силата на Духа. Победата ѝ е била временна и привидна. Силата принадлежи на Духа, на Истината, на Правдата. Тя е сила непобедима, сила Божия.”

„Ние не мерим нещата според нашите лични интереси. Ние служим на големия живот и него имаме пред очите си всякога. Това, което става днес, не може да бъде разбрано, ако се разглежда само за себе си. Това е момент от големия Божествен план. Обикновеният историк не може да проникне в този план. Само мъдреца долавя Божия план, само на Пророка се открива бъдещето. Често пъти силите, които се разглеждат, които изглеждат противоположни, са две половини на едно цяло. Затова Христос дава следния метод: „Любете враговете си.” В Божествения план противоречия няма.”

„Словото, което Учителят даде показва, че се подготвят условията за един нов живот. Пред човечеството се отваря нов път. Колко хубаво е казано това в Молитвата на ученика: „И да бъда Господи като малките деца на Твоето Царство – послушен, прилежен, търпелив, постоянен.” Всяка сила на живота, която Бог е призовал, ще извърши работата си. Любовта е всичко. Важен е живота в Господа, Неговата Любов и Неговата мисъл. Тежко на онзи, който е противник на Истината и Правдата. Индивидът е временен, видът е дълговечен. Индивидът се явява и изчезва, вида се развива и усъвършенствува. В реалния свят има съвършени същества, които поддържат вида, изпълват със съдържание формите, определят неговата служба в живота на Цялото. Тук, който няма вътрешен живот,

превръща се в пустиня. Божият Дух изпълва Всемира. Човек трябва да го открива и възприема. Учениците трябва много да работят, много да се молят, много да мислят, докато се пробуди една човешка душа. Щом живеем сега, живяли сме всякога, щом живеем тук, живеем навсякъде."

"На дъното на най-голямата скръб, има една капчица блаженство. Животът не е само икономика, техника, спорт. Има святи неща. Човек се е борил хиляди години, за да ги придобие. Те трябва да се пазят. Всички жертви за тях са оправдани."

"Има материя, има закони на които е подчинена материята, има морален закон, който определя местото на човека в живота и отношението му към ближните и към всяко живо същество."

"Човек знае много малко, има много неща, които той още не знае. Затова не може да разреши много въпроси. Доскоро човек нищо не знаеше за елементарните частици - електрони, протони, йони, неутрони, мезони, фотони и др. Сега ги изучава. Когато човек нищо не е знаел за тях, не са ли съществували те? Важен е Божия Дух. Кога Духа ще посети човека? - Това не зависи от човека. В Евангелието на Йоана, третата глава, 8-ия стих е казано: „Духът диша където си иска, и гласът му слушаш, а не знаеш откъде иде и къде отива.“ Тъй е и с родените от Духа."

"Времето - човешките понятия за време - година, месец, ден, час, минута са относителни. В Природата има друго време - сложно, многоизмерно време. Други фактори определят времето там."

"Рядко се среща устойчив човек, човек на когото можеш да разчиташ. **Само човек в когото Божия Дух живее е устойчив. На него всякога можеш да разчиташ.**"

"Мъртва природа няма. **Божият Дух изпълва и прониква всичко.** Бог се изявява чрез онези, които Го любят. Уповавай на Господа - Великата Любов и Мъдрост, великото добро. Навред в природата виждаме съгласуваност, координация, проява на разумността."

"Онези страни, където Божественото Учение е гонено, ще се превърнат в пустиня."

"Господ е скрил най-хубавите Си бисери в най-скромни форми."

"В творчеството човек забравя времето. В какво седи новото Учение? - Любов към Бога."

"Несъвършения човек каквото и да направи, то носи печата на неговото несъвършенство. Идеята за Бога не може да бъде отричана или отхвърляна. Всяко същество говори за Бога на своя език. Идеята за Бога е най-високия връх, до който човек може да достигне."

"Вярата е познаване на реалността чрез сърцето. Малкото дете познава майка си. Тя го стопля, храни, милва, целува. Детето познава майка си и я обича. Това е вярата - непосредствено познаване на реалността."

„Старата, древната борба на титаните се възражда и днес в нова форма. Но тя е все същата, и тя ще завърши тъй, както първата. Това е вечен подтик и мистичен образ. Човек се противопоставя на Божественото начало с какво? – С това, което е вземал от него. Какъв може да бъде изхода от такава борба, и какъв смисъл има тя? Тя е безсмислена. Там е безумието на титаните.“

„Онова, което работиш, ако и да е малко, трябва да бъде хубаво изработено. От това иде радостта от труда. И това е виждане, да имаш око за проявите на Божествения живот на Земята, и да ги разбираш. Казано е: „Да дойде Твоето Царство на Земята.“ Божието Царство сега иде на Земята. В света на спящите съзнания, в света на инертната материя ние сме работници за Царството Божие. Не знаете ли, че Отец е в мене, и аз съм в Отца си. Делата Той прави. В това седи учението на Христа. Това е положението, което човек, трябва да постигне. Това е пътя. Казано е: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог ни се изявява по хиляди начини: в майката, в бащата, в брата, в сестрата, в приятеля, във възлюбления, във всички, които ни обичат. Когато човек дойде до познаването на измеримата и неведома реалност, тя е, която твори, която всичко движи, оформява и организира. Вярата е отношение на човека към неведомата и неизмеримата реалност. Много светове има един в други. В кой от тях е будно съзнанието? Другият свят не е понятие за място. Материалистите го търсят в пространството и възкликват, че никъде не го намерили. Понятието „място“ е въпрос на съзнанието. Къде е будно съзнанието, и за какво е будно? Това е мястото, където се намира човек.“

„Неизмеримият и неведомия свят, света на вечното настояще от който идем, и в който ще се върнем, където са всички онези, които обичаме, и които ни обичат. Ние сме хубавия живот, който Бог е благословил. Ние се явяваме и изчезваме, и пак се явяваме, и пак изчезваме през всички времена и на всяко място. „Дето е Господ, там Съм и Аз.“ Има отношение към малкия живот, има отношение към големия живот. Сега ни остава да живеем в света на Учителя, т.е. най-хубавото. Всичко, което е хубаво в живота – песен, хармония, ритъм, движение, добродетел, разумност, красота, сила, знание, правда, истина, иде от Духа. Следвай пътя на Духа. Онзи, който носи огъня на Духа е кротък и смирен по сърце. Божественото Учение е вложено в Молитвите, които Учителят ни е дал. Историята на човечеството е нашата история. Не е било време, когато да не сме присъствали. За да бъде интуитивното долавяне чисто, то трябва да бъде свободно от всякакви желания. Божественият живот тече в нас. Съвършенството седи в това, да го изявяваме в неговата чистота. В Разумния живот скокове не се позволяват – нито във външния, нито във вътрешния. Да живееш в Господа, да чувствуваш Неговото присъствие, да виждаш Неговото изявление, това е Живот Вечен.“

„Да бъдеш с онези, които обичаш и които те обичат, това е щастие. Да мислиш за онези, които те обичат, и които обичаш, и това е щастие. Нека формите, времето, пространството да не ти бъдат пречка, и ти се приближавай до Бога. Колкото си по-близо, по-голяма свобода имаш. Ние носим идеята, ние носим знанието, ние сме сила Божия. Може да създаваме форми, но няма да останем затворени в тях.“

„Комунизма си присвоява всички права, добродетели, сили, богатства, които живата е изработил. Той смята, че всичко принадлежи на него, и се дължи на него. С такава илюзия живеят, и я внушават и на другите. Един ден ще настане отрезвлението, и ще познаят, че живота си има Господар. Мислиш ли за Любовта, мисли за личността. Ако и да се проявява във времето, любовта принадлежи на Вечния живот.“

„Работата, която Бог ни е възложил, надхвърля границите на времето и пространството. Да се бориш за време е полезно, отколкото да се бориш с времето.“

„Бог изпълва живота ни от край до край. Условието не могат да бъдат пречка да живеем живота, който Учителят ни е учил да живеем. Ние сме елементи на Божествения живот. Туй, което става с нас е предвестник, показател за това, което ще се случи на другите.“

„Бъди винаги чист и светъл. На думи скъп, на дела богат. Живо е Словото на Учителя в душите ни. Какво може да искаме повече от това, което Господ ни даде? „В начало бе Словото.“ Ние сме една дума от Словото на Учителя, ние сме един тон в Неговите песни. Родина наша, дом наш, свят на душите ни.“

„Човек носи в душата си копнежа да се пожертва за Великия живот от който той е искра. Независимо от това как си го представя. От този копнеж са се родили святите подвизи на всички времена.“

„Най-важната работа, онази най-съществената, в която влагаме ума, сърцето, душата и Духа си, не зависи от условията. Тя продължава при всички условия, тя оправдава времето.“

„Посрещай всичко спокойно. Господ устройва бъдещата наша родина.“

„Силата на Молитвата седи в това: „Господи, да бъде Твоята воля за нас.“

„Навсякъде, по цялата Земя живеят учениците на Божественото Учение в Дух и Истина. Ако на едно място не ги приемат, те се изявяват на друго. Където и да са, те свидетелствуват за великото и вечно Царство Божие. Те минават с печална усмивка по Земята, почти винаги хулени и гонени. - Господи, ето Тебе гонят, че нас ли нема да гонят? При страданията участва сърцето, ума, душата, Духът и телото. Обаче само телото може да бъде ограничено.“

„Толстой е моралист. Той иска да покаже на хората как да живеят, но и сам той не знае. А им казва само, че не живеят добре. Той казва: „Покайте се.“ Но не посочва пътя. Учителят дава пътя и знанието, въвежда в Царството Божие.“

„В Космичното пространство една идея може да стане център, около нея да почне да се събира веществото и да се създаде един свят.“

„Служението е качество на ученика. То е необходимо за изпълнение на Божията воля. Христос казва: „Не дойдох Своята воля да изпълня Отче, но Твоята.“ Много пъти чужди завоеватели са налагали своята власт, и са туряли своя печат, ала са спрени. Живота се е справил с всичко, защото живота е даден, за да се изпълнява Божията воля. Тази е задачата, която му е поставена. Кротостта и смиренното и послушанието вървят заедно. „Да укрепнат в мен всички Твои добродетели.“ Така е казано в Молитвата.”

„Тука сме в отшелние, подвизаваме се като отшелници. Навярно в миналото сме минавали през подобни положения. Ученикът живее с Бога, дали е в общество, или е в самота в пустинята, все едно. Словото на Учителя е живо в душите ни.”

„Толстой със сърцето си е по-близо до Истината, отколкото с ума си.”

„Чистите по сърце ще видят Бога. Чистите по сърце ще познаят Бога. Чистото сърце приближава до Бога. Ние сме едно с чистите, честните, справедливите хора по цялата Земя. Атеизма е рожба на стария живот. Той е като кукувичето яйце, което се взема да го отглежда. Ще му изяде всичко, ще изхвърли пиленцата му, той е ненаситен, всичко иска да погълне. Защо трябва комунистите да почват гонение против онези, които вярват в Бога, не им ли стигат класовите врагове? Това е глупава постъпка.”

„Учителят казва: „Българският народ може да бъде велик само чрез Божественото Учение.” Силата е в Божественото Учение. В него има идея, знание, сила Божия.”

„В този кипещ на интереси, страсти, амбиция, може ли да се говори на хората за идеи? Пътят на Божественото Учение не е чрез властващите. Той минава през сърцата и душите на смирените. Властниците, ако спрат вниманието си върху него, ще мислят как да го използват за себе си. По-добре е, че не го оценяват.”

„Които Бог е привлякъл, ще дойдат. Това е път на самота сред множеството, което шуми, кипи, вълнува се. Нашият път, святия път, той не е път на Слава, почести и богатство, а път на страдания и жертва, но и път на блаженство. Князът на този свят – властта. Христос казва: „Ето иде княза на този свят, и аз немам нищо с него.”

„Не очаквай нищо добро от властта за Божественото Учение. Но да се отчайваш, значи да не познаваш силата на Божественото Учение. Тази власт, която **поиска да унищожи** Словото, да разтури Братството, какво мислят те? „Да се освети Твоето име на Земята.” Това е живот на Божия Дух – Живот Вечен.”

„Ние идем от един велик живот, на който сме една безкрайно малка проекция. От тук идеята за Братството. **Божият Дух** е, Който ни учи. Като пътуваме в пространството на този хубав космичен кораб, наречен Земя – Анхира, **определено** е през къде трябва да минем, и къде трябва да **призовем Името Божие**. Това е работа. Една дума, една мисъл, едно чувство е сила. Ти можеш да **станеш център**, около който да се създаде един свят. Пространството е изпълнено с живот, живот на благия Божи Дух.”

„В Природата индивида лесно се появява и изчезва. Това показва, че зад него има голям живот от който той иде, който е по-важен.”

„Срещнах езичника, най-чистия тип, най-естествен и непосредствен. Как се е запазил в такава първична форма, като че ли току що е излязла от ръцете на Създателя.”

„Срещнах се с типа Ирод Антипа – Четиривластника. Христос го нарича Лисицата. „Кажете на тази лисица, че мъртви възкресявам.” Същия тип, удивително подобие в характера, привычките начина на живота, вкусове, похвати, даже в името и фамилията му има известно подобие. Какви чудни паралели съществуват в живота!”

„Във великата борба за Истината, за освобождението на човека от греха, робството и лъжата ние достойно заемаме своето място наред със всички мъченици през вековете. Велика и славна е тази борба. Какви подвизи, какви святи жертви са дадени в нея! Да бъде благословен Господ, че ни е призовал и избрал да бъдем Негови съработници. Христос казва: „Дерзайте, аз победих света.”

„Красотата обогатява вътрешния мир на човека.” – Казва Паустовски. Всички, които внасят красота в живота, повдигат човека. Ученикът участва в красотата във всичките й многообразни изявления – в светлината, в багрите, в музиката, в тоновете, в мисълта. Дълбоката и проникновена красота на Словото, сърцето, прекрасния и необозрим свят. С колко красота е наситен Божествения живот! Всички добродетели, всички качества и сили, с които човек устоява, бори се и твори, идат от Божествения живот в него. Изучава ли човека, гледай на Божествения живот в него. Христос казва: „Отец ми работи. Делата Той прави.” В това седи Учението на Христа и Учението на Учителя.”

„Поетичното възприемане на живота, на всичко, което ни заобикаля, е най-големия дар, който ни е останал от детинството. Ако човек не прахоса този дар в продължение на многото трезви години, той е поет и писател.”

„Възприемай живота като нещо винаги ново. На тази благодатна почва вирее и изкуството. Да, писателя Паустовски е наш брат по мисъл.”

„Първият лъч на изгряващото Слънце – това е Божествената искра във всичко. Човек най-първо нея, трябва да възприема. Колко скрити съкровища лежат в човешките души, и чакат времето си! Изкуството е човек да ги открива. Съвременният човек е в окаяно положение, седи равнодушен към всякакви идеи, към правдата, към истината, към красотата, обеднял духовно. Цигарата с която дими от сутрин до вечер изразява цялото безсмислие на живота му.”

„Тука малко хора са останали прави, неповалени от условията, несмазани, необезпичени. Слабостта им иде от слабостите в тях. Тогава какъв път остава за човека? Нема други път, освен светлия път.”

„Хода на историята. Той ръководи човечеството, има грижата за него. Той е видим и невидим. Видим за онези, които виждат, но невидим за

онези, които не виждат. Средствата с които той си служи, са почти невидими и недоловими.”

„Моите братя комунистите не търпят нито най-малкото огнище на свободен живот. Те посегнаха на Братството. Те искат да оковат Духа в окови. Досега никой не е успял да стори това! Като ги гледам, всъщност това са все същите тъмни сили на миналото, предрешени днес с нова фирма.”

„Не е толкова важно къде се намира човек по място, и при какви условия, а какъв е той самия.”

„Не зная дали има случай в историята на човечеството завоевател да се е спрял навреме в своя път. Той се движи по наклонена плоскост, неудържимо се свлича надолу, и не може да се спре. Неговата алчност го отвлича фатално, и го погубва.”

„Учениците на Божествената Школа, трябва да страдат, да мислят, да се молят, за да дойдат добрите условия за всички. Така е била всякога, така е и сега.”

„Предназначението на ума и сърцето е да се установи връзката с Бога, да я поддържат. Условията принадлежат на Бога. Той ги дава. Приемай ги такива, каквито ги е дал. Човек се привързва към условията, нарича ги свои. Страда, когато го лишат от тях. Господ устройва пътя ни, и подготвя условията ни. И ние трябва да вършим Неговата работа при всички условия.”

„В естествените науки се разглежда вид и индивид външно. Живота на вида е голям. Той се изявява в по-голямо време. Живота на индивида е кратък. Индивида е преходен, вида е вечен. Вида може да се яви в хиляди индивиди, но един на едно или много места едновременно. Вида живее в духовния свят.”

„Най-първо е отношението към Бога, към Учителя. Него като намери човек, става ученик. Човек, който не е изживял личния си живот, не може да бъде ученик.”

„Да виждаш местото на всяко същество в Божествения организъм, значи да го познаваш. Живите същества са клетки на Божествения организъм. В него те имат своето място, своето предназначение. Съществата се движат в космичния организъм, вземат различни положения и служби. На тази основа е философията, на естествознанието.”

„Който разчита на тълпата, ще се излъже. Тя се екзалтира лесно, но убеждения няма, и мисъл няма. Тя е като порой, може да отнесе и да разруши, но да твори – не може.”

„Пророкът не става по своя воля пророк, нито по назначаване. Пророкът се ражда. Той е фокус в който се срещат силите, които действат в дадено време. Както се разрешат в него тези сили, тъй ще се разрешат и отвън. Пророкът говори туй което вижда, и туй, което става в него. Духът

открива Пророка. За него важат думите: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Пророците – родените от Духа, вещаят бъднините на народите.”

„Ние не водим борба, ние служение служим. Човешката душа, човешката душа, на какви ли не изпитания и страдания не е била поставяна, през какви ли не огньове не е минавала! Учението на Бялото Братство е Живот преизобилен.”

„Пред Истината съвременния човек седи тъй невежествен, както и дивака от каменния век. Всякога отправяй погледа си към вечния източник.”

„Ако човек разговаря с Бога и Бог го учи, той е в Райската градина.”

„Бялото Братство е Господар на Планетата.”

„Хората вярват в силата, която разрушава и на нея разчитат. Ние вярваме в силата, която твори и уповаваме на нея. Хората вярват, че може да завладеят Планетата със силата, обаче всички опити досега са останали без резултат. Това не може да стане, защото силата, която твори е Господар на Планетата. Хората не могат да разберат по какъв начин, но това е така. Със силата, която разрушава не може да бъде завладяна Планетата. Когато човек дойде до силата, която твори, няма какво да се противопоставя на нея, нито да се отделя от нея, а ще бъде едно с нея. Тогава той всичко има, и с всичко разполага. Това е пътя на Синовете Божий.”

„Каква жажда за власт и в най-простия човек! И какво опиянение от властта! Кайновското естество дреме във всеки човек. То го подтиква да предава и убива.”

„Материализмът разбира диалектиката като наука за общите закони на Битието, на природата, обществото. Диалектиката изучава частите, съпоставя ги и ги сравнява. Търси връзки и зависимости между тях. Тя не е дошла още до идеята за Цялото. Диалектическият материализъм е наука за материалната страна на природата. И кои са съставките на материализма? 1. Материалистична философия. 2. Учение за диктатурата на пролетариата. 3. Ръководство на Партията. Схоластиката и софистиката са подобни понятия. И двете показват нечестно отношение на човека към Истината. Те растат като бурени в необработена нива. Те всякога са признак на упадане и израждане.”

„В Любовта раздялата е временна. Тя става по законите на ритъма. Музикални закони определят срещите на душите и интервалите. Живота е музика. Всеки тон ще прозвучи на своето време. Дълбоки, вътрешни закони определят неговата трайност и сила. В живота повторения няма. Всеки път, при нова обстановка се явява един тон. Всеки път, при нови условия се срещат душите.”

„Начертай равностранный триъгълник. Ти си в този триъгълник. Но какво си ти – Чертежа или идеята? И Чертежа, и идеята. Чертежа съществува поради идеята. Не би съществувал чертежа, ако не съществуваше идеята.”

„Човек търси образи в които да воплоти мечтите си. Тъй са създадени легендите – образите на героите. Не може само една сила да владее Земята. Това почива на прост, физически закон. И най-малката материална частица има два полюса – положителен и отрицателен, както е при магнита. Силите, които действат в човечеството са се поляризирани. Това показва, че те са подчинени, те са в ръцете на великата творческа сила на Битието. Чрез тях тя твори. Те трябва да бъдат винаги две, както двете ръце на човека.”

„Сега ние приличаме на моряците в далечно плаване. Духът постепенно слиза на Земята, след това се възвръща отново там откъдето е слязъл. Докато Духът слиза, има прилив, като почне да се оттегля – има отлив. Слизането и оттеглянето на Духа става по законите на ритъма.”

„Великият Разумен свят се изявява на Земята в съвсем малки прояви. Бъди внимателен към тях, да не Го огорчиш. Зачитай и най-малките прояви на Великия Разумен свят.”

[13 декември 1959 г.] **Обични брат Боян**, С търпение и постоянство, с молитва и усърдна работа измолваме условията за Делото. Те ще дойдат – добрите условия. А сега е зима – нито се оре, нито се сее. Издръжливост се иска от учениците. Ще дойде времето, а с него и условията. Това е важен закон. Христос казва: „Не е дошъл още часът ми.” Какво величествено явление в Божествения живот! Действията се сменят всяко на своето време. Ученикът наблюдава, търпи, издържа и се учи. Никак да се не смущавате. С Мир гледайте на всичко, с разбиране на ученици. И така ние сме винаги заедно, заедно с Него.”

„Сега от нас се иска голямо търпение – търпение с вяра, търпение с любов, търпение със знание и мъдрост. А Господ ще устрои всичко според Своя велик план. И човек един ден ще може да проектира своята мисъл, да създаде една форма в един далечен свят, и да го посети чрез нея, и да го изучава. Тъй пътуват разумните същества във Вселената.”

„За кой ли път човечеството преживява преселението на народите, нашествието на монголите? Потомците на древните завоеватели днес пак надигат глава. Половината човечество е тулено на работа, за да подготви похода им. Атила, похода им към света. Дали ще се намери един нов Аеций, който да спре Атила? В своята книга „Русия и Европа” Дамилевски отделя голямо място на проблема „Защо запада мрази Русия?” И не може да намери отговор на този въпрос. Причината е в далечното минало. От там са идвали всички завоеватели, всички нашествия, които са причинили големи беди и страдания, и човек не може да ги забрави. Западният човек инстинктивно чувства опасността, макар да не си дава сметка за това. Събужда се в него спомена на миналите поколения.”

„Защитните средства на организъма са най-различни. Едни са чисто материални – материални прегради, покривки, изолации, от вредители и вредни влияния. Други са химически средства, вещества, които жлезите и органите отделят в кръвта, и чрез тях предпазват организма. Но организма има и други средства. Той има една магнетична и електрична дреха, която го предпазва от вредни лъчи и течения в природата и средата. Организма

разполага със система от силови центрове, наречени „чакри“. От тяхното правилно действие зависи здравето. Те свързват човека с непознати светове. Тази силова система подхранва човешката мисъл и чувства, и те имат силата да достигнат до неизмеримите пространства на Вселената.”

„Където и да работите, каквото и да работите, работете като ученици на Учителя, с Неговия Дух и сила, с Неговата чистота и мъдрост. С делата си да славите Бога. Живота е служение на Бога.”

„Ние имаме формулата на ученика: „Без страх и без тъмнина, с обич и виделина.” Има ли от какво да се страхувате? Ученикът няма страх нито от смъртта, нито от условията.”

„Всички добродетели, всички качества и сили, с които човек устоява, бори се и твори, идат от Божествения живот в него. Като изучавате хората, наблюдавайте как Бог се изявява в света в необозримо разнообразие и красота. Христос казва: „Отец ми работи. Делата Той прави.” В това седи Учението на Христа.”

„Духът е същия и в миналото, и сега. С Неговата сила ще извършим всеки подвиг. Нека всички да пребъдваме в Неговия мир.”

„Бог осветява живота ни със Своето присъствие. Това е най-важното. Бог внася в човека Мир, Светлина, Сила, Радост, Творчество. Как искаш да ти се изяви Бог – като човек, като цвете, като плод, като аромат, като Любов, като Мъдрост, като Красота? Бог те среща като майка, баща, брат, сестра, любима. Може ли да кажеш тогава, че Бог не ти се е изявявал? Алената розичка току що е цъфнала. Слънчев лъч прониква в росната чашка. Тя е озарена отвътре и сияе. Какво става в малкия цветец? Празник, тържество, тайнство се извършва. Малкият цветец разговаря със светлината. Колко чудесен е този разговор! Има свещени моменти в живота, на тях човек трябва да присъства с благоговение.”

„Има нещо много хубаво в живота. Усещам го понякога, когато помириша едно карамфилче, или розичка, или когато разтрия листенцата на здравеца – усещам дъха на планината. То не е самият мирис, но е в него. Срещам един човек – неговия поглед, движения, усмивка, една дума извиква това хубаво нещо в живота. Срещам дете – то е обкръжено със сиянието на невинност и чистота. Усещам пак това хубавото нещо. То не може да се определи, но като го срещнеш то повдига човека, придава сила, дава подтик. Човек трябва да има усет за него. То не всякога присъства, но когато присъства, живота се изпълва със съдържание и смисъл. Има нещо много хубаво в живота. Понякога то е в една хапка хлябец, в една глътка вода от извора, в един поглед, в една дума, в една постъпка. То е в първия лъч на изгряващото Слънце. Има нещо много хубаво в живота. Когато го срещне, човек е щастлив. Търси винаги този хубав момент в живота. В него Бог присъства.”

„Живота не е тук или там – в миналото, настоящето или бъдещето. Нашият живот се покои на Божията длан. Той е сега и всякога. Ученика използва времето и сега тъй добре, както и преди.”

„Малката молитва на ученика: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си ми дал и Си ме научил! Благодаря Ти и за верните сърца, които Си поставил да ме пазят!“

„Където и да бъдем – близко или далеч, в този или в онзи свят, нас ни обединява един идеал, един живот, една мисъл, едно Слово, една песен. Така ние винаги сме заедно.“

„Злото иска да угаси светлинката, която Учителят запали. Това е невъзможно! По-скоро то може да изгори, това е възможно. Но да спъне Делото на Учителя, това е невъзможно!“

„Бог ни е проводил на Земята да вършим Неговата воля, да вършим работата, която Той ни е възложил.“

„Чуден е живота, който Бог ни подари, и прекрасен е! Помисли само какви срещи имахме, какви важни срещи! Отсега са подготвени бъдещите ни срещи. С какви прекрасни души се срещнахме и опознахме, и работихме! Благ и милостив е Господ. Остава още малко да завършим работата си. Бог устроява пътя ни. Живота ни е в Неговите ръце.“

„Човек може да създаде атомна бомба, силата на която да се равнява на хиляди тона взрив – огромна механична сила. Ала има и друга сила, която кара малката пъпчица да се отвори, цветеча да израстне. На тази сила се удивлявам, и пред нея благоговей и се прекланям! Има сила, която кара да зрее житното зрънце, да зрее гроздето. Каква сила е тя? Тя кара гроздето да се налее със захар и аромат. Има сила, която изпълня любящото майчино сърце. Каква сила е тя? Може ли да се каже за нея, че е голяма, или малка?“

„Ние проповядваме един живот – Живота на Царството Божие, а не някакви вярвания. В нашия път Молитвата ни крепи и ръководи. Органическият живот не е единствената проява на живота. Живота има неограничени възможности, безброй начини на проявления. Човек познава много малко от тях.“

„Ние сме щастливи хора, защото Бог ни обича и ни праща Своите благословения всякога.“

Обични брат Боян, Аз всякога мисля за вас, всякога се моля за малкото стадо не с безпокойство, а с вяра! Днес ние, трябва да страдаме, за да се изпълни Божия план за Делото Му. Ние сме заедно в служението на Учителя – едно в Неговото дело.

„Винаги се радвайте, за всичко благодарете.“

Сега е времето на учениците – време за работа, време за молитва, време за страдания. Учителят работи и ние работим.

Христос казва: „Не съм сам, защото Отец Ми е с мене.“ Т.е. – Любавта.

Живота има смисъл, когато човек живее за Бога. Личният ни живот нема значение, ако не е посветен в служение на Високия Идеал.

Последните думи, които Учителят ми каза, звучат в душата ми непрестанно: „Едно е важно, само едно е важно: Любав към Бога, Любав към Бога, Любав към Бога!“

При сегашните условия, в които съм поставен, тези думи ми дават сила, те отварят очите ми за великия свят, който ни обгръща и пази, който изпълня със съдържание и смисъл живота ни! Това е ключът, който Учителят ни остави. Когато човек минава през областта на смъртта – пречиства се. Всичко ненужно отпада. Непотребният баласт изостава. Човек се ражда отново. Смъртта е чистене. Човек като не разбира това, бои се от нея.

Нищо не може да спъне Божието дело, никакво насилие отвън. Божието дело следва своя път, и никой не може да смути великия мир, който огражда тази свещена работа. Над нея бди Разумния свят. Тя е под неговите грижи. Напразни са опитите на всички смутители – външни и вътрешни. Христос казва: „Моят Мир ви давам.“ Ние принадлежим на този свят, имаме в душите си Неговия Мир.

Едно трябва да знаете – не бързайте. Човек от всичко, най-много има време.

Окултистите са хора, които изследват Невидимия свят. И учените днеска изследват Невидимия свят, но мислят, че той не е населен. Окултистите, обаче, твърдят, че и Невидимия свят е населен както видимия, и търсят пътища да влезат във връзка с неговите обитатели.

Всякога поддържай връзката си с Бога. Затова Учителят ни даде формулата: „Божията Любов носи изобилният и пълен живот.“ Тя е ключ за разбиране. Когато срещна моят приятел, мисля за Божията Любов. Когато вземам хляба, мисля за Божията Любов. Един плод, едно цветенце говорят за Божията Любов. Всичко ми говори за нея. Тя иде отвсякъде към нас, храни ни и ни повдига. Тя носи всички блага. Да благодарим за всичко, което Бог ни е дал и ни е научил!

„Ако се откъснеш от народа, и отидеш в недосегаеми височини, той може да направи от тебе кумир. Бъди близо до човека, малко по-напред, колкото да му дадеш подтик да те следва. Не се отдалечавай много от човека. Със него и малко пред него, колкото да му даваш подтик да върви напред.“

„Сърцето, ума, душата и Духа не признават граници. Те се движат във времето и пространството безпрепятствено. Те еднакво свободно се движат и в миналото и в бъдещето. Чуден е живота! Все нови и нови области ни се разкриват. От него неизмерими глъбини и ширини, богатство и разнообразие. Господ ни посещава и ни се изявява по хиляди начини. И тук като сме, важно е да бъдем в нашия свят – там да живеем - света от който сме дошли, на който принадлежим, и в който пребиваваме вечно. Тук е отвъд. Само тъй ще бъдем силни да устояваме и издържаме на всичко.“

„Постоянно си чета тук беседата „Високият идеал“. Той изразява най-съвършено копнежа с който дойдохме при Учителя, с който живеем и сега. Това е вдъхновена поема. Не зная дали е изказвано нещо по-хубаво! На съвременните хора трябва да се говори за Бога с езика на „Високият идеал“. Това е образец, който Учителят ни остави. Един ден, когато имаме възможност ще издадем няколко томчета избрани беседи на Учителя.“

„В Любовта няма раздяла.“ – Казва Учителят. Ние живеем във всичко, което обичаме. Това е света на душите ни. Всяко наше излизане сред природата е молитва, общение с Него. Мисълта ни е отправена към Него, душата ни е изпълнена с Неговото присъствие и сърцето ни за Него песни пее.“

„По цялата Земя, всред всички народи живеят учениците на Учителя. Те образуват Великото Братство на чист и свят живот, служители Божий, творци, работници за Царството Божие. Те се отличават, те имат особено отношение към светлината, към въздуха, към хляба, към изворите, към планините, към всяко живо същество. В това те са едно – един живот, живот на Учителя.”

„И тук като съм – мисля. Ние сме щастливи хора в тази епоха, защото бехме с Учителя. Тази ни радост никой не може да отнеме. Това е нашия път през Вечността. „Тия са, които вървят след агнеца, където и да отиде”. Тъй е казано в Откровението, 14 гл., 4 стих.”

„Телото може да бъде турено зад решетките, но мисълта, за мисълта няма решетки. Нашата свобода почива на здрава основа. Върши всичко заради Божия Дух, който е в тебе. В него е силата, той е носител на живота. Времето е сила. Тя се акумулира в живота, и пак се освобождава. В страданията душата набира сили за работа. За да се извърши някой процес в съзнанието, човек трябва да мине през огъня на страданията.”

„Ние не сме пеперуди да ни хванат в мрежите си, нито риби да ни хванат с въдиците си. Не сме и птици да ни улучат със стрелите си. Ние сме като светлината, неуязвими и неуповими навсякъде, където ни приемат, и винаги там откъдето идем. Ние пътуваме с този космичен кораб, тъй удивително устроен! Пътуваме милиони години, пътуваме за някъде. – За къде? Капитана знае. Пътници слизат на едно пристанище, други се качват. Пътуват от пристанище до пристанище, а кораба продължава пътя си. Далечно плаване е. Кръг ли описва кораба, обикаля ли около някой център, ще повтори ли станциите си? – Това са загадки. Пътниците малко знаят. Какво са 50-60-100 години пътуване? Космичният кораб Анхира, наречен Земя, продължава пътуването си във Вечността.”

„Търсенето на Истината е право от което човек никога няма да се откаже, каквито жертви и да му струва това, ако ще и живота му да вземат. Ако човек се примирява със смъртта, която всичко му взема, защо да не се примири и с условията? Важна е Истината. Свободата седи в това, да бъдеш в съгласие с Божествения ред и порядък, с неговите закони и сили.”

„Ние принадлежим към голямото семейство на любящите, разпратено по цялата Земя да служи. Ние не сме пратени да създаваме Партии или църкви, защото такива има. Ние сме служители на Царството Божие, носители на неговия живот. Царството Божие е навсякъде. То е било, то е, и ще пребъдва всякога. Важно е Духа да бъде крепък, вярата силна. Сърце чисто, огъня да гори на огнището. Господ устройва пътя ни. Дето ни е пратил, там ще работим. Един ден ще се срещнем всички заедно в Домът Господен. Ако е за свобода, свободен е, който живее в Царството Божие. Щом Господ е с нас, всичко имаме. Туй, което днес става в света, за учениците е предметно учение. Ние виждаме какво става.”

„Страхът създава в хората състояние на подчиненост, унижение. Опитали сме и знаем какво създава и Любовта. „Насилието няма бъдеще.” Така ми е казал Учителят. Промяната във външната обстановка не е съществена. Сменят се декорите. По-трудно е да се промени човекът.

Затова трябва знание, работа, любов. Това е Школата на Учителя. Новото човечество, новия човек за които Учителят ни е говорил – идат. Ние сме предвестници и работници за това. В мъчнотиите укрепваме, в страданията се пречистваме. Условиата не са пречка за нашата работа. Тя е непрерывна и вечна. Приехме я от онези, които работеха преди нас, ще я предадем на тези, които идат след нас. Ние принадлежим на голямото семейство на любящите, разпратено по цялата Земя.”

„Възраждането на вярата не може да дойде чрез църквата. То иде чрез Бялото Братство. Онези, които гонят вярата в Бога, знаят това, затова гонят Братството. Откровението е в Учението на Учителя. Вярата е виждане, безверието е слепота. Един ден човек ще дойде до великите двигатели на живота – Любовта, Мъдростта и Истината. Тогава за него ще се отворят вратите на Космоса, и той ще пътува до другите Планети и Слънца на Вселената. Ще има достъп до висшите светове. Учителят ни е говорил за това. Той ни показва пътя. И Христос казва на учениците си: „Пътят знаете.” В простичките и съвършени думи на Евангелието са скрити тайните на Царството Божие, неговите закони и сили.”

„Малкото семенце, което Учителят пося в този народ расте в Мир. При тази обстановка днес, нашата работа е повече вътрешна, отколкото външна. Учениците са връзката, пътищата по които това благословение идва. Затова учениците на Учителя работят с Мир и обич. Те вършат работата си при всички условия. „Не бой се малко стадо.” Учителят е с нас и днес, и ние сме с Него, и всички заедно. Той пак казва: „Аз в тях и Ти в мене Отче, да бъдем едно.”

„Ние трябва да вършим нашата работа при всички условия. Божият план се изпълнява днес. Бог е, Който устройва пътя ни. Трябва да работим с Мир, да бъдем търпеливи, разумни като ученици. Хубави дни са тези, макар и дни на страдания – наши дни. Благодаря за всичко!”

„Великият Невидим свят ни огражда. Той е неудолим, мощен и силен. Той се изявява във видимия живот, всичко е в ръцете му. Един Божествен импулс е като житното зърно. Той трябва да се посее. Такава е Божията воля. В него е скрито едно благо за теб сега и за в бъдеще. Този закон проверяваме.”

„Ако не виждаш Господа, какво виждаш тогава? В утеснението си, намерих Господа. Божия живот изпълня любящите сърца, Бог се изявява чрез тях. Учителят обичаше песента: „Духът Божий, Духът Вечний, Духът Святый, кой пълни сърцата ни с Любов.” Промените в живота стават по музикални закони. В тях има ритъм, мелодия и хармония. Това е закон на пророческата наука. Бог не е всякога с човека, но когато е с него, той го учи, разкрива му красотата, силата и смисъла на живота. Дава му подтик да твори. Това са най-хубавите мигове.”

„Човекът е човек поради Бога в него. За Бога, трябва да се говори на хората, за Бога, Който е Любов. Бога познаваме първо в нас, после и вън от нас. Бога трябва да покажем на хората, да Го опитат, да Го видят.”

„Ето човека.“ Божият Дух е работил върху човека през Вечността. Божият Дух почива върху него днес. Истината преди всичко. Във всяка мисъл, във всяко дело, във всяко движение Истината трябва да присъства. Това е Учението на Бялото Братство, това е пътя, това е нашата работа.”

„Когато семенцето покълва, по чие повеление, по чия заповед то забива коренчето си в земята, и насочва кълнчето си към Слънцето. То встъпва в своето призвание, в изпълнението на своята мисия. По Божие повеление то почва да расте. Дошло е Неговото време. Тържествени моменти, святи моменти са тези, тях преживяваме и ние сега.”

„Мисля за Великото Братство на човечите, които обичат Истината и ѝ служат.”

„Ще мине дългата нощ, ще дойдат добрите условия. Като ги очакваме, ние работим, за да дойдат те. Ние сме тук, зад нас е Великото Бяло Братство. Това е Сила Божия.”

„В целия Всемир, във всички светове се простира Царството Божие. То ще дойде и тук на Земята. Учениците на Божествената Школа работят за това. В Господнята молитва е казано: „Да дойде Твоето Царство на Земята както е горе на небето.”

„Дълго трябва да се работи, докато се подготвят условията да се пробуди една човешка душа. Учителят призова душите. Върху тях е работено през вековете. Сега виждам колко е ценна всяка душа, която Учителят е привлякъл, и как трябва ние да ги пазим и подкрепяме.”

„Ние отправяме нашата молитва към Бога да ни подкрепи и ръководи във всичко за Делото Си. Това е нашия непрестанен зов – да ни даде условия да довършим работата си. Тъй казва Учителят: „Аз в тях и ти в мене Отче – да бъдем едно.” Във великия Божествен живот ние сме едно и винаги наедно. В Молитвата е казано: „Благословен е Учителят ни, Който ни води в този свят път.”

„Евангелието е благовестие за Вечния Живот. Ние проповядваме Евангелието. Учението на Духа, Учението за Вечния Живот, Учението на Учителя.”

„Трепти звезда в небето. Тя ни носи поздрав от Всемира, тя казва: „Всяко страдание има край.”

„Животът, който Учителят ни предаде – Живият огън, трябва да го предадем по-нататък. Съществува в Бялото Братство веригата на Любовта. Онези, които са призвани в нея са посветили живот, здраве, сила, имот, всичко в служение на Бога, на Неговото дело, на Делото на Учителя. Това е закон на Бялото Братство.”

„Явлението Антихрист се повтаря в историята многократно, периодически – лично или колективно. Това е течение на злото, което се противопоставя на Божествения ред и порядък, иска да създаде свой такъв. То може да се разпростре само до известен предел. В живота действат

закони и сили, които да неутрализират. В самия него се развиват сили, които го разрушават. Такава е съдбата му. В древността неговия поетичен образ е Вавилонската кула. В притчата за плевелите – също. „Оставете ги до деня на жътвата.“

„Човек е тъй чудно устроен, и тъй сложно, както Космоса. И рече Христос на учениците Си: „Съберете всичките трохи. Нищо да се не изгуби.“ От трапезата на Любовта не трябва да се изгуби нищо, най-малкото чувство, най-малкия подтик на Любовта принася плод, никога не се губи.“

„Моето излизане от затвора не е личен въпрос. Той е въпрос на Братството. Той ще се разреши, когато се разреши въпроса на Братството. Трябва да имаме търпение.“

„Едно любящо сърце е изворче. То върши Божията воля. Някои се възхищава от съвършенството. Казват – съвършен човек. В личното съвършенство има гордост. Съвършенство подразбира Бога в човека.“

„Човек има такива чувствителни органи с които може да знае какво става в Природата, в дълбините и ширините на Вселената, кога има благоприятни условия за дадена работа и кога не.

„Есенна розичка пред мене – хубав дъх! Изявление на любовта. Тя е връзка със света на Любовта. Чрез нея можем да извикаме една любима душа – да разговаряме с нея. Цветята служат за връзка с духовния свят. Чудни са Божиите пътища!“

„В Учението на Учителя е спасението на човечеството. Мисля вече за списанието „Житно зърно“. То ще бъде списание за духовен живот на човечеството, списание на духовната култура. То трябва да отразява новото в духовния живот на човечеството по цялата Земя. В него ще бъдат застъпени духовните науки, изкуство, и най-важно новото разбиране на човека за Бога. Истинското отношение на човека към Бога, свободно от старите религиозни предразсъдъци и суеверието. Така „Житното зърно“ ще отговаря на една насъщна нужда на днешното човечество.

С която Учителя ни освободи, от какви ограничения, форми, предразсъдъци, време, пространство, и ни приобщи към Цялото – към Великия живот на Любовта. Мисля за чистото служение в дух и Истина. Нека света създава своите партии, черкви, всевъзможни общества и организации, които се борят. Човешки работи! В Божествения живот е единството и пълнотата.“

„Всевъзможните ограничения, които света може да постави на пътя ни, не са пречка за нашата работа. Ние работим като Слънцето. Не отричам постиженията на света. Божият Дух ръководи всяко творчество. Ние не се отделяме и противопоставяме. Изкуството е област на творчеството, науката, обществения живот – също.“

„Учениците на Божествената Школа, трябва да влезат във всички области, да внесат обществените идеи, живот и знание, които носят, за да дадат възходяща насока на творчеството. Тъй ще изпълнят своята мисия, и ще помогнат на всички. Не е в множеството. Малкото квас подквасва

всичкото тесто. Ние носим идеята за Братството, единството, Мира, а не за разделението и борбите.”

„Учителят създаде веригата на Любовта, и онези, които са призвани в нея, са посветили живот, здраве, сили и имот – всичко на Делото на Учителя. Ние изпълнихме закона: „Съберете всички трохи, да се не изгуби нищо.” От трапезата на Любовта нищо не е загубено. Словото на живота пазим. Нито най-малката жертва и усилие в името на Любовта, не се губят. Те принасят плод много.”

„Живеем в апокалиптични времена. Ние принадлежим на Великото Братство. Любовта към Бога ни обединява. Един Дух живее в нас – Духа на Учителя. Където и да бъдем – в този или в онзи свят, от какво има да се боим тогава?”

„Сега привидно сме пръснати на разни места, а в Школата сме наедно и в този и в онзи свят. Може би човек трябва да премине буден през смъртта, за да се увери, че условията не са в състояние да ни разделят, нито да попречат на живота на душите ни. Условията се менят, това е движение, а живота приидва все нов и нов, разширява се, задълбочава се, изявява се във все по-голямо разнообразие, богатство, сила и красота. Ние го приемаме с благодарност, учим и работим. Сега чувам тихия глас на Учителя: „Да се не смущава сърцето ви, нито да се устращава. Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте.” И ето, при всички условия ние следваме нашия път с Мир и радост и за всичко благодарим!”

„Учениците на Божествената Школа следват своя път при всички условия. Школата всякога е съществувала. Тя е път, през всички времена душите са отивали към Бога. Светлина и простор има в нашия живот, благодат и мир. За всичко благодарим! Страданията, които ни причиниха, не се ожесточихме, останахме верни на нашия закон. Превърнахме злото в добро. Това е разрешението на големите противоречия в които се намира човека. Ще приеме ли той този път, или ще го отхвърли, от това зависи неговото бъдеще.”

„Случва се понякога тук, че ни забравят в килиите, и ние пак заставаме лице в лице с времето. Часовете и дните отминават бавно край нас. Тогава обличам дрехата от бял и чист визон, тръгвам по свещената пътека по която Учителят ни води, извиквам живота от дните ни с Него, картините, образите, мислите, чувствата оживяват наново. Неговото Слово изпълня душата ми. Сега искам да го преживея дълбоко, да го почувствувам, живия път. Както го възлюбихме ние, тъй ще го възлюбят и онези, които ще последват нашия път. Ето думите на Учителя: „Ако Аз съм дошъл между този народ, дошъл съм заради учениците. Те ме интересуват. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува.” Ние имаме задачата да опазим Словото, да издирим учениците и да им помогнем. И трябва да свършим добре работата си. Школата е Вечния път на душите ни. Словото на живота е небесния хляб. Аз всякога мисля за нашата работа, за нашия път. В него ние всякога сме едно.”

„Обичам да приемам светлината с всичките ѝ цветове и оттенъци направо от пространството, да чувствавам безкрая и Вечността. Нашият

свят присъства в мислите и чувствата ни. Мира изпълня душите ни, доброто разположение се излъчва както уханието на босилека. Обичам от някой висок връх да гледам как се раждат облаците в пространството, и дето е ясно. А ето, че се появява облачето. Отначало леко, като дим. То расте пред очите ми, оформява се, възникват и други, и скоро цялата сребриста украса плува в небесния простор."

"Нашият свят, нашият свят! И тук като съм, между тези студени зидове, живея там, сред нашите борове и ели, усещам техния дъх, когато Слънцето ги затопли. Вдъхвам с пълни гърди здравия въздух. Виждам янтърните капчици, които се стичат по стеблата. Обичам да разтрия капчицата между пръстите си, да усетя силния боров дъх. Откъде ли го е влез бора? На какъв свят е вестител той? И това е говор, който иде от далече, и който душата ни разчита. Колко ли е хубав този свят, който ни говори чрез него, и който ни се изявява!"

"Всяка сутрин, когато Слънцето изгрява, ние отправяме мисълта си към Бога, приемаме Неговото благословение. Ние се чувстваме като деца, които майка им е събудила за училище. Ние сме щастливи хора! Сега Господ ни приготвя за работата, която ни предстои."

"И тук като съм, всякога мисля за святата наша работа. Никакви идоли, никакви кумири, никакви мъртви форми и догми. Здрав, чист, светъл, слънчев живот – в Дух и Истина. Да се учим със смирение, да се приобщаваме към Великия живот с благоговение – това е нашия път."

"Чака ни голяма творческа работа. За това мисля винаги. Виждам, аз не съм тука между зидовете и зад решетките, аз живея в Елисейските полета. Срещам се и разговарям с моите братя по дух, онази велика фамилия на Духа, която живее във Вечността."

"Ние проповядваме Бога, Вечния и Святия. Този път, който сега минаваме е осветен и благословен от Учителя. Тежките условия сломяват онези, които нямат живот вътрешен, и връзка. Който е свързан с Бога, той се пречиства и обновява в страданията."

"В Евангелието на Йоана, гл. 1, 31 ст. се казва: „Аз затова дойдох да кръштавам с вода, за да бъде той изявен на Израил.“ Ние вършим работата за която Господ ни е проводил сред този народ. В този свят ние трябва да присъстваме, и в това време, за да се извърши Божията воля. Вярa, упование, търпение. Ние присъстваме в този свят, за да се извършат някои процеси, и да не се извършат други. Ние сме сили на Божествения живот, нема от какво да се смуцаваме."

"В света, в шумния външен живот, трябва да се поддържа малкия Божествен живот. Той е като зародиша в семенцето. Той е важния. Заради него е всичко друго. Важна е Божествената искра, в нея е бъдещето. Бог внимава на нея."

"Какви характери са събрани тука, каква галерия от типове! Пък и условията са подходящи."

„Природата приготвява дълго време човека, докато му открие една Истина. Тя го прекарва през радости и скърби, всичко прави, за да го просвети и повдигне. Какъв велик педагог е Невидимия свят! Хората и не подозират даже в какви сигурни ръце се намират.“

„Вяра трябва, жива вяра. Само тя може да излекува човека, да му даде подтик да расте. Без нея всичко е в застой. Гледаш хора богато одарени, способни, интелигентни, а като вода в равнината – застой, блато. Вярата е като планински поток – буен и силен. В нея има радост, движение, песен, свежест, здраве. Тя носи поздрава на високите върхове и на изгряващото Слънце. Господ и сега ни води за ръка из Райската градина, и ни учи: „Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духа не угасвайте, непрестанно се молете.“

„Ако и да сме външно в ограничение, пътищата на ума и сърцето остават открити, свободни. Светлият път на Мъдростта е отворен пред нас. Сега оценявам освобождението с което Учителят ни освободи, света в който ни въведе. И като носим униженията с които хората искат да ни унижат, и всичко от което ни лишават, ние сме пак свободни – имаме всичко. Само пътят на ученика, само той остава на човека – пътя на спасение. Сега само той стои пред човека – Святия път.“

„Великите Учения за живота са дадени да повдигнат човека. В никое от тях човек не е поставян тъй високо както в Христовото Учение. Само Божественото Учение издига човека до положението Син Божий, и го освобождава.“

„Ние трябва да опазим лампадата, която Учителят запали. Когато дойде времето му, малкия пламък ще се разгори и ще озари душите на хората. Всички народи обичат нашата страна, харесват я, привлича ги. Те търсят светлината, която Учителят запали. Те чувстват, че тук е небесния хляб. Светлината е скрита още за тях, но един ден ще стане явна. Всъщност Учителят търсят те, макар и да не осъзнават това. Нашата задача е да опазим светлината, и нека Той да ни ръководи във всичко. И ние да работим за добрите условия за Делото Му. Присъствието на Учителя се изявява във всяко вдъхновено творчество.“

„Страданията приближават човека до света на Любовта. Затова ученикът казва: „Да бъдат благословени страданията!“ Бог е допуснал страданията. Да унижиш един човек, значи да огорчиш Божия Дух в него. Да живееш в доброто, значи да живееш в Царството Божие. Страданието е лично, но то е и общо – общ процес в живота, който повдига всички същества. „Кои са тези с белите дрехи?“ – Казва се в Откровението. Те идат от голямата скръб.“

„При всички условия ще продължаваме работата си. Условията ни са дадени от Бялото Братство. Те са добри условия, а ние сме Негови служители. Важна е връзката, дълбоката, вътрешна връзка. Не е до външната действителност, до външния шум, движение, блясък, парадност. Не е до множеството, връзката е важна, защото Небето е, което работи, а от нас се иска да поддържаеме връзката с него. Учителят казва: „Защото е твое

Царството и Силата и Славата завинаги." И тъй, никакъв страх, никакво безпокойство. Гледайте напред с мъдри и спокойни очи. Не сме ли ние предвестниците на новия ден?"

Обични брат Боян, Сега опитвам какво нещо е връзката, която Учителят създаде между нас! Тя не е от сега. Тя е от началото на времената. Не се е прекъснала, и няма да се прекъсне никога. Ще расте, ще се задълбочава и обогатява. Всичко ще премине, само Божия живот остава – Вечния извор. Някой мислят, че трябва да управляват Братството. Заблуждение е това. Какво Братство ще управляват? Това не е човешко учение, това не е човешка организация, това е Великото Божествено Учение. То не се нуждае от човешки институти, то не може да бъде ограничено и управлявано от хора. То иде сега на Земята в тази епоха по нов, неповторим начин! Кой ще спре това, или кой може да тури пречка на това? Господ държи условията в ръката Си.

Ако със Силата не е Правдата, тежко на Силата.

Живота на Братството е в нашите мисли, чувства и постъпки. В отношенията ни към човека, към живата природа, живота на Братството е реалност. Това е нашия живот. Ние говорим за него, и с думите си и с делата си.

Намерих малко мащерика тука в скалите. Тя е като рилската, същия аромат, искрица от нашия живот.

Като си помисля сега, че Слънцето горе грее в нашето Царство, и небесния мир е над него, чувствам се щастлив! Лошите условия тук почти не ги виждам. Всичко, което не е в съгласие с нашия свят минава и отминава край мене като сенките на облаците.

Тука в Школата на другото Братство има какво да се учи – най-малко какво не трябва да допускаме в нашата работа. Това е много важно. Условията тука понякога са твърде тежки, но тогава се чувства помощта на Учителя, силата на Любовта, и Неговия Дух, Който е с нас, и Който ни крепи.

Положението тука много прилича както, когато човек си замине за другия свят. Напусне всичко, което е обичал, по място е отдалечен, а сърцето му е при онези, които обича, и мисълта му е винаги с тях. Хората казват, че тука е Ада. Зависи къде живее човек, къде е неговата мисъл и сърцето му. Това е неговия свят, неговата среда в която живее. Привидно условията са лоши, но за вътрешната работа на ученика, не са пречка.

Гледам спокойно как времето тече край мене, както реката край която живея – Марица. Сега знам, че времето се оправдава от Любовта. Това е важно. Заради Любовта е дадено времето. Този завет ни остави Учителят. Хубавият наш живот нито е отминал, нито е недостижим. Сега ние сме в него, както сме били всякога. Ние винаги живеем в нашия свят, където и да се намираме.

Трябваше да прочета няколко антирелигиозни статии в съветските списания, за да разбера защо е туй ожесточение срещу нас. Старият религиозен живот е упадък. Религиозните представи и понятия са надживени. С тях не е нужно да се води борба, но възраждането на вярата в Бога, новото отношение на човека към Бога – ето от какво се боят материалистите най-много. Срещу това те се борят с фанатическа непримиримост. Това са все същите стари реакционни сили, които в миналото издигаха кладите, и днес те са се предрешили. Сега те пак искат да оковат човечеството в догмите на една религия, макар да я противопоставят на религиите, като я наричат

атеизъм – диалектически материализъм. Днес тя е декорирана с науката, и една нова схоластика се създава, за да я насажда и пази.

В молитвата е казано: „Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашето сърце.“ Ние вече извървахме големия път, и в малкия, който ни остава ще бъдем все така верни и истинни.

Без страх в Любовта безгранична!

II.

ПИСМА ОТ ЗАТВОРА

магнетофонен запис

Борис Николов

Виж „Изгревът”, том 31, с. 175-177.

Какво от това, че много хора са още деца и се забавляват? Един ден и те ще почнат да мислят и да се учат. Тъй работи Бялото Братство. Показва и здравия живот на Царството Божие. Бъди като извора в планината. Той си тече. Който и да дойде при него, ще си вземе колкото вода му е потребна.

Времето: Има едно относително време, човешко време. Поредица от часове, дни, месеци, години, достатъчно за ограничените човешки представи. Ала има и друго време, времето на Духовния свят. В него нещата, явленията са обединени в едно по съдържание. Съдържанието, еднаквото съдържание определя тяхната едновременност или съвременност. Ако и да ги делят векове, ние казваме: „Съвременници сме.“ Значи – сродни явления. Може да са станали преди хиляди години, или сега, или след хиляди години, те принадлежат на едно и също време. В съвършения Божествен живот нещата съществуват непреривно, вечно. Пребъдват всякога и навсякъде. Те пораждат времето в материалния свят и се явяват тук в една последователност, която ние наричаме време.

Обични брат Боян, сестра Мария и всички братя и сестри, които мислят всякога за Учителя и държат жива връзка с Него, поздравявам ви с деня на Учителя!

Прочетете от Лука, 17 гл., 22-37 ст.; Марко, 10 гл., 17 ст.; Откровението, 14 гл., 4 ст.; Откровението, 19 гл., от 11-16 ст. Бъдете бодри духом, изпълнени с вяра и упование. Ние сме призвани на свята работа за Неговото Дело. Когато се завърши борбата, ще се отчете победата. Павел, Послание към Римляните, 8 гл., 35-39 ст. „Кой ще ни откъсне от Любовта Божия?“ Павел към римляните, 55 гл. „Любовта Божия се разля в нашите сърца чрез дадения нам Дух Свети.“ Духът е същия в миналото и сега. С неговата сила ще извършим всеки подвиг. Да пребъдваме всички в Неговия мир. Поздрав на вас и на приятелите!

Обична моя Мария, Всякога мисля за работата, която ни предстои. Това са най-хубавите ми часове. Учителят е отредил голямо място на музиката в бъдещата ни работа. Музиката върви неразделно със Словото. Почни работата си върху песните спокойно, задълбочено, тълкувай, превеждай и представяй. Като зная, че си навлязла в любимата си работа, ще бъда по-спокоен тук. Всякога мисля за нашата работа, колкото трудна и да бъде тя. Готов съм да приема Духа откъдето и да иде. „Формите, които създаваме трябва да бъдат разумни, здрави, чисти, красиви, осветени от Истината“, това казваше Учителят. Условиата ще дойдат, нашето лично положение ще се разреши в цялостния процес – вътрешен и външен. Това е зрееене, то има своето време. Нашият въпрос ще се разреши в него, защото и ние принадлежим на този процес. Ние ще имаме силата и търпението да издържим докрай. Ученикът се моли: „Приемаме мъчнотиите, които ни изпращаш за уякване на нашия дух.“ Чувам понякога песните на Учителя звучат двугласно, като че голям хор пее, изпълня пространството. Ех, тъй да може да ги предадем! Иде време, когато музиката на Учителя ще изпълни света. Тя е храна за душите, както и Неговото Слово – Небесния хляб. А душите ще бъдат онези, които се хранят с този хляб. Каква култура ще носят! Това може да доловим в Словото и музиката на Учителя. Ние знаем за какво работим, и сме радостни при всички условия. Един ден ще създадем музикален център, който ще работи върху песните на Учителя.

Ще разработва и прилага Неговите методи в музиката. Това ще бъде Школа, Академия, ще има голям хор, оркестър, солисти, ще има специална концертна зала, роял, хармониум, орган, най-хубавите, каквито има в света. Ще има музикални тържества на Петровден и всички хора по целия свят ще чуят музиката на Учителя. Концертите ще се предават по цялата земя. Това ще бъде празник за човечеството. Най-добрите солисти от наш и от всички народи ще участват и ще считат за голямо чест да бъдат поканени. На тоя център ще поставим задача да проучи, събере най-хубавите народни песни на всички народи, спонтанното творчество на душите. Ще ги издадем в специални сборници.

Обична моя Мария, представям си понякога как се завръщам пак в „Малкият дом“. Всъщност аз никога не съм напуснал „Малкият дом“. Аз в него живея. „Малкият дом“ това е един живот - наш живот, един свят - наш свят. Той не е само обстановка. Колкото и скромен и простичък, толкова е чист и светъл. Обична моя Мария, Господ ще отвори вратите на затвора за мен и за Братството. Ние имаме търпението на учениците.

Обични Брат Боян, Ние седим тук с висок дух и с голяма Любов, защото знаем за какво седим тука. Предай нашия поздрав на приятелите! Нека бъдат смели и решителни като ученици. Нали първото правило, което Учителя ни даде в Школата беше „Фир-фюр-фен“ – Без страх и без тъмнина, с обич и виделина. Използвайте и най-малките възможности да се поддържа братския живот. Каквито и да са условията, ние ще работим. Нима Учителят търсеше специални условия? Той работеше при всички условия. Една среща, един разговор, едно писмо, една братска вечеря, една екскурзия, една песен – и най-малкия израз на братския живот, за нас е свещен. Рилският живот да се поддържа. Които имат възможност, да отидат на Рила, които нямат такава, да отиват на Витоша. Сега е време учениците да работят, да се молят, да пеят, да четат беседите. Животът, който Учителя ни повери, ще опазим. Това е Неговия живот и нашия живот. Пазете Словото като зеницата на окото си! Това всички да знаят. Поддържайте връзките с провинцията. На братските срещи, които се устройват там, хубаво е да отиват хора и от София. И, които отиват, да се подготвят със Слово или с музика. Торбите им да бъдат пълни. Това, което Учителя ни повери, ще пазим свято. Той е промислил за делото Си, приготвил е условията. Всичко ще дойде на своето време, а ние ще издържим на всички условия. На 5 август имаме редовно свиждане с Мария. Кажи на нея, че каквото имаш да ми казваш, тя да ми го каже. Искам да зная всичко за Братството, за Изгрева, за Салона, за беседите, за книгата, издадена във Франция. Получена ли е и дали е излязла втората част? Радвам се, че нашата книга отиде вече да проповядва в света, да разкажем на хората за Учителя, за Учението, за Братството. Нали това искахме. Щастлив съм като си помисля за това. Не се безпокойте за мен. Сега съм добре със здравето си, операцията мина сполучливо, хирурзите бяха добри. Моят организъм як и закален, се справи с всичко. Важно е дрехата, важен е Духа. Духът е всичко. Как казваме в нашата Молитва? – „Изпроводи ни благия Си Дух да ни ръководи и крепи в пътя на живота.“ Пазете свято думата с която правим връзка с Учителя. Сега вече знаем, че Бог на Любовта е Бог на живите. Предай нарочен поздрав на Методий! Много, много ми помогна. Мъчно щях да изкарам без него. Нека посещава от време на време Мария. Ще се радвам, ако някой път мен посети. Поздрав на всички приятели! В скръбта си да бъдат радостни. Пиши нарочно на брат Георги. Поздрави го от мен! Чувствам тяхната

помощ и често мисля за него. Поздрави и Надя и Добри, всички приятели там! Пак ще се видим. Има още да работим за делото. Учителят ще даде условия да довършим работата си. Рим беше завладян не от Атила и неговите пълчища, а от босоногите апостоли. Силният в Словото и силния в силните. Работа, работа, работа! Вярна жива! Човек жадува за Словото на живота. Този гръм и трясък ще премине. Предай моя поздрав на Мария! Срещата ни е за 5 август, сряда. Очаквам този ден. Плодовете, които ми изпраща, дойдоха много на време и бяха запазени много добре. Също така и продуктите, които ми донесе срещу именния ден на Учителя. Сега се храня редовно. И, ако и по-малко, но чувствам се добре, напълно съм здрав. Тези дни напускам болницата. Връщам се пак в затвора. Мисля си, дали може да бъде затворен всъщност един ученик? Хората имат власт над телото. Тежко на тези, които живеят само в телото си! От стаята в която съм, се вижда цялата Витоша. Това е голяма утеха за мен. Виждам Ел Шадай, Присоя, Резньовите, замъкът, Мусалла. Цели часове гледам любимите си места, духом ходя из тях с Учителя и с вас заедно. Нека приятелите ходят в планините да се радват на свободата, простора. Това е моята радост. Искам и Мария да ходи. Така ще се радвам напълно с тях, и моята радост ще бъде постоянна. Поздрав на сестра Василева, на Станка, на Тената! Получих вчера запис от него. Поздрав на Паша, Еленка, Аня, Буча, Наталия и на всички приятели в провинцията! Поздрав нарочно Братския съвет! Да бъдат силни, смели и решителни! Сега е време за служение. Нема по-големо благословение от това да бъдеш ученик на Божествената Школа! Това писмо чети на Мария. То е и за нея. Поздрав и на теб, мой обични и верен брат Боян! Борис.

Пиши и на Цанка в Габрово. Поздрави я, поздрави и Йордан от мене!

[Болницата на затвора, 1959 г.] **Обична моя Мария**, Всякога мисля с благодарност за нашия път, чист и свят - Път през цялата вечност! Мисля за Великото Братство на човеците, които обичат Истината и ѝ служат. Обична моя Мария, ние живеем в нашия свят. Там ние сме свободни.

Обични брат Боян, Очаквам времето, което ще донесе условие за делото на Учителя. Йоан, 9 гл., 4 и 5 ст.: „Иде нощ, когато никой не може да работи.“ Отминава вече дългата нощ, ще дойдат добрите условия. Като ги очакваме, ние работим непрестанно, за да дойдат те. Ние сме тук, зад нас е Великото Бяло Братство. Това е Силата Божия. В целия Всемир, във всички светове се простира Царството Божие. То ще дойде и тук на Земята. Учениците на Божествената Школа работят за Него. В Господнята молитва е казано: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на небето.“ Дълго трябва да се работи, докато се подготвят условията една човешка душа да се пробуди. Учителят призова душите върху които от векове е работено. Сега виждам колко е ценна всяка душа, която Учителя е призовал и как трябва да ги пазим и подкрепяме. Свещен момент е нашата среща при Учителя. Промислявам пак, всяка стъпка, която извървахме с Него. Това е голямото благословение за нашите души, затова всякога благодаря! И тук като съм, душата ми пее песните на Учителя. Ще дойдат добрите условия за Делото. Цялото небе работи за това. Предай моя поздрав на приятелите, верните и истинните!

Обични брат Боян, живота, който Учителя ни предаде, живия образ, трябва да го предадем по-нататък. Това е нашата задача. Учителят създаде

веригата на Любовта и онези, които са призвани в нея, са посветили живот, здраве, сили, имот и всичко за Делото на Учителя. Ние изпълнихме закона. Съберете всички трохи, да се не загуби нищо. От трапезата на Любовта нищо не трябва да се загуби. Словото на живота пазим. Нито най-малката жертва и усилие в името на Любовта не се губи, принася плод много. Нашето излизане от затвора не е личен въпрос, той е въпрос преди всичко на Братството. Когато се разреши въпроса на Братството, тогава ще се разреши и нашия въпрос. Не е въпрос само да излезем, трябва да се реабилитира Братството, да бъде възстановена правдата спрямо Учителя и Братството. Тогава ще дойде и нашето излизане. Живеем в апокалиптични времена. Ние принадлежим на Великото Братство. Любовта към Бога ни обединява. Един Дух живее в нас – Духа на Учителя. Където и да бъдем, в този или в онзи свят, от какво има да се боим? Поздрави приятелите! Вярa живa, Дух силен!

[19.IX.1961 г.] **Обични брат Боян**, Започвам Новата Учебна година. Пак сме при нозете на Учителя. Това е празник на учениците. Предай моя поздрав на учениците на Божествената Школа! В Молитвата се казва: „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Една година в Школата на Учителя – какво богатство е това! Какви мисли, идеи, условия, блага, откровения, живот преизобилан! Наистина, ние сме щастливи хора! Мисля за нашата работа в свободата с която Учителя ни освободи от всякакви ограничения, форми, предразсъдъци, време и пространство, и ни приобщи към живота на Цялото, към великия живот на Любовта, Мъдростта и Истината. Мисля за чистото служение в Дух и Истина. Нека създава света своите партии, черкви, всевъзможни общества и организации, които се борят. Човешки работи! В Божествения живот е единството и пълнотата. Всевъзможните ограничения, които света може да постави на пътя ни, не са пречка за нашата работа. Ние работим като Слънцето. Тъй ни е учил нашия обичен Учител. Не отричам постиженията на света. Божият Дух ръководи всяко творчество. Ние не се отделяме и противопоставяме. Изкуството е областта на творчеството, науката, обществения живот също. Учениците на Божествената Школа трябва да влезат във всички области, да внесат Божествените идеи, живот и знание, които носят, за да даде възходяща насока на творчеството. Тъй ще изпълнят своята мисия и ще помогнат на всички. Не е в множеството. Малко квас подквасва всичкото тесто. Ние носим идеята за Братството, Единството, Мира, а не за разделение и борби. Човек е създавал всевъзможни форми да ограничи Духа и душата, да ги вгнети в тях, да ги насили, да ги подчини на закон, догми и канони. Чудни са човешките души и Дух! Те разпръскват всички форми, помитат всички препятствия, разкъсват всички окови. Божественият живот не може да бъде окован. Ние сме едно с Божествения живот – едно цяло и неделимо. В живота формите се повтарят хиляди пъти, но не остават едни и същи, те се променят. Тук може да се провиди Божествения план. Ако човек не вижда как Бог работи във Всемира, какво вижда тогава? Той е слепец. Често си пея песните на Учителя повече мислено. Живее в нашия хубав свят заедно с всички вас и с Учителя. Тъй понасям всичко тука. „Ний ще ходим в този път на Светлината!“ Мир ти мой прекрасен! Наистина, за Духа и душата няма преграда. Казвам си: „Устоявай живота си с Господа при всички условия.“ Това е същественото, това е нашия път. Божественото Учение е като светлината. То е навсякъде, то е неуязвимо, то може да се изрази във форми, но не зависи от формите. То създава формите, но не остава затворено в тях.

Христос е изразил това просто и съвършено: „Служение в Дух и Истина.” Всички, които искат да бъдат господари на света, няма да успеят, защото света си има господар. Човек трябва да се научи да изпълнява Неговата воля. Това е правилното отношение. Поздрави приятелите! От всички се иска мълчалива, вдълбочена, спокойна работа. Без страх и тъмнина! Такъв е закона. Ние трябва да присъстваме в днешния момент и да вършим своята работа, за да се разрешат правилно въпросите в света. Обични брат Боян, следя с интерес живота на съвременния човек и виждам, че няма други път за излизане от противоречията, освен пътя, който Учителят посочи. В Учението на Учителя е спасението на човечеството. Мисля вече за списанието „Житно зърно”. То ще бъде списание за духовния живот на човечеството, списание на Духовната култура. То трябва да отразява Новото в духовния живот на човечеството по цялата земя. В него ще бъдат застъпени духовните науки, изкуство и най-важното – новото разбиране на човека за Бога, истинското отношение на човека към Бога, свободно от старите религиозни предразсъдъци и суеверия. Така „Житно зърно” ще отговаря на една насъщна нужда на днешното време. Списанието „Житно зърно” ще възвестява Новото Учение на Учителя, ще очертава образа на Новия човек. В него ще бъдат застъпени всички отдели на Духовния живот, наука и изкуство. Трябва да се привлекат широк кръг сътрудници за всички отдели. Ще бъде застъпен и отдела „Постижение в духовния път”, „Духовни опитности”, „Изследвания на Невидимия свят” и др. Редакцията трябва да разполага със списанията и литературата на всички духовни движения по Земята. Каква голяма и хубава работа ни предстои!

[5 октомври 1962 г.] **Обична моя Мария**, Спомняш ли си, че по това време отивахме с тебе в Рила – в Светилището? Това е нашия свят. Ние го носим в душите си всякога. Виждам го и сега, съзерцавам го от тука, живея в него. Разбира се, не е само до обстановката. Всичко е в пълното съгласие и единство с нашите идеи, мисли, чувства. В това седи неговата сила и неотразима привлекателност. Виждам всичко с удивителна яснота и релефност – спокойните води на езерата. От тях се излъчва първичен мир. Трепета на светлините по водната повърхнина като ясна детинска радост. Мощните скали дават да се почувства силата на формите. Какъв замах на древния ваятел! А въздуха? Въздухът е чист, прозрачен като изворна вода, а понякога да е леко премрежен с цветни воали. И тези зелени поляни от жилава планинска трева, най-нежните цветенца сред нея. Ето и нашето скромно каменно леговище при малката палатка, примитивния наш лагер. Колко простота и уютност има в него! Той се приобщава напълно и съвършено към целия този свят, запазил се е от зората на времената. А по-нагоре – камъните, където посрещаме изгрева и младите клекове наоколо трептят в унисон с утринната зора, и изпълнят въздуха с пресния тръпчив дъх на балсам. Ех, простор, простор, чист и светъл, голям простор, който тъй ми липсва сега! И живото мълчание наоколо, което се изгражда като хор на безсловесните, пълната и съвършена хармония на формите и светлините. Този свят нося в душата си като образ на света от който идем, в който ще се върнем един ден - дреха на Божествения живот. Ние сме сърдечно свързани с него, познаваме го и вече няма раздяла. За него работим. Той присъства в нашите дела, ние го внасяме в живота за благото на всички братя. Небето над върховете е особено чисто, дълбоко, синьо, наситено със светлина. Може би силите, които изтичат от тях го пречистват.

Обична моя Мария, неизказано съм благодарен за всички дни, които Господ ми подари с тебе!

[20 февруари 1962 г.] **Обична моя Мария**, Тази сутрин ходя сам из моя остров. Дебела слана покрива тревите. Земята е замръзнала и хрущи под стъпките ми. Ниско над реката се стелят пушеци и мъгли. Студен вятър свири между дърветата. Но погледни само какво става в небето, какви светлини, какви цветове се разливат! Невидима ръка разхвърля пурпур и багри със замах и сила. Планините са в топли пролетни цветове - мораво и синьо. Те привличат вече. Снеговете са оцветени в същите тонове, цялото небе се е разперило, голям облак като крило. Слънцето го е наситило с блясък и светлини, въздуха е студен, здрав, укрепителен. Скитам из моя остров, и си мисля за нашия голям и богат живот, живот през вековете. Той е жив път, който ни обединява с Него. Колко хубав образ е намерил Учителя: „Аз съм лозата, вие пръчките“ – Прост и съвършен образ! На Бога уповавам, ние ще издържим на всичко! Бъди бодра духом. Надявам се, че Бог скоро ще ме доведе в „Малкият дом“, и ние ще пак ще подхванем нашата свещена работа.

[20 февруари 1962 г., Острова на Марица]

Виждам, Господ иска да посее няколко семенца и между тези хора тука. Обични брат Боян, как, кога, за кое време и колко плодове ще принесат тези семенца? Той знае. Ние трябва да вършим Неговата воля. Нашата радост е в това, че сме призовани да участваме във великото дело на Учителя. Какъв подем на духа има днес, каква светлина и сила! Нема област на живота, която да не е засегната от тази велика вълна. И от тук наблюдавам и се радвам, участвам и песни пея. Нема да остане помен от старите лъжи и заблуждения, от неправдите, насилията, робството. Такъв вятър вее сега по Земята, че всичко ще помете. Земята ще бъде очистена от всяка лъжа. Как ще изгрее Слънцето в новия ден, какви песни ще се пеят и игри ще се играят – ние знаем. Ние знаем, че Той иде! Мощният и Силния!

Обични брат Боян, бъди бодър духом и весел! Подкрепяй приятелите. Поздравявай от мен верните и истинните!

[1962 г., началото на м. март] **Обични брат Боян**, Един ден с Учителя струва колкото цяла година. Представяш ли си сега какво богатство имаме ние? Това е нашата скрита радост. Ние виждаме кое е същественото, и кое е празно и суетно, този шум в света. Лъжата и днес шества с фанфари и блясък, както в миналото, но ние нямаме нищо с нея. Старият езически свят издига пак своите идоли, Божества, олтари, капища, тържества и церемонии, блясък, празен шум замайвай човека. Ние, обаче, долавяме тихите стъпки на Учителя. Неговите стъпки в света, когато посещава душите с мир, път, истина и живот. Всичко е в това, да отделяме света настрана и да търсим Него непрестанно. Учениците на Учителя, които познават вечния живот, не могат да се смутят от временните условия в които се намират.

Обични брат Боян, прочетете от Йоанна, 1 глава, 14 ст. и от 1-51. Това видяхме и за това свидетелствуваме. Нашият път е чист и свят. Нашата работа без шум, без блясък – задълбочена и смирена. Всичко скромно, с най-малките средства. Това е пътя на учениците на Учителя, път към Царството Божие. Много неща научихме и разбрахме тук в Школата на другото Братство. Видяхме това, което не трябва да допуснем в нашата

работа. Затова Учителят ни прекара и през тази Школа. Истина, Чистота, Святост, Скъпият, Смирение – това е нашият път. Хубав урок, който няма да забравим никога и всякога ще помним.

Обични брат Боян, приеми моя поздрав за нашата Духовна Нова Година, за нашия светъл празник на Пролетта с който почваме Паневритмията! Живият кръг на Паневритмията продължава. Той е за благо на всички човеци, и ние ще го поддържаме, макар и мислено и ще участваме в него при каквито и условия и да се намираме. Живият кръг на Паневритмията, първото най-малко движение на новия живот, което постепенно ще се засилва, засилва, засилва, докато обхване като мощна вълна душите, които Бог е призовал и определил да вървят в Неговия път. Аз зная – Бог ще укрепи и възрасти основанието, което Учителят положи в този народ. Това е нашата молитва и нашата работа. Поздрав на приятелите и на теб, на всички верни приятели! Бъдете бодри духом! Без страх и без тъмнина!

Мисли на ученика. Бог осветява живота ни със своето присъствие. Това е най-важното. Бог внася в човека мир, светлина, сила, радост, дава подтик към творчество. Как искаш да ти се изяви Бог – като човек, като цвете, като плод, като аромат, като любов, като мъдрост, като красота? Бог те среща като майка, баща, брат, сестра, любима. Може ли да кажеш тогава, че Бог не ти се е изявявал? Алената розичка току що е цъфнала. Слънчевият лъч прониква в росната чашка. Тя е озарена отвътре и сияе. Какво става в малкия цветец? Празник, тържество, тайнство се извършва. Малкият цветец разговаря със светлината, и колко чудесен е този разговор! Има свещени моменти в живота, на тях човек трябва да присъства с благоговение. Властта и богатството, които изкуствителя може да даде на човек носят проклятия. Около тях се натрупва лъжата, лицемерието, неправдата. Суетният шум и блясък – отвратително! Животът на Христа – нашият живот, пътят на Христа е нашият път. Това е истината. Има нещо много хубаво в живота. Усещам го понякога, когато помириша едно карамфилче, една розичка, или когато потрия листенцата на здравеца и усещам дъха на планината. То не е самият мирис, но е в него. Срещам един човек. Неговият поглед, движение, усмивка, една дума извиква това хубаво нещо в живота. Срещам дете. То е обкръжено със сиянието на невинността и чистотата. Усещам пак това хубаво нещо в живота. То не може да се определи, но като го срещнеш, то повдига човека, придава сила, дава подтик. Човек трябва да има очи за него, то не всякога присъства, но когато присъства, живота се изпълнява със съдържание и смисъл. Има нещо хубаво в живота, понякога то е в една хапка хляб, в една глътка вода от извора, в един поглед, в една дума, в една постъпка. То е в първия лъч на изгряващото Слънце. Има нещо хубаво в живота. Когато го срещне човек е щастлив. Търси винаги този хубав момент. В него Бог присъства. Животът не е тук или там в миналото, настоящето или бъдещето. Нашият живот се покои на Божиата длан. Той е и сега и всякога. Ученикът използва времето и сега тъй добре, както и преди. Ученикът се молише тъй: „Господи, благодаря Ти за всичко, което Си ми дал и Си ме научил. Благодаря Ти за верните сърца, които Си поставил да ме пазят!“

[5 септември 1961 г.] **Обична моя Мария,** Радостта ми е да мисля за тебе, за нашия хубав живот, за нашия свещен път, за живота на Царството Божие, което Учителят ни откри, за Него, Който ни води и днес и през цялата

Вечност с блага ръка. Тази ми радост изкупува всички страдания и несгоди и унижения на които човек в моето положение може да бъде подложен. Поздравявам те със Съборните дни, поздравявам те за Именния ти ден, нашите святи и светли дни с нашия обичен Учител! И днес душите ни разговарят както, когато ходехме хванати ръка за ръка из нашето Царство. Сега Господ ни е скрил тук до време. Предай моя поздрав на брат Боян! Мисля всякога за нашата работа. Тя е непреривна, тя продължава при всички условия.

[Краят на май 1961 г.]

Великият невидим свят ни огражда. Той е неодолим, мощен и силен. Той се изявява във видимия живот. Всичко е в ръцете Му. Един Божествен импулс е като житното зърно. Той трябва да се посее. Такова е Божието повеление. В него е скрито едно благо за теб сега и за в бъдеще. Този закон проверява. Ако не виждаш Господа, какво виждаш тогава? В утеснението си в което се намираш, търси Господа. Божият живот изпълня любящите сърца. Бог се изявява чрез тях. Песента, която Учителя обичаше „Духът Божий, Духът вечний, Духът святий, Духът благий. Кой пълни сърца ни с любов?“ Промените в живота стават по музикални закони. В тях има ритъм, мелодия и хармония. Това е закон на пророческата наука. Бог не е всякога с човека, но, когато е с него, Той го учи, разкрива му красотата, силата и смисъла на живота, дава му подтик да твори. Това са хубавите мигове в живота. И това е трагедията на съвременния човек, повален, обезсилен, безправен, без воля, роб на чувствата си, на страстите си. Такъв искат да бъде човека – безропотен и подчинен. Това е робството на съвременния човек, човека без Бога. Освобождението е във възвръщане към Бога. Това е пътя, който Учителят сочи, знанието, което Той даде. Това е Школата на Учителя. В Школата на Учителя се изучава науката за Бога. Знание е потребно. Без знание, без любов – какво може да постигне човек?

Обична моя Мария, чувам вече „Мирът вече иде“, изпълнен симфонично – от хор и оркестър. Каква мощна симфония на Мира ще бъде тя! Един ден тя ще прозвучи по целия свят. Човек без Бога е звяр. Човекът е човек поради Бога в него. За Бога трябва да се говори на хората, за Бога, Който е Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Доброта, Сила, Красота. Богът познаваме първо в нас, после и вън от нас. Богът трябва да покажем на хората, да го опитат и да Го видят. Ето човека! Божият Дух е работил върху него през Вечността. Божият Дух почива върху него и днес. Истината преди всичко във всяка мисъл, във всяко дело, във всяко движение. Истината трябва да присъства. Това е Учението на Бялото Братство, това е нашия път, това е нашата работа.

[Септември, 1961 г.]

Където и да бъдем – близко или далеч един от други, в този или в онзи свят, нас ни обединява един идеал, един живот, една мисъл, едно Слово, една песен. Така ние винаги сме заедно.

Обична моя Мария, тези спокойни, светли предесенни дни ми напомнят Светилището в Рила. Небето приветливо, благосклонно, ведро, светло. Разумният свят изявява присъствието си, като че тук се извършва Свещено служение. Премина вятрец и разклати тревичките и клоните на клеките. Скалите са осветени отвътре, сияние има около тях, долу прясната и изворчето. Всичко това живее в душите ни и ние го носим в сърцата си. Нашият път е един и сега ние пак ходим заедно и разговаряме.

Сутрин от пространството слиза студ – здрав и чист. Водата е замръзнала, ние запалваме малкия огнец пред палатката. Неговата топлинка нема да забравим никога.

Обична моя Мария, ние трябва да обмислим добре работата, която ни предстои. Колко време ни остава още на Земята, да го посветим на нея. Ние трябва да завършим работата си. Тогава ще се явим пред Учителя със светло лице. Тогава можем да кажем: „Нине, отпущаеш раба своего Владико!“ Макар и отвън, ти караш също с мене затвора, и страдаш повече от мене. Злото иска да изгаси светлинката, която Учителят запали. Това е невъзможно! По-скоро то ще изгори – това е възможно, но да спъне делото на Учителя, това не може да стане. Бог ни е проводил на Земята да вършим Неговата воля, да свършим работата, която има да вършим. Чудесен е живота, който Бог ни подари и прекрасен! Помисли само какви срещи имахме, какви важни срещи! И сега се подготвя бъдещето, бъдещите ни срещи. С какви прекрасни души се срещнахме и опознахме и работихме! Благ и милостив е Господ! Остава ни още малко да завършим работата си. Бог устройва пътищата ни. Животът ни е в Неговите ръце. Човек може да създаде атомна бомба, силата на която да се равнява на хиляда милиона тона тротил – огромна механична сила. Ала има и друга сила, силата, която кара малката пълчица да се отвори. На тоя сила се удивлявам, пред нея благоговеея. Има сила, която кара да узрее гроздето. Каква сила е тя? Тя кара гроздето да се налее със сладост и аромат. Има сила, която изпълня любящото майчино сърце. Каква сила е тя? Може ли да се каже, че е голяма или малка?

[Септември 1962 г. Затвора] **Обична моя Мария**, аз всякога мисля за тебе! Аз всякога мисля за нашия светъл път, пътя на учениците на Божествената Школа. Аз всякога мисля за нашия обичен Учител. Това е света в който живеем. Нашето приятелство запази чистотата и свежестта си от първите години. То принадлежи на живота на Царството Божие. То иде от далечното минало, изявява се сега, продължава във Вечността. То се подхранва от великия извор на Духа. В него присъства целия прекрасен Божий Мир. Над него е голямото небе, безграничното Царство на Вселената. В него сияе зората на ранното утро и грее тържествената светлина над изгревите. Тук бликат изворите, чува се песента на потоците, шепота на големите гори, силата и мощта на планината. И като съм тук, аз живея в нашия свят, в него срещам всички, които обичам и които ме обичат. Учениците на Божествената Школа живеят по цялата земя – на изток и на запад, на север и на юг. Където и когато срещна ученика на Божествената Школа, познавам в него брата по Дух. Великото Бяло Братство е Всемирно. То присъства и ръководи живота във всички населени светове. Божественият живот изпълня Всемира. Каквото и да правят учениците, не могат да помрачат Божия ден. Ученикът на Божествената Школа следва своя път при всички условия. Школата всякога е съществувала, тя е път. През всички времена душите са отивали към Бога. Светлината и простора в нашия живот, благодат и мир. За всичко благодарим. В страданията, които ни причиниха, не се ожесточихме. Останахме верни на нашия закон, превърнахме злото в добро. Това е разрешението на големите противоречия, в които се намира човек. Ще приеме ли той този път или ще го отхвърли? – От това зависи неговото бъдеще. Сега започва нашата Нова Учебна година. Иде нова светлина, ново знание, нови задачи, нови опитности за учениците. Учение и работа, това е щастието за нас.

Обична моя Мария, поздравявам те с Новата Учебна година! Ние пак сме наедно и вървим ръка за ръка в пътя. Поздрав и на учениците!

Обична моя Мария, спомням си нашето поле. Колко хубави часове сме прекарвали в нашите разходки там сред тревите и цветята, въздуха и простора, небето и облаците и нашата Витоша насреща. То беше канавата на нашите мисли и чувства. И тъй като те принадлежат на вечния живот и то слезе в живота на Царството Божие. Сега хората го разделиха, разграбиха го и дали остана нещо от него, още не зная. Но тъй ми се иска пак да се разходим с тебе по него, да дишаме чистия, лек въздух, да гледаме просторната зелена площ и тържеството на светлината в пространството.

[Септември, 1962 г.] **Обични брат Боян**, При Учителя Учебната година започвахме с радостни чувства. Тези чувства са се запазили и сега. Виждам учениците в класа със светнали лица, с будна очакваща мисъл, сериозни и малко загрижени за задачите, които им предстоят, но сърцата са изпълнени със светла вяра и упование. Бог е промислил за нас най-хубавото през тази година, и Учителя, Който ще ни го предаде. Сега привидно сме разпръснати на разни места. В Школата сме наедно и в този и в онзи свят. Може би човек, трябва да премине буден през смъртта, за да се увери, че условията не са в състояние да ни разделят, нито да попречат на живота, на душите ни. Условията се менят, това е движение, а живота идва все нов и нов, разширява се, задълбочава се, изявява се във все по-големо и разнообразно богатство, сила и красота. Ние го приемаме с благодарност, учим и работим. Сега чуваме тихия глас на Учителя: „Да се не смуцава сърцето ви, нито да се устращава. Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте.” И ето, при всички условия ние следваме нашия път с мир и радост. За всичко благодарим! Обични брат Боян, приеми моя поздрав по случай Новата Учебна година! Поздрав на всички ученици!

[22 септември 1962 г.] **Обична моя Мария**, Понякога тук се случва тъй, че ни забравят в килиите, и ние пак заставаме лице с лице с времето. Часовете, дните отминават бавно край нас. Тогава обличам дрехата от бял и чист висон и тръгвам по свещената пътека по която Учителят ни е водил. Извиквам живота от дните ни с Него. Картините, образите, мислите, чувствата оживяват наново. Неговото Слово изпълня душата ми. Сега аз искам да го преживея дълбоко, да го почувствам живия път. Както го възлюбихме ние, тъй ще го възлюбят и онези, които ще последват нашия път. Ето думите на Учителя: „Ако Аз съм дошъл между този народ, дошъл съм заради учениците. Те ме интересуват. За старозаветните, новозаветните и праведните има кой да се интересува.” Ние имаме задача да опазим Словото, да издирим учениците, да им помогнем. Трябва да се свърши добре работата. Школата е вечния път на душите. Словото на живота е Небесния хляб. Аз всякога мисля за нашата работа, за нашия път. В него ние всякога сме заедно. Поздрав на теб и на брат Боян по случай деня на ученика!

[20 октомври 1962 г.] **Обична моя Мария**, Седя си в един кът от мравуняка и мисля за нашия свят. Призовавам го. Неговото сияние слиза над мен, възникват картините и виденията, идват приятелите, отварят се вратите на Царството Божие. Това е благословието на ученика. Моята мисъл е отправена винаги към Него. Казвам: „Ето ме Господи!” Обичам да приемам светлината с всичките цветове и оттенъци направо от пространството,

и да чувствам безкрая – личността. Нашият свят присъства в мислите и чувствата ни, мира изпълня душите ни и доброто разположение се излъчва както уханието на босилека. Обичам от най-високия връх да гледам как се раждат облаците в пространството. Небето е ясно, а ето че се появява облачето. Отначало малко като лек дим, то расте пред очите ми, оформява се, възникват и други, и скоро цялата сребриста украса плува в небесния простор.

Обична моя Мария, ние винаги сме наедно в нашия свят! Понякога усещам дъха на боровата смола. Тогава възниква картината на големите борове и ели, затоплени от Слънцето. Вдъхвам с пълни гърди здравия въздух, виждам ясните капчици, които се стичат по стеблата. Обичам да разтрия капчицата между пръстите си и да усетя силния боров дъх. Откъде ли го е взел бора, на какъв свят е вестител той? Това е тих говор, който иде от далече, и който душите ни разчитат. Колко ли е хубав този свят, който ни говори чрез него, и който ни се изявява? Седим си ние с тебе край нашето планинско огнище. Сухите дръвца горят, пламъците фучат и се извиват нагоре, искри излитат в тъмното пространство. Хладният планински въздух се устремява със сила към огъня. От това той гори по-силно, сгрива се въздуха и отива нагоре. От огъня идва най-приятната топлинка, най-приятната грейка. Ние сме на границата, където се срещат студа на пространството и топлината на Слънцето - сърдечна, приятелска среща. Сега притварям очи, мисля, мисля за всичко, което обичам, което търсим и за което работя. Сега притварям очи. Тогава идва мира, хармонията, единството, пълнотата на нашия свят. Вече мравуняка не съществува. Той е само мираж мимолетен.

Обична моя Мария, свири вечер по една песен. Какво щастие, че можем да живеем с песните на Учителя! И тук като съм, често си пея в нощта или в ранните утрини, разбира се мислено. Необятният свят, където царува милостта Божия - свят на мир и светлина, свят в който живее нашия обичен Учител. Всяка сутрин, когато слънцето изгрява, ние отправяме мисълта си към Бога, приемаме Неговото благословение. Ние се чувстваме като деца, които майка им е събудила за училище. Ние сме щастливи хора! Сега Господ ни приготвя за работата, която ни предстои. Не се безпокой и не се страхувай от нищо. Имай вяра и упование в Господа. За всичко благодарете!

[25 август 1962 г.] **Обична моя Мария**, Днес е твоя Имен ден. И аз те поздравявам в най-ранното утро! Ние пак спазваме традицията с тебе и отиваме в планината. Възлизаме спокойно и ритмично, в хармония с планинския свят. Възлизаме – това е израз на стремежа на душите ни към Него, Който ни е дал живот и здраве. Всяко наше дихание принадлежи на Него, и Той е, Който ни се изявява във всичко с красота и сила. Ходим по познатите пътечки, поздравяваме белите брезички, нашите лични приятели. Усмиваме се и кимваме на цветята, гледаме с обич далечните планини, нашето Царство. Вдъхваме свежия възтръпчив въздух на елите. Постепенно пада умората, ограниченията, които града ни налага. Тук в нашия свят, си отдъхваме. Душите възприемат всеки звук, всеки образ, всяко движение с благодарност. Тъй си ходим ние с тебе в нашия свят, където винаги живеем. Нагоре, по-нагоре, все по-високо към светлината, към чистия простор, към онзи живот, който сме възлюбили изпърво още и завинаги. Тук намираме нашия обичен Учител, нашите братя и сестри, Великото Братство, което е дело на святите и светли образи на човечеството. Поточето, което тича

срещу нас – такъв е неговия ритъм в общата хармония. Ветрецът люлее цветята и тревичките, и те се прекланят в общия ритъм. Всеки ден тук ние ходим и ние трябва да присъстваме тук, трябва да минем, макар и мислено. Такъв е момента, такава е повелята – нагоре и все по-нагоре над горите, над слънчевите поляни към светлите, сияйни върхове. Това е нашия път във Вечността.

Обични брат Боян, От Него излязохме и при Него ще се върнем. Работата за която ни е пратил, ще вършим. Нашите приятели, трябва да знаят, че Бялото Братство не може да бъде ратай на Компартията. Ако е война, ще воюваме като ангелите Божий, с истина, със светлина, с правда. Нема да отстъпим нито на косъм. Може да влезем в огнената пещ, ако трябва, но на идоли не се кланяме. Искат да направят от Братството карикатура, посмешище, и като избутват тези шутове напред, да представят уродливо всичко, което за нас е свято. Прилагат стария си изпитан похват, като турят своя управа да обсебят Братството, да развалят онова, което Учителят създаде. Това нема да допуснем. Вий стойте настрана от предателите на Делото. Като си искат, те могат да си направят и черкви, да си изградят и капища, да си поставят идоли в тях. Това си е тяхна работа. Но ние нямаме нищо с тях. Може да се опитат за примамка да дадат някои малки подаяния, да подхвърлят някоя трошица, календарче някакво, някоя книжка, или да допуснат слабичка, анемична дейност, колкото да украсят венеца си с Братството. Ето, толерираме, съвместно живеем. Бялото Братство не може да служи за украса и забавление на когото и да е. И всеки, който се е опитал да преследва и угнетява Братството, не е видял добро. Великият морален закон, който живее във всички ни, ще го съди. Такъв е урока на историята. А вие вършете своята работа където и да сте. Никакво сътрудничество с предателите. Оставете ги сами. Мълчете и работете! Никакви спорове, никакви разисквания, никакви съвещания с тях. Мълчанието е достойния отговор на учениците в такъв случай. Ако е за условия, Учителят е, Който държи в ръката Си всички условия. И когато дойде време, Той ще ги даде. Днес Разумния свят работи и ние работим с него. Това е единен, цялостен процес. В него ще намерят своето разрешение всички въпроси, които ни вълнуват. Вярa светла, вярa чиста, тя крепи Духа що живота носи.

Обични брат Боян, това, което се опитват да правят сега, и в миналото са го правили. Злото гледа да обсеби формите, които Бялото Братство създава, да ограби съдържанието. То не може да твори, то живей само от грабеж. Христос ги нарича крадци и разбойници. Сега ето какво казва Учителят: „Който искат да ме следват, нека се подвизават в Дух и Истина, в Чистота и Святост! Братството там, дето е Духа! Не се смущавайте. Мир имайте!”

Обични брат Боян, виж какво говори руския писател Паустовски: „Пътят ни води към Златен век! Той ще дойде. Ние трябва да сме щастливи, че около нас вече шуми вятъра на този век и кара сърцата ни да бият по-силно.” Виждаш, че и днес, както и в миналото, поетите са пророците. Те първи долавят Новото, което иде. Те първи долавят идването на Новия ден. Обични брат Боян, и тук като съм, всякога мисля за святата наша работа. Никакви идоли, никакви кумири, никакви мъртви форми и догми. Здрав, чист, светъл, слънчев живот в Дух и Истина. Да се учим със смирение, да се приобщаваме към великия живот с благоговение, това е нашия път. Един ден ще създадем Литературен център. Той ще подготвя Словото за печат, ще разширим работата му, ще се изучават литературите на всички народи.

Най-хубавите образци на Словото ще издадем. Това ще бъде голямо, световно издателство. Търсете стъпките на Духа, търсете първо Царството Божие. Ще има и Научен център, ще се изучават новите области на живота, Невидимия свят, окултните науки. Окултните науки ще се преподават на нова основа. Съвременната наука е само отдел от великото знание. Ще обзаведем и малко стопанство, което ще се нарича „Житно зърно“, и където ще се работи върху житото. Главната му задача ще бъде работа върху житното зърно, подобрене на житното зърно. Какво може да се постигне за хиляда години? – Чудеса! Тук ще се опитва, прилага и разработват новите методи при отглеждането на растенията. Учителят ги е дал, те трябва да се развият и разширят. Човек трябва да влезе в съзнателна връзка с живота на растенията. Каква голяма творческа работа ни чака! Ето за какво мисля винаги и виждаш, аз може да съм тук между зидовете, зад решетките, аз живея в Елисейските полета, срещам се и разговарям с моите братя по дух, онази велика фамилия на Духа, която живее във Вечността и във Всемира. Прочетете от Матей, 15 гл., 13 ст. Наближава Учебната ни година. Школата на Учителя продължава. Еднъж открита, тя е път за душите към Царството Божие. Бъди бодър духом, бъди здрав! Учителят ще ни даде условия да довършим работата си. [Август 1962 г.]

[Краят на 1960 г.] **Обична моя Мария**, Слънцето грее в нашия свят. Поляните и върховете и горите живеят и дишат, пълни с живот. И ние живеем и мислим изпълнени от същия живот. Да бъде благословен Господ Бог наш! Намерих малко мащерика тука в скалите, като рилската, същия аромат има, искрица от нашия свят. Това е моя пейзаж сега, и аз благодаря за него! Въздухът е хубав, понякога от върховете слиза ароматен ветрец, от реката иде прохладата. Вечер гледам звездите, сутрин посрещам Слънцето. Виждаш, и аз имам някои опорни точки. Спомняш ли си, че по това време предприемахме нашето пътуване по Балкана? И сега виждам просторните била, синьото небе, минзухарите край преспите, чувам песента на изворите, усещам сладостния дъх на въздуха от височините. Ех, нашите родни планини!

И небесният мир е над него. Чувствам се щастлив. Лошите условия почти не виждам. Всичко, което не е в съгласие с нашия свят минава и отминава край мен като сенките на облаците. Нашият свят е вечен.

Обични брат Боян и Методи, Много съжалявам, че не можах да поговоря с вас. Тъй ми се искаше да поговорим с тебе по много въпроси. Сега ни остава това, да мислим, да работим за Делото, което Учителят ни повери. Аз постоянно мисля за това.

В Школата на другото Братство има какво да се научи. Най-малко какво не трябва да допускаме в нашата работа. Това е много важно. Условията тук понякога са твърде трудни, но тогава се чувства помощта на Учителя и силата на Любовта и Неговия Дух, Който е с нас, и Който ни крепи. Положението много прилича както, когато си замине човек за другия свят, напусне всичко, което е обичал. По място е далеч, а сърцето му е при онези, които обича и мисълта му е винаги с тях. Брата казва, че тука е Ада. Зависи къде живее човек, къде е неговата мисъл и сърцето му. Това е неговия свят, неговата среда в която живее. Привидно условията са лоши, но за вътрешната работа на ученика не са пречка. Постоянно мисля за работата, която Учителят ни повери, и която трябва да извършваме. Той ще

даде условия за това. Това е най-важното. В нея ние всякога сме заедно. В нея Той всякога е с нас. Едно Велико Братство, един Велик Идеал, едно свято служение ни свързва навеки. Поздравявайте приятелите от мене! Ние сме тук, за да бъдат те силни, смели и решителни и единни. Ние сме всякога заедно в нашата работа. Работата за Високия Идеал е свещена! Тя заслужава всички жертви. Учениците на Божествената Школа, трябва да страдат, да мислят, да се молят, за да дойдат добрите условия за всички. Тъй е било през всички времена, тъй е сега. Това е нашия път.

[1 март 1960 г.] **Обична моя Мария**, Слънцето посрещам сутрин с мисълта за тебе! Тъй започва моя ден. И вечер пак заедно го изпращаме. Тъй беше и в нашето Светилище в Рила, в нашето Царство, където живеем заедно сега и всякога. Гледам спокойно как времето тече край мен както реката край която живея – нашата Марица. Сега знам, че времето се оправдава от Любовта. Това е важното. Заради Любовта е дадено времето. Този завет ни остави Учителят. Хубавият наш живот нито е отминал, нито е недостижим. И сега ние сме в него, както сме били всякога. Ние винаги живеем в нашия свят, където и да се намираме.

Обична моя Мария, поздрав за Пролетта! Не ти изпращам мартеница от тук, макар че има. Животът идва и се оттегля. Какъв ритъм, каква песен, дихание на Вечния!

[8 март 1960 г.] **Обични брат Боян**, Трябваше да прочета няколко анти-религиозни статии в съветските списания, за да разбера защо е това ожесточение срещу нас. Старият религиозен живот е в упадък. Религиозните представи и понятия са надживяни. С тях не е нужно даже да се води борба. Но възраждането на вярата в Бога, новото отношение на човека към Бога – ето от какво се боят най-много материалистите. Срещу това те се борят с фанатична непримиримост. Това са все същите стари реакционни сили, които в миналото издигаха кладите. Днес те са се предрешили. Сега те пак искат да оковат човечеството в догмите на една религия, макар и да я противопоставят на религиите, като я наричат атеизъм, диалектически материализъм и други. Днес тя е декорирана с науката и една нова схоластика се създава, за да я насажда и пази.

Обични брат Боян,

Може би ще направят опит да се вмъкнат в Братския съвет неподходящи хора, враждебни на Делото. Защото целта им е да разрушат онова, което Учителят съгради. Тука трябва да се внимава. Знаем, учениците ще устоят докрай. Не се смуцавайте от нищо. Посрещайте всичко със спокойствие. Сега минаваме през изпитанията за които Учителят ни е предупредил. Той ги нарича пресяване, минаване през дармона, т.е. през ситото. Но закона е такъв. Това през което минават учениците, иде и за всички останали хора.

Обични брат Боян, всеки да бъде на местото си, където е поставен от Учителя – да устоява за Делото. Никой нема да се оттегли от поста си. Спокойни, смели, решителни, силни, радостни в мъчнотиите. Нали в Молитвата е казано: „Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашето сърце.“ Ние вече извървахме по-големия път. И в малкия, който ни остава, ще бъдем все така верни и истинни. Без страх в Любовта безгранична.

[20 декември 1959 г.] **Обични брат Боян**, Най-хубавите мигове на живота ни са, когато правим връзка с Бога. Те са свещените мигове. Заради тях живеем. Поздрав на теб и приятелите за Пролетта! Вярa жива, бодър дух, работа непрестанна.

Обични брат Боян, сега от нас се иска голямо търпение, търпение с вяра, търпение с любов, търпение със знание и мъдрост. А Господ ще устрои всичко според своята велика Милост и според Своя Велик план.

Братски поздрав! Борис

[20 декември 1959 г.] **Обична моя Мария**, Това е заплатата ми за месец ноември. Дават 1/5 от туй, което се получава. Е, все е малка помощ.

[13 декември 1959 г.] **Обични брат Боян**, С търпение и постоянство, с молитва и усърдна работа измолваме условията за Делото. Те ще дойдат добрите условия. А сега е зима, нито се оре, нито се сее. Издръжливост се иска от учениците. Ще дойде времето, с него и условията. Това е важен закон. Христос казва: „Не е дошъл още часът Ми.“ Какво величествено явление в Божествения живот! Действията се сменят, всяко на своето време. Ученикът наблюдава, търпи, издържа и се учи. Никак да се не смушаваме, с мир гледайте на всичко, с разбиране на ученици. Така ние сме винаги заедно, и заедно с Него.

Поздрав на Паша, Аня и Елена! Мило ми е като си помисля за тях. Предай моя поздрав на братята и сестрите! Борис

„Не се ли продават две врабчета за един асирий? И нито едно от тях не пада без волята на Отца ми. А на вас и космите на главата ви са преброени.“

Царството Божие

Царството Божие е навсякъде в необятната Вселена. Във всички светове – видими и невидими е Царството Божие. Нема място, където Царството Божие да не е. Трябва само да Го намерим. За мисълта нема затвор, нема решетка, и за Любовта – също. Това е най-хубавото. Едно е важно, само едно е важно – връзката на Любовта. Поддържай я при всички условия, и даже на смъртната сянка ако премина, не ще се убоя. Едно цъфнало цветенце говори за Царството Божие, един узрял плод, една хубава усмивка, една сладка дума, една светла мисъл, извора, планинския кристал. Това не е ли живота на Царството Божие? Ученикът изучава живота на Царството Божие. Любовта, и Мъдростта, и Правдата, и Истината и Доброто – те принадлежат на Царството Божие. Нема по-хубаво нещо от живота на Царството Божие! Отвори сърцето и ума си, душата и духа си за живота на Царството Божие. Учителят говори за Царството Божие и чрез Словото Си, и чрез песните Си, и чрез молитвите. Учението на Бялото Братство е Учение за Царството Божие. Учителят ни даде и образа на човека на Царството Божие. Що е Бялото Братство? Това са гражданите на Царството Божие. В Молитвата на ученика е казано: „Да бъда Господи като малките деца на Твоето Царство послушен, прилежен, търпелив и постоянен.“ Това са качества на най-малките в Царството Божие. Много са образите на Любовта и всичките са прекрасни. За всяка епоха е имало пророк. Пророкът се ражда, той не се назначава с указ. В него като във фокус се засрещат силите, които действат в дадена епоха

и се разрешават. Той е като крайния връх върху който те се проектират. Неговият път е пророчество за всички. И където и да се намира, където и да ходи, той е като че ли в Райската градина, и Господ го води за ръка и го учи. С каква сила иде светлината? - Това не е само физическа сила, разумност има тук и интелигентност. Всички форми на живота разкриват съдържанието на светлината - майката, бащата, братя, сестрата, приятеля, възлюблената. Навсякъде, където се проявява Любовта, това е живота на Царството Божие. В Школата на Бялото Братство се изучава живота на Царството Божие. Молитвите, които Учителят ни е дал, в Царството Божие звучат непрестанно. Там те са величествени хорали, също и песните. От там ги е вземал Учителя и е направил превод в нашия свят. Сега трябва да се съсредоточим и вдълбочим в работата си, за да внесем, за да вникнем в онова, което Учителят ни е дал, и то да се прилага. На ученика на Божествената Школа не е позволено да съди никого. Не съдете! Сократ, който цял живот е търсил доброто и истината е бил обвинен, че развърщавал младежта, не зачитал законите и проповядвал презрението на боговете. Същите обвинения отправят и днес същите сили.

Писмо от брат Боян Боев до брат Борис, [Изгрев, февруари 1960 г.]

Обични брат Борис, Учителят казва, че иде мощна, духовна вълна. Тя почва от сега и постепенно ще се засилва. Тя ще бъде в голяма сила към 1965 г. Тая духовна вълна ще причини голям преврат в човечествата. Учителят казва: „Всички народи са обсадени от Светли Същества, които изливат светлина в умовете на човеците.“ Учителят казва още: **„Иде духовен глад, глад за Словото Божие!“** И това ще почне **скоро, само след няколко години.** В голямата част от човечеството в готовите души ще се **вселят скоро**, до няколко години напреднали същества. И това ще причини явяването на едно съвсем ново човечество. Хората ще бъдат други. Ето защо предстои голяма работа. Учителят казва: **„От къщи ще ви изкарват навън, и ще ви заведат при хората, които ще искат да им говорите.“** Човеците казват: „Ние нищо не знаем, вие знаете много, говорете ни сега.“ Учителят ни казва в 1943 г. насаме в Горницата: **„Всички движения ще дойдат при нас и най-последни ще дойдат поповете. И те ще приемат Учението на Бялото Братство.“**

„В предстоящите няколко години ще има големи събития от духовен характер. Иде една мистична епоха“ казва Учителят. Която ще бъде по-мистична от мистичната епоха на първите християни. Вие скоро ще излезете на свобода от затвора. В това бъдете напълно уверени! Аз чувствам вътрешно това. Гответе се, мобилизирайте се, защото идват такива моменти, че нема да имате време за ядене и почивка. **Така от всички страни ще ни атакуват да им говорим.** Чака те голяма работа на Божията нива. Като се освободите, ще говорим подробно за предстоящата ни работа. Славата на Бялото Братство тепърва иде, само след няколко години. С голяма радост чета вашите писма. Те са вдъхновени. Това писмо след като го прочетеш, унищожи го. Пожелавам ви всичко хубаво и светло! Ваш верен Боян.

Всички братя и сестри ви обичат! И вас, и Жечо. Те ви изпращат струи от любовта. Те са в непрестанна молитва за вас!

Мисли на ученика: Човек един ден ще може да проектира своята мисъл, да създаде една форма в един далечен свят, да го посети и изучава.

Тъй пътуват разумните същества. За кой ли път човечеството преживява преселението на народите, нашествието на монголите? Потомците на далечните завоеватели днес пак надигат глава. Половината човечество е турено на работа, за да подготви похода им към света. Дали ще се намери един нов Аеций, който да спре Атила? В своята книга „Русия и Европа“ Данилевски отделя голямо място на проблема – Защо запада мрази Русия? И не може да намери отговор на този въпрос. Причината е в далечното минало. От там са идвали всички нашествия на завоевателите, които са причинили големи бедни и страдания, и човек не може да ги забрави. Западният човек инстинктивно чувства опасността, макар да не си дава сметка за това. Събужда се в него спомена на миналите поколения.

Защитните средства на организма са най-различни. Едни са чисто материални, материални прегради, покривки, изолации и учредители и вредни влияния. Други са химически средства, вещества, които жлезите и органите отделят в кръвта и чрез тях запазват организма. Но организма има и други средства. Той има и една магнетична, електрична дреха, която го предпазва от вредните лъчи и течения в природата и средата. Организма разполага със система от силови центрове, чакри. От тяхното правилно действие зависи здравето. Те свързват човека с непознати светове. Тази силова система подхранва човешката мисъл и чувства, и те имат силата да достигнат до неизмеримите пространства на Вселената. Където и да работите, каквото и да работите, работете като ученици на Учителя, с Неговия Дух и Сила, с Неговата Чистота и Мъдрост. С делата си да славите Бога. Животът е служение на Бога. Без страх и без тъмнина, с обич и виделина. Има ли от какво да се страхувате? Ученикът няма страх нито от смъртта, нито от условията. Всички добродетели, всички качества и сили с които човек устоява, бори се и твори, идват от Божествения живот в него. Като изучава хората, наблюдавайки как Бог се изявява в света, в необозримо разнообразие и красота Христос казва: „Отец ми работи, Делата Той прави!“ В това седи Учението на Христа. Има само един велик и славен път на живота. Това е служението на Бога. В това седи Учението на Христа. „Не дойдох своята воля да сторя, но Волята на Този, Който ме е проводил.“ Това е Учението на Учителя. Пътят на ученика – това е служение на Бога. Това е посвещение и като служиш, не да се чувстваш принуден, а това да бъде за тебе извор на радост и мир. Това е радост и мир на Божествения живот. Това е благословението на Учителя. Посетих и видях света на онеправданите, на забравените, онзи свят. Духът на Учителя преустройва днес света, въздава за неправдите, възстановява правдата, туря ред, събира, събаря затворите, отваря тъмниците, освобождава и благославя. Има ли от какво да се страхуваме? Ученикът на Учителя няма страх нито от смъртта, нито от условията. Учителят устройва пътя ти. Бог е, Който дава всички условия. Князът на този свят ни хвърли в затвора, но и той не може да ни откъсне от Божествения живот. Казано е в Молитвата: „Аз съм в пътя на Истината и на Божествения живот. Туй право никой не може да ми го отнеме.“ Какво чудно нещо е това малко бръмбарче, полирано като че ли излято от метал! Това е един космичен кораб. Едно разумно същество от далечен свят е създало тази форма със своята сила и интелигентност, за да посети нашия свят и да го изучава. Какви уреди, какви органи, какви фини инсталации е създал Той, и в толкова малка форма! Колко са тежки, тромави, космичните кораби на съвременния човек! Разумните същества си служат с много малко материя. Колкото по-интелигентно е едно същество, толкова с по-малко материя си служи. Това малко цветенце пропътува Царството

Божие. Това малко цветенце проповядва Царството Божие на тази основа на Великото Братство. Ние проповядваме Царството Божие със здрав и хубав живот. Може и със Слово да го облечем, но силата е в живота. Мисълта е дреха на Божествения живот. Чувството също е дреха. Всеки, който вижда и опитва този живот, си взема това, което му е потребно и толкова, колкото му трябва. Така и той е свободен, и който дава е свободен. Не морализирайте хората. Ако нещо има, ако нещо им хареса, нека го възприемат по свобода. Божественият живот изпълня Всемира.

И уповавай на Него. Временното, колкото и да е хубаво, то е рамка на картината. То не трябва да те отклонява, а да те води към вечното. Търси вечния живот и Божието присъствие в него. Смъртта е врата към вечния живот. А хората се страхуват от нея. При всички условия устройвай живота си с Бога. Това е работата на ученика. Науката за Любовта е най-великата. За нея е Вечността и безкрая. А най-голяма от всички е Любовта. Ние вярваме в един Бог, Който спасява. Каквито и да са условията, не могат да ти пречат да живееш с Господа. Това е същественото. „Това е Живот Вечен да познай Тебе, Единственаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.“

Във всяко явление има един вечен момент. Поради него то се явява в света на преходното. Ако можеш да видиш този момент, да се приобщиш към него, това е Живот Вечен. **Пророкът трябва да изрече Словото заради което е изпратен, каквото и да му струва това. Идеите са вечни, формите са временни.** Ние затова живеем, затова се учим да изявяваме Божията Любов. „Като ни даваш всичките Твои благословения, приложи и Любовта Си да ни е вечен закон.“

Каквото да искаме повече, ние сме служители на Великото Дело. Да живееш в Бога ще рече да живееш извън времето и пространството, т.е. навсякъде и всякога. Привеждай всяко нещо към Божествения живот, то е мярката. Всяко нещо има стойност, доколкото има отношение към Него. Изкуството е при всички условия да намериш пътя към свободата. Пази свободата на душата си. При всички условия ние имаме радостта да живеем, да мислим, да се молим, да се подвизаваме. Това е нашия път. Ние не се примиряваме с насилието и неправдата, и с робството. Ние не се примиряваме с лъжата и лицемерието. Ние работим с методите на Бялото Братство, за да бъдат превъзможнати те. Мислите, чувствата, постъпките на ученика, отношенията му към човека са проникнати от Любовта му към Бога. Това е пътя на ученика. Ние имаме радостта, която Божия Дух носи, т.е. Вечната радост. Който се отрече от всичко, ще придобие всичко. Изчаквай времето, за да почнеш една работа, когато Господ ти каже. Но внимавай да не пропуснеш този момент. „Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ Човек трябва да овладее тези сили в себе си. След това те ще му се подчиняват в живота, където и да ги срещне, под какъвто образ или форма. Само Господ може да ти даде власт над тези сили. Той е Господар на живота. И ние сме едно в Неговото Дело – един живот.

Ученикът има дял със страдащите, онеправданите, с унижените и оскърбените. Така е било и така ще бъде занапред. Живот в Бога, живот с Господа, живот за Учителя, живот вечен. Човек се привързва към външните форми, мисли за тях, иска да ги задържи вечно. Но те са временни. Божият Дух дава условията, когато и както си иска. Че съм тук, в затвора, това е протест против неправдата, насилието, лъжата и лицемерието. Този протест е отправен във Всемира. Какво значи умиране? Човек умира само

за дадена среда, отказва се от всичко. Напуска един свят, а каквото взема със себе си, каквото му остава, то е същественото. В друга среда, при други условия, в други свят, това е същественото, да възстанови формите, да овладее условията. Той е господар на условията. Човекът на плътта се бори против човека на Духа. Материалният човек се обзавежда на Земята, произвежда блага. Днес се говори само за производство, за материални блага. Няма ли да омръзне това на човека, той да изгладнее за небесния хляб – храна за душата?

Един пример из живота ни с Учителя: Имахме брат [виж Изгревът, т. 3, с. 89 - Стоил Стефанов и слугите], който имаше власт по онова време. Идва при Учителя и Му предлага един проект – да сваля регентите и да тури управници други. Учителят му казва: „Ратаите ще свършат тази работа, не те.“ Животът не разкрива Бога, защото живота иде от Него. От Него знаем какъв е Бог. Днес хората си спорят има ли Бог, или няма. Какво по-голямо доказателство иска човек от живота? Бялото Братство е Всемирно. То е навсякъде, където Христос присъства. Ние присъстваме на явлението на Словото, на явлението Христово, на идването на Учителя – епохално явление. Това е щастие. Ние участваме в живота на Словото - семенцето, което Учителят пося. Ние знаем съдържанието, живота, който е скрит в него за бъдни времена. Ние го опитахме, ние сме в него, той е нашия живот. Вдъхновение, мисъл, музика, настояще и бъдеще, всичко е вложено в семенцето, което сега е в почвата. Когато дойде времето му ще покълне, ще израстне, ще принесе плод. Всичко, каквото е вложено в него, ще излезе на слънцето с всичкото си великолепие. Ние трябва да бъдем в този свят, да страдаме, да се изпълни Волята Божия, да се изпълни Неговия план за Делото Му. Нашият живот е втъкан в Делото на Учителя. Ние трябва да бъдем тук. Такъв е закона.

[1 февруари 1961 г.] Получих съобщение, че държавата ще **опише и конфискува къщичката ни на Изгрева**. Зарадвах се от това, т.е. **нямат какво повече да ми вземат**. Което имаме сега, никой не може да ни го вземе. Ако страдаме, страдаме, за да се яви Делото на Учителя в хората. Ние принадлежим на великото семейство на любящите. Благодарение на Учителя ние сме един живот чрез Него. Ние ще се явяваме всякога, когато Той се явява. Това е Живот Вечен. От хората милост не очакваме! Тек сме изпратени за работа. Нашият живот в Бога е непреривен. Той продължава при всички условия. **Той е нашето призвание, заради него сме дошли**. Пътят на Синовете Божии е път на служение, път на изпълнение Волята Божия, път на единство, на Мир в Бога.

Молитвата е най-важната ни работа. В Молитвата трябва да се образува връзката, да се поддържа единство, чистотата. Тогава идва силата чрез нея. Тогава идва Духът. Сърцето трябва да подкрепи мисълта. Душата и Духа, трябва да присъстват. Тогава човек седи пред Божието лице и разговаря с Него. Молитвата е най-важното. Ние сме работници за свящото дело на Учителя – вчера, днес и утре. По-хубаво положение от това няма. Идването на Духа се извява в чистотата и святостта. Внимавай как повелява Духа на Истината да постъпваш. Където и да сме, даже и тук, ние сме в Божествената Школа, и сам Учителя ни учи. Защо трябва да се безпокоим?

[15 декември 1962 г.] **Обична моя Мария**, Сега вече всички признаци са на лице, че скоро ще излезем. Наближава времето и много е близко,

когато пак ще тръгнем с тебе из нашия свят, ще дишаме, ще мислим, ще слушаме великото словословие, ще разчитаме буквите с които е написано Неговото Свято Име. Това са живите букви и всяка звучи във великия хорал, който изпълня Всемира.

Обична моя Мария, живота ни е един живот, душите ни са една душа. Тъй е казано Словото: „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“ От всичко най-обичам да мисля за тебе, за нашия хубав свят, за нашия светъл път с Учителя. Аз всякога мисля за тебе. Сега ние сме всякога заедно. Пролетта настъпва. От тука следя нейните стъпки навсякъде из нашето Царство. Тъй както ние си ходехме с тебе, срещяхме я като скъп гост из нашата небесна родина и й се радвахме.

Обична моя Мария, поздравявам те с нашия хубав празник на Пролетта! Предай моя поздрав на всички приятели!

[Пролетта – 1962 г.] **Обични брат Боян**, ние проповядваме Бога – Вечния и Святия! Този свят, който сега минавам, е осветен и благословен от Учителя. Тежките условия сломяват само онзи, който няма вътрешен живот и връзка с Бога. Който е свързан с Бога, той се пречиства и обновява в мъчнотиите. Поддържайте огъня на Духа. Условията ще дойдат с времето си. Йоан, 1 гл., 31 ст. „Аз затова дойдох, да кръштавам с вода, за да бъде Той изявен ...“ Ние вършим работата за която Господ ни е проводил сред този народ. В този свят ние трябва да присъстваме и в това време, за да се извърши Божията Воля. Вярa, упование, търпение! Ние присъстваме тук, за да се извършат някои процеси и други да не се извършат. Ние сме сили на Божествения живот, и където ни поставят, там ще работим. От какво има да се боим? В света, в шумния външен живот, трябва да се поддържа малкия Божествен огън. Той е като зародиш в семенцето. То е важно, заради него е всичко друго. Важна е Божествената искра, в нея е бъдещето. Бог ... Бъдете бодри духом, силни, радостни в мъчнотиите!

Обични брат Боян, поздравявам те с Пролетта! Господ е с нас. Учителят е с нас. Бъдете бодри духом, смели и решителни! Предай моя поздрав на всички приятели!

Месец октомври – (10,11,12,13,14,15,16,17,18)

Обична моя Мария, Спомняш ли си, че преди две години, през тези дни бехме на нашето любимо място в Светилището на Рила – изворите на Марица? Учителят ни подари тези дни тогава. Преди изпитанията ние си дойдохме. Сега душите ни обитават там, в нашето Царство, и по-лесно носим страданията си. Достатъчно е да притворя очите си, и виждам всичко ясно. Колко просто е всичко и свършено, чисто! Такъв е образа на Истината. Виждам дълбокото синьо небе над пространството, изпълнено с живот. Всичко е одухотворено. Животът е всичко, а живота е в нас. Това е живота на нашите души. Условията ни чакат, и винаги ще ни чакат. Един ден пак ще посетим нашите любими места, ще пеem песните си край вечерния огън. Ще посрещнем слънцето на ранина, ще разговаряме. Свещено нещо е разговора, Бог присъства. Тук в затвора нещо много малко в мене е ангажирано. Душите ни пътуват в царството на Духа. Тъй не усещам, че съм затворник, и всъщност не съм. Усмивкам се като гледам старанието на хората да направят нещо противно на Божествения ден. Където и да обърнеш погледа си, Бог царува във Всемира.

Обична моя Мария, приеми моя поздрав! Бъди здрава, бодра духом, силна да издържиш на всичко! Поздравявай приятелите! Дух трябва да

имат силен и смел. Всякога съм при вас с мисълта си. Радвам се, че сега се опитва вярата и силата ни. Не може да не дойдат дни на изпитания за учениците! Господ ще ни подкрепи да издържим изпита си добре. Подкрепяй духът на приятелите!

Човек се изявява в отношенията си към Бога. Мисълта за Бога определя човека. Външните условия не са най-съществените. Вземи пример от дървото, което стои на едно място много години. И то изпълнява Божието повеление, и то принадлежи на Царството Божие, и човек е призван да служи на Царството Божие. Дървото е пример за търпение. Само Божествения живот оправдава времето, изпълва го със съдържание и го осмисля. Времето е време поради Божествения живот. Езическият дух е обзел съвременните хора, скептицизмът е сковал душите им. Като им говориш за Бога, гледат гузно, виновно, с ирония или присмех, или се крият зад авторитета на науката. Откъде са дошли тези духове, какво е това възраждане на идолопоклонството, на езичеството? Зловещ признак! Само Бог прави човека свободен! Нашата работа ние ще продължаваме при всички условия.

Бог е снабдил всяко същество със станция за приемане и предаване. Така Великият, разумен свят ръководи всички същества и се грижи за тях. Тъй най-малките същества са свързани с духовния свят. Те долавят нещо от него, в тях идват подтици, желания, чувства, даже мисли. Човек не е устроил живота, пълен е с тайни. От какви далечни светове получава връзка човек? Като отрича Бога, хората си мислят, че могат да правят каквото си искат, не са отговорни, нито задължени с нищо. Много опасна мисъл, последиците са лоши! Какъв празник е, когато Бог ни посети! Тогава виждам, чувам, чувствам и мисля. Какъв празник е за душата, когато Бог я посети!

Днешните хора не могат да оценят красотата и силата на Словото на Учителя. Трябва хора други. Трябва чистота, трябва свещено чувство. Ще дойдат хора, ще дойдат и условия. Човек трябва да изживее личния си живот, за да се върне към живота на Цялото. Христос казва: „Отче, искам, където съм аз и те да бъдате заедно с Мене.“ Това е пътя. Това е Школата на Учителя. В човека може да се прояви и един ангел, но може да се прояви един демон. Не бързай да се произнасяш за човека, той е незавършена картина. Художникът още работи върху нея. Какво същество е затворила природата в човешките форми? Като им е дала тела, природата е затворила в тях духовете. Някои от тях са много опасни. Всяко страдание ни приближава до реалността, затова ученикът благодари за страданията си. В своя път, ученикът постепенно излиза от ограниченията на времето и пространството.

Смъртта не е най-голямото нещастие. В някои случаи тя е освобождение. В пътя на страданията всичко ненужно отпада, остава най-същественото. Светът е създаден, за да се прояви Бог. Хората все очакват нещо от бъдещето, а настоящето не оценяват. Минало, настояще и бъдеще са едно. „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог ни Се изявява по хиляди начини. Как ще се изяви Бог за очите ни? – Чрез светлината, в хубави образи и багри. Как ще се изяви Бог за нашия ум? – Чрез тоновете, чрез музиката, хармонията. Чрез Словото как ще се изяви? – Чрез Словото. Как ще се изяви за нашия вкус? – Чрез храната, чрез хляба, чрез плодовете, чрез Любовта. А тъй като ни Се изявява по хиляди начини Бог, хората пак се съмняват. Човек като не може да намери отношенията

си към Бога, изпада в безверие. Христос даде образа. Той даде това отношение. Това е най-важното, най-същественото. Бог се проявява чрез душата и чрез Духа в приятелството, в силата, в творчеството. Какво значи виждане на Бога? - Да Го виждаш във всички Негови прояви. Бога виждам навсякъде. Върху проблема за свободата, сега придобихме нова светлина. Кой човек е свободен? Социализмът не харесвам. Но като се притури и това, че в него се загнездиха старите пороци: лъжата, лицемерието, неправдата, насилието, алчността, какво може да кажем тогава за него? За човека, за ученика остава само Вечния път. Докато злото съществува в човека, то винаги ще взема и външен образ, и ще го измъчва, за да го познае човек, че е зло и да се отрече от него. Нема значение какво име ще носи злото и каква униформа, то е все същото зло през всички времена – древното зло вътре в човека. Бялото Братство работи да освободи човека от ... на злото.

Силите на злото са обсебили човека преди хиляди години. От тогава е почнала тази тъмна епоха. Учителят казва: „Тя е вече към своя край.“

Не може да бъде нарушена от никакви човешки безумия. Погледни звездния мир. Всичко е изявление на Божия Дух. Във всичко вижда и живее Той. Само човек, приобщен към Божествения живот е свободен. В едно любящо сърце Бог живее. Ако мравята не вижда човека, причината не е в човека. Ние не воюваме с никого. Бог е всемогъщ. Негово е Царството, и Силата и Славата. Ние не воюваме с никого, ние служим. Това е нашия живот – служение на Бога. Неговото Царство е във век. Силен е Бог в нас. В Божието присъствие каквото поискаш, става. Христос казва: „Аз и Отец едно сме.“ Твоята воля да бъде едно с Божията воля. Адът е най-големия затвор. Христос слезе в Ада да освободи затворниците. Братството на Любовта е неуязвимо. То е Братство в този и в онзи свят. Всеки човек има свой път. В този път се редуват радостите и страданията. Всички те идат на своето време. Чрез тях разумната природа работи върху човека.

Човечеството е богатството на небето. Тъмните сили искат да го завладеят. Затова те правят всичко, за да заблудят човека, да го отклонят от пътя. Там е лъжата. В Бялото Братство всичко може да се прости, само лъжата не се прощава. Дето е лъжата, там не е Бялото Братство. Пазете Делото от лъжата и лицемерието. Те са най-големите ни врагове. И това е смисъла, да участваме в Божествения живот. Това е Живот Вечен. На Земята най-важни са моментите на Божествения живот, на тях спирай вниманието си. Да ги виждаш, да ги оценяваш, да се приобщаваш към тях, това е най-важната ни работа. Това е битката на ученика.

Как ни посещава Господ всеки ден? – Със Слънцето Си, с песни, с музика, изпълва ни с хубави мисли, чувства. Отвори ни очите ни да виждаме Неговия живот. Благ е Господ и много милостив. Човечеството днес преживява едно възраждане на езичеството, възвръщане към идолопоклонството. Много Божества си създават хората и то твърдите, посредствени, подобни на тях. е служение на Бога. Христос е явление на Божествения живот. Много пъти трябва да умира човек, докато се примири със смъртта, докато влезе във Вечния Живот. Всички форми, всички величества трябва да отпаднат, да остане само чистия живот, вечния живот. Прераждането не е въпрос на вярване, а въпрос на виждане, на опит. Вечните типове от историята се повтарят, те са живи и днес – и добрите и злите. Значи трябва да ги разпознава само човек. Те носят сега други имена: и Нерон, и Калигула, и Пилат, и Каяфа, живели някога. Те живеят и днес, и

то с нови образи, образи на човешката жестокост и безумие. Образите на доброто, на вечното и те живеят днес. И днес ще срещнете Христа. Може да Го видите и да разговаряте с Него. И днес ще срещнете Сократа. Те са светилата на човечеството

Навсякъде срещам Вечния Живот, а хората живеят с илюзията, че всичко преминава безвъзвратно. Не, всичко вечно живее и се възражда - свободата, Царството на Духа, света на творчеството, красотата, разумност и доброта. В този свят Любовта е хляб, Мъдростта е въздух, Истината обитава в Царството на Духа. В „Добрата молитва“ е дадена програмата на Школата. Ученикът носи с достойнство затворнишката дреха, както свещеника носи одеждите си с ... Тука, където сме сега, това е служение. Когато работи, човек е свободен. Много неща в живота се представят за съществени, а не са. Само, който е разговарял с ангела на смъртта, ще научи кои неща са съществени, и кои не са. Скръбта навлиза дълбоко в душите, и остава там като скрито богатство – съкровище, запазено за вечни времена - съкровище на любящите. В песните Си Учителят казва: „Ние носим скръбта си с радост в живота.“ Задача на Школата: е драгоценен. Научи ме законите на Твоето Царство.

Приемай с благодарност плодовете на Любовта – големите и малките. Хората питат: „Има ли Бог?“ Щом има Любов, щом има живот, има Бог. „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Хлябът на Божествения живот. Тях приемай за храна. Не може да изискваш от всеки човек да ходи в пътя. Повече хора седят индиферентни. Човек върви, за да дойде при Учителя, и там чрез Учителя може да отиде при Бога и към обичта на душите към нея та да привличат човешките души. За тях те са готови на всички жертви. Неизброими са пътищата в които Бог изпраща благословието Си.

Божиите куриери обхождат Космоса. Те идат от най-далечните Слънца и планети. Какви ли не блага ни донасят те! Светлината е Божият приятел. Той разнася Божии блага из цялата Вселена. Помисли само какво носи светлината? Всяко същество като изживява своя личен живот, свършва една малка работа за големия разумен живот. Разумната природа, която ни е извикала към съществуване оправданието на неговото съществуване.

Времето и пространството се определят от това кога стъпва в действие това същество като сила на Разумния живот. Христос това е Божият Дух в човека. Когато Той присъства, човек е Син Божий. Спорят дали Христос е съществувал исторически. Неразбиране е това. Христос е съществувал, съществува и сега и винаги ще съществува. Има проблеми, които приличат на далечна страна, непозната, тайнствена, красива, привлекателна. Дълго време, трябва да пътува човек, докато достигне до нея – да преодолее хиляди мъчности, да превъзмогне хиляди препятствия, да премине опасности и страдания, и най-после ще достигне тази страна. Има такива въпроси на живота, хората искат да намерят един лесен отговор. Не, трябва време, трябва работа, трябва да израстне човек, докато намери отговор на един важен проблем. При всяка болест, криза, опасност, от човека зависи как ще я премине. Има един вътрешен момент, в който човек определя своето отношение към Първата причина. От този момент зависи как ще премине опасността, ще живее ли човек, или не.

Обична моя Мария, Ангел мой прекрасен, аз всякога мисля за тебе! Сега, когато ти си замина, всякога мисля за тебе. Ти всякога си с мене заедно. Ние сме един живот. Господ да те благослови! Господ да ти

дава знание и сила! Обична моя Мария, аз благодаря на Бога за всеки ден, който ми подари с тебе! Да бъде благословено Името Божие от века и до века! Да бъде благословено Името Божие от века и до века! Да бъде благословено Името Божие от века и до века! Господ да те благослови Ангел мой прекрасен! Учителят да те прегърне и да те води в Своето Царство и да те учи.

Обична моя Мария, скоро и аз ще дойда при тебе. Боже мой, какъв хубав живот ми подари Ти Господи! Благодарим Ти за всичко Боже мой! Благодарим Ти за всичко обични мой Учителю! Винаги учи ни на Твоите пътища, закрилай ни според Твоята Милост, опази ни за Твоето Дело Господи Ти ни закрилай Боже мой. Амин!

[31 октомври 1961 г.] **Обична моя Мария**, Аз всякога мисля за тебе! Евангелието е благовестие за Вечния живот. Ние проповядваме Евангелието, Учението на Духа, Учението за Вечния живот, Учението на Учителя. Трепти звезда в небето. Тя ни носи поздрав от Вечността. Тя казва: „На всяко страдание има край.“ Животът, който Учителят ни предаде – Живият огън, ние трябва да го предадем по-нататък. Съществува в Бялото Братство жрицата на Любовта. Онези, които са призовани в нея, са посветили живот, здраве, сила, имот, всичко в служение на Бога, на Неговото Дело, на Делото на Учителя. Това е закон на Бялото Братство. Явлението Антихрист се повтаря в историята многократно, периодически – лично или колективно. Това е течение на зло, което се противи на Божествения ред и порядък. Искра да създаде свой такъв. То може да се разпрости до известен предел само.

В живота действат закони и сили, които го неутрализират. В самия него се развиват сили, които го разрушават. Такава е съдбата му. В древността негов поетичен образ е Вавилонската кула. В притчата за плевелите също. Оставете ги до деня на жетвата. Човек е тъй чудно, чудесно и сложно устроен, както Космоса. И рече Христос на учениците си: „Съберете всички трохи, нищо да не се изгуби.“ От трапезата на Любовта не трябва да се изгуби нищо. Най-малкото чувство, най-малкия подтик на Любовта принася плод, и никога не се губи.

Моето излизане не е личен въпрос, той е въпрос на Братството. Той ще се разреши, когато се разреши въпроса на Братството. Трябва да имаме търпение. Учителят бди над Своето Дело. Не е въпрос само да излезем от затвора. Трябва да бъде реабилитирано Братството, и Учителя и ние. Тогава може да излезем. Едно любящо сърце е изворче. То върши волята Божия. Някои се възхищават от съвършенството. Казват – съвършен човек. В личното съвършенство има гордост. Съвършенството подразбира Бог в човек. Човек има такива чувствителни органи, с които знае какво става в природата, в дълбините и ширините на Вселената, кога има благоприятни условия за дадена работа, и кога няма. Хубава есен ни подари Господ тази година.

Изявление на Любовта. Тя е връзка със света на Любовта. Чрез нея можем да извикаме една любима душа, да разговаряме с нея. Цветята служат за връзка с Духовния свят. Чудни са Божиите пътища!

[12 септември 1962 г.] **Обична моя Мария**, Аз всякога мисля за тебе! Аз всякога мисля за нашия светъл път – Пътя на учениците на Божествената Школа! Аз всякога мисля за нашия обичен Учител! Това е света в който живеем. Нашето приятелство запази чистотата и свежестта.

Обична моя Мария, Сега е нашето време за Езерата. То не е преминало, то е и сега и всякога. Този живот ни е подарък от Учителя. Малката чешмица под върха на „Размишлението“ и сега си тече на свобода, и пее своята песенчица. Каменоломчето цъфти в скалите, ветреца разклаща тревичките, смриките ухаят на здраве. Над белите преспи небето е дълбоко, синьо. Нощем звездите се оглеждат в езерата. В ранните свежи утрини ние пак отиваме с тебе към езерото на „Чистотата“. Възлизаме на светлия връх, когото тъй обичаме, защото много пъти сме бивали с Учителя. Ех, тъй е, защото Господ е с нас! А от всички, най-голяма е Любовта. Сутрин отиваме на Молитвения връх. В сиянието на зората се разтапят последните големи звезди. Какъв чуден мир! Изгревът на Слънцето ние носим в диханието си. То е образа на нашия идеал. Във Великия Живот ние всякога сме наедно. И Той винаги е с нас. В Любовта раздяла няма. Наближават нашите святи Съборни дни. Нашата радост е, че Той винаги е с нас!

[18 април 1961 г.] **Обична моя Мария,** И тази пролет идва сега, и ние пак заедно с тебе я посрещаме! Цъфтят дръвчетата и се разлистват, цветята с празнична премена посещават ни и усещаме аромата им. Това е техния говор. Гледам небето, Родоците, далечния Белмекен блести със снеговете си. Слънцето ни милва и топли, осветява земята.

Обична моя Мария, хубава пролет ни подари Господ. Гледам с благодарност как тя настъпва към нас. Виждам нашия замък в далечината, в долината на водопадите, чувам песента на водите, виждам как се разлиства младата горичка, и зеленената все по-високо и по-високо се изкачва в планината. Ние пак седим с тебе на нашата каменна скамейка, гледаме, дишаме, мислим, обичаме. Господ е с нас.

Обична моя Мария, ние сме щастливи хора! Виждам нашия замък при Махабур. Ние сме горе на терасата сред смриките. Усещам дъха им, дъха на балсам. Под нас са дълбоките води на езерото, простор и свобода!

Обична моя Мария, ние сме богати хора! Спомняш ли си нашето изворче под върхът на Размишлението? То и сега си тече на воля. Ето и светлото езерце на „Чистотата“. Тук е Мира на Учителя, светлия Мир, святия Мир. Той ни го подари. То е нашето, защото го познаваме и обичаме. Ех, моя обична Мария, ние сме щастливи хора! Колко хубави дни ни подари Господ, и нито един от тях няма да се загуби! Те ще направят своя кръговрат, и пак ще застанат пред нас, ще ни посрещнат като едно ново бъдеще, още по-хубаво, по-пълно и по-богато. Защото ние живеем с Господа, Който е Бог на живите, а не на мъртвите. Божиите блага никога не се губят.

Обична моя Мария, наистина, ние сме щастливи хора! Ние проповядваме един живот, живота на Царството Божие, а не някакви вярвания. В нашия път Молитвата е, която ни крепи и ръководи. Органическият живот не е единствената проява на живота. Животът има неограничени възможности, безбройни начини на проявление. Човек познава много малко от тях. Аз съм щастлив човек, защото Бог ме обича и ми праща Своите благословения всякога.

Обични брат Боян, Всякога мисля за вас, всякога се моля за малкото стадо, не с безпокойство, а с вяра. Днес ние, трябва да страдаме, за да се изпълни Божия план за Делото ни. Ние сме заедно в служението на Учителя, едно в Неговото Дело. Винаги се радвайте, за всичко благодарете. Поздравявай приятелите от мен и ги подкрепяй!

Обична моя Мария, където и да бъдем, ние сме заедно, ние мислим, работим за едно, за Делото на Учителя! Винаги свири песните на Учителя. Чувам ги как звучат в бъдещето. Чувам ги как ги пее и изпълнява новото човечество. Сега е времето на учениците, време за работа, време за Молитва. Учителят работи и ние работим.

[14 юни 1960 г.] **Обична моя Мария,** Аз всякога мисля за тебе! Сутрин, когато посрещам Слънцето, първо на тебе изпращам поздрав, и вечер, когато деня си отива, мисълта ми е при тебе. Нашият живот е непрерывен, вечен. Ние сме винаги заедно, все едно дали сме близо или далеч. Струва ми се, че нашият живот изпълня Вселената, и ние живеем навсякъде. Изпращам ти мислите на самотника сред множеството.

[9 май 1961 г.] **Обична моя Мария,** Винаги ще помня дните, когато ти идваше в затвора, и няма да ги забравя никога. Да се видим за няколко минути отблизо, като от двата бряга на една река. Мисълта ни върви ръка за ръка, и сърцата ни изпълня едно чувство, един живот пулсира в нас. В дните на страданията Господ пак е с нас. Това са нашите дни, святите дни, дни на страдания и скърби, благословени дни. Ние живеем в нашия свят, който е света на Учителя. В Него всякога сме заедно, в Него раздяла нема.

Мисли на ученика в затвора:

Върши всичко заради Божия Дух, Който е в тебе! В Него е силата. Той е носител на живота. Времето е сила. Тя се акумулира в живота и пак се освобождава. В страданията душата набира сили за работа. За да се извърши някой процес в съзнанието, човек трябва да мине през огъня на страданията. Ние не сме пеперуди да ни хванат в мрежите си, нито риби да ни хванат на въдиците си, не сме и птици, за да ни улучат със стрелите си. Ние сме като светлината – неуязвими, неуловими, навсякъде, където ни приемат и винаги там, откъдето идем. Ние пътуваме с този космичен кораб, наречен Земя – Анхира, тъй удивително устроен. Пътуваме милиони години, пътуваме за някъде. За къде? Капитана ни знае. Пътниците слизат на едно пристанище и други се качват. Пътуват от пристанище до пристанище, а кораба продължава пътя си. Далечно плаване, кръг ли описва кораба, обикаля ли около някой център, ще повтори ли станциите? Това са загадки. Пътниците малко знаят. Какво са 50-60-100 години пътуване? Космичният кораб, наречен Земя – Анхира продължава пътуването си във Вечността. Търсенето на Истината е право от което човек никога няма да се откаже, каквито жертви и да му струва то, ако ще и живота му да вземат. Ако човек се примирява със смъртта, която всичко му взема, защо да не се примири с условията? Важна е Истината. Свободата седи в това да бъдеш в съгласие с Божествения ред и порядък, с неговите закони и сили.

[27 декември 1959 г.] **Обична моя Мария,** Изпращам ти мислите на самотника сред множеството. „Но не Съм сам“, казва Христос, „защото Отец Ми е с Мене, Той – любовта.“ Животът има смисъл, когато човек живее за Бога. Личният ни живот няма значение, ако не е посветен в служение на високия идеал. Последните думи на Учителя звучат в душата ми непрестанно. В тази опитност, която минавам те ми дават сила, те отварят очите ми за Великия свят, който ни обгръща и пази, който изпълня със съдържание и смисъл живота ни. Това е ключа, който Учителят ни

остави: „Едно е важно, само едно е важно – Любов към Бога, Любов към Бога, Любов към Бога.“ Това е завета, който Учителят ни остави. Когато човек минава през областта на смъртта, пречиства се. Всичко ненужно отпада. Непотребният баласт изостава. Човек се ражда отново. Смъртта е чистене. Хората като не разбират това, боят се от нея. Нищо не може да спъне Божието Дело, никакво насилие отвън. То следва своя път, и никой не може да смути Великия Мир, който обгръща тази свещена работа. Над нея бди разумния свят. Тя е под Неговите грижи. Напразни са опитите на всички смутители – външни и вътрешни. Христос казва: „Моят Мир ви давам!“ Ние принадлежим на този свят и имаме в душите си Неговия Мир. Едно трябва да знаете – не бързайте. Човек от всичко, най-много има време. Окултистите са хора, които изследват Невидимия свят. И учените днес изследват Невидимия свят, но мислят, че той не е населен. Окултистите, обаче твърдят, че и Невидимия свят е населен, както видимия, и търсят пътища да влезат във връзка с неговите обитатели. Гледам хората тук, какви ли не престъпления тежат върху тях! Мисля за нашите предатели, които на времето предупредих за това, което искат да извършат. Виждам, на човека греха е тъй привлекателен, както и добротата – злото, както и доброто. Всякога поддържай връзката си с Бога, с Божията Любов. Затова Учителят ни даде формулата: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот.“ Тя е ключ за разбиране. Когато срещна моя приятел, мисля за Божията Любов. Когато вземам хапчица хляб, мисля за Божията Любов. Един плод, едно цветенце говорят за Божията Любов. Всичко ни говори за Неговата Любов. Тя иде отвсякъде към нас, храни ни и ни повдига. Тя носи всички блага.

Обична моя Мария,

Днес да благодарим на Учителя за всичко, което ни е дал и ни е научил! Към методите за работа да се откъснеш от народа и отидеш в недосегаеми висини, той може да направи от тебе кумир. Бъди близо до човека, малко напред, колкото да му даваш подтик да те следва. Не се отдалечавай много от човека. С него, и малко пред него, колкото да му даваш подтик да върви след тебе.

[28 юни 1960 г.] **Обична моя Мария**, Пак ще ни лъхне планинския вятрец, пак ще се усмихне небето над нас, Слънцето пак ще огрее челата ни в едно с върховете, пак ще посрещнем първия лъч – Олтаря. Ще мислим за Него, ще търсим Неговия живот, ще слушаме Неговото Слово, ще пеем песните Му. В Него е нашия живот – Живот Вечен. Гледам далечните планини, нашите планини и мисля за тебе, за нашия обичен Учител, за нашия път във Вечността. Това са хубавите ни часове тук, от които никой не може да ни лиши.

[12 юли 1960 г. – Петровден] **Обична моя Мария**, Времето, което Бог ни подари беше хубаво, голямо, богато, пълно време. Считай годината равна на век. Бог е, Който държи времето в ръката Си, и пак ще ни даде нашето време. Тези дни бехме с тебе на нашия замък. Помниш ли малката полянка над скалите? Смриката покрая, дълбоките води на езерото, обширната огледална повърхност на водите, върховете наоколо и небето над тях, лазурно, дълбоко небе, което тихо ни нашепва за нашата далечна родина. Чуваш ли лекия плясък на вълните долу? Ние пак приседнахме при поточето, закусихме както ни е обичая със сурова пиперка и сиренце. Такава е традицията.

Обична моя Мария, сега ние сме по-близо от всякога! Сърцето и ума, душата и духа не признават граници. Те се движат във времето и пространството безпрепятствено. Те са еднакво способни, те се движат и в миналото и в бъдещето. Чуден е живота! Все нови и нови области се разкриват пред нас, неизмерими гълбини и ширини, богатство и разнообразие! Господ ни посещава и ни се изявява по хиляди начини. Моя обична Мария, аз всякога мисля за тебе!

Обична моя Мария, от моето кътче тук наблюдавам Марица. Тя тече тук наблизо. Помисли си само, че тя носи и водите на нашето изворче при Олтаря! Пред очите ми е светлия мир горе в Светилището. Малката палатка, изворчето при прясната, нашия Молитвен връх, откъдето посрещаме Слънцето и мълчаливите върхове наоколо – нашият свят, нашите приятели. Ех, ти Мир Божий прекрасен! Ще ги посетим ли някой ден с тебе? Сега за тебе съм угрижен. Преди да получа писмото ти, почувствах това. Отпусни сърцето си, не се безпокой повече за мен. Аз съм здрав, укрепвам с всеки ден. Вземи мерки за своето здраве! Изпитанията ще преминат, от тях ще излезем по-яки, ще издържим на всичко. И приятелите ще издържат, това са ученици на Учителя.

Господ ще укрепи основанието, което Учителят положи в този народ. Предстои ни още работа. Върху нея мисля непрестанно – святата наша работа. Учителят ще даде условия да я довършим. Като се върнем горе, ще ни посрещне с усмивка и ще ни прегърне. Работи върху песните. Никой не ги разбира, както ти ги разбираш. Често си пея, пея и работя. Аз за Господа работя тука, и значи мога да пея, разбира се не гласно, душата ми пее. Какво богатство е вложил Учителя в песните, какъв красив език! Сега вниквам във всяка дума, във всеки тон, и ги разбирам. Разбирам дълбокия смисъл. Радвам се, че ги отпечатахме, че отпечатахме и Словото. Усмивкам се като си помисля как приспахме Дракона, и свършихме работата си! Богомилите имат един обет: „Словото на живота пазим!“ Предай моя поздрав на Боян! Искам да зная нещо и за Братския съвет. Събират ли се, смели ли са, не са ли се уплашили? Правят ли постъпки да им освободят Салона и да почнат събранията? Как се разрешава въпроса с Изгрева? Връзката с приятелите в провинцията да се поддържа! Работата да продължава, никакъв страх!

Поздрав на Паша, Аня и Елена! Те се намират на важен център! Бодър и силен дух трябва! Предай на всички приятели моя поздрав! Работа непрестанна, сега е време учениците да работят. Сега се опитва вярата и силата им.

Поздрав и на Станка! Надявам се да се върна един ден в „Малкият дом“, пак да се видиме. Нашата работа е обща и тя има дял в нея. Поздрав на Петър! Много съжалявам, че не го допуснаха да си поговорим с него. Само се видяхме от далеч. И той е силен. И на него сме благодарни! Не се безпокой за работата ми. И да искам, не мога да предприема голяма работа. Сега съм внимателен и се пазя по отношение на храната и по отношение на работата. Възможностите ми още не са много големи.

Поздрави Боянчо! Много е мил в грижите си. Ако е за външни условия тук, ние с бригадата сме минали през много по-тежки условия от тези. Тренирани сме и можем да издържаме на всичко. Нека приятелите да използват всяка възможност да отиват в планините, да се радват на свободата, която имат и да пеят песни благодарствени. Неоценимо нещо е свободата, дар Божий! А ние знаем, че ученика изработва свободата си, и нея никой не може да му отнеме.

Поздрав и на Методий! Не чувам нищо за него. Какво прави? Някак си не ми се обажда.

Пиши на брат Георги и го поздрави от мен! Пиши на Ана и на Панайот в Ямбол, и ги поздрави! Да имат бодър дух и силна вяра! Тъжно ми е за Пусинка, миличкия! Никоя жертва не отива напразно. Всяка жертва усилва вярата, и я извисява. Долчето и Пусинка бяха две хубави душички, които небето ни изпрати. Те няма да се изгубят у нас. Неизмерима е Божията Милост и Благост! Мария, аз всякога мисля за тебе! Приеми моя поздрав! Борис

[6 септември 1960 г.] **Обична моя Мария, Обичний брат Боян,** Мисля непрестанно за вечния наш живот в който сме всякога заедно! Постоянно мисля за Делото на Учителя, за което работим с радост. Сега са Съборните дни, светлите и святите. Където и да сме, ние сме заедно с нашия обичен Учител. Приемете моите поздрави!

[9 август 1960 г. – Огняново] **Обична моя Мария,** Господ е с нас. Ние пак ще бъдем заедно. Всъщност ние живеем, когато Бог е с нас. Тогава живота е вечен. Нашият свят е Царството Божие, свят велик и красив, вечен и непобедим. И от какво има да се боим или да се безпокоим? Това е Дома Господен, вечния и святия. Вижте се с Боян. За това, което му пиша, работете заедно.

Поздрав на Паша! Беше обещала да запише спомените си с Учителя. Ако не е направила това, да не отлага. Ти имаш същата задача, и всички ученици. Един художник прави много скици, преди да създаде една картина. Моментите от живота ни с Учителя, трябва да бъдат възсъздадени. Ние, които сме били с Него, трябва да направим това. Да възкресим живота, образите, моментите, обстановката, условията при които е дадено Словото.

Те са живи, не са отминали безвъзвратно. Един ден те пак ще се върнат, и ще застанат пред нас като ново бъдеще. И тук като съм, важно е човек да живее в своя свят, в света, който е дошъл, на който принадлежи, и в който пребивава вечно тук и отвъд. Само тъй ще бъдем силни – да устояваме и издържаме всичко.

[19 април 1960 г. – Огняново] **Обична моя Мария,** След работа, привечер аз се разхождам някой час, или сядам в някое кътче на двора. И ето, ние пак сме заедно. Гледам как идва пролетта, как се обличат дръвчетата, как се менят цветовете на планината, как облаците пътуват. Ние се разхождаме с тебе заедно и разговаряме. Мислим за нашата работа, която ни предстои, за нашия път сега, и за нашия път във Вечността. Тези са хубавите ми часове, и аз ги пазя ревниво и гледам да бъда сам.

Постоянно си чета „Високият идеал“. Той изразява най-съвършения копнеж с който дойдохме при Учителя, с който живеем и сега. Това е духовна поема. Не зная дали е изказвано нещо по-хубаво? На съвременните хора, трябва да се говори за Бога с езика на Високия идеал. Това е образа, който Учителят ни остави. Един ден, когато имаме възможност, ще издадем няколко томчета избрани беседи на Учителя. Ще ги преведем и издадем на всички езици. Отбирайте такива беседи от сега с Бояна. С тях трябва най-напред да запознаем света, с книгата „Учителят“. Не се безпокой за Делото. Учителят ще даде условия за работата. Поддържайте Духа в приятелите! Духът на учениците на Великата Божествена Школа!

[25 юли 1960 г., Сън] Събрани сме в Салона. Очакваме Учителя. Учителят дойде. Всички се струпаха около Него да Му целуват ръка. Като ни видя, Учителят пререде няколко души пред мен и ми подаде ръка. Хванах я с двете си ръце и я целунах. Като се ръкува с всички, Учителят дойде при мен. Един миг само – погледна, още ме прегърна и ме целуна.

[5 юли 1960 г., Сън] Плаж край морето. По пясъка и скалите - много хора. Ние наблюдавахме от далеч. Две вълни се надигнаха в морето. Най-напред минаха, където бяхме ние, но не ни засегнаха. Ние извикахме да предупредим хората, но не ни чука. Първата вълна достигна плажа и помете всички хора. Втората вълна, още по-голяма, достигна, омете и разбърка всичко. Телата на хората се прематаха, водната стихия ги въртеше. Всички се издавиха, никой не можа да се спаси.

[15 юли 1960 г., Сънувам]: Силен вятър влачи черни пушечи. Градът гори, хората бягат, вятъра гони огъня от къща на къща. Целият град ще изгори. Аз, с няколко души се хвърлям да пресека пътя на огъня. Почвам да сека греди, да събарям къщи, за да пресечем огъня, да не се разпространи по-нататък.

[5 април 1960 г.] **Обична моя Мария**, Всякога, когато сядам да се храня, представям си „Малкият дом“. Пак седим с тебе на малката масичка, и аз заемам мястото си. Когато казваме нашата Кратка молитва, ние сме всецяло с нея, ние сме заедно. Тъй по-малко чувствам, че сме разделени. Понякога си представям, че седим край огнеца на замъка, дишаме, гледаме, слушаем, мислим, живеем в нашия свят – обширен, красив, вечен. Друг път сме на Ел Шадай при камъка на Учителя. Ех, простор, въздух, светлина, свят на Любовта прекрасен! Зная, в него всякога ще живеем с тебе. Хубаво и пълно както Бог повелява. Това е нашия свят. Всички, които обичаме и които ни обичат, живеят в Любовта. „А в Любовта няма раздяла“, казва Учителят. Ние живеем във всичко, което обичаме. Това е света на душите ни. Всяко наше излизане сред природата е молитва, общение с Него. Мисълта ни е отправена към Него, душата ни е изпълнена с Неговото присъствие. Сърцето ни за Него песни пее. Мисля си, колко работа още ни чака! Ти почни да обработваш и приготвяш твоите разговори с Учителя. Те ще бъдат най-хубавия дял в новото томче „Свещени думи“. Успокой се и почни работата си и върху песните.

Тъй ми се иска да завършим работата си. Господ ще реши въпроса за нас. Ние чакаме с любов, търпение, вяра и упование. По цялата земя, сред всички народи живеят учениците на Учителя. Те образуват едно велико Братство на чист и свят живот - служители Божий, творци, работници за Царството Божие. Те се отличават. Те имат особено отношение към светлината, към въздуха, към хляба, към изворите, към планините, към всяко живо същество. В това те са едно, един живот, живота на Учителя. Казано е в Молитвата: „Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Бог ни се изявява чрез всяко благо.

Обична моя Мария, поздравявам те с Пролетта, с нашата Духовна Нова година! И от тук аз следя всеки трепет на живота, който иде. Поздравявам всяко зелено листенце и всеки цвeтeц! И в нашето Царство зная какво става навсякъде. Кога цъфтят сините минзухари по Балкана, игликите по Витоша, водните примули край езерото на Чистотата, и нашето изворче там слушам как пее. Следя кога се размразяват езерата и в тъмните

води се оглеждат облаците. Слушам потоците и изворите. Ние сме все заедно с тебе, хванати ръка за ръка, и ходим из нашето Царство, което Бог ни подари за вечни времена.

Обична моя Мария, ние живеем пълно, когато сме заедно. Мислим, когато сме наедно и се радваме на живота и свободата, когато сме двама. И в скръбта и в радостта ние сме все заедно. Наедно преживяхме най-голямата радост – да бъдем при Учителя. Наедно преживяхме и най-голямата скръб, когато си замина. Наедно ще довършим работата, която Той ни остави. И заедно ще се върнем при Него. Стремещът към красотата и съвършенството ни доведе при Учителя. Чистият планински извор, високия връх, първия лъч на изгряващото Слънце. Ние имаме най-хубавия дял – да бъдем спътници на Словото. Нашият живот е втъкан в Него. Това е нашия светъл път. В него ние вървим ръка за ръка с тебе – радостни в страданията, силни в изпитанията, ученици на Учителя. Каква мощна сила има в любящите сърца и светлите умове! Чрез тях Бог работи и преобразява света. Без тях света би се превърнал в пустиня. Пред нашето жилище тук има градинка с цветя, теменуги, шиби, ириса, здравец. С тях разговарям сутрин преди да отида на работа. Има и бели брезички, съвсем мънички. Те ми шепнат с листата си вечер, когато седна при тях, предават ми говора на белите брезички в „Малкият дом“. От тук мисля, от тука следя как настъпва пролетта в нашето Царство. Всеки цвете, който се появява е Слово Божие, говорна реч ни е. Бог ни говори чрез цветята и тревите. Те идат и отминават и други идват на тяхното място. Чуден и прекрасен живот!

Наблизо тече река Марица – спокойна, бавна. От тук виждам светлата ивица на водите ѝ. Като си помисля само, че една тъничка струйка от тези води иде от нашия извор в Олтаря горе при изворите на Марица, и тази струйка тече край мен всеки ден и всеки час, изпитвам радост. Представям си върховете, свещената тишина, мира, нашия изгрев и ние с тебе. Това е нашия свят, пак, където се прибираме винаги след като се отърсим от външния труд и задължения. Там ние заедно ходим, разговаряме, мислим, живеем, дишаме, съзерцаваме красотата на Божествения живот. Сега ти си винаги с мен в ума и сърцето ми.

Сега е Новата година на учениците. Ние сме пак заедно с нашия обичен Учител. Предай моя поздрав по случай Новата година и на Станка! Аз съм по-спокоен като знам, че е при теб е вярното сърчице. Предай поздрав и на Надка! Учителят мисли за нас, цялото небе мисли за нас с обич. Това е Неговата Любов – небесния хляб с който сме живяли. Предай моя поздрав и на приятелите, които те посетят през този ден!

[6 юни 1961 г., Огняново] **Обична моя Мария**, Всяка сутрин идвам в „Малкият дом“ и те поздравявам. Ние се разхождаме из градинката между лехите със здравеца. Усещам уханието. Навярно сега цъфтят и розите. Мисля за великия живот, който стои пред нас, мисля за великата и славна работа, която ни чака. Благодаря на Учителя за всичко, което ни е дал и сега Той ни благославя. И тук имам място за разходка и се нарича „каре“ – двор. Голяма кръгла алея и лека с цветя – много цветя. Те цъфтят по реда си. Уханието им се усеща във въздуха. Тук идвам сутрин преди да тръгна на работа. Още никой няма. Ходя сам, с бавна, широка крачка, дишам и мисля. Бог е с мене, Учителят е с мене. Понякога се усмихвам, то е защото ние сме пак с тебе наедно и разговаряме. Това са хубавите ми часове тук. Ние сме заедно всички, и Той е с нас. Тъй казва Учителя: „Аз в тях и Ти в Мене Отче, да бъдем едно!“ Слънцето огрява и тука, въздуха е пресен след дъжда,

облаците пътуват по небето, нищо че наоколо се издигат каменни зидове. Те не са пречка за мисълта, нито за чувствата, още по-малко за душата и Духа. Мисля за дните ни при Учителя. Може ли да има по-хубави дни от тях? За какво има да се безпокоим и измъчваме? Тези дни ни принадлежат навеки. Те са наши дни. Никой не може да ни ги отнеме. Те присъстват в нашия живот, в делата ни. Те греят в нашата мисъл. Те са красота във всяко наше движение. Те са сила в нашата воля. Те са подтик в борбата ни за правда и свобода. Те ще ни придружават през цялата вечност, защото такъв е Великият Божи закон: „Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите!“ Тези дни не са отминали безвъзвратно. Когато извършат своя кръг, те пак ще ни посрещнат, ще застанат пред нас като едно ново бъдеще. Тогава пак ще дойде нашето време. Божиите блага не се губят. Понякога ходя и си пея песните на Учителя. Понякога ги чувам. Чувам Симфонията на Мира, изпълнена със светлина и радост, тъй както Учителят ни я предаде. Чувам многохиляден хор и оркестър. Един ден Симфонията на Мира ще звучи по цялата Земя. Работи, работи върху песните на Учителя.

[20 юни 1961 г., Огняново] **Обична моя Мария**, Чета дните до нашето свиждане търпеливо. Това е моя празник. Аз го очаквам с радост. Винаги мисля за нашия път, за нашата работа.

Големи борби стават в човека днес. Те не са политически, нито класови, те са по-дълбоки. Политическите и класовите борби са само едно отражение на нея. Ние трябва да вършим нашата работа при всички условия. Божият план се изпълнява днес. Бог е, Който устройва пътя ни. Трябва да работим с мир, да бъдем търпеливи и разумни като ученици. Хубави дни са тези, и славни дни, наши дни! Благодаря на Учителя за всичко! Той всякога е с нас, не ни е оставил сами.

Поздрав на Боян! Поддържайте връзка с приятелите – верните и истинните! Бог укрепва Духа на всички ни.

[12 юли, Петровден] **Обична моя Мария**, Денят, в който очаквам да дойдеш, запалвам малкия огнец, и приготвявам чая за тебе! Огънчето гори и грее. То ми напомня нашия живот в планините. Какви образи възникват, мили на сърцата ни! Картините се ният една след друга – каменното огнище, малката палатчица в която великото звездно небе, ранните утрини и зората на изток, прохладният и свеж въздух. Ех, този въздух в планините – чист като водите на извор! Всяко камъче, всяка тревичка са обкръжени с ореол. Те светят като че в тях гори спокоен пламък. Всякога ще помня вечерите, тихите вечери, които тъй обичахме, безкрайните. Те ни обгръщат. Ние се чувстваме малки и все пак приобщени към Великия живот. Огънят и палатката са нашия „Малък дом“ в безкрая. Това е нашия хубав свят, чист и светъл. Аз съм щастлив като си мисля за него. Той ни принадлежи завинаги, той ни очаква. Каменните огнища в планините бележат любимите ни места. Един ден огъня пак ще бъде запален в тях. Обичам голямото безмълвие горе, жадувам за него. Такова мълчание, че може да се чуват стъпките на времето. Чува се как часовете отминават във Вечността. Ветрец ли мине, разклати тревите и клонките на клековете, разнесе се шепот, виждаме езерцата в дъното на циркуса. Мир ти мой прекрасен!

Днес е деня на Учителя. Ние с тебе живеем горе в Светилището на Рила, нашето любимо място. И Той е с нас, Той винаги е с нас, пълнота на живота ни, Мир и радост на душите ни. Сутрин посрещаме изгрева

на Слънцето горе при камъните. Първият лъч на изгряващото Слънце – високия идеал на учениците.

Обична моя Мария, нашия живот е живота с Господа, следователно – Живот Вечен. Той всякога е с нас.

[Юли 1961 г., Огняново] **Обична моя Мария**, Аз всякога мисля за тебе! Наближава 27 юли. В „Малкият дом“ пак ще се почете паметта на нашия обичен Учител. Колко е хубава тази връзка, която ти правиш с мене! Тя идва от далечното минало, от зората на времената. Тя ще продължава през цялата Вечност. От тук аз всякога присъствам. Обичам 12 глава от Йоанна, 3 стих. Там е описано същото събитие, станало преди 2 000 години, една от най-красивите прояви на Любовта: „Изпълни се домът от уханието на мирото.“ Ний сме благодарни за нашия живот – прекрасният и пълен живот, който Учителят ни даде.

Сутрин преди да отида на работа, се разхождам в градината си. Цветя, много цветя има тука, хубави цветя – едри маргарити, петунии, циний. Гледам чудесата на живота, удивлявам се на формите на живите багри, на уханието! Представям си нашите планински поляни, потънали в цвят и зеленина. Каква любяща и деликатна ръка е работила, и със съзнание и съвършенство е създала тези форми! Чудеса на светлината! Гледам с очите на ученик и със сърцето на ученик.

Днес е големия ден на годината. Ние го посрещаме с тебе в планината. И сега Слънцето грее в нашия свят. Мир и Светлина! Нашият свят е вечен, както и ние. Той живее и вътре в нас. Той е във всяко наше дихание, във всяка наша мисъл и чувство, във всяко наше движение. Затова ние се усмихваме на всички ограничения, които искат да ни наложат с усмивката на надеждата. Ние пак ще ходим с тебе хванати ръка за ръка в нашето Царство и разговаряме. Това е тихия разговор на душите ни, разговор вечен. Когато семенцето покълва, по чие повеление, по чия заповед то забива коренчетата си в земята и насочва кълн към Слънцето? То встъпва в своето призвание, в изпълнението на своята мисия. По Божие повеление то почва да расте. Дошло е неговото време, тържествен момент, свещен момент. Този момент преживяваме и ние сега. Поздрави брат Боян!

[6 юни 1961 г.] **Обични брат Боян**, Предай моя поздрав на приятелите! Бог да укрепи Духа им, да издържат на всичко, да бъдат смели и решителни, верни и истинни. Това е нашия път. Ние трябва да присъстваме в тези съдбоносни дни. Да мислим, да чувствуваме, да работим, да се разрешат правилно въпросите, които стоят пред човечеството.

Йоан казва, гл. 1, 31 ст.: „Аз не Го зная, но затова дойде да кръщава с вода, за да бъде той изявен на Израил.“

В Молитвата е казано: „Приемаме страданията, които ни изпращаш с радост на нашите сърца.“ И това е нашата радост, да работим за нашия идеал, за Святото дело на Учителя. Има ли по-голямо благословение от това? Господ ще укрепи Духа ни, Господ ще защити малкото стадо. Поздрави Методи! Нека винаги мисли за задачата, издателството на беседите на всички езици. Сега уча затворниците на занаят. Имам около двайсетина ученици. Те са много благодарни, внимателни, трогателно усърдни, прилежни. Те искат като излезат от затвора, да бъдат независими. Благодаря на Учителя, че ме е пратил тук на работа, на пост, защото Той има тук души, които обича, и иска да им помогне! Условия да се говори – няма, но какво ни пречи да проповядваме Учението с делата си? Само пътя на Истината води към свободата.

Обични брат Боян,

Сега виждам каква е връзката между нас! Колко е дълбока и славна! Какъв велик живот ни обединява! Приеми моите братски поздрави! Пази здравето си, имаме още работа с тебе. Бъди крепък духом и радостен!

[20 септември 1960 г.] **Обични брат Боян**, Четох тези дни в „Литературен фронт“ – „Българската култура пред света“, бр. 36, 1960 г. - дава някои литератори, известни в чужбина, посочва някои материални успехи за най-същественото, дадено в нашия народ – Делото на Учителя – нито дума. Интересът към нашата страна е голям и расте. От много страни идват хора заради нашата природа, заради плодовете на земята ни, заради гостоприемството на народа ни. Всички се чувстват добре в България.

Един ден ще дойдат хора, които ще потърсят Учителя, онова, което Той е оставил – наследството на човечеството. Какво ще му покажат? Нема ли да останат посрамени от това, което извършиха? Това скоро ще стане. Те не знаят, че Учителя е, Който привлича всички и прави да се чувстват добре тука. Това е Неговото влияние. Всъщност без да съзнават, хората заради Учителя идват. С Учителя иде велика мощна вълна от Духовния свят. Тя е, която създава големия подем във всички области на живота. Съдържанието на това, което иде е изразено в Словото на Учителя.

Най-хубавото, което българите имат, най-голямото им богатство, това е Учителя, Неговото Дело и Неговото Слово, което те днес гонят. Сега малкото семеие, което Той пося, расте в мир. При тази обстановка нашата работа е повече вътрешна, отколкото външна. Учениците са връзката, пътя, по който това благословение идва. Затова учениците на Учителя работят в мир и обич. Те вършат работата си при всички условия. „Не бой се малко стадо, Отец е благоволил да ви даде Царство!“ Учителят е с нас и ние сме с Него, и всички заедно. Той пак казва: „Аз в тях и Ти в мене Отче да бъдем едно.“ Поздрав на теб и на всички братя и сестри по случай Новата Учебна година!

[22 март 1961 г., Огняново]. **Обични брат Боян**, Поздравявам те с нашия светъл празник – Духовната Нова година! Сега тя се празнува горе, празнува се и тук. Помисли само колко любящи души, колко предани ученици на Учителя обединява. Това е Сила Божия неудолима. Предай моя поздрав на приятелите – верните и истинните! Ние сме най-щастливите хора в този век. Ние сме наедно с Учителя. Сега ние знаем пътя и имаме Неговия мир. Ученикът и в затвора като е, пак може да служи на Бога. Това е най-същественото. Аз всякога мисля за тебе с обич. Учителят да бъде с теб, да те пази и закриля, да те ръководи във всичко за Делото Си! Бъди силен духом, непоколебим във вярата, смел и решителен! Ние сме работници за Святото Депо на Учителя. Всичко можем да посрещнем, и на всичко можем да издържим.

[9 май 1961 г.] **Обични брат Боян**, В света на мисълта сме свободни. Да мисля за Учителя, за Делото, за вас, това е моята радост. Ние принадлежим към голямото семейство на любящите, разпратени по цялата Земя да служим. Ний не сме пратени да създаваме партии или църкви, защото сме служители на Царството Божие, носители на Неговия живот. Царството Божие е навсякъде. То е било, е, и ще пребъдва всякога. Важно е духа да бъде крепък, вярата силна, сърцето чисто. Огнят да гори в огнището.

Господ устройва пътя ни, дето ни изпрати, там ще работим. Един ден ще се срещнем всички заедно в Дома Господен. Ако е за свобода, свободен е, който живее в Царството Божие. Щом Господ е с нас, всичко имаме. Туй, което днес става в света, за учениците е предметно учение. Ние виждаме какво създава страха, а опитали сме и знаем какво създава любовта. „Насилието няма бъдеще” – така ми е казал Той.

Промяната във външната обстановка не е съществено. Сменят се само декорите. По-трудно е да се промени човека. Затова трябва знание, работа и любов. Това е Школата на Учителя. Новото човечество, новия човек, за които Учителят ни е говорил – те идат. Ние сме предвестници и работници за това. В мъчнотиите укрепваме, в страданията се пречистваме. Условието не са пречка за нашата работа, тя е непрерывна и вечна. Приехме от онзи, който работи преди нас. Ще я предадем на тези, които идат след нас. Ние принадлежим на голямото семейство на любящите, разпратени по цялата земя.

Възраждането на вярата не може да дойде чрез църквата. То иде чрез Бялото Братство. Онези, които гонят вярата в Бога, знаят това. Затова гонят Братството. Откровението в Учението на Учителя. Вярата е виждане, безверието е слепота. Един ден човек ще дойде до великите двигатели на живота: Любовта, Мъдростта и Истината. Тогава за него ще се отворят вратите на Космоса, и той ще пътува до планетите и Слънцата на Вселената, ще има достъп до висшите светове. Учителят ни е говорил за това. Той ни показва и пътя. И Христос казва на учениците Си: „Пътят знаете.” В простичките и съвършени думи на Евангелието са скрити тайните на Царството Божие, Неговите закони и сили.

Обични брат Боян, сега е нашето време, време за работа, време за мисъл, време за Молитва - благословено време. Поздрави приятелите – верните и истинните! Дух крепък, издържайте на всичко спокойно и мъдро. Всеки, който приема съблазните на Изкусителя, ще умре. Само пътя на Христа е път на Възкресение и път на Живот Вечен. Тихият глас, да чуваш Тихият глас, да изпълняваш Неговите повеления, значи да живееш с Учителя, да живееш с Господа. Това е нашия път, път на ученика.

[Средата на август 1961 г.]. **Обични брат Боян**, Поздравявам теб и приятелите със светите Съборни дни! Мир и светлина на всички ни! Да бъдем всякога с Учителя! Обичта е по-важна от всякакви външни преобразования. Какво значение имат външните промени, ако промените не са станали и в човека? Ние сме най-щастливите хора в тази епоха, защото бяхме с Учителя! Тази ни радост никой не може да отнеме. Това е нашия Вечен път. „Тия са, които вървяха след агнеца, където и да отиде.” /Откровение, 14 гл., 4 ст./ Телото може да бъде турено зад решетките, но мисълта, за мисълта няма решетки. Нашата свобода почива на здрава основа.

Понякога си пея тихичко песните на Учителя. Те са живот, те са песни на Небесния живот. В Него те звучат непрестанно. Словото на Учителя е Живот Вечен. То се поддържа от живота на всички, които любят Бога. Днес хората са угрижени какво ще стане. Ще стане това, което е в Царството Божие. Ще се изпълни Господнята Молитва: „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на небето.” От какво има да се боим? Ние принадлежим на Царството Божие. То е, което иде на Земята. Ние сме работници за Царството Божие при всички условия.

Пожелавам на братята и сестрите да имат радостта, че са служители за Царството Божие. /Йоан, 14 гл., 20 ст./ Бог да бъде винаги с нас. /Павел,

Послание към Римляните, 8 гл., 35-39 ст./ „Кой ще ни отлъчи от Любовта Божия?“

Пиши на приятелите, поздравявай ги от мене! Посрещайте всичко като ученици на Учителя – верни и истинни, смели и силни, устойчиви, постоянни. Ние живеем за Делото на Учителя. Сега от тука посещавам Езерата. Ние ги носим в душата си, ние пак наедно посрещаме изгревите от Молитвения връх. Първият лъч на изгряващото Слънце е нашия идеал. Той всякога е с нас. /Марко, 10 гл., 17 ст./ „Защото Истина ви казвам мнозина праведници и пророци много биха желали да видят каквото вие виждате, но не видяха, и да чуят каквото вие чувате, и не чуха.“

[27 декември 1959 г.] **Обични брат Боян**, Ти ще си спомниш, че Учителя работи при всички условия. Сега ние следваме Неговия пример: при всички условия ще продължаваме работата си. Условията, които ни са дадени са добри, защото са дадени от Бялото Братство, и ние сме Негови служители. Следователно, работата продължава. Важна е връзката, дълбоката вътрешна връзка. Не е до външната деятелност, до външния шум и движение, блясък и парадност, не е до множеството. Връзката е важна, защото Небето е, което работи. А от нас се иска да поддържаме връзката с Него. Учителят казва: „Защото е твое Царството, и Силата, и Славата завинаги!“ И тъй, никакъв страх, никакво безпокойство. Гледайте напред с мъдри и спокойни очи. Не сме ли ние предвестници на Новия ден?

Обични брат Боян, сега опитвам какво нещо е връзката, която Учителят създаде между нас. Тя не е от сега, тя е от началото на времената. Не се е прекъсвала, и нема да се прекъсне никога. Ще расте и ще се задълбочава и обогатява. Всичко ще премине, само Божия живот ще остане – Вечния извор. Някои мислят, че трябва да управляват Братството. Заблуждение е това. Какво Братство ще управляват? Това не е човешка организация, това е Великото Божествено Учение. То не се нуждае от човешки институти, то не може да бъде и ограничено и управлявано от хората. То иде сега на Земята в тази епоха по нов, неповторим начин. Кой ще спре това, или кой ще тури пречка на това? Господ държи условията в ръката Си. Учителят е промислил за всичко за Делото Си, приготвил е всички условия. Те идат с времето си по неизменни и вечни закони на Битието. Ако със силата не е Правдата, тежко на силата. Насилието почива върху страха, а на учениците на Божествената Школа е дадено правилото: „Без страх!“ Основа на Божествената Школа е Любовта. Бодри бъдете, силни бъдете! Такива иска Учителят Своите ученици. Животът на Братството е в нашите мисли, чувства и постъпки, в отношенията ни към човека, към Живата природа. Животът на Братството е реалност. Това е нашия живот. Ние говорим за Него и с думите и с делата си. Братски поздрав! Борис

Обична моя Мария, Когато излезна от затвора, ще посетим нашите любими места, за да установим връзката с тях. Това са изворите, от които черпим сила. Любовта всичко осветява. А най-голяма е Любовта. Любовта е свята. Първо е Любовта. „Отец ми е по-голям от мене.“ Когато докосне Любовта, оживява и възкръсва. Да предадеш себе си на Любовта, това е пътя на ученика. Малко писатели са се докоснали до Любовта. Всички се движат в обектите на Любовта. Който я е познал, дава всичко за Любовта. Него Божията Благодат е осенила. Чрез обект човек вижда Любовта, но самия обект не е любовта.

Любовта осветява обекта на любовта. Малко писатели са се докоснали до този момент – познаване на Любовта: Достоевски, Толстой, Келерман, Леонид Андреев, Карин Михаелис, Лагерльоф. Малцина са се приближили до светилището.

Учителят е врата за този свят. „Аз Съм добрия пастир, Аз Съм вратата.“ Които са познали Любовта, са взети от нея, принадлежат на нея за всякога. И през страдания, и през смъртта минават с радост. Заради нея, която са познали, те принадлежат на Любовта във Вечността. Любовта се е докоснала до тях, те са оживели и възкръснали в Живот Вечен. „И това е Живот Вечен да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“

Любовта и обекта на Любовта са едно. Мнозина са пели химни на Любовта. Учителят я нарича Любов без обект. Страданията приближават човека до света на Любовта. Ученикът казва: „Да бъдат благословени страданията!“ Бог е допуснал страданията. Да унижиш един човек, значи да огорчиш Божия Дух в него. Да живееш в доброто, значи да живееш в Царството Божие. Нашият път е великата Любов. Страданието е лично, но то е и общ процес в живота, който повдига всички същества. „А кои са тези с белите дрехи?“ - Те идат от голямата скръб.

[Декември, 1959 г.]. **Обични брат Боян**, Изпрати от мен поздрав на всички братя и сестри! Всеки, където и да се намира е поставен на своята работа – за Любовта, Братството и Мира. Ние трябва постоянно да благодарим за това! С нас е Учителят и цялото небе. Бъдете силни духом, непоколебими, верни и истинни, канарата, върху която е основан Дома Господен! Нали Учителят ни е избрал?

Нарочен поздрав на Паша, Аня, Елена! Борис

[Декември, 1959 г.]. **Обични брат Боян**, Ние трябва да опазим Лампадата, която Учителят запали. Когато дойде времето му, малкия пламък ще се разгори, и ще озари човешките души. Всички народи обичат нашата страна и нашия народ. Харесва им, привлича ги. Те търсят светлината, която Учителят запали. Те чувстват, че тук е Небесния свят. Светлината е скрита още за тях. Но един ден ще стане явна. Учителят търсят те, макар и да не съзнават това. Нашата задача е да опазим светлината, и нека Той да ни ръководи във всичко, а ние да работим за добрите условия, за Делото Му. Присъствието на Учителя се извява във всяко вдъхновено творчество.

[12 декември 1959 г., Огняново] **Обична моя Мария**, Да споделям с тебе мислите, които ме посещават, това за мене е радост! Ако и да сме външно в ограничение, пътищата на ума и сърцето остават открити, свободни за нас. Светлият път на Мъдростта е отворен пред нас. Сега оценявам освобождението с което Учителят ни освободи, света в който ни въведе. И като носим униженията с които хората искат да ни унижат, и всичко от което ни лишават, ние сме пак свободни и имаме всичко. Само пътя на ученика, само той остава на човека път на спасение. Сега само той стои пред човека – Святия път. Поздрав на учениците и на приятелите!

„Той ми е съсъд избран и драгоценен“ Извършвай всяка работа добре, като че я извършваш за Господа. Великите Учения на живота са дадени за повдигане на човека. В никое от тях човека не е поставен тъй високо, както в Христовото Учение. Само Божественото Учение издига човека до положението Син Божий. Тука е освобождението.

[14 юни 1960 г., Огняново] **Обични брат Боян**, Ако живееш само тук, сигурно бих страдал много. Такива са условията. Но аз живея в нашия свят и едва чувствам тука средата. Сега опитвам силата на мисълта, силата на любовта. Нима само материята е реалност? Това е спящата реалност, а има творческа, действующа реалност. Човек трябва да има опитност. Страданията са врата през която се отива към свободата, света в който ни въвежда Учителят. Освобождението е преобразование, непотребното отпада, остава същественото, вечното. Нашето Дело е свято, мощно неотразимо. То иде в света. Бог е, Който пребивава в хората, а ние трябва да бъдем връзка. А ние трябва да вършим своята работа в мир. Онези, които Бог призовава, ще дойдат. Щастие за нас, че Учителят ни е отредил да работим с Него заедно.

„Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духа не угасвайте, непрестанно се молете.“ Този надпис в скромната стаичка на Учителя винаги стои пред очите ми.

[28 юни 1960 г.] Вярa трябва, живa вярa. Само тя може да излекува човека и да му даде подтик да расте. Без нея всичко е застой. Гледаш хора, богато одарени, способни, интелигентни, а като вода в равнина – блато застояло. Вярата е като планински поток – буен и силен. В нея има радост, движение, песен, свежест, здраве. Тя носи поздрав от високите върхове, тя носи поздрава на изгряващото Слънце. Каква голяма работа ни предстои! Постоянно мисля за нея. И сега Господ ни води за ръка из Райската градина, и ни учи на Своите пътища. „Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духа не угасяйте, непрестанно се молете.“

Поздравявай братята и сестрите от мене! Поздрав и на теб! Пиши на брат Георги и го поздравяй от мен! Пиши и на брат Стоицев и го поздравяй от мене!

[15 ноември 1959 г., Огняново] За мен не се безпокой, аз трябва да бъда тук, това е потребно. След всичко, което направиха на Братството, тъй трябва да бъде. Това са процеси естествени. Те трябва да се завършат. Нашият живот е включен в един по-голям живот, подчинен е на неговите изисквания и закони. Всяко положение на личния ни живот намира своето разрешение в големия живот. Затова не се безпокой за нас. Братството е жив организъм, в който ние сме клетки. Животът на Учителя тече в него, и ние трябва да го опазим чист и свят, както ни го е предал. Има една опасност за Братството, която иде отвън. Има сили, които искат да го използват за свои цели. Учениците трябва да бъдат бдителни, внимателни, будни! Сега е време за работа. Мислете върху всичко, върху всяко предложение, което дойде отвън! Турете го в душата си, задръжте го дълго, опитайте го със сърцето и ума си, прекарайте го през огъня на Любовта, и вижте какво ще остане от него. Учителят не ни е оставил без светлина.

Най-голямата опасност, когато една идея вземе външен израз, добие форма е, че чужди сили ще се опитат да я обсебят, да я използват за свои цели. Такова нещо не трябва да се допусне в Братството! Трябва да бъдем внимателни. Спокойно посрещайте всичко, с упование и вяра, гледайте без страх. Ние сме служители и Делото на което служим е свято. Войнството на Бялото Братство е велико и мощно. То разрешава всички въпроси. То иде да повдигне човека. Учителят ни призова в челния отред. Да благодарим за това, че Господ ни е призовал да Му послужим. Това са най-хубавите дни от живота ни, защото Той е с нас. Поддържай връзка с приятелите. Дух крепък,

вяра жива, сърце топло, ум светъл. Грее ли Слънцето, бликат ли изворите, вее ли вятъра, растат ли тревите, всичко е за добро.

Поздрав на всички братя и сестри, верните и истинните! Това е пътя на учениците. Учителят ни предупреди за всичко. Поздрав и на тебе обични брат Боян!

[Ноември, 1959 г., Огняново] Един Божествен пратеник чрез мъченичеството си влиза в душите на човеците, повдига ги и ги спасява, и своите мъчители повдига. Такава е великата милост Божия. За всички има спасение. Комунистите ни гонят нас, които се наричаме техни братя, обзели духа на отрицанието, дребният изкусител и враг на човечеството. Няма по-голямо нещастие за тях от това.

Срещата с Жорж, моя обичен приятел.

Доведоха го напоследък в моята килия Буров. Буров, типа е същия – нос, очите, гласа, движението, същата деликатна конструкция на телото. Изтънчен и изискан в обхода и маниери. Същото достойнство, същата несръчност и непохватност и амбицията пък, че е сръчен и всичко може да направи. Непрактичен, а си мисли, че е практичен. Наблюдавам го и си мисля: какво дублиране на типове има в природата! Подобие е пълно във всяко отношение – и външно и вътрешно, и във вкуса и в начина на размишлението. Не еднаквост, а подобие. Творческата искра е същата. Милия Жорж! И тук се срещнахме с него, и прекарахме заедно известно време. Привърза се към мен, търсеше и най-малкия случай да ми направи услуга. Удивителни неща се срещат в живота. Поддържай връзката си с Учителя, за да тече Неговия Живот в тебе. Той носи благословение за всички. Нека свещения живот да бъде скрит, а обикновения явен.

Обична моя Мария, Ако и да съм отдалечен, ние пак живеем нашия общ, единен, пълен живот. Учителят е с нас и всички приятели. Това е нашата сила. Тук са учениците на Божествената Школа. Всичко, което ни е говорил Учителя, пазим. Как би искал Той да постъпваме, да мислим, да говорим, да работим?

Най-важна е връзката с Учителя, после Божия Дух ще те научи какво да правиш. Търпение, вяра, упование. Животът има много области, много сфери на дейтелност. Колкото повече човек обхваща, в колкото повече прониква, толкова по-богат и пълен е живота му. Има висши области на живота, има и нисши области. Където желае да живее човек, там ще живее. Някой се занимава с ядене, пиене, забавление – до тук е стигнал. Други проникнал в областта на знанието и изкуството, трети отива в повисоки области, достига висшите сфери на живота, където той се изявява в съвършени форми, в красота, сила, творчество. А мистика достига най-високите области на живота. Където и да си, всеки да почувства нещо необикновено. Тук работи ученик на Божествената Школа. Учените изучават цигулката на цигуларя, не са чули още неговото свирене. Само мистика слуша цигуларя като свири. Кое е по-важно – цигулката или цигуларя? Вечният живот е реалността. Смъртта е привидна, илюзорна. И това е важно, при всички условия да опазиш живота на Учителя, който е в тебе.

„Ще ви изпратя Утешителя – Дух Свети“. Душите, които Любовта обединява, образуват веригата на Любовта. Тя работи в този и в онзи свят, тя работи през Вечността. „Глава на Твоето Слово е Истината.“ Царството Божие е живот вечен. Като Го намериш, ще имаш мир, радост, щастие. В Царството Божие може да живееш при всякакви външни условия, каквито

и да бъдат те. Всичко, каквото душата ти желае, ще намериш в Царството Божие. Там са твоите приятели, братя. Там е твоята възлюблена, там е Учителя, там са всички условия, там е свободата – Живот вечен!

И това е важно, пази живота на Царството Божие. Школата на Учителя е път към Царството Божие. Царството Божие не е навсякъде. И някога то е навсякъде и всякога. Христос казва: „Ето Царството Божие вътре във вас е.“ Бог е нашия път, Бог е нашия живот, Бог е нашата свобода. Вярата и знанието принадлежат на сърцето. Науката и знанието принадлежат на ума. С околната среда поддържам най-малката необходима връзка. Целият ми живот е устремен към онзи хубав свят, за който Учителят ни е говорил.

Обична моя Мария, хубавите ми часове са, когато мисля за тебе, за нашия живот с Учителя, за нашия братски живот и за хубавия наш свят в който живеем сега, и всякога ще живеем. Живее онзи, който живее с Бога. Той има живота, времето и пространството. Христос казва: „Аз трябва да върша Делата Божии!“ Аз трябва да живея живота, който Учителят ми даде. В живота има пролет - растете и цъфтене. Лято – връзване на плод, есен – узряване на плода и зима – почивка. Сега е зима. На Земята всички явления минават през тези процеси. Космичните лъчи влияят върху органическия свят, още повече върху психическия. Съвременната наука ги нарича космични лъчи. Древните ги наричаха планетни влияния. И в тази епоха Ирод се опита да погуби детето, но Йосиф чу гласа на ангела: „Вземи детето и майка му и бягай в Египет.“ Ирод не успя да хване детето. Това е велик закон. Сега очакваме да чуем думите: „От Египет повиках сина си.“ А сега ни остава живота на Царството Божие, т.е. – всичко. Към Него никой не може да ни тури преграда.

[1960 г., Огняново] **Онези, които гонеха Братството в миналото, и тези, които го гонят днес, са едни и същи.** В миналото гонението беше в името на църквата, на вярата. Сега – **в името на безверието. Костюмите само се менят, а силите са същите.** Когато влезеш тука, **времето спира да тече за тебе.** Когато излезеш, пак ще почне да тече. Тъй че колкото и да си седял тук, то е само един миг. Светлината е израз на Божествения живот. За нея знаем още твърде малко. За настоящето благодари, за бъдещето не се безпокой. Уповавай на Господа! Твоята благодарност и твоята мисъл да проникват храната, която приемаш. Твоята благодарност и твоята мисъл да проникват въздуха, който дишаш и водата, която пиеш. Слънцето на живота ще просветли всички. Когато изгрява, Слънцето казва: „Светлина на всички!“ Божественият живот е свят. Тежко на онзи, който се опита да Го обсеби! Божественият живот прониква и изпълня всичко. „Сине мой, дай ми сърцето си.“ Т. е. отвори сърцето си за Божествения живот. Какво значи Божията Любов? Да обичаш тъй, както Бог обича. Не преписвай на себе си заслугите за доброто, което си направил. Христос казва: „Делата Той прави.“ Бог се изявява чрез когото иска. Неговата Любов ни храни, сгрива чрез сърцата на онези, които ни обичат. Неговата обич грее в очите им, гори в сърцата им. Ръката, която подкрепя и помага, е Божията ръка. Христос казва на Пилата: „Не би имал ти никаква власт, ако да не беше ти дадена отгоре!“ Всичко хубаво и добро иде от Бога. Бога срещаме всеки ден. Неговият благ Дух ни ръководи и крепи. За Делото е по-добре аз да бъда тука. Благодаря за това.

Добрите мисли и добрите чувства са Божия Сила. Живот, живот има навсякъде във Всемира. Той прониква пространството, изпълня сърцата ни. Слънцата и планетите, формите на Божествения живот са неизброими. Това

е пътя към съвършенството, да се върне човек към живота на Цялото. Животът има неизброими прояви, форми и състояния. Органическият живот е само една от тези прояви. Животът изпълнява Всемира. Където има материя, има и живот. Пространството подразбира живот, и времето е време поради живота. Бъдете спокойни и силни! Учителят е с нас, Бялото Братство е с нас, цялото Небе е с нас. Вярата е въпрос на виждане, виждане на сърцето. Във всяко явление има една Божествена искрица. Тя е почти невидима, неосезаема, но тя е съществената. Тя е неговата същина, в нея пулсира творческата воля на Битието. Ако Нея можеш да доловиш, ти си разбрал живота.

Старите монголски завоеватели чрез Партията искат да завладеят света. Нема да бъде това. И тук като си, да бъдеш в Царството Божие. Царството Божие е навсякъде. Важно е да живееш в Него. Мисълта всякога стига онзи за когото е предназначена, и чувството намира онзи за когото е изпратено. Божиите блага никога не се губят. Има работа за временния живот на човека. Има работа за Вечния живот на човека. В Школата на Учителя се работи за Вечния Живот. Божествената същина на човека е извън времето и пространството, т.е. човек е навсякъде и всякога. Христос казва: „Преди да беше Аврам, аз бях.“

[28 август, денят на любящото сърце.] **Обична моя Мария,** Господ да те благослови, ангел мой прекрасен! Мислите се предават, и чувствата достигат своята цел. Но тук важи закона: Сходство и хармония. В техниката, при предаване и приемане на вълните, апаратите се нагласяват на еднаква вълна, а в Духовния живот това хармонизиране става чрез единния път, едната вяра, едната обич. Молитвата, размишлението и съзерцанието са методи за това. Те подготвят човека да приема и предава от един възвишен свят, да държи връзка със своите ближни, с тези, които го обичат. Павел казва: „Зидете се на дом духовен.“ Материалната проекция на човека е малка, ограничена от времето и пространството. Неговата Божествена същина, обаче, изпълнява Всемира. Чрез нея той е навсякъде и всякога. Природата е храм, бъдете свещеници и служители на Бога Живаго. Наистина, от тука трябваше да мина, за да добия опитността, че зидовете не затварят човека, нито решетките, нито оковите. Чудно и страшно съм устроен Господи!

Натрупването на блага и сили не спада към Божествените процеси. То създава условия за злото. Божественото оперира със силите и средствата, необходими в момента. В Него няма никакво натрупване. То не създава крепости, нито организации. Мисля си върху методите за работа на Бялото Братство. Божественият живот – това е същественото, това е важното при бъдещата ни работа. Господи, колко е хубав Твоят Мир, колко е хубаво това, което ни показваш от Твоя живот! А колко ли е хубаво онова, което остава невидимо за нас?

Човекът е един съвършен инструмент на природата. Той е свързан с нея до най-дълбоката си същина, и следователно всичко каквото става в нея или ще става, той може да го знае, стига този инструмент да бъде в изправност. Колкото е съвършен този инструмент, толкова е и деликатен. Той трябва да се пази. Един цар е хубаво облечен, показва великолепието и богатството си. Показва ли това, че и поданиците му са добре като него? Би трябвало да показва. Един режим също. Това, което показва, трябва да бъде благополучие на народа. Господи, щом Ти Си с мене, всичко мога да изпълня, и на всичко мога да издържа.

Утешител на скърбящите. Мисълта за Бога освобождава. Доброто говори за присъствието на Бога. Красотата и разумността също. Всяка истина и любов, и всяка правда показват, че Бог присъства. Колко обич е вложено в един плод! Господи на обичта, Боже на Любовта! Божественият живот е толкова мощен, че никакви ограничения не могат да Му се поставят. Той ще наложи своите форми и закони. Следователно, не се опасявайте в нищо. Ограниченията са временни. Имайте вяра и упование.

Мисля върху методите Му за работа. На комунистите казвам: Ние не сме против строя, който искате да турите, и с нищо не ви противодействаме. Но вие ни гоните заради вярата ни. У вас няма търпимост и свобода. Което говорите е хубаво, но не го изпълнявате.

Разговорите на Ел Шадаи

Пътищата на Словото. Разговорите на Изгрева. Изгревите на Слънцето. Бог е благ и милостив, тъй Го опитваме ние всеки ден. Човешките пороци виреят еднакво добре и в социалистическия и в капиталистическия порядък. Строят не ги отстранява. Трябва работа върху човека, трябва път, трябва Школа – Школата на Учителя.

[4 октомври 1960 г., Пазарджик] **Обични брат Боян**, Има малки птички, полезни. Те чистят растенията от вредители, веселят с песните си, разхубавяват живота с присъствието си. Има скромнички растения. Те дават плодовете си, освежават въздуха, разхубавяват природата. Трябва ли да бъдат унищожавани? Братството прилича на тях. То оказва благотворно влияние върху всички. Защо трябва да бъде гонено то? Днес покварата е проникнала дълбоко в съвременното общество, морално разложение голямо. Спасението е в Учението на Учителя. Един държавник, трябва да разбира това. Защо трябва да се преследва Братството? Братството ще издържи на всички гонения, но това не е хубаво за онези, които ги вършат. Учениците на Божествената Школа, трябва да работят много. Да се молят, да мислят, да се подвизават, докато си създадат условия една душа да се обърне към Бога. За добрите условия, трябва да се работи. В тази работа има приемственост. Преди нас са работили, и ние влизаме в тяхната работа. Работата следователно на учениците е непреривна. Тя продължава при всички условия. Евангелие от Йоанна, 4 гл., 36, 37, 38 ст.

Обични брат Боян, вникни в 1 гл. от Евангелието на Йоана. Не преживяхме ли ние всичко това с Учителя като ученици? Това е живота на благия Божий Дух. Помисли само, живота на Братството, идеята за Братството, която ни вдъхновяваше в нашия път, опитите с комуните, които направихме като форма на братския живот.

Това беше предвестник на това, което иде за човечеството. Това беше първа проекция на плана на небето. Учителят и учениците бяха изразители на Божествените идеи, на Божествения живот. Опитите бяха направени по Божие повеление. Школата на Учителя е следущата стъпка към изпълнението на този Божествен план. Великият Разумен свят работи днес в света. Нашият път е пророчество. Той е път на човечеството. Тъй Невидимият свят трасира пътя. Трябва да имаме търпение и упование. Той винаги е с нас.

[4 октомври 1960 г., Пазарджик] **Обична моя Мария**, Аз всякога мисля за тебе. На житното зрънце беше добре на нивата в житния клас с другите зрънца. Но може ли то да остане там завинаги? Дойде време и

то напусна нивата, житния клас, Слънцето. Дойде друго време – за друга работа. Условието се менят. С това Бог ни учи, че те не са най-същественото. Те са дадени, за да се придобие нещо. То е важното - Божествената мисия, която всеки има да изпълни, всяко същество.

Обична моя Мария, нашия дом е дом Господен. Там ще се намерим един ден всички. Какви прекрасни неща, какво прекрасно нещо е срещата на душите! Любовта е, която ръководи тези срещи. Бог е, Който запалва огъня на огнището. Той го поддържа чрез Своя Дух. Гори ли огъня, Бог присъства в този дом. За всичко благодарете и служете. „А Мария взема литър драгоценно миро нар и помаза нозете Исусови, и отри ги с косите си, и изпълни се дома с благоуханието на мирото.“ Прекрасен образ, прекрасна постъпка. Йоан, 12 глава. Живот на благия Божий Дух. Имай вяра и упование, всичко ще се устрои добре. Господ пак ще ни даде време, т.е. живот.

[4 октомври 1960 г.] Тук опитвам силата на Учителя, Силата Божия. Пророкът дава път на Божията мисъл, т.е. върши своята работа в света. Тези, които проповядват днес свободата, не вярват в нея, защото с делата си я отричат. Тъй както в миналото онези, които проповядваха Бога, не вярваха в Него, понеже с делата си Го отричаха. В Неговото Име вършеха всички престъпления. Бог е Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел. Който върши това, има вяра в Бога. Който върши противното, няма вяра. Това е вярата. Тя е живот на Божия Дух. Христос изгони бесовете от човека, изцели болния, отвори очите на слепия. Христос възкреси Лазара. Това Христос прави и днес, това, което е станало някога, става непреривно. Христос като дойде, всичко това става в човека.

Всички блага идат от живота на Царството Божие. Красотата, Разумността, Доброто, Истината са живот на Царството Божие. Където и да ги срещнеш, те принадлежат на Него. Да живееш в Царството Божие, зависи от тебе, човека. Бога най-добре, най-пълно можем да познаем в себе си. „Въдвори Царството Си в нашите души!“

Има състояния на Царството Божие. Човек трябва да ги познава. Царството Божие е живот, който изпитваме в себе си и в нашите близки. Царството Божие е живот, който можем да срещнем навсякъде в неизмеримата Вселена, във всички светове. „Благовестувайте Царството Божие!“

Някои мисли идат от неизмеримото пространство, от видимите и невидимите светове, както космичните лъчи. Ние не знаем откъде идат, какви същества са ги създали. Ние ги приемаме, но трябва да ги изследваме. Важно е човек да възприема Божията мисъл и да я предава. Човек не се е научил още да гледа в себе си. Много неща би могъл да види той. Като гледа в себе си, човек може да изучава космичния живот. Джек Лондон е представител на крайния индивидуализъм. Героите му са силни, горди, самоуверени. Той проповядва силната личност. Съветските хора копират героите му. Те вървят по неговия път – пътя на свръхчовеците. Как завършва той? Тъй завършва и Джек Лондон. Всъщност той не беше силен човек, но той създаде героите си като антипод на себе си. „Храни душите ни с небесния Си хляб.“

Всеки ден срещаме Царството Божие. Това е наш живот – сега и всякога. Бялото облаче в небето, огряно от Слънцето е поздрав от Царството Божие. Животът е, който осветява формите. Когато Той присъства, те са обкръжени с ореол. Оттегли ли се живота, постепенно и неговото

влияние изчезва и формите губят значението си. Великото в живота е Царството Божие. Всичко хубаво принадлежи на Него. Чистият въздух, извора, узрелия плод, житното зърно, първия лъч на изгряващото Слънце, милувката на майката, ръката на бащата, погледа на приятеля, топлотата на любящото сърце. Всичко най-хубаво иде от Царството Божие. „Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда!“ Народът е маса, материал. Необходими са добри ръце, за да изваят нещо хубаво от него. Дух трябва, който да го ръководи. Какъвто е Духа, това става от народа. Добрите мисли и чувства са здравословни, лошите рушат организъма.

Много цветя представляват стилизация на Слънцето, имат лъчисто устройство. Някои плодове също имат образа на Слънцето. Слънцето е главния фактор при създаване на органическите форми. Много растения представляват образ на силите на Слънцето. Те са като разложен акорд. В миналото лъжеха в името на Бога, сега - в името на народа. То е все едно.

В Бялото Братство всичко се прощава, само не се прощава лъжата. Духът прониква всичко. Той дава условията, Той създава живота, където си иска и както си иска. Той е, Който поддържа живота. Духът е Любовта, Мъдростта, Истината. Мирът е достояние на Синовете Божий. Птичките пеят, за да стават хората по-добри. Цветята цъфтят, за да стават хората по-добри, изворите текат и Слънцето грее, за да стават хората по-добри. В другата ложа страха е основния закон. Той сковава душите, подчинява човека, прави го роб. Видях, силен е онзи, който уповава на Бога, т.е. опира се на една добродетел. Има идеал, има път. Няма ли това, като дойде натиск, става на каша.

Тук се запознах с голямото време, което наричат Вечност. Оцених и малкото време. Значи, зная за какво е дадено и какво е неговото предназначение. Учителят говори за лъчите на живота. Настава епохата на светлината. Хубавата мисъл е лъч, доброто чувство е лъч. Лъчите на живота носят здраве. Те укрепват, оказват благотворно влияние на всичко. Цветенцето свободно дава своя аромат. Добрите мисли и чувства са уханието на човека. Малкото цветенце изпраща лъчи в пространството. Какво ли е тяхното предназначение? От какъв източник идат те? Един ден човек ще изучава тези радиации.

Всяко живо същество изпраща лъчи. Какво значение имат те за нашата мисъл, за нашите чувства, за нашето здраве? Каква храна за живота са те? Колкото и да се произвежда, с каквито и свършени машини, все ще се намери кой да поглъща произведеното. Когато възниква една обществена сила, все ще се намери кой да разпорежда с нея. Добре е, ако е съвестен и добър. Онези, които бяха онеправдани, гонени в миналото, сега сами те с охота гонят и онеправдават другите. Те не знаят, че от тях се изисква правда. Тежко на онзи, който отхвърля правдата и погазва Истината.

Хората с греховете си създават силата, която един ден ще ги разруши. Тъй са загивали много цивилизации. Стар свят, значи грешен свят, осъден свят. Той сам себе си е осъдил. Божественият живот е здраве, сила, светлина, свобода, чистота. На всичко, което става в света, гледай с разбиране, спокойно. Господ приготвя условията за делото Си. Човек е център на мощни радиации – здравословни или болезнени, човекът видимия и невидимия.

„Не споменавайте Името Божие напразно!“ - Мойсеевата заповед. Това значи: думите и делата ви да бъдат едно. Неумолима сила е моралния закон. Който го пренебрегва, ще загуби всичко.

„Не огорчавайте Духа с Който сте запечатани.“ Духът изисква Чистота, Правда, Истина. Лошите думи, лошите постъпки огорчават Духа, и Той се оттегля. Светът в който живеем уж обширното наше Царство, което обичаме, то е дреха на нашата душа – „Душа обширна като Вселената.“ Формите са създадени заради нещо. То е същественото, а не те. То оправдава тяхното съществуване. Формите са временни, те са важни докато служат. Свършат ли работата си, те са ненужни повече. Не се смущавайте за съдбата на формите. Духът е вечен. В комунистическото общество няма правосъдие. Може ли да се създаде ново общество, щом няма Правда?

Бялото Братство работи за тържеството на Правдата. Следователно, работата ни продължава. Онези, които в миналото проповядваха Бога с лъжа, днес Го отричат, пак с лъжа. Йоан, 8 гл., 44 ст.: „Щом ти човека съществуваш, и Бог съществува.“ Ти си безкрайно малка проекция на Бога – една росна капка от великата вода. Кандилцето свети, защото Слънцето грее. И малката свещица гори, защото Слънцето грее. Ти, като свидетел Божий стоиш сред затворниците, облякъл затворнишката дреха, за да споделиш с тях страданията и мъката им. Мисълта на ученика е като свещения огън, който гори спокойно и светло. Над човешките закони, над наказанията, над ограниченията и мъките ученика води своя живот, ... своя идеал, както той разбира. Ний проповядваме Бога – Единния, Вечния, Безграничния. Духът създава формите, за да си послужи с тях. Толкова имат значение те. Той ги създава, Той ги разрушава.

Робството ще се възражда във все нови и нови форми. Докога? Докато човек придобие истинската свобода. Не паметници трябва да се издигат, а Живото Слово Божие трябва да се проповядва на хората. Затова трябва да се работи днес. Човек много пъти е загубвал формата, която е имал, и е обичал и страдал от това, докато дойде до душата, която никога не може да се загуби. Едно е нужно – примирение и работа, работа, работа. Онези на които е дадена власт над човека, тяхната власт се простира до смъртта. Отвъд смъртта те нямат власт. Следователно, те имат власт само над една малка отсечка от живота, защото животът е отвъд смъртта. Смъртта – човек трябва да е готов да прекрати този праг с вяра и упование в Бога.

Ние има тепърва да покажем хубавия живот, на който Учителят ни е научил. Това е задача на учениците – работа, която Учителят ни е оставил. Мировата революция е прелюдия към Третата Световна война, от която човечеството може да загине.

Хората не могат да живеят без кумири, и ще се кланят на идоли, докато намерят Живият Бог. Натрупването на материални блага още не е сила. Красотата иде от Великия Божествен свят, едно хубаво същество, едно красиво цвете, едно хубаво явление. Това е изгрева на красотата. Вярата е силата, която обединява човека с Бога. Красотата на човешката душа се разцфтява, когато човек се обърне към Бога. Не от властта на капитала, а от властта на греха трябва да бъде освободен човек. Защото, ако човечеството може да бъде освободено от властта на капитала, а греха остане, властта на капитала ще се възроди наново в още по-тежки форми. Положението нема да се подобри. Какъв е тогава пътя на освобождението? Който тласка човека по пътя на греха, тласка го под робството. Грехът е незначитане на моралния закон.

Живот без Бога, значи живот без моралния закон. То значи – правото е на силния. Закон на джунглите е това. Пренебрегне ли човек моралния закон, идейната борба се изражда. Лъжата всичко разваля, затова в Бялото Братство всичко може да се прости, само лъжата не се прощава. В този,

когато обичаш, ти трябва да търсиш Небесния живот, за който носиш спомен в душата си. Ти може да го намериш в него. Бог може да ти се изяви чрез един човек. Ние сме живот на Благия Божия Дух, радостната сила Божия с която Той твори. Има неща, които трябва да станат неизбежно. Христос казва: „Чашата, която Отец ми дава да я не пия ли?“ По този път трябва да се мине. „Да дойде Твоето Царство на Земята, както е горе на Небето!“ Тялото и душата да бъдат едно, да няма раздвоение. Щом живеем на Земята, тело трябва да има, за да се прояви душата и Духа. Духът трябва да съответства на тях. Братството трябва да има материална основа, организация, форма, но тя трябва да отговаря на идеите, да бъде облекло на тях. Не организацията да погълне идеите, а идеите да се извяват чрез нея. В затвора съм с Братството заедно. Не е въпрос аз да излеза, а да се даде свобода и простор и право на Братството. Днес издигат в култ народа, но Бог в човечеството, това е най-красивото, най-възвишеното, най-доброто, правдивото, истината. Това е Бог в народа, Бог в човечеството.

В египетската митология се казва, че Хорос е убил Осирис. Разкъсал телото му и го разхвърлил по всички посоки. Това е Божествения човек. Той е разпръснат по света сред всички народи. Хората са части на Божествения човек. И днес срещаме тук и там частите на Божествения човек – проблясъкът на Божествения живот в този или онзи човек. Трябва да се съберат всичките, през всички времена, от всички народи, за да се яви цялостния човек.

Страданията, които хората са си причинявали, идат все от това, че те са отхвърлили моралния закон. Моралният закон задължава да се зачитат правата на всяко същество. Нашите братя ние познаваме, където и да ги срещнем по Земята, сред които и народи, през всички времена и епохи. Те са наситени на Истината, борци за Правдата, герои, мъченици, светии и Учители. Сърцата, всички сърца, които любят Бога, са едно сърце. Който живее в Любовта, живее в тези, които обича и които го обичат.

Социализмът е кармата на човечеството. Сега се разрешава вековната карма на човечеството, т.е. хората плащат за всички престъпления, които са вършили. Ликвидация на века нарича Учителя тази епоха. Ние сме не само братя, но и приятели. Един живот, един идеал, един път, една мисъл. Потомците на Каина живеят днес във всички народи. Те всякога са готови насилва да те убият. И в затвора като е, ученика е свободен. Той спокойно размишлява върху живота. Братя и приятели, това са най-хубавите отношения. Нашата борба е голяма, тя обхваща борбата за Правда, за Свобода, за Истина, за Добро и Милост. Това е велика работа за повдигане и освобождаване на човечеството. Всички, които участват в това велико дело са наши братя. Те са страдали и са се жертвали, били са гонени през всички времена, гонени са и днес. Издържай и работи със светла вяра. Законът на който служим гласи: „Любете враговете си.“ То ще рече: Разбирайте значението на враговете си. Изкусителя: „И като Го постави на покрива на храма, каза Му: „Ако си Син Божий, хвърли се долу! Хвърли се от покрива насам.“ Т.е. напусни светлата вяра в Бога, хвърли се върху камъните долу. Това е съблазната на материализма днес. Комунистите бяха призвани да бъдат работници на Божието Дело, но когато дойде Изкусителят, те приеха даровете му, станаха противници на Божието Дело, престъпиха, предадоха Делото. Любовта е, която отваря вратите на Царството Божие!

Ние тъй сме се вживяли в планините, че това е наш живот, наш свят. В него живеем, мислим и творим. Един живот, Божия живот, нашия живот.

Хубави срещи, хубави хора срещнах и тук в затвора. Това е Бог в затвора, това е народа. Като съм ангажиран в творческа работа, не се чувствам тъй силно като затворник. Днес хората пак спорят дали Христос е живял, или не. Христос е човека, Който казва: „Дойдох да изпълня Волята на Отца Моего, Който ме е проводил!“ Следователно, Христос живее и днеска. Христос е мисъл, Христос е Любов, Христос е човека – Син Божий. „Аз и Отец Ми – едно сме.“ Христос днес, това са хиляди хора по цялата земя. Ако не са сенките, човек няма да вижда нищо. Ако не е злото, човек няма да мисли, няма да расте, няма да се развива. Злото е необходимо противодействие, за да се прояви живота, необходимо съпротивление, за да създаде Твореца една хубава форма. Сенките трябва да бъдат с мярка. Ако те преобладават, ако се съгъстват, пак нищо няма да се вижда – само мрак. Трябва да има сенки и полусенки, светлина колкото е потребно. Животът не е заради сенките, живота е, за да се яви светлината.

Разумният човек има хиляди начини да се съпротивлява на насилието и неправдата. Какво нещо е да живееш в скръбта и в радостите на всички хора, в скърбите и радостите на всички същества? Разширение на живота. Преградите се отдръпват, преградите падат. /Исаия, 41 гл., 1-10 ст./ Пророчеството за Учителя: „Страданията ви днес подготвят условията за бъдещия ни живот. Страданията ви ще се превърнат в празник.“

[18.X.1960 г., Пазарджик] **Обична моя Мария**, Колко е чисто и светло есенното небе! Мир ти мой прекрасен! Езерата са живи в душите ни. Планините и изворите ни очакват. Сега те сияят, огрени от Слънцето, пълни с живот - образ и символ на нашия свят. Ех, тука много малко нещо отменя тука, душата ми, ума и сърцето ми са в нашето Царство. Там винаги сме заедно. Пътят на душите ни е един. Учителят казва: „Аз живея и вие ще живеете.“ Йоан, 14 гл., 19 ст. „Колко е хубав Божият Мир!“

Обични брат Боян, мисля си върху думите, които Учителят ни каза при последната ни експедиция, екскурзия на Витоша: „България – пълен неутралитет!“ Днес светът е разделен на два лагера. Нито едните, нито другите пазят Божия закон. Ние сме ученици, ние поддържаме Божествения ред и порядък. Ние сме за него. Ние не сме безучастни зрители на това, което става в света. Ние сме работници и борци за Царството Божие. Ученикът се моли тъй: „Господи, да се изпълни Твоя Божествен план за Делото Ти, и ние да бъдем Твои работници всякога.“ Поздрави Петър Камбуров! Инициативата, която е вземал е хубава. Трябва да се говори на хората, и да разберат, че нема защо да гонят Братството. Те трябва да вземат правилно отношение към Него, да бъдат справедливи. Това ще бъде за тях добре. Петър може би е вече пенсиониран. Той има обет. Предай му от мое име това: да посещава приятелите, да поддържа духа им, да поддържа връзката без много шум, но и без никакъв страх. Основанието, което Учителят положи в този народ трябва да расте и укрепва. Това е Неговата воля.

Влад също да посещава приятелите. Като отиват, торбите им да бъдат пълни. Работа се иска от всички, повече вътрешна, но и външна. Колкото и малки да са възможностите за братския живот сега, трябва да ги използваме.

Учителят ни остави живот и знание. Връзката с Него да бъде жива. Каквото правим, да бъде изпълнено с Неговия Дух. Една хубава работа възпитава и този, който я върши и този, който се ползва от нея. Който обича Истината, не е безверник, който върши доброто не е безверник, който служи

на Правдата не е атеист, който носи една Божествена Идея има вяра. Каквото и да се нарича, това са хора на Братството, където и да се намират. Вътрешната сила е, която ги свързва и обединява. Има ли тази връзка, могат да възникват и общества и организации, но те са само дрехи, огнищата на живота. Огънят е важен. Днес човечеството е жертва, днес човечеството е застрашено от голяма опасност. Атомната бомба е само последица от нея. Цинизма, хулиганщината, разпуснатостта на младите, жестокосърдечие, омразата, неправдата, насилието са признак, че човечеството е нападнато от низши духове. Те искат да обсебят човека, да използват силите му, да ограбят богатството му, да спънат развитието му. Като използват силите, които са ограбени от самия него, те го поробват.

Бялото Братство се моли за човека да го освободи. То създава духовните движения, внася новите идеи, посочва пътя, учи човека. Всъщност това е борбата, която се води в света. Напрежението е голямо, опасността е голяма! Учениците на Учителя работят. Вяра, молитва, мисъл, живот, воля. Божествените добродетели са силите на душата. Мисълта на Учителя прониква в света и го преобразява. Учениците са посредници между Учителя и света. „И като разчупваше хлябовете, даваше на учениците Си, а те на народа.“ /Иоан, 6 гл., 11 ст./

Псалом 91-ви е разговор. Говори Учителя, говори ученика, говори Господ. Ние сме Братство вечно, безгранично, свободно. Можем да създаваме форми, организации, но те не са съществени, те са само дрехите. Да расте любовта в сърцата ни и в сърцата на хората. Ние сме толкова, колкото трябва да бъдем в света – нито повече, нито по-малко. Радвайте се, че сте служители на Духа.

Светът е разделен на два враждебни лагера, но и в двата неразбирането на Божия закон е едно и също. Ние поддържаме Божествения ред и порядък. Думите на Учителя при последната ни екскурзия на Витоша: „България пълен неутралитет!“ – Означава „С Бога.“ Ние следваме завета Му, не сме безучастни, не сме работници за Божествения ред и порядък. Ученикът се моли тъй: „Да се изпълни Твоя Божествен план за Делото Ти и ние да бъдем Твои работници всякога.“ Посвещение, значи да посветим живота си, силите, способностите си, всичко каквото имаме на Господа. Ти си пратен да служиш. Тогава иде Мира.

[7 октомври 1960 г.] Съвременните материалисти насмешливо казват, че човек след като е проникнал в пространството, в Мировото пространство, никъде не е намерил Бога. Детински представи! Ако е за пространството, нали в Мировото пространство пътуваме със Земята и Слънцето! Ние се движим в неизмеримите небесни простори и Божията сила е, която ни движи, и Неговата Разумност е, която ни пази и упътва. Бог храни ума и сърцето ни. Него познаваме като живот. Как искате да Го срещнете в пространството другояче? Бог ни се изявява в пълнота, хората не Го виждат поради слепотата си. Един ден ще отвори очите им. Човек се приближава към Бога с любовта, с интелигентността Си. Колкото са по-големи, толкова по-близо е човек до Бога. Гледай небето, винаги гледай небето! Хората на Бялото Братство се познават по делата си, по мисълта си, по истината, по светлината, която носят. Една Истина, Истината е свята. Свят е Господ. Работата в Неговото Име е свещена! Да се съпротивляваш е изкуство, да воюваш, да намериш време и място да вършиш работата си при всички условия. Гледай небето с Мир и благодарност. Винаги мислете за Него! За Него живеем, за Него работим, за Него работим с благодарност.

Злото върви с властта. „Защото е Твое Царството, и Силата и Славата!“ Има само едно Царство, една Сила, една Воля! Малкото облаче плува в небето. То отива да изпълни Волята Божия! Бог е, Който ни изпраща всички блага. Където и да се създаде център на власт, сила и богатство, в името на каквото и да се създаде, неизменно идва властолюбието, алчността, користта, лъжата. Заграбват всичко и всичко развалят. Бялото Братство не създава такива центрове, нито Царството Божие. Ето Царството Божие вътре в нас е, Бог, Който ни носи на крилете Си в Мировото пространство. Да живее Истината в душите ни. Щом се проповядва омраза, ще има недоверие, въоръжаване, войни. Трябва да се проповядва Любовта и Братството, да се работи за тях и Мира ще дойде.

Бог ни Се изявява чрез малкото облаче и ни говори чрез него, понеже то влиза в Неговия велик и разумен ред и порядък и върши Неговата воля. Делата трябва да предшестват думите. Тогава думите имат сила. Учителят дойде и говори на българите. Те го посрещнаха с насмешка. Дойде другото учение. То се налага със сила. Дали ще поумнеят българите? За всички страдания благодари! Има безброй форми в органическия мир, хиляди багри. Това е език на Разумния свят. Пеперудката гълъбова опашка обикаля цъфналите цветенца, цъфналите петунии. Какво хубаво движение има тя, какъв трепет, каква лекота, каква красота! Цветята я очакват. Има отношение между нея и цветенцето. Чудни връзки съществуват в живота! Всеки миг, който преживяваме с Господа остава за вечни времена в душите ни. Това е богатството на душата. Ние бяхме с Господа, видяхме Славата, ядохме от хляба. Където Бог присъства, там е Братството. Всъщност свободен е онзи, който живее в Царството Божие, той има свободата. През всички векове Божественото Учение сияе като Слънцето и дава сила и живот за човека. Човешките заблуждения са като сенките. Те се явяват и изгубват. Това е същественото – човека. „Ето човека!“ Хората изтъкват на преден план себе си, народа, религията, расата. Те обичат себе си повече от Истината. В Царството Божие живеят в Любов и Свобода, говорят за разоръжаване. Добре, премахнаха ли се причините, които предизвикват въоръжаването? Божията Любов гори в житното зрънце. Святите Истини на вярата не са в противоречие със Святите Истини на знанието. Те са едно. Мъдростта е виждане. Където и да погледнем, чудеса ни заобикалят. Чудото на семейния мир, чудото на живота, който става плод, чудото на житното зърно, в което са скрити сто житни зрънца, чудото на светлината, която всички храни, чудото на водната капка, която напоява земята. Във вашите очи това са обикновени неща, но това е пак слепотата ви. Хората не виждат. Земята е космичен кораб, направляван от Бога. На него живеят милиарди същества. И какви условия са промислени за всички тях! Това е чудо! А човешките постижения са като играчките на децата.

[1 ноември 1960 г., Пазарджик] Онези, които гонят Братството, не го познават. И тук като сме, ние работим за Братството. От обикновената работа, която човек върши на Земята, Господ вижда как ще върши той работата, която един ден Той ще му възложи. Затова и обикновената работа е важна. „Зидете се на Дом духовен.“ Както клетките в организма се събират и образуват органи и системи, тъй и човешките души са свързани с дълбоки вътрешни връзки и извършват обща работа, ако и отвън да не се познават. Един живот тече в тях, една мисъл. Това са всъщност братята. Ние живеем в онези, които ни обичат, и които обичаме. В тяхното сърце, ум и души живота не е затворен само във формите. Има един живот,

една сила, една душа, един Дух, една Любов към Господа. „Аз в тях и ти в мене Отче, да бъдем едно!“ Животът, който Бог ни е подарил е свят. В пътя на страданието най-подхожда мълчанието. Това е Голгота, път към възкресението. „Иди при братята ми и им кажи: възлизам при Отца Моего и Отца вашето, при Бога Моего и Бога вашето!“ Това е пътя на всеки човек, на всяка човешка душа. Тя може да каже същите думи, които Христос каза. Законите, наследствеността най-добре могат да се изучават при цветята – теменугите, карамфилите, петуниите. Признаците, които се предават от един на други индивид се виждат ясно по света. Може да се проследят къде се явява, как настъпва или се оттегля. Наследствеността е взаимно проникване на индивида до пълно слизване, преминава през безброй много комбинации. Това са опити на природата, една област, която човек много малко познава. Известни качества се изявяват навън, други остават скрити вътре. Какви велики художници работят върху цветята! Тази лицемерна власт, която наричат политическа показва, че онези, които я имат, са платили за нея цената на Изкусителя от когото са я получили. Т. е. поклонили му са се, приели са да му служат. Затова всички те тъй много си приличат, независимо от това в кои времена са живели, какви имена са носили. Всяко безумие ще завърши с катастрофа. Божественият живот се проявява и във временния живот. Явява се и се оттегля. Това са свещени моменти на Единния, Вечния живот. Божият Дух – в Него е Мира, красотата и силата. Да пребъдваш в Него, значи да имаш живот вечен, живот на благия Божия Дух.

Мирът придружава Божествения живот. „Мир ви оставям, Моят мир ви давам!“ Казва Христос. Организация и дисциплина – кой не си е служил с тях? Това са стари неща, стари заблуждения. Още при самото им създаване е създадено противоречието. От него рано или късно ще се разпаднат. Божественият живот е хармония, единство, свобода. Човешките построения, колкото и да са остроумни, те са временни. Безумието на войната и до днес не е напуснало човека. За какво не е воювал човек? За интереси, за това, че принадлежи на различни племена, народи, раси, религии, класи. Все ще намери за какво да воюва. Това е животинското естество в човека. Не война, а творчество трябва да се проповядва. Към творческа работа, трябва да премине човек. Синовете Божий работят заедно с Твореца. „Отец ми работи и Аз работя!“ Казва Христос. Когато човек изгуби това, което е имал, то му става неизказано мило. То е обкръжено с ореол на святост. Божият Мир е прекрасен, вечен. Работата на ученика е най-важната. Работи съсредоточено, работи в мълчание, не допускай нищо да те разсейва. Работа за Святото дело на Учителя, работа с Любов. Посрещай всичко с мир. Човек се привързва към имуществото, към средата, към условията. Има ги и ги загубва, докато разбере, че нищо не му принадлежи, и се примири. Остава Божественото: ума, сърцето и волята. От всички видове мъчения на които човек може да бъде подложен: глад, студ, непосилна работа, всевъзможни измъчвания с уреди и други, най-тежко е може би измъчванието с човек. Има хора присъствието на които е по-мъчително от всичко. Божият присъствие превръща бедствието в благословение. Нашият път е вечен, закъде ще бързаш?

Понякога слабите наглед същества имат по-голяма съпротивителна сила. Те са по-издръжливи поради своята пасивност и примиримост. Силните индивиди с борба помежду си и със средата, те по-скоро се изтощават и взаимно се унищожават. Затова е казано: „Кротките ще наследят Земята.“ Няма да остане сила, създадено от човеците, която да не се съкруши. Има идеи, мисли и чувства редки. Те са като скъпоценните камъни, като редките

елементи, но те са крайно необходими за живота. Златото в кръвта е малко, но необходимо.

Има идеи, мисли и чувства редки. Те са като скъпоценните камъни, като редките елементи. Но те са крайно необходими за живота. Златото в кръвта е много малко, но е необходимо. Има и много по-редки елементи от него. Има идеи, мисли, чувства. Те идат от висок, далечен свят. От тях зависи всичко. Днес хората изучават науката да се отречат от всичко, което са считали свое. Силен урок! Но само тъй човек ще дойде до неизменното, вечното, същественото. Колкото и малко да сме, ние сме онази сила, която пази човечеството от разложение. Комунистите с неразбирането си ни преследват. Човешките организации имат малки органи, но от тях зависи здравето. Ако те пострадат, целият организъм носи последиците на това.

Пример из живота ни с Учителя, когато покани за концерт брат Руси – гърбавичкия, той да Го придружава.

Ние вярваме в силата на Доброто, в силата на Любовта. Те ще спасят човека. Времето, което ни е било дадено, ще се върне пак при нас след като извърви своята траектория. Ще се върне обогатено, защото то обхожда много светове, много същества с които ние сме свързани. Миналото ще стане бъдеще, бъдещето настояще и после пак минало. Има кръговрат на времето. Бог е устройвал живота ни досега, Той ще го устройва и напред. Неговата милост и благост е над нас. В комунистите са се проникнали същите сили на злото, от които човечеството страда открай време. Работата на Бялото Братство е непреривна, тя е вечна. Злото ще стане слуга на доброто. Божественото Учение е за онези, които любят Бога. Те изучават Неговите закони, Неговия ред и порядък, и ги пазят. Всеки ден опитваме Божиата милост и благост. Човек може да живее едновременно в много хора, да живее и сега и в миналото и в бъдещето, да бъде тук и навсякъде. Като работи, човек е творец. Трябва хубаво да работи, да създава хубави форми. Бог е създал красив свят! Цветя, птици, води, облаци, човеци, красота навсякъде.

Пример из живота ни с Учителя.

Неделчо реши да тури ред в складовете на книгите. Учителят не се възхищава от човешкия ред, в който е скрито недоверие, колкото и да е удобно и практично то.

Цветята разказват за хубавия свят, от който идат. Един възвишен живот, който само отчасти познаваме. Ние работим в името на Онзи, Когото любим. Заради Него работим. Работата ни трябва да бъде хубаво извършена. Ние сме като рицарите, подвизаваме се в името на Любовта. Ние сме велико Братство на любящите през всички времена, и сега и в бъдеще. И тук, и по цялата Земя.

Човек ще намери начин да се съпротивлява на всевъзможните ограничения и насилия, и ще запази свободата си при всички условия. Аз знам, че тук съм изпратен от моя Учител да свърша една малка работа. Когато ти си с Господа, ти си в Райската градина. Да видиш човека в този водовъртеж на живота, в кипежа на борбите, или в спокойните води на залеза. Човекът, онова достойнство с което Бог го е надарил, ако можеш да го видиш, ще видиш Бога в човека. Всичко, което расте, всичко, което се стреми към Слънцето, с Неговата сила се стреми. Божествената искра, която гори в човека, само тя е, която го подтиква във всеки подвиг, жертва, творчество. Тъй познаваме ние Бога в човека, Господ и Бог на великата жертва. Виждам великия Божествен живот, който изпълва душите и сърцата

и умовете на Синовете Божии. Това е великият Божествен живот на Всемира. Ангели Божий ходят по Земята. Често те вземат най-скромната форма. Човекът много пъти може да извърши неправди, но един ден ще извърши неправда в присъствието Божие. Тогава ще плати за всичко.

„Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Учителят живее в сърцата и душите на своите ученици. Трябва мярка във всяко нещо. Мярката е качество на Божествения живот. Човек трябва да работи хубаво, добре, честно. Тогава Бог участва в неговата работа и се весели в нея. Човек се радва и се благославя.

Всички хора бозаят от Любовта, а на малцина тя се открива. Малко хора са надзърнали в нейния свят, усетили са нейната дълбочина, красота и сила, нейната всеобхватност и беззаветна жертва. Малко писатели са се докосвали до Любовта, макар че всички пишат за нея. Малцина са доловили искрица от нейната същина: Куприн, Леонид Андреев, Зудерман, Толстой, Достоевски, Келерман, Селма Лагерльоф, Соломон. Великите Учители идат от света на Любовта. Пророците, мистиците, праведници, те я съзерцават, пият от извора на Любовта. Великите творци, художници, музиканти, скулптори, строители познават творческата сила на Любовта. Мъртвият ритъм на машината опиянява съвременния човек, хипнотизира го, приковава го към земята без полет към небето. Какво струват всички технически постижения, когато човек не знае как да живее. Как да живее, това е наука! Може ли някой да ни отдели от Слънцето? Нито времето, нито пространството, нито условията.

Всеки лъч, който иде от една далечна звезда, е песен. Тогава какво е слънчевата светлина? Симфонии, музика изпълва Всемира. Под нейния ритъм, мелодия и хармония се създават световите, и всеки живот изгражда своята форма. Божият Дух се изявява чрез музика. Словото е музика. Колко красота има в движението на майката, която се грижи за своята рожба! Колко красота има в движението на бащата, който работи да поддържа дома си! И това е песен на Всемир. Музиката, която композиторите създават, стиховете, които поетите пишат, са все преводи на тази вечна песен. Звездите, от тях иде подтика за всеки подвиг. Всяко творчество, гласовете на нашите обични от другия свят, тихи като песен на звездите. Те пеят за тези, които обичат и с песента си устройват техния живот. Благ е Господ и много милостив. Господи, научи ме как да работя при условията, при които Си ме поставил. Ние се възхищаваме не от човека, а от онова, което Бог е вложил в него. Нищо не се губи, само се променя, стига човек да може да следи промените и да ги разбира.

Вселяването е свободен акт. За него човек се готви и дълго работи, очаква го. Той е проява на Любовта. Обсебването е насилствен акт – поробване и ограничение на човека. Понякога то става масово – цели народи, цели тълпи, цели организации, идеологии могат да бъдат обсебени и ограбени, използвани за други цели. Духът на древните завоеватели се възражда днес, при сегашната обстановка. Докъде ли ще доведе това? Упованието ти да бъде в Бога.

„Научи ни да правим Твоята воля, да осветяваме Твоето Име и да Те славословим винаги.“ Това е същественото. Ние пътуваме в мировото пространство и славим Господа. Ти човече, който имаш ограничена представа за живота, мисли, че Божията Правда се изчерпва в този малък твой живот. Мислиш ли това? Божията Правда действа във вековете в този и в онзи свят. Малкото агънце блее, но няма кой да го чуе. И животните опитват човешката правда. И ние опитваме социалистическата правда. Тя

се оказва старата правда, която познаваме от миналото. Тя не е правдата на Царството Божие. И тъй, търсенето на Правдата продължава.

Всяко нещо става, когато се изпълни времето му и продължава по закона за ритъма в цялостната симфония на живота. Всеки тон звучи колкото е нужно. Законите са ненарушими. Процесите ще преминават, но не свършват. Те преминават в друг свят, в друга област на живота. Когато трябва да преживеем тона, показва тона пак ще се яви. Щастие е да срещнеш Царството Божие! Техническото съвършенство не означава още и съвършенство на човека. Ние сме в Третата Световна война. Тя влиза в историята под името Мирова революция – развързка на хилядогодишната карма на човечеството.

В затвора аз съм заедно с Братството. Когато освобождението дойде, то ще дойде и за Братството и за мене. Човекът без Бога е човек без закон, без мярка, без правда, без виждане. Слепи сили го движат. Алчен, жесток, себичен, груб, той се нахвърля на всяко благо, иска да го обсеби като отбягва от задължението и отговорността. **Това е дух на езическия свят, който е в борба с Христовия Дух на Любовта, себеотрицанието и жертвата.** Школата на Учителя продължава. В нея е спасението на човечеството. Лъчът от най-отдалечената звезда достига до нас. Това е сила, лъчите на сърцето, ума. Лъчите на живота достигат до най-отдалечените предели на Вселената, до всички Слънца и Планети. Там те намират обичните същества и носят дарове за тях. Лъчите на живота чертаят пътя на човека. Изпълнението на една работа е разрешаване не само на ред технически задачи, но и задача на ума и на сърцето. В творчеството човек расте и се развива. „Не избрахте вие Мене, но Аз вас избрах.“

В Бялото Братство организацията е теократична. Великият Разумен център е, който организира, ръководи и твори в Братството. Комунистите не съзнават, че техното дело е изкористено, че то е вече в ръцете на същите онези сили, срещу които те се бореха и срещу които го създадоха. Тъй е било и в миналото, тъй беше обсебена църквата, и тя отстъпи от призванието си. Само Божественият извор е чист. Пий от главата! Той е вечната сила, която повдига и спасява. Той е важен, а не формите чрез които се изявява. Той е вечен, чист и свят. Тези сили обсебват, защото са обсебили човека. Човек трябва да се освободи, очисти и повдигне. Това е пътя в който Учителят ни води, това е Школата на Учителя. Христос изгони беснуемия в Гадаринската земя и бесовете прати в свините. Това е ставало много пъти, става и днес – единично и общо.

„Общение с Бога“ – това е най-важното, това е смисъла, затова сме призвани. Нашата работа е молитва. И като работим, ние славим Бога. „Да се освети Името Твое!“ Напразно хората се опитват да подчинят Божественото на човешкото, напразно се опитват те да се окове Божествения живот в човешки форми, организации, общества, църкви, догми, канони. Божественият живот е свободен. Където и да се яви Той, каквито форми и да взема, трябва да Го познаваме, обичаме и приемаме. Господи, Ти Си ни дал цялата Вечност да мислим, да живеем, да Те познаваме, да Те възлюбим! Какви прекрасни условия Си ни дал Ти, обгърнал Си ни с Любовта Си, водиш ни за ръка из Царството Си и ни учиш! Благодарим Ти за всичко, което Си ни дал и Си ни научил! „Тръст смазана нема да настъпи, и замъждяло кандилце нема да угаси.“ Има Бог, ако гледаш на човека с любов, ако си готов да му помогнеш. Има Бог! Ако гледаш на човека като вълк, искаш да го ограбиш, изядеш и погубиш, няма Бог. Ако гледаш с любов малкия живот

и го пазиш, има Бог. Ако унищожаваш и грабиш и онеправдаваш, нема Бог. Съвременният човек, заобиколен от студените механизми, създадени от него самия, едва ли ще бъде щастлив. Машините разсипват ума и сърцето. Те постоянно утвърждават неговото съществуване, подхранват личните чувства, гордостта. Това е погрешен, гибелен път. Съвременният човек е толкова отровен от научния скептицизъм, че ако се опитате да му заговорите за Бога, почва да ви гледа с раздвоени очи. Става неспокоен, става му неловко. Хората ще опитат, че живота без Бога е проклетие и ад.

[26 ноември 1960 г.] Д-р Цанев ми прочете възражението на адвокатите по делото. То е направено ясно и обосновано. Само че днешното правосъдие не търси правото, то **само оформява едно предварително решение. Целта е да ме отстранят от Братството, като лишават Братството от материална основа, да нанесат удар върху него.** Но те не знаят, че Братството е неуязвимо. То е идея, то е живот, който всякога може да създаде своите форми, все нови и нови.

[Есента 1960 г.] Борбата отвън е проекция на борбата вътре в човека. Както се разреши борбата в човека, тъй ще се разреши и отвън. В тази борба ние не сме неутрални, защото същите сили се борят. Ние сме за Доброто, за Правдата, за Божията Любов, Мъдрост и Истина, за Братството и Свободата между хората. Учителят подготвя формите и условията за Новата Култура. Това става днес в света. Съдържањето, което ще изпълни тези форми е дадено в беседите на Учителя. Това е новия живот. Всички заблуждения ще паднат, само Истината ще остане, само тя е вечна. Никой не може да ни попречи да покажем Новия човек и тука в затвора. Ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде чисто. Мисленето е виждане.

Обична моя Мария, Нашите разговори продължават. Ние все така ходим из нашето прекрасно Царство, хванати ръка за ръка. В Любовта нема раздяла. Чудна е нейната сила и вездесъщност! Тя е неуязвима, вечна. В изпитанията разкъфтява и разкрива незначайни глѳбини, приятелството се ражда от нея. Има ли по-хубаво от него? Ние казваме: дето е Господ, там съм и аз. Сега е нашето време, време на служение, благоприятно време, благословено време. Нищо не може да поколебае Любовта, нито времето, нито пространството, нито състоянието. Истината, вечната и святата Истина ще възтържествува един ден. Човек ще застане пред нея със смирение и любов, и ще ѝ се поклони. Такова е времето сега, да скрием Учението, а не да показваме неговата красота и сила. Ще дойде време и свещта ще бъде поставена на светилника. Ангелът каза на Йосифа: „Вземи детето и майка му и бягай в Египет!“ Има една вътрешна сила, която създава героите, мъчениците, светците. Тя ги поддържа. Проблемът за щастлив и справедлив живот на човечеството е обширен, голям. Той не се изчерпва само с икономически и социални промени. Всички революции досега са пропадали поради ограничеността и тесногърдието, изкористяването на тези, които са ги вършили. Една революция може да победи, но малко след това тя вече не се различава от тези, срещу които е била насочена. Необходимо е основно преобразование на човека във всички области, не само в политическата и икономическата. Ние бяхме съдени в един незаконен процес. Закон и законност – какво значение имат те за насилниците? Школата на Учителя е живот. Ние Го опитваме и познаваме. „Той е убежище мое и крепост моя.“ Условията и формите се променят, нищо не е неизменно. Всичко тече и се

променя. Гледай напред, гледай с вяра, надежда, упование. Той устройва пътищата ни. Изгрева, това е живота на Учителя, живота на Царството Божие. Той възниква, когато дойде Неговото време, навсякъде, където може Той да благоволи. Човеците пак Го не познаха и пак не Го приеха.

Малкото кокиченце има своето време. Теменужката също. Всеки жив цвят, всеки плод има своето време. В Божествения живот всичко има своето време. Нашето време ще дойде пак, когато направи своя цикъл, своя оборот. Ние стоим с благоговение пред великите закони на Битието.

Познавам моя брат, където и да го срещна. Познавам го дали е облечен в дрипи или в пурпур, богат или беден, силен или слаб. Навсякъде срещам моя брат. От сърцето и очите му излиза Лъч Небесен.

Школата на Учителя

Веднъж открита, Школата на Учителя ще продължава. Тя е не само за българите, тя е за човечеството. Не само за сегашното, но и за бъдещото. Школата на Учителя е път за повдигане на човека. Тя е отговор на великия разумен свят, на онзи стремеж на човешката душа към съвършенство, красота, знание, свобода. „Събуй обучащата си, защото местото на което стоиш е свято!“ Чистотата, радостта, кротостта, смирението, послушанието. Школата на Учителя е среда на Любовта. В нея се отглеждат най-хубавите чувства, братството и приятелството. Дадено ни е мотото „Фир-Фюр-Фен Тао Би Аумен“ – „Без страх и без тъмнина, с обич и виделина!“ Обстановката, средата, условията през които Школата се провежда будно и точно, в часовете преди изгревите на Слънцето. „На ранина Те очаквам Господи!“ Молитвата, общението с Бога, първия лъч на изгряващото Слънце – образ и идея на Божествения лик в живота – Високия идеал.

Планината, образ на духовния свят, стремежа на Духа, света на душата! Красота, сила, свобода, единство. „Аз в тях и ти в мене Отче, да бъдем едно.“ „Въдвори Царството Си в нашите души!“ Царството Божие е навред в необятната Вселена. Царството Божие е в човешката душа. Тъй в росната капка се отразява Всемира. Същите закони и сили на Битието действат в нея - служение и жертва. Малкият стрък, Любов към Бога, едничкият и свещен закон на Школата.

Всичко е създадено заради Любовта. Когато тя присъства, всичко се изпълва с живот, сила и красота. И ако условията при които тя ни се е изявила ни са тъй мили, то е поради нея. Тя ги осветява. Оттегли ли се Любовта, всичко посърва, потъмнява, губи смисъл.

Дом основан на канара. И напяха бурите и пороите и той устоя – Вечната канара. Дом, основан на пясък. Като дойдоха бурите и пороите, рухна и крушението му беше голямо. Когато вземаме един плод, ние разговаряме с онзи, онова интелигентно същество, което го е създало. То ни се изявява чрез него. Чрез него ние приемаме неговата интелигентност, знание, сила, живот. Чрез него ние опитваме Любовта му.

Има знание, което се придобива от книгите, има знание, което се придобива от живота, има знание, което се дава чрез откровение. Малко хора живеят с големите проблеми, и още по-малко ги разбират. Човек, който обича Истината, е обкръжен със син ореол. Има плагиати на духовни центрове. Те обсебват най-благородните думи и паметта на великите хора. И като говорят от тяхно име, с това прикриват престъпленията си. Колкото повече преследват Истината, толкова тя става по-силна и лъчезарна. Героите и мъчениците се раждат. Те са определени още от Невидимия свят.

Те имат свой път, своя мисия. Ако някой си тури маската на такъв, като дойдат мъчениците, той не устоява. И мъчениците, светиите и героите на вратата смирени и велики в страдания, ние черпим сила от тях. Нашият живот е живот на Братството. Безсмъртната Любов черпи сила от вечния източник. Тя е по-силна от всички опасности и нещастия. Човек като минава през мъчението, страданието, смъртта, всичко излишно отпада – остава същественото. Тъй човек се докосва до реалността, до вечния живот. Придобива едно малко познание за него. Като минава през радостите, щастието и живота, човек пак се докосва до реалността, до Вечния живот и придобива ново малко познание за него. Тъй човек расте в познанието си за реалността. Помня момента, когато тръгнахме от Невидимия свят, когато ни изпращаха за Земята цялата чета ученици на Учителя, работници за Неговото Дело. Сега те са на Земята. Навсякъде срещам, сред всички народи. Това е святото Дело на Учителя за което сме дошли. И днес Учителят ни води със своя Дух. Любовта е силата на приятелството. Тя го крепи и вдъхновява. Ние сме едно голямо семейство в Господа. Ние живеем по цялата Земя, сред всички народи. Ние живеем във Вечността. Всички светли образи в историята на човечеството, които бележат Неговия път, са членове на това велико семейство.

Псалмопевецът нарича това семейство Дома Господен. Едно желае душата ми и него всякога ще диря – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си.

Без Любов, без Истина, без Правда Мир не може да има. „Виделината свети в тъмнината и тъмнината я необвзе.“ Виделината и тъмнината, това са човешки съзнания. Бог няма да остави човека да заспи в еднообразието. Той го държи буден чрез промените, чрез страданията. Природата в далечното минало е правила опити с големите животни преди стотици милиони години. В миналите геологически епохи са живели гигантски земноводни. Те се оказаха, обаче, тежки, тромави, неподвижни. Материята не беше организирана още за по-висш живот. Но природата почва да подготвя друг вид животни, които ще ги заместват. По-кръвните, по-малки, по-подвижни, по-добре организирани, хищни, с по-съвършена нервна система, с по-голяма чувствителност, почнаха да унищожават гигантските гущери. Палеонтологията представлява широк екран, върху който е проектиран живота. Тук се виждат ясно как действат неговите закони и сили. Природата е правила безброй опити. Те трябва да се познават, защото същите закони и сили действат и в живота на човешкото общество. В развитието на човешкото общество се явяват периоди, които отговарят, съответстват на отделни биологически епохи. Явяват се обществени форми, които приличат на гигантските гущери, живели в миналите времена. Колко ще просъществуват те, какви преимущества, какви недостатъци имат, как ще завършат? Отговор на тези въпроси може да се намери в палеонтологията. Тя говори за опитите на природата през милионите години. Големите стопански формации приличат на онези гигантски, тромави органически форми. Те лесно могат да бъдат разстроени. В палеонтологията има поуки за всички области на живота. На природата е вземало стотици милиони години, докато произведе материя, годна да се изгради човешкото тяло, човешката нервна система, и остане възможно да се появи човека. В човечеството, в човешкото общество работят същите сили. Най-после човек ще възтържествува над звяра. Той е определен да бъде господар на живота. Всичко каквото става, подготвя идването на Новия човек днес.

[Есента 1960 г.] **Обични брат Боян**, Бог, Който ни даде хубавите условия, подготвя още по-хубави занапред, защото в Неговите решения обратни действия няма. Често преминавам мислено нашия път с Учителя. Сега Той е обкръжен с ореола на святост. Вярата в Бога е вяра във вечния живот. Бог ни води със Своя Дух и е подготвил условията ни. Той и днес ни води със силна ръка. Ние живеем и мислим в Неговото Дихание. Вяра силна, вяра крепка, тя крепи Духа, що живота носи. Учителят казва: „Мир ви оставям, Моят Мир ви давам!“ За годишнината на Учителя изпрати на приятелите поздрав от мене!

Обични брат Боян, подкрепяй приятелите, дръж връзка с тях. Нашата работа продължава при всички условия. Да се страхуваме ли? От какво? Работа без шум, работа без показ, с любов, с вяра, упование и със сила. Ние затова сме дошли на Земята – за Делото на Учителя. Той изпълня живота ни.

За Годишнината на Учителя прочетете от Йоана, 10 гл., 27, 28, 29 ст. „Моите овци слушат гласа ми, и аз ги познавам и те идат след Мене, и Аз им давам Живот Вечен. И нема да погинат во веки. Никой не може да ги вземе от ръцете Ми! Моят Отец, Който ми ги е дал, е по-голям от всички и никой не може да ги отнеме от ръцете на Моят Отец!“ Сега тука уча затворниците на занаят. Много са възприемчиви и благодарни. Давам им в ръцете средство да се борят в живота, да се прехранват без да бъдат унижавани, да пазят достойнството си, да бъдат свободни. Сега тъй проповядвам Учението тук. Поздрав на приятелите! „Без страх в Любовта безгранична!“ Всякога мисля за вас.

Всичко, което е създадено, е създадено, за да се изявява Бог. В нашия път има необозрими възможности. Човек ще опита всички положения. Ще бъде честван и възхваляван, ще бъде онеправдан и гонен. Всичко трябва да опита човек, да мине по пътя на радостите и страданията. Господ е скрил в страданията блага. Те са само тяхната горчива обвивка. Вълна на страдания залива човечеството. Бог присъства в тях. Не трябва ли и ние да вземем дял? Казано е: „Дето е Господ, там съм и аз.“ В притчите за Царството Божие се разкриват някои страни и закони от Царството Божие. И сега като работя, аз работя за моя обичен Учител, както съм работил и винаги. На Земята няма по-хубаво нещо от това да срещнеш не плътта, а душата! Каква красота, чистота и сила има тук в живота на безсмъртието, живот на свобода! Когато си в ограничение отвън, спасението е в това, да се абстрахираш от обстановката и условията, да избягаш в твоя свят, света на Учителя. Органическите съединения имат големи, неустойчиви молекули. Такива, те са акумулатори на слънчева енергия. Като ги създават, растенията натрупват слънчева енергия. Ние се храним с интра-молекулярна енергия. Растенията имат способност да образуват сложни органически съединения при участието на слънчевата светлина. При тяхното образуване се акумулира слънчева енергия. Има, обаче, същества, които живеят от интра-атомна енергия. Тя е молекулярна в атомите, тя е акумулирана в атомите. Тя е по-висша и по-голяма. Природата има и други начини да акумулира слънчевата енергия. Не е само органическият начин за натрупване и използване на слънчевата светлина. Има много други, по-съвършени, по-висши прояви. Не е само органическият свят, където живота се проявява. Има по-съвършен живот и висши сетива, висши енергии се акумулират при образуването на чувствата и мислите. Те са пък храна за интелигентни, възвишени същества.

По своя път Духа е оставил формите. Те говорят за Него. Затова всяка епоха създава свои форми. Те говорят за Духа, Който е работил в нея. Ние мислим за човека не по това, което той говори, а според неговите дела. Когато видиш Божията ръка да действа, даже и във враговете ти, застани с благоговение, приветствай я и благодари. Много институции и организации са се създавали за благо на човека, но всички те са се израждали и са се обръщали против него. Това е, защото човек е несъвършен, все още е в областта на злото. Нашата борба не е против плът и кръв. Не са виновни само хората за жестокостите и неправдите и насилията. Това са духове, бесове, които ги обсебват. Бялото Братство работи да освободи човека от тяхното влияние. Работа трябва, за да се създадат благоприятни условия отвън и отвътре в човека, за да бъде той свободен от тях. Школата на Учителя е път на освобождение. Това е святата наша работа. Сега тук уча затворниците на занаят. Давам в ръцете им средства да се борят в живота, да не бъдат в нужда, да не бъдат унижавани, да пазят достойнството си, да бъдат по-свободни. Тук ме е пратил Учителя на работа - сред унижените и оскърбените. Аз съм благодарен! Сега тъй проповядвам Учението. Мъчениците, които устояват на всички мъчности и изтезания, те са безсмъртни. Те проповядват вечния живот. Пропаганда! Лъжата и лицемерието имат сладникавия вкус на отровните гъби. Божият глас се долавя в тихата песенчица на майката, която приспива своята рожба, в добрата ръка на бащата, който се грижи. Не виждаш ли Божията ръка? А хората днеска се питат: „Има ли Бог?“ Ако вършиш Правда и обичаш Истината, има Бог. Ако вършиш неправда, едно говориш, а друго вършиш, няма Бог. Бог в изстъпленията на хората не участва, а присъства в Доброто, в Правдата, в Истината, в Любовта. Те са плодове на Божия Дух. Принципиите на които служим са принципи на Всемирния живот. Следователно, те са неуборими и неуязвими. От какво има да се боим? И тъй, ние не се борим с никого, ние сме служители и работници на Живия Бог. Щастлив е онзи човек, който се моли, който разговаря с Господа. Не е въпрос мен да освободят.

Комунистите трябва да изправят погрешката си към Бялото Братство, отношенията си към Него. Човекът прави деня да бъде свят. Добродетелите са сили на Божествения живот. Те са диамантена стена, която пази човека. Ако нашето време тука преминава, то другаде започва. Слънцето залязва тук, а на друго място изгрява. Божият живот е непрерывен. Всичко е създадено заради Любовта. Когато тя присъства, изпълва се с мисъл и съдържание, с живот, сила и красота. Условията, които ни са мили, поради нея ни са мили. Оттегли ли се Любовта, всичко помръква. Дом, основанието на който е положено на канара, ще устои на всички бури и порои. Дом, основан на пясък, като дойдат бурите, ще рухне. Всички революции са бивали изкориствани. Това е закон. На какво се дължи това? Когато вземем един плод, ние разговаряме с интелигентни същества, които са го създали. Те ни се изявяват чрез него. Ние възприемаме тяхната интелигентност, знание и сила. Чрез плода ние възприемаме техния живот, тяхната любов. Школата на Учителя е живот. Ние го опитваме и го познаваме. „Той е убежище мое и крепост моя.“ Има един велик живот на Бога, на който ние принадлежим. Той е нашия голям живот. Личният живот се явява и изчезва, обаче, настава време, когато личното битие преминава. Остава живота на Бога. Хората мечтаят да летят в Космоса. Че нали ние и сега летим, пътуваме в Космоса с този голям космичен кораб, наречен Земя! И колко чудесно е устроен този кораб! Как е обзаведен! Как е защитен от вредните космични влияния! Какво разнообразие на живот има на него! Как е уреден, отоплението му,

напояването му, как е осигурено движението му, какво разнообразие на съществата, и как е осигурена прехраната им чрез светлината и живота! Какъв ритъм в промените и каква красота! Това е пътуващия космичен университет, който Бог е устроил за нас, неговите деца – да пътуваме и да се учим. Личният ни живот започва и свършва. Големият ни живот, живота ни в Бога е Живот Вечен. Човешкото користолобие и алчност не могат да бъдат обуздани с никакви закони, с никакви канони или морал. То може да бъде превъзможнато само чрез съзнателна вътрешна работа. Това е работата в Школата на Учителя.

Един пример из живота ни с Учителя:

Трябваше да измажа антренто пред стаичката на Учителя. Измазах го. Но хвана такъв голям студ, че почна да замръзва. Завърших работата. Казвам на Учителя, Който дойде да ме нагледа: „Има опасност да замръзне, защото от сега още замръзва мазилката.“ Учителят не се обезпокои никак, усмихна се, и каза: „Ако си го работил с Любов няма да замръзне.“ И наистина, измазаното не замръзна, макар че през нощта хвана голям студ и водата замръзна навсякъде.

Втори пример с брат Георги Куртев: Той придружаваше болни, тъй като беше санитар на болницата и уреждаше да бъдат те изпратени в старата България от Одрин. Нашите войски напускаха Одрин в паника, бягство, нощ, суматоха. Брат Георги оставя багажа си на перона и туря един войник да го пази. А той отива да нареди войниците във вагоните, които са им дадени, да уреди някои работи. Войникът, обаче, в общата суматоха се увлича от туй, че всички бягат и гледат да се накатат по влаковете, и той избягва към вагоните с другите войници и забравя за багажа. Връща се бай Георги, търси багажа, търси го и вика: „Нема го!“ Гледа, където беше оставил багажа си: купища други багажи и всевъзможни работи. Но в багажа му е торбичката, в която е книжката „Завета на цветните лъчи“, дадена му от Учителя. Може ли да се загуби тази книжка? Навън е непрогледна нощ, бъркотия невъобразима, бягство на войска. Изтичва той към мястото, гдето е оставил багажа си, а там гледа купища багажи, нахвърлени. В отчаянието си бръква в големия общ багаж, хваща каквото му падне под ръка и го измъква. Гледа – неговата торбичка.

Велика е Истината, вечна, прекрасна, необорима. От Истината иде всяка сила, лъжата обезсилва човека. Ние трябва да вършим нашата работа за която сме дошли, и от нищо да се не страхуваме.

Нито едно чувство, родено от Любовта не се губи. То става сила на душата. То е придружавано всякъде и всякога. То като скъпоценен камък я украсява. Ето човекът, той е в най-възвишените прояви на Духа. Това е Христос, Син на Бога Живаго. Истината живее в скромничка колиба. Тя не обича дворците. „Син Человечески нема къде глава да подслони“. Истината благославя хляба, и той се увеличава, но тя не обича пищните трапези. Истината минава тихо, незабелязано. По земния праг остават следи от нейните сандали. Тя не се вози в каляски. Празният звън на пиршествата, той ѝ е чужд. Но тя охотно посещава учениците и скромните Божий работници. Истината издирва кротките, смирените, чистите по сърце. На тях се изявява. Истината е неизразимо красива! Пред нея се прекланят всички.

Един пример от живота ни с Учителя:

На Изгрева дойдоха ученици от Семинарията, водени от техният ръководител. Пожелаха да видят Учителя, да им поговорят. И Учителят

Се съгласи. Държа им кратка беседа в Салона. Останаха много доволни, и ръководителят им изказа благодарност към Учителя. Като си отидоха, Учителя Се усмихна и каза на брата, който беше до Него: „Те очакваха да видят човек с голямо благоутробие, но те не знаят, че Истината взема най-скромната форма, но и Боговете се прекланят пред нея.”

Съществува мъдрост, която е свързана само с красотата. Мъдростта е свързана с красотата. Не с преходната, а с вечната красота, която е като извор непресъхващ. Колкото и да е хубаво едно нещо, стане ли статично, неизменно ще се превърне в зло препятствие на живота, независимо от това дали е морал, дали е знание, дали е закон, дали е религиозни или обществен ред. Живота не търпи твърди, неизменни форми. Всичко, което е свършено, свързано с вечния източник, расте и се развива непрестанно. Животът е вечен, изявяване, вечно движение. Само Божествените принципи са вечни и неизменни. Те всичко обхващат и водят към съвършенство.

[Нова Година, 1961 г.] **Обична моя Мария,**

Колко ми беше мъчно завчера за тебе, когато те гледах да се отдалечаваш! Но пак благодаря, видяхме се за малко. Ние трябва да преглътнем много огорчения и унижения, нали сега опитваме положението на човек, лишен от права. Но ние знаем заради какво е това, и имаме вътрешната радост. Понякога си ходя тук скрит в антерията между другите, ама в себе си песни пея на Господа. Нашият Мир, нашия свят, нашия светъл живот с Учителя – Живот Вечен! Трябва ли да се умъчняваме? Усмихвам се на всички мъчности тук. Какво са те в нашия път? Ние всичко понасяме с радост.

Обична моя Мария, ние всякога ще бъдем наедно в неизмеримата Вселена, във всички светове – тук и отвъд, защото връзката на Любовта е вечна. Ние сме един живот в живота на Учителя. Словото е вечно. Винаги мисля за нашата работа. Ние трябва да я вършим при всички условия. Не е нужен блясък и шум. В тишина и с мир ще вършим работата си. Светът нека се вълнува, кипи и шуми, а ние ще вършим нашата работа като ученици, докато Учителят каже: „Хвърлете мрежата от дясно на ладията.” „И не можах да извлека мрежата от множеството на рибите.” Делото е в Божиите ръце, а ние сме Негови работници. Колко е хубав Божият Мир, вечен и необятен, колко е красива и лъчезарна Истината! Поздравявам те с Новата Година! Бъди силна, здрава, бодра духом! Поздрави приятелите! Пиши на брат Георги и го поздрави, също и Надя и Добри! Учителят ще даде свобода и простор за Делото Си. Всички да бъдем на поста си верни и истинни!

[1 януари 1961 г.] Ние проповядваме Бога. Всички, които вярват в Бога и Го обичат, са наши братя. Атеизмът е като ледения вятър – смразява сърцата. Но и Пролетта не е далеч! Христос казва: „Аз съм вратата на овците. Всички, които не влизат през мен са крадци и разбойници!” Царството Божие, това е света на Любовта, Домът Господен. Благовестувайте на човеците Царството Божие! Откривайте им, че има едно Царство велико, весдесъщо, което е Живот Вечен. Човек трябва да се учи, да живее в това Царство. Земята е сложен трансформатор на слънчевите енергии. Тези мощни токове се предават, те се преработват като навлизат в земната система, като минават през съществата, които я населяват. Тези енергии пак се възвръщат към Слънцето. Всички същества – малки и големи участват в

това превръщане. От Слънцето иде енергия към Земята, и от Земята отива към Слънцето. Тези силови течения идат и от целия Космос, от Слънцата и Планетите, от всички небесни тела, движат се от тях не по инерция. Това не е мъртва механика, интелигентни същества направляват тези сили, по тяхна воля се движат небесните тела в своя път – към своята цел.

Великият Разумен свят твори, това е Живото Слово Божие. Човек участва в тази работа, неговите мисли, чувства и воля, това са сили, които Разумния свят използва в своята работа. Превръщането на енергиите, това е една от великите тайни на живота. Чувам музиката на Учителя в хармония, в многозвучни изпълнения. Каква красота и дълбочина има в нея! Човек има възможност да изучава живота на Козмоса, да прониква в неговите дълбини, да разкрива неговите тайни. Ако човек придобие знанието да увеличава силата, която иде от звездите и планетите, да я увеличава хиляди и милиони пъти, ще получи звук, ще получи на екрана на своето съзнание образа на техния живот, ще чуе музиката, която съществува там, ще долови мислите и чувствата на съществата, които живеят на тези небесни тела. Това вече не е техническо постижение. Силите са от такава висока октава, че механика не може да ги долови. Те минават в много по-фини, съвършени органически и психически прояви. Който борави с енергиите от високите октави, тези енергии имат много къси вълни.

Природата е постигнала това усилване на слънчевите и космични лъчи в тайнствените лаборатории на ума и сърцето. Тъй е възможно музиканта да долови и предаде музиката от далечни звезди и светове. Тъй е възможно мислителя да долови и предаде мислите на съществата, които живеят в далечни Слънчеви системи и планети. Тъй е възможно поета да създаде образите, да ги изпълни със съдържание, да им вдъхне живот. Чудеса ни заобикалят, чудеса! Но човек толкова е потънал в ежедневието, че не ги вижда.

Великото Бяло Братство владее Всемира по законите на Любовта. Съществата, които населяват Земята са проекция на живота от далечни светове във Всемира. Ако човек постигне да усилва 2 милиарда пъти лъча, който преминава пространството, ще получи картина на онова небесно тяло от което този лъч иде. Ще види съществата там, природата, живота им, ще долови тяхната мисъл и чувства. Всяка красота, всяко хубаво явление на живота говори за Царството Божие. Към нашите братя по Земята, за хубавото, което носите, което познаваме и е готов живота си да дадем за него, ще ви подкрепяме. За хубавото, което носим, готови сме живота си да положим. **Гонят ни днес, това е неразбиране, човешко неразбиране!** Ние сме служители и работници на Царството Божие. Животът на Царството Божие е важен, а какви форми ще се изрази, това е второстепенно. Любовта не всякога говори с думи. Тя има един много по-съвършен език. Ние проповядваме Бога както Той ни се изявява. И както Го видяхме и както Го познаваме като живот, който живот и приехме в себе си и сме едно с Него. Ние носим Свещения огън в сърцата и в душите си. Ние пазим живия огън, който Учителят ни предаде. Сега той е малък, но един ден ще се разрастне и ще обхване цялата Земя. Сега ние само пазим Свещения огън. Връзката с Бога имаме, а това е най-важното. „Добрият пастир живота си полага за овците си.“ Да изглеждаме безумни за света, обхванат от безсилие и безверие. Има нещо, което обичам в човека, има нещо, което мразя в човека. Колкото обичам първото, толкова мразя другото. Бог ни се изявява чрез природата. Изявява ни се чрез човека, в най-хубавото, което той носи. Помни, че във всичко най-важно е Божието

присъствие, а Бог присъства в онези, които ни обичат. Добрите условия идат заради тях, и само поради тях те ни са толкова мили.

Лъчи на живота. Лъчите, които излизат от човешкия ум и от човешкото сърце са от много висока гама. Те не могат да бъдат създадени, не могат да бъдат създадени такива машини, които да ги доловят. Човешкият ум и човешкото сърце са свършени органи. Само те могат да ги долавят и усилват дотолкова, че да се чуе музика и говор, и да се видят образи. Лъчи на живота – тъй ги нарича Учителят. Животът на далечни и незнани светове, те донасят този живот до нас. Чрез тях човек общува с възвишените същества от целия Всемир. Искате да знаете каква е разликата между Духа и материята? На един камък никога не може да хрумне да се мръдне, или да вземе някаква инициатива, или сам да стане статуя. Духът е, Който създава движението, т.е. има надмощие в тях. Има хора, в които материята не е просветена, тъмна е и инертна. Те носят качествата на материята. Тази е древната, извечна борба на Духа – да проникне материята, да я одухотвори, да ѝ даде подтик. Противодействието, което среща е необходимо за творчеството. Разбирай – противодействието е страданието. Качеството на материята е инертност. Лъчи на живота – от ума и сърцето излизат лъчи на живота. Те отиват в далечното пространство до любимите души, до любимите същества, и ги хранят. Те са носители на живот, мисълта и идеите. Те създават онези живи, динамични центрове около които се създава един жив организъм. Страданието предшества Божието благословение. Колкото по-голямо е страданието, толкова по-голямо е благословието.

В днешно време се възражда миналото на човечеството – най-тъмното и най-светлото. То е извикано към съществуване, за да бъде преоценено и пречистено. Затова епохата се нарича „Ликвидация на века“. Всичко, каквото е живял човек досега, се възражда – и най-жестокия и мрачен варваризъм, и най-големите висини до които човек е достигнал. Днес всичко е смесено вкупом. Повтаря се видението на Данаила: „Образът от злато, сребро, мед, желязо и глина, камъка го удари в краката. Идолът рухна и всичко се смеси, а камъка почна да расте и изпълни земята.“ Това е Божественото Учение. Поради Неговото присъствие, всичко се съкруши и смеси. Личният живот, личното битие започва и свършва.

Големият живот, живота в Бога е вечен. От него идем и към него се връщаме. Христос казва: „Отивам при Отца Си!“ По закона на Любовта, онези, които обичат, и които обичаме, може да дойдат от големия живот, да ни посетят, да вземат форма и да говорят с нас. „Още малко и нема да ме виждате, и пак малко – ще ме виждате.“

Любовта е всесилна. Най-лошият човек не е този, който краде, убива или пиянства. За такива все има надежда да се спасят, да излезат от ада. **Най-лошият човек е онзи, който говори за святите неща с безразличие.** За такива Господ казва: „Нито си горчив, нито си сладък, блудкав си, ще те изплюя.“ Мисълта на такива писатели е като горещия вятър на пустинята – всичко изсушава и умъртвява. Насилието и неправдата раждат лъжата и лицемерието, т.е., най-голямото зло. За ума реалността е раздробена на части.

Идеята за единството иде от сърцето. „Чистите по сърце ще видят Бога!“ Любящото сърце може да е в слабо, грохнало тяло, но то е причината да те обичат тези, които те обичат. То тупти, а те предават неговата любов. То трябва да присъства, защото се явяват те. Йоан казва: „Аз трябва да кръствам с вода, за да бъде явен Той!“ То, любящото сърце е във всички, които те обичат. 91 Псалом: „Ще настъпиш лъв и аспид, ще стъпчеш млад

лъв и ламя, понеже положи в Мен Любовта си, затова ще го избавя.” Това са образи на човешкото естество, но това са и хора, които ще срещнеш в живота си. „Ще го туря в безопасност, защото позна Името Ми.” 91 Псалом ние познаваме и опитваме всеки ден. Ученикът трябва да го казва на всяко време.

Мои обични, вашата любов е Неговата Любов. Когато човек изпълни една работа добре, тя го вдъхновява, т.е. Бог му се изявява. „Храни душите ни с небесния Си хляб.” Човек, който не е честен в работата си, не е честен в нищо. Лъжата и лицемерието покварят най-хубавите неща. Споменът за един хубав момент в живота вдъхновява и укрепва. А какъв хубав път имаме, извървян - ние наедно с Учителя. Каква красота, каква сила! Затова ще пеем Псалми и когато сме в огнената пещ, защото Той е с нас. Има само едно Царство – Царството Божие, и нема друго Царство, освен Него.

[24 януари 1961 г.] **Обична моя Мария**, Виждам планините от тука, нашият свят, нашето Царство. Слънцето залязва зад Белмекен. Гледам го и пожелавам да възлезем с тебе един ден заедно там. Да посрещнем Слънцето, да отправим нашата мисъл, нашата любов, нашата молитва към Бога, да призовем нашия обичен Учител. От там не е далече до нашето Светилище – изворите на Марица. Един ден, ако е волята Божия, ще го посетим. Бъди силна духом, във вярата непоколебима, в надеждата постоянна! Най-същественото имаме – връзката с Бога. Всичко друго е второстепенно. Обична моя Мария, спомена за един красив момент в живота вдъхновява и укрепва, а помисли си само какъв хубав път имаме ние извървян наедно с тебе и с Учителя! Помисли само каква красота, каква сила! Затова ще пеем, даже и в огнената пещ да се намираме, защото Той е с нас. Потърсете репродукция от картината на художника Дубровской – „Радуга”. Тя ще ни потрѣбва. Потърсете я в руската книжарница, или където продават репродукции на руски художници. Той е художник от миналия век.

[Януари 1961 г.] Търси Вечното в живота и уповавай на него. Временното, колкото и да е хубаво, то е рамка на картината, то не трябва да те отклонява, а да те води към него. Търси Вечния Живот!

III.
МИСЛИ
НА
УЧЕНИКА

Борис Николов

Плодовете

За ангелите човеците са като плодните дървета. Всеки момент ангелите слизат от небето, за да видят дали има плодове в градината на вашият ум, сърце, в дълбините на вашата душа. Виждам. Виждай красотата, обичай светлината, приемай въздуха и кажи: „Колко е хубав Твоя Мир, Господи!“ Приеми водата и благодари: „Чудесен е този течен минерал!“ Навсякъде виждай красотата. Срещнеш болен, кажи: „Добър е Господ!“ Състоянието на болния ще се промени. Това е магията на Любовта.

Бог

Ти трябва да имаш представа за Бога и да знаеш, че каквато и да бъде тя, всякога ще е несъвършена като тебе. „И това е живот вечен да познай Тебе Единнаго и Истиннаго Бога.“

Учителят

Учителят направи баланс на епохата. Направи преоценка на ценностите, на постиженията, на резултатите постигнати до сега. Всички понятия, разбирания, ценности на човеците бяха прегледани, проверени доколко те са ценни и съществени. Учителят прецени отношенията на хората, техните чувства, мисли и идеи, пресе всичко, остана само най-същественото. Тогава Учителят даде основните положения на Божественото Учение. Тази огромна работа извърши Учителят в своите беседи и лекции. Важно е да пие човек от вечния извор. Които пият от него те са едно през всички времена, където и да се намират. Които черпят от вечния извор на всекиго могат да помогнат.

Смисълът на живота

Да бъде човек път на Божията мисъл, път на Божествените чувства, проявление на Неговата Воля.

Нашето свидетелство

Ние свидетелствуваме за Бога с нашия живот. Храни душите ни със Твоето Слово! После е казано: „Хлябът наш насъщни.“

Биологичен закон

Противодействията, мъчнотиите, страданията повишават жизнеността. Ако човек избягва мъчнотиите, неблагоприятните условия, жизнеността му намалява. Природата често съчетава противоположни характеристики, които проявяват различията си в борба. Това повишава жизнеността. Когато човек свикне с известна среда, жизнеността му почва да намалява. Трябва да излезе от тази среда, за да се повиши жизнеността му. Борбата на ограничаване с външната среда повишава жизнеността. Не всяка промяна, обаче, води към повишена жизненост. Трябва голяма разумност.

Невидимият свят

Невидимият свят би ни се изявил много по-ясно, но ние със своите състояния не даваме условия за това. Чистотата е първото условие, за да се изяви Невидимия свят.

Идеята Йоан Предтеча

Представителите на това движение във философията, науката, художественото слово трябва да се познават. Прави правите Неговите пътеки.

Баланс на епохата

Човечеството излиза вече от фазата „Йоан Кръстител“, и влиза в новия път „ученик на Христа“.

Представители на течението „Йоан Кръстител“ в световната литература. „Той ще има дух и сила Илиина“ е казано в Евангелието. Извадете онези места от Евангелието, където се говори за Йоан Кръстител, отношението му към Христа и отношението на Христа към него.

Срещата

Един ден това, което си вършил ще те срещне. То може да те срещне като човек, а може да те срещне в друга някоя форма на живота, или като условие за тебе - като добри условия или като лоши условия. Човек сам определя бъдещето си. Бог ни обича и чрез нашите близки и чрез всеки плод, който ни изпраща.

Мога. Бог каквото каже, става. Всички същества Го слушат и вършат Неговата Воля. Разумния свят няма да ти се изяви като нещо вън от тебе. Той ще се изяви и чрез теб, ума, сърцето, волята ти. Ти си едно с Него.

Добрите чувства

Очите са създадени, за да виждат Царството Божие.

Молитва, дадена от Учителя през 1899 г. във Варна:

„Господи Боже мой, направи да видя Твоето Лице. Развесели ме заради Името Си, освети ме заради Духът Си, въздигни ме заради Словото Си, помогни ми заради обещанието Си, ръководи ме заради Истината Си, укрепи ме заради Правдата Си и бъди Ти благословен всякога, защото Си благ и истинен към всички. Амин.“

Като станеш сутрин, кажи: „Господи, покажи ми какво да сторя днес за Тебе и научи ме какво да направя, за да употребя времето си в най-доброто дело, каквото на Тебе е угодно.“

Нашето обещание пред Бога

1. Вярвам от сърце и душа в Единния, Вечния, Истинен и Благ Бог на Живота, Който е говорил.

2. Вярвам в моя Господ и Спасител, Който ми говори сега.

3. Вярвам в Божия, Вечен и Благ Дух, Който приготвява моето спасение.

4. Вярвам в моя приятел Господ Исус Христос и във всички мои братя, Синове на Бога Живаго.

5. Приемам да изпълня Волята на Единния, Истинен и Праведен Бог без колебание.

6. Отричам се от себе си, от всичко световно за Божията Любов.

7. Ще посветя живот и здраве и всичко друго за Божията Слава и за славата на Неговото дело.

8. Ще слушам Господи гласа Ти и съветите Ти, когато ми говориш.

9. Готов съм да изпълня заповедите Ти без всяко съмнение.

10. Ще се трудя Господи да ходя винаги пред лицето Ти с всичкото незлобие на сърцето си и ще се трудя никога да не Те огорчавам.

Варна, ноември 1899 г.

Учителят – Божиите обещания към призваните, дадено на учениците в първите времена:

„И тъй, във всичко, което обещаваме пред Мене гледайте да не кажете някоя измама, защото ще бъдете повинени на смърт. И знай, че стоиш пред мене, Твоя Господ, Който знай твоето лукаво и непостоянно сърце, което е пълно с всички пороци. За то трябва да се обърнеш към Мен и да се възобновиш чрез Моя Дух и да се обработиш и възпитаеш чрез моето сърце. Ти, който от сега ставаш Мой, поверяваш всичко в Моите ръце. От сега Аз Сам ще те ръководя, Сам ще промисля и уреждам всичко за тебе. Аз ще те уча все що трябва да вършиш, ще лягаш и ще ставаш под моите крила. Аз ще бъда страж над тебе, и окото ми ще бди за съдбините на твоето слово. Ще ме призоваваш рано и ще ти отговарям в утринните зори на зората. Преди да повикаш ще ти отговарям, и преди да пожелаеш, ще ти давам своето благословение, своето Божествено дарование. Ще бодърствувам за всичките ти нужди. Гледай да не оскверняваш името Ми и да не опетняваш благодатта Ми. Знай, че от злото се отвращавам, към неправдата негодувам, от жестокосърдечието се огорчавам. За всичко бъди винаги готов да изпълниш всяка заповед, която ще ти дам. Радост на живота ти да бъде всичко да изпълняваш, за всичко да благодариш. Когато лягаш и когато ставаш, когато ядеш и когато пиеш, когато всичко вършиш, за всичко да благодариш в сърцето си. А сам Аз, Бог Един ще те утешавам във всичко, и мира ти ще изгрее като утринното слънце на живота.”

2 упражнения, дадени от Учителя. АУМ

Първото упражнение ще се прави една седмица. Второто – две. Всяко ще продължи по пет минути.

Лицето обърнато към изток, седнало положение, ръцете на коленете с дланите към коленете, телото изправено, нозете събрани. При първото упражнение ще се диша дълбоко и при всяко поемане и изпусчане на въздуха, ще се изговаря на ум или ниско, много тихо „Аум” – дума, която означава „всички Божествени качества и сили”.

При първото упражнение ще се изпраща по една хубава мисъл в света, но ще се гледа да бъде съобразно с Божията Воля. Ако не, тя пак ще се изпълни, но за зло на онзи, който я изпраща.

При второто упражнение всяко приемане и изпусчане на въздуха ще става на степени и преброяване бавно на цифрите от 1 до 8, като при поемането на въздуха ще се затуля дясната ноздра с показалеца на дясната ръка, а при изпусчане ще се затваря лявата ноздра с показалеца на лявата ръка. Първото упражнение ще се прави по три пъти на ден – сутрин, обед и вечер, а второто два пъти – сутрин и вечер. Упражненията ще се правят преди ядене.

Как да се призовава Името Божие за изцеление?:

„Навсякъде присъстващ и всемогъщ Боже, в името на Господа, Който е говорил с раба Ти, да дойде Твоето изцеление чрез нас Твоите слуги, за слава на Името Ти. Благодарим, че Си ни послушал. Ти Си само наш Господ и няма други освен Тебе. Ти си само, Който винаги можеш да изцеляваш. Твоето изцеление е здраве за телото и душата. Възвърни дружното действие между ума и душата, между душата и телото. Обърни източника на сърцето за добро и силите на телото за работа полезна. Нека този (брат, болния или сестрата), по плът, който страда, да приеме Твоята

Милост, за да можем ние да се радваме винаги в присъствието на Твоята Сила. Амин!”

Молитва за идването на Царството Божие:

„Господи, направи ме носител на Твоята Истина, изпълнител на Твоята Правда и образ на Твоята Любов.”

Тайна Молитва. Молитва за братята и сестрите.

Еднъж в месеца, в края на първата седмица трябва да се молим два пъти на ден за общото благо на познатите ни братя и сестри, като ги поменваме по име пред Лицето на Господа. Ще се почва с думите: „Господи, да възлезе нашата сърдечна молба за нашите по дух братя: (следват имената на братята и сестрите). Изпрати им всички Твои добрини, и ги развесели с Твоето присъствие.”

След това да се приложат и нашите благопожелания, които Духът би продиктувал. Завършва се с Добрата Молитва.

Формула, дадена от Учителя:

„В Божия план е аз да раста в Добродетелта, в Божия план е аз да раста в Божията Правда, в Божия план е аз да живея в Божията Истина, в Божия план е аз да цъфтя в Божията Мъдрост, в Божия план е аз да узрея в Божията Любов. Следователно аз съм в пътя на Истината на Божествения живот. Туй право никой не може да ми отнеме, то е мое собствено право. Дето е Господ, там съм и аз.”

Кажете ли така, вие сте оградени с една мощна аура и всички бели братя са на ваша страна.

Учителя – метод за развиване на ясновидство:

Концентриране и размишление върху Евангелието на Йоанна: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя. Който има Моите заповеди и ги пази, той е който ме люби. А който ме люби, възлюблен ще бъде от Отца ми и Аз ще го възлюбя и ще явя на Себе Си нему.” /14 гл., 21-23 ст./

„Който люби Мене, ще упазя Моето Слово и Отец Ми ще го възлюби и ще дойде при него и ще направи жилище у него.” /15 гл., 7 ст./

„Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдват във вас, каквото искате ще просите и ще ви бъде.” /15 гл., 7 ст./

„Почнете с най-малкото, с Любовта, общение с природата, дълбоко дишане, чиста мисъл, чисти чувства, чисти желания. Най-добрия метод за влизане във връзка с Невидимия свят е Молитвата.”

Десет най-важни стиха от Евангелието на Йоанна. Учителят ги е дал и опитал силата им:

1. 14 гл., 15 ст. „Ако имате любов към Мен упазете Моите заповеди и Аз ще умоля Отца и Той ще ви даде друг Утешител да пребъдва с вас.”

2. 11 гл., 42 ст. „Отче, благодаря Ти, че ме послуша и аз знам, че винаги ме слушаш, но за предстоящия народ рекох това, за да повярват, че Ти си ме проводил.”

3. 12 гл., 24 ст. „Ако житното зърно не падне в земята и не умре, то остава само. Ако ли умре, много плод принася.”; 12 гл., 22 ст. „Господине, искаме да видим Исуса!”

4. 8 гл., 29 ст. „Този, Който ме е проводил, с Мене е. Не ме е оставил Отец самичък, защото аз правя всякога що е Нему угодно.”

5. 6 гл., 63 ст. „Духът е онова, което дава живот, плътта нищо не ползва. Думите, които аз ви говоря, Дух са и живот.”

6. 3 гл., 33 ст. „Който приеме свидетелството Негово запечатал е, че Бог е истинен. Защото този, когото е Бог пратил, Словото Божие говори. Понеже Бог не дава Духът с мярка Нему. Отец люби Сина и всичко е дал в Неговите ръце.”

7. 3 гл., 3 ст. „Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие.”

8. 20 гл., 21, 22 и 23 ст. „Мир вам! Както ме Отец проводи и аз провождам вас. И това като рече духна и каза им: Приемете Духа Светаго! На когото простите греховете, простени му са, на когото задържите, задържани са.”

9. 21 гл., 5 ст. „Казва им Исус: Деца, имате ли нещо за ядене?”

10. 15 гл., 26 ст. „А когато дойде Утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца Духът на Истината, който от Отца изхожда, Той ще свидетелства за Мен, но вие свидетелствате, понеже отначало сте с мен.”

Човек, в когото живее една велика идея, се различава от всички.

Нисши духом

Нисшите духове ще познаят по това: те не обичат да учат. Те бягат от знанието както нощните птици от светлината. Те въртят човека в света на страстите и нисшите чувства и го ограбват. Те държат човека в невежество. За това намират различни поводи, разпалват неговите лични чувства и амбиции.

В своята дълга история Земята е минала големи катаклизми. Животът ги е надживял. И човешките общества преживяват такива катаклизми. И при тях някои ще се приспособят, други ще загинат. Какво чудно нещо е едно цветенце! Няма съмнение, че то има един център, който е създал тези форми в своите оригинален живот, багри, аромат. Но зад този център трябва да седи един разумен свят, който се изявява чрез него. Всяко същество е свързано с Всемирния живот, и се подхранва от него. Чудно нещо е Великия Единен живот. Най-важното е да възлюбиш Господа, да Го виждаш и да Го приемаш всеки ден. Всеки ден посрещайте Господа!

Невидимият свят

Казваш: Невидимия свят. Коя област на Невидимия свят познаваш? Невидимият свят има безброй много области: нисши и висши.

Небето

Има един велик живот, възвишен, красив. Наричайте го Небето, наричайте го Царство Божие. Той е представен от любящи, интелигентни същества – души на Любовта, Мъдростта и Истината. Бог се изявява чрез тях. Търси винаги този свят. Човек е опитал Небето, познава го от части – обичта на майката, на бащата, на брата, на сестрата. Добрата постъпка е изява на Небето. Знанието е изявление на Небето. Човек навлиза все по-дълбоко и по-дълбоко в този Велик живот. Всяка красота с която се срещаме принадлежи на Небето. Един е извора на живота. Един е извора на доброто. Един е извора на Любовта. Един е извора на Мъдростта. Всяко знание и светлина иде от него. Всякога посрещай Господа. За всичко благодарим.

[1966 г., 5 април] - Замина си брат Колю Каишев. Винаги въодушевен от идея, винаги безкористен. Сега, като го няма отвън, ще го потърсим отвътре, но на своето време той пак ще дойде отвън. Внимавай да чувстваш Божието присъствие навсякъде, да общуваш с Божия Дух, това е важното. Бога познаваме с Духа си, обичаме Го с душата си, търсим Го с умът си, чувствуваме Го със сърцето си.

Живото пространство

Какво значи живо пространство? Да чувствуваш Божието присъствие и да живееш в него. Пространството е живо, когато чувствуваш Бога в него.

Заминалите

Казвам ви: И загубените души ще се намерят пак.

Слепият

Човек, който е равнодушен към красотата, е сляп. Живота е вечен. Мъртъв за злото, жив за доброто. Мъртъв за неправдата, жив за правдата.

Пазачът

Човек в когото умът не е развит, лесно става плячка на нисшите духове. Доброто пази човека. Школата на Учителя е път за развиване ума и сърцето. Добрата мисъл, добрите чувства са, които пазят човека.

Лъжата

Влезе ли някъде лъжата, тя всичко разваля.

[Великден, 10 април 1966 г.] **Трагедията** седи в това: човек е забравил своята родина, света от който е дошъл, в който живее. Земята е временно негово жилище. Същината на енергията, електричеството е освободена атомна енергия. Мисълта и чувствата са енергия от по-висока октава. Те са енергии на атомното ядро, източник на неограничени енергии, непознати на науката, но човек в общия живот се ползва от тях. Има един проблем, превръщане на енергиите. Той мъчно може да се проследи и промисли. Това, което става днес в света е чистене.

Божията Любов

Какъв ум, какво сърце и каква воля се иска от човека, за да живее в Божията Любов! Няма по-хубаво от това да живееш в Божията Любов. Ала за това се иска сърце чисто, ум светъл, душа обширна, дух мощен.

Бог

Някои търсят Бога в пространството и не Го намират. Ако е за пространствено търсене, ние пътуваме в Космоса със Земята, със Слънчевата система, с нашата Галактика. Бог е в делата на човека, зад делата седят чувствата, зад чувствата – мисълта. Бог е в съзнанието на човека, не Го търсете някъде в пространството. Намерите ли Го в себе си, ще Го видите и отвън и навсякъде.

Призванието ни

Призвани сме да работим за Великото и Свято Дело, за обединение на хората чрез любовта към Бога в едно Велико Братство. Тази идея е

жива във Висшите Светове. Сега трябва да слезе на Земята. Желанието да служим на една Велика Идея не е още достатъчно. Трябва да придобием знание и сила, трябва методи за работа. Трябва човек да поддържа връзка с Великия Разумен Свят и да има Неговото съдействие. Това е пътят, който Учителят ни откри. Ние сме силни със знанието, което Бог ни дава. Ние сме силни с живота, който Учителят ни дава.

Моето наказателно дело: 4 – 1959 г. на Софийския Градски Съд. Намира се в специалния архив.

Време и пространство

Човек не може да преодолее времето и пространството с механизми. Времето е живот и пространството е живот. Природата е поставила други пътища по които човек може да излезе от времето и пространството. Човек има една природа, която е извън времето и пространството. Великите Духове пътуват през пространството без препятствие.

Волята Божия

Когато решиш един въпрос според Волята Божия, чувстваш едно разширение, една свобода. Нещастieto на хората е в това своенравие. Те знаят Волята Божия, но не искат да я изпълняват. Противят се на нея. С това те сами себе си ограничават.

Градина на Всемира

Откъде иде един дух? С кое Слънце на Всемира е свързан? На коя планета е живял? Сред кое човечество? Всичко това е написано на лицето му, но кой може да го чете? Чувствайте се граждани на Всемира, където и когато да живеете – навсякъде и всякога. Духът е свободен.

Собствеността

Колективната собственост е пак частна собственост.

Работниците

Ние търсим онези, които вършат Божията Воля, онези, които работят за Царството Божие, на тях подаваме ръка. Това са нашите братя, където и да се намират по Земята.

Лекуване

Има много видове лечение, но има едно, което се прилага много и е ефикасно – лекуване чрез труд, чрез работа, чрез движение.

Божествената искра

Дълбоко в човека е скрита Божествената искра. Ако можем да я извикаме в един човек, той ще покаже към нас най-хубавото отношение, най-хубавите чувства и грижи. В това седи изкуството да живееш в тях.

Пътуванията на птиците

В птиците има чувство за земния магнетизъм. Той ги ръководи в техните прелитания. Те не се ориентират зрително, но те са свързани със земния магнетизъм, т.е. със Земята като цяло. Органическата и неорганическата природа са обединени със закони и сили, които действат в тях. Животът на Земята като планета и органическият живот върху нея, те са едно цяло.

Човек

Като гледаш хората като характери, като ги анализираш, ще разбереш какви култури съществуват в Космоса, какви човечества живеят по неизброимите небесни тела. Може ли да анализираш чертите на едно лице, линиите, плоскостите, израза на лицето? – Това е сложно писмо.

Смисълът на живота

Божията Любов е реалност. Ние трябва да я покажем чрез живота си. Всеки, който дойде до нас да може да я опита. Природата е изявление на Божията Любов към нас. Тъй да ти проникне Божията Любов и да се изявява чрез тебе в своята пълнота. В това седи смисъла на живота. Божията Любов или Царството Божие, което проповядваме трябва да го покажем чрез живота си. Учителят казва: „Вий сте Царството Божие. Божията Любов е живот.” Тъй трябва да я опитаме ние, иначе как ще я познаем?

Да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога! Тъй е казано в Евангелието.

Богомилското Учение

Богомилството не е във вярване, а в живот - живот според Евангелието. На богомилите преписват много неща с които те нямат нищо общо.

Вещество и антивещество

Всяка органическа форма е резултат от срещата на вещество и антивещество. Когато човек попадне в силовото поле на една лоша мисъл, това не е здравословно. Това е опасно. Как може да се пази човек? Ще извика една добра мисъл, тя да го пази. Тъй човек се огражда от лошите влияния чрез молитвата, чрез добрите мисли.

Пространството е живо и разумно. Откъде идат тези прекрасни форми, тази музика, тази мисъл, чувство, това изкуство, този богат живот? От пространството. То е живо и разумно.

Мисъл

Религиозната мисъл, мистичната мисъл е по-близо до Истината, отколкото научната.

Невидимият свят

Невидимият свят, трябва да го познаваме. С него трябва да имаме жива, реална връзка. На Земята си дават среща същества от различни светове на Вселената. Те пътуват безпрепятствено. Те преодоляват неизмеримото пространство по законите на духовния свят. Каква култура представят те? Погледнете лицето на един човек, анализирайте чертите му, овалата, израза, погледа, разгледайте характера му. Това е проекция на един живот във Всемира, живот на далечни светове, на далечни човечества. Животът е един и всички човечества в Космоса общуват помежду си.

Времето и пространството

Времето е движение, сложно, многоизмерно движение. Пространството е съдържание. Времето е изявление на съдържанието. Чуден е живота, тайни ни обгръщат. Да благодарим и за това! Времето и пространството са загадки.

Стари мехове

С нечестните комунисти няма да работим. Не са честни, не са добри. Нищо ново не носят. Те са завършек на стария живот, негови ликвидатори. „Не наливайте ново вино в стари мехове“ е казано в Евангелието.

Печатът на Духа

Писател не се става по назначение. Писателят трябва да има печата на Духа. Божия Дух да почива на него. Както и на природата.

Три свята

Човешкият свят е малък – света на малката човешка личност. Света на ангелите е велик. Те са Божии служители, те пътуват в целия Всемир. Света на Синовете Божии, това е животът за Цялото. „Аз и Отец ми едно сме“ е казано в Писанието.

Един живот

Творците, героите на човечеството, святите, учените хора идат от Слънцата на Всемира. Те слизат по законите на ритъма и хармонията. Те идат периодически, на групи. Какви чудни същества са посещавали Земята, каква красота, сила, мъдрост, изкуство, знание, готовност за жертви, какви примери са ни оставили те, какво са донесли от неизброимите светове на Всемира! От някъде сме дошли и ще се върнем там откъдето сме дошли. Мировият живот е един. Човечествата общуват, споделят своите постижения. Гениите, великите хора са представители на човечества – тяхна проекция. Пространството е само среда чрез която се извършва това общуване. Живота е всемирнен. Той е навсякъде. Животът се проявява където и както иска. Той преодолява пространството чрез проникване. Той има вътрешна сила и може да се проектира в най-далечните предели на Всемира. Затова казвам: Пространството е живо, пространството е изпълнено с живот.

Малкият живот

Малкият живот, трябва да бъде в съгласие с Големия, иначе той ще разруши себе си. Каква вътрешна сила има животът, каква могъща приспособимост да посреща условията, да се справя с тях, каква разумност да се справя с всички мъчности!

Ново съзнание

Да би могъл като си тук да се чувстваш навсякъде! Да би могъл като си сега, да се чувстваш всякога! Не е лесно да се роди едно ново съзнание в човека, с едно ново чувство за себе си, едно ново отношение към Всемира и всички същества. Много трябва да се работи за това. Тук трябва да се извърши вътрешно преустройство. Когато природата започва работата си, тогава и ние трябва да започваме нашата. Това е великото, Божественото в живота. Да мислим и да чувствуваме тъй, както Бог се проявява във видимата природа.

Единственият съвет

Четете Евангелието, проучвайте и прилагайте Словото на Учителя. Работете върху себе си и върху другите с любов. Да дойде във вас живота на Христа и на Учителя. Истинските писатели са белязани от Духа. Другото множество, което се управлява – младежта. На младежта трябва да й се даде идеал и да й се покаже пътя.

Простата и съвършена истина

Щом съм тук, аз съм навсякъде. Щом съм сега, аз съм всякъде. Който живее под покрива на Всевишния ще пребивае под сянката на Всемогъщия.

Царството Божие

И днес Царството Божие влиза в човека. То се изразява в една нова мисъл, в едно ново чувство, в едно ново съзнание, освободено от ограниченията на личността.

Великата загадка

Животните са една загадка. От къде идат тия чудни форми? Кой е онзи център, който ги организира и поддържа? Какво съдържание от големия живот е вложено в тях? И растенията са загадка. Техният живот е говор на един съвършен свят. Трябва да се правят преводи.

Формула, дадена от Учителя:

„В Божия план е аз да раста в Добродетелта. В Божия план е аз да възраствам в Божията Правда, в Божия план е аз да живея в Божията Истина, в Божия план е аз да цъфтя в Божията Мъдрост, в Божия план е аз да узрея в Божията Любов. Следователно аз съм в пътя на Истината и на Божествения Живот. Туй право никой не може да ми отнеме. То е мое собствено право. Гдето е Господ, там съм и аз.”

Кажете ли тази формула, вий сте оградени от мощна аура и всички бели братя са на ваша страна.

Огнената пещ

Който е минал през огнената пещ и е излязъл жив, влиза във вечния живот. В огнената пещ изгаря човешката личност, човек приема големия живот като свой живот.

Светията

Свети неговия ум, свети неговото сърце, свети неговата душа.

Постиженията на ученика

Постиженията в пътя на ученика са свещени. Той не ги изнася на показ. Тъй трябва да се чувстват, и те трябва да останат като една вътрешна сила в него.

Духовете

Когато човек е в областта на страстите, той е във властта на духовете. Ако искаш да бъдеш свободен от лошите духове, не трябва да имаш техните страсти.

Малките братя

Има нещо трогателно в това, че едно мъничко същество устоява срещу другите същества и стихии на природата. И те се борят.

Светът на формите

В религиозните хора има един страх, те не смеят да се откъснат от формите на догмите. Те са като децата, които не смеят да се отпуснат и да проодат. Религиозните хора се страхуват от свободната мисъл. Те още

не са дошли до мисълта. Фикции – формата е на фикции. Няма го вече собственика на формата. Животът, безименния е вечен. Искаш да познаеш вечния живот. Махни формата. Вечният живот е безличен. Както има материя, която прониква нашата материя и не среща никакво препятствие, тъй има и мисъл, която прониква нашата мисъл, нашето съзнание безпрепятствено. Нито времето, нито пространството са препятствия за нея. С тази материя човек пътува в Космоса.

Врагове

Когато те нападнат врагове - мълчи, не ги изобличавай! Когато те нападат враговете, мълчи! Ти си един Божествен център, който те нападат. Той е враг на Божественото.

Безсмъртието

Ние говорим за безсмъртните, т.е. за онези, които любят Бога. Наблюдавайте духовете как работят, но не предавайте, че разбирате техните хитрини. Всеки ден разговаряй с Господа, нека Той да те учи и води. Каквото си придобил в пътя на слизането, ще го посветиш на Бога в пътя на възлизането.

Мислите ли, че животът спира до границата на нашите сетива, че отвъд тази граница няма живот?

Затворите

Има затворени души в някои форми. Трябва да ги различаваме и познаваме. Някои от тях са много опасни. Природата ги държи затворени като в шишета.

Приливи и отливи

Има приливи на познанието, има и отливи. Има приливи на мисълта, има и отливи. Приливи на чувствата и отливи на чувствата, приливи в работата и отливи в работата. В приливите работи, в отливите си почивай.

Животът

Животът е вечен и непреривен. Той преминава от един свят в друг. Той прихожда в един свят и започва в друг. Той се възражда и обновява, възкръсва и разцъфтява.

Животът всякога възтържествува над условията, понеже има един източник към който се възвръща и от който черпи сили.

Заминалите

Около човека и в човека живеят неговите близки заминали. Те участвуват в сегашния му живот. Те всякога имат какво да му кажат и да го предупредят, но той рядко слуша гласа им, или съвсем не го слуша. Тогава има хора, които могат да разговарят със заминалите и да предадат на другите туй, което те имат да им кажат. Такива посредници се срещат рядко с онези, които предават вярно и точно, чисто въобще. Такива посредници, трябва да се опрат понякога на нещо свързано с човека, да почувстват неговия магнетизъм, да уловят неговата вълна - чашката кафе или някой негов предмет. Такива опитности имат днес много хора, но разбира се казаното, трябва да се проверява. Заминалите вземат голямо участие в нашия живот.

Живот на Цялото

Човек трябва да приема живота като едно велико цяло. Неизброимите форми в които той се явява са клетки на този велик организъм. Но човек трябва да работи много време и да се учи в школата на живота докато дойде това разбиране, до това виждане на този живот. Ние не се задоволяваме с дворци и палати, ако ще да бъдат те и най-разкошните. Ние живеем във величествения храм на природата. Това се отнася и до обстановката и до съзнанието.

Свободата

Като разговаряш с човека, не упражнявай никакво насилие. Не му натрапвай своите възгледи. Трябва да имаш усет какво той може да приеме. За големите идеи малко хора са готови. Ако не е готов, не му говори за тях, само ще го смутиш. Не насилвай човека. Пътят на любовта изключва всяко насилие. Не е нужно хората да мислят еднакво, да вярват в едно и също нещо или да живеят по един и същи начин. Това е невъзможно! Разнообразие между хората всякога ще има, дори богатство. Ти търси Божествената искра, стъпките на Духа, където Бог работи в тази среда. Може да са най-малките прояви, но тъкмо те са ценни. Досетливост, пак да знаеш какво да говориш и как да говориш, това е голямо изкуство. Днес никой народ не желай да воюва. Държавниците трябва да разберат това.

Човешката реч

Човешката реч не е най-съвършената, макар че тук човека напреднал много. Но има по-пълна и по-съвършена реч – говора на природата. Всъщност, органическите форми и движенията, формите в природата са език. Човек говори и изучава птичия говор. Облаците са говор, водите са говор, цветята са говор и хората са говор. Какво изучаваме ние в тази чудна и богата природа? – Божиите закони. Можем ли да си представим, че е било време, когато да не си бил? Не е имало и няма да има. Ние живеем във вечността, ние имаме вечния живот.

Мисълта

Една хубава мисъл е дреха на едно същество. Едно хубаво чувство е дреха на един ангел. Чрез него той ще ти се изяви. „Вярвайте в Мен, че аз съм дошъл да ви покажа истинския път, който води към вечния живот“, казва Учителят.

Вещество и антивещество

Енергията се отделя при среща на вещество и антивещество. От най-малките количества енергия до мировите катаклизми този закон важи. Това е среща на вещество с антивещество.

Космичният живот

Човек е сложно същество. Фокус в който се засрещат космични течения. Какви комбинации на планетните човечества стават, какво съжителство указват планетни влияния, това може да се преведе – планетни човечества.

Грехът спрямо Духа Светаго

Хората може да платят скъпо за този цинизъм в който погазват законите на Разумния свят. Това всеки ще опита. Всеки грях ще се прости,

само грехът спрямо Светият Дух няма да се прости. По-съвършен от говора с думи е говорът без думи. С него човек може да разговаря с всички същества. Него всички разбират. Това е всемирния космичен език. Всички човешки езици са преводи от него.

Важно правило

Закон за вземането и даването: Ако вземаш от един човек, независимо от това дали е с негово съгласие или без негово съгласие, ти вземаш и от неговата карма и от неговата дихарма. Вземай от добрите и здравите хора; избягвай да вземаш от лошите, злите и болните хора. Те може да ти дават, ти го тури настрана. Чрез вземането и даването ти се свързваш с човека и така поемаш и от неговите болки.

Истинският Учител

Дойде истинския Учител в света, а след Него какви ли не нови учители изпълниха. На тях присвоиха името учител, за да компрометират това священо име. Маркс, Ленин, Димитров, Мао. Техните съчинения се разпространяват в милиардни тиражи. Те искат да привлекат хората, да им покажат път, пътят на лъжливите слънца. Как не се е предreshвала лъжата в историята! Че и нашият имитатор в Париж копира Учителя, иска да се представи за Него. Ако ви кажат – тук е или ето там е, не вярвайте. Различаване трябва, будно съзнание е нужно, разумност и интелигентност.

Полифен, Циклопът, Едноокият, грубата сила

Полифен иска да унищожи Одисея – разумното, но ще изгуби окото си. Може ли сляпата сила да удолее разумното? Митовите са поетични и символични образи на дълбоките закони на живота, останали от древните окултни школи.

Грешникът и праведника

Грешника показва докъде надолу може да слезе човек. Праведният показва до къде може да се изкачи. Не съдете лошите хора. Той показва до къде можеш да слезнеш. Радвай се на добрия и праведния. Той показва до къде можеш да се издигнеш. Формите на живота са безброй, но те са образи на силите, които действат в даден момент. Тези сили са различни.

Човешките косми

Човешките косми изпускат лъчи. Те са видими и осезаеми, магнитни и електрични. Чувствителният човек ги усеща. Затова до някои хора ти е приятно да се допреш, а до други не ти е приятно.

Работническото движение

За да се разбира правилно работническото движение, трябва да се освободи от обсебването на азиатския дух.

Небесните жилища

Бог създава небесните жилища и ги украсява, за да живеят душите и да се радват на живота, но духовете на злото се стремят да ги разрушат.

Паметта на природата

Във веществото всичко се записва както на магнетофонната лента. Тези записи съдържат събитията, които стават. Всичко това се записва в материята. Чудното е, че човешката душа има сетива, има способности с които може да разчита тези записи. Тези записи могат да съществуват хиляди и милиони години. В тях тлее някакъв съвсем малък живот. Този живот втъкан в материята, става същина от нея, нейно свойство. Какви сили пазят тези записи, в какви тайници на материята се пазят те, това е тайна. Може би в самото атомно ядро се съхранява тази фина енергия. Човешката памет, която е едно чудо има това свойство на веществото. Тази последователност при запомнянето, това изложение на паметта като че се развива някаква лента. Като се наруши тази последователност, обърква се паметта. Следователно тук има последователност в записите, или някаква вътрешна структура, някаква цялостност на процеса. Днес теорията за относителността и модерната физика са се доближили до обяснението на това явление. Теориите за елементарните частици и квантите приближават човека до разкриването на тези тайни, а този разпространен днес уред магнетофон, подсказва това свойство на веществото, макар и чисто механически. Наистина техниката копира природата. При днешната сложна механизация става все по-явно, че човешките машини представляват стилизирани органи и форми на органическия свят. И използват силите, които досега човек не познаваше, но които функционират в човешкия организъм.

Разумността може да бъде във веществото, тогава имаме живи същества. Когато разумността е вън от веществото имаме минерали. Когато разумността е вън от веществото имаме кристалите. Готварската сол например, ако я стриеш може да я разтвориш във вода. От разтвора като го изпариш, пак можеш да получиш същите кристали. Когато една мида, ако я счукаш не можеш да получиш вече отново мидата. Това показва, че разумността, която е работила е вън от материята. Всяка човешка мисъл, всяко човешко чувство и постъпка е залегнала и записана в човешкото тяло. Освен това във въздуха, в растенията, в животните наоколо, в скалите, в цялата природа във всемирния живот нищо не се загубва. То само се трансформира. Древните наричат това превращение.

Избори

В Бялото Братство избраните са избрани по дух, а не по плът. Те не се назначават и избират с болшинство. Духът поставя работниците по местата им. Духът ги е призовал отвътре, изтъкнал ги е и ги е поставил на работа. Кой където е поставен, да върши своята работа. Божиите работници работят и горе на небето и долу на Земята. Те не се избират и назначават от човеците. Какво са милионите и какво са милиардите пред една топла братска усмивка? – Нищо.

Работници

Работниците за Новата Култура са призовани и разпратени по цялата Земя. Те работят. Работата им е голяма. Работата им е една. Христос казва: „Затова жътвата е голяма, а работниците са малко. Молете се господаря на жътвата да изпрати работници.“ Ний се молим за това.

Работниците на Братството

Носителите на Новата Култура не се назначават отвън. Това не става с укази и избори. Духът ги поставя и ръководи. Силата е в Него. Той носи дарбите и способностите, силите. Божият Дух дава всичко. Казано е: „Изпроводи ни благия си Дух!“ Тъй се молим ние. Днес борбата е голяма, докато се одолеят Духовете на Разрушението. „Този път ние ще победим“ казва Учителят. Божиите работници са навсякъде, от всички народи, вери, wśród всички обществени слоеве, сред всички професии, науки и изкуства. Те движат човечеството напред, проправят пътя му, внасят в живота доброто, красотата, честността, чистотата. Силата на Духа е в тях. Те изцеляват, повдигат, помагат. Те се изявяват и като външни работници, когато е необходимо. Но обикновено те работят скрито, тайно, в мълчание. Христос казва: „Слава от човеци не приемай!“

Равностранный триъгълник

Равностранный триъгълник – равновесие между ума, сърцето и волята – условие, за да бъде призван човек на работа за делото Божие. Неуравновесените натури носят борби и противоречия в себе си, те не са още за работници.

Молитвата

Молитвата е сила. Но работниците за новото не работят само с молитва. Те работят и с чука и с длетото, с чука и с боите, те са провод, певци и музиканти, те извършват всички подвизи, те вокуват на всички фронтове – и на материалния и на военния фронт. Те са навсякъде малки и големи. Те образуват една мощна вълна. Тук е приложено напълно законът на единството. Големите и силните помагат на слабите. Законът за единството работи в света, той иде отвътре, закон на Божествения живот, Закон на Божия Дух. Животът всякога ще бъде йерархически устроен. Това е Великото Братство. Учете и работете да се устройвате да влезете в него, да се удостоите да влезете в него.

По-важно от знанието са добродетелите.

Силите на Духа

Казано е: „Духът не угасяй!“ Всеки човек е призван да работи в едно поле. Кой където е, да върши работата си – работата за благото на човечеството. Тази работа е основана на добродетелите. Няма ли тях, нищо няма, и всичко друго губи своя смисъл.

Извора

Всеки, който дойде до извора да пие от водите му. Ти обичаш бялото облаче в небето, теменужката и люляка, полята, защо да не обичаш и този човек такъв, какъвто е? Аз не желая да причиня зло на никое същество. И змия като срещна, пропускам я да си мине по пътя. С това изразявам любовта си към нея. Змията ще обичаш като змия. Тя е сила на природата, има своето значение и смисъл. Някои от страхливите братя се изплашиха от властите, когато започна гонението. Спомнете си за силните на цар Давида, спомнете си и за първите приятели около Учителя. Първите са работници на Учителя, силните духом, които имат вяра жива. Те са живи и днес. Те работят за делото на Учителя.

Бог е Бог на живите, а не на мъртвите!

28 май 1972 г. [Край на първа тетрадка.]

1956 г. **Има време и нема време.** Когато кажеш: „Има време“ Бог е с тебе, когато кажеш: „Нема време“, ти си сам.

Упражнение, дадено от Учителя за възприемане на праната, жизнената сила или на мистичен език Божествения Живот.

1. Вдишване с двете ноздри много бавно.

2. Задържане въздуха колкото се може по-дълго. През време на задържането организмът изтегля от въздуха богатствата, които са вложени в него.

3. Издишване съвсем бавно.

При вдишването се произнасят мислено следните думи: „Господи, благодаря Ти за Божествения Живот, който си вложил във въздуха и който приемам заедно с него.“

При задържане на въздуха мислено се произнасят следните думи: „Божествения живот, който съм приел с въздуха прониква в целият ми организъм, отива до всичките ми органи и внася навсякъде сила, живот и здраве. Той ме оживява, освежава и укрепява.“

Издишване. Мислено се произнасят следните думи: „Целият ми организъм е напълно укрепен. Аз съм напълно здрав, изпълнен с енергия за работа. Благодаря Ти Господи за Твоята Любов към мен.“

Във време на вдишването и задържането живо ще си представите, че Божествения живот прониква в организма от клетка в клетка, от орган в орган, отива чак до върха на пръстите на краката и на ръцете. Въздуха има четири неща:

1. Химически състав: азот и кислород;

2. Божествения живот прониква въздуха;

3. Божествената Мисъл чрез въздуха ти можеш да я приемеш;

4. Божията Любов. Ако мислиш, че заедно с въздуха приемаш Любовта на Бога, ще я приемеш и ще растеш в нея.

Бялото Братство

Който и да се опитва да упражнява върху нас насилие, няма да успее. Преследват ли ни, ние изчезваме, няма ни. **Ще се появим**, когато дойдат условията. **Комунистите не могат да се примирят с нас**, те са противоположното на нас. Ние проповядваме Любовта, те проповядват умразата. Ние сме за Божествената Мъдрост, те са за човешкото знание. Ние сме за свободата, те са за насилието и робството. Въпреки всичко и те ще свършат работата си за делото. Ние не сме нито слаби, нито безпомощни.

1963 г. – Първият ден на годината Господ ме извади от затвора с 4 000 други затворници. Такава е Неговата Воля.

Защо приехме пътя на страданието? За да не се допусне лъжата и лицемерието да влезат в Братството. За да се запази чистотата на Делото и свободата на Духа. Ние не приехме да се нагаждаме и да търгуваме. Истината и Свободата за нас са святи. За тях сме готови на всички жертви.

Живота

Ако говорим за живота, хората си представят само органическия живот. Животът има освен органическата проява, още хиляди други изявления, които хората малко познават.

Богоявление

Господи, когато Ти ме посетиш, душата ми се весели.

Любовта и свободата

Онези, които обичате, ще ги обичате такива, каквито са. В Любовта условия не се поставят. Любовта не търпи никакви ограничения. Богатството, което Учителят остави, всяка мисъл, облечете ги в разказ, в примери. Всяка идея предайте в подходяща обстановка, действие и движение.

Пътят на служението

Словото. За Бога трябва да се говори по нов начин. Бог живее в душата ти, в светилището, и от там озарява целия ти живот. Бога трябва да покажеш в живота си, в делата си, в мисълта си. Винаги се радвайте. Външните условия каквито и да са, посрещайте ги като герои. Това е борба, това са задачи. Винаги се радвайте, за всичко благодарете.

Моето време

Нека се скрие Божественото учение от очите на хората. Такива са времената сега. То ще дочака своето време. Христос казва: „Моето време още не е дошло, а за вас всякога е време.“ Само разумните, Божествените процеси имат свое време, т.е. за тях всичко е предвидено. Те имат свое време, те влизат в един голям Божествен процес – Програма.

Здравето

Един здрав човек пръска около себе си здраве, от него излизат лъчи здравословни. Благословение е да живееш сред здрави хора. То е все едно да живееш до плодни дървета, отрупани с плодове. То пречиства въздуха, предпазва от болести. Каква сила има в мисълта и в доброто чувство? Това са лъчи на живота, здравословни и хранителни. Иде ново човечество, което ще мисли.

Връзката

Свързвай се с Невидимия свят, с напредналите същества там. Те от своя страна ще те свържат със своите хора тук на Земята, т.е. с онези човеци, които имат връзка с тях.

Житното зърно

Когато се посее, житното зърно минава през смъртта, умира. Това преживява Братството сега, но то ще поникне на своето време и ще принесе плод.

Новият човек

Един нов човек слиза сега на Земята по образ и подобие Божие. Може ли да доловиш неговите черти? Ние не знаем кои са определени да работят за Божието Дело. Учителят е приготвил работниците си и те ще дойдат от всички страни, от всички народи. И когато огънят обхване душите, душите им ще лумнат като пламъци. Много души, които ние не знаем, са определени за работа за делото. Ще дойдат Божиите работници – учениците на Учителя. Те са пръснати по цялата земя. В любовта няма раздяла. Пътят продължава и след смъртта. И ние вървим ръка за ръка с онези, които обичаме и които ни обичат. Ние си помагаме в Молитвата, в мисълта. Приятелството ни е вечно. В Любовта няма раздяла. Ученикът

е надвил страха от страданията и от смъртта. Хората няма да разберат материалния свят, ако не приемат духовния. Духовният свят ръководи явленията в материалния свят. Рудолф Щайнер [виж Изгревът, т. 1. 2. изд. 2011, с. 284-286] при срещата си с брат Боян е казал за България и за славянството и за Учителя следното: „От къде си?” Брат Боян отговаря: „Ида от България, дошъл съм да следвам естествена история.” – „От България ли? **България е важна страна, която има да играе роля в историята на човечеството.**” Боян се сеща, че Щайнер говори за мисията на Учителя. Това е било декември месец 1907 г.

Сестра Ботева, женена за германец пита Щайнер каква е съдбата на България. „**Мисията на България е свързана с мисията на Русия**” отговаря Щайнер.

Учителят казва за Толстоя:

„Той беше тръгнал за България. Това Учение, което говоря в България, ще се пренесе в Русия. Там ще се приложи. Паневритмията ще се играе в Германия и в други държави.”

Щайнер казва на брат Боян: „**Бъдещето е на Славянството, там ще бъде Шестата подраса.** Запомнете: като отидете в България няма да работите като мене тук, а ще работите с Евангелието и сърцето.”

На запад е умувания, а у нас ще се работи с Любвта. Тъй работи и Учителят.

Горният разговор със Щайнер ми е предаден от брат Боян Боев и аз съм го стенографира буквално.

Благодарността

Животът е велико благо, винаги благодарете. Сега учениците са на изпитание. Това е битка. Има изкуство да се ограждаме и да се пазим, има правила и закони, които трябва да се спазват, и които учениците познават.

Царството Божие

Ние търсим Царството Божие в себе си, в ближния си, в живата природа. Учителят казва: „Вие сте Царството Божие!”

Молитвата

Ученикът, който има Молитвата като сила, побеждава навсякъде и излиза от всяка мъчнотия и противоречие, преодолява всичко. Ние сме работници на Царството Божие.

Себе си ли утвърждава един човек, за себе си ли иска нещо? За себе си нищо не иска.

Любвта

Любвта условия не поставя. Ще приемеш човека такъв, какъвто е, и такъв ще го обичаш. Все едно, ти не можеш да го измениш. Факторите, които работят върху човека са големи, само Любвта създава условия да се прояви най-хубавото, което човек носи.

Различаване

Първото качество в пътя на ученика е различаването. Трябва да се познае същината. Формата говори за нея. Различаването започва с

познаването на себе си. Бог в човека, това е мярката. Бог учи човека да различава.

Вярата

Атеистите се борят с остарелите представи и понятия на хората, останали от миналото. Разглеждай вярата като подтик, като сила, която е тласкала човека към добри дела, към самопожертване, към подвиг. Работата над себе си се ръководи от вярата. Вярата е сила на душата.

Съвестта

Съвестта е онзи вътрешен закон, който определя отношенията на човека към всички живи същества. Съвестта, това е мярката – Божествената мярка. Когато човек отрече Бога, отрича тази мярка, няма правилни отношения към природата, създава около себе си страдания. Човек без Бога значи човек без съвест.

Молитвата

Молитвата е свещен акт. Тя не е за показ. Ученикът винаги е в молитва – и когато работи и когато почива. Силата е в Тайната молитва. Христос казва: „Не бъдете като фарисеите, които се молят на всеки ъгъл, да ги видят хората.“ Молитвата е сила на душата – дишане. С молитвата всичко може да се постигне. Човек, който има силата на молитвата, и без да говори или върши нещо, с присъствието си само помага, лекува, предизвиква добрите условия, пази от беди и нещастия, носи здраве, успех във всяко начинание. Молитвата е връзка с Бога. Човекът на вярата винаги говори истината. На думата му можеш да разчиташ. Човек, който е умирал много пъти, той е и възкръсвал много пъти. Такъв човек от смъртта не се бои.

Ученикът на Божествената Школа

Ученикът на Божествената Школа **знае изкуството да превръща злото. Вярно е, враговете на Братството ме хвърлиха в затвора, лишиха ме от свобода**, причиниха ми най-големите страдания и зло, но ние учениците пак **им се отплатихме – 50 месеца им работихме и им донесохме големи приходи**. Проведох им курсове, подготвих им кадри, майстори, работихме на няколко големи обекта и ги завършихме.

Това прави около 50 000 лв. сегашни пари. А накрая се сложиха нещата тъй, че **с мен заедно освободиха 4 000 души! Чудна е Божиата милост и благодат! И така, не коментирам.**

Аз казвам: „Така беше, така беше, кой може да оспори?“ Обаче, когато учениците, щото аз бях в затвора, ама зад мене имаше хора, които се молеха, които мислеха, които работеха. Тъй че туй е обща работа. Тя не е моя лична работа. И тази работа даде такъв резултат – **4 000 души освободиха, когато най-малко очаквах**. И понеже заповедта на Невидимия свят беше: „Ще ги освободите за Нова година!“ А в затвора не бяха готови никак, нито удостоверения приготвени, нито други формалности изпълнени, нито пък даже списъците определени кои ще бъдат пуснати. Обаче, бяха решили, че към 7-ми 8-ми ще ни освободят. Какво нещо е волята на небето! Никой не може да я отмени! Понеже решението горе беше за първи да ни пуснат, следва една Заповед. Два дни и две нощи работиха в администрацията и приготвиха всичко. Да, нощем – пишат, пишат, пишат, пишат. Мобилизираха всичко, приготвиха книгата. На първи сутринта ни пуснаха. Осем часа бяха

ни отделили в отделно здание, да не сме във връзка със затворниците, които остават. Щото някои имаше криминални, които останаха. Те имаха присъди. А нас ни отделиха още два дена преди да ни пуснат. Заповедта толкова категорична и с такава сила, че управата беше решила: „Е, тия да ги пуснем на 7-ми – 8-ми.“ – „Не, на първи ще ги пуснем!“ А туй е воля на небето, никой не може да се противи. Ако небето каже нещо, вземе едно решение, няма сила на Земята, каквато ще да бъде тя, може да е интернационална, може да е....., всичко е подчинено на Божията Воля. [Бележка на съставителя: Това беше заповед на Никита Хрущов, който ръководеше СССР.]

Сън сънувам

Учителят прави упражнения с ръцете си като упражнения на йогите. Строги движения, пози, но с такава съсредоточеност, с такава красота и сила и голямо множество хора, наредени в редици правят същите упражнения. При това всички са излезли вън от къщите – на улиците на града. Аз съм само наблюдател, не участвам в упражненията. Някои от тях правя, но не със същата сериозност с която ги правят хората.

Скромността

Нашите простички, наивни, верующи братя и сестри бяха като един воал с който Учителят прикри Братството. Той ги скри от комунистите, както и от старото общество. И вижте, във време на процеса как беше представено Братството – с грохнали, жалки, болни, слаби хора. Те по-скоро бяха прикритие за Великото Учение, за богатството и знанието, което Учителят донесе, и което не е за комунистите, не е за днешните хора, които сега ни съдят. Те останаха тържествуващи със съзнанието за своето превъзходство. Те останаха с впечатлението, че Братството е слабо и загиващо, безпомощно. Учителят пак тури шапка-невидимка, скри Учението, прибра Се. Тези алчни, груби, порочни хора не са достойни да видят Божието Дело! Когато се пренася скъпоценния камък през места, където върлуват разбойници, не трябва да се шуми. Ученикът изчаква времето, той живее в мир. Ученикът на Божествената Школа има мира в себе си.

Молитва, дадена от Учителя преди ядене и след ядене:

„Благославяш ни Господи и ние опитваме изобилието на Твоята благодат.“

Тази молитва се произнася три пъти преди ядене и след завършване на яденето.

Тя може да замести нашата молитва, която произнасяме ние преди ядене – „Божията Любов носи изобилният и пълен живот.“ А може да се произнесат и двете молитви.

Виждането

Физическият свят е велик свят. В него ние виждаме формите. Светът на сърцето е велик свят. В него ние виждаме чрез чувствата. Дойде ли до чувствата, то е виждане чрез сърцето. Светът на мисълта е велик свят. В него ние виждаме чрез мисълта си. В този свят как ни посещават нашите приятели, обични и близки? Със своите мисли.

Упражнение

Сутрин вдишвай въздуха плавно, бавно и дълбоко. Произнасяй в себе си: „Да се прослави Името Божие в мен!“ Задържай въздуха. – „Да се въдвори Царството Божие и Неговата Правда в мен!“ Издишването е бавно и плавно. – „Да бъде Волята Божия!“

Молитвата

„Животът ни да бъде Молитва!“

Силата

Ние не се възхищаваме от силата на атомната бомба, но пред онази сила, която отваря пъпчиците на дърветата, на дърветата, на цветята, ние благоговеем. На нея се покланяме. Великият невидим свят говори чрез цветята, говори чрез всяко живо същество. Това е живият език на природата.

Откровение

Откровение, гл. 3, 7 ст. – 14 ст. „И на ангела на Филаделфийската църква пише: „Така казва Святият, Истинният, който има ключа Давидов, който отваря и никой не затваря. И затваря и никой не отваря. Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе врата отворени и никой не може да ги затвори, защото имаш малко сила и опазил си Моето Слово и не си се отрекъл от него. Ето, ще направя тези, които са от съборището сатанинско, които казват себе си, че са юдеи, а не са, но лъжат, ето ще ги направя да дойдат и да се поклонят пред нозете ти и да познаят, че аз те възлюбих. Понеже си опазил Словото на Моето търпение и аз ще опазя тебе от времето на изкушението, което ще дойде над всичката Вселенна, да изкуси онези, които живеят по Земята.“

Музикални закони направляват живота

Виж красотата на цветята. Тя не е преходна, това е красота в движение. Красотата не отминава безвъзвратно, а се възвръща по закона за ритъма на своето време и ние пак се срещаме с нея.

Умът и сърцето

Между сърцето и ума съществува дълбока вътрешна връзка. Соковете на сърцето хранят ума, светлината на ума, озаряват сърцето. Те се взаимно допълнят. Това е Духовния свят. Свещена връзка съществува между тях. Ума е представител на Духа, а сърцето на Душата. Това е Духовния свят. Той се изучава в Школата на Учителя.

Поръчение

Бог ме изпрати да проповядвам в затвора, подкрепи ме с Духът Си и ме ръководи през всичкото време. Той ме учеше на такъв език да говоря на хората там. Не само с думи се говори, но и с дела. Ние разбираме Невидимия свят чрез видимия. Трябва да се прави превод. Едно от последните правила, които Учителят даде: „Злото ограничавайте, доброто насърчавайте!“

Видимият свят ни разкрива Невидимия свят.

Един скрит закон: Който не може да прости на брата си и от него ще си издири последната стотинка, която дължи. Спомнете си притчата за жестокия заемодавец.

Формула, дадена от Учителя:

„Всичко мога да направя, всичко мога да постигна, когато Божият Дух ме ръководи и Божията Любов е с мен.”

Великото изкуство

Ученикът трябва да усвоява и развива изкуството да живее с Бога. Него той, трябва да изучава през всичките дни на живота си и да се ползва от опита на всички, които са разработвали това изкуство през всичките векове.

Учителят

„Ще се изберат дванадесет беседи от беседите на Учителя, принципиални. Ще се преведат на много езици и ще се отпечатат. Това е нареждане на Невидимия свят за работа.”

Бялото Братство

Бялото Братство е не само Всемирно, то е Космично Братство.

Като е благословен, който дава, благославя се и който взема. Ние сме зов на Синовите Божии. Където и да са те, ние сме един живот. Бялото Братство не съществува за комунистите. Те го преследват, искат да го заличат. Те ще опитат какво значи човек да живее без Бялото Братство. Бялото Братство съществува за човечеството, за онези, които го търсят и обичат. Тези седем свещени думи са дадени в първите времена от живота на Братството от Учителя: „Люби Бога, обичай ближния си, търси съвършенството.” Народ, който лази тези седем свещени думи има бъдеще. Всеки жив организъм изпраща лъчи в пространството, и те могат да бъдат доловени и човек се докосва до дълбоката същина на живота. Учителят казва: „Не е безразлично какви плодове ще ядеш. Дали ябълки, круши, череши, грозде или други. Черешите произвеждат един резултат, ябълките други, гроздето – трети. Ако си малокръвен, яж краставици.”

От томчето „Старото отмина”, с. 151.

Преходната красота

Тя трябва да се нарече вечната красота в движение. Пространството е изпълнено с живот и как може човек да се ориентира? Трябва да има Божествената мярка на Духа. Само с нея може правилно да прецени и определи всеки живот. Човек трябва да има Божествената мярка, т.е. живота на Царството Божие.

Връзката с Бога

Връзката с Бога се поддържа чрез светъл ум, чрез чисто сърце, чрез силен Дух. Ученикът работи постоянно с любовта. На тази връзка всякога може да се разчита.

Невидимият свят

Невидимият свят е велик свят – обширен и необятен. Човек може да общува със съществата, които живеят там, може да изучава този свят, но трябва мярка, съразмерност, музика, ритъм. Бог е мярката. Добре че има съпротивление. В усилията си да го преодолеем, ние израстваме и укрепваме. Нищо не може да смути Великия Божествен живот. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме.” Ученикът казва: Аз и Отец ми едно сме.

Бялото Братство

Всички, които носят Духа Христов образуват Бялото Братство. Животът, на който принадлежим е толкова велик, че не може да бъде смутен от никакви препятствия тук на Земята.

Важно положение

Всяко живо същество представлява една възможност да се свържеш с Бога. Във Великия Божествен живот всяко същество има своето място. Изучавай и виж кой е научил това малко цветенце да покрие стебълцето си от цвета с лепило, за да запази цвета от вредни насекоми? Също, кой е научил и нас на ум и разум? – Божият Дух, Който пълни сърцата ни с Любов, Който озарява умовете ни със светлина.

Живот вечен

Както сте се срещнали сега, ще се срещнете и за в бъдеще. Или онзи, който е устроил сегашната ни среща, ще устрои и бъдещата. Животът на който принадлежим е толкова велик, че не може да бъде смутен от никакви противоречия. Всяко живо същество представлява една възможност да се свържем с Бога. Не го пренебрегвай! Всеки заеме своето място и изпълнява своята служба в Божествения живот.

Дивото карамфилче

Кой е научил това карамфилче да покрие стеблото си под цвета с лепкава смола, за да запази живота от вредителите. Същият, Който е научил и нас на ум и разум – Божият Дух, Който пълни сърцата ни с любов, Който озарява умовете ни със светлина.

Божественият промисъл

Онзи, Който се е грижил за мен до сега, ще се погрижи и за в бъдеще, а ние ще използваме и най-малката възможност за проява на братския живот. Няма да я пропуснем. Ако ни препятствуват в едно отношение, ще намерим други начини да вършим работата си. Ние благодарим за условията, които Бог ни е дал, които Учителят ни е приготвил. Той ще даде свобода и простор за делото Си и да напредва. Разбира се ние имаме врагове, но те не знаят, че ние принадлежим на Царството Божие. Който се бори срещу нас, бори се срещу Царството Божие. Има ли някой, който да е устоял срещу Царството Божие? Христос беше сам срещу Рим и юдеите. Кой победи? Къде остана тяхната власт, сила и богатство? Дух Господен е над мен. Тези хора са културни, но користолюбиви, те са погълнати само от грижа за себе си.

1936 г. Какво остана от онези, които устрои нападението срещу Учителя? Какво ги постигна? [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1, с. 41-45 ; т. 1. 2. изд. 2011, с. 655-665; т. 5, с. 334-336; т. 9, с. 69-74.]

Ние бехме свидетели на това. Учителят ни предаде уроци, предаде ни примери изключителни – търпение, самообладание, воля. Това е най-силния пример, който Той ни е давал. Когато Той минаваше през страданията и ни показва как да ги носим ние, еднъж Той прошепна само: „Това е по-тежко от Голгота!“

Ултразвуковите гами

Някои птички, животни и насекоми издават звуци, пеят. До известно място ние слушаме звуците им, песента им, от там нагоре не чуваме нищо,

а виждаме, че те продължават да пеят. Те преминават в свръхзвукова тоналност. Това има за в бъдеще да се изучава. Ако изпуснеш мисълта и не я запишеш, мъчно можеш после да я догониш. Търсете първом Царството Божие! Пространството е изпълнено с живот и как може да се ориентира човек в него? Човек трябва да има Божествената мярка на Духа. Само с нея може правилно да определи всеки живот. Човек трябва да има Божествената мярка, живота на Царството Божие.

Връзката с Бога

Ум светъл, сърце чисто, дух крепък. Това е задачата, която стои пред ученика.

Невидимият свят

Невидимият свят е обширен. Човек може да направи връзка със съществата, които живеят там, може да изучава този свят, но трябва да има мярката. Бог е мярката. Той да те води и учи. Добре, че има противодействие, съпротивление в пътя. В усилието си да го преодолеем ние изграждаме и укрепваме.

Мирът

Нищо не може да смути великия живот. Когато ученика го почувства като свой живот, придобива мирът.

Бялото Братство

Онези, в които Христос живей, които носят Неговия Дух, образуват Бялото Братство. Всеки ще намери своето място в Божествения живот. Онзи, който ни учи, Който е научил това цветенце, това карамфилче да покрие стеблото си под цветенцето си с лепило, за да не могат дребните насекоми да повредят цвета. Той е същия, Който учи и нас на ум и разум – Духът Божии, Който изпълня сърцата ни с Любов.

Връзката с Бога

Всяко живо същество, растение или животно е една възможност да се свържем с Бога. Но трябва любовта да открие тази възможност.

Упование

Онзи, Който се е грижил за мене досега, ще се погрижи и за в бъдеще. Ще има простор и свобода за Божието Дело. „Дух Господен е над мене!“ казва пророкът. Не беше ли Христос сам срещу юдеите и Рим? Те бяха силните. Кой победи? Силата не е в множеството.

Българският народ

За тази епоха българския народ е избран народ. Божият Дух присъства в него. Тези думи се отнасят за избраните. „Той ми е съсъд избран и драгоценен!“ казва Христос. Затова е важна Неговата преценка - какво Той ще одобри и какво няма да одобри. Коего Той не одобри, няма бъдеще.

Икуството да се радваме

Христос казва: „Бъдете като децата.“ Ако не станете като децата! Който може да се радва на едно цветенце, на едно поточе, на дъждовните капки, на птичките, наближило го е Царството Божие. Самата мисъл, самото

това, че Божествения свят съществува ни прави щастливи. Всяка тревичка, всяко цветенце, всяко живо същество свидетелствува за Бога.

[Брат Боян Боев се помина на 21 август 1963 г. в 18 часа и 35 минути.] [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 29-35; т. 5, с. 541-554' т. 9, с. 108-117]

Слово от брат Борис при заминаването на брат Боян:

Сега, когато изпращаме нашия обичен брат Боян, душите ни са изпълнени със спомени за него. Наистина ние извървяхме светъл творчески път заедно с него, път на служение и жертва. Този път не свършва до тук, защото той е път във Вечността. Нито връзката ни с брат Боян се прекъсва, защото тя е връзка във Вечния живот. Сега какво да кажа, имаше извор в планината с чиста, прохладна вода, всеки можеше да почерпи от него. Имаше плодно дърво, което пренасяше много плод. Питат ме: „Къде е дръвчето?“ Казвам: „Дървото е в центъра, не се е загубило. Един ден, когато дойде времето му, дръвчето пак ще израстне, ще се яви отново във всичката си красота и сила. Ако трябва да кажем нещо за Царството Божие, то ще бъде това: „Царството Божие е в сърцата на онези, които любят Бога.“ И на вас казвам сега: Занапред брат Боян ще живее в сърцата на онези, които го познават и обичат. Тук той си е приготвил най-хубавото място. Сега аз приветствам нашия обичен брат Боян, жив повече от всякога в сърцата и душите ни. Там неговата светла, творческа работа продължава. И не само това. Аз му пожелавам същия светъл път и в душите на онези, които в бъдеще ще дойдат и ще го познаят. Ще го обичат, защото не може никой, който познава брат Бояна да не го обича.

Това беше словото за заминаването на брат Боян, когато го изпращаме – 1964 г., месец ноември.

Благодарността

Животът е хубав, даже и когато страдаме, когато сме в борби, даже и когато сме на кладата. За всичко благодарете! Благодарността е основа на здравето. Чрез нея човек се отваря и приема Божиите блага.

Царството Божие

Онези, които не вярват, ни запитват: „Къде е това Царство Божие, което ни проповядвате?“ Отговаряме: „В чистите сърца, в светлите умове, в Божията сила, която е в нас!“

Живата връзка

Ние работим да освободим човека от остарелите религиозни представи, които всъщност са формализъм и материализъм, и да доведем човека до виждането на живите, Божествени закони, които движат всичко и да му разкрием единството, да разбере той онези връзки и отношения, които съществуват между явленията. Нова мисъл трябва, дълбоко и вярно чувство и жива връзка с Великата разумност. Учителят я нарича: Любов, Мъдрост и Истина.

Свещеници и служители на Бога Живаго

От всяко същество, било то и най-малкото излиза към тебе желание и заповед, което те ограничава. Как ще запазиш тогава свободата си? Само Бог ни остава свободни. В Божия храм има непрекъснато служение, Молитва,

песнопееене, хваление и благодарност. Това хваление, това служение отива в целия Всемир. И тъй, Всемирът е изпълнен със Славата Божия, тъй се създават световите. Божията мисъл създава световите, човечествата, животните и растенията. Голямо благословение е да бъдеш и ти призван да участваш във великото служение. Казано е: „Бъдете свещеници, служители на Бога Живаго!“ Ако търсим свободата, ще я намерим в Царството Божие.

Словото

Словото сега е в своята вечна светлина, чистота и сила. Никакви изопачавания, никакви лъжи не могат да смутят неговият Мир, да нарушат неговата чистота. Хората могат да ходят в своите си заблуждения колкото си искат, това няма значение. Могат да градят храмове, да създават догми, обряди, да се борят за власт и богатство. Словото сияе като слънцето и дава живот на всички – и на добрите и на злите.

Какво се иска от човека? - Любов към Бога! С любов търси Истината. За всичко може да се безпокоиш, само за Учението не се безпокой. То ще се запази чисто при всичките условия. Божественото Учение не може да се поквари!

Очите се затварят за един свят, а се отварят за други.

Предвиждане

Какво виждане има душата и какво знание се разкрива пред нея! - Разумният свят. Без съдействието на Великия Разумен свят ние не можем да извършим и най-малката работа. Връзката си с Великия Разумен свят поддържа винаги.

Съвършенството

Търси съвършенството в простотата. Натруфени и сложни работи не са съвършени. Ние обичаме да пием вода от чистия планински извор. Тя носи здраве.

Учениците

Ние разрешаваме задачите си като ученици на Божествената школа. Това е истинското ни положение.

Добродетелите

Добродетелите произтичат от Любовта. Формите на живота са неизброими. Живот има при всички условия, но може да не е като нашия. Невидимият свят се изявява чрез видимия. Той създава тези форми на живота.

Формула, дадена от Учителя:

Изпращайте всяка сутрин тази мисъл: „Да се прослави Господ тъй както е писал в Своята Велика Книга. Да се прослави Името Божие тъй както е писал в Своята Книга и като се прослави Господ тъй както е писал в Своята Велика Книга, да се прояви Неговата Любов в моята душа и в душите на всички мои братя.“

Великата книга

Какво представлява проявената природа – кристалите, животните, човеците? Проекция на принципите, законите, силите, добродетелите

на единния всемирно животно, живота на Бога. Това е отворената книга на природата пред нас, от която ние се учим. Пак трябва да кажем: Бог ме погледна през твоите хубави очи и ми се усмихна, затова се възрадвах.

Сънят: Скритата лозница. 27 декември срещу 28. 1964 г.

Сънувам голямо лозе на един склон, хиляди чукани, но всичките обрани. Нито едно грозденце! Ходя из лозето и гледам, никъде не виждам грозде. Тогава дойде един човек и ми каза: „Ела с мен!“ Заведе ме при една голяма лозница, покрита с лозови пръчки и листа, отвори пръчките и ми я показа. Тя беше отрупана с грозде – зряло, хубаво – грозд до грозд. След това пак го покри, скри го да не се вижда. – „За да не я оберат хората.“ – Каза той. – „После аз не съм за Братството.“ Какъв хубав образ за Братството, гледай. По-сполучлив образ за нашето положение не може да има! Лозницата, която е скрита, а цялото голямо лозе няма ни едно грозде. Това е света. Какво има в този свят? Нещастieto на хората седи в това, че ги обсебват нисши същества и ги обират. Те не могат да се защитят от тях. Съществува такъв закон: „За да бъдеш свободен от нисшите същества не трябва да имаш техните слабости.“ В Школата на Учителя се работи върху учениците да бъдат свободни.

Благата ръка

Откак свят светува ние знаем, че камшика е унижавал човека, но не го е повдигал. Но любовта на майката, на бащата, на братя, на сестрата, тя е повдигала човека. Любовта на Учителя, онова знание, което Той дава, музиката – те повдигат човека. Красотата на природата, изгревите на Слънцето, те са повдигали човека. Бог води човека с благата си ръка все по-нагоре и по-нагоре. Извел го е от положението на животното, довел го е до положението на ангел. Дълбоко в естеството на човека има една интимно скрита трагедия, едно влечение да се отдаде на злото. От време на време тя избухва навън и обзема човека. Човек обича злото и ако да не беше тъй, не би имало то власт над човека. Само Господ може да ни спаси от злото, само Той може да ни освободи от него.

На южното небе грее Орион и Сириус. Като ги гледаш, благословение иде от тях. Колко приятели имаме на небето! Колко приятели във Вечността! Когато дойдем до този живот казваме: „Нема вече време, има само Вечност.“ Връзката между нас и звездите е тъй реална, както водата на извора от който пием. От звездния мир към нас са отправяни лъчи видими и невидими. Те ни свързват с него. Всичко каквото става в нас, става с участие на звездите. Животът на пространството е живот на Цялото, на този живот принадлежим и ние. Божественото Учение за тази епоха ще остане свободно от всякакви форми и организации. То излиза освободено от тях в своята красота и чистота. Неговата емблема е изгряващото слънце, чистият планински извор, светлият ум и чистото сърце, момъкът и девицата. Тези образи ни е дал за него Учителят.

Беседата „Божествените условия“, с. 239.

Учителят говори за връзките, които ще се създадат с жителите на другите планети.

Работа

Работата не само храни човека, но го и възпитава. Поддържа здравето му, хармонира силите му, туря ред и порядък в живота му.

Царството Божие

Във всяко явление има един Божествен, творчески момент. Това е момент на Царството Божие. Следователно има постъпки на Царството Божие, има мисия на Царството Божие, има чувства на Царството Божие. Затова е казано: „Търсете първом Царството Божие и неговата Правда.“ Човек трябва да навлезе живо в цялото Битие, човек трябва да живее в цялото Битие, във всички същества, да чувствава топлота и близост с тях, да ги обича.

Вечният живот – живот за Цялото

Може много пъти да се явяваме, да вземаме една или друга форма. Всъщност ние във всичко живеем. Няма граници за живота. Всемирът е нашия дом, дома Господен. Всеки лъч, който достига до нас от звездите е антена, чрез която можем да влезем във връзка с Бога. Ако една билка излъчва лъчи, които убиват вредните бактерии, каква ще бъде силата на лъчите, които излизат от човешкия ум? Какво мощно въздействие имат те! Докъде отива тяхната сила и какви са техните възможности? Силата на човешката мисъл, на лъчите, които човек изпраща в пространството, това трябва да се проучава. Някои хора с присъствието си правят средата здравословна. Разгледайте един плод, неговите качества. Някой е мислил за тебе, когато е създавал този плод. Мислил е за тебе с обич.

„Неговата Истина е щит и всеоръжие“ – цитат в „Добрата молитва“. Ние всякога побеждаваме. Крайната победа е винаги наша. Защото Неговата Истина е щит и всеоръжие. Това е цитат от 91 Псалом.

„Хвалете Господа!“ Хвалете Господа с делата си, хвалете Го с всяко движение, мисъл и чувство. Хвалете Го със слово и песен, с усмивка и дела. Хвалете Господа и мир и щастие ще дойде между хората. Да виждаш Божественото с почит и уважение да се отнасяш към него, където и да Го срещнеш.”

Приказката за рибаря и

Идеята е тази: Божественото не може да бъде подчинено на човешкото.

Дарбите

Една дарба не я пресилвай. Пресилиш ли я, ще я загубиш. Една струна като я опънеш повече отколкото трябва, ще се скъса. Благодарни са малката дарбичка, която имаш.

Божественият ред и порядък

Има естествени закони на живота. Ученикът ги пази всяк. Божественото Учение е Учение за Божествения ред и порядък. Защо трябва да се изменя естествения ред на нещата заради нас? Приеми го какъвто е и бъди едно с него.

Бялото Братство и третия Интернационал

Комунистите казват: „Не желаем да работим с вас!“ И ние казваме: „Не желаем да работим с вас!“ Като идеология ние сме диаметрално противоположни.

Спомни си оградата между Бялото Братство и Третия Интернационал – оградата в „Опълченска“ 66 между двата двора, която ние правихме и Учителят изискваше от нас да няма **никакъв аралък между двете огради**. Учителят живееше в „Опълченска“ 66, в съседство с майката на Георги Димитров, където живееше и самия Георги Димитров. Между двата двора имаше дъсчена ограда, и тя беше доста грохнала. Тогава Учителят взе инициативата да се поправи оградата. Извика нас младите, няколко души, купихме материал и почнахме да възстановяваме оградата. Ние, обаче, работехме обикновено, допирахме дъските колкото може и оставаха все пак малко аралъци, понеже дъските не бяха идеално прави. Тогава Учителят каза: „Не така, не така, ще ги изгладите и изправите дъските, да няма никакъв аралък.“ Тогава ний вземахме плание, инструменти, изправихме и прилепвахме дъските тъй, че никакъв аралък нямаше между двете огради. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 546-553]

В тази работа Учителят влагаше известна идея, която сега можем да си изясним. Ние не сме религиозно движение. Не дойдохме да създадем религиозни форми. Ние сме духовно движение. Помни правилото: Злото ограничавай, доброто поощрявай. Мисълта и чувствата са връзка, разстоянието няма значение. Тази връзка е реална.

„Идилията“

Около два месеца преди да си замине брат Георги Куртев, Петър Камбуров получава писмо от него: „Брат Петре, като си замина, моля те, ела и преди да вдигнат телото ми в колесницата, изсвири ми „Идилията“, защото през 1920 г. Учителят като ми я свири, каза: „С тази песен ангелите водят душата на праведния при Бога!“ Петър отива и изсвирва „Идилията“ на брат Георги. Това беше по време на пълното слънчево затъмнение през 1961 г., 14 февруари.

„Идилията“ в Тополица

Няколко дни преди сбирката в Тополица, Петър получава телеграма: „Ела!“ Петър отговаря: „Ако не съм болен, ще дойда.“ В събота вечерта взема бързия влак за Тополица, но бързия влак за Варна не спира на гара Тополица, а на гара Чернобил, една спирка преди Тополица. Слиза Петър на перона, с него слизат само двама или трима младежи. А времето е зимно, студ голям, сняг дълбок, виелица, нощ непрогледна. Петър пита младежите: „Няма ли някой да отива в Тополица?“ Никой не отива. Казва: „Покажете ми поне пътя.“ – „Къде ще вървиш в такова време бе човече!? Вълци ще те изядат.“ Остава Петър сам в зимната нощ сред виелицата. Ни пътя знай, ни посоката, но като се ориентирал накъде, тръгва. Казва си Петър: „Господи, Ти напред и аз след Тебе.“ Върви, върви, идва до един завод на пътя, гледа напред – фенер блещука, люлее се на една и на друга страна, чува, чува се, че някой свирка песенчицата: „Напред да ходим смело“. Петър се провиква: „Хей, тази свирка ми е позната!“ Оттатък се обаждат глас: „Тази свирка търсим ние!“ И фенера почва да се приближава. Скоро пристигат братята. Те тръгнали да го посрещат. Пристига и талигата, тя минала по другия клон на пътя, да не би да се разминат. Сядат в колата и пристигат в Тополица. Старият братски салон вие го знайте, нисичък, задушен, препълнен със 70 души, чакат с молитви и песни, разговори чак до другия ден. „Извикахме те само да ни свириш Идилията!“ Какви чудни

връзки съществуват само между душите! Те са сила! Невидимия свят чрез тях се проявява, и той е, който ги устройва. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 492-493 - Петър Камбуров.]

Сбирката в Тополица става всяка година на Никулден. Тя е традиция. На тази сбирка братята от Тополица канят приятели от цяла България и тогава се събират по няколко стотин души. По-рано салонът беше малък, обикновена селска стая. Сега си построиха нов салон, който може да събере 200-300 души. Тази сбирка и сега става точно на Никулден. И каквото да е времето, гости има преизобилно.

Братският съвет, 27 февруари 1964 г.

На всекиго е позволено да се страхува, но не и на Братският съвет. Какъв пример ще даде той? Какво поведение, трябва да има ученика, когато е в опасност? Особено в такова време, трябва да се даде пример на приятелите. Пример на безстрашие. Каквото и да ни струва този пример, трябва да го дадем. Това е наш дълг в момента.

Въздухът

Въздухът не е само химическо съединение, той е среда, чрез която се предават лъчи и вещества. Във въздуха всички растения и животни отделят нещо от себе си. Ние чрез него ги приемаме. И какво нещо е планинския въздух! Той е като кръвта, храни клетките в организма. Голямо значение има въздуха, среда, която свързва всички живи същества от видимия и Невидимия свят.

Условията

Внимавай да опиташ всяко положение през което минаваш, да го преживееш дълбоко, да го опиташ какъв вкус има. Опитай се след това да разбереш защо ти е дадено. Какво се иска да изработиш в него? Така ти ще бъдеш във връзка с разумния свят, който дава всички условия. Хората са насилници! Опасно е да се нагажда човек да бъде такъв, какъвто хората го искат. Христос предупреждава учениците Си: „А най-вече се пазете от пъжата и лицемерието.“ Ангелите облякоха Земята, създадоха растенията, Архангелите я населиха, а Бог постави човека в райската градина. Зад явленията в природата седят разумни същества. В Евангелието е казано: „Идете в Галилея и там ще Ме видите!“ Галилея, това е високата планина, света на светлата мисъл и благородните чувства.

Братството на помирителите

Всички, които любят Бога, образуват Братството. Братството не е външна организация, макар че може да има и външен израз. Които любят Бога, те се и обичат. Ограждай се! Живеем сред хиляди опасности. Ограждай се! Ставай с 91-ия Псалом и лягай с 91-ия Псалом. Чети Добрата молитва! Казано е: „Непрестанно се молете!“

Словото е небесния хляб. С него ще израстнете. Ние сме от онези, които обичат Бога. Словото е отправено към онези, които са готови да Го приемат. То е небесния хляб. С него ще израстнете.

Мисълта

„Слънцето е мисълта на Бога.“ Казва Учителят.

Свещени думи на Учителя

Светлината във физическия свят се разпространява слюидно. Тя отива неограничено далеч. Всички източници на светлината изпращат такива вълни. Те се засрещат, влияят си взаимно, получава се сложна тъкан. Това е живото пространство, живата среда, в която сме потопени. Мислите, чувствата участват. Именно те са съдържанието, смисъла. Общувай с живота на Космоса като развиваш своя ум и своето сърце, като призоваваш своята душа и своя Дух. Едно ново течение има в света. То внася една мекота, една топлина. Това е Духът на Учителя, Който работи днес във всички народи. Той е като зазоряване. Наблюдавай всички явления и благодари.

Лалето

Цъфнали са лалетата в нашата градина. Колко достойнство и целомъдрие има в това лале, издържа на красотата! Какво излъчва то в пространството, какво струи чрез него? Това са скромните служители Божии.

Мисъл

С живота си сега, ние подготвяме условията си за в бъдеще. Нашият дворец не е само между тези четири стени, той се простира далеч в природата. Нашият дом е голям, нашия дом е богат, нашия дом е красив. Ние живеем във величествения храм на природата. Какво по-хубаво от това?

Камък

Ето този камък, каква дълга история има той. Милиарди години, история увлекателна като роман.

Учителят

Някои мислят, че Учителят е някъде. А то Учителят е навсякъде. Той се изявява тъй, както иска. Изгревите на Слънцето, първите лъчи. Тука има идея, това е Учителят.

Чистият планински извор, това е образ на един живот. Какво ще кажете за житното зрънце? Една свещена идея е скрита тука. Лозата – друг образ: „Аз съм лозата, вие пръчките.“

Многоценният бисер, криновете в полето, колко прости, съвършени и чисти образи е намерил Христос, за да изрази Божествения живот! Да намериш Учителя, да ходиш с Него, да разговаряш с Него. Той да те води за ръка из райската градина и да те учи. Виждане трябва – ново отношение, ново съзнание. Този красив облак седи цял ден над нас, някой говори чрез него, иска да ни каже нещо хубаво. Този някой ни обича, ама за малко време. Зад съвременното седи вечното. Зад един миг седи цялата вечност.

Разлистват се горите. Ето какво нещо е животът. Хубаво разбран език. Има места в природата, където Разумният свят работи. Там можем да почерпим вдъхновение, сила, здраве. Човек трябва да ги открива, да ги почита и да ги обича.

При Него. Белези

Наблюдавайте, когато тръгвате на работа какви хора ви срещат. Ако са хубави, разположени, усмихнати, жизнерадостни, работата ви ще върви добре. Ако са грозни, кривиндели, разбъркани, кисели, ще срещнете

пречки. Хората са образи на силите, които в дадения момент работят в природата.

Охраната

Божествените добродетели пазят човека. Те са силите, които го охраняват. Когато те присъстват в човека, той е запазен от всяко зло. Считай дните като дни от вечността, тогава те не се губят, не отминават. Считай всеки живот като живот на Цялото, тогава той не може да се загуби. Това е Живот Вечен.

Ахилесовата пета

Всяка слабост на човека е Ахилесовата пета, където той може да бъде уязвен. Кой се е борил с Бога, че да е победил? Поискай поне да те благослови, когато се бориш преди да го пуснеш. Може и да охромееш, но да ти даде благословието Си.

Работата

Работата внася ред в живота и в мисълта. Аз мисля добре, когато работя. Работата е здравословна, тя предпазва от всички болести. Когато извършваш една работа хубаво, по високият идеал, Бог е с тебе.

Скритата Аксиома – 14 май 1933 г. Учителят каза: „На Земята човек не може да бъде щастлив, освен в един случай: като познава Любовта. Човек може да бъде щастлив само в единственото благо. А нали Бог е единственото благо? Това трябва да бъде за човека аксиома.“

Отношение на мъжа към жената

Ще си остане за всички възрасти, за всички времена, както отношението на детето към майката. Законът е Любовта – всеобщия закон. Хората са дошли дотам да ценят живота само под собствената си кожа. Не са дошли да ценят живота, където и да го срещнат. Те са чувствителни само за своите права и интереси. Ако бяха чувствителни тъй и за правата и интересите на всички същества, щеше да бъде добре.

Епохата, в която живеем

Разораване на почвата. Материализъм, социализъм. Прочистват освободения човек от старите вярвания и заблуждения – религиозни, политически и икономически.

Борбата

В света се води една велика борба за умовете, сърцата и воите на хората. Съществата се борят да ги овладеят. Затова Господ казва: „Сине мой, дай ми сърцето си и ще бъдеш свободен! Не дадеш ли сърцето си на Господа, ще бъдеш роб.“

Апатия и безразличие

Ако вий седите апатични към богатата на живота, безразлични и неотзивчиви минавате край цветята и не спирате погледа си върху тях, вдъхвате аромата на липите и не благодарите, не цените и малките блага. Сядаш да се храниш и не благодариш. Хиляди житни зрънца са се жертвали, за да имаш ти този хлябец, и колко растения и животни са работили, за да имаш ти тази храна! А ти не благодариш. Излизаш да посрещнеш Слънцето,

вдъхваш свежия въздух, благодари! За хилядите блага, които ви са дадени, благодарете! Днес хората, отровени от научния скептицизъм минават без да оценяват благата на живота. Благодарете! На кого? – На Господаря на живота.

Закон

Ако не благодарите за благата, които имате, ще ги загубите. Ако благодарите, те ще се увеличават.

Чистотата

Най-голямата грижа на апостол Павел е била да запази чистотата на Христовото Учение, да не допусне примеси, когато се дойде до главата на извора, където водата иде от дълбоко от скалата. Първата грижа е да се запази от примеси, от повърхностни води.

Трите години ме извикаха в Тополица да каптирам извор древен, още от далечните времена, за да направим чешма. Най-трудната част на работата беше да се запази извора чист след като го открихме.

И днес, сред хиляди вярвания, религиозни представи, заблуждения, лични амбиции, всичко протяга ръце към Божественото учение, за да Го задуши. Най-важното е да опазим Божественото учение, да опазим Неговата чистота, да го предадем както Учителят ни го е предал.

Завета на Учителя към ученика

„Люби, учи, мълчи, прощавай и пътя си продължавай!“ Тази формула ни я предал брат Георги Куртев.

Методи за работа

Като станеш сутрин, тури ръцете си с върховете на пръстите на хилядолистника и кажи: „Господи, искам да Ти служа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и дух и с всичката си сила!“

Пред брат Георги Куртев Учителят Се е произнесъл за Кръстю и Михаил така: „Срещнахме се сега и не Ме познаха. След два милиона години като се срещнем, тогава ще Ме познаят.“ [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1, с. 556-559.]

Учителят не дава готови вярвания.

Той ни учи да мислим, отваря очите ни да гледаме. Не е важно толкова какво знае и какво има човек и какви сили, дарби и способности, по-важно е на какво ги е посветил. На себе си или на Бога. Не е важно толкова много ли знания имаш, много ли дарби и способности, по-важно е дали си ги посветил на Бога или на себе си. Някой е богато надарен, умен, способен, но всичко е посветил на себе си. Друг има по-малко, но го е посветил на Бога. Единият слиза, другия – възлиза. Богатството, което имаш – на какво си го посветил? Ето тука са двата пътя. „Храни душите ни с Твоето Слово, добрите чувства и добрите мисли, това е истинската храна за душата - истинското богатство. Ще дойде ден да жадувате и гладувате за едно добро чувство, за една добра мисъл. Ако няма кой да ви ги изпрати, ще умрете от глад. Учителят в своята Школа ни учи да мислим, да бъдем съпричастници в Божията мисъл, да постъпваме добре, да бъдем съпричастници в Божествения живот. Тъй Той ни въвежда в Царството Божие.

Стела и Тони Белмен дойдоха от Франция, изпратени от Михаил.

Те дойдоха с предложение Братския съвет да им издаде документ, с който да имат само те правото да представляват Братството на Запад.

Казвам им: „С Михаил сме ученици и приятели. Какво знание и какви сили има човек, това не е толкова важно, по-важно е на какво ги е посветил, на себе си, или на Бога! Ако има нещо, което ние познаваме, то е онази свобода, с която Учителят ни води. Да имаме своя мисъл, свое разбиране, свой живот, своя воля. Учителят свято пазеше законът на Свободата. Господ ти е дал ум, за да долавяш Неговата мисъл, Господ ти е дал сърце, за да проявяваш Неговата Любов, Господ ти е дал тяло, за да вършиш Неговата Воля.“

Те казват: „Ние за всичко питаме брат Михаил.“ Подчинени души! Други ли трябва да мислят заради вас? Има някакво психологическо разстройство у тях, нещо нездравео, екзалтирано, като че са хипнотизирани, като че са обсебени. Те си търсят кумир на когото да се кланят, когото да боготворят, сякаш да му се подчиняват. Това са робски отношения!

15 юли 1956 г. среща със Стела и Тони Белмен.

Стела казва: „Ние за всичко вземаме позволение от брат Михаил.“ Брат Борис отговаря: „Нашите братя и сестри обичат сами да мислят по всички въпроси, а не други да мислят заради тях. При това, когато ще правят или възприемат нещо, не става нужда да вземат позволение от никого. Може техните мисли да не са толкова свършени, но все пак те мислят, а не други заради тях. Така те сигурно ще се научат да мислят.“

Грешните хора

Небето в повечето случаи избира грешните хора да свършат една работа за него. В тях има повече смирение. Те са като митаря. В праведните хора има гордост като във фарисея.

Христовият Дух

Малцина носят Христовия Дух, Дух на единство и любов към Бога. Повечето от хората са езичници, покланят се на външни неща.

С Бога

Хората се местят по Земята, тичат от място на място. Мислят, че като се преместят ще бъдат по-щастливи. Не е важно къде ще бъдеш и кога. Важно е да бъдеш с Бога.

Служение

Не мисли, че можеш да разполагаш с живота си както си искаш. Ние сме изпратени да служим на Бога. Всеки човек е носител на специфични Божествени енергии. Французите Тони Белмен и Стела Белмен искаха да внушат на приятелите, че само Михаил може да представлява учението на французите. А всъщност Михаил не може да представи учението, защото сам той не го разбира, не го познава. А това, което им говори, е една обикновена окултна каша.

Един брат казва на Учителя: „Учителю, да ми дадеш две формули. Като кажа едната, да стана невидим, а като кажа другата, да стана видим.“

Учителят му казва: „Не е ли по-добре да знаеш формула да ставаш невидим за лошите духове, а като кажеш другата формула, да бъдеш видим за добрите хора?“

Числото 8 000 години: Това число Учителят често го споменава в беседи и в лекции. То е мистично число. То означава време, когато има условие да се прояви злото. То може да бъде във всяко време – и в далечното минало и в близкото бъдеще. 8 000 - това е мистичен момент, който циклично се повтаря. То представя такъв аспект със сили, когато човек може да се отклони от Божествения живот, може и да съгреша.

Доброто и злото

Доброто си служи с най-малките средства, злото мобилизира големи сили и материали, раздвижва огромни средства за своите цели.

От последните съвети на Учителя

Доброто поощрявайте, злото ограничавайте.

Какви сили на злото можеше Учителят да държи около себе си, и как ги респектиреше, в какви образи се явиха те, с такъв такт и умение Учителят ги държеше в покорство! Често пъти на силите на злото Учителя противопоставяше един привидно малък представител на доброто, но именно в него беше турена силата. Зад него стоеше цялото небе. Тъй Учителят направи големи събития, без да Го усети някой.

Еднъж Учителят се изказа пред брат Методий така: „Аз ще свикам и двете ложи и ще им дам един обед, какъвто не са виждали, ще им говоря тъй, както никой до сега не им е говорил.“

Учителят казва: Моите истински отношения аз навън не изявявам. Външните ми отношения бяха само методи за работа.”

Наблюдавайте как се поляризират силите около Учителя. Силите на доброто и силите на злото. Какви отношения имаше Учителят към представителите на злото? Внимателен и предупредителен във всичко. Указваше им внимание. Поставяше ги на първите места, което те си и изискваша. Работниците на Доброто Той прикриваше и ги изтласкваше, не ги показваше. Веднъж Той се произнесе така: „Аз пълните гърнета на пазара не показвам!“

Школата на Учителя

Духът остава скрит, а плодовете Му са явни.

Учителят помага тъй естествено, незабелязано, като че нещата стават от само себе си. В Школата на Учителя външни церемонии и афекти нямаше. Работеше се върху душите вътрешно. Само една необходима форма се създаваше и то не като постоянна и неизменна, а като временно пособие, защото често пъти човек създава форми, на които после става роб.

Учителят даваше упражнения, задачи, теми тъй естествено и просто на вид, че не се налагаше на силите, които привличаше бяха важни. Духът беше всичко. Методите на Учителя бяха тъй прости външно, че онези, които търсеха външни афекти, бързи магически постижения, се отчайваха. Но изпълнението на тези простички упражнения и методи изискваше съсредоточеност, чистосърдечие, обич. Без Бога съвършенство няма.

Когато кажем: „Бог с тебе”, разбираме – „има време”. Когато кажем: „Няма време”, ти си без Бога. Песента „Страдна душо”, текста е даден от Михалаки Георгиев по идея на Учителя. А мелодията е дадена от Учителя.

За окултната литература

Някои от младите братя бяха поклонници на окултната литература, очакваха от нея много знание. Професор Янко Тодоров – един виден наш професор се помина. Той притежаваше голяма окултна литература. Братята се научават, че жена му я продава. Отиват при Учителя, настояват да я купят. Учителят казва: „Добре.” Купуват литературата и му я донесят тържествуващи, турят я до вратата и очакват Учителят да им каже насърчителни думи за нея. Учителят я гледа известно време, после казва: „Защо сте ми донесли тези трици, махнете ги от тука!” Братята останали като гръмнати. Мина доста време и те разбраха, че днес се дава ново знание, че то е пресния хляб с който трябва да се храним, чистата вода от извора. Защо ви са тези консерви, когато имате пресни плодове? Защо ви е мухлясалия хляб, щом имате пресен хляб – сега опечен? [*Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 1. 2. изд. 2011, с. 545*]

Школата

Върху какви категории души работи Учителя? В джунглите на личния живот, да се превъзмогне личността и да влезе човек в големия живот. Необходимо е смирение и послушание.

Пред лицето на Господа

Ние няма да учудим Невидимия свят с нашите знания. Пред лицето на Господа те са нищожни. Следователно каквито и да бъдат различията в знанията на хората, те са несъществени. Единственото нещо с което можем да обърнем вниманието на Невидимия свят, това е милостта, любовта с която се приближаваме до Бога, а не със знанието.

Божественият живот

Божественият живот, трябва да се изучава. Какви форми създава той? Това е важното. Човешкото знание е нищожно пред Божието лице. Ала едно нещо е важно, колкото и да е малко това знание, то трябва да те приобщи към Божествения живот, а не да те отделя от него. Тогава туй знание е благословено. Знание, което отделя човека от Божествения Живот носи нещастие, води към гордост и безумие. Божественият живот ще търсиш първо в себе си. Като го намериш в себе си и като го познаеш, ще можеш и отвън да го намериш. Божествения живот на Земята не се среща на всяка крачка. Той е многоценния бисер, който като го намери човек продаде все що имаше и купи.

Сън. Рила – Олтаря, Маричините езера

Нашият кладенец стана извор. Водата избликуваше и преливаше отгоре и се разливаше. Виждаха се в кладенеца три глави на извора, съвършено чиста и кристална вода. Колко трябва да бъде внимателен към своите мисли и чувства ученика! Остава някой някъде една своя мисъл, мине друг, възприеме я и я реализира. Чувствата също.

Духът

Духът създава формите и ги разрушава. Всеки, който се опита да задържи Духа във формите ще изгуби Духа. Формите без Духа нямат никакво значение. Духът е, Който привлича душите, заради Него идат те. Който има Духа, има всичко. Духът се привлича с Чистота и Истина. Онзи, който ще разпространява Словото трябва да бъде съвършен, т.е. избран съсъд на Господа. За Павела казва: „Той ми е съсъд избран и драгоценен“, казва Господ за Павел. А в нашето време съсъд избран и драгоценен е брат Боян. Силата на човека седи в това, при всички условия да върви в пътя на Доброто. Само така ще победи, ще постигне и ще преуспее.

Правило за лекуване

Когато се лекуваш или когато лекуваш някого с каквото и да било средство – чрез дишане, чрез вода, чрез храна или други лекарства, отпрати мисълта си към Бога. Тогава лекарството действа.

Важен закон

Каквато и да е почвата, първо установи връзка с Бога, първо се постави в съгласие с Него. Единството е закон на Бялото Братство.

Новото Учение

Новото Учение е Учение за Бога, Който е създал света. То носи свобода за всички хора, на всички живи твари. Аз съм бил в Рая, там съм учил. Познавам Новото Учение. Човек е бил в рая и сега се стреми да се върне пак там.

Изкуството

Животът не е мъртва геометрия. Той се изразява в сложни линии, живи линии, в постоянно движение. Те са постоянно отклонение от обикновената геометрия. Тук присъства и рационалното, свръхсъзнателното.

Епохата

Новото Учение се налага с огън. То ще пречисти всичко, ще премахне непотребното. Сега Новото Учение иде със самия живот. То има Божествения живот, който ще стопи всичко. То срина старите форми, претворява, преобразява, то взема своето място на ръководна сила, то тържествува. Всичко плахо, несигурно, противоречиво, всичко нездраво, нечисто ще бъде пометено. Новото Учение се налага с огън. В живота нахлува една нова, мощна вълна. Ние не само учим, изучаваме този Новия Живот, но и работим за Него. Ние също принадлежим на Него. Това е идването на Учителя. Няма сила, която може да спре това велико явление – идването на Учителя. И всеки, който се опита да се противопостави, сам той ще бъде пометен. И безверниците ще бъдат призовани на работа за Царството Божие. А някои от верующите ще бъдат отхвърлени във външната тъмнина.

Веригата

Походът на света срещу Братството, борбите в света за власт, богатство, слава. Тези борби са отклонявали човека от пътя си, от истинската духовна работа. Днес се прави същото, същият опит - като създава борби и противоречия да отклонят приятелите от истинската им работа. Добрите чувства, светлата мисъл, добрите постъпки, как да се реагира на това?

Трябва да се създаде една вътрешна верига от верни братя и сестри, които със живота си, с делата си, с мисълта и чувствата си да отстояват Божието дело. Една Духовна Верига, чрез която Учителят да работи, Един Духовен Организъм с който Той да си служи.

1965 г., месец март

В какво вярваме? Ние вярваме в Божественото начало в човека, което не може да бъде ограничено, подчинено и покварено. Учителят казва: „Ние не се кланяме на никакви религии, защото религията е създадена от човека. Ние не се кланяме на никаква култура, защото и културата е създадена от човека. Ние не се кланяме и на никакви човешки идоли, ние се кланяме само на една Висша Разумна Сила, която направлява всички хора, като им посочва светлия път на бъдещето. Само първичната причина, която въодушевява всички учени, поети, музиканти, всички художници е свършена в своите прояви. Ние работим за благо на всички хора, за благо на всички същества. Нека всички да бъдат добри и щастливи. Това е Волята Божия!

Приспособимост

Удивлявам се на могъщата приспособимост и издръжливост на живота! Къде не се е проявил той и при какви условия! Какви чудни форми е създал живота! Телърва има да го изучаваме.

Истината

Истината е толкова хубава и свята, че за никого и за нищо не трябва да я жертваме.

Вярата

Вярата и Любовта вървят ръка за ръка. Дойде ли съмнение, Любовта изчезва.

Единният Космичен живот

Миналото е около нас, то не е някъде в неизмеримото пространство загубено безвъзвратно. Има едно естество в човека, което е в целия Космос, в цялото Битие. Чрез него човек може да знае всичко, каквото става в него. Живот има навсякъде във Вселената. Няма Небесно тяло където да няма живот. Във всяка точка на пространството могат да възникнат формите на живота. Животът има безброй много форми. Органическият живот е едно безкрайно малко проявление на Великия Космичен живот.

Духовете

Духовете пленяват човека със слабостите си. Те са ги разперили като мрежите на паяците и чакат мухите.

Съществената разлика

Човек трябва да си създаде мироглед. Мироглед, който да почива на Истината, в който да няма заблуди. Това е работа за цял живот и то не само за един, а за много животи.

Чувствата и мислите

Чувствата са лъчи, и мислите са лъчи. Те отиват далеч в

пространството. Някои от тях имат голяма сила, голям радиус на действие, някои са полезни, а някои са вредни за здравето.

Вярата

Докато вярата е само вярване, това не е още силата. Когато вярата стане живот, в това е силата. Онзи, за който вярата е живот, той е силен.

Злото

Злото, което измъчва отвън хората е поради злото, което е вътре в самите тях.

Благодарността

Колко е хубаво, че се движи човек, че мисли и че диша. Всичко, което Бог е направил, е добро.

Живота

Каква могъща приспособимост и сила има живота! Той може да понася всяко безумие на човеците. Посетихме Преслав през 1965 г. Видяхме дворците. Камък на камък не беше останало от тях. Онези, които гонеха богомилите камък на камък не беше останал. Съвременните гонители ги очаква същата участ.

Хазайте

Ние ходим из планините и сред природата не като екскурзианти, а като хазяи. Ние сме едно с Великия Живот. Това е нашия дом, нашия свят, ние тука живеем.

Човекът

Ние живеем едновременно много живота, по разните Небесни тела. Много Небесни тела имат условия, подобни на тези на нашата Земя, и следователно живот подобен на нашия. Във всичките тези съществания има подобия, паралели, всички те са съгласувани, защото се подхранват от един център. Човек е сложно и загадъчно същество.

Слънцето

Всеки плод, всяка тревичка, всяко цветенце ни свързва със Слънцето.

Работата

Работата е благословение и радост. Онези хора, които не работят, са за съжаление, те бавно умират – от скука.

Здравето

Правилното отношение към Бога, това е основа на здравето. Любов към Бога, това е всичко.

Слънцето

Ако не беше силата на Слънцето, щеше ли да има макар и една тревичка? От Слънцето идат плодовете, храната, чувствата, мислите, идеите. Казват: „Вие се кланяте на Слънцето.“ Не, ние обичаме Слънцето, извора на живота. Човек трябва да различава онези състояния, мисли,

чувства, постъпки, които се подхранват от Слънцето. Те изявяват неговия живот.

Занаятът

Занаятът, който упражнявам повече от 50 години не е бил обект за печалби, но да помага на хората и сам да изкарва с честен труд прехраната си. Едно от най-хубавите неща в моя занаят е това, че ми дава възможност да се срещам и работя с хората, да се опознавам.

Съкровището

Съкровището ти да бъде скрито. Ако го изявяваш, ще стане прицел на грабители.

Служението

Да мислиш за Бога, това е привилегия.

Да служиш на Бога, това е най-високото призвание.

Да бъдеш Божи служител, това е най-високото положение.

Ти почни само да мислиш за Бога, всичко друго ще дойде – и знания, и блага и условия. Който възлюби Господа, ще има всичко. Ти само мисли за Бога с Любов, а Бог ще те учи на всичко. Най-хубавото положение е положението на ученика.

И днес Бог води човека за ръка из Райската градина и го учи. Когато някой ти говори за Бога, виж доколко Бог е навлязъл в живота му. Дотолкова той е познал Бога. Това е истинското му богатство. Човек е ценен, защото Бог по особен начин се изявява чрез него. Срещата с човека е среща с Бога. Не отбягвай да общуваш с хората. Вие сте Царството Божие. Царството Божие е вътре във вас. Царството Божие иде в умовете и сърцата на човеците. Това е най-красивото явление. То е като зазоряване. Иде новия ден. Ние посрещаме Слънцето. Ние посрещаме Царството Божие! Всяко творчество, всяка работа утвърждава тържеството на Духа над материята. Христос казва: „Аз за това се родих, да свидетелствувам за Истината!“ Христос и днес храни света с пет хляба и две риби.

Злото

Иде времето, когато злото ще стане слуга на доброто.

Идването на Учителя

„И ако някой ви каже: ето тук съм или там, не вярвайте. Защото както светкавицата проблясва от изток до запад, тъй ще бъде Син Человечески в своето пришествие.“

Учителят е Духът на Епохата. Той иде в мислите и чувствата, Той иде в творчеството. С Него идат безброй много души.

Всичко каквото става днес се определя от идването на Учителя. Пред Него вървят слугите и разчистват, след тях идат синовете. Ние сме свидетели – Духът на Учителя излиза днес в живота.

Евангелие от Йоанна, 10 най-важни стихове:

1. „Ако имате Любов към Мене, упазете Моите заповеди и Аз ще умоля Отца и Той ще ви даде друг Утешител да пребъдва с вас.” 14 гл., 15 ст.

2. „Отче, благодаря Ти, че Ме послуша. И аз зная, че винаги Си ме слушал, но за предстоящия народ рекох това, за да повярват, че Ти Си Ме проводил.” 11 гл., 42 ст.

3. „Господине, искаме да видим Исуса!” 12 гл., 22 ст.

4. „И Този, Който ме е проводил, с Мене е, не Ме е оставил Отец самичък, защото Аз правя всякога що е Нему угодно.” 8 гл., 29 ст.

5. „Духът е онова, което дава живот. Плътта нищо не ползва. Думите, които Аз ви говоря, Дух са и живот.” 6 гл., 63 ст.

6. „Който приема свидетелството Негово, запечатал е, че Бог е истинен.” 3 гл., 33 ст.

7. „Истина, Истина ти казвам, ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие.” гл. 3, ст. 3.

8. „Както Ме е Отец проводил и Аз проваждам вас. И като рече, духна и каза им: „Приемете Духа Светаго!” 20 ст. 21 гл.

9. „Казва им Исус: „Деца, имате ли нещо за ядене?” 21 гл., 5 ст.

10. „Когато дойде Утешителят, Когато Аз ще ви проводя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелства за Мене.” 15 гл. 26 ст.

Тези стихове са дадени от Учителя за размишление.

А тези стихове, които сега следват, са дадени пак от Учителя, но като се размишлява върху тях, развива се в човека **ясновидството**:

1. Йоан: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас, и Аз ще ви се изявя.”

2. „Който има Моите заповеди и ги държи, той е, който Ме люби.”

3. „Който Ме люби, възлюблен ще бъде от Отца Ми и Аз ще го възлюбя и ще явя Себе Си нему.” /14 гл., 21-23 ст./

4. „Който люби Мене, ще опази Моето Слово и Отец Ми ще го възлюби и ще дойде при него и ще направи жилище у него.” /15 гл., 7 ст./

5. „Ако пребъдете в Мен и думите Ми пребъдват във вас, каквото искате ще просите и ще ви бъде.” /15 гл., 7 ст./

Новият път

Религиозните хора на миналото мислеха, че трябва да се отделят от безверниците и грешниците и като някаква есенция да живеят изолирано от тях и далеч от тях. Какви ли не опити са правени в миналото, в които човек е показал своето невежество и жестокосърдечие. Сега не е така. Праведните ще живеят между грешните, за да ги повдигнат, за да им помогнат да се изправят. Просветените и умните ще живеят между глупавите и невежите, за да им предадат от знанието и светлината си. Добрите ще живеят между лошите, за да им помогнат да станат и те добри, да се спасят. Това е новия път, път не на отричане, а на утвърждение, път не на бягство, а на храброст, път на победа. Смели хора трябва днес, доблестни и честни, не хора, които бягат от задълженията си, а хора, които поемат задължения и ги изпълняват. Повдигането на човека е общо дело. Бог работи днес в света. Учителят иде в света. Той навлиза в човешките улове и сърца. Той озарява човешките души. Учителят е Сила, Светлина, Добро, Правда, Истина и Любов. Той

иде, както Пролетта иде. Ние не виждаме Пролетта, но виждаме резултата от нейното идване. Такава е сила тя, дивна! Тъй е и Учителят. Той иде за всички, не само за някакви избраници. Съжалявам днешните хора, те са изпаднали в онзи водовъртеж, който се нарича лъжа и лицемерие. От него няма изход. Тъй са загинали много народи. Следвай пътя на светата Истина и Правда, следвай пътя на Любовта, Мъдростта и Истината. Следвай пътя посочен от Учителя, той е път на спасението.

Фанатизъмът

В религиозните вярвания може да има фанатизъм. Човек да бъде твърд, непреклонен, неизменен, въпреки всички разумни доводи. Вярванията могат да бъдат изрязани на каменни скрижали. В Делото, обаче, не е така. Работата изисква гъвкавост, подвижност, съобразителност, приспособимост. Всеки момент да бъде готов да отговори. Всеки момент вслушвай се в тихия глас. Следвай неговите повеления.

Същественото

Като личност ли живееш, като индивид ли живееш или като душа, която живее живота на Цялото. Вземали земята на Братството. Ако е за земя, Господ може да ни даде цяла Планета, цяла Слънчева Система. Такива Той има безброй много.

Плътта

Плътта не се побеждава с насилие. Хората са бягали от нея в пустините, осакатявали са се, постили са, борили са се със себе си. Защо? От слабост. Само Духът е, Който побеждава плътта, Който може да я управлява. Плътта трябва да бъде слуга на Духа. Призовавай винаги Духа. Плътта няма защо да се унищожава. Тя има свое предназначение - да бъде слуга, а не Господар. Никой не може безнаказано да коригира природата.

Възкресение

Възкръсват само светлите улове и благородните сърца. Да излезеш от райската градина значи да напуснеш света на Любовта и да влезеш в света на безлюбието. Това става всеки ден и в малките и в големите работи.

Атомното ядро

В атома има Божествена искра, тя обитава в ядрото. От нея черпят сила елементарните частици. Тя обединява и свързва атома с целокупния и Божествен живот. Велико единство има във Всемира.

Благодарността

Защо искате да бъдете повече от едно цветенце, което е цъфнало в храстите и свидетелствува за Божествения живот? Благодарете на Бога за Живота, благодарете на Бога за Светлината, благодарете за всички условия, които ви е дал.

Три съществени неща

Три съществени неща, трябва да придобие човек: характер, мироглед и сила.

Или на езика на Учителя: чисто сърце, светъл ум, воля диамантена.

Това е задача на ученика. Злото ще бъде слуга на доброто. Злото ще събори старото, ще очисти местото, ще приготви материалите. Доброто ще гради, то е творческата сила. Бог може да Се прояви и чрез най-лошия човек, щом му е дал живот. Да се освети Името Божие. Човек осветява Името Божие с делата си. Научи ни да правим Твоята Воля.

Живот за Цялото

Всяка тревичка върши своята работа. Тя има служба в живота на Цялото. Науката започва с изучаването живота на Цялото. Живота на Цялото е Божественият Живот. Човек трябва да намери своето място в живота на Цялото.

Химн на Вечния

Всеки изгрев е песен, поема, химн на Вечния. Един поет, един човек, който мисли, един човек с Дух молитвен, който участва в големия живот може да долови тази песен и да я изрази и с думи и с движения и с мелодия.

Умът и сърцето

Защо е даден ума на човека? За да общува с Висшите светове, да разговаря с Бога. А сърцето, за да опитва Божествения живот.

Трудът

Когато човек работи, ръката му е в услуга на Твореца. Помисли тогава какво трябва да бъде отношението ти към работата. Истинската заплата иде от общението с Бога. Работи тъй като че свещенодействаш!

Посещение

Когато Господ те посети, Той иде със светлата мисъл, с добрите чувства, Той носи мир в душата ти. Тогава човек живее в Царството Божие.

Морал

Когато говорим за морал разбираме, че Бог присъства в човека. Без Бога няма никакъв морал. Ти мислиш, защото Бог е в тебе. Ти виждаш, защото Бог е в тебе. Ако Бог се оттегли, ще изпаднеш в мрак. Ти обичаш, защото Бог присъства в тебе.

Великият Всемирен живот

От него черпим всичко. Разумността иде от Него, волята да творим, да работим иде от Него. Всяко същество черпи сила от него. Черпи сила, знание, вдъхновение. Казват: инстинкт. Всяко същество черпи от този източник.

Съблазните

Защо трябва да бяга човек от съблазните отвън, когато може да ги превъзмогне вътре в себе си? В човека има едно Божествено естество, което прониква цялата Вселена. Чрез него човек може да знае всичко каквото става в него.

Шестото чувство

То съществува. Науката не е дала още едно задоволително

обяснение за него. То не може да бъде обяснено докато не се вземе под внимание съществуването на Невидимия свят.

Той иде

Днес Божия Дух посещава човека. Той иде с една нова светлина, с едно ново съзнание, с един нов мироглед. Той иде с новия живот, с едно ново чувство към природата, с едно ново чувство към Бога. Той иде с широта и свобода, с милост и доброта, с братство и мир. Той е когото очакваме от векове.

Името Божие

Името Божие е написано с живи букви: кристалите, цветята, животните, човека – това са живите букви с които е написано Името Божие във Великата Божествена Книга.

„Да се освети Името Твое!“ Какво отношение трябва да име човек към живите букви на Божествената Книга? Като маслина посадена край водите. Така е ученика. Какви условия за растене, разширение, укрепване на Божествените Добродетели!

Връзка с Духовния свят

Пътят на праведния е като зазоряване. „Не дойдох Своята Воля да сторя, но Волята на Отца си!“ Човек расте в духовната атмосфера на идеите с които живее. Укрепват добродетелите, усилва се виждането, укрепва волята. Човек расте в познанието на Бога, това е важно. Какъв чудесен път извървахме с Учителя за 50 години!

Мисли за Бога

Мисли за Бога, за да бъдеш здрав! Мисли винаги за Бога, за да бъдеш в безопасност! Мисли винаги за Бога, за да имаш светлина и да разбираш живота, мисли винаги за Бога, да бъдеш свободен!

Развигорът

Той почва незабелязано, тихо, топло отначало. Колко звуци можеш да доловиш в него – и думи, и песни и говор. Развигорът. Горите разбират неговите думи. Той носи нова заповед. Какво ще препоръчаш на един млад човек? – Чист въздух, чиста вода, чиста храна. На тази основа вече може да се разбираме, може да се гради.

Търси Божествения живот! Ето за какво трябва да се говори. Божественият Живот, това е големия Всемирен Живот! Може ли да излезеш от малкия и да влезеш в големия Живот? Докъде може да проникне човек в Космоса с механиката? С механизмите? До къде може да проникне човек с Духа? Възможностите на техниката са ограничени. Вселената е поле за Духа.

Молението. Тези хора воюват с нас, те ни гонят. Какво трябва да се прави? Да се оттеглим в необятните простори на Царството Божие.

Робството

Какви ли не форми на робството знае човек! Проследете историята. Религиозно робство, политическо робство, феодално робство. Пък и днес – едно от най-опасните робства. Питат: „Какво ще стане с Изгрева?“ Безпокоят се приятелите. **Изгрева не е още слязъл на Земята. Изгревът**

е идея. Като такава той е неуязвим. **Изгревът не е под Земята.** [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 515-516]. И няколко бараки – това не е Изгрева. Той ще бъде идеал за човечеството за в бъдеще. Комунистите са прости и глупави, те искат да задушат Братството! Това не може да стане. Братството е идея, Братството е живот. Един ден ще дойдат условията за Него. **Бялото Братство е Господар на Планетата.** Следователно друг господар не може да има. Когато Бялото Братство работи, то си служи с най-малките средства, но всякога постига целта си.

Чувствай всеки човек както чувстваш себе си. Както на себе си не искаш да причиниш страдания и неприятности, тъй прави и на другите. Това е отношението. Даже и врага да ти е, не му причинявай страдания. Каквото искаш, искай го от Господа. Той е Господар на Живота. Той може всичко да ти даде. Той има много служители. Всичко е в Неговите ръце. Искаш ли нещо, искай от Господа. Колко струва една хубава мисъл, едно хубаво чувство? Може ли да се оценят?

Чистотата

Божествените Добродетели са като плодовете, те зреят в нас. Чакай времето им. Чистотата се придобива постепенно. Тя иде със светлината. Силата и здравето на човека зависят от чистотата. Чистотата е вътрешен, свещен трепет. Тя се изразява в погледа, в мислите, в постъпките и в чувствата.

Божие благословение

“Господи, благослови тоя народ между който живеем!” Как ще го благослови Господ? Като му изпрати своите мисли, чувства, подтици, идеи. Като изпрати добри и разумни, талантлив души да се родят в него.

Свръхчовекът

Когато свръхчовека посвети силите, дарбите и способностите си в служение на Бога, той става ангел, Божий служител. Ако ги посвети на себе си, става дявол. Когато ангела стане едно с Бога, той става Син Божий.

Райската градина

Райската градина е там, където Бог присъства, независимо от това дали е място или човешко сърце, или човешки ум. Независимо от това колко души присъстват.

“Дето са двама или трима събрани в Мое име, това съм и аз”, казва Христос.

Христос казва: „Всички, които са дошли преди Мене крадци са и разбойници.”

Всички състояния в човека преди да дойде Христос. Когато дойде Христос човек става добрия пастир. „Добрият пастир душата си полага за овците!”

Пространството

Пространството е изпълнено с живот, пространството е пространство поради живота в него. Няма живот, няма пространство. В планината може да почувстваш живота на пространството. Животът има безброй много проявления. Тук не се разбира само органическия живот.

Недоволството

Недоволството е начало на всички болести.

Раят

Раят човек, трябва да постигне първо в сърцето си, после ще го срещне в природата и в човешките души, но в себе си ако не го намери, никъде не може да го намери. Едно цветенце, това са очите на едно разумно, добро същество, което гледа чрез тях в нашия свят.

Цветята не са създадени само за пчелите. Те са центрове на лъчи, аромата на цветята иде не от самите цветя, а от разумните същества, които се грижат за тях. Ароматът на цветята ги пази от вируси и бактерии. Може би в тези лаборатории на природата се изработват необходими елементи за нашите мисли и чувства. Човек е свързан с целокупния живот. Животът е един. Други работиха преди вас, а вий влязохте в тяхната работа. Помислете само какви хубави хора са живели на Земята! Какви хубави образи са оставили! Какви примери на вяра, доблест, сила, красота! Какво творчество, каква работа е извършена, това е път на Духът Божий! Живота ти, трябва да бъде служение на Бога, не на хората. Където Бог работи, съдействай, а не противодействай! Което Бог е направил не руши, а укрепявай! Да се благослови и да влезеш в Неговото Дело!

1965 г. прекарахме лятото на Езерото на Чистотата. Всичко е поставено на своето място. Скалите, цветята, тревите, всичко е поставено на своето място от Божията ръка. Трябва да се вслушаш в песента на езерния поток. То е говор, Дух, материя. Материята е облекло на Духа. Духът трябва да се изучава – Великото, Разумно Начало. Милиарди години е вземало на природата докато приготви това вещество, тази материя в която животът сега се проявява.

Служение

Всякога и във всичко постъпвай като ученик на Божествената Школа, т.е. всичко върши заради Господа. Помни, че ти си служител на Бога. Всичко върши заради Него. Колко и какви велики същества са работили, за да се приготви тази материя! Да се проявят в нея Божиите мисли, Божията светлина. Какви велики същества работят и днес в нея! Към тях трябва да имаме отношение, тях трябва да извикаме да ни обяснят и да ни дадат светлина и знание за всичко. Лошото време подготвява хубавото време. Или преведено – прави пътищата на доброто.

Взаимопомощта

Наблюдавайте цветята и насекомите, какво непринудено приятелство съществува между тях. Има съгласуваност и в красотата им и във формите и в цветовете. Има взаимно внимание и грижи.

Приятелство

Какви същества изявяват красотата на своите отношения чрез тях?

Мярка

В живота има мярка във всичко. С какъв свещен трепет цветенцето очаква пчеличката! Ако ще изучаваш природата, изучавай проявите на Любовта. Ритъмът на големия живот, движенията. Какви чудеса стават в

пространството, каква работа се извършва! Разумни същества работят върху материята да я приготвят за висшите прояви на Духа. Разумният свят работи и върху елементите и върху съществата.

Комунистите постъпиха лошо с нас, несправедливо. Но и тъй като постъпиха, пак ще се благословят.

Яков казва на ангела: „Няма да те пусна докато не ме благословиш!“ Семенцата са посяти в душите ви. Те ще поникнат като дойде времето им. И най-малките цветенца подържат всемирната красота. Всички, които работят за Божието Дело, за тях се молим. И ние да бъдем Твои работници всякога.

В света се извършва една велика работа за Господа. Няма по-голямо благословение от това да бъдеш призован за работник на Божиата нива! Всичко в света работи, за да се приготви материята за тялото на Новия човек. „Аз съм Пътят, Истината и Живота.“

Следвай своя път към Бога. Това е същественото. Ние принадлежим на този Велик Живот, на този свят живот. Ние го обичаме и сме предадени на него. 1963 г.

Пустинята

Физическата и психическата пустиня. Ние трябва да се борим против настъпването на пустинята. Спомни си повестта „Карабогаст“ на Фолстовки.

Смъртта

Смъртта не значи разделя. Понякога тя създава по-голяма близост.

Как познаваме Учителя? Познаваме Неговата мисъл, Неговата светлина, Неговата милост и благост, Неговата сила и святост, Неговото творчество. Тъй ние срещаме Учителя и днес, както и в миналото и както ще Го срещнем и в бъдещето.

Ние познаваме Учителя, силата на Неговия Дух.

Ученикът се моли тъй: „Господи, нека Твоите светли Духове на обичта, вярата и надеждата да пребъдват в нас сега и всякога заедно с Тебе!“

Кармата

Понякога съдбата взема образа на човек. Казват: „Лош човек, зъл човек!“ Това е твоята карма. Срещне ли те, застане ли пред тебе, ще платиш всичките си дългове до последната стотинка.

Дихармата

Пътят, в който ще те срещне и напътствува и води милостта Божия.

Дихарма, това е благодатта Божия.

Учениците

Учениците на Божествената Школа вършат своята благословена работа, за да идват благата и добрините в живота, от които се ползват всички – и добри и зли.

Духът Божи

Божият Дух носи всички блага на живота. Присъствието на Духът, това е огън, светлина, сила. Върви по стъпките на Духа. Онова, което Духът носи, то е същественото, то е важното. Който е срещнал смъртта и е разговарял с ангела на смъртта, той се е освободил от страха.

Човешкият характер се изпитва в мъчнотиите, в трудностите, в лишенията. При добрите условия той често пъти остава скрит.

Молитвата

Всеки ден ние се молим, за да си припомним, която е най-важната ни работа, защо сме дошли на Земята. Преглеждаме програмата на живота си, внимаваме да се не отклоним от нея.

Бялото Братство

Бялото Братство указва благотворно морално влияние. То е център на здраве, на здрав и трезвен, хигиеничен живот, живот съобразен със законите на природата. Бялото Братство възпитава честни, добри, съзнателни хора. Отлични работници във всички области. Защо трябва да гонят комунистите Бялото Братство?

Сила Божия

Силата на един работник на Царството Божие е неограничена. Той може да запали Земята, ако трябва, защото Господ е с нея.

Учениците

Учениците на Учителя са живели през всички времена, сред всички народи, живеят и днес. Тях ще познаеш по светлата мисъл, по чистият и свят живот, по вдъхновеното творчество. Те работят във всички области на живота.

Идеите

Сила има в идеите и богатство. Трагедията е там, че злото ги обсебва и използва. Използва силата и богатството им за свои цели. Затова е необходима абсолютна чистота при служението на една идея. Една власт лицемерна и враждебна, какво може да очакваме от нея? Братството не съществува по нейното благоволение.

Комунистите

Комунистите приеха даровете на изкустителя, всичката тази власт и богатство и му се поклониха. Така злото ги обсеби. Изучавай пътищата на доброто! То работи с други сили, има други методи.

Ученикът

Ученикът излиза от огъня на страданията, пречистен като злато. От страданията, обидите, униженията, оскърбленията той изработва многоценния бисер. Ние сме видели такива хубави дни, че всеки един струва цял живот. Същевременно сме сключили вечно приятелство. Не се безпокойте за нас, за нас има специално време. Христос казва: „Моето време още не е дошло.“

За учениците има специално време, т.е. те работят в големия живот.

Срещали ли сте се с ангела на смъртта? „Най-красивия ангел с печалната усмивка“ – тъй го нарича Учителят. След тази среща всичко е преоценено, прекарано през огън, пречистено. Всичко временно отпада, остава само вечното, нерушимото, същественото. Това е голямата придобивка от страданията. От какво има да се страхуваш? С нас е доброто, с нас е цялото небе. „Наближило ви е Царството Божие!“ Който може да се радва и на малката тревичка, и на скромното цветенце, близко е до Царството Божие.

Формите и движенията в природата

Наблюдавайте багрите и песните в природата. Изучавайте ги! От тях може да черпите мотиви, изразни средства. Вижте лъскавите клончета на бялата брезичка, вижте трепета на листата на трепетликата! Какъв дъх има узрялата нива! Полета на птиците, грацията на дивите животни! Великият Божествен живот изпълня Всемира! Човек трябва да пребъдва в него и да го познава.

Любовта към Бога

Тя е път на спасение. Ние проповядваме един живот, живота на Бога. Божественото Учение ни учи на любовта към Бога. Тук е силата. Каквото правиш да произтича от любовта ти към Бога.

Молитвата

Молитвата е момент, когато се приобщаваме към Божествения живот. Добрата мисъл, добрите чувства ни правят съпричастници на Божествения живот. Една добра постъпка, една хубаво извършена работа, това е Молитва.

Търсенето на Бога

Търсенето на Бога е подвиг, той е само за герои.

Богоявление

“Господи, когато Ти ме посетиш, душата ми се весели.”

Ученикът

Ученикът е надвил страха от страданията и смъртта.

Вечните неща

В живота има вечни неща, има и временни. Търси вечните неща, а се ползвай от временните.

Вещество и антивещество

Срещата на вещество с антивещество, при тази среща могат да изгорят светове, но тя може да подхранва и най-нежните чувства и мисли. Може да накара да разцъфнат цветята, да узрее житото. Във всички явления на живота имаме един малък момент, когато вещество и антивещество се срещат и се освобождава необходимата енергия. Антивеществото е запалката. Законът е такъв: Във всяко явление злото има право да присъства най-малко с 1/10.

Словото

Словото е вечно, то не може да се загуби. Ти познаваш един човек по форма, по лице, но когато той изгуби тази форма, как ще го познаваш? Онзи, който обичаш, онези, които обичаш са заминали. Може ли да ги видиш в живите около тебе?

Пролет

Радвай се, че Слънцето грее, че цветята цъфтят, че птичките пеят, изворите бликат, птиците тичат, облаците пътуват по небето, житното зрънце се налива с хляб, плодовете със сладост. За всичко се радвайте и благодарете на Бога. Колко грижи за нас се полагат! Това е Божията Любов в която живеем. Новият човек мисли за доброто на всички, за правото на всички, за свободата на всички. Новият човек живее за Цялото. В малкия живот той вижда Великия Единен Живот.

Живот вечен

„И това е Живот вечен, да познай Тебе – Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когато Си проводил.“ Познаването на Бога, това е истинската наука. Бог те опитва и с доброто и със злото. Те са в Неговите ръце. Когато те срещнат враговете ти, Господ те опитва дали ще Го познаеш. Затова е казано: „Любете враговете си!“

Пространството

Ние сме потопени в светлината на Слънцето – видимата и невидимата. Ние живеем и се движим в Господа. Ние сме потопени в Неговата Любов. Неговата мисъл ни прониква. Пространството е жива среда. Тук се срещат мислите и чувствата на всички същества. Колко е хубаво, когато срещнеш Господа в човека! С Бога преодоляваме всичко. С Господа побеждаваме. Казано е: „Ти Си с Мене, Твоят жезъл и Твоята тояга, те ме укрепват!“ 23 Псалом.

Добрите и лошите

Някои хора са почва. Те дават условия да виреят растенията. Други са като плодните дръвчета, те принасят сладки плодове. Трети са като житното зърно, хранят човечеството. Казват: грешни хора. Казвам: богата почва, чернозем. Лошите хора ще си останат лоши. Те са корените, надолу отиват, но соковете, които доставят, идат от тях. Добрите хора са клоните, нагоре отиват, плодове принасят. Едните ще живеят и другите ще живеят, това е примирението. Докато Бог е с тебе, Той те кредитира и пази. Отдръпне ли се, идват лошите духове на които дължиш и те ще си вземат всичко до последната стотинка.

Учителят за Себе си

„Когато проучавате Беседите, няма да цитирате, но със свой език ще изнесете основните мисли. Цитирането не е израз на основните мисли.“

Малко преди да си замине, Учителят каза на Паша: „Знаеш ли, ти най-малко грижи си Ми създавала.“ Туй е характерно за Паша.

Хваление

„Велик е Господ! Велик е Бог на всички времена!“

Какви чудни и прекрасни хора са живяли на Земята! Във всяка добра постъпка живее Бог. Във всяко хубаво чувство живее Бог. Във всяка светла

мисъл живее Бог. Във всеки добър човек живее Бог. Какво значи да живеете в Божията Любов? Велик и славен е Господ! Мисълта е обща, колективна. Много хора, трябва да мислят по един въпрос, докато истината проблесне в ума на човеците. Няма по-хубаво нещо от това да живее човек в Божията Любов. Тук човек ще срещне онези, които обича и които го обичат. Много загадки има около облаците. Тук се срещат водата, въздуха, светлината и много още сили на природата. Облаците имат и друга служба, не само да разнасят влагата. Наблюдавайте, едни облаци са приятни да ги гледаш, други са злокобни. Има едно невидимо съдържание зад тези форми. Тези форми, тези светлини, това движение, то е език. Един невидим свят се изявява чрез облаците. Въпросът е дали може да се направи превод на този език.

Вечното движение

Светлината не се губи. Излезе от едно Слънце, отива към друго, към други център. Обаче, за да се върне към първия източник, трябва да направи четириизмерно движение, т.е. да мине през съзнанието на едно живо същество, което да я насочи отново към първия център.

Божията Любов

Божията Любов, която ни се е изявявала в толкова много и толкова обикновени образи, тя е живота на любящите души.

Когато човек живее в Божията Любов, трябва да бъде много внимателен с всяка дума, която казва.

За да живее човек в планината и да се ползва от условията там, трябва неговите мисли, чувства и характер да съответстват на онзи свят. Няма ли това съответствие, ще се измъчва той, ще измъчва и околните. За да живее човек на една височина, трябва характерът му да отговаря на тази височина. Неговите мисли, чувства и отношения тогава може да използват условията на планината.

Земното притегляне

Има колебание в земното притегляне. То се мени през годишните времена, при фазите на Луната. Следователно, предметите на Земята стават ту по-леки, ту по-тежки. Силата на земното притегляне ту се увеличава, ту се намалява, и ние ставаме ту по-тежки, ту по-леки. Но не е само физическото влияние, по-важно е психическото влияние, защото земното притегляне не е само физическа сила, но и психическа. Тук са причини за много състояния, мисли, чувства, които посещават човека.

Посещение

Бог ни посещава с живота, със светлата мисъл, със силата. Тъй ни посещават и онези, които ни обичат, независимо от това дали са в този или в онзи свят. Човек трябва да свикне да различава в своите мисли и чувства гласа на своите заминали приятели.

Хлорофилът

Еднакъв ли е хлорофила във всички растения или има различие в неговия състав и устройство? Щом продуктите от фотосинтезата са различни, какво усвояваме от слънчевата светлина? Всяко същество има свои лични отношения към Слънцето. Етерът е сложна среда. Какви вълни

го кръстосват, какви мисли и чувства! Ние, които сме потопени в тази среда, от нея черпим сокове.

Слънцето

Всяко същество има свои лични отношения към Слънцето. То е представено там, има свой личен кредит. Живота може да бъде разбран само, ако се разглежда като цяло. В живота съществува единство. Човек не трябва да се отделя от цялото. „Не ви наричам роби, но приятели. Вие сте Ми приятели, ако пазите Моето Учение.“ Дойде време да живеем с Господа!

Рила – връхът, 16.VII.1966 г.

Скалите излъчват енергия. Ние възприемаме част от тази енергия. Зад енергията седи интелигентност, зад интелигентността – разумност. Човек може да разговаря с Бога. Всичката вода образува всемирния океан. Всяко изворче е свързано с него. Всяко изворче има своята особена красота. Ето живот индивидуален и живот за Цялото. Едно е важно, да чувстваш Учителя в ума, в сърцето, във всичко, което вършиш. Да чувстваш в себе си Неговата любов към Бога.

Хвалете Господа

Всяко малко цветенце с красотата си, с аромата си славя Бога.

Великото Братство

Има едно Велико Братство на онези, които любят Бога. Ние сме от това Братство.

Духът на времето

Къде ще търсите Духът на времето? В най-добрите представители на човечеството, в науката, в живота, в изкуството. Те са носители и изразители на Духът на времето. Ние обичаме Истината и презираме лъжата.

Езикът на Космичното пространство е светлината – видимата и невидимата. Над светлината седи мисълта, над мисълта седи Любовта. А Любовта иде от Бога.

Новата проповед

Ние проповядваме без да задължаваме и без да насилваме човека. Ние проповядваме, както птичките пеem, както цветята ухаем. Ние проповядваме както изворите, както потоците – служим. Никога не задължаваме, на всякого услужваме, всякого веселим.

Единството

Всички, които говорят за Бога, за Христа, за Учителя и се считат отделни от Него, не носят Духа на Христа, не носят Духа на Учителя, не живеят в Истината.

„Ти в мене Отче и аз във тях, да бъдем едно“ е казал Христос.

Недоволството

Недоволството е болест. Недоволният човек е болен, той трябва да се лекува.

Парапсихологията

Парапсихологията трябва да отвори вратата на духовния свят.

Артериосклерозата

Тя е болест на охолния живот, на онези, които обичат удоволствията и избягват трудностите.

Ученикът разговаря със своят Учител в дълбок мир.

Всемирният живот

В душата си човек общува с всички светове на Всемира, с всички човечества във Вселената. Тук трябва да се търси произхода на неговите мисли, чувства, желания, дарби и способности.

Заминалите

Нашите заминали, които ни обичат са в хората, които ни заобикалят. Но те се изявяват и чрез живата природа, чрез живите същества. Вземете пример от цветята. Те славят Бога тихо, скромно и възторжено.

Истината

Няма по-хубаво нещо от Истината. Тя трябва да се чувства, изживява просто и естествено.

Плевелите

Щом плевелите виреят в една почва добре, значи почвата е добра.

Домът Господен

Бог обитава в чист дом, където се осветява Неговото име.

Съвършенството

Бог е идеала ни. Без Бога няма никакво съвършенство.

Магията

И в обикновения живот човек си служи с магията. Много по-често, отколкото можем да си помислим даже. Той оказва влияние със своето присъствие на околните. Силите, които излизат от него влияят, неговата мисъл, неговите чувства. Всичко това са мощни сили! Човек влияе не само на живите същества, но и на природните сили. И в човека се засрещат влиянията на далечни човечества, с които той е свързан. Какво нещо е нашето време? Кой участва в него? Вътрешен мир, анализ, наблюдение, дълбокия вътрешен живот на ученика.

1969 г. Ангели Божии

Ангели Божии ходят по Земята. Човек трябва да има очи да ги вижда. Областта, където ангелите живеят е пазена, защитена от болести, бедствия и нещастия. Силите, които действат чрез ангелите пазят тази област и сами хората са по-добри, по-разумни, по-здрави. То е поради тяхното присъствие. Ангелите работят тайно. Хората и не подозират какво благословение е един ангел за тях. Но макар и рядко, ангелите Божии живеят и явно. Те вършат дела, лекуват, проповядват, учат хората как да живеят. За ангелите Божии е казано: „Вие сте солта на Земята.“ Не се запаля свещ, за да се тури под шиник, а на светилника – да свети на всички.”

Благодарността

Благодари за всеки човек, когото срещаш. Какво богатство е вложила природата в него! Ти го срещаш. Колко работи можеш да учиш от него! За всичко благодарете!

Истинската работа

Където и да живее човек, той изпълнява видими и невидими задачи. Невидимите са по-важни от видимите. Каква работа всъщност извършва човек? Каква работа извършва Бог чрез него? Христос казва: „Отец ми прави делата!“

Съвършенството

Няма защо човек да играе ролята на съвършен. Ако и да си съвършен, скрий своето съвършенство, за да не потискаш с него хората. И те да бъдат свободни, и ти да бъдеш свободен. Човек, който живее с Бога, с всички хора може да живее. Всеки човек е свързан с един свят. Какво ще придобие, ако влезе в него? Има благословени светове, но има и опасни светове.

Работата

Всяка работа е преди всичко задача. Тя не е само техническа, но и психическа. Изпитание на ума и на волята. Материалната придобивка от работата е второстепенна. Някои моменти на живота са свещени, тържествени, ако и да са мъчни. Те оставят дълбоки следи. Те се включват като живи клетки в нашия духовен организъм. Човек е свързан с мистични събития и хора. Те са живи.

Кръвта

Кръвта е сложна, магическа смес. Тя има свой живот, но много поколения живеят в нея.

Бъдещето

Ако природата е скрила бъдещето от човека, то е за негово добро, няма защо да му го откриваш. Но човек, трябва да изучава законите на живота. Христос казва: „И по-големи чудеса от тези ще правите.“ „Синовете Божии заповядват на стихииите.“ „Не моята воля да сторя Отче, но Твоята.“

Заминалите

Има начин да извикаме заминалия от другия свят. Като проявиш една негова черта, една добродетел характерна за него, той е при тебе. В този смисъл ние постоянно общуваме с нашите обични заминали. По-добре е да си свързан с тях чрез добродетелите им, отколкото чрез недостатъците им, чрез слабостите им. А освобождението от този свят на заминалите е в Любовта към Бога.

Хората и не подозират каква голяма част вземат заминалите в техния живот. Те се проявяват чрез тях като се сменят. Един ясновидец може да долови смяната, когато едно същество излиза, а друго влиза. Важно е човек да намери местото си в Царството Божие. Царството Божие е състояние.

Какво значи да живееш в Царството Божие? Да живееш в Божията Любов, да живееш в Божията Мъдрост, да живееш в Божията

Истина, да живееш в Божията Правда, да придобиваш Божествените Добродетели. Царството Божие е навсякъде и всякога. То е извън времето и пространството.

Мироглед

За да има един правилен мироглед, човек трябва да има знание, разбиране, виждане. Трябва да има добродетели, качества, сили. Това се придобива с учение, и приложение, и работа. Това е път, който Учителят прокарва в своята Школа. Учителят даде знанието за този път, учениците са изпратени в този народ, но те трябва да бъдат призвани.

Искане

Има един велик, разумен свят. Искай разумно с любов и упование в него. Той ще ти даде каквото искаш. Вие не сте искали до сега в Моето име. Искайте и ще ви се даде. Топлина е необходима, любов към великия, разумен свят. Да го възлюбиш, т.е. да възлюбиш Бога, и чрез тази Любов и Неговите служители. Тогава каквото поиска човек, ще му бъде. Има положение до което човек трябва да дойде с ума, сърцето и волята си, да бъде готов да служи с любов. Тогава всичко каквото пожелае – става.

Смоковницата

Има идеи безплодни. Даде шума, но плод не дава. Има идеи благодатни. Те са като плодните дръвчета. При тях винаги ще намериш плод и ще си хапнеш.

Съвременната Астрология

Съвременната Астрология, това са сухи кости. Те трябва да се облекат в плът и да им се вдъхне живот, т.е. разбиране трябва. Астрологията както и всичките науки, трябва да се изградят с оглед живота на Цялото. Единство има в живота. Кое то става с големия живот, става и в малкия живот. Живот за Цялото го нарича Учителят. Живей за Бога и каквото правиш, прави го заради Него.

Учителят пее и свири. Ние знаем, че във всички бури на живота – победата е наша. Нас нищо не може да ни победи, защото Истината е с нас. Ние не се борим и не се страхуваме, смело вървим напред в първите редове.

IV

НЕИЗДАДЕНИ „СВЕЩЕНИ ДУМИ”

Вярата

Вярата преодолява и земното притегляне. Христос ходи по водата, и Петър ходи, докато имаше вяра. Вярата е сила, с която се извършват всички чудеса. „И по-големи от тези чудеса ще правите“, казва Христос. Чудесата, които Христос е правил и днеска стават. И днес хората в огъня ходят.

Сънят

Сънят е живот както живота в будно състояние. Но за него не сме запазили спомени.

Видими и невидими явления

Зад всяко видимо явление има и невидимо. То е причината за видимото явление. Зад едно небесното тяло, което е видимо има и друго, невидимо. Идва време, когато Невидимия свят става за нас видим.

Паметта

Паметта е чудно явление. В мозъка има записи. Като ги извикаме, ние си припомним нещата. Живота може да се прояви по много начини, непознати за нас. Животът има неограничени възможности. При всички условия той може да си изработи съответните форми. Където и да срещнеш живота, считай го свой живот в миналото, настоящето или бъдещето.

Братството

Братството е център, който Учителят създаде, за да може Божият Дух да работи. Той привлича тези души и ги организира в едно Велико Братство. Тука множеството, масата не играе никаква роля. Духът е важен.

Цветята

Цветята са създадени не само за пчелите. Чрез тях ангелите изявяват любовта си към Бога. Заради Него те украсяват света. Изкуство имат ангелите, форми, багри, аромати, движения. В големия живот, в живота за Цялото каква служба изпълняват цветята?

Трудът

Трудът е целебен. Той лекува всички болести.

Бялото Братство

Бялото Братство не наказва. Когато някой не спазва неговите правила и закони то само се оттегля от него. Тогава идват онези, на които този човек дължи и те ще си вземат от него до последната парá. Притчата за онзи цар, който простил на длъжника си десет таланта, а той не простил на своя длъжник сто гроша.

Живото пространство

На всички небесни тела има живот. Дали е като земния, това е друг въпрос. Пространството е проникнато от живота, поради него той съществува. Какви тайни крие още пространството? Те се разкриват на човека постепенно, според неговото вътрешно развитие.

Тесният път

За да усвоите едно изкуство колко време и колко труд, и колко постоянство се изисква! За да станеш един добър певец, художник, скулптор, поет! Мислите ли, че за да станеш един добър човек, да вървиш в духовния път, да овладяваш изкуството да живееш с Бога, мислите ли, че това е лесно? Това е тесният път. Какви подвизи, какво себеотричане и жертва се иска! Това е пътят на ученика.

Великите хора

Великите хора идат от съвършени, от напреднали човечества. Те донасят знанието, изкуството на тези светове. Творчеството във Всемира е едно. То се ръководи от Божия Дух. Велики тайни крие пространството.

Ганди. Цитат от неговата Автобиография:

“Бог може да бъде намерен само от онзи, чието сърце е чисто. Чудесата, които Христос прави и днес стават. И по-големи от тази ще правите! Целители всякога е имало. Животът е пълен с чудеса, и в огън може да се ходи, и по вода може да се ходи.”

Сънят

Имаме буден живот. А за съня спомен нямаме. Къде е бил човек по време на съня? Какво е преживял? Сънят е живот както и будното състояние. Един ден човек ще пази спомена и за него.

Видимо и невидимо

Зад всяко видимо явление има и невидимо. То е причина за видимото. Зад една звезда, която виждаме, има друга, която е невидима. Невидимият свят постепенно за нас става видим.

Паметта

Паметта, това са записи в ума, припомнянето, това е разчитане на тези записи.

Божията Любов

Божията Любов достига до нас като светлина, като топлина, като мисъл и чувство и като всички други блага на живота. Като намериш Бога в себе си, като определиш отношенията си към Него, ще Го видиш в цялата жива природа. Този е смисъла да живеем с Господа. Където и да срещнеш живота, считай го твой живот. Културата е всемирна, обща за всички населени светове. Напреднали души от всемирните човечества се раждат или прераждат, вселяват и донасят културата на онзи свят от който идат. Мисъл, наука, добродетели, чувства, изкуство, обхода – това е общо достойние на човечествата във Всемира. Великият Разумен свят ръководи това общуване и тази обmena. Милостта Божия е над нас. Този живот бяхме с Учителя. Еднъж Той каза: „Нема раздяла!”

Цветята

Цветята са изложение на ангелите. Те разкриват техния живот. Те са техния език. Разглеждайте ги, вниквайте в тях. Ще почнете да разбирате този език, живота на ангелите. Цветята се хранят със светлина. Виждате, че има и други вид хранене, различно от това на животните. Какво внасят цветята в големия живот? От това гледище те трябва да се изучават.

Комитета на верите

Предадено изложение от 3 февруари 1969 г., № 72.

Истинската проповед. Ние сме хора на делото, на работата, ний сме занаятчии. Каквото помислим, направяме го. Ударим ли с чука, строшваме камъни. Каквото помислим, става. На нас най ни прилича да проповядваме с дела.

Труда

Ние прилагаме и препоръчваме труда като универсално средство за подържане на здравето, и за лекуване на всички болести.

Учителят е изразил това в тази проста и съвършена формула: „Движение, учение, работа.”

Когато човек съгреша, наруши законите на Цялото, Бялото Братство не го наказва. То е, което пази и закриля всички същества. Но, когато човек не пази законите и правилата на живота, то само се оттегля от него, и той не е вече под неговата закрила. Тогава идват онези на които той дължи и те си вземат от него всичко до последната пара.

Притчата за царя и за длъжника

Небесните тела, световите във Всемира, човечествата на всички небесни тела и на живота. Дали е като този на Земята, то е друг въпрос. Пространството е проникнато от живота. Поради живота то е пространство и съществува.

Божията Любов

Разрешавай всички въпроси на живота като изхождаш от Божията Любов.

Великото изкуство

Изкуството „Да живееш за Бога” е най-великото изкуство. То изисква първо любов към Него, работа, постоянство, учение. Това изкуство се изучава в Школата на Учителя.

„Със Бога сме силни” казва Псалмопевец.

Цъфнаха кокиченцата, 24 февруари. Когато ветрецът разклати звънчето на кокичето, то изпраща лъчи в етера, издава звън. Това е говор. Великите разумни същества разговарят чрез цветята. Човек трябва да бъде смирен и да се учи.

Формите на живота

Всяка форма е център на сили. В природата съществуват толкова фини енергии, че никакъв инструмент не може да ги долови. Но човешкия ум може да ги долови. Тези безкрайно малки, безкрайно слаби енергии той може да ги долови, да ги превърне в мисъл и чувство. Това е писменост и човек може да я разчита.

Подобието

Съществуват много подобни на нас хора, със същия начин на живот, същите вкусове, мисли, чувства. Те са като наши двойници. Те са сред всички народи и през всички времена. Имай винаги пред очите си големия живот. Мисли за него. Дръж връзка с него. Човешките типове са проекции на човечествата, които живеят във Всемира. Още докато е тук на Земята

и формата му преминава, приготвяват на човека другаде новата форма на живота, новия му дом. А може и няколко дома едновременно. Всичко е в Божиите ръце.

Скритата радост

Във всяко време призовавай Господа, то е твоята дълбока, скрита радост.

Светлината

Съвременната наука разглежда светлината като трептение. Това е ограничено материално схващане. Един плод е преминал мировото пространство от Слънцето до нас, до нашата малка Земя. Светлината го е пренесла, следователно той разкрива съдържанието на светлината. Трептенията са външната страна на светлината, физическата. Ние приемаме плода като храна, тя се превръща в нас в мисъл и чувство. Това е по-дълбоката нейна същина. Следователно светлината не е само трептение.

Пространството

Проблемът за живото пространство е много сложен. Той се изучава във Вътрешната Духовна Школа.

Полярността

Има два вида небесни тела. Едните излъчват енергия както нашето Слънце. Други приемат енергия и я складираат. Те растат и се увеличават. Модерната физика нарича това вещество и антивещество. При срещата на вещество и антивещество се освобождава винаги енергия. Някога тази среща е толкова мощна, че цели светове изгарят. Но някога тази енергия е толкова слаба и нежна, че създава аромата на цветята.

Чувствата на човека, мислите и тези енергии фини и деликатни се отделят, когато се срещнат вещество и антивещество. Животът е много сложен отколкото ние можем да си го представим с нашия ум и с нашите сетива.

Пространството

Като мислиш за пространството, не считай, че си отделен от него. Ти си в това пространство, ти си негово съдържание. Пространството не е празно. Празно пространство не съществува.

Всички наши заминали, които обичаме, и които ни обичат дойдоха от пространството и се върнаха пак в него. Следователно те са неговото съдържание. Това е живото пространство.

Свят прекрасен

В какъв прекрасен свят живеем! Въздух, вода, светлина, живот. Спри се над един водопад, спри се над едно цветенце, виж една птичка, едно животно и благодари на Бога.

Формула, дадена от Учителя на Мусала през 1926 г.:

Всички заставахме на разстояние един метър един от други, обърнати на юг и произнасяме: „Да се възцари Добродетелта и да се разпръснат всички лоши мисли в света!“ Обърнати към изток: „Да се възцари Божията Правда и да изчезне всяка неправда в живота ни!“ Към север: „Да се

възцари Божията Истина в живота ни и да изчезне всяко робство от душата ни!" Към запад: „Да се възцари Божията Мъдрост във всички прояви на живота и да изчезне Злото от пътя на нашия живот! Да царува Господ, да се слави Господ във всичката своя Любов, Мъдрост и Истина!" Обърнати към изток: „Да се възцари Господ в своята Любов, в своята Мъдрост, в своята Истина и да вършим всичко за Славата Божия на Земята!" Амин!

Слънцето

Слънцето пулсира като едно огромно сърце. Има ритъм в това пулсиране, максимум единен. Този ритъм на Слънцето се предава на живите същества. Ние сме потопени в слънчевата радиация. Тя ни храни и физически и духовно.

Първото правило

Дръж всякога връзка с Бога и чист олтар в сърцето си съграждай, и жертви там добри, обилни ти принасяй!

Песенчица, която сестра Мария създаде, и която трябва да се запише тук. А сега ще я изпея.

Във всяко същество светлината е онзи център, който организира тази форма.

Погрешката

Когато направиш една погрешка, скръбта иде от това, че си нарушил Божествения ред и порядък. А не, че ти ще пострадаш от това.

Слънцето

Има една Божествена Банка, която кредитира всички живи същества.

Пространството

Пространството не разделя хората, пространството сближава хората. Онова, което разделя хората са противоречията, борбите, личните чувства. Животът е един. Всички организми са като скачени съдове. Животът се прелива в тях от един в други. Животът е един. Заминал някой! Къде е отишъл? В живите около нас. Животът е свързан с разумността. Където има живот, има и разумност.

Мото за Хиромантията

Йов, 37 глава, 7 стих: „Бог тури знаковете на ръката на хората, за да могат всички да познаят своите дела.”

Вечната радост

Като си помисля за Господа, радостта идва. Затова казвам: „Господи Боже мой, каквато работа и да извършваме, важна е мисълта за Бога.” Помислиш ли за Бога, радостта изпълня душата ти. Най-важна е мисълта за Бога.

Животът за Цялото

Животът за Цялото, големия живот на който принадлежим, нито сме слаби, нито сме малки.

Всемирният говор

Всяка форма, всяко живо същество е център на лъчи. Тези лъчи отиват безкрайно далеч. Човешкият мозък долавя тези най-слаби импулси, усилва ги хиляди и милиони пъти. Тогава се чува музика, говор, долавят се мисли и чувства. Това е всемирния говор.

Човек може да разчита само на Божественото в себе си. Животното е страховито. Аз се съмнявам дали ти живееш само тук, на това място или на много места едновременно. Човек живее на много места едновременно.

Музиката стимулира растенията

Нашите дръвчета на Изгрева вирееха отлично, понеже всяка сутрина им свирехме и пеехме. Играехме Паневритмията. Престана Паневритмията, почнаха да съхнат. За бъдеще Братството ще има стопанства, където растенията ще се отглеждат по новия начин. Ще участва при отглеждането им и психичен елемент. Ще отглеждаме жито, плодове, зеленчуци. Психичната обстановка ще бъде нова. Ще се прилага и музиката при отглеждането на растенията.

[Писмо от Учителя до Кольо Каишев и Петър Камбуров, когато те работеха в Търново на колибата]:

„Любезни Кольо и Петър,

Получих писмото ви. Засега използвайте времето за ваше добро. В умствено и духовно отношение да растете. През зимата ще поограничите физическия труд. Има засега някои висящи въпроси, които ще се разрешат и то съвършено правилно. И те ще се разрешат. На разумните и добрите Бог помага всякога. Гледайте и двамата да бъдете разумни и добри в най-чистия смисъл. Работете първо за Бога от Любов и Мъдрост.” Следва подписа на Духа.

21 декември 1921 г.

Писмото е изпратено от София.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 2, с. 153-156]

Силата на музиката

Музиката стимулира растенията. Следователно, добрите мисли и чувства, добрите постъпки стимулират растенията. Същото важи и за хората. За животните средата е важна.

Борбата

На Земята се води борба, народите воюват, човеците воюват. Ако надвива злото, страданията идат. Ако надвива доброто, благословението идва.

„**Моята мисъл**” казва Учителят, „**Моята сила**” казва Учителят, „Моята сила” седи в това, че аз обичам Бога, нищо повече. Аз не искам любовта на хората. Мен ме интересуват хората, които обичат Бога и които Бог обича.”

От едно „Утринно Слово”, държано през 1942 г.

„Виждайте навсякъде Христа! Като погледнеш звездите, да видиш Христа, в човека да видиш Христа. Ако в един човек виждаш Христа, той ще отвори сърцето си за тебе.”

Великата книга

Има една велика книга, която съдържа всичкото знание. Тя ще ви се даде, когато пазите следното правило: когато станете сутрин, първо благодарете на Бога за живота, който ви е дал, за милостта с която ви е оградил, за хубавите мисли, които ви е изпратил.

Красивото разнообразие

Колкото за хората, за типовете, характерите, разглеждайте ги като елементи и съединения, с които един химик работи. С какви типове работеше Учителят, колко беше тактичен, предпазлив! Някои хора са като най-силните отрови, затворени в шишета. Нека всеки запази своите особености, сили, качества. Те са необходими. Художникът борави с краските, музиканта с тоновете. И ти работи тъй с хората, приемай ги такива, каквито са. Нека има разнообразие. Не изпадай в погрешката да нивелираш хората.

Ароматът на дърветата

Бог е в аромата на дръвчетата. Погледни мурата – какъв фин, духовен аромат има тя. И какъв вид – мощен, красив. Възлюби ги! Ще почнеш да разбираш този език. Това е Божието присъствие в тях. Може ли да мислиш, че живееш само в тази малка къщичка, и че това е твоя дом? Той е само временен. Ние на Земята живеем временно. Търсим вечния живот.

Новото Учение е благовестие за Царството Божие! Там е вечния живот.

Ти и човека

Гледай на всеки човек като на себе си, не го критикувайте, вие сте един живот. Животът създава формите. Формите са много, живота е един. Животът се прелива от форма във форма. Формите са временни, живота е вечен.

Истината

Няма по-хубаво нещо от Истината. При всяко положение изчакавай да почувстваш Истината. Това е присъствието на Бога. Тогава почвай работа. В живота винаги заставай на страната на Истината.

Личността

Ако ти разбереш, че живота на човечеството е твой живот, че историята на човечеството е твоя история, ако приемеш туй положение, може ли да става въпрос къде живееш и кога живееш? Има моменти, когато очите ни се отварят и ние виждаме човеците като проекции на космичния живот. Това е живот на далечни човечества във Всемира. Понякога Бог посещава човеците. В живота има толкова хубави работи, че като мисли човек за тях, забравя лошите. Всеки малък живот търси Божието присъствие. Ти се подготвяй още отсега да живееш в големия живот, живота на всички. Човек още отсега трябва да живее в Дома Господен. Човек има и специални органи чрез които участва в Мировия Живот. Обстановката при която живеем е временна. Няма защо човек да иска да я задържи вечно. Когато се молим, живеем нашия голям живот, живота с Бога. Животът преодолява мировото пространство без никакво усилие. Той се проявява във времето и пространството, но той се проявява и извън времето и пространството.

1966 г., месец септември.

Учителят казва: „Вие сте Царството Божие!”

Атомната смърт

За втори път сънувам, че изгарям от атомна бомба. При нея светлината е, която изгаря всичко. Ние излизаме от телата си и се видяхме свободни, само че сега съзнателно проследихме процеса на излизането от телото.

Бялото Братство освободи българите от турците, за да създаде условие да работи Учителя. Учителят дойде и свърши работата си. Ала българите не го приеха добре. Затова като Си замина Учителят, турското робство се върна отново в нова форма.

Срещата

При среща хората не разменят само думи и мисли. Между тях става и по-дълбока обмяна, която е необходима. Затова не е важно даже какво са говорили. Тази обмяна се осъществява. Нека вътрешната дейтелност да не помрачава вътрешната светлина. Малкият живот, трябва да бъде в хармония с големия.

Всяко същество, растение или животно, било то и най-малкото, съществува, за да се изяви Бог чрез него. Следователно то е и път към Бога. Една идея, трябва да се прилага с Истина, с Правда, с Добро, с Мъдрост, и с Любов. Не се ли прилага чрез Божествените добродетели, тя се изопачава и човек ще я изгуби. Наблюдавайте хората – какви типове, какви лица, какво изражение имат. Откъде идат тези неща? От кои Планети и Слънца идат тези хора и от кои Галактики?

Акашевите записи

Веществото има чудното свойство да отпечатва, да задържа в себе си всички събития на външния и вътрешния живот, да ги задържа, както магнетофонната лента своите записи. Това са записи на природата, акашевите записи. Чудното е, че човешкия ум има дарбата да разчита тези записи, да ги възпроизвежда.

Времето

Времето зависи от магнетизма и електричеството. Но тука участват и човешките мисли и чувства. И те са съавтори.

Правило

Когато напускаш града на греха, върху който е дошло възмездие, не се обръщай назад, за да погледнеш какво стана. Ще се превърнеш на сол, както Лотовата жена. Т.е. не критикувай, не съди, не мисли, не гледай. Върви в новия път без да се обръщаш. Това е правило за ученика.

Молитвата

Молитвата пази човека. Поддържа здравето – телесно и душевно.

Из едно писмо от Учителя до Захари Желев, Казанлък:

„Това са то четирите елемента на древните алхимици: Земя – физическия свят; Вода – астралния свят, жизнените сили; Въздух – духовния; чувствения свят – топлината и огъня – умствения, менталния свят на формите. Всеки свят има пряко проявление в себе си.”

„Кармичните връзки от хилядите години на миналото ще дойдат в обща развръзка. Ние ще обновим Божия Дом, ще вземем Царството Божие с Любов, ще го държим с обич и укрепваме с Дух. Това е вътрешния смисъл на Новото Учение, което Божия Дух носи в тоя свят. Избраните от вековете на Божията Любов ще внесат светлина в тоя свят. Сегашните времена са само едно предисловие на Великото, което иде, на Словото в Царството Божие. Идването на Синовете Божии.”

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 2, с. 63]

Молитвата

С молитвата човек призовава Духа. Духът е, Който изцелява. Който има Молитвен Дух може да изцелява болни, да помага при всички случаи. Който владее изкуството да се моли, той избавя от всички беди. Молитвата е състоянието на ученика всякога.

Общуването

От всеки човек излизат лъчи. Това са сили на душата му. Те се възприемат от другите хора. От тук и нуждата да общуват хората. Става обмена. Не е важно за какво говорят, на каква тема. Тази обмена при всичките случаи се извършва. Тя е важната. Всичко хубаво в живота принадлежи на Божия Дух. Може всичко да имаш – дарби, способности, знание, богатство, власт, сили, но, ако Бог не осветява Духа ти, и не озарява сърцето ти и ума ти – нищо нямаш.

Чувствата

Няма съмнение, че човечеството на Земята не ще да е най-напредналото във Всемира, и че ще има човечества много по-напреднали и съвършени от нашето. Следователно, има към какво да се стремим и за какво да работим.

Христос казва: „В дома на Отца Моего много жилища има.” Много жилища има в необятния населен Всемир. Обединението на верующите от всички религии може да стане само на основата на едно широко разбиране, на един широк мироглед, какъвто се изработва само в Школата на Бялото Братство. Обединението на верующите може да стане само на основата на едно широко разбиране, за което човек трябва да работи цял живот. От Бога иде подтика и за най-малкото добро. Затова, който прави добро, той се благославя.

Всемирният език

Има един всемирен език, той не се изразява само с думи. Той се предава непосредствено, той се преживява. Тогава той може да бъде преведен и на езика на един народ. Да бъде облечен в дрехата на един народ, това е виждане. Който има тази дарба да вижда, долавя и разбира, той живее в целокупния живот, Живота на Цялото. Тогава човек може да разговаря с когото иска в безпределните простори на Всемира. Всяко същество, било то и най-малкото знае нещо от този Всемирен език и си служи с него според степента на своето развитие. На тази основа съществата във Всемира общуват, помагат си. От по-напредналите светове идат пратеници, духовни хора, мистици, поети, художници, музиканти, учени. Пътят, по който идат и си отиват са духовни. Пътванията в Космоса нема да се реализират с механизми. Има много по-съвършени начини за

пътуване – според дълбоките, вътрешни закони на живота. Всемирното Братство е навсякъде. И във вашето сърце има искра от това Братство.

Къщите на хората

Къщите на хората не са тяхна, неотменима собственост. Едни влизат, други излизат. Важното е да знаеш в дадения момент кой е във къщата.

Времето

Дълго време Слънцето, трябва да грее плода, докато той узрее. А какво да кажем за човешкото съзнание? Онова, което човек научава чрез страданията, по друг начин не може да го научи.

Из живота ни с Учителя

Родители довеждат при Учителя момченце, което заеква. Разговарят те с Учителя, разказват болката си за момченцето. Учителят изважда часовника си, и казва на момченцето: „Гледай стрелката!“ То гледа. След малко Учителят казва: „Ти няма да заекваш.“ След малко казва: „Кажи сега: Аз няма да заяквам!“ Момченцето повтаря, без да заеква: „Аз няма да заеквам.“ От тогава момченцето не заекваше. То сега заема един голям обществен пост.

[Бележка на съставителя: Случаят е описан в „Изгревът ...“]

Божествената искра

Ако ти можеш да откриеш Божествената искра в едно същество, какво виждане имаш за него? Учителят казва: „Аз разговарям с Бога всеки ден, това е Моя хляб.“ Христос казва: „Аз имам храна, която вие не знаете. Не само с хляб ще бъде човек сит, но с всяко Слово, което излиза от Божиите уста.“

Божията Любов

Никой не може да те обича тъй, както Бог те обича. Когато ядеш един плод, ти разговаряш с Господа.

Някои органически форми са въплотени мисли и желания на човеци и духове.

Изпълни се предсказанието на Учителя: „Злото ще стане слуга на доброто!“ Във всичко търси да видиш Господа! Истинското виждане е виждане на Бога. Една мощна вълна обхваща Земята. Човечеството ще бъде спасено. Ако верующите не свършат работата за Господа, ще я свършат безверниците. Какво значи днес да виждаш Божествения план, как Бог работи в света. Как и къде Той Си служи и с доброто и със злото. Тук е примирението на двете сили. Над тях е Божия Живот - и добрите и злите.

Учителят казва: „Аз ще ги извикам и ще им дам един обед, и ще им говоря както никой не им е говорил досега.“

В живота хубавите работи са толкова много, че човек може да не се занимава с лошите.

Пространство и време

Как ще преодолееш пространството? – Като се разтопиш в него. Как ще преодолееш времето? – Като излезеш от него, т.е. да излезеш от личния живот и да влезеш във Всемирния Живот. Време и пространство има в личния живот. Излезеш ли от него, няма вече време и пространство.

Казано е в Откровението: „И рекох: Нема вече време!”

Писмото

Един човек може да има недостатъци. Това не е важно. Но ти разбери какво ти изпраща Невидимия свят чрез него. Той е само един пощальон, важно е писмото, което носи. Като четете своите любими писатели, те ви помагат да виждате. През колкото повече очи гледа човек, толкова се обогатява неговото съзнание.

Космичните енергии

Космичните енергии подхранват сърцето. Космичните енергии подхранват ума. Те идат от безкрайните Слънца на Всемира.

Човешкият мозък е фокус, където се срещат Слънцата, тяхната интелигентност.

Човешкото сърце е фокус, където се среща живота на небесните тела. Толкова е чуден и загадъчен животът!

Човешкият мозък е свързан с всички небесни тела. Само тъй може да се обясни многосложната мозъчна дейтелност. Как работят мозъчните центрове? Това са Слънчеви Системи. Как работи симпатичната нервна система? Това е живот на Планетите, подобен на земния. Във Всемира съществува велико единство. От тук ний изпращаме към всички населени светове и получаваме съобщения от тях. Планетните влияния се предават чрез живи същества.

Планетните влияния, това е живот на същества. Бъди в хармония с безкрайното. Тогава ще имаш мира.

Мирът, знанието за живота

Знанието за живота е проектирано в органическите форми. Тук има схеми, графици, формули, закони, сили. Органическите форми, това е писменост на природата. В тях е записано всичко, стига човек да може да чете. В листата на дъба е дадена схемата на инволюционния и еволюционния процес.

Господ и Бог на Великата жертва

Човекът на жертвата, Бог живее в него. Речено е: „Господ и Бог на Великата Жертва.”

Братството

Братството е един велик живот. По-голям от него е живота на Царството Божие. По-голям от Царството Божие е Живота на Божията Любов. Какво се иска от човека, за да живее в тези Велики Светове? Какъв ум, какво сърце, каква воля, каква любов към Бога!

Човекът

Човекът може да бъде микроскопическо изявление на великия разумен свят. Времето и пространството възникват, когато се роди личността.

Божията Любов

Формулата, дадена от Учителя: „Божията Любов носи изобилния и пълен живот!”

Произнасяш тази формула, значи ти ще обичаш всички, както Бог ги обича. Това е задължението, което поемаш с тази формула. Всичко хубаво, което срещнем в живота, в човека, в растенията, в животните, в природата е изявление на Единния Всемирен Живот. Той иде от него. Благодарете за тази среща.

Единният Бог

Ние проповядваме Единния Бог в днешните езически времена. Човек не смей да излиза от кожата си, ревниво я пази. А то човек трябва да може да излиза от кожата си, за да опита истинския – големия живот.

Добрата мисъл

Добрата мисъл, хубавите чувства ограждат човека и го пазят. Те отблъскват вирусите на лошите болести. Те образуват около човека атмосфера, която го пази.

Човешкият мозък

Какво мощно динамо е човешкият мозък! То е свързано с небесните тела. Какви сигнали получава той от тях и как ги обработва! В това седи духовната култура на човека. Има централи в мозъка, които обработват сигналите от космичния живот. Те ги усилват милиарди пъти. Тогава възникват мисли, чувства, идеи. В това Великия Космичен Живот се проявява. Човечествата участват във Всемирния живот и човек участва в него. Земното човечество не е изолирано от човечествата във Всемира. То общува с всички човечества, защото живота е един.

Молитвата

Молитвата трябва да прониква делата ни. Работата както и Молитвата са свещени неща.

Време и пространство

Времето и пространството са едно и също нещо. Времето показва скоростта с която се движим. Пространството показва пътя, който сме извървели. Който живее в Божията Любов, всички светове на Всемира му стават близки. Бог ни учи в обикновената работа, която извършваме. Какво значение добива тогава тя? Някои отбягват работата. Те бягат от училището. Работата, както и Молитвата са свещени неща. Бог ни учи и в работата и в Молитвата.

Братството

Братството е идея, а не организация. Следователно, ние говорим от името на една свещена идея.

Работата

Някои хора отбягват работата. Всъщност какво отбягват те? – Дружбата с Бога, най-хубавото нещо в живота. Работата мобилизира силите ни, организира физическия и духовния живот. Чрез работата човек призовава Духа. Ето къде е силата! Духът е, Който учи човека. Не се страхувай от работата. Призови Духа си, Той ще ти помогне.

9 декември 1966 г. Учителят

„Има време, когато **Бог слиза между човеците да ги учи**. Тогава се явява в образа на Учител. Всяка душа е ценна на Бога. Същината на тази душа е Бог. Помни това и не забравяй, и нека това определя отношенията ти към Него. Човешките души са изявление на Бога, както и цялата жива природа. Ти разбирай колко е ценна една душа на Бога.”

Истината

Не трябва да има никакво насилие върху мисълта. Не трябва мисълта да насилва душата. Истината трябва да се чувства без преувеличение, без афектации, без реклама, без насилие. Няма по-хубаво нещо от Истината, чистата и святата.

Душите на пътя

За душите на пътя в Откровението е казано в 14-тата глава. Те са, които следват агнето, където и да иде.

Учителят за Своего Делото:

„Не може да се оплачете. Ние сме турили къщата в такава светлина, че никое къше не сме оставили дете дявола да не може да се осветли. Навсякъде сме турили прозорци.”

Свещени думи, с. 304.

„Щом и плевелите виреят в една почва, това показва, че почвата е добра.”

Смъртта

Дали изчезва човек след като напусне телото си, или след това живее във всичко, което живее? Ето един въпрос. Вярно е, формата я няма, а живота остава. Животът е съществен. Той създава формите, той ги разрушава.

Животът е вечен. Ползвай се от формите, ала се дръж за живота. Приемай го просто, естествено, правдиво, непосредствено. Благодарим за това, което разбираш от него, благодарим и за онова, което не разбираш. Ако има писатели, които са се докоснали до вечния живот. Тяхната мисъл е обкръжена със светлина. Човек не познава свободата, докато не опита вечния живот.

Средата

Светлината като минава през различните среди се пречупва. И мислите като слизат от духовния свят и минават през различните улове се пречупват. Ето защо не ги получаваме в истинския им вид. Човек трябва да се издигне до духовния свят, да черпи направо от там, тогава посредници не му са нужни.

Сънят

Като отидеш в големия живот, като заспи човек, се среща със своите братя, онези, които го обичат и които той обича. Преминването от малкия към големия живот и от големия към малкия. На границата човек трябва да остави всичко, което носи, т.е. всеки спомен остава тук.

Тишината

Знаете ли какво значи тишина? Никакво желание, никакъв въпрос да се излиза от тебе. Движи се безшумно, като че не съществува.

Малко хора познават безмълвието – преддверието към големия живот. Ударите на сърцето не са само механически тласъци. Те са и електрически и психически импулси.

Ангелите Божии

Ангелите Божии вземат най-скромната форма. Който иска да унищожи и доброто в себе си ще унищожи. Някой иска да изкаже всичко по един въпрос, това е погрешно. Ти кажи най-малкото, което другите не знаят, това е достатъчно.

Недоволството

Всички болести водят началото си от недоволството.

Благодарността пък лекува всички болести.

Истината

Не само да прозреш Истината, но да имаш и силата да я следваш. Бог ти се изявява чрез хората, които е изпратил около теб.

[Нашата добра сестра Олга си замина. Тя пееше 53-тия Псалом. 2 януари 1967 г., 4 часа сутринта.]

[Бележка на съставителя: За нея виж „Изгревът”, т. 3, с. 100-104; т. 26 и т. 27]

Всеки пейзаж има душа. Ако художника е доловил душата добре, този извор никога няма да пресъхне. Ти си в извора.

Пролетта идва с всичката си красота. Тя няма да престане да идва. Ти си в пролетта. За възвишените работи не говори на никого. Те трябва да бъдат за тебе хляб насъщни. Какво те ползва, ако описваш хляба, говориш хубаво за него, а не се храниш с него? Няма да имаш сила. Има мисли, които разширяват твоя хоризонт, обогатяват твоя живот. Тези мисли търси.

Пространството

Пространството е пространство поради живота в него. Не би имало пространство, ако да нямаше живот.

Животните

Зад животните и растенията виждаме други същества. В своите положения и със своя вид те като че ли се усмихват и казват: Ти разбираш ли ни? Органическите форми са скафандри в които съществата са облечени. Сами те идват от далечните светове на Всемира. Важно е човек да дойде до реалният, истинският живот във форма. Разбира се животните и растенията са проводници на мисли и чувства от онзи свят, от който те идат.

Свободата

Свободата е път. Тя не е в статично състояние. Какво прозрение и каква разумност се иска, за да бъде свободен човек от формите на живота, от ограничените представи и понятия, и от своята малка личност! Да, човек може да живее с живота на Цялото.

Исая, 58 гл., 8-12 ст.: „Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и здравето ти скоро ще прозябне и правдата ти ще предиде пред тебе. Славата Господня ще ти е задна стража. Тогава ще зовеш и Господ ще ти отговаря. Ще викнеш и Той ще рече: „Ето, аз съм!“

Човешката история

Човечеството има една неписана история. И даже в обикновената история прозорливият може да открие онези моменти, когато „Големите братя“, които ръководят човечеството са се намесвали и са го избавяли от големи бедни. Човечествата по всички населени светове в Космоса всъщност едно човечество. Те си помагат, споделят своите придобивки. Това е Братството. Бялото Братство ръководи и пази човечеството на Земята. Което То допусне, това ще стане, което не допусне, няма да стане. Помислете само какви прекрасни хора са живели на Земята, живеят и сега, и какво богатство, какво творчество са оставили те на своите братя! Те са работници на Бялото Братство.

Словото на живота

Словото на живота е едно през всички времена, независимо от това кой Го е изрекъл. Иде време.

Хората на съзнанието търсят образ на който да се кланят: на тази гора или в този храм, или в Ерусалим.

Хората на самосъзнанието поставят себе си на мястото на Бога и искат на тях да се кланят.

Хората на свръхсъзнанието търсят Живия Бог, служат в Дух и Истина. Учениците са работници на Царството Божие, те Го носят в себе си, но те имат и виждане за Него. Познават Го, когато Го срещнат в природата или в човека.

Чистотата

За да бъде във връзка с Бялото Братство, човек трябва да бъде чист. За да бъде свободен от Черното Братство не трябва да има техните слабости.

Божественото Учение

За да разбира Божественото Учение, човек трябва да има мозък всеотранно развит, т.е. всички дарби и способности вложени от Бога в него трябва да се развиват естествено и правилно. Вий не познавате историята. Вий си мислите, че сте единствени и неповторими явления. Много пъти сте се явявали вие на историческата сцена, играли сте вашата роля и сте слизали. И сега ще стане така. Това са закони. Вий не знаете защо се явявате и какво всъщност е вашето предназначение. Бог кредитира човека с живот, здраве и сила, за да свърши той една работа за Него. На Бога ще служите като служите на вашите ближни. Колко е хубава Истината и благородна Правдата!

Адът

Адът е и място и състояние. Където няма Правда, Разумност, Добродетел, Истина, нисшите духове живеят там. Те са като разбойници, причакват и ограбват човека. Молете се да ви опази Господ от тях. В Молитвата е казано: „Но избави нас от Лукаваго!“

Учителят

„Новото, което иде, иде за всички. То иде и за верующи и за неверующи. Само че първите се приобщават съзнателно към него, а безверниците противят, но все едно, няма да го спрат.“

Учителят е велика Духовна вълна. То е живот, сила, идеи, мисъл, чувства. Те раждат всички хубави инициативи в човечеството и който и където да ги реализира, ще работи за нас. Работници на Учителя. Всичко хубаво в живота, всичко разумно и чисто и здраво излиза от тази вълна.

Учителят няма да дойде от едно място. Казано е в Писанието: „И ако ви кажат, ето тук е, или ето там е, не вярвайте.“ Той няма да дойде от едно общество, от една религия или организация. Той иде за всички, които са будни и отзивчиви към Него.

Вечната справедливост

Онова, което Бог ни дава е толкова голямо, че то ни възнаграждава за всички неправди и страдания.

Пътища към Космоса

Пътищата към Космоса са духовни. Материя има навсякъде. Като знаеш законите, можеш да си създадеш тело, форма където искаш. Няма защо човек да разнася материята със себе си от един свят в други.

Какво всъщност са растенията, животните и кристалите? Проекция на живота, на далечните светове. Световите общуват, човечествата в Космоса не са изолирани. Те живеят своя голям, единен живот.

Разумният свят

Зад явленията в природата седи един разумен свят. Ако говорим на религиозен език по един начин ще изкажем това. Ако говорим на езика на науката, ще го изкажем по друг начин. И двата пътя водят към Истината.

Мисъл

Каквото е отношението ти към Бога, такова ще бъде и отношението ти към хората.

Законът за великата Правда

Законът за Великата Правда следи за всичко, което става в света и според делата въздава всекиму заслуженото. Никой няма право да си играй с този Божествен закон. Никой няма право да реже езичетата на лястовичките, нито лястовичката има право да краде материала от другата лястовичка, която прави гнездото си. Какво ще кажем тогава за онези, които крадат не калчицата и сламките, но по-големи неща? Ново възпитание трябва да се даде на младото поколение. Само новата мисъл, новата светлина може да направи човека здрав, да събуди в него великото, идеалното, което е вложено в душата му. Как ще постигнем това? Към старото прилагайте новото. И както растенията превръщат мъртвата материя в жива, бъдете творци на бъдещите форми. Ние сме творители в света, ние градим, ние създаваме великото и красивото в живота.

Докато ние сме в България и работим, българите могат да бъдат сигурни за своето съществуване и благоденствие. В който ден ние напуснем България, от нея нищо няма да остане! България ще се превърне в пустиня!* Това всички трябва да знаят! Нека се напишат тези Мои Думи в Божествената Книга. Всички трябва да знаят, че това Дело е

Дело Божие. Ако българите не изпълняват Волята Божия, те ще изпитат на гърба си Закона на непослушанието. Мнозина искат да докажа това. Няма какво да доказвам. Вий ще бъдете свидетели на това време, ще видите какво ще стане, и тогава ще си спомните, че Моите думи са били верни. Тогава всички ще разберат, че Божиите закони не се изменят. Всеки трябва да служи на Високия Идеал. Като служи на този Идеал, той ще приложи Закона на Любовта към своя народ.

Беседи, X-та серия „Ни мъж, ни жена“, с. 217.

[*Бележка на съставителя: виж и „Изгревът“, т. 1, с. 378-383 - Учителят за българите]

Формула:

„Да се прослави Господ тъй както е писал в своята Си книга. И като се прослави Господ тъй както е писал в своята Велика Книга, да се прояви Неговата Любов в моята душа и в душите на всички мои братя и сестри!

Да благослови Господ Делото Си както в България, тъй и между всички народи и да отстрани Господ всяка зла помисъл от нашите приятели!”

Проста препоръка

„Почнете с най-малкото, с Любовта, общение с природата, дълбоко дишане, чиста мисъл, чисти чувства, чисти желания.” Учителят.

Връзка с Невидимия свят

Най-добрия метод за влизане във връзка с Невидимия свят е Молитвата.

Формула

„В Божия план е аз да раста в Добродетелта, в Божия план е аз да възраствам в Божията Правда, в Божия план е аз да живея в Божията Истина, в Божия план е аз да цъфтя в Божията Мъдрост, в Божия план е аз да узрея в Божията Любов. Следователно аз съм в пътя на Истината и на Божествения Живот. Туй право никой не може да ми отнеме, то е мое собствено право. Гдето е Господ, там съм и аз!”

Царството Божие

Вие сте Царството Божие!

Братството на Любовта

Ние сме едно Велико Братство на Светлината! Слънцето ни обединява. Не е било време, когато да не е съществувало Братството на Любовта. Учениците на това Братство посрещат изгревите на Слънцето.

Въздухът

Търсете чистия въздух, чистата Духовна среда! Въздухът не е само химическа смес на азот и кислород. Той има и други състави, съставни части много сложни и невидими и неизвестни. Какво внасят във въздуха растенията, какви вещества и какви лъчи? Какво внася и човек със своето присъствие, със своите мисли и чувства? Какво идва от Космоса в нашата атмосфера, какво възприема човек чрез въздуха? Не е без значение какви мисли и чувства приемаме и предаваме. Търсете чистия планински въздух, здравата духовна среда, т.е. добрите мисли, чувства и постъпки.

Божествената искра

Ако човек твори, това се дължи на Божествената искра в него. Човек всъщност търси Бога. Само Божието присъствие задоволява човека. Само Божието присъствие носи пълнотата на живота.

Учителят казва: „Човек не може да извърши едно добро дело, ако Бог не присъства в него.“ Следователно, когато човек постъпва добре, той призовава Бога. Божественото Учение е път на освобождение. Духът създава формите, за да си служи с тях, и като си служи с тях, Той е свободен от тях. Понякога формите остават същите, а съдържанието се мени. Човек трябва да бъде буден за това. В света има много вторични форми, статични вярвания. Те държат душите в робство. Затова не е въпрос до външните вярвания. Човек трябва да се научи да мисли, да вижда, да се движи, да работи. Божественото Учение е път на освобождение.

Аз и Отец Ми

Човек има привилегията да участва в творчеството на Бога. Като мислиш за Бога, мисли че си едно с Него. „Аз и Отец едно сме.“

Границите

Всеки народ има географски и политически граници, но всеки народ има и духовни граници, които не всякога съвпадат с първите. Духовните граници се определят от идеите, мислите, добродетелите, които този народ храни.

Ключът

В Духовния свят всичко е в движение. Как ще намериш една душа там? Чрез Любовта. Само чрез Любовта можеш да призовеш една душа. Всяка душа има своя специфична искра, своя вълна. Любовта дава този ключ.

Мъчнотиите

Не избягвай мъчнотиите и трудностите. Те носят понякога големи блага.

Трудът

От духовно гледище по-важно е възпитателното значение на труда, отколкото материалните придобивки. В труда се опитва човек. Трудът възпитава човека. Ние проповядваме Божественото учение чрез труда и работата си.

Духът

Всеки подвиг се извършва от Духа. Ученикът на Божествената Школа живее според повеленията на Духа. Ние живеем, за да славим Бога. Съществува един Велик Разумен Свят. От Него идат всички блага. Този свят се пази от ангели с огнени мечове. Молитвата подготвя човека да влезе в този свят. Тя е паролата, лозинката, тя отваря вратата за този свят. Обаче, необходимо е смирение, благоговение, чистота. В този свят ще срещнете онези, които обичате и които ви обичат. Всеки успех на Земята зависи от онзи Велик Свят. Учителят казва: „Човек не може да извърши едно добро дело, ако Бог не присъства в него. Бог е, Който върши делата.“

Основание

Животът на ученика е положен върху Любавта, а не върху познаването на добро и зло.

Духът

Духът е навсякъде. За Него няма ограничение и препятствие. Времето и пространството не са пречка за Него. Когато отправите вашата мисъл към известни места, голяма част от вашата същина ще бъде вече на самото място. Има хора, които усещат звездната светлина като песен, като музика. Има хора, които я долавят като мисъл, а други като носителка на живота. Човешката душа преминава от един свят в други, от едно царство в друго.

Крайният индивидуализъм

„Тъй рече Зараустра!“ Това е безумието на западния човек. То струва две катастрофи на Германия, две Световни войни, милиони жертви и какви материални разорения!

Жалко, че славянството е под влияние на запада и може да преживее същата катастрофа. Крайният индивидуализъм завършва с безумие и смърт.

Космичните лъчи

Космичните лъчи идат от различни източници, имат различни свойства, различно съдържание и предназначение. Чрез тях Великия Разумен Свят изпраща своите послания във Всемира.

Мислящият човек

Мислящият човек е център на лъчи, приема и предава. Това са лъчи от един по-висок свят.

Световете

Всички светове са населени. Навсякъде, където има материя, има и живот, само че живота не е непременно свързан с органически форми. Животът има и хиляди други начини по които може да се изрази. Всеки свят има свое време и пространство. Статичното пространство на нашия триизмерен свят е едно нещо, но има пространство в движение, пространството на висшите светове в движение. Там статични форми няма.

Мисълта

Мисълта принадлежи на един свят с по-високо измерение, следователно той е извън времето и пространството. Мисълта се движи в по-висок свят затова пространството, материалните препятствия за нея не са пречка. В триизмерния свят познаваме живота чрез органическите форми. В по-високите светове животът има и друг израз.

Музиката

Музиката е изкуство, което хармонизира човека с Бога. То може да се изрази чрез тонове, но може и да се изрази чрез живот, чрез движение, мисъл, чувства и постъпки.

[X-та серия беседи.]

Магдалина

Седим на полянката около Учителя братя и сестри и Учителят поглежда на някои от тях ръцете. Идва Магдалина и тя подава ръката си. Учителят хваща ръката ѝ и съвсем тихичко ѝ казва: „**За колко ме продаде? Колко ти дадоха?**“ Магдалина отговаря: „Обещаха ми шест хиляди, а ми дадоха три хиляди.“ – „**За много малко си ме продала!**“

Магдалина е държала сказки против Учителя, за което са ѝ платили. В двора на черквата, след службата, тя се качва на масичка и говори против Учителя. Обаче, от това много от слушателите се заинтересували за Учението и намерили Учителя.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 325-330; т. 2, с. 282]

Бог на живите

Бог не е Бог на мъртвите, но Бог на живите. Онези, които обичате и които ви обичат образуват въздуха, който дишате, водата, която пиете, хляба, който ядете, светлината, която ви осветлява, топлината, която ви сгрява. Те са всякога с вас. На онзи, който го любите, Бог се изявява постоянно на онези, които Го любите. Чистите по сърце ще видят Бога. Духът е всичко. Онези в които Духа работи, те движат нещата в Братството.

Цветята

Чрез това цветенце ни се изявява един ангел. Направете анализ на това чудно същество. Какви велики художници работят върху цветята! В природата всяко нещо носи надпис откъде иде и какво съдържа. В това шишенце има такова и такова съдържание, с такъв и такъв състав и с такива свойства. В природата анонимни, апокрифни неща нема. Всеки трябва да излезе с подписа си и със своя знак.

Пророческата наука

Пророческата наука почива върху познаването законите на живота и силата, които действат в него. В древността се е изучавала в храмовете. И днес се изучава в Школата на Бялото Братство. Пророческата наука изисква и вътрешни качества, условия в самия човек.

Човеците

Ние не делим хората по техните вярвания, а гледаме какво природата е написала на техните лица. Какво носят те в себе си от Царството Божие.

Школата на Бялото Братство

„В миналото Школата за кратко време е излизала пред света, осветявала е живота на епохата, и давала е подтик, идейни импулси и се е оттегляла в своите вътрешни убежища. За днешната епоха – сега Школата на Бялото Братство пак се явява в света. Но сега тя е решила да проведе всичките си принципи в целокупния живот, да одухотвори живота като внесе в него нови импулси, поставя нови принципи, които като се реализират по новите методи на Школата ще дадат нов облик на живота на човека и на човечеството.

Сега ние отваряме Школата. Тя не е само за избраните, тя е за всички, които имат стремеж да учат, които имат стремеж да служат на великото и красивото в света и живота. На няколко пъти Школата се е

отваряла в Европа, но поради спорове между учениците се е затваряла. Сега пак се отваря Школата. Затова бъдете изправни към нейните принципи, за да продължи тя своето съществуване и да прокара принципите си в целокупния живот. Първото нещо, което Школата изисква от учениците си е братски отношения и хармония, защото само при тези условия тя може да съществува. Защото Школата е в контакт с Невидимия свят. Този контакт се поддържа само чрез хармонията."

"Повдигането на българския народ зависи от учениците на Школата. Защото учениците са душата и сърцето на един народ. Ако вие работите, той ще се повдигне, ще прогресира в своето развитие. Ако вие не работите, други ще свършат вашата работа, но затова вие колективно ще бъдете отговорни пред небето. Вашите капитали като ученици на Школата са вложени в българския народ. Ако той пропадне, с това пропадат и вашите капитали. Ако той печели и придобива, и вий ще печелите. Затова работете за повдигането на този народ, за да може да реализирате и вашата задача като ученици, и да изпълните задълженията си към Небето."

Учителят

Орфей

Френският посланик Карменен в 1621 г. разправя, че, местните жители са наричали 7-те Маричини езера „Седем Орфееви извори“. Дали не се отнася това за 7-те Рилски езера? Или за Мусаленските езера? Дубровничани, които през 16-тия век са пътували по търговия в България, разправяли, че са намерили при главата на **Марица*** седем топли извора бистра вода, която Орфей чрез омаята на песните си притеглил от земните недра.

Далматинският поет Гундушар споменава за това в поемата си „Осман“.

Едуард Шюре във книгата си „Великите посветени“ казва, че **Школата на Орфей е била при изворите на Хеброс – река Марица, при подножието на върха Калкаьон, т.е. Мусала.** За тези седем Маричини езера споменава и Иречек в книгата си „Българското княжество“. Овидий в своята книга „Героиди“ споменува за Хеброс – Марица, която извира из стръмните, голи стени на ледовитите Родопи.

Това показва, че в старите времена са считали Мусала и изворите на Марица част от Родопите. Действително, нашите географи доскоро спореха Мусала към Родопите ли е, или към Рила. Но го зачислиха към Рила, а старите географи към Родопите.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 142-143]

Гонението срещу Братството през 1957 г. Същественото

Ти трябва да виждаш Бога, това е важно. Ти трябва да видиш Бога, за да Го виждаш. Любовта вижда, Любовта има очи. Любовта слуша, Любовта има уши. Любовта разбира, тя има разум. Противодействието, което имаме сега, гонението, то е предвидено в големия Божествен план, то се допуска за укрепване на Братството.

Паралели

Науката и техниката отидоха напред, но духовния човек изостана. На човека, трябва да се даде подтик, да се развиват онези дарби и способности, вложени в него. Това е задача на Братството. В човека има заложили качества, дарби, способности, добродетел, разумност, сили,

воля, добри чувства и мисли. Това трябва да се насърдчава, да се развива, за това има наука.

Школата на Учителя

Божията Любов изпълва Всемира. Нашата любов произтича от Божията Любов, тя е едно с нея.

Братството

Братството е едно единно, жизнерадостно общество, слънчево и светло. В него няма място за песимизъм, аскетизъм, няма място за мрачни и недоволни хора. Ние ставаме сутрин рано, посрещаме Слънцето, играем нашите упражнения, дишаме, обичаме планините и изворите и чистия въздух. Радваме се на красотата на цветята, обичаме простора и свободата. В Братството се изреждат най-хубавите чувства и мисли. Насърдчават се благородните постъпки. В Братството се дава подтик да расте всичко хубаво, дават се методи и знание за това. Добрият живот е наука, добрия живот е и изкуство.

Благодарността

Благодарността е първата стъпка в духовния живот. Първата проява – Любовта.

Пресищането

Пресищането е най-лошата болест. Пресити ли се, човек става жесток. Най-хубавото е всяка душа да се стреми към Бога с чувствата, които са събудени в нея в дадения момент.

Спасението

Ние работим да дойде доброто за всички.

Религиозните хора очакват спасението само за себе си.

Спасението иде за всички хора. Той заповядва на Слънцето да грее на добрите и на злите. Божественото Учение не може да се затвори във форми. То навлиза в живота по своите вътрешни закони и правила. То е свързано с душите, които идат. То ще ги приема, те ще го приемат и приложат. Наблюдавайте, доброто иде вече в света.

Ще се опитат да затворят Учението във форми по подобие на църковните, да създадат йерархия. В такава система някои съзнания се чувстват добре. Това е било в миналото и ни е останало в наследство и до днес. Но за тази епоха Божественото Учение ще създаде леки, преходни форми – временни. То няма да се обсеби от избраните.

Учителят тури за емблема на Новото Учение Слънцето, изгрева – първия лъч на изгряващото Слънце. Новото Учение е Учение за Царството Божие. Божията Любов изпълня Всемира, тя ражда живота и дава всички условия, носи всички блага. Как трябва да отговори човек? - Любов към Бога. Това е ключа за Царството Божие.

Ледниковият период

Началото на ледниковите периоди е било преди 250 хиляди години. Максимумът на залеждането е бил преди 18-20 хиляди години. Краят на ледниковия период е бил преди 12-13 хиляди години. Това е изчислено като е използвана радиоактивните изотопи на въглерод 11.

Школата

В Школата на Учителя учениците се учат да мислят, да бъдат свободни. Там не се дават готови вярванията.

Три свещени правила, дадени от Учителя:

Първото правило: без отлагане.

Второто правило: с пълна вяра.

Третото правило: с чисто сърце.

1957 година властта почна **гонение срещу Бялото Братство***. Ето една глупост! Защо им е потрябвало това? Не е достатъчно да имаш само власт и сила, трябва да имаш и правото на твоя страна. По-добре, че ни гонят. А какво щеше да стане, ако бяха ни прегърнали? Гонението срещу Братството не е от сега. То почна веднага след 1944 г. Не застана ли Христос сам срещу юдеите и Рим? И кой победи? **Комунистите извършиха предателство. Те бяха пазени от Братството.** А сега като имат властта, посегнаха на Словото.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“. т. 3, с. 192-194]

Тайната Школа

Преди много години Учителят е казал тихо на една вечеря у Русеви, наш приятел, който понякога канеше Учителя на гости у тях.

В.К.: Откъде е той? Б.Н.: От София. Той беше banker, богат човек: „Трябва да се образува една тайна Школа – вътрешна.“

Важен закон

Човек, който наруши вътрешната правда, човек, който извърши престъпление, ума му се затваря за Божията мисъл, сърцето му се затваря за Божествения живот, ушите му се затварят за Божието Слово, устата му онемяват, очите му се затварят за Божествената светлина. Такъв човек очи има, но не вижда, уши има, но не чува. Той е ням, и глух, и спял. Божията Мисъл не достига до него.

Пороят

Когато един порой слиза от планината и влече камъни и дървета и мътните му води помитат всичко, какво трябва да правиш? Дръпни се настрана и му дай път да се изтече. Има ли смисъл да се изпречваш на пътя му и да искаш да го спреш?

Формула

Когато се намираш на големи страдания, кажи: „Господи, в тъмната нощ в която се намирам, благодаря Ти за светлото утро, което иде!“ – Учителят

Прогресивни и реакционни

В живота има един Божествен план, който се прилага. Човек, който е в съгласие с този план е прогресивен. Противопостави ли се на него, то е реакция. Всяко движение, което съдейства на Божествения план е прогресивно. Всяко движение, което противодейства на тази план е реакционно. Обаче, има и друго едно явление. Една сила може да е била прогресивна до известно време, но от даден момент тя почва

да противодейства на Божествения План. От този момент тя вече е реакционна.

Истинският градинар

Истинският градинар обича дърветата заради самите дървета. Телото е ценно, но то е временно. Слънчевата светлина разкрива своето съдържание чрез формите на живота. Органическият мир изявява съдържанието на светлината. Прави всичко в името на Любовта, а малко говори за нея. Когато обичате някого, вие не знаете всъщност кого обичате. Вие обичате онова светло същество, което е посетило вашия приятел, вашия обичен.

Когато се връщате на Слънцето и влезете в неговата светла аура, пее се **песента „Бог е Любов“**. С тази песен се връщам в родината си. Твоите братя и сестри с тази песен ще те посрещнат.

Формула

„За Бога всичко е възможно. Аз живея в Бога и с Неговата Мъдрост всичко мога да постигна.“

Учителят

„Молете се на Непроявения!“

Това Учителят каза на една сестра пред салона съвсем тихичко.

Учителят е един през всички времена. Той беше и в Мойсея, Той беше и в Христа, Той е и сега.

Горивото

Всяко вещество гори. И камъните горят. Но някои вещества горят при много висока температура. И камъните могат да горят като въглищата, и температурата, която ще отделят е много голяма. Всяка материя може да служи за гориво, защото материята е кондензирана енергия. За източник на енергия може да служи всяка материя, стига да се намери запалка за нея. – Новата физика.

Една мисъл

„Една мисъл ще държите в живота си – мисълта за Бога. Към Бога, трябва да бъде насочена мисълта ви, ако искате да оцелеете в тези трудни времена.“ Учителят

Материята

Материята представя огромни запаси от енергия на природата. Един ден човек ще използва и камъните като гориво. Енергията не е само механическа. Зад всяка енергия има интелигентност, разумност. Всяка сила принадлежи на живи, разумни същества.

Вдъхновение

Бог ви е посетил. Молете се на Непроявения. – Брат Боян.

Катя Грива пита Учителя: „Учителю, ние какво да правим?“ – „Гледайте какво прави брат Боян, така и вие правете!“

1958 г., м. февруари – Формула:

Когато се намерите в трудно положение, употребявайте следната формула: „Господи, Ти всичко можеш, Твоя Дух, Който си изпратил да ме ръководи, чрез Тебе всичко може. И аз, чрез Твоя Дух всичко мога.“

Духът оживотворява

Външните форми не са съществени. По-важно е съдържанието. За какво служат те? „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Държиш в ръката си едно камъче. Сега то е като мъртво, но това камъче е светело в миналото пространство, било е източник на светлина.

Духът

Само Духа е вечен, всичко друго е преходно. „Ще изпроведа Духът Си“, казва Господ. Тогава всичко хубаво се създава. „Ще оттегля Духа Си“, казва Господ. Тогава всичко се разрушава. Когато Духът иде, формите се създават. Когато Духът се оттегля, формите се разрушават.

Злото е болест. Лошите хора, трябва да се лекуват, трябва да има специални санаториуми за тях, при най-добрата обстановка. Целият организъм, трябва да се обнови, за да се излекува човек от злото.

Чувство за Истината

Човек има чувство за Истината. Той я чувства с цялото си естество. Всяка клетка чувства, че това е Истината. Остане ли да ти доказват Истината, това вече не е Истина. Върху Истината спор няма. Ти знаеш, че това е Истината и нищо повече.

Когато човек извърши **зло**, той подписва полица. Когато се видят последиците от това, когато излезе падежа на полицата. Сега ние живеем най-хубавото си време, когато сме гонени за Правдата. Това са свещени моменти за ученика, защото, когато дойде благополучието, тогава ще имаме големи изпитания и изкушения.

Не е важна толкова темата, на която ще говорите, **важна е Любовта, с която ще говорите.**

В общия братски живот ние **търсим да направим връзка с Учителя.** Като слушаме Неговото Слово, като се молим, като пеем Неговите песни, ние правим тази връзка. Един час посветен на това, от голямо значение е той.

Някои казват: „Не запомних нищо от лекцията.“ Не е само до паметта. Като се грееш на слънце, това не се отнася до твоята памет, но ти се ползваш от слънцето. Всяко докосване до реалността, придава сила.

Истината

Сега учениците на Учителя се изпитват. Изпитва се тяхната вяра, сила, изпитва се тяхната разумност. Учението на Учителя не се занимава с външната уредба на живота, но То подготвя човека за една нова култура, за едно ново разбиране, за едни нови отношения.

Скуката

Само мързеливите хора страдат от скука. Не съм виждал работлив човек да страда от скука. Мързеливият умира бавно от скука. Много хора съм срещал, които са искали да надхитрят природата, т.е. да заграбят

благата, а да немаат никакви задължения. Всички те са завършили трагично. Радостта и щастието са в служението и жертвата.

Божественият подтик

Всяка проява, която има за подтик любовта към Бога е добра.

Достойнството

Има достойнство, което почива на богатството, на собствеността, на силата, на способностите, на знанието. Има достойнство, което почива на съзнанието, че човек е Син Божии. В Молитвата е казано: „Да върша винаги това, което на Тебе е угодно, да се весели Твоят Дух в моята душа и да се радвам аз в присъствието на Твоята Светлина заради Името на моят Учител, с което Ти Си знаен в света.”

Смисъла на живота

Да бъдеш ръка на Господа, ум и сърце, в които Той да се проявява – това е смисъла на живота.

Няма по-голямо нещастие от това да стане човек **слуга на държавата**. Ти не знаеш защо съществува един човек – добър или лош, съвършен или несъвършен. Той трябва да присъства като елемент на целокупния живот. Какво е неговото предназначение в живота за Цялото – това е важното.

Свободата

Свободата не седи в това да правиш каквото си искаш, да ходиш където си искаш. Това не е още свобода, но да знаеш какво е твоето предназначение във Великия Божествен план и да го изпълняваш. Това е свобода.

Свободата е служение на Бога. Ти участваш в Неговото творчество, в Неговите Дела. Не ти живееш, а Бог живее. Павел казва: „Не живея аз, Христос живее в мене.” Когато човек не мисли право, не чувства право, когато не използва ума и сърцето си както Бог иска, обсебват го лоши духове. Това е Ада, това е изгонване от Рая. Задачата на Школата е да възвърне човека отново в Райската градина, в Царството Божие. Радвайте се на доброто. Който не се радва на доброто, живее в Ада. Вярата е връзка с Бога. Бог е Любов. Понякога Бог праща един човек при друг, за да се прояви Той чрез него. Ако този човек не прояви Бога, Бог изпраща други. В Божиите решения, обаче, обратни действия няма. Като реши нещо, Бог го направи.

Който иска да прави зло, той се бори с Бога. То значи да се противиш на Божествения ред и порядък. Казано е в Писанието: „Не ти е лесно да се бориш със Създателя си.” Слънцето прави добро, а ти искаш да правиш зло. Онези, които искат да правят зло, които правят зло, са нещастни хора. Ние живеем и се движим в Бога. Щом е тъй, на всички ни може да се случи само най-доброто. В Божествения живот ние сме заедно. Това е живот вечен! Всички, които живеят в Бога образуват Всемирното Бяло Братство. Дните на изпитанията предшестват добрите условия.

Истината и Любовта

„Истината е строга. Тя не търпи грешки, не търпи болни и невежи, не търпи нечестиви и хромии и клосни, не търпи нищо отрицателно.

Любовта всичко търпи. Приложете Истината към себе си, а любовта към другите.”

Учителят

Бог

Никой не може да живее без Бога. Бог е Великото Добро. Където Бог се проявява, където Доброто се проявява, Бог се проявява. Бог е Великата Любов. Където Любовта се проявява, Бог се проявява. Бог е Великата Истина. Бог е Великата Правда, Бог е Великата Разумност.

Учението за добрия живот

Мъчно може да се предвиди какво ще остане в историята и какво ще се загуби, но Учението за добрия, за хубавия живот ще остане, защото хората него очакват.

Всемирният двигател

Учените материалисти казват, че инерцията движи небесните тела, но кой е дал първоначалния подтик? Разумните хора казват: „Любовта движи небесните тела, Любовта движи атомите, Любовта движи всяко живо същество от най-малкото до най-голямото. Светлината е път по който възвишените същества пътуват.

Радвайте се на връзката си с Бога.

Братството. Задачата

Братството има задача да запази живота и Словото, които Учителят ни предаде. Ще чуем един ден гласът на ангела: „Върни се, защото измряха онези, които търсеха да погубят детето!”

Синовете Божии

Новото в живота, това е образа на Божия Син, а Неговото отражение и противоположност е свръхчовека. Това е реалността и сянката.

Братството

Не става въпрос за едно малко общество в България или другаде някъде. Ние говорим за великата идея за Братството, вложена в душата на всеки човек. Нашето Братство тук е само една безкрайно малка проекция на тази идея. Някои се страхуват от властта. Няма от какво да се страхуват.

Братството е неуязвимо. Идеята за Братството е във въздуха, във светлината, в храната. Всеки има нужда от тях. Човечеството няма да може да мине без Братството. То неминуемо отива към Братството. Идеята за Братство се поддържа от най-стария божествен институт – семейството. Това е свещена идея, човечеството се подготвя да я приеме. Днес всичко в света работи за Братството между хората. Домът се приготвя и се украсява, старата омраза се разтапя. Днес всичко в света работи за Братството. Никой не може да бъде враг на Братството. Идването на Учителя е знамение, пророчество, предвестник на Новото, което иде в света. То не е отделно явление. То е израз на целокупния живот, образ на светлото бъдеще на човечеството. Всеки човек е призван да служи на Братството. Хората ще се познаят като братя. Трагедията при жертвеника, където Каин уби Авела, която се повтаря от тогава хиляди и хиляди пъти, ще се разреши най-после, и братята ще се познаят и прегърнат.

Силата на Христовото Учение

Силата на Христовото Учение не е в религиите, нито в църквите, които се създадоха отпосле. Това са външни форми, те не са съществени. Същественото е пътя, който Христос ни посочи, който Той освети с живота си. „Аз съм Истината!“ По този път за двете хиляди години до сега са минали милиони и милиони души, и са се повдигнали и са влезли в по-висок живот – в Царството Божие. Тези души минаха скромно, тихо, безмълвно, неотбелязани от историята. В това е значението и силата на Христовото Учение.

Онези, които търгуват с Учението на Христа: папи, патриарси, владетели, това е езическия свят. С него Христос няма нищо общо. Когато една идея слиза от Божествения свят, тя иде с голямо богатство, знание и сила. Тя има власт над душите, следователно и над всички материални и духовни блага, които те имат. Всички я очакват с трепет. Злото, което я дебне, което е крадец и разбойник гледа да обсеби тази идея, да ограби богатата, която тя носи. Затова са тези борби. Но ще знаете едно – Велики Божествени Закони и Сили охраняват тази идея. Злото, ако и да вземе някога някоя троха, но богатата, силата ще отиде за душите за които са предназначени. Това е символ - трапезата на Новия Завет, която се слага за призиваните.

Бомбардировките

През време на бомбардировките приятелите разтревожени, уплашени тичат при Учителя и Учителят ги пита: „Пострадал ли е някой от Изгрева?“ – „Не, Учителю.“ – „Аз съм метнал над Изгрева едно бяло було“ казва Учителят. В село Симеоново самолетите ръсят бомби, пускат и в селото. Приятелите питат Учителя: „Кого търсят разбойниците?“ Брат Желю отговаря: „Богатия“. Учителят казва: „Те мене търсят.“

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 64-66; т. 5, с. 307-308]

Истината и лъжата

Всяка лъжа е противна, каквато и да е тя. Когато човек е концентриран върху Божията Воля, чрез него работят силите и каквото пожелае или каже, то става. Не е ли готов да върши Волята Божия, човек може да се моли колкото иска, нищо не постига. Силата е в изпълнението на Божията Воля. Затова хората винаги са търсили праведен човек да се помоли за тях. Молитвата му има сила.

„Който Си ни дал живот и здраве да Ти се радваме.“ Пази радостта от живота и благодарността. Това е основа на здравето, физическо и духовно.

„Небесният хляб“ - „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Това е Божията Мисъл, която иде в нас.

Интимният, вътрешния живот на природата

Да разбираш езика на птиците, на животните, да разбираш за какво говорят растенията. Защото те са говор на един разумен свят. Да влезеш в живота на Цялото, в интимния живот на природата, това е истинското знание, което се превръща в твой живот.

Врагът

„Любете враговете си!“ Т.е. онези, които ви противодействат. „Ако нямате врагове, не можете да растете“, казва Учителят.

Злото

Щом те е срещнало злото отвън, ще знаеш, че го имаш и вътре в себе си. Ти не може да се отървеш от него отвън, докато не го изправиш вътре в себе си. Злото е сила, която се противи на живота на цялото.

Целта

Съзнателният живот, учение, работа гони една цел: човек да участва в големия Всемирен живот, да намери своето място в него.

Нашият истински свят

Външната обстановка в която живеем и се движим не е още нашия истински свят. Нашият свят в който пребъдваме е там, където се ражда светлата мисъл, към него води високият идеал. Нашият свят е онзи, в който живеят онези, които обичаме и които ни обичат. Школата на Учителя продължава вечно. Човек трябва да намери своя свят, да живее в него, да общува там със своите близки.

Своят свят

Човек трябва от сега да намери своя свят. От сега да живее в него. Това е минаване от този в онзи свят. Когато се засрещнеш с големи противоречия, отиди си в своя свят. Ето колко е важно да намериш своя свят и отсега да живееш в него.

Всемирният език

Има един Всемирен език, език на всемирния живот. С него си служат всички същества. Всякой знае от него по малко, според степента на своето развитие. Всяко същество се ползва от Всемирния език, но на човека е дадено да разбира формите на живота. Поетите отчасти го разбират. Мъдреците повече го разбират. Мистикът знае Всемирния език. Той го преживява, защото Всемирния език е живот, преживяване. Мистикът разговаря с Бога чрез Неговите творения, учения разчита живата писменост и черпи знания от него.

Животът

Животът винаги възтържествува. Той преодолява всички препятствия, отстранява всички ограничения, справя се с всички условия. Велико нещо е живота. Той издържа на всичко и всякога се възражда и възкръсва.

Живата връзка

Ако човек не се свърже с Бога, той може да се мести колкото иска по Земята от място на място, няма да бъде доволен. Не е мястото, а живата връзка с Бога е, която дава смисъла на живота.

Всемирният език

Всички живи същества са думи на Всемирния език. Трябва да се анализират чувствата и мислите, които те събуждат. Изучаването на Всемирния език върви паралелно с развитието на човека. А когато в

човека се развие интуицията, тогава започва истинският разговор с Живата природа. Човек може да разговаря с Бога. Малцина са свикнали да разбират впечатленията, въздействията, които оказват върху човека едни или други същества. Това е твърде сложно чувство. Дойде ли до този анализ, човек почва да разбира Всемирния език. Както малкото дете разбира думите на майка си, не напълно, но нещо все пак разбира. Това разбиране у човека расте, задълбочава се и забогатява.

Добрите мисли и чувства

Нито едно добро чувство не се губи и нито една добра мисъл. Всемирният език има своите форми, звуци, движения, думи. Той е сложен и богат език. Словесният език е само един отдел от него. Чрез Всемирния език Великия Разумен свят говори.

Домът Господен

„Едно желае душата ми и него винаги ще дия – да живея в Дома Господен през всичките дни на живота си“, казва Псалмопевецът. Човек още от сега трябва да живее в дома на своя баща, в Дома Господен, в Царството Божие.

Животът

Животът не се губи. Той се явява и изчезва, но не се губи. Нито едно добро чувство не може да се загуби и нито една добра мисъл. Като погледнеш едно същество, ще знаеш, че и то принадлежи на големия живот на който и ти принадлежиш, и по това ще определяш отношенията си към него. Едно цветенце, розичка или карамфилче, едно цветенце в полето изявява красотата на един свят. Той говори чрез цветята. Вижте птичките, вижте малкото зверче, спри вниманието си върху него. Наблюдавайте го. Постепенно ще разберете какво значи тоз големия живот. Всяка форма на живота е песен, звучение, дума. Един от западните окултисти е намерил ключа чрез който превежда всяка форма в песен-мелодия. Цялото мироздание е хваление на Бога. Великите строежи вдъхновени, също са хваление. Формите са песен. Погледнете този плод каква форма му е дадена! Един велик свят седи зад него. Чрез тази форма той разговаря с тебе. Това малко цветенце от ливадите мълчаливо свидетелствува за онзи красив свят от който иде. Не минавай с безразличие карамфилчето, спри се, вдъхни аромата му. Наблюдавайте цветята, те имат израз както човешките лица. Изучавайте ги, те говорят. Вижте какво извикват те във вас, какви същества са работили над тази розичка, и с каква любов и разбиране! Вижте навсякъде хубавото, красивото, доброто и разумното и разумността, която се изявява. Това е Божествения живот. Влезте в природата като в храм Божий, тя ще се отвори за вас и види, ще ви проговори. Човек, който разговаря с разумната природа, познава нейните закони и владее нейните сили. Такъв човек със самото си присъствие само създава здравословна атмосфера, отстранява беди и нещастия, носи благословение за всички. Човек трябва да изучава Всемирния език, да го разбира, за да влезе в Царството на Живата природа. Това се изучава в Школата на Учителя. Тук знанието е живот. Днес повече от всякога човек има нужда от това знание.

Единоумислие

Когато виждаш, че един човек преуспява, зарадвай се. Кажи си тъй: „Този човек и аз сме едно.“ И когато видиш, че аз, човека греша, не го съди, но си кажи скромно: „Този човек и аз сме едно.“

Големият живот

Ние принадлежим на един велик живот и като негови сили, качества и добродетели не можем да се изгубим. Ние принадлежим на Големия живот. Нищо не се губи в него. Щом един човек се е явил, пак ще се яви.

Кармичният закон

„Ако някой поиска да ти вземе горната дреха, дай му и ризата си“ казва Христос. И, ако някой те принуди да отидеш с него една миля, иди две. Тъй Христос разрешава кармичния закон. Имаш да даваш някому, удвои даването си, не се оплаквай. „Любете враговете си!“ Това е същия закон. Враговете, това са онези, на които дължите. Издължете се!

Невидимият свят говори

Невидимият свят говори чрез цялата природа. Тук всичко е в движение. Това е жив говор – вятър, облаци, водите, небето, светлината. Всичко е изпълнено със съдържание и смисъл. А човек е създаден тъй, че може да разчита, може да разбира този говор. Обърнали ли сте внимание, че вятъра не е само физическо движение на въздуха, но той има и психическо съдържание.

Големият живот на човека

Считай Големия живот свой живот. Срещнеш праведния, кажи: „Това е мой живот.“ Срещнеш грешника, кажи: „Това е мой живот.“ Срещнеш учения, простия, силния, слабия, кажи: „Това е мой живот.“ Псалмопевецът казва: „И ще живея в Дома Господен на дълги дни.“ Винаги уповавай на Господа! Всичко, което е чуждо на Дома Господен, на Божествения Живот, е извън живота, то ще изсъхне. „И изсъхна смоковницата.“

.....: В живота има свещени неща. Храненето е тайнство, милувката е тайнство. Тайни има в тях, неизвестни и свещени.

Всемирният език

Който владее Всемирния език владее силите на природата, защото всичко чрез Словото стана. Учителят владееше Всемирния език. Неговото Слово е превод и песните Му са музикални преводи на Всемирния език. Който владее Всемирния език е център, който носи благословение и то естествено както един изобилен извор дава водите си.

Лошите мисли и чувства

Човек понякога привлича лоши течения към себе си - лоши мисли, чувства и състояния. Те го демагнетизират и обезсилват.

Това е живота

Това е живота, обичай го такъв, какъвто е, приобщавай се към него и го разбирай. Това е истинското положение.

Великите хора

Великите хора принадлежат на Дома Господен, но не на този или онзи народ, не на тази или онази вяра, не на тази или онази раса. Те принадлежат на Дома Господен.

Човешката мисъл

Как може един апарат да предава и приема от Луната до Земята и обратно мисли? Човешкият мозък, който е много по-съвършено устроен, може да приема мисли и чувства от далечни светове на Всемира. Това става постоянно. Много идеи, и знания, и чувства и пориви се предават от свят на свят през мировото пространство. Някой казва: „Хрумна ми.“ Какво е това хрумване? – „Дойде ми мисъл.“ Откъде дойде тази мисъл? „Дойде ми идея за някакво изобретение.“ Това е предаване от далечните светове, от човечествата във Всемира. Всички човечества във Всемира имат един общ живот и те го споделят.

Пример от живота ни с Учителя*

Военната служба. Повикват Учителя като младеж да Го преглеждат за войник. Учителят Се явява, одобряват Го. Приемат Го за войник, но Учителят казва: „Аз няма да служа войник.“ По онова време имало закон, според който един войник може да бъде освободен от военна служба, ако изтегли жребей на 20 хиляди билетчета – едно на което пише: „Освобождава се от военна служба.“ Учителят бръква в сандъчето и изтегля жребие: „Освобождава се от военна служба.“ От тогава Учителя никога не са Го търсили нито за войник, нито за запас.

Този случай ми е разправян от брат Епитропов, стария наш брат.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2. с. 367]

Друг пример от живота ни с Учителя. Кучето**

През време на войните имаше специални закони, ограничения, военни положения, полицейски час. След 10 часа не се позволяваше движение. Учителят е бил на гости в дома на един приятел, военен, полковник. Заприказвали се вечерта, минал часа, разговора отишъл до 12 часа. Учителят става да Си отива, а полковника казва: „Учителю, останете да ношувате у нас. Има полицейски час. Наредбата е толкова строга, че и аз не ще мога да Ви придружа. За нас военните тя е още по-строга.“ Но Учителят му казва: „Няма нужда да ме придружавате, Аз ще си отида сам.“ Взема си сбогом и тръгва. Но още **от вратата идва при Него едно голямо куче и тръгва с Учителя**. Като наближават до някой пост, кучето се спира до патрула, обиколи го няколко пъти. Той си мисли, че това е проверка на постовите, отдава чест на Учителя и минава по-нататък. Така от пост на пост кучето придружава Учителя до вратата на „Опълченска“ 66. Когато Учителят пристига в къщи, като довежда Учителя до къщи, кучето си отива. Този пример Учителят ни е разправял лично, няколко пъти, но Той го привежда и в една от беседите Си.

[**Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 546]

Изгревът на Слънцето

С какво може да се сравни изгрева на Слънцето? Нима има някой, който да е видял изгрева на Слънцето и да не го е обикнал? Трябва само да се покаже на хората и те ще го възлюбят. Тъй е и с Учението на Учителя.

Трябва да се покаже на хората. Учението на Учителя е Учение за живота. Всеки, който се запознае с изгрева на Слънцето, го обиква и всеки, който се запознае с Учението на Учителя не може да не го възлюби.

Виждането

Виждането не е само физически процес. В него има мисъл, дълбочина, измерения, има дълбочина на виждането, и разбирания да се достигне до същината на въпроса. Тежко на онзи, който види изгрева на Слънцето и не го възлюби. Той е загубил най-важното, живота му се е обезсмислил.

Мисълта

Мисълта може да се яви и да отлети като птичка. Може ли да я настигнеш и да я хванеш? Някога не може да я настигнеш и тя е загубена за тебе. Тогава изпитваш една малка скръб, приятел те е посетил, а ти не си го приел.

Обсебване

Всяка отрицателна мисъл и всяко лошо чувство, това е обсебване от нисшите същества. Затова в Молитвата е казано: „Вдъхвай в нас присъствието Си чистите Си мисли.“ Пазете се от отрицателни мисли и желания. Нисшите същества искат да обсебят човека и чрез онези, които те са обсебили вече. Използват тях. Колко трябва да бъде буден човек! Те имат много пътища по които могат да повлияят на човека, да го превземат, но най-вече си служат с хората и неговите близки. Човек трябва да различава мисълта – съществена от несъществената. Ето за какво трябва да има усет. Молитвата пази човека.

Хулиганщината

Има интимен, вътрешен, свещен живот. Интимността подразбира – ти отваряш дома си за даден човек, приемаш го в своя вътрешен свят, разкриваш пред него богатствата си. Интимният живот не е за изнасяне на пазаря. Ето какво погазва хулиганщината. Такива примери имаме и в Библията, чрез тях е дадено действието на закона. Когато Валтазар изнесе свещените съдове на храма да пирува с тях, тогава се яви огнената ръка и написа на стената: „Мене, Текел, у Фарсин“. - Премежен си и претеглен си, иде падението и разорението ти. Този закон важи и за личния живот на човека. На всеки човек, когато той допусне хулиганщината в себе си. Тогава ще види на стената огнената ръка, която пише: „Мене, Текел, у Фарсин“

Мисълта

Когато отлети една мисъл, как ще я хванеш? Може ли да я стигнеш? Как се обяснява това, че все пак можеш да я хванеш? Казано е: „Душа обширна като Вселената.“ Не се изолирай от хората, поддържай връзка с хората, общувай и споделяй, обогатявай се от средата като общувай с всеки човек. Общувайте и с животните и с растенията, третирайте ги като разумни същества, разговаряйте се с тях. Имам пред очи конкретни примери. Хората, които се изолират от обществото и се затвориха в себе си, оградиха се като с китайска стена – недостъпни. Това те мотивираха по различни начини. Един казва, че трябва да се занимава само със своето лично съвършенство, че хората им отнемат времето и им пречат. Други не иска връзки, защото те били задължения и не приема да общува с други

хора – нито взема, нито дава. Който се изолира – повяхва и изсъхва като откъснато цвете, натопено във вода. И мъничето талант, който имат тези хора, след време го изгубват. Ако си спомним притчата за талантите, която превежда Христос, те са хората с един талант, заровили го в земята и нищо не придобиват от него.

Пророчеството

Пророчеството е наука. Тя се е изучавала в древността, изучава се и сега. Има Школа за нея.

Човешкият мозък

Ако би се построила електронна машина, която да поеме функциите на мозъка, тя щеше да бъде голяма колкото 20-етажно здание и пак нямаше да може да обхване всички функции, които изпълнява мозъкът. А природата го е събрала в една кутия.

Ангелът на смъртта

Ние, които сме разговаряли с ангела на смъртта, мислите ли, че ще пожелаем обикновените, сладникави радости на света? Но има много малки, незначителни наглед неща, които едва забелязваме. Когато ги загубиш, те ще ти стават безкрайно мили.

Скришната стаичка

Дълбок е вътрешния живот на човека. В скришната стаичка можеш да приемеш само Бога.

Йов

Когато дойде време Йов да държи изпитите си, Бог го предаде в ръцете на врага му. За всичко благодари.

Възрастта

Постепенно човек се приближава до онази възраст, когато може да разговаря с Бога. По-важна работа от тази няма.

Силата на Духа

Какво нещо е силата на Духа, трябва да опиташ. Той е благ и тих, усмихнат. Той само Се усмихне и вятърът спре, бурята утихне. Духът действа без никакво усилие. Той само пожелае нещо, и то става. Но ти, трябва да имаш неговото състояние. „Искайте и ще ви се даде! Досега вие не сте искали в Мое име.“ „Искайте и ще ви се даде в Мое име“, ти значи да призовеш Господа. Тогава каквото пожелаеш – става.

Животът е Всемирен

Няма точка във Всемира, където живота да не присъства. Навсякъде има живот и навсякъде в своите неповторими форми. Животът се изявява по безброй начини, при всички условия.

Научи се да виждаш живота в неговата чистота и простота. Научи се да обичаш живота такъв, какъвто е.

Моята сила

„Моята сила седи в това, че аз обичам Бога. Аз не искам любовта на хората. Мен ме интересуват хората, които обичат Бога, и които Бог обича.“
Утринно Слово от 1942 г.

Има време, когато човек влиза в обществото на своите братя, т.е. в големия живот, в Царството Божие.

Пътят

Всяка душа има своя път пред Бога. Той е най-съществен за него. Как трябва да гледаме на Словото на Учителя? Това е хляб с който се храним, за да растем. „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Здравето се поддържа с интензивен, вътрешен живот, с Молитва, добри мисли, добри чувства, добри постъпки, с благодарност и радост. Ето от какво трябва да се освободи човек: от желанието да се харесва на хората, да търси тяхното одобрение. Защото това е насилие да изискваш такова нещо. Бъди свободен и чист, бъди светъл! Нека бъде всичко естествено и просто, няма по-хубаво нещо от истината. Ти трябва да разбереш и опитаеш, че разликата между този и онзи свят не е толкова голяма. Всеки живот, може той да е най-малкият, принадлежи на Бога. Може да си послужиш с него, когато и както поиска. Животът принадлежи на Бога.

Лъжата

Лъжата е като мухоморката – пъстра, шарена, красива отвън, даже и на вкус е малко сладникава, но отровна.

Чувствителният тон

Всяка вдъхновена творба, картина, музика, поезия или друго творение има чувствителен тон. Той осмисля творението. Това е стъпката на Духа, Който е истинският творец. Доловиш ли чувствителния тон, ти разбираш творението. С времето вървят и мислите, с пространството текат и мислите. Радвайте се на живота. Нашата радост е в общението ни с Бога, това е истинският наш живот.

Враговете

Защо враговете ви са лъжливи, лицемерни, крадливи? Защото и вие сте такъв. Те на вас отговарят. Враговете показват какъв сте вие. Враг може да бъде благороден и честен. Враговете говорят за вас. Не се оплаквайте от враговете си. Благословение е да имаш благороден и честен враг.

Ученикът и Учителя

Ученикът и сега разговаря със своя Учител, независимо от това дали е в този или онзи свят. Това няма значение. Има само един свят. Този или онзи, това се обуславя от сетивата на човека – какво вижда и какво не вижда.

Словото

Словото иде на своето време.

Благодарността

Господи, благодаря Ти, че Си ми дал Дух да Те познавам, Душа да Те обичам и тяло да Ти служа!

Нашето време

Има нещо свещено в това време, което наричаме наше време. Но ние казваме: „То отминава.“ Да, отминава, но то пак ще дойде.

Душата на Бога

Човек е толкова ценен като душа на Бога, че погрешките, недостатъците, несъвършенството му нямат голямо значение. Гледай на човек като душа на Бога. Не се спирай на недостатъците и на несъвършенството му. Той там работи и ще коригира всичко под ръководството на Божия Дух.

Топла дреха

Какво ще кажете за топлата дреха с която Земята е обвита? Какъв чуден свят е създал Бог за нас да живеем и да се учим!

Син човечески

Което е станало с Христа, ще стане и с човека. Затова трябва да се изучава Евангелието. Затова трябва да се изучават и беседите.

Богомилството

Древни и нови богомили. Богомилството е учение за живота, основано върху Евангелието.

Има един свят на обряди и церемонии, свят на залъгалки. То е за децата. И те са за него. Когато Христос говори Словото за Живия Хляб, слязъл от Небето, напуснаха Го 500 ученици. Останаха 70. Когато завърши Словото, и те Го напуснаха. Останаха 12. Днес другояче ли ще бъде? Учениците държат сега своя изпит. Всичко, което се случи на Христа, ще се случи и на човека.

Син човечески

„Мене, ако не приека и вас няма да приемат“, казва Христос. Но и всички сили, които се проявяват чрез Христа, могат да се проявят чрез човека. Затова е казано: „Аз съм пътя, истината и живота!“ Животът на Христа и нашия живот е един живот. Животът на Учителя и нашия живот е също един живот.

Нищо не се губи! Един живот за който ти се грижиш, може да е безполезен наглед, но той е като спестовна книжка, като касичка в която ти влагаш капитал. Разумният свят може да изплати някои твои дългове като вземе от тези спестявания. Същото е и с грижите за цветята и за хората. Нищо не се губи. Всичко се запазва. Някога те заплашва болест или нещастие. Разумният свят ще прехвърли това на животните или растенията за които ти се грижиш. В любовта нищо не се губи. Грижи се за растенията и за животните не само от сметка, а от любов към тях.

Живот за Бога

За Бога ли живеем ние или за човеците? Нека угажда на хората, който иска. Христос казва: „Слава от човеци не приемам!“

Божият Дух

Една от великите тайни на небето е съчетанието на душите. Как ги съчетава Бог? Какви задачи им възлага? Как работи Божия Дух в тях, това е велика тайна. Неопикуема красота има в това съчетание на душите. Тук е Царството на Любовта, тук работи тя – Великата Божия Любов! Тя е, която примирява всички противоречия.

Животът

Животът е един и непреривен, но той се осмисля само с Любовта към Бога.

Най-хубавото явление

Едно от най-хубавите явления в живота е срещата с човешките души. Те минават и отминават и със своето присъствие извършват една важна работа. Но те оставят и своята мисъл, чувство, постъпки. Те са свързани с нас, и когато напуснат този свят, връзката не се прекъсва. Те не се губят и човек може да влезе във връзка с тях всякога.

Изпълнение на Божията воля

„В изпълнението на Божията Воля е силата на човешката душа!“ На тази основа изграждай отношенията си към хората.

Козмичният живот

Животът на Земята е проекция на Козмичния живот. Наистина, безкрайно малка проекция на всичко

Освобождение

Когато човек влезе в духовния свят, той може да се изявява чрез всички форми на живота – и чрез едно цвете, и чрез една тревичка и чрез всяко живо същество, и чрез всеки човек. Тогава човек живее във всичко. Христос казва: „В дома на Отца Моего много жилища има!“ Любовта е ключа, който отваря всеки дом, всяко сърце, всеки ум, всяка душа. Който има този ключ, има жилища много. Ако ти не можеш да намериш своя обичен заминал в себе си, в своя живот, в своята мисъл и чувства, никъде другаде не можеш да го намериш. Човек има един голям живот, който включва много същества. Тук той може да разграничи и познай онези, които обича и които го обичат.

Заминалите

Ако ти не можеш да намериш своя обичен заминал в себе си, в своя живот, в своите мисли и чувства, никъде не можеш да го намериш. Но, ако го намериш в себе си, ще го срещнеш и отвън. Човек има един голям живот, който включва много същества. Тук той може да разграничи и познай онези, които обича и които го обичат.

Обстановката

Учителят дава знанието при известна обстановка. Той ни въвежда в един свят, който тепърва има да изучаваме. Къде ще търсиш заминалите? Чудното е, че можеш да ги намериш и даже в океана. Колко е хубаво, че бъдещето е скрито от нас! Ако знаехме какво ни очаква, това би смушавало сегашния ни живот. Че има тайни в живота, това е още по-добре.

Щом аз мисля, щом съм разумен, значи съществува Великата Разумност от която моята черпи. Човек върши зло, защото не познава Вечния Живот.

Световете

Видимият свят е проекция на Невидимия свят. Той за него говори, в неговата хубост и разумност, сила и богатство. Човек може да изучава Невидимия свят чрез видимия.

Животът се оправдава, когато се живее в Истината и Правдата. Няма ли Истина и Правда, животът е без съдържание. Който е оценил беседите на Учителя, знае какво да търси в тях. Бога ще търсиш в онези, които те обичат и които обичаш.

Въздухът

Ние живеем в една жива среда. Въздухът не е само химическа смес от азот и кислород, той е изпълнен с живот, който ние можем да познаваме и изследваме. Какво нещо е пространството? Всяка звезда е Слънце, всяка звезда е център на живот. Съвременните хора имат още много ограничени схващания за живота. Ние живеем в жива среда. Тогава какво е въздействието на нашата мисъл и чувства, и докъде достига то? Формите на живота трябва да се проучават задълбочено. Важен е самия живот.

Виждането

Какво вижда орела и как вижда като се има предвид, че виждането не се отнася само до очите, но и до съзнанието.

Малката Молитва

Любовта никога не отпада. Едно цветенце в планината се молено на Бога: „Господи, посещавай ме със Своята роса и с небесната Си светлина, да се радва моето малко сърце на Твоите блага. Аз Господи ще се обличам с най-хубавите си дрехи да посрещам Твоята светлина. Който минава край мене, аз ще го поздравявам с Твоето Име.

21 август, 5 ч.с. 1965 г., дадена от Учителя

Има хора, които се борят с Господа. Те са раздвоени в себе си. Те искат да заемат местото на Бога.

.....вижда и живее единството на живота. Той живее във Вечността и във Всемира, извън времето и пространството. Той принадлежи към онези, които имат вечния живот. Да виждаш Бога в човека и в природата, това е истинското виждане. Ако човешките системи на безумието се държат още, то е благодарение на Божественото в човека. То кредитира и покрива опустошенията от безумието на хората.

В съвременния човек се ражда идеята да направлява той Земята в космичното пространство, да му служи тя като космичен кораб, да може той да я приведе към други Слънчеви системи, т.е. да коригира природата. Той пренебрегва Великия Разумен Свят, Който устройва всичко, Който му е дал това тяло, ум и сърце. Той Го отрича, като се откъсва от Него, иска да заеме Неговото място. Това е гордостта на Свръхчовека. Това са все идеи на крайният индивидуализъм на запада. Това е зловещата сянка на свръхчовека, която пада върху човешкия ум и го помрачава. Човек без Бога е едно безумно същество, което и себе си мъчи и другите измъчва.

Божият Дух

Когато човек упорства да греши, огорчава Духа и Той се отдалечава от него. Божият Дух е Който пази човека и го ръководи. Той внася в него силите, добродетелите, дарбите, способностите. Оттегли ли се Духа, човек остава без закрила и става жертва на нисшите същества, които го ограбват. Човек трябва да се моли, и чрез Молитвата да призове Божия Дух да го ръководи и крепи в пътя на живота. Той да ни пази и закриля.

Божествената природа в човека

Възхищавам се от Божественото в човека, онези добродетели и качества, дарби и способности, които Разумната Природа е вложила в него. Благодарение на тях човек твори, работи, създава наука, изкуство, творческото начало, приобщава човека към Великото Мирово Творчество. С този Божествен Дух и Сила, човек устоява на всичко, противи се на робството, преодолява всички препятствия и мъчности, издържа на всички насилия, унижения и оскърбления. Възтържествува над робството и правдата. Велик е Господ, велик е Бог в човека.

Бялото Братство

Бялото Братство е Господар на планетата, защото то я създаде, то я устрои, то ръководи живота. Комунистите, пияни от власт не могат да знаят това. Когато говори за добрия пастир, Христос подразбира Бялото Братство. Бялото Братство ръководи научните изследвания, техническите придобивки, изкуствата, то определя реколтата и от Него зависи времето и климата. Бялото Братство определя пътя на човечеството, Слънчевата система и пътя и условията на Земята. Бялото Братство ръководи обществения и политическия живот. Обаче, то работи по закона на свободата. То дава само на онези, които търсят, хлопат и искат. В Бялото Братство насилието е изключено. Каквото е Бялото Братство във в природата, във Всемира, такова е то и в човека. „Аз съм добрия пастир.“ Христос е глава на Бялото Братство. Учителят е глава на Бялото Братство. Какво остана от онези, които се опитаха да се противят на Бялото Братство? Да се борят с Него? Къде са великите завоеватели? Къде са папи и царе? Къде са богатите с богатството си и учените със знанието си? Само работниците на Бялото Братство, работниците, които То е изпратило и е натоварило с мисия, онези зад които То седи, само те са истинските творци в наука, изкуство, обществен живот и вяра. Другите са търговци и спекуланти, крадци и разбойници. „Добрият пастир върви пред овцете си, те слушат гласа Му и Го следват.“ Комунистите извършиха най-голямата глупост и престъпление като се опълчиха против Бялото Братство.

Подвигът на Духа

Всеки подвиг е подвиг на Духа, независимо от кого се извършва и в коя област на живота. Той принадлежи на цялото човечество. Какво иде от звездното небе към нас? Звездите участвуват в изграждането на нашия организъм. Звездите участват при раждането на нашите мисли и чувства. Във всички светове ние сме проектирани, ние сме представени там във формите на живота. В този смисъл ние сме жители на Всемира и ние сме всемирни същества, не живеем само на Земята. Какви ли не образи са се явявали в разните светове и Слънца! Като ги изброим, много същества живеем ние във Всемира, във всички светове на Вселената. Христос е изразил тази идея тъй: „В дома на Отца моего много жилища има.“ Пророкът като съзерцава това, възкликва: „Чудно и страшно съм устроен Господи!“ Човек има много жилища във Всемира, във всички Вселени на света.

Трудът

Работата не е само средство за препитание. Тя поддържа здравето и духовното равновесие. Всеки, който се опитва да избягва труда, след време се изражда.

Звездите

Звездите са клетки на Божествения организъм, следователно всяка е на своето място и извършва своята работа. И атомите са клетки на Божествения организъм. Какво величие, каква хармония, ред и порядък съществуват във Всемира! Какви закони и сили действат в него! Какъв чудесен космичен кораб е Земята – Анхила, синята планета! Как е защитена тя, как е осветена, как се поддържа живота на нея, какво е движението на въздуха и водите, какво върши светлината, какво са багрите и цветовете, какво богатство и разнообразие има в живота! Чудеса на чудесата! А това разумното човечество с неговата красота, знание, изкуство, богатство, обществен живот, с неговият вечен копнеж към вечния живот. Ние пътуваме в Козмоса с най-хубавия параход като туристи, пътуваме с комфорт, с всички удобства, посещаваме различни области на Вселената, според програмата на Разумния свят. Защото пространството е изпълнено с живот. То е пространство, защото има живот. Какви мисли ни посещават и какви чувства изпитваме, какви подтици идат в нас, какви идеи и стимули за творчество! Това е нашия разговор със съществата, които населяват Всемира. Времето е движение, а пространството е съзнаване на Разумните същества. Ние общуваме с целия Всемир. Не мислете, че човешките души са беззащитни, безпомощни, изоставени на произвола! Не! Глупакът мисли, че може безнаказано да ограби и унижи, или да оскърби едно слабо същество, да го пороби и да го насили. Не е така! Над всяка душа бдят велики, разумни същества! Всяка искра живот се охранява от велики закони. Никой няма право да я оскърбява и ограбва. Ако се опита и той, той ще срещне силната ръка на онези, които я пазят. Ето коя наука трябва да изучава човек. Днес в това отношение човечеството тъне в невежество при всичките си знания. Мислите са дарове на Духа. Ние ги приемаме с благодарност. Това са Божии пратеници. Ние ги посрещаме с любов и уважение и почитание. Чрез тях Бог ни учи, придава ни Своята премъдрост. Така Той ни ръководи в пътя Си.

Географската точка, където живеем

Понякога и географската точка, където се намираме има значение. Всяко място има специфични условия. Само тук човек може да долови някои идеи, мисли и чувства, да разреши някои задачи, или да вникне в известни направления. Защото средата е жива, пространството е живо. науката говори за силови полета на пространството. Ние говорим за живот, за същества, които го обитават. Какви съзнания живеят в дадена местност, през какви състояния минават, какви мисли и чувства ги вълнуват. Това е психичната среда. Тя може да бъде благоприятна, а може да бъде и неблагоприятна.

Съвременният човек

Непознатият на съвременния човек, стария религиозен живот, той е преситен от него. Всички тези изрази, думи, примери, всички тези пози, форми, обреди, догми, мисли, представят всичко. Премина вече. Сега иде нещо ново с живот и сила, със сияние и светлина, с любов, мъдрост, истина и свобода. Човекът него очаква, него търси. Отпаднаха старите заблуждения. „ПокOLEбаха се небесата“ казват в Откровението, т.е. представите на хората. От Сириус – далечното Слънце, хиляди пъти по-голямо от нашето, достига лъч до нашето око. Мозъкът има удивителната способност да усилва този лъч милиарди пъти. Тогава в нашия ум се ражда една мисъл и сърцето

извършва подобно нещо и в него възниква едно чувство. В съзнанието се ражда една идея. Това са сигнали от живота на Сириус. Човек общува с живота на всички светове в Козмоса. Велико единство има във Всемира. Ние живеем и се движим в Бога.

Ученикът

Ученикът има смела, свободна, чиста и светла мисъл. Не търсете охолството в живота. То разслабва и скъсява живота. Не удобствата, а мъчнотиите са онзи полезен товар в живота, който е необходим.

Братството

Към Братството ни, трябва да се създават материални обекти по възможност. Материалната част, трябва да бъде в частни лица, но на разположение на Братството, когато стане нужда. Материалната страна на Братството, организацията, трябва да бъде малък, но съвършен. Големите чудовища са тромави и недълговечни. Човешкият организъм не е много голям, но каква интелигентност и каква сила има в него! Братството трябва да бъде устроено както човешкото тяло.

На името на Братството не трябва да има средства и имущества, но трябва да има хора, които да държат на негово разположение неограничени пари. Така като някоя банка, като някоя така организация, която разполага с много средства, ще стане обект на домогване на користолюбиви хора. А средствата и богатствата на Братството, трябва да бъде в частници, верни и честни хора, които държат всичко което имат на разположение на Братството, когато и колкото стане нужда. А пък така, както създадоха католиците милиони и милиарди империи на богатството, това е користолюбие. И това е съблазън, както сега ги атакуват и тях. Те са едно духовно представителство, а пък такова богатство събрано. Такова нещо не трябва да има в Братството. Братството х-е-е, обзаведено така със строежи, с богатство, с всичко! Не!

Братството трябва да бъде външния му вид скромен. Така го държеше Учителят. Той не показва богатство! Той показва най-скромните възможности и при тях си свърши работата. Идваха да Го съветват отвън хора от света – практични, какво да направим, какъв външен израз и блясък да даде на Братството. Такова нещо, не им обръщаше внимание. Той държи на туй: „Силата е в Духа, мисълта, идеите. А пък външните богатства, те са в услуга на това.”

Тази тема беше засегната на една вечеря у сестра Балтова, където присъстваха и външни хора, видни общественици. Те даваха съвет как да се устроело Братството. А Учителят тихичко прошепна: „Тъй ще минем незабелязано.”

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 1. 2. изд. 2011, с. 513]

Словото

Словото е живо и вечно. То принадлежи на човечеството. Не само на един народ или на едно общество.

Безкрайно малкото и безкрайно голямото

Пред безкрайно малкото струи безкрайно голямото. През атомното ядро струи Всемира. Безкрайно малкото свързва човека с Великата Реалност. Безкрайно голямото завежда човека във Великата Реалност.

През безкрайно малкото като мине, ще излезе в безкрайно голямото. И в безкрайно голямото като се вдълбочи, ще мине през безкрайно малкото.

Войната

Във физическата война хората се убиват едни други.

В духовната война духовете могат да обсебят хората и те да станат техни слуги, техни роби. Това е по-лошо от физическото убийство. Затова Христос казва: „Повече се бойте от онези, които и телото и душата могат да убият.“ Виждаш човек до известно време върви добре в пътя, изведнъж се промени, стане враждебен на доброто, на правдата, стане насилник и грабител, застане на страната на злото. Това е обсебване. Формата е същата, но съдържанието е друго.

Всички човеци са участници в духовната война, едни на страната на доброто, други на страната на злото. Човек трябва да се огражда с Молитва и да се свързва винаги с Бога. Бог пази душите, а чрез Молитвата човек поддържа единството с Бога. Тогава той е неуязвим. Земята е бойно поле. Някои говорят за мир. Има едно поле, където войната, война всякога ще има. Има област на Мира. Това е висок свят, свят на Синовете Божи. Казано е: „Блажени миротворците, защото те Синове Божи ще се нарекат. Онова, което считат за материален свят, за безкрайно голямо, в Духовния Свят е безкрайно малко. Безкрайно голямо и безкрайно малко, това са отражения на реалността, на една област на живота, където се води непрестанна война. Това е обширен свят. Като минава през него, човек ще воюва. Тук се изпитват силите му и човек се определя, определя своя път.

Квантите

Молитвата поставя човека в хармония с Мировия ритъм. Това е здравословно. Квантите, най-малките количества енергия, но каква работа извършва природата с тях! Електричество, магнетизъм, светлина, мисълта, чувствата, това е света на най-малките количества енергия – кванти.

Братството

Външната обстановка, външната организация да бъде само средство, а не цел. Идейната линия трябва да минава високо. Тя принадлежи на вечния живот и не зависи от преходния временен живот.

Временното

Човек измисля разни начини да отбива времето, защото го движат повърхностни чувства и не може да мисли. Той в духовно отношение е дете.

Взаимопомощта

Какво място заема в едно общество взаимопомощта и как се изразява тя? Това е мерило за културата, а не техническите удобства, улеснения и забави. Какво е едно общество, където всеки живее само за себе си? Културата не се измерва с множеството вещи, които ограждат човека. Отношения трябва да има към реалността. Културата се измерва не с вещи с които човек се е оградил, не с имуществата, които притежава, не с онзи мрак от представи, мъртви, бездушни, които обгръщат човека. А с онази светлина, която се подхранва от Божия Дух. Колкото и малка да е тя, може да осмисли битието на човека. Тя оправдава времето. Без нея човек е в дълбока, непрогледна нощ.

Човекът и Земята

Днес човек храни дрзката мисъл да откъсне Земята от слънчевото семейство, да я използва като космичен кораб, да пътува в пространството, където си иска. Приготовляват се вече космически планове. Безумието на тази идея седи в това, че авторите не знаят, че слънчевото семейство е едно цяло. Силата, която движи планетите иде от Слънцето, и че съществува едно равновесие, което човек не може да наруши. Някой казва: „Може.“ Човек мисли, че може да разруши Земята, и да наруши това равновесие. Това е все същата злокобна сянка на Вавилонската кула, бунтът против Бога, който помрачава човешкото съзнание.

Как може да използва човек електричеството? Като спазва неговите закони, или като ги нарушава? Опитайте се да нарушите законите на електричеството и вижте какво ще стане. Следователно, не в борба с природата, а в съгласие с нея, и не в борба с Бога, а в единство с Него. Това е пътя, който Христос посочи. Това е пътя на Учителя. Човек без Бога е като полярна нощ – студен и мрачен. Ама имало северно сияние и Луна. Това е мъртва, безплодна пустиня. Човек без Бога е като мъртва пустиня - пясъци, жег, безводие! Живот няма!

Атомното ядро

Ядрото на атома не е затворена система, само за себе си, а отвор към един велик свят, който струи през него. Затова учените казват, че енергията, която иде от атомното ядро е неограничена. Какво достойнство и каква красота има в любовта, където и да се проявява тя! И в най-малките ѝ прояви блести съвършената интелигентност и любовта. Велик свят, велик свят, блажени са онези, над които Той слезе.

Великата наука

„Научи ни да правим Твоята Воля, да осветяваме Твоето Име и да Те славословим винаги.“ Да осветяваме Твоето име. Човек, който седи равнодушен като срещне Доброто, няма култура. Човек, който седи равнодушен като срещне Истината, няма култура. Човек, който седи равнодушен пред Красотата, няма култура. „Да осветяваме Името Божи!“ Човек да прояви Божествените добродетели: Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Доброто – това е Великата наука, която трябва да изучаваме при всички условия. Не са важни толкова условията, а какво можем да изучим в тях.

Молитвата

Молитвата е състояние, когато Бог озарява душата със своя Дух. Животът създава органическите форми, но не остава затворен в тях. Той идва и си отива. И пак идва и пак си отива по своите закони.

Пространство и време

Пространството в Духовния свят отговаря на съзнанието. Времето – на живота. То подразбира процес, явление на движение силовите полета на пространството, огънатото пространство както го наричат. Това са същества. Животът преминава през един свят и навлиза в други. Животът не се види. Той има своя орбита, свои цикли, повторения има, но има подобия циклични. Има закон за циклите. Това, което е било, застава пред нас пак като едно ново бъдеще, възвръща се по закона на циклите. Мъчно разбираема идея за хората.

Безкрайно голямото и безкрайно малкото

Когато говорим за безкрайност, разбираме докосване до Великата Реалност. В безкрайно малкото и в безкрайно Великото, това е една.

Молитвата

Молитвата е най-хубавия момент в живота на човека.

Реалността

При всяко докосване до реалността, човек търси думи в своя беден език да изкаже това знание, което е придобил, това чувство за нея. Той си служи с изрази, като безкрайно, вечно, великото безгранично, всемогъщо, новото. Това са все опити и в религиозния живот и в съвременната наука – устремена към безкрайно голямото или към безкрайно малкото. Човек не може да ги сумира Великата Реалност. Той може да я съзерцава и да благовее, да расте и да се развива под нейните благотворни дихания. Това е отношението на мистика, който е едно с нея.

Съвременната наука нарича онзи свят анти-мир. Говори за дясна координатна система и за лява координатна система. Говори за огледална инвариантност. Отношение на двата свята е както образа и огледалното му отражение. Чете се еквивалентни, т.е. еднакви. Анти-мирът е реалния, а нашия мир е отражението му. Анти-частиците са с неограничена енергия. Какво показва това? Това е граница между двата свята. Енергията иде от реалния свят, това е положителен полюс. Другият полюс приема енергията. Имаме две посоки: по часовата стрелка и обратно на нея. Имаме винт на дясно и винт на ляво. Законите и в двете посоки са едни и същи. Съвременните учени дойдоха до идеята за пространство и анти-пространство и се уплашиха. Анти-мирът. Какво е този Анти-мир? Невидимия свят. Много мъчна идея.

Духовните групи

Когато говорим за духовна работа, за духовна група, трябва да разбираме правилно. Това е среда, в която царува Любовта, в която Бог присъства. Няма ли Любовта, никаква духовна група, никаква духовна работа не може да се върши. Другото е лъжа и лицемерие.

Тези, които се молят наедно, трябва да се обичат. Тогава Молитвата има сила. На такава Молитва Невидимия свят отговаря. Любовта към Бога води към Неговото Царство. Любовта към Бога донася Неговия Мир. Любовта към Бога носи всички блага на живота. В работата, както и в Молитвата хората трябва да се обичат. Това е здравословно.

Кредитът

Имахме между младите сестри Дафина, стройна и красива. Тя беше болна. Сестрите се грижеха за нея, не допускаха и мисъл, че тя може да си замине. Върви един ден Паша по поляната, и изведнъж усеща, че съзнанието ѝ се раздвоява. Едното остава на Земята, другото се издига високо в други свят и тя вижда картина: дванадесет души старци седят на маса и разглеждат документ, разделен на графи и числа – сборове. Разглеждат внимателно документа, всеки за себе си прави изчисления и туря заключение. Паша чува: „Подписа се смъртната присъда на Дафина.“ Старците обсъждат въпроса, кредита, който би могъл да ѝ се отпусне ще го оправдае ли тя? И намират, че няма да го оправдае. Тогава Паша оплака Дафина, която след два месеца си замина.

Мисията на Бялото Братство

Мисията на Бялото Братство е да възвърне човека в Райската градина, в Царството Божие. Райската градина, това е Божествената Школа, където човек се е учил. От там носи той някои знания, и постепенно си припомня от тях. Това ще рече да живееш в Райската градина, през твоето сърце да тече Божествения живот като чист извор, през твоето сърце и твоят ум да текат най-хубавите чувства и мисли. Божествената светлина да минава безпрепятствено. Да вършиш волята Божия, да виждаш Бога, да разговаряш с Него. Това е важното, това е същественото в живота.

Мировата революция

Идеята за Мировата революция е една съблазън на злото. Тя е едно безумие, което струва много скъпо на човечеството. И злото е безсилно пред Бога. Какво може да направи то? – Нищо. Ние сме едно с Бога. Горделивият мисли, че всичко иде от него. Смиреният знае че всичко иде от Бога. На какво може да разчитаме? Има нещо, на което можем да разчитаме. Има нещо на което можем да уповаваме. Във всеки човек живее Правдата, Истината, Доброто. На тях може да разчитаме. Този е вътрешния закон, него ще изпълним.

Хлябът

Има мисъл, необходима, насъщна за живот за душата както хлябът. Това е Словото на Учителя за човешките души. Онзи, който живее, онзи, който върши Божията Воля, живее във Вечността.

Формула, дадена от Учителя:

„Желая Господи със Силата на Твоята Любов и Мъдрост да възрастнат в мене добродетелите, които отначало още си вложил в моята душа, и аз ще положа всичките си сили на Твоето лозе за изпълнение на Твоята Воля.”

Мисъл

Дните си отминават, но те пак ще се върнат.

Формула от Учителя:

„Господи, Ти всичко можеш. Твоят Дух, Който си изпратил да ме ръководи чрез Тебе всичко може. И аз, чрез Твоя Дух всичко мога.”

Служение на Бога

Служението на Бога не зависи от това към коя църква принадлежи човек. Религиите, това са само външни дрехи. Съществува една велика религия на Любовта, Мъдростта и Истината, която Учителят проповядва. Тя е Всемирна. Ние наричаме човеците братя, независимо от това в коя църква се молят на Бога.

За какво говорят плодовете?

Един плод показва, че на Слънцето има същества, които мислят за нас и ни обичат. Погледнете цветята. Тези чудни форми, багри, аромати! Вкусете плодовете и вижте каква сладост и аромат и какъв вкус имат! Това са хубавите чувства към нас и хубавите мисли на един възвишен свят. Интензивен живот има на Слънцето, красота и творчество. На Земята той

се изявява чрез формите на живота. И нашите мисли и чувства идат от Слънцето. Светлината е носителка на тяхната сила и интелигентност.

Школата на Учителя

В Школата на Учителя ученика се подготвява да мисли, т.е. да държи връзка с онзи център, от който иде текущата мисъл. Човек не мисли сам. За да мисли, той трябва да бъде свързан с Разумните Същества. Мисълта е велико течение, което изхожда от Бога, минава през ангелите, през мислящите хора. За да дойде една мисъл до теб, да вземе форма, много същества вземат участие в този процес. Това е велик творчески процес. Всички същества участват в него. Даже едно малко цветенце, което си живее някъде в планината е необходимо, необходим елемент, за да се роди една мисъл в тебе.

Мировата революция

Как мислите, идеята за мировата революция от Божествен произход ли е, или от човешки? Има идеи, които много скъпо струват на човечеството.

По повод на Михаил във Франция, Учителят каза веднъж: „Истинският ученик поставя на първо място Учителя си, а на последно себе си“. Това нещо Учителят каза по повод на конференциите на Михаил, които Му ги бяха донесли в стаята и им нареди да се махнат.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“. т. 1. 2. изд. 2011, с. 556-559]

Съвършенството

Търси съвършенството не заради себе си, а за да се прояви Бог. Бог да се прояви, това е смисъла на съвършенството. Човек трябва да бъде един съвършен инструмент, чрез който Бог работи.

За Павел е казано: „Той ми е съсъд избран и драгоценен.“ Ти трябва да имаш съвършено тяло, светъл ум, чисто сърце, диамантена воля, за да се прояви Бог чрез тебе.

Връзката

Връзката с небето поддържай всеки ден. Добрите чувства, светлата мисъл, това да те вдъхновява. Изгубиш ли връзката, ще се заровиш като кърт в земята и ще забравиш, че над тебе има небе, Слънце, звезди. Шумната човешка дейтелност показва, че човек е изгубил връзката си с небето. А ти гледай звездите, Слънцето, небето и търси и поддържай връзката си с небето.

Същественото

Има една Правда, която живее във вас, в мен, във всеки човек. Какво е предназначението на човека? Да служи на тази Правда, тя да го ръководи.

Езичеството

Атеистичният социализъм в Германия искаше да възстанови древната езическа религия. Изрови старите езически богове, искаше пак да го постави за поклонение. Обаче, какво остана от фашизма? От нацизма? – Нищо!

Религията

Религията на сина и религията на бащата. Преди две хиляди години беше дадена религията на сина. Днес се даде религията на бащата. „Отец ми е по-голям от мене“, казва Христос. Учителят наистина имаше образа на бащата, Вечния наш Баща.

По въпроса за отчуждаването на Изгрева, ето какво ни отговориха архитектите. Архитект Цолов: „Писмо имаме отгоре да се иземе Изгрева. От нас нищо не зависи.“ Архитект Грашнов: „Местата са писани на частни лица. Ще се изземат на законно основание. Нарездането е, да се изземат местата.“ Кмета Димитров: „От мене нищо не зависи.“ Това е документално изказване.

Ние търсим Бога навсякъде, защото няма място, където Бог да не присъства.

Истината

Истината пази човека от лошите духове. Истината ще ви направи свободни. Възлюбил си Истината в човека. Глава на Твоето Слово е Истината. „Неговата Истина е щит и всеоръжие.“ Ние сме сили на Божествения живот и Бог ще ни използва където и както иска.

Пак по въпроса за **Изгрева**. На какво да оприличим това? Пиленцето излиза вече от яйцето. Изгревът сега е навсякъде, където Учителя живее – по цялата Земя. Който иска да го разбира.

Слънцето

Като погледнеш Слънцето, да се изпълниш с радост и благодарност. Това е Дома Господен.

Неутралитетът

Ние не сме неутрални, ние примиряваме противоречията със светлина и сила, със знание и работа. Думите на Цар Соломона към Суламита: „Човешкият живот е кратък, но времето е безкрайно и веществото безсмъртно. Човек умира и телото му поставят в земята. И земята подхранва житния клас. Класът дава зърно. Човек приема хляба и се храни с него. Минават хиляди години. Всичко в света се повтаря. Повтарят се хората, зверовете, камъните, растенията в многообразния кръговрат на времето и веществото.

Повторими са, повтаряме се и ние с тебе, моя възлюблена. Това е тъй вярно, както е вярно, че ако в една торба от камъчета пуснем един сапфир, то като изваждаме много пъти торбата камъчета, все ще дойде време да извадим сапфира. „Ние ще се срещнем с тебе Суламита и няма да се познаем, но с тъга и възторг нашите сърца ще се стремят едно към друго, защото ние вече сме се срещали с тебе, моя кротка, моя прекрасна Суламита, но ние не помним това.“ Думите на Цар Соломон към Суламита, неговата възлюблена.

Скъпоценните камъни

Ето камъка антракс – рубин. Свещен камък на земята Офир. Той е горещ и влажен, той е червен като кръв, като вечерна зора, като разтворения цвят на граната, като вино гъсто от Ендергинските лозя. Това е камъка на Любовта, гнева и страстта. На ръката на човека, измъчван от треска или

опиянен от желание той става топъл, гори с червен пламък. Ако се стрие и приеме с вода, предава червенина на лицето, успокоява жлъчката и весели душата. Който го носи, придобива власт над хората. Той лекува сърцето, мозъка и паметта, но при децата не трябва да се носи, защото събужда около себе си любовни страсти.

Този прозрачен камък с бакърен блясък, в Етиопия, където се добива се нарича манадис. Той не е красив, но цената му е неимоверно голяма. Той притежава необикновени качества, привлича към себе си среброто, като сребролюбивия човек. Подарявам ти го, защото си безкористен. Погледни тези сапфири с цвета на пчеличката. Други приличат на есенното небе, а други на морето в ясно време. Това е камъка на непорочността, на чистотата, студен и чист. През време на далечни и тежки пътешествия, постави го в устата за утоляване на жаждата. Той също лекува проказата и лошите тумори, дава яснота на мисълта.

Но царя на всички камъни е шамир – диаманта. Гърците го наричат адамас, което значи неодолим. Той е по-твърд от всички вещества и устоява на най-силния огън. Това е светлина, съгъстена на Земята и охладена от времето. Той отразява всички цветове на дъгата, но сам остава прозрачен като капка вода. Той сияе в тъмно, но даже денем губи своята светлина на ръката на убиеца. Шамир превързват на ръката на жена, която ражда трудно. Него са поставяли на ръката на войни, когато отиват на бой. Който носи шамир е угоден на царя и не се бои от зли духове. Шамир премахва петната от лицето, очиства дишането и дава спокоен сън на лунатиците. Камъните шамир биват мъжки и женски. Заровени дълбоко в земята, те имат способност да се размножават.

Лунният камък – апатив, бледен и кротък като лунно сияние. Това е камъка на халадейските и вавилонските маги. Преди да пророчествуват, те турят този камък под езика си и той им дава дарбата да виждат бъдещето. Той има странна връзка с Луната, защото в новолуние става студен и сияе по-ярко. Той е благоприятен за жените, когато преминават от дете към Дева.

Смарагд – зелен и чист, весел и нежен като пролетната трева. Ако го гледаш дълго, просветлява сърцето, ако го гледаш сутрин, целия ден ще ти бъде леко. Той прогонва лошите сънища, успокоява биенето на сърцето, разпръсва лошите мисли, които носи смарагда. Който носи смарагд, към него не се приближават змии, скорпии. Ако държи пред очите на змия смарагд, от очите ѝ почва да тече вода и ще тече докато тя ослепее. Стрит смарагд дават на отровен човек, смесен с камилско мляко, горещо, за да се изпие отровата. Смесен с розово масло, смарагд лекува ухапано от отровна змия. Разtrit със шафран и турен на болни очи, лекува кокошата слепота. Помага той и при дизентерия и при лоша кашлица, която не може да се лекува с никакви човешки средства.

Левийският аметист прилича по цвят на най-ранните теменужки. Аметистът притежава чудната способност да укротява вятъра, да смекчава злобата, предпазва от опиянения и помага при ловене на диви зверове. Аметистът принася щастие в любовта, прекратява споровете между съпрузите, отклонява царския гняв, благоприятства при укротяването на конете.

Котешко око – пази имуществото, разума и здравето на своя владетел.

Берил – блядо-зелен със синкав оттенък като морската вода, предпазва от проказа. Той е спътник на странниците. Тези сведения за скъпоценните камъни са взети от древната окултна литература.

Има цял отдел: Окултни сили на скъпоценните камъни. Разноцветен ахат – който го носи не се бои от козните на врагове, избягва опасността да бъде затрупан през време на земетресение.

Нефрит (пъпчивия камък) – отстранява удар от мълния. Оникс – ябълково-зелен, мътно-прозрачен, пази от огън и безумие. Яспис – кара да треперят зверовете. Турмалин (черният лястовичен камък) – дава красноречие. Фризолит – жълто-златист – приятел на търговците и на крадците. Сардоникс – любим на царете и цариците. Лигирий – малинов на цвят. Той е всъщност гранат. Него намираме както знаете в стомаха на риса, зрението на когото е толкова силно, че вижда и през стените. Който носи лигирий, отличава се с остро око. Той спира кръвотеченията от носа и заздравява всякакви рани, с изключение на онези, причинени от камък и желязо. Това е за скъпоценните камъни.

(Извадка от окултна литература)

Следите

Световите пътуват в пространството и човеците, които живеят на тях оставят своите мисли, радости и скърби. Пространството не е празно. Празно пространство няма. След много години други светове ще минат от тук и човеците, които живеят на тях ще доловят нашите мисли, чувства и радости.

Мироглед

Виждане на Царството Божие и съгласие с Него. Христос казва: „Не съм сам, защото Отец е с мене!”

Вярата

Вярата е сила на човешката душа. Тя преодолява всички мъчности, лекува всички болести. Вярата се придобива с подвизаване. Когато човек достигне да живей съзнателно в етерното си тело и може да излиза от физическото си тело, да се движи в пространството със скорост по-голяма от тази на светлината, ще може да посещава далечни Слънца и Планети, да общува с човечествата там.

Учителят

Това е велико, мощно явление, непобедимо. Който Го приеме, ще се благослови. Той има бъдеще. Който не Го приеме, ще изгуби и това, което има, което му е дадено. Такъв човек е човек с един талант.

Тръбите Ерихонски

Това е метод от времето на Исус Навина. Ние приложихме този метод и стените на затвора паднаха и четири хиляди затворници излязоха.

1958-1959-1960-1961-1962 година

Едуард VIII.

Когато Едуард VIII беше в България, Учителят изпрати царя да му каже: „Отворете клапана. Този казан кипи, ще се пръсне. Дайте оддушник!” Отнасяше се за Германия, на която бяха взели колониите. Не го послушаха

англичаните. **Балдуин махна Едуард VIII** и стана Втората Световна война. Днес положението е същото.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 533-534]

Ученикът

Ученикът трябва постоянно да работи върху себе си, за да бъде съвършен проводник на Учителя. Когато изчезне всяко недоволство, ученика е пред прага на Царството Божие.

„АЗ СЪМ СВЪРШИЛ РАБОТАТА СИ НА ЗЕМЯТА И ЩЕ СИ ОТИДА, НО ВАС, ДУХОВЕТЕ, ВСИЧКИ ВИ ЩЕ ВИ ЗАКЛЮЧА ТУК НА ЗЕМЯТА ДО ЕДИН, НО ЗА ДА НЕ СЕ ОГРАНИЧА, ЩЕ ВИ ОСТАВА КЛЮЧОВЕТЕ, И КОИТО СИ ЗАВЪРШИ РАБОТАТА, ЩЕ ДОЙДЕ ПРИ МЕНЕ.“

Учителят казва на Методий това в един от последните дни на живота си. Учителят казва това на Методий Константинов* малко преди да си замине.

[Бележка на съставителя: за Методи Константинов виж „Изгревът“, т. 3, с. 60-61]

Молитвата на малкото цветенце

Любовта никога не отпада. Едно цветенце на планината се моли на Бога тъй: „Господи, посещавай ме с Твоята роса и с небесната Си светлина, да се радва моето малко сърце на Твоите блага. Аз ще се облека в най-хубавите си дрехи да посрещам Твоята светлина. Който минава край мен, ще го поздравявам в Твоето Име!“ Учителят

Отговорност

За всяко зло, което се случва около нас и ние сме виновни. Също и за всяко добро. Ученикът живее тъй, че около него се намаляват нещастията, скърбите, страданията, неправдите. Един праведен човек пази голяма област около себе си и закриля човека. Христос е изразил този закон така: „Мислите ли, че онези осемнайсет души, които уби Силуамската кула бяха най-грешните в Израил? – Не, казвам. Но всички вий ще погинете тъй, ако не се покаете.“

Здравият човек

„Един здрав човек е като извор, като планински извор – чист и прохладен. Благословение е да си близо до него, да се докоснеш до него е здравословно. Гледам децата на хората. Много рядко може да се срещне здрав човек.“

Идеите

Ако е за сила и живот, идеите са, които ги носят. Те идат от Божествения свят. Разумният държавник трябва да знае силата на идеите и никога да не влиза в противоречие и борба с Божествените идеи. Все едно, той ще изгуби Правителството.

Учителят

Това е велико, мощно явление, непобедимо. Който Го приеме, ще се благослови, има бъдеще. Който не Го приеме ще изгуби и това, което има, т.е. това, което му е дадено. Той е човек с единия талант.

Учителят е Божието Дихание, което одухотворява всички форми. Спомнете си видението на Йезекил: „кост облечете се в плът” и думите: „пропрокувай сега да дойде Духът, Божият Дух, Който дава живот.”

Жената

Жената ще бъде винаги прибулена. Тъй й прилича да бъде. Тя всякога ще бъде „забулената Изида”. Тя всякога ще остане тайната неразгадана, докато не се върне отново в мъжа от където е излязла. Говоря за равнопоставеността на жената. Това не разрешава въпроса. Друго тайнство, трябва да се извърши – сливане, т.е. възвръщането в Божествения живот, единство с Него. Това казва Христос: „Аз и Отец Ми, едно сме!”

Музиката

Чрез музиката ще рухне старото. Какво се иска от нас? Да пеem. Този съвременен парад на лъжата и тщеславието нека да бъде последния. Ние не сме нито с Червената, нито с Черната ложа. Папата шества по света. Той има милиони поклонници. Невежеството винаги е създавало тълпите и масите. Това е робството. Само Истината освобождава. Туй е по повод пътуванията на папата.

Ученик и Учител

Ученикът трябва постоянно да работи върху себе си, за да бъде свързан с Учителя си и да бъде един свършен Негов служител, изпълнител на Неговата Воля.

Връзка с Учителя

Някой има дарбата да взема връзка с Учителя. Добре, но може ли да предаде мисълта на Учителя вярно? Има ли думи, може ли да изкаже онова, което Учителя му предава? Трябва голяма, вътрешна култура, трябва работа, трябва Любов, за да предаде човек Словото на Учителя. Не е достатъчно само да взема връзка. Едва, когато изчезне всяко недоволство и дойде Мира и Радостта и Благодарността, ученикът е пред прага на Царството Божие.

Вярата

Изгуби ли се вярата между хората, доверието, всичко е изгубено. Изгуби ли се вярата в Бога, човек всичко изгубва.

Идеята

Сила има в идеите. Те носят голямо богатство и власт на човешките души. Който служи на една идея, ползва се от силите и богатството, което тя носи. Който се бори с Божествените идеи, ще изгуби всичко. Който служи на Божествените идеи, ще има Божието Благословение. Властта разчита на материалната сила.

Идея за бъдещата работа

При разговор при „Извора на Доброто” за Паневритмията, с. 61, разговора завършва с думите: „Трябва да има специално училище за изучаване движенията при Паневритмията. Един ден към Братството ще има хореографична Школа. Ще се изучава изкуството на движенията и музиката.”

Учителят за комунистите

„Комунистите ще се възпитават. Няма да искате да ги унищожавате.”
Тъй е казал Учителят в Мърчаево.

Няколко кратки молитви, които Учителят ни е дал:

„Господи, готов съм да изпълня Твоята Воля още сега. Тя движи всичко живо в света.”

„Господи, ако съм намерил благодат пред Тебе, нека почувствам радостта Ти в името на Твоята Любов, Мъдрост и Истина.”

„Господи, тури ме в огъня на Твоята Любов.”

„Господи, какво искаш да направя, за да възтържествува Твоето Царство на Земята и да осветяваме Името Ти?”

Сърцето на майката

Виждаш, сега е студ, сняг, зима – цветята и тревите изчезнаха, даже листата не останаха по дърветата. А като дойде пролетта, всичко пак се явява в своята красота. Така сме и ние хората. Какво нещо е сърцето на майката? Ако тази наша Земя не замръзва в това ледено пространство в което пътуваме, то е защото сърцето на майката я съгрива.

Закон

Трагедията на човека седи в това - той става жертва на изостанали, лоши духове. Те го правят алчен, користолюбив, злобен, ревнив. Те му всяват страст и го карат да лъже, те го подтикват към зли постъпки. Човек трябва да работи много над себе си, докато се освободи от това робство. Законът е такъв: ако искаш лошите духове да нямат власт над тебе, не трябва да имаш техните слабости.

Школата на Учителя е път на освобождение. Тя дава знание, методи за работа, но трябва учение, учение, учение.

Истината

Силен е онзи, който има Истината и говори Истината. Бог всякога изпраща своите благословения към нас. Вярата прилича на прозорец – широко отворен. В стаята влиза светлина, чист въздух. Съмнението е затворен прозорец, нито светлина, нито въздух.

Тука една историческа забележка. Спомени от стария брат Шибилев. Стефан Шиваров е син на стария Шибилев от Варна. През 1909 г. събора* във Варна е станал в тяхната къща.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 11, с. 426, 442 - за събора и за Стефан Шиваров]

Спиритизмът

В първите години приятелите са се занимавали със спиритизъм, обаче, много лоши духове са почнали да се проявяват и Учителят не го препоръчва.

Фердинанд

През 1918 г. полковник Генчев е дошъл с автомобил, изпратен от Фердинанда да пита Учителя какво да прави по-нататък.

Учителят му е казал: „Ако иска да запази династията, да абдикира в полза на сина си.“**

Този път Фердинанд нямаше какво да прави. Трябваше да послуша съвета на Учителя.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 528-531]

Животът

Било ли е някога време да не е имало живот? Не е било такова време. Съществува ли свят? Има ли някъде, където да няма живот? – Нема. Считай се едно с живота, това е безсмъртието.

Истината

Колко трудно е да възлюби човек Истината, но като я възлюби, той е в пътя на спасението.

Култовете

Вие сте прави да ни гоните. Вие създавате култ, а ние сме били всякога против тези човешки лъжи. Ако е за култове фараоните, царете, жреците, тираните, императорите създаваха култове, заставяха народите да им се покланят като на Божества. Ние бехме и тогава против тези лъжи и заблуждения, и сега сме против тях. Прави сте да ни гоните.

Звездното небе

Погледнете звездното небе, спомнете си думите на Христа: „В Дома на Отца моего много жилища има.“ Човек трябва да почувствува живота на небесните тела.

Мисли от Учителя: Разговор със Савка през 1921, 1922 г.:

„Нашата мисъл трябва да бъде толкова силна, че това, което помислим, да се сбъдне.

Ученикът не трябва да изнася нищо от това, което се върши в клас.

Трудът е проявление на вярата. Трудът е закон за изявяване на вярата. Който не се труди, той няма вяра. **Свържи се с Невидимия свят, с напредналите същества там горе. Те от своя страна ще те свържат със своите хора на Земята**, т.е. с онези човеци, които имат връзка с тях. Всеки на когото се е давала власт на Земята е обещавал, че ще има към човека такива отношения, каквито Абсолютният има. Нито един не е устоял на обещанието си. Онези, които имат власт, правят същите погрешки.

Само Бог е верен и истинен. Той устоява и всякога изпълнява, което е обещал. Хората все се съмняват в Него. Властващите все ги лъжат, хората все им вярват. Ето къде е безумието на хората.

Домът Господен

Ние живеем в Дома Господен. Какво са вашите дворци, църкви, общества и религии? Ние живеем в Дома Господен.

Правило:

Каквото правиш, прави го добре. Може да е най-малкото и просто нещо, направи го добре. Едно е важно – връзката с Бога. Ние трябва да поддържаме връзката си с Бога, тогава всички хора стават към нас добри. В тях се раждат добри идеи и подтици и живота се подобрява.

Когато говорим за ангел, ние не разбираме човешката личност, ние разбираме души и духове пробудени, в които Бог живее.

Божията Любов

Тридесет и пет милиона проявления има Божията Любов. Има ли по-голямо богатство от това да я познаваш? Да я посрещаш, да я приемаш? Това е Великата Небесна наука.

Вярата

Вярата пази човека да не бъде обсебен от нисши духове. Вярата е сила на душата, броня на душата. Често пъти на екрана на нашето съзнание се проектират мислите на нашите обични заминали, тогава те ни посещават. Тяхната мисъл и чувства имат особен характерен за тях цвят. Формите на миналото са били за времето си, не създавайте мъртви форми, Духа пазете, работете с чистота и святост. Стане ли една цивилизация жестока, да знаете приближил е края. Търсете Бога като Живот, като Правда, като Истина, като Любов, като Мъдрост, като Добродетел. Не е позволено Божественото Учение да го изучавате като предмет. То трябва да бъде живот. За да бъде здрав, човек не трябва да внася смущение в Божествения организъм на Който той е клетка, нито със своите мисли, нито със своите чувства и постъпки.

Основа на здравето: От едно писмо на Учителя:

„От брат Георги трябва да вземете пример за вярата (за Георги Куртев).

От брат Боян – пример за търпение и любов, от брат Тодорчо – пример за честност и разумност. Всички те черпят от съкровищницата на Божествения живот.

Божественото Учение

Божественото Учение освобождава човека от робството на греха, на злото. Затова злото го е преследвало всякога, преследва го и днес. То иска да държи в робство човечеството, за да го ограби. Ако е за робство, това е то робството, човек слугува на нисшите същества. Те използват силите, които Бог му е дал. Хората се борят сега за политическа свобода. И то е хубаво, когато е в съчетание с освобождението от злото въобще.

7 февруари 1964 г. Какво става в човешкия ум и човешкото сърце? Какво прави светлината от далечните Слънца, от далечните светове на Козмоса? Този слабичък пъч, който иде от една далечна звезда, пътувал е хиляди години през пространството, като дойде до нас, усилва се милиони пъти в нашият ум и се ражда една мисъл или едно чувство. Тъй човек общува и с най-далечните звезди на Всемира. „Чудно и страшно съм устроен Господи“, казва пророкът.

Гостоприемството

Когато каниш един човек на обед или на среща, добре е на лицето ти да бъде изразено радостта от тази среща. Няма ли тази малка, вътрешна радост, свършено е. Неоправдано и безпредметна е тази среща. Ние сме носители на Божествената идея. Какви условия ще ни даде Господ да изпълним мисията си, това е Неговата Воля. Ние трябва да бъдем само верни и истинни. Ти не можеш да обичаш хората, докато не знаеш, че те са души на Бога. Него като обичаш, ще обичаш всички хора.

Разумният свят

Разумният свят, разумната природа всякога говори, предупреждава. Ти намислиш да направиш нещо. Внимавай какви хора ще те срещнат, какво ще ти кажат, какво е времето. Какви промени стават с? За всичко внимавай. Чрез него Разумния свят говори. Той може да те предупреди за нещо и чрез една мушица. Явленията в природата напомнят онзи процес, който става в съзнанието на човека, защото между външния и вътрешния свят има пълно съответствие и единство. Сега е пролет, светлината и топлината се увеличават. Кой казва какво нещо е светлината? Само трептене ли е? Това е физическата същина на светлината. Човек има чудната способност да долавя лъчите, които далечните звезди изпращат, да ги усили милиони пъти и тогава в него се ражда една идея, една мисъл, едно чувство. Това е послание от далечен свят, от далечна звезда, прекосило неизмеримото пространство и достигнал до нас от хиляди светлинни години.

Братството

Братството не е религиозен култ, нито верска общност. Това са външни форми и ако те са забранени – нищо! Братството е идея. Ние държим за идеята, а не за формите.

Врагът

Пази се да не намразиш врага си, защото ще напакотиш на себе си. Змията не е най-жестокото животно, но е лукава. Мравката е по-жестоката от змията. Змията е най-здравото същество на Земята. Една капка от нейната кръв, ако се прелей в човешкия организъм, може да излекува рак.

Връзката с Бога

Връзката си с Бога поддържай винаги, за да се избавяш от безумието на света. Онзи, в когото Божия Дух живее, не се нагажда. Синовете на плътта ще слугуват на синовете на Духа. Досега родения по плът е гонил родения по дух. От сега нататък родения по плът ще слугува на родения по дух. [1 март 1964 г.]

Братството

Братството не е обществена организация, нито религиозен култ, нито верска общност. Братството е идея. Ние имаме съидейници, хора, които обичат и живеят в Братството. Те са навсякъде, по цялата Земя, между всички народи. Не е въпроса във външната организация. Всичко е в идеите, в тяхната сила. Сега нямаме външна организация, няма условия за това. Нямаме управа, което е най-малкото, което ни трябва. Все пак ние използваме малките условия, които имаме. Пак можем да пием един чай и пак можем да слушаме една беседа навсякъде. Смалявайте се. Смалявайте се. Смалявайте се.

Велик е Бог на Когото служим. Зима е. Няма треви, няма цветя, няма плодове. Като че всичко е замряло - сняг и лед! Но като дойде пролетта, като духне топлия вятър и грейне слънцето, изникват тревите и цветята. Ето организацията се явява. Тъй е и Братството. Сега е зима.

Недоволството

Нема по-вредно нещо от недоволството. С него започват болестите. То превръща храната, водата и въздуха в отрова. Помрачава светлината, превръща деня в нощ. Винаги се радвайте, за всичко благодарете.

При сегашните неблагоприятни външни условия, ако Братството беше организация, враговете имаше за какво да се заловят. Могат да се опитат да му наложат ограничения и закони, но щом Братството е идея, какво ще му направят? Могат ли да хванат светлината? И тъй, ние сме като светлината. Където ни обичат и приемат, отиваме. Където не ни обичат и не ни искат, там ни нема.

И тъй: „Идването на Сина Человечески ще бъде като светкавица, която проблясва от единия край на небето до другия.” Ние работим от името на Божията Любов, ние работим от името на Божията Мъдрост, ние работим от името на Божията Истина. С Бога сме силни. Бог е с нас, но и ние сме с Него. Светската власт си присвоява над човека правата, които само Бог има над него. Това е нейното престъпление. Ние можем да се молим навсякъде - в един храм, в една джамия, в една синагога, в един дом на пасторите или католиците. Но най-добре ни е, когато се молим на Бога и над нас е безбрежното небе, Слънцето и звездите, в нашите планини, където ароматни ветрове духат, птички пеят и потоците текат. Има една християнска наука – дълбока, мистична, трудна, висока. Наречете я наука на Духа. Христос казва: „И рече Господ Господу Моему: Седни от дясната ми страна, докато положи враговете Ти подножие на нозете Ти.” И как говори Той за Давида? Не е ли описан живота на Давида? Ние можем да проследим живота на Цар Давида в неговото време до Христа, и от Христа до сега – времето на Учителя. Казано е: „Ще го наситя с дългоденствие.” Духът на Давида живее днес. Духът на Давида, Духа на Христа и Духа на Учителя са едно – един дух. Какво ни учи историята? Всяка лъжа, всяко насилие, всяка неправда преминава и отпадат. Само Истината е вечна, сияйна, прекрасна. Само Правдата е желана и се търси. Само свободата е обичана. Ето за какво работим ние и вярата ни е непоколебима. „Неговата истина е щит и всеоръжие.” И пак възкликваме: „Колко е хубав Божия Мир! Само в Божието Царство е Истината, Правдата, Свободата.”

Към нашите приятели:

Не забравяйте, че ако сега не можем да се събираме и не можем да слушаме Словото на Учителя, да водим нашия общ братски живот, то все пак ни остава най-важното: можем да живеем според Учението, да Го прилагаме в живота, а това е най-същественото. Само с хора, които градят без Бога не желаем да работим. От комунистите нищо не искаме. И какво ще съградят те? – Вавилонска кула, образ на робство. От всичко най-важен е моралния капитал, духовното богатство. Какво значи то? Пази свято и ненарушимо принципите в името на които си дошъл, заради тях ти е отпуснат този капитал. В тях е духовното богатство. Изгубиш ли него, ще изгубиш всичко – и материално богатство и власт и сила. Защо отиде Израил в робство? Пророците казаха: „Те са гласът на съвестта!”

1964 г. от април до края на юни

Да, не външни форми, церемонии и имена определят Бялото Братство, а съдържанието, идеите. Едно неестествено чувство, една лоша мисъл може да деформира човешкото лице, може да разстрои здравето на човека и да предизвика болест. Не задържай лошите чувства и мисли! Всеки трябва да търси пътя си към Бога и да поддържа връзката си с Него. Това е най-важното.

Към края на Първата Световна война – 1918 г. минава една бедна женичка покрай „Опълченска“ 66 и вижда, че в двора влизат хора, и тя се нарежда заедно с тях и попада на една беседа на Учителя. Като изслушва беседата, тя идва при Учителя, хваща ръката Му с двете си ръце и я целува. Тогава казва: „Не зная как да Те нарека: Господин Докторе ли, Господин Професоре ли, Господин Учителю ли, Господ ли да Те нарека? Като те слушам, много знаеш. Кажи ми кога ще дойде Мира, защото много тежко е положението ни?“ Учителят казва: „Когато едно положение стане много тежко, ще знаеш, че края е близко!“

През 1918 г. Учителят почна да слиза долу в трапезарията на 66 и да свири с цигулката Си „**Мирът иде вече. Тъй Господ Бог наш рече.**“ Приятелите научиха песента, и не след много време Мирът дойде неочаквано.

Който вярва в Единния Бог, в Живия Бог, той не тича подир много Богове. Той само Него търси. Нима живота се изчерпва само с нас? Колко е Той велик и необхватен! Нашата сила седи в това, да бъдем едно с Великия Живот.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 494-495 - Песента „Мирът иде“]

Видението на Данаила - Идола

Видението на Данаила се отнася за малките и големи човешки творения. Те са безжизнени, Дух няма в тях. Това са идоли мъртви. И казано е там: „Откъсна се камък, не от човешка ръка, и удари идола в краката. И всичко се срина вкупом. А камъка израстна и изпълни земята. Това е края на човешките дела. Само Бог е вечен. Ето, ти – човекът, помисли, нима това е единственият лик, единствената форма в която можеш да се явиш? Само в тази форма ли може да се проявиш? Неограничени са възможностите, които Бог ни е дал да се проявяваме, да изявяваме Неговия живот. Ето тези хора са интелигентни, умни, способни, даровити, богати, но те са погълнати само от себе си. Никой не може да коригира Божественото безнаказано.“

Учителят. Из едно Писмо Негово до всички приятели:

„Господ да ви води и упътва със Своя Дух. Да ви показва вътре във вас що е доброто и праведното пред Него Самия. Аз ви предадох едно Учение на Христа, Учение на живота, не на буквата, Учение не на сектантство, а учение на Мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот. Господ, за Когото ви говоря е жив в цялата природа, действащ във всички същества. Той говори вътре във всяка душа, във всяко сърце. Аз ви говоря за Него, с Когото всякога съм в общение. Познавам гласа Му, държа Учението Му, върша волята Му, слушам Духа Му и радостта ми е в Неговото живо Слово.

Ние не се прекланяме пред силата на атомната бомба, но пред силата, която отваря пъпчицата на цветето и пълни житното зърно с хляб. Пред нея се покланяме.

Голямото семейство

Ние принадлежим на голямото семейство на Учителя. Всяка среща с Любовта ни повдига и облагородява. Ти не знаеш колко е ценен човек, какво богатство крие в себе си и най-обикновения човек. Туй време, с което ние боравим не съществува в природата. То е проекция на друга реалност в нашия триизмерен свят. Ако оцениш човека, ще намериш и Бога в него.

Когато ме критикуват, аз слушам внимателно. Това е служба на радиото. Чрез тези, които ме критикуват – и врагове и приятели. Добре е да знае човек мнението и на едните и на другите. Човек излезе от Райската градина, понеже не спазваше законите на Райската градина, които са закони на Царството Божие. Сега трябва да научи друго време да се учи тук на Земята, да се върне отново в Райската градина. Разумният е силен с Бога, безумният иска да бъде силен без Бога. Болшевизмът се съблазнява от идеята за свърхчовека на запада. Той става негов идеал. Този път доведе немците до две катастрофи. Този път е безумие, съблазн. Отрова се крие в него. Това не е новия път на човечеството. Това е стария път, предрешен. Човекът, силният, който без Бога подчинява природата. Ето безумието на социализма. Новият път е пътя на Синовете Божии, работниците Божии, служителите. Божият Дух носи всяка култура. Човек трябва поне отчасти да познава историята на този голям живот. Тогава много илюзии и противоречия ще отпаднат и много страхове и безпокойства ще се изгубят. Чрез хората ние се разговаряме с Великия Разумен свят. В отношението си към тях, ние разговаряме с него. Какво богатство носи всеки човек, и каква Съкровищница на природата е той! Какво е вложила тя през вековете! И благодари за срещата с всеки човек, даже и лош да е. Бог го е пратил да ти донесе нещо от Него. Гледай да разбереш какво Бог иска да ти каже, какво ти изпраща чрез него. Благословение е да се срещнеш с един добър човек.

Недоволството се ражда от гордостта. Недоволните, личните чувства и амбиции на човека, тази крайност довежда до пробуждане на мисълта. Но пази се от недоволството. Не допускайте да ви обземе. Недоволството е неблагодарност към Бога. Недоволният човек е достъпен за всички лоши влияния. Ако Бог не може да те удовлетвори, Бог, Който ти е дал живот, здраве, сила, оградил те е със тази красива и разнообразна природа, с близки и приятели, ако Той не може да те удовлетвори, кой ще те удовлетвори? Павел казва: „Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духа не угасяйте, непрестанно се молете!” Учителят казва: „Бог ме слуша, но и аз Го слушам и върша Неговата Воля.”

Хлябът

Човек трябва да обича знанието и да го търси, както търси хляба, водата, въздуха, светлината. Когато родовите духове се съберат на ядене и пиене, хората на Земята са неудържими. Колко добре се чувстват в тази опияняваща атмосфера хората и духовете! Духовете обсебват хората чрез желанията. За да бъде свободен от тях, човек трябва да бъде господар на желанията си, да ги избира и съгласува със своя път към Бога. Недоволството обезсилва човека и го прави ограничен и подчинен на зли сили. Цялата Вселена е Дом Божии. В нея ще намерите онези, които ви обичат и които обичате. Гледайте на Вселената като на Дом Божии, където ще намериш своя Учител. Той ще те води за ръка и ще те учи през Вечността и ще ти разкрива Премъдростта Божия. Тук ще намерите и своите братя и сестри, ученици на Божествената Школа, и ще ходите заедно в училището, което Бог е създал за вас. Ето какво е казал Рене Генон, един западен окултист за Учителя: „Учителят е истински пратеник на небето. Той е най-големия магнит, Който е слизал някога на Земята. Той не дойде да създаде религия. Религии има много. Той не дойде да създаде и наука. И науки съществуват много в света. Той не дойде да създаде и обществено движение. Такива

има много в света. Той дойде да намагнетизира Своите ученици с любовния магнетизъм, и те от своя страна да намагнитизират цялото човечество." Иде епохата на Синовете Божи.

Мерки

„И тъй, първото основно мерило на живота е храненето, второто – дишането, третото чувствуванието, четвъртото – мисленето, петото – служението на Бога. Това са пет основни правила, пет велики закона на живота.“

Учителят.

„Яжте здрава храна, дишайте чист въздух, обичайте красивото, мислете право, служете на Бога с Любов. Христос донесе виделина в света, т.е. красивите отношения между хората.“

От томчето „Доброто оръжие“ с. 115 и 116.

Словото на Учителя е за учениците на Учителя. Където и да се намират те, по цялата Земя ще го посрещнат, ще го приемат с радост. За тях Той е живия хляб. „Търсихте Ме не защото видяхте чудеса, а защото ядохте от хляба“, казва Христос. Кой ще посреща и приема онази мощна мисъл, която Учителят изпраща сега? – Учениците. Онези, които мислят. Зад формите на органическия живот седи един велик, разумен свят, който ги създава и поддържа. Ето какво има да изучава човек в бъдеще.

Синовете Божи

Пази първородството си! Докато човек пази принципите, законите и правилата на Божествения живот, той е Син Божи. „И Дух Божий живее в него!“ Отстъпи ли от тях, наруши ли ги заради материални интереси, той е продал първородството си за паница леща. Това е идеята в древната легенда. Всяка работа търси да извършиш с Любов, Истина и Правда. С Чистота! Всяка дейност на човека, трябва да бъде по този идеал. Тъй ще се развива. По този идеал ще се развива дейността на Братството. Едно е важно – човек да участва във Великата Творческа работа, да бъде най-малкият работник за Царството Божие. Това цветенце с тази съвършена форма, тези багри и аромати – зад него седи един възвишен, разумен свят. Той го е създал, той го поддържа, то е изявление на този свят. Ето какво нашите естественици не приемат, не знаят. Този разумен свят учи всички същества как да живеят. При всяко излизане в планините, ние добиваме едно просветление, това е важното. Другите благословения идат след това. Да поддържа връзката си с този разумен свят, да бъде в съгласие с неговите закон, ето в какво седи изкуството да живеем. Това се изучава в Школата на Учителя. Благодарете за промените, това е движение, това показва, че Любовта присъства.

Светия

Светия значи човек, който свети. Светилник – изявление на вечната светлина. Много светии има по Земята. Едно хубаво цъфнало цветенце е светия. То изявява вечната светлина, вечната красота.

Новата наука

Новата наука седи в това, човек да вижда и разговаря с Великия Разумен свят. Той да го учи, да му показва предназначението на всяко нещо в живота на Цялото. Това велико знание донесе Учителя, знание, което никой досега не е донасял. Трябва разбиране, трябва светлина.

Три велики закона на Бялото Братство:

Истината и лъжата: Всяка лъжа е противна, каквато и да е тя. Когато човек изтъква себе си и изостря своята личност, това е лъжа. Когато се рисува и желай да се възхищават от него, това е лъжа. И когато има власт и богатство и утвърждава себе си, и мисли, че всичко може да направи, това е лъжа. В Истината има мир, в Истината е светлото щастие и свободата - свободата и от своята личност и от условията. Истината ще ви направи свободни.

Пространство и време

Пространството е пространство поради това, че Бог присъства. Времето е време поради това, че Божият Дух работи и твори.

Новата култура

Новата култура е култура на Истината и Свободата, на Любовта и Братството, на Правдата и Доброто. Тя не е нова поради това, че сега идва. Тя всякога е идвала и ще идва, но новото е в съдържанието.

Любете враговете си

Злото изпълнява една служба, необходима за общия живот. То трябва да присъства, за да протекат правилно реакциите. То е сила на Божествения живот. В известен процент то трябва да присъства. Най-малко 10 на сто. Същия закон важи и за доброто. И то трябва да присъства неизменно. Работи като сила на Божествения живот. Работи с радост, с любов, със знание и светлина и работи с мир. Единствен Бог да присъства в живота ти.

Материята

Милиарди години е взело на природата, докато приготви тази материя, в която живота се проявява. Има небесни тела и планети, където такава материя не е приготвена още. Естествения живот там се извява по друг начин. Има небесни тела, където материята е в много по-висше състояние от нашата, и там живота е по-съвършен. Във Всемира съществува велико разнообразие, ред и порядък. Хората мислят, че те турят ред. Не! Редът съществува. Те трябва само да го зачитат.

Пътуване в Космоса

Съществуват естествени пътища в природата и начини за пътуване в Космоса. Човек може да посещава далечни светове, планети и Слънца, но не с физическото си тяло. Нужно ли е да мъкнеш всичките тези машинarii със себе си? Има течения в природата по които душите пътуват. Те използват силите на тези течения. Човек има по-висши тела, с които може да преминава и безпределните пространства на Вселената. Но това се изучава в духовната наука, във висшата Духовна Школа.

Добродетелите

Добродетелите са сили на живота. Трябва да се работи върху тях. Да се развиват, за да укрепва живота. Липсата на добродетели разяжда личния и обществения живот.

Скритите съкровища

Имаме предвид знанието, вечната наука, чиито жреци са записали знанието на камък, метал, пергамент, книга и са го опазили през всички превратности на историята.

Видимият и Невидимия свят

Има хора, които отричат Невидимия свят. За тях той не съществува. Не им говорете за него. Има хора, които чувстват Невидимия свят. На тях може да говорим. Има хора, които виждат Невидимия свят. Те се усмихват на онези, които го отричат.

Страхът

Страхът е основа на робството. Като се страхува да не поеме отговорност за делата си, човек търси да прехвърли тази отговорност на други. Страхът от отговорност – човек го нарича господар, цар, страх, нарича го чорбаджия, нарича го владика, нарича го Светата Църква, нарича го Партия – все същото раболепие.

Страх и покорство

Тези покорни и раболепни хора си търсят авторитет, който да мисли заради тях, и който да носи отговорност за делата им. Други ще мисли зарад тях, други ще взема решения заради тях, други ще се грижат за материалните им нужди. Тъй човек се отказва от първородството си заради паница леща. Страхът е в основата на робството. Всякога е имало и ще има страхливи хора. Това е животинското състояние в човека. Това още не е самия човек. Едва като се е освободил от страха, почва да живее човека. Затова хората започват с формулата: „Без страх и без тъмнина, с обич и виделина.“

С нея Учителят възвести освобождението на човека. Това е новия път, новата епоха.

Освобождение

Живата, разумна природа: Хиляди, а то и милиони години живата природа е работила върху човека да му създаде това тяло, този съвършен инструмент, с който той си служи сега, а човек в безумието си казва: всичко дължи на тази или онази религия, на този или онзи народ, на тази или онази църква, на държавата, на Партията.

Ето безумието на съвременния човек! Той не е обърнал погледа си към Великия Разумен свят на който дължи всичко, и да започне истинската работа и учение.

Молитвата

Молитвата огражда и пази човека. Ограждай се и винаги с нея.

Добродетелите

Липсата на добродетели разяжда личния и обществения живот. Трябва да се работи върху добродетелите, те да се развиват и укрепват.

Разумността

В живота се изпълнява един Велик Божествен План. Ти, човека трябва да бъдеш в съгласие с този План.

Невидимият свят

Има хора, които категорично отричат Невидимия свят. За тях той не съществува, не им говорете за него нищо. Има хора, които предчувстват Невидимия свят. На тях можем да говорим. Има хора, които виждат Невидимия свят. Те се усмихват на онези, които го отричат. Зад видимия свят седи Великия Разумен свят – невидимия. Ученикът си изработва виждане за Невидимия свят. Невидимият свят постепенно става видим.

Скритите съкровища

Ние имаме предвид вечното знание, чиито жреци са го записали през вековете на камък, на метал, на пергамент, на книга и са го запазили при всичките превратности на историята.

Живот за Цялото

Учителят донесе идеята „Живот за цялото“. Не е въпрос за външно равенство, такова не може да съществува. Животът винаги ще бъде устроен йерархически.

Необходим елемент

Разумната природа в животните и растенията култивира известни чувства, качества, сили, органи, които ще са необходими и за човека, за нейната сложна алхимия. Затова не презирай малките същества. Те са лабораторията на природата в която тя изработва елементите, които й са необходими в нейната сложна работа. „Аз и Отец Ми едно сме.“ Каквото Бог има, може и ние да го имаме, каквото Отец има, то е и на синът.

Вечният

Човек трябва да разбере едно нещо: формите на живота са временни, преходни, но Онзи, Който ги създава е вечен. Доброто всякога може да създаде нови, по-съвършени форми, и да ни даде условия по-добри от тези. Дръж се с Вечния, бъди едно с Него.

Смисъл

Да призовеш Бога и Господа първо в себе си, после в условията и в средата. Да Го призовеш в своите близки, в това седи смисъла на живота.

Божественото начало

Душата е съвършена, тя е свързана с целокупния живот, и ако има отклонения и болезнени състояния, те се дължат на личността.

Съществената разлика

Каква голяма работа има да извърши човек над себе си. Тази работа започва със служението на Бога. Необходима е за здравето. Чистият въздух на планините, чистите води, които текат свободно. Храни се естествено и просто. Колкото по-близо до природата си, толкова по-добре. Движи се спокойно, плавно, търси хубавата, чиста природа и Слънце. Спорт.

Някои лекарства помагат, но ако има едно сигурно лекарство против всички болести, това е добрата мисъл, отправена към Бога. Човек устоява на всички мъчнотии, извършва всички подвизи благодарение на силите, способностите и дарбите, които Бог е вложил в него. А не поради това, че принадлежи на този или онзи народ, на тази или онази религия, на тази или онази Партия. Човек работи с Божествения капитал, който хиляди

поколения са събирали и той сега разполага с него. Великият Разумен свят е вложил в него богатства и сили и когато го призове, човек ще свърши една работа за него. Това е Истината.

Идейната работа

При всички условия можем да работим. Условията не пречат на нашата идейна работа.

Мисъл

Внимавай чрез кого ще те посети днес Господ! Как да не се радваме на живота, на птичките, на животните, на цветята, на всички условия, които ни са дадени? Това е Божествения живот на който и ти принадлежиш. Не изисквай нищо от никого. Не обичам да ограничавам Бога в себе си, и тъй като оставям хората свободни, и аз съм свободен. Един общественик, един държавник, трябва да има прозрение за онова, което иде, да бъде в съгласие с него. 1965 г.

Пространството

До пред половин век учените казваха, че пространството е еднородно, изпълнено с.....

А окултистите говорят за живо пространство. Пространството е изпълнено с живот. Пространството, това са разумни същества, в които ние се движим. Какво присъствие може да бъде извикано от пространството, какви същества и от кои светове? За мисълта и чувствата няма препятствие. Какви създания проникват в пространството? Тук се срещат световите, човечествата. Науката говори за първично силово поле. Науката говори, че от него всички черпят сила. Ние живеем и се движим в Бога. Като изследват пространството, учените са дошли до идеята за първичното силово поле, от което всички същества черпят сила. А мистика казва: „Ние живеем и се движим в Бога.“ В това живо пространство човек изпраща лъчи и приема лъчи. Пространството расте и се смалва.

Новата физика

Ако скоростта на едно тяло достигне скоростта на светлината, то изчезва от този свят. То вече не е вещество, не е материя, но то не се изгубва, минава в друго състояние, в друг свят.

Пътят на ученика

Ученикът решава малките задачи, които стоят пред него. Той не се занимава с великите проблеми за които не му е дошло още времето. Духовите, които заблуждават човека и го отклоняват от пътя му, те го занимават понякога с велики проблеми до които съзнанието му още далеч не е дорасло. Така те се опитват да го отклонят от неговата естествена работа. Школата на Учителя работи с малките величини. Ученикът решава първо малките задачи. Този път е здрав, сигурен, чист и светъл.

Бялото Братство

Бялото Братство е повече в Невидимия свят. Тук на Земята е проектирана малка част от Него. Тъй, че Братството остава неуязвимо.

Два вида човеци

Едните стоят вън от живота, като наблюдатели, другите се приобщават към живота, те са по-близо до Истината.

Свещеното правило

Не търси посредник между Бога и тебе.

Ученикът на Божествената Школа работи върху ума, сърцето и волята, за да призове Господа. Казано е: „Нека Твоите Светли Духове на Обичта, Вярата и Надеждата да пребъдват в нас сега и всякога заедно с Тебе.“ Това е най-важната работа на ученика.

Божествените идеи

Ние ще работим без да изхождаме от някакво общество или организация. Идеите са важни, а не външните форми. Важно е да предадем идеите на Учителя, Неговата Мисъл, Словото Му, музиката Му. Не е необходимо да изтъкваме някаква организация. На първо място стоят Божествените идеи.

Отношение към хората

Не отхвърляй човека заради неговите слабости и недостатъци, тъй по-добре ще му помогнеш. Христос казва: „Не дойдох да съдя света, но да спася света!“ Човек е център на лъчи. От него излиза живот, мисъл, светлина и топлина. Колкото е по-съвършен човек, толкова по-далеч отиват тези лъчи. Тъй човек участва във Всемирния живот.

Нисшите духове

Нисшите духове се стремят да властват над човека, да го подчинят, унижат, обсебят. Великите духове зачитат свободата и правото на човека. Ръководят го и му помагат, без да го унижават и ограничават.

Идеите

Идеите не принадлежат на човека, а човек може да служи на една идея.

Формите на живота

Всяка форма говори за силите, които са я създали. Тяхната интелигентност, характер, мощ и сила. Безброй много сили работят в живота и всички те имат предназначение в големия живот. Всички те имат значение и за малкия живот. Някои форми на живота имат огромна сила и обаяние. Израз на красота, мъдрост, истина, правда. Формите са писменост.

Велика наука е да можеш да четеш и да разбираш формите. От тях можеш да съдиш какви сили работят в природата в даден момент. Всичко е движение, силите се превръщат от една в друга. 1966 г., с. 58.

Христос казва: „Знамение искат. И знамение няма да им се даде, освен знаменията на пророк Йона.“ Явлението на Бога, явлението на Учителя, става отвътре. Отвътре става явлението на Духа, а хората чакат външни чудеса.

Великото откритие

Човечеството е пред прага на велики открития. Човек се приближава до дълбоката, интимна страна на природата. Той ще може да ръководи

химическите реакции, да създава нови вещества, със свойства, каквито му са потребни. Човек постепенно овладява материята и веществата.

Мирът

Човек не знае какво да цени. Той поставя на първо място своята личност и тук е трагедията на човека. Тук са противоречията и борбите. Човек трябва да постави Бога на първо място, тогава всичко друго ще заеме своето естествено място и човек придобива мирът. „Мир ви оставям, Моят мир ви давам!“ Това е пътя. Разумният свят ръководи човечеството и днес, както и в миналото. Наблюдавай и се учи! Виж как се поляризират силите и се уравновесяват. Днес се борят социализма и капитализма. Все ще има повод за борби. Това е злото, разделено против себе си. Това не са съществени неща. Това са фикции в живота. В живота има нещо велико.

Метод за работа

Когато срещнеш мъчности, препятствия, противодействия, спри се за момент! Отдръпни се настрана, изчакай да премине тази мътна вода, призови Господа. Бог, Който е Господар на живота и условията, Той ще уреди работата ти. Той има начини да те изведе от всяко тежко положение.

Време и пространство

Пространство, значи разумност. Когато мислиш за пространството, ще мислиш за Бога като Мъдрост. Време, значи живот. Когато мислиш за времето, ще мислиш за Бога като живот.

Зимата

Зимата ми напомня ледниковите периоди. Те не са се отдалечили много от нас. Ами, ако се върнат, какво ще стане с днешната цивилизация? Някои учени считат, че ние се намираме в междуледников период.

Предчувствието

Преди да бъдат докоснати сетивата предшествува една вълна, която докосва душата. Това е предчувствие.

Скритото богатство

Нека скръбта ти остане скрита и страданието ти също. Те не са за хората. Ученикът не ги изявява.

Новата химия

Човек овладява вече материята, навлиза в тайниците на природата и скоро ще може да си произвежда каквито иска вещества както природата. Ще може да си произвежда нови материали със специални качества, ще си произвежда изкуствена материя, пластмаси. Всичко ще може да произвежда. Само едно не ще може да направи – житното зърно. „Ако си син Божий кажи на тези камъни да станат хлябове“ каза изкушителят на Христа. А как му отговаря Христос: „Не само с хляб ще бъдеш сит, но с всяко Слово, което излиза от Божиите уста.“

Към проблема за пространството

Има една същина в човека, която е едновременно навсякъде. Няма място, където да не можеш да я приведеш.

Животът на пространството

Човек е център на силово поле. Той е онази магнетична дреха, която го пази. Колкото е по-съвършен човек, толкова по-далеч отива неговото силово поле. Човек има малък личен живот. Човек има и голям живот, участва във Всемирния живот. Когато човек напусне телото си, човек отива в пространството. Как ще се чувства, какво остава от него? Като отиде в пространството, човек може да се явява навсякъде, където иска.

Псалмопевецът казва: „Когато четете един Псалом, вие се свързвате с псалмопевеца и той идва и ви помага.“

Пространството

Пространството е изпълнено с живот. Какви центрове съществуват в него? Какви силови полета показват хората, животните и растенията? Всички те идат от пространството. Силите, които изпълняват пространството, се въплъщават във формите на живите същества и ние ги виждаме. Чрез тях можем да изучаваме пространството, Невидимия свят. Всички живи същества идат от пространството и се възвръщат в него. Чрез видимия свят можем да изучаваме Невидимия. Пространството отговаря на съзнанието. Има многоизмерно пространство. Това са степени на съзнанието.

Химическите елементи

Имаме химически елементи, разположени според таблицата на Менделеев. Върху тях природата е работила, те са участвували в живота от самото начало. Милиарди години е вземало на природата, докато произведе тези елементи с тези качества и свойства, които имат. В безброй реакции са участвали те, докато се обособят в този вид.

Съвършенство

Не говори за съвършенство и думата съвършенство не употребявай. Всичко в теб да бъде съвършено – движение, обхода, постъпки. Животът в тебе да пее, да звучи пълно и хармонично.

Съвременният човек

Човек издържа на температура 36-37 градуса, а има същества, които издържат на хиляди градуса. Каква съвършена организация има телото им, и от каква материя е направено и какво съзнание имат те, каква мисъл и какво съзнание! Човек не може да издържи присъствието им. Какво разбиране може да има човек със своите 37 градуса? Човекът, това е важния въпрос. Какво общество ще създадем ние с нашият лош материал? Работа над човека. Ето защо е необходима Школата на Учителя.

Живият Христос

Днес хората спорят живял ли е Христос или не. Христос е живял, живее и днес, и ще живее всякога в човешките души, в техните мисли, чувства и постъпки. Човек казва: Има един жив Учител е той. Има един жив Христос на Любовта, който живее сега в нашите души, във всяко благородно пробуждане. Това е живия Христос.

Пентаграмът

Пентаграмът е емблема на Пътя на ученика.

Същественото

Може да изгубиш всичко, само едно е важно – ключа, който Учителят ни даде на заминаване. Тази Божествена искра пази. Тя може да извика нови условия още по-добри от сегашните, да създаде нов свят, по-съвършен от сегашния.

Живото пространство

Всеки кристален център на сили. Какво става всъщност когато завали сняг? Какви промени стават в пространството? Когато се промени температурата, какво всъщност става? Всяко растение е център на лъчи и всяко живо същество е център на силово поле. Ето защо пространството е живо. Но какво влияние оказва човек със своята мисъл и чувство? Ето, в тая сложна, подвижна, жива среда действа съзнателно разумния живот. Днес човек изучава пространството, успя да навлезе в непознати области на природата, и от там да извлече ново знание. Като подражава на природата, човек създаде нови вещества.

Простият, естествен живот

Не насилвай живота, не коригирай природата, живеи просто, без насилие.

Пространството

В пространството се срещат гравитационните полета на небесните тела, после силовите полета на самото пространство. То не е еднородно. Понеже пространството е среда в която работи Великия Разумен свят, казваме безграничност. Това е качество на пространството. Вечността е качество на живота. Какво нещо е гравитационно поле? Център, където Божия Дух работи. В пространството Бог живее. Който изучава пространството, в Божия уд, трябва да се движи. Какво нещо е пространството? – Домът Божии.

Към проблема за пространството

Понятието огънато пространство. На езика на съвременната физика разбирай пространство с различни силови полета.

Духовната наука разглежда пространството като съзнание. Това е същество. Пространството е неделимо от живота. Пространство в пространство. Пространството е проникнато от слънчевите радиации. До него проникват и силовите полета на Планетите, но и силовите полета на Галактиките и Неподвижните звезди. През това пространство преминават и космичните лъчи от най-различен вид и произход. Какво се тъче в пространството? Какви закони и сили действат? Пространството е обхванато от съзнания, същества владеят пространството. В пространството преминават мисли, чувства. Те отиват към своите близки и далечни цели. Къде е съвременната наука със своите детински представи за пространството?

Проблемът за пространството е физически, математически и духовен. Пространството е сложно. Да проникнеш в неговата същина ще дойдеш до едно велико съзнание, което го създава. Тъй идваме до живота на пространството. Пространството е чувствително, отзивчиво, не мъртво. Ние говорим за живо пространство, проникнато от Божията Мисъл, изпълнено с Божията Любов. То е резултат от действието на Божията Любов, Мъдрост и Истина.

Животът е непреривен. Помни и не забравяй към кой живот принадлежиш и бъди верен на него. В този живот ти си поставен в хиляди човеци по цялата Земя и всички народи. Ти живееш в тях. В това седи безсмъртието, великия, непреривен живот.

Животът

Животът се заражда и сега, както и в далечното минало. Това става с участието на Великия Разумен свят. От Бога иде силата. Блажени, които работят и извършват подвиг, които издържат на мъчните условия, които носят тежестите, защото с тях те могат. От Бога иде всяка сила.

Пространството

Пространството е изпълнено с живот, форми, лъчи, звуци, мисли, чувства, живот на души и духове. Съдържанието прави пространството пространство. Може ли то да изчезне? Пространството е живо, пространството е живот на същества. Доколкото пространството се изявява и изчезва в себе си, то е безгранично. То иде от друг свят, явява се в нашия свят. То е проекция на друга реалност, която ние не познаваме.

Обемът на пространството зависи от интензивността на съзнанието. Физиците казват: „Когато едно тяло достигне скоростта на светлината, изчезва.“ Какво става с него? Преминува в други сфери. Пространството се увеличава и намалява. Не в геометричен смисъл, а в смисъл на интензивност. Като изявление на реалността, пространството е безгранично. Когато човек напусне телото си, живота му продължава в пространството. Пространството е изпълнено с Божието Присъствие. Оттегли ли Се Бог, няма пространство. Има видимо и невидимо пространство. Как преминава видимото пространство в невидимо и невидимото във видимо? Човек изчезва в голямото Битие и никой нищо не знае за него. Той не се изгубва.

Хигиена

Хигиената започва с добрите мисли и чувства, те са пазители на здравето. Лошите мисли и чувства са нечистота. Те обезсилват човека, и го правят уязвим за всички болести. Трябва едно ново разбиране на природата и живота.

Братството

Вярата в Бога примирява човеците и ги обединява в едно Велико Братство на небето и на земята. Съществува едно Всемирно Братство на братята примирими.

Слънцето

Коя сила може да се сравни със силата на Слънцето? „Неговата истина е щит и всеоръжие.“ Лъжата ще пропадне и ще се разпръсне! Истината ще възтържествува, и ще изгрее в света.

Мисъл

Духът запалва мисълта.

Невидимият свят

Чрез видимия свят можем да се свържем с Невидимия свят, откъдето всичко иде и където всичко се възвръща. В една руска народна приказка отношенията между видимия и Невидимия свят е изразено тъй на простонароден език: „Иди там – не знай къде; донеси онова – не знай кое.“

Видимият свят е потопен в Невидимия. Невидимият свят е чувствителен и отзивчив, стига да имаме правилни отношения към него. Зад видимия свят седи Невидимия. За да разберем видимия свят, трябва да изучаваме Невидимия. От Невидимия свят иде всичко и всички блага и условия. Невидимият свят е навсякъде. „Иди там – не знай къде, донеси онова – не знай кое.“

Всемирният живот

Всяко същество е свързано с Всемирния живот и е подчинено на неговите закони. Човек може да е свикнал, ако е свикнал да се наблюдава, да следи своите мисли, чувства и състояния, може да долови ритъма на Всемирния живот, може съзнателно да си хармонизира с него. Помисли само на какъв голям живот принадлежим, има ли за какво да се безпокоим? Ние принадлежим на Всемирния живот и всичко видимо и невидимо е наше.

Молитвата на ученика

„Изяви ми се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“ Като се приобщаваме към Бога, създаваме пространство във всички измерения, във всички светове. Без Бога няма пространство.

Пътуванията в Космоса

Пътуванията в Космоса се осъществяват по онези естествени пътища, които съществуват. Разбира се тези пътувания няма да стават с физическите ни тела, но с други по-висши тела. Съществата пътуват до различните светове на Вселената, до различните Небесни тела.

Среща на душите

Задачите на една среща на Земята са духовни. Не се ли разрешат духовните положения правилно, другото няма никакво значение.

Ученикът

Каквото върши ученика, върши го пред Бога, и няма нужда да дава отчет никому.

Животът

Животът може да се прояви при всички условия. При всички условия той намира съответни форми да се прояви. Бог е, Който дава условията. Благодарни за всички условия, които Той ни е дал.

Школата на Бялото Братство

Школата на Бялото Братство е духовна, но тя може да се яви и на физическото поле. В нея ученика взема своето място по достойнство.

Пространството

Пространството отива в дълбочина, светове в светове. То води към великото съзнание, към великата единна същина. Всяко преживяване отговаря на специфични движения на живота. Колко движения, какво богатство и разнообразие крие живота в себе си!

Науката и Божественото Учение

Трябва да открием и наблегнем на онези допирни точки между науката и Божественото учение. Днес те са повече от всякога. Знанието

иде от един източник. За всичко благодарете. Даже и спорта днес сближава хората. Той е гръмоотвод, който отвежда онези енергии, които не могат да се използват.

Комунизмът

Комунизмът е политическо и стопанско предприятие. Както и да бъде организирано, и то разчита на Божественото в човека, на онова, което е изработено през вековете.

Скоростта

Понятието скорост може да се преведе с интензивност на трептенията. Когато скоростта на едно тяло достигне скоростта на светлината, то изчезва. Разпада се в пространството, минава в друго състояние нематериално – на лъчи. „С увеличение скоростта на едно тяло, увеличава се и обема му“, казва Айнщайн. Скоростта на светлината не е пределна. Съществуват хиляди по-големи скорости от нея. Може ли да се докаже това твърдение? – Може. Като се нагриват, телата почват да светят. Превръщат се в светлина. Като достигнат скоростта на светлината, разтапят се в пространството.

Първо горе

Човек трябва да види и да разбере първо горе в духовния свят нещата, тогава ще знае какво ще стане и долу на Земята. Защото нещата първо стават в духовния свят.

Божият Дух

Божият Дух е свят. Божият Дух е благ.

Съществата

На Земята има много същества. Някои от тях играят ролята си отлично, това са теории. Гледай и се учи!

Всемирният живот

Човек принадлежи на големия Всемирен живот. Той зависи напълно от него. Промените в големия живот се отразяват и в малкия живот. Законите са едни и същи, и силите, които действат са същи.

Бог

Бог като е с мене, на всичко мога да издържа, всичко мога да извърша.

Умерено

Не прекалявай в нищо. В живота има мярка.

Животът

Животът винаги е тържествувал над условията. Той може да се справи с всички условия. Туй, което загине, ще се възроди в това, което живее.

Божествената искра

Ако една песъчинка не може да се загуби, колко повече човешката душа! Божествената искра колко умове ще запали и колко сърца ще

изяви, колко души ще вдъхнови. Тя отива във Всемира да върши своята благословена работа.

Йове и Ра*

Когато Аврам водеше сина си Исака да го принесе жертва на Бога, детето носи дървата, върви до баща си и го пита: „Татко, дървата нося аз, ножа е у тебе, а къде е жертвата?“ Бащата казва: **„Йове и Ра.“** – **„Бог ще промисли.“** Когато се намериш в мъчнотия, кажи: „Йове и Ра.“ Много трогателен разказ! Еврейската история има чудни образи, чудни примери! Аврам няма деца. Става вече на 70 години, няма наследник, което се смята за най-голямото нещастие за едно семейство – да няма кой да продължи рода. И идва ангел Господен на гости на Авраама, и той го приема хубаво. И когато гощават ангела, влиза в туй време Сара. И ангела ѝ казва: „До година по туй време като дойда, ще имаш наследник, ще имаш син.“ А пък Сара се усмихва. Тя е над 70 години вече. „Как ще имам син?“, казва тя. Ангелът казва: „Ти не повярва на думите ми, но ще провериш.“ И действително, на другата година ражда им се син Исак. Обаче, радостта им е много голяма – син имат. Има кой да продължи рода. Тогава с такъв трепет се грижат за него, такава обич, такава внимание - единствено дете. От там се възражда израилския народ. Обаче, като става Исак на седем години, явява се ангела пак и казва: „Бог иска да принесеш Исак в жертва на Него!“ Аврам изпада в ужас, обаче, Бог иска. Той ще изпълни волята Божия. И той взема сина си Исака и отива на върха Мория. Там ще принесе в жертва сина си. И докато отиват към върха, Исак носи дървата на гръб. Вървят, ама Аврам е тъжен, сърцето му се къса. И тогаз малкия го пита: „Татко, аз нося дървата, в тебе е ножа, къде е жертвата?“ Тогава бащата казва тези прочути думи: „Йове и Ра“ – „Бог ще промисли“. И действително, като отиват на върха и вече се готви, вдига ножа, ще заколи Аврам сина си, направят жертвеника. В туй време в храстите се заплел овен. Ангелът му казва: **„Бог изпита вярата ти, принеси в жертва овена!“** Сега, този израз Учителят го обичаше много. И когато е бил момченце така, учил е в свищовската гимназия, бил е много подвижен, пъргав, но деликатен, обичал е да тича около училището. И като обиколи три пъти училището и се спре и каже: „Йове и Ра!“ – „Бог ще промисли!“ Този пример е чудесен. Като се намерим на мъчно място: „Йове и Ра“ – „Бог ще промисли“. Не е самичък човек в живота.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 357]

Елементарните частици

Има външни движения, има и вътрешно съдържание. Учените още не са дошли до него. Хората са като елементарните частици на съвременната физика – електрони, протони музони, футони. Всичко е вечно в движение, вечни промени. Само външно ли е движението? И самото съдържание се изменя. Всеки неестествен напън, всяко прекалено усърдие може да е продиктувано от най-добри намерения, не дава добри резултати. Защото в духовния живот има скромност, благоприличие, мярка и ред. Всеки е на своето място и върши своята работа. Няма нищо неестествено. Ние можем да създадем един режим на форми и задължения, а можем да бъдем и свободни от такъв. Най-хубавите са онези естествени, чисти отношения, които съществуват в Божествения живот. Към тях трябва да се стремим.

Отношенията

Причините за отношенията между хората се крият в далечното минало. Човек би трябвало да настигне това минало, да го разгледа и проучи. То живее и сега някъде в пространството. Или се е превърнало и транспонирало в други светове. Човек има една природа вечна и вездесъща. С нея той може всичко да провери, да намери и да види отдавнашни събития. С нея той може да прозре и в бъдещето.

Пространството

Духовната работа е разнообразна. Всеки работи там, докъдето съзнанието му е достигнало. Методите за всяка област са специфични. Работата от високите полета се различава от работата в нисшите полета. Но как се проектират мислите, идеите в разните полета? Това може да се наблюдава.

Мирът

Малцина имат мира, един от великите дарове на Духа. Хората са насилници, всички се борят за правата си. Пък и да нямат права, все водят някакви борби. Мирът е озарение на Божествения живот. Сърдят се на комунистите. И те са насилници като всички. Силата на човека е в изявлението на Великата разумност. Всяко движение се подхранва от тази сила. Ние няма да бъдем това, което хората искат да бъдем, но ще бъдем това, което Бог иска да бъдем. Христос казва: „Слава от човеци не приемам!“ Човек, който има достойнство, може и да мълчи, но ако говори, говори истината.

Към проблема на пространството

Пространството е живо и разумно и динамично. Сила има в него. То може да отблъсква още влияния и да отразява лошите течения. Пространството е живот на Разумни същества.

Лунните кратери

Лунните кратери имат метеоричен произход. Може би Луната е била спътник на онази планета между Марс и Юпитер, която се е разбила. Може би големите метеорити са образували големите кратери от които са почнали да изригват вулкани. А по-вероятно е да са образование на големите метеорити. Защото, ако имаше вулканическа деятелност на Луната, щеше да има и атмосфера от газовете и парите, щеше да има и вода. След това събитие Земята е привлякла Луната като спътник, че небесните тела свързват силови течения. Те ги движат около оста им и по орбитата им. Вижда се от движението на Луната. Движението ѝ около оста и движението ѝ по орбита около Земята съвпадат. Това е закономерно, а не случайно явление. И след срещата ѝ с метеоритния прояк, тя се е отклонила към Земята и е станала неин спътник.

Във всеки случай лунните кратери имат метеоричен произход, а не вулканичен. В духовния свят всеки заема своето място. Тъй отива в онази област, в която живее със съзнанието си, с представите си, с мислите и чувствата си. Когато говорим за живо пространство, разбираме духовния свят. Там под място се разбира свят, степен на съзнание. Ти казваш: „Твой живот, мой живот.“ Аз казвам: „Има само един живот.“

Истината

Всеки, който срещне Истината и отминава равнодушно е прост човек, невежа. Всеки, който срещне Доброто и отминава равнодушно е прост човек – невежа. Остави го да върви в пътят си, път на мрак и невежество.

Пътят на страданието

Казано е: „С него ще съм, когато е в скръб.“

Освобождението

„Ще го избавя и ще го прославя, ще го наситя с дългоденствие и ще му покажа спасението си.“ Обещанието Господне се изпълнява. Ние се молим за делото: „Избави ни от това робство, дай свобода и простор за делото Си, не допускай да развалят това, което Учителят съгради! Дай ни условия да разгънем делото в неговата красота и сила, да опазим Словото. „Господи, основанието, което Учителят положи в този народ, Ти укрепи и възрасти! Учителю, да се изпълни Твоя Божествен план за Делото Ти, и ние да бъдем Твои работници винаги!“ Още докато е тук на Земята, човек заема своето място в духовния свят със своето съзнание, мисли и чувства. Когато напусне телото си, той отива там. Тъй душите се срещат по съзнание, и според това към коя област на духовния свят принадлежат. На Земята е друго. Телото, това е скафандър, който природата е дала на душата, за да посети някоя планета. Природата има специални скафандри за всяка планета, за всяко небесно тяло, за всяко Слънце. Тя облича душите в тях, когато ги изпраща да посетят някои от небесните тела.

Живеем във време, когато хората станаха опасни един за други, като зверовете в джунглите. А ти внимавай, във всичко постъпвай като ученик на Учителя. Има лъчи видими и невидими, които идват от далечните светове, от далечните Слънца. В човешкия ум има центрове, които ги усилват милиарди пъти и човек чува говор, явяват се мисли и чувства, явяват се картини и образи, идват мисли и чувства от далечните светове. Човек разговаря с Космоса, може би общува със съществата от всички светове. Чудно е устроена Вселената! Едно велико единство съществува във всичките прояви на живота.

Идеите

Идеите са центрове на интелигентни сили в природата. Човеците могат да бъдат обсебени от такива сили и да им служат. Идеите носят голям Божествен капитал. Злото се стреми да ограби това богатство. То привидно издига идеите като знаме, а всъщност търси да ограби богатството, което те носят.

Нашата задача

Каква е нашата задача сега? Да изявим Бога пред човечите.

Политическият живот

Не идеи движат политиката, а интересите. Затова политическият живот, материалната част е огромна, а духовното съдържание е нищожно. Ученикът с политика не се занимава.

Мярката

Когато вечната мярка е в тебе, ти различаваш и няма опасност да се заблудиш.

Божествената искра

Изразеното може да не е толкова съвършено, но почувстваш ли Божествената искра, Божествената мисъл, Божествения живот, това е същественото. Него търсим ние.

Из разговорите на Учителя с Бога:

„На Бога Живаго, на Виделината изкажи прямо, просто и ясно своите нужди и намерения, и внимавай да видиш какви ще бъдат Неговите одобрения.”

Волята Божия

Не само да извършиш Волята Божия, но добре да я извършиш, тъй, както Той сам би я извършил.

Погрешките

Погрешките се превръщат в полза само, когато Любовта влезе да работи като сила. Бог като съзира, определя само онези, в които има готовност и желание да пожертват всичко най-драгоценно, само да се сподобят с многоценния бисер на Царството Божие. Бог има власт и сила да стори все що желае и мисли, и няма кой да Му се възпротиви. В това седи съвършенството, в познанието волята на Единния, Истинен Бог, Господ и Спасител.

Безверието в живота винаги води греха след себе си. В света само Бог има право да създава и урежда живота според както иска.

1932 г., 20 декември Учителят даде следната песен на старинен език: „Мер хайнзи вехер беханзи. Силмен веханзу хидар конзу. Тил шиамен харензу зи а ку мехрензу. Тиа лу фар де ру Шан тали мер бе хур.”

В превод: „Всичко в живота е постижимо, когато времето е добро и ние сме разумни. В Доброто е основата, в разумността е целта, в която Божия Дух гради далечните бъднини.”

Това Учителят даде, облече в мелодия.

Трите велики закона на Бялото Братство:

Люби Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила. В Него ще намериш твоето здраве, твоето щастие, твоето блаженство.

Вторият закон: Люби ближния си като себе си, в него ще намериш основите на твоето повдигане.

Третият закон: Бъди съвършен както Отец твой съвършен. В Него ще намериш извор на всички блага. Не се отделяй от красотата, от правдата, от доброто. Знай, че си едно с тях. Не прекалявай в нищо, всичко да бъде с мярка. А Мярката е Истината, мярката, това е Бог в тебе.

Божият храм

Божият храм е цялата природа. Божият храм е необятната Вселена, където работи Неговия Дух, където работят Неговите сили и закони. Постъпвай винаги като жрец и служител на Господа. Във всичко, каквото правиш, мисли за Царството Божие.

Обществото „Обединените народи” има свещената задача да възстанови правата и свободите на човека, да разобличи и ликвидира всички лъжливи свободи и лъжливи демокрации, всички форми на експлоатация

на човека. Тъй то ще изпълни призванието си и ще подготви пътя за идването на една нова култура. Правата, които човек е извоювал досега с толкова борби и жертви, правдата, справедливостта, свободата на словото и печата, свободата на организиране на живота, свобода на обществения живот, свобода на образованието, обществената ориентация, свобода на вярата и убежденията – всички те трябва да бъдат възстановени.

Бъди жрец и свещеник на Бога Живаго! Във всичко каквото правиш, бъди служител и работник за Царството Божие.

Съвременната младеж

Ето красотата на природата, отвори душата си за нея, и ще видиш, че същата красота съществува и в отношенията между хората. Тъй ще дойдеш до една Нова Култура, където на всички човеци ще бъде по-добре. Вижте тази красота около нас, тези върхове, тези скали с чудни, странни и страшни форми, тези долини далечни, това пространство, изпълнено със светлини, които се менят всеки час. Този безмълвен говор на светлината трябва да разбираш, тези извори ручей, тези цветенца и треви. Всичката тази красота, когато навлезе в душата ти ще се изрази и в отношението към човека. Това е въздействието на красотата, тя облагородява и повдига човека.

Достоевски казва: „Красотата ще спаси света!“ И съвременния човек търси красотата. Тя му е необходима да го изведе от това тежко положение в което е изпаднал. Затова и вие търсите, и заради нея сте дошли тука. Паралелно с правата и свободите на човека, ще се промисли и за правата и свободите на животните и растенията според както им са дадени те от великата Разумна природа. Защото идването на Царството Божие на Земята засяга не само човеците, но и тях. Тя ще донесе Правдата, Истината, Мирът и Свободата. Виждаш едно малко бръмбарче, едно червейче, не го настъпвай! Зачети правото му да живее, това е култура.

Учениците на Божествената Школа

Помнете: учениците на Божествената Школа работят за идването на Царството Божие на Земята. Това е работата и на Братството. Да бъдете последователни във всичко, верни и истинни на призванието си. Учениците на Божествената Школа имат една дарба. Те могат да се изолират съвършено от средата, било тя обстановка или хора. Това им дава свобода да определят отношенията си към хората. Когато искат могат да го допуснат близо до себе си, а когато не искат, може да го поставят да живее до тях и пак да бъде далеч от тях.

Ако цените Божественото Учение, ако работите за Доброто, оставете го свободно. Никакви ограничения. Дайте пълна свобода, то ще проникне естествено в онези среди, които са готови да го приемат. От там то ще упражни своето благотворно влияние върху всички. От вас като държавници повече не се иска. И ако вий не дадете това право, ще дойдат други на вашето място. За Божественото Учение свобода ще има – свобода на Словото, свобода на организиране на обществото, свобода на печатане, свобода в пълния смисъл на тази дума. Божественото Учение не съществува по благоволенията на ничия власт. Няма нужда да го утвърждават, или да го признават.

Що е беседа?

Господ разговаря с човешката душа. Няма по-хубаво нещо от това. В този разговор Бог изяснява живота, дава и знание как да разрешава мъчнотите и задачите си, как да работи.

Беседата – най-мъчната форма на словесното изкуство. В това изкуство Учителят създаде образци, класика по която ще се учат в бъдеще. Той държи повече от 5 хиляди беседи. Някои от тях са съвършени художествени творби. Те ще бъдат пътеводител на човеците за хиляди години! Как грее Слънцето високо в планините! Как се явява зората сутрин! Какви цветове, какви светлини се сменят! Какъв е въздухът – чист, прохладен, силен, лек, ароматен! Какви са водите на изворите! Какви ветрове духат! Какви форми имат върховете и скалите! Тревите и цветята, клековете и смриките и малкият огнец, каква е топлинката му приятна! Какви са игриви и подвижни пламъчетата! Чистота, прохлада, красота, простор има тук. Това са нашите планини, нашия свят, нашия Мир Божии!

Метод за работа, препоръчван от Учителя:

За в бъдеще в Братството може да се работи на групи, както в Класа на Добродетелите. Предварително всички да проучават беседата, после един я разглежда, а другите участвуват при анализа на беседата. С работата си, ние призоваваме присъствието на Учителя.

Нашата работа като ученици на Учителя е да покажем живота на Царството Божие, защото в Школата на Учителя учение и приложение вървят заедно. Кой каквото е научил, да го приложи и опита и той и другите. „Вашата задача е да предадете Учението на българския народ.“ Разбира се нашата задача е да предадем Учението на българския народ не само словестно, но и като живот.

Гледам клековете в планината. Каква достолепна красота има в тях, какво различно приветствие! Красота и достойнство! Какво хубаво присъствие се изявява чрез тях. Един красив свят седи зад растенията, да го наречем света на ангелите. Чрез него се изявява Божията Любов към нас.

100 години. Да благодарим на Учителя за всичко, което Той ни показва и ни научи! Да благодарим, че ни прие в Неговата Велика Школа и ни въведе в живота на Братството. Да благодарим, че Той ни призова и ние се срещнахме тук при Него! Да благодарим, че Той и сега е с нас и ни води в пътя към Бога. Тогава нека да кажем Кратката Молитва на ученика: „Господи, да се изпълни Твоя Божествен План за Делото Ти и ние да бъдем Твои работници всякога.“

Благодарете за всяко движение, благодарете за всяка промяна, за всяка деятелност, колкото и да са малки!

В царството на животните

В царството на животните, особено в царството на насекомите телепатията, мисловото предаване е обикновено явление. В един мравуняк колективното съзнание ръководи индивидите по телепатичен път. Същото е и при пчелите. Телепатичните предавания при пеперудите са проверени и установени. Много още сетива действат в органическия мир, които ние не сме изучавали. Чувствата имат сила и се предават през пространството. Те преодоляват всяко разстояние. Желанията също. Човек предава и приема телепатични сигнали.

Телепатията играе голяма роля в живота, по-голяма, отколкото поддава нервната система, независимо от това първична ли е, или сложна, приема и предава по телепатичен път съобщения. За в бъдеще предстои да се събудят духовни органи и сетива в човека. Човек ще чува и ще вижда на далечни разстояния. Светът му ще бъде много по-голям, по-обширен и по-богат. Какви неограничени възможности стоят пред човека! Той ще може да разговаря със съществата от далечни светове в Космоса, ще общува с човечества, които обитават Вселената.

Социализъм в миналото

Цели народи са строили социализъм в миналото. 10 милиона души са работили 30 години на Великата Китайска стена. 100 хиляди души са работили на Хеопсовата пирамида 100 години. Да, ако е за социализъм, монашеството представляваше една от формите на социализма. Заслужава да се проследи неговата история. Погледнете една нивичка. Наблюдавайте как расте живото, какви чудеса прави слънцето. Има върху какво да се замисли човек.

Духовете

Духовете обсебват хората и ги карат да изпълняват техните желания. Колко трябва да бъде бдителен човек, за да бъде свободен от техните влияния! Каква е охраната от духовете? Съществува закон: За да бъдеш свободен от влиянието на нисшите духове, не трябва да имаш техните слабости. В Молитвата е казано: „Изпроводи ни Духа Си да ни пази от всяко зло и лукаво помишление!“ Светлината, знанието, мисълта да виждаш и да различаваш. Както опазваш себе си, тъй ще опазиш и Божественото Учение чисто. Това е една и съща работа.

За онези, които искат да устроят живота си без Бога, наказанието е социализма. **Комунизмът е наказание на българския народ затова, че той не узна времето, когато беше посетен!** Ние подаваме ръка на всички идейни хора в света, хора, които служат на една свещена идея. Ние подаваме ръка на всички честни хора в света и с тях ще работим, но с лъжата, лицемерието и интригата, с користолюбието и алчността нямаме нищо общо.

През 1944 г., когато посетихме с Учителя за последен път Витоша и прекарахме няколко дни на хижата „Острица“ и „Еделвайс“, Учителят проектира тази мисъл. Тя беше едно повеление на Невидимия свят: **„България да пази пълен неутралитет.“** Това повеление **българите не изпълниха***, но индусите го приеха и го туриха за знаме. „Не се присъединяваме към никакви блокове.“ На тази идея се дължи и големия неутрален блок, който се създаде сега. Който послуша Учителя, ще има Неговото благословение. Един народ има географски и политически граници, но има и духовни граници. И те не съвпадат с първите. Те се определят от идеите, от мисълта, който този народ носи. Един малък народ може да има велики духовни граници. Учителят казва: „Българският народ няма да бъде голям по територия, но той може да бъде велик чрез Божественото Учение.“

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 316-317; т. 1. 2. изд. 2011, снимка № 81]

Ето кое е признака, че един човек е кандидат за ученик на Бялото Братство: Ако е пушач, като разбере, че е по-добре да не пуши, оставя

цигарите. Ако обича да пийва, като разбере, че е по-хубаво да не пие, оставя чашката. Ако употребява месо и разбере, че е по-хубаво да не употребява, оставя го и минава към растителна храна. Това са признаци на пробуждане на съзнанието и условие да бъде той ученик на Школата. Но, ако пуши и разбере, че не е хубаво и продължава да смуче цигарата, ако пие и разбере, че не е хубаво, а продължава да пие, ако не се прилепва към хубавото и красивото, към разумното, той не е готов за ученик. Да си седи настрана. За такива природата има други пътища. Не си губете времето с тях.

Учителят внесе Божественото Учение за живота и идеите са семенцата, а почвата готовите човешки души. Какви души се привличат, какви отношения се създават около този Божествен център? Това е велика химия на разумния свят. Какви сили действат, какви добродетели се призовават към живот? На това чудно явление присъствахме и в него участвахме! За душите няма по-голямо благословение от това на Земята. Пред нас е образа на Учителя: как дойде Той, как ни призова, как работи с нас, с какви сили се бори и как преодоля всички мъчнотии! Ние сме свидетели на това. Това е път, който Той проправи, по който и ние вървим, по който бъдещето човечество ще върви. В тази работа Той даде и опит и знание и методи по които трябва да работим. Положи основанието на Делото Си. Призова ни! За бъдеще и други работници ще дойдат. Те идат по един велик Божествен план. Те идат и с условията си и с всички средства да се реализира този план. Глупаво е да се мисли, че някой може да спре този процес. Това е явление. То принадлежи на Великия Живот и той стои зад него. Естествено с тези сили ний ще се срещнем, и ще има да разрешаваме много задачи, но това противодействие е необходимо, то е полезно за нашето укрепване.

Бялото Братство

Ние нямаме за цел да събираме тълпи, да създаваме масови явления. Бялото Братство търси своите ученици. Ние нямаме нужда от тълпи, за такива има други хора.

Трябва винаги да казваме Малката Молитва на ученика: „Господи, благодарим Ти за всичко, което Си ни дал и Си на научил.“

Имаме чудния пример как Господ приспа моравите в планината, за да ни даде възможност да си починем, как поддържаше планината чиста и свежа и как привидно неблагоприятните условия отвън, бяха благоприятни за нас. Чудна е милостта Божия към нас и грижите Му за нас! Само Божието присъствие задоволява човешката душа, само Божието присъствие носи пълнотата на живота. За нас е достатъчно да бъдем едни добри работници за Делото, други амбиции нямаме.

Човек трябва да наблюдава и да има чувство за съдържанието във формите. Ти не виждаш понякога, че съдържанието се е изменило, а формата е останала същата. Човекът външно е същия, но съдържанието е друго. Може даже съвсем да бъде подменено. Ето защо много прояви на хората не се разбират. Кой се проявява в дадения случай? Можеш ли да различиш и да доловиш момента, когато тази подмена е станала? А как ли ще търсиш един човек в духовния свят, който е безкрайно по-голям от нашия? Само обичта може да те насочи към човека, когото търсиш. Тя е пътеводител в духовния свят. Чрез любовта можем да призовем нашите приятели.

Красотата

Красотата не седи в правилните черти само. Изразът е важен. А той е съчетание на много качества, хармонично съчетани. Чистосърдечие на дете, чистота, свенливост, светлина на ума, толлота на сърцето, воля, инициатива, сила, жизнерадостен. Всичко това, съчетано в една съвършена хармония.

Какъв човек е онзи, който може да предаде своя Господ и Учител? И такъв ще го турят да възглавява Братството! Какъв цинизъм има в това, и какво кошунство! Човек трябва да отиде при някоя особена обстановка, в дадена местност, за да го посетят известни мисли и чувства. Не търсете винаги удобствата и приятните условия. Те не са най-добрите за Божествения живот в нас. Понякога само, трябва да излезем от тях, да влезем в трудните условия. Те са по-благоприятни за Божествената мисъл.

В Бялото Братство готови вярвания не се дават. Такива реквизити има в разните вери. В Школата на Бялото Братство човек се учи да мисли, да си създаде мироглед. Това е истинската работа. Не отбягвайте трудните условия. В тях са скрити големи богатства. Не търсете охолния живот, придобивките в него са малки. За природата по-важно е възпитателното значение на труда, отколкото материалните придобивки.

Всеки подвиг е дело на Духа. Живейте по повеленията на Духа. Духът е Божественото в нас, разумното в човека.

Законът за преситените разтвори

Понякога в земните ядра, в някоя кухня, в пещерите, се събират води, наситени със силициев двуокис с кремък. В абсолютна неподвижност, която съществува там, в абсолютната тишина, разтвора бавно се концентрира, минава границата на наситеност, става пренаситване на разтвора, но няма повод да изкристализира. Трябва един микроскопически малък подтик и ето една малка капчица капне в разтвора от тавана, или пращинка някоя, или камъче, или звук отнякъде проникне, и изведнъж със звън разтвора изкристализира в един миг, и израстнат големите кристали на кварц. Това е закон на материята, но той е и психически закон. Трябва да се преведе.

Здрава основа

Моето щастие е положил на здрава основа. Изворите си текат в тишината на горите. Цветята цъфтят, птичките пеят, горите шумят. Наистина щастieto ни е положено на здрава основа. Срецах цигани, които предприемаха пролетните си пътувания. Мисля си, в какво състояние изпада човек, когато Бог се отдалечи от него! То е страшно положение! Човек става арена, на която се борят всички низши чувства и страсти, и е лишен от мисъл и от разумност. Тогава какво остава в човека?

Молитвата

Молитвата подготвя човека за този свят, изказана със смирение и благоговение и чистота. Тя е лозинката, чрез която могат да те пуснат в духовния свят. В този свят ти ще срещнеш онези, които обичаш и които те обичат. Ще почерпиш вдъхновение и сили, ще се върнеш обновен, готов за нови подвизи. Твоят успех тук на Земята зависи напълно от оня свят

с който си свързан. Той е, който бди над тебе и те пази. Когато излизаш от телото си, постави страж и служители да те пазят докато се върнеш. Човек не може да извърши едно добро дело, ако Бог не присъства в него. Следователно, когато си готов да направиш Доброто, ти призоваваш Бога да те посети. А като те посети Бог, ще те и благослови.

Всяко растение извиква присъствието на същества от Невидимия свят. Като общуваш с растенията, като се грижиш за тях, като ги обичаш, ти призоваваш тези същества.

Велик е живота, велико знание има в него и мъдрост. Ето откъде ние можем да черпим знание и мъдрост.

Който не обича изгрева, не може да влезе в Царството Божие. Погледнато от Духовния свят, материализма е пустиня, свят от който Бог се е отдалечил. Човек всякога живее в съчетание с известни хора. Това не е случайно. Великият, разумен свят устройва тези връзки, създава тези отношения, събужда и поддържа тези чувства. Какви велики работи се извършват тук! Това е градината на Бога, където цъфтят най-хубавите цветя и зреят най-хубавите плодове. Благодарни за всяка връзка, с всяка душа, която Бог е изпратил при тебе. Тя носи нови дарове от Него. Ако си разумен, ще ги приемеш.

Какво предназначение имат организмите, видовете в целокупния организъм в живота на Цялото? Те са елементи, те излъчват известни вещества, при това необходими и специфични елементи за общия живот. Затова всеки вид органически има своето предназначение и определена функция. Когато човек балансира силите на своя организъм и ги уравни, той може да бъде господар на движенията, на чувствата и на мислите си.

Красотата

Красотата не е само в чертите, тя е повече в израза. А пък в израза вземат участие всички сили на душата. Тя се изразява най-вече в погледа, движенията, в позата, в особените мисли и чувства.

1969-1970 г. Формула:

„Господи, помогни ни да се проявим ние така, както Ти искаш. Всичко да бъде за Твоята Слава и за доброто на всички.“ Ученикът.

Небесна механика

В движението на Земята около Слънцето, Луната е баланс – необходима тежест. Небесната механика е наука за силите, които движат небесните тела. Тук царува ред и порядък, хармония и красота, съзвучие и музика. Всички небесни тела в своето движение създават величествена симфония. В нея има мощ, сила, под нейните звуци се изграждат формите на живота. Поетът, пророка, мистика съзерцават тази форми, анализират ги, чуват хармонията на сферите. Днес човек навлиза в космичния живот, излиза от ограниченията на Земята, т.е. разбира я в космичното ѝ семейство на което тя принадлежи.

Йогите в България

Йогите, които посещават днес България, ще занесат в Индия вест за Учителя. Тези посещения на нашата страна от всички народи, това са

влъхвите, които идват на поклонение у нас. Те идат да се поклонят на детето, на Божественото дете – Новото Учение. Новото Учение ще отиде вече в света.

Помнете – всяка звезда е център на живот, на един велик живот. Благодарността, радостта, красотата, свободата, са качества на този живот. Зад всеки лъч, който иде от небето има живот преизобилен. Ето какво приемаме ние от небесната светлина: звездите, Слънцата са център на Божествения живот. Случвало ли ти се е от обичта към хората да черпиш сила? От обичта към растенията и животните да черпиш сила, а от любовта към Бога – Сила и Живот.

Помнете – всяка звезда е център на живот, е център на великия живот. Зад лъчите, които идат от небето има живот преизобилен. Ето какво приемаме ние от небесната светлина: от звездите, от Слънцата, центъра на Божествения живот. Формите на живота са изтъкани от нишките, които идат от всички небесни тела. Те се срещат тук, те тъкат чудната дреха на живота, неизброимите форми на живота. Колко сложен е човек, призовава родовете, докдето ги познава. Призови неговите приятели и близки. Човекът е един разложен акорд. Всички те звучат в него като пълен акорд, хармонични и дисхармонични съчетания, далечни акорди, септини, нони, чудеса на природата.

Човекът, колкото и да го изучаваме, все малко ще знаем за него. Всичко, което човек обича, влиза в неговия състав. Душата има чудната способност да се приобщава към всеки живот – малък или голям. Тя може да влезе във всяка форма на живота и да опита чрез нея самия живот. Мисля за чудната способност на човешката душа да посещава всеки дом, да влиза във всяка форма на живота и да го опитва чрез нея. Тази чудна способност да живее в големия живот! Чудеса, чудеса стават около нас, преградите на живота са привидни. Каква свобода и какъв простор е дал Бог на човешката душа! Всяко зелено листенце, всеки цветец, всеки плод узрял, са условия да се прояви Божията Любов към нас. Да ни посети, да ни посетят от Невидимия свят онези, които ни обичат. Където живота присъства, присъства и Бог. Какви чудни теми е засегнал Учителят в беседите Си – „Светът на великите души“, „Царският път на душата“, „Общение с Бога“, „Новото човечество“, „Ключът на живота“. Тук са засегнати живите трептуци въпроси на живота. И с каква любов, внимание и свещен трепет, с каква чиста радост Учителят ги разкрива пред нас!

Мистикът

Мистикът живее с всичко живо. Той е едно с големия живот. Човешката душа има убедителна способност, тя е надарена с дарбата да прониква във всичко живо, което я заобикаля. Да опитва живота чрез него. Какво широко познание е това, какво богатство на преживяването и какво освобождение! Човек може да влезе в положението на всяко същество, да го разбира, когато го обича. И на Луната има човеци. Тя беше за втори път пустиня. Ето трън и бодил, коприва и драка, откъде се подхранват те, тези форми, какви идеи са затворени в тях? И това са проекции на живота в небесните тела, проекции на силите, които действат там. С живота държим връзка чрез храната, чрез водата, чрез въздуха, чрез светлината, чрез добрите мисли и чувства. Това са връзки с големия живот. Трябва да го изучаваме, да пазим неговите правила и закони, за да бъдем здрави.

Истината

Хората, които не обичат истината, ръкополагат себе си за Божества, създават около себе си атмосфера на култ, на поклонение към тяхната личност. Това са прости хора! Те изискват изключително внимание и почитание към тях. Те считат всяко благо за тяхно право и посягат на него да го вземат. Те изискват от всички поклонение. Когато човек умре, нищо от своето имане не може да принесе от този в онзи свят. На границата има строга митница, която всичко спира и задържа. Обаче, светиите са знаели начин да пренесат богатството си от този в онзи свят. Това става чрез правене на добро. Да бъде човек добър, това е здравословно състояние. Ако не бъде добър, нищо не може да постигне. Най-добрите постижения почиват върху доброто.

Слънчевата епоха

Вижте извора, аз го наричам – това е любов. Някое разумно същество е направило този извор.

Изгрява Слънцето. Това е пак изявление на Любовта. Някое същество, някоя ръка издига това светило. Това е любовта, която стои зад Слънцето. Вижте дървото, което расте и принася плод. Любовта присъства там. Тя кара дървото да расте. Днес човешкия ум се повдига на по-високо стъпало. Човечеството периодически влиза в Слънчевата епоха. Сега сме в Слънчевата епоха.

Три неща:

Бъдещата култура ще се отличава с три неща:

1. Повдигане на жената;
2. Повдигане на бедните и слабите в света;
3. Застъпване за правата на човека, човешките свободи и никакво насилие.

Деца, които се раждат в тази епоха, са деца на бъдещата епоха. Войните подготвят бъдещето на човечеството. Учителят казва: „Който мисли отсега нататък да прави зло, късно се е родил.”

Приятелството

Приятелството се изработва, то не иде наготово. Тук човек призовава най-хубавите си чувства, мисли. Трябва да призове силите на Душата си, добродетелите на Духа и всички те като заработят под ръководството на Божия Дух, ще се яви приятелството. Приятелството е по-високо и от Братството. „Не ви наричам вече рави, но приятели” казва Христос.

Злото и Доброто

Позлото можем да съдим за величието на Доброто. Не се страхувайте! Доброто е Господар на Планетата. Човек носи в душата си идеята за Бога. Как и доколко може да я постигне, в това седи съвършенството на човека.

Учителят

Идеята за Учителя не седи както я изнасят. Учителят не е личност, Той може да вземе образа на човек, но Учителят, това е Бог, Който е слязъл между човеците. „Аз и Отец Ми едно сме”, казва Христос. И веднага пък идва смирение: „Отец ми е по-голям от Мене.” Учителят е образа на единството с Бога. Доста е на ученика да бъде като своя Учител.

Виждането

Човек не може да вижда какво става в другите, докато не почне да вижда какво става в самия него.

Най-важното:

Помни! При решаване на нашите малки задачи в живота, ние призоваваме или доброто или злото. Следователно, отговорни сме в големия живот какви сили сме призовали. Това е най-важното. Човек трябва да знае на кого служи.

Молитвата на свещената чистота

"Господи Боже мой, на всичката вътрешна пълнота на живота, ние заставаме пред Твоето Лице според великата Ти Твоя Милост, която носи светлината на Твоето Лице, дар на нашите души. Ние очистихме устата си и славата Ти изпълни говора ни. Ние Те хвалим, ние Те славим, благия Ти Дух очисти сърцето ни. Ние възпяваме Твоето Име, приемаме великата Радост, която Ти внасяш в живота ни. Великият Ти Дух очисти умовете ни и в нас се зароди непреодолимото желание да работим за Славата на Твоето Свято Име, да носим великите Ти мисли по всички свят. Очистил си душите ни и в нас се зароди свещеното желание на Вечността в която Ти обитаваш, да работим за доброто на нашите ближни, за Доброто на нашите души, заради Милостта, която само в Тебе обитава. Благослови ни, просвети ни, възроди ни и изпълни с благия Си Дух нашите души, за да Ти служим всякога с радост и веселие. Да носим образа на Любовта Ти, Светлината на Истината Ти, съзвучието на Мъдростта Ти, основа на Твоята Доброта и Чистота на Твоята Правда." Амин.

Правила за ученика:

Във всичките си постъпки трябва да помниш следните три правила:

1. Да бъдеш честен, да знаеш, че си човек;
2. Да бъдеш добър, да знаеш, че имаш основа, на която се крепиш;
3. Да бъдеш умен, да знаеш, че имаш капитан, който ръководи кораба.

Гневът

Понякога човек се разгневи. В този миг на Великия Разумен свят е потребна една капчица от твоя гняв, затова той е допуснал гнева. Гневът е като лекарство, гнева е енергия.

Паневритмията

Паневритмията, това са танци на Слънцето, прости и съвършени. Ако ти мислиш, че живееш за себе си, заблуждаваш се. Ти живееш за целокупния живот. Потребен си като един елемент. В теб разумната природа е вложила свой капитал, тя изтегля от него кога колкото ѝ потрябва. А ти мислиш, че живееш свой живот. Не! Ако намериш своето място в големия живот, това е вече разбиране на живота. Докато имаш положението на свободния човек, трябва ли да го смениш с положението на роба? Колко е по-хубаво да си свободен, да не зависиш от хората. Затуй е необходимо да работиш. Отсега трябва да живееш за Царството Божие и в Царството Божие. Като отидеш в другия свят, ти пак ще бъдеш в него.

Учител и ученик

Идеята Учител и ученик е основна идея на живота. Сега тя взема и други образи, могат да се направят преводи. Но тя е основа на духовния път, на духовния мироглед. Учител и ученик, Бог и човек, Великия и малкия. Идеята Учител – ученик е всемирна, тя е извън времето и пространството. Човек я постига като я живее. Учител и ученик, това е отношение на човека към Бога и отношение на Бога към човека. Ученикът трябва да постигне това положение, и сега да разговаря със своя Учител, и сега да Го вижда както преди.

Животът

Животът е в целия Космос. Няма точка във Вселената, където живот да не присъства. И където се създадат условия, живота се явява със своите форми. Неизброими са формите на живота. Между всички тях има връзка, последователност. Те образуват едно цяло. Все трябва екрана. Все трябва да има един екран, на който да проектираме нашата мисъл и чувства, за да ги анализираме и изследваме. Да видим как изглеждат те обективно, как реагира човек и как ще ги приеме. Човеците са необходими, за да имаме този екран.

Учител и ученик

Учител и ученик могат да имат конкретен външен израз. Но те имат и една дълбочина неизмерима. Учителят е само Божия Дух. И онези, в които би благоволил да се всели.

Единство и множественост

Ти живееш със съзнанието, че си един човек. Живееш тук и носиш това име, живееш при тази обстановка, свързан си с нея. Това е тъй, но ти не подозираш, че като тип, ти живееш в хиляди образи, първо на Земята сред всички народи, и като милиони образи във Всемира по всички населени светове. Човек е много сложно същество, сложно и загадъчно. В много образи живее човек, като много същества и един като премине, милионите остават. Човек е множественост и в тази множественост има единство. Не мисли, че си единица, не мисли, че си сам. Ти живееш, зачитай правата на малките същества. Има нещо трогателно в това малко същество, което брани живота си, своите интереси и което е тъй слабичко пред нас! Това е малкото, което му е поверено. Един ден ще му бъде поверено по-голямото богатство.

Нашето време

Ние живеем нашето време. Каквото и да бъде съдържанието му, приемаме го с благодарност. Човек никога не е сам. Бог, Който му е дал живот, присъства със самия живот. Кажете: „Ние сме само двама.“ Не е така, третия, Който присъства е Бог. Бог е третия, Който присъства. Как се изявява Бог? Той е моралния закон, който определя твоите отношения към човека, към животните, към всичко живо. Бог присъства чрез живота навсякъде във всичко.

Свободата

Свободата, за която се борим, никой не може да ни я отнеме. Тя зависи само от нас. Бога ще познаете първо като живот, топлина и светлина. Малката топлинка от 37 градуса, в която живота ни се развива е израз на

Божията Любов. Храната, въздуха, водата също са израз на Божията Любов. За всичко благодарете. Сега е нашето време. Че ни гонят, това е по-хубаво. Положението в което се намираме е най-удобното за нас. Гонение ли? Нямаме. Има ли Свобода и Правда? Ние сме тук. За всичко благодарете. Туй се отнася за днешното положение. За величието на другите светове не сте ли чували? Казано е: „Око не е видело и ухо не е чуло за онова, което Бог е приготвил за онези, които Го любят.”

Обичта трябва да прониква всичко. Обичта, това са лъчи. Всички имат нужда от любов. Даже и скалите имат нужда да бъдат обичани.

Правото на собственост е оспоримо, ти не знаеш на кого принадлежи нещо. Има по-дълбоко право за собствеността. От обикновено юридическо гледище правото е едно, но има едно Божествено гледище за правото на собственост.

27.XII.1969 г.

Учителят създаде 7 000 художествени творби. Всяка беседа е едно художествено творение. И с каква любов Учителят работи! Колко светлина и радост вложи Той в своето творчество. Това е отразено и в Словото Му и в песните Му.

Хората на доброто

Има хора благословени. Свържеш ли се с тях за добро, ще преуспяваш във всичко. Има и такива народи. Светът е храм, а живота е служение на Бога.

Благословение

Онзи, който има Божието благословение, той го носи за всички, където и да отиде. Благословеният човек охранява широка област, предпазва от беди и нещастия, носи благополучие на всички. Божието благословение се предава на всички човеци и на всички същества чрез Неговите служители.

Съдба

Всяка съдба човеческа е и наша съдба.

Животът на Учителя

С каква любов Учителят изработваше всяка беседа, с каква любов даваше всяка песен, с какво внимание разгръщаше Той книгата на живота! Представете си, пред Него толкова съзнания, толкова души! С каква обич им помагаше Той да разрешат задачите си, да преодолеят мъчнотиите, да разберат и да просвети съзнанието им! С каква радост твореше Учителят, с радост твореше Той. Ние не спорим Учителят Бог ли е, или не, с религиозни понятия не боравим, но Бог изпроводи сина Си. Божият Дух беше с нас, Той ни говори, Той ни учи. И в Евангелието е казано: „Утешителят, Дух Святий, Когото ще ви проводя, ще ви научи на всичко.”

Не разглеждайте нещата по форма, а по Дух.

Божие благословение

Като осветяваш Името Божие, Бог ще те благослови. А като те благослови Господ, ще носиш Неговото благословение навсякъде.

Формула:

„В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост, в която живеем и се движим, в името на Неговото Слово, всяко зло и лукаво помишление да са разпръснели!“ Духваш!

Човек има един малък личен живот, има и един голям живот. Като ти стане усилено в малкия живот, бягай в големия.

Слепотата на хората

Учудва ме слепотата и упоритостта на хората. Как да не виждат зад ябълката онази ръка, която им я подава? Която е имала предвид техните нужди и е направила приятна на вид, и на вкус, ароматична и хранителна, и чрез нея е изразила любовта си към човека!? Едно цветенце е също говор – език на един възвишен свят, който ни обича. Наистина ние сме оградени и проникнати от любовта!

Срещата с Господа

В живота няма по-хубаво нещо от срещата с Господа. Едно хубаво състояние, едно хубаво чувство, една хубава мисъл, това е среща с Господа. Срещата с един добър човек, една добра обхода, една песен изпята, един плод узрял, едно цъфнало цветенце, това е среща с Господа. Търси Господа навсякъде и винаги. Да срещнеш Господа, това е смисъла на живота.

Малкият живот

Зачитай малкия живот, където и да го срещнеш, отдавай неговото право. Люби големия живот, канарата от която си отсечен.

Божие благословение

Ако имаш Божието благословение, благополучието ще те следва навсякъде. Формата може да изчезне, но модела по който е направена и майстора, който я е направил остават.

Името Божие

Като произнесеш Името Божие, ти си в един възвишен свят, където живеят любящи същества.

Науката за здравето

Науката за здравето дава знание как да се ползваме от силите на Слънцето. Тя засяга най-първо въпроса за храненето. Каква храна да употребяваме и как. И за съвременната наука Слънцето е централен обект на получаване. Въпросът има физическа, материална страна, но има и друга, дълбока психическа страна. Слънцето в света на чувствата и на мисълта. Учителят създаде песните на Паневритмията, химни на изгряващото Слънце. Той създаде и движенията към тях, прости и съвършени.

Румънският академик Попеску в една статия върху хигиена на труда, препоръчва: „Сутрешни гимнастики, леки и свободни движения, ако са придружени с музика, още по-хубаво. Ако се играят сред природата, още по-хубаво.“ Та това е нашата Паневритмия!

Друг хореограф, който посети Паневритмията, който е обиколил целия свят да записва песните и танците на народите, след като гледа Паневритмията на Изгрева, каза следното: „Обиколил съм света, за да изучавам танците на народите, не съм срещнал по-прости и по-

съвършени движения от тези.” Това той каза като поздрави Учителя след Паневритмията.

Трапезата

Привилегия е да те поканят на работа за Любовта! И ако ти се откажеш, ще приличаш на онзи, който казал: „Купих пет чифта волове и отивам да ги опитвам.” Тогава ти губиш благословението. Какво значи благословение? - Зад тебе седят силите на Небето и те ти помагат във всичко.

Мисълта

Мисълта разкрива дълбоката същина на светлината. Чувството също, волята разкрива творческата същина на светлината.

Братството

Братството е основано на една велика идея – Любов към Бога! То обединява всички, които любят Бога. Като работи, ученика непременно ще дойде до Братството.

Въпросите на живота

Не може да се отговори изведнъж на всички въпроси. Има въпроси, които, за да разреши, човек трябва да работи дълго време. Има въпроси, които трябва да зреят в човека както плодовете. От всякъде от Всемира към нас лети живот, милиарди Слънца и планети изпращат лъчи, изпращат мисъл и чувство към нас. Ние приемаме тези лъчи и отговаряме. Човек общува с Великия Всемирен живот. Като работи върху себе си, възможностите му за това общуване се увеличават. Ето на тази основа е Всемирното Братство.

Вълната

Днес в човечеството се надига една такава вълна, че който устои – и млади и стари са обхванати от нея. Това са духове, които преминават през Земята и обсебват хората.

Ще запитате: „Как да се предпазим от това?” Само едно съзнание и едно решение не е достатъчно. Човек трябва дълго време да е работил, да се е подготвял, да е изработил в себе си онези качества и сили, необходими, за да устои на тези изпитания. Един борец дълго време се упражнява и тренира преди да се яви на борба. Ученикът трябва отдалеч да се подготвя, за да посрещне изпитанията на своето време и да ги издържи докрай.

Да славим Господа

На всекиму е дадено как да слави Господа. Затова е казано: „Всяко дихание да слави Господа!”

Животът на Братството

Животът на Братството не зависи от политическия живот. Той е свободен, независим, неговите извори са в Слънцето. Той носи доброто. То има сила и радостта да преодолее всяка пречка, да издържи на всяко изпитание, да се издигне над всяка скръб. Слънцето е с нас, от какво има да се боим?

Сънищата

Сънищата са особен език на Невидимия свят. А той е безкрайно по-голям от Видимия.

Всемирният език

Животът на Звездните Мирове създава формите тука на Земята. Формите на живота разказват пък за живота по звездите и планетите на Всемира. Човек трябва да научи само да прави преводи, да превежда този език и да го разбира.

Животът на звездите преминава през Слънцето и от Слънцето идва до нас.

Ученикът

Един ученик на Божествената Школа, Школата на Учителя има вътрешно ръководство. За това ръководство Той бди винаги или е чутък за него, готов да изпълни Неговото повеление.

Големият и малкия живот

Когато се почувстваш гражданин на Големия живот, ти се освобождаваш от ограниченията и страховете на малкия живот. Ти си свободен. Казано е: „Ще познаете Истината и Истината ще ви направи свободни.“ Можеш ли да различаваш днес действията на силите, Божията ръка. Бог превръща злото в добро. Казано е: „Ти сам действай сега с крепката си ръка.“

Доброто и злото

Никой човек не може да бъде само лош или само добър. Най-малко 10 процента ще има в него добро. Не може човек да бъде облечен само в злото. На тази основа Бог превръща злото в добро. Това е една от великите тайни. Значи Бог туря и злите хора на работа. И те свършват нещо за Него. Всички явления са подчинени на този закон. Не може да има човек само добър. И в най-добрия човек ще има поне най-малко 10 процента зло. Не отричай човека, не го отхвърляй, търси доброто в него и направи връзка с него.

Човекът

Човекът е една велика загадка. Човек се повтаря хиляди и хиляди пъти като образ и като тип и като характер. Той живее в много страни, в много светове. Човекът го мислят, че той е само тука.

25.X.1944 г. Мърчаево

Учителят каза: „**Българският народ за мене е еврейския народ. През големи страдания ще минат българите, защото не чува гласа на Господа.**“ [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 776-782]

Какво нещо! Е, туй е пророчеството за българите. Те мислят, че ще се отърват така лесно! Не!

„През големи страдания има да мине тоз човек, тоз народ, защото не узна времето, когато беше посетен.“ Тъй е казано в Евангелието.

Когато Христос оплака Ерусалим, когато влиза в него и застава на върха Сион, гледа града и плаче за него Христос, и изброява какво има да му се случи на този град. Учениците Му са около Него. И като изброява всички бедствия и беди, които ще му дойдат до главата, и които дойдоха и се изпълниха до едно, Христос казва: „**Всичко това ще ти дойде до главата, защото не узна времето, когато беше посетен.**“ Значи Бог посещава един народ и го благославя, но ако той не узнае времето, когато Бог го е посетил,

и не вземе отношение към Него, големи нещастия ще му дойдат. Българите не познаха Учителя.

Мисълта

Мисълта е велико течение, което излиза от Бога, минава през всички човеци, достига Земята. Мислящите хора подържат връзка помежду си. „Скоростта на светлината е като биволска кола в сравнение със скоростта с която се движат ангелите“, казва Учителят. Не знаете ли, че Школата продължава и че учениците подържат връзката си с Учителя и сега? Те подържат и връзката помежду си. Човешките мисли, чувства, желания са като химически елементи. Те са необходими на Невидимия свят, за неговата сложна алхимия.

Личността

Всеки, който търси своята си слава, той не е от Господа. Той е от света.

Човешката мисъл

Каква власт и сила има човешката мисъл и човешките чувства! Те могат да изменят растенията в посока в каквато те искат.

Ученикът

Ученикът на Божествената Школа, трябва да намери пътя към Бога и да го следва с благодарност.

1969 г.

Първо правило: Дръж връзка с Бога. Първото и най-важно нещо е изпълнение на Божията Воля.

„Научи ни да правим Твоята воля.“

„В изпълнението на Волята Божия е силата на човешката душа.“

Човек, който изпълнява Божията Воля има сила. Бог е с него. Каквото помисли, каквото каже – става.

Растенията

Наблюдавайте растенията в природата как са съчетани по закона на музиката и хармонията. И ти в своята градина спазвай този закон. Какви растения ще посадиш и как ще ги съчетаеш, от това зависи хармонията на обстановката. Същият закон важи и за хората. Има общества хармонични и има общества дисхармонични. Избягвай дисхармоничните общества, те не са здравословни.

В Евангелието от Йоанна са дадени два образа за българите. Първо ясли, където се роди младенеца и оселът, който Христос възседна, когато влизаше в Ерусалим. „Осанна, Който иде в Името Господне!“

Чистата радост

Чистата радост произтича от чувството, че вършиш Божията Воля. Това е най-хубавата радост. „Който си ни дал живот и здраве да Ти се радваме!“ Пази радостта от живота и благодарността. Това е основа на здравето и физическо и духовно.

Човекът

Природата представя разложен акорд на човека. Всички растения, всички животни, събрани в една форма дават човека. Разбира се зад тях седят силите, качествата, добродетелите. Това е духовното съдържание.

Какво богатство има човек, с какъв велик свят е свързан той с връзките на Любовта. И тъй природата представлява човека, разложен на своите части. Тъй трябва да се изучава и природата и човека. Тука вече имаме една основна идея, ръководна идея.

Мисъл

С всички хора, които мислят честно и хубаво, ние сме едно. Ние принадлежим на онзи живот, който обичаме. И тогава, когато останах сам и като ми отнеха всичко, което обичах, разбрах, че наистина живеем в това, което обичаме. Колкото повече обича човек, толкова в по-хубав и по-обширен свят живее. Пространството зависи от любовта. Добрите хора работят в света, т.е. доброто в тях се бори със злото. И в малките и в големите прояви силите са същите. Както се разрешат в малките прояви, тъй ще се разрешат и в големите. Доброто се отглежда както житното зърно. Това е живия хляб. Успехът на всяка работа зависи от това доколко сме чутки, будни и внимателни за ръководство на нашите големи братя. Те ни съветват и ръководят във всичко. Великият Разумен свят ни ръководи и в малкото и във великото. Учениците са призвани на работа. Кой когато дойде неговия час за работа, да стане и да работи. Той ще почувства кога е неговия час – сутрин, през деня или през нощта, когато и да бъде. Злото вилнее и опустошава човешките души като пустинния вятър, който изсушава всичко. Вие ни причинихте зло, ние ви отвърнахме с добро. Такъв е нашия закон. Ние правим Доброто заради Доброто във вас. Всички, които се противят на Бога, ще завършат с безумие. Човек прави добро, когато Бог е с него. Човек прави зло, когато Бог не е с него. Днес има една епидемическа лудост, която обхваща хората. Хората ще опитат има ли духове или нема. Адът и рая са в човека. Ние различаваме една проява откъде иде. Не се заблуждавайте във формите, съдържанието е важно. Не мислете, че живеем само в тези форми. Ние живеем в сърцата и умовете на много хора, които живеят и мислят като нас. Учениците на Божествената Школа, ако и да принадлежат външно към някоя църква или общество, не са прикрепени към такава, те са свободни. В Братството всякога съм действал като брат, но никога като член на Братския съвет. Когато се доближи до мен един човек, аз искам да разбера, да доловя какво Бог иска да ми каже чрез него. Бог ми говори чрез всички хора, чрез растенията и животните чрез цялата жива природа. Не пренебрегвай никой човек. Всеки човек е частица от Божествения организъм. Щом е дошъл при теб, имаш нужда от него. Ти вземаш само онова от него, което ти е необходимо.

Към примерите от живота ни с Учителя.

Ти достойна ли си да се причестиш? Опитност на сестра Паша.
[Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 3, с. 106]

Сестра Паша пости, иска да се причести срещу Великден. Пита Учителя: „Какво ще ми кажете за причастието?” Учителят мълчи. Паша пак пита. Най-после Учителят я пита: „Ти искаш ли да се причестиш?” – „Учителю, аз постя, искам.” – „Добре” казва – „Иди!” Но като отива в църквата, поп Апостол, който беше голям враг на Братството, но той не познава Паша и не знай, че тя принадлежи на Братството. Попът миросва Пасомите и Паша в общата редица се приближава до него. Когато стига пред него, попа се изправя и с висок глас възгласява: „Ти достойна ли си да се причестиш?” Паша изтръпва, какво да каже? Мълчи. Попът пак възгласява: „Ти достойна ли си да се причестиш?” Паша не знае какво да каже. Тогава чак попа я

миросва. Като се връща при Учителя, разправя Му: „Учителю, никога вече няма да ида да се причестявам.“

Някои имат жепание да управляват Братството. Какво Братство ще управляват те?

Някои искат да заместват брат Боян. Какъв брат Боян ще заместват те? Имат ли неговото сърце? Имат ли неговия ум? Имат ли неговия огън, готовност за жертва? Имат ли неговата чистота и безкористие? Брат Боян е неповторимо явление. Детето се роди в яслите, но трябва ли да остане винаги в яслите? Не! Ще отиде по пътя, който му е определен и ще свърши работата за която е дошел. Туй се отнася за българския народ.

1955 г. август месец.

Бог, в Своята неизмерима Мъдрост е скрил най-големите блага в най-лошите условия. Затова благодари за всички условия, при които си поставен!

Ние изучаваме Великия Разумен ред и порядък, ние го изучаваме като естественици, като философи и като мистици. Каква велика хармония, какво велико единство царуват в него! Поети и пророци го наричат Царство Божие. Да Го изучаваш, да навлезеш в Него, да живееш в Него – това е смисъла на живота. Има за какво да мисли човек всякога.

Човек трябва да достигне, да принадлежи на Божествения ред и порядък. Христос казва: „Моето Царство не е от този свят.“ Значи Той принадлежи на Великия Божествен Ред и Порядък, т.е. на Царството Божие.

Работа в Русе през 1955 г. на големите строителни обекти там: Гарата, Операта, Културния Дом и др. Дунавът е прекрасна река! Един познат ми каза: „Дунавският пейзаж не е намерил още своя художник.“ Мисля си – Дунава не е намерил още художника, който да го види. Ти не можеш да виждаш, ако не си възлюбил. И хората днес отричат Бога, ходят отровени от научния скептицизъм. Защо отричат Бога? Защото не Го виждат. Защото не Го обичат.

Първо трябва да обикнеш, за да почнеш да виждаш. Виждането е качество на Любовта. Хората носят ада в душата си, отварят вратите на дома си за ада. Отрицателна мисъл и лошо чувство изпълва умовете и сърцата им. Как ще излезе човек от ада? Трябва да възлюби Бога. Със своите постъпки, мисли и чувства, човек изявява своето отношение към Бога.

Свободата

Най-важното е човек да стане господар над себе си, да се освободи от робството на нисшите духове, които го владеят. Това е последица от родове и родове. Героична борба се иска, епична борба, за да се освободи една душа. Човек е роб поради това, че има слабостите на нисшите духове. Докато има техните слабости, той е подчинен на тях. В какво седи борбата? Да работи човек над себе си, а за да работи над себе си, трябва да е свързан с Бога. Връзката с Бога – ето пътят на освобождението.

Откъде идват чувствата и мислите? Чувствата са семенца, в които е скрит цял един живот на миналото. Сега, като има условия, те покълват, развиват се и дават същия живот, още по-богат от него. Хората не знаят

откъде идат чувствата им, те не се запитват за това. Хората не знаят и откъде идат мислите. Един Велик Разумен свят ни обгръща и ние общуваме с него по знайни и незнайни пътища.

Храм неръкотворен

Над всяко място за Молитва и хубав живот се издига величествен храм, невидим за обикновеното око. Това е величествен строеж на духовния свят. Велики архитекти и строители работят тука. Материалите, това са Молитвите на верующите, тяхната Любов към Бога. Украсата, това са добрите чувства, осветлението – това са добрите мисли и т.н. Всеки център, където душите се събират за Молитва, размишление и съзерцание, над всеки център на братския живот се издига величествен храм. Онези, които имат виждане, имат очи, могат да го виждат. Земните храмове представляват малки проекции на тези величествени духовни храмове. Не се смущавайте от преходността на формите. Животът е вечен, единен и непреривен.

Три важни закона за духовните групи:

1. Абсолютна чистота на участниците в групата. Никакво користолюбие!

Пример с духовната група с няколко братя: След като работили 7-8 месеца, Учителят каза на брат Боян: „Разтури групата.“ Брат Боян пита: „Защо Учителю, групата работи добре?“

Учителят казва: „Един от братята в групата си е позволил да целуне женена сестра. Групата е опорочена.“ Брат Боян разтуря групата.

Втори пример: Образува се духовна група – по-голяма, в която влиза Учителят, няколко братя и сестри, събират се един път в седмицата. Групата се нарича СЕМЕЙСТВО. След време Учителят пак казва на брат Боян: „Разтури групата!“ Брат Боян пита: „Защо Учителю?“

Учителят казва: „Другите братя и сестри вън от групата научиха за групата. Те се сърдят, че не са приети и те завиждат, и изпращат лоши мисли. Тайната на работата е нарушена, следователно разтури групата!“

Законът е: Когато се образува духовна група за работа, трябва да знаят само тези, които участвуват в работата и никой друг!

Трети пример: Който пази тайна, която му е поверена, с нищо не трябва да издава, че пази тайна.

Много строги закони. Не само да не казва тайната, но никой да не подозира даже, че той пази някаква тайна. Това значи пазене на тайна.

Из живота ни с Учителя:

Еднъж на Витоша, на екскурзия заедно с Учителя бяха дошли братя и сестри. Всички прекараха в размишление, усамотени, всеки на любимото си място. След 2-3 часа всички се събрахме около Учителя.

Учителят каза: „Днес, който имаше един свещен час да прекара в уединение, в разговор с Бога, имаше условие за това. Това е същественото в тази екскурзия.“ Учителят е прилагал този метод още от малък. Един стар брат*, който е бил някога с Учителя в Америка разправя следния случай. На една екскурзия на студентите, когато приближава да си тръгват, потърсват Учителя. Няма Го. Тръгват да Го търсят тук-там и най-после Го намират на едно хубаво място седнал, целия потопен в себе си в размишление.

Който живее в Божия дом за никъде не бърза.

[*Бележка на съставителя: Това е Величко Гръблешев - виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 287-291; т. 9, с. 123-124]

Официалната медицина

В едно отношение вие сте дълбоко верующи хора. Вие вярвате в могъществото и всепобеждащата магическа сила на ритуалната медицина. На нея вий поверявате най-скъпото – живота си. Вашето суеверие в случая не е по-малко от това на диваците. Въпреки, че официално минавате за хора на научния скептицизъм, вий сте най-обикновени суеверни, религиозни хорица. Да прощават медиците, че така се произнасяме за тях, но от едно високо гледище то е така.

Опитност в един занаят

Най-трудното в нашата работа е да влезем във волите на толкова хора, някои мързеливи, други инертни, други небрежни, и да ги заставим да работят, да вършат работата, да вложат пламък в нея. Докато превъзмогнем това, което оказва съпротивление, това е най-трудното. Да, и да поддържаеме това напрежение, да създадем ентусиазъм в работата и да ги въодушевяваме. Това е по-трудно, отколкото да размахваме чукът.

Доброто

Когато правиш добро, довърши го докрай, защото не ти правиш доброто, а Бог. А Божиите работи не трябва да остават недовършени. Да искаш да овековечаваш славата, могъществото и богатството си с величествени строежи, които да замайват хората, това е много стар метод. Кой ли не са вървели по този път, и египтяни, и гърци, и римляни, и всички властници досега, че и сегашните. Човешките заблуждения нямат край!

Възлюбеният

Тук на Земята другояче не може. Ти ще намериш между хилядите образи един образ на твоя възлюблен, и чрез този образ ще общуваш с него. Така се осъществява любовта, най-хубавото нещо, което човек може да изпита на Земята. Близостта между двама души е едно от свещените тайнства на живота. Те се чувстват близки, приятно им е да бъдат заедно, умовете и сърцата им са отворени. Единството се осъществява. Те се чувстват като един ум, като едно сърце, като едно тяло. Влезат ли умствени съображения, морални съображения или други, настава отдалечаване, навлиза между тях пространството, т.е. хладината, студа. От това нито единия, нито другия се чувстват добре. Тогава те се движат като тъмни тела в космичното пространство, няма Слънце, което да ги огрява. Най-обикновената причина за това отдалечаване е проникването на трето лице между тях. Може от страна на мъжа някоя жена, или от страна на жената някой мъж. Това е обикновената трагедия в живота на хората. Повече от психичните разстройства се дължат на нарушение на този закон на чувствата. Хората не познават добре света на чувствата, неговите закони и изисквания, и си причиняват излишни, ненужни страдания едни на други. Не може безразборно да прави човек връзки на ляво и на дясно, да предизвиква чувствата на хората и да си играе с тях. Последиците от обикновеното флиртуване са трагични, и Учителят беше много против това нещо!

В една Школа, където учат братя и сестри, условията за такова флиртуване са много големи и са много така близки. И тука се изисква висок морал от всички. В туй отношение човек, трябва да бъде абсолютно честен. Когато се срещнеш с един човек, ти трябва да му дадеш да разбере на какво разстояние може той да се доближи до тебе. Това става и безмълвно.

Хората отлично разбират този език и без да се говори, без да се ... важните работи в човека.

Мислите и желанията на хората ходят като фантоми, някои от тях имат голяма сила и вършат сума пакости. Те населяват цял един свят близо до физическия. Но и добрите мисли и желания имат голяма сила, те пазят човека. Те вършат много добрини и благодеяния. Хората не подозират това.

Молитвата

Когато се обърнеш към Бога, когато се молиш, ти се приобщаваш към Божествения живот, към живота на Цялото, и си едно с него. В близостта между две души се осъществява единството, идея от света на любовта. Близостта и единството на душите, близостта и единството на умовете, близостта и единството на сърцата. Някои хора искат да изключат тялото от това единство. Те правят голяма грешка. Телото има право и дял в тази близост. Бог ни се изявява по хиляди начини и това приятелство между душите, това единство е едно от най-хубавите Божии изявления.

Молитвата води към сливане с Бога. Не да се почувстваш като отделен живот, а едно с Бога. Това значи да чувстваш Бога, а не себе си. Велика е съкровищницата на Духа Божий. Всички блага на живота идат от там. Когато Бог посети човека, мир изпълва душата му. От тук Малката Молитва, която Учителят ни е дал. Произнасяйте я често: „Благодаря Ти Господи за всичко, което Си ми дал и Си ме научил. Аз съм силен и устоявам на всичко не защото съм аз, а защото не съм аз.“ Същества са затворени в тези човечески форми. Какво е съдържанието в тези шишета? Ето кое човек, трябва да се опитва да долавя при срещата си и работата си с хората. Етикетът отговаря ли на съдържанието? Това човек, трябва да знае. Всичката мъчнотия е там, да премине човек границите на своята личност. Премине ли през тази илюзия, през тази привидност, навлиза във Великия Божествен живот, живота на Цялото, приобщава се към Него, чувства се едно с Него, с всичко, което живее и диша.

Ученикът

Ученикът се учи да отделя човешките лъжи и заблуждения от чистия Божествен живот, както и лъжите и заблужденията, привидностите на другите същества. Това е важно, да дойде до чистия Божествен живот. Затова е казано: „И това е живот вечен, да познай Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.

Химическите елементи

Химическите елементи имат свой живот. И в тях стават промени, и те изгубват някои свои качества и свойства, и придобиват нови. Но тези промени стават в много голямо време, милиони, а то и милиарди години. Едни химически елементи се появяват, други изчезват.

Самосъзнанието

Самосъзнанието е хубаво, но туй самосъзнание, трябва да изпълнява Божията Воля. Учителят каза: „Вярата е един лъч от свръхсъзнанието. Вярата в Бога, значи съзнаване Разумността в Природата.“

Когато някой те мрази, намери начин да му направиш едно малко добро. И постоянствай в това добро към него, докато те обикне. И ако ти

го мразиш, пак му прави добро, и ще го обикнеш. Понеже като му правиш добро, ти влагаш в него капитал в неговата банка. Това е важен закон на живота.

Втори закон: Когато някой, който си е заминал не те обича, ще се молиш за него. Моли Господа да го благослови и просвети, да му даде всяко благо и мир. Макар и заминал, този човек като види твоите молитви и добро желание, добри чувства и мисли, ще промени чувствата си към тебе. Така се ликвидира кармата, иначе тя остава и последиците от нея са тежки. Само Любовта ликвидира кармичния закон.

Все важни закони дава Учителят.

Към политиките

Вие дойдохте в името на справедливостта, а погизихте правдата, заради една книжна доктрина.

Личността

Все ще настане един момент, когато личността, която човек е изграждал тъй грижливо през хилядите години, ще почне да се руши. До едно време личността се изгражда, а идва време, когато трябва да се разтопи тя в Цялото – да се пожертвува. Защото тя е едно отражение на реалността, не е самата реалност. Ако остане повече в нея да живее човек, това е вредно. Идва момент, когато трябва да се пожертва личността, и онова, което принадлежи на личността. Ако се не отречеш от себе си, не можеш да бъдеш ученик.

Настава време, когато личността почва да се отказва от себе си и от всичко свое. Едва човек тогава навлиза в Духовния свят. Личността е собственик, тя предявява своите права, тя предявява своите претенции. Дошло е време да се смалява. И Йоан Кръстител казва: „Аз да се смалявам, Той да расте!“ Когато попаднеш в плен на някое желание, ти сам не можеш да се освободиш. Моли се Господ да те освободи. Той знае начините по които да те освободи. Той е милостив и дълготърпелив, и всякога се притича на помощ. Трябва да бъде човек скромнен, всичко не можем да направим ние. Някой застане, той мисли, че всички въпроси той ще ги реши. Не, ще се обърнеш към Бога, Той да те научи как да постъпиш. Да, кротост и смирение!

Първите качества на ученика. С тази беседа Учителят започна, откри Школата – „Кротостта и смирението“. Чудесна беседа. „Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи!“ Всички хубави неща идват от Царството Божие и добрия човек, любящия човек, красивия и благородния човек е явление на Царството Божие. „Вие сте Царството Божие“ казва Учителят. Той се явява и взема образ тук на Земята и пак се възвръща откъдето е дошъл, т.е. в Царството Божие.

Примерите ни из живота ни с Учителя. Утехата*

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 302]

Една жена в провинцията имала само един син. Завършва той Университета, става офицер морски, но при къпане в морето, се удавя. Като получила съобщението, майката паднала като убита. Когато се съвзела, плачела по цял ден в пълно отчаяние. Не може да се помири с мисълта, че е загубила сина си. Един път една наша сестра, нейна приятелка ѝ казала: „Иди на Изгрева, там ще намериш утеха.“ Жената послушала, дошла на Изгрева. Това било 40 дни преди да си замине Учителят. Като влязла при

Учителя, тя се хвърлила в нозете Му и плакала дълго време без да каже дума. Учителят седял неподвижно и мълчал. Дълго време минало, най-сетне жената вдигнала глава и погледнала Учителя. Учителят Се усмихнал леко. Жената също се усмихнала за първи път след толкова време. И всичката ѝ тъга и тежест изведнъж паднали от нея! Тя почувствала, че синът ѝ не е загубен безвъзвратно, че той е жив пак. От тогава, когато сънува, жената казва: „Тази нощ се видях с моя син и говорих с него!“

Мисъл

От Него сме излезли и в Него ще се върнем. И ще излезем и ще се върнем според Неговата Воля. Казано е в Писанието: „И Духа да се върне при Бога, Който го е дал!“ Истинският морал подразбира едно положение. Ти предстоиш пред Бога и каквото вършиш, вършиш го заради Него.”

Смирението

Учителят казва: „За да прояви човек Божествената Любов, изисква се една нова основа. Тази основа е смирението. От Великия Божествен живот произтичат най-хубавите явления на живота и пак се възвръщат към него. Твоят Учител, твоя баща, твоята майка, твоя възлюблен и ти самият, принадлежите все на Великия Божествен живот.

Мнение за майстора на бригадата

Когато е най-мек, тогава е най-твърд. Не се страхувайте от него, когато е разгневен и бурен, когато вика и ругае, тогава не е опасен. Най-опасен е, когато се усмихва и е извънредно любезен. Тогава е най-неустойчив.

Една преценка, която един от моята бригада направи. Виж колко правилно е наблюдавал и знае. Действително, аз като се разгневя в работата, викам и даже и ругая, ама не хората, мога да ругая предмет, инструмент, вещ, не човек. Човека уважавам. Но когато се разгневя, може да хвърля нещо. Всички знаят и изтръпват, но знаят, че тогава не е опасно. Гнева отива, той е една сила, той отива в предметите. Обаче, когато се среща с някоя лукавщина или с някоя мъчнотия в хората, аз отвън не викам. Мълча, обаче, вземам всичките мерки. Как ме е забелязал и преценил! Той е интелигентен човек. Имах аз в моята бригада много умни хора. Не бяха само занаятчий.

Мистицизъм

Мисъл на Учителя: „Мистицизъм значи чистота, стремеж към чистота.”

Тема – „Предназначението на окото”

Тази тема ни е дал Учителя. Не си спомням какво съм писал по онова време, когато ни е дадена тази тема, но днес пиша тази тема: „Предназначението на окото е Бог да гледа чрез него.” С едно изречение.

Идването на Учителя

Учителят дойде на Земята, за да ни запознае с Божествения живот, с Неговата същина, с неговите проявления тук на Земята, със законите, правилата и методите на този живот. Той ни го показва и с примера на Своя личен живот, със Своето Слово и със Своята музика. Едно е важно – да познава човек Божествения живот, да го възлюби и да бъде в съгласие с

него. От как човечеството съществува, никога досега не е давано такова откровение за Божествения живот, каквото Учителят дава.

Мекота

Мекотата е почва, в която растат всички добродетели. После идва кротостта, и най-високо е смирението. Туй са качества, основа на духовния живот. Учителят е говорил обстойно и за условията при които Божествения живот може да се развива.

Молитвата

Молитвата е един съзнателен миг в живота на Цялото. Отминава ли нещо от това, което живеем? Нищо не отминава. То е включено в живота на Цялото. От него изплува и към него се възвръща. В живота на Цялото нещата се изменят в света на формите по законите на този свят. Обаче, във Великата реалност те остават непроменени.

Качествата на ученика

Послушание значи да се вслушваш в себе си, какво Бог ти говори и да го изпълняваш. Значи ученика има послушание спрямо Божият глас в него. Послушание значи да приеме човек Божиите мисли отвътре и да ги изпълни.

Друго качество – постоянство. Човек трябва да бъде устойчив. 999 пъти като удариш камъка, на хилядния път ще се отвори камъка. Твърд и непоколебим, нищо да не измества човека от неговия път, от неговата идея. Постоянното въодушевление е Божествено.

Трето качество – търпението. Първото нещо, което трябва да придобие ученика. Малко хора имат търпение. Търпеливият човек е съобразителен. Където минава, не предизвиква никакви противоречия. Школата на търпението. Търпението произтича от съзнанието, че всяко нещо иде навреме. Търпението е първото стъпало, за да дойде Любовта. Като те обидят, да не се сърдиш. Съблечи личността и я тури на гвоздеа. Само свободния човек има търпение. Праведния е свободен, той има търпение. Грешника носи живота като неволя. Търпелив си към онзи, когото обичаш. Раздразниш ли се, губиш силата си. Търпеливият няма страх. Търпението е бъдещия идеал на човечеството. Аз говоря за търпението при което да бъдеш господар на всички условия. Търпението е наука. Милиони години има да го изучаваш и още не можеш да го научиш. Всеки човек, който изгуби търпението си, умира. Ще гледате да бъдете търпеливи, ще гледате да не се нервирате. Търпението е равновесие. Трябва да имаш търпение, да чакаш нещата да узреят. Търпение е да чакаш и да вършиш онова, което Бог е определил. Търпеливия човек във всичко и навсякъде вижда Бога.

Приложение

Това са качества. Всяко нещо, което учиш, трябва да се прилага. Прочетете беседите и лекциите и направете това, което е казано там. Силата е в приложението на една Божествена мисъл. Всяка хубава мисъл, която ви дойде, посейте я. Всяка красива мисъл, която дойде в теб, изпълни я. Приложението не е да ти го налагат със закон отвън, но ти го изпълни по свобода. От това, което сте научили, приложете 1/10 част. Това, което приложите, то е вашата печалба. Тези беседи и лекции съдържат начини за приложение на най-важното. Вярата трябва да почива на опита.

Прилежание

Бог обича прилежанието. Може да правиш погрешки, но Бог гледа прилежен ли си, или не. Падаш и ставаш, падаш и ставаш, но Бог вижда, че си се трудил.

Без отлагане

Никога не отлагай една Божествена мисъл. Дойде ли ти мисъл да се помолиш, помоли се – не отлагай! Човек не трябва да очаква най-добрите условия, за да работи над себе си. Използвай тези условия при които се намираш сега, работи върху себе си. Като работим за дълбочаване на вътрешния си живот, за подобряване на вътрешните си условия, тогава ще се променят и външните условия. Външните условия зависят от вътрешните условия. Човек отлага, там е погрешката. Не отлагай нещата.

Самостоятелност

Някой път приемаме като вълна мислите на хората, и трябва да ги превръщаме. Човек трябва да познава своята мисъл, да бъде последователен и верен в себе си.

Издръжливост

Хубавото е човек да има качеството на дъба и на бора. Качеството на дъба е да издържа, а на борът – да се стреми нагоре.

Самообладанието

Избухването е несъзнателно. Като мълчиш, печелиш. Някой те обиди, ти кипваш. Като те обидят, ще мълчиш. Никому няма да казваш това, само ти да го знаеш. Когато някой говори против теб, той те връзва с въжета, и ти си вързан. Ако мълчиш, ако пазиш самообладание, спокойствие, тогава в теб слиза отгоре един вътрешен, свещен огън, който изгаря тези въжета с които си вързан и ти се освобождаваш. Заедно с тебе се освобождават и много хора по цялата Земя. Но, ако отговориш на обидата, ти отговаряш на злото със зло. Тогава ти го връзваш. Но и твоите въжета, с които си вързан остават.

От окултно гледище като те обиждат – мълчи!

Да имаш хармонично мислене.

Да имаш хармонично мислене, да не те безпокои света – това е самообладание.

Спокойствие

Необходимо качество на ученика. В света идат големи противоречия. Не се смущавайте от тях. Ние живеем и се движим в Бога. Когато влизаш в скришната си стайчка, остави вън своите обикновени безпокойства и тревоги, не ги допускай в своя вътрешен живот. Изхвърли грижите! Мисли, че живееш в един свят на хармония и разумност. Да бъдеш силен, без да бъдеш груб. Да бъдеш любящ, без да бъдеш мекушав. Тихият глас е по-силен и мощен от гласа на бурята. Този – тихият глас е Божествен, той прониква навсякъде. Във вътрешния си живот бъди чист и спокоен, нищо да не те смущава, за да възприемеш нещата отгоре. Не се безпокой, че някои неща не стават както на теб се иска. Законът е такъв - щом се поколебаеш най-малко, не можеш да постигнеш това, което искаш. Нема по-хубаво нещо от това, човек да придобие вътрешен мир. Някой казва: „Ще те оберат.“ Не могат да ме оберат, всичко в света е мое.

Праволинейна мисъл

Ако си болен, кажи: „В Божествения свят няма болести, ще бъда здрав!“ Болестта и да се увеличава, кажи: „Ще оздравея!“ Месец, два, година, най-после болестта ще си замине. Ако искаш да бъдеш здрав, не мисли за нищо отрицателно. Мисли, че си дошъл да извършиш Божиата Воля.

При сегашните времена, при сегашните събития, бури, сътресения, катастрофи, човек трябва да бъде спокоен, да не се смущава. Внимавайте да не отклоняват вниманието ви, да бдите над себе си. Тъмните сили се стараят да смутят човека, да го отклонят от неговата духовна работа. При тези събития да не изгубите вътрешното си богатство. За посветените живота е свят, те са радостни при всички условия.

Безстрашният

Безстрашие, смелост и решителност. Страхът е животинско състояние. Страхът произтича от греха. На смелия Бог помага. Радвайте се на това, което имате сега. Един добър човек, един красив човек, един милостив човек, един мъдър човек иде от Божествения свят и показва какви блага се крият в него. Той изхожда от него и в него се възвръща. И всички наши близки, възлюбени принадлежат на този свят, и ние също. Затова се стремим към Божествения живот. Там ще се срещнем с всички, които обичаме и които ни обичат. С тях ние сме един живот.

Бялото Братство

Вярата иде от любовта към Бога. Който има вярата, зад него стоят всички любящи души. Затова той е силен. Всички, които любят Бога са едно с Него. Те образуват едно велико Цяло. Това е Бялото Братство.

Важен закон на Школата

Каквото искаш да узнаеш, каквото искаш да направиш, каквото искаш да постигнеш, свържи се с Божествения център и от там чакай упътване, светлина, знание, сила, помощ. Искаш да помогнеш на някой човек – свържи се с Божествения център. Чрез него изпрати своята помощ. Искаш да знаеш нещо. Искай от Божествения център, направи връзка с него и очаквай тихо и спокойно. Кажи: „Господи, Ти ми помогни, Ти бъди с мене.“ Първо направи връзка с Господа, после чрез Него с всички други. Това е важен закон за ученика. Първо връзка с Учителя, и чрез тази връзка с всички други.

Важен закон на Бялото Братство: Искаш да помогнеш на някого. Първо се свържи с Бога. Чрез Него ще отправиш помощта си. Искаш да знаеш нещо. Първо се свържи с Бога. Чрез Него ще знаеш. Във Бога всички живеят. Чрез Него търси връзка с всички души. Много важен закон. Да знай как да работи човек. Искаш да присъстваш някъде. Минавай през Божествения център. Каквото предприемаш, първо търси съгласието на Бога и Неговата помощ и Неговото участие. Тогава тази работа ще успее.

Човешката мисъл

Идеята за радиациите, радирането, излъчването, лъчите, принадлежи на възходящия път на човека, еволюционния път. Радирането подразбира център, един център от който изхождат лъчите. Тя е идея за единството, възвръщане на индивида към Цялото. Тя е новата идея. Тъй Невидимия свят чрез външните представи внася в човешкото съзнание

идеите, т.е. познание за реалността. И тъй, радий – неговото появяване е знак, че започва една нова епоха, един нов път за човечеството, възходящ път. Път към Божествения център. В тази епоха, в този момент се явява Учителя и внася идеята за изгрева, насочва вниманието към великия център на всички радиации – Изгряващото Слънце – Божествения център, който радиира и излъчва, храни и поддържа живота. Виж с колко малко думи е изразена една велика идея! То е характерното за днешната епоха. Радирането, лъчът, а преди туй беше формата, веществото, клетката. Значи статично, неподвижно. Радиацията има движение, живот. Разбирай сега защо Господ обича хората такива, каквито са – с греховете и с недостатъците им. „Господ мой и Бог мой!“ казва Псалмопевец. „Милостта Му е във век. Благ и милостив е Господ!“

Словото Божие

Това са Силите Небесни. Небесното войнство. Това са души разумни, силни, любящи, едно с Бога. Словото Божие, чрез устата на един Небесен Пратеник, и чрез силата на Неговия Дух намира словесен израз на езика на един народ. Може да намери и музикален израз, може да намери израз и чрез дела, действия и форми на живота. То е все едно. Великото Божие Слово, Кое е свързано с Него, Той го познава където и да го срещне. „И това е живот вечен, да познае Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си проводил.“

Здравето

Както има заразни болести, тъй също има и заразни чувства и заразни мисли. Те са отрицателни мисли, които обират човека и той обеднява. Когато един човек със заразни мисли дойде и сподели с друг, той го заразява, ако последният приеме тази мисъл. Същото е и чувствата. За да се ограда човек от заразните мисли и чувства, трябва да храни и поддържа в себе си добри мисли и добри чувства. Те са бронята, която го пази. Заразните мисли и заразните чувства подготвят условията за заразните болести. Ако човек храни положителни мисли и чувства, той е свързан с Божествения център, и следователно ограден и запазен от заразни болести.

Учениците на Бялото Братство

Ние познаваме учениците на Бялото Братство. Те са навсякъде, сред всички народи, сред всички обществени слоеве. Има признаци, има мерки на ученика – челото, носа, очите, ушите. Има пропорции, има музикалност във формите. Който има това знание, прави различие. Синовете Божии имат звезди на челото си. Зад временното, което виждаме има нещо вечно, което не виждаме. След време, когато временното премине, вечното ще създаде пак новите форми, и по-съвършени от първите. Има цикли за това, има закони, които определят времето. ей с вечното, а не с временното. От временното се ползвай, а живей с вечното. Чувам Учителя за мене и Той го каза пред братя и сестри. Работех нещо на Изгрева, но го изработих според моя навик прилежно, хубаво, чисто.

Учителят няколко пъти мина и поглеждаше към работата ми*. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 167]. Свърших вечерта. Учителят пак дойде и с Него една група приятели, братя и сестри. Учителят погледна работата и каза така: „**Брата има търпение.**“ Това беше едничката похвала, която ми е казал Учителят. Сега е време човек да мисли, да работи и малко да говори. Не става въпрос за благодеение. Човек е потопен в

доброто, той се храни с него, както с хляба. Човек трябва да изучава живота на Доброто. Чудни са хората като мислят за Бога и за себе си! Мислят се извън Бога, като че са нещо отделно от Бога. Ние сме едно с Бога. Бог е в нас. Трябва само да се учим и да знаем каква е Неговата воля и да я вършим. Ето голямата наука, ето великата Школа. Наблюдавайте сега какво става в света. Нито волята и плановите и намеренията на източните сили, нито тези на западните, а волята и плановите на Разумния свят ще се изпълнят! Има един Велик Разумен свят, който е мощен, силен да направи което иска. И вий съществувате, понеже той иска това, но вий сами по себе си не сте целта. Вий сте само средството с което той си служи. Вий сте инструмент в Неговите ръце. Ето какво вие не знаете.

Няма по-хубаво от това да гледаш как Разумния свят работи, как си служи със силите на живота, как направлява и движи нещата. Той има предвид доброто на човека и тъй като всичко е подчинено на него, това добро ще дойде. Злото е слуга. И то е инструмент в неговите ръце. Великият Божествен живот е всевластен. Той е над всичко. Искат или не искат, всички ще се съобразяват с него. Всички хора, които са поставили доброто за основа на дома си, са наши приятели, където и да се намират те, сред каквито и да е общества и народи. Който утвърждава личността, който поставя личността на първо място, който я насърчава, ние знаем от кой център се подхранва.

Черната ложа по два начина завладява душите: или чрез авторитета на личността и възвеличаването на личността, или чрез страстите. С тях тя ги хваща като в мрежа.

Ученикът трябва да различава и познава всяка проява. Ако не може да различава проявите на Божествения живот, той трябва да го познава в малките и във великите му прояви. Разумност се иска от ученика.

Искайте!

Човек трябва да иска, за да му се даде. Невидимият свят следи с интерес човека, и като види, че той прави и най-малкото усилие да постигне нещо, съдейства му, помага му. Но ако човек не работи, никакво съдействие и никакъв отзвук! „Искайте и ще ви се даде, хлопайте и ще ви се отвори, търсете и ще намерите.“ Това е великият закон за постижение. Какво представлява един клас? Един клас е благоприятна среда, за да се проявява Великият Разумен живот. Лични удобства, обиди, това е вреда. Това е спънка за нашата работа като ученици. Помислете си само, ние се събираме за един час в седмицата. Нашата работа не се изчерпва с това да дойдем тук и да седнем да слушаме само беседата. Всеки един, трябва да се тонира с живота на Школата. Някой ще каже: „Аз не запомних нищо от беседата“. Беседата няма отношение към твоята памет само, но ако един час ти трептиш в съгласие с живота на Школата, ако твоята мисъл, твоите чувства са озарени от присъствието на Духа на Любовта! Ние не строим пътища, нито язовири, но ние извършваме важна работа, ние сме опитали първата проекция на живота, на Любовта на Земята. За нашата работа се изисква добрата мисъл, добрите чувства. Всички трябва да работим в това направление. Личните настроения остават вън, недоволствата, раздразнения, роптание, остават вън от Школата. Класът трябва да бъде среда, в която Учителят да се проявява. В сърцата и умовете на всички това е живота на Школата.

Новото

Новото иде и отвън и отвътре. Дали съзнава това човек или не, все едно. Новата духовна пролет иде за него. Човек трябва да вникне дълбоко в себе си, за да долови новото, новия живот, който иде – новата мисъл, новите чувства. Но той, трябва да е свикнал да наблюдава течението на живота вътре в себе си. Малко хора следят какво мислят, какви мисли и чувства минават през тях. Още по-малко хора си задават въпроса откъде идат тези мисли и чувства, и какъв характер имат. Човек трябва да има мярка, да познава разумния живот. Това е Божествената мярка. Тогава може да знае и да сравнява една мисъл от друга. Тогава може да знае една мисъл от неговия баща ли иде, или е скитник, блудния син, който пасе свине и яде рошкови.

Новото, което иде сега в света, това е Царството Божие, което слиза на Земята, т.е. сега иде за човеците. Новото, което иде сега на Земята, това е изгубения рай, който човек отново Новото не е нито по време, нито по място. То е живот за разумните същества. Те живеят в него. За тях то е вечно настояще, но за нас човеците то стои пред нас, то е бъдещето. Във външния живот новото намира своя израз конкретно в света на формите. В обществения и в политическия живот има явления, които принадлежат на новото. Те са в началото си и за в бъдеще ще се изразят още по-пълно и съвършено.

Стремежът на хората към природата, към красотата, това е проявление на новото. Стремежът на хората към обединение и сътрудничество, и това е явление на новото. Стремежът на хората към движение, към здраве, и това е явление на новото. Стремежът на хората към изкуство, към музика, към наука, танци, песни и това е явление на новото. Никога в миналото това явление не е било тъй силно и всеобхващащо като сега. Стремежът на хората днес към учение, към знание, това е явление на новото. Стремежът на народите да се обединят в едно, в едно единно човечество, това е явление на новото. От всички изкуства, поезията е най-независима от материалните условия. Поетът, романтика твори в един свят нематериален. Той създава само условия, вае образи според вдъхновението си. Затова в поезията най-непосредствено е отразено новото. Онези мислители, писатели, според както са долавяли новото в душите си, тъй са му давали израз. И наистина, в 19 век и началото на 20 век в литературата се забелязва търсене. Търси се образа на новия човек, човека брат, човека на жертвата, човека, който има милост към бедните и страждущите, отхвърлените, онеправданите, подтиснатите. Това е човека на любовта. Неговият образ отначало неясен и несъвършен, постепенно се проявява. Онези от вас, които познават литературата от последните столетия, могат да проследят това. Ако почнем от север в северните писатели, героите на Ибсена, борците за правда. В тях има бунт против старото и търсене на новото, но образа още не е намерен. Все от северните писатели можем да вземем Гунерсон. В неговата книга „Презрени“ търси в падналия човек Божествената искра. Нима, макар да е отречен от обществото, презиран, Божественото в него живее. Любовта посещава неговия дом и той жертва живота си за другите. Същевременно е даден и образа на бащата, единствения, който люби, презирания от всички. И тази любов на бащата спасява сина. Много хубав роман е той. Писателят е доловил магическата сила на любовта, която може да преобрази един паднал човек. Други от северните писатели, които имат откровение за любовта е жена – Карин Михаелиц, детска писателка. Тя пише книга за любовта. Тя е фина, нежна, с дълбоко интуитивно прозрение. Тя е доловила

някои черти на любовта. Наистина, тук любовта се проявява в един свят на краен индивидуализъм, но все пак тя премахва преградите, води до пълно самоотричане и жертва. Трябва да кажем и за Селма Лагерльоф, която търси образа на човека на любовта и в своите легенди за Йоста Берлинг. Тя го намира в разпопения поп, който всички презират, всички обичат. Чудесно нещо са тези легенди.

Като преминаваме към славянските литератури, ще отбележим Толстой. Той прави преценка на стария живот. Той е като Йоан Кръстител. Той казва: „Прави правете неговите пътища!“ „Пътят в който вървите е погрешен, културата ви е фалшива!“ В своя роман „Възкресение“ той дава образа вече на човека, който се разкайва за престъплението си. Съвестта се е будила в него. Той иска да изправи погрешката си. Толстой е дошъл до разкаянието.

В руската литература ние се засрещаме с едно красиво явление. Това е Достоевски. Той застава като пророк, ясновидец, прорицател – прорицател на новото, което иде. Сам той е минал път на големи страдания, противоречия, борби, очарования и разочарования. Той има откровения за новото което иде, още когато е написал записките от мъртвия дом. Там дава една галерия от типове: затворниците и заточениците, сред които той живее. Хора, отречени от обществото, отхвърлени, заклеимени, но той намира и вижда в тях Божествената искра сред порока и падението. Той спира погледа си върху нея. Ето къде почна неговия възходящ път. Това всъщност е виждане, да виждаш Божественото навсякъде. От тук, още в каторгата, при този силен контраст между порока и светостта, почва в него да се оформява постепенно образа на човека на любовта. В цялото му по-нататъшно творчество то е търсене на този образ, основна идея, крайъгълния камък на неговото творчество. В романите му „Неточка Незванова“, „Унижените и оскърбените“, „Идиот“, „Братя Карамазови“ той разработва този любим образ: човекът, любящият, пълен с милост към падналите и готов за самопожертва. Ще споменем от руските писатели: Леонид Андреев в своята забележителна повест за седемтях обесени.

Беседата

Какво нещо е една беседа? Бог разговаря с твоята душа. Той те упътва, Той те просвещава, Той извиква към живот най-хубавото в тебе. Неоценимо нещо е една беседа на Учителя! Така като слушаш или четеш, ти постепенно се проникваш от Божия Дух, ти навлизаш във Великия живот и намиращ там своите братя, своите приятели.

Материята

Материята е загадка както и Духът. Много малко знаем ние за тях.

Пределност

В пределността границата е илюзия, проекция на нашия малък свят. Граници не съществуват. Съществуват среди, състояния, съзнания. Непреривно преминаване от една в друга. Те преминават едни в други. Ученикът запазва завинаги способността да беседва със своя Учител. Това е най-голямото благословение за ученика.

Високият идеал

Какво носим ние на този народ? Един висок идеал, един висок морал, знанието за един разумен живот, методите да се изправят погрешките на

миналото, един светъл творчески път във всички области на живота – и в личния и в обществения, и в науката и в изкуството и във философията. Ние изграждаме един светъл мироглед. Ние носим една нова култура. Всеки, който ни гони, който иска да ни ограничи, той се противопоставя на Божествения план. Защо ще ни гоните? Защо ще ни ограничавате? Вий сте си присвоили правото да ни налагате всевъзможни ограничения. Кой ви го е дал това право? Ние търсим нашите права, искаме онази малка свобода, която имавме, да я имаме пак. Любовта към Бога се изразява в творчеството, във всички области на живота.

От един разговор с брат Боян след като си замина:

Обични брат Боян, ние ще бъдем едно в Божествения живот, както сме били досега. Едно в Красотата, едно в Мъдростта и Знанието, едно в Любовта, едно в Доброто, едно в Делото на обичния ни Учител. Винаги заедно. В Молитвата ще бъдем заедно, във всички най-хубави моменти на живота ние ще бъдем наедно. В работа, в творчество, в жертва за Делото свято за нас ще бъдем наедно и неразделни.

Проект за работа:

От неиздадените беседи, избрани от тях, ще се правят резюмета и ще се пращат на приятелите всеки месец. Това е работа през годината. Същевременно беседите ще се подготвят и за печатане. Ще опитаме кои хора ще бъдат пригодни за такава работа. От тези неиздадени беседи ще се вадят избрани мисли за нарядите. Ще опитаме кои братя и сестри биха били пригодни за това.

Предупреждение

Ако вий не дадете свобода за живота на Братството, ако не отдадете правото на Братството, то ще се премести другаде, но това няма да бъде хубаво за българския народ.

Проект за работа:

Да се подготвят „Разговорите при 7-те Рилски езера”.

Да се преведат на френски и есперанто.

Да се довършат разговорите „Изворът на доброто”.

Да се прегледа томчето „Свещени думи на Учителя” – второто томче.

„Мисли от затвора”, ние ще ги запишем.

Да се подготвят за френски превод и есперанто втората част на книгата „Учителят”. Как седи работата с издаването на френски на книгата „Учителят”?

Първоначалната идея беше следующата: книгата „Учителят” да се издаде във Франция на френски, и да послужи като една основа за едно издателство на беседите във Франция. С тази задача беше натоварен Бертоли*. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 3, с. 126-127.] Той замина за Париж и подготви донякъде работата, като книгата „Учителят” беше вече преведена на френски, и превода му беше даден. Средства за издаването също се бяха намерили. С издателството също беше уговорено. Оставаше само да се почне работа. Обаче, намесиха се някои приятели от тука с писма и прилични срещи, разколебаха Бертоли в тази му задача, и той в последния момент отложи работата. Така се осуети плана за издаване на книгата „Учителят”. Тогава ние вземахме инициативата ние, и успяхме да издадем в три части, на три пъти книгата „Учителят”. Не без

съпротивления и не без мъчности, но с успех в работата си. С това, обаче, се попречи на първоначалния план, който имаше предвид да се положи основата на една издателска практика.

Законът за десетъка

Законът за десетъка е закон за най-малката жертва. Той се изпълнява по свобода. Това е за Божието Дело. Който участва в него, ще участва и в благословието. Този закон се отнася до верните в Братството.

Работата в Братството

Тихо и безшумно, трябва да се организират силите на Братството за работа. Кой за каквото е пригоден, да му се даде съответната работа. Народите очакват Христа – Истината. Народите очакват Христа – Правдата. Народите очакват Христа – Свободата, а не насилието и робството. Това е борбата, която сега се води в света. Това не е класова или политическа борба, това е духовна борба. В тази борба Христос ще победи.

Условията в планината

Тук в планината постепенно човек възстановява силите си органически и психически. Онзи неприкосновен запас, който ние нарушихме през годините на гоненията, изпитанията, този запас, трябва да бъде попълнен, за да може човек да работи. Това става чрез Слънцето и планината. Условията тук са идеални!

Материята и Духът

Ако материята е вечна (по законите на физиката едно пясъчно зрънце не може никога да се загуби), колко повече Духа. И материята, както и Духа са загадка. Съществува вечно движение, няма застой, няма граници, няма край. Границите, това са илюзии на личното човешко съзнание. Човек трябва да борави с вечността, с безпределността, с живота вечен и непреривен. Съществуват вечни промени. Те показват, че Духа работи.

Планината

Каква чиста и съвършена линия има планината, какви чудни цветове и какви съчетания на форма и цвят, какви преливания и тонове на светлината се получават тук! Велика алхимия се извършва в планината. Това не са само физически явления, това са духовни явления. Духовни сили работят тук. От тук се подхранват духовните сили на човечеството. Планините са лаборатории на Духовния свят. При тази обстановка чиста и свята слизат велики същества и работят за благо на човечеството.

Планините са места за духовна работа. Нема само чисти физически явления, а има духовни явления, т.е. разумни, които пораждат физическите явления. Всяко камъче в планината е център в който работят интелигентни сили, и всяко растение и всяко изворче и поточе. Пространството е изпълнено с живот, и въздуха, и облаците. Красив живот, чист живот, разумен живот, живот на благия Божи Дух! Тук и мълчанието е изпълнено с говор, говор на безсловесното. Душата го долавя, тя може да го изрази и в думи, в слово, в музика и песен. Нема по-красив говор от говора на светлината. Човек трябва да умее само да превежда.

Белият цвят на снеговете не е неподвижен. В него има постоянно движение, непрестанно се менят тоновете, нюансите на светлината. Съчетанието на синия цвят на небето, безбрежния океан на въздуха,

светлината, непрестанно се изявява в красотата. Това е разговор. Зеленият цвят на тревите, клековете, смриките, скалите с всичките тонове, сенки и полусенки са възшебната палитра на великия художник. Той твори. Дните на творението продължават и днес. Бог създава нова земя и ново небе. Да бъдеш тук, значи да надникнеш във вътрешната лаборатория на природата, в Светая Светих, в Олтаря на Храма. Бъди чист и светъл, пристъпвай с благоговение и смирение и благодари за всичко. Всяко лишейче в скалите е лаборатория. Какво става в него? Какво се извършва? И всяко кристалче! Чудеса, чудеса се извършват тука!

Животът на пространството

Животът на пространството, форма, движение, цвят, съчетание и отражение на живота на душата. Благословение е да участва човек в този живот!

Отчетността в Братството

Който пита за отчетност в Братството, такава има. В Братството има Божествена отчетност, т.е. който борави с братски средства, се отчита пред съвестта си. Книжовна отчетност може и да няма.

Към управниците

Ако продължавате да ни гоните, Братството ще се премести в други страни, в други народи. Но тогава няма да бъде добре нито за вас, нито за българския народ. Тъй стана във времето на богомилите. В България ги гонеха, а те отидоха на запад, занесоха своите идеи, знания, светлина, дух и създадоха Реформацията, Възраждането, Хуманизма, поставиха основа на разцвета на съвременна Европа.

От едно писмо към приятелите:

„Почвайте деня с Молитва. Това е връзката на ученика с Бога. Нарядът изпълнявайте! Това е работа за единството в Братството, за връзка с Учителя и връзка помежду ни. Нарядът, ако го нямате, преписвайте си го от ръководителя. Това е най-малката работа, която се иска от учениците днес. Тя е за самите тях и за бъдещето. Законът за най-малката жертва – десетъка, спазвайте го по свобода. Това е малката жертва на ученика за Делото. Един ден, когато има условия, Словото на Учителя ще се издаде. Тези средства са предназначени за това. Ние работим за Царството Божие, следователно всеки, който дойде в контакт с нас, трябва да почувства Царството Божие. Работете тихо, скромно, с любов и преданост. Тъй ние поддържаме връзката си с Учителя и връзката помежду си. Ние сме Братство, едно свято семейство.“

Вечните неща

Вечно е любящото сърце, вечен е светлия ум. Над тях смъртта няма власт, ние живеем и работим за вечните неща. Животът е навсякъде. Той сам създава формите, чрез които се изявява. Формите изразяват неговото вътрешно съдържание, необозримата негова красота и разнообразие, неговите качества и свойства. Има живот на органическите форми, но живота има още много неограничени възможности да се проявяват. Ние познаваме много малка част от проявите на живота. Казано е: „Това е живот вечен да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.“

Вечният живот

Ето появява се пред тебе едно цветенце, изчезва, ето проявява се пред тебе един твой приятел и изчезва. Той се е изгубил, той принадлежи на големия живот. В планината ние възстановяваме и укрепваме връзките си с Вечния, с Големия живот. В Големия живот са нашите възлюбени, онези, които ни обичат и които обичаме. Сега те са за нас условия, за да се проявим. После ние ще бъдем пък условия, за да се проявят те. Такъв е Великия закон на Любовта. В Царството Божие не се бърза, всеки момент е толкова хубав, че ти го благославяш и желаеш вечно да продължава. Всякога можеш да извикаш от Великия живот своя приятел, ако знаеш неговите Божествени качества. Смърт няма!

Красотата на живота

Красотата на живота се разкрива пред нас, когато поддържаеме връзката си с Бога. Да чувстваш Великия живот, да чувстваш робството си с него и единството си с него – това е Живот Вечен. От нищо не се страхувай! Ходи винаги със съзнанието, че си ученик на Божествената Школа.

Творчеството

Всяко поле на творчество се ръководи от Духа. Духът е, Който твори. Ние трябва да мислим, да следим проявите на Духа. Да ги посрещаме и приветствуваме. Духът е, Който работи в света днес. Той е Спасителя – Дух Светий.

Вечният живот

Смърт няма! От Великия живот идем и в него се завръщаме.

Дарбите

Всяка дарба, трябва да бъде посветена на Царството Божие. Тогава тя оправдава своето предназначение. Индивидуалността се запазва и след смъртта. Индивидуалност имат само онези напреднали души, които са работили съзнателно върху себе си. Индивидуалността е в общение на една Божествена идея. Това е човека, образ и подобие Божие. Другите души, които не са работили съзнателно, имат общ родов живот. Индивидуалността се изгражда постепенно по строги Божествени закони. Тя расте както един кристал расте. Великите напреднали същества вземат участие в тази работа. Тя не е лично дело на човека. Тя влиза в един общ Божествен план. Изграждането на индивида е свещено тайнство. То се извършва по повеление Божие и под ръководство на Неговия Дух. Хиляди години взема докато се изгради един индивид.

Етерът

Етерът е всемирния разтворител. В него всичко се разтапя - и най-твърдите скали. И в него всичко се възстановява отново. В него съществуват центрове, които събират веществото и създават отново формите. Съществуват и центрове в които материята се разтапя и изчезва. Материя, която се създава и расте и материя, която се разпада. Ние сме от рибарите. Хвърляме мрежата и ловим риба. Човешките души са елементи на духовната алхимия. С тях Великия Разумен свят работи, извършва чудни реакции, получава удивителни съединения. Обстановката е средата, в която се извършва тази алхимическа реакция. Тук в планината, при тази обстановка небето извършва своите удивителни алхимически реакции.

Движение

Красота има в движението, красота има в промените. Бог се изявява чрез тях.

Среща при Маричините извори

Братята, които дойдоха и донесоха продукти по подтика, който брат Боян даде в тях, дойдоха навреме и думите на преданост и любов, които изрече брат Петър Филипов, бяха думите на брат Боян. Брат Боян се прояви чрез него. За в бъдеще брат Боян често ще говори чрез него. Като го посети брат Боян, изпълни душата му с любов. Деятелност и почивка, трябва да се сменят. Размишление и съзерцание, приемане и даване, пълнене и празнене. Това е закон за дишането, закон за ритъма.

Планината

Само в тази чиста среда тук могат да се извършат известни реакции, известни тайнства. Великият Разумен свят работи в чистота и святост. Това, което стана тук, не може да стане долу. Трябва да дойдем ние тука в тази чиста духовна обстановка, да си починем и тонираме с молитва и размишление, да се подготвим и създадем условия с участието на братята от Невидимия свят и по повелението на Учителя. След това дойдоха приятелите и брат Петър. И те бяха избрани за тази работа. Те носеха необходимите неща, дадоха им възможност да си починат и да се тонират тук на планината, и ето благословената реакция се извърши. Аз казвам: „Едно свещено тайнство се извърши тук в Олтаря, в светилището на Рила.“ Тъй повели Учителя, тъй работи брат Боян и сега той си осигури връзка с нас. Колко е ценна всяка душа за Бога. Тъй трябва да я ценим и ние. Великите алхимици боравят с елементи и съединения на Духовния свят, на съзнателния живот. Това е наука за бъдещето. Човечеството ще я изучава. Това е Духовна наука.

Работа в духовния свят

Как трябва да се работи в Духовния свят? - С чистота и святост, с Истина и Любов. Главната работа за делото на Учителя се извършва там. Най-важното нещо е да виждаш Господа в човека, да Го виждаш в себе си, да Го виждаш в живата природа, и да Го възлюбиш с всичкото си сърце и душа.

Свещените места

Има свещени места в планините, които ти трябва да посетиш. Там расте тревата и цъфтят цветята и птичките хвъркат и поточетата пеят. Безмълвните скали се извисяват в пространството. Там светлината има особени цветове и преливания. Там духат ветрове ароматични, прохладни, хранителни. Те предават сила. Тези места, трябва да посещаваш, за да ти се изяви Бог и да познаеш онези, които те любят. Има свещени места в планините. Там трябва да се срещнете вие, за да се познаете. Бог люби тези души. Помни: Това, което Бог люби, и ти ще любиш! Това е велик закон. Защо ни доведе Бог на това свято място? – Да ни покаже, че Той ни люби. [Олтарят, Изворите на река Марица, 1963 г., 15 септември.]

Творчеството

В областта, където работи в своята област, човек трябва да бъде творец. Творчеството извисява човека и го приближава до Бога. Каквото

вършиш, върши го с любов. Има закон за най-малката жертва – десятъка. То е за учениците. Той се изпълнява от добра воля, не е задължителен. Законът за най-малката жертва. Ако ти изпитваш радост, когато отделяш своя десятък, ти си призван да изпълниш този закон. Това е благословение за тебе. Ти се повдигаш. Радост трябва да изпитваш, когато даваш. Най-малката жертва за Бога, това има смисъл. Личната благотворителност е друго нещо. Не се заблуждавайте да си мислите сега, че сте силни, а ние сме слаби и може да правите каквото си искате с нас! Това е само за момента, за кратко време сега. Всъщност ние сме силните, а вие сте слабите. Тъй е в голямото време. С нас е Истината, Правдата. Те са силните, неуборимите, те всякога възтържествуват. Въпрос е само на време, докато се развие този процес. Разумният човек държи за Истината и Правдата. Той е едно с тях, тогава той е силния.

Общуване

Не се изолирайте от хората и не ги избягвайте. С колкото повече хора е свързан човек, толкова е по-добре и за него и за тях.

Комунистите

От комунистите нищо не искаме и не очакваме. Те ни отрекоха и зачеркнаха, не ни отделиха място в тяхната общественост. Единственото, което желаем е да ни оставят на мира. Великият Разумен свят е предвидил и определил нашето място. Това е важното. Ние разчитаме на Бога, Който всичко е промислил за нас. „Йове и Ра“ – „Бог ще промисли“.

Мировото творчество

Работата всеки момент се възражда и непрестанно се развива и не на едно, а на много места едновременно. Дните на творението продължават и днес. Учените не са уловили още творческия момент, началният момент на една нова верига на живота. Създаването на органическите форми се ръководи от Духовния свят. Те са изпълнени със съдържание и смисъл. Дълбоката тяхна същина учените още не познават.

Учението на Бялото Братство

Учението отива вече в света. Учението отива по цялата Земя, то навлиза вече в науката, в изкуството, в обществения и в личния живот. Това учение не е само за българите. То е за човечеството и то ще си потърси правото един ден.

Непослушание

Когато Лулчев се докачи на Учителя и напусна Езерата, Елена Андреева си слезе заедно с него. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 9, с. 263, 309-313, 473-475]. Учителят се разгневи много на това, и каза: „Тя няма защо да дохожда повече тук.“ Учителят престана да я приема вече. И Елена, трябваше да отиде четири години учителка в едно далечно село.

Савка се възхищаваше от айтоските братя и сестри и ги хвалеше пред Учителя. Учителят ѝ каза: „Опитани ли са те? Минали ли са изпитите си? Не говорете неща, които не познавате.“

През 1939 г. от Латвия дойдоха много гости на Братството, братя и сестри. Те дойдоха по покана на Савка, и се прилепиха към нея и майка ѝ и то тъй фанатично, че не поглеждаха никои други братя и сестри, и не

поддържаха връзки с тях. Може би по внушение на самата Савка и майка ѝ. Те гледаха на тях като на **свещени особи с голямо уважение**. Еднъж една сестра им казва: „Някой път като гледам, вие идвате от далече. Изразходвате енергия, средства и като дохождате, определяте се само към едно място. Не претендирам да се обърнете към мене. Знаете ли какви прекрасни сестри и братя имаме ние още? Хубаво би било и с тях да разговаряте, да се обогатявате от техният опит.“ Учителят призова всекиго по Неговия специален път, по особен начин. Какви богати и хубави опитности имат приятелите! Добре е да поддържате връзка и с тях и да се опознавате. Фанатизмът и невежеството вървят ръка за ръка.

Пример из живота ни с Учителя:

В Стара Загора живееше богат брат със семейството си, търговец – **Мечеви**. Той имаше двама сина и две дъщери. По едно време се разболе и наближаваше вече да си заминава. Тогава направи завещанието си, раздели имота и богатството си между децата си. Но по-малкия син, любимец на бащата успява да го убеди малко преди да си замине да скъса първото завещание и да направи друго – в негова полза, като обещава на баща си, че той ще се грижи за сестрите си. Те са неопитни, да не би някой да ги излъже. А същевременно имота и богатството да се запазят цялото. Така той заграбва всичко, и на сестрите си нищо не дава.

Един ден Учителят като пътува из България, идва в Стара Загора. Посещава семейството Мечеви и **сестрите се оплакват от малкия си брат**. [Бележка на съставителя: виж “Изгревът”, т. 2, с. 300-301]. Учителят го извиква, застава строго пред него, хваща го за ръцете и му казва: „Защо ограби сестрите си? Поправи това, което си сторил, защото всичко ще изгубиш и не само това, но и като ходиш, ще пипаш с ръце стените.“ Братът обещава, но не изпълнява. Става промената на 9-ти, вземат му всичко, и на всичко отгоре хваща го диабет и той ослепява. Като се движи, пипа с ръце стените. Както каза Учителя, тъй и стана.

Из разговорите при Рилските езера

Божественото Слово има сила да расте при всички условия. По това се познава, ако има сила да расте при всички условия.

Школата

Вий трябва да бъдете образец на чистота, светла мисъл, възвишени чувства и благородни постъпки. От Школата, трябва да излезат хората на новото, които виждат ясно нещата и знаят как да помагат. Да бъдат образци във всичко. Образци на думи и на дела.

Важен закон

Важен е подтик, който се дава в живота. Като направиш едно малко добро, ти даваш един подтик и други да постъпват така. Много важен закон.

Друг важен закон

От лошите влияния и от низшата магия ученикът е запазен. Запазен е с диамантена стена. Всеки, който се опита да насочи такива сили срещу ученика, ще се обърнат те против него. Не се опълчвайте срещу Божественото. Който се опълчи срещу Божественото, ще загуби всичко.

Здравето

Колко много хора днес са смутени душевно! Психически разстройства са много повече, отколкото може да се предполага. Най-различни форми на отклонение и нарушения на душевното равновесие. Духовното и телесно здраве е в пътя на ученика.

Българският народ

Българският народ е търпелив. Той издържало турското робство, изтърпе на всичко. Колко буден, трябва да бъде човек на Земята в света на формите, да вижда съдържанието и силите, които се проявяват чрез тях! Защото и в най-близките ти и доверени хора могат да се проявят някога враждебни сили. Буден за себе си, буден и за другите. Дръж непрестанна връзка с Бога. Той да те ръководи и пази във всичко, и Той да те учи.

За комунистическия мироглед

Чудно нещо, комунистите не могат да мислят! Това учение парализира мисълта, и човек не може да се повдигне. Ние не сме прикрепени към една статична религия или църква. Не сме затворени в догми и канони. Учителят създаде Школа, Академия за изучаване и приложение на разумния живот. Това е живо знание, с което и ние растем, едно ново Учение, едно ново разбиране, един нов мироглед. Естествено влиза в стълкновение със старите разбирания, и естествено ще бъде повлиян от тях, но те ще бъдат повлияни от него и това не може да се избегне. Затова трябва светлина, сила, дух, за да постигне човек Учението в неговата чистота. Трябва работа, трябва учение, учение, учение.

Грехът влиза в човека с недоволството. Породи ли се недоволството, приближава и греха. Бъдете будни и внимателни. Винаги се радвайте, и за всичко благодарете. Изкушенията на Христа в какво се състояха? Да изрази Той недоволството от Божествения порядък, да се опита да Го коригира. Ето съблазните. Затова за всичко благодарете. Ще ви кажа последните думи на брат Боян преди да си замине: „Благодаря на Бога!“ Благодарността никога не го напускаше.

Приятелите се смущават, че ни вземали Салона, че спрели да четем беседите и да играем Паневритмията. На нас най-ни прилича да живеем под големия небесен купол, да ни светят Слънцето, Месеца и звездите, вятъра да вее, горите да шумят, потоците да пеят. Това е Салона, който Бог ни е създал. Братството има най-хубавия Салон – под небесния купол, осветяван от Слънцето, Месеца и звездите, украсяван от горите, поляните и цветята, езерата и скалите. Той е приветлив, свеж и ароматен. Бог създаде и украси нашия Салон по най-красивия начин. Та какъв простор има тук! Какво движение, каква украса и светлини! Това е жив Салон, в него Бог говори. Нема какво да желаем по-хубаво. И в живота на Братството не е нужен Княза на този свят да го утвърждава, нито да го узаконява. По Божие благоволение съществуваме, а не по съизволение на човешките закони. Бялото Братство ни създава твърде неизменни канонизирани форми. То може да създаде и обреди, но не остава затворено и ограничено в тях. Син Человечески е господар и на съботния ден. Той може да измени всякога човешките закони. На младите ние ще помогнем, а в пътя те трябва да вървят сами.

Те ще намерят пътя си и сами. Който е ръководил нас, ще ръководи и тях. Ние не се безпокоим за младежта. Есента е хубава, листата вече слизат от дърветата. Природата ни казва: „Не е важна формата, важен е

този, който я е създал." С формата си служим, но не се прекланяме пред нея.

Към младите

Човек трябва да обича знанието, както обича хляба, чистия въздух, изворната вода и светлината. Знанието освобождава. Затова трябва учение, винаги учение.

Не живея само в моя малък свят, живея в големия живот, в живота на единството. Към песните на Учителя. Живот преизобилен.

Учителят е учителствувал само една година в Русенско, село Хотанца. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 2, с. 363].

Един от Неговите ученици си спомня това: Когато дошъл Учителят, почувствала се особена промяна. Децата имали навика да се клеветят едно-друго. Този ми направи това, онзи ми направи онова, този ме би, онзи ме удари, други направи това. Учителят мълчи, после казва на детето, което се оплаква: „Ти по-добър ли си от него?” От тогава децата престанаха да се клеветят едно-друго, клеветата изчезна от класа.

Учителят казва на Методи: „Работата на онзи човек има успех, на когото помагат земните и небесните същества.” „Да бъде Твоята Воля.” Това е Молитвата на Синовете Божии, Молитвата на свръхчовеците. Те вършат своята воля.

Казано е: „Ето иде Княза на този свят и аз нямам нищо с него.” Ние сме от това Братство, което не очаква нищо от Княза на този свят, и нищо не иска от него.

Човек, който не може да издържи 100 години лишние и страдание, какъв човек е той? Разумният свят ще му даде 1 000 години изобилие и радост. 100 години са един миг във Вечността.

Във всеки човек има добро и зло. Ти дръж с доброто. Търси доброто в човека.

Каква нужда имаме ние от комунистите, от Централния Комитет или от Комитета на верите? – Никаква. Бялото Братство е съществувало от преди тях, съществува сега, и ще съществува всякога. Те са едно преходно явление. Хладният разсъдък изключва мистиката. Той ще остане винаги на повърхността, в света на формите, външните явления. Мистикът опитва съдържанието. Когато е подкрепен от Мъдростта и Истината, той постига смисъла на нещата. Човек трябва да загуби всичко, за да дойде до най-същественото. Не бързай в работата си. Всяка работа има свой ритъм. За да се извърши добре, трябва да се спазва нейния ритъм. Силата е в това. Не каква е твоята воля, а каква е Божията воля. Когато си в съгласие с Божията воля, нещата стават. Не мисли, че твоята воля ще стане. Твоята воля, трябва да бъде в съгласие с Божията воля. „Не моята воля, а Твоята воля да бъде Отче!”, казва Христос. „Аз и Отец ми едно сме!”

От последните дни на Учителя

Като вижда положението на Учителя, Който вече беше доста болен, Методи се приближава до Него и Го запитва: „Учителю, ще останете ли на Земята?” Учителят кимва отрицателно. След малко казва на Методи: „Телото не е важно. Милиони тела загинаха по бойните полета!”

При друг случай, пак в последните дни, Учителят казва на Методи: „Бетховен, Исус, Дънов, това са фикции. Аз трябва да свърша работата Си на Земята. **Вас, обаче ще заключа. Докато не свършите работата си,**

няма да излезете. Но ще ви оставя ключа, да може да излезете!"

Бележка на съставителя: Методи е Методи Константинов - виж „Изгревът“, т. 3, с. 60-61.

Към последните дни – правило:

„Доброто поощрявай, злото ограничавай.“ След малко Учителят казва: „Извикайте Марийка и Борис!“ А пък ние с Мария тогава бяхме някъде на екскурзия. Намериха ни, съобщиха ни и ние веднага отидохме.

Чистота и нечистота

Нечистотата е користолюбието, завистта, омразата, ревността, лъжата, лицемерието. Всички деяния в които те участват, които те движат и създават, са нечисти. Важно е какви са подбудите за едно действие. Подбудата определя чисто ли е то или нечисто.

Чистотата

В нея е Истината, Правдата, Доброто, Безкористието. Когато те са двигателите, животът е чист.

За Братството, за неговото положение днес

Защо му е на кончето юлара? По-добре му е да си тича свободно по ливадите. Турят ли му юлар, ще го впрегнат да тегли талига. По-добре е да си е свободно кончето и да си припка, където иска. Сега тъй Братството е по-добре. Бялото Братство **нема нужда от устав, нема нужда да го утвърждават.**

[*Бележка на съставителя:* виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 500-503; т. 3, с. 332, 339-345, 392; т. 9, с. 115-116].

Ние съществуваме по законите на Братството, по законите на Духа. Нека си тича кончето на воля, нека си пасе в зелените ливади. Когато искаха да съставят устав, да отидат да се кланят в Комитета на верите, аз бях против това. Идвали са от старите братя, възрастните да ме канят да отидем да преговаряме с комунистите. Аз винаги съм отказвал. Какво **ще преговаряме с комунистите?** Те искат да те изядат. **Те са вълци.** Няма какво да преговаряме с тях. Стой настрана, няма защо да ги привличаш ти към себе си. Добро от тях няма да имаме. Няма защо да търсим връзки с тях, и контакт с тях. Не! Аз по този въпрос съм категоричен и неизменен от начало. Аз виждам много ясно какви сили действат в тях. **Ние нямаме нищо общо с тях.** Нека си вършат работата. Не им желаем злото, обаче връзки с тях не правим. Който иска да прави, да върви!

Физическото и духовното тяло

Физическото тяло е копие на етерното тяло, а последното е копие на духовното. Над етерното тяло няма власт огъня и студа. На органите на етерното тяло отговарят органите на физическото тяло. Важно е духовното тяло, градивния материал, градивните материали, които са мислите и чувствата. Колко хубав, трябва да бъде този материал! Добрите чувства се отглеждат както житото. Трябва да се изоре нивата хубаво, да се натори, да се посее навреме, да ваят дъждове навреме, да грее слънцето. Тогава ще израсне хубаво жито. Хубавите чувства се отглеждат като житото.

Загубеният рай

Ние търсим загубения рай. Докато дойдем до това разбиране, до

Завета на цветните лъчи на светлината, какъв път трябва да извървим, през какви увлечения и заблуждения, трябва да минем, какви противоречия, борби и страдания, трябва да изнесем, докато дойде Божествената светлина! Нека се закали волята в страданията и да укрепнат Божествените добродетели.

Животът

Отношението към човека произтича от отношението към Бога. В материалния, в органическия свят какви същества живеят? А в етерния свят? Как изглеждат, какво желаят, какво мислят, към какво се стремят? Пространството е изпълнено с живот. Какви ли форми на живот не съществуват в другите среди, в другите светове, а хората мислят, че освен органическия живот, друг не съществува. Съществуват и други човечества и други светове, в друга среда и при други условия.

За Бялото Братство

Кой ви е казал, че някой трябва да утвърждава Бялото Братство? Няма никаква нужда от такова нещо. Божественото Учение е като светлината, въздуха, водата и хляба. Който има нужда, ще го потърси сам.

Идеалистичен и материалистичен поглед, мироглед

Материалистите приемат грънците, а не приемат грънчаря. Идеалистичен поглед значи да виждаш великата разумност в живота. Това е виждане. Един живот е като един ден. Той има сутрин, пладне и вечер. След това иде нощ, почивка, а след нея – нов ден.

Социализмът

В социализма отделни инициативи има хубави, но не са органически свързани в едно цяло, а са механически сглобени. Затова в тях няма живот, сила и единство.

Никой не може да служи на двама господари. Който иска да служи на Бога, не трябва да се стреми да угажда на хората. Първото изпитание на служителите на Духа е това – да не ходят по желанията на хората. Каквото им каже Духа, това говорят и вършат. Христос казва: „Както ме е Отец научил!“ Учителят казва в един разговор: „Ние ви приготвяваме за ангели!“

Дълголетието зависи от онзи здрав, естествен мироглед, който човек има. Колкото е по-близо до Истината, по-дълго живее. Колкото е по-близо до Доброто и Правдата, по-дълго живее.

Трите посвещения в Християнската Школа

Орелът – първото посвещение; Лозницата – второто посвещение; Син човечески – третото посвещение.

Учителят казва на сестра Мария на Изгрева: „Досега злото е побеждавало, сега ние ще победим.“

Човек е в борба с комунизма, системата е в противоречие с неговата природа. Лишен от възможност да се бори другояче, човек прилага пасивната съпротива. Тя е неуловима и несъкрушима. Ние работим за Царството Божие. Тази идея обединява всички хора, цялото човечество.

Примери из живота ни с Учителя:

Пчеличката. Разговаряме с Учителя пред долната стаичка. В това време върти се една пчела и се удря в Учителя. Учителят спира разговора. Пак се върти пчелата и втори път се блъска в Учителя. Учителят Се спира за момент, влиза в стаята Си, след малко излиза с кана вода, отива при кошерите, които са на другия край на поляната в лозето. Там сестрите дали на пчелите сироп във външната хранилка, но той изсъхнал от Слънцето и много пчели се залепили по него. Учителят почва да налива вода по малко, по малко, леко, разреждава сироп и освобождава пчелите.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 358, 363.]

Друг път изваждат от кошерите, занасят го в трапезарията. Но имало отворен прозорец и трапезарията се напълнила с пчели. Сестрите не могат да ги изгонят. Казват на Учителя. Идва Учителя, застава на вратата, казва нещо на пчелите и след малко всички пчели излизат вън от трапезарията.

Пчеличката. Разговарят приятели с Учителя на полянката. Една сестра донася умряла пчеличка, държи я на дланта си, съжалява я. Учителят взема пчеличката, туря я на ръката си, духва няколко пъти върху нея и пчеличката оживява. Учителят казва: „Това не е чудо. Пчелата не беше умряла, а само измръзнала. Когато пчелата е умряла, крилцата ѝ са другояче свити.“

Друг пример от живота ни с Учителя:

Васко Искренов е в Лом.* Там живее. Появява се на носа му малка, червена пъпчица. Той я мисли за обикновена, а тя била червен вятър. Разчовъркал той пъпката, а тя отива към окото. Положението му става тежко. Вечерта е на легло. Телеграфират на Учителя: „Животът на Васко е в опасност.“ Същата вечер Васко почувствал силна, електрична вълна да минава през него, освежава го, укрепява го и той сяда на леглото. Изведнъж от носа му протича кръв, олеква му, болестта минава. Васко чувства присъствието на Учителя.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 7, с. 504.]

Всички Слънчеви Системи могат да изгаснат, целия Космос може да изчезне, но чувството на Любовта остава за вечни времена и от него произтича всичко в света. Само хората на постоянството, на великото търпение могат да намерят Истината. За в бъдеще ще имате съобщения с небето, както с радио-телеграфна връзка.

На комунистите Учителят каза „Невидимият свят ви даде сега власт, но ако не сте разумни и справедливи, очаква ви по-лоша участ от фашистите.“

За Жорж Радев Учителят казва:

„Аз съм го откупил от Черната ложка този змей!“** Брат Жорж беше високоинтелигентен брат с широки разбирания и знание, с широка култура. Той преведе биографията на Ганди, преведе романа „Занони“, преведе и отпечата няколко книги от Бо Ин Ра. Може би тук направи Жорж една погрешка, не можа да прозре и разбере добре Бо Ин Ра, който бе представител на крайния индивидуализъм.

[**Бележка на съставителя: виж „Изгревът“. т. 3, с. 85-86.]

Важен закон

Духовете ще ти се подчиняват само, когато немаш техните слабости. „Мир ви оставям, Моя мир ви давам.“ Малко хора имат мира, повечето са смутени, разтревожени, недоволни. „Мирът е достояние на Синовете Божи!“ Мирът произтича от познанието на Бога. Той е от плодовете на Духа. Ние не знаем какво носи светлината, която иде от далечните слънца и планети, видими и невидими, какво участие взема тя в изграждането на органическите форми, какво участие взема тя в образуването на нашите мисли и чувства! Какво носи тя? Животът на Космоса е единен и неделим. В него става преливане, обмяна, движение от свят в свят. И в най-малкото явление участва Цялото. Велико единство съществува във Всемира.

Какво вършат звездите със своите нежни пръсти? Те тъкат и везат небесната дреха на душата.

Цветята не са създадени само за пчелите. Какви хубави неща е вложил Бог в човека! Съкровищница. Погледнете този прекрасен дъб. Това е сила на Слънцето, сила на живота, сила Божия.

„Като мислим за нашите обични заминали и като знаем, че там са по-добре, скръбта се намалява. Има неща, които не се купуват с пари. Тях гледайте да не загубите, другите лесно се набавят. В човека е и злото и доброто. „Изпроводи ни благия Си Дух да ни ръководи и крепи в пътя на живота.“ Живейте трезво, всяка немарливост да се махне.

Всичко ще мине през Божествения огън, за да се пречисти. Започва вече първият опит. Внимавайте, за да бъдете това, което е нужно и необходимо за живота. Не е въпроса сега със страх, но за смелост и дързост Божествена. Говорете малко, вършете много. Вярa силна, жива и разумна, Любов пълна и безкористна, самоотвержена, неограничена за Бога, за Христа, за своите души и за човечеството. Напреварвайте се да си отдавате нуждната почит и уважение към Бога. Всеки в това, трябва да се стреми да бъде пръв. Само така Христос ще ви даде своето благословение. Моя живот и поздрав на всички приятели по ред и по име. Аз съм ги поменал, спомнил и ги имам пред лицето си. Аз на всички ще услужа постепенно, няма да забравя никого. Мирът, радостта, благословиението на моя небесен Отец – Баща да почине във вас, във всички други по целия свят.”

[Написано в книгата на живота.Туй е от Учителя писмо.]

Жив е Който ви обича!

Тука с букви е дадено.

Ваш верен!

От Учителя до приятелите. От 28.X.1917 г., когато Учителя е бил заточен във Варна.

Варна, 21 януари 1918 г.

„До всички приятели – малки и големи, на добрите ученици.

Само, когато Слънцето грее живота има смисъл. Само, когато реките текат, земята се разработва. Само, когато дъждът пада, семето се благославя. Когато плодовете зреят, душата се радва. Хранете се с плодовете на добродетелта. Обичайте се и Господ ще бъде във и вътре във вас. Носете дрехата на Правдата, обработвайте сърцето си с Любовта, разкопавайте умът си с Мъдростта, служете на душата си с Истината и

великия жив баща на Мира, Отец на бъдещите векове ще бъде с вас и вие с Него. Само тогава ще започне, само тогава ще познаете истинният Бог и Христа.”

6 юлий, 1920 г., София

До учениците в София, до обичните ученици,

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш Небесни!” е казал единния Учител, Който е отделил стария живот. Съвършени в какво? В Любовта, в Добротата, в Справедливостта, в Мъдростта, в Истината. А Истината, това е проявата на Любовта в живота. Можете ли вие да проявите тази Истина на дело? Знаете ли вие размерите на тази всеобемаща Любов на Бога, на Бога на Боговете, на Господаря на Господарите, на Учителя на Учителите, Който казва: „7 пъти по 70, трябва да прощаваш на брата си, който иска прошка, на приятеля, на ученика, който се обръща и иска прошка. Тази Любов в името е била ваш спътник. Тя и днес е във вас. Мислите ли, че тя може да се измени и да стане друга с ограничени предградия? – Не. Горко на богатия, който не е богат, горко на бедния, на сиромаша, който не е сиромаш. Това е едно от правилата на Божието Царство, на Великата, Окултна Школа. Богат, богат в Божественото, сиромаш, сиромаш в човешкото. Моят мир да бъде с вас!”

[Писмо от Учителя, София, 25 октомври 1915 г.]

„В усилените времена се показва и изпитва човешкия характер. Само при такова условие се проявява човешкия дух. Мъчнотиите на живота са повдигащата Божествена ръка. Който не разбира Истината, той се заблуждава. Бъдещето е светло за човешката душа. Пред човешката душа стоят велики възможности. Чистият живот, настоящите времена са носители на възкръсналата Истина, която иде в света. Бъдете смели и решителни, с вяра да посрещнете, което небето е отредило. Земята е само условие за живота, а небето, където се реализира той. Тук всичко е преходно, а горе е постоянно. Гледайте на всичко отгоре, както Бог гледа. В света закона на личността, за душата, за свободите, за човечеството е един и същ. Само онзи се повдига и облагородява, който го пази. Господ е жив, Той въздава всекому според каквото е заслужил без разлика. Доброто е достойние на човека. Блажен, който го върши.”

И тъй, днес можем да проследим новото, което влиза в живота. Ще споменем от руските писатели Леонид Андреев в неговата забележителна повест „Седемтях обесени”. Тук той описва вдъхновението, просветлението на човешката душа, изправена пред смъртта, когато тя се издига над обикновения живот, чувства, условия. Величествено и красиво застава в своята всеопрощаваща любов. Тук можем да споменем мнозина от руските писатели, но няма да се простираме много на дълго, но не можем да отминем и да споменем и Короленко с неговото широко отзивчиво, любящо сърце и милостта му към отхвърлените от обществото, хубавото, което той вижда в тях. Не можем да не споменем и за друго едно явление в славянството, известно под името Боготърсичество. То е един ранен етап на озарение, на търсене на новото в чисто народната среда. Всички тези явления за които споменах са само предвестници на новото, което иде, предвестници на новата духовна пролет, която настъпва. Всички тези явления аз ги наричам с едно общо име – Йоан Предтеча. Защото те само

подказват онова, което иде, предшестват тази идея. То е само далечно зазоряване, най-ранно зазоряване.

Идването на Учителя, това е първия лъч на изгряващото слънце. Учителят даде съвършен и пълен образ на човека на Любовта. Ние, които бехме с Него, познаваме и видяхме този образ и чухме Словото Му. Учителят открива Новата епоха на Любовта – новата Духовна Пролет. В този смисъл идването на Учителя сега започва. Да не мислите, че учениците на Учителя са в тази ограда, да не мислите, че тази борба, че тези баби и старчета, които плетат крака тука на упражненията са избраниците? Учениците на Учителя са сред всички народи, те са в света, те работят, те повдигат и спасяват човечеството. Какво мислите вие, даже една молитва не можете да направите. Затворили сте сърцата си и не приемате любовта! Нито давате, нито вземате. Затворили сте умовете си, лъч да не проникне в тях! Мислите, че вие сте помазаните и избраниците. Ех, какво да ви кажа! Учениците на Учителя работят. Това е Христос, Който се моли в Гетсиманската градина и кръв излиза на челото Му, а учениците Му спят. Вий даже не можете и да боръдствате, и заспivate. Такива работи има сега в света. Сега в света Христос работи, т.е. учениците Христови сред всички народи работят. Вие спите, но ще дойде време и вие да работите.

Човешките души търсят пътя си към Бога. Слънчевите лъчи бомбардират атомите на всички елементи, разбиват ги и от тях се отделят енергии. Светлината, топлината, които ние усещаме са само незначителна част от тези енергии. Как действат видимите и невидимите енергии върху организма? Как действат върху психиката на човека? Това има да се изучава в бъдещето. Как познаваш ти Слънцето? Грей се един час на него, размишлявай и виж как ще ти се открие Слънцето. Хората мислят, че вършат някаква своя работа на Земята. Мислят, че преследват свои цели, планове и програми. Не. Искат или не искат, те изпълняват планове на разумния свят. Той е, Който ръководи всичко на Земята. Искат или не искат, те ще извършат една малка работа за него, независимо от това дали са добри или зли, защото на него служат и доброто и злото. И тъй, никой, който и да е – верующ или неверующ нема да остане незасегнат от новата духовна вълна, която иде, от духовната пролет. Това велико явление ние наричаме идването на Учителя.

Учителят не е нещо външно, то е Божественото съзнание, което иде сега в света. То иде в душите на пробудените човеци. В какво се изразява още новото, което иде? Обединението, култивирането на хората за обща работа и то е явление на новото. Било в трудови стопанства, било в наука или изкуство, било в другите области на живота. Обединението, това е идея на новото време. Но поради лошото приложение и тази идея се компрометира. Излагат я, представят я уродливо и с това отблъскват хората от нея. Това е един от методите на злото за работа. Същата идея най-способния и най-мъдрия да работи, да ръководи и да управлява, това е синархическата идея. В днешното време тя се изразява в диктатурите, с което разбира се, се опошлява и се представя изопачено. На диктаторите дадоха цялата власт в ръцете. Идеите идат, но приложението не е правилно. Хората не са намерили методи за тяхното приложение. Ето за кое трябва знание. Пази закона на Бялото Братство. Той е следущия: Където и да отидеш, гледай всякога да даваш нещо – материално или духовно. Давайте, давайте, давайте! Това е закон на извора, това е закон на Слънцето. Това е Божествен закон. Който дава, той се благославя. Той всякога има. Божието

богатство е неизчерпаемо. Щастието седи в това, да пребъдваме в Твоя живот, да живеем в Твоето Царство.

Нашият език е несъвършен да предаде това, което преживяваме, което чувстваме и което мислим. Словесният израз е само едно сечение, само една скица на реалността. Сега аз съм спокоен, че тези хора не мислят добре за мен, защото ако мислеха добре за мен, бих се обезпокоил. Ако мислеха добре за мен, значи по вкуса им съм. А това вече е лош признак. Хората, че не мислят добре за мен, значи не съм по техния вкус. Различни сме от тях. Това е успокоително!

Немците казваха: Жизнено пространство на изток. Защо не потърсима това жизнено пространство по пътя на любовта? Да спечелят приятелството на тези народи със сътрудничеството им, обмена с тях? А го потърсима по пътя на насилието, поискаха да ги унищожат. Ето как идеята се обърна срещу тях и ги погуби. Болшевизмът също търси жизнено пространство, терен, и то целия свят. Не му стига неговата земя – всички народи! Хубаво, но го търси чрез насилието. Чрез любовта може да имаш цялата Земя и всичките ѝ богатства, и подкрепата и съдействието на всички човеци. А, ако искаш чрез силата да завладееш всичко и да наложиш своята власт, ще изгубиш всичко. Идеите са правилни, но методите за тяхното приложение са погрешни и всичко се компрометира.

Човек трябва да изкаже онази мисъл, която иде чрез него. Може това да му струва живота, но той, трябва да изкаже тази мисъл. Това е неговата мисия. Идването на Учителя, идването на новия живот, на новата мисъл. През цялата вечност Бог е говорил, говори и сега. Новото е туй, което Бог сега говори. Никога в историята на човечеството не е имало толкова много открития в такова кратко време. Проследете през последните 100 години какво стана. Тези открития са дадени не за унищожение на човечеството, а за неговото повдигане. Те говорят за новото, което иде.

Разумните същества

Всяка мисъл има цена, когато е свързана с разумните същества. Ако няма такива разумни същества в света, тогава на какво ще разчитаме? Слънцето се управлява от тях, звездите, реките, цялата природа. Във всичко, което става, навсякъде са те. Те разполагат с всичко. Щом помислим за тях, веднага ще дойде помощта. Братко, Истината е толкова велика, че и вашия надменен научен скептицизъм и моята малка, наивна вяра са еднакво безпомощни пред нея.

"Истина ви казвам, търсите Ме не за чудесата, които видяхте, но заради хляба, който ядохте!" От човека излиза едно течение, един ток на Духа. Това е, което хората си обменят, това е живия хляб. С коя област на Невидимия свят е свързан човек, такива енергии текат през него.

Новото, което иде

От време на време в живота иде един топъл полъх както през най-ранната пролет. Това са първите признаци на Новото, което иде. Когато стария живот завърши своята работа и достигне зрялост, той се изразява в определени конкретни, твърди форми, установени обществени отношения. Човек се чувства в една сигурна, спокойна среда. Това е буржоазното съществуване, буржоазното съзнание. Когато човек е доволен от себе си,

от това, което има той се грижи за себе си, за близките си. Това е признак, първия признак на новото. В този буржоазен свят е недоволството. То се промъква незабелязано в общото благодушествоване и се проявява като нещо странно, като някакво чудачество и предизвиква на първо време само усмивки и смях, а после идва търсенето, недоволството, после идва бунт против старото и борбата. И тъй новото се обезсилва. После идват обществените катаклизми, после идват опитите за нови форми в обществения живот, в науката, в изкуството. Промените следват една след друга по неумолими закони. Старото почва да се руши и докато сте били сигурни в себе си, самоуверени, почва то да става за насмешка. Постепенно почва да се очертава новото все по-ясно в обществения живот, в мисълта, в света, в идеите на изкуството и др. Очертава се вече образа на новия човек. Опитите в литературата най-първо да се даде образ, идването на Учителя, Който даде образа на новия човек, очерта неговия път очерта неговите задачи, идейното съдържание на живота, новите ценности. Навсякъде по цялата Земя, всяка сутрин рано има души, които очакват изгриването на Слънцето. Мисълта им е отправена към Бога. Те очакват Новото, което Той изпраща, новата мисъл, новите чувства, новите идеи. Те стават проводници на тях. Това е Изгрева, който шества по Земята. Идеята за Изгрева, това съдържа. Това е Духовния Изгрев, който е по цялата Земя всеки момент. Кои са избраници? Онези, които имат вътрешен подтик за това.

Учениците на Бялото Братство

В Школата на Бялото Братство е голяма привилегия да влезеш. Там не канят и не вербуват последователи. Напротив, като речеш да влезеш, ще срещнеш всевъзможни препятствия и мъчности, прегради. По-скоро ще те гонят, ще те пъдят, отколкото да те канят. Но когато в тебе се роди стремежа на душата към Бога, тогава каквито препятствия и да срещнеш на пътя си, ти ще ги преодолееш. Тогава си готов вече за ученик на Бялото Братство. Тези препятствия са, за да се опита човек готов ли е. Науката, знанието за Божествения живот не са за всекиго. Учениците се подбират грижливо и се подготвяват отдалече. Всеки трябва да знае дали една мисъл е негова, или не. Като казваме нашата мисъл, разбираме Божествената мисъл. Всяка друга мисъл, трябва да я знаеш откъде иде.

Учителят казва: „Ако имаш ключа на Любовта, ти ще имаш всичките Божии Благословения.“ И когато казваме: „Да обичате Бога“, това разбираме. Бог е идеал на човешката душа. Без Него каквото и да постигне човек, ще го загуби. Без Него всичко изгубва смисъл. Бог обединява всичко в едно цяло, изпълва със съдържание и осмисля всичко. Пробуждането на човешката душа започва с идеята за Бога. Бога трябва човек да изучава винаги и да Го постига, да Го разбира, да Го познава, да Го обича. В това седи истинското знание. Другото знание е само сянка на знанието, сянка на живота. Учителят казва: „Ако искаш Бог да ти се изявява – много лесно: обикни един човек, и Бог ще ти се изяви чрез него.“ Човек не принадлежи на този народ, или на онзи народ, на това племе или на онова, на този род или на онзи род. Човек принадлежи на Разумния живот. Човек принадлежи на Бога, където и да бъде – в този или в онзи свят, сред този или сред онзи народ. Това всякога, трябва да помниш. Бог е поставил върху своите закони живота. Който ги спазва, ще види светлина и радост, който им се противи, ще страда и ще мине през мъка и тегло. Хората сами си избират един или други път и после се оплакват. Какви актьори са хората! Всеки играе някаква роля, всеки си избира някаква роля и образ. Репетира, упражнява се и докато постигне

резултат. Велики актьори играят на световната сцена, и Невидимия свят, Разумния свят е зрител. Те се забавляват като гледат хората.

Човешката личност

Само любовта извежда вън от затвора на личността, само любовта разтапя преградите между личността и целокупния живот. Любовта въвежда човека в живота на Цялото. В любовта човек, трябва да се прелива в живота на Цялото. Чудото на любовта е в това, там е нейната сила. Човек се отрича от себе си само в любовта. Във всички други случаи той себе си утвърждава. Любовта отваря вратата на човека към вечния живот, към Царството Божие, към великото единство и цялост на живота.

Ученикът

Ученикът каквото прави, първо мисли за Бога, пред Него предстои той, заради Него върши всичко. Животът му е служение на Бога, а не заради хората, не и заради себе си, а за Господа. Ако свири, ученика свири за своя Учител, ако се моли, ако работи, ако пее, заради Него прави всичко. Това е централна идея на неговия живот.

Учениците

Всеки член на Бялото Братство е проява на Бога. Те са придобили всичко това чрез усилената работа. Ако изучавате живота на тези братя, ще видите какви жертви са дали те на света. Ако би се намерил някой да опише живота им като роман, вий веднага щехте да тръгнете по техния път. Преди всичко засега не може да се намери поет или писател, който може да напише такъв роман. Защо? Защото той не може да намери такъв образ, нито такива красиви образи, нито в ума, нито в сърцето си. Верността към Бога се изразява и към верността към човека. Верността към човека произтича от верността към Бога.

Изпитите на ученика

Учителят често поставяше учениците на изпит, да види доколко те са самостоятелни в своето мнение, доколко имат своя мисъл и разбиране, отношение, преценка за нещата. Той изказваше пред тях обикновено мнението на други ученици, изказано чрез Неговите уста. То звучи като Негово, а всъщност то носи белезите на несъвършенството на обикновения човек. Дали ученика ще различи, че това не е мнението на Учителя, макар и изказано от Него? Дали ученика ще го приеме безкритично, въпреки че не е съгласен с него? Дали авторитета на Учителя ще помрачи неговия поглед и ще го разколебай в неговата мисъл? Това мисли Учителя, това изпитва понякога, но на този изпит поставя обикновено силните ученици. Той не е за всички. Не ограничавайте Божественото в себе си, нито Го унижавайте. То предава цена на човека. Като знаете това, вий трябва да бъдете внимателни към всяка душа, към всеки човек заради Божественото в него.

Учителят

Уважавайте душата заради цената, която Бог е определил. Не унижавайте своята душа или душата на когото и да е. Правите ли това, неизбежно ще ви сполетят нещастия. Когато дойде време да се пробуди една душа, природата ще намери начин да я пробуди, колкото и дълбоко да е заспала. Ще намери начин да я призове да учи. Човек трябва да трепне, когато го призват, да скочи като Самуила и да каже: „Ето ме, Господи!“

В човека ще срещнеш всички същества, като почнеш от растенията, животните, човека, ангелите и дойдеш до Бога. И Бога ще срещнеш в човека. Ти казваш – човек. По форма, тъй е. Но по съдържание?

За отношенията между хората

Една от най-деликатните области на живота и най-отговорните, където човек трябва да ходи със светло съзнание, благоговение, със свещено чувство. В тази област на живота има закони, които трябва да се спазват, и тъкмо тук хората си мислят, че всичко могат да правят както си искат. Един млад брат беше болен и една от младите сестри от съчувствие към него запитва Учителя: „Учителю, мога ли да отида да отслужам нещо на този болен брат?“ Учителят я изглежда строго и ѝ казва: „Готова ли си да се ожениш за него?“ Сестрата казва: „Не!“ И се отдръпва. Когато вземаш, и когато даваш, бъди внимателен. Ти ангажираш вече чувствата на човека. И постъпките са говор, не само думите. Чрез тях душите разговарят и определят отношенията си.

Чистотата

Когато човек тръгне в духовния път – подвизава се, мисли, чете, моли се, свързва се с Разумния свят, към него ще потекат енергии и благословения. Обаче, ако той не е чист в едно с висшата му природа, тези енергии подхранват и нисшата му природа, и тя ще почне буйно да расте и да се развива. Чистотата е първото условие в пътя на ученика.

Формули, дадени от Учителя за ограждане

Ще образуваш около себе си три светли кръга мислено, кръгове от светлина.

Първо – елипса отпред назад, над главата.

Второ – елипса от ляво на дясно над главата.

Трето – Елипса хоризонтално около пояса.

Ще кажеш тихо в себе си: „Аз съм с Бога на Любовта, аз съм с Учителя на Мъдростта, аз съм с Духа на Истината, Който ме огражда и закрепя.“

Учениците

Учениците са като Божието войнство, застанало за Делото. Силно и несъкрушимо.

Ясновидството

Някои желаят много ясновидството, виждането и чуването. Но те не са най-съществените методи. Обаче, когато отвътре Бог ти говори, това е най-съвършеното. Когато Бог ти каже нещо отвътре, направи го непременно, и ще почувстваш, че Бог ти говори по две неща. Първо, ще чувстваш увереност, няма да имаш никакво раздвоение, ще чувстваш радост и разширение.

Служение

Докато не възлюбиш човеците и всички същества и докато не обикнеш да им помагаш, не можеш да служиш на Бога.

Божественият лъч

Ти хвани Божествения лъч, който излиза от човека, това е същественото. Това всъщност е Бог. Защо се страхувате от борбата? Борбата е благословено нещо. В нея човек расте. Борбата е работа, а Мира е почивка. И Мира ще дойде, но след като свършиш работата си.

Ние от мазни думи не се засягаме. Ние предпочитаме да пием от проста паница, но чиста вода, отколкото със златен потир, а да има в него отрова.

Словото

Словото е неразривно свързано с нашата душа. Нашата душа е свързана с Учителя, нашия Дух е едно с Духа на Учителя. Ние обичаме Мира, но да бъде благословена и борбата. Борбата е работа, Мира почивка. Почивката иде след като свърши човек работата.

„Блажени нисшите духом!”

При един разговор Учителят каза: „Простите хора по-добре разбират Учението от учените.”

„Блажени нисшите духом!”

При една болна сестра, Учителят казва на приятелите, събрани там: „Не мислете, че сте прости! Вие сте по-учени от учените. Това, което знаете вие, те не го знаят. Те знаят много, но непотребни неща, вие знаете малко, но необходимо, което те не знаят.” Бог, Който е създал тези закони и е в тях, като дойде в тебе, ти не може да не ги спазваш. За Разумния свят е важно човек да расте и да се развива, а не само да вярва или да не вярва.

1967 г., февруари, март, април, май, юни. **Така говори Господ:**

„Старай се чрез живота си да покажеш Моята Любов.”

Ние сме потопени в Божия живот, стига да Го възприемем. Бог е живота, който прониква всичко. Как ще Го открием, как ще Го познаваме, как ще бъдем в съгласие с Него? Като вършим Неговата Воля. В това седи изкуството да живееш. Бог ни обгръща и прониква. Бог е Великия Живот. Всички хубави подтици идат от Него. Да си изработиш виждане, да виждаш Бога, това е най-важното, да Го разбираш, да бъдеш чутък за Неговите повеления.

3.II.1967 г. - Замина си брат Христо Папазов.

Той беше един добър брат. Любовта към Бога е над всяко страдание. Да чувстваш Бога в живота, да чувстваш Неговия живот и да вършиш Неговата воля.

Козмичните жители са идвали на Земята в далечното минало, идват и сега. Те са идвали като пророци, съдии, учители, философи, учени, художници, държавници. Те са учили човеците на изкуството да живеят, на обществен живот. Те са били носители на висока култура, и са давали и тласък и знание и на човечеството.

Господи, колко са далече хората от нашата мисъл, и тя не може да ги докосне даже!

Формула, дадена от Учителя:

„Господи, приеми ме в лечебницата на природата за десет дена! Пет ореха, пет ябълки, три супени лъжици сутрин, обед и вечер жито. Вари се 15 минути, кисне цяла нощ, завито хубаво. Житото омеква малко.

Хората показват обикновено себе си. Искам да срещна човек, който показва Бога. Ако окото ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде чисто. Окото на душата е мисълта. Ако мисълта ти е чиста, цялото ти тяло ще бъде чисто. Тука има една важна мисъл, но трудна. Понякога ми се струва, че човек не живее само в едно тяло на Земята, а едновременно живее в много тела сред разни народи и раси, в различни страни. А каква ли е връзката на душата с растенията и животните? Какви ли източници подхранват неговата мисъл и чувства, сили, добродетели и качества? Човек е свързан с хиляди невидими нишки с живота на Всемира.

Човек, който се противи на Божията Воля, отдалечава се от Бога, и няма кой да го пази. Пълнотата на живота иде от Бога, Живота на Цялото. Само този живот храни и задоволява душата. За Бога ние разбираме Неговия живот, който възприемаме, опитваме, прилагаме. Тъй Бог се изявява. Бог е живот и ние опитваме този живот.

Българите дадох условия да донесе Учителят Божественото Учение. То е за цялото човечество – сегашното и бъдещото. Благодарни за всяка промяна, за разнообразието, което Бог е създал в света!

Недей се затваря в една форма, не изчерпвай живота си с една форма. Нека формата ти служи като врата към великия живот, живота на Цялото. Ти живееш във всичко, както Бог живее във всичко. Широта трябва и отричане от себе си. Не искам всичко да кажеш по един въпрос. Кажете малко, но ясно и разумно. Благодарни за разнообразието в живота, благодарни за промените, благодарни за срещите си с хората. От еднообразието се пазете, създавайте си в живота разнообразие, промени, движение.

Пролетта е празник на Слънцето. Затова трябва да говорим за него. Ние сме свързани със Слънцето, нашия ум и нашето сърце, което е било, то е и сега. То е било, защото е. Човек се среща с ангелите и разговаря с тях и не знай, че се среща с тях.

Кой какви сили показва в момента? Много хора показват човешки сили, качества, добродетели. Да показва сили и качества на духовете, малцина показват Бога. Важно е не себе си да покаже човек, а Бога.

Ти не можеш да премахнеш границата, ти не можеш да заличаваш **индивидуалността**, ти не може да премахнеш личността, но чувството за великия единен живот може да те изпълня всякога. Обичта към всичко живо може да те приобщава към него. Любовта е преди всичко сливане. А пък Божествената граница си остава. Границата поставена от Бога си остава.

„Аз и Отец ми едно сме!“ Който изучава науката за Бога, Неговите качества и сили. Ние придобиваме знания какви трябва да бъдем самите ние.

Два процеса стават в природата. Единият е процес на разреждане, другия на състяване. При тези процеси се образува веществото - материята. При първия процес на разреждане на енергията достига се до мисълта и чувствата. Материята преминава в енергия, енергията в светлина, светлината в мисъл. Материята от физическа, става духовна.

Молитвата придава сила на мисълта. Умът трябва да премине през строга школа да се добере до знанието, да развие добродетелите, силите и качествата, да развие и съответните центрове, чрез които душата да се прояви и чрез които Духа да работи. Тогава мисълта има сила. Вярата е силата на мисълта. Мисълта предшества делата. Каквато е мисълта, такива ще бъдат и постъпките ти.

В Школата на Учителя се работи да се развие ума, да дойде силната мисъл, която планини премества. Тази младеж, която днес всички укоряват заради безпътицата ѝ, и покварата ѝ, в нея се заражда, именно, новото, не в онези почтени аристократи, изискани в обходата си, користни във всяко едно отношение, но егоистични, сухи, високомерни. Това е типа на фарисея. Младежта е почвата, чернозема, силите бушуват в нея, кипят, ферментират. На нея всички бурени виреят буйно, но и житото ще расте добре, когато се посее в тази почва. В тази, именно, младеж се забелязва търсене, събуждат се интереси към новото, в нея в този митар Духа благоволява.

Във всяко престъпление и вие имате дял, и във всяко добро дело и вие имате дял. Тук е скрит един велик закон на живота. Учителят е трасирал пътя на новата мисъл. Безкрайно малките енергии – квантите, безкрайно малките величини навлизат вече в живота. За безкрайно малките количества енергия – квантите, ухото може да възприема толкова малки звукови вълни, че под тяхното налягане мембраната на тъпанчето се измества на една милионна част от милиметъра. Това разстояние е хиляди пъти по-малко от диаметъра на водородния атом. Силата, мощта на човешкия глас е милиарди пъти по-голяма, по-силна от долната граница на възприемане на ухото. Безкрайно малки количества енергия вече навлизат в живота, живите организми си служат с тях. Те възприемат вълни, които почти нямат физическа сила, но тъкмо тук е границата между физическия и духовния свят. Тъкмо тук, през безкрайно малките величини енергията преминава от физическа в психическа – духовна. И там тя се измерва с други показатели. Силата не е в количеството нито в напрежението. Силата е в съдържанието, смисъла, разумността, силата е в любовта и в истината.

Проблемът за квантите

Безкрайно малките количества енергия. Какво е например напрежението на един светлинен лъч, който иде от един център отдалечен на три хиляди светлинни години? В каква огромна сфера поддържа той силовото напрежение, и нашето око може да долови този лъч, може да го възприеме. Като се разреждава тъй физическата енергия, тя преминава в психическа, явяват се мислите и чувствата. И те са на гами, по-низки и по-високи. Висшите чувства и мисли имат още по-малко напрежения и странното е, че те са, които управляват материята – материалните светове. Безкрайно малкото и безкрайно голямото са едно. Слабостта на материята е силата на Духа.

Едно впечатление за концерта на японската пианистка Киото Танака:

Пианистка от най-висока класа – вдъхновена, съсредоточена, показва изкуство както една жрица! Рядко съм срещал такъв изпълнител като нея!

Киото Танака ни показва как трябва да се работи за Бога. Наистина, като седне при пианото, издържа накрая, обхода изискана, никакво излишно движение и никакво позиране. Като седне на пианото, забравя слушателите. Тъй се съсредоточи, една минута седи в мълчание със затворени очи в молитвено състояние, а след туй почва да свири. То е свещенодействие.

Рядък концерт! Малко пианисти свирят тъй като нея, много малко. Хората, които небето изпраща на Земята да донесат от даровете му, могат да бъдат в най-различни области. В изкуство, в наука, в обществен живот и в личен живот. Те имат мисия да покажат нещо на хората и да донесат дарове, предадени от духовния свят, който обича човечеството. В Псалмите е казано: „Отдайте слава на Господа!“ Т.е. „Нека Господ работи в тебе.“

Из един разговор с Учителя:

„Едно семенце съдържа целия Космос. Семката има частици, които съответстват на целия Космос. Тя е жива част. Който разбира, Космоса е в една малка семка. Един ден и учените ще видят Вселената в малкото семенце. То е въпрос на време. Когато енергията е кондензирана, тя се явява като материя. Когато енергията се разрежда, тя се явява като светлина. Когато се разрежда още повече, колкото по-слаба става, тя се явява като мисъл, като чувство и като още по-високи състояния на енергията.“

Най-слабите количества енергия

Какво е значението на най-слабите енергии, на най-малките количества енергии – квантите? То е въпрос на бъдещето.

Когато брат Пеню Киров заболя през 1918 г., извика брат Георги и брат Боян, които бяха мобилизирани в Скопие, да се видят. Брат Пеню беше вече на легло. Като се връщат в Скопие, брат Георги сънува, че идва при него брат Пеню и носи един хляб и му казва: „Георге, досега този хляб аз го раздавах. От сега ти ще го раздаваш!“ Наскоро след това получиха съобщение, че Пеню се е поминал и брат Георги пое неговата работа.

Мисли от Учителя, записани от брат Боян Боев. Извадки от неговите сказки:

Йезекил, 38 гл., 22 ст. Това са бомбите – разрушители. Тука ги наричат „дъжд огнен“. „Бог и Магог“ – Сдружението между Германия и Япония. „Последните дни“ – края на старата епоха, за да започне новата. „Ония дни“ – началото на новия живот. „Гог“ е наречен Княза, „Рос“ – Русия, „Мосох“ – Москва, „Товал“ – Урал. Пеню прави паралел тук. С това пророка иска да каже, че „Гог“ иска да царува над тях. Израел сега се разбира славяните, избрания народ, юдиното племе. Идването на архангел Михаил и „голямата скръб“, това е сега. Нали сегашната скръб е голяма? „Царството Божие, Царството на избраните“, това са хората на Шестата раса, Братството на Земята. Всички народи едно цяло ще бъдат.

Посланието Юдино, 14 гл. 15 ст., това се отнася за сегашните времена: „Ето иде Господ със своите избрани светии да направи съдба. Отец е благоволил да ви даде Царство“. Това се отнася за сегашните

времена. „Дванайсет апостоли ще седнат на дванайсет престоли да съдят.“ Това ще бъде съдбата на народите. Божият съд е сега. Досега доброто растеше в цветарници. А като дойде Царството Божие, ще бъде извън оранжерии, при естествени условия. Ще има естествени условия за доброто да расте и да се развива. Тези, които сега се избиват във войните, ще отидат да посрещнат ония, които сега слизат отгоре. Те са делегати, които се изпращат да посрещнат онези, които идат отгоре и ще дойдат с тях на Земята. Тогава работите ще вземат друг обрат. Тези, които идат от другия свят, са предците, хората на новата култура, които идат да вземат Царството Божие да царуват, защото туй Царство е тяхно. Откровение, 20 гл., 2 ст. „Сатана е вързан вече.“

В края на 19-та глава на Откровението, това се отнася за сегашните времена, дето говори за белия кон – 11 ст.: „Всички народи ще се съберат на бой.“ Това е сегашната война.

Комунистите разрешават въпроса за храната и жилищата, материалната страна. Но ще се създадат връзки между хората и за духовна работа. Сега се съдят праведните хора. Делото е в Околийския съд. А за грешните делото ще бъде голямо. Отлагано е много пъти досега. Сега ще бъде гледано във висшите инстанции, и там се предвиждат големи наказания. Всичко става сега, за да се изпълнят Писанията. Всичко се плаща сега за неизпълнение на Волята Божия. Защото отбягва човечеството да служи на Бога. Евреите ги наказват и гонят, защото не станаха проповедници на Христовото учение, а християните ги наказват, защото не приложиха Христовото учение. Сега е скончанието на века, на Стария Завет, на старото учение. Почва века на приложение на Новото Учение. Христос идва сам със своите светии, със своето войнство да го приложи или доброволно, или чрез страдание. Господ като дойде в света, всичко ще обърне на добро. И сега вече почва да слиза. Тези, които бяха из планините, шумковците, ако не беше Господ с тях, хиляди глави щяха да се търкалят. [Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 20-21, 56-57.]

Господ ги сне от горите, от Балканите, без да им повреди. Учителят ги запази. Знаят или не знаят комунистите, но Учителя беше Този, Който запази тия, които бяха в горите. Сега се изпълняват пророчествата, дадени преди хиляди години. Не може да се предсказва лесно какво ще стане. Всичко, което става е в реда на нещата. Великите разумни същества, които са строили Вселената според тяхното разбиране и знание, според службата, която изпълняват са наредени в една йерархична стълба, в едно органично чиноначалие, познати под имената:

1. Серафими – братя на Любовта
2. Херувими – братя на Хармонията
3. Престоли – братя на Волята
4. Господства – братя на интелигентността
5. Сили – братя на движението и растенето
6. Власти – братя на външните форми и изкуствата
7. Началства – братя на времето, състоянието и такта
8. Архангели – братя на огъня и топлината
9. Ангели – носители на живота и растителността

Последния - десети чин ще заемат напредналите човешки души.

Учителят за българите

От едно Писмо до Пеню Киров от 1913 г. „В края на жетвата аз ще имам думата“, казва Господ. „Аз познавам душата на този народ. Тя е страдала много от своите учители, проповедници и управници. Тя има още малко да пострада, след което тя еднъж завинаги ще се освободи от старото робство. Господ е допуснал всичко да расте и да се развива – и доброто и злото. И на злото е определил място, дела с плодове, които очакват от делата си да се повдигнат. Той е първокласен невежа. Плодовете на Духа, те повдигат човека. За тези плодове е казано да се умножават и разплодяват вътре в човешката душа. Желанията и мислите, това са скритите семена на Божествения живот.“

В Своите беседи и разговори Учителят често споменава **8 000 (осем хиляди) години**. Цифрата 8, написана хоризонтално е знака за безкрайността, трите нули означават благоприятни условия в Божествения, духовния и физическия свят. Тези благоприятни условия се дават на човека от Бога за неговото усъвършенстване.

В 21 век цялото наше Братство ще се роди в Русия, в Прикавказието и Учителят ще бъде с нас. Това е казал Учителят на брат Боян в частен разговор.

„Отче наш“ всякога си го спомняйте, всякога го казвайте, всичко ще имате.

Дишането

Дишането да бъде съсредоточено и дълбоко. Вдишване и задържане, издишване по шест. Вдишваш, кажи: „Да се прослави Името Божие в мен.“ Задържаш въздуха, кажи: „Да се въдвори Царството Божие и Неговата Правда в мен.“ Издишваш, кажи: „Да бъде волята Божия!“ Мислено ще казваш горните формули. Значи дишането не е само един физически акт. Дишаш и задържаш по 6. Значи тези формули трябва да ги знае ученика и да си ги казва мислено.

„Отдай слава на Господа. Делата Той върши.“ Какво значи „чист и светъл“? Чист и светъл пред Бога, а не пред човеците. Божията Слава, а не твоята слава. „Ние сме служители, да бъде Божията Воля. Не моята воля, но Твоята Воля Господи.“ Да бъде свободен Бог в нас. За да видиш един бял брат, ти трябва да имаш правилна мисъл, желание и постъпки. В живота съществува абсолютна справедливост. Ако днес някои хора са при по-благоприятни условия, получават повече, имат по-лесни и по-големи печалби, в миналото са били експлоатирани и това, което сега им се дава, то е туй, което от тях е взето в миналото. Радвайте се на добрите условия, които хората имат, а ти издирвай грижливо пътя си към Бога. Това е истинското богатство. Радвай се на това, което хората имат. Печели някой, уредил дома си хубаво, радвай се с него заедно. Исая, 56 гл. 7-12 ст.: „Домът ми ще се нарече Дом Молитвен за всички народи.“

Исая, 58 гл.: „Какво значи прост? Тогава твоята светлина ще изгрее като зората и славата на Господа ще ти е задна стража и здравето ти скоро ще прозябне.“ Исая е голям пророк. Кой човек мери житото и го тегли? Има хора пресметливи, живеят с другите хора, но винаги правят сметка да не би да дадат повече от себе си. Такъв човек мери житото с крина, такъв човек ще загуби любовта, ще загуби добрите условия, които му са

дадени. Казано е: „Не мерете житото с крина.“ Има една малка приказка от Учителя. Той я превежда в беседите Си. Истината е сияйна, вечна, красива. Лъжата е временна, преходна, уродлива. Ние търсим Божественото във всеки човек. Това е Братството на което принадлежим. То ни свързва с всички човеци. Науката не е казала последната си дума, както и атома не е последната най-малка частица на материята. Какво се крие в атома, още не се знае. Атомът се разлага на протони и електрони, но дали някога и тия частици ще се разложат, днес не се знае. Ще дойде ден, когато и те ще се разложат. Науката още не е намерила метода за тяхното разлагане. Според мен протоните и електроните са били разложени още преди хиляди години. Истинските учени мълчат още по този въпрос. В края на краищата ще се дойде до най-малката частица, която по никакъв начин не могат да разделят на по-малки.

Що е Братството?

Всички онези, които могат да доловят Божествената мисъл, която сега слиза, всички онези, които се отзовават на Божиите повеления, които сега проникват, образуват Братството, независимо от това учени ли са или прости, богати или бедни, верующи или неверующи. Това е идеята за Братството. Комунистическата власт иска да тури свое ръководство на Братството, за да го превземе отвътре. Борба на силите става в човека. Същата борба на същите сили става и в обществото. Както се разреши в човека, тъй ще се разреши тази борба и отвън. Човек е барометър, тревожни признаци има днес. Голямо бедствие иде за този народ. Ние сме от онези хора, които са сключили мир с живота. Такива хора са готови да посрещнат всичко. Има един признак по който се познава дали един човек е влязъл в духовния свят. Духовният човек се радва на благополучието и щастието и на успеха на другите хора. Това е начало на мира, един от плодовете на Духа. Любов, Радост, Мир. Човек, който не може да живее с Бога и да бъде благодарен за това, което му е дал, не може да живее с никого. Той всякога ще бъде недоволен. Какво са безкрайно малките количества енергия, науката сега разкрива този въпрос. Има въпроси, които нема защо да се разглеждат изчерпателно. Те сега могат само да се засегнат, могат да бъдат осветени от различни страни. Те са вечни въпроси. Тези хора знаят на кого служат. И ние знаем на кого служим. Всеки комуто се е давало власт на Земята, обещава, че ще има към човека такова отношение, каквото Абсолютният има. И нито един не е устоял на това обещание. Онези, които имат днес власт, дават същото обещание и пак тъй лесно го нарушават. Само Бог е верен и истинен. Той устоява и изпълнява всякога. А хората все се съмняват в Него. Властниците все ги лъжат и хората все им вярват. Ето къде е безумието на човека!

От Учителя

„Силен е Бог и ако Той е с тебе, ти си силен. Не е ли с тебе, нищо не си! Къде търсиш Бога ти, и защо се съмняваш? Бог е във всяка красива проява на живота. Всяка красота говори за Неговото присъствие. Бог е във всяка добра мисъл, във всяко добро чувство и във всяка благородна постъпка. Бог е в тебе и в твоя ближен. Бога всякога можеш да призовеш. Бог е Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добро. Извикай Го и Той е в тебе. Човече, къде търсиш Бога и защо се съмняваш? Опитайте и вижте, че Бог е благ. Как ще познаеш ти Бога, ако не Го извънваш? „И това е живот вечен.“ Ако ти не виждаш Бога в сърцето на майката, ако ти не виждаш

Бога в ръката на бащата, какво виждаш тогава? Има хора, на които се работи леко и приятно, всичко съдейства в работата, а има хора, на които се работи с голяма мъка и усилие. Живот има при всички условия, може да не е точно като нашия, но ще бъде подобен на него. Да бъде благословено името Божие! В името Божие цъфтят цветята, зреят плодовете, текат водите. В името Божие изгрява Слънцето и човек мисли. Обикновеното виждане е чрез отражение, а истинското виждане е чрез проникване. Има много видове виждане чрез отражение. Освен очите, има и други органи за виждане. Много животни имат такива, то е подобно на виждането с очите. Два типа човеци има, едните се борят с Бога, а другите Му служат. Образът на едните са титаните – свръхчовеците, образа на другите са Синове Божии – Христос.

Няма по-хубаво нещо от това да бъдеш в съгласие с Бога и Бог да те води в Своето Царство и да те учи.”

Кармата

Има хора, които имат много тежка карма. Когато речеш на такъв човек да направиш услуга, ще се засрещнеш с неговата карма. Тя ще ти противодейства и трябва да бъдеш много силен и богат, за да можеш да направиш добро на такъв човек. Чудни закони действат в живота! Животът върви с Божията Любов. Животът съпътства Божията Любов. Може ли да доловиш в хилядите форми на живота Божията Любов? Тя е главния двигател. Да изучаваш Божията Любов, това е истинската наука. Князът на този свят туря препятствия на Делото, но ние вършим работата си и сега нямаме нищо с Него.

Как може да изучава човек далечните светове в Космоса, човечествата, които обитават на тях и техните култури? - Като изучава човек човеците на Земята. Всеки човек е представител на едно човечество от един далечен свят. Колко интересен става живота тогава! Колко интересно става човешкото общество! Чудно училище е Земята! За мен работата е преодоляване на мъчнотии, подчиняване материята на Духа. Това е най-важното. Работата е творчество, т.е. тържество на Духа над материята. В нея човек е съработник на Духа, съработник на Бога.

Животът изпълня Всемира. Няма точка в мировото пространство, където живота да не присъства с всичката си пълнота, със своята разумност, със своите сили и добродетели, със своите форми и чувства. Пространството е пространство, защото животът го изпълня. Вижте малката птичка е намерила в дъба дупчица и ще устрои там своето гнездо. Вижте с какво старание и вещина работи тя само с малката си човчица, носи кал, измазва хралупката! Устройва гнездото си с вещина. Не е ли навсякъде живота? Не е ли навсякъде разумността? Не е ли навсякъде изкуството? Тя ще отгледа малките си. Каква наука има в малките птички, както във великото Цяло.

Защо не се слуша молитвата ти? Защото и ти не си изпълнил Божията воля. Когато изпълниш Божията воля, ти си радостен и щастлив. Няма по-хубаво нещо от това. Нашите мисли, чувства и постъпки, според нашите мисли, чувства и постъпки, ние определяме отношението на великия разумен свят към нас. Ти не разбираш, че Господар на живота е великият разумен свят, и че за да ти бъде добре, трябва да се съобразяваш с неговите закони и правила. Да бъдеш в съгласие с него. „Всеки, който

върши волята на Отца моего, делата, които аз правя и той ще ги прави, и по-големи от тях ще прави." Волята за работа е Божествена. Всичкото е там, трябва да разграничаваш човешкото от Божественото. Когато човек изпълни волята Божия без никакво колебание, без никакво двоумение и без никакво съмнение, той се нарича приятел Божий. Авраам беше готов да принесе най-скъпото си – синът си, единородния в жертва на Бога. И Авраам е пример за нас. Той се нарече приятел Божий. Комунистите не ни пречат нито да живеем, нито да мислим, нито да работим. Те не могат да спънат работата на учениците. Който върви в пътя на истината, не се обръща назад. Той не се интересува следват ли го или не. Чак когато излезе на върха, оглежда изминатия път. Ние не желаем да бъдем кумири на човеците. Нека да бъдат хората свободни. Обичаме свободния човек, който не трепери пред авторитети, не проси милостиня, не очаква благоволение на силните на деня. Срещата с такъв човек е среща за Царството Божие. Извадете от Евангелието стиховете, където се говори за Царството Божие и размишлявайте върху тях. Ако разберете какво нещо е Царството Божие, ще разберете учението на Христа, защото то е учение за Царството Божие. Прибавете към това и обясненията, които Учителя е дал, и вие ще имате едно разбиране за най-същественото в живота. „Вие сте Царството Божие“, казва Учителят.

„Ако в един човек присъства Царството Божие, тогава какво ще бъде отношението ви към него? Над обществото седи Братството. По-голямо от Братството е Бялото Братство. По-голямо от Бялото Братство е Царството Божие. Над Царството Божие е Божията Любов. А Божията Любов произтича от Божия Дух“. Това казва Учителят.

Скромността

На някой човек му прилича да бъде скромен, а той при всичката си простотия и невежество е горделив. Най-голямото благословение е да те посети Господ. Който върви в пътя на Истината, не се обръща назад. Той не се интересува следват ли го, или не. Чак когато излезе на върха, огледа изминатия път. Комунистите не ни пречат да живеем, нито да мислим, нито да работим. Тъй е за учениците. Не разбирате вие, не към хората трябва да бъдете честни, но към Бога, към Божественото. Всеки човешки идол ще рухне. Спомни си съня на пророк Данаила, 3 глава. Ти мериш житото с крина, казваш: „До толкова мога да отпусна, повече не може!“ Ти мериш, ти ограничаваш постоянно любовта, правиш сметки да не би да замине от тебе. Ех вий хора, лишавате се от най-хубавото, от Божието благословение! Като срещнеш един човек и нещо не ти хареса в него, не забравяй, че този човек, това си ти. Помни големия живот, който включва всички хора в себе си. И като ти хареса нещо, това пак си ти. И във всичко, което има живот, виждай себе си. Ти си този живот – Големия, Всемирния. Как познаваме Бога? Най-напред като живот, после като разумност, после като сила, като воля, като мисъл, като чувство. Човек побеждава със силата Божия, която е в него. Човек разполага с капитала, който Бог му е дал. Живот, сила, разумност, дарби, способности. Въпросът е за какво ще използва той този Божествен капитал, към какви цели ще го насочи. Ето за какво трябва да мисли човек.

Когато някой носи много ярки цветове, това показва силна индивидуалност, силно подчертана личност.

Не общуваме ли ние чрез плодовете и цветята с възвишените същества, които са ги създали?

Гледаш – човек, но не всякога съдържанието отговаря на етикета, т.е. на името. Дяволът почва да обсебва човека с недоволството и критиката. Има една болест, която се нарича бум на свръхчовека. От тази болест боледува целия запад. Те от всичко са недоволни. И за тях изгрява Слънцето, а те са недоволни. За тях зреят плодовете, а те са недоволни. За тях цъфтят цветята, а те са недоволни. За тях текат водите, за тях духа вятъра, а те са недоволни. Тежка болест е недоволството, съвременна болест!

Работата на занаятчията

Може да е обикновена работата на един занаятчия, но аз работя в името Божие. Невидимият свят се изявява чрез видимия и все пак видимия свят е безкрайно малко изявление на Невидимия. Растенията не само акумулират слънчевата енергия, но те разкриват и нейното вътрешно съдържание. Това разкриване на светлината продължава и в животните и в човека. Като ги приеме човека като храна, в него се раждат чувства и мисли. Това е все съдържанието на светлината. Ти мислиш, че е съществена формата, името. Не! Важно е каква основна идея носиш ти, какви мисли и какви чувства. Това е същественото. Ти трябва да звучиш като жив тон в общата хармония. Да живееш във всичко, което живее. Това е Живот Вечен. Не познаваш ли твоя живот във всички треви, билки, цветя, във всички живи твари? Та това е Божия живот, това е Живот Вечен.

Акашевите записи

Когато възникне спомен от далечното минало, къде са записани тези спомени? Някъде са записани, и ние разчитаме тези записи. Безкрайно малки следи са останали от онзи далечен живот, а нашия дух има силата да ги възстанови в първото им положение. Чуден е живота! Доброто, което се е проявило чрез нас, ще се прояви и чрез тях и там има вяра в доброто. Духът, който се проявява чрез нас, ще се прояви и чрез тях. Има вяра на Духа. Утешителят Дух Святий. „Ще изпроводя Духът Си, делата, които аз правя и те ще ги правят и по-големи от тях ще правят.”

Акашевите записи са в етерната част на веществото. Човек може да дойде до състояние да ги вижда и разчита. Да.

14 беседи, които искаме да издадем в едно томче „Избрани беседи от Учителя“:

1. „Високият идеал”, 2. „Ключът на живота”, 3. „Общение с Бога”, 4. „Братът на най-малките”, 5. „Новото човечество”, 6. „Пътят на ученика”, 7. „Пробуждане на колективното съзнание”, 8. „Житното зърно”, 9. „Фарисей и митар”, 10. „Великият закон”, 11. „Божият глас”, 12. „Малкият стрък”, 13. „Идеалът на човека”, 14. „Разумното сърце”.

Тези 14 беседи ще влезнат в едно томче. То е предназначено за онези, които не са запознати със Словото на Учителя. То е представително томче.

[1967 г. август, септември, октомври. Рила. Олтаря, Изворите на река Марица]

Всяко цветенце, всяка тревичка изпълняват службата си в Царството Божие, т.е. онази работа, която Бог им е възложил и заради която ги е създал.

Дойде ли човек до това знание, това е дълбокото, истинско познаване на природата. Съвременната наука не е дошла още до него. За ученика е голяма привилегия да бъде призван да работи от Учителя си, да бъде включен в онези духовна верига, която работи под Неговото ръководство! В Школата на Учителя за това се подготвят учениците. Ученикът, който мисли, разговаря със своя Учител. Когато Учителят иска да каже нещо на ученика, Той прониква неговото съзнание и му предава Своята мисъл, чувства и воля. Ученикът трябва да бъде буден и внимателен, да се вслушва във вътрешния глас на своя Учител.

Учителят не повтаря два пъти едно и също нещо. Чистота трябва, истина трябва, за да поддържа ученика връзката си със своя Учител.

В живота всичко говори, всички живи твари говорят. Говорят цветята, говорят тревите, говорят и камъните. Работата е там, че човек не разбира този говор. Да благодарим на Учителя, че ни даде условия да живеем в тези чисти места, защото в Неговото име се събрахме. Този живот ще бъде една връзка между нас. Където и да бъдем ние, ще си спомняме за Него и ще си изпращаме добри мисли и чувства. Всичко, което изучаваме като жива природа, е съдържание на Всемирния живот. Ние насърчаваме живота, а не сеем смут. Ние насърчаваме доброто, а злото ограничаваме.

Дойде едно същество вързано за ръцете и краката, демагнетизирано, нервно, обрано, безжизнено. Какво прави този човек с хората? Той ги прави роби, подчинени, плахи, сковани, фанатични, ограничени. Това е обсебване. Отнася се за Михаил и за една от неговите последователки – Жанет.

Ние предпочитаме да отидем в планината, да се радваме на изворите, да посрещаме слънцето, да дишаме чистия въздух, да пием от изворите, да се порадваме на цветята. Диваците се кланят на демоните, ако и да треперят от тях.

„Верен и истинен!”

Само като призове Бога, човек може да бъде верен и истинен, защото само Бог е верен и истинен. Когато живота ви се обезсмисли, когато всичко ти стане безразлично, изпаднеш в положение на застой, призови Бога в себе си и почни всичко, което работиш, да го работиш хубаво, изискано, заради Него. И най-малките и най-обикновените неща извършвай с внимание и грижа като служение. Тогаз ще се възвърне в тебе отново вкуса към живота. Познаваш ли Го? Знаеш ли откъде иде? Откъде се подхранва Неговия Дух? Трябва да можеш да четеш. Човек е една написана книга. Кога е дошъл на Земята, какви срещи сте имали с него и кога? Много тайни крие живота. Това е великата книга, която сега се учим да разчитаме. Може ли от всяко парче мрамор да извадеш статуя? Скулпторът грижливо избира материали върху който ще работи. Може ли от всеки ученик да стане окултен ученик? Много поколения, трябва да са работили и подготвяли материала, че едва тогава ще ти поверят този материал. От рода на майката какво иде? От рода на бащата какво иде? Какво са им предали техните родители? А така, само с ентузиазъм и афектации, никакъв резултат няма да имате. Не знам как да кажа на някои приятели да не воюват с мене, защото ще пострадат! Аз съм служител. Като се опълчват против мен, ще се намерят противници на Онзи, на Когото аз служа. Тогава ще опитат думите: „Не ти е лесно да риташ срещу Създателя Си!”

Песенчицата за милостта

Какви ли не методи намираше Учителя, за да ни покаже и предаде Божествения живот! Малцина от вас знаят една малка песенчица. Учителят я създаде в момента по следния повод. Първите години, когато Учителят живееше още на „Опълченска“, в дома на Гумнерови и държеше беседите Си при най-скромна обстановка, говореше от отворения прозорец, а народа слушаше вън в градинката и в двора. Паша, след като си привърши работата, дешифрира беседата и я написа, прибираше си нещата да си отива, но я налегна такава мъка, такова страдание, едва издържаше! Отделя се в малката източна стаичка и тихо си плаче. В туй време Учителят чука на вратата и влиза с цигулката Си. И почва да свири и пее една малка песенчица, която току-що е създал. Ще изпея малката песенчица: „Милост, благод в мен Той всели, милост, благод в мен Той всели, милост, благод в мен Той всели.“ Десетина пъти изпълни Учителят тази песенчица, като свиреше с цигулката и пееше, и състоянието на Паша се разсея, съзнанието ѝ просветна, сърцето ѝ се развесели и тя почва да пее заедно с Учителя песенчицата: „Милост, благод в мен Той всели, милост, благод в мен Той всели, Той всели.“

С какви чудесни средства си служеше Учителят, за да ни помогне! Чудни са пътищата на обичта и прекрасни!

Свързвай любовта с Духа, а не с плътта.

За комунистите

С добрите и честни комунисти ще работим, те са такива не като комунисти, а като човеци. За тяхното добро отношение към нас ние държим. Хулиганщината е масово обсебване на хората от лоши духове, от нисши духове.

Записи на природата

Всички събития остават в материята следи и те се запазват за дълго време. Това е паметта на природата. Чудното е, че човек има способността да разчита тези записи на природата. В органическата материя, в мозъка, в сложната химия в която всяко събитие, всяко произшествие, мисъл, чувство предизвикват сложни химически реакции в клетките. Това е паметта. Чудното е това, че разчитането става по реда, по който е направен запис. Къде живее човек? Къде живее човек, зависи от неговото съзнание, мисъл, чувства, дела, а не по местото, където се намира телото му в дадения момент. Хората се групират по съзнание, по съзнание живеят в един или друг свят. Всички ние живеем в Божията любов. Тя ни храни, тя ни отглежда, тя ни пази. Ти живееш в Божията любов, а за друго не мисли! Не се безпокой! Човек, който отбягва отговорност и задължение, той слиза, той е в инволюционния процес. Човек, който е готов за жертви и служение, той е в еволюционния процес.

Козмичното пътуване

Козмичното пътуване няма да се осъществява чрез механизми. Природата е поставила други пътища, тях трябва да използва човек. Но за да се ползва от тях човек, трябва себе си да подготви. Школата на Учителя е път към извънземните цивилизации, път към големия космически живот. Гледай широко и със снизхождение на всички. Не се спирай на слабостите на хората. По отношение на по-слабите вземай положението, което Бог има

към нас, отслужвай им, помагай им. Казано е в Евангелието: „Милост искам, а не жертва.“ „Свобода е потребна за душата!“ Учителят създаде от тази малка формула една песенчица, която ще изпеем след малко. „Душата ти да се всели в големия живот, където има и скръб и радост.“

Изострената личност се бори с Бога. Какво може да очаква тя от тази борба? Затова е казано: „**Кротък и смирен по сърце!**“ Кротостта и смирението са първите качества, които ученикът, трябва да придобие. Силната личност иска да покори другите хора. Защо ѝ е това? Тя не разбира закона. Защо ти са роби около тебе? Радостта е в това, да живееш със свободни хора. Който иска да има роби около себе си, той сам е роб. Виждаш, че хората са обсебени от низши духове, а си мислят, че са свободни.

Да изработва свободата си, това е пътя на ученика. Това е Школата на Учителя. Това се учи в Неговата Школа. Свещена работа е работата за придобиване на свободата. „Глава на Твоето Слово е Истината.“ А в Истината седи свободата. Всяка лъжа ограничава и всеки фалш ограничава. Човек, който повече дава, по-малко взема – възлиза; той е в еволюционния процес. Човек, който повече взема, по-малко дава, той слиза. Той е в инволюционния процес. Черта, теглена със свободна ръка е по-ценна от черта теглена с линия. Може окръжността, направена с ръка да е по-ценна отколкото окръжността с пергел. Какво ще стане с агнето сред вълците, ако не е пастира с него? Всеки, който се бори с Господа, ще плаче. Не турайте препятствие на Божията любов. Какво ще дадеш на извора? Той е който дава. Човек е силен, доколкото Бог присъства в него. Човек има значение докато Бог присъства в него.

Едничкото нещо, за което човек, трябва да се грижи, да го пази, да работи, то е Божие присъствие. Това е същественото. С Любовта ние призоваваме Бога.

Най-важната работа

Нема по-важна работа от тази да призовеш Бога! Любовта към Бога, това е всичко. Това е работата на ученика. Поддържай връзката с Бога, общувай с красотата, търси разумността и знанието, поддържай пътя на доброто, мъдростта. „Постави доброто за основа на дома си!“ Истината седи в това: Живей в Господа! Когато седнем да се храним, ние правим връзка с Бога. Когато станем сутрин, ние правим връзка с Бога. Когато си лягаме да спим, ние правим връзка с Бога.

Братството е велика общочовешка идея.

18.III.1967 г. Помина се сестра Веса Жечева.

Ти помисли кое е реалното в живота и кое е реалното в смъртта. То е едно и също и в живота и в смъртта. „Ето иде Княза на този свят, и аз нямам нищо с него.“ „Показа Му всичките царства земни и тяхната слава и богатства, и Му каза: „Всичко това ще ти дам, ако ми се поклониш.“

Аз съм щастлив като си помисля, че слънцето изгрява, водите текат, плодовете зреят, добрите хора мислят, ние живеем във всичко, което обичаме. Човек живее в това, което обича. Винаги е имало и ще има добри хора. Винаги е имало и ще има разумни хора, любящи хора, красиви хора, силни хора. Какво богатство е живота! Ние принадлежим на него. В света, в тези хора живееме ние, а не само в една личност. В пътя си към Бога пак ще се срещнем, защото той е само един път. Христос казва: „Аз съм пътят!“

Прекъсне ли връзката си с Бога, човек попада под влияние на низшите същества. Връзката с Бога е, която предпазва човека от низшите духове. Защото днес хората са обсебени от низши същества! Прекъснаха връзката си с Бога. Не умеят да я поддържат. Грозните форми, които срещаме в живота, уродливи, уродливостта в изкуството, идат все от това. Това са форми на злото. Усилията, работата на ученика е насочена към това, да поддържа връзката си с Бога. В нея той расте, придобива знания, светлина, мъдрост, сила. Има типове човеци. Те се явяват в много индивиди, в много личности. Личността преминава, явява се и изчезва, а типа остава и се развива. Хората от един тип могат да се привличат, а могат и да се отблъсват, зависи от знака, който имат, но те са едно - един живот. Какви типове са се оформили в човечеството – положителни и отрицателни! Чудни процеси стават в живота! Откъде се ръководят те? Една дълбока вътрешна работа се извършва под ръководството на разумния свят. Той знае към какво води развитието на живота, там са плановите. Човек трябва да бъде смирен, скромен. Под грижите на Божия Дух растем ние и се развиваме по Неговия план.

За течните горива

В течните горива са затворени изостанали духове от преди милиони години, от далечното минало и епохи. Сега хората като ги горят, освобождават ги. Тези духове ги обсебват. Затова тъй лошо се проявява днес човека. За в бъдеще, в новата култура двигателите няма да бъдат чрез взривове, а ще се използват силовите течения на природата, силовите полета, силовите пътища. За тях е казал и Учителят.

Истината

В света човек ще засрещне и истината и лъжата, но той трябва да ги различава и да се прилепя към истината, да бъде едно с нея. Какво е живота, ако не е изявление на Бога? Радвай се на силата и красотата на живота, на големия живот. Виж колко форми, колко красота, разумност, любов, доброта! Какво богатство има живота!

За двигателите

Днес двигателите са с горива, с взривове. За в бъдеще няма да има взривове, взривови двигатели. Човек ще се ползва от силовите полета, от силовите потоци в природата. Там има огромни енергии, които ще му бъдат поверени. Зачитай малкия живот, отдавай правото на всяко малко същество. С това ти зачиташ великия живот. Това е отношение. Радвай се на живота, защото Бог е в него. Чрез него Бог се изявява.

Връзката с Бога

Връзката с Бога се поддържа по много начини. В това седи изкуството да живееш, но първо трябва да имаш радостта от живота в себе си. То е виждане, то е широта на съзнанието. Никой не може да се наложи на природата. Никой не може безнаказано да коригира природата. Как ще разговаря човек с Бога? С езика на Любовта, с езика на Мъдростта, с езика на Истината. Това е богатството на живота. В сила, в красота, в богатство, в блага.

Брат Боян

Брат Боян е образ на една Божествена идея. Живот вечен.

[Бележка на съставителя: виж "Изгревът", т. 3, с. 29-35.]

Той е въплъщение на добродетелите и качества на Божествения живот. Той съществува в много образи по цялата Земя, всред всички народи. Той е представен от много личности, от много образи. Едни преминават, други следват. Това е живот вечен. Тука тази мисъл мъчно се приема от хората, тази идея, че човек живее сред всички народи в много образи. Ний сме тук и се наричаме така. Носим тези имена, но същите образи живеят и в други народи и при друга обстановка, и носят други имена. Имената не са съществени, но типа е същият. Тъй, че човек не живее само затворен в една къща. Тази мисъл мъчно се разбира от хората, но човек, който има опитност тука няма нужда да я разбира и да я доказва. Връзката с Бога е преди всичко живот с Бога. Какви същества са тези, това са химикали на живата природа. Не посягай на неща, които не са за тебе, ще пострадаш. Изкуството е да знаеш кое е за теб и кое не е. Вземаш един плод в ръката си, помни онези, които са работили, за да създадат този плод. С каква обич си работил ти, с каква обич към тебе самият, а Онзи, Който е създал човека, с каква любов го е създал. Ще каже някой, че това е ненаучно твърдение. Не, това е строго научно твърдение. То почива на опит и наблюдение. Много сложно същество е човека. Какви сили е вложила природата в него, какви вещества, какви качества! Много сложно е устроен човека. Като се докосваш до него, до какво всъщност се докосваш? Колко внимателен, трябва да бъде човек към всяко същество! Недейте мисли, че всичко е създадено за вас, да го присвоявате и да се ползвате от него!

Разумният свят работи. Какви същества моделират тези форми? Какви мисли, чувства, сили и качества са вложени в тях? Чудеса, чудеса ни заобикалят. В материята, във веществото са отпечатани всички събития, които са станали като на магнетофонна лента. Един чувствителен човек може да разчита тези записи. Помисли само какви типове, какви характери бяха събрани около Учителя. Това беше онзи необходим екран, върху който се проектираше живота с всичките му задачи, борби, особености. Всички тези типове около Учителя, това беше необходимата среда, за да проучава Той въпросите и да им даде отговор. Когато човек подчертава или изтъква себе си прекалено силно, той се заблуждава. Личността е фикция. Ако зад личността виждаме мировия живот, това е правилно. Като дойдем до същественото, там противоречия няма. Всяко същество заема своето място в големия живот като негов елемент. Личното отпада, остава реалното. Противоречията са в личното, а в живота за цялото противоречия няма. Докато живее в личността и се бори за себе си, има противоречие, но дойде ли до съзнанието за големия живот, и че той принадлежи на него, че той е елемент на него, тогава противоречие няма. Затова дойде ли човек до реалното, същественото, противоречията отпадат. Всяко същество може да го разглеждаме от две гледища. Първо, като индивид, който се бори за своето съществуване, и второ, като елемент на целокупния Божествен живот. Това е всъщност истинското реално положение. Това е виждане. Първото е пълно с илюзии, противоречия, борби. Ти израствай и се оформявай като елемент на Божествения живот. Това е Царството Божие. Всяко същество разглеждай като елемент на Божествения живот. Тогава ще считаш, че си го разбрал. Майката, която дарява живот, минава през смъртта. Нашата работа не е да оправяме хората, а да поддържахме връзката с Бога. Ние

сме път на Божия живот, ние сме път на Божията мисъл, ние сме път на Божията сила. Работата на ученика седи в това: да усъвършенства своя ум, за да поддържа връзката си с Бога, правилно да възприема Божията мисъл и правилно да я предава. Ученикът работи върху сърцето и познаването на неговите закони, за да поддържа връзката си с Бога, правилно да възприема Божествения живот и правилно да го предава. Работата върху волята има същото значение – да поддържа връзката си с Бога, т.е. да върши Неговата Воля. Човек може да се бори за себе си, а човек може да работи за Бога. Те са две различни положения. Има една дълбока природа в човека – неудолима, неуморима. Това е Божественото в него. Опре ли се на него, човек е силен, смел, верен, истинен, непоколебим. Когато говорим за връзка с Бога, разбираме тази същина. „Канара на моят живот“ е казано в Молитвата. Утвърждавай ли прекалено силно себе си, влизаш в конфликт с Божественото, ще дойдат над тебе страдания.

Гледам тази розичка и мисля за онези художници, които са работили, за да я създадат, да ѝ дадат този привлекателен вид и този чуден аромат.

„Слава от човеци не приемам“, казва Христос. Не очаквай от хората почест и уважения, бъди свободен, остави и тях свободни. Бъди свободен, значи живеи с Бога. В това седи свободата. Много болести органически и психически се дължат на неправилно отношение и връзки между хората. Ако ти поднесеш на един твой приятел една роза, нали зад нея виждаш неговите хубави чувства. Защо зад цветята и плодовете не виждаш онзи Разумен свят, който изразява чрез тях своите хубави чувства към тебе? Не утвърждавай себе си прекалено силно. Ще загубиш чувството за Истината и Правдата. Не си ти най-важното нещо в живота. Има съществени неща в живота, тях търси. Личния живот е илюзия и фикция.

Пространството е живо, пространството е населено със същества. Една идея е система от сили и нещо повече. Тя може да взема образа на едно същество. Пространството не се състои само от вещество, лъчи и силови полета. То е нещо много повече. Видимия свят е изявление на Невидимия.

Не утвърждавай прекалено силно себе си. Тук трябва мярка доколко да утвърждаваш себе си. Само Божественото не ограничава. Бог не дава Духът Си, Бог не дава Духът Си с мярка. В това е проклятието на злото. В него няма добро, няма правда, няма истина, няма светлина, няма свобода.

Ревността

Ревността помрачава съзнанието и ограбва сърцето. Защо твоят живот да бъде по-ценен от живота на други същества? И той принадлежи на живота на Цялото, както твоя живот. Животът е един. Защо да има по-малоченен живот и висш живот? И вашия живот и моя живот е все един живот. Безкрайно малко изявление на Великия Единен живот. Защо един живот да бъде по-ценен, а друг по-малоченен? Живей с чувството за Великия Единен Всемирен живот. Неговите закони зачитай, и за него винаги благодари! Чрез малкия живот, който ти е даден, ти опитваш Великия Единен живот. Словото е едно през всичките векове. Бог е говорил, Бог и сега говори на всички онези, които Го слушат, които разбират Неговият говор. Обаче, пази се от ограниченията на личния живот. От него иде робството. Разбира се

и от вълците ще се пазиш. Когато телото се превърне в затвор за душата, дошло е време да се яви ангелът – освободител.

Какво нещо е Божествената Школа? Онова велико училище, в което се изучават законите, формите, проявите на разумният живот. Великият разумен свят, който устройва нашия живот и подготвя условията ни.

Учителят

Ние виждаме нашият обичен Учителя във всяка хубава проява на живота. Ние Го посрещаме с изгряващото Слънце, ние Го чувстваме в аромата на цветята и сладостта на плодовете. Ние Го възприемаме с хляба, който ядем всеки ден. Ние общуваме с Него вез ден. И сега ние живеем в Любовта на Учителя и ще живеем во веки веков. Защото благ и милостив е Господ!

В разговорите до приятелите, ние споделяме разговорите с Господа. Какви тайни крие живота? Привидно същият човек, а кой се проявява чрез него в дадения момент? – Не знаеш. Не уповавай на външната форма, докато не дойдеш до вътрешният, реалният свят, не ще познаеш човека. На Земята ще се засрещнеш и с добрите и със злите същества. Как ще се държиш? Казано е в Писанието: „Ще настъпиш лъв и аспид. Ще стъпчеш млад лъв и ламя.“ Човекът с обикновеното религиозно съзнание непременно, трябва да има авторитет, пред който да се прекланя и форми на които да се опре – обреди, церемонии. Спази ли тях, той мисли, че е правоверен. Колко далеч от тях е свободата! Христос утвърждава свободата, а те се опълчват против Него. Не е лесно човек да надживее света на формите, да се издигне до чистия свят на идеите, където е истинската свобода. Съществуват форми на доброто и форми на злото. На Земята човек неизбежно ще се срещне и с едните и другите. Работата е там да си изработи правилно отношение към тях. Какво ще правиш на едно същество, което е направило от себе си Божество? На ул. „Оборище“ 24, а сега № 18 беше братския Салон, където Учителя държа беседите Си. Сега там се помещават, на мястото на Салона: пивница „Мелник“, магазин за продажба на заклани птици, кръчма, а до тях клуба на Комунистическата Партия. Наистина в злото няма творчество, то е лишено от творчески дух. То върви след доброто и облизва стъпките му. Използва формите, които доброто е създало.

Ако минеш на „Оборище“ и погледнеш, ще видиш, дето беше Салона, сега има кръчма, има продажба на заклани птици, има месопродавница, и до тях Комунистическата Партия. Всичко туй е на една линия. Там беше Салона на Учителя. Ето, злото е стъпило там, дето Учителя е минал. Дано е останало нещичко от Него! Просяци са това!

Кой е господар на живота, кой е господар на условията?

За делото Божие, за делото на Учителя всичко е приготвено. Всички добри условия ще се създадат за тях.

Мисли на ученика ще носят следното мото: „Вдъхвай в нас с присъствието Си чистите Си мисли.“

Има хора, които предстоят пред Господа. На такива всякога можеш да разчиташ. Има хора, които не предстоят пред Господа. Те са роби. Те са

роби на духовете. На тях не можеш да разчитаеш. Ученикът се приготвява да живее в свободата.

Ясновидството

Истинският ясновидец не прави сензации от ясновидството си. Не го демонстрира пред любопитни хора. Той си служи с него само, когато е необходимо.

Противоречия в Братството няма. Ако има такива, те са извън Братството. Борби в Братството няма. Ако има такива, те са извън Братството.

В най-ранните години, когато Учителят започна да държи Своите беседи в София – Неделни беседи, братята наеха един Салон на ул. „Раковска“, където Учителя държа няколко беседи.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 13, с. 283-285.]

В този новия Салон при едно събрание влиза една жена непозната, вдига юмруци и вика: „Докога ще заблуждаваш тези хора?“ Приятелите настръхват, някои се надигат да я изхвърлят вън. Учителят, обаче, с поглед ги спира, обръща се към жената и казва: „Сестра, аз не заблуждавам тези хора. **Аз съм първата пролетна птичка, която възвестява идването на новият живот.** След мен ще дойдат хиляди и милиони други, които ще работят за нея – за Пролетта.“ Жената отпуска ръце, покланя се ниско на Учителя и си излиза от Салона с лице към Него.

Зад всяко изпитание е скрито едно благо. Колкото е по-голямо изпитанието, толкова е по-голямо благо. Божиите работници не носят никакви титли.

Гледаш едно същество. Какво те гледа през тези очи? От кой свят, от кои култури? Някои гледат с насмешка. Не ме ли познаваш? Чудни и странни неща има в живота. Животът е един, където и да се проявява в Мировото пространство. Той не може да бъде много различен от този живот на Земята. Ние познаваме Бога най-напред като живот. Всички животни и растения представляват разложен акорд на човека. Тука ние ще срещнем всички желания, чувства, страсти, сили, всички онези вътрешни двигатели, които в човешкия характер са разработени, а някои доведени до съвършенство. Какви капани има в личността, какви похвати да се прикрие и дегизира, как се преструва и как имитира добродетелите! Всички хитрувания в животинското царство, всички прийоми са доведени до съвършенство, защото човешката личност има едно скрито, тайно желание да вземе положението на Бога. Това е скритият грях на хората. „Трябва да се започне с Любовта към Бога“, казва Учителят. Любовта към Бога е велика наука – приложение, изпълнение на Божия закон. То започва отвътре навън. Всеки човек, който върви в пътя на злото се бори с Господа. Какво може да очаква той от тази борба? Рано или късно той ще се примири. Има една съпротива, не да постави на силата сила, а да противопостави на силата слабост и издръжливост. Това е по-голямо от силата. Целият човешки живот е посветен на личността. Тука са такива хитрини, такива сметки, тука е пазаря. Тук се засрещат интересите на много същества. Тука е илюзията и суята на суетите! Тук са личните борби. Това е кипещ. И все пак, в този кипещ се явяват проблясъците на Духа, моментите на Божествения

живот. Това са моментите на Божията Любов. Тях трябва да издирваме, долавяме, към тях трябва да имаме свещено чувство. Трябва да се започне с Любовта към Бога. Да се изучава Божествения живот и да се прилага. Това е тайната. Само ти я знаеш. Тя е подбуда за всичко, което вършиш. Заради нея работи, заради нея мисли, заради нея се приготвявай и бъди готов за всяка жертва. Аз наричам тези хора, хора на Всемирния живот. Те не се съвмещават в едно общество, Партия и религия. Те принадлежат на Великия, Единен Всемирен живот. Т.е. те живеят за него, а не за себе си. Себе си са забравили, или не обръщат внимание на своята личност. Те са хора на Делото – служители. Те са хора на жертвата. Те свещенодействат, както свещениците и жреците свещенодействат на Бога. Трябва да се започне с Любовта към Бога, любовта към Доброто, Правдата, Истината, Мъдростта.

Силата на едно Учение е в неговата Правда и Истина, силата на един човек е в неговата Правда и Истина.

Центърът на живота

Свободен е само онзи, който се е освободил от властта на личността. Свободен е онзи в когото подтика е Любовта към Бога – дълбокият, скритият подтик, тайният подтик. Трябва да се започне с Любовта към Бога. Каква чистота се изисква, и какво безкористие!

Небесните тела

Всички небесни тела са населени. Те са жилища на душите, само че формите на живота са най-различни на тях. Аз съм минал през Школа, където личността се смирява и от нея нищо не остава. Христос каза: „Научете се от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце.“ Всичко, което вършиш и мислиш, да бъде в съгласие с Любовта към Бога. От нея да произтича. Това е пътя. Братството е идея, която апелира към човешките души, независимо от това към коя групировка принадлежат, към коя църква, към кой народ, към коя Партия, или към което да бъде общество. Следователно, ако ние се оформим строго като общество, ние влизаме в категорията на частите, а не сме носители на идеята „Живот за цялото“. Ако е за църкви, такива има, ако е за разни Братства, такива има. Опитите са направени досега, но ние принадлежим, ние сме носители на идеята за Цялото, идеята за Единния Бог, днес в този езически свят, където всеки себе си изтъква. Братството не може да се узаконява от Партия, или от власт светска. То е носител на Божествените идеи на новата култура. Затова с комунистите не желая да имам работа! Братство, което е под тяхното ръководство, което е узаконено от тях, на такова Братство ние не принадлежим. Тука засягаме пак този въпрос, който е навременен, така. Тъкмо тука е борбата сега, когато искат да създадат една форма, на която веднага злото туря ръка. Братството не е форма, Братството е идея. И затуй тя не може да бъде подчинена на никоя власт.

Братството

Братството е благовестие за Царството Божие. То е над всяка организация, църква, религия, държава. То е над всички форми. Христос казва: „Идете и благовествайте Царството Божие.“ Но не казва: „Идете и създавайте църкви.“ Царството Божие е всемирно. Това е Бялото Братство. Да вземем пример от историята на християнството – работата на

Апостолите, възникването на църквите, развитието им, ролята, която играха, отклонението им от пътя на Христа. Трябва ли и днес да повтаряме грешките на миналото? „Идете и благовествайте Царството Божие по цялата Земя.“ Днес живеем в езически свят, и то по-силно изразено езичеството, отколкото в миналото. Днес хората са езичници по живот, мироглед и характер. И доброто и злото са сили в Божиите ръце. А Бог ожесточаваше сърцето на Фараона. Изпраща Мойсея, а ожесточава сърцето на Фараона. За какво? Как използва Бог злото, само той знае. Един лош аспект е предвестник на добри условия, които идат. Той е предупреждение, че те идат. Бъди буден да ги използваш! Той заповядва и на добрите и на злите.

Моралът

Моралът това е заповед и поведение на Всемирния живот. Те са задължение за всички. От тук произтичат отношенията към всички живи същества.

Животът

Животът изпълня Всемира. Той е един. Време, пространство, закони на Природата, сили, полета. Това са качества на живота. Животът е всичко. Законите на Всемирния живот са Любов, Мъдрост, Правда, Истина, Добро. Който ги спазва, се благославя. Всяко живо същество е част от тебе. Не мисли, че си изолиран от големия живот. Ти не можеш да живееш сам за себе си.

Дисонансите

Всички поети и музиканти, които са писали произведения, издържани в хармонично отношение, млади са умирали. Живота може да се продължи, благодарение на дисонансите. В този смисъл страданията не са нищо друго, освен дисонанси. При страдания, при дисонансите живота е по-устойчив, а материята по-издръжлива. Абсолютната хармония създава големи напрежения върху нервната система, а дисонанса е почивка. Той е необходим за смяна на състоянията. Ако дисонансите на брой са много и на малки разстояния едно от друго, те предизвикват разкъсване в нервната система, но ако са кратки и на големи разстояния един от други, те са необходими за смяна на състоянията в живота. Енергията се излъчва на подтици – ритмично. Това е пулсът на Космичния живот. При всеки подтик се предава енергия, великото Космично сърце пулсира. Квантовата теория на пламък - импулсите създават вълните. Имаме светлинни вълни, а след това и хиляди други вълни. Човек каквато представа и да си създаде за реалността, тя ще бъде несъвършена. Ти си потопен във Всемирния живот и си клетка от него. Ние носим пороците и заблужденията на цялото човечество. Може да не сме проява на порочността, ние я носим. Затова Христос казва: „Който от вас е безгрешен, пръв да хвърли камък върху нея.“

Нещастията на съвременния човек е там, че той всичко най-силно чувства в себе си. Ето затвора, в който живеят хората, личността. Вие не сте излезли в големия живот да се почувствате едно с него, да се освободите от златната клетка. Всеки малък живот е и наш живот. Затова ние чувстваме жал към всяко малко същество, което страда. Техният живот и нашият живот – един живот. Не мисли, че можеш да се отделиш от другите хора и да заживееш в своето съвършенство. Това е едно заблуждение. Единственото важно нещо е Любов към Бога.

Христос

Христос е велик, поради съзнанието, което носи. „Аз и Отец ми, едно сме. Отец ми е по-голям от мене. Както ми е Отец заповядал, така правя.“ Единство с великия живот – това е Христовото Учение, това е Учението на Учителя. „Не дойдох своята воля да сторя, но волята на Отца моего.“ Всички други философи, учени, хора на изкуството все своя личен живот изтъкват на преден план. Дотам са дошли. Не са познали Великия, Единен живот. И туй, че принадлежат на него, и туй, че той е навсякъде. Тази свобода на Духа, тази чистота никой не е имал преди Христа и Учителя. „Аз съм Пътя, Истината и Живота.“ Това е съзнанието на човека. Ето човека. Учението на Христа и Учението на Учителя е Учение за Любовта към Бога. Любовта към Бога, трябва да се изучава, трябва да се следва. Това е Учението на Бялото Братство. Не са ни напуснали онези, които обичаме. Те са с нас. Трябва само едно разширение на съзнанието, за да ги виждаме, чувстваме и общуваме с тях.

Приложение

Ако Божественото Учение не се прилага в обикновения живот, а се поддържа само като вярвание, какво значение има? Всичко е в приложението. То трябва да бъде живот, съзнание, мироглед. То трябва да вдъхновява, да бъде вяра жива.

Съвременната физика

Днес физиците разискват вълни ли е светлината, или поток от частици. Хюигенсовата теория за корпускулите, вълните на Нютоновата за корпускулите. Едно е известно: Енергията в природата има ритъм, импулси. Тъй се явяват вълните – дългите или късите. Ти нагласяваш мозъка си и долавяш една мисъл от един далечен свят. Изпращаш друга мисъл към този далечен свят. Тъй човек разговаря с далечните човечества от другите светове и Планети. Какви закони! Живота е чудесно устроен. Никога няма да обхванем и разберем напълно големия живот, защото сме частица от него и потопени в самия него. Христос казва: „Отец ми е по-голям от мене.“ Човек трябва да бъде кротък и смирен по сърце.

Цветовете

Обръщай внимание на цветовете, които един човек обича и носи. Ще разбереш по тях силите, които работят в него. При крайно разреждане на енергията, се разкрива нейното духовно съдържание. Затова е необходимо пространството. При крайно съгъстяване на енергията, се явява веществото, от което са направени нещата. Затова пак е необходимо пространството. Тези две явления стават непрестанни.

Злото и греха

Злото и греха не са едно и също нещо. Злото е сила с отрицателен знак, греха е нечистота, замърсяване на Божествения живот. Последиците от него са страдания, болести, смърт.

Накрая на моите бележници ще срещнете бележки за работата, която съм работил в пътя си като ученик. Паралелно с работата на ученика, аз съм извършил огромна физическа работа. Това е отразено в бележките на края на бележниците, от които се вижда къде и какво съм работил. Тука

ще видиш за всеки месец, за всяка година каква работа съм извършил – огромна работа! Огромна работа!

Има мисли вечни и неоценими. Който изрече такава мисъл, тя е безсмъртна мисъл. Всяко цветенце представлява малка лаборатория на природата, където се работи върху усъвършенстването на материята, за да се приготви тя за телото на новия човек, за новата култура. Целият органически мир работи под ръководството на Великия Разумен свят. Той е негова лаборатория. Това всъщност е предназначението и задачата на всяко живо същество – най-съществената. Другите лични задачи са второстепенни. Защо живее едно същество? За да се изяви Бог чрез него. И ако ти виждаш моментите, когато Бог Се изявява, ти си видел Бога. Виждане трябва. Това е виждането на чистите по сърце. Това е съществената мисъл, за която трябва да работим. Да се изяви Бог в нас. Казано е: „Който иска да опази живота си, ще го загуби, и който изгуби живота си за Бога, ще придобие живот вечен.” Тъй гледайте на всяко живо същество като на себе си. Това е правилния поглед. Във всичко гледай да доловиш моментите, когато Бог се изявява. Тогава ще чуеш думите: „Аз съм, не бойте се.” Там, където Бог не се изявява, стой настрана. Колкото и да е голямо и шумно такова явление, то не е съществено. Мъдреца търси Бога. Какво са дните, месеците, годините? Вечността присъства във всеки миг – тя го създава. „Щом съм ви направил толкова добрини, мога да ви направя и още. Аз не ги правя заради вас, аз ги правя заради Онзи, Който е по-голям от мене и на Когото служа.” Ние не знаем почти нищо за онази дълбока Алхимия, която се извършва в живота, за онзи далечен план, който разумната природа има предвид!

Хигиена

Има хигиена на телото и хигиена на душевния живот. Хигиената на телото е разработена днес отлично. Хигиената на душевния живот, Учителя е дал знания за нея, но и съвременната психология идва до същите закони, до същото знание. За съвременната наука Христос не е чудотворец, а велик терапевт. Той владее силите на душата и работи с тях. Моментите на изцеляването, разкаянието, вярата, идеята за Бога. Учителя дава този път в хиляди варианти, разработва го – пътя на душевното изцеляване, възстановяване на душевното здраве. Голяма част от беседите и лекциите на Учителя са посветени на този въпрос. Тук Учителя е дал голямо знание, много материал. Той трябва да се разработи и изнесе. Парапсихологията – висшия, психичен живот днес са предмет на научни изследвания. Влиянието на душевните преживявания върху здравето, отношението към злото като сила, комплекси, противоречия, всичко това е предмет на научни изследвания.

Вещество и антивещество

Свят и анти-свят, еволюция и инволюция. Света, това е нашият свят, а анти-света, това е Невидимия свят. Споровете между хората, борбите, противоречията, до сриговете, се дължат на антивеществото. Тук имаме среща на вещество и антивещество, и става взрив. Освобождава се енергия. Как ще използва човек тази енергия? Тука седи, именно знанието и изкуството. Срещата на вещество с антивещество става и в света на чувствата, и в света на мисълта. Срещата на вещество и антивещество може да се изрази в едва доловими стълкновения. Тогава се отделя малки количества енергия, но срещата на вещество и антивещество може да се

изрази в такива колосални размери, да се появят Космични пожари и да изгорят Светове и Слънца, да се освободят огромни количества енергия. Те са необходими за разумния свят. Идеята за вещество и анти-вещество на съвременните физици е изразена в два космични образа – Христос и Антихрист.

Когато през 1933 година Лулчев запитва Учителя да приеме ли да дава съвети на церя, Учителят му казва: „Моето мнение е да не се залавяш за тази работа. Той ще те послуша толкова, колкото баща му послуша мен.“

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 9, с. 281-283.]

Сега остава най-важното: Връзката с Бога поддържай непрестанно. Всяка дума, всеки жест, всяка постъпка, трябва да бъде изработена според изискванията на Божественото Учение. Но без да изтъкваш себе си, без да подчертаваш себе си. Нека Бог Се проявява без ограничение. Какво става днеска с младежта? Това е бунт на човека против безсмислието, безидейността и робството. Това явление ще се засилва. Като намериш своето място в живота на Цялото, ти си силен с Цялото. Аз виждам малкото момченце, което расте здравичко и радостно. То вече пристъпва, прави първите стъпки самостоятелно. Братството е добре. То ще има добри условия по-късно. Някои в Братството държат за демократичния принцип. Не е лош в някои случаи. И за него имаме хора. Но помни пътя на ученика – мистичния път на вътрешното просветление. Аз съжалявам онези братя и сестри, които считат, че не може да живеят, ако не се опрат на властта. Такава патерица им трябва. От такава патерица ний не се нуждаем. Братството е преди всичко живот. Има ли го този живот, има Братство. Ученикът има знанието на живота.

Като отиваш при хората, какво им носиш? Лъчите, които излизат от човека, неговата мисъл, неговите чувства и желания, неговото отношение към хората и животните – това се чувства. Това е хлябът. Христос казва: „Търсите Ме не защото видехте чудеса, а защото ядохте от хляба.“

На славяните им трябва точно комунизма. Той да ги възпитава сега, и Невидимия свят го допусна.

Военните никога не са били умни. В тази школа се развиват личните чувства – личността. Докато я развият, те ги учат и да я жертвуват. Това е пък подготовка за духовния живот.

Всяка душа изпраща лъчи в пространството. С това тя действа като център на сили в Божествения организъм. Как са групирани и как са организирани, как са координирани тези силови центрове? Това е една висша наука. Тя се изучава в Духовната Школа.

Под ледената покривка на Антарктида има земя, има почва, има богатства. Тъй е и в един човек. Скептицизмът, това са ледовете. Мислите ли, че е лесно да се разтопят тези ледове и не трябва ли да се топи той бавно и постепенно? Ако се стопят изведнъж ледовете, опасно е! Съмнението в някои хора не може да се премахне изведнъж. В Братството имаме хора за всяко нещо. Имаме хора за едно дружество. Имаме хора за съюзи, за кооперации, имаме хора със знание за всякакъв вид организации, църкви и духовни общества. За всичко имаме хора. Имаме и малко ученици,

които ходят на собствените си нозе, и не се нуждаят от тояги, бастуни и патерици. Те немаат нужда да се опират на никаква външна власт или сила. Тяхната сила се нарича Любов към Бога. Те са обединени, организирани, вдъхновявани и ръководени от тази единствена Божия Сила.

Господ знае. Ако остане да ни назначават човеците, то е загубена работа. Като казваме, че днес Христос работи в света, разбирам, че Христос работи във всички готови души, подготвени от вековете. Работи като земеделец, сее семенцата. Там работи като учен, открива нови светове. На друго място, човек, който мисли. На трето място той е художник, скулптор, поет. Христос работи в света.

Във всеки човек и в най-скромния, в който Божествения огън гори, Христос работи в него. Той е живият център, център на животворни лъчи, които подържат здравето, отпъждат лошите духове, освежават и опресняват атмосферата. Подхранват вътрешния подтик към доброто. Човечеството е като един жив организъм. В него се срещат и добрите и лошите сили. Обаче, в края на краищата всичко се превръща в добро. Защото в Божиите решения обратни действия няма. Щом Бог е допуснал нещо, ще го превърне за доброто. Това знаят хората на вярата. Защото едни от учениците вървят по пътя на вярата – тя е сила. Други вървят по пътя на знанието. И то е сила, то дава широта на погледа. И трети вървят по пътя на светлата мисъл, съграждат красивите форми на живота. Четвърти са певци, те снемат хармонията на висшите светове, призовават напредналите същества от далечни цивилизации да посетят Земята, и да помогнат на своите братя. Това е все Христос, Който работи и днес в света.

Творческият дух е дух на мир и благост, който повдига човечеството. Той ще спаси човечеството от гибел. Човешките форми, човешките системи, като забавление за децата. Човешките строежи, бунтът им против Бога, това са идоли. За тях ще се изпълни видението на Пророк Данаил. Нищо не струва на душите да пътуват където искат, или където ги изпратят в Космоса. Като отидат при дадени условия, в даден свят, те си създават тяло. То им е приготвено.

Духовете могат да се смаяват. Те преодоляват пространството, движат се със скорост по-голяма от тази на светлината. В атомното ядро могат да се съберат много духове и да пътуват заедно. Такива духове се наричат духове от една верига или от едно човечество. Ние имаме Божието благословение. Немаме нужда от други утвърждавания и признавания. Днес ние изучаваме изкуството да ставаме видими и невидими. Комунистите се очертават като добри възпитатели. Всеки народ има такива управници, каквито е заслужил. Днес виждаме как силите на доброто използват силите на злото да свършат и те една работа за него. Така постепенно те ще излезат от тъмнината и ограниченията.

Работата е там, че въпреки безумието на човеците Пролетта иде, доброто влиза в живота, Любовта посещава човеците. Такава е Божията воля. А за житното зърно, което е посято, то расте. Жалко е, че немате уши да чуete неговата песен! Всеки човек е ценен и неповторим, всеки човек е свършен. Човек само с присъствието си може да ти помогне да разбереш един свой въпрос. В този смисъл всеки човек е необходим. Той е елемент на големия живот. „Чудни наистина в човека се сменят съществата, а понякога в един човек могат да живеят много същества.

Историческите събития имат вътрешна мистична, идейна страна. Тя е важната, тя е вечната. Събитията се повтарят по своя цикъл, обстановката се мени, но идеята е същата. Да виждаш мистичната страна на събитията, това е виждане. Днешната епоха отговаря на Израил в Египет - Фараона на когото робува Израил. Но ще дойде Мойсей, ще ги изведе от Египет! Тази поетична история след това иде 40 години в пустинята. Ще се повтори и днес. Едно явление можем да го проследим в неговото циклично проявление. Истинското виждане е да виждаш как се слагат нещата във вечния живот, а не във временния. Един атом може да се развие в един свят, и един свят може да се събере в един атом. Ти трябва да опиташ вечния живот още сега и да го познаваш. Той е във временния, но трябва да ги различаваш. Хората, животните, растенията са думи от Божествената книга, живо Слово Божие. Живота е един. Откъде е това богатство на формите? Чрез това цветенце един далечен свят в Козмоса се проектира в нашия свят. Там живеят същества, там има и човеци. Има едно знание за вечния живот. То се изучава и не се свършва, то се изучава и се превръща в живот. Това знание е път. „Сторете да насядат човеците, а на това място имаше много трева. И насядаха по 150. Христос разчупва хлябовете и дава на учениците си, а те на народа. И събраха 12 коша окруси. Съберете всичко. Нищо да не се загуби. Онова знание, което се увеличава според нуждата. Храни душите ни с небесния Си хляб.“

Човешките мисли и чувства

Как се изтъква едно чувство и как се явява една мисъл? Невидимият свят не е толкова невидим, колкото си го представя човек. Невидимият свят е тъй реален, както видимия. И ако ти имаш достъп до онзи център, който ръководи живота, каквото поискаш, ще ти бъде! Това опитваме всеки ден. Господ е с мене.

Учителят

Всеки от вас е силен и може да върши Божията воля. Не се подценявайте. Когато Бог е с вас, умовете ви ще бъдат пълни с велики идеи, нищо няма да ви обезсърчава.

Оня, в когото Бог живее, приема страданието с радост.

Домът Господен

Ако е за идеал на комунистическо общество, това е мравуняка. Но може ли той да бъде идеал за човешкото общество? Обаче, има едно общество, има един обществен строй, построен върху Божествените закони. Той се нарича Царство Божие. Той е идеала на човечеството. Давид го нарича Домът Господен. Не е било време, да не е имало хора, които са разговаряли с цветята. И днес има. От тях са изучавали целебните им свойства. Може ли да влезеш във връзка с ангелите, които са създали цветята и се грижат за тях? Те ще ти открият всичките им свойства.

Животът на Братството

Животът на Братството почива на добрите чувства, добрата мисъл, добрата обхода. В Молитвата е казано: „Вдъхвай в нас с присъствието Си чистите Си мисли.“ Важно е Божието присъствие. Мисълта, както и водата идат от един източник. Свързан ли си с него, ти си извор. Учителят е най-големият философ на нашето време. Носител на новата мисъл, на новият морал, на новият мироглед. Той трябва да се изучава и наученото да се

прилага и опитва. Човек, който утвърждава себе си, служи на себе си и човек, който служи на Бога – среща на вещество със антивещество – две противоположности.

Ние казваме: „Верен и истинен“. Постъпвай както Бог постъпва. Като мислиш за Бога ще знаеш – Бог живее в тебе. Не мисли, че си отделно от Бога. Старай се да постъпваш и работиш както е Неговата воля. Това е пътят на ученика. Всяко сърце има своя специфичен ритъм и свой живот. Той иде от онзи далечен свят, с който човек е свързан, и чийто живот изразява.

Едно правило от Учителя:

„Аз имам едно правило. Ще го кажа на онези, които имат уши да служат на Духа. Да се учи от Любовта, да изпълнявам Божиата Воля. Когато Разумния свят работи, ти изчаквай.“

Учителят казва: „Ако си добър, Земята е твоя. Ако си чист, водата е твоя. Ако имаш права мисъл, въздухът е твой. Ако ходиш в правия път, светлината е твоя.“

Среща

Великият Разумен свят, който ръководи живота ние търсим да се срещнем с него.

Забраненият плод

Всяка лоша дума, която кажеш е един забранен плод, и всяка лоша постъпка, която направиш и всяко лошо чувство е един забранен плод.

Задънена улица

Аз съм човека, който и в задънена улица да попадне, назад не се връща. Ще пробие стената и ще мине. Който идва след мен, вижда, че задънената улица не е вече задънена. Невъзможните неща за човека, са възможни за Бога. Господ няма нужда от господари. Той има нужда от хора, които носят Неговите мисли, Неговите идеи. Бог създаде света не за господари, нито за слуги. Той създаде света за Своите Синове, за Своите деца. Тъй казва Учителя.

Добродетелите

Човек учи добродетелите, за да служи на Бога. Слугуването на Бога е най-хубавото нещо.

Молитвата

Добрата мисъл. Както аромата на цветята ги пази от вредните бактерии и вируси, тъй и Молитвата пази ученика от лошите влияния. Молитвата огражда, тя е зов към Разумния свят да ни пази. „Винаги се молете, за всичко благодарете.“ Като работи, човек призовава небесните сили да му помагат. Работата е най-малката жертва, която се иска от човека.

Посланията, които изпращаме до приятелите, не се съчиняват. Трябва да отидеш при извора и да почерпиш вода направо от него.

Къде са заминалите?

Някои питат: „Къде са умрелите?“ Казвам: „В живите. Не ги ли виждате?“ В бъдеще човек ще чете свободно в книгата на природата.

Метод за работа

„Не противи се злему.“ Т.е., когато злото е активно, ти бъди пасивен. Тъй ще запазиш силите си. Изчакай го да изтече. Това е един метод за работа на ученика.

Божественият момент

Във всяко явление търси Божествения момент. То е допуснато, именно, заради него. Това е Божествената искра, стъпката на Духа. Тя осмисля това явление. Трябва да си изработиш виждане за Божественото. Бог присъства в живота. Ти трябва да го виждаш. Животът е вечен и непреривен. Не считай, че с тебе започва и с тебе свършва. Казано е: „Храни душите ни с небесния Си хляб.“ Това е текущата, Божествена мисъл.

Името Божие

„Научи ни да осветяваме Твоето име.“

Името Божие носи в душата си. В Неговото име живеи, мисли, чувствуй, в Неговото име постъпвай правилно.

Волята Божия

Когато вършиш Волята Божия, ти изпитваш една вътрешна радост. Тогава всичко те приветства, всичко ти се усмихва, всичко ти съдейства. Това е възнаграждението. Вслушвай се в себе си, гледай да доловиш какво иска Бог от тебе да направиш, и бъди винаги готов да изпълниш Неговата Воля.

Божественото Учение поставя пред човека няколко съществени задачи.

Първо, ученика трябва да си изработи характер, после виждане – мироглед, после отношение към ближните си и към живата природа. И най-важното – отношение към Бога. Тази работа, трябва да се извършва с любов и послушание, в дълбоко мълчание.

Обърнали ли сте внимание, че когато има продължителни мъгли и валежи, скалите се разцъфтяват? Това са лишеите, които оживяват и се радват на живота.

Облъчването на високите върхове е целебно. И въздуха и водата тука също са целебни. Тишината на високите върхове е целебна.

Правило

Гледай живота ти отвън да бъде прост, естествен, без крайности и увлечения - живот в Истината, а вътрешно живота ти да бъде изобилен, богат, с любов към Бога, т.е. към всички живи същества. Животът ти да бъде служение.

Има писменост на облаците. Човек може да я разчита. И цветята са писменост на живата природа. И животните са друга писменост. Най-трудно се разчита онази писменост, която се нарича човек.

Към последните дни на Учителя

Учителят Си замина на 27 декември 1944 г., сряда, в 6 часа сутринта.

В неделя Той се приготвява и иска да държи беседа в Салона, но възрастните братя като видяха колко е слаб, помолиха Го да не идва. Той остана в приемната стаичка долу.

В Салона четоха беседа, завършиха с песен. След това дойдоха пред вратата на Учителя много братя и сестри. Учителят каза на сестрите, които бяха около Него: „Пуснете ги да влезат.“ Отвори вратата и братята и сестрите навлязоха в стаичката. Насядаха по пода, а Учителят беше седнал до паравана на ниско столче и все пак, макар и много слаб, Той им говори. Темата беше: **„Обръщайте внимание на малките неща.“** После Учителят се поунесе, а приятелите тихичко излязоха, напуснаха стаята. След два дни, в сряда Учителят Си замина.

Чистотата

Когато се допусне нечистота в живота – греха, лъжата, лицемерието, насилието, живота губи своята красота и смисъл. Губи своята привлекателност.

Условие за здравето

Животът трябва да бъде чист и светъл. Чистият въздух, чистата вода, чистата храна са условия, основа на здравето. Но има и една етерна атмосфера. И тя трябва да бъде чиста. Чистотата е първото условие за здравето.

Живата среда

Ние сме потопени в живата среда, която е Бог на Любовта. С нея трябва да бъдем в абсолютно съгласие, за да имаме вечния живот. Условията се менят. Вслушвайте се в тихия глас във вас. Внимавайте кога и за какво е време, изучавайте какво става в големия живот.

Какво значи да те посети Господ? Какво значи да те благослови Господ? Да те посети.

Смисълът

Човек се ражда да каже само една дума, която Господ очаква от него. За всеки човек от делата му ще видиш какво е способен той да направи за любовта.

Два процеса

Единият е образуване на материя, а другият е разпадане на материята. Енергията, която придава скорост, се превръща в материя. Материята се увеличава, следователно зад материята и енергията има друга реалност.

Атомната война

При една атомна катастрофа, висшия живот ще се оттегли в своя свят, а низшите ще останат да страдат в разрушенията, които е причинил.

Суеверието

Има нещо по-лошо от суеверието. Затова то е допуснато.

Даване

Който дава печели.

Учение

В живота няма по-хубаво положение от това Бог да те учи.

Живо пространство, жива среда

Като проектираш една мисъл, ще получиш отговор. Ние живеем в живо и отзивчиво пространство.

Болестите

Болестите имат най-първо психически причини.

Човешката личност

Човешката личност се повтаря многократно в човечествата. Ти мислиш, че има само един човек с твоето име, а то има много хора по Земята сред всички народи. Един като премине, други остават. Животът е непреривен и вечен. Обстановката не е толкова съществена.

Живото пространство

Човек е потопен в разумността, в любовта и не само, че е потопен, но е свързан с дълбоки, интимни връзки с тях.

От едно писмо на Учителя до брат Захари Желев от Казанлък:

„Ние ще обновим Божия дом. Ще вземем Царството Божие с Любов, ще го държим с обич и ще го крепим с Дух. Това е вътрешния смисъл на Новото Учение, което Божия Дух носи в тоя свят. Човек познава себе си повече като органическо същество, отколкото като духовно. Каква представа има той за живота си извън телото? Как ще се изрази живота му без организъм? Органическото битие не е единствената и най-важната форма на живота. Живота има и други необозрими възможности да се изрази.“

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 63.]

Цялото

Нема изолирано явление в света. Всяко явление е свързано с цялото. Всички същества, растения, животни, човеци са клетки на Божествения организъм. Всяко страдание, причинено на което и да е същество, е страдание, причинено на Бога. Всяка неправда, всяко насилие, всяко нарушение законите на Великия живот причиняват страдание на Бога. Затова в Молитвата е казано: „Господ и Бог на Великата жертва.“ Ученикът пази законите на Великия живот. Той се моли тъй: „Да се весели Твоя Дух в моята душа, и да се радвам аз в присъствието на Твоята светлина.“

Писмо на Учителя до Общия клас, изпратено на 10 януари 1934 г.

„Три неща са потребни на ученика – разумност, сила и доброта. Разумността има предвид правия път в живота. Силата има предвид свободата – истината на живота. Добротата има предвид постиженията на живота – Любовта. Разумността носи виделината що не гасне и не потъмнява. Силата носи това що побеждава. То не отслабва. Добротата носи това що постига. Разумността води и направлява, силата пази, доброта въздига. Разумността носи всички възможности на Божествения свят. Силата носи всички възможности на Духовния свят. Добротата носи всички възможности

на човешкия свят. Блажени онези, които от тях се водят, пазят и крепят. Той е там в светлият път, в света на Истината, в светлия живот. Там е мирът, радостта и веселието. Моят поздрав на всички добри ученици!"

Господ и Бог на великата жертва

Човек, който е в едно лошо състояние, измъчва Бога.

Небесна механика

Не е инертността, която движи небесните тела, а силови течения. Има небесна механика за това. Тук една Висша Разумност се изявява. Това са сили разумни, психични. Те работят за изпълнение на един велик план. Пространството е загадка. Какво знаем ние за него, а какво иде към нас от него? Пространството има свой живот. Има центрове, където енергията се съгъства и се образува материята. Има центрове, където материята се разтваря и като лъчи отива към друг център. Всичко в природата е подчинено на строги закони. Какъв е Божия план знаят само ангелите Божий, Неговите служители.

Животът за Цялото

В живота няма изолирани явления. Всяко явление е свързано с Цялото. Малко хора са готови да изучават Божествената наука и да служат на Бога. Казано е: „Научи ни да правим Твоята Воля.“ От това определяй и отношението си към всеки човек. С хората, които са жадни за удоволствия, не си губи времето.

Организацията

Ние няма да се оформим като материална организация. Ние съществуваме като идея, като сила, като сила на Духа. Нема защо да създаваме форми и да подчиняваме хората на тях. Човек, който разговаря с Бога, той се отличава от другите хора. В негово присъствие ти се чувстваш свободен, ти се чувстваш добре. Той е като чистия въздух – здравословен.

Евангелието е книга за Любовта. Погледни звездното небе – Слънце до Слънце. Ние сме само една клетка в Божествения организъм.

Вулканите

Вулканите представляват естествени реактори на природата. В тях става атомно разпадане и тук имаме среща на вещество с антивещество. От там и тази огромна енергия, която се освобождава. Учените днес са изследвали радиоактивността на лавата и на топлиите извори.

Вещество и антивещество

Има материя, която сега се образува. Тук се кондензира енергия. Има вещество, което е в процес на разпадане. Материята се превръща в енергия. Всяка мисъл и чувство е проява на живота. Да, тя става благодарение на тази среща. Това е физическата страна, но това явление има и психическа, вътрешна, духовна страна.

Единство

Когато човек е в единство с Бога, тогава чувства пълнотата на живота. Тогава може и сам да живее. Но душата му всичко включва в себе си.

Бъдещето

Еднъж след работа при чешмичката при Петото езеро, Учителят каза: „Идат такива страдания, че на хората кръв от порите им ще излезе. Ще бъде добре само на онези, които изпълняват Божиата воля. На тях всичко ще върви добре, и работите им ще се нареждат добре. Условиата на живота ще стават все по-добри и по-добри, но за другите пощада няма да има!“

Чудесен е Божия Мир! Цъфнаха дивите розички, диловите, цъфнаха ирисите, цъфнаха малките карамфилчета. Красота неизказана! Хубав е нашия малък свят!

Човек трябва да разрешава въпросите на временния живот, с оглед на вечния живот. Нашият живот е вечен. На Божественото в човека всякога можеш да разчиташ.

Единството

Гледай на живота като на едно велико цяло от най-малките до най-големите му прояви. Той е един. Чувствай го свой живот, свой дом – Домът Господен.

Записи на природата

Божественият живот не се губи. Той е живот вечен. Всеки хубав живот иде от Божиата Любов и се възвръща към него. Следователно той не може да се изгуби. Когато дойде времето му, той пак ще се яви. Чудното е, че има записи на природата. Всички събития, картини, случки са записани в материята. Това са записи на природата. Те се запазват дълго време. Най-чудното е, че човек може да разчита тези записи.

Ако ти не можеш да живееш с Бога и да бъдеш щастлив, с никого не можеш да живееш. Хората не се замислят над растенията, не се замислят, че тука работят разумни, интелигентни същества. Те са и учени, и художници, и майстори. Те създават цветята, плодовете, билките. Велико знание имат тези същества. Призовавай Господа и в обикновената си работа. Когато Господ е с тебе, всяка работа върви добре.

Доброто

Когато правиш добро, Бог е с тебе. Искаш ли Бог да бъде с тебе, прави добро.

Истината

Колко е хубава истината! Какъв мир има в нея! Живей в истината, ако искаш да опиташ красотата на живота. На какво да уподобя човека, който не обича истината? Той е човек в робство.

Сравнение

Едно нещо е влечението на плътта, и съвсем друго нещо е обичта на душата. Трябва ли да отречеш един човек и да го унищожиш само затуй, че има една слабост?

Работата

Работата е тайнство, служение пред Бога.

Разнообразието

Какво разнообразие има между хората! Те са като цветята. От всяко цвете можеш да вземеш нектар, само че нектара на някои цветя е отровен.

Пътят на Земята

Пътят на Земята в пространството не е по инерция. Той е включен в един Божествен план. Всичко, каквото става на Земята е съгласувано с този план. Великият закон за единството действа и в атома и във Вселената. Безкрайно малкото и безкрайно голямото са подчинени на него.

Лъч на големия живот

Всяко живо същество е лъч на големия живот. Всички те са обединени в едно Велико Цяло. Образа на това единство е Слънцето. Вижте цветята. Те не са предназначени само да привличат насекомите. Те имат служба в живота на Цялото. Какви вещества приготвяват те, какви лъчи изпращат в пространството, какви отношения имат към мислите и чувствата на човека! Животът е чудесно устроен! Тече и се прелива от форма във форма, и как се възприема и превръща. Да, тайна. Затова ние се молим: „Изяви ни се тъй, както Ти благоволяваш, както на Тебе е угодно.“

Свещеният момент

Всяко същество има един свещен момент - момента, когато е създаван. Той може да е отдалечен на милиони години, а може и да е близко. Този момент е важен.

Великият Разумен свят

В природата всичко говори. Всеки трепет на листата, облаците в небето, изворите, птичките, цветята. Всяко движение е говор. Великият Разумен свят се изявява чрез цялата природа.

Среща с Господа

Когато срещнеш един човек, който върши Волята Божия, това е благополучие. Аз се радвам. Това е среща с Господа. Това са хората на живата вяра. Тях може да срещнеш по цялата Земя, сред всички народи, сред всички съсловия. За тях Христос казва: „Вие сте солта на Земята.“ Те са добрите работници във всички области на живота.

Растенията

Всяко растение ни разкрива нещо от живота на Слънцето.

Благословието

Еднъж Учителя пита Паша: „Знаеш ли кой получава най-голямо благословение от мен?“ Паша казва: „Не зная.“ Учителя казва: „Магдалина.“ А нея Учителя честичко побийваше с бастуна. „Аз постъпвам към нея не по моите принципи, затова тя получава най-голямото благословение.“

Мистичният живот

Истински реалния живот е мистичния живот. Това е живот за Цялото. Ти чувстваш всичко, което има живот като част от тебе, защото ти си клетка на всемирния организъм. Ти си едно с Великата Разумност, която твори, от която живота произтича. Тя създава всички условия и носи всички блага.

19 юни 1968 г., Рила, „Вада“

Шахирица. Ние живеем в чудесен свят – преддверието към Царството Божие! Кротостта, смирението, благодарността, това е преддверието към духовния свят. Духовният свят е свят на хармония, мир, единство. Каквото е придобила в човешкия свят, душата го посвещава на Бога. Духовният свят е преддверие на Царството Божие - Царството на Божиите служители, на Божиите работници. Те ръководят всички царства в природата. Божият Дух работи чрез тях. Духовният свят започва с безкористието, кротостта, смирението и благодарността. Тук е Царството на Мира Божий. Мирът Божий превъзхожда всяко знание. В Молитвата е казано: „Нека Твоите светли Духове на обичта, вярата и надеждата да пребъдват в нас сега и всякога заедно с Теб.“ И после: „Въдвори Царството Си в нашите души. Да укрепнат в нас всички Твои добродетели.“ Това става в духовния свят, когато Божествения живот озарява нашата душа.

Единството

Считай себе си във всеки, който страда и във всеки, който се радва.

Шахирица

Ние сме там, където Господ ни е изпратил. Ние сме работници на Бога. Ние работим, подготвяваме условия на всички. До голяма степен нашето присъствие смекчава външните условия. Да чувствуваш Божието присъствие в себе си, важно е. Важно е какво иска Бог от мене да направя. Срещу Божиите служители не се опълчвай. Тях ангели Божий пазят.

Среща с красотата

Какъв килим е постлала природата пред нас! Свежи зелени тревы, цветя, а наоколо благородното и достойно присъствие на борове. От гората иде хладина и дъх на бор. Птичките песни пеят. Те изтъкват още по-силно тишината. Небето е благосклонно, далечните планини – величественото очертание на Рупите. Това е свещенодействие. В него Невидимия свят участва. Картината е жива и вдъхновена. Ветрец полъхне, слънце грее. Това е Шахирица.

Бялото Братство

През всички времена морала се е поддържал от учениците на Окултните Школи на Бялото Братство. Христос казва: „Вие сте солта на Земята.“ И ако да не беше това, хората биха изпаднали в животинско състояние, биха се изстребили едни други. Животът би станал непоносимо тежък.

Бялото Братство дава подтик към доброто, правдата, истината, красотата. Проследете народните приказки. Повечето от тях са излезли от Окултните Школи. В тях доброто и правдата тържествуват. Истината побеждава. В Окултните Школи на Бялото Братство човек се възпитава. Там човек придобива своя идеал.

Облаците

Образуването на облаците не е механически процес. Тука участват разумни същества. Те ги образуват и понякога пътуват с тях. Проучават Земята, вършат работа. Между всички светове има връзка. Пътищата по които те се съобщават, пространството е изпълнено с живот.

Шахирица

И все нови и нови цветя излизат. Едни цъфтят, прецъфтяват, други сега се явяват. Цветният килим пред нас е жив. Тук може да почувстваш тези неоценими качества на цветята – миловидност, свенливост, скромност, чистота. Много добродетели се поддържат от цветята. Те са деца на ангелите.

Новата мисъл

Да се срещнеш с една нова свободна мисъл, това е благословение.

Светът на формите

Хората все се въртят в света на формите като в омагьосан кръг. Формите са резултат на силите. Зад силите стои разумността. Нима реалността свършва до границите на нашите сетива? Отвъд тези граници реалността продължава. Човек винаги е правил усилия да проникне в Невидимия свят. Някои усилия са били сполучливи, някои несполучливи. Живота е свързан с формите, но живот има и извън формите.

Какво изисква Божественото право? Всяко същество, считай го като себе си. Ако ти имаш някаква нужда, и то има. Ако ти си гладен, и то е гладно. Ако на теб е студено, и на него е студено. Разбирай го както разбираш себе си, помагай му, както помагаш на себе си.

Божията правда

Всеки, който дръзне да предизвика Божията правда, ще носи последиците от това.

Пространството

Пространството е много сложно устроено. Пространство в пространство. Това са светове. Науката ги нарича измерения. Мисълта и чувствата образуват силови полета. В тях се извършва работа. Разумни същества работят, отварят и създават световите.

Какво чудно нещо е пространството! Ние проникваме в него с нашата мисъл и чувства, със силите на Духа. „Храни душите ни с небесният Си хляб.“ От какви източници на природата черпим ние? Световите се проникват един в други. Висшите светове проникват низшите. Живо пространство го наричаме ние.

Материалният свят

Всеки свят се изразява със своите форми. Материалният свят е крайния резултат. Тук всички светове имат своите представители. Чувството към красивото и възвишеното пази свято, пази го свежо. Отглеждай го както едно хубаво цвете в твоята градина, като едно хубаво плодно дръвче. Не отминавай красотата без да ѝ отдадеш внимание. Бог Се изявява чрез красотата. Имай почитание и уважение към Божиите блага. Те винаги ще те съпътстват. Божието благословение да почива винаги на тебе.

Промените

Промените са необходими. И при най-добрите условия да се намира човек, еднообразието притъпява чувствата, приспива мисълта. Понякога човек сам трябва да създава промените. Разумността. Разбираш ли сега

защо в природата има толкова много промени, такова едно движение? Те са необходими.

Безсмъртието

Безсмъртието е качество на големия човек. Човек да придобие чувството да е едно с всичко, което живее. Някои пита къде отиват заминалите. Кой откъдето е дошъл, там отива. Младежта днес е обсебена от лоши духове. А родителите мислят, че това са техните деца. Ето трагедията. А, за да бъдат обсебени децата, виновни са и родителите.

Мълчанието

Мълчанието е сила. Може да настане такова мълчание, по-страшно от гръм. Всяко живо същество е свързано с извора на живота. Ти човека, разумния може да използваш тази връзка. Човек може и днес да разговаря с Бога, както в Райската градина.

Личният живот

В личния си живот човек е изостанал много назад. Затова не може да използва напълно условията, които природата му дава. Човек е твърде много погълнат от себе си. Така изгуби той Рая. Не се мъчи да промениш хората. Да промениш един човек, не можем. Не е в нашата власт. Той си остава такъв, какъвто е, каквато е природата му. Учителят ги оставяше всеки да расте според вида си, като зверовете в полето. Разумното отношение е това, да приемаме хората каквито са, да се съобразяваме с тях и да ги търпим, без да водим борби с тях. Живей в мир с всички, но ако се наложи борба, бъди смел и решителен.

Човекът

Ти цени човека. За някаква дреболия си готов да пренебрегнеш човека. Колкото е по-ценен човек от това, което те гневи. Гледай да не огорчаваш човека, гледай да не огорчаваш Господа, гледай на човека като душа, на която Бог работи. Колко е ценен човек. Какво са недостатъците и погрешките и слабостите му? Човек е ценния.

Делото на Учителя

Делото на Учителя е Всемирно. То се отнася до цялото човечество. То трябва да се развива в този мащаб. С такъв замах и сила трябва да се разгъне работата.

Ветровете

С ветровете пътуват Духове.

Служението

И тъй като сте малки, и тъй като сте скромни, Бог ви е възлюбил и ви е възложил една малка служба. Бъдете благодарни и радостни! Не губете радостта си в Господа.

Тайно знание

Има едно тайно знание в човека. Аз го наричам тайно знание на душата. То почива върху висшите добродетели и сили на душата.

Божествените качества

Гледай живота ти отвън да бъде естествен, прост - да няма крайности и увлечения. А вътрешно живота ти да бъде изобилен, с любов към Бога, т.е. към всички. Живота ти да бъде служение на Бога.

Всяко същество е елемент на нашия живот, на нашата мисъл. Те живеят в нашия свят. Вярно е всичко се движи, и нещата и съществата. В това движение да намериш Вечния живот. При всички проблеми, превращения, движения, във всичко да виждаш Вечния. И ти да бъдеш с Него едно.

Молитвата

Когато отиваш да молиш за нещо Господа, кажи кратко и ясно какво искаш. Кажи: „Господи, аз те моля да ми помогнеш в тази работа.“ Така ще бъде. Тази мисъл е от томчето „Раждаме на свободата“, с. 70.

Върши работата си за Господа и не се смуцавай от нищо.

Писменост на природата

Има писменост на Живата природа - всички форми, цветове, багри, звуци. Това е език на Живата природа. Изкуството е да можеш да го разбираш.

Учението

Какво има да изучава човек? Какви чудеса ни заобикалят? А като дойдем до духовния свят, има да изучаваме науката за Всемирния живот. Човек е потопен в знание, а тъне в невежество. Когато заплануваш работата си, не запланувай всичкото си време и сили. Остави време свободно, да може да се намеси и Невидимия свят и той да си каже думата по твоята работа. И той да вземе участие и да се изпълни неговия план. В животните и растенията чувстваме нещо наше, родно, мило, заради което ги обичаме. Невидими нишки ни свързват с цялото Битие. Един Дух, един живот пред личността.

Творчеството

Бог присъства във всяко творчество. Силни с Господа, с Бога и с Неговите ангели. В това седи достойнството. То седи в тяхното присъствие, в тяхното приятелство, в тяхната помощ.

Сила Божия

Какви възможности съществуват за ученика? Той може още приживе да премине в друго тяло, приготвено някъде и да влезне да живее в него, а старото тяло да предостави на някои от родовите духове да го издържат до края. Как седи тогава въпроса за собствеността?

Правило

Не говори за онова, което мислиш да правиш. Работи в мълчание.

1970 г. Цветята

Когато късате едно цвете, то не страда като човека. Като дело на любовта, то се примирява и казва: „Следната година ще цъфна пак.“ Цветята никога не се сърдят. Понеже цветята са изложба на ангелите, не трябва да ги късаме, за да не разваляме изложбата. Когато се свърши изложбата,

тогава може да късате. Когато преминавате през такава изложба, трябва да знаете, че Разумния свят са я устроили да се отнасяте с нея с почит и уважение. А ти минаваш и късаш цветята. Това не е възпитание. Зад всяко цвете стои едно разумно същество. Уханието, което усещате не е на цветето, но на разумното същество зад него. „Цветята са връзка между ангелите и хората.“ Учителят

Космичният живот

Всяко живо същество изпраща лъчи в пространството и приема лъчи – видими и невидими. Те отиват до други населени светове в Космоса. Космичният живот е един. Учителят казва: „Телото не е важно. Милиони тела отиват по войните, по бойните полета.“

Космичният живот

Днес астрономите допускат, че има и други светове, подобни на нашия. Е добре, като знаем, че живота еволюира, допускате ли, че живота на Земята е върха на съвършенството? Виждам, че нашите приятели, които си заминаха, се завръщат. Как ще се срещне човек с напредналите братя? Чрез мисълта, чрез чувствата.

Жорж, Неделчо, Петър, Боян. Те идат с нови имена и нови лица, но Духът, Божествената искра в тях е същата. Когато душите се раждат отново, техните жилища са приготвени. За тях се грижи един свят разумен. Тук работят интелигентни същества, които ги обичат. Те устройват всичко. Пътят към Космичния живот минава през човешките умове и човешките сърца. Те са отправните станции.

Разумността в природата

Проблемът за разумността в природата е най-съществен днес. Науката е събрала много материали от света на явленията и фактите. И сега трябва да обучаваме мисъл, чувство, за да се приобщи човек към самата разумност. Явно е, не съществуваш само ти. Милиони хора има, които живеят. „В Дома на Отца моего много жилища има.“ Човек не живее само в едно тяло. Дадена форма не е застрахована за вечни времена. Стават промени отвън, стават промени и вътре. Виждане трябва, и разбиране трябва. Ние няма да се поклоним на княза на този свят.

Сутринната Молитва

Като станеш сутрин, внимавай да чуеш какво Бог иска от тебе. Така и постъпвай. Като станеш сутрин, помоли се първо да те благослови Господ. Тогаз почни работата си за деня.

Еремия, първа глава: „От север ще избухне злото върху всички жители на тази Земя.“

Забраненият плод

Всяка лоша дума, която кажеш, тя е един забранен плод.

Новият човек

„Всеки от вас е силен и може да върши Божията Воля. Не се подценявайте. Когато Бог е във вас, всичко може да направите, но без Бога нищо не се постига. Когато Бог е във вас, умовете ви ще бъдат пълни с велики идеи. Нищо няма да ви обезсърчава. Оня, в който Бог живее, приема страданията с радост.“ Учителя

Делото на Учителя

„Това Дело е основано на един велик закон. Който се опита да го събори, ще си счупи главата. Целия свят да се опълчи срещу него, няма да го събори. По-скоро той ще се разруши, отколкото да развали това Велико Божествено Дело. То се сее навсякъде между всички общества и народи.”

/Учителя от томчето „Новия човек”, с. 64./

Тук на Земята духовете са се маскирали. Ученикът трябва да изучава езика на духовете. Като няма идеал, човек се отдава на култа към себе си. Това е падение. Вярно е, днес има мирова революция, но когато тя не оправдае надеждите, има и мирова контра революция. Ние сме дошли на планината да разговаряме с Господа. Ние сме дошли на планината да разговаряме с нашите напреднали братя. Ние сме дошли на планината да разговаряме с нашите заминали братя. Ние сме дошли на планината да се срещнем с учениците. Ние се молим Господ да ни упътва в работата ни за Делото. Ние се молим Учителя да бъде с нас и да ни учи на своите пътища.

Материята

А какво бихте казали, ако материята е изтъкана от лъчи, които идат от целия Космос, от всички населени светове от Всемира? Следователно в нея е скрито знанието за Всемирния живот. Тя не е мъртва материя. В нея има непрестанно движение. Тя има свой живот.

Съвършеният човек

Съвършените хора не са събрани на едно място. Те са по цялата Земя, сред всички народи. Как ще ги познаеш?

Учителят за Паневритмията

„Ако не бехме играли Паневритмията, положението на българите щеше да бъде много по-лошо.”

Денят настъпва с песни и танци. Чували ли сте песните на изгряващия ден? Паневритмията е само част от това тържество.

Деца – кумири

Днес все по-често се среща явлението деца-кумири. Такива деца са обикновено нещастни. Те са свикнали с това положение и си го изискват. Но едва ли ще го срещнат от други, освен от замаяните си родители. Това е идолопоклонство, остатък от древното езичество. Вината е еднаква и в родителите и в децата.

Материята

Материята бавно се разтапя в лъчи. Те отиват в Мировото пространство към други център, където се образува нова материя, ново небесно тяло. Тези лъчи са запазили спомена за този свят, на който са служили като материя. Това са записите на природата. Тук са и растенията, и животните и човекът със своите мисли, чувства и действия. Материята носи влиянията на далечните култури, светове, цивилизации на които тя е служила.

Науката как да живееш

Науката как да живееш е велика наука. Тя трябва да се изучава последователно, с постоянство и търпение и с любов. Тук трябва работа непрекъсната. А знанието е дадено от Учителя. То трябва да се проучава от беседите. Ние предстоим пред Господа. Където ни изпрати, там ще отидем.

Много жилища има. Не се безпокой къде ще живееш след като си заминеш. Има безброй много жилища в цялото човечество. Бог ще те изпрати, където иска. Не съди хората. Може би тъкмо този, който осъждаш, в него ще те прати Бог да живееш.

Ще дойдеш в един народ, ще ти дадат тяло – жилище. Ще се оправдаят думите: „Око не е видело и ухо не е чуло онова, което Бог е приготвил за онези, които Го любят.“

Във всяка форма на живота се проектира един свят в Космоса. Тя изразява неговия живот. Всяко същество е една формула. Ако тя се разложи, ще се яви живота на този свят. Чудеса ни обгръщат!

Доброто и злото

Бъди буден какви сили текат в природата. Има време на злото. Отдръпни се и изчакай да изтече това време. Има време на доброто – подем, вдъхновение, работа. Използвай това време за работа. Тъй че всякога може да се работи.

Майката и бащата

Има само една майка. Тя живее във всички майки. Бащата е само един. Той живее във всички бащи.

Най-хубавата работа

Аз не зная по-хубаво нещо от това да работиш за човек, когото обичаш. Тука Бог присъства.

Работата

Работа в която няма творчество, в нея човек затъпява.

Виждам нашите обични заминали, в живите около нас. Какви тайни крие още живота!

Единството

Помни! Живота е един. Това малко същество принадлежи на големия живот. Идва време, когато човек ще излезе от малкия личен живот, и ще намери големия прекрасен живот на Царството Божие.

Виждаш ли, това са стъпките на Духа. Тук е минал Божият Дух!

Човешката душа

Човешката душа не е затворена в един свят. Тя има достъп до всички светове на Всемира. Бог е с тебе. Имаш вяра и упование. Не се безпокой за малкия, личен живот. Той е преходен. Търси големия живот, живота на Царството Божие.

За душата всички светове са отворени.

Формите на живота

Всяка форма е създадена от едно разумно същество. То е мислило. Чрез тази форма можеш да влезеш във връзка с него.

През какви борби, страдания и радости ще мине човек, докато Христос се роди в него?

Песента

Всеки връх си има свой основен тон, своя песен, свой хорал. Защото скалите, формите, минералите, лишките по скалите, изворите, всичко звучи и пее. В природата се носи хваление, Химн на Бога. За тази музика се иска особен слух.

Вода и въздух

Въпрос е дали водата в другите светове има същия състав като нашата вода? И въздуха, дали има същия състав като нашия въздух? В миналите геологически епохи въздухът е имал друг състав и водата е имала друг състав.

Ядвига Евурска, Варшава

В разговор с Рене Генон – мистик, окултист със световна известност, който е живеел в Египет, в усамотение, където никой не го е знаел. При една лична среща с него, тя го е запитала за Учителя.

Рене Генон* е казал: „Учителят е истинският Пратеник на Небето. Той не е дошъл да създаде една религия, защото религии има, нито да създаде една наука. Има много науки. Нито да тури началото на едно социално движение. Той е най-големия любовен магнит, който е слизал от Невидимия свят, за да магнетизира Своите ученици, а те да магнетизират целия свят.“ Това изказване е направил 1964 г.

[*Бележка на съставителя: виж “Изгревът”, т. 4, с. 464-467.]

Католиците поискаха с церемонии да заменят Духа. Това е лъжата. Духът е същественото, а не церемониите. Проблемата за антиподите е занимавал човека от най-дълбока древност. Дуалистичните учения са разглеждали и обяснявали живота от това гледище. Съвременната физика направи своя принос. Тя обясни същността на антиподите. Веществото се превръща в енергия. Енергията се превръща в светлина. Светлината се превръща в мисъл. Мисълта се превръща в Любов. Любовта е сила на Духа. Това е стълбицата на реалността, която Учителя даде.

Не е въпрос само човек да се премества от място на място. Важното е какво става в съзнанието му. Какво становище взема той към новата обстановка, към новата мисъл? Новото се събужда в него.

Днес проблема за вещество и антивещество може да доведе човека до онези неизтощими резервоари на енергия на природата. Обаче, важно е за какво ще ги използва човека, за повдигането или за самоунищожението?

Антиподите

Каква роля играят антиподите? Защо някои чувства придават сила, а други отнемат сила? Защо някои мисли придават сила, а други лишават от сила?

Проблема за вещество и антивещество е преди всичко духовен проблем. Не е само физически. Срещата на вещество с антивещество освобождава енергиите, необходими за изграждане на органическите форми. Това е свят, необхватен по своето многообразие. Тук действат и психически и духовни сили. Волята е сила на Духа. Срещата на антиподите създава движението. Освобождава онези сили, които великия разумен свят използва за своите цели.

В каква степен ще се разрази това явление, какви сили ще се освободят, как ще се използват, какво ще бъде взаимодействието им с другите сили, освободени преди това, всичко е под контрола на Разумния свят. Това не е само физически процес, той е психически, духовен и Божествен. Проблемът за антиподите е обширен и дълбок. Той трябва да се познава не само от неговата физическа страна. Съществуват силови полета на антиподите, в които се пораждат най-чудновати явления.

Полярността, тя не е само физическо явление.

В природата няма изолирани явления. Туй, което става в Братството, става и в света. Отделиха се козите от овцете.

Ученикът разбира онази безкрайна милост, която Бог изпитва към хората. Помисли само какво нещо е едно семейство! Какво огнище е то на добри чувства и мисли. Майката, бащата, сестрата, братът, какво огнище на хубав живот е то! Наистина, хората заслужават милост. Ученикът не съди хората, само ги обича. Отношението към човека изгражда грижливо цял живот. То показва колко сме израснали, каква култура носим.

В цялата природа се извършва една свещена работа, в която участват всички същества.

Хигиена на душевния живот

Има здравословни мисли, здравословни чувства. Те създават около човека една здравословна аура, която го пази. Учените са дошли, че растенията излъчват в атмосферата вещества, които убиват вредните бактерии и гинат цветелосиди. Такива растения създават здравословна, хигиенична среда. Тяхното присъствие е благотворно и потребно, и като храна те упражняват своето благотворно влияние.

Добрите хора също така създават здравословна среда далеч около себе си, и предпазват и себе си и другите от вредни влияния.

От един праведен човек, от един светия излизат лъчи. Разбирай здравословни лъчи - и за телото и за душата!

Лошите хора създават нездравословна среда – и за телото и за душата.

Космичната стълба на реалността

Като тръгнеш към безкрайно малкото, ще намериш безкрайно голямото. Навсякъде намираме Бога, великото разумно начало. Всемирът е изявление на Божия Дух. И в безкрайно малкото и в безкрайно голямото е Бога. Космичната стълба на реалността, както я е дал Учителя.

Тази материя с която се занимава съвременната наука, тя е концентрирана енергия. Енергията е концентрирана в светлина. Светлината подразбира разумност, концентрирана мисъл. От разумността идат всички блага. Любовта. Любовта иде от Божия Дух. Плодовете на Духа. Накъдето и да се отправим – към безкрайно малкото или към безкрайно голямото, ще намерим Бога.

Учителят казва: „В тази форма няма никога да се срещнем вече.“ Човек изпитва съжаление, когато нещо изчезва безвъзвратно. Това е естествено. Но в бъдеще ще се срещнем в по-хубави форми. Отношенията ни ще бъдат още по-хубави.

Трите велики закона на Бялото Братство:

Първото нещо е да си изработи човек отношение към Бога, да установи връзката си с Него.

Второто нещо, да си изработи отношение към хората, към ближните си. Това зависи от отношенията му към Бога. В това се виждат отношенията му към Бога.

Третото нещо, отношение към себе си. Пътят към съвършенството. Подготвяй себе си да се изяви Бог чрез тебе. Това са трите най-важни неща.

Благодарността

Благодарността е много висока добродетел. Човек още не се е научил да благодари на Бога, Който му е дал живот и всички условия и го пази и закриля и го ръководи и учи. Че как ще е благодарен? Благодарността е качество на духовния човек. В какво се изразява това масово обсебване на хората днес – алчност, жестокост, ненаситна лакомия, себичност, незачитане на етичните закони. Това е закона на джунглата.

Едно от най-хубавите неща в живота е срещата с хората. Каква галерия от типове, какво богатство представлява човешкото общество, и какви хубави хора срещаме ние там, прекрасни! Но срещаме и опасни хора.

Само великата природа може да възпитава човека. Тя има всички средства за това. И тъй, приемай човека такъв, какъвто е. Той е още една незавършена картина на природата. Какво има в предвид тя да изкара от него, това е тайна на самата природа. Добрите хора не принадлежат на никаква партия, на никаква църква, на никаква религия, раса или народ. Добрите хора принадлежат на Бога.

Работата приближава човека към Бога. Във всяка работа има един творчески момент. Той е съществения. Този момент те приобщава към Божествения живот.

Невидимата природа

Ние не чуваме цялата песен на птичките. Част от песента им остава в областта на ултразвука, и ние не можем да я доловим. Същото е и със звуците, които издават насекомите. Много малко чуваме от тяхната песен. При вижданието е същото положение. Човек вижда много малко от реалността, една безкрайно малка част. Голямата част остава невидима.

Силата на горите

Каква сила имат горите? Те изсмукват от земните ядра, от дълбочините влагата, ако и да не достигат корените им до нея. Като невидима помпа, те изтеглят водите нагоре, и като достигнат корените им, те се ползват от тази влага. Същевременно тази влага подхранва изворите. От друга страна, като са устремили клоните си към небето, те привличат небесната влага, облаците. И тогава ваят дъждове. Идва влагата от горите, падналите валежи и снегове, те ги задържат. Тъй се осигурява влажността

и на въздуха и на почвата. Такава благословена работа извършват горите, че опресняват въздуха! Чрез него пречистват и дезинфекцират, убиват вредните микроби и паразити. Горите обличат земята със красива дреха. Това е благодат и благословение. Те са свързани и с духовния живот на човека, подхранват духовните сили в него, подкрепят волята му, оздравяват морала. И само безумните унищожават горите.

Да считаш един човек, че ти е задължен, значи да ограничаваш себе си.

Много знамена се развяват днес по земята с високи идеи и лозунги. Важен е новия човек, който се създава, който слиза сега на Земята. Новият човек се и ражда, но се и изработва. Това е съществената работа. Днес и всякога. „Да дойде Твоето Царство, да бъде Твоята Воля, да се освети Твоето Име на Земята. Това е нуждата, която постоянно усещаме в тоя свят. Благоволи да разшириш нашата душа, да възрастиш Духът ни, да просветиш нашият ум, да възродиш нашето сърце да можем да Те славим сега, и всякога през всичките векове.“ Тъй е казал Учителят в Молитвата, която ни е дал.

Молитвата

Чрез Молитвата човек черпи сила и търси ръководството на Великия Разумен свят. В тази трудна работа, работата над себе си, като работи върху себе си, човек работи едновременно и върху много други души, с които е свързан. Някой ще каже: „Не може ли без Молитва?“ Той не е започнал още съществената работа, той не познава нейният характер и не знае мъчнотиите с които ще се срещне.

При днешните превозни средства и двигатели, при тези взривове, човек се озверява. Пази се от хора, които си търсят Божества, на които да се кланят. Те са най-големите тирани. Те искат да направят Божествата им да отговарят на техните представи.

Любовта към Бога и любовта към човека е една. Любовта към човека произтича от любовта към Бога. Вярата в човека и вярата в Бога е една. Вярата в човека произтича от вярата във Бога. За временните форми не съжалявай. Господ, който е създал тези форми, тази обстановка, в която живеем днес, за в бъдеще ще създаде още по-съвършени форми и ще устрой още по-хубаво срещата между душите. Нека любовта да царува в сърцата ни.

Великата природа не търпи застой. Щом се яви застой, тя предизвиква промена.

Вещество и антивещество

Безкрайни са срещите на вещество и антивещество. На тях се дължи възникването на най-нежните чувства, на тях се дължат и космичните пожари в които изгарят планети и Слънца. Има хора пред които трябва да заключиш знанието с 9 ключа и кракът им да не стъпи в Братството.

Ние сме Царството Божие. Всяка добра мисъл принадлежи на Царството Божие. И всяко добро чувство, и всяка добра постъпка. Всяка

красота и мир и святост, принадлежат на Царството Божие. Всеки светъл, добър и праведен човек е явление на Царството Божие.

Защо искаш човека да бъде друг, и може ли да го измениш? Приеми човека такъв, какъвто е. Работи с него като с божествен елемент. Да виждаш вечното във временното, това е виждане. Има органическо състояние на материята, но има и безброй много състояния на материята. Във всичките тях живота не се проявява по един и същ начин. Навсякъде в пространството има живот, но формите на живота са различни.

Който погазва моралният закон, ще изгуби силата си. Той изгубва кредита, който Разумния свят му е дал.

Езичникът е като звяр в джунглите, живее за себе си, бори се и не признава друго право, освен своето. Христовия път е път на служение и жертва. Тук човек е едно с Бога и работи за Царството Божие. Той зачита и пази правото, което Бог е дал и на най-малкото същество. Всеки да следва пътя си към Бога. Тогава ще се срещнем като братя и сестри, като свободни хора. Гледай широко на живота на Земята. Той е като маскарад, духовете си дават среща. Трябва наука, за да ги различаваш и проучаваш.

За самоубийството

Някой казва, че ще се самоубие. Ти не може да се отървеш от живота. Само че, ако направиш това безумие, ще имаш живот при още по-лоши условия. Радвай се на хубавото, на хубавите форми на живота и винаги благодари на Бога за него.

Животът е непобедим. Той тържествува навсякъде, той побеждава пустините, океаните, въздуха, огъня. Велик е живота, непобедим.

Времето е качество на живота, и пространството е качество на живота. Навсякъде има живот. Затова свидетелствува времето и пространството. При неизброимите форми на живота движението, светлината също са резултат на живота. Вездесъщ, всемирен, всемогъщ, Божият Дух е в живота, Мощният и Силният!

Имай вяра и упование в Божият Дух. Той всичко ще изведе на добър край. Той устройва живота ни. Има хора, които са готови да оправят света. Колко наивни са тези хора и ограничени! Независимо от това дали са политически, религиозни, дали са моралисти или педагози. Живота се усмихва на техните системи и ги отминава. Не им обръща никакво внимание. Те си остават за самите тях, ограничения на самите тях.

Великият живот не може да бъде ограничен от никого и от нищо! Прекрасни са формите на живота. Погледни само, виж растенията, дърветата, цветята, тревите, животните, птиците. Всичко е прекрасно! В света на хората каква красота намираме и телесна и душевна. Прекрасен е живота! Уважавай формите на живота и ги зачитай, където и да ги срещнеш.

Времето

Има едно разумно време, свързано със съзнанието на човека. То не върви равномерно както часовниковото време. Дните, месеците, годините, трайността им се определя от интензивността на съзнанието. Това време се съкращава и удължава според интензивността на съзнанието. Това време може да дойде до мъртва точка, почти до неподвижност. Но може да се движи и с такава скорост, че за един миг минава векове.

Календарното време не съвпада със съзнателното време. Съвременният млад човек, съвременният младеж е рожден в комунистическото възпитание – човек без Бога. Той се отличава с равнодушие към красотата, правдата, истината, към всяка възвишена идея. Равнодушие, това е опустошение на душевния живот на човека. Безотговорност – не поема никакво задължение, а протяга ръка към всяко благо. Цинизъм – надсмива се над моралните закони. Това пък е западно влияние, сянката, зловещата сянка на свръхчовека на запада. Как ще излезе съвременният човек от това състояние? Социализма доведе човека до това състояние. Той не е способен да го изведе от него. Други сили действат като фактори. Човекът днеска няма път. Той се върти в един омагьосан кръг на удоволствия и забавления. Тъй живота му няма смисъл.

Слънцето

За колко милиона години Слънцето обикаля около своя център – около великото Слънце? За 22 милиона години. Това е един цикъл в Слънчевата система.

Условията, при които работи Учителят

При какви трудни условия работи Учителят! Две Световни войни Му туриха, за да попречат на работата Му. Гонения от близки, гонения от духовенство, гонения от военните и властите. Въпреки всичко Учителят свърши работата Си.

От Него трябва да вземем пример. След като се върна от Америка, не прие да стане пастор със заплата. Протестантите Го отхвърлиха, православните Го анатемосаха, и почна гонението на властта. Гонения, ограничения. Учителят почна работата Си при най-беднички условия. Живял е известно време в протестантската странноприемница за гости. На ул. „Леге“ е била. После Го е приел в квартирата си брат Тодорчо Стоименов. А после Гумнерови са Му дали стая.

Палтенцето Му от онова време беше крѝпка до крѝпка. Но винаги чисто и спретнато. А обувката Му старомодни и доста износени, старовременните обувки с ластици. Труден път е изминал Учителя, но при всички условия е минавал с благодарност и е издържал на всичко!

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 188-191.]

Към разумността в природата

Наблюдавайте растенията в планинските и пустинни райони, където няма достатъчно влага. Растенията черпят влага от въздуха. Вечер като се застои, влагата си осажда по листата. Те именно, всмукват влагата и доставят даже и на корените, защото почвата е съвсем суха или пък това е просто скала, върху която растението се е прикрепило. От тази влага на въздуха се ползват и лишеите по скалите.

1967 г. месец март и месец април. Текущата мисъл

За да има движение на едно тяло, трябва да действат върху него най-малко две сили. Има движения сложни. Те са резултат от действието на много сили. Движението на Планетите е сложно движение. Изобщо движението на небесните тела е сложно движение. Притегателната сила на Слънцето и отблъсквателната сила на светлината определят мястото на планетата в пространството, нейната орбита и нейното движение около Слънцето. Около всяко Слънце съществува сложно силово поле. Науката

не е изучила още силовото поле на Слънцето. И около всяка планета има сложно силов поле. То е зависимо от силовото поле на Слънцето. Ние мислим, защото Бог ни посещава чрез Своите ангели. Мисълта ти трябва да върви пред теб, и да осветява пътя ти. Казано е: „Окоето ти трябва да бъде чисто.“

Чистотата

Човек е силен, когато е чист. Човек е смел, когато е чист. Човек е свободен, когато е чист.

Може да запитате: „**Защо е дадено тело на човека?**“ За да изучава устройството на Вселената. В нея действат същите сили и същите закони, както в човешкият организъм. Доколко разбира и познава себе си, дотолкова ще разбира и знай Вселената.

Питат: „Има ли живот по небесните тела?“ Погледнете всички клетки във вашият организъм. Те са изпълнени с живот. Той е проекция на живота във Всемира. Не е инерцията, която движи небесните тела, нито гравитацията. Небесните тела образуват една система, в която силите направлявани от една разумност, движат небесните тела и определят отношенията помежду им.

Разстоянието

Взаимното влияние между небесните тела, функционират сили. В тези сили стават сложни превращения. Физическите сили носят духовните, интелигентните сили. Всяка физическа сила е носител на интелигентни, разумни сили. Ако един ротор се движи в магнитно поле, получава се електрическа енергия. А какво става когато едно небесно тяло се движи в едно магнитно поле, каквото е Слънцето, като се има предвид обема му и скоростта на въртенето? Какво електричество би се развило тогава, и за какво се използва тази енергия? В движенията на небесните тела инерция не съществува, и гравитацията не е резултат от масата и разстоянието. Гравитацията е резултат от действието на силите в едно електромагнитно поле, в една сложна система от сили.

Колко оптически измами трябва да отпаднат, за да дойде човек до истинското разбиране на движението и на явленията? Ние виждаме, че Слънцето изгрява. Всъщност Слънцето ли изгрява? Много илюзии и много привидности има в живота ни. Временно изгоненото, чистото и благородното скоро ще бъде с толкова по-голямо желание извикано към живота.

Великите хора

Великите хора са плодове на дървото на живота. Биха ли узрели плодовете, ако немаше корените, листата и клоните, ако немаше и почвата, ако не грееше Слънцето, ако не валиха дъждовете и не духаха ветровете?

Явлението е голямо, общо и единно. Животът има неограничени възможности. Защо трябва да си представяме, че извънпланетните жители ще посетят Земята непременно с някакви свършени механизми? Природата има естествени и по-свършени пътища за общуване на човечеството.

Ученикът, който мисли, който се моли, прилича на извор, който извира.

В момента, когато ти призоваваш Бога в себе си и Той те посети, ти живееш във всичко, което има живота.

Обстановката, която един човек създава около себе си отговаря на неговия свят, на неговото съзнание.

Наблюдавай, когато те извика един човек да му направиш една услуга, да свършиш за него една работа, като вършиш тази работа, виж какви мъчности, какво противодействие ще срещнеш от средата. От това можеш да съдиш за неговата карма и за неговия характер.

За всички хора не се работи еднакво лесно. Има хора, на които и най-малката и проста услуга да направиш, става с много-големи усилия и жертви! Тези хора имат тежка карма. А има човек, на когото можеш да извършиш голяма работа с леснота, с лекота, с така приятност. Тези хора имат добра карма. То се отнася и до техния характер.

Една звезда, която е на 3 000 светлинни години от нас, едно Слънце, което излъчва светлина, топлина и енергия, 3 000 светлинни години е радиуса на тази сфера, която то изпълня с енергия. Колко е разреждана тази енергия, разпределена в такова огромно пространство?

Колкото и да е разреждана тя, нашето око я долавя. Туй е чудно нещо! Какво става с крайно разредените газове? Те почват да светят. И в какво се превръща разредената до безкрайност енергия, която едно Слънце излъчва? Разредената до крайния предел енергия, се превръща в мисъл, в чувство, в идея. Разкрива се чрез нея духовния свят.

Духовният свят се проявява само чрез безкрайно слабите енергии, чрез безкрайно разредените енергии. Това е квантов свят – света на безкрайно малките енергии. Това разреждане продължава до безкрайност. Това е трансформиране на физическата енергия в духовна.

Ето какво нещо е пространство. Зад всяка физическа енергия, седи разумността. Затова понятието пространство се превежда с разумност. Разумност.

1948 г. се прие всеобщата декларация за правата на човека: Мерки за правата и свободата на човека. Годината е важна.

Най-хубавата хартия се произвежда в Норвегия, в Бореград, на 100 км. източно от Осло. Целулоза и хартия, тука се произвеждат най-хубавите хартии. Те ще ни трябват за беседите един ден.

Новата мисъл

Новата мисъл, която слиза сега, новата светлина преустройва материята на човешкия мозък и на човешкото тяло. Туй преустройство засяга йонния и атомния строеж на органическата материя. Ако можеш да извикаш в един човек баща си или майка си, или своя приятел, той ще те обича. Когато си замине баща ти, майка ти, и твоя приятел, те са навсякъде. Когато човек напусне света на формите, той живее навсякъде.

Онова, което родителите носят дълбоко скрито в душите си, в децата им излиза на яве.

Пространството е необходимо, за да се появи мисълта, времето е необходимо, за да се роди чувството.

Със старата детинска представа за пространството – еднородно пространство изпълнено с етер, с тази представа се свърши вече. Днес науката говори за сложно пространство, огънато пространство, пространство с различни силови полета, а ние говорим за живо пространство. Пространството, това са живи, разумни същества.

Единният живот

Колко хора схващат живота като едно цяло – живо, неделимо? Това е важен закон за единството, за Цялото. Значи, свободен си, когато спазваш законите на Цялото. Тогава и най-малката постъпка има отношение към Цялото. Понякога малко деяние дава големи последиците.

Последици

Комунистите са невежи. Те почнаха акция против Братството. Защо им трябваше това? Те нарушават важен закон в живота на Цялото. Последиците от това ще бъдат трагични. Пази законите на Единния, Целокупен живот – живота на Цялото. Ние сме само клетки на този велик организъм. Изучавай законите на Цялото, за да бъдеш в хармония с тях, за да бъдеш здрав. Каквото правиш, прави го с оглед на Цялото, на Единния живот.

Като размишляваме за Бога, ние работим върху себе си, защото Бог е идеалът, към който се стремим.

Христос казва: „Аз съм пътят.“ Човек е обкръжен с ореола на своите мисли и чувства. Не мислете, че те не се виждат. Те се виждат и долавят, и онова, което наричат впечатление от един човек, се дължи на тях.

Чистотата е отношение към Бога. Без любов към Бога не може да има чистота.

Проблемът за безкрайно малкото

В духовния свят се работи с най-малките количества енергия, с най-слабите напрежения. Тогава, именно, се разкрива духовната същина на силата. Всяка енергия, която преминава през нулево положение, преминава в по-висок свят.

Безкрайно малките величини енергия, то е самоотричане. Нулата е граница между два свята. Една сила трябва да мине през нулата, т.е. да се отрече напълно от себе си, за да се прояви в по-висок свят. Всяка душа, трябва да мине през момента на жертвата, на самоотричането, за да се издигне в по-висок свят.

Безкрайно малкото, то е самоотричането, да се смалиш, то е смириенето. Една физическа енергия като светлината като се разрежи до безкрайност, като изгуби силата си, преминава в по-висок свят. Ще се прояви като мисъл. Пространството дава тази възможност. В него се извършват тези превращения. Проблемът за безкрайно малкото, за безкрайно малките количества енергия, които клонят към нулевото положение. Нулата е граница между два свята. Да преминеш през нея, значи да се отречеш от себе си, заради Цялото.

Природата прекарва през този момент всички същества. Този момент го наричат смърт. То е врата, то е момента на нулата. То е момента на пълно отричане от себе си. В духовния свят работят с най-малките енергии, докато тук на физическото поле човек харчи огромни количества енергия.

Злото е дяволския нокет. Никак не е лесно да се извади този дяволски нокет, да се изтръгне. Мъчно и болезнено е това нещо.

Не считай, че живота се свършва, не мисли, че работата се прекъсва. Животът е вечен и работата е вечна.

Пространството е изпълнено с Божието присъствие, пространството е изпълнено с Божията мисъл, пространството е изпълнено с Божията Любов, пространството е изпълнено с Божията Сила. Тъй казваме ний.

Бога трябва да чувстваш в живота, защото живота е Негов. Как познаваш живота? Ние не се нуждаем от милиарди долари, за да свършим работата си. Бялото Братство върши своята работа с едно житно зрънце. Човек трябва по себе си да види какво има в природата. Един ум, едно сърце, една воля. Че те са проектирани в тебе самия. Бога познаваме чрез тях. Това е великата реалност. Бог е във всичко хубаво. Във всяка Доброта, във всяка Правда, във всяка Разумност и Любов, във всяка Истина, във всяка Красота. Бог не е отделно същество. Той е един свят. В Него живеят възвишени, красиви същества, които имат сила, знания и любов. Те са Господари на живота. Те владеят и ръководят всичко. В какво седи невежеството на хората? Всички, които нарушават Божиите закони, мислят, че нема да дойдат последиците върху тях. Ще дойдат!

Космичният живот

Ние сме свързани с Космичния живот. Затова ние можем като следим живота в нас – мислите, чувствата, които протичат, можем да знаем какво става в Космоса. Животът е един. Големият живот се предава и на най-малкия живот.

Всеки човек е представител на един далечен свят в Космоса, носител на неговата цивилизация и култура. И тази среща на Земята, това общуване, това са проекции на Космичния живот. Може ли да доловиш основния двигател на живота? Божията Любов – той е важен. Човек трябва да свикне да живее в пространството. Човек се страхува от пространството, да се не загуби. А то нема място, където човек да не може да съществува. Чувствай се в пространството в Дома на своя Баща. Изправиш ли се пред времето и пространството, носи чувството, че във времето си всякога, а в пространството, навсякъде. Това е разрешение на този най-съществен проблем, за съществуването на човека. Животът е вечен. Не е било време да не сме живели, и нема да бъде, когато да не живеем. Само като живеем за Цялото, за Бога, ние сме навсякъде и всякога. Речено е: „И това е живот вечен да познаем Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото Си проводил.“ Моралът е на тази основа, каквото правиш, заради Господа да го правиш. Било то голямо или малко. Морал. Какво е морал? По най-простия начин – каквото правиш, заради Господа да го правиш. Подтика е важен.

Животът съществува, присъства във всяка точка на пространството и може да се прояви по хиляди начини, при всички условия. Животът

съществува като напрежение в пространството. Има ли условия, той се проявява.

Из живота ни с Учителя

Паша присъства в 1936 г. на Рила, когато Учителя започна отново да говори. Възвърна се говора Му. Горещ пред палатката, Учителя седи пред масичката, на стола Си. Наблюдава Рила и живота на приятелите долу. В това време почва да говори, проговарва и казва тези думи: „Има три реалности в живота.“ Три пъти повтаря това изречение, бавно и радостно, тържествуващо.

Имахме млад брат Константин Константинов. Той беше интелигентен и умен брат. Отива при Учителя да му помогне. Беше се разболял от туберкулоза. Положение – безнадеждно. Учителят му казва: „Мога да ти помогна. Ако скъсаш връзката си с Дафина.“ Дафина беше млада сестра, скромна и красива. Макар и от просто семейство, тя имаше аристократичен вид. Приличаше на японка, беше хубавица. Коста казва на Учителя: „Ще си помисля малко.“ След 10 дни идва при Учителя и казва: „Не мога да скъсам връзките си.“ Коста си замина от туберкулоза, но и Дафина след известно време си замина от същата болка.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 87.]

Учителят за себе Си:

„Аз съм Господар на Дявола, приятел на Ангелите, а Бога признавам за свой Баща. Вие ми казвате, че съм добър. Доброто в мен, принадлежи на Бога.“

Божията воля

Като изпълнява Божията воля, човек подготвя условията си за бъдеще. Казано е в Молитвата: „Ти подготвяй условията ми.“ Каквото правите, да бъде в съгласие с Божията воля.

Из живота ни с Учителя:

Паша учителствува първо в Русе 2 години. След това в София 10 години. След това я изпращат за наказание, че е в Братството пак в Русе. В Русе идва Учителя, и като Се връща за София взема и Паша със себе Си, и тя става постоянна стенографка на Братството и коректора на беседи. Като пътуват за София, Учителят казва на приятелите, които пътуват с тях: „Връщаме си пленницата.“

Краят на април 1967 г. Учителят ми каза: „Погрижи се за Паша.“

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 106-107; т. 13, с. 336-355.]

Както космонавтите в космическия кораб имат своя атмосфера, своя среда, тъй и духовния човек със своята мисъл поддържа условията около себе си, атмосферата с Молитва, с Формули поддържа условията и се охранява, пази се.

Из живота ни с Учителя

На Изгрева гостува **Гена Папазова** от Русе.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 13, с. 366-367.]

След два дни ще се явява на матура. Идва да си вземе сбогом с Учителя, а Той казва: „Останете още един ден.“ Гена остава, но сърцето ѝ

се свива. На другия ден пак отива при Учителя. Той пак ѝ казва: „Може да останете още един ден.“ На третия ден е изпита и Гена си казва: „Ще пътувам през тази нощ.“ На третия ден, деня на изпита Учителя пак я задържа. Тя вече се примирява и си казва: „Изпуснах сесията, ще се явявам есента.“ След още един ден Учителят ѝ казва: „Сега вече можеш да си отиваш.“ Отива Гена в Русе и право в гимназията в канцеларията. Казват ѝ: „Изпита мина.“ Но поради някаква нередовност е анулиран. След три дни ще има нова сесия. Виж сега Учителя как всичко е видел, три дена я задържал и тя не е загубила!

„Ние посяхме семенца, а сега те могат да поникнат и след 2 000 години.“

„Аз съм служител на Господа. Който се опълчи срещу мен, ще срещне Господа. Аз не воювам с никого. Аз върша работата, която Господ ми е определил.“

Учителят не говори с думи само, Той те прониква с Духа Си и ти предава волята Си. Ти може да облечеш Неговата воля с думи, с една реч. Когато ти си поставен в един Божествен център, където работниците на Господа работят, ако ти внесеш там дисхармония, или искаш да изкористиш това положение, веднага ще се намериш вън от този център. Бог не търпи абсолютно никаква нечистота. На човека е предоставена свободата да слезе в ада, или да живее в рая. От него зависи.

Наследството

Мен не ме интересуват пари, не ме интересува наследство. Това е труд на хора, на ред поколения. Тук са вътъкани и техните мисли, желания, чувства. Освен веществената част, тук има и една астрална част, която не всякога е чиста. С веществената част човек поема и задължения към астралната. Поема едно задължение да изпълни техните желания, на тези от които взема. Много трябва да мисли човек, ако мисли да вземе наследство. Затова пази свободата си, такова нещо не ти трябва.

Въпроса за наследството има и една вътрешна страна. Много често се е случвало да дойдат да ме канят да ме направят наследник на имуществото. Но това имущество, това богатство е събирано от ред поколения и в туй богатство са вложени техните желания, мисли и чувства. Като приемеш материалната част на наследството, ти поемаш и астралната. Поемаш задължения да изпълниш техните желания и чувства, които те не са могли да изпълнят.

Работата за Господа

Работата за Господа никога не остава несвършена. Всяка работа за Господа ще бъде изпълнена. Господ е турил по 10 души зад всяка Своя работа. Ако първия не я свърши, ще я свърши втория. Ако втория не я свърши, ще я свърши третия. Ако и другите не я свършат, десетият непременно ще я свърши. Работата за Господа никога не остава несвършена.

Извика ли те Господ, кажи: „Ето ме Господи.“

Който върши Волята Божия, всичко му съдейства.

„В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа.“

Кумирите

Като благоговее и се покланя на един кумир, който сам се е издигнал, човек себе си величае. Тогава той обича да налага този кумир и на другите, за да се убеди сам, че е прав. През колко заблуждения минава човек, докато дойде до живия Бог на любовта, който освобождава. Човек трябва да свикне с безграничния простор на Вселената, да не се плаши от пространството. Време е вече човек да приеме космичния живот като едно велико цяло на което и той самият принадлежи.

Духовете говорят

Ние разговаряме всеки ден с духовете, чрез хората. Как да не говорят духовете? Пространството е изпълнено с техните мисли и желания. Ето в какво трябва да бъде внимателен ученика: да различава духовете, да различава техните мисли, чувства и желания. Те си имат свои движения, свои форми, свои цветове, звуци, думи, говор. Това е всемирния, космичен език. Средствата чрез които се изразяват духовете са много. Той е богат език. Ученикът изучава космичния език на духовете.

Божият глас

Ученикът разбира езика на Царството Божие. Той долавя тихият глас. Тихият глас е важен. Той е всичко. Учителят ни е разправял една приказка за житното зърно, което ангелът донесъл на човеците след големия глад, който настанал. Едно от условията, когато им дал житното зрънце, било това: „Няма да го теглите, няма да го мерите с крина.“ Дойдеш ли до Любовта, не я тегли, не я мери, не я ограничавай, не туряй граници на Любовта.

По какво се отличава духовния човек? Той никога не одумва другите. Не говори лошо за тях.

Откровението

Всичко, което се пише в Откровението, става в самия човек. Откровението е книга за онова, което става в самия човек.

Невидимият свят

Хората пренебрегват Невидимия свят, но той е главния фактор на всичко, което става във видимия свят. Видимия свят е безкрайно малка част от Невидимия свят. Онова, което виждаме и знаем, е безкрайно малко в сравнение с онова, което не виждаме и не знаем. Докато не приемем Невидимия свят и не го изучаваме, човеците няма да обяснят явленията във видимия свят.

Ученикът има и едно духовно име, като ученик. Това име само той си знае, и не го съобщава на другите. Сега тук ще съобщя името на една сестра Катя Грива. Духовното ѝ име е **Аб Таман**, дадено ѝ от Учителя. Дали Катя Грива няма да се сърди, че откриваме името ѝ тука, обаче, всеки ученик има име.

Растенията

Мисля върху характера на растенията. Всяко растение има свой характер. Откъде иде това, какъв свят се крие в това разнообразие, какво изразяват тези форми и тази красота? Един велик живот се изявява в нашия свят. Него търсим ние. Сега с него искаме да бъдем във връзка.

Учениците са свързани с населените светове на Всемира, изразяват тяхната култура. Наистина, човек като изучава хората, идва до всемирния живот.

Работата

Божие присъствие чувстваме най-добре в работата. Бог работи с нас и ни учи да работим. Обичай работата. Божие присъствие чувстваме в Молитвата. Молитвата е духовна работа, най-висшата работа. В безделието нема да почувстваш Господа, в него Той не присъства.

Духът

Духът избира своите работници, а не човеците. Той ги поставя на работа.

Силата, която отваря пъпчицата на цветето, е духовна сила. Тя е разумна сила, а не механическа. Какъв велик свят е света на силите! Далече някъде във Вселената живее същество, което ни обича и мисли за нас. И ето тук, в нашия свят, цъфнало едно цвете, узрява един плод. Това е тяхната обич. Животът е един в целия всемир и всички светове общуват. Ние разговаряме с нашите братя от всички населени светове. На Земята много суеверия обременяват Божественото учение, поради несъвършенството на хората.

Необятният свят

Какво можем да извикаме ние от пространството? Пространството е Невидимия свят. Видимия свят е безкрайно малко изявление на Невидимия. В пространството е видимия свят, в пространството е и Невидимия свят, или по-право Невидимите светове.

В Мърчаево, когато живееше Учителя, откри на склона на баира една мъничка водица. Тя сълзеше така между скалите, и поддържаше влажност на едно място. Тогава Учителя се зае с няколко приятели, каптира тази водица, направи малко басейнче, което ограда с гранитни камъни и създаде едно малко изворче, което Той нарече „Извора на Доброто“. Когато завърши изворчето, Учителя каза една дума: „Балканска конфедерация“. Като разчистиха по-после дола под изворчето, Учителя произнесе следните думи: „Европа, Съединени щати.“ Така Учителят свързваше външните явления с известни идеи. За Него те бяха пророчески.

„Аз признавам една власт, докато е справедлива. Щом отстъпи от правдата, не я признавам. Съзнанието трябва да се разширява, светлината трябва да се увеличава, погледа трябва да се задълбочава и мирът трябва да се придобива.“ Учителя

Мисли, дадени от Учителя на ученика за размишление:

„Вечната свобода в която Бог живее и Духът царува. Да живеем, където Бог живее. Бог живее в тази свобода. В този смисъл той нищо не прави за себе си, защото щом човек реши да направи нещо за себе си, той се ограничава. Когато човек иска да освободи себе си, той трябва да работи за другите. Щом другите работят за теб, ти загубваш свободата си. Когато казваме, че трябва да работим за ближния си, то е искаме да придобием свободата си. Щом ти престанеш да работиш за себе си, другите ще работят за тебе. Сега да остане мисълта: „Когато работим за Бога, ние

сме свободни." И когато Бог работи за нас, пак сме свободни. Божият закон, който се проявява в две направления.

Първото правило на живота е: Дръж връзка с Бога. Чист олтар в сърцето си съграждай, и жертви там ти добри, обилни принасяй.

Корените на живота

Михаил и Антов, те се държат като врагове. Ти благодари за това. Това са твоите корени. „Човек не може да расте, ако няма врагове“, казва Учителя.

Ние никога няма да изчерпим проблемите за времето и пространството. Те спадат към вечните и безгранични неща. „Люби Бога и ще любиш мен, Люби мен, и ще любиш Бога.“ Първото място е за Бога, второто за тебе.

Някой човек прилича на пустиня - знойна, гореща, неплодна. Друг прилича на оазис. Тук можеш да си починеш и да се разхладиш. Трети прилича на плодна градина, а други на висок планински връх – чист, красив, но понякога бури бушуват на него. Чудни са хората наистина!

Злото прониква в човека със съмнението. Вярата пази човека от злото. Изкусителят гледа да внесе най-напред в човека съмнението. Мисля си за македонците. Над този народ тежи проклятие! Той е извършил проклятие спрямо Духа. Трябва неговите синове да работят, да се молят да отпадне това проклятие от него. Когато над един народ тежи проклятие за извършено престъпление, само учениците на Божествената Школа в него могат да го освободят, да снемат това проклятие. Как? Като завъртят кормилото пак в правия Божествен път. Учителят казва: „Преди 5 000 години един жрец завъртя кормилото на българския народ на 180 градуса. Сега аз съм дошъл да изправа това, да обърна кормилото на 180 градуса в дясно.“ В пътя си към Бога пак ще се срещнем, защото той е само един. Христос казва: „Аз съм пътят.“

Какво нещо е един прокълнат народ! Едно влечение има в него да извърши същото престъпление, каквото е извършил някога, и рано или късно той го извършва и проклятието продължава. Как ще се освободи от него? Трябва да се родят силни, светли души в него и те да се противопоставят на това фатално влечение, да го превъзмогнат. Да насочат силите в друго направление, положително, възходящо, към доброто. Да служи на доброто, а не на злото. Само те могат да спасят народа и да го освободят от проклятието.

Македонците нанесоха удара си както винаги в гърба. Но този път удариха в празното пространство. Тежка карма има този народ.

Формула, дадена от Учителя:

„Господи, помогни ми да се проявя така, както Ти искаш. Всичко да бъде за Твоята Слава и за доброто на всички.“

Всяко същество облечено в дрехата на живота има да свърши една работа за Бога, и то ще я свърши, независимо от това дали върви в пътя на доброто или в пътя на злото.

В Божиите решения обратни действия няма. Човек и като живее за себе си, пак ще свърши една работа за Господа. Ние сме благоприятно огрявани от Слънцето. Имаме температура умерена, валежи, планински климат, планини. Това е главното ни богатство. С него е и Божието благословение. Не аз, Господ ще ви помогне чрез мен.

„Господи, сутрин посрещам първо Твоята мисъл. Тя е първият лъч на изгряващото Слънце. Господи, Тебе посрещам сутрин. Ти си първият лъч на моя живот, Тебе очаквам всеки ден.“

От човека излизат лъчи според неговите мисли, чувства, състояние. Това е онзи флуид, който привлича или отблъсква хората. Всеки човек носи нещо неповторимо, оригинално, каквото в никой друг човек няма. От там и тази нужда да общуват хората, да става обмена между тях.

Гледай винаги да доставяш радост на хората, а не да ги дразниш.

За Антов

Антов изпълни своята служба. Сега може да отmine и да изчезне в света, до когато потрѣбва отново.

[Бележка на съставителя: виж "Изгревът", т. 3, с. 214-227; т. 4, 214-216.]

На това камъче е написана историята на Земята в картини и слово, като на магнетофонна лента. Работата е там, че човек има чудната способност да разчита тази писменост.

Как мислите, може ли мъжа да се превърне в жена, и жената в мъж, майката в син и дъщерята в брат? – Може. Като мине през вратата на смъртта и новораждането.

Кристалите

Туй, че един кристал се запазва по-дълго време като индивид, отколкото само като минерално вещество показва, че в кристала има живот.

Виж Невидимия свят, с какво снизхождение гледа той на хората. Погледни звездното небе. Пространството е една жива среда, където проникват лъчите на безброй светове, интерферира, взаимодействат си, общуват. Един живот се прелива във всичките тях. Не критикувай света, не критикувай хората. Това е почвата, в която си посѣял. Не е ли чернозема най-хубавата почва? Грешен ли е света? Благодари! Това е богата почва. Пази радостта от живота. Колко е хубав! Животът е прекрасен! И гледай никога да не изгубиш радостта от живота. Всичко е там: да познаваш Бога и да бъдеш едно с Него. Това е вечния живот. Важно е да виждаш навсякъде Божиата ръка, която работи.

Три дни преди да си заmine, Учителят е казал на Методи следните думи: „Иди си. Тялото не е важно. Милиони тела отиват по бойните полета.“ С туй Учителят е предсказал един вид Своего заминаване.

Който иска да служи на Бога не трябва да очаква нищо за себе си. Не трябва нищо да изисква. Велики закони държат Вселената в равновесие.

Ти минавал ли си през дола на смъртната сянка? Аз съм минавал. С всички, които обичаме и ни обичат, казваме, образуваме едно цяло, независимо дали са в този или в онзи свят. Великото Братство е реалност. Има дни, които трябва да предоставиш на Господа, Той да ги устройва. Не ги запълняй с твоя програма. Като станеш сутрин, вслушай се какво ще ти каже Господ, какво иска Той ти да направиш за Него. С това разположение започвай деня.

Животните имат ръководители в духовния свят. Те се грижат за тях. И растенията са под закрила на Разумния свят. Чрез тях се изявява той тук на Земята.

Всяка форма е облъчвана от космичните лъчи, т.е. те незабелязано я рушат, разтапят я. Космичните лъчи въздействат на всичко. Учителят остави богат материал, знание за човека, да се учи, да расте, да се развива. Такова нещо, такъв материал не е даван досега. Внимавай, където ходиш да носиш благословение със себе си. Ученикът е благословен. В Школата на Учителя се изучават законите, правилата на Божествения живот. Когато живота стане нечист, той се обезсмисля. Върни се към чистия живот.

Комунистите са за окайване. Туй Учение вместо да ги повдигне, ги смъкна до дъното на Ада. Вместо да ги освободи, направи ги роби. Вместо да ги облагороди, превърна ги в зверове. Да, много значи Учението, пътя в който върви човек. Че то е най-важното. Закъде отиваш? Нагоре ли към светлината и свободата, или надолу към мрака и робството? Затова Христос казва: „Аз съм пътят.“

Бялото Братство е неуязвимо. Наблюдавай какви духове минават днес през Земята. Да, Земята е нечиста. Само този начин на хранене ли има, и само този начин на движение? Безкрайни и неизмерими възможности има природата, безкрайни са възможностите на живота. Божията Любов иде към нас от всички видими и невидими светове, от всички живи същества.

Школата на Учителя е път. Този път продължава във Вечността. Той не се свършва. Човечеството за великия Разумен свят е като дете. Той се отнася към него с всичкото снизхождение.

Светлината е, която разнася във Всемира Божията мисъл. В Божествената Школа се изучава изкуството и науката да долавя човек тази мисъл.

Едвиг Еворска е била секретарка в полската легация в София. При една среща с нашия приятел Методи Константинов, тя му е разправяла съмнението на Рене Генон за Учителя. За това нещо тя е получила писмо от **Рене Генон**. В писмото той изказва мнението си. Сега беше въпроса да се намери това писмо, и е отправена молба към нея да ни го изпрати, ако е възможно.

Времето

Ще се върне ли времето, което е отминало? Ще се върне.

На коя станция в пространството ще слезе човек, това е определено.

[Сестра Паша си замина на 12 февруари 1972 г. в 8 и половина часа сутринта.]

Учителят казва: „Всички планети са населени с разумни същества.“

Адът и Рая

Адът и Рая е в хората. Искат да те изпратят в Ада. Невидимият свят ще те изпрати в един лош човек. Искат да те изпратят в Рая. Ще те изпратят в един добър човек. Всеки ще получи такъв дом, такова жилище, каквото е заслужил.

Животните

Какви страдания има в света на животните! Надниквали ли сте там някога? И животните имат нужда от съчувствие и малко любов. И са толкова благодарни, когато човек прояви към тях доброто.

Можете ли да изчислите колко струва да ви грее Слънцето един ден, а сте седнали да дириrete сметки, ваши лични сметки. Бог те кредитира, прощава ти дълговете, а ти срещаш своя дължник, който ти дължи едвам един грош, душиш го и казваш: „Плати ми дълга.“ Нема ли да каже Господаря на слугите си: „Хванете го този и го затворете, докато плати всичките си дългове.“ Какво освобождение има в думите на Христа.

Някой те ограбил. Привидно е така. Утре той ще ти плати всичко с лихвите. „Аз имам храна, която вие не знаете. Не само с хляб може да се живее, но и с всяко Слово, което излиза от Божията уста.“ Значи има и друг начин за хранене – със Словото Божие. В този начин на хранене стои и новият живот. Което е било, пак ще бъде. Ще дойде времето му.

Типовете се повтарят многократно. В това отношение човек живее в много образи. Като четете Евангелието, намерете всички онези стихове, които се отнасят до безсмъртието на душата.

При един разговор в дома на Лазар Котев*, тогавашния издател на Беседите, Учителят казва: „Вашите отношения към мен, са отношения към Бялото Братство. А отношенията към Бялото Братство са отношения към Бога. Вие трябва да следвате или Мойсея, или Исуса, или Мен. Ние сме едно.“

Мойсеевото Учение е Божествено, както е Божествено и Христовото Учение и Моето. Онзи Христос, Който беше в Исуса, е същия, който е в Мен. Един е Духа. Едно от тия Учения в пълнотата му, трябва да изпълните точно. Аз бих желал да изпълните и трите. Според степента на искреността ви, ще бъде и благословението на Бога. Аз ви уча на законите на природата. Това е днешното Учение. Аз не ограничавам никого, но затова другите ще ви ограничат. Понеже е казано, че праведника 7 пъти ще мине през огън. Та трябва да се приготвите за това страдание. Не търсете Христа на физическото поле, не Го търсете и в един човек, защото Той е във всички хора. Само че там, където се проявява Христос, там ще видите интензивна светлина. Христос е Един и много. Понякога казват: „Господин Дънов дали е Христос, или Христос е в Него?“ Ще ви кажа: „**Христос не Съм, но Христос е в Мене.** Ако бях Христос, за когото мислите, щях да управлявам целия свят. Щом съм такъв човек, не съм Христос.“

[*Бележка на съставителя:* виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 357-359.]

Свобода на Словото

Никой не може да спре Словото. Не може да го ограничи. Новата мисъл ще се слее с научната мисъл. През тази врата ще премине. Новите идеи чрез изкуството ще влезат в живота. Никаква цензура не е в състояние да ги ограничи. Новото навлиза в живота и никой не може да го спре.

Формула, дадена от Учителя:

„Господи, Ти всичко можеш. Твоят Дух, който си ни изпратил да ни ръководи чрез Тебе всичко може. И аз чрез Твоя Дух всичко мога. Господи, Ти всичко можеш, и Твоя Дух, който излиза от Тебе всичко може. И аз чрез Духа, който ме ръководи и упътва, всичко мога.”

Разговаряй с Господа. Учудва ме, че не разговаряте с Учителя и сега. Учудва ме, че не питате Господа за всичко. Че какво сте учили досега? Питай Учителя за всичко, което искаш да правиш.

Учителят казва: „Моята сила седи в това, че аз обичам Бога. Нищо повече. Аз не искам любовта на хората. Мен ме интересуват хората, които обичат Бога, и които Бог обича. Когато Бог се прояви в пълнота чрез мен и чрез вас, в това е новото Учение. Няма по-хубаво нещо от свободната любов. Няма по-хубаво нещо от свободата, която произтича от любовта.”
Учителят

Космичният живот ни се изявява чрез плодовете, чрез цветята, чрез хората. Нас не ни стига една педя земя. Ние живеем в големия Космичен живот. Ние принадлежим към онези човеци по Земята, които работят хубаво и честно. Ако туй, което говорим не е наш живот, излишно е да го говорим. Понякога виждаме, че страда един човек. То е за да благуват много други хора, за да бъде добре на много хора. Докато хората убиват животните и ги ядат, ще има войни. Цветята са образ на добродетелите. Зад видимата природа има една невидима природа. Там е разумността, там са богатата и добродетелите. Как се радва на живота всяко стръкче трева! А какво ще кажете за глухарчето? С облаците пътуват същества. Животът на цялото човечество е и наш живот. Не бързай да изнасяш съкровени си мисли пред хората! Какво ще разберат те? Ти бъди внимателен. Виж какво може да се каже и какво не може да се каже. Листата на тополата трептят. Хората не подозират, че от тях струят енергии, които пречистват въздуха и подхранват живота в тях. Всяко явление в природата има смисъл и предназначение.

По повод изземването на Изгрева

Ние, които имаме най-голямото богатство, може ли да се смушваме от това, че са ни вземали една педя земя? Още не сме изгубили тези очи, през които гледаме. И Бог ни е приготвил вече другите очи, чрез които ще гледаме Неговия свят. Бог може да се прояви чрез всеки човек. Как ще се отнесат хората към теб, зависи и от твоето състояние, от твоята мисъл и чувства, от отношението ти към Бога.

Има един непосредствен, простичък, чист живот. Ние него търсим. Ето, ние си живеем, и водите текат край нас. А има хора, които жадуват за капчица вода. Как да не благодарим на Бога? Уважавай и почитай всяка форма на живота. Ти не знаеш в коя от тях Бог ще те тури да живееш. Бог може да те тури да живееш в една тревичка, да живееш в едно плодно

дръвче, в една птичка. Човек може да мине през всички форми на живота. Бог може да те тури да живееш в един охлюв. Всички форми на живота са жилища на души. Затова трябва да се работи, да си изработи човек отношение към тях, уважение, почитание, благодарност и упование в Бога. Винаги призовавай Господа! Той е в живота около тебе. Всяка форма, която ни е дадена да живеем, дадена ни е да познаваме Господа по особен начин. Хиляди форми има. Какво знание е скрито в тях? Обстановката е временна, а животът е вечен. Изучавай какви задачи са разрешени в животните и растенията, какво велико знание е скрито в тях, нали си естественик?

Формула, дадена от Учителя:

„Господи Ти всичко можеш. Твоят Дух, който си изпратил да ни ръководи чрез Тебе всичко може. И аз чрез Твоят Дух всичко мога. Господи, Ти всичко можеш. И Твоя Дух, който излиза от Тебе всичко може. И аз чрез Духът, който ни ръководи и упътва всичко мога.”

За всичко питай Учителя. Ученикът и сега разговаря с Учителя си както в миналото. Питай за всичко Учителя.

За себе Си Учителят казва: „Моята сила седи в това, че аз обичам Бога. Нищо повече. Аз не искам любовта на хората. Мен ме интересуват хората, които обичат Бога, и които Бог обича. Когато Бог се прояви в пълнота чрез мен и чрез вас, в това е Новото Учение. Няма по-хубаво нещо от свободната любов, няма по-хубаво нещо от свободата, която произтича от любовта.”

Работници

Ние принадлежим към онези работници по Земята, към онези човеци по Земята, които работят хубаво и честно.

Приложение

Туй, което говорим, трябва да бъде наш живот. Ако не е така, излишно е да го говориме.

Страданието

Какво става в страданията? Тук има една тайна. Какво се извършва в човека, когато страда? Понякога един човек страда, за да благуват хиляди.

Войните

Докато хората убиват животните и ги ядат, ще има войни.

Цветята са образ на добродетелите.

Онзи, Който е създал този ред и порядък и го крепи, може с едно бутване да го разстрои. Тогава ще разберат човеците има ли Бог или нема.

Ученикът

Ученикът се отличава. Той има любов към Бога, копнеж към знанието и към един чист, свят живот.

Кое е онова, което се променя? Ние сме живяли при най-различни условия. Човек се привързва към обстановката, но тя е временна. Живота е вечен. Той седи над всички промени.

Свещени неща

В живота има свещени неща. Човек трябва да си изработи първо отношение към тях. „Научи ни да правим Твоята воля, да осветяваме Твоето име и да Те словословим винаги.“

Пътник

Първо отношението към Бога, любов към Бога, после отношение към човека, после отношение към живата природа, и после твоя вътрешен живот, твоя вътрешен ред и порядък, който трябва да бъде в съгласие с Божественият ред и порядък. Това е пътят, който изучаваме в Школата на Учителя.

Големият живот

Ние имаме един голям живот. Той не може да бъде смутен от нищо. Сегашният ни живот подготвя бъдещите ни условия.

Човешкият организъм

Какъв величествен строеж представлява човешкият организъм! Милиарди клетки, тъй съвършено организирани, тъй съвършено помежду си съчетани и каква хармония и единство съществува между тях! Наистина живота е чудо на чудесата!

Той създава

Той създава заради нас този чуден свят да му се радваме и да се учим. Онези, които ни обичат са винаги около нас, готови винаги да ни помагат. Никога от нищо не се оплаквай. Жаждата за удоволствие е предвестник на страданията, които имаме.

Едно откровение в Солунската църква „Свети Димитър“ – „Касама Джимиси“, дадено на отец Константин Дъновски – бащата на Учителя през юношеството му в град Солун в 1854 г.

Той е бил придружаван от следните лица, отивали са в Атонските манастири да се посветят за калугери: Балю Панин, Тодор Хаджимаврудиев, Петър Атанасов.

1747 година. Тази е датата на Антиминса, който свещеника е дал на бащата на Учителя. 1747 година. Да! Молитвата на монасите от Атон за освобождение на поробените народи от агарянското иго, е почнала в 1747 г. Възраждането и борбите за освобождение са били предшествани от Молитва.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 11, с. 54-66]

„Трима души. Мен паплач не ми трябва. Трима души да останат, с тях ще запаля света.“ Думи, които Учителят е казал във вилата на Дойнови в Търново.

Властта гледа по какъв начин да компрометира Братството. Иска да наложи един предател за председател на Братството. Това е цинизъм. Който подкрепя такава акция, той е предател. Животът на Братството, трябва да

се представи в своята пълнота, красотата и свободата, а не в уродливи форми. Някои приятели мъчно разбират това.

Добродетелта

Една добродетел говори за Божието присъствие в човека. Ние затова живеем и учим, за да присъства чрез нас Бог в живота.

Властта

Властта иска да създаде ръководство на Братството под нейно влияние. По този начин иска да вземе Братството в ръцете си. Това е неин маниер навсякъде. Някои приятели не могат или не искат да разберат това.

Понякога учениците са озарени от вътрешна светлина. Едно хубаво присъствие има в хората. През този шумен човешки свят минават учениците. Това е обстановката при която учат.

Делото на Учителя

Това Дело е създадено с такава Любов, че всеки, който се опита да го увреди, ще бъде наказан.

Молитвата

Молитвата е работа. Най-хубавата работа. Човек, който има молитвен дух, има голяма сила. Той може да отклони беди, нещастия, злополуки.

Хората, които се молят, образуват една верига. Те създават мощна духовна вълна. Тя пази всички човеци наоколо.

Съдбата на света започва от Домът Господен

Вижте през какви големи страдания минават учениците днес! Това е показателно. Това показва какво очаква света. Ти трябва да различаваш елементите на големия живот от елементите на малкия живот. Има малък живот и голям живот. Големият живот е важен.

Мислиш ли, че това е единствената и най-съвършена форма на живота? Природата има безброй форми на живота, много по-съвършени от тези, които познаваме.

Търпението е добродетел, разумността – култура.

Всеки от учениците пази братския живот в душата си. Тъй Братството е в най-сигурната банка, на най-сигурното място.

Водата

Когато Учителят дойде в Мърчаево, завеждат Го приятелите да Му покажат извора при село Рударци. Донесят вода и наливат една чаша на Учителя. Учителят отпива една глътка и казва: „Хубава е водата.“ Останалата я излива на земята. Наливат Му втори път. Учителят пак пийва една глътка и пак казва: „Хубава е водата.“ Останалата я излива на земята. Трета чаша Му наливат и Му я подават. Тогава Учителят я изпива и казва: „От сега нататък тази вода ще лекува всички болести.“

Когато отидохме на хижата „Еделвайс“ последният път с Учителя, излязохме от Мърчаево. Разположихме се в хижата „Еделвайс“. Нямаше други посетители, освен нас. Всички си легнаха да си почиват, а **сестра Търса*** си рече: „Ще следя какво ще прави Учителят.“ Седи тя седнала на леглото си и наблюдава Учителя, а Той разговаря с един невидим гостенин. Като свършва разговора Си, обръща се към сестрата и казва: „Това, което си видела и чула, това е само за тебе. На други няма да го казваш.“

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 7, с. 406-450; т. 23, с. 500-575 и снимки № 92-102.

Спомените на Темелко Гьорев от с. Мърчаево - виж т. 22, с. 406-450 и снимки. Търса е родена сестра на Петър Киров, от с. Мърчаево - за нея виж т. 23, снимки № 62-63. За Петър Киров - том 22, снимки № 191, т. 23, с. 521.]

Човек е пратен на Земята да извърши една малка работа за Бога. Човек е носител на една идея. Той има мисия, която трябва да изпълни. Ние проповядваме едно Велико Учение – Любов към Бога. Ние проповядваме Братство между хората и мир между народите. Ние проповядваме милост към животните. Живота е един в каквито форми и да се проявява. Животът е всемирно. Няма място във Вселената, където живота да не присъства. Живота има безброй много начини по които може да се прояви. Какво знае човек със своите скромни пет сетива? Те му разкриват една безкрайно малка част от Битието. Но човек има и други сетива. Те ще се пробуждат едно след друго, ще се развиват и усъвършенстват и ще му разкриват все нови и нови светове. Човек принадлежи на великия всемирно живот и има всички сетива и чувства да го познава.

Светлината създава формите на живота. Чрез тях тя ни разкрива живота на Слънцето, показва ни какви същества има там. Какво внимание и обич имат към нас, какво говорят плодовете, цветята, животните? Светлината носи всички блага на живота. Навсякъде, където присъства Любовта, присъства и живота.

Ние, които живяхме с Учителя познаваме живота на Братството както Той ни го откри. Този живот никой не може да ни отнеме. Никой не може да върне времето и да ни лиши от живота, който живяхме с Учителя. Ние сме едно велико Братство на Любовта. Любовта иде към нас от всички Слънца. Тя ни разкрива великия всемирно живот. Грешката на човека седи в това: като мисли за Бога, мисли, че е вън от Него.

Органическият мир, растения, животни, хора, показват какъв е живота на Слънцето. Формите говорят. Това е език. Всичко съществува, за да се прояви Бог. Всички форми са създадени от любовта. В Божията любов ще намерите онези, които обичате и които ви обичат. Насилието почива върху страха. А правилото на ученика гласи: „Без страх и без тъмнина, с обич и виделина.“ Образът на ученика е даден от Учителя в Неговото Слово. Това е новия човек, Син Человечески. Ние има тепърва да го изучаваме. Днес Синове Божии слизат на Земята. Божествената Школа е основана на Любовта. Живота на Братството е наш живот. Ние отстояваме в него. Бъдете смели и решителни. Такива иска Учителя учениците Си.

Сега е правило: Земята приема енергия от Слънцето. Използвайте ги разумно по методите, които знаете да укрепите здравето си. Бъдете

радостни и благодарни. Пейте песни на Господа. Любовта към Бога, това е великото учение на живота. Днес хората се борят с идеята за Бога, но те не са се замислили какво нещо е един плод който държат в ръката си. Една ябълка - с каква любов и разбиране е направена тя! Онези, които са я създали са имали предвид нашите нужди, нашите изисквания – форма, вкус, цвят. Имали са отношение към нас и вижте с каква обич са работили те. Чудното е, че човек не вижда ръката, която му подава един плод! Това е слепота. Има в Евангелието една малка притча за житото и плевелите. Посял стопанина на нивата си жито, но поникнали с житото и плевелите. Служителите питат: „Господарю, нали посяхме чисто жито. Откъде се взеха плевелите?“ – „Лукавият е минал след нас и ги е посеял.“ Служителите питат: „Да отидем ли да го оплевим?“ Господарят казва: „Недейте, да не би да повредите житото. Но оставете ги до деня на жътвата. Тогаз ще бъдат отделени плевелите от житото.“

В притчите идеите са дадени в образи, но те са скрити и не всеки може да ги разбере. Тези примери карат човека да мисли. Те са прости, но в тях се чувства скрития смисъл. Христос Си служи с притчи. Учителя също Си служи с притчи, приказки. С какво старание и грижи търси Той начин да ни изясни истината!

Знанието как да живеем е голямо знание. То трябва да се изучава с постоянство и търпение. Знанието как да живеем е дадено в беседите на Учителя. От нас се иска да учим и да ги прилагаме. Бъдете благодарни за условията, които имаме днес. Те са най-добрите условия. Бъдете радостни, смели и без страх. Щом Слънцето грее, няма от какво да се боим. Любов към Бога – това е първият велик закон.

1937 г., май, юни, пролетта. **Основната задача:**

Безброй задачи има в живота и много цели, много обекти за постижения. За ученика, обаче, има една едничка цел, една едничка задача – познаването на Бога. Любов към Бога, това е първия велик закон.

Какво се изучава в една Окултна Школа? – Науката за Бога.

Седим с моите невидими приятели. Въздухът ароматен, пролетен. Много гласове се чуват, от всякъде говор. Големият живот е около нас. Ученикът го чувства с всяка клетка на своя организъм. Ние нема да измислим истината. Тя съществува, тя е. Трябва да имаме само очи за нея. Човек вижда с душата си. Слънцето грее и всеки злак расте. Онова, което Бог е благословил пребъдва през вековете. Не се занимавайте с погрешките на хората. Те са нищожни. Те са нарушение на Божия порядък. Небето е безкрайно милостиво. Бог никого не съди. Невидими пръсти докосват душата. Тя е като един съвършен инструмент. С всяка постъпка ти се свързваш с един свят. Избягвай онези постъпки, които те свързват с низшите светове. Те ще те ограничат. А ние обичаме да бъдем свободни. Свикнали сме да гледаме на живота не из под прихлупените стрехи на хорските къщици, но от високо - от високите върхове и голямото небе. Обичаме простора, чистия въздух и извори. Къде ще почувстваш Бога по-добре? Ние работим с Бога, когато Той създава един нов свят. Всяка връзка, всяко време, което не мисля за Тебе, считам го за изгубено време.

Хубав е стремежа към красотата, макар и да не е определен път към нея. Хубав е стремежа към свободата, макар и да не е определен път към нея. Бог се изявява в този стремеж. Ангелите божии се радват, когато се пробужда една душа. Великото в живота е пробуждането на човешката душа. „Господи Ти Си над нас. Упование наше и прибежище наше.“

Когато преминаваме през личния си живот, и дойде да живеем за Бога и да Му служим с радост, това е щастие. Силен е онзи, който и в голямата скръб и в голямата радост, запазва своя мир.

Мисли за Бога. Това е най-хубавото, което можеш да правиш. Не се отказвай от борбата. Не избягвай трудностите, не се отказвай никога от работа. Бди над всяка своя мисъл, бди над всяка своя постъпка, бди над всяко свое желание. Внимавай, когато обещаващ. Малко обещавай, много давай.

1938 г. – година на малките обещания и на големите изпълнения.
Какъв е живота на младия без Бога, какъв е живота на стария без Бога? – Празнота!

Трябва ли думите на Учителя да носят Неговият подпис, за да ги познаваме? Не е ли написано името Му вътре в самите тях? Словото Му е в цъфналите цветенца, текущата вода, в дъждовната капчица. А какво да кажем за ръката, която помага? А за утринната зора, за изгряващото слънце, добрата дума, благия поглед, топлата дума, благородната постъпка? Бог присъства, Той говори. Долавяй Неговото Слово. Любовта на Бога е във всяко живо същество и в камъните, и в рибите. Господ е навсякъде. Всичко живее и се движи в Него. „Аз другояче съдя за хората. За мен има много животни, облечени в човешка форма“, казва Учителят. Новото Учение без любовта е непонятно. Новото Учение с любовта е понятно.

Мисли на Учителя:

„Най-голямото благо, което човек има е живота, който Бог му е дал. Най-голямата благодарност, която човек може да даде, това е работата. Деликатност е плод на зачитане работата на другите. Колкото човек е по-внимателен към работата на другите, толкова и Невидимия свят е внимателен към неговата работа. Който работи обича, и който зачита работата на другите, сам работи. Който разбира, работи. Който почита, мисли. В любовта, трябва да се въоръжиш с всички добродетели. Да се роди в душата на всички ви да служите на Господа с Любов. С любовта света ще се оправи. Това е волята Божия.“

Съботата е ден на Бога. В този ден всеки е длъжен да отиде при Бога, да си даде отчет какво е направил през изминалите шест дена.” Значи седмия ден е почивка.

„Гледайте да бъдете свободни. Нема по-хубаво от Любовта, която се проявява, нема по-хубаво от светлината, която се проявява, нема по-хубаво от Истината, когато се проявява.” Това са мисли на Учителя.

„В природата има едно сърце, в Слънцето има един ум, във Вселената една душа, във Вечността един Дух, и над всички тях е Бог и Той чрез тях се проявява.“ – Мисъл на Учителя.

Всеки човек чрез когото намираме Господа, ние го обичаме.

Всеки миг е ценен, защото в него Бог работи.

Не бъди ехо на мненията около тебе. Помисли първо за Бога, предразсъдъците на много поколения са натрупани около нас и ни пречат да виждаме Божието лице. Какво Бог мисли сега, това е важното. Как Той вижда, къде работи Неговата ръка. Нека небето над нас да бъде ясно. Слънцето и звездите да следват своя път. Ангелите говорят чрез формите на живота. Красив и пълен език. Важно е състоянието. Ти какво самочувствие имаш. Божественият център хармонизира силите на живота. Животът е много сложно явление. Тук трябва да те води Господ за ръка и да те учи. Вселената е градина на Бога, чувствата – цветя. Бог се радва на всяко добро чувство.

Слънцето

Не бързай напразно. Нека Слънцето те грее един миг повече. Човек е безпомощен, слаб и колеблив, когато напусне мястото, където Бог го е поставил. Влезни в своя свят. Там си свободен, там имаш мир и радост. Прилича ли на царския син да протяга ръка за милостиня? Има отвлечени въпроси. Те няма да ти станат ясни изведнъж. Съзнанието дълго се подготвя, за да ги разбере и да се ползва от тях. Не ги насилвай. Остави ги да вървят по своите закони. Ти само съзерцавай и размишлявай.

Всяка една ексцентрична проява показва за това, че този човек е подложен на голяма вътрешна депресия. Ти проследи чувствата, проследи и мислите. Тук има нужда повече от разбиране и съчувствие, отколкото от морализиране, и най-малко от осъждане. Такива хора често са били лишени от нещо, което им е скъпо и необходимо.

Някой хора се приближават до тебе. В тях се заражда желание да те ограничат, да ти наложат своите вкусове и разбирания, да те натоварят със задължения. Това са господари, които търсят роби и слуги. Пази се от тях!

Има, обаче, хора в които се чувства свободата. Те не те задължават с нищо. От тях лъха свободния дух на планините. Това са служителите Божии. Макар и рядко, те се срещат.

Работата е творчески процес. Бог е, Който работи. Мисълта е творчески процес. Бог е, Който мисли. Нека благодарност и радост да изпълнят душата ти. Къде собствено живее човек. Редки са миговете, когато ние живеем. Свещени мигове! Те са едва доловими. Сред бурите на живота това е тихият глас. Едно е важно. Внимавай само за едно – да бъдеш послушен на Божиата Воля.

Цъфтят липите. Божието благословение иде към нас отвсякъде. Бог ни е пратил на Земята да вършим Неговата Воля. Той ни свързва с

много души, които работят за същото. Да се научим да вършим Неговата воля. Това е същественото.

Основната добродетел

Ако те запитат коя е основната черта на твоят характер, кажи: „Благодарността.“

В живота едно от най-хубавите неща е усилието. Който го отбягва, отбягва щастието си. Почти у всички хора е вродена нуждата да се покланят на нещо или на някого. Това е идолопоклонство. Малцина са изработили свободата си. Красота, щастие и сила има в свободата.

Предизвикат ли те да съдиш някого, намери в себе си едно малко извинение за него.

Тъй хубаво миришат акациите! То е Божието благословение за тях. И те проповядват Бога.

Забравяй себе си, когато даваш. Забравяй себе си, когато вземаш. Само Бог живее.

Розите са цъфнали. Неизказано хубав е Божият живот!

Когато бях ученик на моят мъдър и любящ Учител. Това са незабравими дни.

„Венир Бенир“ е наставление, което се дава на учениците, когато тръгват за Земята от Невидимия свят. Спомни си съня, който имаш. Учениците наредени в редици, може би 30 души. В надоблачните височини. Предстои им да се хвърлят към светлата бездна към Земята. Т.е. аз съм го имал на времето, когато тръгваме от Невидимия свят. И тогава се тръгва с тази песен „Венир Бенир“.

Слънцето изгре в 4 часа и 40 минути на 15 юни пак в планината, в Балкана, всред буковите вековни гори. Усеща се присъствието на големия живот. Той ни обгръща отвсякъде. Ако Бог пробуди това малко камъче, което държа, от него може да излезе един красив свят. Чудеса, чудеса ни заобикалят!

Бог ни е благословил с най-голямото благословение – да се радваме на Неговия живот, да Го обичаме с всичката си душа. Помни едно нещо: Ти живееш за Бога и Бог за тебе.

Листата на голямата папрат са красиви. Какво спокойствие, увереност в красотата и силата си има! Ако вникнеш там – и свенливост има в това растение. Чистота. Всяко нещо ще дойде на времето си. Учителят знае от какво има нужда ученика. Упование, надежда и вяра в Него, трябва.

Когато се засрещнеш със смъртта, застани с благоговение. Великия ангел освободител е пред тебе. Божията милост е безкрайна! Окото е загадъчно и тайнствено. Понякога ние не знаем кой гледа през

тези очи. Може би това са същества от далечни светове. А понякога и Бог поглежда през човешките очи.

1938 г., месец септември.

В Бога сме едно. Бог обединява всички в себе си. Само в Бога ние можем да се срещнем, да се познаваме. Божията милост е безкрайна. Има във Вселената област на вечният огън, област на живият огън. През този огън минава пътя на всички небесни тела. Когато те се уморят, когато остарят и изгубят топлината и светлината си, пътят им ги довежда до великия център на живота - Живия огън. Като минат през него, те се обновяват и подмладяват, възпламеняват се отново и поемат своя път. Милостта Божия е безкрайна!

Да служиш на Духът с Любов, да служиш на душата с добродетел, да служиш на умът си с прозорливост.

1920 г.

Радият се превръща в хелий. В природата нищо не е в застой. В тъй наречената мъртва материя стават непрестанни движения, промени, превращения. Материята отива нанякъде. Нищо не е в застой. Учителят казва: „Ядем, за да живеем. Живеем, за да познаваме разумното. В момента, когато човек пристъпи Любовта – умира. Абсолютна чистота е необходима на ученика.”

Когато предстои да направиш една малка работа, направи я по най-хубавия начин. Мисли в момента само за нея. В следущия момент ти предстои друга работа. Пак същото правило. Направи я по най-хубавия начин. С какъв възторг почнахме работа! Тогава чуках камъни. Понеже идея влагах в тази работа, възторгът беше голям. Как изявява себе си човек? Това, което носи, той не го взема от Земята. Той го носи в себе си от онзи свят, от който иде.

1923 г.

Ученикът е още в света на мечтите, на фантазиите. Аз искам да бъда силен заради самата сила. Силата не е моя, силата е на Бога. Аз искам да бъда красив заради самата красота. Красотата не е моя, Бог в мене е красив. Аз искам да бъда мъдър, заради мъдростта. Мъдростта не е моя, Бог е Мъдър. Аз искам да бъда свободен заради свободата. Бог е, Който е свободен. Аз искам да бъда благороден заради самото благородство. Само Бог е благороден. Вечен и Неизменен е Бог. Вечна и Неизменна е красотата.

„Аз спазвам едно правило. Винаги съм на страната на слабите.”
Казва Учителя. Правило и за ученика.

Не отлагай работата за другия ден. Имаш ли нещо да правиш, направи го веднага. Всичко трябва да вършиш безкористно. Ученикът търси своя път, ученикът има един непреривен стремеж да учи.

1924 г., Мъглиж

[Бележка на съставителя: виж “Изгревът”, т. 2, с. 357-359 - Как бе построен салона в с. Мъглиж]

Такъв топъл, сърдечен братски прием не съм виждал другаде!

Ученикът изработва своя мироглед, своето отношение, своя характер. Това е важна, вътрешна работа.

Ученикът се движи в един идеализиран свят. Той си го създава. Това са негови представи. За да вижда човек, изискват се условия, изискват се качества. Това са хубави мечти, но това не е реалния живот.

Ученикът изработва отношенията си към светар в който е поставен да живее. Грешните хора носят греховете и на праведните.

Октомври, 1924 г.

Ученикът търси своя път, воден от онова дълбоко чувство към Бога, вложено в него от преди вековете. Смирение и послушание, това са качества на ученика. В пътя всяко качество се изпитва, всяка добродетел се изработва и проверява. Ученикът търси помощ в красотата, за да разреши задачата си.

За Комуните

Идеята, тя постепенно се освобождава от външните форми и задължения и минава като вътрешен идеал. Ученикът дири, търси, бори се. Той се опира на красотата.

Докато не узреят плодовете, не ги изнасяйте навън. Имайте самообладание, не се критикувайте. Ако не можеш да кажеш Истината, по-добре мълчи.

Истината в душата, светлина в ума, чистотата в сърцето. Няма нищо по-хубаво от задълбочената вътрешна работа на ученика.

Хигиеничен съвет от Учителя: „Когато Слънцето пече силно, ще гладите косата си едновременно с двете си ръце, отпред назад. Ще разтривате главата си. Ще вземете това електричество и ще избегнете всеки слънчев удар. Когато си разтревожен, възбуден, пак поглади главата си с ръка.”

Упражнение за 2 седмици:

Като станеш сутрин, ще си помислиш: искрен ли съм спрямо душата си? Душата аз разбирам най-висшето у човека – Божественото. Всеки подтик на вашата душа да бъде извършен в съгласие с Бога. Когато сте вън от града, сред природата, гологлави ще ходите. Но когато Слънцето е много силно, може да си турите лека, платняна шапка, от тънка ленена материя. Всичко да бъде естествено.

Ако искаш да обичаш - страх не трябва да има. Ако искаш да те обичат – съмнение на трябва да има.

Бъдете смели и решителни. Трябва да започнете с музиката. Без музика ученик няма да станете.

Злото е една потреба в света, но не е една необходимост.

При развиване на волята си, ще бъдете безпощадни към своите недостатъци и пороци.

1922 г.

Учителят дава ред упражнения физически и психически. Това бяха годините, когато правехме първите стъпки в съзнателния живот. Ученикът тръгва в своя път и отначало той търси да се ориентира в хилядите мисли и идеи. Не се борете със злото. Оставете доброто да се справи с него. „Господ е щит и всеоръжие мое. Не ще се уплаша от зло.“ Една диамантена воля е нужна на ученика. Волята трябва да бъде не само силна, но и благородна.

Правило за ученика

Никакво съмнение в ума, никакви горчиви чувства в сърцето.

За да служиш на Бога не се изискват никакви специални външни условия. В положението в което се намирате в обществото. Аз мога да служа на Бога при всички условия.

1925 г.

Поведението ви през тази година ще бъде тъй, както поведението на Слънцето, както поведението на един извор, както поведението на едно плодно дръвче, както кон, който върши работата си. Поведението ви през тази година ще бъде както поведението на един ангел, който изпълнява Волята Божия.

Символите

Слънцето - вашата мисъл трябва да бъде светла.

Изворът – вашето чувство трябва да бъде чисто. То трябва да иде естествено, както извира водата на извора.

Ябълката - вече слизаме към материалния свят. Градите нещо, правите нещо на физическото поле. То трябва да бъде извършено тъй, както ябълката го извършва.

Отличният кон – то е вече телото.

Ангелът – това сте вие. Вие трябва да бъдете като един ангел, който върши Божията воля.

1924 г., 22 септември. Шумнатица

Шумнатица е една прекрасна поляна близо до Чамкория, на изток от Чамкория. Бог ще ни помогне да изправим всяка наша погрешка.

Споровете в света произтичат от оскъдицата, от беднотията, от недоимъка. Една мъничка чешмичка, която едва цурика, около нея винаги ще има спор. Но един голям извор, около него спор няма. Вода има за всички.

Правило на ученика

Когато сърцето ми е стегнато, че не мога да обхвана, или да наместя свободата и на другите, когато умът ми е изстинал, че не може да разбере и да приеме известни истини, когато волята ми се превърне в своеволие, че спира своята деятелност в добро, тогава казва Учителят, продължи радиуса на сърцето си да обхване и недостатъците на хората. И продължавай свещения път на сърцето към Бога на любовта и при най-големите несгоди.

Второ правило: Удължи радиуса на ума си. И мисли, че всичко така трябва да бъде, за да се изявява Бог в цялото свое разнообразие. Него

намирай във всичко и продължавай великия път на ума към истината и през най-големите противоречия.

Третото правило: Удвои радиуса на волята си и приеми волята като дар от Бога и я посвети в служба Нему. Тъй продължавай мощния път на волята, за проява на Божията благодат и през най-голямото зло.

Молитвата

Молитвата е дишане на душата. Човек трябва да наблюдава себе си, да изучава подбудите и подтиците си, за да се убеди как Разумния свят работи. Това е въпрос на опит. В беседата „Мъчението“, когато ви попитат: „Какво се изучава в тази Школа?“ Кажете: „Мъчение – основа на Царството Божие, начало на великата Божия Мъдрост.“

1920 г., 20 август, Търново, Съборните дни

Някои хигиенични съвети, които Учителят дава:

Някой кашля – черна ряпа. Ще я настържете и ще пиете по една кафяна чашка от сока й сутрин и вечер преди лягане. По една кафяна чашка. Ще сдъквате и по една скилидка чесън. Той помага за спането, за съня, против безсъница. Чесън – една или две скилидки вечер преди лягане.

Точността.

От ученика се изисква абсолютна точност, изпълнение на всичките си обещания.

Мисли на ученика 1937 г.

Ако искаш да бъдеш свободен, нема какво да очакваш подаяние от другите хора. Ако дойдеш до положението на един, който очаква милостиня, ще трябва да носиш унижението, свързано с него. Къде остана тогава гордия и свободен дух? Като ученик, трябва да бъде свободен човек. Ще положи всичкото си упование на Бога и на Великия Разумен свят.

Слънцето изгрява. Разбирам да очакваш от него. Това очакване дава крила. Какво богатство крие природата! Навсякъде срещаш грижите й. Един любящ свят се грижи за нас. Какви съкровища са вложени в природата. С любов са отдадени те на нас. Благодари за всичко! От хората не очаквай, ако искаш да бъдеш свободен.

Пази едно правило: Никога никого не упреквай. Приемай условията каквито са, и не се оплаквай. Бъди свободен, чист и светъл.

Лампадата

Нека остане упованието в Бога като лампада в тъмната нощ. Всяко нещо, което искаш да направиш, представи си, че го правиш в присъствието на твоят Учител.

Работи да придобиеш и разбереш Истината. Тя да ти бъде като очи. Да я виждаш. Това е духовно виждане.

Винаги любовта да изпълни сърцето ти.

В живота на един човек на Земята участват много същества. Когато човек живее един разумен живот, с него съучастват много разумни и любящи същества, когато стремежът му е чист и възвишен и благороден. Почне ли да отстъпва от този път, разумните същества се отдалечават от него, напускат го и той изпада в робството, във властта на изостанали души. Животът му става тежък. Почват да го използват, като го обират напълно.

Само Любовта към Бога ни приобщава към любящите. Те ни съдействат във всичко. Тогава се повдигат и много други души, свързани с нас. Човек не е сам. Много напреднали същества му помагат, участват в неговия живот, и на много души с които той е свързан той им помага.

Чуваш ли гласа на дивите патици? Есен е вече. Виждал ли си как бягат облаците по небето? Божиите мисли прелитат над нас като дивите патици.

Духът

Духът носи идеите, мислите, силите. Личността е само условие, за да се прояви той. Изкуството говори за духа. Музиката, живописата, поезията, архитектурата, науката, религията – всичко носи Неговият печат, допълнение към Неговия образ. Бъди свободен и от себе си. Можеш свободно да оставиш хлъзгавия път на личното усъвършенствуване. Той утвърждава личността. Едно от големите заблуждения, в които изпадат учениците. Ти бъди свободен. Помни, че само Бог живее. Освобождавай се от онези желания, които те поставят да зависиш от хората. Еднакво лесно минавай и с тях, и без тях.

Идолопоклонството

Днеска е на мода. Има лица кумири. Най-изтънчената форма на егоизма. Само разумния човек може да разбере разумния. Само любящия може да разбере любящ. Само праведния може да разбере праведния. Само милостивия може да разбере милостивия. Кое е най-важното за този ден? Не измъчвай душата си, не измъчвай ума си, не измъчвай сърцето си.

Една година

Колко богатство, колко блага носи една година! Колко слънчеви дни! Колко плодове! Колко красота!

Големият живот

Човек има един малък живот, който се измерва с дни, часове, минути, месеци, години, но човек има един голям живот, който не се измерва с никакво календарно време.

Човек, който мисли, трябва да познава условията и елементите на малкия живот. Трябва да познава условията и елементите на големия живот.

Никога не заменявайте ценностите на големия живот с ценностите на малкия живот.

Истинското богатство

Богатството на една душа седи в любовта към Бога. Това ще ѝ се зачете като едно богатство на небето. Нека делата ти да говорят за любовта

ти. Познаваш ли тихото примирение, познаваш ли тихия мир, виждаш ли как Бог работи? Това е същественото. Когато от две души стане една, от две сърца едно сърце, от две воли една воля, една мисъл, едно чувство, тогаз любовта се изявява съвършено. Бъди внимателен към всеки човек. Като срещнеш човека, мисълта за Бога нека да живее в тебе. Не изживявай много възторжено своите радости, нито много трагично своите скърби. Божествения живот е важен. Имайте мир в душите си. Ние се учим да държим нашите изпити. Благодарим на Бога за всичко, което ни е дал!

Пролет

Храстите се облякоха в прекрасни дрехи. Дроздовете свирят. Усеща се дъха на цъфналите сливи. Пролет. Какво богатство носи пролетта! Бог мой живее. Това е моята радост. Господи, неизразимо хубав е Твоят живот през цялата Вечност! От всичко, което имаш, не си ни лишил. Душата ми тихо уповава на Тебе.

Същественото

Работата е важна, но не е най-съществената, макар душата да намира в нея смисъл и утеха. А мисълта за Бога – да съзерцаваш Неговия живот, да участваш в Него, да се радваш и дишаш с Него. Душата ти пее и ликува заради Господа. Да имаш чистия и светъл мир от Неговото присъствие. Ние се усмихваме на времето, което отлита тъй бързо край нас. Нашият живот е в Божиите ръце.

Човекът и Духът

Той е превъзмогнал пречките между себе си и живота. Отстранил ги е и се е обединил с първичния, чистия живот. Тъй въпросът за безсмъртието намира своето приложение. Във всяка проява на живота той участва, през всички времена. Мистицизмът започва с тихата радост и благодарност, че Бог живее. Божественото става без насилие. Божественото знание ние получаваме тъй, както топлината и светлината от Слънцето, както водата от извора. В Божествения живот няма никакво насилие. Има единство, мир и любов. Това са първите оттенъци и първите цветенца на пролетта. Колко гости ни идат от Невидимия свят! Въздухът има аромат на цъфнали сливи.

Някои желания са тежки като камъни. Едва, когато се освободим от тях можем да почувстваме колко те са ни потискали. Ако не можеш да кажеш за някой човек добро, по-хубаво мълчи. Когато човек страда и се ожесточава, нищо не се ползува от страданието. Който страда със смирение, облагородява се.

“Страданието трябва да дойде, за да дойде доброто. Доброто трябва да дойде, за да дойде Божието благословение. Божието благословение, трябва да дойде, за да дойде Любовта”, казва нашият обичен Учител.

Радвайте се на благата, без да искате да ги обсебвате. Това е заключението.

Мисли на ученика

Мисълта води човека. Мисълта е виждане в духовния свят. С мисълта човек търси пътя си. Той се ориентира, поддържа посоката на своето движение, съобразява се с околната среда, изработва си отношение към нея и отношение към живите същества, с които се среща. Мисълта е велик

пътеводител в пътя на ученика. Тя осветлява пътя му. Към всяка душа е придаден един ангел, който да я ръководи и пази. Този ангел ръководи тази душа, той ѝ говори. Това е текущата мисъл. Ученикът трябва да бъде буден и внимателен за този говор. Ученикът винаги носи своя бележник и молив. Той отбелязва всяка мисъл, която иде от неговият ръководител. Така ученикът получава духовна храна. С нея той расте и укрепва.

Ученикът започва пътят си, ръководен от светлата мисъл. Светлата мисъл иде от светлите същества. Човек трябва да бъде буден. Да отбележи мисълта, която идва до него. Така той отдава внимание на своите приятели, на тези, които го обичат.

Може да се направи едно сравнение между мисълта в началото на пътя и мисълта на ученика в края на пътя. Безспорно, много по-съвършен, по-дълбок и по-пълнен израз е намерил ученика в края на пътя. Мисълта се усъвършенства, т.е. словесният израз на мисълта е изкуство. Той се развива в течение на времето и ученикът може да достигне кристална яснота и чистота в мислите. Може би най-хубавото изкуство е мисленето. То подхранва всички други изкуства. Един художник, една идея го подхранва, дава му подтик в работата. Един скулптор също, един музикант – също. Мисълта върви напред и ни води. Тя проправя пътя. Човек трябва да има ръководител, и тогава и да срещне мъчнотии, има на какво да уповава.

„Мисли на ученика“ са записвани в продължение на 50 години – от 1922 г., когато Учителя откри Школата до 1973 г., когато ние завършваме вече нашия път. Обаче, ако проследим пътя на ученика още от детинство, той има склонност да мисли. Значи той си идва с готово предразположение. То само се развива в бъдещето. Укрепва както неговото физическо тяло и се развива напълно. Мисълта е велик свят, велик живот, велика сила!

{Бележка на съставителя: За „Мислите на ученика“ виж бележки на съставителя - „Изгревът“, т. 31, с. 110-111.}

Текущата мисъл

Мисълта не е личен процес. Мисълта е колективен процес. Безброй същества участват в нея. Има една текуща мисъл. Това е велико, мощно, космично течение. То подхранва всяко мислящо същество.

Мисли на ученика

„Любовта предшества съвършенството“, казва Учителя.

„Начало на съвършенството, това е Любовта.

Любовта е плод на Духа. Доброто е плод на любовта.”

Съборни беседи, 1921 г, с. 83

1926 г.

Аз зная, че Бог не гледа на нас, както хората гледат. Той не се спира на нашите погрешки. Той има само едно отношение към нас. То е любов. Бог само дава и нищо не иска, нищо не взема. Той само помага.

Който служи на Бога, не се старее да угажда на хората.

Онзи, който ни посочва недостатъците на хората не е Бог. Онзи, който сее ненавист и омраза, съмнение и подозрение, той е Сатана. Господ е благ. Той има утеха за всяка душа. Във всяка душа Той вижда хубавото. Него насърчава, него благославя. Ето, Жив е Господ!

Раада. Идеалното съзнание у човека, когато човек дава най-хубавият израз на Божествения живот тук на Земята.

Връзката

Едно нещо липсва днес на хората – връзка между идеите и живота. Тази връзка е необходима, за да подтикне духовните сокове, и да обнови и подхрани живота. А тъй съществуват два живота. Духовен живот, света на нашите идеи остава далечен, достъпен само за нашата мисъл. И върху нашия физически живот или не влияе, или съвсем слабо. Връзка трябва. Как да се направи връзка с Духовния свят? Духовният свят, нашите идеи и живот, духовния живот, проявен във физическия живот. Докато тази връзка не се възстанови, развитието на ученика ще се спъва.

„Фир Фюр Фен”

Това е химн на ученика. С този химн Учителят изпраща ученика в света.

Съчувствието

Аз жалея за всяка душа както за Моята. Аз се радвам за всяка душа, както за Моята. Бог обича всички души. И ако една душа се спаси, то значи, че всички могат да се спасят. Животът е един. Във всички живи същества, нали все този живот е поставен на изпитание и благополучие. През всички очи гледа все същата тази душа. Това е царската дъщеря. Може ли да я видиш във всяко същество, във всяко цветенце и тревичка, във всеки кристал? Прекрасни и безсмъртни неща! Никакъв грях не може да хвърли петно или сянка върху нейната чистота.

Идеята

Във всяка работа, трябва да има идея. Може тя да бъде и най-малката и най-проста работа. Духовното е основата. То трябва да прониква живота ни до най-малките прояви.

Правило

Онова, което искаш да научиш другите да правят, прави го първо ти. Това е важното.

Братството

Не търсете Братството отвън. Братството е в душите и сърцата на човеците. Не са външните форми, които ще доведат Братството, но Братството може да си изрази и във външни социални форми.

Волята Божия

Да пиеш чиста вода от главата на извора. Да дишаш чистия планински въздух, да живееш на простор и свобода, да се храниш с чиста храна.

Радостта

Радостта ни е в Господа, в Неговата светлина, в Неговия живот, в Неговата Истина. Тази радост никой не може да ни отнеме.

Комуните

Общият живот е хубав, но той налага и много ограничения. За временно може да се допусне, но за постоянно – не.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 152-156.]

Начало

При всяка грешка, при всеки неуспех, при всяко несъвършенство, кажи: „Начало.“ Ново усилие на човешкия дух, още една крачка напред.

Съзнанието

Човек трябва да прави усилия да държи съзнанието си по-високо от околната среда, за да не го смъкне тя до своето ниво. Т.е. човек трябва да държи връзка с Бога. Тогава всички условия ще може да използва.

За комуните

Една форма за общ живот може да се изработи като художествено творение. Ние искаме да опитаме комуната като метод да се изрази новият живот. Но това нещо можем да направим и с нашия личен живот, сред обществото в което се движим и живеем.

Три неща

Когато срещнеш душа, която страда, изпрати ѝ една хубава мисъл. Когато се молиш, отпрати една светла мисъл към Бога, право нагоре. В живота трябва да има една основна работа.

Когато се приближаваш към някоя душа, вживей се в онова, което тя прави и преживява.

Комуните

Не е достатъчно само един стремеж. Трябва разумни методи, за да се реализира този стремеж. Животът трябва да се превърне в Школа, да се изработят добрите навици. Всичко това трябва да върви последователно.

Житното зърно

Не обичам да държа в хамбарите си зърно. Нивите са разорани и зърното е посято. Чувствам го как поклъва, расте и диша. Това ме радва. Аз съм в зърното. Житното зрънце расте. Слънцето ме радва.

Псалом

Ето аз ставам, защото Бог ме призовава. И отварям очите си, защото Той иска това. Аз мисля, пея, движа се, защото такава е Неговата воля. Сърцето ми чува Господа и радостно притихва. Колко погледи, колко сърца трептят и колко ръце се протягат, защото Бог иска това! Слънчевите лъчи обагрят цветята и птичките пеят за Него. Лъчезарното небе се усмихва и гали. То прониква всичко с мира. Върху снежните върхове на планината трепти във величелие светлината. За Него ли, от Него ли, в Него ли? Бог, незнайният във всичко, ала Той изпълня сърцето ти.

Задачата

Ако ние отбягваме мъчнотиите, как ще се научим да ги преодоляваме? Ако ние се отказваме от задачите, които живота ни поставя, как ще се научим да ги разрешаваме? Бъди смел! Посрещай всяко изкушение, всяка мъчнотия, всяка задача. От какво има да се страхуваш? Зад всичко стои Бог.

Самотата

Ние живеем в свят, пълен с живот. Ние сме обкръжени от живот разнообразен и богат. В тишината на гората мислиш ли, че си сам? Или в дълбините на пещерите, или в тъмнината на нощта? Не. Нашата мисъл свети и осветява един свят пълен с живот. Какви същества живеят около нас? Самотата е само за великите души.

Мисъл

Великото в природата е неизмеримо. То не се измерва с никакви мерки.

Великият Разумен свят

Великият Разумен свят с любов и внимание бди над всяко същество, било то и най-малкото. Понякога Великия Разумен свят скрива своите замисли.

Мисли през 1926 г., месец юни

Мисъл: Хората се различават не по обществено положение, по богатство, а по онзи вътрешен мир от мисли и чувства, които носят в себе си.

Свещеното усилие

Има едно велико усилие. Усилието на Духа да се повдигне през хилядите форми, да се възправи към Бога. Великото, вечно усилие, което е родило живота.

Всяко същество е израз, момент от това велико свещено усилие. Като гледаш така, то ти става мило.

Чистотата

Чистотата се определя от любовта към Бога. Във всяка душа, трябва да царува свещения образ на Бога. Това е нейният път.

Малките правила

Учителят ни е дал в Школата малки правила как да живеем, как да се храним, да работим, да почиваме, как да спим, как да се движим, как да се държим към другите хора. Все методи за проява на Божественото. Те изглеждат малки на вид, но ако се спазват, дават отлични резултати.

Бог е основна идея в нашия живот. Той дава смисъл на нашите дела, чувства, мисли и постъпки. Пред Него ти предстоиш всякому.

Мисълта

Когато мисълта е категорична, абсолютна, неотразима, човек има убеждение. Тя е господар и в сън и в будно състояние. Но има ли сянка от колебание, човек става играчка на духовете.

Условията

Има растения, които изискват меки условия, добра почва, мек климат, за да се развият. Има растения, които обичат суровия климат – планините, скалите. Там обичат да принасят цвят и плод. Има хора, които обичат охолните условия. Тогава тяхната мисъл тече плавно, техните чувства разцъфтяват. Те работят и творят. Има хора, които в суровите условия, в борбата, в противоречията, тогава мислят добре, чувствуват добре, работят добре. Тогава творят.

Истината носи свободата. Да даваш свобода на другите в себе си, това носи радост. Радостта ми е заради истината. Свобода значи да не желаеш да ограничиш човека. Свобода значи да си без тегло, без мярка, да не желаеш за себе си нищо.

Синовете Божии

Онези, които са родени да вършат Волята Божия на Земята, тях наричаме Синове Божии. Другите са деца, те само се забавляват.

Ученикът

Ученикът има открит, ясен, чист поглед. Той нищо от никого не очаква. В него корист няма. Като придобиеш своя мир, пази го. Не излизай от него, за да не страдаш. От всичко най-обичам да гледам делото на Твоите ръце, да живея както Ти Господи живееш.

Вътрешно общение с Духа поддържа всякога. Всичко друго не е съществено.

Вечният живот

Облъхва ме вечния живот като най-ранния дъх на пролетта. Той се носи около мен, витае около затвора ми, иска да влезе. Навярно тъй усеща прежаднялата камила водата в пустинята. Душата ми е приспана в света на предметите, и ние ходим, работим като насън. Струва ми се, като че ли приближава времето да се пробудим.

Необятният живот

Великият Необятен Божий живот ни обгръща отвсякъде. Той струи към нас от всички страни. От душите на всички, които ни обичат, от сърцата на всички, които ни обичат, от очите на всички, които ни обичат. От цветята, от плодовете, от ясното небе, от водите, от него идат всички блага. И живота, който Бог ни е дарил. Ние принадлежим на Божия живот.

Любовта

Любовта принадлежи на необятното Царство Божие. Там тя е въздуха, който дишаме. Ние – аз, ти, досега само сме ѝ препятствали. Още малко тънката коричка лед над нас остава, но се чувства как Слънцето грее.

Царството Божие

Когато си лягаш вечер, мисли за Царството Божие. Когато ставаш сутрин, мисли за Царството Божие - твоята родина, в която ти ще се върнеш. Да бъде благословено небето, нашата родина – Домът Господен!

Необикновеното

Обичай изключителното, необикновеното. Него търси отвсякъде.

Чудото на живота

Две души могат да навлезат една в друга. Това чудо върши и обикновената любов. После пак да излезат. Великата любов е единство на душите.

Любовта

Любовта да бъде едничкия закон.

Мирът

Мир има в мене. Духа на Бога моего си почива в мен от своите дела.

Съкровищници

Има хора, които са съпоценни хранилища - души, които съхраняват Божиите блага. От тях черпим всичките братя по дух. Радвай се на всички човеци.

Обичта

Всичко е хубаво, гледано през очите на любовта. Обичаш човек. Аз ти казвам: В човекът живеят всички, които го обичат и които той обича. Любовта е велика тайна. Това е религия.

Първородството

Човек и днес може да продаде своето първородство за паница леща.

Златото

Ти може да изискваш от златото да не ръждява. Но може ли да изискваш това от желязото? Може ли да изискваш всеки човек да бъде верен?

Най-голямото благо – Да се радваш на красотата на Божествения живот. Тогава душата ти участва в него. Това е живот вечен, вечна младост. Не туряй преграда на любовта в себе си. Не я ограничавай. Не туряй преграда на любовта и в другите. Всичко хубаво е достойно за обич.

Добро и Зло

За доброто и злото ние имаме чувство както за топло и студено, за тъмно или светло. Туй чувство е първично уловено в нас. То се усъвършенства както всички наши чувства, расте и се развива. Това чувство е израз на вътрешната култура на човека. Живот вечен.

Учителят казва: „Казвам ви: Не е било време да не сме живели и на този и на онзи свят.“

Господи, искам да ти служа. Ученикът принадлежи на Божието дело и на небето и на Земята. Една едничка мисъл всецяло го обхваща: Господи, на Тебе да служа.

През очите на съвършения човек гледа небето. В нас живее великата природа – мощна и необятна. В нея ние заемаме най-малкото място. Който е приел кръщението на стихииите, не се спъва в сянката си.

Невидимият свят

Съществува един свят деликатен, едва доловим, едва достъпен за нашето съзнание, и все пак неотразимо мощен. В нашия човешки свят той се изразява в леки, едва доловими внушения, импулси, подтици, съвпадения – благоприятни или не. Когато този свят е благосклонен към нас, всичко се слага благоприятно. Случайности няма. Когато ние не сме в хармония с този свят, попадаме в неблагоприятните съчетания. Едно хубаво чувство,

една светла мисъл и добра постъпка, това е все този свят. Дръж връзка с този свят. Нещастията идват, когато човек се противи на този свят.

Съвременният човек е огрубял в този изкуствен свят на машините. И малцина могат да видят и чуят този съвършен свят. Молитвата и общение с него. Ако този свят те вземе под закрилата си, ти наистина имаш най-добрата закрила.

Законът на рода

Винаги заемай последното място. Вземай за себе си най-малкото, най-необходимото. В работата вземай най-трудното място, в борбата – най-мъчното. Едно желание изпълня душата – да служи на Господа.

Нашият свят

Не напускай своя свят – света с който си свързан. Тихият, чистия мир на висините. Помни своята радост.

Господи, душата ми тихо уповава на Тебе. Господи, добре ме постави Ти в своя свят. Даде ми да се радвам на неизброимите Твои блага. Всичко Те славослови, всичко пее химни на Тебе. Радва се душата ми. Светло е и празнично наоколо. Много неща искаха да ме откъснат от Тебе, да ме лишат от свободата, която Си ми дал. Ала душата ми тихо уповава на Тебе. Господи, Ти всичко Си ми дал преизобилно. Ученикът се бори честно и доблестно. Направи тъй, че да имаш пълнотата на живота си в себе си, направи тъй, че да няма нужда от вън да ти се притуря нищо. Бъди свободен.

Божественият свят

Отвъд човешкия свят е ясният свят на Бога моего – Безграничния, Вечния. Добре внимавай, всичко в тебе насава по свобода, както в чистия свят на Бога.

Святата Любов

Не свързвай любовта с времето и мястото. Великата единна сияйна любов се изявява по хиляди начини на много места през всички времена. Нека чувството ти за нея да расте и укрепва отвъд времето и пространството. Човек трябва да забрави себе си. Тогава над него слиза тихата радост. Това е посещение на любовта.

Приятелите

Ние сме заобиколени от приятелите. И стихии, и огъня, и водата и въздуха и земята. Като гледаш на тях, ти ги обичаш.

Живият човек

Щастие е да срещнеш жив човек. Човек, който е опазил нещата в първичната им чистота. Където е чистотата, красотата, свободата, там е небесният живот. Където са те, Той присъства.

Боже мой, аз съм ти неизказано благодарен за свободата, която си ми дал! Не ми затваряй пътищата към Тебе.

Молитвата на ученика:

“Господи, неизразимо хубав е Твоя мир. Моята радост е да мисля за Тебе. Обичам свободата, която си ми дал. Защото Ти ме освободи. Събличаш ме от ограниченията на привидния живот. Ти си зазоряване в моя живот. Моята радост е във Вечния Твой живот.”

1935 г., месец април, пролетта

Божият мир

Божият мир е около нас. Той прониква всеки камък, огряван от Слънцето, всеки листец, разклащан от ветреца. Песента на птичките е хваление на Господа. Господи, неизказано хубав е Твоя Мир. Дивата лозичка цъфти. Усеща се нейния дъх. Песента на водите се чува. Това е музика и говор. Небето лазурно синьо се усмихва снизходително. Великият свят гледа на нас благосклонно. Всичко ни вдъхновява и укрепва в една мисъл – да вършим Твоята воля.

Служение на Бога

Това е важното – да вършим Волята Божия.

Миналото

Много пъти ще срещнем своето минало, докато го обработим, докато го направим съвършено. Пръстена на живота, трябва да бъде съвършен. Камъните шлифовани чисто. Животът е велико цяло. Това е великият закон на надеждата.

Господи, Твоя живот в мене е ясен, както е ясно това светло небе над нас. Този ден е ден на ясната мисъл, ден на ведрото небе. Виждам живота на Бога моего и съм неизказано радостен!

Обещанието на ученика

Господи, ние искаме да Ти служим, да вършим Твоята Воля. Ще се учим на това през всичките дни на живота си. Всичко, което пречатства в нас на Твоята Воля, ще се борим с него и ще го отстраняваме.

Помни: Небето е твоята родина и постъпвай тъй, че да бъдеш достоен за него. Носи Божият мир в душата си и се радвай на времето, което лети и на пространството, което се разстила пред тебе. Пази своя мир и своята свобода. Гледай небето. Гледай и слушай. Гледай Слънцето, чудесата, които то прави. Виждай във всичко Бога. Боже мой, виждам красотата на Твоя живот, от светлината ти се храня. Твоето лице виждам, красотата на Твоето движение следвам. Колко красота има в Тебе, колко движение, колко красив размах!

Любовта

Любовта е дълбоката същина на живота. Нищо друго не съществува, освен любовта. Само любовта съществува, всичко друго е фон на любовта – обстановка, условия, сянка.

Скръбта

Скръбта дойде на гости в домът ми. Нека седи колкото иска.

Небето

Обичам небето и всичко, което принадлежи на него. Ще се върне орелът в просторите си, сините, безгранични. Ще се върне в планините – гордите и недостъпните. Ще се върни при снеговете – заледените и блестящите. Ветровете тичат на свобода. Светлината се весели. Водите радостно играят.

Душата

Целомъдрие и святост внася душата във всяка своя проява, до каквото и да се докосне. Великото, безграничното е всичко в живота. Само Бог живее.

Сине мой

Всяка дума, която кажеш, кажи я с Господа. Всяка крачка, която направиш, направи я с Господа. Нека Бог гледа през твоите очи, нека Бог работи с твоите ръце. Житното зърно е малко, но има сила да прорастват, да пробие земята. Житното зрънце е малко, но то храни целият свят.

Мисълта на ученика

Това е път. Онези, които са стъпили в него, ще намерят тук помощ и подкрепа от един, който е минал вече по този път. Ние се радваме във вас, които идете след нас. Защото и вие и ние сме един живот.

Изворът

Съществува в природата велик родник на мисълта. Който има достъп до него, той мисли. Мисълта, която е свързана с живия източник, която иде от него, има сила. Понякога хората вземат мислите като предметите. Предават ги от ръка на ръка. Това не е мисъл. Има една жива мисъл. Един човек я носи. Той я е почерпил от великият източник. Тя иде от него и е едно с него. Единство има, каквото и да е неговият израз. Пред нас се изявява великото цяло. Единство има във всичките му прояви. Всяко нещо, свързано с първоизточника има сила. Връзката е едно живо същество. Ние затова сме родени - да бъдем в първи. Божията воля става и сега, както всякога е ставала. Ние неизказано се радваме на това.

Любовта

Нема същество, което да се затвори за любовта. Нема същество, което да не отговори на любовта. Всяка душа познава любовта, очаква я както гладния очаква хляба, както жадния пътник в пустинята очаква водата. Щастие е, когато Бог ни се разкрие.

Личността

Душите се срещат във вечния си път. Човешката личност се разтапя във Вечността. Постепенно в своето растене човек се освобождава от две привидности: че живее сам той, и че живееш ти с него. Ако обръщаш внимание на себе си и настояваш на своето си, ти си на лъжлив път. Ако изгубиш живота си, ако обръщаш внимание на Божественото и настояваш на Божия живот, ти си в пътя на Истината. Ще придобиеш живот и свобода.

Научи се да не очакваш нищо на себе си. Времето и пространството са приятели на ученика. Той ги обича.

Ученикът

Ученикът никога от нищо не се оплаква. Говори само истината. Това е радост и достойнство. Стой винаги над всички дребни грижи и интереси на Земята. Мисли само едно: пази Божия живот в себе си. Живота на Бога моего е неизразимо красив и твоите дела, трябва да бъдат тъй красиви, и твоята мисъл, и твоите чувства.

Светът на ученика

Нашият свят. Практичните хора може да го наричат свят на сънищата, свят на мечтите. Добри хора, мислите ли, че вашият свят не е свят на сънищата? Ученикът живее в други свят. Там е силата му.

Волята Божия винаги става. Не е било време да не е ставала. Божията воля става и сега.

Трите връзки

Любовта е живата връзка с Бога, по която иде живота. Мъдростта е живата връзка с Бога, по която иде светлината, знанието, чрез която Той ни се разкрива. Истината е живата връзка с Бога, чрез която иде силата, за да изпълняваме Неговата Воля. „Научи ме да правя Твоята Воля. Дай ми сила да правя Твоята Воля.“

Братството

В една от беседите Си, Учителят казва: „Това дело е основано на един велик закон. Който се опита да го събори, ще си счупи главата. Целият свят да се опълчи срещу него, няма да го събори. По-скоро той ще се разруши, отколкото да разруши това Велико Божествено Дело.“

Исаия 43 глава, 20 стих: „Полските зверове ще ме прославят, чакалите и камелоптиците, защото давам вода в пустинята и реки в безводната, за да напоя людете си, избраните си.“

Важен закон

Когато човек люби, отваря се за Бога. Бог се проявява чрез него. Божията сила идва в него. Бог присъства в душата му и го благославя. Когато човек мрази, отваря душата си за злото. Злото като дойде, ограбва го. Затова Христос казва: „Любете враговете си.“ За да бъде душата отворена за Бога. Като дойде, Той ще донесе Своето благословение.

Един е!

Един е, Който дава всяко добро дава. Чрез когото и да го дава, то е само Един е. Всички чрез които Той дава са Негови служители.

Равенството

Равенство по отношение материалните блага и положение е абсурд. Такова равенство не съществува. Равенството не е количествена идея. Ако някой се опита да построи общество, основано на такова равенство, ще създаде най-голямото нещастие. Разумният живот равенството има отношение към правото за живот, условията и свободата на всички същества. Равенството в съзнателния живот подразбира закона на единството, закона на цялото, където всяко същество има своето място, изпълнява своята служба. Тогава в него се проявява разумността на Цялото.

Равенство – да зачиташ онова право, което разумната природа е дала на всяко същество.

Невидимият свят

Заминалите не могат да говорят като нас. Те не могат да раздвижват въздуха, както и ние не можем да раздвижим водата като говорим. Но те предават своите мисли и желания на нас, а затова е необходимо симпатия и хармония. Ако между нас и тях няма хармония, предаването не може да

става правилно. Затова хармонизирането е първото условие за общуване с Невидимия свят. А то се постига чрез молитва, музика, добри мисли и дела. Всичко това е живот на любовта.

Едно същество от Невидимия свят като застане до вас, ако помежду ви има нишката на любовта, то предава своите мисли направо, и вие предавате своите мисли на него. Само с един поглед то разкрива много неща. То може да ти говори с гласа на човек, но трябва да намери човек, с който е свързано. Той ще изрази неговата мисъл словесно пред вас. То може да ви погледне през неговите очи и да ви подаде ръка.

Божественият порядък

Божественият порядък съществува в света. Ние трябва само да го откриваме, да откриваме неговите прояви. А хората са се заели да създават свой порядък, човешки порядък. Не. На Божествения порядък се подчиняват всички разумни същества. А глупавите хора създават зло и в порядъка.

Философия на историята

Един важен исторически момент, като че има своето индивидуално съществуване. Той се развива периодически и се възражда, и преражда. Историята е съставена от верига такива моменти. В повечето случаи тяхното значение не е по обем, нито по количество. Те са психични моменти. В тях Божия Дух се проявява. Те са мистични моменти. Мистиците, пророците долавят тези моменти. Които виждат тях, имат дарбата да пророчествуват. Всяка истинска епоха е съчетаване от моменти. Те са живи. Да ги схванеш, да ги различаваш в множеството, да намериш аналозиите им в историята, да откриеш циклите им, да намериш съответствията им - то е виждане и разбиране на историята. Тъй може да провидиш бъдещето. Тези моменти са като семенца. Една ябълкова семка като се посее, като ѝ се дадат условия да се развие, може да се проследи процеса, да се види бъдещето ѝ. Човек трябва да познава мистичната история на човечеството, не политическата, не икономическата, не културната или философската. Те са само физически материал, от който човек може да се ползва. Съществена е мистичната история на човечеството. Тя не е подчинена на времето и пространството. Тя е извън времето и пространството. Тя принадлежи на вечното настояще., т.е. на Божественото.

Ако четете внимателно, с разбиране пророците, Евангелието, можете да откриете мистичните моменти. Те имат свой индивидуален живот, развитие, периодичност. Те се раждат и прераждат. Те важат за всички големи и малки прояви.

Един закон на духовния свят

Ако пред тебе стои стръмен път и ти си недоволен и роптаеш, той ще се възправи още по-стръмен. Но ако благодариш, и уподаваш на Бога, този стръмен път ще се сниши.

Работата на ученика

Работата на ученика се свежда към това, да създаде условия Божия Дух да го посети и ръководи. Божия Дух носи всички дарби, в него е силата. Не огорчавайте Божия Дух с който сте запечатани.

Чистотата на мисълта, мислите, постъпките, това е първото условие. Поддържайте хубавите мисли и чувства в себе си.

Малката Молитва:

„Господи, Ти Който живееш в мене помогни ми.“

Мислиш ли за себе си, мисли за Бога. Не се чувствай отделен от Него.

Реалността

Реалността може да присъства без да е проявена. Присъствието на реалността е пак нещо. Тя отговаря на точката, която няма измерение, но е начало на нещата. Точката е най-близо до абсолютната реалност. Правата е по-далеч, плоскостта е още по-далеч. А телото още по-далеч.

Метод на ученика

Вие като се опълчвате срещу нас, искате да ни предизвикате да слезем да се борим с вас. Ние няма да направим това. Но ние ще отворим душите си за Бога. Ще призовем Неговия Свят Дух и вие ще се намерите противници на Бога. Не ти е лесно да риташ срещу Създателя си.

Борбата не е най-великият закон на живота както вие оповестявате. Любовта е над всички закони. Има два вида воюване: при едното има вик, гръм, трясък, вдигат се пушци. То е външно воюване. Резултатите му знаете. Има друго едно воюване – вътрешно. Там цари мълчание. А във великото напрежение, във всички сили на душата определя резултата. Тук нещата стават по повеление на Великия Разумен свят, чийто проводник в случаят е човека. Това е благородната, висшата борба.

Новата педагогика

Метод за работа: Във всеки плод се крие една идея. При всяко първоначално училище, трябва да има плодна градина, където децата да работят, да наблюдават как растат и се развиват плодните дръвчета. Плодовете облагородяват човешкия характер. Нека всеки да посади в умствения си свят 3 декара място с ябълки, круши, сливи, череши. Да изучава как се отглеждат и да мисли за въздействието, което оказват върху него. Плодните дръвчета оказват добро влияние върху човека.

Формула:

„Тури любовта в душата си, вярата в ума си, надеждата в сърцето си, за да се нареждат всичките ти работи добре.“

Уставът на Братството

Получихме съобщение: „Представете Устава си за одобрение.“, 18.03.1949 г.

Братството Устав няма. То има един закон, който гласи: Всички души, които любят Бога, образуват едно Велико Братство. То е в този и в онзи свят – на Земята и на небето. Всички те взаимно си помагат и помагат на всички да се повдигнат. Това е Братството.

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 1. 2. изд. 2011, с. 500-503; т. 2, с. 332-343, 392; т. 9, с. 115-116.]

Борбата

Борбата е съблазън. В борбата човек търси слава, търси себе си да изтъкне. Като се увлече в борбата, може да забрави съществената си работа, която Бог му е възложил.

Има сили, които се стараят да те увлекат в борба, за да те отклонят от пътя ти към Бога. Не търси борбата. Рядко прибягвай до нея. Нека Бог воюва за тебе. А ти се учи и служи. Внимавай, съблазън има в борбата!

Божие око

Понякога Бог гледа чрез някой човек какво ти вършиш. Това са съдбоносни моменти, пълни с отговорности.

Божията мисъл

Не е въпрос ние да измислим нещо, а да доловим и предадем Божията мисъл.

Думи на брат Пеню Киров към Бургаските братя: „Вий ме умъчнихте много. Защо? Аз съм впрегнат в каруца, в която всички сте се качили. Тази каруца тегля към върха. И трябва да гледам къде стъпвам, за да стъпвам на здраво място. А някой от вас като е слязъл от каруцата, наместо да ми помагате, дърпате каруцата назад. Но аз ще нося товара, защото от Бога ми е поставен.“

Абсолютната мярка

Бог е абсолютната, вътрешна мярка за всяко нещо. Ако немаш тази мярка, ти си извън Разумния живот.

Слънчевите лъчи

Всеки слънчев лъч, който минава пространството сам по себе си е жив. Той е съзнателна сила, която може да се превърне в живо същество.

Пази свято връзката си с Бога. На първо място е любовта към Бога. После знанието се придобива постепенно. То не може да бъде достояние на един човек. То принадлежи на всички любящи и разумни души.

Мълчанието

Има мълчание, пълно със съдържание. То струва повече от говорене.

Мисъл

Всички, които са любили Бога, са възкръснали.

Формула от Учителя:

„Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина, Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина да пребъдват в нас.“

Човекът като тип

Знаеш ли колко пъти се повтаря един човек на Земята? Като тип, като характер ти ще го срещнеш сред всички народи. Казваш: „Замина си този човек.“ Заминал си е един от неговите образи, ала ти може да го срещнеш в другите му образи. Човек се ражда, преражда и възражда. Постоянно ти можеш да го срещнеш пак в първичния му чист вид.

Вярата

Малкото знание прилагай. Към великото знание прилагай вярата. Вярата ще се превърне в знание, а знанието в сила.

Чувствата

Чудно и загадъчно нещо са чувствата. Едно чувство представлява кондензиран живот на много прераждания. Разбираш ли сега какво сложно нещо са чувствата? Ти обичаш един човек. Целият ваш минал живот е събран в това чувство. И ако ти можеш да анализираш това чувство, ако го разгънеш като един разложен акорд, ще видиш картините на вашето минало. Говоря за дълбоките чувства. Нема две еднакви чувства. Неизброими оттенъци и нюанси има в чувствата. Всички те отразяват далечното минало, вашия живот, вашите отношения. Това детенце обича майка си, и тя го обича. Друго детенце обича майка си. Голяма разлика има в любовта. Тя е вътрешна, скрита. Ето какво нещо е духовния свят. Тук времето може да се събере в едно мигновение, вековен живот може да се събере в един миг. После е и обратния процес, едно малко чувство, то е като семенце може да се развие в един голям живот. Изучавайте чувствата, те имат различни нюанси. Това е дълбок свят. Той има свои закони и правила, които трябва да се пазят. Повече разстройства на здравето и психиката идат от нарушение на тези закони. Един живот може да започне с едно малко чувство, и да се развие през годините в богат и сложен живот. И накрая пак да се събере в едно единствено малко чувство като семенцето. В бъдеще като му се дадат условия от него може да се развие пак същия живот. Има чувства дълбоки. Те имат корените си в нашето минало и определят нашето бъдеще. Има чувства повърхностни. Те са като откъснатите цветя, натрупани, натопени във вода. Бързо преминават, бързо увяхват. Красив е света на дълбоките чувства. Това е духовния свят.

Здравето. Окултна хигиена

Правата мисъл убива микробите, както слънчевата светлина. Добрите чувства, следователно те са дрехата, която пази човека. Те образуват здравословната аура около човека. Техните лъчи действат здравословно, целебно и на човека и на околните - хора, животни, растения. Около добрия човек всички хора се чувстват добре. Всички се чувстват добре!

Абсолютната мярка

Някои седнали да измерват междувъзвездното пространство с аршин. Но там, трябва мярка – скоростта на светлината, и то разстоянието, което изминава за хиляди години. Има въпроси, които не могат да се разрешат с обикновените понятия и представи. Тук трябва мисъл и повече от мисъл. Тук трябва чувство и повече от чувство. Тук трябва въображение и повече от въображение.

Поуката

От растенията научете едно нещо: любов към Слънцето. Каквото е отношението на растенията към Слънцето, такова е отношението на човешката душа към Бога. В това седи нейното спасение, развитие.

Заминалите

Заминалите за отвъдния свят по закона на любовта пак са с нас. Те живеят в нашите мисли, чувства и постъпки. Пътят, който Учителят посочи, личното право, малък, тесен, задушен свят. Ако останат в него хората, ще се изтрепят едни други.

Новият път

Човек трябва да търси не своето право, а Божието право. Човек трябва да се проникне от съзнанието, че той служи на Бога. Време е човек да излезе от състоянието на борба за своите лични интереси, и да влезе във великия разумен живот. Да се бори и отстоява за Божието право. Каквото е отношението на Бога към всяко същество, такова да бъде и твоето отношение към него. Човек принадлежи на Бога, а не на своите близни.

Записи на природата

В скалите, в камъните, в растенията, в животните има затворени души. Там те се възпитават. Те влияят на човека, но и човек влияе на тях.

Царството Божие

Ние не проповядваме ново общество, нов обществен строй. Ние проповядваме и учим как човек да влезе в Божествения порядък и в Царството Божие - Великото всемирно общество на всички любящи души. Външните обществени форми могат да бъдат каквито си щат, могат да се менят както си искат. Това не е съществено. Важно е човек да намери пътя за Царството Божие, да живее в него.

Сън към 13 март, сутринта към 4 часа, 1951 г.

Сънувам операционна маса. На нея поставен човек, завит с платно. Около масата работят лекари, асистенти. Човекът на масата съм аз, но аз съм извън телото си, и наблюдавам какво се прави. Казвам на лекарите: „Ето, аз не съм в телото си. Аз съм до прозореца.“ И за уверение ще бутна един малък предмет. Бутнах един малък предмет, който се търкулва. Пак, за да ги уверя, разклащам прозореца. Те все не вярват. Продължават работата си над телото ми. Като свършиха, искат да ме събудят, и не могат. Тогаз аз им казвам: „Докато не влезе в телото си, не може да ме събудите.“ Тогава влязох в телото си, облякох го като дреха, и то оживе. Видях главния лекар, който извършваше операцията, като свали кърпата си. **Беше Учителя***.

След този сън и операцията, стомаха, който ме болеше от години, оздравя за известно време. Туй е 1951 година. След 8 години, в 1959 г., когато бях в затвора, операция ми беше направена, и по-голяма част от стомаха – изрязана.

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 240.]

Дар от Бога

Изкуството е дар от Бога. Всяка душа, дарена с този дар има едно изкуство: художество, музика, поезия или друго някакво. С този дар човек служи на Бога, на живия Бог на Любовта.

Истинското служение

Да служиш на Бога, значи да изявяваш Бога в живота в нашата мисъл, чувства и постъпки. Това е истинското служение, истинската проповед. Смесът на живота седи в любовта и силата на душата.

Възкресението

Да възкръснеш, значи да имаш правилна връзка с Бога. Това е от наряда.

Живият храм

„Не знаете ли, че сте храм Божии и Дух Божии живее във вас.“
Истинският храм е човешката душа.

Един закон:

Ако българите не дадат подкрепата си на една идея, не я одобряват, тя ще пропадне. Защото българите днес са в златния си век, и тяхното мнение има сила.

Мирът

Мирът не е между човек и човек, мирът е между човека и Бога. „Мир ви оставям, Моя мир ви давам!“ Когато настане този мир, който Христос ни оставя, ще има мир и между хората.

Проекция на Невидимия свят

Животът на Земята, всички природни Царства представят проекция на Невидимия свят – минерали, растения, животни, човеци. Тук се проектират близки и далечни светове. Те имат своите представители.

Човешкият глас

Целият душевен мир на човека е изразен в неговия глас - неговите мисли, чувства, преживявания. В тези тонове, в тези нюанси, в тези тонове на гласа всичко е изразено, целият вътрешен мир. Има глас, който обещава, друг, който отказва. Има глас скържав, друг изобилен. Един изразява вяра, друг съмнение. Има глас, в който любовта присъства. Има глас на безлюбие. Всичко е изразено в гласа на човека.

Молитвата

Като се моли, човек трябва да се освобождава от отрицателното в себе си. Съвременните хора, трябва да се научат да дават, а не да вземат.

Храненето

Учителят казва: „Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления се дължат на нея. За да живеем добре, трябва да пречистим своята плът, да я изгъчем от светла, чиста материя, за да възприемаме светлите и чисти мисли. Съзнанието на човека, трябва да се пречисти.“

Мисъл

Само живота в Бога носи мир. Бог обича. Който върши Неговата воля по свобода, да я върши.

Дихателно упражнение:

Затвори дясната ноздра и поemi въздух през лявата бавно, съсредоточено, дълбоко. Отвори дясната ноздра и изпусни въздуха през нея. Тъй ще се създадат две течения. Мисли за реалността във въздуха.

Като почнеш да произнасяш формулата: „Само Божията Любов е Любов“, задръж въздуха известно време. После го изпусай през дясната ноздра и пак произнасяй формулата.

Това упражнение се прави 3 пъти на ден по 3 пъти, или 3 пъти на ден по 10 пъти за един месец.

Мистикът

Мистик е онзи, който е преминал от света на множествеността към света на единството, от света на борбата, в света на великия мир. Мистикът пребъдва в любовта на Бога и Бог пребъдва в него.

Невидимият свят

Какви велики, разумни, невидими същества ни обкръжават, а ние и не подозираме това! Искате светло съзнание, чисто сърце, за да влезе човек в общение с тях. Хубавите мисли и подтици идат от тях. Пристъпвай в живота с благоговение и свещено чувство. Бог живее. Хиляди разумни същества се движат около тебе. Те ти помагат, те са служители на Бога. Казано е: „Ще заповяда на ангелите си за тебе да те пазят.“ Ти си най-малкият. Ходи с благоговение, смирение, послушание, учение, прилежание.

Това е пътя на ученика.

Безсмъртието

Господи, по Твоята велика милост и във всичко, което диша, има и частица от мене. В това сме подобни на Тебе, в това се изявява нашето безсмъртие. Сега имаме един начин – проверяваме всяко нещо. Запитай Господа в душата си, дали това е Неговата воля? Ако е Неговата воля, направи го.

Писмо от Учителя

„Животът е Любовта в душата. Светлината и Мъдростта в ума. Свободата е Истината в душата. Две неща, трябва да има ученика: достойнство и смирение. Едни неща на светлината растат, други цъфтят, трети връзват, а четвърти зреят. Ти ще учиш, ще трупаш, ще се радваш, ще мислиш, ще благодариш. Това е Волята Божия. Ученикът не трябва да прави бързи заключения за нещата, за които не е опознат добре. Бог е Любов, безгранична, чиста и свята. Любовта не отпада, не се петни. Да познаваш Бога и Учителя, това е Живот Вечен! Твоите близки са спазени. Мирът да бъде с вас!“

Мистичният подпис на Учителя.

10 октомври 1925 г.

Знанието

Ние говорим за едно положително знание, което може да се опита в живота. Не е въпрос за вярвания, а за знание, което може да се превърне в сила.

Соковете на живота

Соковете на живота идат за всякого. Ако човек има висок идеал, те ще подхранят него, ако няма такъв, ще подхранят низшата природа в човека. Правилно даваме и правилно вземаме. Каквото правиш, прави го заради Господа. Да даваш правилно, значи да знаеш, че от Божието даваш. Да вземаш правилно, значи да знаеш, че от Божието вземаш. За всичко благодари на Бога. Отдавай Нему слава.

Мисъл

Материята не може да умъртви Духа, но Духът може да оживотвори материята. Едно трябва да знаете: възвишения дух, Божия Дух говори само чрез съвършения човек.

Силите на природата

Всяко камъче е кондензирана енергия. Имаме статични сили, спящи, потенциални, готови за използване. Имаме и кинетични сили в действие, органически сили. Имаме и психически сили, творчески сили, сили на Духа, ръководящи.

Невидимият свят

Чрез човека се проявяват много същества от Невидимия свят. С този свят човек е свързан. Много рядко се проявява самия човек. Най-красивото е, когато човекът се проявява.

Господи, добре ли постъпих? Ако Господ те ръководи отвътре, ти си в пътят. Винаги се запитвай: „Господи, добре ли постъпих?“ Засега Бог само Се проявява в човека, но не живее в него. Любовта към Бога е мощна сила, чрез която човек добива съвършенство.

Сила и безлюбие

С всяка неправда, ти губиш силата си. С всяко добро, ти придобиваш сила.

Ученикът

Ученикът знае, че каквото има не е негово. То му е дадено за временно ползване. Само едно нещо има той – Любовта към своя Учител.

Пролетта на съзнанието

Светът на неподвижните форми и света на подвижните форми. Светът на движещите се енергии, въртящите се магнетични полета. Всички точки са в движение. Светът на превръщанията, света на единството, Божествения свят.

Когато помагаш на някого, ще знаеш – Бог работи чрез тебе. Благодарни, че Господ те е избрал ти да свършиш Неговата работа. Една работа за Бога е благословение за човека.

Мисъл

Може ли мравята да види човека или да го познава? Но човек може да вижда мравята и да я познава. Може да водите борба с всякого, но едно внимавай: да се не намериш противник на Господа!

Новото Учение иде да подготви човека за съзнателно общение с Великата разумност. Да въведе човека във Великия Разумен живот.

Ключът

През човешкото съзнание хиляди души напират да се проявят. От тебе зависи кой ще пуснеш. Ти държиш ключа. Ето къде е необходимо Божественото учение.

Окултна ботаника и зоология

Всички тези малки птички, буболечки, цветенца, всички тези мънички същества, които пълзят и лазят, хвъркат и те, удивителни по форма, живот и цвят, всички тези особености, които имат. Някаква странна връзка съществува между тях. Всички те се допълват до едно велико цяло.

Учителят казва: „Живота в материалния свят представя корените на един по-висш живот. За да разберем коренчетата, трябва да познаваме

клонките, листата, цветовете и плодовете, които те подхранват. Едно малко същество тук на Земята подхранва някакво чувство, поддържа някаква мисъл или добродетел в духовния свят.

Движението в духовния свят

За едно същество от духовния свят, което се движи по-бързо от светлината, нашето движение е неподвижност. Минералите и те се движат. И в скалите има движение, но за нас те са неподвижни. А в духовния свят първо е любовта и единството.

Молитвата

Молитвата е най-разумния акт. Душата търси да разбере какво е Божията воля и да я изпълни.

Силата

Силен е онзи, в когото Бог живее. Изпълнява се думата на онзи, в когото Бог живее. Каквото той помисли – става. Чува се молитвата на онзи, в когото Бог живее. Ние живеем и се движим в Бога. Да виждаш Бога в природата, да го възлюбиш. Красотата, светлината, хляба, водата, въздуха, това са качества на Бога, проявления на Бога. Да виждаш Бога в себе си, в човека, да го възлюбиш. Доброто, истината, любовта са изявления на Бога. Ние живеем и се движим в Бога, но и Бог да живее в нас със своите добродетели, качества, сили, с всичката Си благост. Това е пълнотата на живота.

Музика

Всяка сила, която служи на Божественото начало, има музика. Всяка сила, която служи на себе си, в нея няма никаква музика.

Гласът

Човек в себе си може да слуша говора на всички същества. Да почувства и разбере стремежите, желанията, разбиранията на всички същества. Но човек в себе си може да чуе и гласът на Бога. Пътят на съвършенството води към единството. В него всяко същество има своето място, своята служба. Това място не е статично, то е в движение, във вечно развитие и усъвършенстване, в хармония и единство с Бога.

Невидимият свят

Някои питат какво е Невидимия свят, какво са съществата, които го населяват. Гледай видимия свят. Каквото са съществата тук на Земята, такива са и в Невидимия свят, само че тук са вземали форма и образ. На колко хора може да се довериш тук на Земята? Същото е и в Невидимия свят.

Ново виждане

Да различаваш Божественото от човешкото, съвършеното от несъвършеното - това е пътя на ученика. Това е виждане, това е знание. Защото съвършения, Божествения живот ръководи несъвършения, който сега се развива, и е под неговото ръководство. Божествения живот в нас, и вън от нас.

Парад

Какво нещо е Земята? Един величествен парад, където всяко същество показва онова, което е постигнало, което е изработило. Помнете: Бог действа във всяка пробудена душа. Затова трябва да имате само едно отношение в Бога. Радвайте се, когато видите една душа, която разбира Бога. Нейният успех да бъде и ваш успех и нейното повдигане да бъде вашо повдигане.

Вечната майка

Във всички майки живее едната майка. Във всички бащи пребивава единния баща. Във всички братя пребъдва единния брат и във всички приятели единния приятел.

Молитвата

„Господи, душата ми на Тебе уповава. Послушай молбата ми. Дай внимание на молението ми. Повдигни Духа ми и дай утеха на сърцето ми. Покажи виделината на Твоето лице. Господи, заради милостта Си, подкрепи ме с присъствието на Твоя Дух. Господи, да дойде Твоето Царство, да възлезе Твоята Правда, да възсияе Твоята Истина, да се въдвори Твоята Любов и да се веселиш Ти Сий в пълнотата Си в моята душа. Единния Сий.”

В. Т. Г. 9 – Велико Търново, година 9-та.

Мнозина питат: „Като умре Учителят, кой ще Го замести?” Отговарям: Учителят не умира, следователно няма кой да Го замести. Много видове сили има. Ние се покланяме на силата, която отваря цветенцето, която пълни житното зърно с хляб. Разбира се това не е силата на парната машина, нито силата на електрическата машина, нито силата на чука, нито силата на атомната бомба. Друга сила е тази. Каква сила е нужно, за да мисли човек, за да чувства? Много видове сили има, много видове енергия и много видове материя. Какъв обширен свят, свят за проучване, и свят за съзнателен живот! Какви степени на интелигентност съществуват в този свят? Трябва да се проучават.

Вярата

Вярата е сила, която свързва частите на цялото.

Изкуството да живееш

Да живее за себе си, човек няма какво да изучава това изкуство. Той го е изучавал милиони години. Да живее за Цялото, това предстои сега човек да изучава. Божествения ред и порядък, да го изучава и да го пази. Да дойдем до правилните отношения към Бога, към своите ближни и към себе си.

Образ и подобие

Под ръководството на Божия Дух, душите се индивидуализират. Постепенно те добиват образ и подобие Божие. Личността е временна. Временна дреха в която душата се облича. Тя показва докъде е достигнала тя.

Творчески център

Животът не е рефлекс, не е отражение, той е самостоятелно явление със свой творчески център. Творческият център е съществен.

Единство

Развитието на органическите форми показва, че има последователност, има връзка между отделните моменти, връзка между частите. Има съгласуваност. Следователно има и една разумност, която ръководи всичко.

Първичните отношения

Преди да има време, т.е., когато душите са били в Бога те са имали отношения на любов помежду си. Обаче, всяка душа е имала особена любов към другата. Като са излезли от Бога тези отношения са се нарушили. Задачата сега е да се възстановят първичните отношения между душите.

Домът

Светлият дом, дома в който небето присъства. Над него се вижда сиянието на небесния живот. Това е същественото.

В доброто, което вие вършите, в разумните ваши постъпки, ние виждаме своето дело, Божието дело. В него всички сме едно.

Вътрешната работа

Борбата е вътрешна. Там се разрешават въпроси. И както се сложат там, тъй стават и отвън. Има вътрешен фронт, вътрешен фронт на Любовта, на Правдата, на Доброто, на Истината. На този фронт воюва ученика. Което става отвън, зависи изключително от онова, което е направено. Ако не си съл на нивата, може ли да очакваш жътва? Съдбата на един народ се определя от онази вътрешна работа на съзнателните души. Когато отстояваме за Мира, за Правдата, за Доброто, за Истината, за Любовта, ние отстояваме за Божието дело. Много характерни видими и невидими работят за повдигането на човешките души. Хубавата музика, хубавата гледка, хубавите цветя, Слънцето, хората, всичко работи за повдигането на човека. Човек се приближава към Царството Божие.

Божественият промисъл

Божественият промисъл, това сте вие самите. Бог, Който живее във вас, ще извърши Волята Си. Безброй жители Божий ни заобикалят. Те вършат Неговата воля.

„Научи ни да правим Твоята Воля.“ Те бдят за нас и ни пазят. Всеки, който ти подава ръка в труден момент, е Божествен промисъл за тебе. Чрез него Бог се проявява. Когато ти подадеш ръка, ти си Божествен промисъл за него.

Законите

Законите за малкото и за голямото са едни и същи. Законите за атома и за Козмоса са едни и същи. Законите за човека и за човечествата са едни и същи.

Значението на Паневритмията от Учителя:

„Ако не бехме играли Паневритмията, положението на българите щеше да бъде много по-тежко от сега. Ние сме свързани с българския народ, ние сме свързани с човечеството. Каквото правим, отразява се върху Цялото.

Борбата

Борбата не се разрешава на стопанския фронт, нито на политическия, нито на бойните полета. Борбата предварително е разрешена на вътрешния фронт, т.е. според това как живее човек, или как живее един народ. Там са предпоставките за победата или за пораженията.

Правилото е: пази Божествените закони. Зачитай Божествения ред и порядък. Като работим за повдигането на човека, като работим за изпълнението на Божията воля, ние работим за спасението на човечеството, за облекчаване на страданията му.

Борбата е дълг и труд. Божиите работници от всички светове работят за повдигането и спасението на човечеството. Молете се за този народ, работете за неговото спасение. Има един вътрешен, скрит период на всяка борба, преди тя да излезе навън. Той е важен. Тука е работата на учениците: да призват Божието присъствие. Със сегашния си живот, човек подготвя бъдещето си.

Разговор с Учителя

„Влизането в Божествената Школа не зависи от никого, а само от благоволението Божие. На всекиго на когото Бог благоволява, той влиза. Това е сериозна работа. Тя изисква концентриране, самоотричане, работа, активност. Под активност се разбират две неща: изпълнение на Волята Божия, подем на Духа, вдъхновение. А под работа се разбира дейност, която човек върши за Бога.”

Разговор с Учителя

Сливане и преливане. Реките се вливат, реките се сливат, вливат се една в друга. Сливането на тоновете значи хармония на тоновете. Преливането на душите е един процес не външен, а вътрешен. Реките се сливат, бреговете се преливат. Двата процеса вървят едновременно. Това съществува в природата между съществата. Това сливане и преливане става и между човека и Бога, става и между човека и човека. Там където няма сливане и преливане, там няма никакво растение. При сливането, душите се сливат и след това става преливане от една душа в друга. Но това е взаимно. Преливането не може да става без сливане. Това сливане и преливане може да става само между две души, между които има любов. Същото е и за нашето отношение към Бога. За да имаме сливане и преливане между нас и Бога, трябва да имаме любов към Бога. Инак може да се молим с часове. Без любов към Бога няма да имаме резултат, понеже няма да има сливане и преливане между нас и Бога. Затова основата на всяка Молитва е любов към Бога. Във време на Молитвата да се почувства любовта към Бога. За да се реализира сливането и преливането между теб и Бога, без сливане и преливане между теб и Бога не може да има никакъв растеж. Ти не можеш да получиш от Бога много нещо.

Правило

Законите на Божествения живот са свещени за ученика.

Ученикът

Ученикът държи само за Божественото мнение. Какво значение имат хорските мнения за него? Ученика държи само за мнението на своя Учител. Божественият човек държи само за Божественото мнение.

Смъртта

Смърт не съществува! Ако наричаме смърт изоставянето на формата, която живота си е построил, той всякога може да си построи нова форма, или да му дадат готова такава. Животът е вечен. Друг е въпроса, ако разбираме под смърт греха, т.е. отделянето от Божествения живот, от Цялото.

Разумният свят. Великият педагог

Велики педагози възпитават човека. Те разполагат с всички средства и никакъв човешки ред и порядък не може да смути тяхната работа. Тези възпитатели на човека са толкова интелигентни, разумни, имат знание и сили. На тяхно разположение е цялата природа. Те приготвяват храната, плодовете, семената. Цялото растително и животинско царство е под тяхното ръководство, въздуха, водата, светлината. Те са господари на природата. Те създават обстановката при която човек живее. Те определят отношенията между хората. Под тяхното мъдро и всестранно ръководство човек расте и се развива. Те го въвеждат в една област на живота, в друга област, от едно царство в друго царство. Обогатяват знанието му, развиват силите му, те го водят в пътя на живота, те го учат. Никаква човешка система не може да смути тяхната работа. Те разполагат с времето и пространството. Задача на истинския педагог е да поддържа тази работа на разумната природа, на великите възпитатели. Да пази това, което те са отработили в него. Да го насърчава и развива, да познава техния план и да работи в съгласие с него.

Живите връзки

В организма съществува така наречената хормонна система. За да функционират правилно дадени органи, необходимо е в кръвта да се отделят хормоните на жлезите с вътрешна секреция и на органите. Органите в един организъм си заедно действат. Малка жлеза съществува някъде, а от нея зависи как ще функционира един сложен орган. Чрез кръвта органите и тъканите живеят живота на целият организъм. Съществуват социални движения, мощни и силни, а някъде едно общество от хора, които мислят, живеят, работят. Те са духовния център, от където иде силата му. Тази идея е изразена в народните приказки. Съществува великан непобедим, а силата му седи в сърчицето на едно гълъбче. Странни отношения и зависимости съществуват между малкото и голямото! Всяко движение на Земята се кредитира от духовния свят. От там иде силата му. Но по кой път иде този кредит? - Онази вътрешна сила. Малка група хора се молят, подвизават се, работят. Един вътрешен подтик ги е събрал наедно. Всъщност те са център, който подхранва голямо духовно или социално движение в някоя далечна страна. Такива странни връзки съществуват отвън, като че нема връзка, а вътрешната връзка е пълна. Ако този малък център престане да работи, голямото явление отвън угасва. И между хората съществува невидима зависимост. Някой богат, върви му, а то се дължи на някое скромно същество в домът му. Може да е животно или растение даже. Идеите от Божествения свят, когато се проектират на Земята, намират проводници, които им са необходими, за да се реализират в една различна среда във всички Царства на природата. Тук на Земята тези проводници изолирани, като че връзка между тях не съществува. Всъщност те са части на едно явление, на едно цяло в духовния свят. Само един мистик вижда тези връзки, защото той вижда Цялото, изхожда от него и отива към частите. И

от частите отива към Цялото. Той знае тези тайнствени пътища, тези чудни зависимости между явленията.

Странни връзки съществуват между душите! Живее някъде край селото бедна жена. Преди и се моли - живее в нищета. Живее някъде близо или далеч богат човек в изобилие и излишък. Умре жената - разори се богатият!

Учителят привежда примера с певицата, която пее, но до нея е нейния Учител. Силният змей от приказките, силата му е в сърчицето на гълъбчето. Приказката за златното ключе, окултен момент в приказките, същия закон е за един народ. За да върви на този народ, някой държи златното ключе. За да има материален успех, за да има духовен подем, за да има хора на изкуството, на науката, някой държи златното ключе.

Каква служба всъщност изпълнява човек? Тя не е тази външна работа, която той извършва. Но в живота на Цялото, вие сте необходим елемент. Човек трябва да бъде верен на призванието си, верен в служението си на Бога. В живота на Цялото човек изпълнява служба. Верен и Истинен. Човек е ценен поради онова, което носи в себе си, поради онова, което Бог е вложил в него.

Всяко същество показва нещо от Бога. И това ухаещо храстче до мен, също. И това цветенце с чудния си цвят. Животът е пълен с подвизи. Душите показват какво Бог е изработил в тях.

28 август 1952 г. Забраниха събора на Братството
Нашият отговор на вашата мярка е пълно мълчание.

Блудният син

Учителят казва: „Когато бях студент в Америка, поканиха ме да изсвиря нещо на един концерт на студентите. Излязох на сцената и изсвирих импровизирано, в момента пиесата „Блудният син“. Публиката слушаше в пълно мълчание, и като свърших известно време мълчанието продължи. След това гръмнаха аплодисменти. Идват при мене музикантите: „Каква беше тази пиеса? От кого е това парче? Може ли да си го препишем?“ Казвам им: „Това парче импровизирах в момента, и не е записано още.“

Любовта на Учителя

Всеки ден опитваме любовта на Учителя. Слънцето е до нас. Всеки ден разговаряме с Учителя. Всеки ден Господи Ти си с нас.

Пробуждане на съзнанието

Когато в човека се изработи чувство за Божиите закони и изискванията на Божествения живот, тогава почва изпълнението съзнателният живот - Животът в Бога.

Изкуството

Животът на Царството Божие, трябва да се изучава като изкуство. Всеки ден да се работи, всеки ден да се усъвършенстваш в него. Какъв свят обширен се разкрива пред ученика! – Красота, сила, чистота, хармония, единство. Единство с Великия живот. Да виждаш Царството Божие и в човека, и в природата и в себе си.

Ето Божия ден иде насреща ни. Излиза от неznайното и влиза в Битието. Ние трепетно очакваме да видим какво днес ще ни каже Бог.

Светъл ум

Да виждаш Божествения ред и порядък.

Чисто сърце

Да си във връзка с този Божествен ред и порядък.

Физически и химически явления

Те имат и вътрешна страна. Тези реакции, които се описват в тях съответстват на явленията в съзнателния вътрешен живот. Може ли да намериш тези съответствия? Тогава ти разбираш явленията на физиката и на химията.

Мисъл

Доброто е сила, която носи Божиите блага.

Идването на Великите Учители става за освобождението на света.

Божията мисъл

Божията мисъл прониква всички същества и ги учи как да живеят. Тя прониква и всеки атом и направлява процесите в него. Всичко в природата е подчинено на Великата Разумност. Тя всичко направлява, всичко движи, всичко крепи. Наистина ние сме в ръцете на Бога. Написал Си имената ни на дланта Си.

Мисъл

Скептицизмът е като букаи на коня. Спъва го да ходи.

Три порядъка

„В природата съществуват три порядъка: идеален, реален и материален.

Към първия спада Бог, природата и човека. Към втория спада народ, държава и личност. Към третия мозъчната, симпатичната, нервната, дихателната, храносмилателната система. Религията представлява вътрешните възможности на един народ, които той има с Божествения свят. Следователно религията е един отличен институт, който има задача и цел да възпитава човешката личност, нейните чувства и постъпки. Да го държи във връзка с Божествената воля в тоя живот. Да обичаш Бога, ближните си и народа, да почиташ и уважаваш всичко онова, което Бог е създал. Към тази българска религия и църква, която служи на своя народ, за неговото повдигане и облагородяване - моята любов към тях.

Българската държава е външната страна на българския народ.

Тя съдържа всичките възможности в които той може да се прояви. Държавата е един отличен институт, който спомага на външните и вътрешни условия на българския народ да подобри отношенията си с всички други държави и народи. Българската държава е едно благо на народа и всички онези, които служат на нея, да поставят ред и порядък, да извоюват свободата на своя народ, вършат една благородна работа. Ние не поддържаме революциите, ние поддържаме еволюцията, онзи Божествен процес, който постоянно повдига и подобрява живота на човечеството.

За съдийската колегия и органите на правосъдието ние имаме почитание, понеже такъв институт съществува в природата и в човека като ... Всички примери, които ние сме привеждали в своите лекции, имат за цел да улеснят какъв трябва да бъде човек и ония, на които говориме. Ние сме

привеждали и много похвални примери за дълбокото съзнание на съдиите. Ние в нашите речи не сме имали никакъв умисъл да обидим това, което е добро, разумно, чисто, справедливо в съдийската колегия.

Относно обществения строй в страната, нашето желание е било винаги да се подобрява без ненужни сътресения, и всичко да става разумно. Относно Народната Българска Армия, тя е орган на държавата за запазване мира и порядъка в държавата. Каквото казахме за държавата, това включва и армията. За военните съм привеждал и много добри примери.

Относно брака: той е най-стария институт в природата. Ние поддържаме еднобрачието и пълната семейна чистота. В начало Бог създаде човека мъжки и женски пол. Поддържахме също, че всяко семейство, трябва да има две деца – брат и сестра.

Семейството е образ каква трябва да бъде държавата, религията, народа. В семейството бащата представлява онзи, който царува. Майката, онзи, който охранява и възпитава. Бащата и майката са образ на ония, които за в бъдеще ще управляват. Затова сме обръщали внимание на добрите бащи и майки, които съставляват основата и са строители на бъдещето. Никога не сме поддържали някого към вреда или омраза към когото и да е. Всякога сме говорили за любовта, за взаимното уважение и почитание."

4 ноември 1937 г.

Учителят дава това пред следствените власти тогава. Те искат от Него тези.

Послание от Учителя до приятели

„Изворите трябва да извира, реките да текат, тревите да растат, а човек да мисли и разсъждава и върши Волята на своя Небесен Баща. Неговата Любов да му бъде закон.

Волята Божия, Царството Божие, Славата Божия, цел в самия него. Много листа ще окапят, много черупки ще се смъкнат докато душата достигне своето съвършенство. Господ да ви води и упътва със Своя Дух, да ви показва вътре във вас що е доброто и правото пред Него самият.

Аз ви предадох едно Учение на Христа, Учение на живота, не на буквата. Учение, не на сектантство, а Учение на Мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот. Господ за Когото ви говоря е жив в цялата природа, действащ във всички същества. Той говори вътре във всяка душа, във всяко сърце. Аз ви говоря за Него, с Когото всякога съм в общение. Познавам гласа Му, държа Учението Му, върша Волята Му, и слушам Духът Му. И радостта ми е в Неговото Живо Слово.

Какво благо би било за хората, ако разбираха Божият език и се мислеха, че са братя, а не врагове, да споделят своите скърби и своите радости! Близко е часът. Ще прозвучи небесният глас. Имайте мир и търпение. Всичко добро, всичко Той ще уреди добре. Ще възкреси, ще оживей, ще бъде едно стадо, един пастир на живота.

Благословиението на Христовия баща отгоре, да почине върху всички, които призовават Неговото име, и от всяко време и място."

Варна, 26 август, 1917 г.

Условията

Мислите ли, че да живеете добре са необходими специални условия, за да бъдете щастливи? Условията вече имате. От вас зависи да бъдете щастливи. Как ще ги използвате? Ако си художник, ще рисуващ хубави картини, ако си поет, ще пишеш поезия.

Когато почваш една работа за Господа, не искай кредит предварително. Ти почни работата. Силата ще дойде.

Мистикът

Мистикът разговаря с Бога. Вижда Бога навсякъде.

Органите

Очите съответстват на известни способности на душата. Благодарение на тази способност душата си е създала органи – очите, ушите, носа, вкуса. Това са все способности на душата. Тя си е създала органи, за да проявява тези свои способности.

Развитието както естествениците го проследяват, то е външната страна. Вътрешната причина е тази, следователно и като изгуби органите си, човек е създал други органи с които си служи. Способността на душата си остава. Значи тя може да вижда и без очите, които си е създала. Може да слуша и без ушите, които си е създала.

И без мозъка може да мисли, но органите и душата са свързани неразривно.

Братството

Що е Братството? Всички души, които любят Бога, образуват Братството.

„Духът е Който прилага нещата.“ Туй е мисъл на Учителя.

[Брат Теодосий Стоименов си замина на 22 октомври 1952 г.]

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 3, с. 13-17.]

„Данаиле, мъжа любезни“. Сега, когато ний се прощаваме с нашия обичен брат Теодосий, искам да ви кажа няколко думи за приятелството, за вечната и нерушима връзка между душите. Тези връзки растат и се развиват през Вечността. В тях работи Божия Дух. Какво велико и вечно общество образуваме ние! Не поради външното съгласие, а поради единния Божий Дух, Който работи в нас, с Който всички сме в съгласие и единство. Това е Бялото Братство. Не е било време Бялото Братство да не е работило и няма да бъде време, когато то да не работи. Не е казано да знаят хората какво дължат на Бялото Братство. Един ден човеците, които са се ползвали от благата, ще бъдат души спечелени, придобити за Братството. Брат Теодосий винаги е бил свързан с Братството. Той е брата. В миналото сме се срещали с него и сме работили заедно. В бъдеще ще се срещнем и ще работим пак заедно.

Нашата работа е вечна. Призоваваме помощта на Бялото Братство сега и през всички мъчности, които ни предстоят, и през всички добрини, които ни предстоят.

„Да се прослави Бог в Бялото Братство и да се прославят белите братя в Божията Любов.“ И като са далеч от тебе, ти мисли с любов за тях. Радвайте се, че сте записани на Божията длан. Които са в любовта, не могат да се загубят.

„Аз“

Какво разбирате като кажете „Аз“? Великото Разумно начало, Великата Божия Правда, Великата Божия Доброта, Великата Божия Мъдрост, Великата Божия Любов, Великата Божия Истина. „Аз и Отец Ми, едно сме“, казва Христос. „Аз“ означава единство с Великият източник на живота.

Две положения на висшата Любов

Всяка вечер и всяка сутрин изпращайте от своето благо, което е вложено в душата ви на всички хора. И да любите хората и които ви мразят, и които ви правят зло, да им слугувате по цял ден, без да знаят това. Това подразбира Христос под думите „служение на Бога“. Ако иска човек да получи възкресение, трябва да пази тези две положения. Това са положения на висшият идеал.

Школата

Човек като обиколи всички Школи на Земята, и като придобие всичкото знание и мъдрост, ще дойде до една стена, която не може да премине. Само като намери Христа, сърцето, Любовта към Бога, единството с Бога, може да отиде по-нататък. Ако не намери Христа, по-нататък не може да върви.

Учителят е доброто в добродетелните хора. Учителят е Правдата в справедливите хора, Учителят е Любовта в любящите хора, Учителят е силата в силните хора, Учителят е смелостта на смелите хора. Може ли Учителя да напусне човечеството?

Добрата обхода

Животът ни дава хиляди случаи да създадем една малка приятност на хората около нас с които живеем. Бъди като малкия извор, който поитревите и цветята, птичките и сърните. Можеш ли да кажеш една хубава дума на всякого, една усмивка, една малка услуга да направиш? Като проявиш Божественото към него, ще предизвикаш Божественото и в самия него. Това е великото изкуство на добрата обхода.

Закон

Човек, който види Бога, успява във всяка своя работа. Той носи здраве, благополучие. Само с присъствието си примирява хората. От него излизат лъчи, които убиват вредните микроби.

Силата

Внимавай гладните да не станат повече от ситите. Ще дойде един, който ще организира гладните, ще ги поведе срещу тебе. Не че той ще се логирижи за гладните, но ще ги използва като сила за себе си.

Без страх

Имаш право да се страхуваш, докато си сам. Но ако ти си явление на Божествения живот, от какво има да се страхуваш? Ти принадлежиш на Цялото. Мъчнотиите са, докато ти станеш Божествен. Принадлежиш ли на Бога, от какво има да се страхуваш? Ако Братството е явление на Божествения живот, кой ще се опълчи срещу нас? И ще успее ли, ако се опълчи? „Господ е пастир мой.“

Божественият ред и порядък

Хората каквото и да мислят, както и да постъпват, не могат да смутят Божествения ред и порядък. Толкова велик е той и вездесъщ, че никакво своенравие човешко не може да го смути! Ако ти мислиш както Бог мисли, ако спазваш Неговите закони, какво повече искаш ти да имаш? Да Го изучаваме, да Го познаваме, да влезем в Него, това е смисъла на

живота. А да Го отричаме и да Му се противим, какво може да очакваме? Може ли да отбягваме извора, може ли да отбягваме хляба, може ли да отбягваме Слънцето?

Страданията

Какво нещо са страданията? Това е високата температура, при която мъртвата материя оживява. Когато се отделя восъка при пчелите, развива се висока температура. Когато един човек съзнателно носи страданията, той извършва една работа за Господа, от която и той сам се повдига. Къде е Той? „Да се весели Твоят Дух в моята душа.“ Бог е между любящите души.

Правата мисъл

Като мисли право, човек помага на себе си, на ближните си и на цялото човечество. Щастие е да срещнеш един Божествен човек. Той ще ти предаде нещо ценно. Те са навсякъде. Мислиш ли, че трябва да бъдат събрани наедно в едно малко общество, на едно място? Те заемат всички положения в живота. Срещаме ги всеки ден. На тях няма какво да се проповядва. Техните срещи и като деца, и като юноши и като възрастни. Тях ще срещнете и като деца, и като юноши и като възрастни. Във всички форми, образи и положения. Има признаци по които те се познават. Те носят печата на Божия Дух. Те са творците. Те са, които повдигат човечеството.

Чистите извори

Има явления, които са непосредствен израз на Божествения живот. Това са чистите извори. Другите явления са посредствени. Те се дължат на друго естество, повече или по-малко напреднали, свързани с вечния извор. Пий от чистите извори.

Злото

Не се занимавайте със злото, не мислете за него, не го критикувайте. Не го съдете, защото тогава ще черпи сила от вас. Забравете злото, мислете за доброто, защото то дава сила в живота.

Без закон и със закон

Учителят казва: „Който иска да живее без закон, да дойде да живее тук на Изгрева. Който иска да живее със закон, да слезе долу да живее в света.“

Важен закон

Всяко благо, което получавате, споделяйте го с другите. Това се отнася и за материалните и за духовните блага. „В Царството Божие може да влезете още днес, ако прилагате методите, които ви давам“, казва Учителя.

Атлантида

На 16 април 1925 г. след Школата, Учителят Се отбива при брат Боян и му казва: „Едно време в Атлантида всички хора носеха гердан, а долу малко шишенце с вода. Това беше символ, че тогавашният свят ще загине от вода. Сега хората палят цигари. Това е пак символ, че този свят ще загине от огън.“

А на 16 април сутринта на Изгрева, където се бяха събрали на полянката няколко приятели, Учителят казва: „Донесете ми една Библия.“ И казва: „Отворете първата глава от плача Еление.“ Отварят и прочитат главата. Тогава Учителят казва: „Това ще стане сега.“ В 4 часа след обяд стана атентата в „Света Неделя“.

Чистотата

Духът Божий обича абсолютната чистота на мисълта, чувствата и постъпките. Защо не виждат хората възвишените същества? Защо не разговарят с тях? Защото не са чисти. Техният свят е чист и свят. Той не търпи никаква нечистота. Духът не понася нечистотата. Невидимият свят ще бъде затворен за хората, които не са чисти. „Чистите по сърце ще видят Бога.“

За да общува човек с Великия Разумен свят, с напредналите същества, които живеят там, изискват се три неща:

1. Абсолютна чистота на ума, сърцето и волята. Възвишените същества се отвращават и стоят настрана от нечистотата на човешките мисли, чувства и постъпки.

2. Разумност, интелигентност, доброта. Ти може да обичаш една птичка, но може ли да разговаряш с нея? Може ли да споделяш това, което те интересува и към което се стремиш?

3. Ти трябва да бъдеш любящ. Бог живее в тебе и ти живееш в Бога. Тогава има условия да общуваш с възвишените същества, и те да ти се изявяват.

Понякога хората ми приличат на червените кръвни телца.

Те текат на потоци, на върволици по кръвоносните съдове. И хората тъй се движат по улиците и площадите. Тичат по работата си, мислят, че всичко извършват някаква важна работа. Всъщност не е така. В цялото това движение на хората има нещо, което те извършват, и за което нито подозират. Във Великия Божествен организъм те са като кръвните телца. Извършват работа за Цялото, а си мислят, че живеят за себе си – вършат своя работа. То е само отчасти тъй. Защо и как едни хора са такива, а други онакива, защо едни мислят по един, а други по друг начин? Защо в едни хора текат едни мисли, едни сили, а в други – други? Това е велика тайна. Никой не живее за себе си.

Езикът на Невидимия свят

Ти казваш: вещ, предмет, неща, и отминаваш. Невидимия свят говори чрез всяка вещ, била тя и най-малката. Всяко нещо е буква или дума в езика на природата. То е форма на дадени сили, понятия и идеи. Привеждай всеки предмет и форма и дума във всемирният език. Чрез всичко говори Невидимия свят. Учителят разбира това изкуство, тази висша магия. Той говори на съществата на техният език.

Божественият свят

Едни ще застанат на местото на Бога и ще любят. Други ще приемат любовта.

Когато двама души се обичат.

В Божествения свят граници не съществуват. Опита ли се някой да

тури кол в Божествения свят, да тури граница на нещата, намира се веднага вън от него, в човешкия свят.

Сърцето

Има следното правило: В шише за вода, наливай само вода. В шише за масло, наливай само масло. В шише за газ, наливай само газ. Не ги обърквай. Сърцето е място за чистата, планинска вода. Туриш ли масло, всичко е свършено. Вложи любовта в сърцето си, за да имаш живота в себе си като велико благо, дадено от Бога.

Обич и благодарност

Два велика принципа, които човек трябва да прилага.

Божествената каса

Всеки човек е Божествена каса. Ако имаш ключа, ще отвориш и всичко каквото ти трябва, ще си вземеш. Но хората днес са изгубили ключа на Божествената каса.

Доброто

Доброто е основа на здравето. Тури доброто в сърцето си. „Постави доброто за основа на домът си.“

Идеалът

В живота има големи неща с малко съдържание, и малки неща с голямо съдържание. Хората искат да бъдат силни, богати, знатни, да правят чудеса, да лекуват, да възкресяват мъртви, да заповядват на природата, да снемат огън от небето. Това са свръхчовеците. Не е ли по-добре да дадеш място в сърцето си на едно Божествено чувство, да приемаш и да предаваш с умът си Божествените мисли, да бъдеш Божия ръка, да помагаш на слабите? Никой да не те знае, и никой да не те вижда, а ти носиш благословение навсякъде.

Живее един човек и се моли, и мисли, и храни добри чувства. Той разговаря с Господа в душата си. А около него е добре на всички. И дъжда идва навреме, и Слънцето грее, когато трябва, и болести няма. Хората живеят добре, разположени са, обичат се. Защо? Има между тях един, който разговаря с Господа. Има човек, в когото Бог живее. Като срещнеш такъв човек отвън, той с нищо не е забележителен. Той ти казва само „Добър ден!“ И мъчнотиите се оправят. Дойде в домът ти, поседи малко и си отиде, а болното дете се оздравява. С жена си подобряваш отношенията, ако си без работа, назначават те на работа. Работите ти се оправят. Какъв е идеала? Да живее Бог в нас, и ние да живеем в Бога.

„Научете се от Мен, защото Съм кротък и смирен по сърце“, казва Христос.

Свръхчовеците са идеал на езическия свят – маги, адепти, силни хора, които заповядват на стихии, владеят законите и силите на природата. Превръщат Словото в злато, камъка в хляб, заповядват на зверовете и бесовете.

Синовете Божии, образа за тях е Христос. Идеята – единството. „Аз и Отец Ми – едно сме.“ И после делата Той прави. И после – всичко мое е твое. Човек търси Бога с ума си. Той си съставя представа за него научна или физическа. Но пътя на ума, колкото и високи да са неговите постижения,

не е достатъчен. По този път човек все ще търси Бога вън от себе си. Умът остава материален за познаването на Бога в обективния свят. Изучаването на Божествения ред и порядък, най-голямото постижение в този път. Идеята е човек да бъде в съгласие с разумната природа, с Божественият свят, с Божественият ред и порядък. Човек търси Бога със сърцето си да го почувствува. Най-високото постижение в този път е връзката с Бога. Човек търси Бога с душата си. Най-високото постижение в този път е служение на Бога. Нема по-голяма любов от тази, да положи човек душата си за приятелите. Човек търси Бога с душата си. Най-високото постижение в този път е да бъде човек като Бога и в едно с Него.

Христос казва: „Аз и Отец Ми, едно сме.“ „Сърце чисто като кристал, ум светъл като Слънцето, душа обширна като Вселената, Дух мощен като Бога и в едно с Бога.“

Нима Бог се изменя? На един брат, който беше измъчен, подтиснат и отчаян от несполуките и противоречията в живота, Учителя е казал само тези думи: „Нима Бог се изменя?“ И на брата олекнало, и се разведрил вътрешният му мир.

Здравето

Стремете се да събудите скритите сили в организма по естествен начин, чрез екскурзии, чрез изпотяване, чрез гимнастики, чрез дишане, чрез храната и ще се справите с всяка болест.

Лъжата

Никой не обича лъжата, обаче който прибягва към лъжата, това показва, че е спял.

Учителят

„Аз съм Се пожертвал за вас. И вие трябва да се отречете от себе си. Всичко, което Съм казал няма да загине. Всичко, което Съм казал ще бъде. Думите са силни. Което съм казал, няма да умре. Това, което Съм казал, ще стане. Ако не го приложат сега, ще го приложат други същества. И няма да остане така това, което Съм казал.“ Учителят

Молитвеният връх

Външният живот е отражение на вътрешния. Свещените идеи са облекло на Господа. Те като дойдат във вас, и Господ ще дойде. Тези идеи са светлината, която Господ носи със себе Си. Това са живите дрехи. Когато Господ дойде в нас като светлина, тези идеи възникват като мощни сили и движат нас, движат света. Ти страдаш, защото се отричаш от своя Господ. На Земята Бог Се проявява в най-слабата форма. Всички се чудят и най-великите същества – ангелите, защо Господ Се проявява в най-слабата форма: в една бедна вдовица, в един отхвърлен слаб човек, там е Бог. Ти може да го нахокаш, да го изпъдиш, а той нищо няма да ти каже.

Истината води към живота. Ако чувствата са проводници на Божията любов, имаш право да ги проявиш. Ти ще живееш в душата ми като един свещен идеал, като едно свещено чувство.

Вечните връзки

Когато обичаш някого, ще идеш да му слугуваш. Закона за

саможертвата. Млад момък се влюбва в млада женена жена. Ще отидеш, ще станеш слуга на нейният мъж, ще работиш за него, ще бъдеш един добър слуга. Млада мома се влюбва в женен мъж. Ще отиде, ще стане слугиня на жената. Ще бъде най-добрата слугиня. Слуга да стане, това е разрешението на задачата на любовта. Виж как поставя Учителя нещата!

Един природен закон

Каквото стане в голямото, ще стане и в малкото. И каквото става в малкото, ще стане в голямото. Ти като дадеш някому един лев, други ще ти даде десет, трети ще ти даде сто, четвърти хиляда. Като направиш нещо, има отражение в целия свят. Нашата работа върху изворите, ще се отрази върху събитията на света.

Инволюционно и еволюционно знание

Има инволюционно знание, когато човек слиза в материалния свят, когато се отдалечава от Бога. Има еволюционно знание, когато човек се връща при Бога. Каква е разликата между тях? Имаш чаша с вода. Чашата е инволюционно знание. То е знание за формите. Водата е еволюционно знание. То е знание за съдържанието. Важно е съдържанието.

Мисъл

Всички същества, които страдат, си приличат. И всички, които любят, си приличат.

Пророчество

В този век силните ще бъдат смирени. Проследете историята на този век. Всички нападатели бяха бити. И днес ще бъде така.

Заминалите

Има начин да призовеш един твой приятел, заминал за другия свят. Помени неговата най-силна добродетел, неговата основна черта, и той ще бъде при тебе. Това е неговото име в Невидимия свят.

Истинската Любов

Любовта на обикновените хора дава условия на талантливите, сила на гениалните и живот. Но това е само подготовка за истинската любов. Истинската любов седи в това да виждаш Бога навсякъде във всичко, и да Го любиш. Истинската любов носи безсмъртие и вечен живот. „И това е живот вечен да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.“

Здравето

Щастие е да срещнеш един здрав човек на Земята. Като че сме в болница! Все болни хора срещаме – физически и психически. Какво прекрасно нещо е един здрав човек! Психическите болести са повече от физическите. Какви ли не причуди, аномалии има в психиката на хората. Во истина, щастие е да срещнеш един здрав физически и духовно човек.

Разумният свят

Има един велик Разумен свят, невидим свят. На него са подчинени всички явления на Земята. Ако хората не го виждат, то не значи, че не е реален. Този свят е крайно чувствителен и отзивчив към онези, които го познават и пазят неговите закони.

Злото е безплодно. Какво направиха католиците, йезуитите като покриха земята с храмове, манастири и академии? Обърнаха ли човечите към Бога? Имаха власт и богатство. Какво направиха? Светът дойде до материализма и безверието. Доброто принася плод. Злото може да се шири колкото иска, то е безплодно. Божественият живот в него е всичко. Който го приеме, никакви заблуждения, нито религиозни, нито научни, нито политически могат да изместят Бога от човешката душа.

Мисълта

Ако мисълта на човека е силна, той може да възприема Божиите блага непосредствено и да ги предава.

Паралелите

Нещата не се повтарят, а се развиват. В това развитие има паралели, подобия, ритъм. Трябва да намериш съответствието. В конституцията на силите между голямото и малкото има съответствие. Съотношенията са същите. От голямото ще разбереш малкото. И от малкото, голямото.

Добродетелите

Добродетелите са качества на Божествения живот.

Нишката на Любовта

Какво цели Бог като ни привързва с нишката на любовта към някой човек, и после ни го отнема, взема го при себе Си? Не ни ли привързва Той по този начин с още една нишка към себе Си? Тогава това има смисъл.

Из живота ни с Учителя

Учителят имаше безпогрешно чувство колко бързо да се движи, за да Го следваме. Той знаеше колко да отиде напред, за да не Се отдалечи много, и да изгуби връзката Си с нас. Той беше съвършен педагог. Слизаше до равнина на всеки човек. Поемаше го оттам и постепенно го извеждаше в по-висок свят. Виждал съм Го при различни случаи. Как говори на селянина, на религиозния човек, на атеиста, на ученика на свободната мисъл, на социалиста или идеалиста. Той намираще във всяко нещо да го хване, и от там да го поведе нагоре.

Житото

Първите години, когато се създаваше Изгрева, братята решиха да посеят нивата с жито. Сееше един брат от селата, опитен. Присъстваше и Учителя и няколко братя и сестри. Като дойде до половината на нивата, братът казва: „Учителю, житото се свърши, нямаме повече семе.“ Учителя Се усмихва и казва: „Сей.“ Братът продължи да сее, макар, че в кофата бяха останали само няколко шепи. Обаче, колкото и да сееше, житото не се свършваше. Братът пося цялата нива, и в кофата пак имаше жито.

След събора в София братята и сестрите от провинцията вече си заминаваха, и идваха да се сбогуват с Учителя. И понеже приближаваше време за влака, един брат се качва горе, почуква на вратата на Учителя, и Му казва: „Учителю, сплезте долу да се сбогуваме с Вас.“ Учителят му казва: „Сега, след малко ще дойда.“ Слиза братът долу, а след малко светват лампите в долната стая. Учителят отваря отворе, подава Се и поканва приятелите да влезат. Братът не може да разбере как сплезе Учителя от

горната стая в долната, когато всички те стояха пред вратата, и не видяха Учителя да слиза по стълбите!

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 299-300. - „Сбогуване“, а как става това виж на с. 294 - „Разходка във въздуха“]

„В дома на Отца Моего много жилища има.“ Струва ми се, че човек не живей само в едно тяло на Земята, а едновременно в няколко тела в различни страни, и между разни народи. А колко зависи от неговата обич и отношение към животните и растенията. Какви ли източници още подхранват неговото богато и сложно естество, неговата мисъл, чувства, воля, добродетели! Човек е свързан с цялото Битие.

Разговор с Учителя

Един ученик казва на Учителя: „Учителю, седя при Вас свободен като при какво?“ Учителят: „Като при един извор, дето си пиеш вода, радваш му се. Казваш: „Като ожадня, пак ще пия.“

„Туй, което хващаш, то е проявеното. Туй, което мислиш, то е туй, което е на път да се прояви. Туй, което чувствуваш, то е туй, което е. Пък аз съм това, което око не е видело, и ухо не е чуло.“ **Учителят**

Всеки суетен човек е глупав.

Божественото

Да познаваш Божественото във всяка душа и да му даваш подтик да расте. На Божественото, трябва да се дава подтик.

Три течения

Човек ги възприема. Физическият живот чрез стомаха. Духовният, чрез дробовите. Божественият – чрез мозъка. Сила и знание се дават само на разумния човек. Във Великия Божествен живот се крие такава радост, която разширява съзнанието.

Малката Молитва

Молете се Бог да се прояви в света.

Здравето

Ако искаш да бъдеш здрав, умът ви, сърцето ви, волята ви да бъдат отправени към Бога, към Слънцето.

Учителят за музиката

„Новата музика ще внесе съдържание и смисъл в онези музикални форми, които е дадено през периода на класиците в 19 век. Новата музика ще бъде идейна музика, ще бъде музика на творчество, музика на добродетели, музика на хармония и красота. В новата музика при всеки тон, който ще се изпълни, ще може чрез него да се въздейства на хората. Тогава, ако двама се карат и някой свири, те могат да млъкнат и да се помират. Ако се свири на болния, той може да оздравее. Музиката е винаги Божествена, и следователно всички онези, които се занимават с музиката, трябва да бъдат същевременно жреци на Божественото.“

Божественият живот

Божественият живот търсим във всичко. Него изучаваме, него искаме да проявим. В милувката на майката, в добрата и силна ръка на бащата, в помощта на брата виждаме Божествения живот. Ето малкото скромно птиченце, ето розичката, ето толкова цветя около нас! Божественият живот струи през тях. Животът е едно непреривно течение. От Бога излиза и към Бога се възвръща. Животът не се прекъсва. Животът продължава непреривно.

Храненето

При храненето, трябва да участва мисълта и любовта. Да възлюбиш Господа, да възлюбиш храната. С любов ще ядеш и с любов ще мислиш, за да ти се разкрие вътрешното съдържание и смисъл какво всъщност е един плод, една круша или една ябълка. Хората имат само сетивно отношение към храната. Те не мислят. Те се нахвърлят на храната като животни, хранят се. Храненето е свещен акт. „Това е тялото Мое“, казва Господ. Чрез храната ние общуваме с Бога.

Герои

На огъня на кладите, на оръдията на палача, на ужасите на занданите. И все са се намирали хора да устоят. Това са мъчениците. Всякога е имало и ще има мъченици. Но колцина са устоявали на съблазните, на славата, на властта, на успеха? Колцина ще останат да се не съблазнят от тях? Това са още по-големи герои.

Четири закона

Когато благодариш за малкото благо, което ти се дава, то расте. Когато благодариш за страданието, то си отива. Когато си недоволен от едно благо, което имаш, то ти се отнема, за да го оцениш. Когато роптаеш против страданията, те се увеличават.

Молитвата

Когато сърцето е пълно с любов, Молитвата достига до Бога.

Мисъл

Божественият порядък е образаца, по който се устройва земния живот.

Малките братя

Внимавай да бъдеш ти Божията ръка за Божиите братя.

Път на служение

Човек живее между ада и небето. Кое ще прояви? От тебе зависи какво ще прояви един човек към тебе. Човек е пратен на Земята да учи пътя Господен, път на служение. Да придобие онова истинско знание, необходимо за изграждане на неговият бъдещ безсмъртен живот. Вий сте царе и свещеници на Бога. Хората на Новата Култура идат като една велика небесна армия, която воюва със свещеното оръжие на Любовта, Мъдростта и Истината. Спасението на света седи в Бога, Който е направил света. Любовта е Неговата същина, Мъдростта е Неговата същина, Истината е Неговата същина. Но правилния път за спасението се крие в човешкия Дух.

Божественото Учение

Източните окултисти и философи имат в торбата си малко хляб. Едва стига за тях. Затова те крият знанието. Западните, и те нямат нищо в торбата. Божественото учение носи всичкото богатство. То прави извор във всеки човек.

От това гледище животните и растенията по друг начин ще се класифицират. В духовната, окултната зоология и ботаника, по друг начин ще се подведат видовете, не само по форма. Ще имаме нова систематика, на друга основа. Но трябва да познаваме духовния свят и връзките му с материалното. Едно малко бръмбарче тук като форма, в духовния свят е свързано с някои чувства, идеи, мисли. То представлява материал да растат те и да се развиват. Как ще разберете органическите форми и тяхното развитие? Според чувствата, мислите, идеите, които те представляват духовния свят. Казвам: „Усъвършенстват се“, т.е. все по-пълно изявление на Духа. Той ръководи всичко.

Примирието

Борбите, трагедиите са във временния живот. Примирието, разрешението, е във Вечния живот.

Мозъкът

Милиони години е вземало на природата да приготви мозъка на човека, за да си представи той движението на небесните тела в пространството. Животните нямат тази представа.

Братя и сестри

Да се издигне човек до положението брат или сестра, то е трудно, но велико и красиво явление.

Даването

Свещен акт е даването. Тогава ти си подобен на Бога. Даваш ли, давай винаги най-хубавото.

Любовта

В безграничното пространство, във всички светове във времето и вечността, едничката връзка между душите, остава любовта.

Лицето

Понякога в човека живее Бог. Казано е: „Да се весели Твоят Дух в моята душа.“ Тогава небесна светлина излиза от лицето на човека. Той е красив. Понякога някой ангел живее в човека. Човек пак е красив. Друг път живее обикновен човек. Лицето му е обикновено, делнично, скучно. Колко време живее Бог в тебе? Колко време ангелите? Колко време хората? Колко време духовете?

Какъв е смисълът на човешкият живот?

Към темата: Всичко е материя. Едно камъче е материя. То се свива и разпуска от топлината. По този начин реагира. Един кристал е материя. Той има форма правилна. Пречупва светлината. Има сложни електрични и магнетични свойства. Една мида има форма. Движи се, храни се, чувства и реагира на външните условия. Един кристал сол счукал и разтворен

във вода, пак изкристализира, но ако счукате черупката на мидата, тя не може да се възстанови. Солта, която е създала тази форма, силата в нея е отвътре. Материята е до едно място. Откъде почва живота? Света в който живеем е разумно устроен. Кой го устройва?

Към образа на Учителя

Във всяка работа, която Учителя предприемаше, влагаше и идея. Тя беше съдържанието. Материалните блага идваха на второ място. Ако беше въпрос само за материални облаги, Учителя не си мръдваше пръста. Даже в най-малките си постъпки, движения, отношения, Учителя поставяше първо Божествената идея, после всичко друго. Отношенията Му към Бога беше същественото. Тъй учеше Той и нас.

Да виждаме лицето Ти

И това е блаженството, да съзерцавам Твоето лице, Господи. Тебе да виждам навсякъде: в погледа на майката, в усмивката на детето, в цъфналото цветенце, в чистия планински извор, в първия лъч на изгряващото Слънце. „Господи, дарувай ми тази мисъл, да виждам Твоето лице.“

Молитвата

„Подкрепи ме Господи с Твоя Дух, и ме ръководи. Учи ме да Ти служа и да върша Твоята воля.“

Единството

Ние сме един Дух, едно тяло, една мисъл, едно чувство. Едно с нашия обичен Учител. Ние принадлежим на Бога.

Тема

Идеята за Бога, трябва да се изнесе правилно според днешните възможности на човека да я схване и разбере. Това ново разбиране, трябва да се изрази в представите и чувствата и постъпките. Новият човек е човек на вярата. Каквото е отношението ни към Бога дълбоко в душата ни, такова ще бъде и отношението ни към хората. Любавта трябва да се изяви в дела, в постъпки, в мислите и чувствата ни. Учениците са носители на идеята за Бога в днешния атеистичен век. Те трябва да я изнесат правилно.

Мнозина се оплакват от условията днес. Христос при по-благоприятни условия ли работеше? Учителят при по-благоприятни условия ли работи? Ние сме изправени пред един обезверен свят, който отхвърля идеята за Бога. Човек търси днес нов път към Бога. Учениците тука имат една трудна задача.

Видимият и Невидимия свят

Светът в който живеем е отчасти видим, в по-голямата си част е невидим. Когато дойде Божия Дух, Той ще ти разкрие смисъла на всеки живот.

Само Господ е в сила да преобръща злото да работи за доброто.

Пророчества за последните времена

Исая, 5 гл., от 28 и 29 ст.; Исая, 6 гл., от 9 до 13 ст.; Исая 11 гл. - за Христа; Исая, 9 гл., от 1 до 8 ст. - за Учителя.

Да ти проговори Господ

Отвори душата, ума и сърцето си, за да ти проговори Господ, да ти проговорят и Неговите ангели и всички добри хора.

Една идея

Ние носим една идея, че всички хора са братя. Учителят казва: „Ще дойде една велика епоха, когато умът, сърцето, душата и духът ще бъдат видими, както днес е видимо телото.”

Лекуване на холерата според брат Георги Куртев

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 3, с. 45.]

Сутрин и вечер се дават по 40 валерианови капки и от 7 до 15 капки йодова тинктура в малко вода. Пиенето на гореща вода с малко коняк се препоръчва.

„Никога Бог не е говорил тъй много, както сега. В миналото е говорил на малцина. Сега говори на всички” **Учителят**

Възлюбленият

Ако имате един възлюблен, който е силен, може ли да става въпрос какво ще стане с вас?

Духовете

Че духовете говорят, говорят, но трябва да ги различаваме.

Учителят за бъдещето на Божественото Учение:

„Сега някой иска да вземе Новото Учение, за да Го унищожи.

Новото Учение, трябва да се приложи.

Ние работим за една култура, която ще дойде след 1000 години, след 10 000 години. Ние разполагаме с много време. Ние не бързаме. Ние имаме ясна представа за работата си, за задачите си, за възможностите си, за силата си. Ние не си правим илюзии.

Вие бързате. Искате за няколко години да свършите една работа. Ние разполагаме с цялата Вечност. Ние прекарваме една нова инсталация в човешкият ум, да може да възприема той Божествените идеи.

Духът

Духът е господар на всичко. Духът движи всичко и оживотворява. Без него материята е мъртва, спяща. Човек трябва да има един идеал. Твоите постъпки да изразяват Божественото съвършенство, Бога, Който живее в тебе. Твоята мисъл да бъде мисълта на Бога. Всяко дихание да славя Господа. Ябълката славя Господа с плодовете си. Цветенцето славя Господа с красотата си. Бог присъства в него.

Този и онзи свят

Излизане и влизане в телото. В томчето „Новото разбиране”, с. 139 до 145.

Ангел и Дявол

Ангелът се защитава, не напада, дявола напада.

Обичта

Когато две същества се обичат, те влизат едно в друго. Стават едно цяло. Ако две същества могат по мисъл, чувство да се слепят в едно, те истински се обичат.

Писмо от Учителя от Варна, 5 февруари 1918 г.*

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът“, т. 2, с. 230-231 - Учителят е интерниран в гр. Варна и е отседнал в хотел „Лондон“, последния етаж.]

„Моят поздрав вам и на приятелите!

Стойте върху непоколебимата скала на добродетелта. Дръжте в ръцете си вечната правда. Подкрепяйте сърцето си с любовта на живота. Дръжте ума си на работа под ръководство на Мъдростта, а Истината, за подкрепа на Духа си. Идат дни светли със всичките Божии блага. Господ на Мира иде да помага на Своите деца. Земята и небето ще се свържат с една обща хармония. Мъртвите ще станат, ще оживеят и ще възкръснат. Злото ще изгуби своето жило. Неправдата, своето було. Омразата, своето червило. Глупостта, своето мерило и Лъжата своят език.

Иде ден, когато всеки ще каже: „Стани, стани и Господ ще те съгради.“

Божият Дух

Всяко изявление на Божия Дух е съвършено. Дали е в слово, дали е в музика, дали е в постъпка, само Бог е съвършен.

Упражнение, дадено от Учителя на Рила на Молитвения връх на 13 август 1932 г.:

„Ще прекарате енергиите на Доброто през вашия палец, енергиите на Любовта през показалеца, на Правдата през средния пръст, на Истината през безименния пръст, на Мъдростта през малкия пръст. Ще изпращате енергиите през дясната ръка, като че тези енергии образуват кръг, после се връщат към вас. Тогава възприемате енергиите чрез лявата ръка. Ще направите после обратното - ще изпращате същите енергии чрез пръстите на лявата ръка, и ще ги приемате чрез дясната. Ще отправите мисълта си към съзнанието на всички добри хора по лицето на Земята. Някое съзнание е будно. Всеки от вас, трябва да стане проводник на силите на Доброто към всички добри хора. Силите на Любовта, силите на Правдата, силите на Истината, после силите на Мъдростта. Към всички добри хора, трябва да отправите тези сили тъй просто, както поливате цветята. Като правите това упражнение, да почувствувате тези сили. Дясната ръка към изток, хоризонтално, малко нагоре, с отворени пръсти. Лявата ръка дръжте на лявото си коляно.

Започваме упражнението. С палеца произнасяме следните думи: „Да се прослави Господ във всичките Свои дела (3 пъти) и после да царува силата на Неговото добро във всички добри хора (3 пъти).“ И ще изпратите силите на Доброто чрез палеца.

С показалеца: „Да се прослави Господ във всичките Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Любов във всички сърца (3 пъти).“

Със средния пръст: „Да се прослави Господ във всичките Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Правда във нашите умове (3 пъти).“

С безименния пръст: „Да се прослави Господ във всичките Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Истина в нашите души (3 пъти).“

С малкия пръст: „Да се прослави Господ във всичките Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Мъдрост във всички духове (3 пъти).”

Сложете дясната ръка на дясното коляно, протегнете лявата напред към изток, малко нагоре, с отворени пръсти. Сега с лявата ръка ще възприемате и ще казвате:

С палеца: „Да се прослави Господ във всички Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговото Добро в нашите сърца (3 пъти).”

С показалеца: „Да се прослави Господ във всички Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Любов в нашите сърца (3 пъти).”

Със средния пръст: „Да се прослави Господ във всички Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Правда в нашите умове (3 пъти).”

С безименния пръст: „Да се прослави Господ във всички Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Истина в нашите души (3 пъти).”

С малкия пръст: „Да се прослави Господ във всички Свои дела (3 пъти) и да царува силата на Неговата Мъдрост в нашите души (3 пъти).”

Поставете двете си ръце към Слънцето, с длани отвесно обърнати. Лактите опрени до телото, събере пръстите си да бъдат допрени един до други. След това съберете двете си ръце наедно в отвесно положение и пръстите срещу пръст. Вдигнете лактите от телото. При това положение на ръцете прочетете „Добрата молитва”. След това при същото положение на ръцете, произнесете думите: „Мирът и Радостта да цари в нас и във всички сърца.”

Формули към упражнението:

„Да царува Мира, Божията радост и веселие в нашите сърца.”

„Бог е светлина, в която няма тъмнина.”

„Само Божията Любов, само Божията Мъдрост, само Божията Истина носят пълния живот.” (3 пъти)

„Всичко, което е добро мога да приема. Всичко, което е добро мога да приложа. Когато искам да направя добро, няма сила, която може да ми противодейства. Всичко мога да направя чрез живия Господ на Любовта, Който е създал всичко в света.”

Българите и славянството

На българите и славянството не е определено да имат никакви успехи чрез войни. Защо? Защото Божия Дух работи в тях, а той изключва този метод.

Формула

Царството Божие с любов се взема, с обич се държи, с Дух се крепи.

Еднъж Паша чете на Учителя беседа за коригиране. Учителят слуша. Изведнъж сред четенето Той казва: „Видиш ли този хаос в света? Аз го създадох. Моята мисъл го създаде. Тя ще го оправи. Няма да остане съзнание, което да се не оправи. И няма да остане ум или сърце, които да се не изправят.”

[Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 13, с. 202-204.]

Мисъл на Учителя

„В начало бе Господ на всичката пълнота. От Него излезе всичката сила на Духа, и от Него се появи Словото в света и света чрез него стана.”

Малката Молитва, дадена от Учителя:

„Господи, ако съм намерил благодат пред Тебе, нека почувствам радостта Ти в името на Твоята Любов, Мъдрост и Истина.“

Правило за ученика

Божественото нема да го жертваш за нищо. Божественото само себе си може да жертва. Имам власт да положа душата си, и имам власт и да я взема.

Формула за ограждане вечер преди лягане:

„В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост, в името на Божията Истина в която живеем и се движим и със силата на живото Слово Божие, да се премахнат враговете.“

Из един разговор на Учителя с ръководителите през 1923 г.

„Вие може да игнорирате някои хора и да не ги приемате. Вие може да сторите това, но Аз, Учителя ви, не мога това да направя. Аз всекиго трябва да търпя, и всякого да приемам.“

Вярата

Вярата е сила, която поддържа връзката между частите и Цялото.

Свободата

Истинската свобода започва с вътрешния живот, когато човек почне да освобождава своята мисъл и своите чувства. Защото колкото мислите, които изпълват умът му са негови, и колкото чувствата, които изпълват сърцето му са негови. А какво значи човек? Човек да дойде до своите мисли, които са Божиите мисли и до своите чувства, които са Божия живот. Това е истинската свобода.

Смисълът

Това е смисъла на живота: винаги и във всичко да стоиш за Божественото. То да бъде твой интерес. За него всякога залягай. Твоето служение пред Бога, само ти да знаеш за него.

Божественото Учение

Учението, което проповядвам, не е наше, но на Великата Разумна природа, на Онзи, Който ни е проводил, Великото Разумно начало – Бог. В живота съществува един велик разумен Божествен ред и порядък. На него никой нищо не може да отнеме, нито да предаде. Той е пълен и съвършен. Божественото Учение е знанието за този велик Божествен ред и порядък. Божественото Учение - върху него почива всяко развитие. Слънцето проповядва Божественото Учение. Лазурното небе проповядва Божественото Учение. Изворът, който излиза от недрата на земята, проповядва Божественото Учение. Всеки зрял плод проповядва Божественото Учение. Житното зърно проповядва Божественото Учение. Как ще забраните на тези силни проповедници да ни проповядват? Божественото Учение ще се наложи на всички. Всички ще го приемат рано или късно, неизбежно. То възвръща човека в Царството на Отца му, в Царството Божие. Това е великото знание, което Учителя донесе на човечеството.

Божественото Учение, облечено в словесният език на един народ, то се проповядва по цялата Земя. То е предвестник на новата епоха на любовта, която вече започва.

Мисли от едно старинно тефтерче на Учителя:

„Здраве, щастие, блаженство се постигат с отправяне ума постоянно към доброто, полезното, възвишеното. Чистите мисли и благородните чувства постигат трайното и неизменното. Свободата и живота почиват върху основанията на здравето тяло, добрата душа, силният и светъл дух. Това, което Господ Бог е представил пред тебе, да ти бъде цел в живота, да се стремиш към него.“

Страданията

Страданията изгарят низшия живот, остава чистото злато, което душата може да вземе от Слънцето. Вечното, устойчивото.

Виждам два предмета. Единият направен от бакър, другият от злато. Казвам: „Този ще потъмнее, този ще се запази.“ Това пророчество ли е, или познаване? Виждам един предмет от желязо, друг от платина. Казвам: „Този ще се разруши, този ще устои.“ Има явления от прости материали, те не са трайни. Има явления от благороден материал, те са устойчиви, трайни. Ако една система е изградена от низши чувства и мисли, тя няма бъдеще. Това е временно, преходно явление. Благородното, възвишеното се приближава към вечния живот. Безсмъртието е качество на Божествения живот, живот изграден от благородни и чисти чувства и мисли е устойчив.

Пътят на душите

Колко е прекрасен пътя на душите към Бога! Те пътуват през всички времена, от всички народи, през всички култури и религии. Вечното движение на човешките души към Бога, което осмисля живота.

Молитвата

Невидимият свят, най-близо до човешкия е пълен с души заминали, неориентирани. Те живеят в тъмнина. Молитвата на вярващия, или на едно събрание от верующи е светлина. Тя привлича тези души и става за тях път и указател. Дава им посока на движение, за да излязат от тази тъмнина, в която се намират.

Молитвата със словото си, с чувството и мисълта си, въздейства на душите и в тях се заражда желание да се изправят, да потърсят връзката със Бога. Ето това е начало на спасението им. При това тук действа и един друг закон. Всеки човек тук на Земята по закона за хармонията е свързан с много други души, заминали по близки или по далечни области на Невидимия свят. Молитвата, отправена към Бога, която минава през тези светове като светъл лъч, повдига и тях, помага им в пътя.

Молитвата е едно благословение за тях, както водата за жадния в пустинята. Лично за човека Молитвата има голямо значение. Всички родови души, с които той е свързан, той възпитава и повдига чрез молитвата. Велика сила е молитвата. Тя възвръща човека към Бога. Затова Павел казва: „Непрестанно се молете.“ Молитвата подразбира и добрите чувства, добрата мисъл, добрите постъпки. Без тях молитвата няма сила.

Вечният път

Всички ние душите на Земята имаме вечен път пред Бога. И нашите лични отношения са второстепенни. Ние не живеем за приятност едни на други, а заради Бога живеем и Нему принадлежим, а не един на други. Пред Бога отговаряме за нашия живот и за нашият път.

Българите

Понеже българите днес са в златния си век, идея на която българите не дадат подкрепата си, ума и сърцето си, ще пропадне. Днес хората ще разберат, че ако една сила е враждебна на Бога, тя е враждебна и на човека.

Божие благословение. Божиите закони

Има една съществена пречка, за да се изявят Божиите дарби в човека и да дойде Божието благословение. Тя стои в това, че човек нарушава Божиите закони. Чистите по сърце ще видят Бога. Чрез тях ще се изяви Бог. Онези, които пазят Неговите заповеди и повеления. Всяко престъпване на Божиите закони, препятства да дойде Божието благословение.

Правило за ученика

Вечер преди лягане застанете прави, свържете се с Великата светлина на Божия Дух и кажете: „В името на абсолютната справедливост, признавам грешката си и съм готов да я изправам.“ Никакви извинения, никакви отлагания. Погрешките се изправят, а не се поправят.

Трите правила

Вложи Истината в душата си и Свободата, която търсиш, ще я придобиеш.

Вложи Мъдростта в ума си. Светлината ще дойде и знанието ще ти даде своята помощ.

Вложи чистотата в сърцето ти. Любовта ще дойде и истинският живот ще започне.

Културите

Характерът на дадена епоха се определя от това, какви души са проводени на Земята. Великият Разумен свят създава епохите, държи всички условия в ръцете си.

Сигурността

Нашето съществуване е гарантирано от действията на законите на Великата Разумна природа.

Съвършения човек

Животът на съвършения човек е пълен с хармония, е пълна хармония със законите на Великата Разумна природа. Той е свързан с живота на Цялото и се изразява в пълно съгласие с него. От преходните неща се ползвай, а с вечните живеи. Радвайте се на малките преходни блага, и благодарете на Бога. Нека те бъдат повод да се свържете с вечните. Винаги се радвайте, за всичко благодарете, Духът не угасвайте, непрестанно се молете. Когато учениците на Божественото Учение се родят в един народ, те вземат част от неговата карма, и тъй както те я носят, както я разрешават, те стават път. По този път, по същия начин ще излезе този народ от дадено положение.

Сродни души

Сродна душа е само онази, която може да се жертва за вас при всички условия на живота. Сродните души са онези, които всеки ден облагородяват характера. За да бъде щастлив, човек трябва да даде място на Божественото в душата си.

Чистота

Чистотата се постига чрез молитва, работа и служение. Целият живот на човека, трябва да се превърне в Молитва. Нова заповед ви давам: „Любете враговете си.“ Инак, ще станете като тях. А като любите враговете си, те ще станат като вас.

Царството Божие

В Школата на Учителя се изучават законите на Царството Божие, живота на Царството Божие. Има едно велико царство, на което ние сме граждани. Законите му са написани в нашите сърца. Любовта това е живия капитал, който постоянно расте и се увеличава.

Божественият свят

Колко съвършен, чист и свят и благ и отзивчив е великия Божествен свят, и колко трябва да бъде внимателен човек, когато пристъпва към него! Колко трябва да бъде буден човек, за да не наруши неговите порядки. Тук само любовта може да изпълни закона. Да не се затваря този свят за нас, да не се отдръпне Господ. Колко е благ Господ! Щастието, блаженството е всякога да бъдем с Него!

Домът Господен

Гледай на живота, който ти е даден като на велик дар от Бога, за да го познаваш. Гледай на силата, която ти е дадена като на сила Божия с която да Му служиш. Гледай на богатството, което ти е дадено като на Божие богатство, дадено ти да го употребяваш за Неговото дело. Всичко, каквото имаш, посвети на Господа Бога твоего. И на Него служи винаги. Него възлюби с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичката си сила.

Господи, желая да бъда винаги в Твоя дом.

Божият Дух

Божият Дух е силния. Силен е онзи, в когото Божият Дух присъства.

Ключът

Бъди спял за хората, а с отворени очи за Бога. Да обичаш Бога така, че да се преобразиш. Любовта към Бога е закон за Цялото. Където и да отидеш, пътя ще ти бъде отворен. Когато обичаш Бога, ключа ще ти бъде в ръцете. Бог е Любов, т.е. ключ, който отваря и затваря и дава свобода на човека да влиза и излиза, когато иска. Вн от Бога не може да има никакъв живот. Учението на любовта, т.е. онзи Божествен ключ, който отваря всички врати, когато обичаш Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си душа и с всичкия си Дух. Любовта е понята само за онзи, който може да живее в душата и в Духа, т.е., който живее в Бога. Който живее в сърцето и ума, не познава още любовта. Света ще се оправи само с думата Любов.

Божественото Учение

Източните окултисти и философи имат в торбата си малко хляб, едва стига само за тях. Затова те крият знанието. Западните окултисти, и те нямат нищо в торбата. Божественото Учение носи всичкото богатство. То прави извор във всеки човек. Всеки ден е един нов акорд във великата вечна симфония на живота, неповторима и единствена.

Доброто

Има ли нещо, което може да се пренесе от този в онзи свят? Има – Доброто.

Човек, който прави зло, ограничава себе си. Човек, който прави добро, освобождава се.

Врагът

Не се страхувайте от враговете си. Те те чистят. Те са като телякът в банята.

Мисъл от Учителя:

„Пази свещено името Божие. Знанието предшества вярата. Докато има поне един човек буден, престъпление не може да се извърши. Поне една свещ запалена – правата мисъл. Божият Дух работи в човека и съгражда новия живот. Не огорчавайте Духът, с който сте запечатани.”

Смъртта

Смъртта е най-малкия слуга на разумната природа. Човек не може да победи него, пък иска природата да победи.

Святият човек

Един светия само няколко пъти през живота си изпитва Божествената любов. Тогава той опитва блаженството, чувства Бога във всичко, и обича Бога във всички. Всички други състояния на Любовта са духовната любов, а не Божествената. Който има Духът Христов. Значи, който има Любовта Христова.

Учителят

Пазете се от едно. Щом се задоволят всичките ви желания, човек погрознява и огрубява. Добре е да има една десета от желанията постигнати, а другите да останат непостигнати.

Голямо нещастие е да постигнеш всичко! Бог е във вас, Който действа. Искането, желанието е от Бога. Всяко нещо, което искаш с ума, сърцето и волята си, то ти се дава.

Учителят изпя тези три думи: „О, неизказана Любов.”

Неизказана и реална любов. Защо не можем да я изкажем? Защото неизказаната любов, това е Бог.

Първото нещо - сутрин като станеш, да се потопиш във вечният извор, да отвориш душата си за неговите лъчи да минават те през тебе. Тогава в теб ще се роди светлата мисъл и добрите чувства. Това е изказано в молитвата: „Хлябът наш насъщний, дай ни го и днес.”

Живият пример

Ти създай един хубав живот и за децата и за възрастните. Това е Божествения живот. Не спори. Създай живота, за да го видят и опитат. Нека светлата мисъл го предшества и съпътства. Животът е важен. Говори чрез живота. Тъй направи и Учителят.

Изкуството

Изкуството, поезия, музика, скулптура, живопис, всяко творчество. Целта е да снемем Божественият огън на Земята. Това е тайнство, това е

служение. Творецът е като жрец, като весталка. Ти призоваваш Божия Дух. Ти – художника, трябва да дадеш възможност да почувствува Божествения живот.

Формата не трябва да бъде цел. Тя се създава заради съдържанието.

Божественото Учение

Божественото Учение може да проповядваш на всички същества. Ако едно животно е гладно, ще го нахраниш, ако е ранено, ще го превържеш. Едно растение, ако е суша, ще го полееш.

Жертвата

Ти не си пренесъл още себе си в жертва. Все има още някои желания, които живеят в тебе. А когато и те изгорят в Божественият огън и немаш вече никакво желание за себе си, ти си готов да бъдеш служител.

Същественото

Къщата ли е важна или човека, който живее в нея? Човекът е важен. Заради него се строи къщата. Не забравяйте: формата е създадена заради Духа, той да обитава в нея. Нема ли Духа, формата сама по себе си няма смисъл.

Идването на Шестата раса

Учителят казва: „Най-напредналите същества на Земята, ще се съединят с душите от Шестата раса, които ще дойдат отгоре. И така двете съединени души в една плът, ще работят. Това е идването на Шестата раса. Значи тези души на Шестата раса ще се вселяват в напредналите човеци на Земята. Ако човек прекрачи всички прегради, условности, закони, правила, за да извърши Волята Божия, това е оправдано. Но ако ги прекрачи, за да извърши своята воля, това е престъпление.

Личният живот и живота за Цялото

Личният живот е временния живот. Животът за Цялото е вечния живот. Когато спи, човек се възвръща в живота за Цялото, слива се с него, почерпва сила и вдъхновение, нови подтици и ново знание. Като се върне в личния живот, той е направил вече стъпка нагоре, приближил се е към живота за Цялото. Всичко е Божие и ние принадлежим на Бога. Светът на съзнателния, и света на свръхсъзнателния живот. Смъртта е потапяне в големия живот. Сънят също, но за кратко време. Тъй човек се свързва с първият източник. Всичко е във връзката с него. „Търсете първо Царството Божие. Търсете Божествения живот.”

Малките огнища

Малките огнища на духовен живот пазете. Благодарение на тях много страдания на този народ бяха съкратени и много нещастия отменени. Където Духът работи, всичко се нарежда по най-добрият начин.

1953 г. Учителят казва: „Вие сте спали, когато любовта е минала и е оставила тези плодове.”

Учителят показва една хубава круша. „Светът от единия край до другия е все любов.” Посочва един камък. „И това е любов. Любовта е най-скромното и най-великото нещо. По-скромно от любовта няма. В цялата

днешна култура е все с кранове. Отвори малко и каже: „Да не е много?“ И пак завърти крана. А пък Слънцето като изгрее сутрин, дава изобилно през целия ден. Човек само отвърта крана и казва някому: „Аз ти дадох.“ А той нищо не е дал. Защото извора дава, а не самия той. Нищо не е негово.“

Важен закон

Не е позволено една сила да владее Земята. Този закон произтича от друг закон. Земята си има господар. Не е позволено да има и други.

Законът за единството

Когато един Божии служител работи, зад него стои цялото небе. Всички гледат на неговата работа като на своя и я подкрепят.

Единството

Във Великия Разумен живот съществува единство. Когато един Божии работник работи, зад него седи цялото небе. Всички гледат на неговата работа като на своя и го подкрепят.

Приятелите

Когато Бог изпъди човека от Рая, той е изпратил след него приятелите му да му помагат, да го подкрепят, да му напомнят за Рая. Той е изпратил растенията, птиците, животните. Това са все жители на Рая. Те дойдоха да помагат на човека.

Радостта

Аз вярвам в Божествената Правда и я обичам. Дали хората я прилагат или не, какво от това? Божията Правда съществува и аз съм щастлив от това. Божията Любов съществува и аз съм щастлив от това. Доброто, Истината, целия Божествен ред и порядък съществуват и аз го виждам във всичко и навсякъде. От това е моята радост, моята любов, моето щастие. Дали хората го виждат колко е хубав, или го отричат и се борят с него, пак е хубаво. Божественият живот е неуязвим. Самата мисъл за него ме прави щастлив. Радвайте се на Божествения живот. Виждайте го навсякъде, търсете срещата с него. Всеки миг на живота е нов, неповторим. Обстановката може, но без съдържанието. Животът има нещо ново, което сега за първи път излиза от Божествения център. Следующият миг то вече е минало, но не мъртво минало, а живо, свързано винаги с настоящето и бъдещето. Не мислете, че сме слаби. Атомната бомба е нищо пред нашата сила. Огънят, който носим, като мине през него, ще просветнете, ще възкръснете, нови хора ще станете. Ние не сме глупави да унищожаваме враговете си! Ние знаем да възкресяваме враговете си, и те стават наши приятели.

Стани сутрин рано да посрещнеш Божествения живот, който иде за тебе. Отвори сърцето и ума си, отвори душата си да го приемеш.

Учителят за българите от един разговор с Него:

„Спасението нали дойде от евреите? Но още пълното спасение още не е дошло. Всеки носи спасението в себе си. Ако човек не вярва на своя ум, на своето сърце, на това, което Бог му е дал, как ще се повдигне? Българинът трябва да вярва на своя ум и на своето сърце, на това, което Бог му е дал. Спасението няма да дойде от българите.“

От българите ще дойде любовта. Те не са разбрали още нещата. Любовта ще дойде от България. Любовта ще изтича през тях за целия свят. Ако от България изтича един извор, няма ли да напои света? Любовта като минава през тебе, ти ще бъдеш носител на Божественото. Не че от българите ще дойде спасението, но любовта ще дойде от там. На чужди език има една статия: „Бъдещето на славяните“.

Дух на самопожертване има в славянина. Спасението иде от Бога. Бог е, Който спасява света.

Три неща

Върху три неща всякога мисли: Първо, Бог Великия Безграничния. Изработвай отношенията си към Него, Царството Божие, Великия Разумен свят. Третият – човекът в когото Бог живее.

Съществените неща

Има неща съществени. Тях никой не може да върши заради вас. Никой не може да диша заради вас, никой не може да чувства или да мисли заради вас, никой не може да яде заради вас и никой не може да учи заради вас.

Съществената работа

Всяко нещо, което работи за Бога, за Учителя, за Неговото дело, работи това с най-голяма Любов.

Съвършенството

Който търси съвършенството, знанието за съвършения живот е дадено в беседите.

Божите мисли

Божите мисли като слънчевите лъчи огряват душата ми. Какво повече трябва на човека? Едно желание.

Ние принадлежим на Божествения живот. Не дириш свои никакви права. Не се борим за лични облаги. Имаме само едно желание: Да изпълним Божията Воля.

Колко са чудни пътищата Ти Господи! Чудни и неизповедими. Аз виждам палачите и жертвите в Твоето училище. Всеки носи белега на делата си на своето чело. Твоята милост е над всичко.

Рационалното и ирационалното

Художеството и геометрията не се погаждат. То затова е художество, защото се отклонява от геометрията. Поезията и фактите – също. Поезията е повече от фактите. Художеството е повече от геометрията.

Науката

Днес хората си създадоха нова религия. Нарече я наука. В нея има не по-малко заблуждения, отколкото в старата. Нема по-хубаво нещо от това да срещнеш човек, ръководен от Божия Дух! Повече от хората ги ръководят духове. Това може да се види по техните прояви.

Историята

Историята на еврейския народ, борбата му с езическите народи за овладяването на Ханаанската земя – обетованата. Борбите са символични. Тя представя борбата на човека да се освободи от влиянието на низшите същества на своята страст. Да влезе във владение на своето наследство Ханаан – обетованата земя, във владение на ума, сърцето и телото си. Езическите народи с които Израил е водил войни, това са низшите същества, страстите, които човек трябва да подчини, и не да бъде той слуга на тях, но те да му служат. Кога има успех в тази борба човек? Когато служи на Бога, когато върши Неговата воля, когато люби Бога. Само тогава тази борба ще бъде изведена на добър край. Проучете еврейската история. Тя е написана от посветени, които са познавали законите на живота.

Законът е такъв: Ако искаш да бъдеш свободен от низшите същества, не трябва да имаш техните слабости!

Божият Дух

Всяка сутрин ти призовавай Божия Дух да ти помага и да бъде с тебе. Трябва да бъдеш внимателен да не огорчаваш Божия Дух. Бъди милостив, добър, чист. Всяка дума твоя да бъде избрана, всяко чувство, всяка мисъл, всяка постъпка да бъде благородна. Не огорчавайте Божия Дух, с който сте залечатани.

Третият закон

Пътят към съвършенството. Той подразбира освобождение на човека от низшите духове, които са му заповядвали досега. Как ще се освободи от тях? Като няма техните слабости.

Като работи върху себе си, човек постепенно ще стане господар на себе си. Това значи да завоюва обетованата земя, Ханаанската земя, т.е. своето тяло, сърце и ум.

Скритата сила

Никога не говори за Този, на когото уповаваш, Който е силата в тебе! Нека той остане скрит за хората, но да бъде винаги твоята опора!

Мисъл

При всички условия, застъпвай се за Божиите интереси, а не за своите. Бог е учил човека на Своя закон, но човек е забравил това знание. Сега може отново да си го припомни.

Авгиевите обори

Четвъртият подвиг на Херкулеса е бил да очисти Авгиевите обори, нечистени от 30 години. Хиляди говеда десетки години са трупали тор. Човешките заблуждения, религиозни, политически, социални, лични, всичкият този тор, за да се очисти, трябва да се пусне буйния планински поток.

Целебното облъчване

Днес хората се облъчват с всевъзможни лъчи, за да се лекуват. А ти отвори душата си за Божията Любов. Примири се с всички и ги възлюби. Това е целебното облъчване за душата, за сърцето, за ума и за телото. Ако любовта не те облъчва, не можеш да бъдеш здрав.

Средствата

Средствата с които си служим, не са целта. Като пишеш, не забравяй, че стила е средство, не е цел. При съвършеното изкуство, средствата не трябва да се чувстват, трябва да изпълва идеята, съдържанието. Ти трябва да постигнеш съвършена техника, за да не се чувстват средствата с които си служиш.

Дух и материя

Работата е там, че ние и материята познаваме толкова малко, колкото и Духа. „Аз съм с вас.“ Божественият свят, света на безграничната светлина, отвори душата си за него. Светлината ще влезе, от човека зависи когато и да отвори душата си, светлината ще проникне в него. Бог е винаги благосклонен към нас, ако ние дадем условия всякога ще приемем Неговото благословение.

Симфония на сферите

Божественото Учение е вечно. То звучи в целия Космос, в цялото Битие като симфония на сферите. Божия Дух твори с песен.

Силни ще бъдете с Господа. Нашите слабости са тяхната сила. Не се борете с тях, но побеждавайте слабостите си. Те атакуват Братството, класа, учениците. Къде? Където са слабите. Силни ще бъдете с Господа.

Два вида съзнание

Има два вида съзнание – езическо и християнско.

Езическото състояние е устремление към множествеността. Човек с такова съзнание иска да погълне всичко, алчен и жаден за богатства, слава, власт, развлечения. Това са отраженията на реалността, сенките.

Християнското съзнание търси единството, единния център. Такъв човек е съсредоточен, концентриран, вдълбочен в себе си, мислящ. Той носи идеята за единния велик източник на всичко. Него търси да види навсякъде. Към него се стреми. Устойчив като него, цялостен, единен, верен. Това са две противоположни съзнания.

Едното излиза от центъра, другото се възвръща. Ако се свържеш с хората с тези две съзнания, те ще се измъчват, няма да се разбират. Човек с езическото съзнание е непостоянен, променлив, неустойчив, погълнат само от себе си. Той иска всичко да придобие за себе си. Човек, който носи Христовото знание е готов на дълбока всеотдайна жертва, безименна жертва. Ако човек на езическото съзнание направи жертва, това ще стане театрално. Всички ще знаят кой се е жертвал. Той търси слава. От човека на езическото съзнание вяроност не може да се очаква.

Спиритизъмът

Учителят казва: „Спиритизъмът не е за Изгрева. Ние сме минали в една по-висока фаза. Спиритистите, ако искат могат да работят в света, но не между нас на Изгрева. Сега Аз ви вода по най-безопасният път.

Ирационалното

Художеството е отклонение от геометрията. Геометрията не е художество. И живота не е наука, а отклонение на науката.

Беседите

Какво е една беседа на Учителя? Разговор на Бога с човешката душа.

Ангелите

За ангелите може да си съставим представа като изучаваме цветята. Те са деца на ангелите.

Синове Божии

Господи, на кого си дал власт, богатство, сила да не е злоупотребил с тях? И какво може да се очаква от човеците? Само Синове Божий вършат Волята Божия.

Единство

Едно с Бога.

Условията

Учителят казва: „От 2 000 години не е имало по-благоприятна епоха от сегашната, за постигане и придобиване на блага! Днес Слънцето оказва силно влияние върху Земята. То показва начина за изпълнението на Волята Божия на Земята.

Всички планети имат два вида влияние – положително и отрицателно. В Слънцето всичко е добро. Условията на сегашната епоха са много благоприятни. Сега Бог царува на Земята. Управлява света. Сега Христос царува. Архангел Михаил царува. Иде време и сега е, когато на Земята ще има едно стадо и един Пастир.”

Метод за тониране

Неразположен си, в отлив си. Събери пръстите си на дланта върху ръката, постави върха на пръстите върху хилядолистника. Поддържай ги така известно време. Състоянието ти ще се подобри.

Второ упражнение: Пей една мистична песен с движения, като обливане. Като при спускането на ръцете леко докосваш хилядолистника. После спущаш ръцете си надолу.

Упражнение:

Изговаряй някои формули, които Учителят ни дал с движенията – обливане. Още по-силно действа, ако при това упражнение пееш. Създай ти песента. Божият Дух, възлюбления на нашата душа ще направи всичко за нас.

Животът

Животът е чуден и непостижим! Човек все се опитва да го ограничи със своята мисъл. Все се опитва да го окове във вериги и никога нема да успее. Какъвто израз и да дадем на живота, той все ще бъде несъвършен, недостатъчен, неизчерпателен.

Школата

Учителят казва: „Защо Съм ви събрал в Школата?

Първо: За да образувам едно ядро от хора, които имат велика любов един към други. Да се образува тук една среда на любовта, за да може от тук да се изпрати мощна вълна на любовта по целият свят. Да се излей тази любов по света, за да достигне до душите и да ги събуди.

Второ: „Защо Съм ви събрал тук? За да ви подготвя за проповедници в бъдещето. Кои идеи ще проповядвате? Идеите на Шестата раса. Къде са вложени те? В беседите. Затова проучавайте беседите, за да се подготвите за тази ваша мисия през бъдещите векове.”

Трето: „Защо Съм ви събрал тука? За да образувате, когато дойде време, първата ядка на Шестата раса, основатели на Шестата раса, която после ще работи в човечеството.”

Правилно дишане

Правилното дишане обуславя правата мисъл на човека. Като диша правилно, човек може да се грижи за себе си и за своите ближни. Човек трябва да живее за Бога и да умира за Бога. Дойде ли до това съзнание, човек диша вече правилно. От теб се иска да застанеш на такова място, където Божието благословение минава и чака.

Добрият човек

Кой човек е добър? С когото е Бог. Бог ме учи. И като работя, разговарям с Бога. Той ме учи как да работя. Той ми казва: „Сине мой, това направи така.” Аз го правя както Той ми казва. Тъй аз добивам знания и опит, раста и се развивам. Бог мой ме учи. Велика е Неговата милост и благост към нас! В духовния свят хората разговарят непосредствено. Те предават мислите и чувствата си, подтика за работа и без думи. По какво ще познаеш човека на небесния живот? Той обича богатата, които има, да ги сподели със своите ближни.

Астрологичен закон

Един аспект се проявява, когато има едно същество, което го носи. Наблюдавай хората как се съчетават в дадено време и място. Те са изразители на аспектите. Зависи от носителя да се прояви в силата си един аспект. Доколко този аспект е съвършен? Доколкото Бог се проявява чрез него.

Чистотата

Който изгуби чистотата си, ще изгуби силата си. Вий ще бъдете силни, ако запазите чистотата си. Само Бог е съвършен. Бог води живота към съвършенство и не говори за това. Не създавай форми статични, колкото и съвършени да са те. Срещу тях ще има реакция. Внимавай съвършенството да бъде незабелязано. Работи в единството, с Цялото. Само Бог е съвършен.

Истинската среда

Човек е свикнал с дадена обстановка, с дадена среда, и когато мисли за себе си, представя си тази среда, в която сега се намира. Но тази среда е временна. Не всякога може да бъде в нея човек. Истинската, реалната своя среда, трябва да намери човек – духовната среда. Онези идеи, мисли, чувства, които представят родната негова среда. Материалната обстановка е нещо преходно. Тя ще се смени, ще се изгуби. Как ще се почувства човек тогава, ако разчита на нея? Търсете истинската своя духовна среда.

Насилието

Всяка постъпка, която нарушава Божествените закони, е насилие. По пътя на насилието нищо добро не може да дойде. Що е насилие?

Нарушение на Божествения порядък. Що е насилие? Противодействие на Божията Воля.

Силата

Коя е онази сила, която отваря този цвят? Това не е силата на парната машина. Нито на електрическата крушка. Това не е силата на чукът, който троши камъни. Това е друга сила. Каква сила е нужна, за да мисли човек, или за да чувства? Много видове сили има, много видове енергии, много видове материя. Какъв обширен свят за проучване! Какво знаем ние за него? А света на съзнателния живот? Какви сили функционират там, какви степени на интелигентност има в този свят?

Вярата

Вярата е сила, която свързва частите с Цялото.

Личността

Под ръководството на Божия Дух, душите се индивидуализират. Постепенно те добиват образ и подобие Божие. Личността е временна дреха, в която душата се облича. Тя показва докъде е достигнала една душа.

Първичните отношения

Преди да има време, т.е., когато душите са били в Бога, те са имали отношения на любов помежду си, обаче, всяка душа е имала особена любов към другата. Като са излезли от Бога, тези отношения са се нарушили. Сега задачата на Битието каква е? Да възстанови първоначалните отношения между душите.

Небето

Ти виж в един дом присъства ли небето? Има ли над него сиянието на небесния живот? Това е същественото.

Божественият промисъл

Божественият промисъл, това сте вие самите. Бог, Който живее във вас, ще извърши волята Си. Хиляди Божии служители ни заобикалят. Те вършат Неговата Воля. Те бдят за нас и ни пазят. Всеки, който ти подаде ръка в труден момент, не е ли Божественият промисъл за тебе? Бог Се проявява чрез него. И когато ти подадеш ръка на някого, и ти си Божествен промисъл за него. Законите за малкото и за голямото са едни и същи. Законите за атома и за Слънцата, са едни и същи. За човека и за човечеството, законите са едни и същи.

1955 г. Учителя дава следните **размишления**: „Любовта носи светлина и свобода. Светлината носи свобода и живот. Свободата носи светлина и любов.”

Смирението

Едничкото правилно отношение на човека към Божествената истина е смирението. И човек трябва да бъде безкрайно благодарен за малкото, което му открива смирението.

Езикът на Невидимия свят

Великият Разумен свят говори с нас. Той говори чрез всичко, което ни заобикаля. Неговия говор е музика. Човек, който разбира този език, разговаря с Бога. Който разбира този език, той ще бъде предупреден за всичко, което предстои да му се случи.

Човек може да бъде силен само чрез Божия Дух, разумен, чрез Божия Дух, любящ, чрез Божия Дух.

Смисълът

Животът има смисъл и всяка работа се изпълня със съдържание, когато Бог присъства. Без Бога живота няма смисъл. Само с Бога живота има смисъл и съдържание. Любовта изявява Божието присъствие в нас.

Вечното

Всичко ще се измени. Формите, които виждаме, ще изчезнат. Материята от която са изградени, ще се измени. Само едно ще остане – Любовта. Любовта никога не отпада. Любовта не се губи.

Господарят на живота

При всичкото си знание, едно нещо не знаете: има един Господар на живота. Това е съществено, а вие не го знаете. Без него цялото ви знание е безсмислено, и нищо не ви ползва.

Новото Учение

Новото Учение е за всичко. То е голям извор. При него който дойде, ще пие вода. Като дойде птичката ще пие, сърната също. И човека като дойде, ще пие. Новото Учение е път към Бога. Човек трябва да направи няколко крачки, за да тръгне в този път. Първата стъпка е чистата радост от живота. Втората стъпка наричаме: Да струваш Волята Божия. Третата стъпка: Любов към Бога.

Чистата радост се изразява най-просто в това, да се радваш на агънцето, без да го пожелаеш печено. Да се радваш на кокошчицата, без да искаш да я лишиш от живота. Волята Божия подразбира да не изменяш Божественият ред и порядък, а да го зачиташ и пазиш. А Любовта към Бога, това е всичко.

Евангелието

Искате ли да знаете какъв е нашият вкус, какво обичаме? Ние обичаме да слушаме простите и съвършени думи на Евангелието. Това е, ако искате да знаете нещо за нас. Ти човекът, бъди кротък и смирен по сърце. Ти не си център на Вселената. Всеки човек е носител на особени Божествени енергии, каквито никой друг не носи. Главната задача на човека е да се върне към своята чистота, към своето детство. Ние принадлежим на едно общество Космично, на души, които любят Бога. В Любовта към Бога ще намерите всички, които обичате, и които ви обичат.

Пътят на душите

Всички животни, растения представляват начин на живот. Човек може да си избира, може да живее по който начин иска. Къртицата представлява един начин на живот – рови си в земята. Щурчето, друг начин, мравката, трети, паяка, славея. Това са все начини на живот, и човек може да ги опитва, ако иска. Това са все категории на съзнанието. Но човек

може да прилича на едно кокиченце, да има такова състояние, или на едно минзухарче. Или да живее за едно изкуство като славейчето. Във всички форми човек, трябва да вижда пътищата на душите.

Работата

Когато ти възложат една работа, може да е най-малката, а може да бъде и голяма – все едно, знай, че ти действаш, ти твориш, ти си представител на творческия Божествен принцип. Изпълни тази работа старателно, с любов и внимание и с всичкото си усърдие и благодари на Бога. Бог те е поставил да направиш нещо малко вместо Него. Направи го както Той би го направил. Такова е отношението на ученика към работата.

Божествената Школа

Вратите на Божествената Школа са затворени за хората горделиви, тщеславни, користолюбиви, суетни. Кракът им не може да пристъпи прага на Школата. Ала за смирените по сърце, за любящите и кротките, вратите са отворени. Учителя започна Школата с две беседи: „Кротостта и смирението“.

Великият Разумен свят

Един Велик Разумен свят ни обгръща. С него трябва да влезете във връзка, с него трябва да бъдете в съгласие, с него да бъдете едно. Това е работата на Учителя. Един е пътят по който Великият Разумен свят се разкрива – Любов към Бога. Мъдростта иде, когато този свят ти се разкрива. Истината я следва. Чисто сърце, светъл ум, диамантена воля, това е свободата на човека.

Верую

Постъпвай тъй, както те учи Любовта към Бога. Вярвам в живия хляб, свещения хляб, който внася доброто в мен. Вярвам в живата вода, свещената вода, която носи живота. Вярвам в живия въздух, свещения въздух, който носи силата. Вярвам във живата светлина, която носи знанието, чрез което Живото Слово Божие се проявява. Казано е: „Всичко чрез Него стана.“ Чрез Живото Слово Божие.

Нашите ближни

Нашите ближни са ангелите, които на Земята се проявяват чрез хората.

Излизането на евреите от Египет

Излизането на евреите от Египет, образно представлява умирането - излизане от физическото тяло. Фараона не иска да ги пусне, въпреки чудесата на Мойсея и Аарона. Фараонът се разкайва, че ги е пуснал и тръгва да ги преследва. Какво нещо е Червеното море? Пустинята? Трябваше да скитат евреите 40 години, докато влезат в Ханаанската земя. Мислите ли, че сега ще бъде по-лесно?

Стражите

Има двама призрачни стражи, които пазят човеците – времето и пространството. Само в присъствието на Любовта те изчезват. И човек е свободен. Духът Божий присъства в него.

Ученикът възприема Божествените мисли. Те минават през него. Той ги предава после в пространството. Като четем или слушаме беседите, като размишляваме и работим върху Словото, ние проектираме Божествените мисли и чувства в света, и следователно вършим най-малката и най-съществената работа за Господа.

Формула, дадена от Учителя:

„У Бога всичко е възможно. Аз живея в Бога, и с Неговата Мъдрост всичко мога да постигна. „

Тази формула произнасяйте, когато сте в противоречия, или в безизходно положение.

Щастието

Нема по-голямо щастие от това, Господ да ти бъде Учител. Да слушаш гласа Му, да Го виждаш във всичките Му творения, да изучаваш Неговите закони, да бъдеш в съгласие с тях. Нема по-голямо щастие от това Господ да ти бъде Учител!

Псалом 43, 3 стих:

„Научи ме Господи пътищата Си. Проведи виделината и Истината Си, те да ме водят.“

„Бог ви обича. Аз ви обичам, защото Бог ви обича. Тази услуга Бог ви прави. И тъй, Бог ви обича. Защо правя това за вас? Заради Бога в Мен и заради Бога във вас. Вие се съмнявате в Бога, а Той показва любовта Си към вас. Вие се съмнявате, а Той ви люби. До кога? Докато се разтопят и разпръснат съмненията, и във вас се събуди Неговата любов. Какво иска Бог от нас? Да покажем Неговата любов към хората, към животните, към растенията, към всичко.“

Мълчанието

От Учителя: „Турете Божията любов в душата си, и нищо не говорете за нея. Дойде ли до Божията Любов – свещено мълчание. То е мълчание, което говори. Любящия човек мълчи, но от него излиза нещо хубаво. Бялото Братство може да бъде в човека, но човек не може да бъде в Бялото Братство. Бялото Братство може да влезе и да излезе у човека. Духът трябва да влезе в човека, а не човек в Духа. Христос пребъдва в Божията Любов, и Божията Любов пребъдва в него. Щом вие пребъдвате в Бога и Бог във вас, молете се тайно в душата си.“

Мисъл

Който живее с Господа, няма от какво да се бои. Само Едного обичай и всичко чрез него.

Формула

„Бог е Любов, Бог е Всемъдър, Бог е Всеблаг.“

От Съборните беседи през 1933 г.

Учител и ученик

Методи заминава за странство. Учителят го изпраща до външните врата, изглежда го строго, вдига пръст закана и казва: „Върви, но

ще знаеш, че Аз съм проникнал всичките ти клетки. До дъното на Ада да сплезеш, пак ще те измъкна!"

Исторически бележки

В Мърчаево Учителят държа **първата беседа на 19 март 1944 г.** След това държа друга беседа на **22 март**: „Завета на любовта.” Тогава извади малкото Си бележничко и прочете: „Какво значи свещената Любов? Да живее Христос в тебе. Обичайте Господа, защото за онези, които Го обичат, няма лишения.”

Денят Господен

„Денят Господен се отлагаше, за да се примирят хората. Но той ще дойде. Идването на Денят Господен е придружено със страдания. Отлагаше се, отлагаше се досега Денят Господен, за да се поправят хората. Но Денят Господен иде вече със силата си! Ние сме в началото на второто пришествие.”

Това е казано през 1940 г.

„Първият период на второто пришествие ще продължи 45 години. После ще се отложи за малко и пак ще подкачи. И тъй нататък, на вълни на вълни ще дойде. След първия период на второто пришествие ще има втори период от 45 години, и после трети период от 45 години.”

Учителят за Своего дело и за българите*

[*Бележка на съставителя: виж „Изгревът”, т. 1. 2. изд. 2011, с. 522-544; т. 22, с. 498-531, 611-649, 695-698.]

„През време на Балканската война казах, че не трябва да се воюва със съюзниците.

На **16 юни 1913 г.** Фердинанд обяви война на съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Делиагачи Кавала. Ако беше запазил неутралитет във всеобщата война, България щеше да получи много повече земи.

1914 г. казах на Фердинанд да не се намесва, а да пази неутралитет. Защото България така ще спечели повече, ще получи земя, за цената на своя неутралитет, а ако се намеси, ще изгуби. Те не Ме послушаха.

След като се намеси България в Първата Световна война, всеобщата война, Аз казах в **1917 г.**, че Германия ще изгуби войната, затова да вземат навреме мерки, да се оттеглят. Аз исках доброто на България, а те какво направиха? Интернираха Ме във Варна. После казах на Фердинанда и на Бориса, че те трябва да имат добри отношения с всички държави.”

Учителят изпраща един брат при министъра на Вътрешните работи да му каже: „Ние имаме методи за разни области на живота, методи за възпитание на детето, на младежта, методи за музиката. Бих дал грамаден материал. Също така и Паневритмията. Нека те сега ги приложат. Това е грамаден материал, опитан от Мене. Няма какво да се търсят други методи, защото този метод, който Аз посочих, е единствения сега, който трябва да се приложи. И ако противодействат тук в България, във всяка друга страна може да се работи, но българите тогава ще изгубят. Ако Всемирното Братство се оттегли, България няма никакво бъдеще! Силата ни не е в това, че в някои други държави добре се отзовават за нас, а силата за нас е в това дали имаме връзка с Божественото, дали имаме подкрепата на небето. Има вече грамадна литература, в която бихме изложили всички методи. Аз не им казвам на вярда да приемат, но всичко това е опитано, и те могат да го опитат.

Ако българите не пречат, ще дойдат три бедствия за България: три години суша, ще има такова вълнение на младежта, с което управниците не ще могат да се справят, ще се намерят в чудо. Трето – мъчнотии и пречки отвън.

Евреите отхвърлиха Христа, и дойдоха последствията.

Болшевиките отхвърлиха Христа, и дойдоха последствията. В Русия ще стане промена. Те ще приемат новите идеи. Питат: „Нали Русия ще изпълни своята духовна мисия?“ Учителят казва: „Да, ще я изпълни.“

Тези, които сега управляват в Русия, са все еврейските книжници, равини, фарисеи. В Русия сега управлява Юда Искаротски. Това, което сега става в Русия, е предателство на християнството. Това правителство в Русия е управление на Юда. Сега ще възтържествува в Русия Христос. Това, което казват за посветените, само те трябва да го знаят. То не е нещо, което да се говори на невежите. Защото невежите хора навсякъде са опасни. Запитват: „Кога ще почне вселяването на предците, на онези Светли същества?“ Учителят отговаря: „То е започнало вече.“

Болшеvizъмът в Русия дойде от Англия и Германия. Сега ето какво ще стане: Русия ще прати болшеvizма в Германия и Англия, а тя ще приеме духовното. **Русите отглеждат сега незаконороденото дете на Запада.** Не са дошли още до своето.

Бялото Братство е създадо Земята, то си има свои членове във всички страни на Земята, и всичко държи в ръцете си. Ще стане не това, което този или онзи иска, но ще стане това, което е решило Бялото Братство. Ще победи плана на Бялото Братство. Нема сила, която да може да се противопостави на Бялото Братство!“

Това са от разговорите на Учителя в първите години.

Богомилството

Прояви, в които разумността отсъства, ние ги наричаме механически или физически. Например изгонването на богомилите от България е неразумен процес. Той се извърши под влиянието на антипода на България, който се намира на Запад.

Всяка държава, всеки човек има своя антипод, който оказва две влияния върху него: отрицателно и положително.

По това време в България оказвали силно влияние отрицателните сили на нейният антипод, вследствие на което богомилите са били гонени в цяла Европа. Това отрицателно влияние върху България е било много силно. То е предизвикано от кривото разбиране, от дивацината в човека. За да се изправи тази грешка, трябва да дойде по-висока култура между народите. Днес, обаче, върху България действат положителните, разумните сили на нейният антипод, и тя ще се стреми да изправи погрешките си. Положението на България и в миналото и днес е зависимо и зависи от нейният антипод. Той крие в себе си големи сили, големи енергии.

Българите

В българите има три хубави черти.

Най-първо са живеели тук старите траки, които са се наричали благи хора, или благи. Те са превили добрини.

От тях българите са приели **наклонността към мистичното и духовното.**

После са дошли славяните. Залели са Балканския полуостров.

От тях българите са приели духът на жертвата, на самоотричането.

Най-после са дошли Аспаруховите българи. От тях българите са наследили **храбростта**.

Трите свещени имена на ученика:

Ил Рах – принадлежи на Бога

Аверуни – верният ученик

Амриха – душата на сърцето, света на любовта

Човек е дошъл на Земята, за да принесе една жертва за Бога. Който е пожертвал всичко, всичко е получил.

Живот за Цялото

Страданието, нещастията, неуспехите, произтичат от личния и индивидуалния живот. Ако служиш на частите, а не на Цялото, ти ще бъдеш в постоянни противоречия.

Невидимият свят

Зад видимите явления в природата седи Невидимия свят. Те зависят напълно от него. Силите ви, дарбите, способностите ви, здравето, сърцето, умът ви, са дадени, за да познаете Великия Разумен свят, да влезете във връзка с него. Ако това не постигнете, вие всичко това ще изгубите напразно. А ето вие имате ума, сърцето, волята, здравето, богатствата, условията, а не познавате Невидимия свят, Великия Разумен живот. Не е направена връзка с него, и немате съзнателно отношение към него. Утре ще изгубите всичко. Какво ще правите тогава?

Най-високото положение

„Най-високото положение на Земята не е да бъдеш цар, професор, нито да заемаш какъвто и да е обществен пост. Най-високото положение на Земята е да бъдеш ученик на Божествената Школа.

Всичко, каквото имаш, посвети на Господа – живот, здраве, сили, способности, богатство. Всичко посвети Нему. Само едно е важно. Идва за ученика положение, когато за него само едно е важно – Божията Воля. „Да върша винаги това, което на Тебе е угодно. Да се весели Твоят Дух в моята душа. И да се радвам аз в присъствието на Твоята Светлина заради Името на моя Учител, заради което Ти Си знаен в света.“ Амин.

Тъй е казано в Молитвата на ученика.

Божията милост и благод

Не обичам да пропусна нито един момент от идването на Пролетта. Колко гости от Невидимия свят ни идват! Листенцата по дърветата и храстите, цветята и тревите, хилядите птички пеят. Всяко ручейче, което си тече с песенчицата си, и облаците по небето и ветреца и аромата и Слънцето, което стопля Земята.

Божественият живот иде. Човек трябва да излезе да го посрещне. Велик е Господ със Своята Милост и Благод.

Домът Господен

Има един свят, в който Любовта царува. Той се казва Домът Господен. В него всички са братя.

Светлината

Вътрешното съдържание на светлината ни се разкрива чрез плодовете, чрез цветята, чрез житното зърно, в светлите мисли и добрите чувства. Поезията, песента, художеството, всяко изкуство, всичко това е израз на съдържанието на светлината.

Учените спорят трептение ли е светлината, или поток от йони. Това е външната страна.

Висшият живот

Има един висш живот на доброто, който ние изучаваме. Той е живот на интелигентни, напреднали същества. Той е съвършен живот. Учението на Христа е път към него. Учението на Учителя е път към него.

Майката

Майката се явява в живота на човека много пъти, и не само под един образ. И след като си замине, тя се явява и в други образи, но това е все същата майчица. Невидимият свят се проявява чрез видимия.

Любов към Бога

Всичко е в Любовта към Бога. И като любиш хората, мисли за Бога. Мисли за Любовта към Бога.

Мисълта

Да мислиш, значи да имаш Божията мисъл.

Законите

Когато ти обичаш хората, Бог те обича. Когато хората те обичат, ти обичаш Бог.

Ако ти виждаш материалните условия, а не виждаш Великия Разумен свят, който ги създава, ти си слепец.

Из едно писмо на Учителя:

„Вяра жива, любов непрестанна, доброта постоянна и Господ ще прати Своего благословение.“

Закон

Когато Бог те обича, хората ще те обичат, но не тебе, а Бога. Помни това. Когато ти обичаш Бога, ще обичаш хората, но не тях, а Бога в тях. Помни това.

Главната работа на човека

В какво седи работата на човека? Да съгласува живота си с Божествения ред и порядък. Човек трябва непрестанно да изучава Божествения порядък и да го прилага. Това е съзнателния живот. Има един Божествен живот в тебе. Внимавай и го разбирай.

Мълчанието

Какво нещо е свещеното мълчание в планината! Върховете мълчат, облаците, небето мълчат, клековете, цветята. Само отдалеч се донася песента на водите. В мълчанието присъства Бог. Какво се твори в това мълчание?

1953 г. Вярвам

„Вярвам в едната свята Божествена Любов, която носи живота.

Вярвам в едната свята Божествена Мъдрост, която носи Светлината и Знанието.

Вярвам в едната свята Божествена Истина, която носи Свободата.

Вярвам в Единния, Вечния Бог, наш Баща, Който ни се изявява чрез тях.

Да бъде благословено Неговото Име сега и през всичките векове.”
Амин! Учителя

Съвършенството

Пътят към съвършенство е път към Бога - път на общение и единение с Него. Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен. А не пътя на крайният индивидуализъм. Не самотното ледено извисяване. Бог е Любов, Мъдрост и Истина. В пътя на съвършенството, трябва да знаеш, че изявяваш Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина. Всички същества, с които идваш в контакт, туй трябва да го опитат.

В положение

Телото е свята както ума, сърцето, душата и Духът. Не знаете ли, че сте храм Божии и Дух Божии живее във вас?

Из легендите на северните индиански племена:

И ще ви изпратя пророк, спасител на народите, Който ще ви ръководи и ще ви учи, който ще работи и ще страда с вас. Ако слушате Неговите съвети, ще се умножавате и ще имате благоденствие. Ако не слушате Неговите съвети и предупреждения, вие ще изчезнете и ще загинете.

Проявите на Божествения живот

Божественото взема винаги най-скромната форма. Не Го търсете в големите и шумни явления. Ала ще знаете: Всичко, което става днес, става заради малкия Божествен живот, скрит от хората.

Смисълът

Какъв е смисъла на живота? Да виждаш Бога, да говориш с Него, да те води за ръка и да те учи. Човек е имал това, и го е загубил. Него търси сега. И като ходи по погрешните пътища, и като гони слава, богатство, власт, удоволствия, все това първо положение търси той, което е загубил.

Лошите условия днес ще се превърнат в добри. Както снеговете и ледовете като се стопят, ще се превърнат на вода. Днес Братството представлява най-скромното изявление на Божествения живот. Но то крие сила, знание, мъдрост, неизчерпаемо богатство, а има най-скромния външен вид. Които са сиромаси, те са най-богатите. Като са слаби, те са най-силните! Като са незначителни, те имат най-голяма власт и сила! И тъй, всеки където е поставен, да извършва работата, която Бог му е възложил, която Учителя му е дал. Да любиш Бога, значи да изявиш Неговата Любов, Мъдрост и Истина.

Небитието

Струва ми се понякога, че желанието в човека да умре е тъй силно, както и да живее. С такъв устрем се хвърля човек понякога към смъртта.

V.
СРЕЩИ
С
ГОЛЕМИТЕ И МАЛКИТЕ
БРАТЯ
СПОМЕНИ И РАЗКАЗИ
НА
БОРИС НИКОЛОВ

записани и написани

1. СРЕЩИ С ГОЛЕМИТЕ БРАТЯ

магнетофонен запис

1.1. ОТЕЦ МАТИН

Ще разправим накратко историята на поп Мартин. Близо до Русе има село, което се казва Батин – на брега на Дунава. Селяните се занимават с риболов главно и ловят големите моруни, които излизат срещу течението на Дунава до горните му брегове, и там хвърлят хайвера си. После пак се връщат надолу със своите малки рибчета, докато пораснат и пак излизат срещу Дунава.

Между рибарите беше известен Мартин – млад човек, подвижен, весел човек. Песни пее и риба лови. Но освен това често прескачаше той в Румъния, където имаше връзка с наши будни хора, революционери така. Мечтата му беше освобождението на нашия народ от турското робство.

Имаше в Батин хаджи Досю – богат човек, търговец. Търгуваше със запада. Беше ходил и на хаджилък. Като се върна от хаджилък, реши да построи черква в Батин, защото Батин няма черква. Но като се построи черква, трябва за черквата поп. Построи хаджи Досю черквата и за поп избра Мартин рибаря. Ама той трябва пък да се ожени. Ха сега! За кого да го оженят? И хаджи Досю реши да му даде дъщеря си. Той е богат човек. И действително Мартин се съгласи. Тя хубавица голяма, прочута хубавица. Ожени се, опопиха го и той почна да служи служба в черква поп Мартин.

Но случи се един път, когато той беше прескочил в Румъния, идва русенския кадия да посети селото като пътува така с една охрана, няколко души арнаути албанци. Като идват отива да се види с попа, новия поп, обаче попа го няма. Ама попадията толкова му харесва, щото хубавица тя. И той нарежда на своите арнаути да откраднат попадията и да му я закарат в Русчук, и си отива. Поп Мартин в това време са имали момиченце малко – Рада. Добре, арнаутите нападат попадията в къщи, искат да я дигнат, става битка, попадията изважда един нож от един от арнаутите и го забива в сърцето си. Не се дава попадията. Свършено, и арнаутите избягват, отиват си в Русчук. Как ще му я дадат? След няколко дни се връща поп Мартин в къщи. Ужас! Тогава той взема 5-6 души от своите хора, отива в Русчук, навлиза в дома на кадията. Ама кадията в туй време го няма, той бил някъде на гости в друг град. Поп Мартин избива всичките арнаути в дома на кадията, запалва дома и като взема най-хубавите коне на кадията. Пък той бил голям мераклия на коне и най-хубавите коне русенски, и поп Мартин вдига конете и бяга. Ударил към Балкана и така пътува, пътува, пътува, и бягат. Разбира се поп Мартин достига в Балкана, достига до Етъра, селото. Тука той има приятели, които го приемат и го прикриват. И той не може да остане в селото, защото все ще се намери някой да го издаде. И тогава поп Мартин избягва в Балкана.

Кат минава малко време той хваща трима души заптии, трима заптии хваща, убиват ги в прохода горе в Балкана. Взема им дрехите, облича трима души от своите юнаци и им дава писмо до русенския кадия. В писмото пловдивския кадия кани русенския кадия да му дойде на гости. И тримата заптии отиват в Русчук. Е-е-е, русенския кадия е поласкан от туй, че пловдивския кадия е по-голям и го кани на гости, и стяга се той с една каляска! Каляска – те са двуколи файтончета, хубави. Сяда той в една каляска, два хубави бели коня, взема от най-хубавите коне, които е имал и с охрана така няколко души арнаути и тези тримата заптиите, които

са дошли, те са на поп Мартин, и тръгват те за Пловдив. Тъка, тъка, тъка, тъка, тъка, тъка, тъка с каляската, минават през Габрово.

Като минават през Габрово, да излизат от Габрово, там е ковачницата на Рачо Ковача. Рачо Ковача е ковач, ама много як. Той е от хайдутите. Рачо Ковача като вижда, че кадия отива нагоре, праща свой човек, който се нарича Колчо Петлето. Изпраща го да съобщи горе на поп Мартин, че русенския кадия пристига. Поп Мартин го причаква горе в Балкана, избива охраната му, хваща кадията. И като хваща кадията, какво го е правил вече той си знай. Но най-после го връзва във файтончето, в каляската и с каляската заедно го хвърля в пропастта долу в „Козята река“. Пропастта е дълбока около 200 метра. И сега седи, и народа я нарича „Кадийската стена“ от тогава, понеже кадията хвърлил поп Мартин. Ей, туй име и до сега седи на тази местност! „Кадийската стена“ - от която поп Мартин е хвърлил русенския кадия с каляската му долу. От кадията не е останало нищо. След това поп Мартин започва да обира хазната от северните провинции на Султана. Хазната пътува така: на един кон голям един тъпан. Зад тъпана тъпанар с чукове такива дървени бие и хазната натоварена /хазната тогаз е била злато, сребро, бакър/ - това, няма книжни пари, не е имало тогава, и хазната пътува. Охрана от десетина души арнаути, албанци – яки, силни хора и хазната пътува. Докато наближат някое селище тъпана бие силно и вика с голям глас тъпанаря: „Ей хора, бягайте, бягайте, хазната иде!“ Такъв вик, защото арнаутите като видят човек направо стрелят без да питат. И затуй хора, ако по пътя идват или нещо, всички бягат или лягат нейде в трапове да не ги видят. Така пътува хазната. Поп Мартин устройва на хазната засада. Ама не я прави в Балкана, ами я прави долу, където са турските села, защото след обирането на хазната нали пращат войска, пращат такова, населението наказват, как така, царската хазна. И поп Мартин обира хазната, избиват разбира се, засада. Той си има опитни хора, добри стрелци. Избиват арнаутите, взимат конете, вземат хазната.

Сега, поп Мартин има скривалища. Аз ще ги кажа къде са. Едното му скривалище се нарича „**Люляката**“. И сега го има горе в Балкана. То е един скалист връх с много пещери в които като влезеш, не можеш да излезеш. Много опасно място! Другото скривалище на поп Мартин – „**Змейови дупки**“. То е пък един връх от отсрещната страна на Габровница. И сега се виждат пещерите. Много пещери има, обаче, вход за тях няма. Пропастта е отвесна и имало е отзад вход, който поп Мартин е затворил да не може да влизат в пещерите.

Ето в тези две скривалища поп Мартин прибира хазната. Това обиране на хазната е траяло 25 години. 25 години поп Мартин обира хазната и тя не е достигала до Цариград, нито до Одрин. Нашият историк Икономов, говоря за сегашните близки времена, взима разрешение от султана да прегледа тяхната архива, за да извади някои данни за историята на нашия народ. Те му разрешили в Цариград, пуснали го в архивите там да преглежда Икономов. Аз четох, аз лично доклада на Икономов в който той казва: „В архивата се споменува, че 25 години хазната не е достигала до Цариград.“ Значи оправдава се поп Мартин работния. И така поп Мартин събира пари, за да може народа да въстане и да се бори за свободата си. Това е за поп Мартин до тука. След туй ще следва друго за поп Мартин пак. Но сега трябва да ти разправа за кърджалиите.

Кърджалийската войска, чували сте за нея, тя беше една вътрешна войска на султана с която той потушаваше бунтове, революции такива. Такава войска беше от чети, кърджалийски чети. Всяка чета си има войвода.

Между войводите тука беше Вълчан войвода стария. Той беше един от кърджалиите на султана. Той има внуче, което също наричат Вълчан и го изпращат в Одрин на един свой приятел турчин да му даде там да се учи. Но стария Вълчан казва: „Ще се освободи народа, ама трябва учени хора. Трябва хора образовани.“ И действително, младия Вълчан учи в Одрин. Като свършва там в каквито училища го е турил турчина, приятеля на Вълчан войвода, изпращат го и в Цариград да учи при негови приятели гърци. И той учи и там. И гръцки и други езици, и изобщо и свърши и в Цариград. И от Цариград изпращат Вълчан – младия на запад, да види как живеят свободните народи, и го изпращат в Париж. В туй време в Париж е била французката революция. Разбира се Вълчан млад, смел, силен отива с народа на барикадите и воюва заедно с гражданите на Париж. И на барикадите се среща той с един македонец от Дебър - Спир Димитър, тъй го казват. И той млад човек, и той на барикадите заедно с революционерите, с французите. И действително, свършва французката революция с успех за народа. Сега тези двама приятели там Спир Димитър и Вълчан се сприятеляват. Казват: „Ето, французите се освободиха, ами нашия народ като е толкова години под турско робство? Какво трябва?“ И те обмислят вече въпроса какво може да се направи за освобождението на народа.

И тогава Спир Димитър дава идеята да отидем първо в Атонските манастири, където монасите от най-стари времена живеят, и те са хора умни, хора будни със съвест и с желание за свобода. И действително отиват в Атонските манастири – в манастиря „Хилендар“. Там остават няколко време. Монасите ги приемат много добре. И тогава като обсъждат въпроса, решават да изпратят Вълчан – младия и Спир Димитър като монаси облечени, да събират средствата на манастирите. Значи във всеки манастир народа внася свои влогове. Те са средства, посветени на манастирите, на Атонските манастири. И действително, Спир Димитър и Вълчан пътуват като монаси и събират средства, посещават всички манастири, черкви, запознават се с народа, чорбаджии, работници, селяни. Ей, туй нещо им е било крайно необходимо и средствата, които съберат. Те доста много средства е имало по манастирите, а тогава е имало около три хиляди манастира в България – много манастири, много. И във всички манастири е имало много монаси. Такова е било положението. Аз казвам, че всъщност в манастирите избягаха свободолюбивите хора, за да се скрият от туй робство на турците. Но според мене в манастирите избягаха главно богомилите като монаси. Низшето духовенство – то беше с богомилите, а висшето духовенство – патриарси, не знам какви, те бяха против богомилите. Значи Вълчан и Спир Димитър със своето пътуване правят контакт с будните хора в нашия народ. И тогава се обсъжда въпроса как да се организира освобождението на нашия народ. Средствата се прибират в Атон.

И така, пътуват Спир Димитър и Вълчан – младия. Султана разпусна кърджалийската войска, защото много скъпо му струваше да поддържа специална войска само да потушава бунтове - много скъпо. Но някой от воеводите на кърджалиите разпуснаха войските си, но други, понеже имат войска в ръцете си, почнаха да ограбват населението. Нападат населението и грабят села, градове, каквото могат, безчинства правят. Други път от кърджалийските воеводи не позволяват това да става. И те се опълчват срещу воеводите, които нападат народа. Един от тези воеводи беше Вълчан – стария, Вълчан воевода – стария. И той, където има така кърджалии, които си позволяват да нападат, той воюва с тях. Така сега кърджалиите в Търново се събират, голяма войска кърджалийска в Търново. И от Търново

като са чували, че габровския край и Етъра и манастиря - Соколския манастир са богати, решават да отидат да ги ограбят. Не Вълчан, други кърджалии. И потегля една голяма войска по Янтра, по Янтра, по Янтра, достига чак до селото Етъра. Селяните като виждат тази опасност, вземат каквото могат да вземат от имота си и бягат в Балкана - къщи, всичко оставят. Кърджалиите ограбят каквото могат – добитък, имоти, каквото могат да загребат, запалят даже селото и продължават. Достигат до Соколския манастир. Соколският манастир тогава той и сега е като крепост. Тогава е имало около триста души монаси. И монасите укрепяват манастира, и не пущат кърджалиите и воюват с тях. На всичкото отгоре и селяните, които са избягали в Балкана също се организират и нападат и те кърджалиите в гръб. Селяните са били много добре въоръжени, защото те сами си правят оръжието. Те са там повечето ковачи, ти ги знаеш по-добре, и почва една голяма битка пред Соколския манастир. Пред Соколския манастир има една голяма поляна - може би сто декара. И на тази поляна става битка между монасите и кърджалиите. Те нападат манастира. Тъй, ама монасите те храбри хора, въоръжени много добре и противостоят на кърджалиите. При туй пристига пък от Южна България Ильо войвода с конница от двеста души. Ильо войвода е имал чети в селата. По няколко души във всяко село, по десетина души само те се знаят помежду си, народа не ги знае. Стане ли нужда, Ильо войвода ги събира, предприемат акция, извършват каквото извършват, и после пак се скрият в народа. Много добре въоръжени и те са конница, хубави коне. Ильо войвода пристига с 200 души конница. Да, и тогава битката с кърджалиите става много жестока! Народа, който вижда, че му изгарят, ограбват имуществото, изгарят селата ожесточено и борбата с кърджалиите става така, че половината от кърджалиите загиват пред Соколския манастир. Не могат да влезат в манастира. Монасите излизат и воюват.

Известен е монахът дядо Спиридон, който воюва с два ятагана, криви мечове такива големи, облечен в черно расо, воюва напред с монасите. Той ги води. Ама така сече, такъв майстор, толкова силен човек, че от него вече страх и трепят кърджалиите! Но интересното е, че към него каквото и да хвърлят, не го улавя - нито стрела го лови, нито пищов го засяга, нито ятаган. Битката става много жестока. Той не го лови куршум него. И по едно време действително той свършва битката. Кърджалиите виждат, че нема да успеят да вземат манастира. Не само туй, ами народа се събира все повече и повече срещу тях, ще ги избие. И колкото е останало от кърджалийската войска, решават да се върнат в Търново пак. Но не смеят да вървят по Янтра долу в ниското, щото там засади, работи, ще ги изтрепят, а вървят по билото. Тръгват по билото и достигат до селото Етъра – една голяма поляна, която се казва и до сега се нарича „Битини“. На тази поляна става една голяма битка. Всичките селяни, всичките монаси, всичките войводи, които са останали – Ильо войвода, и нахвърлят кърджалиите там. И става една страшна битка при която кърджалия не е останал жив. Става жестока битка. И затуй сега долу долината я наричат, горе поляната я наричат „Битини“, а долината я наричат „Страшната река“. Щото който е оцелял от кърджалиите, като бяга в реката, там го утрепват. Тъй че „Страшната река“ се нарича сега. Тя е долу при река Янтра, при Етъра. Горе поляната (дето е станала голямата битка се нарича „Битини“, и сега я наричат. Аз помня като младежи там ходехме с момчета от Етъра, като поизровиш тук-таме някъде из поляната с нещо, излиза някакво оръжие или нещо от оръжие. Такава голяма битка е била. От кърджалиите никой не се е върнал в Търново.

Вергилий Кръстев (В.К.): А казваше, че още нещо за поп Мартин ще разкажеш после?

Борис Николов (Б.Н.): За поп Мартин – да. Има да разправам, да. В.К.: А неговото съкровище остана там? Б.Н.: Там остана, горе.

ЗМЕЙОВИ ДУПКИ

Поп Мартин устройва в пещерите на Змейови дупки ковачници. Селяните са ковачи и то най-добрите ковачи. Те правят освен ножове, освен друго оръжие, правят и пищови. Хора, които умеят да работят с металите – това е. И поп Мартин действително в пещерите открива ковачници. И работят нощно време. И щом работят нощно време, пещерите светят, а народа казва „Змейови дупки“ ги нарича. Змейовете се прибирали в пещерите. Той ги знае, че поп Мартин там прави оръжие. Поп Мартин действително е правил оръжие там в манастирите дълго време. Аз съм чувал от тези, които правят гаванкаджийте долу в реката Габровница, той ми е казал: „Аз съм виждал, каза змея като огнено кросно да се прибира в пещерите“. А той виждал вечерта огъня там в пещерите. Значи и туй една от легендите поп Мартин. В.К.: И това коя е година? Кои години? Б.Н.: Туй е било около... В.К.: 1820, 1825, 1830 година нататък. Б.Н.: Ей, тези години там около освобождението близо, защото поп Мартин е загинал в битка с кърджалийски войводи пак, които той е укротявал, които той е усмирявал. И тогава четата му поема Вълчан – младия, и той се нарича Вълчан войвода. А пък дъщерята на поп Мартин, която порастава, като става вече така възрастна, хубавица, силна, наричат я мома Рада. Тя тъй е известна в народните предания в Балкана – мома Рада. И тя е с Вълчан – младия.

В.К.: Това беше за поп Мартин. И той загива в битка. Тъй тези данни ти от кого ги имаш? Б.Н.: Аз съм събирал народни умотворения като ученик в гимназията - предания, легенди. Ходех по селата и много ме обичаха селяните! Като кажат Дойнов – вар. Значи ний сме от този род. На всяка къща е отворено, и старци, баби разправят легенди. Пък аз бях стенограф и тогава аз още в гимназията знам, и записвах всичко. От тези мои записки аз мога да възстановя някои от разказите за Вълчан войвода, поп Мартин. За Вълчан войвода имам още да говоря – за младия. Но аз трябва малко да си ги припомня, да ги прибера. Тъй че при друг случай ще ти разправам други легенди.

1.2. ЗВЪНАРНИЦАТА И ИЗПОВЕДАТА НА БОРИС НИКОЛОВ

В.К.: Това е друга легенда. Б.Н.: Ей тези звънци виждаш ли ги? От Соколския манастир беше дошъл един монах от Атон. Той се нарича отец Ероним, който е роден от Етъра, но е изпратен като малък още в Атонските манастири - в „Хилендар“. И там се подвизава като монах може би 50-60 години. Години наред те се подвизават там като монаси. И най-сетне му се доиска да види пак родния край, и той идва в Етъра. Идва в Соколския манастир и понеже е монах, приемат го като свещеник там. И аз ще ти разправам после историята вече по-нататък. Сега няма да я разправам. Аз трябва малко да я оформя така. Намира в една пещера, която е край реката Янтра, и тази пещера се намира между Беровата фабрика, фабриката на Иван хаджи Беров и Лулевата инсталация. Лулито от Габрово построил една водна централа на Янтра, и между тези два обекта се намира тази

пещера.

Сега туй ще ти кажа в действителност. Моят дядо, който се наричаше Ботьо Житото – много силен човек, ама мълчалив. От него дума не можеш да изкараш, но здрав за десет души. Той беше табак, които обработваха биволските кожи за цървули. И той по време на Освободителната война, дядо ми воюва на Балкана на Шипченския проход. Но воюва не така като войник, ами кара една шейна през зимата, впрегната в два чифта биволи. С тази шейна той изкарва от Габрово до Шипка горе товар, значи оръжия, каквото трябва там. За долу със същата шейна сваля ранени, болни и т.н. Ей, тази работа я изпълнявал Житото. Сега в Балкана той успява да спаси един българин пак от Румъния, с когото се сприятелява. Той го сменя с шейната до долу, и от там той си отива за Букурещ – Румъния, влашко. И сега този приятел от Румъния му казва, че в неговия дом в Букурещ е умрял един войвода, един четник войвода. И че той му е разправил за тази пещера, която се намира край реката Янтра, в която било скрито съкровището на римския император. Той румънеца разправя, т.е. българина в Румъния, и пише едно писмо дълго до моя дядо. Той моя дядо не можеше да чете. Но туй писмо го взема баба ми. Тя чете хубаво. В туй писмо описва подробно, туй писмо аз съм го виждал, и знаех съдържанието му. Той описва къде се намира пещерата, как трябва да се влезе и какво да се търси там. И моя дядо действително, той не обичаше такива работи. Той си беше скромнен работник – табак, нямаше нужда от нищо. Щото баба ми пък, нейния баща беше дядо Драго кафеджията – богат. Житото, Ботьо Житото, той пък на работа - изкарва си, изкарваха и живееха си добре. Ама бабата иска да отиде и да намери пещерата, и дълго време така. Става спор между тях. Той Житото не се интересува ни от богатство, ни от пещери, но бабата като настоява, не го оставя на мира. Най-сетне той стяга цървулите и отива. И почва да търси от Беровата фабрика до инсталацията на Лулито. Те са сега – и Беровата фабрика е там, и инсталацията – електрическата централа на Лулито са там. Ето, между този, те са мисля няколко километра – 3 или 4 км. дължина, а може да са и 5, не мога да ти кажа. И Янтра тече там. Край реката – пещерата се намира там.

И Ботьо Житото като ходи, търси, търси, намира най-сетне входа на пещерата. Той бил закрит някак, не е явен вход да го знаят. И влиза в пещерата, запалва свещ. Обаче се оказва, че пещерата е пълна със змии. Защото той отишъл есенно време, когато змиите се прибират в пещерите. Какво да прави? Той се уплашил от змиите, излиза и затиска пещерата с няколко големи камъни входа, да не може да се влиза. Прибира се и вече не ще да отиде. И така свърши неговия подвиг за пещерата.

В.К.: А ти имаш ли я картата? Писмото и картата имаш ли я?

Б.Н.: Писмото и картата, скоро даже завчера бях казал на моята леля, която е жива. В.К.: Леля Донка? Б.Н.: Леля Донка. Рекох, ако има някои писма, ама те са ги прибрали нейните роднини там. Няма ги ония писма. Но туй писмо, сега тази пещера, трябва да се търси. И този, който пише писмото описва какво имало в пещерата. Вътре в пещерата, тоя от Румъния българин, той в писмото описва, има каза една камара злато. То не може да се прочете – жълтици, ами го мерят с крина, малка крина златна, с нея мерят! Ама и с крината не могат да го измерят, толкова много било! Най-сетне хвърлил крината и рекъл: „То се не измерва!“ Сега, това е легендата и сега моя дядо намери пещерата, но не можа да влезе навътре, да дойде до златния куп, защото пълно със змии. Какво ще правиш? Който е мераклия да я намери. Там е хазната на римския император, който владеел

е Цариград, владеел е и Рим. Императорите криели хазните си от своите приближени. Та Римския император – Юлиан ли беше, кой беше – не помня, в тази пещера е скривал хазната римската. Сега тя се намира там. Ако искаш да си направиш труд, потърси пещерата, че каквото излезе, излезе.

В.К.: Сега, понеже спомена за твоя дядо Житото. Можеш ли така да ми проследиш рода откъдето си помниш, твоя род?

Б.Н.: Ботьо Житото, ето какво ми се иска: 1. Той е от един род на „Витата стена“. От Габрово до Севлиево има една стена висока. В.К.: Витата, там Градището гдето е? Б.Н.: „Витата стена“. Там има две езера, има и град край едното езеро. Аз навремето щях да се удавя в езерото. Нали отидохме там, плуваме, хубаво, хайде да преплуваме езерото. Преплуваме езерото ний, ама колкото по-навътре влизаш, по-студена става водата. И по едно време ни се схванаха краката, не можем да ритаме. И щехме да загинем със Станимир Гладнев, мой приятел. Ний бяхме силни младежи, едвам излязохме, ама едвам на другия бряг, и от там после се върнахме не през езерото, ами по брега, по брега, по брега, че където ни са дрехите. И там се облякохме. Ботьо Житото от този град е. От този град, който как го викаха, даже му знаех името. В.К.: Градището там гдето е? Б.Н.: Гдето е това, край езерото град, чакай, знаех му името, ама сега ми избяга от ума. И той е бил там, техния род е от там. Житото, тъй ги викат – Житото техния род. И той се оженва за моята баба. В.К.: Тя как се казва? Б.Н.: Елисавета, нейната сестра е игуменка на женския манастир в Габрово. Метеха му казват. А тези истории там ще ти разправя малки анекдоти от които можем после да направим. В.К.: Сега, нейната сестра се нарича Елисавета? Б.Н.: Елисавета е жената на Ботьо Житото. В.К.: Откъде идва тя? Техният род откъде е? Б.Н.: Тя е пък от Драгул - кафеджията. Той е нейния баща - дядо Драго, прочут кафеджия. В неговото кафене е било обществен център, където се събирали всички интелигентни габровци там – хем на кафе, хем на разговор, хем да споделят. В турско време е било. Ботьо Житото е прочут и не само като кафеджия, но той е имал и хотел. Аз го помня. Аз съм бивал в неговите къщи там и хотел - стаи имаше. Дойдат чужденци, къде ще отседнат? – У Драго – кафеджията. В.К.: Значи това е бащата на Елисавета? Б.Н.: Бащата на Елисавета. А Елисавета е жена на Ботьо Житото. Ботьо Житото е здравеняк, силен човек много и много мирен човек. Той не приказва.

В.К.: Това е твоя дядо? По коя линия? Б.Н.: Той е мой дядо по майчина линия. Моята майка е негова дъщеря. В.К.: Ти приличаш на майка си. Аз съм я виждал майка ти. Сега, а по бащина линия? Б.Н.: По бащина линия Дойно гадуларя от Етъра. Те са родът Дойновци. Етърчани ги наричат Дойноулар. Дойноулар, то турско такова окончание. Значи рода на Дойновци. Моят дядо е бил гадулар. Хем прави гъдулки – майстор, хем свири на гъдулка, хем пее. Това сватба, това годеж, това празненство, без него не става.

Моят дядо, този именно Дойно се е наричал, той отива до едно село, което се казва Зелено Дърво. То е там, кат се отива към Озана – Зелено Дърво. И сега го има туй село. През зимата прекарват там, изкарват празници и тръгва да се връща през зимата в снеговете, да се връща на Етъра. Те са значи на около десет километра. Много труден път. Но снега е толкова дълбок – до пояс, и такъв студ, че той като стига долу до водениците, туй „Буреновата воденица“ я викат, аз я помня. Тя беше там. Влиза във воденицата дано се стопли, но няма човек във воденицата през зимата. Каква воденица? Опитва се да запали огън на огнището, ама не

може да запали огън. То и дърва нямало и на всичкото отгоре. Замръзва там и умира от студ! Намират го там замръзнал край огнището. Това е участта на Дойно – гъдуляря. В.К.: А той колко деца е имал? Б.Н.: Той е имал първо Никола – моя баща, второ Стефан – моя чичо и после Георги. Трима синове и е имал още три дъщери – Мина, Рада и Стефана. Шест деца е имал Дойно – гъдуляря.

В.К.: Значи твоя баща? Твоят баща се оженва за? Б.Н.: Моят баща се оженва за дъщерята на кафеждията. В.К.: Аз съм слушал една случка, твоя баща ли бил, или твоя дядо, са го качили на коня, тупнали са го и той сам си е отишъл до Етъра. Това кой е фактически? Б.Н.: Виж какво, какво правеха те. Имаха такива възпитани коне и бяха много мераклии етърчани. Дойноулар – най-хубавите коне имаха. И тогава майката върже детето, баща ми, детенце така на 5-6 години, може би 8-9 години, върже го на седлото на коня хубаво, върже го здраво, помилва коня, поприказва му и пусне коня. И коня от там, мине през пътеките, слезе долу в Козята река и отиде на стружията гдето дядото стържи гаванки. И занесе детето самичък, без човек! Такива коне са имали, хубави! В.К.: Сега, първо е било селището Етър и след това е Габрово? Б.Н.: След туй е Габрово. Баща ми направо е дошъл в Габрово. Той беше шивач бе! Баща ми шиеше женски дрехи, ама толкова майсторски кроеше и така бързо! Още като я гледа, не взема мярка. Ей тъй, като я гледа – хръц, хръц, хръц. Те си носят плата. Вълнените платове те са ги тъчаха, селянките. Донесе плата и майстора, който е шивачът – хръц, хръц, хръц, скрои дрехата, ушийт я. След туй я дадат да я подшият с кожи отвътре, ето я. В.К.: Значи с кожи я подшиват отвътре? Б.Н.: С кожи ги подшиваха, с агнешки кожи.

В.К.: Аз съм чувал и ти си ми разказвал, че от вашия род винаги единия бил обричан за Атон. Я разкажи този случай. Б.Н.: Те са от рода Дойноулар, Етъра. Техният род е дал обет. Някога, когато са били в много трудно положение, дали са обет, че първородния син ще бъде изпращан в Атонските манастири за монах. И действително, от тогава много поколения първото дете, изпратят го монах в Атон още 10-12 годишно. Минат Атонските монаси, вземат го и го отнесат в Атон. Там го отглеждат, там го възпитат, там го учат и той пораства и става монах. Отец Ероним за когото стана дума и за който ще стане дума при разказа за Звънарницата, той е, именно един от монасите на Дойновия род, който е прекарал 60 години в Атон. И най-сетне му домилява за родния край: „Чакай, как да ида да видя къде е живял нашия род!“ И пристига. Пътували са все пешком в онуй време. Няма кат сега превозни средства. В.К.: Ясно, да. Б.Н.: Пътуват от Атон до Етъра пеш. В.К.: Един-два месеца. Б.Н.: Не, два месеца. Дойде на Етъра той и действително намира рода, намира от техния род там. Те го приемат вече с такава радост! Той е при туй монах и пеел много хубаво. И в черквата пее. Пее в черквата, Етърската черква. И отива и в Соколския манастир горе, който е на десетина километра от Етъра нагоре, Соколския манастир. И там тъй му харесва природата, манастира. И манастира има черква. И той решава да остане, да не се връща в Атон, а да остане в Соколския манастир. И отец Ероним действително остава в Соколския манастир.

На Соколския манастир, ти знаеш, че по селата правят звънци, хлопки, камбанки - туй е занаят на ковачите по Етъра - от Соколския манастир до Габрово. И той като вижда толкова много звънци, спомня си, че в Атон е имало Звънарница. А Звънарница се нарича едно скеле от пръти скеле на което са накачени звънци и с връвници така, с въженца се

дърпат и звънят. И звънаря, който е майстор, хем пеят псалмите, хем звъни със звънците, и си приглася.

Сега отец Ероним решил Соколския манастир да направи Звънарница. Много му харесало мястото. То Соколския манастир е на една плоскост, а от тука пропаст 100 метра. Той един вид стърчи. И пространството – безкрайно. И като вижда той, че долу в работилницата има звънци и в самия манастир имало 20-30 звънци, отец Ероним решава да построи Звънарница. И действително, по-нататък ще разправя за Звънарницата. Сега до тука.

В.К.: Значи това е рода. А ти завари ли от вашето поколение, предното поколение, кой беше обречен да отиде в Атон? Б.Н.: В Атон, първородния син съм аз. И аз бях обречен за Атон. Значи трябваше по оброкът на рода аз да бъда изпратен в Атонските манастири. И действително, кат пътуват двама монаси от Атон и събират средствата за манастирите, които дава за тях народа, идват и в Габрово и гостуват у нас. Аз ги помня тези монаси. Аз бях на 12 години. И като си свършват работата в града отиват до манастира, свързват се с гражданите, те будни хора, интелигентни хора, и идват при баща ми. Аз тази сцена я помня. Идват при баща ми, майка ми, родът, които там сме се събрали у нас на гости. Вечеря както трябва, какъвто е реда и монасите казват: „Колчо, момчето ще трябва да го вземем.“ Момчето съм аз. Баща ми какво да прави, туй е оброк на техния род Дойноулар. Казва: „Като ще го вземете, ще го вземете.“ И монасите се готвят вече. Сутринта тръгват пак пешком и аз с тях ще отивам. Те имат с тях и коне и мулета имат. Майка ми става, пък майка ми беше хубавица, висока, едра. Дойде и ме прегърна и вика: „Не го давам!“ Ха-де! Баща ми се съгласи, майка ми – не. И тогава става единия от монасите, а той един хубав човек, дойде при майка ми, поклони ѝ се: „Уважаваме искането на майката!“ И ме оставиха, не ме вземаха. И те си отидоха. Майка ми не ме пуща тогава. Тъй, че и аз останах.

В.К.: Спомням си после един друг епизод, при една среща с Учителя твоя баща е казал: „Предавам го на Теб!“ Б.Н.: Не, „На Тебе го предавам.“ В.К.: Как беше тоя случай? Фактически оброка се извършва. Б.Н.: В Търново беше, в Търново беше. Дойде баща ми да види Учителя. То беше събор в Търново, след като ние бяхме в Ачларе. В Ачларе правехме опит за комуна. Като дойде баща ми в Търново, дойде там в лозята, където се правеше събора. Стотици хора идваха, наши братя от цяла България. И баща ми пожела да го запозная с Учителя. И аз питах Учителя може ли. Учителя каза: „Нека заповяда!“ И отидох аз, заведох баща си. И Учителя, баща ми и аз тръгваме между лозята. Търновските лозя – хубави лозя! И на една полянка поседнахме. Като говориха, баща ми беше много религиозен човек, като говориха с Учителя, и някой неща Учителя обясни му някои работи. Най-сетне пък и аз съм вече, аз съм си определил моя път, няма съмнение, баща ми го знае това. Той го опита, видя че не мога да мръдна. Аз съм с Учителя. И тогава баща ми стана и каза: „Учителю, на Тебе го предавам!“ И наша милост остана при Учителя, предаден от рода. Тъй че всъщност той пак е. В.К.: В Атонския манастир. Ха, Ха! Б.Н.: Това беше действително така. Учителят Се усмихна и каза: „Хубаво!“ Значи аз съм приет.

В.К.: Ти си ми разказвал други случай, твоя дядо, когато са били на Шипка и как са носили вода нагоре. Разкажи този случай. И как накрая искали са да го наградят, обаче, той не е искал. Спомняш ли си? Б.Н.: Трябва да си го спомня по-подробно. Аз ще си ги спомня и ще ти ги разправя тези случаи.

Б.Н.: Светлина. В.К.: Не, не, през лятото, когато е била много топло и много голяма жегата. Б.Н.: През лятото кара вода, но през зимата, когато е най-трудно, той с шейна голяма, в тази шейна и два чифта биволи. Двата чифта биволи и шейната, моя дядо слугува на чорбаджи Йордан в Габрово, който е щедър и прави всичко туй, за да помага на Шипченските боеве. И моя дядо с тази шейна изкарва през снеговете чак до горе до Шипченския проход, изкарва шейната. То много трудно нещо е било. Той върви напред и разбива пъртина на биволите и ги тегли. И така тази служба изпълнява моя дядо. Тогава тука се запознава той с този от Румъния българин, който пише писмото после за туй съкровище на императори.

В.К.: Ти си ми разказвал, че през лятото, когато е била много голяма жегата, той е изкачвал с колата бъчви нагоре с вода, а на връщане е карал ранени. Б.Н.: Да, ранени. В.К.: И накрая, когато искали да го наградят, той не е искал? Б.Н.: Нищо не приема, нищо. Имаше в Габрово, обявиха вече, че всички, които са работили на Шипка ще им дадат, даваха им първо пенсия. После им дават разни медали. Медали такива, които ги закатат. Моят дядо не прие нито медали, нито пенсия, нито нищо. Никакво възнаграждение не прие. Беше чуден работник, беше много скромен човек, да. В.К.: Бабата? Б.Н.: Ботю Житото. В.К.: Бабата никак не беше довольна, ама? Б.Н.: Бабата никак не беше довольна, ама той не ги слуша. Той мълчи, не спори, не приказва, ама прави каквото си иска, каквото си знай. В.К.: Сега значи бабата не била довольна заради пенсията. Сега твоя баща, той с какво се занимава? Б.Н.: Той беше най-напред шивач – шивач на селски зеги. Имаше дюкян на тази на реката, дюкян имаше. В.К.: Там Етъра гдето, тази река? Б.Н.: Да, в Габрово хубаво дюкянче имаше, продаваше и манифактура, малки работи, но главното шиел. Селянките си носят шаяците, които те са си изтъкали, а той ще им ушие дрехата и ще я подшият. Кожарите я подшиват, пък после. В.К.: Значи това е връхната дреха, така ли? Б.Н.: Външна дреха. В.К.: Външна дреха – хубава. В.К.: С плат, а отвътре с кожа. Б.Н.: Вътре с кожи агнешки, за да топли. И те зимни дрехи. И той беше много голям майстор баща ми – да ушие дреха, да такова. После почна, засили търговията с манифактура. Иван Хаджи Беров, който имаше фабрика за вълнени платове с най-модерни европейски машини. Иван Хаджи Беров, стана му нужда от дюкян, а пък баща ми имаше, то вече по-късно стана. И затуй трябва да ти разправа. По едно време запали се центъра на Габрово – пожар! Цялата махала гори. Всички къщи пламнаха, те сухи къщи. Такъв голям пожар не се помни. Значи може би стотина къщи – гори града, центъра. В.К.: Коя година това? Преди Балканската война? Б.Н.: Преди Балканската. И тогава, пък дюкянчето на баща ми е там, откъдето почва пожара. Те не горят, но от тука е почнал пожара. И тогава баща ми като излиза, излиза един от чорбаджиите и казва: „Колчо, ела да ми помогнеш нещо.“ Баща ми отива и чорбаджията го завежда – къщата гори вече. Завежда го, едно сандъче с две дръжки, и казва: „Помогни ми да изнесем това сандъче.“ То тежко, много тежко. И баща ми взема от единия край и той от другия, изнасят сандъчето и занасят го в друга къща. Той има много, богат чорбаджия той. Не си спомням сега името му, трябва да си го припомня, помнех го. И от тогава този чорбаджия обиква баща ми, че той му помогна да си изнесе златото от къщи. И баща ми не ще нищо. Завършва работа, чорбаджията благодари и си отиде.

Чорбаджията почва да продава на моя баща имотите си. Ама ги дава евтино, почти без пари. Толкова евтино, щото го обича. И му дава тази къща, в която ние живеехме в Габрово. Хубава къща на два етажа –

чудесна! В.К.: А той отива в София, така ли? Б.Н.: Чорбаджията дойде в София. Тука неговите деца се ожениха и т.н. И на баща ми дава имотите си на изплащане - когато може, колкото може. И на „Падало“ му даде един имот там и на „Баждар“ и навсякъде. И чорбаджията дава всичките си имоти на баща ми. И ги дава толкова евтино, че почти без пари – не прави пазарлък. И баща ми му изплаща. Аз съм носил, аз лично на чорбаджията в София вноски, вноски, които баща ми му прави, както са си уговорили те там – на колко месеца, колко, какво - в злато. В злато се плащаше, в жълтици. В.К.: Хъм, ти си носил. И старата къща е от този чорбаджия? Б.Н.: Всички къщи, каквито имоти имаше баща ми, бяха от него.

И накрая, като си заминава за София, дарява му два големи дюкяна, къща в центъра на града, чорбаджията - къща с дюкяни – и горе с жилище. И тогава Иван хаджи Беров, който е фабрикант голям, фабриката му е извън Габрово на 5-6 км, той поисква единия дюкян от баща ми, да му бъде за канцелария. Баща ми му го дава под наем и се свързва с Иван хаджи Беров. И тогава хаджи Беров пък решава да дава платовете, които произвежда в Габрово, да ги дава само на баща ми. Те бяха прочути платове! Като кажеха Беровата фабрика – най-хубавите платове, европейски платове – шаяци, широки 1,40 метра, големи. И баща ми стана представител на фабриката на Иван хаджи Беров, и търговията му тръгна. Щото и в провинцията, че даже и вън от България търсеха тези платове. Иван хаджи Беров дава шаяците на баща ми, и баща ми забогатя. Тези два дюкяна, имоти, които имаше и той не ще да знае.

Почна да изкупува баща ми пък по Козята река, Козята река в Балкана, където са били стружените на техния род, където неговия баща е работил като стругар - гъдуларя. И баща ми почва да изкупува вадичката по Козята река. Козята река е дълга може би да кажем 7-8 км. да е дълга. Баща ми почва да изкупува вадичката. Един селянин има вадиче, да кажем дълго 500 метра. На туй вадиче той отдели реката високо по склона, получи се един пад височина и долу върти гаванките, прави гаванки. И така полека, полека, за 20 години баща ми изкупи Козята река отгоре. Ама им плащаше само злато, друго не приемат. Тогава златото беше ... Така баща ми можа да изкупи цялата Козя река. Предприемчив човек беше и кротък, няма да го чуеш да приказва. И като изкупи Козята река, той прокара цялата вода на Козята река по баира горе, и я доведе до излизането ѝ от долината. И там построи електрическа централа, водна централа – електричество. Получава голямо количество електрическа енергия, какво ще я прави? И построи същевременно и фабрика за памучни платове, за басми и за такива. Фабрика значи и централа. Централата започнаха да му искат енергия надолу, който има нужда. До тогава нямаше фабрики, нямаше нужда от електричество толкова. И така, изкупи и воденицата, където беше умрял баща му – „Буреновата воденица“. Тя беше в една ливада долу, така пред където излиза Козята река, една старинна воденица, много хубава. Помня я, бивал съм в нея. И изкупи и нея баща ми. Купуваше имоти, понеже имаше пари. Какво да прави, какво ще ги прави? Така той можа да укрепне в Габрово така, и беше един от богатите хора тогава.

В.К.: Майка ти се занимава с домакинство? Б.Н.: Домакинство, беше отлична домакиня. Тя не се бъркаше в тези работи. В.К.: Сега, разказвали са ми, че са получавали от време на време от Атон Библии, и той ги е раздавал. Б.Н.: От къде? В.К.: От Атон. От Атонските манастири Библии. Б.Н.: Да, получаваха се Библии и баща ми ги раздаваше на предприятия, на хора, които се интересуват от Библии. Той на всекиго не даваше. Трябва

човек да обича Библията, да желае да я чете. Е, тогава баща ми подари една Библия. Хубави Библии, големи, като ей тази, която имаме ей тука. Такива бяха. Тъй че горе-долу рода се е подвизавал все в тая насока.

В.К.: Ти ми разказваше един случай, когато в средните векове ли, кога, са се заселили по хребета на планината, и са се заселили някъде към Дубровник, на Адриатическото море. Един случай ми разказваше, спомняш ли си? Б.Н.: Не мога да си спомня. Търновските боляри държаха крепостта на Градище. В.К.: Я ми разкажи. Аз бях на това Градище. Б.Н.: Ти беше на туй – да, видя разкопките. Тя е била голяма крепост. В.К.: И голяма черква, някъде 30-40 метра дължина. Значи това е било крепост, така ли? Б.Н.: Крепост, римска, която болярите са държали, и от нея са контролирали цялата околност. Интересна е пещерата, която е там. В тази пещера, туй е мое мнение, болярите бяха закрили много от богатствата си. Изкопаят долу тинята, пясъка, заровят богатството си, пак го заровят, няма, не се вижда, не се знае. Кой го знае къде е? Пещерата е доста голяма. И сега, ако тези пещерняци от Габрово, пещерняци, които се занимават с пещерите, почнат да изкопаят цялата тази утайка, тези пясъци, тези глини, да ги изхвърлят от пещерата, ще намерят много работи там скрити. В.К.: А тази пещера къде се намира? Б.Н.: Ами в Градище, самото Градище, пещерата. Само отпред се минава и малко трудно се излиза, ама се излиза. И в пещерата ние сме прекарвали там и огън сме клали и като младежи там. В.К.: Значи тя е крепост още от римско време? Защото аз съм виждал, тя е много голяма църква. Някъде към 40 метра дължина, към 15 метра широчина. Б.Н.: Ами имало селища в римско време, долу селището гдето имаше малки села и къщи. Не съм, забравих го Габрово.

В.К.: Значи този разказ, който ти ми разказваше, как нали след идването на турците, от търновските боляри са дошли и след това по билото на планината са избягали и са отишли към Дубровник на някакъв остров. Ти си ми разказвал, че те са се заселили на някакъв остров. По билото, по билото на планината, заедно с всички богатства и т.н. Обаче, кой е тоя остров не се знае кой е тоя остров. Но някъде към Дубровник. Откупили са някакъв остров, ти си ми разказвал. Но кой е точно тоя остров, не мога да си спомня. Б.Н.: Трябва да припомня много работи. Отива ми се в Габрово някой път. Имам много работи, които трябва да ги видя там. Сега съм ги забравил. Толкоз години, иска ми се да идем на „Вихат стена“, да видим езерата, да видим града откъдето е нашия род. Житото, от там са те. Също и така имам по Градище някои работи да покажа и да видя. Може да потърсим и тая пещера гдето ти казвам – от Беровата фабрика до Лулевата. В.К.: Ти преди известно време ми показваше една карта, стара карта, старовремска от преди 300-400 години, с различни езици, написани за богатства такива, съкровища и т.н. Б.Н.: Не си спомням, забравил съм. В.К.: Да, показваше. Б.Н.: Има богатства в нашия край скрити. Че кой, и турци дойдоха, и колко пъти, кърджалии също са владели.

В.К.: Значи този Ероним, отец Ероним е от вашия род, който прави вече Звънарника? Добре де, ще можем ли да приключим със Звънарника, за да приключим и касетата? Да ми доразкажеш за Звънарника. Б.Н.: Звънарника, тя е по-дълга, аз ще ти я разправам отделно нея. Отец Ероним действително построи Звънарник построи. Имаше повече от 80 звънци. И той като седне в Звънарника, имаше един трон така, едно седалище в средата, около него са въженца. Той като дърпа тези въженца, звъни се със звънците. На всичкото отгоре пееше много хубаво, много хубаво пееше.

Второто нещо – тъй пее и така звъни, че които дойдат да го слушат, не им се отива.

Но се оказва, че неговата песен и звъntenето на звънците действуват **лековито** върху болни хора! Ей туй нещо пък го бяха установили нашите там, селяните. И почнаха да носят болните си. Донесе го до Звънарницата, постелят една черга на тревата, защото наоколо е все трева. Тури го – или детенце, майка или това, и така се лекуваха. И много хора ходеха в Звънарницата. А пък в черквата ходят малко хора, защото попа беше грък тогава, и после не ги привличаше черквата. Тя и сега е там черквата. Долу има каменна черква до пещерата. В.К.: Този Звънарник дали още съществува? Б.Н.: Този Звънарник, понеже той привлича повече хора, попът от черквата и няколко монаси, които са гъркомани, така една нощ запалват Звънарника. Ама те си приготвили сухи клечки, дърва, и действително през нощта набутват това, запалват Звънарника и Звънарника изгаря. И тогава всички звънци паднаха долу в пропастта. Долу е гайтанджийската фабрика под Звънарника. И там действително се провалиха звънците.

Но интересно е и това, аз ще ти го разправа за камбаната от Етъра. Етъра, един от чорбаджиите решава с негови жертви да направи камбана. Като събира всички там ковачи, обсъждат с тях въпроса какво трябва, за да се направи една голяма камбана - да няма такава като Етърската камбана! И те опитни хора, и решават. Той отпуща пари. Купуват каквото трябва там – бакър, олово, калай, сребро, каквото трябва, за да се направи сместа за камбаната. И тази камбана ще тежи около 200 кг. 200 кг. метал – представяш ли си какво нещо? И те почват да я правят, и действително – направиха я. За нея ще ти разправа после. Хаджията построи голяма кула така, висока 20 метра. На върха на кулата – камбаната. Като звъни камбаната, в цялата долина се чува, че чак до Габрово. Такава камбана, хубава беше – звън. В.К.: Тя е в Етъра, тя още съществува – Кулата. Б.Н.: Беше. Ще ти разправа после за Звънарницата, ще ти разправа и за камбаната. Сега тука толкоз.

Б.Н.: Построй часовника в Габрово. В Габрово и досега го има този часовник. В.К.: Как се казваше този майстор? Б.Н.: Забравих му името. В.К.: Значи той построява часовника? Той построи часовника, Кулата я построи града. Ама часовника горе, който се вижда отвсякъде, от далеч се вижда колко е часът. Погледнеш, х-е-е – часовникът и камбана звъни. Колко часа те звънят камбани? Б.Н.: Той построи всичкото туй нещо, и за двигател няма пружини, ами тежки камъни, които върже отгоре, и камъка като пада, движи часовника. Ама изчислен камъка – колко да е тежък. Един камък слиза, други се изкачва, и задачата беше само от време на време да навие камъка, който е паднал, да го качи горе, за да почне той да движи – такъв механизъм. В.К.: И той на колко време биеше? На всеки час ли биеше часовника? Как биеше камбаната? Б.Н.: Всеки час – часовете. В.К.: И ти ми разказваше този случай – как той имал голяма челяд и бил беден, и поискарал от кмета – Слона да му увеличи заплатата. Обаче той не се е съгласил и той се ядосал, и отива на Хисарските бани. Б.Н.: Да, ама като се развали часовника и целия град казва: „Часът колко е?“ Млъкна часовника. Ха да видим кой що го направи? Няма майстор, който да разбира механизма. Хайде отива делегация да го моли да дойде. В.К.: А той там на Хисарските бани? Б.Н.: Той кара си кефа там. В.К.: И ти си ми разказвал как той тогава нали увеличил таксата, искал двойно. Делегацията се връща отново при кмета – Слона, и накрая се съгласяват. Б.Н.: И той прави. В.К.: Прави камбаната, часовника и така продължава да работи при нея. Само че как се казваше аз не мога да си спомня. Този майстора как се казваше? Б.Н.: И

аз съм ги забравил. Бяха хубави имена габровски. Аз имам 1 000 прякора габровски – повече от 1 000. В.К.: Ти записал ли си ги някъде? Б.Н.: Записал съм ги. Имам ги в тефтерчета, ето ги.

В.К.: Ти си ми разказвал, че като ученик си записвал разни предания и т.н., песни. Какво стана с тези неща, къде отидоха? Б.Н.: Абе на стенограми са. Някъде са записани в моите архиви. Някъде ги имам. Много ценни материали са. Не зная за архива, аз съм предал на Марийка тези работи, запазени са, не са загубени. Един ден може да ги дешифрира всеки стенограф. Аз пиша много ясно. Народа знаеше, че Звънарницата лекува и затуй болни хора. В.К.: И камбаната от Етъра е тази, която е била. Б.Н.: Камбаната в Етъра при едно земетресение падна Кулата, която бяха построили. Тя строена такава. И камбаната и тя падна, ама не се счупи, остана. В.К.: Тази същата, която е била 200 кг.? Б.Н.: Да. И тази камбана тогава чорбаджи Досю нарежда да се изнесе в Соколския манастир, и да се тури в Звънарницата. Значи всичките камбани – 80 камбани и камбаната – голямата. Тя пък я туриха над самата пропаст. Ама хубаво направено скеле, както те майстори там, нашите хора, от греди и колове. Камбаната като звъни, чак в Габрово се чува. От Соколския манастир до Габрово са 10 километра – чува се камбаната. В.К.: То е цяла долина там. Б.Н.: О-о-о, няма препятствия – нищо! Много беше прочута тази камбана и години служи, докато най-сетне тези гърците там, попа изгориха Звънарницата. В.К.: Значи това е преди освобождението на България щом са били гърците? Б.Н.: Н-е-е, гръцки монаси пак имаше по манастирите всякакви. В.К.: Но това след освобождението на България ли е или кога е? Б.Н.: След освобождението. В.К.: Значи още има гръцки монаси? Б.Н.: Имаше. В.К.: Когато е изгоряла Звънарницата, отец Ероним бил ли е жив, или е бил заминал? Б.Н.: Отец Ероним се е бил поминал. Другият монах, който е поел Звънарницата и който е ученик на отец Ероним, той пое Звънарницата и загубиха я. В.К.: И всичко пада долу в пропастта? Б.Н.: аз знам. В.К.: На Градище. Б.Н.: Тя е близо до Градище. В.К.: Да. Б.Н.: Така може би в околността беше. Ама сега не мога да си спомня точно къде беше. Много време мина. В тази дупка има скрити неща. Тя е като пещера така, дълбоко. Може би десетина метра дълбочина, и в нея вече долу има.

Искам да идем на Витата стена и там да видим, да прегледам аз нещо. Там пък има една пещера, която се нарича Тъкачката. Защото пред пещерата, в скалата има издялана жена, която тъче на стан домашен. В.К.: От природата или от някой каменоделец майстор я е издялал? Б.Н.: А, каменоделец я е издялал, а издялкана. Защо е и за тази тъкачка има една легенда, и нея ще ти разправя. В.К.: Значи за тъкачката? Б.Н.: Искам да видим голямото езеро при което имаше градче - малко градче. Сега трябва да е голям град. Но искам да видя, езерото да видя. Те са две езера – едното е по-голямо, другото е по-малко. Но големи, хубави езера. Самите скали са вити по стената, те са една площ каменна, и оттам Севлиево, Габрово, Търново. Там ми се отива, да видим. Ще те заведа и на други места интересни. В.К.: Това ще го направиме таман тримата – аз ти и Ина ще отидеме. Щото трима души спокойно вози. Б.Н.: Трима души.

В.К.: Да, добре. Ти сега нещата на Васко Искренов на времето ги откупи. Ти ми разказваше за 30 000 лева си ги откупил. И той ти даде негативите и ти, и са прибрани. Б.Н.: Прибрани са. В.К.: Добре. Б.Н.: И снимки. Всички снимки имам аз, много снимки. Един ден кат речете да правите каталози, ще ползвате. В.К.: Значи Васко Искренов? Аз съм го виждал на снимка. Жена му как се казваше? Б.Н.: Елена. В.К.: Елена. Значи

той има дъщеря, която си заминава? Б.Н.: Тя се помина. Много хубава беше, кой знае какво ѝ стана, и млада беше. Тя се ожени и мисля, че имаше даже детенце. В.К.: Значи Васко Искренов замина. Той си свърши работата тука. Свърши си работата и замина за Австрия. Б.Н.: Отиде за Австрия. В.К.: Да.

Б.Н.: Ще се опитам да разправа легендата за Звънарницата. Отец Ероним дойде от Атонските манастири в селото Етъра откъдето той е бил родом. В техния род Дойноулар са го наричали, Дойновски род е имало обет първородния син да се изпраща в манастирите в Атон. Той е бил първороден. Тогава са го вземали още като дете, отвели са го монасите в Атон и там е израснал той и се е подвизавал като монах повече от 60 години. Монашеският път е труден. То са изпитания, то са молитви, то са пости, то са всевъзможни подвизи на монашеството през което той е минал. Даже е получил някакво повишение така, някакъв монашески чин – по-висок от обикновения. На всичкото отгоре е бил и свещеник, и е можел да извършва служби в храма. Обаче, като поостарял така и годините напреднали много, той си спомнил за своето родно място – Етъра в България, и казал: „Ще отида да видя от рода останали ли са някои.“ И пристига в Етъра. Отец Ероним беше така среден ръст, но запазен, здрав човек. Макар и възрастен, движеше се свободно. Пътували са от Атон до Етъра пешком. Тогава не е имало такива превозни средства като днес. В Етъра отец Ероним се вижда със своите роднини. Те са били още, рода е бил запазен, и са били едни от първенците на селото – Етъра. При туй Соколският манастир, който се намира близо до Етъра така в Балкана, толкова му харесал, че не му се иска вече да се върне в Атон! И решава с позволението така на игумена на манастира да остане в Соколския манастир. В Соколския манастир по онова време е имало около 300 души монаси. Той е голям манастир – голям, обширен двор. Има заградено отвсякъде със сгради и стени – като крепост. В сърцето, в самата средина на двора има чешма с осем чучура, буйна вода, която оттича от там. Самият манастир е построен на една каменна плоскост, площ и под него има пропаст около 200 метра, чак долу в реките, където пък има фабрика за гайтани. Тя е под манастира.

Сега, като идва отец Ероним и се разполага в манастира, приемат го, дават му там килии, каквото трябва. Той е богат манастир, обширен манастир, и отец Ероним почва да изпълнява черковната служба в черквата на манастира. Но същевременно направило му впечатление, че в черквата на манастира има звънчета и камбанки накачени по стените. И такива звънчета и камбани много е имало. При туй селяните по реката Янтра надолу към селото Етъра, всичките са занаятчи и то главно ковачи. Те коват металически работи – най-различни – светилници, камбани, каквото има да се прави от метал, те са майстори. И отец Ероним от Атон, той е бил ученик на отец Теодосий, грък, стар монах, който именно е имал Звънарница. Звънарницата представлява едно построение от греди, на което са накачени звънци най-различни по големина и по тон. Такава Звънарница е имало в Хилендарския манастир. Отец Ероним е бил прислужник на Теодосий. Той му е помагал, негов помощник е бил и Теодосий го е научил да звъни със Звънарница. А Теодосий е бил стар монах – от древните монаси. Той е знаел Псалмите наизуст и умее хем да ги пее, хем да си служи със звънците, да си приглася. И се получава някаква чудесна хармония. Отец Теодосий е научил туй изкуство от своя от стария монах на когото е служил. Той пък от своята старина и така чак до времето на цар Давида. Защото тези Псалми, тези песни от Псалмите са дадени от цар Давида. А цар Давид е бил голям

певец на времето. Не само певец, но и борец, пехливанин – здрав човек. И не само това, но и голям любител на хората.

Цар Давид в онуй време бил на фронта. Но като посетил Йерусалим, един ден временно дошъл в града заедно със своя военачалник Урий, да прекарат няколко дена, и после пак ще се върнат на фронта. Но Давид като се къпел на покрива си и се греел на слънце, там има той басейн на покрива, като погледнал в съседната градина, видял жената на Урия, която се къпела в техния басейн долу. Толкова му харесала тази жена, че той извикал военачалника на войските при себе си цар Давид, и му казва: „Като се върнем на фронта ще туриш Урия на най-страшната битка на местото гдето се води най-страшната битка.“ Преседели колкото преседели и се връщат на фронта пак. И действително, военачалника туря Урия, където битката е най-гореща и Урий загива там. Кат минават 40 дена както е условието, цар Давид праща да иска жената на Урия за своя жена. Дето Исая, който тогава е бил там, пророк Исая дига бунт против това: „Как така ти да вземаш жената на Урия, който до вчера беше жив и загина на фронта?“ Да, ама Давид не го слуша и взема жената. Като се оженва за жената на Урия, след време им се ражда син и го наричат Соломон. Сега Давид разговаря с Господа и казва: „Господи, искам да Ти построя храм.“ Тъй, ама Бог казва: „Ти няма да ми построиш храм, защото много кръв си пролял, но твой син Соломон ще ми построи храм.“ И действително, като отраства Соломон, Давид му дава престола, дава му властта, а той се оттегля в отшелие. А пък Соломон започва да се подготвя за храмът Господен, за който баща му Давид е приготвил материали най-необходими. И действително Соломон построява храмът Господен. Като построява храмът, той бил нещо невиджано и нечувано! Извиква най-добрите майстори от Египет, от Индия, от Сирия, от всички страни, те да работят, те да ръководят строежа. И става един чудесен храм, известен в историята – „Соломоновият храм“.

Значи цар Давид е пеел Псалмите на времето, като си е служил същевременно и със звънци по време на песента си, сега отец Ероним. Тази традиция се е предавала от поколение на поколение от времето на цар Давида до наше време. Отец Ероним е приел, именно, от един от старите монаси в Атон, в Хилендар туй изкуство да си служи със звънците, да свири със Звънарницата. Като идва сега в Етъра и се заселва там, и става монах на Соколския манастир, местото много му харесва за Звънарница. Защото самия Соколски манастир е построен на една каменна площ, голяма стотици декари. И от тази каменна площ – пропаст от 150-200 метра отвесно отсечени скали - води долу в Страшната река. Тъй я наричат реката долу под манастира. Тука именно, отец Ероним решава да построи Звънарница, каквато е виждал в Хилендар – манастиря.

И действително, майстори много и го обичат и го слушат, и каквото нареди той, правят го. Свиква той майсторите, посъветва се с тях, обмислят проекта и построяват една Звънарница на самия край на пропастта, където почва пропастта – на самия край. Построяват така с най-хубави, избрани греди, такива лърти. Построяват Звънарницата, завързват с ленени въжета, не с пирони, с ленени въжета завързват гредите и получават една мрежовидна конструкция на която накачват звънците, колкото има. При туй отец Ероним почва да събира звънци от селата надолу, де където има звънче, камбанка, каквото и да бъде – или го купува или му го подаряват. И така звънците в Звънарницата горе в манастира се увеличават, и достигат докъм 80 звънци. С тези звънци отец Ероним свири. Оказва се, обаче, че народа много обича тази свирня и този звън на звънците и идват и

лягат. Наоколо е поляна. Народа си постели някое чердженце, легне си на полянката, слуша звъна на звънците и песента на отец Ероним. Но се оказва, че тази песен и този звън са на всичкото отгоре и лековити! Някои болести просто, някои болни хора като лежи там известно време – оздравява! А и тази мътва за лековитостта на звъна и на песента на отец Ероним привлича много хора, именно в Звънарницата. Значи черквата остава празна, ама Звънарницата – пълно с народ! На туй нещо свещеникът, който е бил в черквата манастирската и няколко от монасите, които малко се гърчечат били много големи противници. И тогава те замислят едно много лошо дело.

Сега да кажем няколко думи и за чорбаджи Досю от Етъра, който отива в хаджилък – става хаджия. Връща се от там и решава да построи, да направи една камбана голяма, каквато няма в никое от познатите селища наоколо – камбана, която да закачи до черквата на една кула. И от там да звъни когато почва черковната служба и когато свършва. Като се връща от хаджилък той действително събира майсторите, обсъждат въпроса и решават да отлеят една голяма камбана около 150 оки, значи 200 кг. И действително, той плаща, майсторите работят и камбаната бива отлята – действително голяма камбана. Даже когато ще отливат последната сплав, камбаната от бакър, от олово, от калай и от сребро, чорбаджи Досю – хаджи Досю вече, сваля калпака, изважда кесията със злато, напълва калпака със злато и го хвърля заедно със златото в сплавта долу – в камбаната отива. И така отляха камбаната и със скеле, с макари, качиха я на Кулата горе. В.К.: На Етъра? Б.Н.: На Етъра, зад черквата. Тази Кула аз я помня, където е било местото ѝ. Но Кулата беше вече срината. Минават години, камбаната служи. Но идва едно време, когато става едно леко земетресение, Кулата се срина и камбаната пада долу. Тогава решават: тази Камбана наместо да седи там щото не върши работа, да я дадат на Звънарницата. Ето тогав отец Ероним устройва изнасянето на камбаната от Етъра до манастиря горе. То е високо – височина. И уреждат те със селяните там, кола направят специална, впрягат няколко чифта биволи, връзват я с въжета, за да я пазят. Селяни стотина души вървят, държат въжетата да не би камбаната да се обърне някъде, защото пътищата лоши. Но както и да е, изкарват камбаната горе с големи усилия, и с умение успяват да закачат камбаната над пропастта в Звънарницата. И сега кога звъни камбаната, всички други звънци мълчат. Докато почне да звъни камбаната, като почне да пее отец Ероним, почват и звънците да звънтят и се получава една невиджана и нечувана хармония.

Народа много обиква Звънарницата, и все там е! Сега, монасите и попът от черквата, понеже хора не ходят в черквата, отиват в Звънарницата, решават да изгорят Звънарницата. И затуй събират сухи съчки, сухи дърва наблизко и една нощ хвърлят сухите дърва в Звънарницата, запалват я и Звънарницата гори. Изгаря Звънарницата и звънците всичките падат долу в пропастта и камбаната отгоре, право долу където е фабриката за гайтани. И каквото смазва, смазва, но камбаната там остава. Тежка камбана, от там не може да се извади по никой начин. С течение на времето народът кой каквото може – де звънче, де камбанка, де туй, или ги изнасят горе, или ги разграбват. Звънарницата отиде. Камбаната, камбаната стои. Не може да я издигнат, тя е тежка камбана. И тогава народа пък като чул, че камбаната, камбанния звън бил лековит, почва да си кърти от камбаната с чукове, кърти парчета от метала и всеки каквото може да вземе, взема. Така с течение на няколко години и камбаната отиде. Разнесе я народа, в народа. Тъй седи

въпроса за камбаната. И се свърши и със самата Звънарница и не можа вече тази Звънарница да се възстанови втори път. Да.

В.К.: То няма и хора, няма и знание, няма и условия. Б.Н.: Няма, то никой не умее да свири (звъни). То особено изкуство – тежко. Звъниш ти с въженца, с камбанките и пееш. В.К.: Всеки звънец е вързан за връв, така ли? Б.Н.: Всяко звънче, връв ленена, ленена връв, която си правят селяните. Не каква да е, не конопена – ленена връв. И той като свири тук, около него връвчиците висят – зън, зън, зън, зън, зън, зън. Която връвчица дръпне, знае коя камбана ще звънне, кое звънче ще се обади. И така, туй изкуство е много трудно. Обаче отец Ероним е бил голям майстор! Той е прочут майстор в Атон, друг майстор като него на Звънарница не е имало. И даже затуй от Атонския манастир не са искали да го пуснат. Няма кой да поеме Звънарницата там. А отец Ероним построи Звънарница в Соколския манастир.

В.К.: Ти си ми разказвал някои интересни неща за женския метох. Б.Н.: Трябва и за него да ти разправа. В.К.: Сега от вашия род имало ли е някой там, учителка? Б.Н.: Има, има, даже една от моите баби е била игуменка на метоха. Метоха беше едно малко манастирче край река Янтра, в средата на Габрово. В центъра на града край реката, едно много красиво кътче, където идваше малката рекичка Синкювица се влива в Янтра. Където двете реки се събират, там беше построено едно метохче, дребно манастирче – само за жени монахини. И действително, с течение на времето, понеже всички богати хора от града правят дарения на метоха, на манастира, то беше богато манастирче. Но и те от своя страна пък отслужваха на всички жени в нужда. Да речем роди се детенце, няма кой да ѝ помага на майката, няма кой да гледа детето. Заболее някой старец, няма кой да се грижи за него – от метоха ще пратят монахини, ще го приемат, ще се погрижат, ще се грижат за него като за роден баща. Други каквито нужди има в метоха, винаги се отзовават, каквито нужди и да се явят. Заболее някой от метоха, те умееха и да лекуват.

И метоха се ползваше с много хубаво име в Габрово. Като се каже метоха, всички с благоговение така. А тази игуменка на манастира се казваше Елисавета. Тя беше моя прабаба – от старите баби. В.К.: Прабаба по майчина или по бащина линия? Б.Н.: По майчина линия прабаба. Тя е сестра на Драгул – кафеджията, който е имал кафене в центъра на Габрово – кафене където се събират да пият кафенце и на разговор елита на Габрово. Той е бил обществен център, където са се разглеждали всички въпроси на града – кафенето на Драгул – кафеджията. То същевременно е било и ханче, имало и стаи за гости. И дядо Драгул е знаел няколко езика – турски, гръцки, английски и френски езици е знаел. И като дойдат чужденци в Габрово, минават през Шипченския проход. Къде ще минат? – През Габрово. Ех, ще останат да спят в Габрово. Къде ще спят? – В Драговия хан, значи Драговото кафене. Тъй че то е било важен обществен център, да. Сега това метохче, което столетия е служило на града и се ползваше с най-хубаво име – и за деца, майки. Няма къде да си остави детето, трябва нейде да отиде – в метоха. Каквото и да има, метоха се притичваше на помощ на всички хора в нужда в града. И се ползваше с много хубаво име. Монахините бяха така доблестни, честни, добри служители и познавачи, умееха да лекуват. Това беше много важно. Кой като захъса, някоя жена, къде ще отиде? – В метоха. Сега, сегашната власт благоволи да разруши манастирчето, събори църквата, махна сградите. И от хубавата градина на метоха, каквато нямаше друга по цветя и така по уредба, нямаше друга

такава като градината на метоха. Е, направиха я сега бирария. В.К.: Значи това е Елисавета? Б.Н.: Игуменка на метоха е била. В.К.: Ти разказваше на времето, че имало много такива анекдоти по онова време. Б.Н.: Да, аз трябваше да си ги спомня. Сега изведнъж не мога да си ги спомня, но постепенно така като записваме, ще може да запишем и някои анекдоти така, истории така от габровския живот. В.К.: Като си припомниш и като дойда, ще ги запишем.

Б.Н.: По билото на Стара планина отиват до Дубровник, където се заселват и остават там да живеят. В.К.: На някакъв остров, ти си ми разказвал – това са болярите от Търново. Б.Н.: Да, това е било болярството. Но имам да ти разправа нещо много интересно за боляри, което го знам от стар селянин, който живееше долу под Градището. В низината има едно селце малко, което наричат Търсиите, Търсигъбите го наричат те Търсигъзите го наричат, ама Търсигъбите. В.К.: Търсигъзите, защо? Като вървят нагоре, човек се изгъзва. Б.Н.: Аз ги познавах тези хора там. Те бяха десетина къщички, пръснати така между скалите и горите. И един от старците там, който беше стар овчар, много ме обикна. Кой знае как, по какви причини, обаче, аз като отида, той гъби набрал или каквото има, ще ме покани у тях, ще седнем. И той ми разправя: „Ще ти разправа казва една история, обаче, недей я разправа на други!“ Ей сега ще ви я разправа.

Търновските боляри като приближават турците вече към тях, напускат Търново – боляри с богатствата си, кervани и идват в Габрово, защото пътя е там през Габрово. Те не знаят сега къде да отидат. Те мислят да хванат билото и да бягат по билото на Балкана, защото в низините не може вече да се слезе. Като идват в Габрово, те отсядат в крепостта Градище – било голяма, хубава крепост. Сега я разкопаха и се видя какво нещо е Градището. И понеже турците също настъпват от юг, идват към Балкана, опасно е вече, че ще прехвърлят Балкана – не ги знаеш кога може да прехвърлят Балкана, ще нападна долу селищата и града, и ще унищожат всичко и ще заграбят. И затуй болярите решават да заровят богатствата си в пещерата на Градището. Туй ми го каза сега стареца. На него му го е казал пък неговия дядо. На неговия дядо – неговия дядо. И така от дядо на дядо достига и до нас това. Че в пещерата на Градище, която долу е постлана с пясък и глина болярите са разкопали и са заровили богатствата си. И тогава тръгнали вече за билото на Балкана и за Дубровник. В.К.: Ти си ми разказвал, че те са откупили някакъв остров на Адриатическо море и там са се заселили. Б.Н.: Там се заселили и са направили, острова става техен. Да, богати хора. В.К.: Закупили са го? Б.Н.: С богатствата си, които са имали те, част от богатствата си, които не могат да носят, те заровили в пещерата на Градище. И сега пещерата на Градище пази тези богатства на болярите. Та ако един ден пещерняците решат, могат да разкопаят глината и тинята на пещерата с които е постлана, тя е може би два метра и повече дебела глина. Всичко туй да го изкопаят и каквото намерят там. Казах една тайна, която стареца каза: „Казвам я на теб, ама не искам да я казваш на никого!“ Аз я разказвам обществено, да знаят всичките, че **в пещерата на Градище има съкровище!** Има и че когато болярите са били, са държали крепостта, там са си скрили съкровището като тези слуги, които са им помагали, които са копали, които са слагали, които са такова. Те ги избили всичките, да. Сега този негов дядо, пра-пра дядо, който е разправил тази легенда, единствения, който се е спасил от тях по чудо. Главата му останала. В.К.: Единствен се е спасил по чудо. Да.

Б.Н.: Това е значи за Градището. Иска ми се като отидем в Габрово, Вергил, на Градище ще отидем да разгледаме и да ти покажа аз пещерата. Ще те заведе аз, защото ний в тази пещера на времето като ученици, като момчерлаци, тя ни беше център. И там вътре влезем, накладем огън, прекарваме цял ден в пещерата. Много ни беше приятно, защото и гледката от нея към Балкана е много хубава!

Тъй че сега значи Звънарницата ти разправих. Сега? В.К.: За Кулата, часовникарската Кула в Габрово. Б.Н.: Часовникарската Кула Вергил, имаше един майстор, ама как му забравих името бе! Аз съм го записал, имам го записано. Габровци решават да си построят часовник - обществен часовник, който да звъни на всички и целия град. Не да имат сто души часовници, габровци са икономисти хора, а един часовник, който като звъни, всички да го чуват наоколо. И действително, построиха една кула висока, аз я помня. Тя не знам дали седи още, но доскоро, като ходих в Габрово, Кулата стоеше. На кулата горе построяват часовник. Но няма никакъв механизъм. А пък местния часовникар там в Габрово, който е бил, той построява часовника. Той е майстор, и тогава от старите майстори, хе-е-е с достойнство на чорбаджия. Той построява часовника, самия механизъм на часовника и за двигател на стрелките. На самия часовник няма пружина, няма механизъм, ами два големи, тежки камъка, които са завързани с халка и с въже чак до горе. Тогава горе има чарк с който вдигат камъка до горе с въжета. И като го пуснат, камъка с тежестта си движи часовника, движи стрелките, движи всичко - и камбаните, които бият колко е часа. Часовникът звъни и неговия звън се чува не само в цяло Габрово, но и в околните села, които са по баирите. Тъй че този часовник вършеше една голяма обществена работа, каквато 100-200 часовника не могат да направят. И много го обичаха всички, защото звънът му беше приятен, и при туй винаги точен.

Този часовникар, който го направи поддържаше часовника да показва винаги точното време. Е, той имаше голямо семейство - момчета, момичета и решава да отиде на Хисарските бани в южна България и да прекара със семейството. И моли там чорбаджията, кмета да му отпусне един аванс, да му даде едно дарение, защото толкова време служи. Те нещо са му плащали, но кмета се оказал скържав. Той действително бил прочут със своето скъперничество, не му дава нищо. В.К.: Той се казваше Слона? Б.Н.: Слона, Слона не дава пари. Тъй, ама часовникаря пак дига фамилията, отива на Хисаря и се разполага там, и в туй време се разваля часовника. Ха, да те видя сега! Спре - не звъни. А целия град чака да чуе звъна - колко е часа. Мълчи часовника. Ха да те видя сега! И тогава отиват при Слона: „Какво става с часовника?“ Целият град въстава срещу него за часовника. Тъй, ама часовникаря на Хисаря, той прави там минерални бани прекрасно. Гражданите му помагат да прекара със семейството си там, защото го обичат. Той услужва на всички и поддържа часовника. А Слона остана тука. И тогава Слонът изпраща една делегация от Габрово с мулета до Хисарските бани - да отидат и да го помолят да дойде часовникаря да поправи часовника. Той казва, че ще дойде, но слага той условия вече, при какви условия ще дойде - да му се увеличи заплатата, да му се даде възнаграждение. И така, каквото е искал, поставя го сега пак и Слонът ще не ще - ничево делатъ - дава каквото иска часовникаря. Идва стария майстор и за два деня, за три поправи часовника. Часовника си тръгна пак. Тежките камъни се спускат отгоре на въжето, часовника върви и камбанката звъни, и целия град знае кога колко е часът. Така, този часовник много го обичаха

в Габрово. Дано е запазен и сега. Последният път като ходих още седеше часовника, но дали действуваше вече механизма – не знам. Щото сега има вече модерни средства, работи, то не може. Но това е за часовника. Забравих името на майстора часовникар. Много прочут беше, много прочут майстор, да.

В.К.: Какво си спомняш и знаеш за Рачо майстора – Рачо Ковача?
Б.Н.: О-о-о, Рачо Ковача е много важна личност! Те го наричат основател на Габрово. Той е от село Боженци, което е близо до Габрово.

Б.Н.: Рачо Ковача го наричат основател на Габрово. Аз помня, неговата ковачница беше в наши години като ученици, още съществуваше ковачницата му, но Рачо го нямаше разбира се. То беше отдавна минало. Но Рачо Ковача е бил много силен човек, физически много силен. Той е бил ковач на края на Габрово, когато вече започва самия Шипченски проход. Там е ковачницата, там беше. И тогава, който минава, тогава пътуваха с кончета, с мулета и подкови. Ковачницата - винаги работа колкото искаш. Рачо Ковача хем е силен, хем е много добър майстор! Той ще подкове, ще прегледа на кервана конете, ще ги стегне и тогаз ги пусне да вървят. Та казвам – Рачо Ковача, до ковачницата му имаше един голям извор, така цяла река излиза от скалите, и го наричаха извора. Аз го помня още. Сега тази вода е прибрана някъде, пък и дали не се и загуби, защото водите почнаха да пресъхват.

Рачо Ковача се занимаваше, по професия беше ковач, ама всъщност беше разбойник. Той обираше. Като минава керван да почва в прохода, ако е на някой така търговец или лихвар, на хора алчни, които са ограбвали народа, Рачо знае това. Той имаше един прислужник – Колчо Петлето, който яздеше катър. Ама катъра бяга по-бърже от кон. И като дойдат такива пътници, които ще прехвърлят Балкана, Петлето яхне катърчето, избяга горе в „Люлеците“, където крепост е Люпека, и там е четата на Вълчан стария. И тогава каквото предаде Рачо, Петлето го предаде на тях. Значи идва такъв керван, толкова хора, на тези и тези носи това и това. Рачо дава сведение – Рачо Ковача. И разбира се, онези причакват кервана горе, устройат някъде една засада, обера ги. Така е действал Рачо Ковача, а някога и сам е отивал на поход. Много силен и много известен така, доблестен човек. Туй да страда човек и да дойде при него, ще намери помощ, да бъде онеправдан някой - защита. Рачо Ковача беше безпощаден към спекуланти и към насилници. Да, много буен човек - каже не каже две думи и смаже противника. Там живееше Рачо Ковача.

До неговата ковачница ей така, може би на стотина метра по-надолу имаше Римска баня, от Римско време още. Аз я помня. Тази баня, развалините ѝ, не ами тя стоеше почти запазена. Водата от извора отива в банята, там я затоплят и там са се къпали габровските граждани. Даже и в мое време помня, че тази баня още работеше. Сега Рачо Ковача, той е един от четниците на Вълчан войвода, но е скрит, не го знаят. Той съдействува на стария Вълчан войвода, после на младия Вълчан войвода, после на дъщерята на младия, на поп Мартин – Рада, мома Рада както я нарича народа. И досега легендата се носи още по селата – мома Рада. След като убиват нейния брат Вълчан младия, мома Рада поема ръководството на четата. И тя води борби, прави засади, обира хазната – работа, която вършеше поп Мартин. И продължава да обира хазната, за да събират пари за въстанието. В.К.: Значи поема. Тя сега Рада е дъщеря на кого? Б.Н.: Тя е дъщеря на поп Мартин, чиято жена убиха. Той я взема със себе си. Тя е била на 6-7 годинки и тя отраства, отгледана в Етъра, в селото. Като става

голяма, хубава, здрава, силна и тази мома Рада, след време, когато дойдоха руските войски и станаха битките на Шипка, мома Рада се омъжи за руския генерал, който командваше войските. Как го викаха? – Знаех името му. Пак ще си го припомня. В.К.: Генерал Гурко? Б.Н.: Гурко. И с генерал Гурко тя отива в Русия. Но всеки две години тя идва в родния край да се поклони на гроба на майка си в Русчук, и да дойде да види пък Соколския манастир, „Люляците“, „Змейови дупки“, където са се подвизавали. Вече жена на генерал Гурко е била мома Рада. Та казвам: Рачо Ковача, той свърши много работа, той беше, за него не се споменава почти нищо, но той сътрудничеса на всички бунтовници, на всички революционери и в Румъния и България. И беше убежище. Гонят ли някого, бяга ли някой – къде? – В ковачницата на Рачо Ковача. Тя е накрая на града – известна на всички. Ще не ще, всеки ще мине през там. Рачо Ковача имаше скривалища и в Боженците, и в други села наоколо. Само дойди до него, имай доверието му.

В.К.: Той има ли синове, потомство? Б.Н.: Нема потомство, той не е бил женен Рачо Ковача. Той е бил ерген. Много силен човек физически. В.К.: Той се приема като основател на Габрово? Б.Н.: Основател на Габрово, така го и наричат. Около неговата ковачница почват да се заселват селяни, граждани от Търново, от тук от там, и ето ти основите на Габрово. Аз помня първите години на Габрово, когато още река Янтра течеше през гори. Много хубав град беше! Те го обособиха после. Но Габрово беше прекрасен град. Едни живописни скали имаше, наричаха ги Престоли. Престол – скала естествена, голяма така край града. Тези Престоли бяха приказни! Аз ги помня тях още. Но намери се един простак кмет, взе че ги даде тези Престоли да ги съборят и да опека от тях вар. И опекоха ги на вар долу. И варта язък, развалиха това нещо!

В.К.: Сега, ти си ми разказвал, че на времето габровците са имали така сръчност и са си правили оръжията, мечове, пушки, и са били много добре въоръжени през турско време. Б.Н.: Точно така, майсторите по реката от Габрово до Етъра, до Соколския манастир, това е все по течението на Янтра. Там бяха работилниците им, ковачниците им. При туй Габрово имаше някои привилегии – турчин не можеше да преспи в Габрово. Турчин не можеше да язди през Габрово. Той ще върви пеш и ще води добичето, доде излезе от града. Турчин, изобщо габровци имаха отде накъде тези привилегии, някакви заслуги бяха имали пред някои от султаните, и той им беше дал като благоволение ей тези системи. Аз ги помня. Аз знам и случая, когато семейството – Султановите, те бяха чорбаджии на Габрово и къщата им беше до самия мост – до Камерския мост. Един от чорбаджиите седи на прозореца така седнал на миндеря, пие си кафето и гледа, че по моста на Габрово язди турчин с чалма, ама язди кончето – муле ли е било, конче. Скача чорбаджията, слиза долу, обува чехлите, излиза вън, сваля турчина от това и му зашива два шамара. Българин да удари на турчин шамари, той да се окаже пък кадията от Севлиево! Минавал през града, той знае това, ама кадия, той с достойнство голямо. Тъй ама султанът като слиза и му удря два шамара, той отива и се оплаква в казармата, където са турските власти. Не много – 5-6 заптиета. Това е всичко. Няма така, туй селище, те нямат право да имат село в града. Турско семейство в града не може да има. Туй е една от привилегиите на Габрово. И тогава отиват при него, обаче, той казва: „Какво ти е?“ – „Ех, чорбаджи, чорбаджи, това е Ангел Султана.“ Той казва: „Защо те осъдиха?“ – „Ами яздох коня.“ – „А-а-а, защото си яздел! Турчин няма право да язди кон през Габрово. Ще ходи пеш, а ще го води.“ Така Ангел Султана тогаз показва. В.К.: Това са може би

привилегии, понеже са правили оръжие на турската армия. Б.Н.: Правили са, някоя голяма заслуга са имали те габровци, поради което получиха редица привилегии. Нали ти казвам - в Габрово турчин не смей да остане. Така.

В.К.: Какви данъци са плащали през време на турското робство? Много ли са плащали, големи данъци? Б.Н.: Не са плащали много, даже ми се струва че габровци са били освободени и от данъци. Пак по тази причина, че те са правили на султана някаква голяма услуга. В.К.: Защото аз съм чел, че те са военни селища и тези, които правят шайтани, гайтани, облекло, обличат турската армия и правят оръжие, се освобождават от данъци. Б.Н.: Това са били. Габровци не са плащали данъци, това го знам.

В.К.: Ти си ми разказвал една интересна легенда за основаването на Цариград, за две змии, които се бият при Цариград и т.н. Б.Н.: Хайде да оставим това за друг път, че малко се уморявам. Но като дойдеш другия път ще разправям други легенди. Те са много и хубави легенди. Б.Н.: Този път ще разправя една кратка легенда. В.К.: Може, да. Б.Н.: Може, нали? В.К.: Записвам.

Б.Н.: Ако трябва да озаглавя тази малка легенда, ще я озаглавя „Тъкачката” - значи жената, която тъче на стан. На времето, когато поп Мартин обираше хазната от северните страни, той устройваше засада в планината. Причакваше хазната, избиваше охраната и задигаше хазната. Защото казваше поп Мартин: „Пари трябва за оръжие, за да се подготви едно голямо въстание за освобождението на народа.” И действително, нея година поп Мартин тръгва с четата си от габровския Балкан, от Габрово, тръгва през Севлиево и надолу вече към южните страни ще причаква хазната. Той има сведения откъде иде хазната, как се охранява. Изобщо, той си подготвя, много добре си подготвя нападението. Като отиват надолу, един от неговите четници се разболява и не може да върви с четата, която поп Мартин води, и поп Мартин го оставя в една воденица под Витата стена. Воденичаря му бил приятел и познат. Той му казал: „Оставям ти моя човек тука. Ама ще го пазиш като очите си”. И поп Мартин заминава вече да се разправя с хазната. Четникът като останал така няколко дни, воденичаря знаел това-онова с билки, помогнал му, минало му. Не го боли глава, не го тресе нищо, и оздравял.

От време на време, какво да прави във воденицата денем, народ иде много така – мелят жито, но той излизал нагоре да се разхожда към Витите стени. Витата стена е над Севлиевския път. Тя се издига отвесно 50-60 метра отвесно отсечени скали, и горе има две езера над Витата стена, има и едно селище доста голямо. Но този четникът се разхождал по Витата стена, идва на едно място, където в скалите е издялана жена, която тъче на стан. Той бил чувал легендата, че където е тази жена издялана така тъкачка, там имало някаква пещера. Сега той си рекъл: „Чакай, щом намерих жената със стана – тъкачката, да видя дали мога да намеря и пещерата!” И се залутал той там из храсти, из камънаци, насам-нататък, то там е лабиринт. Най-сетне успява да открие един малък вход, тя всъщност самия вход е бил затрупан с камъни, да бъде скрит, но от време, от дългото време като се улегнали камъните, малко от входа се вижда. Разчистил той камъните, отваря колкото да влезе и на другия ден идва със свещи, и влиза наистина в пещерата. Запалва свещите и върви, върви, върви навътре. Тя – голяма пещера, колкото върви навътре – по-голяма става! И по едно време достига до един малък отвор в скалата пак, на дъното. Като идва до него вижда, че през него може да се мине. Навлиза той пак

със свещите, върви, върви, върви. Идва до една малка зала така в скалите и гледа - сред залата един куп злато – жълтици! Куп, колкото човешки бой голям и останал като замаян! Тогаз си спомнил той от легендата, която казва, че в пещерата при „Тъкачката“ е била съкровищницата, хазната на римския император Юстин. И разбира четника, че е попаднал точно на пещерата, точна в съкровищницата на императора. Гледа той, то не може да се изчете. Поглежда: на самата купчина със злато – една златна кутия – крина от злато. Загребал той с крината, но то не можеш да ги четеш! Какво ще изчетеш?! Хвърлил крината, то не се чете и излиза пак. Връща се пак, затваря входа на пещерата, ама още по-хубаво го затваря – да не се вижда. И като слиза, след няколко дни поп Мартин се връща. Обрал той хазната и с парите заедно, които задигнал, прибира се в неговия Балкан, за да ги скрие там. Той ги крие там в „Змейови дупки“, в пещерите.

Тези „Змейови дупки“ и сега могат да се видят. Те са там над Габровница. Като идва, четника му казва, и се хвали на четника вече какво са намерили. „Какво сте намерили вие? Което сте намерили е нищо в сравнение с това, което намерих!“ Ах, казва. И тогава четника казва: „Ела, ще те заведе.“ Взема поп Мартин, завежда го горе при пещерата, въвежда го вътре, пали свещта и тук-там, тук-там, най-сетне достигат до пещерата гдето е златото. Поп Мартин като видял, хванал се за главата: „Хей, че ние сега имаме пари да се издържа колкото искаме!“ И тогава той взема и туй хазната, което е той обрал, донасят каквото има, скриват всичкото вътре, зазидват пещерата пак, закриват я с чимове да не се вижда и край. Пещерата при „Тъкачката“ остава скрита. И досега още не е намерен входа ѝ. И не е намерена пещерата, но мисля, че и не е търсена, защото ако я търсят, ще я намерят. Не е толкова. В.К.: Ти тая легенда откъде я знаеш? Б.Н.: Тази легенда я знаех от един гаванкаджия, който е, именно, откъдет са воденицата. От тази воденица е той, мелница. От там я знам таз легенда, и на времето съм си я записал. Тя е интересна!

Като решиха да вземат мерки срещу Братството, разбира се трябва някой да бъде отговорен, щото ние бяхме отпечатала много беседи, хартия купувахме, изобщо ей така, една непозволена работа. И разбира се, за да няма така много отговорни хора, които ще се явят и противоречия, аз поех всичката грижа върху мене. Значи: „Кой направи това?“ – „Аз“. Кой купува хартия?“ – „Аз“. „Кой дава да се печата?“ – „Аз“. И така, процеса беше съсредоточен към едно лице. Мен ме осъдиха тогава, съд обществен така. Осъдиха ме тогава на смърт – смъртно наказание, което се провежда пък като 21 години затвор. И ме изпратиха в затвора, хвърлиха ме в една килия самичък. Докато мина един или два дена – не помня колко, отвори се вратата на килията и бутнаха в килията едно момченце на 7, 8 или 9 години да кажем – не ги знам просто. Но толкова горкото уплашено и немошно, и необлечено добре, а пък вече ставаше хладно. Ставаше хладно. Аз вземах детенцето, погрижих се за него, окуражих го малко, загърнах го така с моята дреха с която аз на влизане в затвора, една сестра се изтича, че хвърли на гърба ми една дреха такава като пеперина, голяма, вълнена. Хвърли я на гърба ми. Това нещо ме спаси после, защото есента беше студена, зимата още по-студена, а аз дрехи нямах за това! И така, детенцето аз го прибрах и се грижех за него доста много. В.К.: И защо са го хвърлили в твоята килия? Б.Н.: Сега туй детенце не знам по каква причина са го затворили, за наказание на родителите ли му, на него ли, не мога да си спомня как беше, обаче, решили и го бутнали в моята килия. Аз се погрижих за него. Тогава като се погрижих за детенцето, то се пооправи така, поседна.

Видях на стената в килията светло петно, светъл така кръг и в този кръг – образа на Учителя. Образа на Учителя така като сянка – като сянка, но ясно – образа на Учителя! Когато погледна нататък, Той ме успокоява. Аз не се страхувам от килията. Но така дълго време трая това! В.К.: Ти си ми казал 40 дни? Б.Н.: Дълго време трая – 40 дни, докато трая този образ, момченцето седя. Минаха тези 40 дни, ще освобождават детенцето. Предупредиха: ще го освободят. Тогава аз поръчах на детенцето като излезе, момченце, къде да дойде, да се свърже със сестра Мария, да й разправи всичко, щото не давах връзка с моите хора. И действително, след няколко дни пуснаха момченцето. Момченцето дойде и се видело с Мария, и говорило с нея и описало целия мой живот в затвора. Защото аз имах доста разпавии. Не се много примирявах с наредбите, и заради туй наказанието ми растеше вместо да се намалява. Така че туй момченце свърши много хубава работа, защото се оказа много така честно дете и умееше да предаде нещата. Щото като излязох от затвора, то после пак идва у нас. Видях го след това.

Това беше предупреждение от Учителя и след туй ме изпратиха в Белене, Белене – Железница, където правеха, горяха вар, вар правеха, вареници, големи. Свалят камъни отгоре и именно ей тези, движението на камъните от кариерите до варениците – около пет-шестотин метра може би, може би един километър го правеха затворници в камиони. Натоварят камъните в камионите, камионите слезат до варениците, разтоварят камъните. Ей туй разтоварване и товарене на камъните беше много тежка работа! И всеки беше принуден 17 камиона на ден да натовари. То огромна работа! Съсипа ни! Хората бяха просто като пребити. Но аз не можех да върша тази работа, понеже бях опериран от стомах и лекарят предупреди, лекарите предупредиха и началника също предупреди: „Няма да му давате тежка работа.“ И като дойде началника, аз му казах: „Е, Вие какво правите рекох, защо Вие правите вар от тези камъни, които са най-хубавите мрамори, които имаме? Те са по-хубави от италианските мрамори!“ Той каза: „А, рекох така е.“ - „Искаш ли да ти направя мостра?“ Той каза: „Искам.“ Рекох: „Дай ми условия, ще ти направя мостри, да видиш какви мрамори имаме тука.“ И той каза на своите: „Ще му давате всичко каквото иска.“ И ми дадоха две стаи в Белене там. Дадоха ми и материали. Казах какво трябва: цимент, дървен материал за калъпи, каквото трябва, и почнах да правя аз. Дадоха ми и един помощник. Почнах аз да правя мостри от мраморите. Ходех свободно, другите бяха ограничени, но аз, понеже ще изучавам кариерите, аз ходех по баирите, по склоновете там. Избирам от мраморите, които вадя и правя от тях брекчи. Брекчи значи туй са плочи от камъни - едри камъни пак. Така приготвих десетина мостри, изтърках ги, полирах ги и като дойде началника, рекох: „Гледай какво имате!“ И действително, мраморите са чудесни! Те са розови, те са червени, то са бели мрамори, кремави, най-чудните краски, имат и фладери много хубави! Те се сравняват с най-хубавите италиански мрамори и структурата им мраморна много хубава, кристалите им. Като видя началника, смая се този пазарджишкият вародобив и кариери!

Б.Н.: Началника каза: „Направи!“ И аз се разположих в тези две стаи в Белене. Дадоха ми помощници още двама души, и ние работим там и правим мостри. То пък се оказаха едни такива простички, но хубави удобства. Например на няколко крачки от нашата стая – баня, баня, която никой не посещава. А пък един човек, който се грижи, винаги има гореща вода, душеве и това, и ние можем всеки ден да се къпем. При туй ходим свободно. Не сме така като затворници задължени да се явяваме вечер,

сутрин. Там си живеехме в наши стаи. И така, почнах да правя аз тези мостри. Правех ги на плочи 40 на 40 големи и полирани, направени, готови. Като дойде началника, замая му се главата! Такова нещо! Вие го правите това нещо на вар, казва. Не е ли грешно това? От тези мрамори ние можем да ги изнесем за чужбина, може да имаме доходи много големи. Той каза: „Прави мостри и ние ще ги вземаме!“ И аз работих, пет години работих мостри от тези мрамори, и направих около 200 парчета, 200 мостри – плочи 40/40 см., полирани най-различни цветове. Аз ги избирам в кариерите. То чудо! Имаше едни пещерни варовици, то пък не можеш да им се нагледаш! Така за пет години аз им приготвих около 200 мостри. Те дойдат като приготвя една партида, вземат я, отнесат я и правеха там изложба във варо-добив и кариери. В.К.: И така, ти можа да се спасиш от тежката работа? Б.Н.: От тежката работа се спасих, именно, с това.

Като ме взеха в затвора, понеже страдах от стомах дълги години - 40 години съм страдал от стомах! Болки, болки – постоянно! Ама ме боли, ама аз работя. Работех тежка работа. И стомаха ми дойде пак от тежести. Работех стълбища години, дигах стъпала, а едно стъпало тежи 80 кг., една торба цимент тежи 50 кг. Значи от дигане на тежести стомаха ми се смъкна и като спадна стомаха, почна да става там вече вий знаете какво. Много страдах от стомах! Но когато ме взеха в затвора, положението ми беше много тежко. Не мога да се храня – стомаха не работи. И тогава се наложи, лекарите казаха: операция. И в затвора като бях, разрешиха операцията. И дойдоха лекари, опитни лекари – двама души. Направиха операцията с местна упойка. Извадиха стомаха и ми го показаха: „Ето го!“, казаха. И действително се видя, че стомаха е много засегнат. В.К.: Имаше дупка? Б.Н.: Да. И тогава изрязаха стомаха, зашиха го, туриха го пак, зашиха и хоп! Таман го зашиха и аз току, хоп щом ме развързаха, готов да стъпя. „Чакай бе!“ – казват. Тогава ме взеха, че ме отнесоха и доколкото време там се наложи в килия да прекарам. След туй ме изпратиха в Белене. Затуй там не ми дадоха тежка работа, защото съм опериран. Аз не мога да вдигам камъни! И така.

В.К.: Понеже за операцията става въпрос. Б.Н.: За тази операция бях предупреден чрез един сън. На сън идвам до положението да ме турят на масата за опериране. И действително, дойдоха лекари, надвесиха се, вече правят операцията, и аз гледам, гледам. Не мога да видя лицата им. Но като свършиха операцията, тя трая доста дълго, изправиха се двамата лекари и на единия така от главата, като че се сне нещо, някаква покривка. И като грейна едно хубаво лице, погледнах – Учителят! Значи Учителят е работил върху мен при операцията чрез лекаря! Така мина тази операция. Мина няколко време, действително се направи подобна на тази. Пак дойдоха двама лекари. Вече действителност – не е сън. Пак ме туриха на масата, пак така упойка, каквото трябва, извадиха стомаха, показаха ми го, пак го туриха, зашиха го. Мина операцията благополучно. Сега знаех, че един от лекарите, ако не и чрез двамата, работи Учителят. „Какво искаш?“ – Питат ме. По случай 1 май – празника, на всекиго изпълняват по едно желание. Питат ме: „Ти какво искаш?“ Аз казвам на началника: „Искам един термос с гореща вода!“ Той се хвана за главата: „Абе как казва гореща вода?“ – „Тъй, рекох – искам“. Ако го изпълните това, друго желание нямам.“ Тогава ми донесоха един термос наистина, хубав с гореща вода. И след туй като свърша термоса, те пак го пълнят с гореща вода. Тъй че аз в затвора бях, ама имах винаги топла вода. В.К.: Да, ти си ми разказвал, че това е било на 1 май и е дошъл отвънка някакъв проверяващ – голям

офицер, минал през всички килии, и тогава ти си казал. И си спомням и каза, ето каза как Бог работи в затвора чрез другите. Б.Н.: Не мога да се оплача! В затвора с мене се държаха много добре. Много добре, защото им вършех работа и им давах съвети за много неща. Така ги оправих, как се бяха забъркали в някои работи, аз ги оправих в Белово, където бяха кариерите. Понеже аз съм специалист по камъка, аз им показах как да работят, кои камъни да използват и кои да пощадят. Така те се съгласиха и вече някои прекрасни мрамори, които не биваше да се правят на вар – послушаха ме. И не ги правеха. Обаче, други пък, които бяха много хубави, тези бяха пещерните варовици – арагонитите. Те с такива краски, такива шарки и такава структура чудесна! Имам тука даже камък. От тях вар не става, защото те са магнезиев карбонат. Като не ставаха, трошат ги. Цели канари големи колкото къща, цели пещери, които са били – трошат ги на камъни, щото им пречат, и камъните дават на селяните да си правят ограда на местата. Викам: „Абе туй е скъпоценен камък бе!“ Като им полирах и от тях няколко плочи, останаха замаяни и престанаха да ги трошат вече. Как ги използваша след туй – не знам. Обаче, аз им помогнах да се отърват от тази злоупотреби. Но вярното е това, от Белене до Пловдив – колко километра са там? – Километри. Целите хребети са от най-хубави мрамори от типа на италианския камък. Това да се знае. В.К.: Да.

Б.Н.: Това беше след операцията. Аз още не можех свободно така да работя, да се движа и да се храня даже. Много малко се хранех. В кухнята не беше уредена кухнята им хубаво. А пък, който беше главния така ръководител на кухнята, кой знае защо срещу мене беше малко настроен. Дали срещу Братството имаше нещо, не мога да си спомня пак, обаче, беше враждебен. Но аз като видях огнището му, като видях там неуредиците в отоплението, защото аз съм пък по отоплението специалист – поисках да им поправа някои работи. Наистина, поправих им. Направих им ново огнище, направих им там отоплителите, и той тогаз се поотвори малко. Но като научи, че аз съм опериран и не мога да се храня като другите, почна да ми прави малки питки такива. Опече ги в туй и топличка питката ми я даде. В.К.: Това е майстора на кухнята? Б.Н.: Майстора на кухнята. От тогава той пък от ден на ден се разполагаше все повече и повече към мен. Той ми стана един от най-добрите приятели. А беше враждебен отначало.

В.К.: Спомням си един друг случай ми разказваше. Ти си защитил някого и за наказание те изпращат при циганите. И циганите ти дават първото място, посрещат те много добре. Спомняш ли си тоя случай? Б.Н.: Влязох в разпрания с някой от управниците. Той насилваше някои хора така. Не беше справедлив човек, и аз заставах зад този, когото искаше да накаже. Заставах и му казах така тежки думи. Тогава той се наостри срещу мен и за наказание ме изпрати в стаята на циганите, т.е. имаше одаи за циганите. Цигани – затворници, но държаха ги отделно от другите. Щото те си имат традиции, обряди някакви там, държат ги настрана. Мен ме пратиха при циганите, смятат го за най-лошото място, нещо, да те пратят при циганите, и изпратиха ме. Отварят портите, бутнаха ме в стаята, една голяма стая. Циганите на легла и старшината им – циганин с брада така. Доиде, гледа ме, гледа, гледа и каза само каза няколко думи на език, който не разбирам, обаче стана просто промена - всички любезни, внимателни, грижливи. Отделиха ми най-хубавото място до прозореца, и грижи за мен, на ръце ме носят. Кой каквото има хубаво нещо – хоп, носят ми го. Пък циганките носеха най-различни работи. Каквото поискат – носят. Те най-хубавото нещо на мен ще го дадат. Та прекарах аз при циганите няколко

месеца. Ама то беше най-приятното време. Никакви задължения, туй чистене – не. Към мен се държаха като че аз бях техен началник или нещо повече. Много голяма почит ми оказаха! И аз за циганите имам вече друго мнение. Не са загубен народ те. После върнаха ме пак в моята килия при моите хора. И поех пак моята работа.

В.К.: Спомням си един друг случай си ми разказвал, когато сте били там от земеделците, пък и други политически са били много настроени, и всички са воювали помежду си. И ти веднъж им си казал: „Какво искате вие, ние всички сме на едно дередже?“ И постепенно, постепенно са се оправили. И накрая партийния секретар ти казал: „Абе аз каза не можах да ги оправя, ти ги оправи.“ Този случай искам да ми го разкажеш. Б.Н.: В онова време земеделците, значи земеделците, на Земеделския съюз членовете бяха просто в затвора само затуй, защото са земеделци. Нямаха никаква вина – нито политическа, нито пък стопанска, но земеделци. Затвора беше пълен със земеделци и помежду си спорове, разправии, не могат да се таковат. Противоречия има, те си ги знаят – техни политически. Като отидох аз там и навлязох в работата им, те именно бяха, които къртеха камъните и ги донасят до вареницата долу. Аз им казвам: „Е, вий сега сте затворници. Вечно няма да останете затворници. Вземаха ви имотите, нивя, гори, овощни градини, и утре като ви пуснат, вий какво ще правите, с какво ще се препитавате? Земите вече ги нямате.“ Те ме гледат. – „Е, какво да правим?“ – „Учете един занаят. Ще станете занаятчий.“ – „Какъв занаят да учим?“ – „Ами ето на, аз да ви науча на моя занаят – циментови работи.“ Те казаха: „Учи ни.“ И аз открих курсове тогаз. Един курс, които желаят рекох да учат занаят. Откривам курс по моя занаят. И имах стаи там, имах условия в Белене. Аз разполагах с много работи. И правим мостри. И действително, дойдоха около 40 души земеделци, и казват: „Ще учим занаят.“ Учих ги аз там няколко месеца. Научих ги да правят мозайки, стъпала, мрамори, каквото вече нашия занаят строителството изисква. И 40 души. В Пазарджик предприятието „Варо-добив и кариери“ има постройка голяма, няма кой да им направи мозайките. Ами че рекох, ние какво сме? Хоп, взеха ни с един камион, хайде в Пазарджик. Пуснаха ни в постройката и възложиха ни да им направим мозаечните работи. Работихме ние няколко месеца, направихме мозайките, стълбищата, всичко – изчистено, изтъркано хубаво. Идва комисия от София да приема обекта. Дойде комисията, гледат, хванаха се за главата! „Абе каза, какви са тези мозайки, кой ги прави, ние такива мозайки нямаме в София!“ Тогаз наша светлост излезе, нашия началник, той от това имаше достойнство. – „Ами ние имаме мозайкаджийска група – бригада тука.“ А, ето я на, х-о-о-п – 40 души земеделци – майстор – бушисти. Отидоха си комисията. След три дена пристига – Х-о-о-п една камионетка такава, тези от колите, които карат хора. Хайде цялата бригада в София. Вземаха ни от Пазарджик в София. Те имат обекти, ама няма кой да им направи мозайките и мраморите. И тогава възложиха на нас, на нашата бригада. Така стана.

В.К.: Аз си спомням друг случай, когато са ви докарали в София и нямали са къде да ви сложат, понеже политическите затворници били на едно място, пък вие сте били криминални, и са ви сложили в църквата. Я разкажи случая за църквата. Спомняш ли си? Всички били сложени в църквата, а теб са те сложили в олтаря. Б.Н.: Е, да. Не, там ни туриха на квартира. В.К.: На квартира, да. И като си ставал сутрин, като си поглеждал, си виждал архангелите Божий. Б.Н.: Архангел Михаил. В.К.: И ти ми разказваше, някой път казва и Невидимия свят си прави шеги. Б.Н.: Шеги си

прави. В.К.: Да. Б.Н.: Аз, като ръководител на бригадата, моето легло беше точно в олтаря, и над мене кубето и картината на черквата. Прекарахме в черквата доста дълго време.

В.К.: Разказвал си ми друг случай, че когато сте били отишли в Пазарджик, точно преди това режимът бил много строг и те са имали оплакване от гражданите. И те са вкарали един човек, преоблечен като затворник, и той видял наистина, че режима е много строг и в следствие са уволнили всички. Оставили са само един милиционер, който бил човечен и тогава вие отивате нали в една такава обстановка, после отивате работите нали, от там банята работите, после отивате на една постройка. И след това, че сте направили една постройка ги помилват и ги освобождават много хора. И след това Мария всеки 15 дена идва с раницата, и викат: „Туриста казва идва.“ Пък в раницата носи продукти и т.н. И сте ми разказвали, имало там някаква градина с череши, и казва: „Ние се разхождаме, ядеме череши“, и т.н. И си ми разказвал един друг случай, когато някакъв партизанин, началникът, който бил партизанин и негови убити другари, ти си направил един голям такъв саркофаг, полиран нали, направен добре, и са поставили всички кости на партизаните. И след това си ми разказвал как постепенно, постепенно те се омекотиха. Казва, ние знаем закона. Б.Н.: Само това, с труд и с усилия. Като изкарах първия курс, 40 души подготвих майстори. Тя бригада от 40 души прави чудеса! 40 души са това, и подготвени всички в майсторлък. Казах на другите земеделци: „Сега виждате ли вашите другари? Ето, сега са занаятчий и да излязат от затвора утре, ето, занаята е в ръцете им, могат да си изкарат прехраната.“ Дойдоха още 40 души с молба да проведе и за тях курсове. Проведох и за тях. Тъй че 80 души земеделци аз ги подготвих за тази работа. И действително, един път след като излязох от затвора, един път вървя по „Раковска“ улица, изтичва се един човек и ме прегръща и ме целува, и казва: „Майсторе, каза, не ме ли познаваш?“ Гледам го и рекох: „Че откъде да те познавам?“ – „Аз съм от тези земеделци, на които ти даде занаят. От този занаят сега се прехранвам аз и семейството.“ Рекох: „Ела да прием по едно кафе тука.“ В.К.: Аз си спомням сестра Мария ми разказваше как от онова време, когато сте завършили някаква постройка били освободени към 20 човека и един от тези идва тука и благодари на сестра Мария. Ти си го изпратил и сестра Мария казваше: „Той непрекъснато повтаряше: Аз вече имам занаят, няма да умра гладен! Имам занаят, няма да умра гладен!“

Тя ми разправяше сестра Мария: „На всеки 15 дена казва аз пътувах с раницата, върна се, мине една седмица, почвам да готвя. Приготвя, нося, връщам се, и казва на всеки 15 дена пътувах.“ Б.Н.: Много акуратна беше, много ревностна беше! Но аз имам и друг случай, също така интересен. Той е, че ние работехме на най-големите обекти в София, най-трудните обекти – стълбища, облицовки стенни, колони, мрамори изкуствени. Всичко туй хем работим, хем обучавам хората си. Така че те минаха един практически курс, продължителен, дълъг и много добре усвоиха занаята. От тези хора после излязоха майстори на много места в България. И се облекчи туй напрежение. „Няма майстори!“ – Има майстори. И сега даже е така. Миналата година аз отидох и проведох курсове в Пазарджик. Ама проведох курсове за техните майстори, които знаят обикновената работа, ама специални изкуствени мрамори, специални мозайки не ги познават. Та извиках майсторите, проведох курсове и на тях, подготвих им майстори и сега казах на управата: „Сега мога да си отида!“ И си отидох, напуснах.

В.К.: Сега аз искам да ги повторя тия неща, да не ги забравям. Значи този случай на Маричините езера, когато сте били август – целия август сте били на почивка с палатки със сестра Мария, и когато свършвате нали, опаковате багажа, тръгвате си. Ти си слагаш един голям денк на гърба. Той бил доста тежък и грамаден, отведнъж казва се отскубна от мен и започна да пада, да пада, да се търкаля, да се търкаля, може би 5-10 минути, чак. И накрая казва един голям камък се спря пред езерото. Б.Н.: Спре. В.К.: И ти казваш: „Ето, казва Невидимия свят искаше чрез друг символичен език да ни покаже, че нещо ще стане.“ Обаче, казва оня големия камък спре. И наистина казва, нещата така се развиха, че спря.

Сега един друг случай искам да ти припомня, когато са те разпитвали, нали следователя, и те обвиняват, че не работите, никой не работи, че в Братството никой не работи и т.н. И отведнъж ти си му показал ръцете си, и си казал: „Виж тези ръце – тук са минали ред поколения и всички казва с труд сме си изкарвали хляба!“ Той каза като видя големите ми ръце и как бяха ръцете ми груби от работа, той каза се смути.

Сега, друг един случай, когато вече ти започна да повръщаш кръв от язвата, имал си язва на дванайсетопръстника и на стомаха. И сестра Мария ми разправяше как е ходила непрекъснато да умолява и накрая така е станало, че секретарката се съгласила два пъти в месеца да ти носят храна. И сестра Мария казва: „Ама не може ли казва повече?“ – „Слушайте, и това е много, много, много.“ Три пъти повторила „много“. Така и сестра Мария започва на всеки 15 дена да носи храна в затвора. Сега друг един случай, нали, те те поставят в кухнята да белиш картофите, да работиш полека, помагаш там на кухнята. Те се пренастройват към тебе и още един друг случай искам да спомена. Когато идва вече 30 декември, 31 декември, ти си ми разказвал как вече са наредили, нали цял ден и цяла нощ да работят по списъците и да освобождават преди Нова година. И когато си излизал от затвора, отведнъж си видял сестра Мария на площада – сестра Мария! Тръгнал си към нея, обаче, отведнъж я няма! Тя просто се е била изльзчила. И когато си се върнал тук, тя си е била тук на местото. Тя ми разказваше също, казва: „Тогавя имях видение, когато Хрущов идваше с делегация, идват каза на бели коне - бели, бели, бели, бели коне. И казва наистина той донесе нещо, нареди каза и се освободиха затворниците.“ - Това, което аз съм нали слушал от нея.

Казвал си ми и друго – обикновено в неделя сте почивали. Ти не си искал да почиваш, понеже не си желаел да седиш в затвора. Обикновено отиваш, казваш на началника, и милиционера те пуска, за да подготвиш работа за следващия ден. И каза по този начин бях на чист въздух и на открито небе. Б.Н.: Да. В.К.: Това сте ми разправяли. Ами някаква сграда, която бил направил някой друг? И когато те викат тебе, тя е била цялата много лошо качество направена, и вие я ремонтирате отново, оправате се с работниците. Те извикват една група затворници, те питат: „Кои?“. Ти правиш един списък, нали, представяш го, и въз основа на този списък те изпращат групата. Вие поправяте сградата и въз основа на това освобождават 10-15 човека. И това нещо си ми разправял. Спомням си веднъж сестра Мария ми разправяше, когато нали непрекъснато е ходела с раница на гърба. И питали са ме: „Ти много често идваш! Не ти ли омръзна?“ И тя казва: „Ама вероятно е заслужил.“ И друг един я питал, казва: „Ами защо е осъден?“ И тя казала: „Защото обича Бога.“ И в момента, когато чува това нещо, те така казва се умърлушиха, като че бяха те виновни, че те бяха направили и подписали казва присъдата! Това са неща от една епоха.

Разказвал си ми също и сестра Мария е присъствувала, веднъж е била на свиждане в София в затвора, когато вече ви връщат, накрая. И тя седи на входа, и ти си разговарял с нея, и по това време минава партийния секретар на затвора, поглежда те, вдига ръка леко и казва: „Още малко Борисе! Почакай още малко!“ Каза, те се беха предразположили, поради това, че той работеше и вършеше много работа. Б.Н.: Аз вършех много работа. В.К.: Разказваше ми друг случай, как е бил писан „Прикованият ангел“. Как си ги правил на стенограма и сестра Мария ми показваше капачката от буркана, как си слагал в капачката, нали? Тя след това получава стенограмата, понеже получава празния буркан с яденето и след това казва нося го на брат Боев. И казва там го разчитаме, и го четехме. И сега въз основа на това нещо ти вече дешифрираш, и правиш „Прикованият ангел“. Така ли? Това нещо също съм го запомнил също от нея и тя ми го показваше дори и буркана.

Разказваше ми и един друг случай, когато вече излизаш от затвора и отиваш при брат Боев. Той вече казва беше на легло и като ме погледна казва, беше тъжен, знаеше казва, аз си вече излизам, той вече си заминава. Трябваше да си замина. И казва наистина казва след малко, след време казва си замина. И казва: „Аз отидох при него и той ми казва: „Аз бех до тук.“ Брат Боев ти казал: „Аз бех до тук, а сега казва ти поемаш нещата.“ Каза, имаше много голяма тъга в него, но казва така беха и постепенно, постепенно казва той си замина. Но той казва ме дочака. Б.Н.: Много хубаво живяхме с брат Боян! Такива приятели бехме, прекрасен човек беше! Ти не го познаваш. В.К.: Не, не го познавам аз. Аз не можах да го дочакам, той си замина. Б.Н.: Той 1962 г. си замина. В.К.: Коя година, 1962? Той непосредствено след излизането ти си заминава. Това са едни от случаите. Ти навремето ми ги разказваше много по-подробно. Аз съм ги записал така по 2-3 реда и смятахме да ги възстановим по-подробно. Но ето виж, минават години и с годините човек забравя много неща. Б.Н.: И аз забравям много работи. В.К.: Да, минават годините и постепенно, постепенно се забравят много неща. Б.Н.: Туй ... В.К.: Не, не го заварих това. Б.Н.: Не го ли завари? Х-е-е, прекрасен човек беше! В.К.: Брат също не го заварих. Б.Н.: Много хубав човек, благороден. Беше слабичък така.

1.2. АБУБЕКІР

Ако отидете някога в Цариград, потърсете сладкарницата на Абубекир. Тя е към голямата джамия, тя е най-голямата. Всички я знаят. Когато и да попитате, ще ви я покаже. Като влезете в големия салон, веднага се чувства чистота, ред и порядък. Въздухът е наситен с най-различни сладостни аромати. Посетители винаги има много. Тук се сервира най-хубавото кафе, чай и всевъзможни източни сладка и сладкиши! През лятото тук се продава най-хубавата боза, прочута в целия град.

Известно е, че сладкарското изкуство на изток е на голяма почит, и че най-добрите майстори в него са от албанския народ. В сладкарницата работеха петимата сина на Абубекир. Те завеждаха разните отдели: за халви, за локуми, шекери. Те се изпращаха из цялата страна. Какви пък кадафи, баклави, ашурета, сладоледи се приготвяваха за клиентите тук! Въпреки много клиенти, обслужването беше отлично. Прислужваха млади, пъргави, подвижни, сръчни хора от албанския народ. Никакво забавяне, никакво чакане, поръчките се изпълняваха веднага. Абубекир

имаше клонове във всички по-големи градове. Само в Скопие нямаше. Тук живееше семейството му, и той не искаше да има предприятие.

Ето как стана запознаването ми с Абубекир. И влязох в живота му и той в моя. Бях мобилизиран, изпратиха ни в Скопие – стопанска рота, хамалска рота. Товарехме и разтоварвахме вагони, пренасяхме и пазехме складове с храни, обработвахме стопанство някъде към летището. Бях поставен на пост пред някакъв склад за храни край Вардара – стотина крачки по-долу от големия мост. Вардарът беше придошъл, проливни дъждове се бяха изляли горе в Шар планина. Водната стихия се носеше с гръм! Тя впечатляваше всичко каквото беше задигнала по пътя си: дървета изтръгнати из корен, дъски, греди, курници, цели бараки, купи сено. Беше страшно да гледаш тази стихия! Тя замайваше, тоя хаос привличаше, искаше ти се да се хвърлиш в него. Човек трябваше да се противи на това влечение. На големия мост имаше много народ. Хората гледаха водите.

Бях се загледал в мътните талази, когато от моста се разнесоха викове и писъци! Видях, че водата подмята някаква синя дрешка, тя се носеше направо към мен. Хвърлих пушката, съблякох куртката, събух ботушите. Хвърлих се в мътните талази и сграбчих синята дрешка. Беше детенце, прегърнах го с едната си ръка, а с другата и с краката плувах като се държах над водата и пазех от плуващите предмети. Водната стихия ни грабна и ни понесе надолу. Народът тичаше по брега, махаше с ръце и викаше. Борех се да се държа в средата, защото в краищата водите можеха да ни хвърлят в зидовете и да ни смажат. Померих се да се хвана за едно дърво, което плуваше наблизко, но то беше вече заето – змии се бяха настанили на него. Пуснах дървото да отmine. Водите ни носеха с голяма скорост, тъй че отминахме далече напред. Детенцето беше обвило ръчичките около врата ми, и беше прилепило лицето си до моето. Скоро реката излезе из града, навлязохме в оризищата, тютюнищата, зеленчуковите градини. Водите се бяха разпели нашироко, скоростта на стихията намаля. Опитях с крак да достигна дъното, едва го докоснах, пак плувах и плувах, пак опитах да достигна дъното. Водата беше до гърдите ми, плувах още, виждаше се брега, някакво шосе слизаше надолу. Пак опитах дъното – водата беше до пояс. Стъпих и почнах да газя. По шосето се зададох конници, явно бе, те търсеха нас. Водата достигна до коленете ми. Със сетни сили се измъкнах от водите! Конниците дотичаха, вземаха детенцето, аз паднах на земята. Свестих се, когато чух викове и плачове. Изправих се – народът беше дошъл. Майката прегръщаше синята дрешка, плачеше и я целуваше. Като ме видя, затича се, прегърна ме и ме целуна. Народът ликуваше!

Опомних се, ама че аз съм войник на поста. Казвам на конярите: „Трябва да се върна на поста си.“ Дадох ми кон, яхнах двама с мен, препуснахме към поста. Поста беше сменен, имаше друг войник: „Ротният поръча да се явиш при него.“ Отидох в помещението, бяхме настанени в търговската гимназия. Преоблякох се и се явих при ротния. Той седеше зад бюрото строг и намръщен. И фелдфебелът беше тук. Ротният каза: „Знаеш, че войник не може да напуска поста си, наказанието е строго. Може да отиде до военния съд. Но понеже спаси един живот ще смекчим наказанието.“ Като се обърна към фелдфебела, рече: „Тури го в карцер за 15 дни.“

Фелдфебелът ме отведе в мазето. Имаше килер без прозорец, той служеше за карцер, нямаше нищо – ни стол, ни легло, пода циментов. Легнах на цимента. Колко съм лежал - не знам. Вратата пак се отвори, влезе фелдфебелът: „Ела с мене!“ Отведе ме в канцеларията, ротния не беше навъсен, до него в креслото седеше човек с бяла брада и чалма –

едър, представителен. Като ме видя, стана, приближи се до мен, прегърна ме като ме държа дълго в прегръдките си и говореше на език, който не разбирах. Като ме пусна, ротния рече: „Наказанието, което ти наложих остава, но ще го прекараш при Абубекир.“ Абубекир му се поклони, взема ме под ръка и ме изведе. Навън народ и войници много, а пред зданието каляска с два бели като мляко коне. Седнахме и каляската се понесе. Не познавах добре града, но видях, че навлизаме в турската махала по тесните и криви улички.

Каляската спря пред голяма порта, наоколо високи зидове. Портата се отвори, влязохме в обширен двор, каляската спря пред къщата. Посрещнаха ни жени и прислуга, затича се майката на синята дрешка, прегърна ме и ме целуна. Синята дрешка се прилепи до мене, пак обвиняват си около врата ми, прилепи личицето си до моето. Казвам на Абубекир: „Дайте ми дрехи като вашите!“ Дойде прислужница, която знаеше български и превеждаше. Абубекир ми каза: „Полегни да си починеш, докато приготвят вечерята.“ Млад прислужник ме заведе в стаята определена за мен. Зад плюшен балдахин имаше легло, заспал съм веднага. Когато се събудих – свечеряваше се. Младият прислужник ми помогна да се облека. Като турих и чалмата и се огледах, видях хубав мюсюлманин и главното – не се различавах от тях. Сега видях колко са удобни тези източни дрехи – широки, свободни, красиви, няма тези кюнци, крачоли, джобове, копчета, които те ограничават. Когато излязох, всички бяха възхитени от вида ми.

Приблужи старата майка и ме прегърна. Тя каза дума, преведоха ми я: „Синко!“ Дойде майката на синята дрешка: „Приличаш на моя Орханбей.“ Синята дрешка вече не се отдели от мене. Това беше най-малкият внук на Абубекир, неговия любимец, пък и на всички. Под асмите беше сложена трапеца. Беше дошъл и Рамадан Ходжа – главният ходжа. Сложиха ме да седна между него и Абубекир.

Ходжата беше хубав човек, чист, спретнат, спокоен, имаше достойнство и авторитет. От него се излъчваше някакъв мир, беше приятно да го гледаш. Абубекир ме представи. Притворих очи и си казах нашата малка молитва преди ядене – безгласно. Но те усетиха, че едно малко тайнство се извърши. Поднесоха гореща пилешка супичка. Казвам: „Аз не ям месо, дайте ми нещо друго.“ Стана суматоха, жените се разтичаха: „Как така не ядете месо? Че какво тогава?“ Дойде старата майка: „Дайте му кисело мляко или някое яйце изпържете.“ Донесоха, обедът тръгна. В кристални чаши почнаха да наливат вино от голямата кана. Виното пръскаше искри. Казах: „Не ми наливайте. Не пия.“ Учудването беше още по-голямо! „Налейте ми чиста вода, чешмата е до нас.“

Обядът пак тръгна гладко. Донесоха сладкиши, баклави, халви. Тук вече нямаше противоречия. Вечерята завърши, влязохме в къщата, в камината гореше огън. Винаги, когато Абубекир си беше в къщи, вечер се палеше огън, напомняше му далечното детство в бедното планинско селце и голямото любимо семейство. Горяха борови дървета и във въздуха се усещаше дъх на смола. Седнахме на ниските удобни кресла, на тях се почиваше добре. Запалиха се наргилетата, туриха и до мене едно. – „За мене не трябва, не пуша.“ Стана пак суматоха. – „Какъв е този човек?“

Ходжата рече: „Аллах праща такива хора да ни покаже как да живеем.“ Настана хубаво мълчание, всеки мислеше. Вретената пееха, огъня прашеше, пламъците се виеха нагоре. Има в огъня нещо родно, едно далечно минало говори чрез него! Колко пъти ни е спасявал той от студ и зверове! Човекът изпитва към огъня благодарност и дълбока

привързаност! На вечерния огън присъствуваха и жените, на почетно място старата майка, около нея – младите. Поднесоха кафето, тук вече нямаше противоречие. Няколко дни почивахме в стария дом. Показаха ми всичко хубаво, което имаха. Това беше богат дом. Какви килими видях тука, какви тъкани, дърворезби и старинни оръжия! Видях и картини на стария град, когато Скопие е бил в разцвета си като столица – град на джамии, дворци, градини, чешми и фонтани – Слънчев град!

Каляската с белите коне ни отведе до подножието на Шар планина. Тук Абубекир имаше голямо стопанство: стотина кошери, овощни градини и полови градини много декари. Беше идеално поддържано стопанство! – Прекарахме няколко дни. Управителят предложи да отидем на лов. Имало в планината сърнички, диви кози, а по високите върхове се срещали и муфлони – диви овни. За зайците да не говорим – имал и хубави кучета. Донесе пушките, имаше и за мен. Казвам на Абубекир: „Аз на лов не ходя, животни не убивам. Ако е да отидем на екскурзия да ги погледаме и да им се порадваме – идвам. Но с пушки и кучета на лов не отивам.“

Приеха моето предложение. Сутринта рано тръгнахме, излязохме по стръмните тесни пътечки на чудната Шар планина. Нямаше да видим дивите козички, ако да не бяхме чули шума на камъчетата, които събаряха като тичаха. Стадото беше голямо – 30-40 козички, имаше и малки. Радостно беше да гледаш техния грациозен бяг. Спряха се на високата планина срещу нас и почнаха да пасат, но на един камък стоеше пазач. Един от младежите се опита да ги приближи, мина от подветрената страна, сниши се по долинката да не го виждат, но пазачът го усети, издаде глас и стадото побегна. Не закъсня да се покаже и заек. Големите кадифени уши му бяха докладвали всичко. В небето кръжеше голям кръстата орел. Беше ясен, топъл, тих, слънчев ден. Абубекир тури ръка на рамото ми и каза: „По-хубаво, че не взехме пушките! Нямаше да можем тъй да им се радваме.“ Върнахме се привечер. Дните вървяха неусетно. Грижите бяха за мен родителски, бях като в родно семейство.

Една вечер Абубекир ме заведе в стаята си. Застанахме пред ниска кръгла масичка, покрита с бяла копринена кърпа. Абубекир махна кърпата – на златен поднос блеснаха скъпоценности: в средата торбичка обшита с бисери, пълна със златни монети, наоколо кадифяни кутии отворени. В тях пръстени, обеци, гривни, наниз и една диадема за глава: всичко от злато и скъпи камъни – цяло богатство. Абубекир ме погледна щастлив и рече: „Всичко това е твое.“

Изправих се, заставах пред него, турих ръце на раменете му, потопих поглед в очите му и рекох: „Не мога да го приема.“ Погледът ми говореше по-красноречиво от думите ми. Абубекир наведе очи. Той ме разбра. После пресегна, извади от една кутия малък пръстен със сапфир – синия скъпоценен камък. От него струеше странен далечен живот, като че идеше от края на Вселената. Абубекир ме погледна с молба: „Това ще вземеш!“ Нямаше как, приех пръстенчето, то ставаше на малкия ми пръст.

Отдохме при огнището, жените бяха вече там. Беше дошъл и Рамадан ходжа. Запалиха си наргилетата, поднесе се кафето. То се сваряваше в жарта.

Тогава аз казах: „Ще ви разправам една стара приказка за Гърбавия роб.“ От тази приказка се вижда кое е истинското богатство и как то трябва да се пази. Рамадан ходжа превеждаше, знаеше отлично български език, беше помак. Когато свърших приказката, жените се бяха разплакали. Абубекир беше дълбоко замислен. Рамадан ходжа каза: „Тази приказка трябва да

я чуе народът в джамията." Казвам му: „Позволено ли е друг да говори там освен ходжата?“ – „За онези, които Аллах е белязал е позволено.“ На другата вечер джамията беше препълнена с народ.

“Във времето на халифа Харун-Ал-Рашид в Багдат настана суша. Такава суша не беше запомнена и от най-старите хора. Дни, седмици, месеци – нито облаче по небето. Слънцето изгрява и залязва, опалва като пещ земята. Небето зачервено като огнен похлупак. Денем не можеше да се излиза на улиците. Хората търсеха малко хладинка в избите. Животът замираще. Само нощем наставаше малко оживление. Пресъхнаха чешмите. Нямаше вода за добитъка и трябваше да го изпратят към реката Тигър. Само в най-дълбоките кладенци имаше малко вода и тя едва стигаше за хората. Листата на дърветата изсъхнаха и можеше да се стрият на прах. Даже гордите палми на пустинята и те отпуснаха листа. А сушата продължаваше.

Тогава халифът Харун-Ал-Рашид свика големия съвет – светския и духовния през нощта. И каза халифът: „Такова бедствие не сме чували до сега! Какво може да се направи, да се изсели ли народът към големите реки?“ Обмислят, обсъждат, не могат да вземат решение. Тогава става Шеих-Юл-Ислямът – духовния водач: „Господарю, в старите книги е записано, че когато стане голямо бедствие, трябва да се свика народа на всенощно бдение в молитва към Аллах – да бъде името му благословено!”

Всички приеха предложението и изпратиха вестители – другата нощ всички да дойдат на площада пред двореца на бдение и молитва. Това ще става три дни поред. На другата нощ народът се събра, излязоха и халифът и придворните, всеки постла молитвеното си килимче. Ходжите четяха сури от Корана и всички се молиха усърдно цяла нощ. Така три дни подред. Ни глас, ни слушание. Сушата продължаваше.

Една нощ от двореца излизат великия везир Ал Джафари и първия певец Ал Мансур – отиват си. Но като минават покрай голямата джамия, Ал Джафари казва: „Да влезем за малко.“ Влизат. Няма служба, джамията празна. Застават отстрани на голямата колона. В това време пред колоната излезе малък човек, гърбавичък, гол, само с една кърпа около кръста. На врата му желязна халка – значи роб. Постила молитвеното си килимче, прави три поклона, казва три сури от Корана, коленичи и като вдига ръце нагоре, казва: „Аллах, заради нашето приятелство, направи да завали дъжд в този час.“ И опря чело о земята. След малко духва вятър, усилва се, засвятва, загърмява, затрептява и рухва дъжд из ведро. Вали, вали, вали! Навън народът излиза на улиците, вика, пее, гази из водата. Всеки иска да го намокри дъжда. Човечето сгъва килимчето си, туря го под мишница и си тръгва. Ал Джафари и Ал Мансур подир него. А навън дъждът вали, вали, вали и народът се радва. Тук човечето, там човечето – Ал Джафари и Ал Мансур подире му.

Стигат до една висока сграда, човечето през една странична вратичка влиза вътре. Оглеждат се и Ал Джафар казва: „Не е ли това къщата на моя приятел роботърговеца Али?“ Отиват при главната порта и чукат. Отваря се портата и като виждат скъпите гости, разтичват се, викат стопанина, въвеждат ги вътре, запалват фенерите, донасят им дрехи да се преоблекат, запалват огъня в камината, а дъждът навън все вали, вали и вали и народът ликува. Идва роботърговецът Али, прави нисък поклон пред Ал Джафари и казва: „Господарю, на какво дължа високата чест да посетите дома ми?“ Ал Джафари казва: „Не си ли ти моя приятел роботърговецът Али? Дойдох

да купя роби." Али се покланя пак и казва: „Господарю, какви роби искате? „Имам най-различни. Имам роби силни за тежка работа, имам роби изкусни в занаяти и изкуства, имам робини красиви танцувачки и певици, изкусни в Сааз, Лира и разни инструменти. Какви роби искате?" Ал Джафари казва: „Искам да видя всичките ти роби." Али вика домоуправителя си: „Направи да минат всичките ни роби пред лицето на Господаря ми!" И почват да вървят робите, вървят, вървят, минават всички. Али пита: „Господарю, не си ли избрахте никой?" Ал Джафар казва: „Всичките ли роби минаха?" – „Господарю, всичките минаха, само онзи гърбавия, който е в конюшната не е, но и той не е за пред хора." – „Доведи и него!" След малко идва гърбавото човече пак с килимчето под мишница. - „Този роб искам да купя!" Роботърговецът Али казва: „Господарю, този ли избрахте? Той за нищо не го бива, само пои конете в конюшната и се моли на Аллах!"

Ал Джафари казва: „Този роб искам да купя, направи разписката, ще платя." Али казва: „Струва един дирхем" – най-малката монета. „Направи разписката!" И като се обърна към роба, казва: „Сега аз съм ти господар, тръгваме. Вземи каквото имаш." Робът казва: „Каквото имам на мене е." Тръгват си. Изпращат ги, а навън дъждът вали, вали, вали и народът се радва. Приближават пак главната джамия, робът се обръща към Ал Джафари и го пита: „Господарю защо ме купихте?" Ал Джафари му казва: „Не беше ли ти, който се помоли в джамията и по твоята молитва Аллах прати дъжда?" Робът казва: „Господарю, да влезем в джамията." Влизат, човечето отива на същото място пред колоната, постила килимчето си, прави три поклона, казва най-кратичката молитва и като вдига ръцете си казва: „Аллах, родените от жена научиха за нашето приятелство. Вземи душата ми в този час!" И умря гърбавия роб.

2. СРЕЩИ С МАЛКИТЕ БРАТЯ

УВОДНИ ДУМИ

Учителят казва, че когато човек възприеме правилно Любовта от Бога и правилно я изявява, то всички по-доле от него стоящи – животни, растения, цветя и тревички и до най-малките живи същества, трябва да почувствуват тази Божия Любов, която минава през човека, да я възприемат и те, да им въздействува.

В „Срещи с малките братя“, ние имаме едно реално проявление на Любовта и нейното въздействие върху тези по-малки наши братя.

Всеки по свой път има възможност да изяви получената от Бога Любов, и по такъв начин да стане фактор за нейното осъществяване на Земята. Затова Любовта не се проповядва – тя се живее и се изявява.

Велико и славно е човек да се почувствува свързан с Бога, с Любовта – неизказана радост и блаженство!

Нека всеки да прави малки опити, докато стигне до едно постоянно изявление на Любовта, докато осъществи Царството Божие в себе си и съдействува за осъществяването му на Земята.

София, 9.II.1971 г., Изгрев
Борис Николов

**На Виргил за обич към малките братя.
Борис**

Учителят Дънов към Борис Николов през 1924 г.:
„Ти ще пишеш разкази за животните.”

Разказчетата „Среща с малките братя“ имат за цел да събудят съчувствие, обич към животните.

Всяко същество, било то и най-малкото, чувства нужда от обич.
Борис Николов

2.1. МИРЪТ

Стоях над бездната над езерото на Съзерцанието и наблюдавах как в глъбините гаснат последните светлини. Езерото заспиваше. Слънцето клонеше на запад. Вечерният покой се спускаше над планината.

Зад формите на природата има скрит живот. Човек може да общува с него и да придобие неговия мир. Тогава мирът е сила, която се излъчва от човека. Чрез нея човек може да има всичко, каквото пожелае. Нема същество, което да не чувства мира и да не е послушно на неговите повеления.

Наметнат със сивата гуна, аз не се различавах много от камъните наоколо. По тях пробягваха светлини и багри. И те имаха свой живот – разговаряха на свой език.

Животът има вкус и човек може да го опита, както чистата изворна вода. Човек може да го изследва и анализира с неznайните сетива на душата си, и да придобие знание и сила.

От скалите на бездната излезе зверче. То приличаше на лисица, но беше по-дребно. Зверчето се приближаваше към мене, като че не ме виждаше. Скоро се уверих, че ме вижда и знае за моето присъствие. От време на време то се спираше и издаваше стенание, като че въздишаше. Като дойде до мене, животното замря неподвижно, свело глава до земята.

Поисках да узная от какво има нужда, тъй като беше явно, че то молеше за нещо. Тогава, на онзи всемирнен език без думи, чрез които ние мигновено и непосредствено научаваме, каквото поискаме, узнах молбата на майката. Станах и тръгнах след нея. Тя ме поведе по самия ръб на бездната, широк едва една стъпка, и спря до малка полянка сред скалите. Чух слабо скимтене, и като се наведох, видях малко лисиче. То беше заклецило крачето си в цепнатината на скалата. Наведох се, внимателно освободих крачето и турих малкото при майка му.

Всяко живо същество чувства мира и му се доверява. Проверил съм това много пъти, и на малки и на големи животни.

Майката издаде слаби, едва доловими звуци. Иззад скалите излязоха още три лисичета. Тя ми представяше своето семейство, оказваше ми най-голямото доверие. Не е лесно да се преодолее родовия страх.

Сега майката лежеше щастлива на земята, а малките бозаеха, като се побутваха едно друго.

Големият живот присъществуваше тук.

Отдалечих се внимателно, за да не смутя семейната идилгия.

Разделихме се и едва ли ще се видим вече. Но остана една малка радост от тази среща – една невидима нишка остана между нас. По нея тече Любовта, която свързва всички същества.

Върнах се пак на моя камък. И продължих разговора си с Великия Дух.

Той е, Който ни учи. Той е, Който бди над нас и ни пази.

Нека Неговият Мир да изпълня душата ни. Нема по-хубаво нещо от това.

2.2. ТОШКАТА

Имахме куче, порода Сетер – кафяво като шоколад. То беше добродушно, не лаеше – който и да дойдеше. Тошката любезно го приветствуваше с опашката си. По едно време започнаха да идват сигнали от квартала: някакво куче отвлечало пилета и кокошки, при това кучето било кафяво.

Един ден в двора връхлетя „сеньоре Коре“, италианец. Вдигна скандал, ругаеше и заплашваше: „Това кафяво куче ми изяде три патици!“

Докато италианеца ругаеше на своя повален български език, застанал пред него, Тошката приветливо махаше опашка. Сеньоре Коре се успокои, като му заплатих патиците.

Чудното беше това, че съседите непосредствено до нас имаха пилета, които кълвяха до самия нос на Тошката, но той тях не закачаше, а ходеше на лов по-далече.

След няколко дни кучкарите, които ловяха безпризорни кучета, хванаха Тошката и го откарали с колата си.

Тръгнах да го търся тук и там, най-после го намерих на другия край на града. Беше запрян в двор около един декар, заграден с висока към два метра стена и пълен с кучета! Заставах на височината отвън, и гледам в двора. Имаше какви ли не породи кучета! Тук можеше да се видят и всички пози на отчаяние, на озлобление, на безразличие – кучетата предчувствуваха какво ги очаква.

Направи ми впечатление едно куче. То не се суетеше, то беше застанало на хълмчето сред двора – смело, решително, стройно мускулесто, с нисък лъскав косъм. Изчакваше нещо, следеше зорко, в позата му имаше напрежение и буйна примиримост. Изведнаж то се затича, засили се, скочи на гърба на голямо рунтаво куче, оттам с един прекрасен скок се озова на оградата, радостно изпая и полетя навън.

И между кучетата има характери и темпераменти.

Приблжих се до вратата, за да потърся пазача и да откупя Тошката. Жал ми беше за всички кучета – знаех каква участ ги очаква!

Пазачът го нямаше, вратата не беше заключена, а само подлостена отвън. Отворих я и бързо се отдалечих. Кучетата не чакаха покана – като пъстър поток те се устремиха навън, и всичко отиде по своя път.

Вечерта Тошката си беше в къщи. Как се беше ориентирал, как е намерил толкова отдалечената къща, когато е бил откаран, както ми казаха в затворена кола?!

Наистина, животните имат чувство на ориентиране и то ги води безпогрешно.

2.3. ДИШКО

Веднаж бяхме се изгубили в Рила: припадна мъгла, свечеряваше се, на една крачка не можеше да се види нищо. Изгубихме пътеката, която и без това слабо се виждаше. Опитахме се да вървим, но се натъквахме или на скали, или на пропасти. Изглеждаше, че нощта ще се прекара тук, без огън, а беше студено.

По едно време чухме звънче – тихичко и приятно звънеше в нощта, приближаваше се към нас. Ние го пресрещнахме: един от конете на каракачаните, които пренасяха багажите ни, се движеше в посока към лагера. Подвикнахме му: „Дишко!“, хванахме поводя, погалихме го, дадохме му хлябец и като се заловихме за самара, тръгнахме с него. Конят ни доведе до лагера. Нищо не се виждаше, и за ориентирането му по външни белези не можеше да става дума.

У животните има непогрешно чувство, което ги води. То прониква средата, обстановката и е повече от виждане. Мисълта у тях не пречи на чувството и затова то е повече развито у тях, отколкото у човека.

2.4. БЛАГОДАРНОСТТА

Въздушните нападения над града следваха едно след друго. Много сгради бяха разрушени или опожарени. Столицата се обезлюдя. Зимата беше люта, с дълбоки снегове и тежки студове.

Една сутрин виждам на пътеката в градината голямо старо селско куче. Беше тъжна гледка! – Кучето беше контузирано при бомбардировката. Смазана беше задната част на тялото му, задните му крака се влачеха, бяха се претрили и оставяха кървави дири по снега. Кучето виеше от болки и навярно беше гладно.

Повиках моята другарка. Ние му говорехме, но когато го приближавахме, то ръмжеше. Беше крайно измъчено и озлобено. После научихме, че са го изгонили от съседните дворове. Така то беше попаднало в нашата градина.

Направихме му попара от мляко, турихме я близо до него и се отдалечихме. То се приближи до попарата и я изяде.

В двора имаше купа сено. Издълбах в него дупка като колиба, показвам я на кучето и му говоря. То разбра. Когато се отдалечихме, с големи усилия, стенания и вой се довлече до купата и вмъкна тялото си в колибата. Само главата му се подаваше от отвора. Сега поне беше запазено от студения вятър.

Направихме му втора попара, още по-голяма. То изяде и нея и не ръмжеше вече, когато го приближавахме.

След десетина дни кучето започна да излиза от колибата и стъпяше на задните си крака. След още десетина дни то вече се разхождаше из двора.

Кучето само пое грижата да пази къщата. Не пуцаше да влезе външен човек, особено селянин. Заставаше на пътеката и ръмженето му приличаше на далечна гръмотевица. Никой не смееше да влезе, но чудното беше това, че познаваше хората от Братството и ги пускаше. То се привърза към нас и оставяше да го помилваме. Ние му говорехме – то приемаше и разбираше добрия тон на гласа. Хранехме го добре, и то се

поправи. Особено се привързва към другарката ми, която го хранеше. Когато тя сядаше в градината, то лягаше до нозете ѝ.

Така минаха няколко месеца. Една пролетна утрина духна южнякът и донесе миризма на близкото село. В кучето се събуди някакъв спомен. То стана неспокойно – дълго души вятъра, като че се бореше между две решения.

Вятърът засили чувството, свързано със спомен в него. Най-после то взе решението си, но не замина веднага. Приблужи се до другарката ми, потри се в краката ѝ, лизна ръката ѝ с езика си. То се прощаваше и ѝ благодареше. После решително тръгна към родното село.

И вече не се върна при нас.

2.5. ЦВЕТЕТО

Имахме приятел, основен учител в провинциално градче. Беше деликатен – чувствителен, скромен, тих и тъжен. Не обичаше шумно общество, свиреше на цигулка, това му беше развлечението. През свободното си време предприемаше дълги разходки из околността на градчето, или четеше.

Веднаж, като се връща от училище, вижда на боклука хвърлена саксия с цвете, почти изсъхнало. Гледа: има няколко живи пъпчици в основата на стеблото. Пита хазяйката: „Мога ли да взема това цвете?“ – „Вземи го, нали виждаш: изхвърлила съм го – не вирее и не вирее в къщи, изсъхна!“

Взема братът цветето, купува голяма саксия, изрязва сухите клонки, изтърсва пръстта от коренчетата и ги измива, обрязва краищата им, туря наторена пръст в новата саксия и посажда цветето. Поставя саксията на масичка до прозореца. Сутрин, преди да иде на училище, на обед и вечер – той все е при цветето.

И как отговори цветето? – То пусна филизи, разплати се и даде цвят. Оказа се, че е **камелия**.

Братът обичаше да сяда пред цветето и да му говори като на човек. Веднаж вижда над цветето образ на девойка. Тя му се усмихва. Често той свири с цигулката си на цветето.

Така възникна тяхното приятелство. Един ден хазяйката му влиза, за да чисти стаята му и вижда цветето.

- А, това цвете е моето! Ще си го взема!

- Хазяйке, нали ми го даде?

- То беше тогава, но сега не го давам!

Хазяйката си взема цветето, пренесе го в своята стая. След две седмици цветето беше изхвърлено в сметта: „Не вирее и не вирее при мене!“ – вика хазяйката.

Братът пак взема цветето, отново го възвръща към живот и вече раздяла нема.

Растенията са крайно чувствителни към чувствата и мислите на човека: отрицателните мисли могат да ги погубят, а хармоничните са благоприятни за тях.

Всяко живо същество разбира езика на Любовта.

ЯБЪЛКАТА НА КАИШЕВ

Когато Учителят пътуваше из България и държеше Своите сказки, като дойдеше в Стара Загора, винаги отсядаше при нашия приятел – инженер Каишев. Една вечер сядат в градината и инженерът казва: „Тази ябълка съм решил да я отсека – разпиства се, цъфти, но плод не връзва! Толкова години не съм видял ябълка от нея!“

Учителят му казва: „Остави ябълката и тази година. Колкото ябълки даде, ще бъдат мои.“ – „Добре, добре“, съгласява се Каишев.

Учителят отива при ябълката, нещо ѝ говори, попипва клончетата ѝ и доста време стои при дървото.

Същата година ябълката дава обилен плод – едри, червени ябълки.

Каишев изпрати на Учителя няколко коша.

Затова той наричаше това дърво: „Ябълката на Учителя“.

От тогава дървото всяка година даваше изобилно едри хубави ябълки.

Забележка на съставителя: Виж „Изгревът“, том 2, с. 376–377.

2.6. РОЗИТЕ**

Имахме сестра, която обичаше цветята. Градината ѝ беше като кътче от рая. Тя се грижеше за тях, както майка за децата си, но и цветята ѝ се отблагодаряваха. Особено обичаше розите: и едрите „Ла фанс“ с твърди цветове, и вишневите със сладък аромат, и белите рози с достойнството на царици, и чайните с нежни, сложни, неопределени цветове, сякаш замечтани по друг свят. Обичаше и ароматните камелии.

Очите се радваха на красотата, с която тя се беше заобиколила.

Това беше изложба на големи художници, които показваха изключително изкуство, вкус и разбиране. Какво удивително съчетание на форми, багри и аромат! Сестрата съзнаваше, че чрез цветята един велик свят изявява Любовта си към човека.

Едно лято трябваше да отиде със семейството си на Хисарските бани. Не ѝ се разделяше с цветята. Но като ги повери на сигурни хора, донякъде успокоена замина.

Минават няколко дни. Една сутрин както си почива, тя чува в себе си тихичек глас: „Ела си по-скоро, защото сме застрашени!“

Сестрата се сепва и през целия ден е в тревога. През нощта сънува: вижда градината си, розите и магарето на съседите, което настъпва към тях. Още на сутринта тя тръгва за София. Сънят се потвърждава. Тя сварва магарето в своята градина, вече опасло половината рози.

Магарето изяжда няколко лопати по гърба, и останалите рози бяха спасени. Разбира се сестрата не напуска вече градината си и не се върна на баните.

С розите си тя се чувствуваше по-добре – по цял ден се грижеше за тях, пееше им песни, а розите цъфтяха, изпълваха двора ѝ с аромат, вливаха в нея сили и носеха на всички радост.

Това наистина струваше повече от баните!

Забележка на съставителя: Това бе Анастасия Янакиева. Виж „Изгревът“, том 5, с. 890, „Изгревът“, том 9, с. 166-167; т. 29, с. 427-438 - снимки на Анастасия.

2.7. БЕЛИЯТ ГЪЛЪБ

Като студенти живеехме или в сутерените, или по таваните.

Разбира се предпочитахме таваните – поне бяха сухи, немаше влага.

Нея година имахме късмет – държахме малка таванска стаичка. Наистина, изкачвахме пет етажа по тясната задна стълбичка, след това прекосяхме целия тъмен таван, докато дойдем до нашата стаичка.

Срещу нас на същата височина, имаше подобна на нашия капандур. Там живееха семейство гълъби – баща, майка и две подрастващи гълъбчета, които вече летяха. Човек можеше да се поучи от тях на внимание и обхода.

От време на време една милостива ръка отваряше малкото прозорче до сандъка и сипваше храна. Семейството беше винаги нахранено.

Веднаж милостивата ръка забравила да затвори вратичката, и на покрива изскочи сивият махленски котарак. Той застана срещу отвора и с жадни очи избираше жертвата си. Тогава пред него застана големият бял гълъб – бащата. Той се хвърли върху котарака и котарака го сграбчи. И понеже беше на самия край на корнизата, и двамата полетяха надолу. Докато котарака правеше своите сложни фигури, изтърва гълъба и той излетя. Котаракът тупна на долния балкон и това го спаси.

След малко бащата се върна при своите. Той беше толкова развълнуван, че целият се тресеше, гукаше и разправяше преживяванията си. Всички от семейството вземаха участие – изразяваха тревогата и радостта си.

После по общ сговор, гълъбите плеснаха с криле, литнаха и дълго се рееха в небето, като правеха своите красиви фигури и лупинги. Сега те изразяваха не само радостта си от живота и изкуството на полета, но и щастието си, че са невредими и заедно.

Съобщих на милостивата ръка, да не забравя вратичката.

Зад малкия живот се чувствува Големият Живот. Любовта е пътят към него.

2.8. ШАР ПЛАНИНА. СЪРНИЧКАТА

Пътувахме из Балкана със стария ловец Шар Планина. В онези времена още имаше хора, които се препитаваха с лов. Балканът не беше населен като днес – планината беше пълна с какъв ли не дивеч: сърни, елени, вълци, мечки, лисици, златки и др.

Шар Планина беше ловец само на мечки, и то на стръвници, които нападат хора. Като се появи някъде такава мечка, ще дойдат при Шар Планина: „Бай Иване... така и така... – отърви ни!“ Шар Планина метне мартинката и тръгва.

Имаше и куче – малко кученце, което безпогрешно го довеждаше до мечката.

Той не бързаше – ден, два, три ще следи мечката, но щом се е заел веднаж, тя не може да му убегне.

Беше сладкодугмен. Вървим ние през гората, а той ми разправя ловни истории. Буките току ще се бяха разлистили. Във въздуха се усещаше възкиселия вкус на меките им златисти листенца. Изведнаж Шар Планина се спря, опря се на пушката и въздъхна дълбоко: „На това място убих сърна... ударих я в предните крака – падна. Като дотичах до нея – плаче със сълзи като дете! Ех, че като ми стана жал, мъка!... Ударих калпака в земята! Тя плаче и аз плача с нея... Заклах я, за да не се мъчи. От тогава на сърна не хвърлям!“

2.9. СКЪРБЯТ ЛИ ЖИВОТНИТЕ?

Някой пита: „Скърбят ли животните?“ – Скърбят и тъгуват! Спомням си една случка:

В съседния до нас двор живееха петел, две кокошки и една патица. Сутрин хазайката ги викаше шумно, като им пръскаше храна.

Правеше впечатление, че петелът се беше повече привързал към патицата, отколкото кокошките. Пък и патицата се беше привързала към него.

Всички живееха заедно и все заедно ходеха. Понякога петелът, като намереше лакомо късче, ще повика птицата на своя език: ко-ко-ко, и ще ѝ го отстъпи.

Вечер всички се навеждаха на една върлина, бялата патица до петела.

Един ден бялата патица изчезна – отиде в тенджерата на хазайката.

Как почувствувах, как разбраха птиците това?

Този ден в двора беше тихо. Кокошките и петелът стояха накацали на върлината и целият ден прекараха там с глави под крилата. На виковете на хазайката не слязоха за храна.

Скърбят ли животните? – Скърбят!

2.10. ДЯДО ИВАН. ГНЕЗДО ЗА ЩЪРКЕЛИТЕ

Дядо Иван беше заможен селянин на около 70 години, но запазен, здрав и много работлив. Беше приветлив, весел, пееше песни и постоянно се молеше. Той имаше една особеност, поради която съселяните му го смятаха за малко смахнат – чуваше гласове в себе си, разговаряше с Невидимия свят.

Седи дядо Иван една сутрин на пейката под брястовете и унесен, затоплен от пролетното слънце, чува тих глас в себе си: „Аз съм духът на щъркелите. След няколко дни ще дойдем, но тази година не искаме да направим гнездото си на брястовете на твоя съсед. Ще го направим на твоите. Направи потребното.“

На вътрешния глас дядо Иван отговори само едно: „Слушам!“

Той повиква синовете си и се разпорежда. Качват се на брястовете, избират подходящо място, отсичат няколко клона, които пречат и завързват яко колело от стара кола. След няколко дни щъркелите идват и направят гнездото си на бряста на дядо Иван.

Друг път, дядо Иван си почива под някое дърво на сенчица, а гласът му казва: „Едно гущерче ще излезе от дупката си под дървото. Искате да се качи на ръката ти и да се погрее на слънце. Нали няма да му навредиш?“ – „Няма“ – казва дядо Иван сърдечно.

След малко гущерчето излиза, изпълзява на ръката му и се грее на слънце.

Върви дядо Иван през старата дъбова курия. Гласът му казва: „В хралупата на този дъб живее бухал. Ако обещаеш, че няма да му сториш зло, той иска да ти се покаже.“ Дядо Иван казва: „Няма, няма!“

От хралупата излиза голям бухал. Той гледа дядо Иван с големите си жълти очи, а старецът му се радва.

2.11. ДЯДО ИВАН. ОВОЩНАТА ГРАДИНА

Дядо Иван беше раздал своя имот на синовете си. За себе си беше оставил една овощна градина, около десетина декара, и сам се грижеше за нея. Всяка сутрин той отиваше в градината. Ще застане на единия ѝ край и ще направи молитва, ще застане на другия, пак ще направи молитва. Така ще изреди и четирите ѝ страни. По цял ден работи в градината: подкастрия дърветата, разкопава около стebelата им, тори ги и полива, пее им песни.

А как му се отплащаха дръвчетата? – В цялото село немаше похубави ябълки, круши и сливи от неговите!

Тази пролет дръвчетата бяха преизобилно нацъфтели. Обещаваха много плод. Но тъкмо тогава се зададе напаст: облаци бръмбари от твърдоглавите хоботници, настъпваха от запад. Те подядаха в основата цвета и той опадваше. Селяните не можеха да се борят с тях. Не помогна нито огън, нито дим, нито ръчно избиване, макар, че и децата от училището бяха извикани да се борят с хоботниците.

Бръмбарите приближаваха вече градината на дядо Иван, а неговите синове му казваха на подбив: „Тате, тук твоите молитви вече не ще помогнат!“

Дядо Иван с тревога следеше бедствието. Сърцето му се свиваше от мъка.

Бръмбарите бяха вече близо до неговата градина, когато от изток се зададе огромно ято врани и скворци. Те бяха хиляди, без чет. Птиците се нахвърлиха на бръмбарите с такова настървение, че ако изядоха един, десетки избиваха с човките си. Битката продължи целия ден. Бръмбарите бяха унищожени.

Градината на дядо Иван беше спасена.

2.12. СРЕЩИ С МАЛКИТЕ БРАТЯ – ДИВИЯТ ЗАЕК

Беше паднал дълбок пухкав сняг. Той беше съвсем чист – не замърсен още от саждите на града. Истинска хубава зима – блядо, седефено небе, като че от лед, от студ дърветата се пукаха. Беше тихо, безветрено, студът като че беше сковал живота.

Тази сутрин видях в градината заек – голям, сив, див заек. Той си погризваше нещо, но снегът беше покрил почти всичко.

Аз излязох от къщи тихо, той ме усети, но не избяга, а повдигна предните си крачета, големите хубави уши отмерваха всичко – беше готов всеки момент да хукне.

Заговорих му тихичко, спокойно, като влагах в гласа си топлота, съчувствие и избягвах резките движения. Пристъпих няколко крачки към него, като му подавах хлебец с ръка. – Дълго се колеба, ръката ми замръзна, но тихия глас постепенно надви страха му, и най-сетне той се приближи и започна да яде хлябца направо от ръката ми. Големите плахи очи не гледаха вече тъй диво и недоверчиво. Установихме връзката – трепна приятелското чувство, доверието.

От тогава дивият заек се засели в градината – не се плашеше от нас. Зад къщата имаше вършина, там си направи леговище. След време тъй свикна с нас, че като му подвиквахме, идваше.

Така живя до пролетта, докато го откриха децата от махалата и го прогониха.

Беше ни мъчно за нашия приятел – големите кадифени уши, разцепената устничка, тъй нежна и чувствителна, и очите – какъв поглед имаше! – Поглед на същество наплашено – унижавано, гонено. Сега, под влияние на тихия глас, защото той е сила, трепнаха нови чувства – плахо и свенливо се пооткриваше доверието – роди се привързаността. – Само Любовта прави такива чудеса.

Човек може да разговаря с всяко същество и без думи.

Има един всемирен език, чувствата се предават непосредствено. Всяко живо същество разбира този език.

Любовта прониква Битието. – Какви съкровища е скрила Природата и в най-скромното на вид същество!

ЛЮБОВТА Е КЛЮЧЪТ КЪМ ГОЛЕМИЯ ВСЕМИРЕН ЖИВОТ.

2.13. ЗАЕКЪТ И КУЧЕТАТА

Слязохме от планината. Пред нас по голямата поляна тичаше заек. Две кучета го гонеха с пискливо джавкане. Те бяха едри и силни и упорито го преследваха. Заекът правеше отчаени усилия да се избави, но явно беше вече изморен и те го приближаваха.

Тогава заекът, като стигна до един от нашите приятели, който вървеше сам, хвърли се в краката му и замря.

Нашият приятел се наведе и вдигна заека. В това време кучетата налетяха към него – искаха си плячката. Притичахме се на помощ и ги прогонихме.

Взехме заека с нас, сърцето му тупкаше до пукване. Занесохме го надолу и когато си поотпочина, пуснахме го.

Кое накара заека да потърси помощта на човека, и кое го тласна към човек, който не яде месо? – Има за какво да се помисли.

Съществува една Любов и един Промисъл, които бдят за живота на всички същества.

2.14. СКАЛНИЧЕТАТА

Тази година бяхме опънали палатките си на Големия връх*. На тази височина беше студено – нощем водата замръзваше, наоколо лежах постоянни преспи, но тук беше високият въздух и дълбокото безмълвие.

Тревите още не бяха трепнали. Само сините минзухари окръжаваха снеговете. Зимата си отиваше, след като беше свършила своята благодатна работа. Край потоците и влажните места цъфтяха игликите. От пукнатините на скалите надничаха каменоломничетата. Обърнали ли сте внимание колко чистота и красота, и свенливост има в тези цветенца? Какви големи художници са показали тук изкуството си!

Нямаше много живот наоколо – тук беше царството на голямото мълчание! Рядко сърничка прекосяваше поляните. По-ниско, около стадата се навърташе мечка. Вълци бяха издавили няколко овци край реките. Понякога глигани пробягваха с тропот и се скриваха в клековете. Тук човек можеше да почувства, да се докосне до Големия живот.

Още първата сутрин забелязахме птичките – скалничетата. Преди да изгрее Слънцето, те излизаха от гнездата си и летяха на ята, за да се стоплят. Когато кацваха на скалите и стояха неподвижно, те се изгубваха – дрешката им напълно наподобяваше скалната повърхност: имаше същия цвят и същите петна, каквито лишеите бяха образували по скалите – жълт, зелен и черен. Понякога сокол дълго трептеше във въздуха, дебнейки плячка, но скалничетата си имаха прикритие и бяха предпазливи птички. На върха не се намира много храна и ние им поставяхме трошички на определени места по скалите. Те идваха да се хранят, свикнаха с нас и не се плашеха. Отблизо можеше да се чуе техния говор. Птичките разговарят. Езикът им е музикален. Ние не можехме да проследим високите октави на гласа им – в областта на ултразвука, но песен имаше и там. Наистина те изразяваха само няколко елементарни чувства, но ги предаваха със свършена интонация. Колко отънъци имаше в техния говор! Те бяха достатъчни, за да изразят мъничкия живот.

Сутрин скалничетата ни приветстваха с нежен звук и дружният им утрен полет беше явно предназначен и за нас. У тях имаше закачливост,

хумор и дружелюбие. Сами търсеха приятелството ни. Скоро тъй свикнаха с нас, че се хранехме заедно. Всяко същество и най-малкото, има желание да изяви себе си. Птичките излитаха на ято и ни показваха изкуството си да летят. И в песничките им се чувствува същото желание. Така се създаде нашата хубава дружба.

През четиридесетте дни, които прекарахме на върха, дружбата ни се разви, обогати и укрепи. Тя имаше скромнен израз – според възможностите, но все пак беше дружба.

Когато дойде време да си отиваме, когато изчезна палатката, изпитахме тъга за нашите мили пернати приятели – оставихме ги сами на върха, да се борят със стихииите.

Каква смелост имаше в това малко сърчице – голямо колкото грахово зрънце! Защото тук, понякога сред лятото, зимата внезапно се връщаше: наваляваше дълбок сняг, завиваше същинска зимна веялица, с дни се стелеха студени мъгли или вилнееше северния вятър. Не беше лесно да се издържа! Но те бяха като нас тук, защото един хубав Рилски ден изкупваше всичко! Птичките обичат и своя чист свят и само, когато идваше голямата зима, слизаха долу по-ниско, в горите, или отлитаха на юг.

Удивително, колко обич и красота е скрита и в най-скромните форми на живота! Човек има дарбата да я открива и да ѝ се радва. Те са малки, но и те са една връзка с Големия живот. Ето кое е важно.

**Забележка на съставителя: Големият връх са „Салоните“.*

2.15. КАТЕРИЧКИТЕ

Беше в началото на лятото. Вървах през боровата гора. Валял беше дъждец и въздуха имаше дъх на балсам. Такова хармонично съчетание на условия, време и живот, че не ти се иска да свърши пътят през гората!

Спрях се пред една полянка – оттам се чуваше шум: пляскане на криле, птиче подсвиркване. Приблжих се предпазливо. Видях сцена, която ме учуди. Дотогава си мислех, че катеричките не са приятели, че птичките би трябвало да се страхуват от тях, но сега видях друго: околоръст на полянката по клонките на дърветата, бяха накацали десетина пойни косчета с жълти човчици, а две катерички тичаха наоколо с грациозни скокове, и като минаваха край всяко косче, то удряше с крилцето си катеричката. Това беше забавна игра, като тази на децата, при това придружена с най-дружелюбни подвиквания и подсвирвания. Малките палавници бяха така увлечени в играта си, че не усетиха моето присъствие.

Колко красота има в живота, непосредствена, естествена! Откъде струи тя в нашия свят? Човек намира и в себе си струя от този красив, безграничен живот. Колко Любов и хармония изпълва всичко! Нечии нежни невидими пръсти безшумно тъкат платното на живота. И колко красиво е то!

Ние казваме: Любовта е майката в природата, която твори и сближава всички.

**Забележка на съставителя: Борис е затворник и ръководи бригада от затвора.*

2.16. МУЦИНКА

Работех на голям строителен обект. Ръководех бригада от 30 до 60 души. Работата беше тежка и напрегната!*

Пред обекта имаше обширен двор със строителни материали. В двора работеха чифт биволи – големи и силни животни. Явно те бяха добре гледани и охранени – косъмът им лъщеше. Стопанинът им се грижеше за тях, но и добре ги товареше. Тежката яка кола беше винаги препълнена, когато ги подкарваше. Той като че сам се опиваше от силата им.

Особено тежка беше работата им в дъждовно време, когато дворът се превръщаше в блато – колата потъваше, биволиите се разтреперваха от усилие, от задъханите им ноздри излизаше с фучене горещ влажен въздух. Но те всякога успяваха да извлекат колата и спираха тежко задъхани.

Приятелството ни започна естествено. Ние с бригадата се хранехме заедно. Аз събирах чистите късчета хляб, които оставаха, нарязвах и филийки, като ги поръсвах с малко сол, и с ласкави думи ги подавах на биволиите. Биволът обича чистотата и не се докосва до хляб, който мирише не нещо друго. Милвах ги по челата или ги чешех лекичко зад ушите – това те особено обичаха. Големите печални очи овлажняваха от приятност. Те говорехе по-красноречиво от всякакви думи. Всяко живо същество жадува за малко съчувствие, за малко Любов. Нашето приятелство укрепна. Достатъчно беше да подвикна: „Муцинка!“ – големите уши се обръщаха към посоката, откъдето идваше гласът и топлите влажни муцуни се насочваха към мене.

По едно време биволиите се изгубиха. Навярно бяха отишли на друг обект. Напразно търсех с очи да ги видя в двора – нямаше ги два-три месеца. Тъжно ми беше за моите приятели, чувствавах празнота!

Един ден, когато вече предавахме обекта, беше събрана голяма комисия в двора: архитекти, инженери, техници и официални лица. Изведнаж гледам: вън на пътя вървят моите биволи, и както винаги теглят тежко натоварена кола! Ни можах да се въздържа и по навик им подвихнах: „Муцинка!“

Колата спря. Един миг големите уши разкрийваха пространството и веднага се насочиха към мене. В следващия миг биволиите се устремиха с такава сила, че събориха портата и повлякоха оградата. Комисията избяга уплашена! – „Какво става с биволиите?“ Стопанинът вика и тича да ги спре. Но биволиите спряха запъхтани пред мене.

Какви думи можехме да си кажем след толкова дълга раздяла!

Погледите говореха по-красноречиво от всякакви думи.

Имали ли сте възможност да обърнете внимание колко изразителен поглед имат биволиите, каква топлота и добродушие се излъчва от него?

Понякога ми се струва, че зад животните стои един голям, далечен свят, а те са само една безкрайно малка проекция от него.

Наистина, Велико Единство има във Вселената!

*Забележка на съставителя: Борис е затворник и ръководи бригада от затворници.

2.17. СВЕТЛИЯТ КРЪГ

Кучетата са особено чувствителни към човешката мисъл. Ако се съсредоточиш в себе си, ако се концентрираш, ако се оградиш мислено с един светъл кръг, кучетата не могат да преминат този кръг. Правили сме много пъти опити в това отношение.

Пътувахме из нашата прекрасна планина – Родопите. Минавахме през най-дивите ѝ части, по река Доспат, в планината Бабек. Вървахме по горното течение на реката. Отивахме към върха Беслет. Той е гол и зловещ връх. Някога наоколо горите са горели и сега мрачно стърчаха мъртви бели стволи, които навяхаха тъга.

Бяха ни предупредили да не минаваме през върха – имало каракачанско село, а кучетата били толкова зли, че можели да разкъсат човека.

Каракачаните* са овчари още от дълбока древност. Пасат стадата си по планините, а зиме отиват на юг към Бялото море, където е по-топло. Зимата прекарват там и на пролет се връщат. Те живеят затворен живот – имат свой бит, обичаи, традиции, които строго спазват. Типът им е изработен – това са хора силни, подвижни, честни, но практични и хитри. По вярвания са православни и водят строг патриархален живот.

Въпреки предупреждението, ние бяхме решили да минем през върха. Бяхме четирма души. Аз и моят приятел познавахме метода за отбрана, имахме известен опит. Вървахме двама под ръка с един от външните хора и разговаряхме.

Почнахме да изкачваме стръмния склон на върха, когато отгоре към нас се устреми глутница кучета с бясен лай – бяха около двадесет. Аз приложих познатия метод. Мислено оградих и двама ни с един светъл кръг. Изисква се да бъдеш съсредоточен, напълно спокоен, без никакъв страх. Приятелят ми премря и се долепи до мене! Аз обаче подържах същата стъпка и даже продължих разговора. Когато дойдоха до нас, кучетата не можеха да преминат кръга. Те се наредиха наоколо, като продължаваха да лаят яростно. С такъв ескорт приближавяхме върха.

Скоро видяхме, че към нас тичат четирма-петима каракачани, да ни спасяват от кучетата. Като видяха картината, те се спряха крайно учудени, после бързо се върнаха в селото.

След малко начело с **кехаята**, цялото село излезе да ни посрещне: „Какви са тези хора, че кучетата не смеят да се приближат до тях?!”

* За тях това беше чудо!

Приеха ни с изключително внимание и уважение. Кехаята ни покани в колибата си. Даде ни богат обед, на който дъщеря му и жена му прислужваха. Това беше особено отличие, защото каракачаните, както турците, не показват жените си.

Дариха ни с дарове. И това приехме с благодарност, като рядка чест. Изпратиха ни далеч от селото и пожелаха пак да ги посетим.

Мисълта е сила. Но и тук човек трябва да работи.

Има знание и методи, които трябва да се прилагат.

*Забележка на съставителя: Каракачаните при Учителя Дънов на Рила.

2.18. ОВЧАРСКИТЕ КУЧЕТА

Работех в голямо село на Културния дом.* Имах около 30 души бригада. Хранехме се заедно. Трябваше сутрин някой да отива за мляко при овчарите, но никой не се решаваше да отиде при стадата, защото овчарските кучета бяха толкова зли, че и селяните не смееха да минават наблизо. Казах: „Аз ще отивам за млякото.“

Овчарите бяха на два-три километра от селото. За мене това беше хубава утринна разходка. Вземах две кофи и тръгнах. От обедите оставаше много хляб и с него напълних едната кофа.

Вървах бавно, съсредоточено, спокойно. Вятърът духаше откъм моята страна и кучетата ме усетиха отдалеч. Те се устремиха с такава ярост, като че бяха готови да ме разкъсат. Направих мислено светлия кръг. Като дойдоха до него, те се спряха. Вдигнах ръка и викнах високо: „Стойте там!“ Тогава разгледах глутницата: разбрах, че тон даваше кучката. Беше толкова зла, че не лаеше, а само скимтеше. Между кучетата имаше младоци и старци, всички мършави с хлътнали хълбоци.

Извадих от кофата комат хляб и го хвърлих на кучката, втория на голямото рунтаво куче до нея, след това по ред – на всички. Ако ставаше някъде бой за хляба, гълчах строго. Тъй турих ред. После тръгнах към овчарите. Те не можах да видят срещата – бяха отдалечени на около 500 метра – и недоумяваха! Очакваха викове за помощ, да се затекат да ни помогнат, но не стана нужда – всички кучета вървах спокойно след мене.

Овчарите в това време дояха овцете. Поздравих високо и приветливо. Почувствах, че веднага спечелих сърцата им.

Как така те пуснаха кучетата? Виж, и сега нищо не му правят!

Овчарите не знаеха за кофата с коматите. Кучетата налягаха наоколо. Големите им опашки приветливо се люлееха. И аз седнах спокойно на едно дърво – трябваше да почакам да издоят.

Овчарите ми оказаха изключително внимание и разположение – наляха ми от току що издоеното мляко и ми притуриха малко над мярката.

Казвам им: „Лошо си храните кучетата. Какво им давате?“ – „Ами малко царевичено брашно с вода, като измием съдовете от млякото, и малко мляко им сипваме.“ – „Налейте ми три литра мляко.“

Разпределих млякото на три дървени корита пред жадните погледи на кучетата. Нямаше нужда да ги каня – те всички разбраха.

Когато си тръгнах, кучетата ме изпратиха до края на кошарата.

От тогава всяка сутрин те ме чакаха там, където за пръв път ме срещнаха, точно по времето, когато идвах. От този ден нататък и двете кофи пълних с хляб.

Научих имената им. Когато хвърлех хляба, казвах: „Това на Султан, това на Мечо, това на Юра, това на Балкан.“ – И така изреждах всички по име. Това особено ги ласкаеше.

Корените на личните чувства са в царството на животните.

Колко много има още да се работи върху тях!

**Забележка на съставителя: Борис е затворник.*

2.19. ХОДЖАТА ОТ КАЙМАКЛИЙ

Тази случка ми я разправи моят стар приятел – дядо Стефан. Тогава той беше възрастен, а разказаното от него се е случило, когато е бил млад. Предполагам да е станало преди стотина години.

В село Каймаклий живял прочут ходжа. Той помагал на хората със съвети, лекувал, но имал власт и над животните.

Веднаж ходжата дошъл в селото на Стефан. Поканили го да пренощува в една къща, където имало много бълхи – облак. Хазяите се извиняват, ходжата казва: „Нема нищо!“ Като се прибрал в стаята, ходжата извадил ножа си, забил го в пода и произнесъл някакви думи. Всички бълхи се събрали около ножа, покрили го до горе. Ходжата спал спокойно.

На сутринта трябвало да отиде в къщата на един чобан, прочут с това, че неговите кучета били най-злите в селото. В двора му не можел човек да влезе. Стефан завел ходжата до портата. В двора лежали 10-12 кучета, големи като магарета. Стефан не пожелал да влезе. Ходжата отворил портата, минал през двора. Като минавал край кучето, то само повдигнало глава и се отпуснало.

Влязъл ходжата в къщата, свършил си работата и си излязъл. Стефан го попитал: „Ти ли си ходжата от Каймаклий?“ – „Аз.“ – „Моля те, научи ме на някой от твоите мурафети, на някой от твоите изкуства.“ – „Добре, казал ходжата, на какво искаш да те науча?“ Стефан помислил, че ако го научи да лови змий, ще може да плаши момите по седалките. – „Научи ме да ловя змий!“, казал Стефан. – „Добре.“, отвърнал ходжата – „Излез утре на полето, ще срещнеш змия. Запомни тези три думи.“

Стефан ги повторил и запомнил. – „Ако змията не се спре на първата дума – продължил ходжата – ще кажеш втората дума, и тя непременно ще се спре. Тогава хвани змията, но ще знаеш, че първата змия ще те ухапе. Ти кажи после третата дума, за да я освободиш, да си върви. Ела след това в Каймаклий да ти направя един шербет. Като го изпиеш, нема опасност от ухапването.“

Стефан изпълнил всичко това. Оттогава той има власт върху змийте.

Трите думи са магически – странни думи от някакъв древен език. Стефан ми ги каза, но с условие да не ги издавам на никого.

Да, много тайни крие животът от нас.

2.20. ЙОСИФ И СЪНЯТ ЗА ВТОРАТА ПОЗИЦИЯ

Йосиф беше полкови свещеник на най-добрия полк. Беше прекарал три войни една след друга. Той имаше и някакъв чин, но живееше с войниците при същите условия – хранеше се с тях. Писма не получаваше, нито колети, нито пари.

Когато полкът влизаше в атака, Йосиф вървеше начело изправен, никога не се навеждаше, никога не залягаше. Той не носеше кръст в ръцете си, а парабел, с който разчистваше понякога досадни врагове. Лъжата и лицемерието не обичаше: Щом сме решили да воюваме, ще воюваме! Беше най-добрият стрелец в полка, мълчалив и затворен. В тези тежки времена никой не беше виждал усмивка на лицето му. Най-обичаше да прекарва сам. В своите грижи войниците винаги намираха при него утеха и подкрепа.

Имаше само един приятел – немският летец Ханс Льове. Когато Льове се приземи за последен път и го измъкнаха от кабината целия надупчен с куршуми, Йосиф не се отдели от него. Льове му придаде книжата си: „Моля, изпрати това в къщи!“ Мълча дълго време и после с умоляващ глас каза: „Би ли се погрижил за Улф?“

Като чу името си, Улф, който лежеше при краката му, дойде до господаря си и завре глава до гърдите му.

Улф беше голямо, силно куче – вълча порода. То не се отделяше от Льове и винаги вървеше с него. Когато господарят му изпиташе, Улф лягаше на летището и чакаше.

Льове прегърна главата на умното животно с две ръце, притисна я към гърдите си, затвори очи. Така двамата приятели преседяха дълго в безмълвен разговор. После Льове взема ръцете на Йосиф, покри ги със своите и ги притисна до главата на Улф. Улф помириша тези ръце. Тяхната миризма се смеси с тази на господаря му. Този мирис той никога нямаше да забрави.

- До тук бил пътят! – пошепна летецът.

Улф лежа три дни и три нощи на гроба му. От време на време виеше като вълк – протяжно, сърцераздирателно. Войниците щяха да го застрелят, ако да не ги беше страх от Йосиф.

След това Улф следваше Йосифа тъй както по-рано следваше господаря си.

Йосиф сънува сън. Когато се събуди, беше го забравил, но едно изречение остана в съзнанието му: „Изтеглете се на втората позиция!“

Говори с ротния. Същата вечер ротата се изтегли незабелязано. На сутринта започна невиджана канонада – барабанен огън по първата позиция с най-тежки оръдия. Ако ротата беше там, човек нямаше да се спаси!

След няколко дни Йосиф пак сънува сън. Той се беше заличил, но от съня едно повеление остана: „Изтеглете се назад!“

Знаеха, че фронтът е скъсан, но нямаше заповед да се изтеглят. Този въпрос решиха сами. Едва се изтеглиха и окръжението стана!

2.21. ЙОСИФ КАТО ИГУМЕН НА МАНАСТИРА И БРАКОНИЕРИТЕ В ГОРАТА

Йосиф се върна от войната с износено посивяло расо, надупчено от куршуми и шрапнели, но самият той без нито една драскотина.

Назначиха го игумен на манастира. Манастирът беше разорен, живееше от милостиня, а притежаваше хиляди декари вековни букови гори, ливади, пасбища край реките, земя за обработване, малки воденички – караджейки, дъскорезници – всичко западнало и запустяло. Предишният игумен пиеше.

Един месец Йосиф проучваше стопанството. Той назначи отец Матей за домакин и ремонтира манастирските стаи и помещения. Скоро богатите хора и еснафът откриха, че манастирът е отлично летовище. Те започнаха да идват за отдых през лятото. Йосиф организира продоволствието – имаше изобилно хляб, мляко, яйца, масло, пресен зеленчук и плодове. Цените бяха умерени. Под негова грижа бяха поправени воденичките и пекарните. Хлябът беше особено вкусен, защото воденичката – караджейка не прегаря брашното. Отец Матей приготвяваше най-хубавия хляб.

Като тури ред в манастирското домакинство, Йосиф пристъпи към горите. Там хазайничеа браконьерите. Той отиде в близкото село, влезе в кръчмата и държа кратко слово: „Който има нужда от дърва или от дървен материал, да се отнесе до отец Матей. Цената е достъпна. Манастирят ще отпусна всяка година по сто кола дърва на селото. Каквото е било до сега – било, от сега нататък когото хвана в гората, че краде, ще го накажа!”

Селяните си взеха бележка. Те знаеха, че с Йосифа шега не бива. Само трима – най-големите браконьери, насмешливо поглеждаха, но не срещнаха съчувствие.

Йосиф обичаше гората. Той можеше с часове да слуша шепота на листата, разхождаше се в този Божи храм възхитен и благодарен.

Една сутрин чу далечните удари на топорите. Не беше трудно да се намерят нарушителите: бяха тримата. Когато излезе пред тях, те не трепнаха. Опрели бради на брадвите си, те гледаха насмешливо и дръзко.

Йосиф погледна големия бук, който бяха свалили, и то не по правилата: при падането си дървото беше смазало много млада гора! Великанът със сребристая гладка кора, като че му се оплакваше.

Йосиф съблече бавно расото и го метна на дървото. Той беше гърбом към злодеите, загледан в сребристия ствол. В очите му припламнаха опасни пламъчета.

Изведнаж Йосиф се обърна рязко и зашлеви две плесници на тартора с такава сила, че той се смъкна на земята. В същия миг, с един юмрук запрати другия в един бук. Улф беше свалил и хванал за гушата третия. Улф беше обучен да лови хора.

Йосиф ги завърза със собствените им пояси, прибра брадвите, остави Улф да пази заловените. Наблизо откри колата на браконьерите. Волчетата преживяха кротко. Йосиф ги помилва, впрегна ги и докара колата. Хвърли браконьерите в колата и подкара воловете.

В село пристигнаха след обяд. На мегдана се беше събрал много народ. Новината беше ги изпреварила. Йосиф повика горският, състави акт и пусна браконьерите. Това беше урок за всички – браконьерството в манастирската гора престана.

2.22. ЙОСИФ И МЕЧКАТА СТРЪВНИЦА

Нея сутрин Йосиф беше особено добре разположен, дори си подсвиркуваше. Искаше да обходи далечните стада. Взе балтийката и излезе от килията. Отвън стоеше дядо Стоил, говедарят, опрял брадвата върху тояжката.

- Какво има, дядо Стоиле?

Дядо Стоил нещо дълго мълча, търси думи, и най-после може да каже: „Мечката изяде твоята юница!“

И друг път му се беше случвало да идва с подобни вести. Йосиф ще се усмихне и ще каже: „Нали и тя трябва да живее!“ Този път игуменът се спря – това беше неговата юница! Тя, само като чуеше гласа му, и тичаше. Беше я докарал от чужбина, гледаше я с особени грижи, възлагаше на нея големи надежди.

Йосиф остана един момент неподвижен. После се обърна, влезе в стаята си и застана пред леглото. На стената висеха всевъзможни оръжия: най-отдолу – старовремско шишине с кремък, над него – бердана от Кримската война с дебели къси куршуми, не бие на далеч, но троши кости и раните ѝ са страшни. Над нея мартинка, тежка пушка с дълги куршуми, бие на далеч, никога не прави засечка, по-отгоре манлихерка, над нея турска военна, със заострени бронирани куршуми. По другите стени бяха накачени пищови, револвери, ками, ножове – всевъзможни бойни трофеи от различни времена и страни. Йосиф посегна към малнихерката, но се поколеба и откачи мартинката. Извади от патрондаша три патрона, с един зареди пушката, а другите два тури в джоба на расото.

Когато прекрачи прага, дядо Стоян още стоеше отвън.

- Къде? – попита Йосиф.

- На папратливата поляна.

Йосиф тръгна с големи твърди крачки. Улф – след него. На мястото стигнаха след два часа. Да – тук беше се разиграла трагедията!

Мечката беше изяла каквото е могла, другото беше откъснала и скрила. Кървавите дири бяха отчетливи, за Йосиф и Улф всичко беше ясно, тръгнаха по следите.

Вървяха дълго по невидима пътека. Тя минаваше през най-дивите части на гората. Навлязоха в сяпа долина, подобно на котел – мрачна и студена даже в този топъл слънчев ден. Улф вървеше стремително напред, възбуден като никога. Излязоха на дълга поляна, на другия край – скали, в скалите дупка, колкото да мине наведен човек. Улф се устреми към дупката и залая злокобно. Гласът му отекваше като камбана, като призив. Йосиф застана на другия край на поляната, срещу дупката. Облегна се на един стар бук.

Мечка не може да търпи куче до дупката си, тя веднага излиза. След малко от пещерата се подаде звярът. Йосиф беше слушал за него, но не допускаше, че е толкова голям! Това беше самец – огромен, силен, охранен. Разказваха, че влизал сред стадата, избирал си шиле, вземал си го и си излизал. На кучетата не обръщал внимание или смазвал онова, което му додявало. Убил беше трима души – двама ловци преследвачи и един овчар. Сега Йосиф виждаше звяра във всичката му красота и сила.

Мечката се разгневи на кучето. Замахна със страшната си лапа, но Улф беше бърз и предпазлив. Той даже успяваше да я захване, но отскачаше

на време. Изведнаж мечката се спря – тя видя човека, истинския враг. Известно време гледа към него – усещаше опасността. Остави кучето и се насочи към човека. Вървеше бавно, поспираше се, като издаваше рев, подобен на гръмотевица. Колкото приближаваше, гневът ѝ се разпалваше! Ревът ставаше по-страшен, тръбеше господарят на планината, от когото всички трепереха! Мечката застана на задните си лапи. Изправена – тя надвишаваше с една глава голям човек. Сега Йосиф видя всичко и го великолепие.

Той я дочака да се приближи на двадесет крачки и стреля. Мартинката гърми като топ – балканското ехо многократно повтори гърма и възвести: „Падна господарят на планината, свърши се робството на страха!“

Мечката направи още три-четири крачки и рухна на земята. Йосиф се загледа в прекрасния звяр и изпита съжаление, угризение, отвращение от себе си: „Какъв живот прекъсна!“

Метна матринката, обърна се рязко и се отдалечи с големи бързи крачки. След него вървеше Улф, като ръмжеше от възбуждение.

Същият ден на мястото пристигнаха три коли и двадесетина селяни. Церемонията около мечката беше сложна, цял обряд. Тя се ръководеше от билирите Васия и баба Руна. От мечката не се изхвърля нищо – всичко има своето предназначение. Най-напред снеха кожата, после нарязваха и прибраха месото, мазнините, вътрешните органи. Васия държеше голямото, още топло сърце и шепнеше заклинания. Сърцето беше пръснато от куршума. Така то беше още по-ценно.

На другия ден трите коли обиколиха с кожата селата и събраха дарове. Селяните радостни, даваха щедро.

Йосиф се изгуби, дълго време скита из горите, спеше край горски огньове. Пред очите му все стоеше великолепия звяр. Не можеше да си прости, че прекъсна този хубав живот и изпитваше горчивина – скърбеше като за приятел.

2.23. ЙЕРЕМИЯ И ЗВЪНЦИТЕ

ЕТЪР – има такава река. Ако се напише с носовката – „ен“, става ЕНТЪР – после ЯНТРА, има такава река.

Вървах през онези живописни селца, пръснати по дължината на реката. Беше най-хубавото време на годината. Горите се разлистваха, златисто зелените листенца на буките, току що се бяха разпуснали. Меки и нежни, те трептяха от най-лекия вятрец. В гората като че бяха запалени безброй свещи, и даже нощем беше светло. Развигорът за една нощ разлисти гората. Той изтласка студения въздух от усойте и Балканът се стопли, във въздуха се носеше дъхът на Божицата, на здравеца, на безброй билки и цветенца. Младите листенца на буките придаваха на въздуха свежест и възкисел вкус. В природата започваше празник. Всяко цветенце бързаше да покаже себе си. Вече прехвърлях през ума си моите приятели, където можех да пренощувам, когато се натъкнах на странно зрелище – пред мен вървеше старец, целия окичен със звънци. След стареца вървяха куп деца.

Разбрах, дядо **Йеремия** отива при **Къню** да купува звънци за стадото си. Присъединих се и аз и тръгнах с дядо Йеремия. Той ми поясни: „Нося старите звънци, за да съгласувам новите с тях.“ Дядо Йеремия беше висок старец, с бели сребристи коси и лице вдъхновено като на пророк.

Къню беше мой приятел. Той беше най-добрия майстор на звънци и камбани. Това посещение на стареца ставаше всяка година, преди дядо Йеремия да замина за Балкана.

- Тръгвам утре, не ми достигат няколко звънци! – рече Йеремия. Той откачи голям топчест звънец, с ясен властен глас: „На големият овен е, искам спроти него един по-нисък глас за Виторогата, и малко да е тъжен.” Къню се позамисли малко, влезе в съседната одая и донесе звънец пак топчест, но така фино изкосан и с такъв сладък глас, че като го духнеш само, издава звън нисък и сърдечен – той подходеше на първия. Йеремия вадеше подред звънци и звънчета, и с Къню бяха тъй увлечени, че не усетиха кога притъмня. Старецът работеше с безпогрешно чувство, но и Къню си разбираше от работата. Като привършиха, старецът се обърна към мене просто: „Ела тази вечер у нас.”

Къщата на Йеремия беше на горния край на селото, яка като крепост. Посрещна ни Неда, сестра му – едра, силна селянка. Домът грееше от ред и чистота, в огнището гореше огън, който топлеше и осветяваше. Приседнахме на малки трикраки столчета. Неда търколи ниска софра, покри я с чиста шарена кърпа, извади от пепелта голяма топла пита, разчупи я и я тури на софрата. След това изсипа гърнето с боба в голяма пръстена паница. Йеремия замърви люта чушка в жарта, и я стри в паницата. В друга паница Неда донесе голяма буца прясно сирене. – Здрав народ, здрава вечеря!

На другия ден слънцето беше вече изгряло, когато тръгнахме. Беше обикновен делничен ден, но тук беше празник – овчиците, като че бяха облечени в нова премяна. С Йеремия вървахме напред. Неда ни изпрати с китка цвете, случи се, че и даскал Цвятко извеждаше децата на разходка. Те накичиха с цветя дядо Йеремия и овчиците. Стадото тръгна. Сега видях какво значи пеещо стадо! Какви гласове се чуваха, какви съзвучия и ритми! Много мотиви в народните ни песни са взети от тук. В този звън имаше радост. Доброто настроение се предаваше на всички.

Йеремия се вслушваше внимателно, той знаеше, че когато песента на звънците е хубава, овците дават повече мляко. Какво не можеше да се чуе в общия звън! – И говор, и думи, и смях и жалби. От тук са взети и неправилните тактове в българската музика.

Пожелавам ви да се срещнете някога с пеещото стадо на дядо Йеремия.

2.24. РАЗСТРЕЛ НА КУЧЕНЦЕТО БУБЧЕ

Ръководех строеж в голямо село.* Пазачът на селсъвета – Стоян, имаше кученце Бубче. То беше дребничко на ръст, но какъв темперамент! – Огън! Господарят му беше за него божество. Бубчето не се отделяше от него, и винаги го следваше на една стъпка. За всичко го гледаше в очите, и изпълняваше заповедите му безусловно. Ако някой на шега се опиташе да дръпне дрехата на Стоян, Бубчето ожесточено се нахвърляше върху него, като лаеше отчаено и хапеше. То не се страхуваше от никого и от нищо – зъбите му бяха остри, и често пострадваха чуждите крачоли. Не вземаше храна от никого. Когато някой му предлагаше нещо или му заговореше, гледаше в очите своето божество, за да разбере какво то иска от него.

Понякога Стоян оставяше торбата си и казваше на Бубчето: „Стои тука!” Бубчето лягаше до нея, и вече никой не можеше да доближи торбата – нито куче, нито кон, нито човек. Стоян можеше да се забави някъде с

часове – Бубчето седи до торбата и я пази, не пуца никого до нея. То нападаше с такова ожесточение, че и големи животни предпочитаха да се отдалечат.

Опитах се да се сприятеля с Бубчето. Дадох му някой лакомства, но нищо не помагаше – то не ми обръщаше внимание, гледаше в очите само господаря си. Тогава промених тактиката: сприятелих се със Стояна. С него ни свързваше и общата работа – той доставяше материали за строежа.

Видя той моите безуспешни опити да се сбliжа с Бубчето и ми казва: „Докато не му разреша, нема да те погледне.“ Тогава повика Бубчето, тури ръката си на главата му и то примижа от блаженство. После като му говореше ласкаво и го милваше, взема моята ръка и я тури на главата му. След тази церемония Бубчето вече вземаше от мене храна, и когато го повиках, идваше. Обръщаше ми наистина внимание, но винаги поглеждаше „Божеството“ дали одобрява постъпката му.

По това време излезе нареждане да се избият кучетата: разнасяли болести, смушчавали с лаенето си трудоците се. Наредбата беше категорична. Всеки трябваше да заведе кучето си вън от селото, край дъбовата курия. Връзваха животните за едно дърво и ги застрелваха.

Трябваше и Стоян да заведе Бубчето. Нямаше нужда да го връзва – той само го повика до дървото и му заповяда: „Стой тука!“ Бубчето застана до дървото. Човекът който стреляше, се забави малко. И Бубчето помери да дойде при Стоян. Той вдигна ръка и му заповяда: „Стой там!“ Бубчето взе обаче този жест като знак да покаже коронния си номер. То се изправи на задните си крачета, а с предните помахваше. Лицето му имаше тържествуващ израз. То казваше: „Виждате ли какво зная аз?“ Изражението беше трогателно: едното му ушленце беше клепнало, другото стърчеше нагоре, очичките му се смееха.

Човекът, който се готвеше да стреля, хвърли пушката: „Аз на такова куче не стрелям! То като, че е човек!“

Хората от селсъвета, които присъствуваха, бяха трогнати! Те единодушно решиха да помилват Бубчето.

Такива чудеса прави Любовета!

Двамата приятели се отдалечиха от злокобното място щастливи.

**Забележка на съставителя: Борис е затворник.*

2.25. ГОРИЛАТА. КАНЧЕТО С КАРТОФИТЕ И РЕМОНТА НА ФУРНИТЕ*

Работех в голям колектив, ръководех строителна бригада. Работата беше тежка, напрегната, условията трудни.

Веднаж идва при мене началникът и ми казва: „Майсторе, виждам, че не вземаш от общото ядене.“ Казвам му: „Месо не ям, а мас не употребявам.“ Казва ми: „Можем ли с нещо да те улесним?“ – „Ако може да наредите де ми сваряват няколко картофа на печката в кухнята, ще бъде добре.“ – „Може, разбира се. Ела с мене!“

Заведе ме в кухнята, извика главния готвач: „Ще туряш канчето му на печката, да му сваряваш картофи.“

Готвачът ме изгледа навъсено.

Той беше голям, едър, лицето му грозно, погледът свирел. Беше избухлив, сприхав, нервен и невъздържан на думи. Едното му ухо беше

отрязано. Всички се страхуваха от него. Измислили му бяха прякор – Горилата.

Разказвах, че веднаж, като разливал храна, един му се оплакал: „Ти пък на мене не си турил мръвка!“ Горилата грабнал ножа, отрязал ухото си и го хвърлил в канчето му: „На ти мръвка!“

Явно и сега той не беше доволен от намесата в работата му. Гледаше ме из под вежди, но нищо не каза.

Оставих канчето и отидох на работата си. На обед отидох да си взема канчето. Готвачът троснато ми каза: „Повече нема да донасяш канчето си тук!“

Не възразих нищо. На началника не се оплаках. Взех си канчето и си отидох. Картофите хвърлих: лошите чувства са като отрова! От тогава не се мярнах в кухнята.

Минаха няколко дни. Развалиха се фурните на голямата печка в кухнята. Настана голяма суматоха – не ще могат да пекат гювечите, а те бяха любимата храна и най-лесно се приготвяваха!

Идва началникът при мене: „Майсторе, фурните се развалиха. Можеш ли да ги поправиш?“ – „Мога.“ – „Какво ти трябва?“ – „Материали и трима помощници.“ – „Имаш всичко на разположение!“

Почнах работа. Съборих старите фурни, изидах ги наново, разширих пътя на огъня, смених изгорелите тръби с нови, наредих ги според правилата, облякох отвън фурната с плочки, поправих и печката. Като запалиха фурната, тя печеше по-хубаво от първата.

Вече си прибирах инструментите, когато Горилата дойде, бутна ме с лакат и каза: „Носи си канчето тук.“ Не казах нищо, приех естествено поканата и започнах да нося редовно канчето си. Картофите ми биваха винаги сварени, запазени, горещи, при това на мое разположение имаше и един чайник кипяща вода. От време на време майсторът готвач ми правеше малки содени питки: обвие питката с чиста кърпа, и я мушне под мишницата ми. Понякога разменяхме по две-три думи – обръщах му внимание колко страдат хората и колко са нещастни, и все намирах да насоча погледа му към нещо хубаво. Той сякаш се размразяваше. Гласът му беше груб, като че ръмжеше звяр, но колко трогателно беше усилието му да покаже разположение – в тона му трепкаха свенливо нежни нотки, като че камък се готвеше да заплаче. От как почна нашата дружба, той се промени и към другите хора – не беше тъй груб, в него се роди едно съчувствие, сякаш ги виждаше за пръв път.

Веднаж той ме покани: „Ела да видиш какво правя.“ Заведе ме в стаята си. Учуди ме редът и чистотата! – Въздухът беше чист, с дъх на бор. На полиците по стените бяха наредени детски играчки, къщички и др. На масата му – инструменти и други материали. Останах учуден: как можаха тези грамадни груби ръце да работят толкова нежни, деликатна работи! Той ги раздаваше даром на децата. Разгледахме ги заедно. Дадох му някой съвети. Горилата разцъфна! – За пръв път видях усмивка на лицето му.

Вие може да не сте виждали, но аз съм виждал камъкът да се усмихва и плаче. Какви съкровища крие човешката душа, какви нежни чувства е скрил Бог в нея! Там те растат, а у поета се раждат образи, идеи, мисъл. Тук е силата, а там е изкуството да ѝ се даде образ.

Чуден е животът – Един, Единен и Неделим! Как се прелива той в безбройни форми, видими и невидими!

**Забележка на съставителя: Виж „Изгревът“, том 3, с. 240–241.*

2.26. СИНЪТ НА МЕЧКАТА

По нашите планини живее едно чудно племе – каракачани. По произход каракачаните са гърци, говорят гръцки. Кой знае по какви причини в далечното минало те са започнали този чергарски скотовъдски живот! Лете живеят в планините, пасят стадата си по високите пасбища, през есента слизат на юг и прекарват зимата в по-топли места. Напролет отново се в планините. Техните пътувания „от летона до зимона“, т.е. от където летуват до където зимуват, за тях те са празник, тържествена церемония. Облечени в своите живописни носии, каракачаните се движат с достойнство, спокойно и в ред. Те пътуват в дълъг живописен керван – стада на сюрии от 500 до 1 000 овци, жени, деца и възрастни, натоварени с цялото им имущество на коне. Само мъжете пешком водят стадата и следят за реда. Звънят звънци, блеят овци, лайват кучета, цвилят коне, а мъжете подвикват и водят. Хубава картина!

Тази история ми е разправяна от помаците в Родопите.

Случило се, че една каракачанка родила момченце през есента, малко преди да тръгнат на юг. Мъжът не се съгласявал да вземе детето с тях: „Къде ще вървим с малко дете, как ще зимуваме с него? По-добре да го оставим в гората, да го изядат зверовете!“

Майката плаче, моли – нищо не помага! Волята на мъжа е закон!

Един ден преди да тръгнат, мъжът взема детенцето, занася го в най-гъстата, дива гора, намира дърво с голяма хралупа, оставя детето там и избягва. На другия ден тръгват.

Прекарват зимата и напролет, по Гергьовден се връщат. Жената моли мъжа си да я заведе да види поне, ако е останало нещо от детенцето, да го погребат. Най-после мъжът се съгласява.

Като наближили мястото, гледат: пред хралупата лежи мечка, а в нея заровили главички, прегърнати спят детенцето и мечето!

Като усеща човеците, мечката става и надава рев. Мъжът побягва, а жената се затичва, прегръща детето и се облива в сълзи.

Мечката се отдалечава с малкото си в гората...

Помаците довършват разказа: Реджеб познавал спасения от мечката – „Сина на мечката“, както го наричаха.

Когато станал юноша, разправили му неговата история. Той бил все мълчалив, мразел хората. Козарят – помак разправя за една коза, която мечката тогава отвякла. Козата се завърнала при стадото чак след два месеца. Навярно детето е бозаело от нея. Как са се справяли двете майки – мечката и козата – да отглеждат човешкото дете, това е наистина чудно!

Седяхме край огъня и се греехме. Историята дълго се коментираше. Разправяха се и други подобни истории – как животни са отглеждали деца. Странни случки! Каква природа се събужда у животните, каква интелигентност, разумност, съобразителност!

Помаците не се съмняваха в истинността на тази история. Те са като децата – за тях и приказката, и действителността са едно и също нещо.

Има една Сила, Която обединява всички живи същества в Едно Цяло!

2.27. СИВИТЕ ВОЛЧЕТА

Евтим обработваше десетина декара земя. Произвеждаше разни зеленчуци. Особено се славеше с ранните червени картофи. Всяка пролет той отиваше в планинските села, и подновяваше разсада. Само от картофите, Евтим си изкарваше всички разноски. Доматите му бяха също прочути в града. Произвеждаше и хубави сортове пъпеши – сочни, сладки, ароматни. А дините му – едри, тънкокори, пръскаха се от допирането на ножа, месцето им нежно, зърнесто, сочно и сладко! Той не употребяваше изкуствен тор, а тореше само с естествен тор.

Евтим имаше **две волчета**, с които работеше градината си – сивички, дребни на ръст, но набити, яки, добре гледани. Можеше да се каже, че волчетата бяха влюбени в Евтима. Само кат чуеха стъпките или гласа му, те веднага обръщаха глави към него, големите им хубави очи го търсеха. Обичаше ги и той. Сам им приготвяваше ярмата, винаги туряше и малко топла вода, когато ги поеше, за да не се простудят. Всяка сутрин ги решеше – косъмът им лъщеше. Оборът им беше топъл, чист. Постилаше им всяка вечер чиста слама. Говореше им като на човеци, а волчетата прежумяваха щастливи и му близваха с език ръката.

Веднаж Евтим пазари от един съсед голям куп тор, и отиде да го дигне с колата от двора му. Товари той, товари, а съседът се чуди: „Да не искаш да вдигаш наведнаж всичкия тор?“ Евтим мълчи, притуря отстрани ритли и все товари и товари. Съседът му казва: „Ако го натовариш и волчетата ти мръднат колата, не щя ти пари за тора!“

Облогът стана. Дойдоха и други съседи, преценяват, обзалагат се. Никой не вярва, че волчетата могат да мръднат колата. При това, от двора навън, до пътя имаше баирче.

Колата се изгуби под натоварения тор. Евтим едва метна на нея последната лопата. Той отиде при волчетата, поглади ги, помилва ги, заговори им и като застана зад тях, опря рамо о колата и подвика: „Хайде Сивчо, хайде Живко!“ Волчетата опряха крака, гърбовете им се опънаха като лъкове! – „Хайде Сивчо!“ Двете волчета се сляха в едно, напрегнаха всички сили и колата мръдна. Още едно усилие – краката им се разтрепераха, но преодоляха – и колата бавно тръгна напред. Волчетата изкараха височината и колата излезе на равно на пътя. Но и тук не беше лесно. Даде им се малък отдох. Евтим милваше волчетата, говореше им. Те го гледаха с благодарни, влажни бадемови очи. Обърнали ли сте внимание, какви красиви очи имат волчетата и колко са изразителни те?!

Още докато Евтим товареше, в двора на стопанина се намери някакъв търговец. Той се приближи до Евтим и му каза: „Давам ти 300 000 лева за волчетата.“ Евтим каза: „Не ги продавам.“ – „Давам ти 400 000 за волчетата!“, настоява търговеца. – „Не ги продавам!“, отвърща Евтим и подвиква на волчетата: „Хайде, Сивчо!“

Като крепяха и теглеха тежкия товар, волчетата вървяха бавно. Краката им трепереха от напрежение! Насъбралите се бяха във възторг, насърчаваха ги. Когато стигнаха двора на Евтим, беше се събрала голяма тълпа. За да се вкара колата в двора, беше нужно да направи изключително особено усилие. Най-после волчетата се спряха. Евтим ги милваше, говореше им.

Търговецът също беше дошъл тук. Той не се отказваше от намерението си – искаше на всяка цена да има волчетата: „Давам ти за тях 500 000 лева!“ – подзе настойчиво той. – „Не ги продавам!“ – Отвърна Евтим, но едно мъничко колебание се зароди в него. От дете мечтаеше да има хубави коне и каруца. Мярна му се в ума, че най-хубавите коне струват към 200 000 лева, ако склони, ще му останат и пари.

Търговецът беше станал нетърпелив. Най-после той отсече: „Давам ти 600 000 лева за волчетата!“

Евтим прие. Търговецът откара волчетата при баща си на село.

Помръкна щастливият дом – стана пуст и празен, студен и тъжен, като че слънцето залезе за него!

Купи Евтим коне, но не излезе както си го мислеше. Единият от конете започна да куца. В градината също нещо се прекърши: болести налегнаха растенията му! Като че се оттегли онзи, който ги пазеше! Каквото и да предприемаше, все не му провървяваше. Вдигна се радостта и благополучието от този дом.

Велика сила е Любовта! На нея се покои щастието и благополучието на човека. Пазете я като зеницата на окото си!

2.28. ЯБЪЛКАТА

Учителят беше дал едно малко упражнение: когато се чувствуваше изморен, изтощен, отпаднал, намери едно хубаво здраво дърво и облегни гърба си на него, като туриш лявата си ръка отзад на кръста, с дланта на дървото, а дясната – отпред на слънчевия възел, с дланта към него, известно време стои така съсредоточено, и като се свържеш с големия живот, ще почувствуваш приток на сили.

Един от нашите възрастни братя направил това упражнение в градината, като се облегнал на една ябълка. Скоро той чува в себе си тихия глас на дървото: „Помогни ми – нещо ме стяга, нещо ме мъчи в основата на стеблото!“ Братът се навежда, изчиства тревата и вижда дебел тел, увит около стеблото дълбоко впит в кората. Отива в къщи, взема инструменти, връща се и освобождава дървото. – „След като освободих дървото – казва той – и аз почувствувах облекчение и една малка радост.“

Ние имаме много опитности и знаем, че живота е Един, и когато човек изпълни повелението на тихия глас, изпитва една малка радост.

2.29. СЛЪНЧОГЛЕДЪТ НА ПАША

Долу пред стаята на Учителя до Салона изникна слънчоглед.

Дали го беше посадил някой или случайно беше попаднало семенце, не зная. Слънчогледът растеше за чудо силен! Той даде цвят голям, красив, златисто-жълт. Цветът трая дълго време, след това питата стана невиджано едра – около половин метър в диаметър.

Растенията черпят и невидими сокове – сили от аурата на човека, от атмосферата на неговите мисли и чувства. Има много невидими фактори, които влияят на растенията.

Влезте в къщата на една домакиня, вижте цветята ѝ – по тях ще познаете как живеят хората в този дом.

2.30. КОНЯТ

Конят беше се уплашил от нещо и тичаше обезумял по пътеката. Беше спънат с букаи – скачаше с предните си крака, като дрънкаше с веригите.

На пътеката играеше дегенце. Майката изпищя – конят отиваше право към детето. Като стигна до него, умното животно спря, захапа дрешката на детето, хвърли го настрана и продължи да бяга. Майката се притече веднага и запрегръща рожбата си, като се обливаше в сълзи.

Какво е конят за едно планинско семейство? – За всички той е равноправен член на семейството, а и сам се чувствава такъв. Той е уважаван, всички го обичат и се грижат за него, винаги е нахранен, чист, добре гледан, оборчето му е закътано и топло.

В планинските села всичко се изнася на гръб – по онези стръмнини кола често пъти не може да се изкачи. Нивичките се орат с кончета. Обикновено с това се занимават жените. Мъжете са стругари, те отиват на Гергьовден на Балкана и по Димитровден се връщат. Техните стружни са в планинските дебри, край бистрите балкански буйни реки... Тук се правят гаванки, танури, софри, цялят се дъски и се работят ракли, станове за домашни тъкани и др. Работата изисква здрава мъжка ръка, а кончето е необходимо за всичко. Наесен, когато тръгнат за полските села, кой ще топли тежко натоварените каруци – къде ще отидеш без конче?

В онези години, в полските села ставаше честна приятелска размяна в натура. Планинците даваха дървени произведения, а получаваха зърно, вълна, масло, понякога и пари. После колите отново се връщаха, натоварени с потребното. И навсякъде кончето е редом с човека. То гледа умно, спокойно и никога нема да остави стопанина си на пътя.

Конят на това семейство беше силен, умен, кротък и добър.

Натовари стопанката каквото има да праца на мъжете, главно храна, стегне добре самаря, тури отгоре детенцето – то е вече на три години, кажи-речи мъж! И му каже: „Дръж се здраво!“ Малките жилави ръчички се впият в самара, майката заведе коня горе до Битини, потупа го по врата, помилва го, каже му няколко думи – умното животно всичко разбира: то изпръхти, тръсне глава и поема пътя към стругарите.

Там, в планинските дебри, край бистрата буйна река са стружните. Пътят е дълъг и труден. Заслужава да видите колко е предпазлив коня по стръмнините, по камънаците! Когато минава под ниски клони, които могат да засегната детето, той стъпва така внимателно, като че обмисля всяка стъпка. Пътуването трае повече от два часа. Пътеките са преплетени, сложни, но конят е минавал много пъти и нема опасност да сбърка.

Когато наблюдаж стружния, конят ще изцвили и това е радостното му предизвестие. Посрещат ги сърдечно – свалят товара, после самара, а кончето изтриват със сухи стружки. Пускат го веднага да пасе. Тук е най-хубавата балканска трева. Конят най-напред се отърколи, за да се успокоят нервите и мускулите, после започва да хрупа. Рекичката приглася на общата радост със сладки мелодии. Тук наистина живеят честити хора! Разбира се, бобът в гърнето ври от сутринта. На обед той се изсипва в голямата паница, в жарта се опърля люта чушка, накъсва се и се пуща в боба. Въздух, кристална вода, слънце, здрав труд, сладко ядене – как да

не бъде човек здрав! Особено приятно се почива на буковия талаш – мек и ароматичен!

Целия ден момиченцето гази из реката. Тук под всяка плочка има раче, във вировете пъстървите се стрелкат като сенки. Реката е пълна с риба, тук не я ловят с въдици – просто отбиват водата в друг ръкав и си избират каквато риба искат. Планинската пъстърва, изпечена на гореща плоча е особено вкусна.

Момченцето прекарва тук пет-шест дни. После пак го турят на коня и той го връща у дома. Ама може да ги срещне мечка, може вълци да подгонят коня или конят да се спъне, или детето да заспи – не се плаши напразно родителското сърце! Нашият здрав и трудолюбив народ познава природата, има вяра и упование в живота! Той носи в сърцето си Мъдростта, която Мъдрецът изяснява тъй: „Над човека бди един любящ Разумен свят!”

2.31. ДИВАТА КОЗИЧКА

От хижа „Заврачица” прехвърлихме Родопите, за да слезем към Разлог. Бяла като памук мъгла покриваше планината, но времето беше тихо и топло. Вървахме на посока. Изкачихме се на билото. Тук мъглата подпряна от южния вятре, се възправяше на двеста-триста метра височина, отсечена като с нож.

Ние бяхме в мъглата. Изведнаж забелязахме на поляната пред нас дива козичка. Тя пасеше, а край нея играеше козленце. Спряхме се, скрити зад булото на мъглата. Вятрецът идваше от тяхна страна, и можехме да се любиме на планинската идилия.

По едно време козичката се разтревожи – явно беше доловила мирис или някакъв шум откъм нас. Тя вдигна глава и се загледа към мястото, където стояхме неподвижно. В същото време вятърът изтласка мъглата назад и ние се очертахме на белия фон.

Козичката издаде звук, припна, козлето я последва. Тя заобиколи скалите и клековете по-долу, след малко се появи на другата страна, но сама. Беше скрила козленцето и сега искаше да разбере какви врагове сме и дали трябва да ни отведе от тук. Предпазливо се отдалечихме.

Вярно, трепетно майчино чувство – то е чутко, то не се лъже!

2.32. КАРДИНАЛЪТ*

Седяхме с Учителя на полянката в беседката и разговаряхме.

Отнякъде дойде голямо куче. Беше хубава порода. То застана срещу нас и гледаше право в Учителя. В погледа му имаше тъга.

Учителят стана, отиде в стаята си и след малко се върна, като носеше половин козунак. Даде го на кучето, то го захапа и си отиде.

Приятелите гледаха Учителя и недоумяваха! Учителят поясни: „Това беше един кардинал!”

Ние не знаем какво крият формите! – Кой всъщност живее в тях.

Учителят каза: „За някои души е благословение да им разрешат да си починат в едно животно.”

*Забележка на съставителя: Виж „Изгревът”, т. 1. 2. изд. 2011, с. 512.

2.33. „ИДИ ТАМ – НЕ ЗНАЯ КЪДЕ. ДОНЕСИ ОНОВА – НЕ ЗНАЯ КОЕ.”

Има една такава славянска приказка, преразказвана от Алексей Толстой. Моят разказ е случка, която съдържа нейната мъдрост.

Това беше в първите години от живота на Братството, когато правехме нашите опити за общ братски живот. Работехме в **Арбанаси**. Получихме покана да отидем на братска среща някъде в Стара планина. Не беше казано къде – щял да ни чака човек на гара Кръстец, той да ни води на срещата.

Времето се случи дъждовно и мъгливо. Валеше ситен напоителен дъждец, и като че ли нямаше намерение да спре.

Слязохме от влака. Той продължи, а ние останахме сами на перона. Никакъв човек. Скриха се и чиновниците. Тук влакове минават рядко. Питам сестрите, които бяха с мен: „Какво да правим?” Казват: „Да вървим!”

Не познавах тази част на планината. Наоколо – гори, а в тях пътеки за всички посоки, водят до малки частни каменовъглени мини. Невъзможно беше да се оправиш!

Спирам се. Човек има и други сетива, освен петте. Търся в сложното силово поле, наречено „Пространство”, отправям въпрос и чакам отговор. Зная, че пространството е живо, изпълнено с живот, разумно и отзивчиво. И тъй потърсих връзка, която да ми посочи пътя.

Пространството е чудно устроено! Като че се състои от силови полета едно в друго. Колкото по-навътре влизаш, напрежението намалява постепенно, то става толкова слабо, че най-малкото разсейване прекъсва връзката и човек изгубва ръководството.

Тръгнахме. Вървя напред. Пазя малката връзка. Тя е като шепот, който те води не с думи, а щом си в правата посока, чувствуваш лекота. Навлязохме в лабиринта от пътеки. Сестрите не роптаеха и не се оплакваха – вървят пеят песни. Мисля си: „Трябва някъде да пренощуваме и да се изсушим.”

В това време гората се разреде. Излязохме на открито. Пред нас поляна, ограда и наоколо постройките. Отворих вратата и влязохме в двора. Оставих сестрите в една от стаите, и тръгнах да проучавам. Ниски помещения – явно е изоставена мина. Казвам си: „Поне ще можем да се изсушим и да пренощуваме!”

Обиколих всички помещения – никакъв човек. Връщам се при сестрите – няма ги! Къде може да са? Оставаше двуетажната къща в двора. Когато я приближих, чувам: горе се пеят песни на Братството! Влизам в стаята – сестрите се разположили, бумти печка, топло!

Оказа се, че мината е на наша сестра и тя самата е дошла преди два дни да си почине.

Радостта ни беше голяма. Направихме си традиционната картофена супичка. Не бяхме се хранили от сутринта. Сложи се братска вечеря. Нощта прекарахме добре – имяхме всички удобства.

Сутринта, както е нашият ред: станяхме рано, посрещнахме изгрева, отправихме топла благодарствена молитва.

Денят беше ясен, планината чиста, измита от дъждовете. Закусихме и пак се изправихме пред въпроса: да вървим ли и накъде? Сестрата не беше чула нищо за някаква среща. Но сестрите казаха: „Да вървим!”

Отправих въпрос към „Живото пространство“. Тук вече получих съвсем неочакван отговор, като че „Пространството“ ни се усмихна! Гледам пред нас голямо ловджийско куче с клепнали уши. Сестрата не беше го виждала до сега. „Усмивката на Пространството“ казваше: „Вървете след кучето!“

И наистина, кучето тръгна пред нас. Ако ни изпреварваше много, спираше се и ни чакаше. Сестрите бяха разположени – вървят и пеят. Така вървахме два-три часа – кучето все пред нас и ние след него. Поддържам вътрешната връзка и проверявам: посоката е вярна – има едно спокойствие. Скоро се надвесихме над южна България. Гледам: долу по пътеките вървят хора с бели дрехи. Казвам си: „Това не могат да бъдат други, освен наши приятели, които отиват на срещата!“

Взехме посоката и скоро стигнахме на самото място – „ДУЛЯТА“.

Тук имаше голямо оживление. Като ни видяха, всички се зачудиха: „Как дойдохте без водач?“

Потърсих кучето – нямаше го.

Ние бехме почетните гости на срещата – оказаха ни особено внимание. Не били изпратили човек да ни посрещне на гарата, защото си помислили, че в такъв дъжд няма да дойде никой, пък и не бяха получили отговор на поканата.

Мисля си за „Живото Пространство“, за неговото чудесно устройство, за неговата чутост и отзивчивост към нас. Стига човек да поддържа връзка с Него, стига да отправи към Него чувство на Любов, то се отзовава, както майката към детето си. Връзката е важна! Тя е така деликатна, че и при най-малкото разсейване човек може да я изгуби. Ето тук е изкуството: да се концентрираш, да се съсредоточиш и да обичаш. Това изкуство се изучава в Школата на Учителя.

2.34. СЪОБРАЗИТЕЛНОСТ

В Рила има две езера, свързани с приток. Наричат ги „Близнаците“. Вътрешното езеро е обградено /обкръжено/ с отвесни скали. Тук царува строго, тържествено мълчание. В него човек може да долови говора на безсловестниците! – Говорят скалите, водите и небето. От тук се излъчва нещо, което се предава на човека. Пред тебе се разтваря голямата книга, прелиства се страница след страница. Човек разбира този език: странни мисли го посещават – може да види картини от далечното минало, от времето на великото залявяване.

Тук царува мир! Човек може да седи с часове – не му се напуша този чист, изпълнен с достойнство свят!

Другото езеро е открито, слънчево. Наоколо скалите са обрасли със смрика и въздухът има уханието на балсам. Протокът, който свързва двете езера е дълбок, водите му са бързотечни.

Седя върху хвойновия храст между двете езера и вкусвах чудния живот тук. Край мене мина голямо овчарско куче. То искаше да отиде на отсрещната страна, където беше стадото. Известно време то изследва течението на протока. Като дойде до едно място, то се спря, после се обърна към мене, като че искаше да каже: „Сега гледай какво ще направя!“ Смело нагази във водата и премина. Водата стигна едва до корема му. Като излезе на другия бряг, то се отърси, обърна се тържествуващо: „А, какво ще кажеш, намерих ли бродчето?“

И у животните има самочувствие и достойнство.

Какви чудни съчетания ни представя Природата! Величие на обстановката, скалите, небето, водите – и едно малко същество минава.

Само велики художници могат да съчетават нещата така!

2.35. ЮЙЙ, ЮЙЙ, ЮЙЙ!

Едно лято прекарахме на чудната поляна **Шакирица**. Това е голяма поляна в Рила, на височина 1 600 метра. От нея се откриваха хубави гледки към **Рупите**. Въздухът иде от снежните Рилски върхове, свеж и прохладен. Поляните са запазени за коситба, на тях не пускат добитък.

Никъде не бях виждал толкова много цветя! Трицветни теменужки застилаха поляната, тревите бяха сочни и буйни, овчарските свеци достигаха човешки ръст, ветрецът носеше сладостен дъх на мащерика, бор и смрика. Въздуха беше изпълнен със сила и целебен. Край гората чешмичката с дървено чучурче пееше денонощно.

Който иска да бъде здрав, да пие вода, която не се затваря с кран.

Животинският мир беше също богат. Чучулигите пееха от сутрин до вечер. Черните косчета и дроздовете – също, те бяха първокласни артисти – даваха своите концерти, имаха слушатели. Буйните кълвачи винаги забързани, подвикваха на всички. Тук можете да видите не само големия пъстър кълвач, но и рядко срещаните пернати обитатели – черния и зеления кълвач. Понякога яребица пръпне шумно с криле, пъдпъдък се обади надалеч, от време на време плахо премине сърничка. Може да срещнете и глиган, те ровят за сладки корени и не са много страхливи. И мечката се навърта наоколо. Предпазливата лисица има наблизко леговище някъде, но много рядко можете да я видите. Соколи подвикват от висините, сойките шумно разнасят новините.

Прекрасен свят, чуден език! Кой би могъл да го разчете!

Към стихналият вечерен хор, плахо и свенливо се присъединява и зеленото жабче: „Юйй, юйй, юйй!“ Песенчицата е малка – една думичка от два тона, но какво чувство влага малкото същество! Това е сърдечен зов, който иде от вековете, най-старата песенчица. Може би тъй е звучала тя преди милиони години във влажните и тъмни карбонски лесове. Как е достигнала тя до нас? Да би могъл човек да разложи този сложен акорд, би разчел историята на живота и на Земята. Това е древен запис.

Големият живот може да се скрие в малкия и пак да излезе от него, както дървото излиза от семенцето.

Юйй, Юйй, Юйй!...

Това е песенчицата на малкото зелено жабче. То живее сред хиляди опасности, но казва: „Не се отчайвайте! Бъдете смели – животът е наш, животът е вечен!“

Юйй, Юйй, Юйй!...

2.36. ЖИВИТЕ БАРОМЕТРИ

Безброй лъчи изпълват пространството. Те идат от всички краища на Всемира – от близко и далеч. Ние сме потопени в жива среда – това е живот безграничен. От него долавяме малка част. Ако се ограничим само с нашите **пет сетива**, ние ще се движим в един тесен кръг. Но човек разполага с още много други сетива, дарби и способности. Неговият мозък е най-сложният и свършен орган. С него той възприема и Големия Космичен живот.

Правили сме много опити, много наблюдения и знаем, че животните долавят мислите и чувствата на човека. Между всички живи същества има връзка, става обмяна, те взаимно си влияят. Следователно, не е безразлично в каква среда ще се движи човек, и какви отношения ще има към нея.

Много от животните имат сетива, които човек още не е развил или ги е изгубил. Промените в природата се подготвят, изпращат се сигнали. Много от животните долавят тези лъчи и вземат мерки.

Цветята предусещат бурята и свиват своите чашки, пчелите и мравките се прибират един-два часа преди да се разрази бурята.

Седях веднаж през лятото на топлите камъни и се греех на слънце. Небето беше ясно, времето тихо. Изведнаж една малка земна пчеличка се втурна в шепата ми и се свря в най-тъмното кътче. В устрема и движението ѝ се чувствуваше паника. Казах си: „Да видим какво предсказва малката пчеличка?“

След малко от запад връхлетя вятър, облаци покриха небето, загърмя, затрещя и се изля пороен дъжд. Малката земна пчеличка знаеше какво иде.

Ако през зимата видите, че прясно е ровила къртица, това е сигурен признак, че времето ще се затопли. Всъщност тук синоптици са лаврите на майския бръмбар – когато времето ще се затопли, те излизат към повърхността, а след тях вървят къртиците.

Петелът е добър барометър. Неговото кукуригане предвещава различни промени. Общо взето, ако пее на земята, очаква се лошо време, ако пее кацнал на високо, времето ще се подобри.

Когато свинята събира клечки и играе с тях, като се върти из двора, времето ще се влоши.

Явленията в природата са източник на лъчи. Те действуват върху човека и върху животните. Чудно е как водното славейче, което си прави всяка година гнездото над потоците, знае отнапред докъде ще се изкачи водата през годината при най-голямото наводнение и на такава височина преви гнездото си.

Паякът е особено добър синоптик. Неговата паяжина е като чувствителен радарен апарат. Той долавя отдалеч промените, които ще настанат.

Наблюдавайте природата с любов, не критично. Това е големият живот, с който човек е интимно свързан.

Движете се всред природата като стопани – грижливи, внимателни, отзивчиви и справедливи. Всяко живо същество иска да му се отдаде правото – и растенията и животните.

Радвайте се и благодарете за хубавите условия, които Бог ни е дал. Смислът на живота седи в това: Да любим Бога и да вършим Неговата воля.

2.37. МОЛИТВАТА НА ЩЪРКЕЛИТЕ

Правехме едно от обичайните си пролетни пътешествия. Пътувахме с жадни отворени сърца. Радвахме се на живота, който се връщаше, дидахме с пълни гърди, гледахме с благодарни очи: Пролет!

Гости от един невидим свят изпълваха нашия. Първи се бяха пробудили върбите – още преди да се разлистят, тънките им гъвкави клончета се бяха раззеленили. Изведнаж ни посрещнаха и златистите цветчета на подбела. Потоците преливаха от сила, песента им се носеше навсякъде, пълна с надежда:

Не се страхувайте, имайте вяра!

Животът не се губи, Животът вечно се обновява!

Всъщност, всичко идеше от Слънцето.

Пътувахме пешком. Замръкнахме до някакво ханче край пътя. Понеже бяхме изморени и гладни, решихме да пренощуваме тук.

Сутринта излязох да се поразходя, но времето се беше променило – духаше студен североизточен вятър. Валеше сняг на големи мокри парцали, зимата се връщаше.

Изведнаж се спрях – на поляната пред мене стояха ято щъркели. Те бяха се наредили в правилни редове – всички обърнати към вятъра, с глави наведени и клюнове забодени между краката. Картината беше тъжна, трогателна. Птиците стояха неподвижно, мокрия сняг се трупаеше върху тях. Щъркелите се молеха безмълвно. Заставах зад тях и се присъединих към молитвата им.

Не мина много време и вятърът спря, снегът престана. Слънцето изгря, небето пак се усмихна – върна се пролетта!

Когато тръгнахме, ятото се изви край нас и продължи пътя си.

Животът има неznайни области. От тях иде към нас милост и благоволение. Един Любящ свят ни обгръща и бди над нас. Той е отзивчив и за най-малките ни нужди.

2.38. ПЪСТЪРВИТЕ

Виждали ли сте как есенно време пъстървите скачат срещу водопадите и бързеите? Наистина, силни пъргави риби! Засили се пъстървата във вира и скочи срещу водопада. Виждал съм някой да преодоляват един бой височина. Това е радост от живота, опиянение от силата!

Зрението на пъстървите е остро. Искате ли да ги наблюдавате, не се обличайте с пъстри дрехи, но със сиви или зелени, за да не се отличавате много от камъните и тревите. Не правете никакви резки движения, стойте тихо и спокойно. Пъстървата е чувствителна даже и за мислите на човека.

Лежах на затоплената от есенното слънце канара над големия вир на Габровница и наблюдавах пъстървите. Те преминаваха в изумрудените води като сенки, светкавично.

Вглеждали ли сте се в изумруденото вълшебство на големия вир? Тук ще видите цялото богатство на зеления цвят – от златисто-зеления, наситен със слънчева светлина, до тъмно зеления цвят на гълбините и подмолите. Рибите се засилват във вира, изкачат из водата и се хвърлят срещу водопада. Виждал съм някоя риба да падне при скока в самия водопад, но тя пак има сила и енергия да излезе срещу водата. Затова пъстърви има и в най-горното течение на реките.

Гледах и се радвах на силата и красотата на живота, на неговата първична красота. Тук царува мир. Човек пътува в него, забравя малкия личен живот и се приобщава към Големия живот.

На срещния бряг на реката излезе мечка. Тя беше голяма, вървеше спокойно, а в краката ѝ се въртеше и играеше мече. Мечката се спря на брега и се загледа във вира. Тя виждаше скачащите риби и нещо съобразяваше. След това нагази във водата, дойде до големия объл камък и се прилепи до него.

Като се успокоиха, рибите пак започнаха да скачат. Тогава мечката с един замах на лапата си изпращаше пъстървата на брега. Мечето играеше със скачащите на тревата пъстърви – ту ги нападаше, ту бягаше. Така мечката изхвърли пет-шест риби на брега и излезе. Тя се отърси добре. После събра с уста лова и направиха с мечките угощение. То за пръв път ядеше такава храна, и тя много му хареса.

Доволни, те пак изчезнаха във вековните гори, където бяха господари.

Има нещо тайнствено, първично в този живот, в тази песен на водопадите, в която можеш да чуеш и думи и смях и жалби. Вслушвали ли сте се в песента на водопадите? Вникнете в нея – тя е песен на Великия живот!

2.39. БИАНКА* – ПЕЕЩОТО КУЧЕ

Бях се спрял пред магазина за продаване на птици и животни. Във витрината имаше едно малко кученце от породата „шпиц“.

Загледах се в него и не можах да откъсна погледа си от него. То ме гледеше радостно, махаше опашка и скимтеше. В това време се приближи продавачът: „Чудно животно, темперамент – огън!“ – „Колко искате за него?“

Дадох му 2 000 лева и вземах кученцето.

То се прилепи към мене, нямаше нужда да го връзвам.

Не мислех да купувам куче. Заведох го у дома. То като че е било и пребило! Особено се привърза към моята другарка! Скачаше около нея, тичаше наоколо, за да изрази радостта си. Така Бианка влезе в нашето семейство.

Моята другарка свири на пиано, а понякога и на хармониум. Веднаж тя свири и чува зад себе си, че някой пее, следва мелодията. Обръща се и вижда: Бианка вирнала главичка, следва мелодията, и то доста вярно.

Разбира се тя получи похвала, милувка и бисквит.

Бианка беше пеещо кученце. Между кучетата тази дарба се среща много рядко!

С нея живяхме десетина години.

Чудни връзки свързват съществата! Те намират израз днес, а се подхранват от далечното минало.

Ние знаем: миналото не е безвъзвратно.

**Забележка на съставителя:* Виж „Изгревът“, том 5, с. 189–191; снимка № 37 в „Изгревът“, том 22.

2.40. ОРЕЛЪТ

Влязох при моя ковач, да си поръчам сечива. Докато правех поръчката си, в ковачницата влезе млад човек. На ръката му стоеше орел – кръстат орел: голяма хубава птица. Видът ѝ изразяваше гордост и достойнство. Погледът ѝ беше насочен към мене. Този поглед ми говореше ясно и разбрано: „Пак се срещнахме! Виждаш в какво съм положение? Помогни!“

Той гледаше само мене и то право в очите. Не са само думите, чрез които можем да говорим.

Питам човека: „От къде го имаш?“ – „Аз съм шофьор. Като прехвърлях Балкана, видях го паднал край гората. Трябва да е ранен или си е навехнал крилото. Не може да лети.“ – „Къде го носиш?“ – „Ще му направя халка за крака – ноктите му са много силни, а и човката му е опасна.“

Погледът на птицата насочен към мене говореше ясно. Този поглед казваше: „Помогни!“ – „Къде ще го носиш?“ – казах на шофьора. – „Само ще ти пречи! Продай ми го.“ – „Че да ти го продам.“

Дадох му петдесет лева и взех орела.

Той премина на моето рамо. Отнесох го в къщи, поставих го на покрива – оставих го свободен. Хранех го редовно и му поставях чиста вода. Сутрин и вечер отивах при него. Говорех му като на човек. Ех, думите не разбираше, но по интонацията на гласа разбираше всичко!

Прегледах крилото му, опипах го внимателно, видях че е навехнато, опънах го и го наместих. Беше болезнено, но не ме удари с клюна. – Разбираше, че го лекувам. Скоро орелът така свикна с мен, че ме очакваше сутрин и вечер.

Тъй започна нашето приятелство. След три месеца той правеше вече опити да лети. Издигаше се съвсем леко, с няколко замаха на крилете, и после се оставяше на възходящите течения да го подема. Като правеше големи кръгове, издигаше се високо. После се спускаше и кацаше на рамото ми. Видът му казваше: „Сега вече мога да летя.“ Беше самоуверен и щастлив.

Дойде време да започна моето редовно пътуване по Балкана. Вземах и него, той седеше на рамото ми или на раницата, и да излиташе, пак се връщаше там. Балканът му напомняше нещо родно, горите се разлистваха, въздухът беше ароматен, чист, свеж. Усещаше се дъхът на божиката, в гората цъфтяха синята тинтява и игликата. Колко е прекрасен света, в който живеем!

Вървах по онези едва видими пътечки по билото на Балкана, над нас беше голямото небе, необятният простор, на юг и на север се разстилаха безкрайни далнини. Стигнахме върхът „Големият бухал“. Тук беше моят бивак, тук прекарвах всяка година десетина-петнадесет дни на самият връх, сред скалите.

Орелът полетя и се изви високо, обиколи няколко пъти върха, разгледа скалите, усетих че му допадна това място. Когато палях огъня, той все се виеше и оглеждаше нашето царство. Да, Райската градина не беше съвсем загубена! Сутрин орелът излиташе високо, и отгоре идеше неговият бодър глас: „Чан-чан-чан!“

На орела хареса това място!

Когато си тръгнах, той не слезе да кацне на рамото ми, но ме изпрати надалеч – виеше се все над мене, докато се скрих от погледа му в равната гора.

Беше раздяла на приятели. Но чудното е, че когато на следната година отидох пак на върха, орелът беше там! Той ме позна, спусна се и кацна до мене. Беше възмъжал, беше се разхубавил. И пак прекарахме дните на върха.

Това се повтаряше години.

Някой пита: „Има ли приятелство между човека и животните?“ – „Има!“

Да чувствуваш родството и с малкия живот и с Големия живот. – Да го чувствуваш Един живот, свой живот, това ще рече да живееш в този прекрасен свят, който Бог е създал, за да го разбираме, обичаме и да му служим.

2.41. ГУРЛЮ – ВОДНИЯТ СКОРЕЦ

Лежах на затоплените от слънцето камъни и гледах изумрудените води на Големия вир. Какви чудеса прави светлината в тези води! Тук всичко беше в движение, светлините преливаха една в друга. Големия вир има свой живот и човек не може да откъсне погледа си от него. Слънчевите лъчи проникват във вира и осветляват равното му дъно, постлано с най-чист пясък.

Виждаше се как като бързи сенки пробягват едни пъстърви. Изпълзя рак из под камъка, закрочи предпазливо, но долови опасност и с бръз удар на опашката си изчезна в подмола.

Богат е животът в Големия вир! А как пее потокът! Какво ли не се чува в неговата песен! – И говор и приказки и легенди.

Внезапно от водата изскочи птичка. Тя кацна на близкия камък, като леко се полюляваше в ритъма на водите. Гурлю, водният скорец – черна, голяма колкото кос птичка, с широко бяло петно на гърдите. Птичката изскочи от косата съвсем суха, русите я наричат „улябка“, а тя има и научно латинско име – „цинклус акватикус“.

Чудна птичка! Тя се хвърля във водата под скалите – търси храна. Голямото бяло петно на гърдите ѝ отразява светлината и ѝ свети.

Чудесно е устроен живота! Навсякъде срещаме Великата разумност и онази любов, която се грижи за всички. Всяко същество е една разрешена задача. Има какво да учи човек! Цялата природа е създадена да се учим ние.

Исках да разбера колко време издържа водният скорец под водата, той издържа две-три минути, а може би и повече. Когато излизаше от водата, той беше сух – по дрешката му нямаше капчица вода.

Водният скорец е самотна, сериозна, необщителна птичка. Може би само изящната стърчиопашка му е приятелка. Често можете да ги видите заедно.

Разгледайте обстановката, малките изящни форми, песента на водата, говора на светлините, възшебството на багрите и светлинките. Тук е работил Великият Художник, от Когото всички се учим!

Водният скорец живее във високите планински потоци. Той е рядка птичка, не се среща често, но срещата с него е приятна и във вас остава една малка радост.

Всяко същество носи искрица от Великия Всемирен Живот. Заради нея го обичаме. Ако някога срещнете водния скорец, у вас ще остане една мъничка радост от тази среща. Всяко същество носи искрица от Големия Всемирен Живот – от тук иде радостта!

2.42. БЕЛИТЕ СКАЛИ И СКИТНИКЪТ*

Тази година октомврий премина с дъждове, мъгли, студени ветрове, даже преваля сняг. Времето прогони всичко живо от Балкана – и овчари, и говедари и, дървари. Настана тишина, шумната човешка дейност секна. Планината си отдъхна. Останаха плахите сърнички, дивите глигани, които се уговяваха с буковия жълъд, изобилен тази година. Мечки бродеха из горите и край потоците, изравяха корени, ядяха билки и насекоми, минаваха подготвителния режим преди зимата. Това беше тайно знание на техния род. Всеки имаше своята работа и своите грижи. Птичките бяха отлетели и в Балкана царуваше тишина. Гората беше пожълтяла, невидим художник с четката си правеше чудеса. Сега можеше да се види, че всяко дърво имаше свой цвят, и следователно свой живот. Тук можеше да се видят всички тонове и нюанси на жълтия, червения, кафявия, че и черния цвят. За гората не можеше да се каже общо – „гора зелена“. Всяко дърво беше различно.

Ноемврий навлезе с летни дни, тихи, слънчеви, топли, нито помен от мъгли. В Балкана слезе гальовна топла есен. Земята посетиха добри, любящи същества, те донесоха този мир. Настанаха празници на природата.

Скитникът не пропускаше такова време. Той се засели в дърварската колиба над Лешница и прекара целия месец. По цял ден той скиташе из своето царство, разговаряше със своите видими и невидими приятели на онзи всемирен език без думи – езикът на Големия Живот. Животът е Един, и човек принадлежи на него.

В подножието на скалите беше извора, водата изобилна, излизаше от скалата със сладък ромол. Наоколо мъховете бяха винаги росни, тревите и цветята свежи, само ангели могат да създадат такова кътче. Въздухът свеж, укрепителен с дъх на здравец. Колибата беше край самата гора, пред нея поляна, от тук скалите се отсичаха отвесно 20-30 метра. Тревите се бяха подновили и нови цветя разцъфтяваха. Само поет можеше да избере такова място за живеене.

От тук имаше простор, виждаха се сложните вериги на Балкана и зад тях **Белите скали**. В тях се виждаха дупки и пещери, народа ги наричаше „**Змейови дупки**“. Какви легенди бяха свързани с тях! Старите овчари разправяха, че са виждали змеят да се прибира вечер като огнено кросно. В тъмни нощи Белите скали светеха с фосфорно сияние, народът ги беше населил с чудновати същества и вечер край огньовете се разправяха приказки и легенди за тях. Не съм срещал другаде такива сладкодумни разказвачи, като в Балкана.

Този път златката показва на скитника пътя за Белите скали.

Той вървеше в подножието им, когато пред него изскочи златка. Зверчето тичаше с големи грациозни скокове, достигна до голям вековен бук, изкачи се по него с лекота, достигна високите му клони и се прехвърли на скалите. Тогава скитникът видя, че от там почваше ръб в скалата и по него като че би могло да се мине на скалната тераса. Той се изкачи, мина по пътя на златката и излезе над скалите. От тук почваше дълга тераса, широка 20-30 метра. Зад нея пак се издигаха скалите отвесно още по-високи. Това беше новото царство на скитника. Тревите бяха свежи, буйни, цветя много. Човешки крак не беше стъпвал тук. Скитникът приседна, пое дълбоко въздух и огледа просторът – от тук се виждаха далечните върхове и вериги на Балкана, все познати. Това беше неговото царство.

Като си почина и закуси, скитника тръгна да разглежда новия свят. Изведнаж той се спря крайно учуден – пред него в тревата лежах два вола. Те бяха като живи, като че си седят спокойно и си преживят. Той се приближи и ги разгледа. Тук беше работил голям скулптор, всичко беше изработено до най-малки подробности и съвършено – позата, главата, очите, цялата фигура изразяваше търпение, примирение, тъга. Скитника приседна до тях, търсеше в легендите помен за това. Малко по-нагоре се виждаше входа в пещерята. Към нея водеха три големи стъпала, безспорно изработени от човешка ръка. Самият вход беше оформен правилно – пак работа на човек. Като се влезе вътре – обширен сводест салон. От двете страни на входа два сталагмита бяха издялани като колони.

Скитника си спомни, че в легендите се говореше за **Спир Димитър** – художник, скулптор и музикант, приятел и сподвижник на **Вълчан войвода**.

От дясно в добре оформена ниша се виждаше седнал турски кадия с чалма и книга, разтворена пред него. На срещната стена – **поп на кон**, с китка в ръка, конят в буен бяг, попа с развято расо, под което се виждаха ятаган и пищови. Цялата фигура беше устремена напред, буйна, непримирима! Скитника си помисли – **поп Мартин**, за когото се разправяха край огньовете легенди.

Навътре се виждаха входове, но трябваше светлина, за да проникне. Скитникът излезе пак на открито – малко след пещерята, скалите се огъваха в къса долинка, от там се чуваше шум на вода. Водопадчето беше толкоз високо, че водата падаше на роса. Под пръскалото, където падаше водицата, имаше издялана костенурка, а десетина крачки по-напред – рак. Може би показваха най-малката и най-голямата вода. Оттатък водопада беше издялан ловец, арнаутин, вдигнал шишине, а на отсрещната стена – сърничка ударена в предните крачета. Какво беше предадено в образа на сърничката!

По-нататък беше издялана **квачка с пиленца и две змии около тях**. Квачката беше настръхнала, разперила криле, прибира пиленцата си, майката готова да се пожертвува. По-нататък на чистата гладка стена беше издялана **мечка и мечкар**. Мечката изправена на задните си крака играе, а мечкаря държи тояга и дааре. Съвършена композиция, изработена до най-малки подробности. По-нататък извираше извор, над извора – **мома с менци на рамо**, тя току що се беше изправила, и от менците беше плиснала вода. Под барелефа имаше само две думи – „**Мома Рада**“. Скитникът си спомни, че според легендите тя е била **дъщеря на поп Мартин**, която е придружавала четата. На самия край на скалата беше изваяна глава на

мъж – какъв израз и поглед, и воля беше предаден на този образ – отдолу само една дума: „Воеводата“.

Миналото обхвана скитника, то нахлу в него, образите оживяха. Какъв живот е преминал тук! Скитникът прихлупи лице – това беше и негов живот.

Живота не отмина безвъзвратно, когато дойде неговото време, той пак се явява и миналото застава пред човека като едно ново бъдеще.

ЖИВОТЪТ Е ЕДИН.

**Забележка на съставителя: Скитникът е Борис Николов.*

2.43. СКАЛИТЕ

Животът е един, и ние трябва
да знаем, че в каквито форми
и да го срещаме, той е наш живот.

Когато паднат мъгли и времето се удъжди за дълго, скалите разцъфтяват. Лишеите по тях оживяват и показват всичките си цветове. Всеки излиза със свой цвят – жълт, зелен, червен, чер и всеки има своята територия. Лишеите са първите пионери на живота. Как могат те да живеят на твърдите като стъкло скали, как могат те да се хранят и да задържат влагата, когато скалата изсъхва щом я нагрее слънцето? **Лишеят**, който е съчетание на две растения – гъба и водорасло, е разрешил тези задачи по един чудесен начин. **Водораслата** съдържа хлорофил, значи въпроса за храната е разрешен, но тя служи и за резервоар на водата. Но какво става по-нататък вечер, когато се захлади, въздуха осажда влагата по скалите, и лишея пие вода всяка вечер и се запасява. Да, просто растение, но какво гениално разрешение на една трудна задача представя то! Един учен, ако му се постави тази задача, би се затруднил. От това гледище живота представлява разрешени задачи на разумни същества. Ето едно ново становище от което може да се изучава природата. Наблюдавайте скалите в тъмна нощ, **те светят**, безцветни пламъци пробягват по тях. Лишеите и минералите фосфоресцират. Скалите не са безмълвни, те говорят – **материята не е мъртва** – в нея е затворен живот, в материята е записана историята на Земята като на магнетофонна лента. Живота среща навсякъде в най-различни прояви. Чудно е това, че човек има способността да разчита тези записи. Има едно скрито знание зад външните форми. Човек може да дойде до него със своят ум и своето сърце и да черпи от него колкото иска. Така създаде той науката и изкуството. Това е виждане.

2.44. СКВОРЧЕТО

Скворчето е жизнерадостна, дружелюбна птичка.

То е **птичка имитатор** – сполучливо имитира песните и гласовете и на други птички и животни. То може да наподобява мяукането на котката, и то с оттенък на ирония, когато е на безопасно място, горе на клончето. То може да имитира и гласа на човека, даже и да произнася и някоя дума.

Скворчето си има своя песен. В нея се чуват нежни мелодийки, подсвирквания, удари на кастанети. Тази песен се пее от мъжкото скворче,

докато женската мъти яйцата. Тук сърчицето прелива от нежни чувства, тук има радост от живота и благодарност. В своите песни скворчето отива в гами, които човешкото ухо не може да долови.

Но когато дойдат грижите за малките, които са лакоми, растат бързо, двете птички едва могат да ги нахранят. Те непрекъснато носят червеи, личинки, скакалци, бръмбари. Учените биолози са наблюдавали, че една двойка на ден принася 600 червейчета и личинки и едва ли успяват да се нахранят те самите.

Чудно е от къде намират толкова много храна! – Човките им винаги са пълни – и двете птички се стараят до изнемогване. През този период те отслабват и се смаяват. Наблюдавал съм ги толкова изморени, че едва се държат и все отлитат и се връщат.

След това започва възпитаването на малките. Тук има голяма и сложна педагогика, която само Любовта открива.

С човекът се сприятеляват лесно. При това те са закачливи, изискват да им се обръща внимание, и ако човек пропусне това, те му напомнят с подсвиркване.

Скворчето иска да му се каже някоя дума или леко подсвиркване, което имитира техния глас. Бях направил на скворчетата **20 къщички**, и ги бях покачил на дърветата. Те всички бяха заети веднага.

Скворчето обича къщичката си – радва се на нея, както човек на новия си апартамент. То си седи на клечицата и пее благодарствена песен – влиза, излиза, пази си къщичката.

И между скворците има различни характери и темперамент. Някой са по-интелигентни, други са по-сърдечни, но всички се привързват и сприятеляват лесно. Между **петдесетината скворчета** в моята градина имах един приятел – възторжена птичка, истински артист. То идваше щом го повиквах, ако беше в къщичката си или на двора на дървото между другите. Кацваше на близко клонче и почваше да пее – крилцата трепваха, гушката вибрираше, то се изливаше в песен, като забравяше всичко. Но след това изведнаж се опомняше и като че се засрамваше – скриваше се в къщичката си. След малко пак излизаше. Достатъчно беше да му кажа: „Пей пиленце една песен.“ То не разбираше думите ми, но много добре знаеше какво искам от него. И песента започваше без подканване – тя идеше направо от сърцето, както малкото изворче в планината. И другите скворчета се обаждаха, подсвиркваха, пееха, но това беше изключителен артист.

То се сприятели с мене и сутрин ме изпращаше, когато отивах на работа, и вечер ме посрещаше, когато се връщах.

Един ден, като се връщам, моята птичка седи на клончето, но на моя поздрав никакъв отговор, главичката ѝ клюмнала – цялата беше свита, крилцата ѝ не трепкаха, няма песен! Аз ѝ говоря, както винаги – отговор няма. Изведнаж птичката се хвърли в ръцете ми и замре. Разгледах я внимателно – долната част на човката ѝ беше обърната назад. Дали се беше блъснала в джам или тел, или в някое клонче?

Внесох я в къщи. Повиках другарката си и двамата внимателно обърнахме човчицата. Трябва да ѝ беше крайно мъчително, защото беше като примряла.

Наляхме малко водица в устата ѝ. Турихме я на постелка между прозорците, където прекара нощта.

Много време вина, докато птичката стъпи на крачетата си, и още повече измина, докато се върне радостта ѝ от живота и песента ѝ. После я пуснахме на свобода пак навън – между нейния народ.

Птичките са крайно деликатни и свенливи. И те изпълняват своята скромна служба в живота на Цялото.

Всяка среща, даже и с най-малкото същество, ни обогатява. Животът се разкрива пред нас с необозримото свое разнообразие и красота.

Наистина има какво да учим и за какво да благодарим!

Виж бележки на съставителя - № 25.

2.45. СЪРНИЧКАТА

Винаги когато имаше да разрешава трудни задачи, **Мартин** се оттегляше в планината, и там прекарваше в самота докато му се изясни положението. Тогава той вземаше решение, и правеше решителната крачка. Той пазеше едно правило: искаше да чуе „тихия глас“, да узнае Неговата воля, и тогава постъпваше според нея.

Мартин си построи колиба от камък и клек, яка като крепост.

Тя беше прислонена до голяма канара, която я пазеше от северния вятър. Наоколо дива гора – клек, толкова гъст, че само мечки и глигани можеха да минават. Този път случая беше много сложен и сериозен, засегнати бяха личните чувства, а знае се, с тях човек най-трудно се справя.

Какъв въздух имаше тук – свеж, укрепителен, с дъх на смола! Наоколо дърва колкото искаш и сухи и сурови, клекът и суров гори добре, защото е смолест.

Тази сутрин Мартин излезе на скалата да посрещне слънцето.

Тук то изгряваше един час по-късно. Като огледа обширните бели полета, забеляза черни точки, които се движеха. Като заслони с длан очите си, различи – напред бягаше **сърничка**, а след нея **три вълка**. Сърничката едва убягваше, когато попаднеше на по-твърд сняг, вземаш преднина, но когато дойдеше на по-мек сняг, вълците я настигаха. Мартин се спусна от скалата долу. На сърничката ѝ провървя – попадна на по-твърд сняг. Но Мартин видя, че тя бяга с последни сили и вълците вече я догонваха. Като направи още няколко скока, сърничката се хвърли в краката му. Сега срещу вълците стоеше човекът. Вълците се спряха, и те бяха изморени. Вълкът никога не се лъже за противника си. Преследвачите се сближиха, направиха нещо като съвещание и се отдалечиха. Сърничката беше като примряла. Мартин се наведе, прегърна я и се изправи. Сърчицето ѝ лудо биеше до гърдите му. Занесе я в колибата. В дъното беше натрупано сено, сега той разбра колко предвидлив беше тихият глас, който му каза есента да окоси тревата пред колибата да не се тъпче и да я принесе изсушена. Благодарност изпълни сърцето му! Мартин направи гнездо и положи сърничката. След това разпали огъня. Когато се обърна след малко, сърничката се беше изправила и пощипваше от сеното.

Като поживяха десетина-петнадесет дни, сърничката свикна и навсякъде ходеше с него. Когато Мартин се хранеше, тя беше при него, все се намираше какво да ѝ даде. С пролетта дойдоха и гласовете от горите, долетяха и първите птички, чу се песен. Сърничката стана неспокойна. Няколко дни духа югът, снеговете омекнаха и се топяха. Лавини падаха с гръм. Мартин излезе към върховете и от там огледа обширното си царство. Сърничката го следваше, като спираха тя лягаше на краката му.

Един ден **стадото се появи**. Как усетиха сърничките нейното присъствие! От стадото дойде лъскав, топъл повик. Възможно ли е да се

устои на него?! Сърничката мушна главата си в skutите на Мартин, после издаде приветствен радостен вик, и бързо побягна нагоре, където я чакаха нейните.

Има повеления, на които не може да се устои. Мартин дълго мисли върху това. Тук намери разрешение и на своя въпрос. Беше благодарен на малката сърничка. Откъде може да дойде помощта? Всичко е в ръцете на Великия Разумен свят. Човек трябва да изпълнява Неговите повеления.

2.46. ЕЛЕНЪТ

Вървах по билото на Балкана, по онази тясна като конец пътечка, която минава по цялата му дължина. Много поколения са вървяли по нея, тя е вдълбана даже в скалите. По нея са вървели и старите хайдути, когато са се изтегляли към Сърбия. Народа я нарича „Дъскарската пътека” или на турски: „Тафтаджи – Йол”.

По нея са пренасяли своите дъски и гаванки стругарите, които са работели долу край реките. От тук се разкриват необятни простори на север и на юг. Това е чудесната страна, която Бог е подарил на този народ.

Денят беше хубав, тих, слънчев, но се усещаше вече първата есенна прохлада. Вървах угнетен и подтиснат – беше първия ден на ловния сезон. Долу в горите бяха лавнали вече кучетата. Вървах с лека безшумна стъпка, както балканджиите умеят да ходят.

Изведнаж пред мен излезе елен, с големи разклонени рога. Спряхме се един срещу друг, не се уплаши. Големите хубави очи ме гледаха, като че ми се оплакваха: „Виж какво правят с нас, къде да идем?” В жалбата му имаше правота. Ушите разкрояваха въздуха и долавяха най-малкия шум. В цялата му фигура имаше достойнство, благородство и тъй му подходеше да живее в този прекрасен свят.

Известно време се гледахме – това беше среща на приятели. После той направи 2-3 скока нагоре и освободи пътеката. Разминахме се. Вървя и си мисля – къде ще се укрие моя приятел? Но аз зная, и над тях бди същата добра ръка, Която пази и нас. Спомена за тази среща остана, една невидима нишка ни свързваше – аз зная приближава времето, когато хората нема да ги убиват повече, но ще им помагат и ще ги пазят. И ние работим за това време.

ИДЕ ЕДНО НОВО ЧОВЕЧЕСТВО!

2.47. БАДЕМИТЕ*

На градината в Айтос имаше бадемови дървета.

Няколко години те не даваха плод. Братята решават да ги отсекаят и да посадят нови.

След няколко дни идва една сестра от селата, да прекара малко време на градината.

Веднаж тя се обляга на стеблото на един от бадемите и чува в себе си гласа: „Искат да ни изсекат, нека да ни оставят тази година.”

В това време в градината немало никакви хора. Сестрата написва бележка, в която съобщава на приятелите какво са й казали бадемите, и се застъпва – да се изпълни молбата им.

Тази година бадемите дадоха изобилно плод.

Човек е свързан с невидими нишки с Големия живот.
И така той има два живота – един малък, личен и един Голям –
Всемирен живот.

**Забележка на съставителя: Виж „Изгревът“, том 2, с. 353.*

2.48. ПУСАК

Имахме **ангорска котка – Пусак**.

Какъв косъм и каква опашка – красота!

Приятно беше да го гледаш. И по характер беше добър – чист, любезен, с нищо не дразнеше, почти не се усещаше присъствието му.

Пущахме го в градината – там живот много. Веднаж хванал пойна птичка и донесъл като трофей – оставил я пред краката на другарката ми – очаквал похвала. Но тя го натупала хубаво, като му показвала птичката.

От тогава не поглеждаше птичките, обръщаше главата си на другата страна – не смееше вече да хване нищо живо.

Веднаж в кухнята гонеха мишка. Пусак присъствуваше, но участие не вземаше – само наблюдаваше.

Мишлето бягаше обезумяло от страх – тук-там, най-после се свря в краката на котарака. То се сви на топче в самите му предни крака, а той – не помръдна, не го закача. Картината беше трогателна.

Пуснахме мишлето в градината, а Пусак беше похвален и възнаграден – добре беше запомнил първия урок.

В животните никнат първите чувства, които в човека се развиват и разцъфтяват в голям вътрешен живот, от който се ражда изкуството, науката, отношенията между хората.

Животът трябва да се изучава като едно Велико Цяло – никое същество не може да бъде изключено от него.

2.49. ДЯДО РУСИН

Отивахме към Балкана, по главното шосе срещу нас се зачу сладостно звънче, а след малко се зададе магаренце натоварено с дърва. То пристъпваше внимателно. Зад него вървеше старец, той се държеше с едната ръка за товара, а в другата държеше тояжка. Всички които срещаха стареца, го поздравляваха приветливо.

Дядо Русин – дървар, преди две години ослепе, сега продължава пак да носи дърва. Неделен ден син му събира дърва в гората на купчинки, магаренцето води дядо Русин до купчинките, а там старецът го натоварва. После магаренцето го извежда на шосето. Обърнете внимание, че то спазва правилата на движението – движи се винаги на дясно. Разбира сигналите на колите, особено е внимателно, когато прикосява. То знае клиентите на дядо Русин в града и го води право там.

На връщане дядо Русин яхне магаренцето и забързват за в къщи.

Там все ще се намери нещо за хапване, пък и почивката е желателна. Туй което изкарват, им е достатъчно. Те са богати. Те имат най-голямото богатство – Любовта.

2.50. МРАВКИТЕ

Седях в градината на една пейка и се греех на лятното слънце.

Като се вглеждах по земята, видях мравки, които мъкнеха динени семки. Семките бяха дребни, и мравките можеха да ги влачат. Мравунякът беше близо и в земята, заинтересува ме, как ще вкарат семките тъй като отвора беше малък. Първата мравка домъкна семката до дупката, опита се да я вкара – не можа, семката беше по-голяма. Тогава мравката остави семката, влезе в мравуняка и след малко излезе с друга мравка, на която главата беше два пъти по-голяма. Тя опита семката, влезе и излезе няколко пъти през дупката – през всичкото време пипалата ѝ усилено работеха.

Мравката с голямата глава влезе в мравуняка, след малко се завърна с 5-6 мравки с големи челюсти. Пипалата показваха какво трябва да се направи. Работниците разшириха отвора и динените семки вече свободно влизаха. Явно е, в мравуняка имаше специалисти и всеки знаеше добре работата си.

С живота върви и разумността неизменно – където и да го срещнем, в каквито и първични форми да бъде.

ДИВАТА КОЗИЧКА

От хижа „Заврачица“ прехвърляхме Родопите, за да слезем към Разлог.

2.51. ЗВЪНАРЯТ НИКИФОР

Никифор изкара три войни без прекъсване. Накрая се уволни. Докато беше още в окопите, имаше много време да направи преглед на живота си, да прецени кое струва и кое не. Холерата беше отнесла близките му – остана сам. Беше търговец на жита, търгуваше с Египет, беше заможен. Като остана сам, в този ад на войната, като лежеше в окопите, той си даде обет – ако остане жив, да посвети живота си на Бога. Като облече непривичните цивилни дрехи, и се изправи под небето, спомни си обета, който беше дал. Раздаде половината от имота си на сиромасите, другата половина раздели на женския манастир и на манастиря, където отиде и стана калугер.

Никифор имаше едра, кокалеста фигура и мощен глас. Гласът му беше като водопад. Той имаше низини, каквито никой друг нямаше. Той можеше да слиза, да слиза, и когато помислите, че нема повече къде, той изведнаж слезе още една октава надолу. През войните, през време на атаките, гласът му надвишаваше гърмежите и общата врява и внасяше ужас и паника в противника.

Когато постъпи в манастиря, току що се беше поминал **отец Матей** звънар, и той взема неговата длъжност. Отец Матей беше стар, грохнал, звънеше с една камбанка, вяло, анемично, само съобщаваше, че службата почва или свършва. Никифор не можеше да се задоволи с такова нещо, той беше живял сред гърмежи и викове, движения и напрежения, слушал беше военни музики и сам пееше хубаво, само че когато пееше с други, като се поздравяваше и отпуснеше гласа си, заглушаваше всички останали, и баба Неда ще го смушка: „Обуздай го малко, от него не се чуват другите!“

Никифор срамежливо ще задържи гласа си, но след малко пак се увлече. **Звънарницата** се намираще в един открит павилион над самата

пропаст и гласът отиваше безпрепятствено в пространството. Никифор поправи Звънарницата и я укрепи, подреди я по свой вкус. – „Една камбанка, какво е това?“

Той слезе в селото до Къня. **Къню** беше майстор на камбани, звънци и всякакви инструменти. При него идваха от далечни градове и села, славата му се носеше по цялото прибалкание. Никифор преседе при него няколко дни, поръча и избра каквото му трябваше. Направиха прощалния обед, канеше се видя да тръгва, когато видя по стената стъклена витрина и вътре две клепала.

Клепалата висеха на въженце. Никифор се спре пред тях. Къню му обясни: „Те са правени от дядото на моя дядо – преди 200 години.“ Той отвори джамлъка, откачи дървеното чукче и удари по клепалото леко – излезе глух звън като въздишка, но тъй сладък, сърдечен, топъл, задушевен като прегръдка. Къню поясни: „Правят се от специално дърво, то се избира между хиляди. Но най-важна е обработката. Като се изрежат, дъските се киснат във вода пролетно време, когато се топят снеговете. Това се прави десетина-двадесет години наред, после се сушат сто години. Виж какъв глас, като човешки.“ – „А защо трябва да се киснат в снежна вода?“ – „Защото снежната вода изсмуква каменната част от дървото, остават само нишките, те са които пеят. Тъй обработваме и дървото за гъдулките – затова нашите **гъдулки** се славят навред.“

Дядо ни Колю беше прочут гъдулар и майстор на гъдулки. Те се ценят и търсят, но в цялото прибалкание се знаят само две, че са направени сигурно от него – на **Инджето** и на **Кара Колю** – прочути гадулари и сега, но те ги пазят като очите си. Никифор се спре пред клепалата, и вече не можеше да се отдели от тях. Чукна леко, после по-силно – глас човешки – говор.

„Искам да ги купя за манастиря!“ – „Щом са за манастиря, подарявам ги!“, каза Къню и въпроса се реши.

Никифор се върна богат, дълго време работи в Звънарницата, нагласи **камбанките**, тури **клепалата** на отделна страна, беседката беше шестоъгълна. Първата неделя като даде звън, всички останаха учудени! Това беше песен, празненство, манастирят оживя, а какъв ритъм – жив, подвижен, като че ли ангели пеят. Жените като слушаха, очите им се наливаха от умиление.

Такъва звън прави човека по-добър. Той зовеше: „Къде сте, какво правите, елате, къде се губите – чакаме ви!“ От селата почнаха да идват повече хора.

Тъй Никифор работи 5-6 години, и изведнаж го заболя **глава**. Болеше го силно, не можеше да си намери място, лекарите опитаха всички средства, билкарите също, не помогна нищо – **Никифор ослепя!** Лекарят поясни: „Това е последица от затрупването!“ През войната Никифор беше два пъти затрупван от бомби, и последният път го изровиха едва жив!

Калугерките от женския манастир го взеха под своите грижи. Той беше винаги чист, спретнат, добре гледан, килийката му грееше от чистота. Като изживя кризата и свикна с новото си положение, Никифор пак се залови за работата си. Водеше го малкото кученце „Пухчето“ – той държеше връвчицата, и то го довеждаше до Звънарницата. Ала където и да се намираше, Никифор се ориентираше и от шума на чешмата – сред двора на манастиря имаше чешма с осем чучура, обилна вода. Тя се чуваше навсякъде. Тъй Никифор знаеше всеки момент къде се намира и

на къде трябва да върви. Той се отдаде на работата си с цялата си душа, измисляше все нови и нови песни и ритми.

Неговият звън никога не се повтаряше, всякога беше различен. На два празника той не звънеше еднакво, всеки път измисляше нов звън, според празника, според духът на празника беше и звънът. Какво беше за Великден – радост, а какво беше за Коледа – тържество. Всяка неделя имаше нов звън, той идеше непосредствено от душата му, от преживяването на празника.

Отец Йероним, който служеше, разбираше този порив на душата му, и макар някой път Никифор да се увличаше и звънеше дълго, никога не му правеше забележка.

Никифор пееше и в черквата. Неговият дълбок бас тъй се схождаше с гласа на отец Йероним, че двата гласа се прегръщаха и изпълняха храма с благодат, като че ангели слизаха на Земята. Това беше повече от проповед. Те си подаваха през време на службата. Понякога Никифор се позабравяше, увличаше се, отпускате гласа си, тогава прозорците на кубето звъняха и пламъчетата на свещите и кандилата се люлееха. Отец Йероним казваше на шегата: „Не ми е чудно, че са паднали Йерихонските стени! Ако Никифор пусне всичкия си глас, може да събори черквата!“

Зимно време, когато паднат големите снегове и камък и дърво се пука от студ, службата не се прекъсваше. Богомолци немаше, но все пак със същото усърдие и ревност отец Йероним изпълняваше службата си. Само **Сава**, неговият послушник, внасяше мангалче с разпалени въглища в олтаря да си сгрей ръцете, когато премръзнат. Отец Йероним беше над 80 години. В такива мразовити нощи, народа не можеше да дойде. Като паднат снеговете, Никифор беше само клепалата. Техният глас тъй подходеше на смълчаната природа, той се хлъзгаше по снеговете и отиваше по-далеч от звъна на камбаните. Набожният народ се прекръстваше – „Молят се за нас!“ И му ставаше добре, умило. Добродушният планински народ се трогваше до сълзи от това!

Но какво беше в големите празници? Никифор почваше да звъни един час преди службата, за да може да пристигне народа от селата. Но всъщност те се водеха и по звездите. В неделните дни църквата беше препълнена. За отец Йероним това немаше значение, той служеше еднакво вдъхновено. За него служението беше необходимост, той дишаше чрез службата – той **разговаряше с Бога**, предаваше Неговото благословение на човеците. Душата му се окриляше, добиваше сила. Това вдъхновение се предаваше и на другите, те излизаха просветлени, обновени, готови за всяка добра постъпка.

Денят завършваше с вечерната служба и Никифор възвестяваше това със специален звън – бавен, спокоен, той приканваше към почивка: „Завършихме работата си за деня, сега можем да починем.“

Никифор се прибираше, Пухчето върви напред, а той държи връвчицата и върви след него. След служба Никифор никъде не се отбиваше, никъде не се спираше, с никого не заговаряше и на поздрав не отговаряше. Той беше в друг свят и не искаше да го напусне така бърже. Той седеше на пънчето пред килийката си, опираше глава на тояжката, а Пухчето лягаше в краката му. Наставаше вечерният мир, който обичаше. Понякога който беше на близо, можеше да чуе как Никифор разговаряше с някого, в друг свят гледаше той, за който ние нямаме очи.

Никой никога не беше чул Никифор да се оплаква. Неговият звън пробуждаше хората, правеше ги по-добри, усиляваше вярата им, отваряше

затворените човешки сърца – това беше неговото служене пред Бога. Тъй Никифор намери своето място в Дома Господен – в Големия Живот.

2.52. САМОДИВСКИТЕ ПОЛЯНИ

Ако някой тръгне да търси **Самодивските поляни**, едва ли ще ги намери, но ако се изгуби в горите, може да попадне точно на тях.

Само **Скитника*** можеше да ги намери във всяко време, даже и в непрогледна нощ. Те бяха за него магнит. Човек има **магнитно чувство**. Животните благодарение на него намират гнездата си, то ги ръководи и при дългите техни прелитания.

Самодивските поляни бяха любимо място на Скитника. Тук той прекарваше дни, че някога и седмици. Самодивските поляни бяха свежи и сочни. Те бяха обилно напоявани и добре огрявани от слънцето. Тук имаше богата растителност: дървета, храсти, цветя и то от всички видове. Това не беше станало без участието на човешка ръка. В горния край на поляните, в меките варовици, беше изсечена килия, някога тук беше живял отшелник – свят човек. Това беше запазено в преданието. В долният край на поляните имаше чешма, а до нея вековен дрян. По него бяха навързани всевъзможни парцалчета и конци – водата беше лековита, и онези, които се бяха излекували, връзваха парцалчета от дрехата си – оставяха болестта.

На самодивските поляни зрееха най-хубавите горски ягоди, малини, боровинки. Това знаеха и мечките, и не беше рядък случая да ги срещнеш. Тук бяха събрани цветята от целия Балкан. Те бележеха годишния календар, като се почне от кокиченцето и божиката, и се свържи с есенния минзухар „квашникът“, който посрещаше снега.

Този път Скитника излезе на поляните към обед. Слънцето беше затоплило гората и от влажната земя се издигаше уханье сложно и деликатно. То показваше, че живота се готви за голямата почивка. Ако разложиш това общо чувство, можеш да знаеш каква ще бъде зимата, какво има да се случи, защото човек е свързан с живота на Цялото. Животните и птиците допавят тези сигнали.

На поляните Скитникът излезе по обед. Първото нещо на което се натъкна бяха две рунтави опашки, които се подаваха от земята. Скитникът се учуди много, но веднага разбра – тук беше работил „**Лисицата**“.

Лисицата беше **дребен селянин**, тих и невидим. Със Скитника се срещаша често, но никога не разговаряха. Лисицата веднага изчезваше, не обичаше да се среща с хора. Той беше **браконьер по професия**, и то не толкова от нужда, защото беше заможен, а заради изкуството. Той беше майстор да поставя примки и капани, и с всевъзможни хитрини ловеше птички и зверчета. Със Скитника бяха врагове, макар че не бяха разменили нито дума, но Скитника разваляше неговите капани, където и да ги срещнеше.

Сега той хвана първата опашка и измъкна зверчето, извади и втората, и ги пусна. Това бяха капани на Лисицата – половин кюнец от печка, заровен в земята на дъното гнили круши или друга примамка. Зверчето подуши примката, пхне главата си, спусне се до долу, и вече не може да излезе. Скитникът измъкна кюнците, прегледа поляните, откри още две, но празни, смачка кюнците и ги скри в камънаците.

Пое дълбоко въздух. Бог присъства в творението Си и всичко ти стане близко и любимо – Животът е ЕДИН.

Тази вечер огънят в килията не угасна. Скитникът разговаряше с отшелника. Какво е мислил този свят човек, какво е преживял? Той е лекувал и е помагал на хората. Прекарвал е лютите снежни зими, не ще е могло да има хора до него. С какво се е хранил?

Скитникът прехвърли през ума си всичко, което можеше да му послужи за храна през зимата: дивият грах, има го много и сега, по-дребен е, но вкусен, копривата – корени и листата, изсушени и пресни, шипки, ягоди, малини, какви ли не още билки и корени има! Да, тук можеше да живее човек и да бъде здрав и свободен. Тук може да чете човек Голямата книга на природата. Човек не е затворен на земята. Пространството е живо, а пред човека седи Космичния Живот – има какво да учи.

**Забележка на съставителя: Скитникът е Борис Николов.*

2.53. КЪРТИПЪНЯ

В долния край на големите ветрополски поляни, където почва рекичката „Озан-дсере“, като навлезете в гората, може да попаднете на малка пътечка. Народа я нарича: „Пътеката на дядо Колю Къртипъня“.

Къртипънят е прочут певец и гъдулар. Онези, които чуват в миналото, могат да чуят песните му и сега. Пътеката се вие предпазливо по стръмния склон, между вековни буки и скали и слиза в Лешница, до самия струг на Къртипъня.

Лешница е дива, дивна, девствена река, като че току що излязла от ръцете на Твореца. Тук **стругарите** идват по Гергьовден, съборят няколко бука и работят цялото лято. Правят гаванки, софри, танури, цепят дъски, правят и други домашни потреби. Работа много, работа хубава, работа чиста и как да няма песен, когато всичко наоколо пее! Във въздуха се носи ситна роса, подържа го влажен, свеж и ароматен. Какви ли билки няма тук! Мекият буков талаш „мирише на младост“, в него се спи сладко. Едната половина на струга е за работа, другата – за живеене. Тук има голямо огнище, в което огънят не угасва.

Къртипънът беше прочут и с друго: не се страхуваше от нищо! Той излизаше сам срещу мечка, и то само с един нож. Но неговият начин беше опасен, изискваше голяма сила и смелост – ще напълни чувал със слама, ще легне под него пред дупката, и ще почне да лае като куче. Мечката излиза, натисне чувала, а той отдолу с ножа... Но Къртипъня убиваше **само стръвница**, която е убивала човека. – „Не ти се позволява да убиваш хора.“

Една пролет те пристигнаха малко по-рано, туриха в ред струга, запалиха огъня на огнището, и тъкмо се готвеха да събуват цървулите, пепелта в огнището почна да се надига – пух, пух, пух, и от нея почнаха да излизат змий, все усойници.

Къртипънът не убиваше змия, и не позволяваше в негово присъствие да се убива. Никога не казваше лоша дума за змийте, наричаше ги с най-ласкави имена. Това беше родов обет, спазван кой знае от кои езически времена. Той подаде на **Илия козиновата торба**, а той почна да събира змийте и да ги пуска в нея. С малка вилка притисне главата на змията, хване я за врата и я пусне в торбата, като произнасяше и някакви странни думи. Змийте бяха още сънливи и не много подвижни. Стоплени от огъня, те все продължаваха да излизат. Така събраха стотина. Къртипънят завърза

торбата и Илия я отнесе надолу по реката, и ги изтърси в камънаците.

Всяка година Къртипъня даваше да го ухапе змия, след което можеше да ги лови с ръце, но пиеше и някакви билки, и казваше заклинания. На сутринта като вдигнаха завивките, намериха още три.

Стругарите не почваха веднага работа, трябваше да свикнат.

Няколко дни те поправяха струга и сушилнята, беряха гъби, ловяха риба. Тука се въдеше най-хубавата балканска пъстърва с червени капки. Те не я ловяха с въдица. Кой имаше време да виси с пръчката! Те просто отбиваха реката в друг ръкав и си събираха риба колкото искат, избираха едрата, дребната оставяха и никога не ловяха повече отколкото им трябваше. После пак пускаха водата.

Конете и магарето пускаха свободно, те бяха под грижите на **Черпак** – голямо, силно куче, порода овчарка, умно като човек. То съобщаваше за всичко, което ставаше наоколо – кой иде, познат или чужд, опасно животното ли се навърта, всичко това придаваше с интонацията на гласа. Слух и обоняние имаше свършени. За дребния дивеч и за сърничките мълчеше. Лешница беше долина на птичките. В зори почваха косовете, сойките, кукувиците, и след тях, целият птичи нард.

Тук нощта настъпваше бързо, слънцето залязваше по-рано, долината е дълбока. Какъв вятрец минава понякога свеж и ароматен! – Божиката е цъфнала. Тук всичко е първично, чисто, здраво. През време на вечерята, минаваше павурчето с **греена ракия**, тъй само за аромат. Тогава Къртипъня ще каже: „Илия!” Илия знае, той ще откачи внимателно волията с гъдулката и ще я предаде на Къртипъня. Това е чудо, инструмент предаван от деди и прадеди, работа на незнаен майстор. Никой не можеше да допусне, че тези големи и груби ръце могат да пипат тъй деликатно и нежно. Къртипънят прижуми, дръпне лъка по струните, нагласи ги, тегли дълги лъкове – „да влезе гласа в него”. После пробяга по тънките струни, за да раздвижи пръстите – потока приглася и всъщност песента във Всемира е една.

Къртипънят се окашля късо, притвори очи и се забрави. Какви песни! – Какви тъжни песни, какви героични песни, епос, цели истории. Къртипънят можеше да пее и свири цяла нощ. Глас – зрял, улегнал, силен, спокоен, топъл, когато трябва. Какво не се чува в този глас! Поколения пеят в него и разправят своя живот. Всичко затихва и се вслушва, даже нощните птици не смеят да се обадят.

Наистина тук живеят честити хора.

2.54. МАЙКА

Пътувах към горните села в Балкана. В онези времена се ходеше повече пешком. На среща ми се зададе **шарена талига**. Конят едър, охранен. Отпред на пейката седеше известен градски касапин – голям, червендалест, с камшика си подканяше коня. В талигата **теленце** вързано, и то тъй лошо, че като подскачаше талигата, блъскаше главичката му. Теленцето мучеше жално. На стотина крачки отзад тичаше кравичка, краката ѝ се преплитаха от умора и тя мучеше от време на време, и двата гласа се срещаха и прегръщаха. От това мъката и болката се удвояваха. Явно е, кравичката не ще може да настигне охранения кон. Целият ден бях под впечатлението на тази среща – кравичката и шарената талига. Една тъга не ме напусна до вечерта.

Веднаж разправих този случай на мой приятел. Предадох му го просто, но живо. – „Нема да ям вече месо!“, провикна се той. Мина на растително хранене и не отстъпи вече.

Животните и те имат едно малко право, което трябва да име се зачита. В природата има кодекс за всички същества.

Как трябва да се движи човек в този свят? Какви мисли и чувства да храни? Как да постъпва? – Въпроси, въпроси, въпроси стоят пред нас. Те чакат отговор. Има какво да учи човек. Днес една нова мисъл прониква в живота, едно ново чувство се ражда. Трябва да имаме търпение, но трябва и да работим.

2.55. МАНАСТИРЧЕТО „СВ. СПАС“

Това лято предприехме дълга екскурзия. Пътувахме пешком почти петдесет километра по непознати и безлюдни места, и при това боси. Привечер пристигнахме в малкото манастирче „Св. Спас“, разположено на един базалтов хълм, недалече от Ямбол.

Пристигнахме прашни, изморени, гладни и с подбити крака. За наш късмет, случи се тук да летуват няколко семейства наши приятели. То ни приеха радушно, топло, като че посрещнаха родни синове. Дадоха ни топла вода, да се измием, нахраниха ни, починахме си и увлечени в разговор, не видяхме как се е свечерило. Сестрата помери да тури чайника, но се сепна: „Забравила съм да наляя вода, какво да правя сега?“ – Казвам на сестрата: „Ще отида за вода, днес ходих няколко пъти, какво има?“ Сестрата каза: „Пуснали са кучетата, вълча порода – толкова зли, че никой не смее да излезе на двора!“ Казвам на сестрата: „Дай ми съдовете.“ Сестрата казва: „Моля те, недей отива, те са зверове!“

Чешмата беше на отсрещната страна на двора, в една пещеря. Вземах стомната и чайника и тръгнах. Сестрата пооткрехна вратата, за да види какво ще стане.

Като излязох на двора, спрях се за малко – за такава среща човек, трябва да се подготви. Много пъти съм отивал – като призовавам Доброто, човек нема от какво да се бои.

Тръгнах съсредоточен, с отмерена спокойна стъпка – тиха, но не дебнеща. Едното от кучетата беше легнало наред двора – минах край него, то само привидна главата си, но не мръдна. Другото беше легнало напреко на входа на пещерята, приближих се и го прескочих. Влязох в пещерята, налях си съдовете с вода. На излизане кучето не беше на входа – и двете кучета бяха сред двора, като че се съвещаваха.

Човек има чудни сетива, той може да знае има ли опасност около него или нема.

Отворих душата си за доброто и продължих пътя си. Като стигнах до кучетата, голямото застана пред мене. Спрях се. То се изправи на задните си крака и опре предните на раменете ми. Другото куче захпа ръката ми над китката – с нея държах стомната, но то не стисна ръката ми.

Напрежението трая минута – кучетата ме освободиха и аз тръгнах. Те вървяха от двете ми страни и ме съпроводи до вратата – **ДОВЕРИЕТО ВЪЗТЪРЖЕСТВУВА!**

Чудното е, че от тази вечер кучетата станаха по-добри към хората – не ги гонеха вече. А ние всяка сутрин излизаме на върха за изгрев слънце

– кучетата не ни закачаха.

Във всяко същество е скрито доброто, стига да можеш да го извикаш. То е сила **ВСЕПОБЕЖДАЩА!**

Само Доброто може да респектира злото.

Мъдрецът казва: „В **НОВАТА КУЛТУРА ЗЛОТО ЩЕ БЪДЕ СЛУГА НА ДОБРОТО**”.

2.56. МИХАИЛ КОВАЧЪТ

Винаги, когато минавах край Ковачницата на моя приятел **Михаил**, отбивах се да го видя, да си поговорим, да му поръчам някои сечива.

Михаил беше отличен майстор. Но той беше мълчалив, затворен, тъжен. Не съм виждал на лицето му усмивка. Той беше чист **татарски тип** – мургав, скули изпъкнали, вежди склучени, мустаци увиснали. Но очите му – всичко беше в очите. В този поглед се четеше непоколебима жестокост. Но същевременно се пооткрадваше и милост, съчувствие. Цялото лице беше като изписана книга. Бурен живот беше прекарал той. Всичко това беше изрязано дълбоко и представляваше трагична смесица от нещо свенливо, стеснително, което като че просеше снизходителност.

Този път в Ковачницата беше тихо – от куминя не се издигаше пушек, наковалнята не пееше. Помислих, че е заминал някъде, но като надникнах, видях, че Михаил беше вътре.

Той седеше на стария плетен стол, облечен празнично – чист, измит, сресан. Пред него на масичката – отворено Евангелието – единствената книга, която четеше. Сам той, със затворени очи, беше в размишление или молитва. Разбрах, Михаил имаше свой празници. Той си определяше дните сам. Това бяха някакви възпоменания за далечни събития – това бяха дни на разкаяние. В тях той отдаваше почит на отдавнашни спомени. В неговия бурен живот такива имаше много. Той ги преживяваше отново – преценяваше, изпросваше милост от Бога. И в такива дни не биваше да му се говори за работа.

Аз влязох тихо и приседнах на сандъчето срещу него.

Тъй прекарахме един час в мълчание. После Михаил въздъхна, отвори очи – този поглед беше гледал в миналото и беше още мътен, мрачен като нощ.

– Ех, не знаеш ти, какво е вършил брат ти Михаил! Колко хора е избил той без нужда! Сега това ми тежи, измъчва ме миналото! Минало, но то не е безвъзвратно. То се връща пак и застава пред нас. То не е безвъзвратно. То се връща пак и застава пред нас. Такова нещо е войната. Във войната убийството не само не се забранява, но се насърчава и заповядва.

Бяхме ние на южния фронт срещу французите, но срещу нас бяха чернокожи. Те искаха на всяка цена да завладеят позицията ни, но ние се бяхме окопали здраво и отблъскахме всички атаки.

Ех братко, такъв човек съм аз – куршум на халост не хвърлям. Другарите стрелят безразборно, но аз – не. Ще си избира жертвата и ще я следя: той тича, заляга, пак тича, аз чакам. Като дойде на мушката, аз стрелям: Бам – долу. След него, други и други. Бях най-добрия стрелец в ротата.

Но това беше още нищо – изляза през нощта, отида напред пред окопите и **заложа мини** – само капсулите се показват.

На сутринта почват – първо барабанен огън по нашите позиции, после настъпването – идат, идат, идат на вериги. Аз чакам, като дойдат до мината – стрелям в мината: Бам! И отиде цялата верига във въздуха, после втората и... Да, много хора съм избил аз братко!

Сега намерих утеха и спасение, но кой да ми каже тогава. Виж сега какво пише тук: „Любете враговете си!“ – Че кой е казал по-хубаво нещо от това? Сега се учим, как да живеем. И благодаря, благодаря на Бога – отвори очите ми! Сега зная, и за мене ще има милост пред Господа!

В тъмните му жестоки очи проблесваха небесни светлини.

Такъв беше Михаил – живееше скромно, каквото спестеше, помагаше на хора в нужда. И никога никому не говореше за това.

А Евангелието, с изцапаните корици, винаги беше на сърцето му.

Понякога, в разгара на работата, ще захвърли чука, ще спре духалото и ще извади Евангелието: прочете няколко стиха – обичаше и Псалмите на цар Давида.

– „Ех, зверове бехме тогава – сега ставаме човеци!“

2.57 ПОСЛЕДНАТА БОРБА

Ех, тези пролетни празници, тези пролетни празници, каква неукротима сила има в тях! Народа ги нарича „Лазарни“, може би защото ставаха около Великден. Тук всеки бързаше да покаже какво има и какво може. Народът беше отпочинал през зимата, и сега беше богат и силен. Радостта от живота беше пълна – песни, разговори, сърдечни срещи. Всички празнично облечени, особено момите – в най-хубавите си премени, и то изработени от тях самите. Какви сукмани надиплени, с шарени кутнидолу и златни кинари, ризи и ръкави извезани с цветни плетеници, с вещината на художник! Сърцата преливаха от най-добри чувства, лицата грееха. Празнуваше един здрав и чист народ. И старците бяха тук на почет, подхванати от общата вълна, и те се чувстваха млади. Спомняха си далечните години, бурен живот бяха минали и те!

Лазарните ставаха на големите ливади долу край реките, горите се бяха разлистили, тревите кипнали, реките преливаха от много води, навсякъде се носеше дъх на младост, от Балкана слизаше свеж планински въздух, радостта от живота изпълваше всички. Разбира се, на първо място бяха хората – гъдулките, зурлите, гайдите, тук свиряха майстори. И над всички се чуваше гласа на Инджето – прочут гъдулар. Пък и какви хора бяха те! Каква сила, каква лекота, какви стъпки чудновати! Че ръченицата, че ситната, че всевъзможни още сложни хора, музика имаше в този народ. В нея можаха да се доловят старинни мотиви.

Този народ беше учил в миналото, свети хора го бяха учили. Срещнат се двама, единият каже: „Добър ден!“ – пожелание, другият отговори: „Дал ти Бог добро!“ – Това са формули, мъдреците по този начин са запазили правилата за живота, и хиляди години не са се загубили.

Пък и какви певци и певици имаше! И какви песни! **Народ, който има такива песни, не може да се загуби!** В тези песни се чува ритъма на водите, звъна на стадата, вятъра в горите, гласа на потоците, веселият смях на младостта.

Никой не липсваше на празника: тук беше и Дудата с шарените шекери, и баба Каля с мекиците. Пържеше ги с орехово масло, пък и

какви гевреци и банички се разнасяха! Тук беше и Са́ка с печените семки и пандишпана. – Бележити хора бяха те!

След хорáта, почваха борбите. Те бяха важни, очакваха се с интерес, силата беше на голяма почит. Нямаше професионалисти, борците излизаха от самия народ. Старо изкуство беше борбата.

Под големите липи и брястове, Къню беше стъкмил кръчмата – временни маси и пейки, скарите вече печаха. А какви вина имаше тоя Къню, от собствени лозя! Сам ги приготвяваше. Той имаше лозя от старите, преживяли филоксерата и подновили се. Неговият тъмен пелин беше прочут, и особено малагата му – вино, варено с билки и подсладено. То се държеше в специални изби. Къню беше винаги усмихнат, разположен, на всякого намираше да каже добра дума.

Под старите липи, на първо място седяха чорбаджиите с достойнство, те изискваха почит и уважение. В средата – чорбаджи Тихол, почитеният председател. До него от дясно беше седнал Къртипъня. През изтеклата седмица Къртипъня беше спасил внуците му – пет-шест дечурлига – в талигата, конете силни, буйни, подплашили се от нещо и хукнали. Тъй както се бяха засилили с талигата, на големия завой при стария мост, всички щяха да отидат в пропастта, ала тук се намери Къртипъня. Той се хвърли, хвана конете за юздите и ги задържа. Той извика високо, конете се изправиха на задните си крака, но се спряха. Чудна власт имаше Къртипъня над животните. Дотичаха и други и свалиха децата. Дотича и чорбаджи Тихол, той видя всичко, прегърна Къртипъня и го целуна. Затуй сега Къртипъня седеше от дясната му страна. Мезетата бяха вече турени, очакваха печеното. Къню вече наливаше от голямата пръстена кана пелина, пред всеки от гостите стоеше голяма пръстена паница – шарена. Къню нале паниците. Виното играеше като живо и пръскаше искри.

Поп Досю разчупи хляба и благослови, когато от към хорището се надигна плач и жалби – идяха жените, начело на Цона момчето и викаха на висок глас: „Този турчин развали празника ни, помръкна веселието ни, изпотръшка всички наши борци! Нема вече кой да излезе на среща му! Зурлите и гъдулките на него свирят – победителя. Сега той ни гледа надменно, няма ли вече кой да излезе на среща му?“ Народът беше смутен – нямаше ли мъжка сила в Балкана?

Къртипъня не отпи от паницата, сложи я внимателно на масата и се измъкна заднешком от пейката, отиде към хорището.

Турчина ходеше гордо и чакаше противник. Гъдулките свиряха на него – победителя. Къртипъня го гледа малко време, после разбута народа и застана пред турчина. Турчина го огледа, усмихна се и му подаде ръка – това значеше, че приема борбата. За един миг мълвата се пръсна из събора: „Къртипъня ще се бори с турчина!“ Гъдулките засвириха друга песен – „опознаване“, борците се хванаха за ръка и почнаха да обикалят в такта на музиката. Това бяха древни церемонии, в тях имаше тържественост. Борците се поклониха един на друг, и борбата почна. Къртипъня не бързаше, той проучаваше противника си. На младини беше прочут борец, но отдавна не беше се борил. Беше учил това изкуство при старите пехливани, които бяха обиколили света, знаяха секретите на всички видове борби, пък имаха и свои. Къртипъня беше минал тази строга школа. Сега беше предпазлив, внимателен беше в отбрана. Турчина беше нападателен, но не можеше да хване Къртипъня както му се искаше.

Изведнаж Къртипъня тласна турчина, сниши се, сграбчи краката на турчина, вдигна го и го тръшна на земята. Народа нададе възторжени викове! Турчина стана, поклони му се и му подаде ръка.

Зурлите и гъдулките пак засвириха, почна втората борба. Сега и двамата бяха нападателни. Борбата имаше трудни моменти и за единия и за другия, турчина беше силен и гъвкав като змия, а Къртипъня отстояваше непоколебим като скала. Борбата продължи дълго, употребиха се много хватки и чалъми, напрежението достигна крайни предели, и двата изпаднаха в трудни положения. Народа се задъхваше, някои се задъхваха, като че те се бореа. Къртипъня падна на колене като остави турчина да вилнее около него, но в един момент той подмъкна едната му ръка, и полека подмъкна турчина под себе си. Това беше такова напрежение на силите, че народа се изпоти! Къртипъня пусна противника си и се изправи.

Третият схватка започна при голямо възбуждение на силите. Сега се приложиха последните секрети и похвати, и двамата бяха нападателни. При едно нападение Къртипъня отстъпи неочаквано, пропусна край себе си турчина и преди онзи да се оправи, той го сграби и го тури на земята. Народа нададе рев! Къртипъня се изправи, той като че беше замаян, отърси се, усмихна се и подаде ръка на турчина.

Донесоха вода да се измият, и се отправиха към масите. От новите дрехи на Къртипъня не беше останал помен, но Неда се усмихваше. Къртипъня покани турчина на маси, представи го на чорбаджиите и го покани да седне до него. Къню напълни паниците, донесе мезетата, тури печеното. Народът ликуваше! Чорбаджи Тихол извади от силяха тежка кесия, развърте гайтаня, бръкна с голямата си шепя и отброи дванадесет турски лири и ги тури пред Къртипъня. И другите чорбаджии не искаха да останат назад, даваха щедро, че и от народа също – жените даваха дрехи, кърпи и кой каквото имаше. Къртипъня раздели парите, и тури половината пред турчина. После го покани да му гостува. Вечерта на софрата го запита: „Ти си от далече, кой ти каза да дойдеш тук?“ Турчина се замълча и после на най-чист български език каза: „Майка ми! Тя е от вашия народ!“ Къртипъня се замисли, припомняше си далечна история, а сега каза на турчина: „Като идеш при майка си, кажи й: „Спах в къщата, където ти си се родила.“

Далечната история оживе в спомена му.

На сутринта той изпрати турчина през Балкана, подари му хубавият, як кон, разделиха се като братя. На своите приятели Къртипъня рече: „На шейсет години съм, нема вече да се боря.“ Тъй завърши ПОСЛЕДНАТА БОРБА.

2.58. БИТКАТА НА МОМИТЕ

Скитникът завършваше голямата лятна обиколка. Беше живял по върховете, беше посетил дивите самотни гори, беше се радвал на буйните весели потоци, достигна и големите снежни върхове, където духаха силни освежителни ветрове. Какво чудно съчетание има в природата, и всичко се дължи на Слънцето!

Беше тиха, топла лятна вечер, безлунна, звездите трепкаха на небесния свод. Скитникът беше оставил да позагасне огънят, за да може да ги гледа. Живот има във Вселената, и ако някой може да ни каже нещо за него, то е живота в самите нас, защото живота е един, а човешката душа има чудната способност да го познава.

Изведнаж от тъмното се чу глас и се очерта голяма фигура: „Добър вечер!“ Скитникът скочи и се затича към дошлия. Беше **отец Неофит**. Целуна му ръка и го покани да седне. Познаваха се, много пъти се бяха срещали. Отец Неофит беше известен целител, лекуваше с билки и прости природни средства. Беше прочут в целият край, народа го обичаше и търсеше. Скитникът му направи чай, даде му да похапне. Отец Неофит отиваше за някаква рядка билка по южните припечни склонове на Балкана.

Скитникът се загледа в хубавото лице на отец Неофит – лице на пророк, и го запита: „Защо народа нарича тези поляни **ОЗАНА**?”

Отец Неофит, както беше притворил очи, мълча дълго, после рече: „**БАЛКАН – БЕЛ–МЕКЕН. О–ЗАН – СВЯТО МЯСТО.** Това са думи на стар език, от езика на старите траки. Тук са живели святи хора.”

Замълча, не беше много разговорлив. Сутринта като се събуди Скитника, той си беше заминал. Разсъмваше се вече, Скитникът излезе на върха и изчака да изгрее Слънцето. С всеки изгрев, Слънцето казва нещо ново. Човек трябва да разбира езика на светлината. Какво знаем за светлината? Гледаш две звезди, от едната светлината иде за хиляда години, от другата – за милион години. Какви са информацията от едната звезда и от другата? Нашата малка Планета пътува в Козмоса, обгърната от лъчите на всички звезди. Каква сложна среда е тази, а тя влияе и на живота.

Скитникът се готвеше вече да тръгва, прибираше вещите си, когато от към горите се зачу песен многогласна и на поляната се изсипа чета – **двеста моми с бели забрадки**. Жетварките се връщаха от южните полета, където бяха жънали. Когато узрееха житата в големите южни полета, от балканските села идваха моми да жънат. Водеше ги опитен драгоманин, той уговаряше със собствениците предварително условията, и довеждаше момите. Имаше и помощници трима-четирма млади хора, те обикновено връзваха снопите. Това бяха весели дружини, работата вървеше с песен. На момите плащаха обикновено със злато, за да има плодородие. Момите работяха един-два месеца, после се връщаха. Тъкмо техните малки нивички зрееха.

Всички дойдоха при Скитника, някой от тях го познаваха. Бяха гладни и жадни, не бяха закусвали. Скитникът ги заведе при Дяволската воденица и им показа водата, обясни им защо се чува това – хрип-хрип-хрип. Да, и иманярите направиха едно добро дело. Скитника запали огъня. Все пак сутрин беше хладно. Всяка мома вадеше каквото имаше за ядене, отчупваше от хлебчето си коматче и го слагаше пред Скитника. Питките си правяха те сами, смिलाха им брашно от новото жито, това беше обичай. Не знам дали другаде може да се ядат такива питки! На шарената кърпичка пред Скитника се натрупа голяма купчинка, появи се и някое яйце, бучка сирене или шарена солчица в похлупци. Момите бяха щедри, пък и си отиваха в къщи. Скитникът благодареше и прибираше. Момите се готвяха да си тръгват, но по обичаят, трябваше да се отбият до „Момин-гроб“, тук наблизо в скалите.

Тук следва да разкажем за битката на момите: Преди години след кърджалийските времена, върлуваха разбойници. Те нападаха и турци и българи. Подочули те, че на момите жътварки се плаща със злато, и решили да ограбят жътварките. Причакали ги тук, гръмнали с пищовите си във въздуха, да ги сплашат. Но не стана така както си мисляха: момите се спряха в недоумение. Гана Момчето извика с висок глас: „Никой да не бяга, откачай сърповете!“ Момите се наредиха плътно една до друга, откачиха сърповете

и почнаха да секат. Те бяха силни като мъже. Сред разбойниците се хвърли Картапа, изпраздни двата си пищева в лицето на Шибил, разбойника се захлупи на земята. Долетяха и Доганите, те се хвърлиха сред разбойниците само с тоягите си, в техните ръце те бяха страшно оръжие. Разбойниците бяха оставили оръжието си на конете, а те бяха далеч. Битката не трая дълго, скоро от разбойниците останаха само кости и парцали. От момите имаше някои ранени, а Божиката, тя беше ударена в сърцето. – Немаше вече кой да запява! Тя беше внучка на Картапа, сега той я беше прегърнал и от очите му течеха порой сълзи. Изпратиха до селата да съобщят, скоро надойде народ от всякъде. Отвлякоха разбойниците до една яма и ги затрупаха с камъни.

На Божиката направиха гроб, иззидаха го от камъни и туриха телото. Всички плачеха и всяка от момите даваше нещо от своите дрехи. Поп Досю отслужи служба. Марко каменаря издяла кандило от камък, и още същата вечер го запалиха. Народа остана няколко дни тук. От тогава жътварките не пропускаха Момин-гроб. Ще изпеят песни, и ще направят молитва. Тъй направиха и сега. Но върху радостта, падна сянката на скръбта.

Момите си тръгнаха. Скитника събра храна, той се приготви, в умът му стояха „Белите Скали“. Там не беше ходил отдавна.

2.59. СВОБОДАТА

Обикалях големият пазар да си купя някои зеленчуци. На долния край на пазаря гледам човек, държи клетка с малки птички – стигличета и поползенчета – птичките се блъскат в мрежата с жално писукане. Питам човека: „Къде ги носиш?“ Казва ми малко стеснително: „Продавам ги.“ – „Колко искаш?“

Лесно направихме пазарлъка. Пита ме: „Имаш ли в какво да ги туриш?“ Казвам: „Имам, подавай ми ги едно по едно. Нали са здрави?“ – „Здрави са!“ – В това време любопитни дойдоха около нас. Подаде ми едната птичка, прихлюпих я в шепата си – птиченцето се блъска вътре. Казвам на птичката: „Да не влизаш други път в примката!“ Отворих шепата си – птиченцето отлете стремително. Поползенчето пък се престори на мъртво, ала като отворих шепата си, излете като възкликна радостно! Винаги, когато пусках птичката на свобода, изпитвах радост! Наоколо се събраха хора, гледаха учудено, но съчувствието беше на моя страна.

Човекът каза: „Познах те, и други път си купувал птички от мене.“ Казвам му: „Недей ги лови вече.“ Човекът стоеше смутен с празното кафезче в ръце, беше висок, хубав човек, представителен. Усетих, нещо трепна в него, засегната беше струна отдавна заспала. В погледа му се яви смут, изведнаж човекът извика: „Няма да ги ловя вече!“ Стори ми се, че очите му овлажняха. В присъстващите се разнесе одобрителен шепот.

Със Свободата върви радостта от живота.

Сега заслужава да ви разправя приказката за „Малкото папагалче“.

Живееше в Багдат богат търговец. Имаше жена и две момиченца. Къщата му беше като палат – наоколо голяма градина. Една вечер като се прибираще от дюкяна, вижда на пазаря човек, държи в кафез папагалче. – Но каква птичка, какви шарки! Търговеца не беше виждал такова нещо: „Ще зарадвам жената и децата!“ Плати на човека колкото поиска и взе папагалчето. Занесе го в къщи, всички се зарадваха, но най-много се

привързва към папагалчето търговеца. Той му поръча кафез голям, златен, с разни хранилки, пръчици и люлчици. Имаше и басейнче с вода и фонтанче. Сам търговецът идваше сутрин и вечер при кафеза и разговаряше с папагалчето, и то скоро се научи да говори.

Дойде време търговеца да отиде по своята работа в далечните южни страни. Пита жена си: „Какъв подарък да ти донеса?“ Пита момиченцата си – всички искат от хубаво по-хубаво, от скъпо по-скъпо. Търговецът си взема бележка – прощава се вече със семейството си. Като идва до клетката на папагалчето, пита и него: „А ти мое папагалче, какво искаш да ти донеса от далечните южни страни?“ Папагалчето казва: „Господарю, като идеш в южните земи, потърси царството „Вак“, там расте голямо дърво, на него живеят моите братя и сестри. Поздрави ги от мене, разправи им как живея и аз тук, виж какво ще ти кажат.“

И търговецът замина, разпродаде стоката си, спечели много, закупи друга стока, накупи и подаръците. Накрая се сети и за папагалчето, потърси земята „Вак“, намери голямото дърво на папагалите и на него папагалчетата накацали, все като неговото. Търговецът застана пред дървото и извика: „Селям! Поздравява вашето братче папагалчето, то живее в моя дом в златен кафез, какво ще кажете да му занеса?“ От дървото не дойде никакъв отговор, само една птичка падна мъртва на земята. Търговецът чака, чака и си отиде. Като се върна в къщи, раздаде подаръците, най-после дойде до клетката на папагалчето: „Мое мило папагалче, каза търговеца, намерих земята „Вак“, намерих голямото дърво на папагалите и на него твоя род. Извиках поздрава, но никакъв отговор не получих, само едно папагалче падна мъртво от дървото.“ В същото време, папагалчето, което беше на най-горната люлчица, падна мъртво в клетката. Развикаха се всички, заваякаха се, децата се разплакаха. Сам търговеца се просълзи, но нямаше какво да се прави, отвори клетката, взема папагалчето – мъртво – поддържа го малко, па го хвана за крачето и го изхвърли през прозореца.

Ала в същият миг папагалчето пръпна и отлетя.

2.60. СРЕЩИ С МАЛКИТЕ БРАТЯ – ПЪСТЪРВИТЕ

Виждали ли сте, как есенно време пъстървите скачат срещу водите и бързеите?

Силни риби и пъргави! Пъстървата се засили във вира и скочи срещу водопада. Виждал съм риби да преодоляват един бой височина. Това е радост от живота, опиянение от силата.

Пъстървата има остро зрение. Искате ли да ги наблюдавате, не се обличайте спъстридрихи, но със сиво или зеленикаво, за да не се отличавате много от камъните и тревите. Не правете никакви резки движения – стойте тихо и спокойно. Пъстървата е чувствителна даже за мислите на човека.

И тъй, аз лежах на затоплената от есенното слънце канара над Големия вир на Габровница и наблюдавах пъстървите. В изумрудените води пъстървите минаваха като сенки – светкавично.

Виждали ли сте се в изумрудените води на Големия вир? Тук ще видите голямото богатство на зеления цвят – от златисто зеления, наситен със слънчева светлина до тъмно зеления цвят в глъбините и подмолите. Рибите изскачат из водата, засилват се във вира, случва се някоя риба да падне на самия водопад – тя пак има сила и енергия да излезе срещу водата. Затова пъстърви има и в най-горното течение на реките.

Аз се радвах на силата и красотата на живота – на неговата първична чистота. Тук царува мир – човек забравя малкия и личен живот и се приобщава към Големия Всемирен Живот.

На срещния бряг на реката излезе мечка. Тя беше голяма – вървеше спокойно, в краката ѝ се въртеше и играеше мече. То беше вече доста израстнало. Мечката се спря на брега и се загледа във вира. Тя виждаше скачащите риби, и нещо съобразяваше. След това нагази във водопада, дойде до големия объл камък и се прилепи до него.

Като се успокоиха рибите, пак почнаха да скачат. Тогава мечката с един замах на лапата, запращаше пъстървата на брега. Там мечето смешно играеше със скачащите риби – ту ги нападаше, ту бягаше. Така мечката изхвърли 5-6 риби и излезе. Отърси се хубаво от водата, събра лова и направи пиршество с мечето. Изглежда, че то за пръв път вкусваше такава храна – много му хареса.

Щастливата двойка след това пак изчезна във вековните гори, където те бяха господари. Човекът не беше проникнал още в тяхното царство.

Има нещо тайнствено, първично в този живот! И тази песен на водопадите, в която можеш да чуеш и думи, и смях, и жалби.

Вслушвали ли сте се в песента на водопадите? Вникнете в нея – тя е песента на живота!

2.61. ЗЛАТНАТА ГРИВНЯ

В Бялото Братство, всеки мъж се нарича брат, и всяка жена – сестра.

Сестрата седеше на големия плосък камък и тихо си плачеше. Това беше скръб зряла, улегнала, преживяна и разбрана. В нея имаше примирение, тя идеше от дълбините на живота. Това беше връзка с любими същества, отдалечили се в Големия живот.

Скръбта ѝ се изливаше естествено, с тиха жалба: „Изгубих я, тук я изгубих! Две години вече я диря – нищо не намерих, отиде милия скъп спомен! Не скърбя, защото беше скъпа златна гривня с диаманти, но заради спомена, заради скъпия мил спомен тъжа. – Не можах да го упая!“

Сестрата беше опряла ръце о камъка, надвесила лице над него, сълзите ѝ обливаха големия топъл камък, преседял тук хилядолетия, свидетел на какви ли не събития, и всички те бяха записани в него, а сега ще се прибави и тихата жалба на една човешка душа.

Скитникът гледеше със съчувствие сестрата. Той отправи запитване към живото пространство, просто и ясно: „Къде е златната гривня?“ По трепята, който мина през него, узна, че ще има отговор. Но какъв странен отговор беше той! Пространството като че се усмихна! – Очерта се голямо дърво и на него гнездо, гнездо на сврака – нищо друго. Картината се задържа. Скитникът я гледа известно време учуден, после дойде просветлението и разбра. Като се огледа наоколо, на няколко крачки почваше голямата гора. На края на гората – голям бук, и на върха му – гнездо на сврака. Скитника каза на брата до него: „Можеш ли да се изкачиш на онова дърво?“ Брата каза: „Аз бях най-добрият катерач на младини, но и сега няма да ме затрудни!“ – „Изкачи се до онова гнездо, внимавай, че там клоните са тънки, разпределяй тежестта на няколко клона.“ Като стъпи на раменете на

Скитника и се хвана за долните клони, брата лесно се изкачи до гняздото. – „Махни покрива и виж какво има вътре.“ Брата махна клечките, които покриваха гняздото, и като погледна, една не извика от почуда – в гняздото беше златната гривня. Брата я тури бързо в джоба си и слезе долу – подаде я на Скитника. – Пространството пак се усмихна!

Скитника се приближи до сестрата, която още обливаше камъка със сълзи, и тихичко сложи гривнята пред лицето ѝ. Сестрата извика с голям глас, сграбчи гривнята и прихлупи лице върху нея! Какви жалби изказа тя сега! Тя не вярваше на очите си, гледаше и целуваше гривнята – като че се върна при нея онзи, който ѝ я беше дал. Тя се изправи, хвана ръцете на Скитника, целуваше ги и ги обливаше със сълзи: „Къде я намери?“ Загубения живот се върна пак в нея.

Във всяко нещо има скрит живот, стига човек да го открие, да го почувства и разбере. Малки неща могат да ни свържат с Големия Живот. Казват: „Мъртва Природа“. Мъртва природа няма, всичко е проникнато от Живота. Всичко е изпълнено с живот явен или таен.

ЗЛАТНАТА ГРИВНЯ

Седяхме на големият плосък камък, затоплен от слънцето. Сестрата беше опряла ръце о камъка и изливаше мъката си в тиха жалба: „Няма я вече моята гривня, няма го вече милият спомен! – Тук я загубих – две години я диря, не е в това, че беше златна и със скъпи камъни – спомена, спомена, скъпия мил спомен – от обичната ми е, тя ми я даде. Не можах да я упая, загубих я – като че загубих нещо от самата нея.“

Сестрата въздишаше и сълзите ѝ обливаха големия топъл камък.

Скитника почувства лека тръпка, въпроса имаше разрешение. Той се обърна към „Живото Пространство“ и запита: „Къде е златната гривня?“ От пространството се получи впечатление, като че то се усмихва, и то отговори на своя образен език. Скитника видя дърво и на него гняздо. Той се зачуди, но видя, че гняздото е на сврака. Като се огледа наоколо, видя дървото. До тук достигаше високата гора ела и бук и на него гняздо на сврака. Скитника запита брата до него: „Можеш ли да се качиш на онзи бук?“ – „На времето бях най-добрия катерач.“ Скитникът се доближи до бука, скопчи ръцете си отзад, брата стъпи на тях, от там на раменете му, и се хвана на долните клони на бука. От тях до гняздото беше лесно. – „Разпределяй тежестта, клоните са тънки, махни сега покрива на гняздото.“ Брата махна клечките, които покриваха гняздото и погледна. В гняздото лежеше златната гривня. Той я тури в джоба си, слезе и я подаде на Скитника. Скитника се доближи до сестрата, сложи гривнята до лицето ѝ, и се отдалечи.

Сестрата извика високо: „Гривнята!“ Сграбчи я и почна да я целува и да я облива със сълзи. После хвана ръцете на Скитника, целуваше ги и питаше: „Къде я намерихте?“ Скитника се усмихна и нищо не каза. Хората не разбираха този език на Пространството, което се грижи за нас и ни пази. Те не знаят, че Пространството е живо и участва в нашия живот, даже в най-малките неща. Ние бихме замръзнали, ако не беше тази топла прегръдка на Живото Пространство, което се грижи за нас и ни пази. В тази прегръдка е обичта на майката, на бащата, на брата, на сестрата, на приятеля, на всички, които обичаме и които ни обичат.

В тази прегръдка се изявява Божията Любов към нас.

2.62. ДЯНКО КОЛЕЛОТО

Някога реките бяха пълни с риба, водите чисти, бистри, може да пиеш направо от реката. Неделен ден ще се съберат 2–3 приятелски семейства, ще седнат в шарените талиги, и хайде край реката. Тук има морави със свежа зелена тревица и върбови сенки. Те са слънчеви, леки, но пазят от припека – ще метнат халищата на тревата, ще легнат да починат и да погледат дълбокото синьо небе. Като се издигне Слънцето на 1–2 копрали и водата се позатопли, бай Георги ще вземе серкмето, ще тръгне срещу течението, той знае, че белите мренки играят на припечните слънчеви бързеи. Бай Георги пристъпи, метне серкмето далеч, събира го внимателно – сребърните рибки са напълнили мрежата. Десетина пъти като хвърли, менчето се напълни с риба. По-нататък бабите имат грижата за рибената чорбица. Вие яли ли сте чорбица от бели мренки?

По-надолу реката навлиза в дълбок, скалист пролом. Тук скалите са изрязани отвесно, водите се движат бавно, вировете са дълбоки. В тези тихи вировете, в подмолите и пещерите се крие голямата риба – големите тъмни мряни, кляна, шуката, че и сома.

Тогава на скалите сяда Дянко Колелото, ще извади кларнета и ще засвири. Весели игриви звуци изпълнят пролома. Музиката раздвижва рибите, самотниците излизат, излизат, раздвижат се рибите от най-дълбоките води. Такава чудна сила има музиката, на нея и камъните не могат да устоят! Тогава бай Георги ще нагази във водата, тук тя е дълбока, достига до гърдите, че и по-дълбоко. Но в средата на вира има камък, той не излиза над водата, остава малко по-дълбоко. На него ще стъпи бай Георги, ще запретне серкмето и чака. Той иска да усети къде е рибата. А кларнета се старее, Дянко Колелото е майстор. За него казват, че като засвири, може умрял да съживи. Бай Георги изчаква момента, тогава замахва и хвърля серкмето далеч, и тъй майсторски, че то пада като длан цялото разперено и почва бавно да потъва, докато достигне дъното. Почва бавна да го изтегля, подаде ли се мрежата, виждат се вече сребърните корени на рибите. Мрежата се изнася на поляната, и тук вече жените и децата изваждат рибата. Операцията се повтаря 3–4 пъти, това е достатъчно. Тези хора ловят само толкова, колкото им е потребно.

Но цялото чудо прави кларнета! На края Дянко засвири игрива песен за прощаване.

Едрата риба се приготвява специално. Тук вече имат думата домакините. Какви пък чудеса правят те! Следва богат, сит обяд, рибата обича тънко бяло винце, а то от сутринта вече е турено да се изстудява. Хубавото разположение идва естествено. Сега може да се изпее някоя от старите възрожденски песни.

Когато Слънцето се наклони, впрегнат се кончетата, шарените талиги потеглят с весел звън. Всички са доволни, сити и отпочинали, припкат кончетата, звънят звънчетата. Така живееш някога занаятчиите. Ще кажат някои високомерно – „еснаф” – но те не са прости хора. Много красота и достойнство има в техния живот! Здрав морал, чисти нрави, уважение и почитание.

2.63. ЖИВОТНИТЕ – НАШИТЕ ПО-МАЛКИ БРАТА

Днес ще работим с Учителя при пчелите. Кошерите са наредени край западната ограда на Изгревската полянка. Учителят заедно с група братя и сестри преместихме кошерите в южната градинка при полянката в няколко реда. Там има по-добри условия за тях. След това всички отидохме при заслона и седнахме. Стана въпрос за пчелите и изобщо за животните. Учителят каза между другото следното:

Животните са предметно учение за човека. Без тях той не може да прогресира. Той се учи от тях. Те са пособие за него. Животинското царство е азбука. Който разбере животните, ще разбере и човешкия живот. Катеричката щом се наяде, ще събере останалите плодове и ще ги зарови; кокошката ще разрови и ще остави. А свинята оре и разхвърля, търси в земята. Благодарение на воловете, че орат нивите и благодарение на дърветата, ние живеем. Всяко животно ще ти помогне в известни случаи да разберете живота. У кучето се развиват известни енергии, които са полезни за човека.

Ако човек издигне организма си да трепти по-силно, отколкото трептенията на паразитите, те бягат от него.

Хората считат за прости морските звезди, но те не са прости: като им се откъсне един лъч, израства нов.

Има растения, които живеят дълъг живот – по 5–6–7 хиляди години.

Ние вървим в посока обратна на животните: от гдето идват те, ние натам отиваме; на където отиват те, ние от там идем. Животните са изостанали в развитието си, скъсали са ги в този клас, в онзи клас и са изостанали.

Природата е унищожила големите предпотопни животни, понеже не е икономична голямата форма. Те бяха изместени от малките форми, в които природата вложи по-голяма интелигентност.

Птичките си служат с внушението. В едно лястовичо гнездо беше влязло врабче. Лястовиците летят покрай гнездото и му казват: „чирик, чирик“, и най-после го изпъдиха. Те викаха: „чирик“ по особен начин, който спухът не може да издържи и най-после излезе навън.

Животните са стъпала, по които човек се е изкачвал. Всички животни – това са деца, които не мислят. Това са малки деца. Някои от тях имат наченки на мисъл. И животните не ги съдят за престъпленията, много малки наказания има за техните престъпления. Животните нямат развита брада. И най-свирепите, нямат брада. Значи те са страхливи.

Животните – това са души, които не мислят за последствията.

Дошъл е вече век за освобождение на млекопитающите. Автомобилите, тракторите и машините ги освобождават от големия труд. Те се освобождават от голямото робство. Това е в реда на нещата. Невидимият свят иска да ги освободи. Префинената възвишена природа на човешката душа не може направо да влезе в контакт с тази груба среда, а посредством животинската душа. И сега човек е половин животно, половин човек. Обаче, след време животинската природа на човека ще бъде преодоляна и ще дойде моментът, когато ще се въплоти истинският човек.

Сега има машини, които вършат работа за хиляда коня. Сега в разумния живот ние влизаме вече в условия с по-малко труд, та да свършим повече.

Мравките, пчелите и пр., се съобщават по радиото. Предават си мисли, телеграми чрез въздуха. У тях отдавна има радио. Пчела от пчела приема. Всеки кошер си има специфични вълни, които другите кошери нямат.

Пчелите знаят 2-3 часа по-рано за развалянето на времето и се връщат.

Когато петелът пее не от земята, а от високо, например, качил се е на плета, то времето ще се подобри.

Когато ще се развали времето, свинята взема пръчици, върти се с тях на кръг.

Когато времето ще се развали, жабите крякат, пиявиците се дигат, мухите спизат по-ниско, а лястовиците хвърчат ниско, за да ги ловят. Така се познава, че времето ще се развали.

Какво понятие имат мравките за хората? Те нямат понятие за човека, те не подозират, че има такова разумно същество. Те го считат за някой планински връх. У животните има много разумни неща, за които в бъдеще ще пишат.

У пчелите има ясновидство. Те работят в кошера, който е добре затворен, за да не влиза отвън никаква светлина. Човек би помислил, че работят в тъмнина, обаче това не е. Как ще могат да работят в тъмнина с такава точност, и да знаят кое де се намира? Те работят в по-мека астрална светлина и не пушат външната светлина, защото тя би им пречила.

Иуконя има известно ясновидство. Конят има известни предчувствия. Когато човек тръгне с кон на път, дето ще има преमेждие, конят се спира и не иска да върви, а господарят едва насила ще го накара да върви.

Някой път ние носим тъгите и скърбите на животните. Някой вълк 3-4 дена е гладувал, като попаднеш в неговата нужда, мислиш, че нещо ти не достига. А пък то на вълка не достига. Или на някоя лисица не й достига нещо, защото не е взела една кокошка от курника. И ти плачеш, понеже приемаш мисълта на лисицата.

Някои неща животните знаят повече от човека. Например, човек още не знае да преде тъй тънко както паякът. Човек няма още знанието на пчелите и на паяка. Електрическата риба знае да направи в тялото си електрически батерии. Човек чрез живата материя не може да образува електричество, а рибата може. Това изкуство човек не го знае. Той се е научил да предава електричеството чрез мъртвата материя, а може и чрез живата материя да прави това. Когато човек се приближи до свръхсъзнанието, ще придобие повече. Човек трябва да знае, че всяко животно има своя специалност. Едно колибри, една райска птица седи по-горе от човека по дрехите. Кой човек може да направи такива пера с такива краски? Тази птица има изкуството да боядисва перата си чрез кръвта. Това е наука. Човек трябва да съзнае, че във всяко живо същество има дарба. А той ги пренебрегва. Той казва: „Това е инстинкт.“ Меда можеш да го държиш много години, без да се развали. Колко хубава изработка! А човешките консерви като ги държите, колко ще траят? Значи в това отношение човек е изостанал назад.

В Средиземно море има една риба с остра муцуна, която образува в себе си сярна киселина. Тя се храни с морски таралежи. И като отиде при морския таралеж, излива върху него киселината и чака от известно разстояние. След това налива втори път. И варовитата черупка на таралежа се разяжда от киселината. Образува се дупка, рибата си завира в дупката муцуната и се храни с вътрешността на таралежа. Значи животните и растенията не са така прости, разбират химия, владеят науки. Човек не

може да измисли такива бои, каквито са краските по крилата на пеперудите, и в перата на птиците. Онези краски са по-трайни. Човек стои от тях по-високо в това отношение, че в него има много възможности.

Учителят погледна котката, която минаваше покрай нас и каза: „Тази душа е изостанала, трябва да побърза. У котките ухото им е много остро горе. Това показва, че у нея има някои низши елементи. Една котка хвана птичка и я изяде. Казах ѝ: „Защо изяде птичката?“ Тя каза: „За това не говори сега.“

Като дойде котка в един дом, домът прогресира. Здравословна е котката. Като дойде котка в къщи, пъди болестите.

Аз наблюдавам животните и вадя заключение. Някоя буболечка като я бутнеш, престори се на умряла и после като я оставиш, тръгне. Гледам два бръмбара търкалят една топка: единият със задните си крака притегля, а другият с предните си крака бута. И тази топка се търкаля.

Кучето винаги гледа да се хвърли отподире върху човека. Човешките очи са много силни и кучето се плаши от тях.

До една пейка паяк направи паяжина и хвана мравка. Друга мравка дойде, скъса паяжината от всички страни, отиде в дупката, изгони паяка, нападна го и паякът избяга. От где знаеше втората мравка, че паякът е хванал мравка в паяжината? – По радиото е получила съобщение.

Дето има мравки, змий няма, понеже мравките ги хапят и изливат в тях мравчена киселина. Мравките си пращат мисли една на друга чрез пипалата. Пипалата изпращат и приемат радиовълни.

При река Камчия видях голям смок, около два метра. Той се спря, и аз се спрях. Казах: „Мини ти.“ Той ми каза: „Мини ти.“ Но аз, понеже го поканих пръв, той мина.

Веднъж в градината видях змия и тя ме видя, и си изправи главата. Казах ѝ мислено на нейния език: „Не стой тука на пътя, ще те претрепят! Хората не разбират твоя поздрав!“ И тя си отиде.

Ако има мухи в стаята и отвориш прозореца, и им говориш с мисълта си, няма да мине [...], и всички излезят навън. Аз им казвам, че вън има хубава храна за тях.

Охлювът долавя мислите. Казвам им: „Яжте долните листа, а не горните.“ Те тогава отиват при долните листа и ядат. А някой път, когато не казвам това, те отиват при по-горните листа.

Правил съм опити, от които се вижда, как животните приемат мислите на хората: една буболечка влезе в една дупка, за да изкара един червей. Обаче аз пратих мисъл, че мога да запуша дупката, и тя не ще може да излезе. Тогава буболечката видя, че има опасност, излезе и отиде на 4-5 метра разстояние и чакаше. После като видя, че няма опасност, върна се и изкара червея.

На Витоша веднъж видях, че един копой гонеше заек. Казах на копоя: „Престани да го гониш.“ Копоя се спря, помисли си малко и след това се обърна назад и си отиде.

Миналата година видях, че един сокол хвана гарга. И двете паднаха на земята, понеже се бореха. Казах на сокола: „Защо си хванал тази гарга?“ Соколът пусна гаргата и отлетя.

Като кацне някоя мушичка на мене и аз мисля добре за нея, тя мисли, че е в рая и се върти, много ѝ е приятно. Щом съм недоволен, тя седи и не се мърда, тя мисли, че е студено. Тя не знае нищо за мене, но чувства, че не са добри условията. Тя не го отдава на мене, но казва: „Природата е такава.“ Но аз зная, че нейното състояние се дължи на мене.

Кои животни са най-напреднали? Душите на кои животни в бъдеще ще се въплътят в човешка форма? Най-първо слонът, волът, конят, овцата, маймуните и пр.

Тревата сравнително е на по-ниско стъпало, а плодните дървета представляват най-висшият живот в растителното царство.

Пакостите, които правят животните, са много малко в сравнение с добрините, които правят.

Един брат каза: „Какво значение имат скъпоценните камъни?“ Учителят каза: „Всеки скъпоценен камък е във връзка с едно напреднало същество. Когато това се разкрие на човека, той вижда величието на Бога. Който не знае, ще стъпи върху един камък, в който има кристали от гранат, и няма да обърне внимание. А това е един велик свят. Като почне човек да одухотворява, той почва да вижда това, което по-рано не е виждал. В гл. 21 в Откровението се говори за 12 порти, направени от скъпоценни камъни: аметист, сапфир, смарагд, топаз, халцедон и пр. Те символизират 12-те добродетели.“

Една сестра запита: „В що се състои еволюцията, и кои са факторите на еволюцията?“

Учителят каза: „Смисълът на еволюцията е този: Божественият Дух работи във всички природни царства: минерално, растително, животинско и човешко. Смисъла на еволюцията е да се създават все по-висши форми, чрез които Божественият Дух да се прояви. В минерала се проявява Божественият Дух в по-малка степен, в растителната и животинска форма в по-голяма степен, в човешката форма – в още по-голяма степен. Още по-добре в ангелската форма. В това е, именно смисълът на еволюцията.

Еволюцията е основен закон в Битието. Само че факторите на еволюцията са други, а не както мисли механичната биология. Има психични фактори на еволюцията. Външните условия влияят, но начинът, по който организъмът реагира на външните условия, е психичен.

2.64. МЕСЕЦЪТ НА СМЪРТТА. ПОСЛЕДНИЯТ ОГЪН

„И Духът да се върне при Бога, Който го е дал.“

Всеки човек рано или късно ще се срещне с Ангела на смъртта. Учителят го нарича: „Най-красивият Ангел, с печалната усмивка.“

Скитникът беше вече извървял пътя, и какъв богат творчески път беше той! Какви борби, каква работа и напрежение изнесе! Той не се примиряваше с неправдите, насилието и лъжите човешки. Идеи осветяваха пътят му.

Скитникът наближаваше вече деветдесетте години, но беше запазил младежки вид, движеше се леко, от него се излъчваше сила, лицето му беше озарено от вътрешна светлина. Тук присъствуваше мисълта. Човек е гражданин на Всемира, той пътува с крилете на мисълта и може да посети далечни и неведоми светове. В Откровението е казано: „И видях престол на небето, и на него имаше Някой седнал.“ – „Някой седнал.“ – Този свят има Господар, това е науката, която човек трябва да изучава.

За Скитника беше естествено да обича всичко живо, и този прекрасен свят беше неговия дом. В него имаше Мир, той знаеше на Кого служи. Погледа му винаги търсеше Него. А сега беше вече получил предупреждението – сърцето беше преуморено. Той беше дошел да се

прости с любимите си места и приятели. Сега на върха край гората пак се запали малкия огън.

Такъв декемврий се случва на сто години еднаж. Ветровете, мъглите дъждовете преминаха през ноемврий, те измиха планината и прогониха човеците, настана светъл покой. Беше края на декемврий, а се заредиха слънчеви дни, като че ли останали от лятото.

Скитникът стоя дълго време на скалите – тук те се отсичаха отвесно и ограждаха голям камен котел, може някога да е служил за вареница. Беше дълбок три-четири метра и широк два-три. Скитникът обмисляше нещо, съобразяваше, картини възникваха пред него, беше пред важно решение – а светът наоколо беше чуден. От време на време той отправяше поглед пълен с любов към далечните върхове и долини. Това беше неговия свят.

Казват: „Мъртва природа.“ – Мъртва природа няма, живота прониква всичко – и време и пространство и материя. Всъщност човек живее във всичко, което обича, и няма място, където той да не може да бъде.

Скитникът беше съобщил на дърварите да дойдат. Дойдоха четирма души с две кончета и кола. Това бяха стари негови приятели: дядо Велю, Мурвяка, и двамата им синове. Скитника обясни какво иска: трябваше да донесат от горите дърва и да ги наредят в каменната яма. В средата изправиха стълб от цяло голямо дърво, около него нареждаха изправени едно до друго по-къси дърва – така се изпълни цялата яма до горе. Работата им взема два дни, хората бяха силни и сръчни. Скитникът им плати двойно от уговореното, и те си отидоха благодарни.

Тази нощ Скитникът не затвори очи, слуша шепота на гората, странните съдържани гласове на нощта, гледа звездите и говори с тях. Всичко му беше безкрайно мило, той се прощаваше със своя свят! – „Хубав живот живяхме ние, благодаря за всичко!“ – И пак рече: „Благодаря!“

На другата сутрин в зори, Скитникът запали големият огън, дървата се подеха, извиха се мощни пламъци. Това беше стихията на огъня, която той тъй обичаше – родна стихия. Скитника се изправи на скалите, Слънцето изгря и се издигна над планините. Над Балкана се спусна благословен Мир!

Скитникът се загледа в буйния огън, пламъците се извиваха с фучение! В дъното на котела се образуваше жерава. Скитника се приближи до края на скалата, хвърли вещите си в огъня, вдигна ръце и благослови този хубав свят – „Някой седеше на престола.“ След това се хвърли в огъня и прегърна стълба. Пламъците се извиха с още по-голяма сила. Те свършиха добре работата си. Огънят горе целият ден до вечерта. Жарта глея цяла нощ.

Ето, беше Скитника и няма го вече. А може би го има, защото Мъдреца казва: „Човек живее в това, което обича.“ В какъв чудесен свят живеем! – „И Духът да се върне при Бога, Който го е дал.“

През този ден времето се промени, завале сняг и зимата влезе в правата си.

2.65. АБУБЕКИР

Ако отидете някога в Цариград, потърсете сладкарницата на Абубекир. Тя е най-голямата, тя е към джамията. Когато и да запитате, ще ви я покаже. Като влезете в големия салон, тук се чувства чистота и порядък. Въздухът е наситен с най-различни сладости и аромати. Посетители винаги има много. Тук се сервира най-хубавото кафе, чай и всевъзможни източни сладка и сладкиши. През лятото тук се продава най-хубавата боза, прочута в целия град.

Известно е, че сладкарското изкуство на Изток е на голяма почит, и че най-добрите майстори в него са от албанския народ. В сладкарницата работеха петимата синове на Абубекир. Те завеждаха разните отдели – за халви, локуми, шекери, които се изпращаха из цялата страна. Какви пък кадаифи, баклави, ашурета, сладоледи се приготвяха за клиентите тук! Въпреки многото клиенти, обслужването беше отлично. Прислужваха млади, пъргави, подвижни, сръчни хора от албанския народ. Никакво забавяне, никакво чакане, поръчките се изпълняваха веднага. Абубекир имаше клонове във всички по-големи градове, само в Скопие нямаше. Тук живееше семейството му и той не искаше да има предприятие.

Ето как стана запознаването ми с Абубекир и как влязох в живота му и той в моя. Бях мобилизиран. Изпратиха ни в Скопие, бяхме стопанска рота, хамалска рота – товаряхме и разтоварвахме вагони, пренасяхме и пазахме складове с храни, обработвахме стопанство някъде към летището.

Бях поставен на пост пред един склад за храни край Вардара, стотина крачки по-долу от големия мост. Вардарът беше придошел, проливни дъждове се бяха изляли горе в Шар планина. Водната стихия се носеше с гръм, тя влачеше всичко, каквото беше задигнала по пътя си: дървета изтръгнати с корен, дъски, греди, курници, цели бараки, купи сено. Беше страшно да гледаш тая стихия! Тя замайваше, тоя хаос притегляше, искаше ти се да се хвърлиш в него, човек трябваше да се противи на това влечение.

На големия мост имаше много народ – гледаха водите. Бях се загледал и аз в мътните талази, когато откъм моста се разнесоха викове и писъци. Видях че водата подмита някаква синя дрешка, тя се носеше право към мене. Хвърлих пушката, съблякох куртката, събух ботушите, хвърлих се в мътните талази и сграбчих синята дрешка. Беше детенце, прегърнах го с едната ръка, а с другата и с краката плувах, като се държах над водата и се пазех от плуващи предмети. Водната стихия ни грабна и понесе надолу. Народът тичаше по брега, махаше с ръце и викаше. Борех се да се държа в средата, защото в краищата водите можеха да ни хвърлят в зидовете и да ни смажат. Померих да се хвана за едно дърво, но то беше вече заето – змий се бяха настанили на него. Пуснах дървото да отmine. Водите ни носеха с голяма скорост, тъй че отминахме далеч напред. Детенцето беше обвил голямо речички около врата ми и беше прилепило личицето си до моето. Скоро реката излезе от града, навлязохме в оризища, тютюнища, зеленчукови градини, водите се бяха разляли на широко, скоростта на стихията намаля. Опитах с крак да достигна дъното – едва го докоснах. Пак плувах и плувах, пак опитах да докосна дъното, водата беше до гърдите ми. Плувах още, виждаше се брега, някакво шосе слизаше надолу. Пак опитах дъното – водата беше до пояс, стъпих и почнах да газя. По шосето се зададох

конници, явно е, те нас търсеха. Водата достигна до колене, със сетни сили се измъкнах. Конниците дотичаха, вземаха детето, аз паднах на земята.

Свестих се, когато чух викове и плачове, изправих се, народът беше дошел. Майката прегръщаше синята дрешка, плачеше и я целуваше. Като ме видя, затича се, прегърна ме и ме целуна. Народът ликуваше! Спомних си: „Ами че аз съм войник на поста.“ Казах на конярите: „Трябва да се върна веднага на поста си.“ Дадох ми кон, яхнах и двама с мен, препуснахме към поста. Постът беше вече сменен – имаше друг войник. Ротният поръчал да се явя при него. Отидох в помещението, бяхме настанени в Търговската гимназия. Преоблякох се и се явих при ротния. Той седеше зад бюрото си строг и намръщен. И фелдфебелът беше тук. Ротният каза: „Знаеш, че войник не може да напуска поста си, наказанието е строго, може да отиде и до военен съд. Но понеже спаси един живот, смекчавам наказанието ти.“ И като се обърна към фелдфебела, рече: „Тури го в карцера за 15 дни.“ Фелдфебела ме отведе в мазето. Тук имаше килер без прозорци, той служеше за карцер – нямаше нищо, ни стол, ни легло, ни завивка. Легнах на цимента.

Колко съм лежал, не знам, вратата се отвори, влезе фелдфебела: „Ела с мене.“ Отведе ме в канцеларията. Ротният не беше навъсен. До него в креслото седеше човек с бяла брада и чалма – едър, хубав, представителен. Като ме видя, стана, приближи се до мен, прегърна ме, като ме държа дълго в прегръдките си и говореше на език, който не разбирах. Като ме пусна, ротният рече: „Наказанието, което ти наложих, остава, но ще го прекараш при Абубекир.“

Абубекир му се поклони, взе ме под ръка и ме изведе. Навън народ и войници много, а пред зданието каляска с два бели като мляко коне. Седнахме и каляската се понесе. Не познавах добре града, но видях, че навлязохме в турската махала, по тесните и криви улички. Каляската спря пред голяма порта, наоколо високи зидове, портата се отвори, влязохме в обширен двор, каляската спря пред къщата. Посрещнаха ни жени и прислуга, затича се майката на синята дрешка, прегърна ме и ме целуна. Синята дрешка се прилепи до мен, пак обвини ръчички около врата ми и прилепи личицето си до моето. Гледам се с тези войнишки неподходящи дрехи и казвам на Абубекир: „Дайте ми дрехи като вашите.“ Дойде прислужница, която знаеше български и превеждаше. Абубекир ми каза: „Полегни да си починеш, докато приготвят вечерята.“ Млад прислужник ме заведе в стаята, определена за мен. Зад плюшен балдахин имаше легло. Заспал съм веднага.

Когато се събудих, свечеряваше се. Младият прислужник ми помогна да се облека. Като турих и чалмата и се огледах, видях хубав мюсюлманин, и главното, не се различавах от тях. Сега видях колко са удобни тези източни дрехи – широки, удобни, красиви, няма тези кюнци, джобове, копчета, които те ограничават. Когато излязох, всички бяха възхитени от вида ми. Приближи старата майка и ме прегърна. Тя казваше думи – превеждоха ми ги: „Синко, синко!“ Дойде майката на синята дрешка: „Приличаш на моя Орхан бей!“ Синята дрешка вече не се отдели от мене. Това беше най-малкият внук на Абубекир, негов любимец, пък и на всички.

Под астмата беше сложена трапеза, беше дошел и Рамадан хожа – главният хожа. Сложиха ме да седна между него и Абубекир. Ходжата беше хубав човек, чист, спретнат, спокоен, имаше достойнство и авторитет. От него излъчваше мир, беше приятно да го гледаш. Абубекир ме представи.

Притворих очи и си казах нашата малка молитва преди ядене. Всички усетиха, че се извърши едно малко тайнство. Донесоха гореща пилешка супа. Казвам: „Аз не ям месо, дайте ми нещо друго.“ Стана суматоха, жените се разтичаха: „Как така да не ядете месо, че какво тогава?“ Дойде старата майка. – „Дайте ми кисело мляко или някое яйце.“ Донесоха, вечерята тръгна. В кристални чаши почнаха да наливат вино от голяма кана – виното пръскаше искри. Казвам: „Не ми наливайте, не пия!“ Учудването им беше още по-голямо! – „Налейте ми вода от чешмата.“ Зад нас чешма с два чучура. Донесоха сладкиши, баклави, халви, вечерята тръгна гладко. Тук вече нямаше противоречия.

Вечерята завърши. Влязохме в къщата, в камината гореше голям огън. Винаги когато Абубекир си беше в къщи, палеше се огън – напомняше му далечното детинство в бедното планинско селце и голямото любимо семейство. Горяха борови дърва и във въздуха се усещаше дъх на смола. Седнахме на ниски удобни кресла, запалиха се наргилетата, туриха и за мене едно. – „За мене не трябва, не пуша!“ Стана пак суматоха. – „Какъв е този човек?!“ Ходжата рече: „Аллах изпраща такива хора да ни покаже как да живеем!“ Настана хубаво мълчание, вретената пееха, огънят прашеше, пламъците се виеха нагоре. Има в огъня нещо родно, едно далечно минало говори чрез него! Колко пъти ни е спасявал той от студ и зверове! Човек изпитва към огъня благодарност и дълбока привързаност.

На вечерния огън присъствуваха и жените, на почтено място старата майка, около нея младите. Поднесоха кафето, то се сваряваше винаги на жарта. Тук вече нямаше противоречие.

Няколко дни почивахме в стария дом. Показаха ми всичко хубаво, каквото имаха. Той беше богат дом! Какви килими видях тук, от коприна, лен и памук, с чудни везби по тях. Видях дърворезби от столетия. Старинно изкуство! Какво са мислили тези майстори, как са виждали! Показаха ми картини, когато Скопие е бил в разцвета си като столица – град на джамии, дворци, градини, чешми и фонтани – слънчев град. Къщата беше като музей, имаше колекция от старинни оръжия и съдове – благородно древно изкуство.

Каляската с белите коне ни заведе до подножието на Шар планина.

Тук Абубекир имаше голямо стопанство: овощни градини, гюлови градини, много декари. Имаше и повече от сто кошери. Беше идеално поддържано стопанство. Прекарахме няколко дни тук. Управителят предложи да идем на лов, имало в планината сърнички, диви кози, а по високите върхове се срещали муфлони, диви овни, пък за зайците да не говорим. Имал и хубави кучета. Донесе пушките. Имаше и за мен. Казах на Абубекир: „Аз на лов не ходя, животни не убивам! Ако е да отидем на екскурзия, да им се порадваме – идвам. Но с пушки и кучета на лов не отивам.“ Приеха моето предложение. Сутринта рано тръгнахме по стръмните тесни пътеки на Шар планина. Нямаше да видим дивите козички, ако да не бяхме чули шума от камъчетата, които събаряха като тичаха. Стадото беше голямо – 30-40 козички, имаше и малки. Радостно беше да гледаш техния грациозен бяг. Спряха на високата поляна срещу нас и почнаха да пасат. Но на един камък стоеше пазач. Един от младежите се опита да ги приближи, мина от подветрената страна, сниши се по долчинката, но пазачът го усети, издаде глас и стадото побягна. Не закъсна да се покаже и заякът. Големите кадийфани уши му бяха докладвали всичко. В небето кръжеше голям кръстат орел. Беше ясен, топъл, тих слънчев ден. Абубекир тури ръка на рамото ми

и каза: „По-хубаво, че не взехме пушките, нямаше да можем тъй да им се радваме!“ Върнахме се привечер.

Дните вървяха неусетно! Грижите за мене бяха родителски. Бях като в родно семейство. Една вечер Абубекир ме заведе в стаята си. Застанахме пред малка кръгла масичка, покрита с бяла копринена кърпичка. Абубекир махна кърпата. На златен поднос блеснаха скъпоценности – в средата торбичка, обшита с бисери, пълна със златни монети, насколо кадифяни кутии отворени – в тях пръстени, обици, гривни, наниз и една диадема за глава – всичко от злато и скъпоценни камъни – цяло богатство.

Абубекир ме погледна щастливо и рече: „Всичко това е твое.“ Изправих се, заставах пред него, турих ръце на раменете му, потопах поглед в очите му и рекох: „Не мога да го приема!“ Погледът ми говореше по-красноречиво от думите ми. Абубекир наведе очи, той ме разбра. После посегна, извади от дена кутия малък пръстен със сапфир – синият скъпоценен камък. От него струеше студен далечен живот, като че идеше от края на Вселената. Абубекир ме погледна с молба: „Това ще вземеш!“ Нямаше как, приех пръстенчето. То отиваше на малкия ми пръст.

Отидохме при огнището. Жените вече бяха там. Беше дошел и Рамадан ходжа. Запалиха се наргилетата, поднесе се кафето.

Тогава казах: „Ще ви разправа една стара приказка за Гърбавия роб. От тази приказка се вижда кое е истинското богатство и как трябва да се пази то.“ Всички обичат приказките. Разправах бавно, но живо, с акцентирание и паузи – всичко с мярка. Да се разправа приказка, е голямо изкуство. Рамадан ходжа превеждаше, знаеше отлично български – беше помак.

Като свърших приказката, някои от жените се бяха разплакали! Абубекир беше дълбоко замислен. Рамадан ходжа каза: „Тази приказка трябва да я чуе народът в джамията.“ Казвам му: „Позволено ли е друг да говори в джамията, освен ходжата?“ – „За онези, които Аллах е белязал, позволено е!“

Другата вечер разказах приказката за Гърбавия роб в джамията. Ходжата беше седнал до мен и превеждаше. Джамията беше пълна с народ.

Турците бяха трогнати от приказката за Гърбавия роб! Следва приказката.

2.66. ГЪРБАВИЯТ РОБ

Във времето на **Харун ал Рашид**, в Багдат настана суша. Такава суша не беше запомняна и от най-старите хора. Дни, седмици и месеци – нито облаче по небето. Слънцето изгрява и залязва, опалва като пещ земята. Небето зачервено като огнен похлупак. Денем не можеше да се излезе на улиците. Хората търсеха малко хладинка в избите. Животът замираше. Само нощем наставаше малко оживление. Пресъхнаха чешмите, нямаше вода за добитъка и трябваше да го изпратят към реката Тигър. Само в най-дълбоките кладенци имаше малко вода и тя едва стигаше за хората. Листата на дърветата изсъхнаха и можеха да се стрият на прах. Даже гордите палми на пустинята, и те отпуснаха листа. А сушата продължаваше, не достигаше вода и за хората.

Тогава халифът Харун ал Рашид свика Големия Съвет – светския и духовния – през нощта. Халифът казва: „Такова бедствие не сме чували досега. Какво може да се направи – да изселим ли народа към големите реки?“ Обмислят, обмислят, не могат да вземат никакво решение. Тогава става **Шейх Юл-Ислямът** – духовният водач: „В старите книги е записано, че когато стане такова голямо бедствие, трябва да се свика народа на всеобщо бдение и молитва към Аллах – да бъде името Му благословено!“ Всички приеха предложението и изпратиха вестители: „Другата нощ всички да дойдат на площада, пред двореца на бдение и молитва. Това ще става три нощи под ред.“ На другата нощ народът се събра, излязоха и халифът и придворните. Всеки постла молитвеното си килимче, ходжите четяха сури от Корана и всички се молиха усърдно цялата нощ. – Ни глас, ни услышание! Сушата продължаваше.

Една нощ от двореца излизат **великия везир Ал Джафари** и първият певец **Ал Мансур**, отиват си след съвещание. Но като минават край Голямата джамия, Ал Джафари казва: „Да влезем за малко.“

Влизат. Няма служба, джамията празна. Застават от страни на голямата колона. В това време пред колоната излиза **малък човек, гърбавичек, опасан само с една кърпа през кръста, на врата му желязна халка – значи роб**. Простира молитвеното си килимче, прави три поклона, казва три сури от Корана – най-късичките, и като вдига ръцете си нагоре, казва: „Аллах, заради нашето приятелство, направи да завали дъжд в този час.“ След малко духна вятър, засили се, засвятка, загърмя, затрещя, и рукна дъжд из ведро! – Вали, вали, вали! Народът излиза на улиците, вика, пее, гази из водата – всеки иска да го намокри дъжда.

Човечето сгъва килимчето си, туря го под мишца и тръгва.

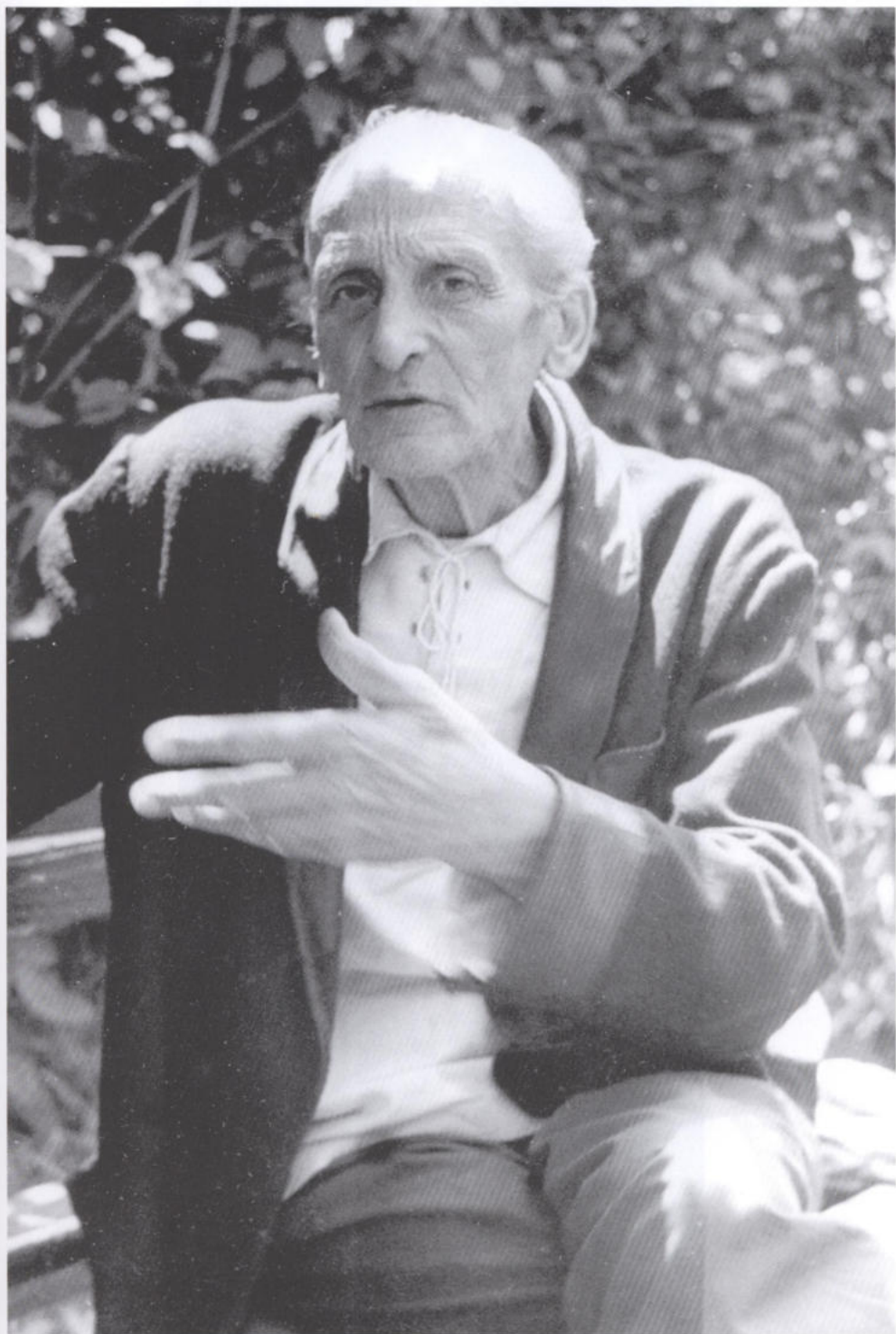
Ал Джафари и Ал Мансур – подир него. Тук човечето, там човечето между народа, а те след него. А дъждът вали, вали, вали и народът ликува. Стигат до една висока ограда, и човечето през една странична вратичка влиза вътре.

Ал Джафари се оглежда и казва: „Не е ли това къщата на моя приятел Али роботърговеца?“ Отиват при главната порта, и чукат. Отваря се портата, и като виждат скъпите гости, разтичват се, викат стопанина, въвеждат ги вътре, запалват фенерите, донасят им дрехи да се преоблекат, запалват огъня в камината. А дъждът все вали, вали, вали! Идва роботърговецът Али, прави нисък поклон пред Ал Джафари и казва: „Господарю, на какво дължа високата чест да посетите дома ми?“ – „Не си ли ти моят приятел Али? Дойдох да си купя роби.“ Али се покланя пак и казва: „Господарю, какви роби искате? Имам всякакви роби: имам роби силни за тежка работа, имам роби, които знаят писмо и могат да водят сметки, имам роби изкусни в разни занаяти и изкуства, имам робини – красиви певици и танцувачки, изкусни на сааз и лира и разни инструменти. Какви роби искате?“

Ал Джафари казва: „Искам да видя всичките ти роби!“ Али вика домоуправителя си и му казва: „Направи да минат всичките ни роби пред лицето на Господаря ни!“ И почват да вървят робите, вървят, вървят, вървят, минават всички. Ал Джафари пита: „Всичките ли роби минаха?“ Али пита домоуправителя си. – „Господарю, всичките минаха, само онзи в конюшната, който пои конете – гърбавият, но той не е и за пред хора!“ – „Доведи и него!“ След малко идва гърбавото човече, пак с килимчето под мишница.

Ал Джафари казва: „Този роб искам да купя!“ Роботърговецът Али казва: „Господарю, този ли избрахте? Него за нищо не го бива, само пои

Борис Николов разказва на скамейката в градината си.
Фотограф Вергилий Кръстев.

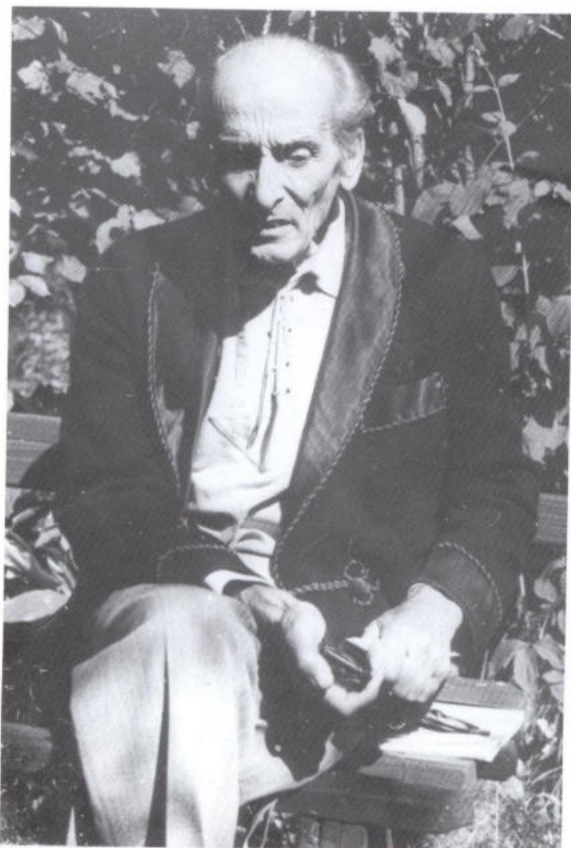

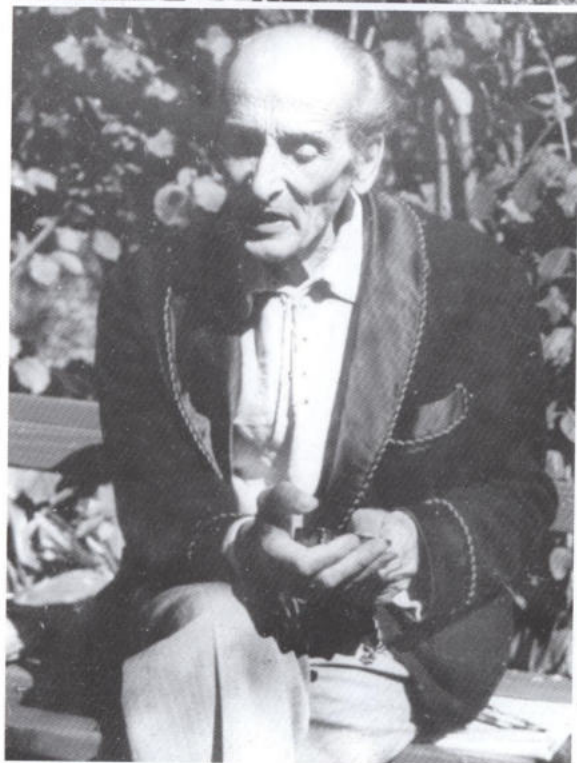
2.

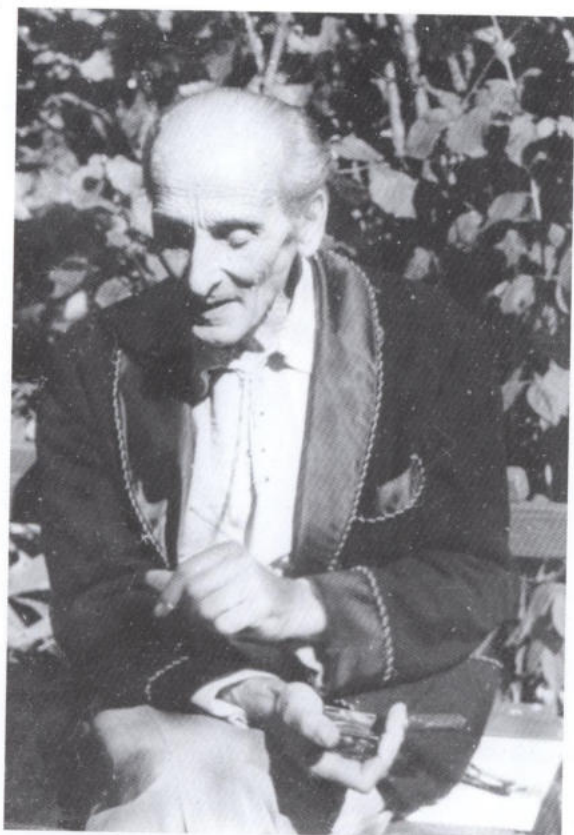
3.

4.

5.

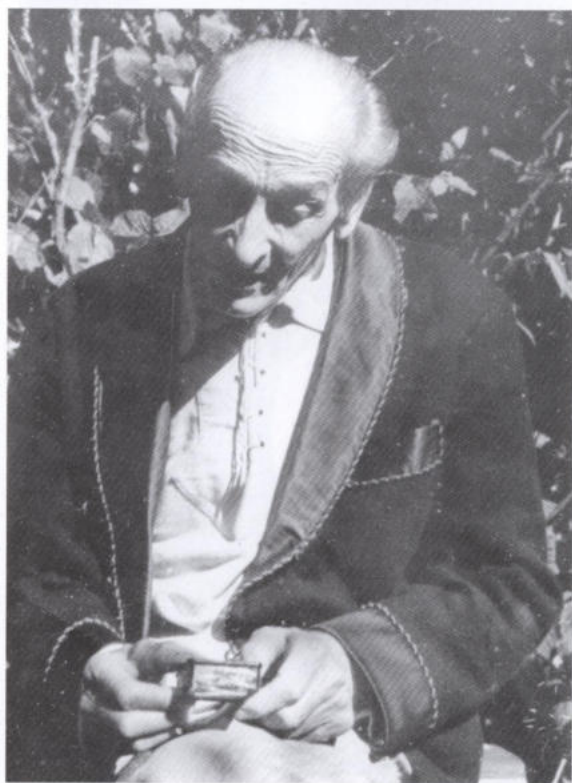
6.

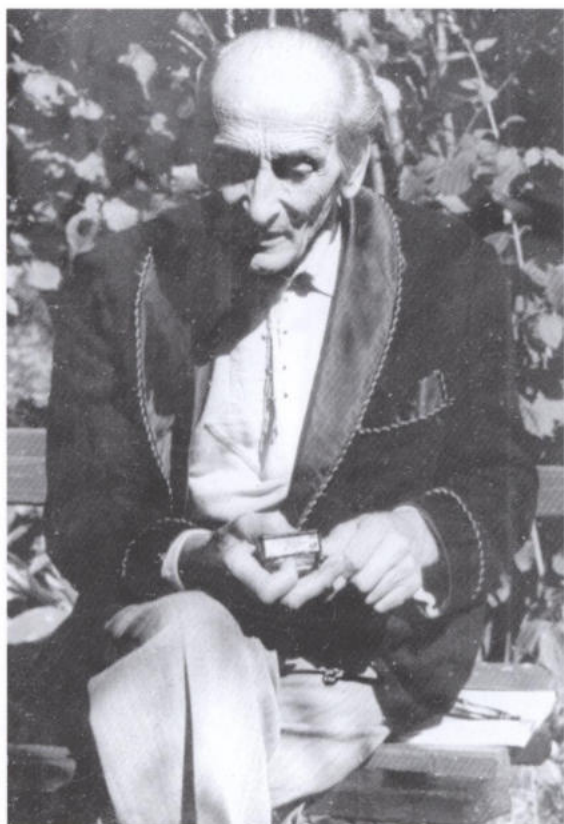
7.

8.

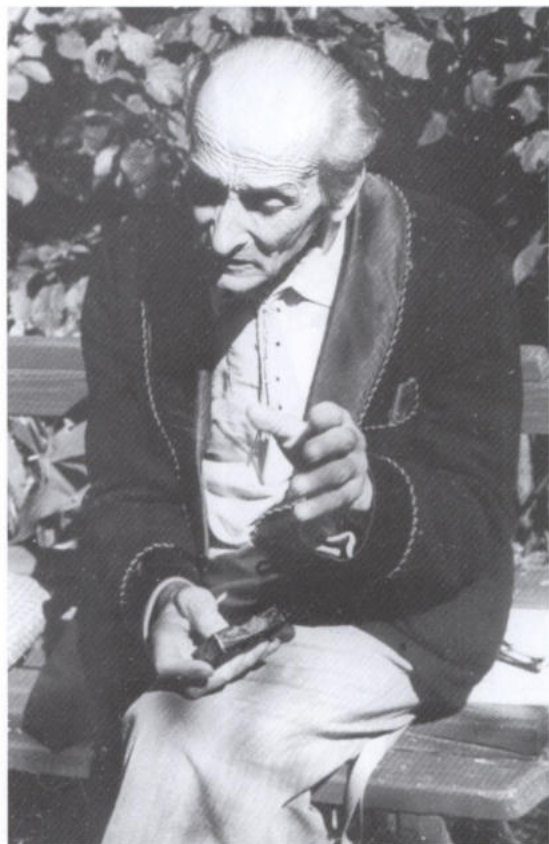
9.

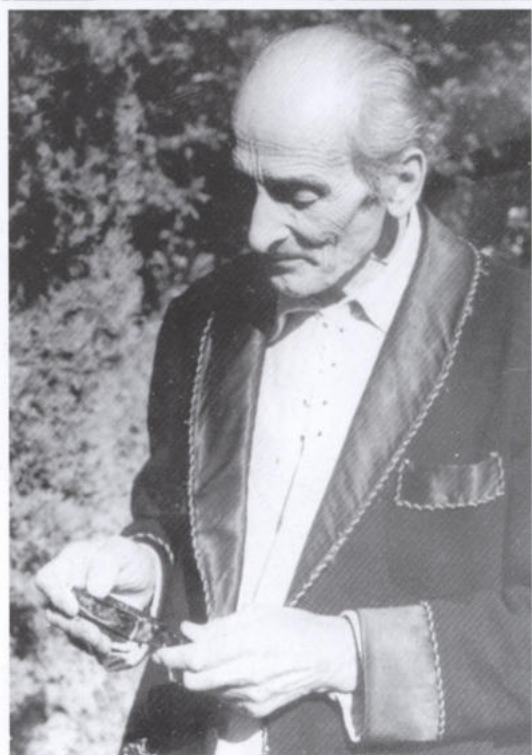
10.

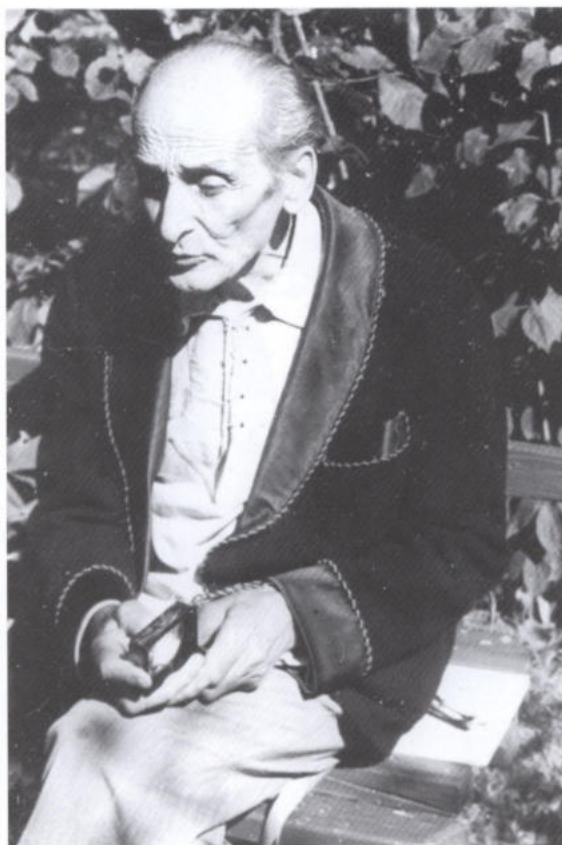
11.

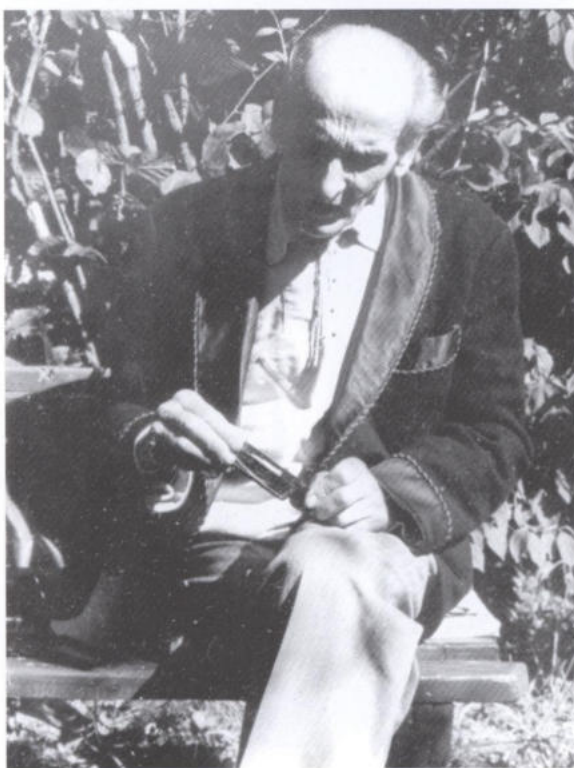
12.

13.

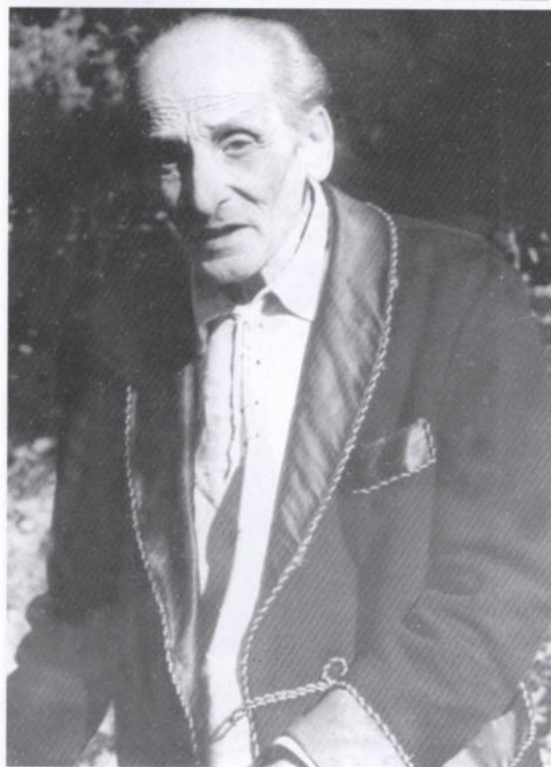
14.

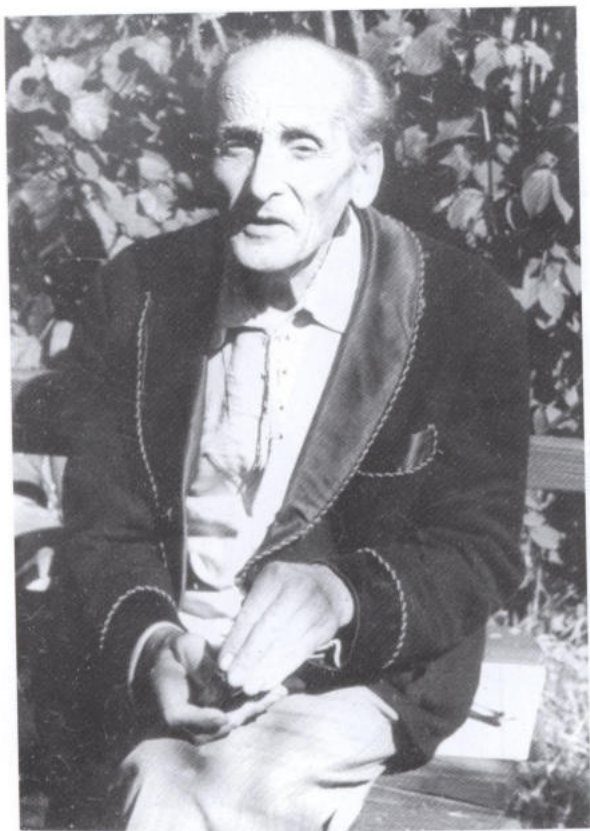
15.

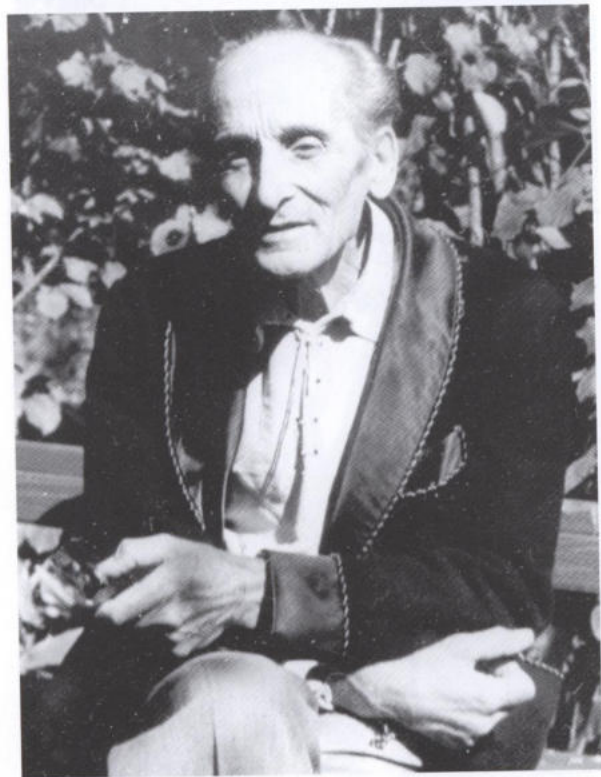
16.

17.

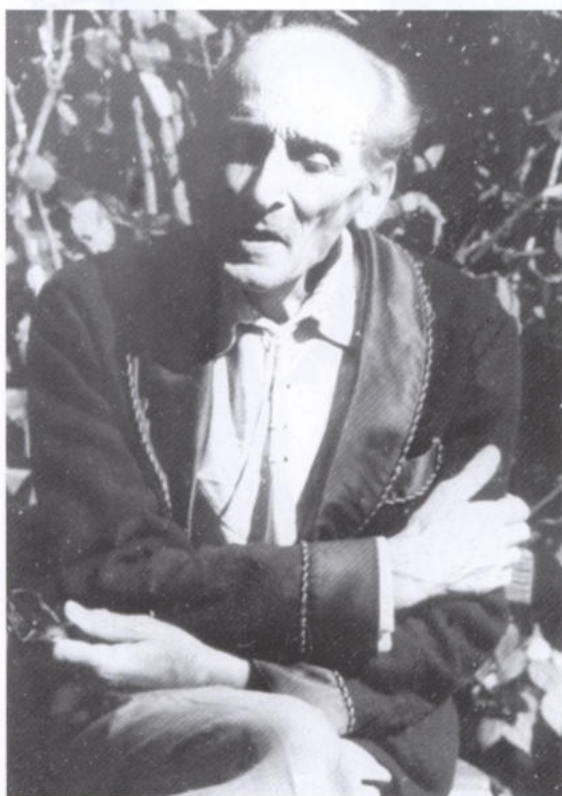
18.

19.

20.

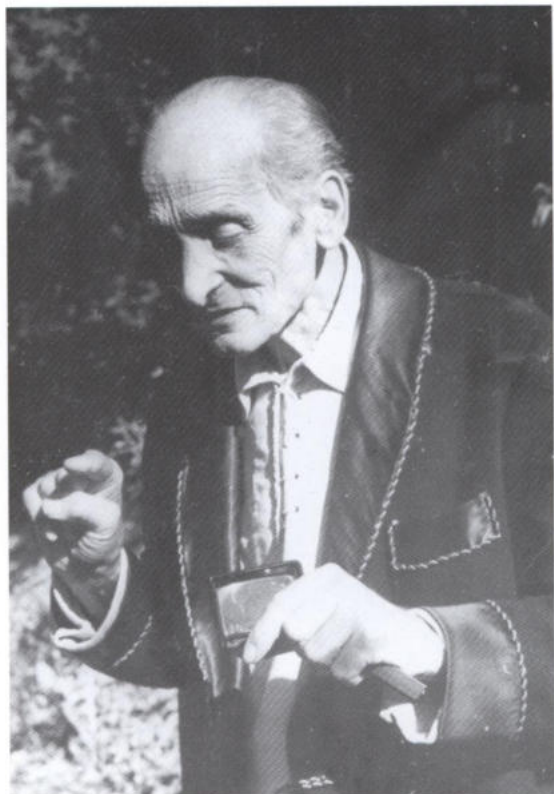
21.

22.

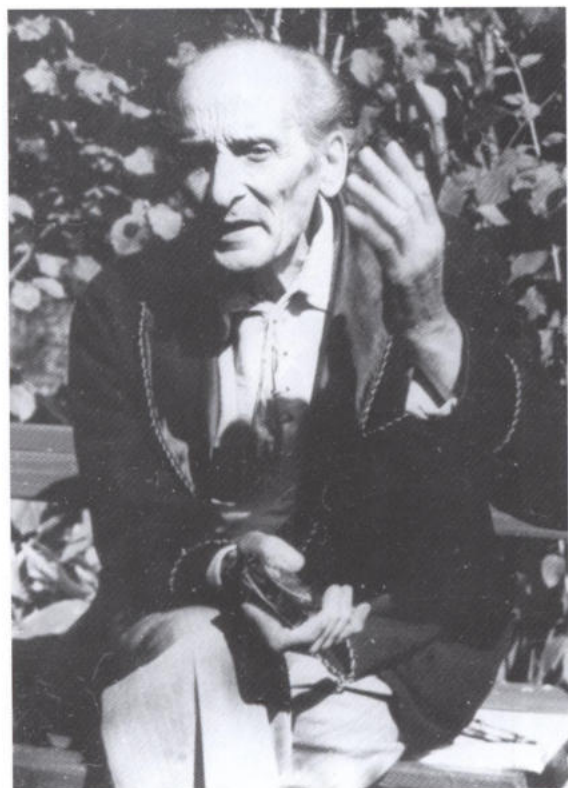
23.

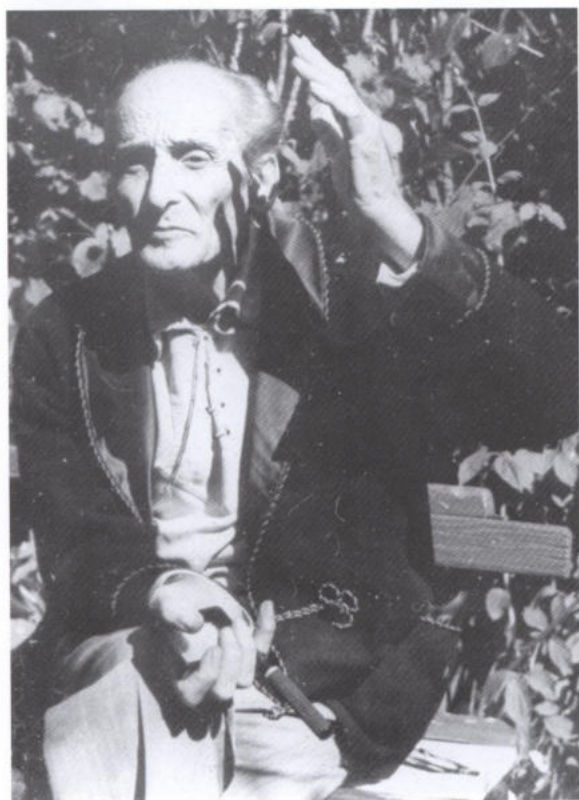
24.

25.

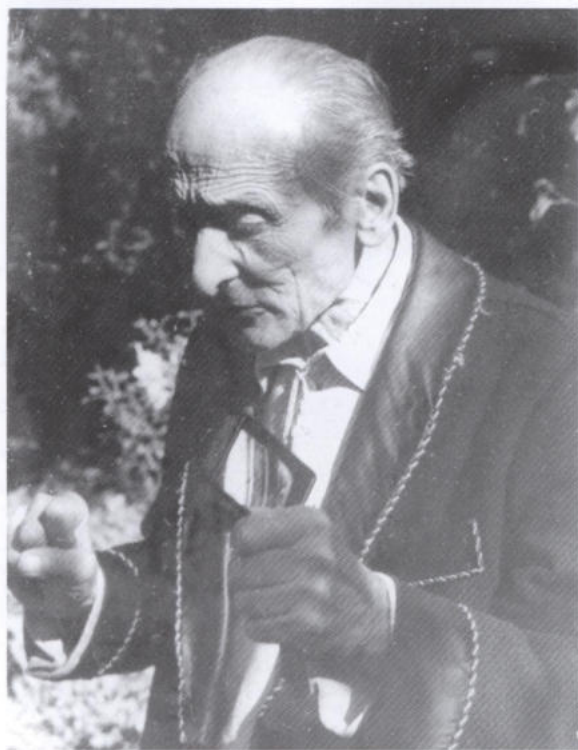
26.

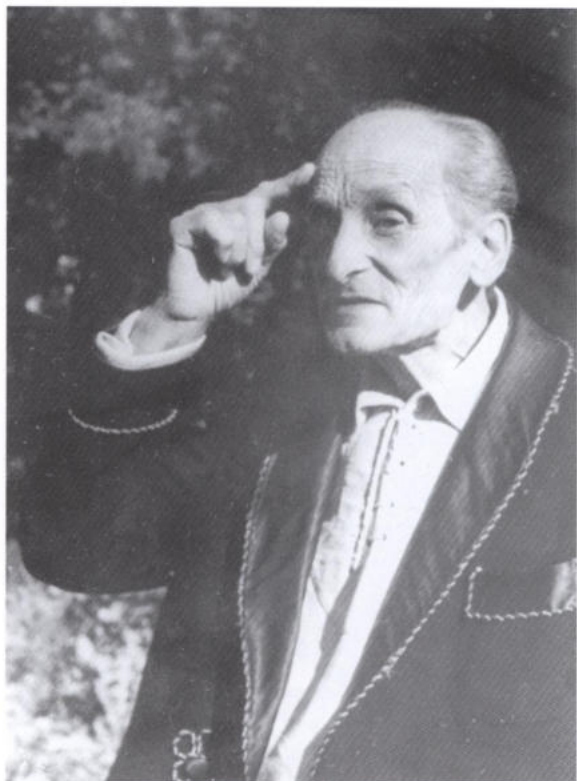
27.

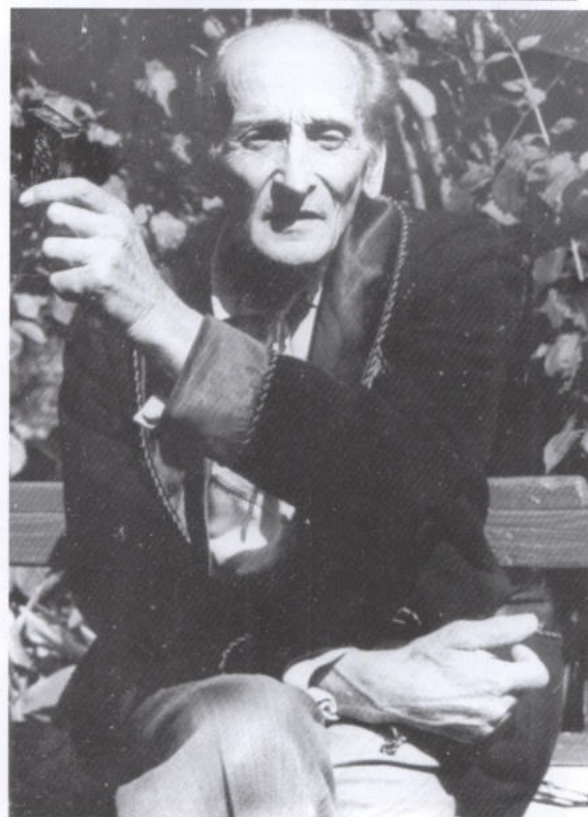
28.

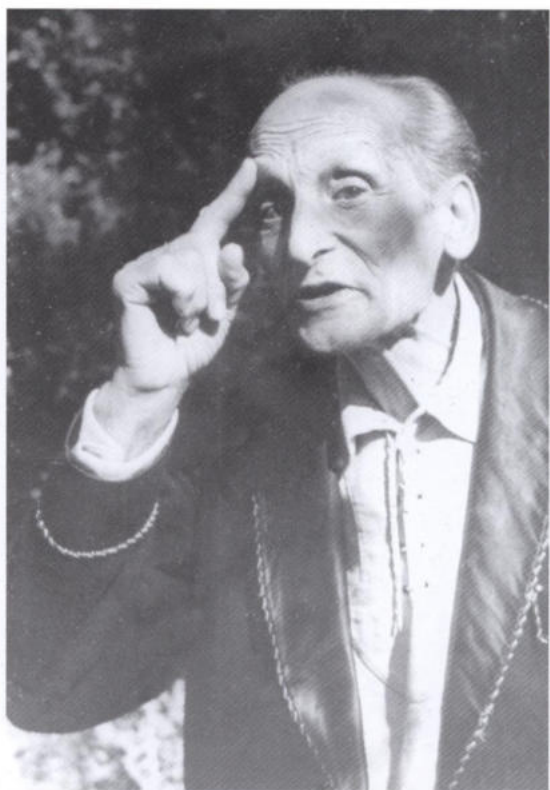
29.

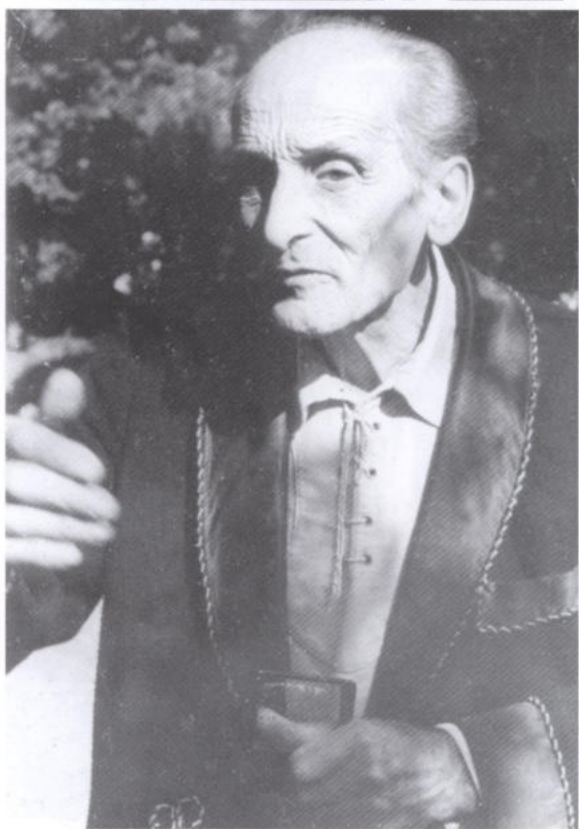
30.

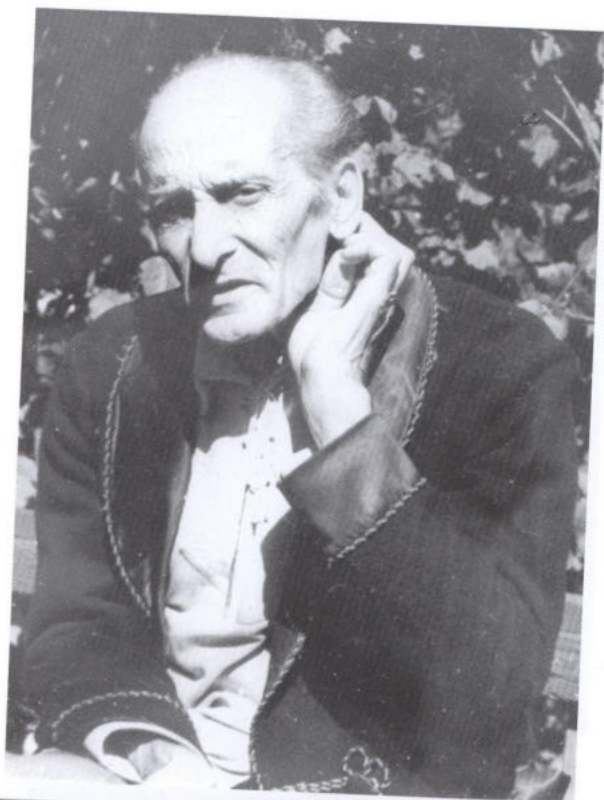
31.

32.

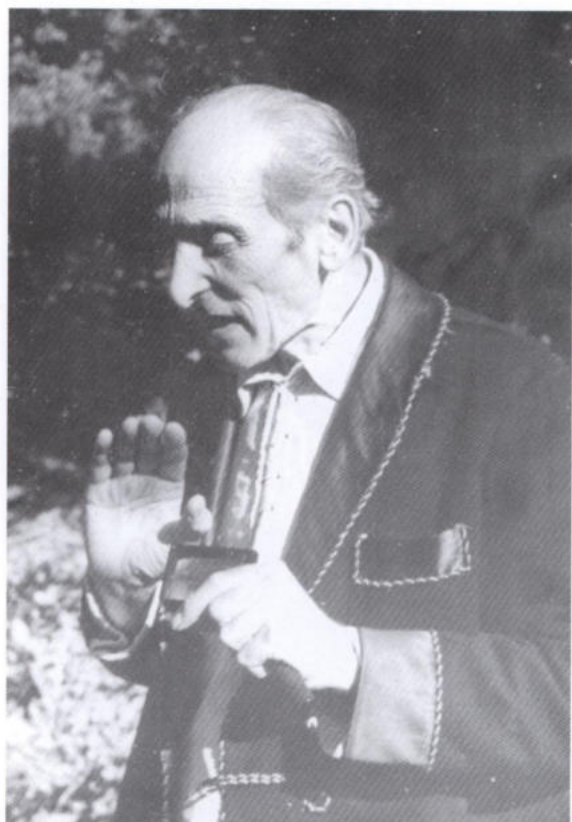
33.

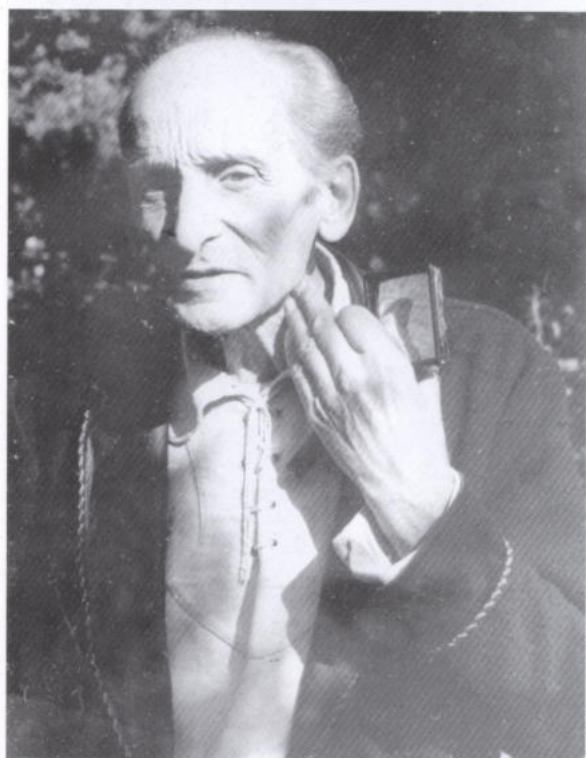
34.

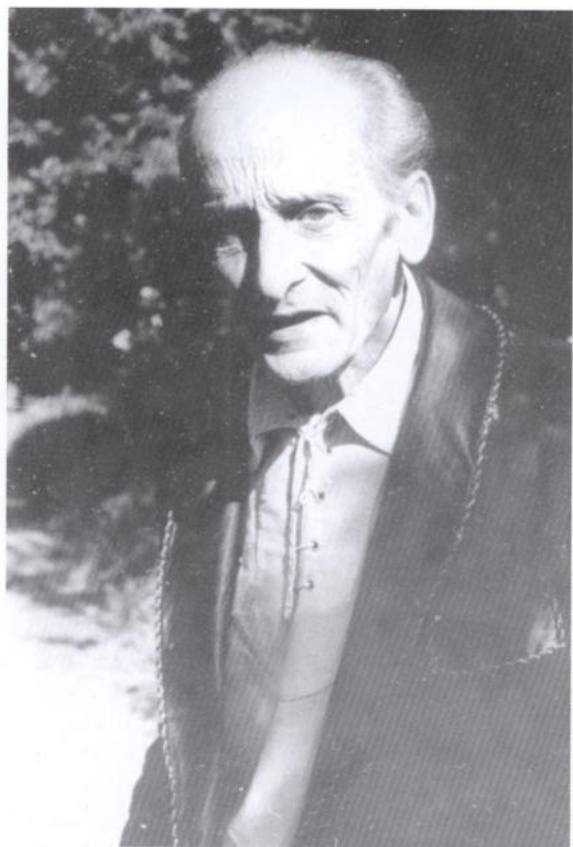
35.

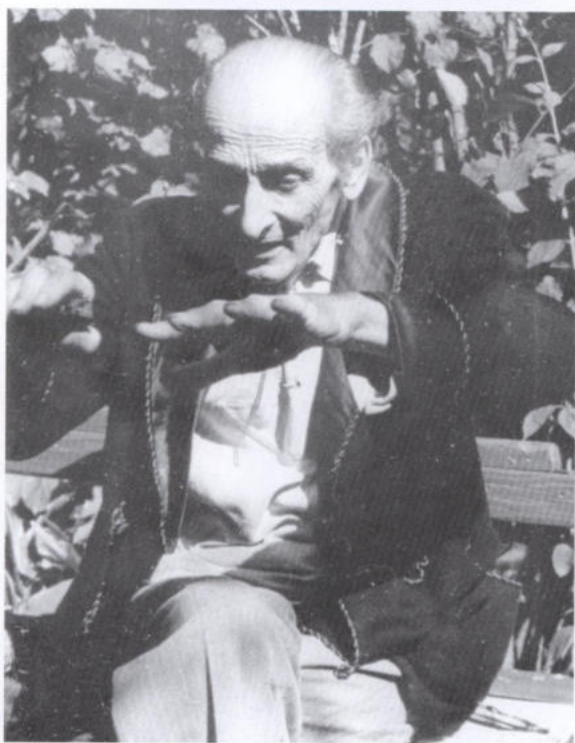
36.

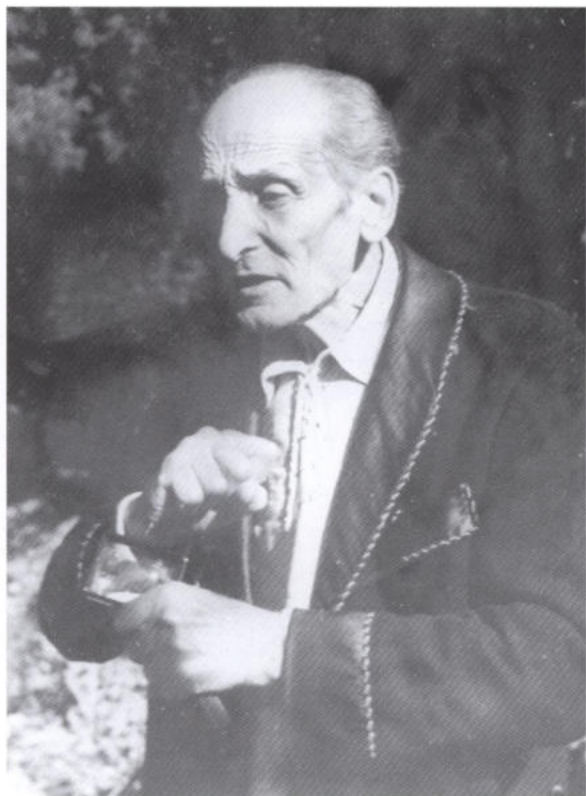
37.

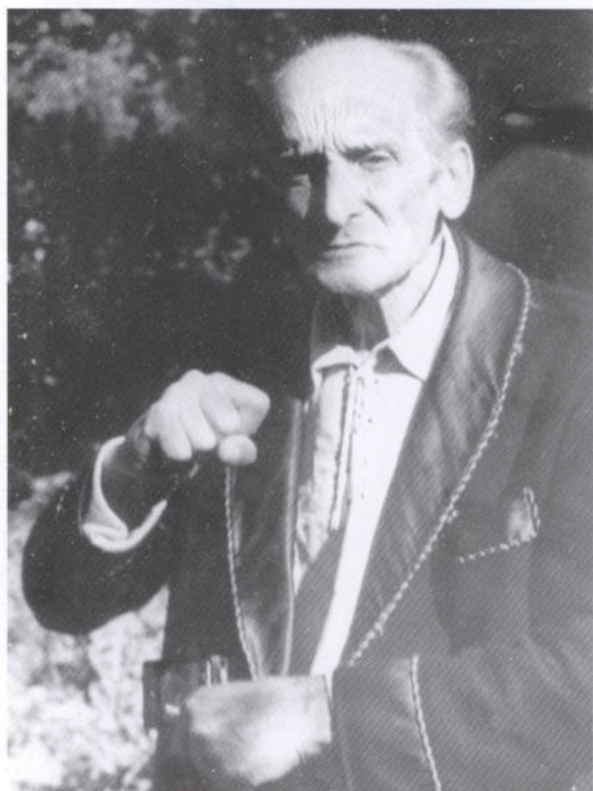
38.

39.

40.

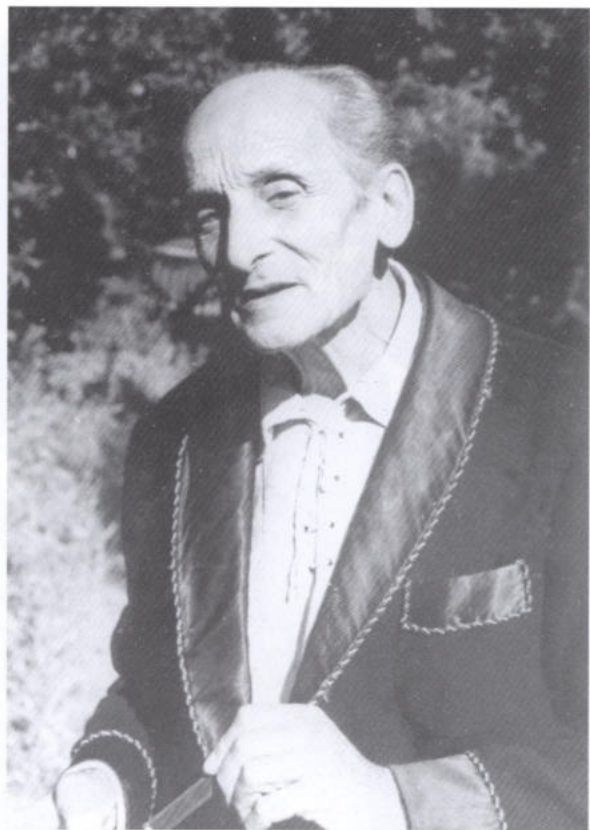
41.

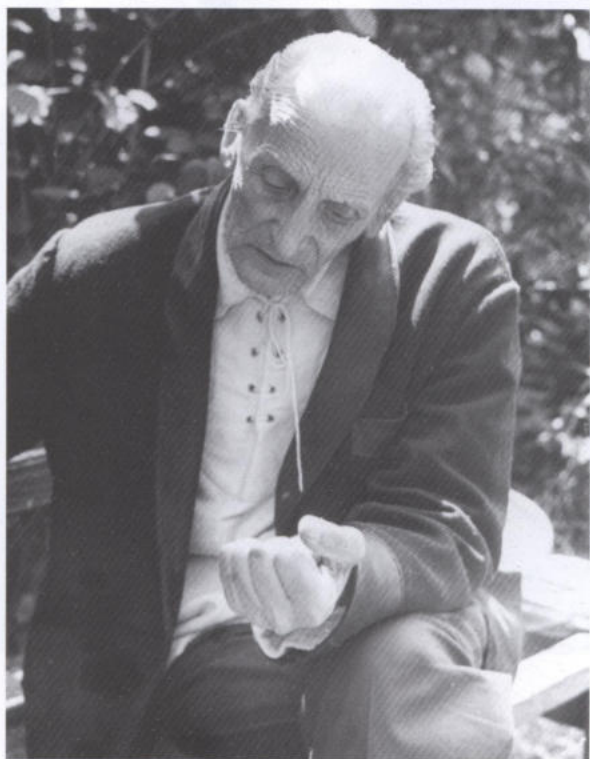
42.

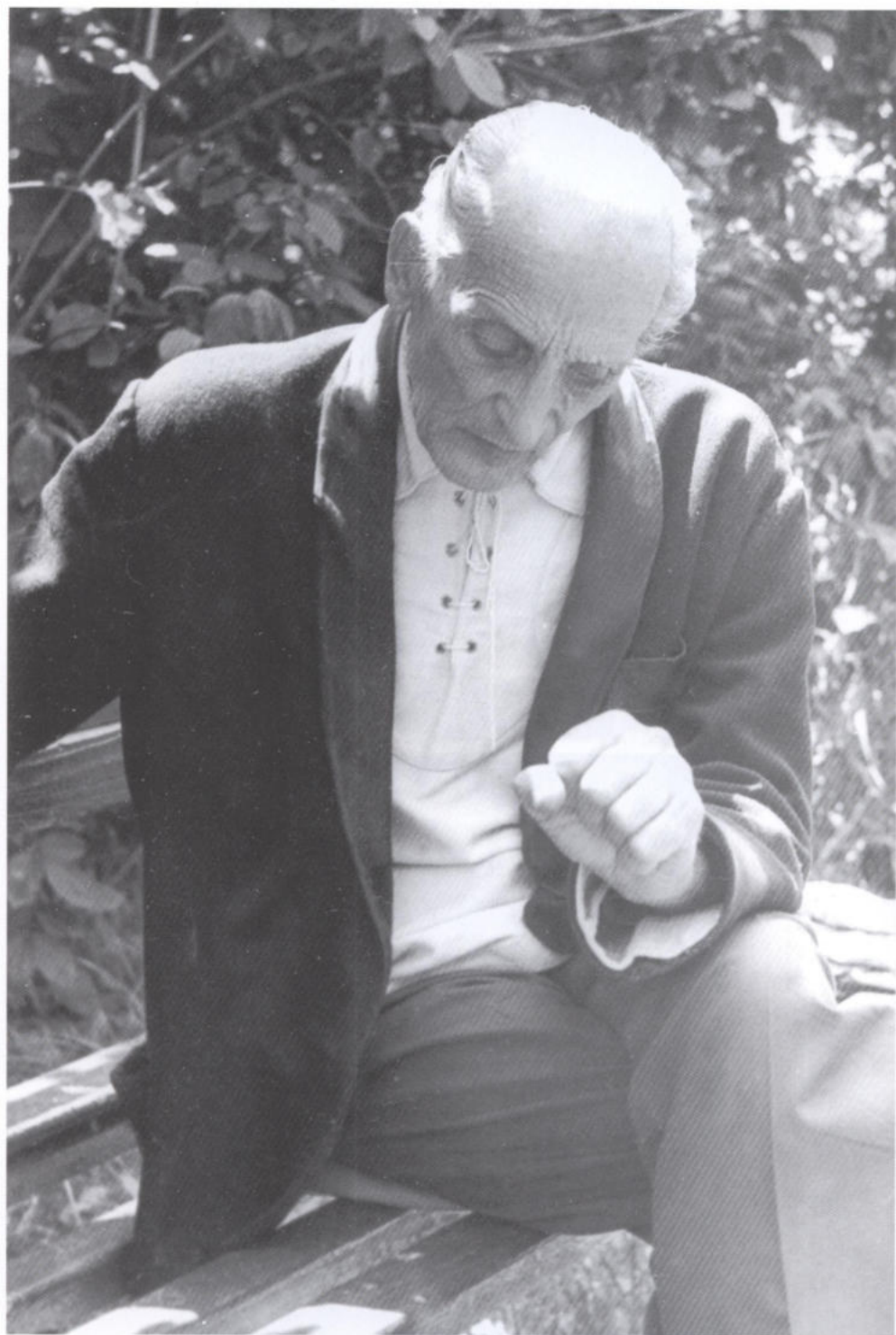
43.

44.

45.

конете в конюшната и се моли на Аллаха!" Ал Джафари казва: „Този роб искам да купя! Направи разписката, плащам." Али казва: „Струва един дирхем (най-малката монета)!" Ал Джафари се обръща към роба: „Сега аз съм ти господар – тръгваме. Вземи си каквото имаш." Робът казва: „Господарю, каквото имам, на мене е." Тръгват си, изпращат ги, а навън дъждът вали, вали, вали – народът се радва!

Приближават към **Главната джамия**, робът казва: „Господарю, защо ме купихте?" Ал Джафари му казва: „Не беше ли ти, който се помоли в Джамията и по твоя молба Аллах прати дъжда?" Робът казва: „Господарю, да влезем в Джамията." – Влизат. Робът отива на същото място пред колоната, постила килимчето си, казва най-кратичката си молитва, и като вдига ръцете си, казва: „Аллах, родените от жена научиха за нашето приятелство. Вземи душата ми в този час!"

И умре Гърбавият роб.

Чак сега видяха колко хубаво беше лицето му – като на хурия!

БЕЛЕЖКИ
ЗА РАЗКАЗИТЕ И СРЕЩИТЕ С МАЛКИТЕ БРАТЯ
Вергилий Кръстев

1. Публикувал съм изказванията на Учителя Дънов, че Борис Николов, трябва да пише разкази за животните. Това е така.

2. Аз пристигнах и бях приет в дома им на ул. „Волоколамско шосе“ № 14 още през 1970 г.

Как бе станало, аз съм го описал в „Изгревът“, том 31, с. 1–46. Ще можете ли да го прочетете?

3. Аз бях този, който го накара да си опише всички случки, които той имаше с животните. Той още ги помнеше, а някои беше си стенографира. Но това беше натрупано в ума му, и там стоеше с години.

Мен ме сложиха да раздвижа този материал. Да не смятате, че това бе много лесно? Напротив, това бе борба, която водех денонощно, за да може да се организира от вътре! Те бяха разпилени. И разрушени отвън и отвътре.

Това бе точно това, което заварих 1970 г.

4. Какво представляваха последователите на Учителя Дънов, аз съм описал много добре в „Изгревът“, том 31 – Пълен провал!

Ако днес има нещо, то се дължи на моя труд! Говоря напълно сериозно. Искате доказателства? Ще ги имате, но трябва да ги проверите, защото те се намират в поредицата „Изгревът“ от 31 тома.

Трябва ви най-малко 10 (десет) години – по 3 тома за една година.

Но това много трудно можете да го направите!

ВИЕ ДНЕС СТЕ ОТКЛОНЕНИ, И РАБОТИТЕ СРЕЩУ ШКОЛАТА НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ!

А „ИЗГРЕВЪТ“ Е ПЪТЯ НА ТАЗИ ШКОЛА!

5. Не всеки човек може да пише разкази за животните. Трябва да имаш център в мозъка си, който да работи и да те свързва със света на животните.

Борис Николов беше така устроен, че имаше този център и можеше да влиза в техния свят, и да общува, и да разговаря с тях.

Аз такъв център нямам. Аз имам друг, чрез който реализирах всичко това!

6. Всичко, което е написано от мене, е точно и вярно.

Аз съм прочел внимателно неговите разкази. Той ги пишеше на лист хартия с дясната си ръка, понеже беше „левак“ и работеше с лявата си ръка.

Учителят бе препоръчал на „леваците“ да се хранят с дясната си ръка и да пишат с дясната си ръка, за да организират центровете си в мозъка на обратния образ на човешкия мозък. А на „десняците“, препоръчваше да се хранят и държат лъжицата си с лявата си ръка.

Аз също съм го прилагал понякога. Но повечето случай го забравям. И сега работя, пиша и се храня с дясната си ръка. Слуша ме още.

7. След като напишеше няколко разказа, той ги даваше на някои сестри, които се смятаха, че освен, че са интелигентни, но и са „духовни“. Те трябваше да препишат на пишуща машина материала, и да му го върнат. Но те започнаха да редактират написания му текст, да заменят думите, да променят изреченията.

Борис беснееше срещу тях, и то в мое присъствие! Те обясняваха, че така не се пишело, че има литературен език и още много други неща. А всъщност за какво се касаеше? Ето ви отговора:

8. Във всяко изречение и пасаж има някаква мисъл, слезнала в главата на Борис Николов, който я записва. Но тази мисъл в себе си съдържа освен мисъл, но **в мисълта има и светлина**. Защото мисълта слиза чрез светлината.

И ето какво става:

Като му променят думите и изречението, те го разчупват, режат жиците, по които тече тази мисъл и онова, което изтича от думите и изреченията на Борис, те го поглъщаха чрез съзнанията си, и така се хранеха!

Сучеха като прасета от свинята майка, легнала на едната си страна.

За мен това беше кражба на енергия, на светлина, на мисъл и на разрушените изречения! Казах му го.

9. Аз се възмутих и му казах причината.

И затова той започна да предава на рождената си сестра **Цанка Екимова**, да ги преписва на пишущата си машина. Пишеше ги в 4 копия.

И после ги предаваше на съпруга си **Юрдан Екимов**.

Той беше много възрастен, но бе запазен с ума си и можа да ги подвързва с шило, игла и кълчищен канап. Не можеха да се разнищват.

Ето, аз сега имам **2** броя такива подвързани папки от Юрдан Екимов. Та благодарение на тях, сравнявайки ги, можахме да се справим със задачата си.

За Цанка Екимова и за Юрдан Екимов – виж „Изгревът“, том **15**, снимки № 83–95.

Спомените на Цанка Екимова – виж „Изгревът“, том **6**, с. **242–339**.

А за Цанка Екимова – с. **296–298**.

10. На няколко разказа намерихме по две различни копия, разказани по различен начин. Затова ги включихме и двата. Това не пречи на никого, а с това показваме как се е работело.

Борис се връщаше от тежка физическа, умствена и психическа работа. Той не беше свободен да обмисли всичко. Описваше ги така както се бяха случили. И всичко описано от него, е вярно. Аз съм го проверил. Как? Ще ви покажа.

11. Когато работих с него „Пътят на ученика“, аз записах на магнетофон към **26** часа. Вие можете ли да си представите да слушате 26 часа?!

Това бе непосилен труд за мене и за него!

От тези 26 часа, аз подготвих текстовете на Борис Николов в „Изгревът“, том I. 1993 – от с. **382–491**.

Това е невероятен материал! Според мен – не сте го чели.

Виж „Изгревът“ том I. 2. изд. 2011. – с. **466–581**.

А снимките са от № 65–88, както от № 89–96.

Вие на друго място да сте ги виждали? Не сте. А защо? – **Защото сте отклонени!**

12. В „Изгревът“, том 2 и том 3 от 1995 г., съм включил останалите часове от записа от 26 часа.

А знаете ли, че т.н. Братски съвет ги изхвърли, както и том 1?

Прочетете и ще се уверите.

И затова вижте в „Изгревът“, том 4 от с. 546–550, и от 550–554. Това е началото.

А преди това – от с. 608–614 за Елена Андреева, и нейния протокол от с. 611–614.

Е, какво ще кажете?

А сега идваме до **Организираната лъжа** от с. 614–624, и моят отговор на тази лъжа от с. 625–637, и от 637–645.

Не искате да ги четете? Тогава ще си останете там, където сте застанали днес за утре!

13. Когато през **месец юли 2015 г.** преглеждах и препрочитах разказите на Борис – „Среща с малките братя“, видях, че някои от тях бяха публикувани в „Изгревът“, том 2 и том 3. Но тук при мен, те бяха написани много по-динамично, тук присъствуваше **„ДУХЪТ НА ИЗГРЕВЪТ“**, и се подчертаваха окултните закони.

Сега като ги сравнявам, мога да се усмихвам. При мен има Дух и Сила, а при „Среща с малките братя“, бяха само разкази.

Те могат да се приемат, само ако се прочетат в „Изгревът“ и да се сравнят. Те не трябва да се отхвърлят, защото това е творчество и път на Борис Николов. Едните с другите се допълват, и се доизясняват.

14. Аз много умувах как да подреда онова, което съм публикувал, но го имаше в разказите на Борис – „Среща с малките братя“.

Накрая **Онзи**, Който ръководи „Изгревът“ разреши въпросът много лесно.

Първо трябва да разучите материала от „Изгревът“, том 3, с. 192–237 за **„Окованият ангел“ – част първа**.

После ще изучите **„Окованият ангел“ – част втора** от с. 238–271.

И за да докажа, че това е истина, съм публикувал отделни изречения от **„Окованият ангел“** от с. 271–284.

Това са само отделни изречения.

В този том публикувам целия материал за **„Окованият ангел“**. Опитах се някои да го откраднат, и да го публикуват. Но там няма нищо! Аз ще ви докажа, като ще ви публикувам на скенер част от стенограмите на Борис Николов, изпращани от затвора, слагани в капачките на празните буркани, които той ги връщаше на Мария Тодорова, за да може тя след 15 дни да му занесе вегетарианска храна.

15. Вие виждали ли сте тези бурканчета и тези капачки, и сложените нагънати листчета със стенограмата на Борис Николов, които той изпраща на Мария Тодорова? Аз съм ги виждал, аз съм ги пипал и някои от бурканчетата са при мен, заедно с листчетата на стенограмата.

Аз го накарах да ги разчете. Разчете ги и ги разпрати, машинописния текст на този и онзи, за да ме отстрани от тази работа.

Как ще издържите на това?

И после се явиха крадците и лъжците, и решиха да ги публикуват, и да се тупат по гърдите, че те са нещо.

Те не са нищо! Защото аз съм свършил тази работа. Но те са големи крадци и лъжци. И това трябва да им се признае. Ето, аз го признавам, че това е така.

Виж „Изгревът“, том 3, с. 247–248 за листчетата в **„Окованият ангел“**.

16. Ето, аз сега започвам да цитирам по заглавията на Борис, и по страниците от „Изгревът“:

„Ябълката на Каишев“. А в „Изгревът“, том 2 на с. 376–377 е описано как става „Възкресението на една ябълка“. Едното с другото се допълват от двата разказа и те добиват, и дават своята цялост.

17. В разказ № 2.6 – **„Розите“**, сестрата, която се грижи за цветята и цветната градина е Анастасия Янакиева. Тя е от белите македонки.

За нея виж „Изгревът“, том 27, с. 852, за да видите къде тя присъства.

За нея виж „Изгревът“, том 9 на с. 166–167 – разказът на Елена Андреева.

А нейните снимки ще намерите в строежа на „Спиралата“ на Рила в „Изгревът“, том 1. 2. изд. 2011, с № 73 и 74.

А каква е Спиралата – виж на снимка № 75. Виж „Изгревът“, том 27, снимки 59а и 59б.

В „Изгревът“, том 27, на с. 852 ще видите къде на друго място тя присъства.

Пример: „Изгревът“, том 5, с. 890.

18. В разказа за **„Дядо Иван“**, под № 2.10 има няколко разказа. „Кой спаси овощната градина?“ – виж в „Изгревът“, том 2, с. 376. Ще видите силата на молитвата и как близките му вече оценяват това.

Винаги сравнявайте и двата разказа.

19. В разказа **„Светлият кръг“** – № 2.17 има написано за „Каракачаните“.

Конярът Янко, който с 60 коня прекарваше багажа за летуването на Рила и зареждаше с храна, беше каракачанин.

За него виж в „Изгревът“, том 1. 2. изд. 2011, с. 48 какво казва Учителят за каракачаните, че те са същите, които по времето на Мойсея, когато са бягали от египтяните, са карали с конете багажите на евреите. Същите са дошли и сега при Учителя Дънов на Рила.

20. В разказа № 2.18 за **„Овчарските кучета“**, случаят е описан в „Изгревът“, том 3, с. 245–246.

Тук Борис е затворник и той с две кофи млеко донася от овчарите храна за 60 затворника. А един от тях плаче и казва: „Трябваше да стане затворник, за да ям попара с млеко!“

Ей, това е голяма работа и голямо чудо на чудесата!

21. В разказа № 2.25 – **„Горилата“**, случаят е разказан също и в „Изгревът“, том 3, с. 240–241.

Съберете и изучете и двата разказа. Невероятни са! Ще видите как ангелът Господен понякога слиза в Ада, по поръчение на Духът Господен. Само тогава. Затова ви поднасяме тези два разказа за обучение.

Те не са за забавление, но за изучаване, обучение и изпълнение.

22. В разказа **„Слънчогледът“** – № 2.29, се говори за един слънчоглед „саморасъл“, и бил наречен „Слънчогледа на Паша“.

За него виж в „Изгревът“, том 2, с. 273.

Ще го видите и на снимка, защото мнозина се снимаха с него.

23. В разказа **„Кардиналът“** – № 2.32, е описан много точно за кучето, което получава половин козунак от Учителя на връх Великден. И то само, защото в него е влезнал един заминал и умрял кардинал от Католическата черква.

Сега е видял Учителят, признава Го, но не може да проговори, защото е затворен в кучешка форма. Учителят вижда, че кардиналът е дошел да Го зачете и да Го признае за Учител, затова му подарява половин козунак.

Този случай е описан в „Изгревът“.

24. В разказа „Бианка – пеещото куче“, под № 2.39, ще го видите разказано от Мария Тодорова в „Изгревът“, том 5, с. 189–190.

А виждали ли сте това куче? Едва ли! Ето защо аз съм публикувал една много хубава и невероятна снимка в „Изгревът“, том 22 – № 37, където на снимката е Станка Янкова и Мария Тодорова до бунара, където е кучето Бианка.

Тук то седи, но има друга, където то стои с вдигната опашка и с голяма гордост. Само че засега още не мога да я открия.

А на снимки № 35 и № 36 са Мария и Борис като млади пред бараките си, в които са живели.

25. В разказът „Скворчето“, под № 2.44 е разказано всичко, което е трябвало.

А сега аз ще разкажа онова, което съм видял, и на което съм присъствувал.

В двора на Борис имаше към 20 дървета: ябълки, круши, дюли, сливи и т.н. На всяко дърво имаше по 2–3 къщички за скворците. Те хвърчаха от дърво на дърво, и не се страхуваха.

Ето, аз пристигам от Своге. Пътувам 2–3 часа и идвам да работя с Борис. Влизам в двора и какво виждам, и какво чувам?! Всички тези пилци от рода на скворците – пеят! Но всяка птица пее своя си песен, и песен с песен не се наслаждат. Но това не е дисхармония и хаос! – Всяка птица си пее нейната песен. Гледам, слушам и навлизам в двора.

В двора е Борис. Той се движи от дърво на дърво, вдигнал глава и разговаря с всяка птица, а те му отговарят с песен. Той им говори, а те му отговарят с песен. Те пеят и той пее с тях.

Такова нещо на друго място не може да видите и да чуете! То само веднъж става и на строго определено място, и с определени хора!

Гледам Борис, той разговаря и пее с птиците, и не ме забелязва. Чакам, чакам да свърши с разговора и песните с птиците! Чакам, но той си пее с тях! Така мина към 1 час. Отивам при Мария и я питам какво ще правим. Отговаря: „Ще гледаме и ще слушахме.“ – „Ама аз съм дошел от Своге, 3 часа пътувам. Аз я чакам и подготвям тази среща от 20 дни, а сега всичко се проваля!“ – „Да, ама Борис чака цел месец тези птици да се разпеят! Ето, разпяха се и той е при тях. И ще си остане с тях цел ден.“ – „Значи аз напразно днес съм идвал?“ – „Напротив, ти си улучил деня на разпяването на птиците! Ти ковал ли си къщички и качвал ли си на дърветата? Не си. Но други са го направили и ти сега можеш да гледаш, да слушаш, и да ти бъде за „урок!“ Казвам: „Да ми бъде за урок!“

26. В разказа „Бадемите“, под № 2.47 е публикувано в „Изгревът“, том 2, с. 353.

Аз съм опитвал тези бадеми, бяха ми донесли в една торбичка. Но когато бе занесен в гр. Айтос „Изгревът“, том 10 да се продава, то под възбраната на Братския съвет, те не го купуваха, а си купуваха бадеми, за да си хапват от сладко по-сладко!

От тогава не обичам бадемите.

27. А сега ще ви разкажа, как аз се срещнах с малките братя в дома на Борис Николов.

Отначало се срещнах с котарака, на име **Мачо**. Вие чували ли сте, виждали ли сте как един котарак, на име Мачо да реве като магаре?

Ето защо в „Изгревът“, том **31** от **с. 96 до с. 100** ще се запознаете кой е котарака Мачо и кой беше онзи **Великан** в него, който го караше да реве като магаре.

А този котарак може да го видите в същия том, в снимките № 18, 19, 20, 21.

Сега пресметнете колко **сантиметра** бе дълъг, и колко килограма тежеше.

Но важното е, че го има на снимки!

28. В „Изгревът“, том **31** от **с. 47–53, 56–58** са описани всички патила с **два големи песа**, с които трябваше да се бия с тояга в ръка. Когато го описвах, в мене някой ридаше и викаше: „Ох, ох, ох!“ – дни наред.

Ами ако и на вас да ви се случи, ще го опишете ли? Няма да смеете! Но аз го описох. И има защо. За да знае и помни.

29. Аз съм много доволен от себе си!

Аз организирах тази идея през **1970 г.**, и тя бе осъществена от Борис Николов **1972–1974 г.**

И сега дойде времето да бъдат включени в „Изгревът“, който е определен за Борис Николов.

Това е мой труд. И дойде му времето да излезе под печат.

Амин!

VI.

ХОРОСКОПИ

съставил Светозар Няголов

1. БОРИС НИКОЛОВ ДОЙНОВ

Виж „Изгревът”, том 1. 1993, с. 382–491.
„Изгревът”, том 1. 2. изд. 2010, с. 466–581.
„Изгревът”, том 2, 3. 1995.
„Изгревът”, том 31. 2015.

2. МАРИЯ МИХАЙЛОВА ТОДОРОВА

Виж „Изгревът”, том 1. 1993, с. 109–340.
„Изгревът”, том 1. 2. изд. 2010, с. 125–394.
„Изгревът”, том 5. 1996.
„Изгревът”, том 31. 2015.

3. ГАВРАИЛ ВЕЛЕВ ВЕЛИЧКОВ

Виж „Изгревът”, том 1. 1993, с. 5–108.
„Изгревът”, том 1. 2. изд. 2010, с. 5–124.
„Изгревът”, том 4. 1995, с. 52–241.

Направил справките д-р Вергилий Кръстев

A circular astrological chart with zodiac signs and planetary positions. The chart is divided into 12 segments by radial lines. The zodiac signs are represented by symbols around the perimeter: Aries (♈), Taurus (♉), Gemini (♊), Cancer (♋), Leo (♌), Virgo (♍), Libra (♎), Scorpio (♏), Sagittarius (♐), Capricorn (♑), Aquarius (♒), and Pisces (♓). The chart includes several planetary positions and aspects, such as the Sun (☉) at 8°11'19" in Cancer, the Moon (☾) at 24°25' in Virgo, and Mars (♂) at 10°20' in Taurus. Other positions include Jupiter (♃) at 27°34' in Leo, Saturn (♄) at 16°18' in Leo, and Uranus (♅) at 29°54' in Leo. The chart also shows various aspects like conjunctions (☿☽), oppositions (♂♂), and trines (♂♂♂).

905

Борис Николов Дойнов

Роден на 30.12.1900 г.

На асцендента му изгрява $4^{\circ}47'$ от зодиакалния знак Водолей. Той притежава хубаво представително тяло с гордост и достойнство издигнати до най-високата точка на човешкото развитие. Знакът дава на тялото му една хубава мъжка красота. Той има смел поглед, но благосклонен. Миглите му са дълги, присъщи на този знак. Челото е четвъртито - с борба разрешава всичките противоречия, които изникват в живота му, като има добро равновесие и разсъдителност. Главата му притежава мощен череп, който изразява неговата духовност. Брадата му е добре развитие и му дава определеност в нещата. Той е израз на най-издигнатия Водоев образец на честност, понеже в знака няма планети и се проявява естественият Уранов чист тип. Той притежава силни вътрешни подбуждения, които реализира и остава неузнаваем за околните хора. Той се проявява като най-почтения приятел. Умее да привлича приятели и ги запазва за целия си живот. От тях той получава полза, подкрепа и радост. Понякога се проявява като необщителен човек със затворена природа и наклонност към тъга, но проявява голямо постоянство при преследване на целите си. Присъщи са му и паричните успехи, резултат на много дълги и търпеливи усилия. Много е разсъдлив и изключително издръжлив в напрегнатата работа. Действа без да бърза и много рядко се случва да съжалява за своите дела. Ако умът му при даден случай отстъпи на чувствата му, той лесно може да бъде измамен. Присъща му е силна влюбчивост, която не е язвителна, а спокойна. Роденият проявява понякога и животинската любов (Лъв), като отражение на урановата любов, която е предимно платонична или приятелство от най-висша степен. Тези качества Борис ги прояви след заминаването на съпругата му Мария Тодорова, която почина на 18.07.1976 г. Тя беше изключително морална и строга в отношенията и държеше Борис да е разумен. Понеже Водолей изгрява на Асцендента му, а на Десцендента е зодиакалният знак Лъв, което говори, че той е бил цар в минали инкарнации и то в Русия, където си е изплатил голяма част от кармата - понеже няма планети в знак Лъв, но е останало $\odot \text{пт} \text{II} \text{II} \square$ (Слънце в перихелий точен съвпад и паралел Сатурн, квадрат Лилит) - твърде трудна задача за разрешаване, понеже тези аспекти водят до психически разстройства и обсебване от низши, разрушителни същества от царството на Плутон, което е било почти ежедневие в съвместния им живот със сестра Мария, която за всички трудни положения отива при Учителя и иска неговия съвет. Той ѝ казва кои песни да му свири на пианото, след което Борис ляга на леглото си за половин час, влиза в него неговият дух, става от леглото си напълно адекватен. Значи тази, която го обича най-много, за голямата си любов към него получава почти всеки ден големи мъчения и страдания. Всъщност сестра Мария е била царят (Асцендентите им съвпадат), а Борис е бил царицата и тя е оправила всички кармични връзки от това царуване. Двамата са били непримирими врагове от 15000 години. Учителят ги събира заедно, понеже Мария много пъти е идвала на Земята и е опитна във всяка насока, а Борис много малко се е въплъщавал и не може да разбере и приеме земните закони. Затова Мария постоянно го е учила в сложните перипетии на живота. Учителят ги събира да живеят заедно и в 1942 г. като среща сестра Мария ѝ казва: „Аз съм много доволен от вашата дружба с Борис и бих желал да има още толкова двойки на Изгрева.“ Но от казаното по-горе се вижда, че тя е изкарала един напълно мъченически живот, като е жертвала всичко за приятели си. Тя заявява: „Аз взех най-добрият в Братството, какъвто можеше да има, но животът ми с него беше ад.“ При среща с Учителя на приятели, след свършване разговорите той

смелост и сила да посреща и най-големите трудности в пътя си. Ако му се даде план за изпълнение, може със сигурност да се каже, че той ще преуспее, ще превъзмogne всичките физически пречки, защото той притежава едновременно изпълнителни и гравитни способности, а също и непобедима воля, която не признава никакво поражение. Характерът му е пряк и открит, но често груб и недодялан, понеже изцяло е погълнат от целите, които преследва, като не си губи времето в любезности и учтивости. Без стеснение той пренебрегва условностите в отношенията поради което не се нрави много на по-изисканите хора. Той е човек на действието, пионер на светските начинания и без такива хора с такъв предприемчив дух и енергия, светът ще напредва много по-бавно. Това положение подобрява здравето му и увеличава броя на кръвните му телца - залог за отлично здраве.

Оп II ♄ (Слънце в перихелий паралел Юпитер.) Дава му добро здраве, богатство и щастие. Аспектът го надарява с изобилна жизнена сила, която лесно превъзмogne и най-тежките болести. Даже когато и най-злотворните планети, например Сатурн влияе да сломи неговата съпротивителна сила, излекуването става толкова бързо, че изглежда почти невероятно. Това става, както споменах по-горе, когато се връща от комуната с тежък задух. Това почти непоклатимо здраве се допълва и от весел характер, голяма жизнерадост, която прави всички, които са в близост с него, да го обичат. Всички са доволни около неговото усмихнато лице, но той спечелва любовта на хората, не само с усмивката си, а със своите добри дела, съчувствие, добра воля и подкрепа, които в зависимост от случая проявява към околните си. Всички имат доверие в него, защото той не е излъгал никого. Роденият има ясно съзнание, здрав разсъдък, голяма деловитост и е създаден хармонично да помага на другите хора. Аспектът благоприятства и за неговото лично благосъстояние и той постепенно забогатява. Богатството му не е опетнено, защото не произлиза от загуби, претърпени от други хора. Роденият има консервативни религиозни схващания и с основание може да се счита като стълб в обществото. Може да се прояви блестящо като държавник.

Оп ♂ II ♄ (Слънце в перихелий точен съвпад и паралел Сатурн). Това е един от най-неблагоприятните аспекти при които устойчивостта на родения е из основи разклатена. Сатурн в Козирог - болестта се впила смъртоносно в тялото на родения, намалява жизнените му сили и му пречи бързо да се освободи от болестта и оздравяването става бавно. Това съчетание пречи извънредно много на успеха в живота, но му дава богати жизнени опитности, които от тази гледна точка представляват съкровище за душата му. Каквито и планове да прави за уреждането на своите лични дела, той ще срещне много пречки, забавяния, които ще препятстват желанията му. Бракът е злочест и ще доведе до развод или до преждевременната смърт на единият от съпрузите. (Сестра Мария си замина на 18.07.1976 г., а брат Борис - на 22.12.1991 г. - петнадесет години по-късно.) Роденият мъчно ще си намира работа, ще има много неприятности с началниците си. През целият си живот ще се чувства изоставен и лишен от всякаква свобода. Той трябва да промени характера си. Има склонност да се затваря в себе си, ще бъде песимист, враг на радостта, ще проявява слабо внимание или няма да се интересува от чувствата на другите хора. Ще се проявява понякога доста опърничаво. Аспектът показва понякога завещание, придружено със спорове и трудност за влизане във владение или пък получава стойността и тя бързо се изхарчва. Този аспект го правеше да не проявява човешката правда в работата с бригадата. Той обичаше много габровците и всичко правеше за тях, на нашия гръб. „Аз съм габровец, обичам нашите планини големи, габровец да се наричам първа радост е за мене.“ Така го охарактеризирах в 1963 г., когато Пенчо Кубадински възложи на Борис Николов да създаде бригада и да изпълни

работата по мозайките на новостроящото се министерство на транспорта. Той събра майсторите от Изгрева и повече от десет лежали в лагера Белене, включително и неговият брат Николай, бивш министър Кожухаров и други. Борис им даде 7 разряд, макар че не можеха да работят, но да взимат много пари, а ние от Изгрева се ядосвахме от тези некадърни „майстори“. Борис взимаше специални обекти от БДК и пращаше габровската група да изкарат повече пари, но те закъсаха и се наложи да отидем и довършим жилищата на дипломатите, за да могат да получат парите си. Много пъти той заради габровците си разваляше отношенията с нас и правеше много магарии, специално към мене.

Веднъж Борис добре облечен минава покрай салона, където на пейките са насядали много братя и сестри от провинцията и разговаряли с Учителя. Борис ги поздравява и продължава пътя си. Всички приятели от провинцията започнали да говорят за него и да изтъкват неговите хубави черти: „Какъв добър ученик, сериозен човек, как хубаво работи в братството и т.н.“ Накрая Учителят обобщава разговора им и казва: „Всичко е хубаво, само да не беше от Габрово.“ Какво значи това? Като повечето габровци той е горделив, надменен, тщеславен, със строго установени възгледи и разбирания и не се съобразява с мнението и съветите на другите.

Сава Симеонов, Петър Филипов и други напуснаха бригадата. Бях решил да не стъпвам в дома му, както споменах по-горе, но Учителят ме накара да го търпя и да го обичам. В бригадата станаха много разногласия и повечето отидоха да работят на гара Горна Оряховица и там напуснаха Борис и той остава сам. Габровците си намериха друга работа, а аз останах да довърша сградата на министерството със сестра Елена, Станка Янчева - прислужничката на Борис и един младеж Джидров - приятел на Борис. Имаше да монтираме външни стъпала, тежки по 400 кг. Виках бетонджийската бригада и те ми помагаша. Предадох обекта. Дойде Пенчо Кубадински с 50 архитекти, министри, комисия по приемането. Мозайката беше полирана и блестеше. Кубадински, който беше с гъонени обувки, се засили малко и се плъзна по мозайката и отиде на 30 м. до средата на коридора и каза: „Мозайката е приета с отлично качество.“

Понеже планетата Сатурн е в зодиакалния знак Козирог, показва, че Борис в края на живота си ще промени характера си, ще обикне хората, ще престане да мисли, че някои му са врагове, и всички му станаха приятели и той приемаше всички и разговаряше с тях като им разправяше някоя от многобройните си опитности.

♄ (Слънце в перихелий паралел Уран). Прави родения твърде докачлив, нервен, избухлив и понякога без самоконтрол, готов да изпадне в пристъп на истерия при най-малък спор или дори и без причина. Може да премине през много психически болести или състояния. Роденият е импулсивен, не почита обществените условности, крайно нетърпелив и не може да понесе никакво ограничение на свободата си. Привърженик е на учението на сродството и братството на душите, на свободната любов, поради което роденият ще се явява като нежелан съпруг и ще има разпривии ако прави нарушения. Изложен е на злополуки от гръм, електричество и през целия си живот ще претърпява разочарования от всякакво естество. Понеже родения не е слушал Божията Мъдрост, а е служил на разрушителните сили на Плутон, той има казаните по-горе състояния и страдания. Това е тежката карма, която я наследил от рода си.

♆ (Слънце в перихелий паралел Нептун). Води лицето към обитателите на невидимия свят, като извисява вибрациите на неговата аура. Но този аспект има един нежелателен елемент - наклонност към спиритически сеанси. Може да попадне под влиянието на духове - контроли и много мъчно може да се освободи от тях - както беше в живота му. Има опасност да бъде

Роденият не взима никога прибързани решения, а изисква време, за да размисли, но щом стигне до известно заключение, то е неотменимо. Ще има успех в литературата, правосъдието и ще бъде много уважаван поради своята почтеност и искреност. Аспектът е много благоприятен за човек, който пътува било по работа, или за удоволствие, защото едновременно добива полза и наслада от подобен начин на живот. Ще притежава здраве, богатство, мъдрост. Поради меките жизнени трептения, които излъчва родения, към него ще се привличат всички, които го заобикалят.

» $\text{p} \times \Psi \text{p}$ (Луна в перихелий секстил Нептун ретрограден). Дава на родения изключителна наклонност към окултните знания и изкуства. Борис може спокойно да лекува болни с магнетизма, който излиза от ръцете му, стига да пожелае това.

» $\text{pLat. } \sigma$ (Луна в перихелий латитюд Марс). От Божествения свят към неговата душа идват силни вълни на Божествени, човешки и животински сили, които да повдигнат душата му и да може да се справи с всички предизвикателства, които животът така изобилно му поднася.

$\text{p} \Delta \text{t}$ » $\text{t} \sigma \text{ } \text{p} \sigma \text{ } \Psi \sigma \text{ } \text{p} \parallel \odot, \text{z}, \text{h}, \text{p}$ Lat. $\text{z}, \text{h} \sigma \delta$ (Меркурий в перихелий точен тригон Луна, точен съвпад Юпитер, опозиция Нептун, опозиция Плутон, паралел Слънце, Юпитер, Сатурн, Уран, латитюд Юпитер и Сатурн, съвпад Хирон).

Меркурий в 11 дом показва, че родения ще има голямо число приятели сред литературните среди, науката или Меркуриевите занятия. Роденият обича да критикува, има голяма интелигентност и лекота в израза. Меркурий в Стрелец е в силно положение, и му дава благородна душа с религиозни и философски тежнения. Роденият презира ограниченията на обществените условности, навред, където те ограничават свободата на мисълта и словото без да влиза в противоречие с доброто възпитание и добрите нрави. Ограничава се в рамките на закона и обществения ред, поради това хората с такъв Меркурий са много уважавани в обществото. Има склонност към пътуване с цел да се наслаждава на природата и опознаване на чужди народи и местности. Има любов общо към животните, към любими животни, като кучета, котки, птици.

$\text{p} \parallel \text{t} \sigma \text{ } \text{p}$ (Меркурий в перихелий паралел, точен съвпад Юпитер в перихелий). Това е един от най-добрите показатели за успех в живота. Дава весел характер, оптимистичен, способен да гледа на добрата страна на нещата и да не пада духом в часове на несполука. Умът му е с голям кръгзор, гъвкав, способен да разсъждава правилно, да установява твърдо мнение след зряло размишление. Роденият не взима никога прибързани решения, но изисква време да размисли и щом стигне до известно заключение, то е неотменимо. Ще има успех в литературата, правосъдието и ще е уважаван поради своята почтеност и искреност. Осигурява му достатъчно здраве, богатство, мъдрост и хората се привързват към него поради жизнените трептения, които се излъчват от неговата личност. Този аспект е едно от най-хубавите условия за плодотворна работа със Словото и в братството.

$\text{p} \parallel \text{h} \text{p}$ (Меркурий в перихелий паралел Сатурн в перихелий). Прибавя към способността му да бъде сериозен в работата си проникновен и способен да се съсредоточава върху проблемите си, което е от голямо значение за живота му. Аспектът говори за благоразумие, дълбок ум, с който той си осигурява успех във всяка кариера. Търпението и упоритостта, които проявява лицето, ще осуетят всичките препятствия, които могат да вредят на успеха на работата му. Предвидливостта и дипломатичността му ще го направят непобедим. Затова такива хора отрано се отличават във всяко значително дело, засягащо някакво тайно сдружение: църква, политика или бялото братство, в което той влезе

на 21 години . 1921 г. в Търново. Ще бъде търсен за високи служби в големи предприятия, които се нуждаят от управление на твърда ръка. Обаче сред публиката роденият не блести и е твърде сдържан, скрит и скромнен в своите жестове и маниери. Меркурий наранен - ще страда от меланхолия и ще се поддава на един вътрешен страх в себе си.

♀ π || ♃ π (Меркурий в перихелий паралел Уран в перихелий). Предрича неуравновесеност или анархия с прекалени идеи относно разрушаването на обществения ред и преустройството му. Това състояние проличава при неговите публични изказвания пред хората, където езикът му е груб, подобно на мерките, които препоръчва. Използва способностите си за постигане на непостижими цели, поради което скоро ги изоставя.

♀ π ♂ ♄ R (Меркурий в перихелий опозиция Нептун ретрограден). Дава хаотичен ум, застрашен от чести отслабвания на паметта, голямо безгрижие и мечтателност. Сестра Савка отива в Латвия - Рига, и не може да стенографира беседите в младежкия клас и възлагат тази работа на Борис. Вместо да записва Словото, той си рисува сюжети и нищо не записал и сега няма две годишнини от Младежкия клас. Роденият с неспокойно желание се стреми да постигне известност, но не може да се приспособява към изискваните от него качества. Има склонност към хитрост, измама и клевета. Заплашен е също от самоубийство.

♀ π ♂ ♄ R (Меркурий в перихелий опозиция Плутон ретрограден). Тук разрушителното плутоново влияние върху ума на родения е най-пакостно и съдбоносно, мъчително и дори катастрофално. Умствените противоречия, заблуждения, изопачения и помрачения ще го спъват много в живота. При най-добри условия роденият ще се бои и безпокои от въображаеми, но несъществуващи опасности. Има силно предразположение да възприема внушенията и на най-престъпните духове и да извърши някакво престъпление, понеже Плутон е само с отрицателни аспекти. Умът му е хаотичен и може да се обръща на 180 градуса, като не мисли за последствията за извършените от него бели и безобразия, особено с опазване на Словото. Вергилий Кръстев уговаря в една неделя да отиде по обед и да вземе 10 годишнини от нередактираното Слово. Преди него дошъл някой от провинцията и му донесъл щайга с портокали и Борис му казал: „Има нещо и аз да ти дам“ и му дава десетте годишнини от Словото и непознатият посетител от провинцията ги вземал, прибрал ги в чантата си и си отишъл. Идва Вергилий в 12 часа, но беседите ги няма и Борис вдига рамене. Миналата година възрастен човек ги донася на Изгрева и ги дава на Андрей Грива. Значи на Борисовия ум не може да се разчита, понеже често е обсебван от низши същества. И така даде на Кралю Кралев много материали, с които той и дъщеря му злоупотребила. Това беше „майстор Борис“, а не духът на Борис Николов. Няма я помощта на сестра Мария Тодорова, която си замина. Тя му свиреше братски песни, посочени ѝ от Учителя и Борис изправя лошите си мисли и взима правилно решение, след като легне за половин час. Особено това е било необходимо когато той е председател на братския съвет и казва на Мария какви глупости е решил да направи и тя веднага му свири и оправя ума му. Той лиши сестра Станка Янчева от наследството, което ѝ беше приписала сестра Мария Тодорова, развали завещанието и даде целия имот на една Мария Кисьова, скоро дошла в братството, с която Борис живя няколко години.

♀ π Lat. ♃ π, ♃ π (Меркурий в перихелий латитюд Юпитер в перихелий, Сатурн в перихелий). Това показва, че от Божествения свят към ума му съществата изпращат силни вълни на ангелска мъдрост (Юпитер) и Божествена и човешка правда (Сатурн), с която беше скаран и в проявите му имаше много неправди.

♀ π ♂ ♄ (Меркурий в перихелий съвпад Хирон). Показва, че когато Борис е слушал своя вътрешен ръководител, учител и лекар, е постъпвал винаги правилно

критичен и той като обикне някоя особа, бързо намира всичките ѝ кусури и се отдръпва от нея. Роденият ще бъде проводник на най-низши чувства и желания и ще повлияе злотворно и на други хора. Може да прояви най-чудновати прояви и престъпления. (Случаят с Милка Кралева, която я описах по-горе.)

♀ Lat. ♀ ♀ (Венера латитюд Нептун ретрограден). От Божествения свят към неговата човешка любов се изпращат силни вълни от Божествената безкористна, платонична любов, която го е държала на ниво пред лицето на Учителя, а когато си замина Учителят и след него и стабилната му другарка Мария Тодорова, Борис си разпусна пояса и стана за смях на братството. Аз знаех, че сестра Мария Тодорова ще си замине от този свят и отидохме при нея със сестра Елена следобед на 17.07.1976 г. Тя ми каза: „Светозаре, аз си заминавам, понеже свърших работата си на Земята, а Борис остава, защото има да разрешава много въпроси с жените. Светозаре, тези връзки, тези братски отношения, които имахме, са от векове и за векове. В който свят и да се намираме, ние пак ще сме приятели, ще си помагаме и ще се обичаме. Ако си в трудно положение, ще дойда да ти помогна.“ Да, любовните ни връзки с Учителя и приятелите ни са завинаги. За тях Учителят казва: „Отсега нататък между мен и вас няма да има раздяла.“

♂ Δ ○ ♀ Δ ♀ ♀ Lat. ♂ (Марс тригон Слънце квадрат Венера, тригон Сатурн, квадрат Уран, квадрат Плутон и латитюд Луна).

Марс в седми дом. Когато в хороскопа на родения жена му е представена от Марс в седми дом, тя ще бъде също мъжествена и ще желае да управлява. Но тъй като Марс в седми дом ще даде склонност към ранна женитба, когато двамата са още пластични, ще се приспособят към условията по-лесно и ще оправят донякъде живота си. Марс наранен в седми дом показва, че съпругата му ще бъде властна, свадлива натура и ще си замине преди него. (Така и стана.) Марс в Дева, наранен, настройва ума на родения към безпокойствие, раздразнителност и предразполага към тревоги поради несъществуващи причини. Каквото място и работа да заемат тези хора, винаги критикуват своите другари и началници. Роденият е недоволен от всичко, което е във връзка с неговата работа, проявява се непочтено и не може да му се осигури отговорна служба. Това положение подтиква родения към лакомия, от което следват чревни разстройства (каквито той имаше и в затвора му направиха операция в стомашния тракт и стомахът му стана малък).

♂ Δ ♀ ♀ (Марс тригон Сатурн в перихелий). Дава подвижна природа на родения, решителност, способност за напрегната работа и продължителна деятелност, поради което лицето ще добие необикновени резултати. Изпълнителните му способности и издръжливостта са забележителни и му позволяват да осъществи това, което за много други би било невъзможно. Винаги се издига в живота на висока служба. Роденият ще бъде много ценен заради способностите си, но рядко ще бъде обичан, тъй като аспектът прави характера му жесток и упорит. Роденият ще има устойчива физика и общо взето добро здраве.

♂ ♀ ♀ ♀ (Марс квадрат Уран в перихелий). Дава непочтен характер, безскрупулност и извънредно буен темперамент. Пристъпите на гняв са внезапни като гръм, който изтощава напълно лицето. Проявява се ексцентрично и гледа на всички неща от свое собствено гледище. Проявява се понякога като лукав и ленив. Аспектът говори за хронически и неизлечими болести на червата и стомаха (Марс в Дева). Правиха му операция на стомаха, както отбелязах по-горе. Този аспект при който Марс е в седми дом показва много разпавии с полицията, многобройни обиски и ограбване на материални ценности - книги и вещи. (Това, което е правил в миналото като цар.) Уран в перихелий (Божията мъдрост) е в десети дом - говори за борбата на обществото и държавата срещу

Селена, съвпад Хирон.) Това е кармата на Борис, която е много тежка, но той има чрез паралелите силна връзка от ангелския свят откъдето идва помощ и постоянно му помагат.

Сатурн в перихелий е в 11 дом, което му осигурява възрастни богати приятели, които го обичат и му помагат да осъществи своите планове. Така имаше една приемственост от старите братя от първия ешелон към тези от втория ешелон, от който е и брат Борис. Сатурн в перихелий е в собствения си знак Козирог и е много мощен, като неговите качества са силно изтъкнати: искреност, непоколебима честност, склонност винаги да довършва започната работа, независимо от времето, което ще употреби. Въпреки всички препятствия роденият общо взето стига до успех. Ще бъде оценен от съвременниците си.

♄ II ♄ (Сатурн в перихелий паралел Уран в перихелий.) Осигурява му условия за обществена служба. Дава му амбиция, решимост, способност да се съсредоточи при решаване на даден въпрос. Умее мъдро да проявява своя авторитет, да планира и систематизира. Има добра интуиция. Той се ръководи от вътрешно проникновение, особено когато трябва да взема бавно решение. Ще бъде търсен в работата, а и често сам ще си проправя път към целта със собствени сили. Има находчивост и способност към механиката. Може да прави изобретения в електричеството. От деклинациите и аспектите на Сатурн виждаме, че той много време е живял в духовния свят и е слязъл неподготвен за условията на този свят.

♄ II ♄ (Сатурн в перихелий паралел Нептун ретрограден.) Благоприятства сделките в търговията, в която ще проявява сатурновите качества: честност, решителност, самоувереност, чрез което ще печели доверието на околните. Въздействието е предимно духовно. Има способност да се задълбочава в окултните науки и да прояви в тях способности, както в учението, така и в практиката.

♄ Lat. ♄ (Сатурн в перихелий латитюд Меркурий в перихелий.) Показва, че от Божествения свят към негова човешка правда (Сатурн) се отправят постоянно силни вълни от практичен ум, за да може да изплава от големите неправди, които заливат надлъж и нашир човешкия живот.

♄ □ (Сатурн в перихелий квадрат Лилит.) Това показва, че тъмните сили постоянно са го безпокоили с отрицателни мисли и низши чувства. Много пъти е проявявал разрушителните сили на Плутон, като при яд е чупел предмети, намиращи се пред него или е захвърлял инструментите си надалече и казва: „Чорт с чорт.“ Много пъти е избухвал без никакъв външен повод, от вътрешни противоречия и спънки в мисълта му.

♄ □ ♄ (Сатурн в перихелий квадрат Селена.) Говори, че много пъти Борис е изпускал благоприятни случаи в живота си - да постигне нещо или спечели, но поради колебания е губел много материално и духовно.

♄ ♄ (Сатурн в перихелий съвпад Хирон.) Говори, че Борис не е имал силна яра в своето вътрешно ръководство, философствал и не приемал това, което са го съветвали и тогава е попадал под въздействието на силния в Козирог негов Сатурн и изпадал в отчаяние или краен песимизъм.

♄ ♄ ♄ □ ♄ ♄ ♄ II ♄, ♄ ♄, ♄ ♄, ♄ ♄ (Уран в перихелий съвпад Венера, квадрат Марс, опозиция Плутон ретрограден, паралел Слънце в перихелий, Меркурий в перихелий, Юпитер в перихелий, Сатурн в перихелий и Нептун ретрограден.) Уран е господарят на хороскопа на Борис Николов и той определя основите на живота му. Това е Божията мъдрост (Уран), който се намира в Юпитеровия знак Стрелец - знак на обилни духовни енергии, велики идеали и човеколюбие. Уран е в перихелий и роденият най-активно ще работи за новите идеи с думи и дела.

♅♄♀ (Уран в перихелий съвпад Венера.) Говори за неговия висок идеал и чрез Божията мъдрост да прояви платоничната си любов и да живее в музиката на тази любов. Показва и голямата музикалност, вложена в Борис. Той обичаше да пее и пееше добре братските песни.

♅♄♂♂♀♂ (Уран в перихелий квадрат Марс, опозиция Плутон ретрограден.) Непослушанието на Борис на нашепванията на великата Божия мъдрост, да не прави зло на ближните си, е причината за тези два най-лоши аспекта. В името на Бога той като цар или пълководец е избивал до крак цели племена и народи, като е мислил, че върши Волята Божия. Макар че като цар е разрешил кармичните си връзки, но последствията от лошите деяния го следват навсякъде и тук на Земята пред лицето на Бога - Учителя Беинса Дуно той трябва да развърже всичките си сложни възли на карми от преди 10 хиляди години. Затова именно е слязъл на Земята - да плаща полиците си. Както казах по-горе, Учителят му променя хороскопа след събора в Търново 1922 г., когато и баща му отива с него на събора в Търново с побеляла глава от неговите шуротии, както отбелязва той. Баща му иска да му предаде да ръководи фабриката, която я създал, но той отказва. Майка му и баща му го пращат да учи естествени науки във Виена, но той насън вижда града и площада със статуи, на който трябва да вземе важно решение за живота си. Виждайки реално даденото в съня му място, Борис се замисля и си казва: „Какво търся аз в този чужд град?“ Взима си куфарите, качва се на влака и се връща в България - в Габрово и заявява на родителите си, че няма да следва в Университета. Когато идват калугери от Атонския манастир да го вземат за калугер там, той отказва. Като първороден тази обязаност, която има семейството им към църквата. Според канона на църквата техният род ще спре развитието си и ще престане да съществува, понеже няма да им се раждат деца - наследници. Така и стана. Борис няма деца, Стефан също, Цанка - и тя, Николай има две дъщери, но и те нямат деца и родът им се прекъсва. Скоро след връщането си от Виена, той се отказва да яде месо - става вегетарианец. Напуска Габрово и отива в София, където решава и съобщава на родителите си, че сам ще се издържа и не иска никакви средства от баща си. Отива в старозагорската комуна, където се разболява тежко и мъчно оздравява. Баща му се среща с Учителя на събора в Търново и повече от два часа разговаря с него главно за живота на Борис. Накрая му казва: „Господин Дънов, виждам, че синът ми се интересува от вас и вашето учение. Дано поне вас да слуша. На вас го предавам да го учите и напътствате в живота му.“ - „Хубаво“ - му отговорил Учителят. От този момент нататък Борис се включва активно в братския живот и Учителят му прави нов хороскоп, като променя много отрицателни аспекти в радика на му. Постепенно Борис навлиза в един нов непознат за него живот, изграден върху принципите на доброто и любовта. Учителят обаче не го освобождава от тежките му кармични полици, но намалява силите на отрицателните му аспекти наполовина, да бъдат поносими и той да работи за братството.

Уран в перихелий в 10 дом. Придава на родения оригинален ексцентричен характер, презиращ всичко условно в живота и следва своите идеи без да се грижи какво мислят другите за него. В семейството обикновено го смятат като крастава овца, която прави каквото си иска и затова го държат малко настрана. Но това уединение за Борис не е нещастие, защото той е готов да жертва всичко, за да има пълна свобода. Това често води до дискредитиране в обществото и немилост. Животът му е пълен с внезапни промени от добро към зло (понеже Уран е тежко наранен). Мъчно ще успява в живота, с голям труд и много работа, ще среща много скърби, разочарования и несполуки. Но в братската общност всичко му съдейства за добро и той се издига в нея.

Уран в перихелий в зодиакалния знак Стрелец. Показва, че роденият има

врагове. Понеже е палил и изгарял много градове на края на живота пожелал да го кремира в гробището след заминаването му, понеже както казва не го било страх от огъня. Така той изпадна в много окаяно положение в духовния свят, където няма духовно и астрално тяло, понеже са изгорели и трябва най-малко 100 години да работи усилено, за да си възстанови изгорелите тела. Той се явил на една сестра и тя поискала да се ръкува с него, а той ѝ казал: „Не ме пипай, не се допирай до мен, понеже аз съм огън и ще изгориш.“ Много пъти сестра Мария ме посещава и провеждаме разговори. Неотлъчно до нея е и брат Борис, и тук тя го води като малко невръстно дете и му помага. Той мълчи и не казва нито една дума. Да те кремира, да те изгорят, като си заминал, това е същото да те изгорят жив. Циганите, които работели на гробищата, когато искали да горят заминали, последните започнали да викат. Те се уплашили и напуснали тази неблагоприятна работа. В хороскопа си Борис има един от най-трудните аспекти - Слънце в перихелий в зодиакалния знак Козирог точен съвпад със Сатурн в перихелий. Понеже Сатурн изгрява преди Слънцето и е много мощен в собствения си знак, затова Борис в проявите си винаги проявяваше най-напред негативните сатурнови качества: препятствие на всяко започнато дело, опасност от израждане, грохналост в по-напреднала възраст. Благодарение на втрупаните от Сатурн препятствия в работата на отделните органи на човешкото тяло, които постепенно се стесняват и започват трудно да изпълняват своите функции. Слънцето е символ на живота, а Сатурн - на смъртта - представен като скелет с коса в ръцете си. Най-активно животът се проявява в цялата природа през пролетта, когато Слънцето влиза в Марсовия знак Овен, където то е в екзалтация и най-силно проявява животворните си сили. Там Сатурн е в падение и е най-слаб и се проявява с негативните си качества. В тази връзка Борис беше залепен към Сатурн и затова той често беше мрачен, с песимистично настроение, остър и упорит в проявите си. Той външно отрича любовните отношения, но вътрешно често е бил обземаан всеобемно от силни страсти и желания, което прояви в края на живота си. Той направи много смешни за годините и знанията си постъпки към противния пол, за което ме осведоми сестра Мария Тодорова преди заминаването си от този свят. Значи той не е изживял на млади години тези желания, които са неподходящи да ги изживява в напредналата си възраст. Милка може да му е внучка или правнучка. Понеже много често го нападаха низшите духове, той направи много провали, особено в опазването на Словото, като предаде много материали на Кралю Кралев, който е протестант и по вътрешна духовна подготовка стои 500 години назад от Бялото братство и от проявите му можем да заключим, че е много далеч от идеите на Учителя и от доброто и любовта, които са основа на живота на ученика. Брат Жельо Танев, живеещ до братската градина в град Айтос, го сънувал и го виждал, че излиза от една скала във формата на змия.

Плутон ретрограден на 16°18' в зодиакалния знак Близнаци е съвпад с бета Орион - Ригел, намираща се на 15°23' в зодиакалния знак Близнаци. По арабски Ригел значи твърдина, опора и се намира на лявото коляно на Ориона. Звездата има влияние на Марс и Юпитер. Роденият ще бъде принуден постоянно да води борба, за да поддържа достигнатото си положение. Енергията на родения се увеличава, като постоянно му идват нови сили. Винаги ще има успех и постижения в постигането на поставената си цел. Ако роденият не е осторожен и предвидлив и се поддаде на слабости, неудачи и разочарования, след големите му успехи ще следват падения.

Венера на 8°35' в зодиакалния знак Стрелец е съвпад с алфа Скорпион - Антарес на 8°20' в зодиакалния знак Стрелец. Антарес има Марсово влияние примесено с това на Меркурий и Юпитер и Сатурн. Тя прави родения праволинеен, избухлив и войнствен. Тази звезда е много важна за военните хора (каквато е бил Борис в миналото.) Тя дава на родения светъл ум, съобразителност,

стратегически способности, храброст и безгрешност в разбиранията си. Говори за една идейна любов със същество от противния пол (Мария Тодорова) и разумност в отношенията си с жените.

Уран на $14^{\circ}13'$ в зодиакалния знак Стрелец е съвпад с алфа от Херкулес - Рас Алгети на $14^{\circ}45'$ в зодиакалния знак Стрелец. Тази звезда е главата на съзвездието Херкулес и има влияние на Марс и Венера, примесено с това на Меркурий. Дава на родения много наслаждения от живота и благодарност на жените към родения. Дава му самоувереност и упоритост в постигане на целите си в живота. Рас Алгети е най-голямата видима звезда на нашето звездно небе. Диаметърът ѝ е 800 пъти по-голям от този на Слънцето. Ако тя се намира на мястото на нашето Слънце, тя ще закрие планетите до Юпитер, а Сатурн ще пълзи по повърхността ѝ. Червена е на цвят с повърхностна температура 3 хиляди градуса. Тя е типичен пример на свръх гигант. Обемът ѝ е 512 милиарда пъти по-голям от този на нашето Слънце. Именно оттам идва на Земята брат Борис Николов, от съзвездието Херкулес и чрез него може да проявява Божията мъдрост. Мир и светлина на душата му.

Мария Михайлова Тодорова

Родена на 20.02.1898 г. ☉ 6h 14' в Дупница

На Асцендента ѝ изгрява зодиакалният знак Водолей 6°09', който е съвпад с Асцендента на Борис Николов - 4°47' Водолей. С тази разлика, че тя тук на Земята е идвала много пъти и е в собствени води, докато Борис едва сега започва от дълго време отсъствие да живее на Земята и няма почти никакви опитности и затова тук на Земята е живял един двоен живот, като повече е пребивавал в духовния свят и частично е пребивавал във физическото си тяло. Мария много пъти се е виждала в ковчег, заминала си рано, когато решила да се омъжи, покрита цялата с цветя. Мария е представителна личност с много нови идеи и разбирания. Има женска хубост. Погледът ѝ е смел, но благороден, миглите на очите ѝ са дълги и говорят, че притежава силна интуиция. Челото ѝ е четвъртито и изразява равновесие и разсъдителност. Голямата ѝ глава очертава нейните духовни качества. Брадата ѝ е добре развита и чрез нея тя проявява силната си воля в определена посока, без да отстъпва. Тя е образец на честност, както във външните отношения, така и вътре в мислите и чувствата си. За разлика от Борис, тя има три планети в изгряващия знак и точката на щастието. В минали инкарнации тя е била цар и е разрешила всички кармични проблеми от този период и затова сега няма планети в зодиакалният знак Лъв, подобно на Борис Николов, Николай Дойнов и други. Тя е много почтена и услужлива приятелка, особено ако се обърнеш към нея с любов. Тя умее да привлича много приятели и да ги запазва за цял живот, от които има полза и радост. Мария е работила усилено в миналото да се издигне и да извоюва да се роди със знака на епохата на Асцендента. Най-високо в хороскопа е и господарят на хороскопа Уран в съвпад с Медиум цели. По характер Мария е много разсъдлива и издръжлива. Тя действа спокойно, без бързане и рядко се случва да съжалява за своите прояви. Това може да се случи само когато умът ѝ отстъпи на чувствата ѝ - тогава лесно може да бъде измамена. Доста е влюбчива, но вътрешно изживява нещата - не дава външен израз на чувствата си. Асцендентният знак Водолей е отражение на любовта на зодиакалният знак Лъв, в която има примес от животинската любов, докато Урановата любов е безкористна и предимно платонична. Ще разгледаме хороскопа ѝ изчерпателно, като най-подробно ще опишем аспектите, които показват физическите условия и възможностите, които родената може да прояви в този си земен живот, условията, личните ѝ усилия и помощта, която ще получи от приятелите си. Като разглеждаме аспектите от духовния свят - деклинациите, виждаме, че има 8 планети с южна деклинация (S), включително и Венера - носителката на човешката и ангелската любов. Само Нептун има северна деклинация (N). Това говори, че да дойдат в Мария силите на Божията любов, тя трябва първо да прояви човешката и ангелската и с разума си да даде ход на Божествената безкористна любов и да се пожертва за дадено същество, което беше нейният съпруг Борис Николов. Разглеждайки аспектите ѝ от божествения свят - латитюдите, виждаме, че има 4 със северен латитюд (N) и 4 с южен (S), като и носител на Божията любов - Нептун е с южен латитюд. Луната, която е отлично аспектирана, има северен латитюд, което говори, че родената ще трябва да проявява Божията Мъдрост, изразена чрез планетата Уран със северен латитюд и да не се тревожи за постоянните промени на съдбата ѝ, през които минава нейната изстрадала душа. Юпитер и Уран също са със северен латитюд. От Божествения свят искат от нея в братския живот да проявява голяма мъдрост и разбиране на условията и за всичко да се допитва до Учителя и точно да изпълнява неговите ценни съвети. В човешката правда

♄ II ♄ (Сатурн съвпад паралел Уран.) Дава условия за обществена служба, понеже тя притежава силна амбиция, способност да се съсредоточава върху разрешаването на даден въпрос, да проявява мъдро своя авторитет, да планира и систематизира. Притежава и силна интуиция и тя е ръководена от вътрешно проникновение, което се проявява силно особено когато трябва да вземе бавни решения. Тя ще бъде търсена и може да достигне високо положение в големите сделки, като си проправя път със собствени сили. Притежава голяма находчивост и способности за механика. Може да направи изобретения, ако работи в областта на електричеството.

♄♂♂♂♂ (Сатурн опозиция паралел Нептун ретрограден.) Това говори, че в миналото не е слушала Божията любов, а човешката правда и порядък и ще има много неудачи в живота и любовта си. Тя ще стигне до положение да проявява Божията любов, да се жертва за повдигането на падналите души. Изложена е на болести в гърдите (Нептун в Близнаци), до туберкулоза. (Дълго време е страдала от постоянни болки в сърцето, което го е излекувала по съвета на Учителя да ходи редовно на планината Витоша.) Аспектът показва, че родената ще има много парични загуби вследствие измама или кражба.

♄♂♂♂♂ (Сатурн опозиция Плутон ретрограден.) В миналото родената е била готова да придобие богатство с нечестни средства. Поддавала се е на внушенията и желанията на жителите на ада и е била заставяна да им служи с мислите, чувствата и волята си. Това я водело до много противоречия, изпитания, нещастия, главно поради страха за загубване на богатството и здравето си, също страх от общественото мнение. Аспектът създава в родената много съмнения, колебания, голяма нерешителност и неувереност. Този аспект говори за тежката карма, която Мария е имала с Борис от преди 15 хиляди години, когато и двамата, като царе, са водили жестоки войни. Учителят казва за тяхната връзка сега пред сестра Савка: „Ето един астрологически аспект от преди 15 хиляди човешки години да се осъществи тук на Изгрева сега.“ Това е кармата на сестра Мария, която е тежка и трудна за разрешаване. Учителят казва: „Господи, колко велико и колко разумно си направил света.“ Виждаме, че Бог забавя, но никога не забравя престъпленията ни и съществата от най-висшата ангелска йерархия - Серафите ни дават да разрешим всички кармични възли в различни наши земни инкарнации.

♄Lat. ♀, ♀ (Сатурн латитюд Меркурий, Юпитер.) От Божествения свят към нея идват силни вълни от човешка и ангелска мъдрост (Юпитер), за да може да се справи с големите неправди, които са се явявали често в нейния живот. Тя много мъдро и с успех се е справяла с големите мъчности, които ѝ е създавал нейният възлюбен Борис Николов с многобройните обсебвания, през които е минавал и тя почти ежедневно е ходила при Учителя да иска съвет и помощ. По-късно установява телепатична връзка с Учителя и на място изпълнява това, което нейната силна интуиция ѝ давала. Виждаме, че всички наши тежки кармични връзки трябва да ги разрешим пред лицето на Бога, дошъл между нас във физическо тяло при най-трудния период на нашето развитие - ликвидацията на века и лично да ни води към новия живот, към шестата раса. В този живот е трябвало да примирят старата си омраза и да станат добри приятели, но целият им живот е бил голяма борба, мъчности и страдания. Сестра отива при Учителя и одумва Борис и Мария, че са се събрали заедно да живеят, но Учителят ѝ отговаря като ѝ казва, че ако се разделят, след година ще си замине той, а след 2 години и вторият - тя. „Готова ли си да отговаряш и платиш за тези последствия в живота, за това, което искаш за тях?“ Макар че Мария обичаше Борис и се грижеше много за него, той имаше много тежък Сатурнов характер и ѝ създаваше големи грижи и неприятности. Колко е велик Бог. Той знае, че Борис не може сам да се оправи в живота и му изпрати сестра Мария Тодорова, която

съдружие или наследство. Предрича спокойна смърт между добри приятели и справяне с много мъчности и опасности в живота ѝ, подпомагана винаги от Бялото братство, от невидимия свят.

Юпитер ретрограден в зодиакалния знак Везни. Тя притежава характер с добра воля. Мария е симпатична, нежна, дружелюбна, съзнателна, интересуваша се от всичко, което е свързано с напредъка на човечеството: музика, изкуство, литература, с обществените отношения и др. Тя ще бъде много обичана от околните си. Ще има успех в сделките и в обществения живот.

$\text{♃ R} \Delta \text{♄}$ (Юпитер ретрограден тригон Марс в перихелий.) Характерните черти на Юпитер - консервативност и достойнство, свързани с огъня на Марс, ѝ дават на родената голям ентузиазъм и способност да вдъхва и в другите тези положителни чувства. Има благороден, искрен и почтен характер, без никакви заобикалки. Аспектът е подходящ за финансови сделки, защото доброто съчетание на Марс и Юпитер ѝ дават да печели много пари, като облагодетелства натрупването. Юпитер е ограничителен по отношение на разходите, а Марс е щедър. От съчетанието на двете планети произлиза един идеален характер. Ще има изобретателност, способност за изпълнение и довеждане до край на всяка започната работа. Ще има известност и успех в живота. Ще е привързана към спорта и най-много към пътуването - екскурзиите в планината. Това добро съчетание увеличава червените кръвни телца и тя ще се радва на добро здраве, голяма жизнечност и закаленост.

$\text{♃ R} \Delta \text{♇ R}$ (Юпитер ретрограден тригон Плутон ретрограден.) Ангелската мъдрост (Юпитер) помага на Мария да оползотворява подземните богатство, които добре аспектираният Плутон ѝ открива и да ги използва най-разумно и рационално. Има дарба да открива подземни богатство - съкровища. Има отлична хармонична връзка с представителите на Бялото братство. Понеже нейния Юпитер - отлично аспектиран и вързала низшите същества, е точен съвпад с Лилит на Борис и чрез този аспект (Юпитер тригон Плутон) тя му помага да излиза от многобройните му психически разстройства и чести обсебвания. Затова Учителят, който желае да живеят и работят в братството ги свързва. 1922 г. на събора в Търново пред събраните младежи около Учителя, той се обръща към Борис, посочва Мария и му казва: „На тебе, Борисе, я давам Мария, да я пазиш!“ Колко е велик Бог. Действително тя му е била жизнено необходима в трудния му живот, единствена тя можеше със свирене на определени братски песни да го освобождава от обсебилия го дух и след музиката, като легне за половин час, като стане, той е пак Борис, адекватен. Това става в 1922 г., а те се оженват 10 години по-късно.

$\text{♃ R Lat.} \text{♀}, \text{♀}, \text{♁}$ (Юпитер ретрограден латитюд Меркурий, Венера, Сатурн.) От Божествения свят към Мария са изпращани силни вълни на човешка мъдрост - да стане по-практична ангелската и човешка любов (Венера) и на Божията правда, за да я проявява правилно на Земята, понеже тя липсва тук.

$\text{♄} \text{♂} \text{♀} \Delta \text{♃ R} \Delta \text{♇ R} \parallel \text{♀}, \text{♁}, \text{♂} \text{♂}$ (Марс в перихелий съвпад Меркурий в перихелий, тригон Юпитер ретрограден, тригон Плутон ретрограден, паралел Меркурий, Сатурн, Уран и съвпад с точката на щастието.) Марс се намира точно на Асцендента и дава на родената добро телесно устройство и много жизнени енергии да превъзмогне многобройните си болести, които са я посещавали. (Те са резултат на аспектите на Плутон опозиция Сатурн и Уран и съвпад Лилит.) Марс ѝ дава обилна енергия, амбиция, смелост, самоувереност и решителност, които са много важни качества да побеждава в борбите, които ѝ поднася живота. Марс в това положение показва, че Мария воюва на думи и дела и слага в респект всички, които се опълчват срещу нея. Ако беше мъж, щеше да стане генерал, с тия отлични аспекти на Марс. Родената ще бъде много практична, предприемчива, която няма да пожали усилията си, за да постигне пълен успех

към блянове, видения и будно въображение. Ще притежава силна склонност към другарство и изучаването на окултните науки и тяхното приложение. Нараненият Уран дава своенравие и непостоянен характер, по отношение на законите и религията. Бунтува се срещу обществените условия и ще има много неприятности с властта (преследване от полицията, обиски и изземване на литература и др.) Ще желае да наложи на света своето мнение, своите лични възгледи, въпреки всичките противодействия и рискове. Често ще има провали и неблагоприятия.

♄ II ♅ R (Уран паралел Нептун ретрограден.) Показва, че има скрити потайни влияния в живота на родената с цел да минират доброто име и да я изложат на публични скандали и немилост в обществото. Ще има много неприятности в обществените си отношения. Ще има желания да пътува и проучва природата, но ще среща доста мъчнотии и спънки. Ще се привлича от мистицизма и окултизма и особено от опасния за нея медиумизъм. Ще има безпокойства през целия си живот, изпълнена с предчувствия за опасности и неясен страх. Известна несигурност ще засенчи нейния живот като облак и ще ѝ отнеме спокойствието.

$\Psi R \Delta \gg \text{po}^{\circ} h \sigma \varphi R \parallel h, \text{Lat. } \varphi, \gamma \Delta \otimes \sigma$ (Нептун ретрограден тригон
Луна в перихелий, опозиция Сатурн, съвпад Плутон ретрограден, паралел
Сатурн, Уран, латитюд Венера, Юпитер, тригон точката на щастието и съвпад
Лилит.)

Нептун ретрограден в зодиакалния знак Близнаци (наранен). Ще има трудности, когато трябва да се съсредоточава върху някоя полезна цел. Умът ѝ ще е неспокоен, хаотичен и неясен, склонен към измами. Прави я мечтателна, склонна към химери и способна да заблуждава околните. Ще има много затруднения с братя и сестри и близките си, съседи и роднини, които не харесват пътя, по който тя е тръгнала в братството.

♀ R Lat. ♀, ♀ (Нептун ретрограден латитюд Венера, Юпитер.) Показва, че от Божествения свят към Мария идват силни вълни на човешка и ангелска любов (Венера), които я подготвят да започне да проявява Божията любов. Идват вълни от ангелската мъдрост, която я учи как да излиза от трудните положения, в които често изпада в живота си.

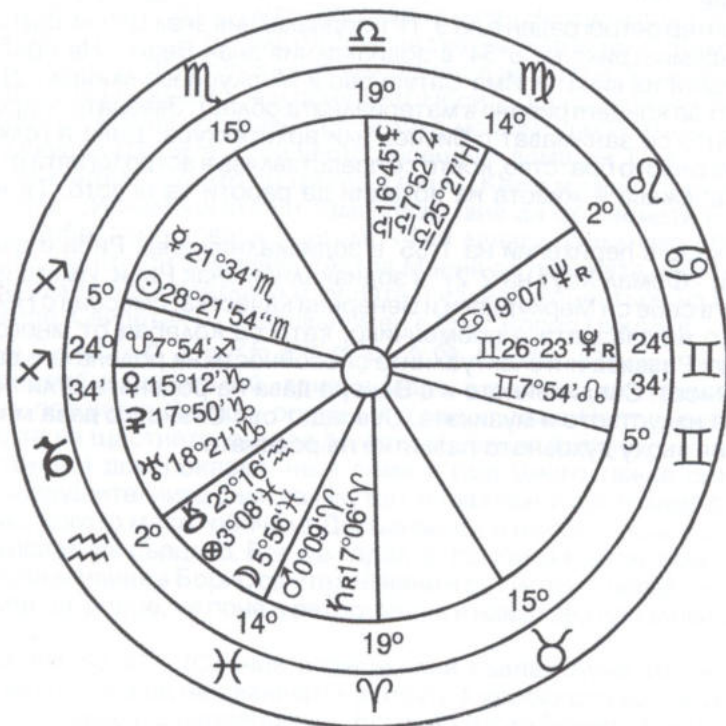
♄♆ (Нептун ретрограден съвпад Лилит.) Говори за големите мъчнотии, които ще има в дома си, главно от съпруга си Борис, който често изпада в

смелост при изпълнение на дадена задача. Може при тези успехи да предизвика ненавист и враждебност в околните си. Този аспект носи опасност от загубване на външното си знание и отваря широко вратите на вътрешното виждане и безподобна интуиция. Мария е обвинена в измяна към рода си, че е отишла да учи новото учение при Учителя и не върви в техния религиозен път в източното православие.

Юпитер ретрограден е на $9^{\circ}11'$ в зодиакалния знак Везни, съвпад епсилон Дева - Виндемиатрикс на $8^{\circ}34'$ в зодиакалния знак Везни. На арабски името ѝ е създателка на вината. Има Сатурново и Меркуриево влияние. Дава сили и възможност за концентриране в материалната област. Звездата покровителства хората, които се занимават с бизнес или архитектура. Дава ѝ голям подем в работата за Бялото братство, което се представлява в астрологията от планетата Юпитер. Удължава ѝ живота на дотации да работи за новото. Тя живя до 78 години.

Слънце в перихелий на $1^{\circ}35'$ в зодиакалния знак Риби е съвпад Алфа Южни Риби - Фомал Хаут на $2^{\circ}27'$ в зодиакалния знак Риби. Името ѝ значи вид риба. Носи в себе си Меркуриеви и Венерини качества, смесени с Нептуновите. Действието на звездата е променчиво, като се колебае от много добро до много лошо. Развива интелектуалните способности на родената и дава успех в научна дейност. Съединението ѝ с Венера дава на родената отлични прояви в сферата на изкуството и музиката. Съвпадът със Слънцето дава много хубави въздействия върху духовното развитие на родената.

Гавраил Велев Величков
21.11.1909 г. ☉ 9h30', гр. Пловдив

Lat	Decl	
	S 19°48'	⊙□)σϑΔσσ∩□♄
S 5°16'	S 14°11'	)□□⊙σ⊗
N 0°25'	S 17°34'	ϑ□σ⊙✕♄Δψ ♀Lat.♄□♄
S 3°00'	S 25°34'	♀Qσ□ℎ _R σ♄♂ψσ♀□
S 0°56'	S 0°48'	σΔ⊙Q♀♂♂Q _T ♄□♀ ♂Lat.♂,ψ
N 1°10'	S 2°03'	♂□♂σ♂♂ℎ σLat.σΔ♂σ
S 2°42'	N 4°13'	ℎ _R □♀♂♂□♄□ψQ♀♂
S 0°27'	S 22°39'	♄✕ϑσ♀Q _T σ□ℎ♂
τψ ♀Lat.ϑσ♀□		
S 0°43'	N 21°23'	ψ _R Δϑ□ℎ♂τ♄ ♄Lat.σ♂♀♀
	N 16°19'	♀ _R □σQℎ ϑΔ♄

Гавраил Велев Величков 21.11.1909 г. ☉ 9h30" Пловдив

На Асцендентът му изгрява зодиакалният знак Стрелец, който му дава високо тяло с права стойка. Притежава големи ръце и крака. (Което показва, че е много трудолюбив и постоянно ходи по екскурзии.) Костната структура често натежава на тялото и с напредъка на възрастта може да се прегърби. Очите му са тъмни и добри, а косата тъмнокаштанява. Тялото му е много активно и се нуждае от много почивка, тъй като възстановителните му сили са над средните. Обича спорта, в който не се проявяват жестокости и движенията на чист въздух в планината. Има скитнически наклонности и ако не е достатъчно развит може да заложи всичкото си състояние, за да спечели на лотария или тото. Той представлява горната човешка част на Стрелеца - човек, който се е издигнал над животинската природа и е насочил лъка си към безграничното пространство, означаващо най-високото очакване на човешката душа. Роденият има много висок морал. Под този знак родени произхождат стълбовете на църквата и любимите управници на народите, прославени заради честността и справедливостта си. Има предразположение за счупване на костите на бедрата, което при друг изгряващ знак не се случва. Преди да се роди, когато Учителят обикаля България 11 години, посещава и техния дом и разговаря с баща му и майка му, и подготвя условията за неговото идване. Говори и с дядо му и баба му. Рождената дата на Гавраил - 21 е символ на проявената Божия любов в живота и той я проявяваше навсякъде и към всички. Ако разгледаме основно аспектите на хороскопа му, които са три вида: физически, духовни и Божествени, ние ще забележим, че аспектите на планетите определят условията, възможностите и качествата, които притежава родения и как - при какви усилия може да ги развие. По-долу ще разгледаме основно аспектите, отнасящи се до физическото поле, които определят неговия аз и условията за проявяването му на Земята. ако разгледаме аспектите, които го свързват с духовния свят - деклинациите, ще видим, че седем от тях са южни (S) - изразители на любовта и три са северни (N) - изразители на мъдростта. Виждаме, че представителката на човешката и ангелска любов (Венера) е с южна деклинация (S). Също и представителката на ангелската мъдрост (Юпитер) е с южна деклинация (S). Значи роденият е дошъл на земята да прояви любовта в пълнота, чрез мъдростта, чрез музиката - духовното, което е заложено в неговата душа. И Божествената мъдрост (Уран) е с южна деклинация (S), т.е. той трябва във всичките си прояви да проявява Божията любов, докато Нептун - Божията любов, е със северна деклинация (N), което говори, че за да придобие Божията любов, той трябва да прояви мъдростта, също за Божията правда (Сатурн N) и истината (Плутон N). Ако погледнем аспектите, свързващи го с Божествения свят - латитюдите, ще забележим, че шест от планетите са с южен латитюд (S), и две - със северен (N), като Божествената любов (Нептун) и мъдрост (Уран) са с южен латитюд (S), което значи, че пътят на мъдростта започва с любовта, с която роденият трябва да коригира всичките си грешки и да се докосне до света на мъдростта. Северни са латитюдите на Меркурий - природният, практичен ум, секретарят на Боговете, който е основа на всичките умове, човешки, ангелски и Божествен. Също на Юпитер - ангелската мъдрост, която трябва да държи в юздите си проявите на любовта на родения и постоянно го храни с идеите, принципите и законите на Бялото братство (Юпитер е много зле аспектиран за физическото поле.) Разглеждайки проявите на планетите на физическото поле виждаме, че роденият има четири планети в перихелий: Слънце, Луна, Меркурий и Юпитер, които се проявяват изключително активно във всичките области на живота.

до дълбок психизъм и постоянна умствена връзка с невидимия свят.

♀ ♄ ♄ ♄ (Меркурий в перихелий паралел Плутон ретрограден.) Аспектът показва, че умът на родения е податлив на всякакви изкушения, съблазни и всякакви заблуждения и прегрешения. Изложен е и на много противоречия, ограничения, заблуждения, изопачения и помрачения. При най-добрите условия за живот, той се бои и безпокои от въображаема опасност. Предразположен е да възприема внушения от най-низшите и престъпни духове. Понеже Плутон е ретрограден, намаляват се наполовина лошите му влияния, които се трансформират с останалите напълно хармонични аспекти. Виждаме, че Меркурий на Галилей е отлично аспектиран с изключение на негативния аспект към Плутон ретрограден. Знаем, че Меркуриевият природен ум е основа, върху която се градят всички други умове - духовният и Божественият.

♀ ♄ ♄ ♄ (Меркурий в перихелий латитюд Уран.) Това говори, че обективният му ум е силно свързан с Божествения ум (Уран) и от Божествения свят постоянно му изпращат вълни от Божествената мъдрост, която съединена с Божествената любов (Меркурий тригон Нептун) му отварят широко очите да разбира вътрешния смисъл на живота и да борави перфектно с окултните и музикални знания. Умът му е свързан с Божията любов и Мъдрост и го прави да има големи окултни знания и да е свързан с центъра на Божественото знание, с Божествения свят, в който може да постигне всичко, що желае.

♀ ♄ ♄ ♄ (Меркурий в перихелий квадрат Хирон.) Показва, че Галилей е много бърз и припрян и често не слуша своя вътрешен ръководител, учител и лекар, от което често е изпадал в трудни положения. Под влиянието на Учителя постепенно той е променил отношенията си към великите разумни същества, които го пазят и му помагат във всичките мъчности на живота и от страданията. В 1943 г. го викат запас и да отива с камионен полк в Югославия. Галилей отива при Учителя и не желае да отиде, но Учителят му казва да отиде. Отиват в Югославско село, подреждат камионите и лягат да спят, като Галилей влиза в една кабина на камион, без да се сети да сложи часови. Сутринта се събужда, става и вижда, че снегът е отпъкн и по него са разхвърляни патрони. През нощта дошли партизани и искали да ги избият и запалят колите им, но Галилей - представител на Бялото братство, зад когото стои Учителят, не позволяват това нещо. След дълги разправии партизаните решават да се оттеглят сутринта без да им направят никакво зло. Скоро той се върнал от запаса и отишъл при Учителя и му разправил този случай. Учителят му казал: „Ти затова отиде запас, за де ги спасиш тези млади момчета да останат живи.“

♄ ♄ ♄ ♄ ♄ (Луна в перихелий квадрат Слънце в перихелий съвпад точката на щастие.) Луната се намира във втори дом и говори за колебания в материалното му състояние и финансови мъчности. Роденият ще притежава малко средства и ще живее почти в бедност. Луната в зодиакалния знак Риби дава схватлив ум, плодноосно въображение, безгрижен характер, непостоянност и склонност да възбужда съжаление върху себе си. В даден случай роденият е склонен повече да мечтае, отколкото да действа, което води до мъчности и разочарования, които ще съпътстват живота му. Често това положение на Луната води до медиумизъм. Лицето е много чувствително и обича всичко, което възбужда чувствата му. Доста е словоохотлив. Наранената Луна му дава много неприятности в отношенията с жените и любовта му. Луната на Галилей се намира на 5°56' в зодиакалния знак Риби и е съвпад с моята Луна, което означава, че преди 2000 години той е бил с мен в една група от около 400 християни, на която аз бях ръководител, която след възкресението на Христо бе жестоко преследвана от римляните в Галилейските гори и почти всички

Юпитер е в собствения си девети дом, където се чувства най-добре. Той е господарят на хороскопа и е много активен - в перихелий. Такъв всеотдаен и стриктен беше брат Галилей в работата си за братството. Дава благороден характер, оптимистичен и миролюбив. Нараненият Юпитер му дава нахалство, показност и разхищение на средства за лукс. Известни опасности припътуванията му. Юпитер в зодиакалния знак Везни дава характер с добра воля, симпатичен, нежен, дружелюбен и съзнателен, като се притеснява за това, което е свързано с напредъка на човечеството, главно музиката, изкуствата, литературата и други. Нараненият Юпитер показва, че ще има много неприятности в службата си до скандали. Веднъж той отива при Учителя и му се оплаква, че всички му се подиграват и му пречат във финансовата работа и е решил да напусне службата си. Учителят се усмихва и му казва: „Където и да отидеш, брат, ще минеш през този изпит. Понеже си създал известни отношения с хората, с които работиш, промени си характера и ги обикни.“ Галилей се замисля дълбоко върху думите на Учителя, проучава кой кога е роден и за рождения ден на някой колега купува няколко кутии бонбони и черпи за него. Така скоро отношенията им се оправят и колегите му го приемат като добър човек и му станали приятели.

Виждаме колко негативни са аспектите на Юпитер, което говори, че роденият в миналото е бил гонител на идеите на Бялото братство и е преследвал окултистите и специално астролозите. Сега с помощта на Учителя и музиката в 1929 г. когато идва в братството и влиза в младежкия клас, той се включва активно в общия живот, Учителят му направи нов хороскоп, с който да може да изпълни функцията си, като цигулар на класа. Без помощта на Учителя Галилей не би могъл да остане на Земята при тази тежка карма, изразена чрез аспектите на Сатурн и напълно отрицателите аспекти на Юпитер - господарят на хороскопа и щеше рано да напусне този свят. Всъщност това беше кармата на неговия род, която той беше длъжен да я плати, понеже го приеха да дойде на Земята чрез тях. При разговор с Учителя във връзка с тежката му карма, той му казва: „Когато се прояви благодатта, тогава кармата изчезва и душата се изчиства от всичките си наслоявания. Така по благодат единият от разбойниците до Христа - на кръста, който се разкаля, отиде заедно с Него на небето.“

♃♂ II ♀ (Юпитер в перихелий опозиция паралел Марс.) Дава му хитър ум, непочтен характер, действащ винаги импулсивно. Ще страда от много болести на кръвта, черния му дроб, а кръвообращението му ще бъде бавно, което води до опасност от апоплексия, особено при гняв.

♃♂ Lat. ♀ (Юпитер в перихелий латитюд Марс.) Показва, че от Божествения свят съществата му изпращат силни вълни от Божествена сила, с която да може да превъзмогне многобройните си мъчнотии и страдания, които го съпътстват в живота му.

♃♂ Δ ♀ (Юпитер в перихелий тригон главата на Дракона, която е с Юпитерово влияние.) Говори за голямата помощ, която Бялото братство постоянно му е давало, особено при тежките му болезнени състояния. Галилей има силна бъбречна криза, от камъните, които се раздвижили и праща сестра си Веса при Учителя за помощ. Тя отива в 11 часа и разказва за болезненото състояние на брат си Галилей. Учителят без да каже нещо започнал да милва стомаха си с дясната си ръка към отделителната си система. След малко й казал: „Сега вече е добре, можеш да си отидеш.“ С тези леки паси той докарал камъка до пениса му и след 4 часовия сън, в който изпаднал - като станал нямал никаква болка и като се освободил, камъчето изпаднало в тоалетната. Бил напълно здрав и подобно болезнено състояние не се повторило повече в живота му.

♃♂ (Юпитер в перихелий съвпад Лилит.) Аспектът показва, че роденият дълго време - в миналите инкаркации е служил на разрушителните сили на Плутон и затова е поставил най-високо Лилит, в зенита, в съвпад с Медиум цели. Той постоянно е влияел на свръхсъзнанието му, като непрекъснато му изпращал

♅♂ II ♀♂ (Уран точна опозиция паралел Нептун ретрограден.) Аспектът показва, че в живота на родения има скрити потайни влияния, които целят да минират доброто му име, за да го изложат на публичен скандал и немилост в обществото. Ще има много неприятности в обществените отношения. Ще има желание да пътува и изучава природата, но ще среща много препятствия, спънки и забавяния, и трудности. Ще се привлича от окултните науки, окултизма и мистицизма, но има опасност да попадне в медиумизма и да има чести безпокойства. През целия си живот ще бъде изпълнен с предчувствия за опасност и ще има един неясен страх. Също известна несигурност ще засенчи живота му, като облак и ще му отнеме спокойствието и доволството. Това положение показва, че в миналите прераждания роденият е проявявал голямо непослушание към тихия глас на Божията мъдрост и Божията Любов.

♅♂♂ (Уран съвпад Селена.) Дава му щастливи моменти в живота му, предимно в музикалното му интерпретиране. Музиката го е крепяла през целия му живот, като постоянно е бил обграден от висши музикални същества от ангелския свят, които често му оправяли бързо и лесно за тях обърканите му работи.

$\Psi_R \Delta \varnothing \square \text{R} \odot^T \Upsilon \parallel \Upsilon \text{Lat}$. $\sigma^\circ \sigma^\circ$ ♄♂ (Нептун ретрограден тригон Меркурий в перихелий, квадрат Сатурн ретрограден, точна опозиция Уран паралел Уран, латитюд Марс, опозиция Селена.)

Нептун в зодиакалния знак Рак наранен, дава му предразположение на разпуснатост, което създава неблагоприятна обстановка в семейството му. Понеже трябваше да гледа майка си след заминаването на баща му и да издържа сестра си Веса, която следваше немска филология, Галилей не можеше да се отпусне, напротив, стягаше се, за да издържа семейството си с малката заплата, която получаваше. Също може да има странни вкусове и апетити, които могат да го доведат до големи смущения в стомашния си тракт и наклонност да ползва лекарства (опиати) при лекуването си. След заминаването на баща му Галилей много мъчно издържа този изпит да храни майка си и издържа сестра си в университета с малката си заплата, но го издържа с любов безропотно и

с благодарност.

♄ R Lat. ♂ (Нептун ретрограден латитюд Марс.) От Божествения свят му изпращат вълни от животински и Божествени сили, за да може да разреши правилно въпросите за хубавото му отношение към хората и връзките му със съществата от невидимия свят. Нишката, по която течеше енергията на Божествената любов в него, беше музиката, цигулката, на която свиреше виртуозно и така служеше на Бога.

♄ R ♂ ♀ (Нептун ретрограден опозиция Селена.) Този аспект говори за изпуснати от него благоприятни условия за високо музикално развитие на земята. Щом Галилей влиза в школата, в младежкия клас и става там цигулар, тъмните сили, на които дълго време е служил в миналото, правят опити да го отвлекат от школата. Галилей работи като служител в застрахователното дружество „България“ и получава малка заплата, с която едва свързва двата края. Предлагат му да следва цигулка в Австрия на чужди разноски. В това време той е цигуларят на младежкия клас. Отива при Учителя и споделя с него за това много изгодно за него предложение. Учителя го изслушва внимателно и му казва: „Ако отидеш там, ти ще станеш музикант в един държавен оркестър и нищо повече. Ще бъдеш материално добре задоволен и ще се движиш в подходяща музикална среда. Това ще те задоволи като музикант. И по този начин ти ще изпуснеш благоприятните условия, за които си дошъл и се родил в България. И с векове и с вечности ще съжаляваш, че си се разминал с Духа, с Божия Промисъл и с Бога. Ще се разминеш с мен и с Школата и с нищо не можеш да върнеш назад времето и с нищо не ще можеш да попълниш тази загуба. Затова избирай сам!“ - „Разбирам те, Учителю, оставам тук в школата!“ Учителят му казва: „Хубаво.“ След няколко месеца му правят предложение да се съгласи само да отиде във Виена и да учи цигулка, а тези хора ще му приготвят куфарите, парите и всичко необходимо. Такова щастие рядко се случва. Галилей отива при Учителя и му разказва всичко. Учителят го изслушва и го запитва учуден: „Това знание, което ти се дава в школата, малко ли ти е? Достатъчно е в този живот да приложиш само един закон от Словото ми и ще си изпълниш предназначението си на това прераждане между българите. А във всяка беседа аз давам по няколко закона. Това знание е за следващото човечество, което ще просъществува хиляди години. Кога друг път ще срещнеш Великия Учителя в тази форма и ще разговаряш така с него? Знаеш ли какви същества от висши йерархии биха дали всичко само и само да могат да се докоснат и доберат до Великия Учител и до Духа му? Разбираш ли това, което ти говоря?“ - „Разбирам, Учителю!“ - „Тогава отивай и действай! И друг път да не ме безпокоиш по този въпрос. Време ти е окончателно да се определиш. А ти ще се определиш - ще захапеш ли стръвта или ще се откажеш окончателно от това лакомство за твоите очи и твоите уши.“ - „Отказвам се, Учителю, и оставам в Школата!“ - „Хубаво“ - беше отговорът му. И Галилей, и аз имах този шанс, когато работех като финансов агент в Сталински райсъвет и ме извикаха в градския съвет при Стела Авишев - личен състав на Софийски окръг. Преди да вляза в съвета, Учителят три пъти ми каза: „Не приемай това, което ти предлагат.“ - „Слушам, Учителю.“ Като влязох в съвета, чиновничката, на която казах името си, ми каза: „Другарю Няголов, по решение на градския съвет на партията и Столичния народен съвет, ви предлагаме да следвате в която държава искате от света. Ще учите там на държавни разноски една година езика, и след това ще следвате каквото желаете.“ - „Благодаря за голямото доверие, което сте ми гласували, но аз искам да уча в България, не ща да ходя в странство. Ще кандидатствам и ще уча тук. Това беше, все едно че ги залях с вряла вода. Оттогава започнаха комунистите да ме преследват жестоко.

♄ R ☐ ♂ ♀ R II ♀ Δ ♄ (Плутон ретрограден квадрат Марс, квинтил Сатурн

ретрограден, паралел Меркурий, тригон Хирон.)

Плутон в седми дом. Това показва, че въпросът за връзки с жените за роденият е табу и той ще има страшни неприятности, ако се свърже с някоя жена. Веднага ще попадне под тежките удари на разрушителните сили, командвани от Плутон. Виждаме, че Плутон е квадрат с Марс и паралел с Меркурий, което създава умствени противоречия на родения, ограничения, заблуждения, изопачавания и дори помрачавания (от Марс). Умът му е податлив на всякакви изкушения, съблазни, заблуди и прегрешения. От друга страна има низшите животински сили (от Марс), които трябва да ги обуздае. Това може да стане само с помощта на Бога - на Учителя Беинса Дуно, дошъл между нас във физическо тяло, в най-трудния период на нашето развитие - ликвидацията на века и кармите събрани от хиляди години, лично да ни води към новия живот на шестата раса, в която ще трябва да проповядваме онова Слово, което сме научили от Учителя.

Плутон в зодиакалния знак Близнаци показва, че роденият в миналото е правил отклонения в литературния и научния свят, като е заблудил много души и ги е отклонил от правия им път и сега трябва да си поправи тази голяма грешка.

Плутон на $26^{\circ}23'$ в зодиакалния знак Близнаци е съвпад с Алфа от Малката мечка - полярната звезда на $27^{\circ}19'$ в зодиакалния знак Близнаци. Намира се на опашката на Малката мечка и има природата на Сатурн, съчетан със Слънцето и Венера. Полярната звезда е съвпад с Алфа орион - Беталгейзе на $27^{\circ}30'$ в зодиакалния знак Близнаци. Китайците наричат полярната звезда „Великият владика на небето.“ Тази звезда дава на родения духовна сила и авторитет. Чрез този съвпад се проявява вътрешния глас в родения. Дава му писателски наклонности - да пише и работи с литературата. Понеже Галилей е работил с тъмните сили и е поставил Лилит на зенита, често пъти интуицията го лъже. Гавраил Величков, Димитър Костов и Стефан Дойнов решили да отидат със ски на Рила през зимата. В събота вечерта Галилей облечен туристически със ски на рамо и раница отива да се обади на Учителя. Остава ските и раницата до стълбата, качва се горе, чука на вратата и влиза при Учителя и му казва намерението на тримата да отидат на гости на съществата. Учителят го поглежда много строго и му казва: „Аз ще ви спестя едно ходене, останете тук, защото съществата ще дойдат утре тук. Съблечете се, оставете ските и елате утре в клас. Съществата ще бъдат тука.“ Тримата остават на Изгрева и отиват на беседа. На следващия ден - понеделник, на Рила се разразява голяма снежна буря, при която нашите приятели сигурно са щели да загинат. Те отиват при Учителя и му благодарят, че ги е спасил от смъртна опасност в планината.

Нептун е на $19^{\circ}07'$ в зодиакалния знак Рак съвпад с алфа от Близнаци Кастор на $18^{\circ}59'$ в зодиакалния знак Рак. Звездата има влиянието на Меркурий и Юпитер. Роденият ще е добродушен и с високи морални качества, също проявява искрени маниери и дава духовни и психически качества. Дава и интуиция.

Меркурий е на $21^{\circ}34'$ в зодиакалния знак Скорпион в съвпад с Алфа от Змея - Унук на $20^{\circ}48'$ в зодиакалния знак Скорпион. Звездата има качествата на Марс и Сатурн и създава хранителни болести, които мъчно се поддават на диагноза, като често се явяват и операции. Дава големи напрежения на ума и грижи за излизане от болезненото състояние, в което се намира роденият. (Галилей си прави операция.)

Слънце на $28^{\circ}2'$ в зодиакалния знак Скорпион е точен съвпад с Алфа Центавър - Бунгула на $28^{\circ}18'$ в зодиакалния знак Скорпион. Тази звезда се намира най-близо до земята, на 4 светлинни години. Има Венера и Юпитерова природа. Тя съдейства винаги да се развалят отношенията с жените. Когато се съберат някои отрицателни отношения в един момент настава раздяла при известни обстоятелства. Роденият може да достигне до известност в

обществото и да има власт в работа си. Дава разум и сила човек да се справи с многобройните съблазни от жените и по най-разумен начин да разреши честите противоречия, които се създават. Дава музикалност и вдъхновено и концентрирано свирене - отлично изпълнение. Роденият ще има добра връзка с високостоящите и добро отношение с началниците си.

БЕЛЕЖКИ

Вергилий Кръстев

1. Хороскопите на Борис Николов, Мария Тодорова и Галилей Величков бяха направени от Светозар Няголов.

2. Ръкописите ми бях връчени преди 10 години. Днес е 2016 г. Той познаваше тези личности и беше израснал на Изгрева. Светозар беше астролог и само той можеше да ги състави. Друг не можеше!

3. Хороскопите бяха въведени на компютър и подготвени за печат от Боряна Пенкова – рождена сестра на Вихър Пенков.

4. Всички хороскопи отпечатани в поредицата „Изгревът“ са въведени от Боряна. Това е една много трудна, но и едновременно непосилна работа. Това аз го оценявам, за което благодаря. И Светозар го оценяваше.

5. Светозар върху един хороскоп се мъчеше почти цяла седмица. И то при условие, че хороскопа му се отвори за ума и съзнанието му. Това беше една велика борба. Борба на живот и смърт.

Ние трябваше да докажем, че тази Школа на Учителя Дънов е била на земята и онези, които са били в нея, са обитавали земята българска.

Днес са отвъд, в Невидимия свят, а ние сме тук, още живи на земята и затова издаваме „Изгревът“. том 32. Да ви е честит! И да ви е за вечни времена.

Амин.

5.02.2016 г.

СПОМЕНИ И СТИХОВЕ ЗА СВЕТОЗАР

Георги Иванов

СБОГОМ, СВЕТОЗАРЕ!

Той бе лъч за нас и надежда,
еделвайс на алпийска скала.
Той бе огън в душата си нежна
и богат с благородни дела.

Нека да споделя с вас болката, Павел, Величке и Любчо, дълбоко опечалени син, сестра и брат на скъпия за сърцата ни Светозар Крумов Няголов, с когото в този тъжен ден и час си вземаме последно сбогом във видимия свят, за го изпратим в безкрайния свят на светлината, чийто представител и дете беше той, сред нас на Земята, защото днес го изпращаме в неговата предвечна Родина!

Драги кръвни родственици, драги братя и сестри по Дух от големия род на Бялото Братство, чийто роднини живеят по цялата Земя и по звездите над нея и, които от епоха в епоха пишат великата история на света с чистата духовна струя, като я вливат в безсмъртния живот на Вселената. Заедно с вашата скръб, разрешете да прибавя и моята горест и така да разделим огромната ѝ тежест. На всички ни сълзите задавят гърлата, защото душите ни усещат, че се разделяме с едно голямо, светло присъствие в нашия живот.

В самото име на Светозар е дълбоко закодирана тази небесна светлина, а неговата доброта и помощ, неговият пример бе опора на близки и приятели през трудните изпитания на човешките съдби. Ако трябва да се изразя на библейски език и така да изкажа мъката за един наш брат, изпълнил живота си с духовен устрем, трябва да кажа, че това бе един от „последните мохикани“, които са стояли при нозете на Великият Учител и затова той бе една жива енциклопедия на живота на Изгрева и на Бялото Братство от учителевите години, та до наши дни. Както без „бащата на историята“ Херодот, ние щяхме да знаем много по-малко за живота на древна Гърция, така без брат Светозар, ние щяхме да знаем много по-малко за живота на Изгрева, за Братството и за Учителя. Но ако трябва да се изразя спонтанно и чисто по човешки, братя и сестри, за мен Светозар винаги ще си остане онова малко дете, което Учителят е държал на своите колене пред палатката си на Рила и на, което Беинса Дуно е разказвал приказки, докато родителите са търсили малкия палавник сред другите палатки на лагера при Седемте рилски езера.

Когато гледаме снимките от Рила на Учителя с неговите ученици, запечатали моменти от една велика епоха, често може да видим на тях и едно малко момченце, сериозно и достолепно, смесило се с големите хора, покрай своите родители. Това, братя и сестри, това, приятели и близки, е нашия обичан Светозар!

Пред тези снимки, в моето съзнание винаги изплува картината, на която Исус Христос държи в ръцете си едно малко момченце – Свети

Игнатий Богоносец, за което Божият син казва: „Оставете тези малките деца да дойдат при мене!“ Така библейската картина, с картината пред палатката на Рила и с другите рилски снимки се сливат в едно, там, във вечността, където е „Божият Помазаник“ наречен Великият Спасител, Лечител, Будител или Учител, в когото е концентрирана човешката вяра в Бога. Независимо дали този „Помазаник“ се нарича Хермес, Моисей, Орфей, Исус Христос или Беинса Дуно, щом е прегърнал и взел в ръцете си нашата надежда, проектирана в човешкото дете и го понася към изгрева, към Слънцето, към светлите зари на Любовта, Мъдростта и Истината, това значи, че човешкото бъдеще няма да помръкне, човешкото бъдеще ще пребъде!

Игнатий Богоносец и детето Светозар, Христос и Беинса Дуно се сменят през вековете, но картината остава вечна. Този Игнатий Богоносец, този Светозар, за който Учителят казва, че в него е възплътен духът на велик древногръцки философ, живя сред нас и щедро ни раздаваше своите светли зари.

Брат Светозар бе необикновен човек, защото бе едновременно и благородник, и практик, и филантроп, и строител, скрит зад скромна човешка съдба. Неговият жребий и неговата житейска задача бе да изгражда мостовете между различните поколения от последователите на Учителя. Тези мостове трябваше да бъдат по-големи и по-здрави и от мостовете над Босфора – свързващи различни континенти, защото духовните мостове трябваше да свързват различни епохи, по които тръгна да крачи нашето настояще, а след него идваше и утрешното бъдеще. Брат Светозар бе здраво свързващо звено от времето на Учителя до нашето време и от нас към следващото поколение. При него можеха да се направят уточнения до най-дребни житейски подробности от миналото, както и да се формират фундаментални духовни изводи, трасиращи човешките отношения и събития в настоящето и бъдещето.

Той не беше мастит професор, нито се е изживявал като „герой на нашето време“, но неговата скромност излъчваше неоспорим духовен авторитет на знаещия човек. Той знаеше много, защото имаше отлична памет и разностранни дарби и интереси, освен това, той се учеше непрестанно. Жаждата за знания, присъща за младостта, бе много силна при него и не го напусна до последния му ден.

Когато казвам истинска жажда за знания, аз нямам предвид клюкарски сведения, политически празнословия или житейски баналности, с които много от възрастните хора, пък и от младите също могат да ни дотягат с такива „познания“ и да си мислят, че със тях обогатяват своя интелект. При Светозар жаждата бе жажда по чистата вода на мъдростта, защото той по хороскоп бе огън и вода. Едната стихия палеше жаждата в него, а другата я утоляваше в полето на духовността и познанието.

Изпитанията на вярата за своите избрани ученици в кардинални моменти на живота ги превежда и през героични решения. Затова литературното сравнение с „героя на нашето време“ подхожда на този наш брат. „Героят на нашето време“ от Изгрева не прилича на Лермонтовския литературен герой с неговия светски блясък, гордост и показност. При духовния човек, затова пък, героизмът е скрит и истински. Човешкият героизъм при Светозар бе преминал през сталинската епоха като войник в армията, недокосвайки оръжие и с риск за живота си е защитавал геройски Учителевите идеи в онова жестоко време и е останал непоколебимо верен на тях. След това неговият героизъм и жертвоготовност, особено след

заминаването на баща му в невидимия свят, се прелива в неговата грижа и отговорност за майката, за по-малките сестра и братя, защото е трябвало те да бъдат подкрепяни, отглеждани и изучени. Неговата помощ, помощта на най-голямото дете, на първородният – най-големия брат, е трябвало да приеме ролята на глава на семейството, да работи и да помага. Да помага безрезервно, като жертва своите амбиции за по-високо образование, въпреки, че притежава изключителни дарби и способности.

Нашият „Игнатий Богоносец“ израства в трудности и лишения, но детското в него никога не се състари и това беше неговата харизма и неговия чар. Както всички деца, и той е имал своите земни лудории и непослушания в детската си възраст. А като по-голям, е имал и своите грешки. Имал е изкачвания на върхове в много области и на човешкото познание, и на човешката нравственост, но е имал и падания в личния живот, а на децата можеш ли да се сърдиш за това, като видиш в очите им тяхната невинна душа?

Брат Светозар бе обединил в едно зрял дух на мъдрец с детската непринуденост на малкия човек. Но нали Учителят точно това желае да постигнат неговите ученици? Този мъдрец бе овладял това духовно изкуство. Той не остаряваше, защото непрестанно се подмладяваше. Детето и мъдреца живееха в него в едно тяло. Това съжителство е рядко и странно явления за ординерния човешки ум, затова и той изглеждаше малко странен за тези, които не можеха да съберат в своите тесни разбирания неговата душевна широта. Той беше странен за ограничените възприятия, защото той беше наистина „странникът“, както в картините на Борис Георгиев, дошъл при нас, за да ни покаже красотата на доброто. Той беше „гост“, пристигнал от другаде и нямаше намерения нито да завладява, нито да робува на света. Той искаше само да го изучава, да го обяснява този свят и да помага на хората, сред които живееше. В томовете на д-р Вергилий Кръстев, озаглавени „Изгревът“ на Бялото братство пее и свири, учи и живее образът на брат Светозар и неговият род заемат значително място в няколко тома, защото той беше истински изгревчанин в пълния смисъл на това понятие. Той беше роден на „Изгрева“, беше живял повече от 40 години там, помнеше Учителя и неговите ученици от три поколения, неговото и две преди него. Светозар бе участвувал в изгревския живот пълноценно, защото такава е била неговата мисия, която е диктувала житейската му съдба – да бъде неразривна част от историята на Бялото братство.

Ако започнем с „пеенето и свиренето“, според заглавието на гореспоменатите томове, трябва да кажа, че брат Светозар, макар и не школувал в музикални училища и академии, макар и не пял в оперни театри, и не свирел в известни музикални състави, бе изключително даровит певец с приятен и завладяващ глас. На братските събирания при пеенето на нашите песни, неговия глас винаги беше гръбнакът на общото песенно изпълнение, с неговия верен слух и тон, а и с неговата завладяваща сила и красота на гласовия му тембър. Без да влизам в ролята на музикален критик, смело мога да кажа, дори в Бялото братство, където са се подвизавали изключителни певци, Светозар бе един от най-добрите. Като изгревско чедо и според изгревската традиция, е бил в младостта си и цигулар. Не е станал музикант-професионалист, нито виртуоз, но той завеща и препредаде своята любов към цигулката на сина си и свиренето продължи да бъде семейна черта на неговия род. След пеенето и свиренето, аз с благодарност заявявам, че брат Светозар с много търпение ме научи да

играя паневритмия сред божествената обстановка и райските красоти на Рила.

Жаждата за учене, друга характерна черта на изгревските жители и последователи на Учителя, също беше на завидна висота при брат Светозар. Макар и не достигнал до най-високи образователни степени, поради синовна и братска отговорност и липса на средства, той можеше да учуди дори университетски капацитети със своите познания по минерология и биология, по физика и химия, по ботаника и медицина, по астрономия и астрология, защото се самообразоваше непрестанно. Той учеше и ползваше чужди езици, затова и четеше специализирана литература, освен на български, още на руски, френски, немски и английски. Във време, когато звукозаписната техника не беше развита, той ползваше много свободно стенографски запис. Стенографите имат изключителна роля, за да притежаваме сега огромното духовно наследство на Учителя, а Светозар бе вещ познавач на това огромно богатство. Той беше страстен колекционер на Учителевите молитви, духовни формули и вечни мъдрости, записани прилежно в неговата памет.

В живота си Светозар бе добър и скромен човек, но като някой потомствен благородник излъчваше духовен и интелектуален аристократизъм. Този „аристократ“ бе изкарвал хляба си с тежък физически труд. Обичаше физическата работа и не се страхуваше, а още по-малко се срамуваше от нея. Обичаше да помага и неговата помощ беше винаги навременна. Колко много палатки бе изградил на лагерите в Рила за братя и сестри, колко багажи бе пренесъл и колко хляб и храна бе раздал на другите. Привидно нежната му физика не му пречеше да бъде заклет планинар с изключителен спортен дух. В зависимост от условията в планината той можеше да бъде и скиор, и алпинист даже. Светозар не беше обикновен турист в планината, който я посещава, за да избяга от светската суетност, а като духовен ученик той можеше да почувствува планинската ѝ вълшебност. Верният последовател на Учителя обича планината до обожествяване и е лудо влюбен в нейната природа и красоти, които постоянно му напомнят за силно неземно присъствие. Светозар бе именно такъв поклонник на планината и винаги, когато имаше възможност, беше при нея. Неизменно, на важни дати и духовни празници, той беше там - на върховете, за да се зарежда с енергия, да празнува и да се радва душата му. На планината аз съм слушал неговите разкази за Учителя, за братята и сестрите, и историята на Бялото Братство. Там се вдъхновяваше в своите спомени и паметта му изваждаше картините за онова време като на кинолента. Имаше в него отговорно чувство за историчност и затова бе верен хронолог и точен летописец на Учителевата и следучителевата епоха. Тези му безценни качества не са убегнали и от погледа и на други търсещи сърца и улове, намерили своята истина в идеите на Учителя Беинса Дуно.

Ето така „пееше и свиреше, учеше и достойно живееше“ брат Светозар, един типичен изгревянин, но по дарби и способности много специален изгревски представител. Който желае, може да се срещне с неговия дух в томовете на д-р Вергилий Кръстев.

През 1926 г. Стоян Ватралски, протестански проповедник, пише статия „Кои и какви са белите братя?“, с която запознава българската общественост, с честното си перо, кой е Петър Дънов и какви са неговите последователи. Това е една от редките ласкателни характеристики за Учителя и за учениците на Бялото Братство от негови съвременници и

тогавашната журналистика. Не знам защо, но след като се запознах с тези писания в моята студентска младост, на този риторичен въпрос на Ватралски, аз винаги съм си отговарял: белите братя на земята са такива като Светозар! Тогава Светозар бе за мен еталон на брат и последовател на Учителя, достоен за подражание. Младостта във всяка идея търси примери в заобикалящата я действителност и когато тези примери издържат на младежките пламенни критерии, идеята се приема по-лесно чрез нейните носители. Така Светозар индиректно е участвувал във формирането на моя мироглед. Него, като еталон, го възприемаха и много, много други хора. Затова на братски срещи и беседи на Изгрева, на Витоша, на Рила, в Айтос и навсякъде, където се появи брат Светозар, около него винаги имаше мнозина събеседници. Той беше естествен център, излъчващ духовен ореол. Примерите му на щедрост на братските празници бяха заразителни жестове на благородство. Гостоприемство в неговия дом са изпитали, спокойно мога да кажа, стотици братя и сестри. Заедно със своята вярна спътница в живота, неговата Еленка, на големите празници на „Мястото“ на Учителя, в „бялата къща“, на лагерите в Рила, винаги са правили, както турците казват своя „голям себап“ т.е. своя дар от сърце в името на Бога за братята и сестрите.

Не е лесно да се говори в този момент за брат Светозар, когато споменът за добротата му възпламенява нашата мъка. Не е лесно да се говори за такъв човек „когато цялата земя не стига едно сърце да погребеш“, както казва българският пролетарски поет. Не е лесно да вместиш в обичайните човешки рамки такава необикновена и многостранна фигура, с нейните изключителни таланти и добродетели, но и с нейните обикновени слабости и противоречия. Той беше сладкодумен душеприказчик, но напълно неразбираем за скептиците и фанатизираните материалисти, които не виждаха неговата детска чистота. Той беше мъдър съветник, но труден за следване планински водач за тези, които не можеха да издържат на неговото високо темпо по пътя към върха и в буквалния, и в преносния смисъл на тази констатация. Той можеше да лекува чуждите болки, но трудно забелязваше собствените си слабости, пороци и грешки в личния си живот, които нараняваха неговите ближни. /Прости ми, Светозаре, за моята откровеност!/

Той беше пламенен идеалист, какъвто трябва да бъде всеки духовен ученик по природа, но идеализмът му понякога не позволяваше да разпознае дебнещите го опасности от силите на злото. Не е лесно да обясниш, как детето в него внезапно се превръща в умствен гигант и после пак скромно ставаше дете, което продължава да се учи. Ние имаме пред нас неговия живот-пример, който ни подарява, за да ползваме житейските му уроци, защото той е там целият, със своите светлини и сенки. Със светлите си зари осветяваше света, но едновременно с това и себе си. Благодарение на изключителната му честност, непознаваща притворство, гримаси и лицемерие, той се открива доверчиво и смело пред нас и там виждаме: великодушие, благородство, достойнство, светла мисъл и топло сърце, но и редица човешки слабости, присъщи на обикновените. Въпреки всичко, този белязан и открояващ се живот, ни нашепва в душите, да пазим светъл спомен за него, защото той беше емблематична фигура за Изгрева, за Братството и за Учението на Учителя в нашето противоречиво време. Никой не може да отнеме лидерското му място в нашите спомени, защото самата съдба му бе поверила тази роля.

Брат Светозар бе ярък представител на астрологическата школа на Изгрева, в която са блестяли такива светили като Георги Радев, Иван Антонов и Николай Дойнов. Неговите обширни познания го правеха неподражаем астролог и специалист в науката, която разкрива звездното родословие на човека. Големите му астрологически познания заслужават да разкрият едно феноменално нещо в неговата звездна карта. Там се събират на рождения му ден дневната полудъга на зодиака с господар Слънцето с нощната полудъга на колелото на живота с господарка Луната, както ги определят двете половини от целия кръг астролозите от Ориента. В рождената точка на Светозар се събират в едно стихията на водата, на Рак и Луната със стихията на огъня, на Лъва и на Слънцето. Каква комбинация само - огън и вода!? Водата, символът на живота, там където той се е зародил и огънят, символът на енергията, с която този живот се оживява и възраства, се събират в рождената точка на този „звезден син“, както би се изразил Пушкин. Това астрологическо явление на обединение на огън и вода учените знаят, че този феномен където се открие, е сигурно доказателство на живот подобен на земния в безкрайността на Вселената. Това доказателство съществува в хороскопа на Светозар и показва, че няма нищо случайно на този свят. Астрологията е наука, която със звездна аргументация може да обясни всяка случайност с пораждащите я закономерности.

Философите и мъдреците, вечните търсачи на смисъла на живота, непрестанно търсят този смисъл, но Великите Посветени, Великите Учители на човечеството, винаги са намирали за нас, хората, ключа на този смисъл. Сега в този момент на разделната точка между видимото и невидимото, между живота и смъртта на Земята, мъката по заминалия събужда нашата мъдрост и тя съглежда ключа на Великите Учители. Изправени пред смъртта, разумът ни напомня, че смисълът на живота е в непрестанната вътрешна борба за съвършенство във вечността. Ние се раждаме, за да напредваме към съвършенство. „Бъдете съвършени вие, както е съвършен вашият Небесен Отец“ казва нашият спасител Исус Христос, а Учителят допълва „Ние се раждаме, за се учим и да поправяме нашите грешки“. Смисълът на Живота е в неговото Велико Училище, което е записано с главни букви в свещения пентаграм – В – У – Ж. С Великото Училище на Живота човекът ще си възвърне първичния „божествен образ и подобие“, който е изгубил със своите грехове. Греховните гравитационни сили постоянно притеглят човека към материята, но с развиването на антигравитационните сили на Духа, човекът започва да върви нагоре и да се катери по върховете на тази материя.

Брат Светозар, като всеки човек от плът и кръв, беше подвластен на земната гравитация, но той носеше в себе си един непобедим устрем към върховете, който е скрита форма на устрем към съвършенство и свобода. Свещената планина Рила, в която Орфей, певецът на боговете, с песента си укротяващ зверовете, е имал своята духовна школа; планината на св. Иван Рилски, християтския застъпник на българския народ и планината на Учителя Беинса Дуно, дал тласък на братството за бъдещото човечество с нейния божии връх Мусала, се нарежда като шести по ред във венеца от свещените библейски върхове на петата човешка раса след Великия потоп: Арарат, Мория, Хорив, Тавор и Голгота. В томовете на „Изгревът“, Светозар, със светлината на Учителя обяснява мистичния смисъл на тези върхове в свещения Пентаграм. А за шестата човешка раса планината Рила – древния Олимп или тракийската Дункас, славянската Роуола, ще

бъде новият символичен връх за бъдещото човечество. Връх Мусала беше като роден дом за брат Светозар. Любовта към Рила бе събрала за него в едно: любовта към Учителя, любовта към Слънцето и звездите, любовта към Бога.

Неизброими са изкачванията на брат Светозар на Рила, в сняг и пек, през бури и слънчеви дни, където е посрещал изгревите на Слънцето от Зелени Рид, от Салоните, от Молитвения връх, но най-обичаше изгревите от Мусала.

Братко, в този час на раздялата, аз си спомням за нашия първи излет на Витоша, през Бистрица до Купените в далечната 1969 г., когато ние „петимата братя“, каквото име носи и едно от томчетата „Сила и живот“ на Учителя, бяхме символично покръстени в нашето братство и приятелство от пролетния непрестанен планински дъжд. С теб сме били на 7-те рилски езера и заедно сме се катерили по рилските височини. По пътеките на Витоша и Рила е вървяло и нашето приятелство. Много хора си посветил в своята любов към планината, затова Рила планина с нейните изгреви и брат Светозар с неговите молитвени срещи на слънцето, ги свързва в едно моя спомен. За мен Рила великодушно ще остане като планината и на брат Светозар, а Мусала, този връх божествен, ще чака твоя дух безплътен отново да го посети.

Светозаре, ти много пъти си отправял молитви за душите на заминали братя и сестри в отвъдното. На твоя прощален ден, през Прощката седмица, предхождаща Великия пост, днес на свой ред аз отправям моите молитви за теб и твоята безсмъртна душа и като по-малък брат мислено ти казвам: Прощавай, братко!

Приятелю, под твоята снимка в 22-ри том на „Изгревът“ като някой древен пророк ти си провидял прощания си ден и си записал: „Поздрав от Светозар Няголов. До нови срещи от следващите ни прераждания на Земята“. Но с теб, „звездни сине“, ние ще се срещнем и на Небето, и с всички ония, с които ни свързва великата любов на нашия Небесен Отец, защото тази любов дава на човешкия дух неговото двойно гражданство - земно и вселенско.

Мир и светлина на твоята душа!

Сега душата ти, аз знам, ще се рее над Изгрева, над Ел Шадай, над 7-те езера и твоя любимец - връх Мусала.

Ще се рее над всички нас: твоя син и твоите роднини, над приятели, близки, съмишленици, братя и сестри от бялото родословие, преди да полети към Млечния път в своя астрологически полет!

Под твоята снимка аз се осмелявам мислено да допиша започнатото от теб послание: „Долетял на Земята на 21.07.1932 г. в ден четвъртък, денят на планетата Юпитер или древногръцкия бог Зевс – баща на боговете. Отлетял на Небето на 09.03.2013г. – ден събота, денят на планетата Сатурн - строгият учител на душите.“

Две дати – разделени с едно тире, два жалона – обозначили земния живот на един небесен жител. И двете дати са специално подбрани, защото при първата се срещат Слънцето и Луната, а при втората 9 март по стар стил, по Юлианския календар, е всъщност 22 март, а това знаем, е краят на зимата и началото на пролетта – духовната нова година. Краят и началото, началото и краят.

„Аз съм алфата и омегата, началото и краят!“ – говори с човека чрез Библията самият Бог. В началото и края е винаги Той – „Вечният и Силният“, а между тях е пак Той в живота ни – невидим, но винаги заедно с нас!

В началото и края, сега и завинаги, споменът за теб, Светозаре, ще бъде гравирани в нашата памет, синтезирал своята истинска същност в едно кратко определение, както е синтезиран в семката целият живот:

Той бе лъч за нас и надежда,
еделвайс на алпийска скала.
Той бе огън в душата си нежна
и богат с благородни дела.

13.03.2013 г. – денят на изпращането му от Земята на Небето.

гр.София

Твой духовен приятел и брат Георги Н. Иванов

СТИХОВЕ

ВЕЧНОСТ

„Аз съм алфата и омегата,
Началото и краят!“
Свещеното Писание

Младост прекрасна,
младост опасна,
със малко знания,
с много желания...
С любов на власт
и буйна страст.

Старост унила,
старост без сила,
носиш потайна
мъдрост – незнайна...
Търсеца Логос,
с горчива строгост.

Младост, старост – двете,
шепнат вековете...
Туй могъщо цяло,
всичкото събрало,
нивга не делете!
Често в младостта
мъдростта пулсира.
Силна в старостта,
обичта извира.

Поотделно двете,
вие не корете,
а се преклонете,
щом ги съберете,
мълвят вековете!...
Все с Любов градете
„Дух във здраво тяло“,
с Любов, запазете,
Божието – цяло!

*

Цяло, с два свързани сезона,
в кръговрата на света.
Два крайни бастиона,
пазители на зрелостта.
Два лъча на живота,
от нас, към Вечността!...

Олга Блажева
Георги Иванов

ИЗГРЕВЪТ ИДЕ!
(песен)

„Будни бъдете!”
Рано станете,
Зората срещнете
и в новия ден,
със Дух извисен,
със ум озарен
сърцето пазете,
доброто ценете!

МОГА АЗ ДА КАЖА, ЧЕ ДЕНЯТ ИДЕ ВЕЧ.
Слънце ще изгрее, да помислим добре.
Слънце ще изгрее, да постъпим добре.

ИЗТОКЪТ СВЕТЛЕЕ, НОСИ ЧУДНИЯ ДАР.
Слънце ще изгрее, да помислим добре.
Слънце ще изгрее, да постъпим добре.

И ЗЕМЯТА ЧАКА, ЦЯЛА ТРЕПЕТ, КОПНЕЖ.
Слънце ще изгрее, да помислим добре.
Слънце ще изгрее, да постъпим добре.

А НАС ОТ НЕБЕТО БЛАГИЙ ГЛАС НИ ЗОВЕ.
Слънце ще изгрее, да помислим добре.
Слънце ще изгрее, да постъпим добре.

Георги Иванов

СКАНИРАНИ ДОКУМЕНТИ НА БОРИС НИКОЛОВ И ГАЛИЛЕЙ ВЕЛИЧКОВ

- 1. Стенограми на Борис Николов
от затвора 1958–1963 г.**
- 2. Писмо на Учителя Дънов до
Гавраил (Галилей) Величков:
16 март 1944 г.**
Виж „Изгревът”, том 4, с. 225.
- 3. Фактура № 2770 / 4.12.1958 г. от
„Всестранни услуги”– София за
покупка (№ 1190) на цигулка и други
вещи, платени (1500 лв.) от Гаврил
Велев Величков.**
- 4. Фактура № 01361 / 5.12.1958 г. от
„Всестранни услуги”–София за
покупка на маса за стенографите
и други вещи, платени (420 лв.) от
Гаврил Велев Величков.**

1. СТЕНОГРАМИ НА БОРИС НИКОЛОВ ОТ ЗАТВОРА 1958-1963 г.

u o s - p' o
 f u o r e n t i , r e
 l - m e x i m c o l u m
 i f f u y u c o l u m
 f' u
 e o l , e r g
 e o l i , e i f s
 e o b , e n i e
 e o e , e l o e r g
 e o r e , e u f
 p' d' - p' r e
 u' , m p a b , e l e n l l d
 e o u o b f d - p e n d
 p' e (e a) , e g e g u
 x' , r o c - y
 e o n l g t i r p o , b' e o
 o' f p o t b - e . n o o f p
 r d l b

3
 o e - b u d , e l l - e f ,
 m o c u - d' . n
 o e d e - e r , e g l l
 l e r e v u o e n - d
 ? p p o t e d
 p' d' , l l p o t e
 2 l e n l l f l
 o' h l x .
 u p i n d u d c b .
 m b y f , c s t o
 ~ p r - p o r o r e .
 c u t' i n m b d e f u t , i
 i n f e t e o o , m
 f u o t .
 e' b - f . n e . n e
 u' b o g , e . l .
 p l o c - y
 m e u d o o f e b

~ EVJ / me ~ EV.

Верх. вер.

Oct - Nov - Dec, 1911

200 ft. - 3, 6 m.

of the

Inf. m. 3

[illegible]

1/2 p. 1.
 1/2 p. 2. 1/2 p. 3. 1/2 p. 4.
 1/2 p. 5. 1/2 p. 6. 1/2 p. 7.

ex 1 - no the. in n. ut
 ex 2 - no the. in n. ut
 ex 3 - no the.

9 Im. 4 r

$\phi \sim \psi \in \mathcal{C}$,
 $\phi \sim \psi$,
 $\phi \sim \psi$.

LBC, as per file.

2° removing the
elect. coils
par. l.

[illegible]

I'm her rep. to you.
 • No. 1 - the first of the
 " the first of the
 ~ ~ ~ ~ ~
 1st - the first of the
 2nd - the first of the

is in the - el - in the
fig. 2. 7.
is in the - el - in the.

evd' me ev

sep' me, sep' d

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d

oer' no' d

oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.
(oer' no' d)

oer' no' d

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d

oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.

9. 11. 1911

1

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.

oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.
oer' no' d - v. d. d.

19. IV. 10r

①

עפֿענען די טירן, ווען
זאלן זיי, און

און ער וועט זאגן זיי.

און ער וועט זאגן זיי.
זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

25. VII. 10r

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.
זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.
זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.
זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.
זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

זאגן זיי, ווען ער וועט זאגן זיי.

1. Länge r u. r der f.
 2. Höhe e der w-f. w.

*The end of the world, the
end of the world,
the end of the world,
the end of the world,*

[Handwritten notes in cursive script, likely representing musical notation or a specific dialect.]

Le 24 fev 1902.

mer is, alter red o
cu

aplas. c. 12. 12

1892 in phyl. m. h. w.
 m. h. w. h. w. e. w.
 1892 -

~ I n Dec-
 ~ 10. Dec-
 ~ 16 Dec-
 ~ 14 Dec-
 17 Dec- 1891

Handwritten notes:

$\frac{r}{\rho} = \frac{\rho}{r}$
 $r = \rho$

J. v. yf, d. 22.
 J. v. 4, f. 22.

~ 1st fl. 2 f. s. sk.
 ~ 1st fl. diff. c. b. ~ 1 fl.
 ~ D. - s. (m. l.) of c. b. s.

The secret of
 success is
 in the secret
 of the secret

$\sim \text{re}^{\frac{1}{2}} \text{h} \sim \text{I} \text{h} \sim \text{g} \text{d}$
 $\text{H}^{\frac{1}{2}} \cdot \text{g}^{\circ} \text{is} \sim \text{I} \text{h}^{\circ}$

7.

Large. All of
the same. No
dye, etc.

۱۰۰ - ۱۰۰
 ۱۰۰ - ۱۰۰
 ۱۰۰ - ۱۰۰

1. 1st night of the night
 2. 2nd night of the night

1. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 2. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 3. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 4. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 5. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 6. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 7. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 8. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 9. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$
 10. $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$ to $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$, $\frac{1}{2} \cos \frac{1}{2} \pi$

5.

1. $\frac{1}{2}$ ml c — r. me
 2. me me q —
 3. 1. $\frac{1}{2}$ ml c — r. me
 4. 1. $\frac{1}{2}$ ml c — r. me

m 196 L no of 5. 1st.
 1st 2nd 3rd 4th 5th
 1st 2nd 3rd 4th 5th
 1st 2nd 3rd 4th 5th
 1st 2nd 3rd 4th 5th

$\omega \sim \log k \sim 8.6, \text{ m}^-$
 $L \sim k^{-\gamma}$

c. 7 ~ 6 in.
 27 of the
 W. 1/2

~ There is a link
is we - the C. & I. L.

Dr. J. W. C. C.

o D. 3 l f u s ' e .

t o o o z c d f . p . c .

u s f , u s . J e .

u s f , u s . e l b .

t o o o . s .

c . s . u r u s J h u k i .

u s ' c . s .

f u s ' c . s . - u s f ' u s .

f u s f u s - u s .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

u s f . u s f . u s f .

2. ПИСМО НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ
ДО ГАВРАИЛ (ГАЛИЛЕЙ) ВЕЛИЧКОВ, 16 МАРТ 1944 Г.

Любовни Гавриле,

Получих вашето писмо. Духовната
работа е най ценото в живота.
Знанията е място за учение и работа, която
възбужда душата. Да се учи, работи и да
служи на Бога на Любовта това осмисля
човешкия живот. Стихати: "Аз съм път,
истината и животът". Дава Ясна представа.
Пътът е Любов, Мъдрост и Истина е Божествена
живот. Работите се сте трудили в този
път. Работете и живеете за Любовта
така е Той.

Моя поздрав на всички приятели така.
поздрав и вас. Хоризонтът да ви е
настояща книга. Хоризонт в който се
носи звука на Великата Любов.

Дънов

Магасво 16 март 1944

БЕЛЕЖКА

Вергилий Кръстев

За писмото на Учителя, Галилей разказва:

1. През пролетта на 1944 г. написах писмо на Учителя.

Получих от Него отговор.

2. Писмото с плика бе написано лично от Учителя до гр. Ловеч, където бях евакуиран от София заради бомбардировките.

3. Той го беше връчил на Савка Керемидчиева и тя ми го изпрати.

4. Обръща се към мене с името Гавраил, което е истинското ми име. А приятелите се обръщаха към мен с името Галилей.

Представя:

подпис: В. Кръстев

3. ФАКТУРА № 2770 / 4.12.1958 г. от „Всестранни услуги“ – София
за покупка (№ 1190) на цигулка и други вещи, платени (1500 лв.) от
Гаврил Велев Величков

г. с. СОФИЯ ул. Сливница № 11 Заврил Велев Величков
магазин № 11 ул. Сливница № 11 Заврил Велев Величков
ФАКТУРА № 2770 Тип ф. № 165-1-357 и 554
от гр. с. СОФИЯ ул. Сливница № 11

Пор. №	Номенк. №	Точна и пълна наименование на стоките или услугите	Мерна	Количество	Цена	Стойност
210		маса за цигулка		1		30
211		цигулка		1		50
212		мартен		1		50
213		пирин		1		50
214		пирин		1		50
215		пирин		1		50
216		пирин		1		50
217		пирин		1		50
218		пирин		1		50
219		пирин		1		50
220		пирин		1		50
221		пирин		1		50
222		пирин		1		50
223		пирин		1		50
224		пирин		1		50
225		пирин		1		50
226		пирин		1		50
227		пирин		1		50
228		пирин		1		50
229		пирин		1		50
230		пирин		1		50
231		пирин		1		50
232		пирин		1		50
233		пирин		1		50
234		пирин		1		50
235		пирин		1		50
236		пирин		1		50
237		пирин		1		50
238		пирин		1		50
239		пирин		1		50
240		пирин		1		50
241		пирин		1		50
242		пирин		1		50
243		пирин		1		50
244		пирин		1		50
245		пирин		1		50
246		пирин		1		50
247		пирин		1		50
248		пирин		1		50
249		пирин		1		50
250		пирин		1		50
251		пирин		1		50
252		пирин		1		50
253		пирин		1		50
254		пирин		1		50
255		пирин		1		50
256		пирин		1		50
257		пирин		1		50
258		пирин		1		50
259		пирин		1		50
260		пирин		1		50
261		пирин		1		50
262		пирин		1		50
263		пирин		1		50
264		пирин		1		50
265		пирин		1		50
266		пирин		1		50
267		пирин		1		50
268		пирин		1		50
269		пирин		1		50
270		пирин		1		50
271		пирин		1		50
272		пирин		1		50
273		пирин		1		50
274		пирин		1		50
275		пирин		1		50
276		пирин		1		50
277		пирин		1		50
278		пирин		1		50
279		пирин		1		50
280		пирин		1		50
281		пирин		1		50
282		пирин		1		50
283		пирин		1		50
284		пирин		1		50
285		пирин		1		50
286		пирин		1		50
287		пирин		1		50
288		пирин		1		50
289		пирин		1		50
290		пирин		1		50
291		пирин		1		50
292		пирин		1		50
293		пирин		1		50
294		пирин		1		50
295		пирин		1		50
296		пирин		1		50
297		пирин		1		50
298		пирин		1		50
299		пирин		1		50
300		пирин		1		50
301		пирин		1		50
302		пирин		1		50
303		пирин		1		50
304		пирин		1		50
305		пирин		1		50
306		пирин		1		50
307		пирин		1		50
308		пирин		1		50
309		пирин		1		50
310		пирин		1		50
311		пирин		1		50
312		пирин		1		50
313		пирин		1		50
314		пирин		1		50
315		пирин		1		50
316		пирин		1		50
317		пирин		1		50
318		пирин		1		50
319		пирин		1		50
320		пирин		1		50
321		пирин		1		50
322		пирин		1		50
323		пирин		1		50
324		пирин		1		50
325		пирин		1		50
326		пирин		1		50
327		пирин		1		50
328		пирин		1		50
329		пирин		1		50
330		пирин		1		50
331		пирин		1		50
332		пирин		1		50
333		пирин		1		50
334		пирин		1		50
335		пирин		1		50
336		пирин		1		50
337		пирин		1		50
338		пирин		1		50
339		пирин		1		50
340		пирин		1		50
341		пирин		1		50
342		пирин		1		50
343		пирин		1		50
344		пирин		1		50
345		пирин		1		50
346		пирин		1		50
347		пирин		1		50
348		пирин		1		50
349		пирин		1		50
350		пирин		1		50
351		пирин		1		50
352		пирин		1		50
353		пирин		1		50
354		пирин		1		50
355		пирин		1		50
356		пирин		1		50
357		пирин		1		50
358		пирин		1		50
359		пирин		1		50
360		пирин		1		50
361		пирин		1		50
362		пирин		1		50
363		пирин		1		50
364		пирин		1		50
365		пирин		1		50
366		пирин		1		50
367		пирин		1		50
368		пирин		1		50
369		пирин		1		50
370		пирин		1		50
371		пирин		1		50
372		пирин		1		50
373		пирин		1		50
374		пирин		1		50
375		пирин		1		50
376		пирин		1		50
377		пирин		1		50
378		пирин		1		50
379		пирин		1		50
380		пирин		1		50
381		пирин		1		50
382		пирин		1		50
383		пирин		1		50
384		пирин		1		50
385		пирин		1		50
386		пирин		1		50
387		пирин		1		50
388		пирин		1		50
389		пирин		1		50
390		пирин		1		50
391		пирин		1		50
392		пирин		1		50
393		пирин		1		50
394		пирин		1		50
395		пирин		1		50
396		пирин		1		50
397		пирин		1		50
398		пирин		1		50
399		пирин		1		50
400		пирин		1		50

Словом лева четиридесет и двесте 10

Продавач Платан Получател Г. Велев

Адрес: София Квартал от 1

В брой, с платежно нареждане (исkanie) от 195 г. с банков чек № 1

Стер. 3290 ТД-1958 4.70 лв.

4. ФАКТУРА № 01361 / 5.12.1958 г. от „Всестранни услуги“ – София
за покупка на маса за стенографите и други вещи, платени (420 лв.)
от Гаврил Велев Величков

г. с. **СОФИЯ** **ФАКТУРА № 01361**
магазин № **511** ул. **Величкова**
Тел. ф. № 165-1-357 и 554
Забележка: **Гаврил Велев Величков**
от гр. с. **София** ул. **Ок** **Величкова** № **22**

Пор. №	Номеска №	Точно и пълно наименование на стоките или услугите	Мерна	Количество	Цена	Стойност
210		маса за екзографи		1	30	30
211		карта перенос		1	30	30
212		маркер		1	30	30
213		перманент		1	30	30
214		перманент		1	30	30
215		маркер		1	30	30
216		8 перманентни маркера		8	30	240
217		19. ориентир		1	30	30

СПРАВКА

Вергилий Кръстев

1. "Разпродажба на Изгрева" – виж в "Изгревът", том 4, с. 221.
2. Датите за разрушението на Изгрева – виж в "Изгревът", том 4, с. 222.
3. Защо се разруши Изгрева – виж в "Изгревът", том 4, с. 214–217 – "Белият костюм за белия брат".

**VII.
ЗАПИСКИ ОТ БЕСЕДИ
НА
УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ
ПО СТЕНОГРАМИ
НА
БОЯН БОЕВ,
ДЕШИФРИРАНИ
ОТ БОРИС НИКОЛОВ**

**магнетофонен запис,
1972–1973 година**

1. БОЖЕСТВЕННОТО ПОСЕЩЕНИЕ

Беседа от Учителя, държана на 26 септември 1941 г. на Големият Резен

Евангелие от Лука, гл. 1.

Между всички събития в живота, има дълбока вътрешна връзка. Стихът, който прочетохме в тази глава е едно далечно събитие, което е станало преди две хиляди години. Онези, които не разбират Писанието, казват: „Блажени са тези, които е посетил Господ тогаз.“ Елисавета и Захарий са във всеки човек. Всеки човек все има една Елисавета и един Захарий. Всеки човек представлява Елисавета и Захарий. Човешката душа е безплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов. Думата забременява, значи да се изпълни човешката душа с Божията Любов и Духът Божий да обгърне човека. Той е странника, той е като чужденец на Земята, той прилича на гладния, който не е ял и очаква сега един хубав обед. Ще благодарим за хубавия ден, за изгрева на слънцето и за Божествения Дух, който слиза и се вселява в хората.

Бог е намислил да спаси цялото човечество, да тури мир и ред в човечеството, да тури светлина в умовете им. Тогава да престане човешкият егоизъм и всички хора да заживеят в Любовта, а не както до сега са живяли във войни. Човек докато е бездетен, не може да върши Волята Божия. Любовта дава условията на външния живот, пък Духът, който ще се всели в душата, той проявява възвишеното, за което човешкото посвещение предвижда. Той е онова, което Бог ще му даде. Тогава се радвайте, когато ви посети Господ.

Нали има две посещения? – Първото посещение е било на Захарий, като му се явява пак ангела, той се усъмнил. А после, когато се явява на Елисавета, тя повярвала и казала: „Да бъде, както Бог е казал!“ Тогава казвам: В нас, тези два процеса вървят. Но има един процес в нас, когато в посещавания има съмнение, както е при Захарий. А пък като дойде онзи процес, тогава всичко става когато слезе Любовта, която ще спаси света, когато слезе Божествения Дух, те оправят всичко, и тогава Божието благословение почива върху нас. И тогава всичко, което мислим, чувствуваме и вършим, се благославя тогава.

Сега всичко, което правите – ядете ли, пиете ли, лягате ли, ставате ли – всичко правете заради Любовта Божия. Тогава онзи, който се е вестил, очаква да бъде приет с вяра. Захарий, като го посети ангела, това беше посещение на Любовта и той се усъмни в тази Любов. Гледайте да не се случи същото и с вас, понеже някой може да каже: „Аз съм грешен, стар човек съм.“ Ето съмнението. Ще виждате с него, но ще ви видят ням. Не трябва да се съмняваме. Така първия път ще ви посети ангела, и втория път ще дойде ангела, и ще се всели Духа. Първото посещение е Любовта, второто е на Духа, който се вселява.

Разговор с Учителя след това.

Това, което става с Елисавета и с Гавраил, става с всяка човешка душа. Докато не дойде Любовта, докато не дойде Духът да се всели, не може да имате постижения. Трябва да стане това посещение, за да се преобрази света. Посещението на Духа, това е реализиране на това, което Любовта носи. Но по-рано идва Любовта, тогава идва Духа.

2. КОЙТО ИМА УШИ, НЕКА СЛУША

Неделна беседа, държана на 28 септември 1941 г. в 10 часа сутринта, в София

Който има уши, нека слуша. Вятърът ми говори и вие казвате: „На мен защо не говори?“ На глухите кой ще говори? Глухите виждат само мърдането на устата. Вие виждате, че природата се движи. Това е за глухите хора. Който вижда само мърдането в природата, той е глух. Във всяка проява има говор, реч. Така разумно се говори в природата. Ще ви кажа: „Какво казват тези, които говорят?“ Виж, това няма да ви кажа. И да ви го кажа, няма да ви ползва. Но казвах: „Да разбере този, който не е опитал.“

Писанието казва: „Бог е огън пояждащ!“ Няма да стане нищо в света, което Бог да не разруши. Всичко това ще го разруши, всичко от човешката култура ще бъде разтопено. Нищо няма да остане за спомен, нито косъм няма да остане. Кажете ми тогава, какво има да ви радва в един порядък, в който всичко ще изчезне? Какво ще остане тогава, кое ще бъде измрялото? В онзи свят трезви и пияни хора на едно място не могат да живеят. Крадци при крадци, учени при учени, добри при добри, лоши при лоши. Всеки при своите си. В света причината за всички погрешки, е пожеланието. Много малка е тази причина. Измериш нещо и нема зло. В самото явление нема зло, но всички причини, пожеланието ражда [...]

Винаги сърцето на човек е причина за неговото падане. Човешката душа страда по причина на своето сърце. Всички болести, всички страдания и нещастия, произтичат от закона на нечистотата. Човешката душа е учителка на ума и на сърцето. Тя ги учи на Божествените закони. Ако вие обичате някого, понеже ви е дал повече любов, и ако обичате някого, понеже ви е дал повече подаръци, любов ли е това? Онзи човек ви обича, който ви предлага храната на доброто. Онзи човек ви обича, който може да нахрани вашата душа с храната на Любовта, че сърцето ви да стане добро. Онзи човек ви обича, който може да донесе храната на светлината във вашият ум, че да имате, да добиете знание. Ако един човек не внесе знание, с което ума да разбира, и ако един човек не ти носи храна, която може да развива доброто във вашето сърце, той не ви обича, той е лош човек.

Сега вие се считате нещастни. Че как ще бъдете щастливи? Вий с този ум, какви светли мисли ще имате? Законът е такъв в света: този, който те обича, като дойде, ако сте на легло, вий ще станете, вий ще оживеете. Този закон няма изключение. Той ще ти донесе храна. Ако човешкото сърце не се храни с храната на любовта, и ако човешкият ум не се храни със светлината, човек не може да се развива. Ума и сърцето на човека трябва да служат на любовта, и да бъдат под ръководството на Божия Дух. Само в това е изявлението на света. Този идеал трябва да стане плът и кръв.

Днес, всеки ден човек се терзае и страда, човек трябва да бъде радостен и весел.

Човек, който обича истината, не желае да прави престъпление. Може да му дадеш цялата Вселена, нема да направи. Човешката душа трябва да се върне при Бога чиста, каквато е била в началото. Като се е родила в материята, човешката душа се е заблудила. Вий заблуждавате вашата душа с материята, в която тя живее. Давате неестествена храна на нея, неестествени са и чувствата, и страдате. Христос казва: „Ако човек не се отрече от баща си и майка си и от братята си и сестрите си, и от своя си

живот, и от себе си, не може да бъде ученик." Това е дълбокия вътрешен смисъл. Ако искате, приемоте го, ако не искате, не го приемайте. Тогаз вие ще опъвате каиша на бъдещето.

Бог поругаем, не бива. Лъгали са хората ангелите, но лъгали са хората. Който говори лъжа, ще го турят на местото. Лъжата не се прощава. Българският народ не ме интересува, какво ще направи, не ме интересува това – да си живеят хората в този свят както искат. Никакви блага заради тях не идат вече. По този начин ще живеят, никакви блага няма да има вече. Ако се откажат от този начин на живот, но не от страх, а от любов. Вътрешна чистота се изисква, абсолютна вътрешна чистота. Един мъж трябва да носи живот за всички жени, и една жена трябва да носи живот за всички мъже. Дето отива, човек не да вдигне скандал, но мир да носи навсякъде. Това е служение на любовта. Щом влезем, да носим Божието благословение, че всички, и болни да се радват.

Не употребявайте Божия свят за ваше удоволствие.

Не ви е пратил Господ в света да се удоволствате. Той е дал този живот да го употребите не само за вас, а този живот е за всички. Ще имате толкова, колкото ви трябва, другото ще го предадете. Бог ще ви държи отговорни, че не сте предали живота дето трябва. Ще ви държат отговорни за доброто, което не сте предали. За всичко онова, за което сте пратени, ще ви държат отговорни. Отивам в един дом, за да върша волята Божия, отивам на планината, за да върша волята Божия, отивам на училище, да извърша волята Божия. Четем, да извършим волята Божия, да приложим Любовта.

Та казвам, докато съм в света, слушайте ме. Но аз като Си замина, мрак ще има, какъвто не е бил. Това да го знаете. Христос казва: „Докато съм с вас, виделината ще бъде с вас, докато ме слушате да ви проповядвам, това което Бог ви казва, хубав е пътят ви, но като престане Господ да говори, мрак ще има в света.“ Опитайте онова, което е вярно, и го приложете! Всички мъже в света са като един мъж. Няма много мъже в света, и всички жени са като една жена. В Любовта се обединяват хората. Другото е само отражение на една жена. Ако има хиляди огледала, ще има хиляди отражения в огледалата, но това не са жени, това са отражения на жените.

Аз съм дошъл в света да ви покажа пътя към Бога, как трябва да служите на Бога. Всички сте пратени при мен, да ви покажа пътя, по който Бог ще ви научи. Нема да ви излъжа, ще ви покажа този път. Писанието казва: „Всички ще бъдат научени от Бога.“ Нема други от времето на Христа, който да е показал този път. Никой не е показал пътя на хората до сега. Той им го показва. Кой е пътят сега? За да служиш, трябва единство, трябва да съзнаваш, че Господ е навсякъде. Господ с милиони лъчи види всеки ден. Той вижда най-малките побуждения. Вижда и мълчи. Той не иска да си заминеш, Той не се гневи и никого не съди. Той чува този зов на страдание и праща ангелите Си, и казва: „Идете да кажете кои са причините. Аз ще ви покажа пътя, да идете при Господа.“ Сега вие мислите да изучите и Земята, но не да намерите Господа. Вие трябва да изучите онова, което е на Земята, което Бог е вложил. После трябва да знаете как да минете към Слънцето и към Месечината. Ако не разберете тези закони, вие от Земята не може да отидете на едно или друго място.

Казано е: „Аз съм вратата!“ Вратата, това е Любовта. Христос казва: „Това е живот вечен да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Исуса

Христа, Когото си проводил!" И на друго място казва: „Никой не може да дойде при мен, ако Отец ми не го изпрати. И никой не може да отиде при Отца, ако не му покажа пътя!" Роденото дете отива при Бога. Човек след като се роди, отива при Бога, Бог да го учи. Ще учите да прилагате Божиите закони. Веднага да почувствате, че сте родени да приложите законите на Учението. Трябва да се родите от Бога. Тогаз, ако дойде буря отвън, нема да се плашете. Бурята е за пречистване.

Всичко онова, което Бог е направил е благословение за онази душа, която се е родила. Всяка душа родена, отива при Бога. Казвам: вие, родените души да не съдите още. Ще се откажете от утробата на майка си, да излезете навън. Баба Мария на Черни връх казва: „Изуйте обувката си!" Нали на Мойсея Господ каза: „Изуй обувката си, защото мястото, на което седиш е свято!"

Всички трябва да изуеете обувката си, защото мястото, на което живеете, е свято! Само когато Бог ви привлече със своята Любов и не намерите вашата майка и вашият баща, братя и сестри, да вършите волята Божия вие може да бъдете ученици на Христа.

3. ЧИСТИЯ ЖИВОТ

I година на Общия окултен клас, първите лекции

Дисхармониите между хората произтичат от свещеният им егоизъм.

Има три вида живот в света: материалистичен, духовен и Божествен. В материалистичния и духовния живот, има свещен егоизъм. Божественият живот е напущане на свещеният егоизъм. Той е живот на пълната, съвършена Божия Любов, в която сърцето и ума на човека могат да се преливат напълно.

Много пъти Духът е идвал и си е заминавал. Сега пак ще дойде, ще похлопа и пак ще замине. Ако своята вяра в Бога не може да ти помогне, и ако твоето знание не може да ти помогне, тогава защо ни е такова знание? Трябва да работим със законите на Живата Природа, да бъдем в съгласие с Бога. Ако вие имахте Божественото учение, досега светии щяхте да станете. Сегашното учение, е учение на свещеният егоизъм. Трябва да знаете къде започва Новото учение. В него има разширение, и едно трансформиране на съзнанието. Става една промяна, както, когато една гъсеница се превръща в пеперуда.

Има изостанали души с милиони. Те са излезли извън човешката еволюция. Те не могат да използват силите на природата. Те са простаци, но са много хитри и лукави, използват всички слабости на хората, и като дойдат, те се домогват до някоя ваша слабост. Като гледам живота, като гледам цвета на лицето ви, то показва, че вие се намирате под влиянието на тези духове. Сега сме в една епоха дето трябва да се пазим от чужди влияния и всички недоразумения, които имате помежду си, се дължат все на тях.

Трябва да започнете едно пресяване, едно вътрешно пресяване на вашата мисъл и чувства.

За молитвата: ние трябва да уталожим ума си и притихом да се свържем с Божественото съзнание, в което живеем. Сега ние не живеем в

Божественото съзнание. Да има свързани по двама, трима, четирма да си хармонират, и да може да си помагат.

Каква полза, ако ние вървим по един Божествен път, без да си помагаме? Всякога трябва да се тонирате, да се настройвате, да се нагласите. Вий още не знаете какво е Духовен живот. Божествения живот още не сте изпитали, тихата радост, която трябва да намерим и да влезем в Божествените идеи. Ще снемете свещеният егоизъм отвън, и работите ни наполовина ще бъдат свършени.

Има оглашени, верующи и ученици.

Оглашените са хора материалисти, религиозните са хора верующи, те вярват в свещеният егоизъм. Учениците са в Божественото учение, дете Христос казва: „Раздай всичкото си имане и напусни баща си и майка си!“ То е за учениците. И ще знаете закона, как да раздадеш. Павел казва: „И ако раздам всичкото си имане, а любов нямам, нищо не съм.“

Онзи, който е влязъл в Божествения живот и никой не го засяга. Когато ние влезем в Божествения свят и някой ни казва нещо, то е като плюнката на комара. Даже може да не забележим, че комара е положил своята плюнка в Божествения свят. Плюнката не хваща и даже може да падне там, където има пътувания, дъждове, и те я измиват.

Сега се определя какво ще бъде бъдещето съществуване. Трябва да живееш в Божествения живот, и трябва да разбираш отличителните черти на Божествения живот в какво седат. В Божественият живот всичко се урежда, и няма по-велико нещо от това да бъдеш в съгласие с всички висши същества. Средаш някой човек, Божественото в него отговаря на Божественото в тебе, и ти го възприемаш. Нема по-добро нещо от това.

Сега искам да направите един анализ и да посеете вашите мисли, да остане нещо съществено. Една мисъл да остане, но да знаете, че тя е Божествена, една мисъл, на която да разчитате. Това е желателно и всеки може да направи това. Най-първо, не търсете да подобрите вашата външна среда. Подобрете състоянието на вашият ум, то е първото нещо. Второто нещо е да подобрите вашето сърце, и след това ще бъдете в състояние да подобрите вашия материален живот. Сега вършете обратното, и затова нямате резултати.

При Бога ние ще се приближим, Той нема да се приближи към нас. Той казва: „Приближете се, за да се приближа!“ Сега вие мислите, че като направите тази връзка, ще стане цял катаклизъм. Не, но това не е от най-приятните неща. Ще се намерите като една жена, която ражда, плаче, вика, но като роди, забравя всичките си скърби и болки. Плач ще има, но като родите, ще имате едно състояние от най-добрите, които сте изпитвали. Този плач ще бъде необикновен. Тук се изисква геройство. Не е лесна работа, не е и мъчна. Само по този начин ще може да бъдем силни. Някои казват: „Защо ние работим и нямаме резултат?“ – Защото ние сме останали при свещеният егоизъм. В Божественият живот има братство, и тогава всички хора ще ги чувстваме близки до сърцето си.

При сегашното състояние няма хора, не са ви пратени. Казвате: „Този не мога да го търпя!“ Сега, някой от вас, които сте в свещеният егоизъм, готови ли сте да ликвидирате с него? Ако аз ви говоря да гласувате, колко от вас са оглашени, колко верующи и колко ученици? Неколцина са готови за Божествения живот. Това гласуване няма да стане с ръка, но ще ви създадем едно голямо благо, каквото никога не сте имали, и ако можете да излезете от такова благо, то ще бъде както, когато се образува цирей. Той

се пробие и става пречистване чрез него. Тогава и Господ ни създаде най-големия цирей и свещеният егоизъм чрез цирея ще излезе навън, и ние ще влезем в това Божествено съзнание. Нема да се нервирате.

Вий може да проучите и да знаете Библията наизуст, всичките стихове да цитирате, и пак да сте в свещеният егоизъм. В Братството има един критически дух. Вие виждате само лошите страни, повече отколкото добрите.

Душата развива само вложеното, а не се влага нещо ново в нея. Духът е излязъл от Бога и новото е условие, което дава възможност, възможност за развитие на този дух. Ние трябва да дойдем във връзка с Божественото съзнание. За тази връзка, за пробуждане на Божественото, има разни методи. Сега всички трябва да се сдружим, да работим за него, но и да знаем, че всичко в света е Негово. Всичко, което преживеем, то е Негово. Ние ще знаем факта, че каквото имаме сега, то е Божествено и да започнем да го използваме така, както Божествения закон го изисква. Това е новото схващане. Онези, които са готови да излезат из своите пашкули и да заемат местото си. След вас ще дойдат други. Те не само вървят, но носят практически методи, по които можем да работим. Може да имаме едно съзнание, в което да забравим себе си и да се слеем с Божественото съзнание, всички да се слеем. Знаете ли каква хармония ще се образува?

Хората, които скърбят за нещо, скърбят за изгубения живот. Мнозина виждат, че Духовния живот не им е дал това, което са искали.

Божественото ще осмисли вашия живот, към него трябва да се стремим. Това състояние мнозина са го вкусили по малко. Физическият живот, това е най-голямата илюзия, нищо не уреждаме с него! И тъй, дето мислят, че нещо уреждат, нищо не уреждаме.

Същността на живота е хората да се обичат един други. Когато говорим за Бога, подразбираме това висшото, разумното. Всички ценни надежди и стремежи, те ще се осъществят. Смисълът на живота е в това: да обичаш и да те обичат. Всички други положения са само преходни илюзии. Сега обича ще мине от един свят в други. Идеалното на Земята е в това. Обичта, която може да имаме, е най-мъдра и безкористна. Физическият живот в тази обич губи своя смисъл. Ако ние се върнем и изпълним Божия закон, какво ще бъде? Пак в рая ще бъдем. Човешкият дух пак ще бъде върнат в първото си положение, където е започнал – при Господа в рая. Ако всички ние приемем Любовта и я приложим, живота ще се оправи, но не с користолюбива цел, а ще дойда на нивата да ѝ помогна, но няма да ми плащаш. Сега, при днешния строй е с плащане. Но ние ще се родим, ще излезем от пашкулите си.

Новата култура изисква много умни хора. Между всички ви има една връзка. Най-първо ние трябва да възприемем Божественото, и като го възприемем, и ние ще бъдем в състояние да извършим нещо. Но докато не го възприемем, всички въпроси ще останат неразрешени.

Някои идат при мене и ме питат: „От мен може ли да стане нещо?“ Ако вярваш – може, ако не вярваш – не може. Вий мислите, че се познавате, а не се познавате. Да познаваш някого, значи да го любиш, да си готов, ако трябва да жертваш всичко за него. Сега ние не се познаваме както трябва. Животът е постоянно познаване. Всеки ден носи ново познаване, всеки ден носи все нови и нови неща. То е познаване на Бога. Като ви говоря за Любовта, подразбирам това възходящо състояние. Ще оправим този свят, природата отвън и нашите умове. Ще изправим нашите умове и светът ще се оправи. Като нямате закон, живеете по закон.

Сега хората имат закон, а без закон живеят. Ние пък нямаме закон, но по закон да живеем. Не само да излезем от противоречията и не само да приемем законите на Ананий, и най-после да влезем в Ханаанската земя, ние трябва да дадем един образец. И аз бих желал вие да дадете един образец от Божественото учение. Всеки може да стане образец, но онези, които напълно го желаете. Решете без никакво колебание, и кажете: „Сега скъсвам всичко!“ Ако искате, елате с мен, ако ли не, сбогом.

Всеки ден задавайте си въпроса: „Мога ли да служа на Господа?“ Като си посея семето, то изведнъж не цъфти, но се изминават 7–8 месеца. Ако сега поникне и казваме – ти имаш още време, 2–3 месеца.

А че у нас развитието не върви правилно, всички същества от астралния свят развалят това, което сте изградили. И някой път сте приятно разположени, гледайте това разположение да го задържите, но не се минават 1–2 часа и ти изгубиш всичко спечелено, и пак ще останеш бедняк. След една седмица пак се бориш и пак проявяваш отрицателното. Да създадем една атмосфера по-любвеобилна. Нека дойдем до същинската любов, това е нещо велико. Ако може да създадем тази атмосфера, тогав мога да ви говоря за методите на любовта, но както сте сега в дисхармония, никога няма да ви говоря за нея, защото тя е свещена за мен. Когато се образува атмосфера каквато трябва, могат да ви се дадат малки методи на Божествената Любов. Ние със своите мисли сега, спъваме Божественото у нас. Ние сами рушим, а трябва да градим.

Бога можем да направим обект. Нямах ли Го като обект, нищо не можеш да постигнеш. Имаш ли Бога като едно съзнание всеобемно, всичко можеш, нямаш ли Го – всичко губиш. Ние казваме: Господ да каже е достатъчно, но и ние ще кажем, и то просто. Кажете и вие, и ще стане това, което искате. Но за да стане това, трябва да знаем как да искаме. Както малкото дете иска с любов, баща му се трогва и всичко дава. Ако ние с любов идем при Бога, всичко може да стане.

Трябва да учим, какво нещо е Божествената Любов. Ти ще кажеш: „Аз толкова възлюбих Бога, щото давам всичко в жертва, за да Го позная.“ Това е местото върху което може да разсъждавате. Важно е за нас да може да минем вече към вечните въпроси. Трябва да познаем, че всичко от Бога ни е дадено.

4. НЕДЕЛНО УТРИННО СЛОВО държано на 13 юли 1941 г.

Хората, които се занимават с любовта, трябва да бъдат много внимателни.

Любовта е най-правото в света, но и най-страшното. Няма по-хубаво нещо от нея, когато тя дойде в дома ви, но няма и по-страшно нещо от нея, когато тя напусне дома ти. Смъртта нищо не е при това.

Ти казваш: „Не ме обичат!“ Ти не мислиш право. Слънцето те обича, водата те обича, звездите и снеговете те обичат, Бог те обича. А пък, че някоя жаба не те обичала, това не е най-голямото нещастие!

В човешкия свят се оценява, колко струват изгубените неща. Всеки човек, който влезе в Божествения свят, той вече обича всички хора.

Ако в Божествения свят ти само един човек пренебрегнеш, ти ще изгубиш всичкото си щастие.

В човешкия свят обичаш само най-хубавото, пък в Божествения свят обичаш всички.

Питаш: „Как да го обичам?“ Ще го обичаш така, както обичаш себе си. За да обичаш някого, трябва да влезеш в положението му и да усетиш каква нужда има той, какви блага има, и да видиш при какви условия живее. Придобивайте познанието на Любовта. Щом дойдете до пълнотата на Божията Любов, тогава всяка болест се лекува. Любовта е една сила, която лекува нещата, защото повече болести се дължат на известна нечиста материя, която се е залепила за човека. Болестите са микроби, които изяждат човека.

Ние се събираме тук в неделя, за да приемем Божието благословение. Вие казвате: „Как да обичаме?“ Щедро давайте, и щедро вземайте. Дръжте мисълта, че ви обичат.

5. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 13 [т.е. 14] декември 1941 г.**

Сутрин като станете, бъдете весели и да си играете, когато никой не ви вижда. Пък човек стане, и си навежда главата. Стани и поиграй! Нищо повече.

6. НЕДЕЛНО УТРИННО СЛОВО **държано на 5 октомври 1941 г.**

Когато дойде Божественото влияние в човека, то носи здраве. А пък човешките влияния, са всякога болезнени. Любовта трябва да раздава така: човек отива да търси гладни хора, ще има обаче хляб.

В сегашния живот, трябва да съзнаваме онзи Божествен порядък, който действа в нас. Човек трябва да дава простор на своите Божествени чувства и никога да не им въздейства, да не ги ограничава.

Тази любов, която причинява болки у човека, е кръчмарска любов.

Всяка мисъл, която причинява главоболие на човека, е кръчмарска мисъл. Божествените мисли, чувства, Божествената Любов, никога не причиняват никакви страдания на човека. Дето отива Божествената Любов, възкресява мъртвите от гробищата. Никой не може да научи човека как да обича. Единственият, Който може да научи човека как да обича е Бог. Понеже Бог е съвършен в любовта Си. Той казва: „Аз каквото правя, прави го и ти същото.“ Дайте образец на любовта. Ако ние не противодействаме на Божественото, то влиза в нас както светлината влиза, и щом Божественото влезе в ума, той разрешава всички въпроси. Ние трябва да разрешим всички социални въпроси, чрез Божията Любов.

Новата Любов иде в света, за да запознае хората един с други. У всички ви трябва да има желание да учите Новото. Ако Любовта не се прояви в най-малките работи, не е истинска Любов. Някой път хората страдат от подпушване силите на любовта. Ти казваш: „Да обичаме всички.“ Какво означава да обичаме всички? Ти си един извор и всички няма да търсят правото си да ги обичаш, но който дойде при този извор, той му дава свободно. Ние да бъдем като един извор, който дойде, ще му дадем. Пък вие подразбирате, че трябва да отидеш по целия свят и да раздаваш любовта си.

Като дойде любовта, тя никога не протяга ръката си. Ти ще хванеш първо ръката на любовта. И щом я хванеш, и тя те хваща, и не те пуща вече. За любовта ще отворите душите си и тя ще дойде, ще влезе. Ако чакате тя да дойде у вас, с години ще чакате. Тя е навсякъде, но отвори си душата само, не разправяй на любовта за своите страдания. Кажи ѝ: „Дълго време те търсих, и сега те намерих.“ Че си страдал, тези неща оставете настрана. Всяко едно растение, като го погледнеш, и те са деца на Бога – ябълката, крушата, сливата. Ние можем да бъдем носители на Божията Любов, и ако приемем Бога в себе си, ако не оставим Бога да се изяви в нас, пред Бога трябва да живеем.

Вие пък трябва да сте свежи, радостни, разумни. Ако отидете на онзи свят сами, ще ви изпъдят. Трябва да ви придружава един от Синовете Божии. Ако искате да отидете сами в онзи свят, кракът ви не може да влезе там. Казано е: „Ще изпратя Духът Си!“ Ще почувствувате всеки ден.

Новото учение, е учение за подмладяване. Душите по двойки са слезли на Земята и са излезли от Бога. Всяка душа има своя дружка. Търсете дружката си! Това са сродните души. Тези две души се сливат. После, тези две души с други две души се сливат. Образува се по-голяма душа. После четирях се сливат с други четири и става една още по-голяма душа, и т.н., докато дойдем до най-голямата душа – съборна душа – при Божествената Любов. И като минаваме покрай едно дърво, погледнеш го, това дърво му е приятно. Някой път минаваш покрай едно дърво, виждаш, че е нажалено, погледни го малко. Туря си гърба и му казвам: „Не бой се, и един ден ще си вдигнеш главата от земята!“

Срещна някой наскърбен, спри се и му кажи няколко думи. Кажи му: „Мога ли да Ви попитам откъде идете?“ Ума ти днес, трябва да си свърши добре работата. Срещаш каруцар, кажи му: „Пожелавам ти добър път!“ Срещаш някоя мома, кажи ѝ: „Пожелавам ти добър път!“ Поусмихни се малко, така се проповядва Новото учение.

И сега, аз ви пожелавам, онова, което желаете да го постигнете, и кой накъдето отива, да има добри срещи и добри постижения.

Сега да бъдем най-добрите слуги, такива каквито Господ иска от нас.

7. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 5 октомври 1941 г.**

Всички трябва да бъдем смели в Доброто, което се прави.

Всички болести, от които страдаме, говорят против нас. Нечистотата, кривите и мътни очи, жълтия цвят, говорят против нас. Първото нещо: трябва да създадем в нас една идейна, безкористна Любов към Бога. Новото учение е, че болестите ще изчезнат!

Щом дойдем при Бога, ще се разцъфтят всички цветя, които Бог е вложил във вас.

Щом тръгнеш към Бога, ако имаш болка, тя ще престане, Слънцето ще изгрее, плодовете ще узреят, цветята ще цъфтят, снеговете ще се стопят и ще чуеш най-после, и ще кажеш: „Той е, Който иде, Господ иде!“ Всичко около тебе, е в тебе. А пък ти сега се сърдиш на устата си, на носа си, на ръцете си и на краката си, на очите си, на веждите си и не ги благославяш.

Ядеш ли, пиеш ли, мислиш ли, чувстваш ли, всичко върши за Слава Божия! Трябва да вършиш всяко нещо на време.

Някой казва: „Аз знам нещата.“ Няма по-страшно от това, когато някой каже, че знае нещо. Той си е решил съдбата. Ти винаги трябва да учиш. Любовта Божия и Мъдростта, които се явяват сега в света, произвеждат едно особено учение, идат и се проявяват. Този е начина да разбираме сега.

8. ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС държана на 8 октомври 1941 г.

Вие мислите, че като имате някоя добродетел, че тя ти е гарантирана.

Тази добродетел е, докато я употребяваш, тя има смисъл. Щом не я употребяваш, тя си заминава. И с мисълта е така. Ако тази Божествена мисъл я употребяваш, тя си остава, но ако не я употребяваш, тогава тя си заминава. Т.е. постоянно трябва да работиш. Дошла ти е една добра мисъл, тури я в действие, ако я отложиш, ще дойдат някои, които нямат смисъл. Вие някой път станете много твърд и тогаз изгубвате нещо хубаво, в което самия живот седи. Човек трябва да стане проводник на Божественото. Щом стане проводник на Божественото, той става съучастник на Божия живот.

Писанието казва: „Онези, които чакат Господа, ще се подмладят, а пък онези, които не Го чакат, ще остарееят.“ Щом остаряваш, не можеш да се подмладиш. Това показва, че не търсиш Господа. Щом Го търсиш, ще се подмладяваш.

Вечното подмладяване, това е стремеж към Бога. В света нема по-хубаво нещо от това, човек да търси Господа. Казваш: „Защо ще Го търся?“ Чудно нещо, защо обичаш светлината?! При светлината всичко ще ти бъде отворено, нема да се спъваш. Светлината носи всички блага. Това, което носи живот в нас, това е Бог. Че като помислиш за Бога, в теб идва въодушевление. Това въодушевление в теб, това е Бог. Всяка една хубава мисъл, всяко едно хубаво чувство, това са лъчи, които идат от Този, Който ни дава живота.

Разчитайте на вашият ум и на вашето сърце, и на вашето тяло, което Бог ви е дал. И след като разчитате на онова, което Бог ви е дал, повече не разчитайте на онова, което хората са ти дали.

Ти казваш: „Няма кого да обичам и няма кой да ме обича!“ – Не говориш истината. Като си дошъл на Земята, има Един, Който те обича и те е изпратил. Ще кажеш: „Искам най-първо да проявя любовта си към Този, Който е показал тази любов към мене.“ Ние съвременните хора, трябва да покажем любов към Онзи, Който е проявил и любов към нас. Природата е осъдила ленивите старци на смърт. Ти като остаряваш, да не мислиш, че е дошло време да седиш на стола, и да не работиш. Господ казва: „Търсете Ме докато съм близо!“

Сутринта като изгрява Слънцето – не се обленявай, не се потривай под юргана, но преди да е изгряло Слънцето – стани и иди да го посрещнеш. Човек, който не посреща Слънцето, той не може да приеме благата от Слънцето. Ти казваш: „Човек нека да си поживее малко, и тогава да служи на Господа.“

Вий мислите, че да служи човек на Господа е тежка работа, и че тогаз трябва да се откаже от личния си живот. Наопаки, като служи на Бога, ще се ползва от личните блага на Господа. Опитайте светлината, топлината, всичко хубаво, иначе ще опитате гнилите плодове, сухите дървета, твърдите камъни, най-лошите работи!

Пък ако търсиш Бога в младините си, ще имаш най-добрите постижения в света.

Божествения живот е най-правилния. Ако имаш Божествения живот, ще бъдеш млад, силен, ще пътуваш до Месечината и до Слънцето, и до звездите, ще имаш общение с ангелите, ще говориш с тях. Какво искаш повече от това? Затова трябва хората, които търсят Господа. И Господ като дойде в тях, и те като търсят Господа, ще станат други. Най-малкият подтик е Божествен.

Божественото е най-малкото, незабележимият подтик вътре, и който трябва да последва. Толкова трябва да бъдем досетливи, да доловим вътре в нас този най-малък Божествен подтик. Ние до сега не сме били в състояние да приложим Божията динамична Любов. Любовта ще внесе освежаване на нашата мисъл, ще ни подмлади. Хората като се влюбят, стават красиви, богати, здрави. Любовта като дойде, тя постига всичко. Тогава приеми Любовта, и тогаз с най-малки усилия, ще постигате всичко. Иначе цял живот човек изучава само една област, например геология. Един човек може да се занимава с геология, да изучава и много други отрасли в науката, с малките подтици.

Като отидем в онзи свят, ще ни дадат дрехи според красотата ни. Красиви трябва да бъдем. Очите ни, носът ни, устата ни, веждите ни, всичко трябва да бъде най-хубаво.

9. ТРИТЕ МЕТОДА НА ПРИРОДАТА

Окултни лекции, I година, втора лекция

Природата е разделила времето на три категории: време за почивка, в което влиза и съня, време за ядене, време за работа. Те са трите естествени положения.

Сънят е физическо-астралния живот на Земята. Яденето е физическият живот на човека на Земята, работата е умственият живот на човека. Второто е необходимо за тониране на човешките енергии. Само във време на сън, на спане, човек добива своите енергии. В съня добиваме енергии. Пречиштането на тялото става във време на спане. Работата използва енергиите, придобити чрез спането и яденето. Когато човек отива да спи, той трябва да отива с приятна мисъл, да му е приятно, че отива в другия свят. Съзнанието тогава минава от едно състояние в друго, и ако човек би имал възпитания ум на един адепт или светия от първа степен, спането щеше да бъде един рай, едно приятно развлечение и една от най-приятните почивки. А сега, когато отиваме да спим, когато стомахът е пълен и възприеме някоя мъчно-смилаема храна, тогаз при спане има излизане и влизане в тялото, и ние се обръщаме на гръб, мъчим се, пъшкаме, охкаме, и едва някой заспи към 12, а някой и по-късно.

Първото правило за един ученик на Окултната школа, е да се храни преди залеза на Слънцето. Сутрин никога да не ядеш, преди да е изгряло Слънцето. Сутрин ще се нахраниш най-малко половин час след слънчевият изгрев. Това са правила за онези, които искат да бъдат ученици.

Правила за ядене:

Никога не яж, ако нямаш разположение.

Когато пиеш, казвайте: „Яжте и пийте, и благодарете!“ Казви си и размишлявай. Така прилича, да ядеш с любов, да обикнеш храната и тогава енергиите се привличат в организма.

Второто правило за яденето: никой няма право да се гневи на трапезата.

Третото правило: на ученика е забранено да яде бързо.

Четвъртото правило: никога не е позволено на ученика да преяжда.

Има работа три вида: физическа, духовна и умствена.

Първото правило за работата: ученика няма право да прави различие между физическа, духовна и умствена работа. За него физическата работа и умствената работа, са еднакво важни. За него физическата, умствената и духовната работа, са еднакво свещени.

Второ правило за спане: като си легнеш на едната или другата страна, до сутринта да не се обърнеш, и после да няма хъркане. Най-хубавото спане е на дясната страна. Средното спане е на лявата страна. Лошото спане е на гърба, и най-лошото – на корема.

Като влезете в другия свят, ще намерите вашият път постлан само с неизпълнени обещания. Вие ще се намерите в положение на човек, когото събуват, и той ходи бързо по остри камъчета. Ако изпълнявате всичко, каквото Бог изпълнява и като отидете в онзи свят, ще намерите най-добрите условия. Там е величието на един човек, да изпълни това, което е обещал. Бог на прилежните помага.

Ще ви дам едно мото: „Без страх и без тъмнина!“ Там дето нема страх, всичко става! Това е пропуск, само за физическия свят. Които работят във физическия свят, трябва да бъдат безстрашни. Само ученика на окултизма или християнина в пълния смисъл на думата, и който казва, че живее в Бога, само той може да бъде безстрашен. Да знаеш, че във всеки момент на живота, Бог присъства на всяко място. От нищо да не те е страх! Ще знаеш, че Бог царува навсякъде, и не само ще знаеш, но ще вярваш и опитваш. Ако някъде има страх, той е вън от училището.

Сега ще спазвате свободата. **Първото правило на Любовта е свободата.** Искам всички да бъдете свободни. Всичко да решавате по закона на свободата, и каквото решите, да го изпълните. Сега в бъдеще, учениците ще използват магнетическите сили на Витоша. Електричеството и магнетизма, това е най-хубавото за софиянци. Витоша е най-богатият магнит.

10. ИЗ ЛЕКЦИЯ НА МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕН КЛАС **държана на 10 октомври 1941 г.**

Трябва хиляди умове да дойдат, и да ти покажат как трябва да мислиш.

Не може човек сам да мисли.

Истината, която е възможна за всички, възможна е и за едното. И това, което е възможно за едното, е възможно за всички.

11. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 12 октомври 1941 г.**

Всякога положението на човека в живота се подобрява, като изпълнява Волята Божия. Когато ти дойде един човек на гости, ти да считаш, че Господ ти е дошъл на гости, и тогава твоето отношение ще бъде право. И каквото направиш спрямо него, да ти е приятно, като съзнаваш, че Господ ти е на гости.

У човека, който има свръхсъзнание, характер, характера е устойчив. И погледа му, и очите му, и тялото му, всичко е устойчиво у онзи, който има свръхсъзнание. Свръхсъзнанието е врата, през която Любовта пристига в човека. Ако вие добиете свръхсъзнание, болестите ви ще бъдат най-леки, мъчните задачи ще ви бъде приятно да ги разрешавате. Не да изповядваш един мироглед отвън, но веруюто ти да е в твоят ум, сърце и воля.

Ако се обичате един други, това показва, че изпълнявате Волята Божия. Всеки един от вас, като отиде в онзи свят, ще намери своите мисли, чувства и постъпки като плодове, увиснали върху райските дървета. Слабите хора да се срещат с добри хора, а пък силните хора да се срещат с лошите хора. Силните в доброто да се срещат с лошите хора, пък слабите в доброто да се срещат със силните в доброто.

Всички велики хора на миналото, са сега на Земята. Нищо на Земята не е умряло, всичко е живо. Всички велики хора, всички велики и добри хора на миналото, са на Земята, и благодарение на тях света върви напред.

12. ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС **15 ноември [т.е. октомври] 1941 г., сряда**

Ако ви се даде темата „Кой е най-добрият път, по който хората могат да се избавят от страдания“, как бихте я развили? Казано е: „Ако не се родите от вода и Дух, не може да влезете в Царството Божие.“ Живота започва с Царството Божие. Ние сме извън рая. Нямаме една представа, какво нещо е животът в рая. Писанието казва: „Имаме дом неръкотвоен, който не се разваля.“ Това е духовното тяло на човека, което сега се организира. Човек трябва да обича, за да бъде здрав, нищо повече.

Щом не нарушаваш законите на Божията Любов, светлина ще имаш в ума си, сърцето ти ще бъде здраво. От вас по-добри хора в България няма. – Даже един от вас струва повече от всички български народ. Вий сте така ценни, както Авраама. Трябва да мислите, да обичате, за да може да живеете. Трябва да обичаш, за да може да живееш.

Животът произтича от връзките на любовта, която имаш. Онази връзка на човешката душа с любовта, внася живота. Това е вечния живот. Постоянно да се храним с храната на любовта. Ние трябва да зачитаме всички онези неща, които Бог е създал. Ако обичаме Бога, трябва да имаме един свещен трепет към човека. Ти казваш: „Аз не мога да го обичам!“ Господ го е направил. Ако аз чета книгата на един учен човек с увлечение, с увлечение я чета, а пък колко работи Бог е внесъл в един човек, какво нещо, което даже не сме сънували! Какви хубави работи Бог е внесъл в някои скъпоценни камъни!

Аз искам всички вий да обичате Бога, понеже Той е от начало, от паметивека. Той от начало, от паметивека ви е кредитирал. Ако аз Бога не обичам, никого не мога да обичам. Първото правило ще пазите.

Когато хората физически се приближават, винаги се скарват, когато хората физически се приближават, те духовно се отдалечават. Физическата близост отдалечава хората, понеже физическият свят не е организиран.

Всяка дума, всяка работа, носи нещо хубаво за човешкото съзнание на човека. Бог ни обича заради какво? Понеже Истината живее в нас. Казано е: „Възлюбил си Истината в човека!“ Човешката душа носи в себе си Божествената Истина, и затова тя е обичана. В Духа, човешкият Дух носи в себе си Божествената Мъдрост, и затова Бог ни обича. Трябва да извикаме Бога и Духът Му.

Писанието казва: „Да не огорчаваш Божия Дух в нас.“ Писанието казва: „Родените от Бога грях не правят!“ Трябва да се родим от Бога. Сега сме създадени, а пък вече всички трябва да се родим от Бога. Най-силното нещо, на което аз съм се спрял, е Любовта.

Любовта е центъра, от който могат да се разберат Истината и Знанието. Без Любов не можем да възприемем Знанието, и не можем да разберем Истината. Любовта служи като врата за Мъдростта и за Истината. Любовта е врата, за да разберем Мъдростта и Истината. Дръжте Любовта, и тогава вие ще придобиете Мъдростта и Истината.

Всичко в света зависи от Любовта, която имаме към Бога!

Там трябва да почнем Новия живот. Всички противоречия на Земята, носят Божието благословение. Страданието е нещо право и вярно, само че ние не трябва да си създаваме измислени страдания. Измислените страдания, не са Божествени.

Всеки ден носи нова Любов. Вчерашната Любов не прилича на сегашната, и днешната, няма да прилича на утрешната.

13. МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС **17 октомври 1941 г.**

Всяко нещо в природата трябва да дойде на своето време. Всякога трябва да бъдеш готов за онези блага, които природата е създала за теб. Природата е приготвила повече, от което човек си мисли. Човек даже не подозира това, което природата е приготвила за него. Ние с безразборните си желания, се лишаваме от същественото в живота. С безразборните си желания, ума ни и сърцето ни постепенно ни потъмняват, и ние влизаме в една вътрешна борба със себе си.

Сега две неща да останат: никаква топлина на сърцето си не губете, и никаква светлина на ума си не губете.

Задача за една седмица: всяка вечер да си измивате краката, като галите всеки пръст, ще миете краката си с любов. Кажете така: „Благодарим Ти Господи за хубавият ум, който Си ни дал, за доброто сърце, което Си ни дал и за хубавото тяло, което Си ни дал!“ Има за какво да благодарим.

14. НЕДЕЛНО УТРИННО СЛОВО **държано на 19 октомври 1941 г.**

За хубавите работи, които искам да придобиете, изисква се дълго време да работите. Щом придобиете Истината, нищо да не е в състояние да наруши мирът ви. Колко души има такива? Войната е най-голямото зло и най-голямото добро. Лошите хора другояче не могат да се поправят.

Тиказваш: „Какво ще бъде второто пришествие?“ Второто пришествие е сега. Христос пита болшевиците: „Защо не вярвате? Кое ви даде право да се опълчите против Мен и да Ме отхвърлите? Кое ви даде право? Защо се избивате?“ Второто пришествие е там. Викат: „Господи, Господи!“ И казват: „Нека да дойдат тези, неверниците.“ Второто пришествие седи в това, че на всекиго, трябва да се даде неговото право. Бог не обича сърцата ни да бъдат постоянно развълнувани. Ако сърцето ти е дребнаво, за малки работи се смущава. Направеното добро, ще се върне при тебе.

Всякога когато ставаш, и когато сядаш, да благодариш на Бога. Християнството има доста още от златния си век. Да служиш на Истината, на Мъдростта и на Любовта, това е пътя на най-добрите постижения, които може да имаме. Там са най-хубавите постижения и не трябва да се отклоняваме, когато влизаме в някоя къща. Научете се да изувате обувката си, тогава влизайте в къщата, иначе вие внасяте всичкия кал и прах в стаята. Даже при влизане в една къща, трябва да донесете леген, да си измиеш краката и да туриш нови чорапи, и да влезеш. Това в бъдеще ще става.

Ще дойде едно второ пришествие в света.

Първо ще се яви Истината, и тя ще освободи хората от робството.

После ще се яви Любовта, тя ще даде всичко, от което хората се нуждаят.

И после ще се яви Мъдростта, тя ще донесе всички Божии блага, и хората ще живеят един щастлив живот, какъвто хората никога не са живели. Цялата земя ще бъде пълна. Човек като откъсне един плод, ще благодари на Бога. В тази нова епоха, няма да има дъжд. Някой път като искаш дъжд, ще вали дъжд от ясно небе.

Що са страданията? – Страданията са баня. 3–4 пъти ще минеш през ваната, за да вземеш в онзи свят.

Казано е в Откровението: „От къде са тези сега човеци, които идат?“ Ангелът отговаря: „Те идат от голямата скръб!“

Та казвам: „А най-мъчното изкуство е човек да бъде чист, добър, справедлив, разумен, да знае как да постъпва.“ Срещнеш някой човек, и имаш добра обхода, срещнеш друг човек и си измениш лицето, нямаш добра обхода. Трябва да имаш еднаква обхода. Слънцето еднакво грее на всички. Ние трябва да имаме едно и също разположение към хората. Знаете ли защо? Понеже се намираме пред лицето на Господа. Когато аз срещна един беден човек, един богат човек, един учен човек, един добър човек, един красив човек, Бог изпитва какви са задните намерения, които имаме.

Прочетете беседата „Правила на Любовта“ от томчето „Ценната дума“.

Първия закон е: ако ти работиш за свободата на всички хора, ти работиш и за своята свобода. Бог живее във всички хора. Някой хора приличат на узрели плодове, а други – на зелени плодове. Но зелените плодове след време, ще бъдат узрели. Като срещнеш един човек, който е зелен, един ден той ще стане ангел. Затова ще оценим и зелените, и зрелите плодове. При зелените ще отидем да им помагаме, пък узрелите ще вземем със себе си и ще отидем, и ще разправим.

15. НЕДЕЛНА БЕСЕДА

19 октомври 1941 г.

Като погледнете Слънцето при изгрева, и като си обърнете гърба към Слънцето, ще виждате какво става на Слънцето. Има хора, които са ходили на Слънцето – най-малко 4–5 души има на Земята, които са ходили на Слънцето.

Христос е едно същество, изпратено от Бога да покаже на хората как трябва да живеят в любовта. Христос донесъл тогава любовта на Земята, както никой друг не я е донесъл и никой друг не е претърпял такива страдания като Него. И Писанието казва: „Кръвта е изтичала през порите Му.“

Християнските народи не живеят още в любовта. Те не могат да разрешат най-малките въпроси, и се бият.

Русите направиха грешка, каквато направиха и евреите. Целият еврейски народ трябваше да бъдат мисионери, да проповядват Христа, а пък те Го отхвърлиха. И управниците в Русия за 20 години внесоха безверието, и казват: „Ние каквото направим, това е направено.“ Тези управници, които бяха толкоз умни, защо им трябваше да отварят война? Светът се поправя не чрез революции, на света трябва да дадат светлина, топлина, въздух, вода, хляб и простор за живеене.

Но природата на руския народ, управниците, и в еврейския народ книжниците и фарисеите, и свещениците, които ръководеха народа, те отхвърлиха Христа. Тези евреи са управляващите сега в Русия. Болшевиците подържат навика, че в човека има едно религиозно чувство – горе на главата е центъра на това чувство. И ако хората за 100–200 години възприемат безбожието, главата им горе ще се сплеска, и след 200 години

челото им ще отиде назад, брадата им ще се дръпне назад, и ще заприличат на животни.

Единственото, което е водило и води човека, е Любовта. В Любовта е повдигането. Това е човекът, направен по образ и подобие Божие. Онази религия, която не дава красота на човешкото лице и на човешкия череп, и на човешкото тяло, тя не е вярна. Животните нямат религия. Тогава питам: да кажем, че животните са изложени, защото нямат религия. Какъв е техния живот? Между тях има ли съгласие? Две кучета се дават за една кост. Ние се плашим за бъдещето, което иде – какво ще стане с нас? Какво има да се плашим? Ако ние вярваме, че Онзи, Който е създал Вселената е разумен, тогаз какво има да се плашим? Той е начертал пътищата на Земята и на Слънцето, Той е предвидил условията за всеки живот и е приготвил храна и условия. Ние с Бога тепърва има да се опознаем, по същия закон както детето се запознава с майка си. Ще има същите прояви.

Пророкът рече: „Защо Господ е приготвил да страдаме в света? Че страданията ние си ги създаваме! Страданието е образувано от хорските неразбории в света. Света Бог ще го оправи, чрез нас. Бог е изпратил Христа, да ни покаже, че света ще се оправи с Любовта.

Няма същество в света, което да не се подчинява на Любовта. Като обичаш кобрата, лъва, леопарда, тигъра, те няма да ти направят никаква пакост. Ако ти обикнеш един лъв, и той чувствава. Тигъра, лъва нападат на човек, който не ги обича. И змията напада някого, който няма обич. Ако я обичаш, няма да те нападне. И ако има толкова нещастни в света, това показва в какво голямо безлюбие живеем.

Сега Господ създава един нов Адам и една нова Ева. Всякога, когато човекът слави догмата, той е тщеславен. Божията Любов се намира отпред, към челото. Няма да ви покажа къде се намира, и къде ѝ е мястото, за да не се заблудите.

Писанието казва: „Страхливите няма да наследят Царството Божие!“ Теб те е страх да не умреш. Този страх е безпредметен. Ако изпълняваш волята Божия, няма да умреш, ако обичаш, ще се оправи живота ти.

Някой казва: „Да има един да ме обича!“ Ако обичаш някого, който и да е, ще се отвори сърцето ти. Някой казва: „На онзи е кораво сърцето му.“ Кораво е сърцето му, понеже и нашето сърце е кораво. Един ден вашия баща, брат и сестра ще дойдат и ще ви погледнат, и вий ще се разтопите и ще кажете: „На ваше разположение съм.“ И това ще стане с всинца ви. Няма да остане нито един, който да не опита това. Като опитате това и напишете една книга, аз ще я прочета.

Вие като видите Господа, никога няма да Го забравите, никога няма да забравите Неговият образ. Той е най-красивия и най-добрия. Като Го видите, ще кажете: „Хубаво, така ще живея аз и тъй ще услужа от сега нататък.“ И ти ще бъдеш в Него и Той ще бъде в тебе. И тогаз отдето минаваш, всички мъчнотии ще рухнат, всички животни ще станат културни, и няма да има никакви лоши животни.

Писанието казва: „Лъва и агнето ще пасат заедно.“ Вий ще кажете: „Кога ще бъде това?“ – Днес.

Силата на човека седи в любовта. Имайте любов! Възлюбете дърветата и те ще дават повече круши и повече ябълки. Възлюбете житото, и то ще дава повече жито. Възлюбете слънчевия миг – лъчите, те ще дават

повече светлина, възлюбете водата. Каквото възлюбите, то ще даде своето благословение.

Когато говорим за силния човек, подразбираме Бога, Който се проявява чрез него. Когато говорим за добрия човек, подразбираме Бога, Който се проявява чрез него. Когато говорим за умния човек, също. Светът се нуждае от разумни работници. Ние сме за онова богатство, което аз трупам в някоя каса. Ние сме за онова богатство, което е като въздуха, както светлината, както топлината. Никой не може да ти го вземе. Разбирай, че когато хората станат като ангели, ще имат грамадни тела, ще имат една форма най-малко 100 км. Но този ангел знае да се разширява и да се смалява, колкото иска. В Божествената любов учения човек от главата до петите, трябва да чувства любовта. Любовта като дойде в човека, подмладява го и го възкресява.

Блажен е онзи човек, когото Бог обича и блажен е онзи човек, който служи на Бога. Христос казва: „Дойдох на Земята, за да изявя любовта на Бога и волята Му.“ Това е Христовото учение: да обичаме Бога и да се изявява чрез нас. Всеки човек, който проявява доброто, любовта действа в него, всеки човек, който е справедлив, любовта действа в него. Кажете така: „Господи, прости ни, че ние допускаме една нечиста мисъл за Тебе в ума си! Прости ни, че ние допускаме едно низше чувство за Тебе в сърцето си! Прости ни, че ние допускаме една низка постъпка, възприемаме в тялото си! Ние Те опетнихме. Нека милостта Ти бъде над нас, да се просвети умът ни, сърцето и волята ни, така да бъдем израз на Твоята любов!“

16. ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

22 октомври 1941 г., сряда

Говори се за свобода. Ако човек не е свободен да мисли каквото си иска, не може да чувства каквото си иска и не може да работи каквото си иска, свободен ли е? Човек трябва да подбира нещата. Някой път от най-малката идея зависи твоето щастие или нещастие. Минавате покрай някой болен и казвате: „Да не би и аз да забележа?“ Вие мислите, че нищо не сте направили, но след 2–3 месеца ти хващаш тази болест. Тя се дължи на тази мисъл, която сте турили. Или може да минеш покрай някой художник, писател или красив човек и си казваш: „Ще стана един ден и аз като него.“ И забравяш го това. Тази мисъл се поддържа постоянно в теб и се роди една мощна сила в тебе.

Не оставяйте отрицателните мисли в себе си. Цял свят все отрицателни мисли има. Господ, Който ви обича и като вярвате в Него, Той всяка сутрин идва и работи върху вас.

Но един ден намерите едно друго Божество, лъжете Господа. До тогава веждите ви, очите ви, лицето ви се очертаваха добре, като намерите втория Господ, лицето ви се набръчкава и ти си се свил.

Теб ти е останало да се жениш! Че колко пъти ще се жениш? Еднъж като си роден, женен си. Като срещнете която и да е, казвате си: слугува ли този човек на Господа както тебе? Ако слугува на Господа, поддържай връзката си с него, ако не слугува – стой настрана.

Като срещнеш един човек, зарадвай се, виждай във всеки човек Божието благословение. И навсякъде, и в типовете, и в дърветата, навсякъде виждай Божието благословение, което се разнася чрез тях. Кажете за себе

си: „Аз съм един от тези, които трябва да разнасят Божието благословение навсякъде.“

Като станете сутрин, ще се чистите. Молитвата е един начин за пречистване на ума, сърцето и тялото. Ние някой път като не разбираме, мислим, че молитвата е трудна. Не, тя е най-хубавото нещо. Сутрин като станеш, да поговориш с Господа един-два часа. Вие колко говорите? Само казвате: „Работа имаме!“, и тръгваш на работа.

Дебелите възжета как са станали? Дебелите възжета раждат ли се дебелите? Най-първо имаме един тънък конец, към него се прибавя втори конец, после трети и така, и стане дебело възже. Също така, дойде ти една мисъл, втора мисъл и т.н. Тогаз имаме резултат. С една мисъл, с най-тънкия конец, много малко работи стават. С един конец не може да се свърши голяма работа. Като те заболи крака, да не викаш, че те боли и като усещаш това, да не викаш пак.

Бележка за съдържанието на стенограмата на Боян Боев Борис Николов

По отношение съдържанието на беседата, която брат Боян е записал, трябва да се има в предвид следното:

Брат Боян не стенографираше тези беседи напълно, а си записваше само онези места, които го интересуваха в момента, въпросите върху които той мислеше. Защото имаше други стенографи, които имаха задачата да запишат цялата беседа, и да я дешифрират. Тъй че тук се получава едно съгъстяване около една тема, което прави само брат Боян.

Така, понеже в туй време го интересуваха **проблема за Любовта**, той записваше всички места, където Учителят говори за Любовта. В беседата те са разположени в пространство, покрай други материали. Брат Боян, обаче ги съгъстява, и така се получава едно съгъстяване на темата за Любовта. Който не знае това, ще си мисли, че Учителя така е говорил – постоянно за Любовта, а то е проекция тука в записките на брат Боян.

„Нещата които не се казват, се сбъдват по-лесно отколкото нещата, които се казват, за които се говори.“

Ти не казвай: „Аз ще направя това и това.“ Помисли, но не говори. Така нещата ще станат по-лесно. Ако кажеш, че ще направиш нещо, няма да можеш да го направиш. Нещата не стават, понеже искаме ний сами да свършим нещо. За да станеш художник, трябва да бъдеш в съгласие с всички художници от паметивека и те ще те упътват. Много важен закон за всяко нещо. Същото е, ако искаш да станеш музикант, и прочие.

Искаш да работиш за Бога, сам нищо не можеш да направиш. **Трябва да се свържеш с всички, които работят за Бога, да влезеш в общата Божествена идея.** Ти като влезеш в един трен, няма какво да разглеждаш научно как е направен трена, какъв трябва да е огъня и пр. Ти съзнай накъде е огъня, нека си гледа работата машиниста.

Сега ти дадат една малка работа да направиш, ти не почваш, а очакваш да дойдат други да работят. Малката работа я свърши, не отлагай, нищо повече. Ти казваш: „Искам да свърша по музика.“ Не казвай тогава. Кажи, че искаш да учиш музика и песента е безкрайно нещо, няма да свършиш, но учи!

Всички хора съставляват части на едно цяло. Ние изпълняваме една Божествена идея. Човек трябва да знае какво е неговото предназначение. Срещаш един човек, искаш да знаеш дали те обича, или не. Ти не разглеждай така. Ти като срещнеш някой човек, задай си въпроса: „Обичам ли го, или не?“ Всеки човек като те срещне, ще упражни известно влияние, микроскопическо върху вас. Това е закон неумолим. И ти като срещнеш някого, непременно ще упражниш известно влияние. То е закон. Ти не очаквай влияние само от едно място. Ти като запалиш лампата, не очаквай благословение само от тази лампа, но от Слънцето и от звездите, и светения всякакви. Това благословение ще дойде. Това благословение, което иде от ВСИЧКО, то е Божественото благословение.

Ще ви дам една задача: всеки от вас, който желае по любов да работи, да пречисти от трева и да изкопае една леха ягоди в градината.

Противоречието е всякога едно Божие благословение. В пълния смисъл вярвайте в това. Бог използва в света всички противоречия, използва ги както Той разбира. Има нещо, което Бог ще направи. Всички противоречия, които идат в ума ни, в сърцето ни и тялото ни, ще се превърнат за добро. Това е Божия работа. Няма от какво да се страхуваме.

Сега, толкова години сте Ме слушали. Едни пишат, а вий само с думи – какво сте разбрали от толкоз години насам?

Учителят пее: „Аз остарях, но ще се подмладя. Иде време, когато това ще стане. Това да знаете всички вий. Млад аз ще бъда, по планините ще ходя и цветята ще изучавам, реките ще прегазвам, и по високите върхове ще се качвам, на Бога слава ще отдавам. Да знаете всички вий това, което ви казвам сега.“

Думите записахме, обаче песента, мелодията изтървахме, отиде във вечността.

17. СЛОВО от 24 октомври 1941 г.

При неестествените желания, ти харчиш от капитала, пък при естествените желания, ти харчиш от изобилието. Ако харчиш от основния капитал, ти винаги ще осиромашаваш. Основния капитал е живота.

В какво седи вечната любов? Във вечното даване. Що е любов? Това което вечно дава, то е любов. Що е живот? Животът е резултат на вечното даване на любовта. Като влезете студент в Университета, не трябва да имате никакви дългове, това е здравословно състояние. Или имате дългове, ще дойде някой болнав с противоречия да ви безпокои. Природата е прекарала всяко едно живо същество през хиляди и хиляди страдания, за да се научат те да работят. Когато се казва „Бог създаде човека“, Той е избрал последната животинска форма, която е дошла до положение да стане човек. Та в нея е вдъхнал дихание на живот, за да стане жива душа.

Стремете се всякога да имате по възможност една малка представа за Рая. Имате приятел, който ви обича, това е Рай. Като го срещнете, усещате се разположен, и всичкия свят ви става приятен. Вий сте в Рая вече. Пък когато освен любовта, хората имат и мисъл, те са в Божествения свят. Когато хората имат хубави отношения в любовта и в мисълта, Раят е сърце.

Царството Божие е умът. Царството Божие е по-голямо от рая. Пък има състояния по-горе от Царството Божие. Това състояние се нарича „едно с Бога“.

Когато си в Рая, ти си в хармония с всички живи същества, с всичката окръжаваща среда, щом си в Царството Божие, ти си в хармония с хората и с всичко разумно.

Пък щом станеш едно с Бога, ти си в хармония с цялото Битие. Това последното съществуване ти го опитваш, то е най-трудното. Няма по-трудно отлично съзнание от това.

Под райско разбираме най-добрите условия, при които ума и сърцето могат да се проявят. Любовта е най-потребното нещо в света. Любовта е най-интимното приятелство, което никога не оставя човека. По-добро братство от нея няма в света. При всички условия можеш да разчиташ на нея, и каквото поискаш от нея, тя никога не отказва.

Всякога този, който мълчи, е по-силен от този, който говори.

Всякога този, който не се бие, съдържа повече сила в себе си отколкото онзи, който се бие.

Да проучаваш, значи да знаеш в дадения случай как да проучаваш. Да проучаваш, когато има по-способни хора да работят и ти да наблюдаваш, и да се учиш от тях. Те като се уморят, ти ще почнеш да работиш. В Рая Адам, който иде, няма да преодолява желанието, а възвишената мисъл.

18. ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС **сряда, 3 декември 1941 г.**

Дойде ти на гости някоя мисъл, или едно чувство. Понеже тя иде от далеч, странник е, не е запозната с пътя. Покажи пътя, най-близкия път.

Вий мислите, че мислите и чувствата са ваши собствени, не е така. Подаръци, които теоретично са ваши, но мислите и чувствата ще си вървят. Те посещават не само вас, но и милиони същества. Навсякъде разнасят своите подаръци.

Колкото по-бързо дишаш, толкова си по-сприхав, колкото по-малко, по-полека дишаш, толкова си по-кротък.

Някоя мома чака на прозореца да види някой момък, който минава. В училището се занимават с такава любов. Такива любовни работи отбягвайте!

Най-опасната работа е да мислиш само за едно. Допуща се да мислиш само за едно, само като мислиш за Бога. Иначе ще мислиш за мнозина.

Всичките ви неприятни работи произтичат все от мисленето за едно.

До известно време ти си свободен, но един ден се запознаеш с един момък и той ти казва: „Защо не ме последва?“ Или той ще те последва. И си казваш: „Защо не ме последва?“ Аз считам истинската любов, която никога не остарява. Щом един човек стане обикновен, ти не го обичаш. Всякога човек трябва да бъде необикновен за тебе, непознат за тебе. Докато хората са непознати за вас, вий ги обичате, щом се опознаете, свършва се работата. И при сегашните условия не ще намериш добрата му страна, а някой недостатък. В разумния свят, само като помислиш за печката, тя вече гори, макар да няма нищо в нея, пък като помислиш, че не гори, веднага

изстива. Ти казваш: „Той не ме обича!“ И веднага печката изгасва. Той не те обича. Казваш: „Той ме обича!“ И той те обича. Ти казваш: „Той ме обича!“, пък той не те обича. Тогаз ти не го понасяш. Дружен акт трябва.

Щом кажеш, че той те обича, и той те обича, а щом кажеш: „Не те обича!“, той не те обича.

Без да обичаш музиката, не може да пееш.

За да говориш, трябва да обикнеш говоренето. Не можеш да говориш в събрания, не може да мислиш без основа.

И за да ядеш, пак трябва да имаш основа. Без основа, нищо в света не се свършва, без основа нищо в света не може да се направи.

Така думата „обичам“ я спрягайте в разните числа: аз обичам, ти обичаш, той обича, ние обичаме, вие обичате, те обичат.

За да влезеш в един уреден свят, трябва да бъдеш чист, изящен, облечен, измит, и никакви петна не се допускат. Никой нищо няма да ти каже, но в разумния свят само еднъж можеш да влезеш нечист, втори път ще намериш вратата затворена. Първия път от голяма обич те приемат, ще ти създадат илюзията, ще влезеш в един свят на илюзии. Ще ти направят повод и воля, хората все илюзорни, и не можеш да виждаш в разумния свят. Щом си нечист, трябва да знаеш, че си в света на илюзиите, пък, ако искаш да бъдеш в истинския разумен свят, трябва да бъдеш чист. Затова се проповядва чистотата, любовта, обичта, за да влезеш в същинския онзи свят. Без тях ще влезеш в света на илюзиите.

Любовта към едного е опасна. До сега вие сте обичали все по един, и кой от вас е щастлив, като е обичал един?! Този, когото обичате, и той нищо не е създал, и ако искате нещо от него, той не може да го направи заради вас.

Като почнеш да се храниш с хубава храна, и почва подобрението ти. Нашите мисли, чувства и постъпки, то е храната, която поправя човека. Това да бъде астралната храна.

На разболелия се казва: „Търси причината!“

Питам: „В любовта ли е, или в обичта?“ Намирам, че малко количество идва при вас от любовта или от обичта. Тогаз ще ви дават дажба. Сега ви трябва любов към Бога.

Първото нещо, което трябва да учите е любовта към Бога. Като останете сутрин, да се научите да любите Бога. Значи да дадеш нещо на Бога, да Му дадеш безкористно подарък и на Господа да Му стане мило. Това даване съществува. Да дадеш на Господа нещо малко, скъпоценно, с това да покажеш, че и той иска да люби, дал е нещо от себе си.

Как ще се оправи света? Ще ви кажа как. Когато всички почнем да любим Господа, света ще се оправи в един ден. Пък ако не Го възлюбим, за хиляди години няма да се оправи. Светът ще се оправи с любовта, като възлюбим Господа. И тогаз ще почувствате какво нещо е живота. Всичко в света се оправя, като възлюбим Господа. Тогаз най-малките неща ще ти станат любими: и цветята, и звездите, и вятъра и светлината. Да Го виждаш в малките работи. Като лъхне вятъра, ще се зарадваш – погалва те Господ. Като видиш светлината, ще се зарадваш, понеже чрез нея те милва Господ.

За онези, които не любят Господа, Бог е неволя, за онези, които Го любят, Бог е най-приятното нещо. Тази трябва да бъде основната мисъл.

Този живот, който имаме е много добър, но ние не го разбираме. Ние сме станали лоши, понеже не може да обичаме и да любим.

Любовта и обичта ще оправят света. Другите неща са хубави, но са палиативни.

Любовта към Бога, трябва да залегне в човешкият ум, сърце и тяло, също така и обичта.

Любовта е това, което оправя всичко, а обичта е това, което постига всичко. Това е за онези от вас, които искат да влезат в общия живот. За новия живот има две врати: вратата на любовта, през която ще влезеш и вратата на обичта, през която ще излезеш. Ако не знаеш как да влизаш и как да излизаш, ти в тази къща не можеш да живееш. Новия живот е къщата, в която човек трябва да влезе да живее, и има две врати: човек да влиза и да излиза.

Света е оправен, но ти не си оправен. Ние се заблуждаваме като мислим, че света не е оправен – ние не сме оправени. Ако намериш противоречие в живота, дръж се за любовта и обичта, и тогава целия свят ще бъде оправен за тебе. Според мен само онзи, който може да ражда е девствен. А пък онзи, който не ражда, не е девствен. Ето в какъв смисъл разбирам това. Всяка една Божествена мисъл и чувство, и постъпка, която дойде във вас, това е раждане. Това е вътре в тебе.

Онзи, който говори за своята чистота, не е чист и онзи, който не говори за своята чистота, е девствен и чист. В любовта и обичта има една голяма чистота, която тепърва трябва да развивате. Дойдете ли до обичта и любовта, там има абсолютна чистота. Любовта и обичта не могат да се опетнят. Тези двете да ги считате по-чисти от диаманта.

Това, което ви причинява радост е Бог.

Това, което ви причинява скръб, е от вас.

Това, което ви причинява радост е обичта и любовта, а пък това, което ви причинява скръб, е безлюбието, и липсата на обич. Ние всички сега се осигуряваме и казваме: „Да се осигурим, за да може да живеем.“ То не е важно. То е цялата земя. За онзи свят, гдето трябва да бъдем щастливи, не трябва да се осигуряваме. Ти си осигурен. В Божествения порядък няма да имате заеми, в Божествения порядък плодовете идват на дървото и не опадват. Ти си гладен – ще си откъснеш един плод от хлябното дърво. В онзи свят изворите текат и всичко имаш на разположение: вода, хляб, въздух. На теб ти остава само едно: да обичаш и да любиш.

Любовта проявява всичко, обичта постига всичко.

Важно е да обичате Бога и да любите Бога, и да Му служите. До сега толкова хиляди години сте служили на хората и на себе си.

Новият порядък в света е да любиш и да обичаш, новият порядък в света е да бъдеш готов да помагаш на всички.

Новият порядък в света е да бъдеш здрав, да не мислиш, че си беден.

Новият порядък е да имаш всички възможности. Сега това е за онези от вас, които искате да влезете в Царството Божие.

Старото няма да хвърляте, докато не сте усвоили новото. Когато дойде любовта и обичта във вас, ще се радвате на всичко, даже и на вашите страдания, на вашите мъчности, но когато влезете в обичта и любовта. А пък сега ще страдате, за да се радвате в бъдеще. Как? Когато приемете любовта и обичта. Тази любов и сега иде, и ще направи нещо красиво.

От западните народи ще изучавате и проучавате обичта и любовта.

По закона на любовта и обичта може да подобрите здравето си, и силите си, и сърцето си, и общественото си положение, положението си в небето и навсякъде.

Имайте желание да обичате Едного – Бога.

Това да бъде свещена задача, да се изпълни сърдцето ви с радост, че имате Едного да обичате. Тогаз ще разберете какво нещо е любовта към всички. Като обикнете Бога, ще разберете какво нещо е любовта към всички. С любовта и с обичта има живот. Без любовта и без обичта, няма живот.

Когато един човек на любовта влезе в една бедна колиба, дето има студ, дето няма нищо за ядене и пр., навсякъде ще има колиба, печка запалена, захар, ориз, ядене, вода, дрехи. Дрехите са били ваши. Сега всички са хубаво облечени, стаята чиста. Немали сте ядене, сега има ядене, немали сте вода, сега има вода.

Ала щом си излезе от там човекът на любовта, пак е старата шатра, краката са кални, и няма нищо в колибата.

19. ИЗ НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

държани през 1941 г. от 23 ноември до 28 ноември включително

От очите трябва да излиза най-приятната светлина. Всички хора са пратени, за да изпращат на хората светлина, която съществува в света.

Аз по някой път виждам очите, които пращат много ярка червена светлина и войнствени, но много прекрасни, която е емблема на живота. Някои очи изпращат най-хубавия портокален цвят, зелен цвят – най-хубавия, или жълт цвят, или ясно син, или тъмно син, или виолетов и още други с него.

В Русия за 20 години Господа Го нямаше там. Да отрекат съществуването на Бога, ако ти само 20 години не ядеш, какво ще стане с тебе?

Един народ, който не е в контакт с Бога, той изгубва своята права мисъл, той изгубва правите си чувства и постъпки, изгубва своята смелост, своята предвидливост.

Това, което става днес в света, то е един повик за хармония. Всички хора трябва да възстановим онази Истина, която съществува. Живота в положителен и отрицателен, не може да се прояви. Живота не може да се прояви, ако няма любов, която да дава и любов, която да взема.

Положителната любов е, която дава, отрицателната любов е, която взема.

Животът е проява на любовта. Страдате, защото не сте дали толкоз, колкото любовта. И да даваш, колкото не сте взели, толкова, колкото любовта изисква да вземеш.

Човек, който не мисли правилно, не може да диша правилно.

Човек, който не чувства правилно, не може да се храни правилно.

Човек, който не постъпва правилно, не може да бъде здрав. Здравето е основано на човешката мисъл, на човешките чувства и на човешките постъпки.

Човек със своите криви мисли, криви чувства и криви постъпки, разрушава плазмата на своята кръв и идат болестите.

Името на Бога трябва да произнасяте рядко, и то с всичкото уважение и любов. Аз виждам Господа във вас. Той ме слуша как аз ще говоря. Всеки ден Слънцето носи Божиите благословения.

Когато имате някое неразположение в душата си, то може да не е ваше. Често ние приемаме мрачните мисли на някои други хора. Някой други страда, и понеже сме в симпатия с него, във връзка с него, и ние ставаме тъжни. Ние може да му помогнем, ако седим много по-високо, ще му изпратим една несърдчителна мисъл.

Писанието казва: „Никой не живее за себе си, а всеки живее за общото, за цялото в света.“

Щом не любиш и не обичаш правилно, ще имаш изопачени понятия за света, и болестите ще дойдат. Щом не любиш и не обичаш правилно, тогаз фокуса ти не е на място, и затова не възприемаш правилно нещата. Затова именно ще имаш изопачени понятия за света, и болестите ще дойдат.

Какъвто е човек, такъв е и външния свят спрямо него. Дето животните са лоши, мухите хапливи, дето тигрите и змийте са лоши, причината сме ние. Ако станете светия, мухите нема да ви хапят. Мухите никога не хапят един светия.

Космите не може да ги хвърляш, където и да е. Майката да вземе косъм от дъщеря си и сина, или от слугинята, или от учителя, или от свещеника.

Характера на човека се познава по космите. Не е хубаво да падат космите от главата ти. Един човек, който не обичате или не ви обича, вземете косъма му и го пазете, и го погладете, един ден ще се отнася добре с вас.

Колкото косми падат от главата ти, събирайте ги и не ги горете, защото аз съм горил моите косми, и зная какви са резултатите. Хвърлял съм космите си и зная какви са резултатите. И казвам ви: събирайте си вашите косми и ги проучавайте. Ако ги пипаш, ако пипаш един косъм и имаш приятно чувство, той е паднал от добра глава, пък ако го пипаш и имаш неприятно чувство, той е паднал от лоша глава, от зла глава.

Някои търсят безсмъртие, но безсмъртието произтича от три фактора: от правите мисли, правите чувства и правите постъпки.

Всяка храна, която приемаш, ако трепти в хармония с трептенията на твоето тяло, тя е здравословна, иначе не е.

Трябва да се научите да любите и да обичате. Ти не може да любиш, ако не даваш нещо от себе си.

Любовта започва с даването. А когато при обичта, ще научим закона за вземането. И ще вземаш това, което е потребно за тебе. Ако човек се научи правилно да люби и правилно да обича, може да се подмлади.

Лекуването със закона на обичта. Боли те крака – като помислиш за Бога и повярваш в Него, няма да мине много и болката на крака ще престане. Или заболи те стомаха – трябва да пиеш топла вода, но да не е чай. Нямах никаква топла вода, тогаз тури си ръцете върху стомаха и помисли за Бога, болките ще преминат. Също и, когато те боли кръста, и когато имаш ревматизъм, или каквато и да е друга болка, това е лечение за вас. Няма да лекувате така другите хора. На себе си може да помогнете така.

Човек трябва да бъде лекар на себе си. Трябва да бъдете най-първо самостоятелни. Самостоятелността произтича най-първо от любовта и обичта. Ако знаеш как да любиш и да обичаш, ти си самостоятелен човек.

Единственото свободно нещо е да обичаш и да те обичат, да приемаш и да даваш. Тази любов, която ти се дава, която без да я търсиш идва при тебе, тази любов, която сама идва при тебе, ако ти я приемеш, ти си я разбрал. И ако ти от тази любов, която си приел, не можеш да даваш на другите хора, ти не си разбрал любовта. Любовта и обичта в тебе, ако се приложат, те са разбрани, ако не се приложат, не са разбрани.

Има едно пеене на Божественото пеене и на Божествената обич. Има една песен на Божественото пеене и на Божествената обич.

В човешкото тяло има две големи жлези. Къде – няма да ви ги кажа. Като ви говоря за любовта, аз говоря за една любов, която премахва всички противоречия у човека. Противоречия тогаз остават само като едно спомагателно средство, да ти бъде приятно тогаз да имаш мъчнотии.

Не можеш да срещнеш един човек и да го обичаш, ако не те е обичал, и не може да го любиш, ако не те е любил.

Когато приемаш храна, ти приемаш Бога заедно с храната. Трябва да знаеш как да посрещнеш Господа в яденето.

Земята е пробния камък на любовта. Онези, които имат обич, ще слезат до центъра на Земята, и ако имат любов, ще може да излезат от центъра на Земята.

Щом можеш да слезеш до центъра на Земята, ти си научил обичта! Щом можеш да излезеш от центъра на Земята, научил си любовта. Онзи, който не е слизал до центъра на Земята и не е излизал от там, той не разбира любовта. Това са малките мистерий.

Пък Слънцето носи големите истини. Има друга любов – още по-голяма. Тя е любовта на Слънцето.

Сега трябва да излезем от обикновения живот и да влезнем в необикновения. Обикновеният живот е живот на съмнения, обезсърчения и прочие, а любовта е на необикновения живот.

Всяка мъчнотия, която ти се явява, всеки човек, когото срещнеш, те са една ценност за тебе. Когато някой обича някого, то в това се проявява Бог.

Бог в ангела се проявява като дава, а пък в демона се проявява като взема.

Най-първо ще вземаш, после ще даваш.

Какво по-хубаво от това, човек да стане рано! Сутринта като станеш рано, всички Божий благословения протичат в ума ти. Имаш затворен ум, сърце, тяло и минаваш за нещастен човек, а пък то всяка мисъл, която не се е родила от обичта и не е отгледана от любовта, не е Божествена.

Всяка мисъл и всяко чувство, трябва да се родят от обичта и да се отгледат от любовта. Тази любов, в която вий живеете е Божествена, но тя е ваша любов. Вие сте слуга някъде, важни, а пък щом влезете в обичта и любовта, вие ще бъдете един от постоянните работници, ще бъдете и учители и ученици. Дето минете, ще се учите и ще предавате това, което даваш от себе си. С това ти си учител, пък който приема, става ти ученик.

Сега ще ви дам три неща, но това ще го пазите само за вас. Ще направим един опит: бутнете брадата си в точката А, под трапчинката, която е от дясната устна, но не е на самия връх на брадата, малко по-горе, дето има издадено малко място. После бутнете дясното крило на носа, после върхната страна на дясната вежда и горе с двете ръце, с единия си пръст ще се допрете до хилядолистника в горния център на главата. Горе е Божественото, което всичко разрешава. Това място е център на

хилядолистника, това място на умствения свят. Господ Си има стаичка там. Ако ти нямаш стаичка дете Господ да идва на гости. И долу под лъжичката, и там Господ Си има стаичка. Долу е за обичта, а горе е за любовта. Две стаички има Господ в човека, те са свещени места. В бъдеще всеки трябва да има две стаички. То е Божествения храм. Това трябва да го пазите само за вас.

Закони за здравето:

Когато възприемете мисъл, че обичате и я предадете чрез любовта, тогаз плазмата в човека се обновява, иначе плазмата на човека се разрушава, изтощава се и човек остарява. Живота не може да се подобри без любов и без обич. Когато един тон има влияние на ума, сърцето и волята, тогава тона има друго значение.

Всички лоши хора са напуснали Бога. Бог е изобилие. Щом напуснеш Бога, лоша е работата. Щом идеш при Бога, с лошото веднага се справяш.

Новото в света е любовта, която трябва да дойде. Значи трябва да направиш връзка с любовта.

Няма по-хубаво нещо от доволството. Всеки ден носи в себе си някои блага. Постави основата, връзка с Бога. Ако ти не си свързан с Него, със своето съзнание, ти най-първо няма да имаш достатъчно енергия, за да зреш мислите ти.

Като станеш сутрин, почни да пееш. Музикалните сили в невидимия свят, всички обръщат внимание и слушат. Доста голяма публика има да те слуша. А пък ти речеш да пееш и казваш: „То е празна работа!“ Ще отправиш умът си към Бога, ще Му отправиш най-хубавите си мисли, тогаз ще дойде Божието благословение. Всичкото щастие, което търсиш, ще дойде оттам, от Бога. Ако ти отправиш ума си както трябва към Бога, ще получиш благословение.

Един ден направете опит да се отнесете много добре с когото и да е, и ще видите, че всякога, когато се отнасяте много добре с някого, и с теб ще се отнесат много добре, няма да мине много време. Ако се отнасяш зле с някого, ще се отнесат зле и с тебе.

Както мислиш за другите, така и другите ще мислят за тебе. В невидимия свят всичко хубаво, което създадем, се възвръща към нас. Нас ни препоръчват в духовния свят нашите мисли, чувства и постъпки. Ти казваш, че мисълта е тайна, но тази тайна мисъл те препоръчва вече. Тук никой не знае, но в духовния свят знаят мислите ти. Ако мисълта ти не е права, възвръщат я назад, така ние сами се спъваме в живота. Мисълта, чувствата и постъпките ти, ти отварят път. Тук на Земята не знаят, но отгатак знаят мислите ти.

Човек, който не знае как да мисли, чувствава и постъпва, той се дави в света.

Ще мислиш добре, то е главното. Това са три неща, от които зависи нашето бъдеще, това е магическата тояжка. Хубави мисли в ума, хубави чувства в сърцето, хубави постъпки на волята, това е магическата тояжка.

Сега вас ви е страх, да не би някой да каже нещо лошо заради вас. Ако хората говорят за вас хубаво, но вие не го заслужавате, тогаз какво ще ви ползва?

Та казвам: новото в света е: човек да се радва на ума си, на сърцето си и на волята си, да се радва на онези богатства, които са вложени от хиляди години в тялото, сърцето и умът ви, и да ги разработвате, да станете

една отлична градина. Музиката е хубава, когато има светлина, топлина и сила. Тонът трябва да носи светлина, топлина и сила.

20. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 30 ноември 1941 г.**

Всички науки в света, каквито и да са: художество, поезия, музика, театър и пр., всичко това е път за любовта. Те спомагат да се домогне човек до Божествената любов. От друга страна, човек не може да има успех в тези области, ако няма любов. Как ще знаеш другите науки, ако не знаеш любовта? Някой ангел като дойде да се въплоти на Земята, ще се смали. И някой човек от Земята като иска да се роди в невидимия свят, и там ще се смали. За да се оправи стомаха ти, духът ти трябва да вземе участие. Как ще те лекува една отрова? Всички церове са отрови. Някой казва: „Не ме обичат!“ Не те обичат, защото ти не обичаш. Казваш: „Нямат добро мнение за мен!“ Нямат добро мнение, понеже и ти нямаш добро мнение за хората.

Иде една епоха, когато въздухът ще стане по-рядък на Земята. Всички хора, които са навикнали да дишат гъстия въздух, ще се задушат. После и светлината, топлината, ще се усилят, и ако човешките очи и твоето сърце не се приспособят, как ще ги понесат?

Вие, които искате да работите върху себе си, и като художник, трябва да изберете най-хубавото време. Погрешно е цял ден да ходиш и да не можеш да видиш нито един красив човек, нито един топъл човек, нито една отлична, права постъпка. Всеки ден не е най-хубав, но кое е онова, което може да бъде на прегради, което може да ни прегради нашите мисли, чувства и постъпки? Това, което обичаш, от него имаш нужда. Това, което имаш в изобилие, от него трябва да даваш.

Казано е: от вода и въздух ще се родите. Духът е същественото, пък водата е материала, от който Духът създава живота. Водата е носителка на живота, през нея минава живота. После и въздуха е носител на живота, но Духът е, който работи и във въздуха. Духът работи и в светлината и в топлината.

В човешката кръв, в един кубически милиметър има пет милиона червени кръвни телца. Ако не живеете добре, те могат да се намалят на четири милиона, или на три милиона, или на два милиона. Това е вредно за човека. А пък в хората, които живеят във високите планински места, имат осем милиона червени кръвни телца в един кубически милиметър.

Три неща има, които хората не могат да излъжат: природата, себе си и Бога.

Като направиш една постъпка, те виждат.

Плачът е едно благословение. Човек да плаче и никой да не го знае, да има свещена къричка за тези сълзи, и никой да не го види. В затворена стая ще плачеш, и ако падат сълзите ти на земята, на нечисти места, и очите се повреждат.

Има връзка между сълзите ви и вас, и от която връзка не може да се освободите. Не само между сълзите и вас има връзка, но и между думите и вас има връзка, също така и между постъпките ви, и вас. Казал си една дума, или си направил една постъпка, ти си се свързал с тази дума, или с тази постъпка.

Забележете, човек, който внася Божествената мисъл в ума си и ангелите се интересуват, интересуват се те и от човек, който внася Божествената топлина в сърцето си. Пък щом те се интересуват, всичко ще ти тръгне напред. Казвам: ние съвременните хора, без да възприемаме Божиата любов, Божите знание и Божествената сила, искаме да бъдем щастливи в света. Без любовта не могат да се придобият живота, красотата и свободата.

Казвам: ще поставите любовта като път за постижение на всичко онова, което човешката душа желае. Всеки ден ще вървите в този път, и ще имаш всичките постижения.

Та казвам: любовта е път за постижение на всичко онова, което човек желае, и което Бог е определил. И цялата Вселена е създадена като едно предметно учение. В цялата вечност има какво да се учи.

След молитвата: На Земята трябва да зачитаме и сенките на онези велики хора в света, които са достигнали своето съвършенство. Някой човек само като дойде в сянката им, оздравява.

Всъщност Земята, целият свят е създаден само от сенките на съвършените същества. Ние като дойдем в съприкосновение само със сенките им, пак ще се повдигнем.

21. СЛОВО

5 декември 1941 г.

Всяко изменение, което става със Земята, става и с нас.

Студените сърца раждат тъмнина, студени мисли. При сърцата студени, и умът е студен.

Топлите сърца, раждат светли мисли. Ако внесете топлина в себе си, във вашите чувства, каквото и да е, вашата мисъл, може да я изправи. Топлината е вече връзка със закона на любовта.

Любовта е първия подтик откъдето излиза топлината. Когато ръцете ви са топли и вие сте неразположени, трябва да направите едно добро или да хванете някой, който има студени ръце, и ще се смени състоянието ви.

За да се събуди у вас едно благородно чувство, трябва да има някой, който да ви обича, пък и, за да се събуди вашето съзнание, вие трябва да обикнете някого.

Който те е обикнал, той е плюс, пък ти минус. А пък ти, когато обичаш, ти си плюс, а пък онзи, когото обичаш, е минус.

Ако човек иска неговите мисли да бъдат безсмъртни, той трябва да има сърце, което да е свързано с вярата и любовта. Тогаз в човека се раждат най-хубавите мисли, най-възвишените мисли – значи, когато сърцето му има определена температура.

Онзи, който иска да бъде здрав, трябва да работи в областта на музиката, не трябва да си губи топлината.

Една идея, на която се изгуби топлината на живота, човек става песимист и изгубва смисъла на живота си. А пък, за да не се губи топлината на живота, трябва музика. Чрез музиката ще спазвате първите хигиенични принципи на здравословното състояние.

22. УТРИННО СЛОВО И НЕДЕЛНА БЕСЕДА държани на 7 декември 1941 г.

Човек трябва да следи добрите чувства в себе си. Без събуждане на най-добрите чувства, ти не може да събудиш и най-добрите мисли в себе си.

Трябва да знаете, че гласните струни са тясно свързани със сърцето. Ако пеете, ритъма на сърцето е много правилен, ставате весел и се подобряват външните условия. Ако всички хора пееха, много малко болести щеше да има, по-малко сиромашия щеше да има, но щом не пеят хората, израждат се.

Песента образува една хармонична връзка между ума и сърцето, и волята. И така, установяват хармония между всички органи в тялото. Няма същество в света, което да не разбира песента на животните, на цветята, на дърветата. По закона на песента, когато Слънцето изгрява, когато облаците се движат, това е песен. Навсякъде има хармония. Сами ние живеем в един музикален свят и понеже не искаме да пеем, намираме се в стълкновение, постоянно трябва да ни коригират.

Страданията са майстори, които постоянно ни изправят. Когато се молиш, музикално трябва да се молиш.

Като произнасяш думата милост, Бог ще ти помогне. Но ти не произнасяш думата милост. Ние съвременните хора искаме преди да се молим, да става каквото искаме. Грехът е ръждата, която ни разяжда. От грехът към страданията, от страданията към хармонията, от хармонията в любовта – това е пътят.

Най-силното нещо, което тонира хората, е любовта. Най-лесното нещо, което те доведе до светлината, до любовта, до силата и музиката, тя е правият път да отидем до любовта, до знанието.

Музиката ще бъде един правилен метод за самовъзпитание.

Онова, което не виждаме в човека, то е резултат на онова, което виждаме в него.

Не може да живееш, без да обичаш някого. Ако любовта не идва в нас в изобилие, и у нас не могат да се родят хубавите работи на любовта.

Любовта трябва да проникне в човешкият ум, сърце и тяло, за да се родят най-хубавите работи. И сърцето на човека зависи от любовта, и неговият ум и живота му, всичко зависи от любовта. И благото на цялото човечество зависи от любовта. Хората търсят своето щастие вън от любовта. То е погрешно схващане.

Хиляди години хората търсят щастие, и не са го намерили. Защо? Защото пътя на щастието не е там, дето го търсят. Щом проявява любовта, и целия свят става осмислен за тебе. Щом изгубиш любовта, всичко е безсмислено за тебе, от нищо не си доволен.

Ние, съвременните хора противодействаме на любовта. Ние искаме един човек, когото обичаме, постоянно да е пред очите ни. Но ако е много близо до очите ти, тогаз нищо няма да виждаш. И Слънцето, което ние обичаме, е далеч от Земята – на 92 милиона мили разстояние, за да виждаме нещата. И Бог е поставил далече звездите, за да виждаме и звездите.

Когато обичаш някого, като влезеш в къщата му, ще си изуеш обущата. Когато речеш да го посетиш, предварително ще направиш баня, и ще се облечеш с чисти дрехи. И не отивай при него да му се оплакваш, че

си страдал, защото всичкото ти достойнство е, че страдаш. Ако не страдаш, никакво достойнство нямаш!

Христос за големите страдания, които понесе за хората, всички Го уважават и обичат. Дал е нещо на човечеството. Любовта не може да стане в безлюбието.

Единственото нещо, което не може да се мени, е любовта. Но човек може да се мени, понеже има материална основа. И човек трябва да поддържа равновесието между материалния и духовния живот, трябва да опита новата хигиена. Ти не можеш да имаш хигиена, без хигиенична черта. Ако любовта не влезе в тебе, ти здрав не можеш да бъдеш. Ако не влезе любовта в тебе, ти не може да ядеш и да дишаш правилно, не може и да мислиш правилно. Всяка една дейност в любовта, е нормална.

Аз много говоря за любовта. Но ние искаме да обясним същината, какво нещо е любовта. Същината на любовта, това е щастие, блаженство, което ще придобиеш като любов. Любовта носи щастието и блаженството. Като любите, ще бъдете щастливи и блажени, ще имаш всичките блага, пък ако се отдалечаваш от нея, ще бъдеш нещастен.

За живота на Слънцето, когато ми разправят, че Слънцето е разтопено, аз се усмихам. Ние най-малко Слънцето разбираме. На Слънцето се живее 100 пъти по-добре, отколкото тук на Земята. Плодовете там са големи като дини. То е като 1001 нощ! Светлината, която иде от Слънцето е резултат на интензивната светлина на тези същества, които живеят там. Слънчевите лъчи ни изпращат подаръците на любовта, на съзнанието, на свободата.

Защо се греем на Слънце? Ще получим любов и знание от Слънцето. Любовта най-първо внася разбирателство. Щом обикнеш някого, ти го разбираш. И щом той те обикне, и той те разбира. Щом те обикне, той става щедър към тебе. А щом го обикнеш, ти оценяваш неговата любов.

За да функционира ума ти правилно, трябва да има няколко хора на Земята или на Небето, да те обичат. И когато не те обича никой, тогаз ще слезе в тебе отрицателната мисъл, че не искаш да живееш, и ти не знаеш. И стария, като няма кой да го обича на Земята, заминава си.

И когато горе са повече тези, които те обичат, ти заминаваш за онзи свят. И когато тези, които те обичат са повече на Земята, ти се раждаш на Земята.

Ако искаш някой да остане повече време на Земята – обичай го.

Единственото нещо, което не ни ограничава, е любовта. Но ако ние сами се ограничаваме, любовта, която имаме е крива, неправилна. Ако ти ограничаваш хората къде да отидат, и ако онзи, който те обича те ограничава, то тази любов е неправилна и крива!

Човешката мисъл само насърдчава, Божествената мисъл – разрешава.

На човека любовта само насърдчава, когато Божествената любов разрешава въпросите. Щом някой те обича сега, той ще те обича и в бъдеще. Щом го питате, дали ще те обича и в бъдеще, ти влизаш в човешкия порядък. Любовта, която се мени в нас, е човешка. Любовта, която остава неизменна, тя е Божествената любов.

Песента развива разните висши центрове в мозъка и то, ето как. Ако изразиш чрез музиката религиозната любов, тогава ще развиваш центровете горе на главата дето е хилядолистника. Ако внесеш в музиката

мекота или твърдост, ще развиеш съответните центрове на главата. Така че цял ден като пееш, ще разработваш центровете на главата си. Павел казва: „Ако се разрушат нашите естествени тела, ние имаме дом неръководен.“ Роденият от Бога живее в този дом, и няма нужда да умира вече.

Той живее в едно безсмъртно жилище, живота добива други смисъл. Та сега трябва да минем от смъртното в безсмъртното и от ограниченото в свободата, да бъдем слуги. Хората и те да бъдат служители на нас. С други думи казано, да бъдем братя един на други.

Та новата идея е тази: трябва да бъдем братя. За да бъдем братя, трябва да са родени всички от Бога.

Днес благодарете на Бога. Аз ще ви кажа, как да се благодарите на Бога. Намерете един страждущ човек и му кажете една утешителна дума повече, та той да се зарадва.

Той живее в едно безсмъртно жилище, живота добива други смисъл. Та сега трябва да минем от смъртното в безсмъртното и от ограниченото в свободата, да бъдем слуги. Хората и те да бъдат служители на нас. С други думи казано, да бъдем братя един на други. Та новата идея е тази: трябва да бъдем братя. За да бъдем братя, трябва да са родени всички от Бога.

Бог ви е обикнал, и понеже ви е обикнал, и вие трябва да обикнете някого. Някой казва: „Аз на колко души съм помогнал!“ Не говорете така. Няма други, Който да е помогнал на толкова души, както аз. И аз считам, че нищо не съм направил. Ще бъдем радостни и весели. Накъдето ходим, Бог ще бъде с нас. И през огън да минем, и през страдания да минем, и през войни да минем, Бог е единствения, Който ще ни придружава. Другите да ни оставят, но Той е единственият, Който докрай ще бъде с нас. Пък щом Той е с нас, то всичко е благополучно.

Пожелавам ви следното: направете едно добро, с което Господ да бъде с вас през целия път. Да вземем пример от плодните дървета. Те нямат апартамент, въглища, обуца, и никога не роптаят. Те при най-лошите условия, не роптаят. Да подражаваме любовта на плодните дървета.

23. НОВОГОДИШНА БЕСЕДА

**държана от Учителя на 1 януари 1942 г. в 12 часа в полунощ –
31 декември 1941 г. до 1 януари 1942 г.**

Понеже годината е женска, една сестра да прочете с. 291 от томчето „Книгата на Любовта“.

„Добрата молитва“

Тази година има тежка карма. Тази година е свързана с най-тежката карма.

В 1942 г. цифрите както са наредени, цифрата 1 – представя Слънцето, 9 – Марс, с който сега хората воюват, 4 – е влиянието на Земята, 2 – е влиянието на Месечината. Това съчетание показва, че хората са заблудени, търсят това, което няма да го намерят.

Резултатите са добри. Сбора от цифрите е 16.

1 – означава влиянието на Слънцето, 6 – е влиянието на Венера и Любовта. Сборът пак дава – 7. То е свещено число – мъдростта на Сатурн.

Тази година хората ще изведат много хубав порядък и ще решат да живеят един по-добър живот. През тази година ще има доста пране и доста

дългове има да се плащат, доста глави има да се пукат. Казвам: за своите престъпления на миналото, през тази година трябва да плащат, трябва да изплатят погрешките си. Но тези погрешки са свързани с една карма. Резултатите от тази година, ще бъдат по-добри.

За глупавите хора по-лоша година от тази няма да настане. Всички лъжи ще се разкрият. Всички зулуми, които са станали, всичко това ще рухне, старият порядък, всичко това, което имаме, ще рухне, ще рухне от светлината, която иде. Този порядък така както върви, не може да отиде по-далеч. Осите на колата са така натоварени, че не ще могат да издържат, ще се строят, нищо повече.

Казват: „Защо е така?“ Жестокостта е по-голяма. Всички трябва да се въоръжите с любовта и със знанието, със свободата и с истината, за да можете да издържите изпитанията. Не само външно, но и вътрешно във вас ще ви изпитват. И като Петър може да се отречете три пъти. Това ще бъде. Вий ще кажете: „Я да си поживеем ние тук, какво ще мислим за онзи свят!“, и т.н.

Една кокошка, която живее в един курник, тя в някой Рай ще влезе. Ако на тази кокошка похвалят курника, и я хранят 4-5 пъти на ден, мислите ли, че тя ще влезе в Рай? Тя ще влезе в човешкият Рай. От нея нищо няма да остане! Казвам: „Без Божествения свят, ние се намираме в един курник!“ Значи, ние се намираме в един курник и по дявола кокошката. Няма да остане човешка душа, която да не остави месото. Когато вие умирате, и то е от кокошката. Господ не иска това. Но кокошката спаси хората. Като умре някой, казвате: „Е, какво стана?“ Те идват, вземат го и го изяждат. Всичките негови служители и тези книги казват, „Червейчета!“ Викат ги на угощение! Като умре някой човек, угощават го, понеже трябва да се подкупи с ядене и пиене.

Дяволът като е сиромаш, жертва хората. Та не е виновен Дявола! Виновати са кокошките, понеже на кокошките ги дали, колкото, за да задържат храната, а пък те се повлияха от човека и дойдоха в курника да живеят, изгубиха способността си да хвъркат.

Всеки човек, който може да изгуби своята мисъл, който не мисли, той е кокошка в някой курник, а пък те мислят, че е господар. Не е свободен човека със своята мисъл. Не е свободен човека и със своето сърце, не е свободен човек и със своето тяло.

И тялото, и ума, и сърцето, трябва да се освободят. Сърцето не трябва да се ангажира с лъжливи работи – с една лъжлива любов. Умът не трябва да се ангажира с една лъжлива мисъл, и тялото не трябва да се ангажира с една лъжлива постъпка. Значи тялото и то трябва да се храни с една храна, която носи безсмъртието, и която ще носи здраве. От голямото стълкновение на човешкият ум с човешкото сърце, се е явил сегашния живот.

И дето умират хората, дето стават нещастия, се дължи на човешките лъжливи мисли и техните лъжливи чувства. Хората вярват в това, което не е. Дойде ти на ума да си човек на един милион, може да го подкупиш. Казвате: „Ще си поживеем на Земята!“ Но знайте, че след като имате едно положение, крадците ще мислят как да го претупат, за да вземат парите му. Когато заговорите за една кокошка, какво я очаква? И тя е станала милионер. Като я купи господаря, празник има, определя я за жертвоприношение. Ако беше постила, да й се четат ребрата, ще кажете: „Оставете я, нахранете я

по-добре." Сега вие се оплаквате, че не ви хранят. По-добре по-малко да ви хранят, отколкото повече храна.

Ако ядете без любов, образуват се тъй наречените чужди вещества. Започва да ви расте корема като на някоя трудна жена, ставате пълни. Разправяш, едно кило си предал. Има много мъже, които не могат да се родят, милиони, които все не могат да се родят. Като отиваш после в болшевишка Русия, идваме сред 3-4 такива, всички трудни, [значи охранени]. Тази жалба, в която хората се намират, противоречията които имат, то е бременност. Бременни са с лъжливи идеи, които мислят, че причината е в неговите близки. Търси причината вън от себе си. Причините са вътре в нас.

Бог ни е дал преизобилно въздух, да дишаме без да плащаме. Бог ни е дал преизобилно светлина, без да плащаме. Бог ни е дал преизобилно топлина и хляб, без да плащаме нищо. Което ни е дал, и за което нищо не плащаме, и чрез това ние се осигуряваме за нещо друго. И за какво се осигуряваме? От въздуха сме осигурени, ний търсим да се осигурим. От светлината сме осигурени, от храната сме осигурени.

Ако човек знае как да диша, що му трябва да търси храна? Ще извади хляба из въздуха. Ако растенията изваждат най-хубавите сокове от земята, значи това и ние можем също тъй, по същия закон да извадим най-хубавите сокове от въздуха.

Ако бихме знаели законите на светлината, бихме извадили най-мощните сили за здравето си. Зависи как човек възприема светлината. Ако може да възприема Божествената светлина, тя ще му разкрие законите и ще му покаже освен пътя, и как да живее, и как да черпи от природата, за да бъде силен. Казвам: в прякото приемане на светлината, често се зараждат големи нещастия. Човек не вижда нищо ясно и започва да търси своето щастие там, където никога няма да го намери.

Казвам: в тази година няма много да очаквате. Тя е доста скържава година. Да ви кажа, че питата сега се пече. Ще ядете, колкото едно кило хляб. Няма да го бъде. Да ви кажа, че ще имате изобилно плодове, и то е въпрос. Двете е майка, но най-бедната майка. Пустинята какво ще ви даде? На пустинята плодове не растат. Най-много е светлината, която имаме от Слънцето. Марс я поглъща, но вие на Земята ще бъдете много користолюбиви. Спекулантите на книга затварят ни, какво ще се ползвате? Ако са потопили 10-12 милиона тона пшеница, ако са я хвърлили в морето, всички са отишли на дъното, какво се ползваме? Нека се радваме на богатата, които Бог е дал. Какво ще се радваме, че са потопили в морето? Казват: „Кой ще победи?“ Ние не се нуждаем от такива победи. Ние се нуждаем от победа, която да дойде Любовта и да освободи хората и да освободи ума, сърцето и телото. Да дойде Мъдростта и да освободи хората. Да дойде Истината и да освободи хората. Ние се нуждаем от такава свобода, и от такава победа.

Нуждаем се, не да слугуваме на хората, но да слугуваме на Бога.

Досега не сме Му слугували.

$1 + 6 = 7$.

7 е ден на почивката. Всеки от вас да си има през тази година за идеал да служи на Бога. Спасението е там. От тази година ще имаме един добър резултат. Сега са доста лошите резултати.

Ако турите числата: 1, 0, 7 и върху тях да градите, то е един резултат. Ако искате ръководство – 1942 година, вий ще загазите. Ако мислите някое предприятие да направите, покупка или друго нещо, ще загазите навсякъде. Ако настинеш и не се лекуваш, приложи вярата. С любов по-лесно ще се лекуваш отколкото, ако разчиташ на резултатите, които нямат никаква сила в себе си. През тази година резултатите ще бъдат благоприятни за съмнението.

Следната година, която иде – 1943 – числото 3 е благоприятно число. В 1943 година ще се роди нещо по-хубаво. Резултат на четиритях амадий, ще се реализира в 1943 година.

През тази 1942 година, трябва да се въоръжите с търпение, с вяра, с надежда, и да си носите мъчнотиите с търпение. Никакви условия, но уповавайте на онова, което дава Слънцето. Значи Господ не пита.

Като съберете 1 + 6, получавате 7.

7 е разумния живот. Уповавайте на слънчевата енергия, на любовта, на истината, която носи освобождение на хората. В тази година ще рухнат в умовете на хората царството на Дявола, и в тях ще се съгради Божието царство.

Сега ви поздравявам с Новата година!

24. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 11 януари 1942 г.**

Словото бе Бог.

Искам да ви наведе на една нова мисъл, защото знанието, което сега го имаме, ни носи нещастие. Всеки един, който се мисли щастлив, не знае какво ще стане до утре. Ние се оплакваме, търсим коя е причината.

Причината на злото седи в безсъзнателния живот, тъй наречен физически живот. Една капка енергия се търкаля, и ако не се махнеш от пътя ѝ, ще те претрепе. Причината на всички спънки в света са все материални работи. Хората се карат за шапки, за обувца, за една педя земя и за някое парченце хляб, и някои ще се отклонят едни от други. Казват: „Света е лош!“ Ние нямаме право да се произнасяме върху картината на един художник и да казваме, че картината му е лоша. Защо? Защото да се произнесеш, трябва да рисуваш по-добре от него.

Трябва да положим нашата вяра, когато обичаме в света. Но една вяра, която не е подкрепена от Мъдростта, вяра, която не е подкрепена от Любовта и една вяра, която не е подкрепена от Истината, тя не ни трябва. Училища трябва на човека. Необходимо е да мисли добре, да чувства добре и да постъпва добре.

В постъпките седи неговата активност, проявява се неговата сила.

В чувствата му влиза живота, проявява се неговата душа.

В неговата мисъл, се проявява неговия Дух. Духът е нещо отвлечено, невидимо. Единственото нещо, което не се вижда, то е Божествения Дух. Някой път искате да знаете какво нещо е любовта.

Любовта със знание не се добива. То е един вечен опит на човешката душа. Тя постоянно опитва любовта, която се проявява, и всякога ще бъде незнайна. Бог Се проявява като Любов. Що е Бог? Той носи живота, Той е светлина. В светлината животът добива условия да се прояви. Той е мисъл,

той дава простор на човешката душа. Живот без Любов, носи смърт, живот без Мъдрост, носи глухост, живот без Истина – носи робство.

Някой човек е облечен и иска да си осигури живота, но един пакостник промислил да обере един американски милионер, който носи торба с долари, американски долари. И най-сетне сполучва да задигне торбата на богаташа. Капитанът на парахода му казва: „Парахода потъва!“ Той оставя торбата.

Питам те: „Защо ти е тази торба, и това богатство, когато парахода потъва? Питам те защо ти е тази торба и това осигуряване, когато парахода потъва?“ Когато ние, съвременните хора се осигуряваме, парахода потъва. После като говорим за Любовта, разбираме спасителната лодка, с която трябва да напуснем парахода, и тя ще ни изнесе на брега.

Ние търсим нашето спасение отвън: искаме да забогатеем, да се учим, че да спасим човека. Като се ражда, човек носи всичкото знание в себе си, само че на това знание се изисква условие, за да се прояви.

Светиите, или онези, които наричате святи, имат радио и приемат новини от Слънцето, Венера, от Месечината, и от всякъде. Важно е да говориш с онзи свят. Хубаво е да имаме общности от онзи свят. Онзи свят е красив свят. Само на хората не пожелаваме да отиват в онзи свят и насила ги държат вън, защото ако отидат в онзи свят, няма да искат да се върнат. Онзи свят се нуждае от напреднали хора, които да помагат.

Душата им загазила на Земята, трябва да пионери, които да проповядват Истината. Самите хора, трябва да носят живота. Като дойде Христос, цитираш ли Мойсей? Той казва: „Както ни е Учителя научил.“ Вие казвате: Мойсей така е казал, Исаяя така е казал, Данаил така е казал.“ Като четеш Авраама, гледай да имаш неговите опитности, Данаил също. Тогава имаш опитностите. Той влезе в общение с другия свят. Иоан богослов – също. И ние можем да видим, но когато видите някой работи от онзи свят, не трябва да разправяте. Има работи, които не се разправят. Ти като заравяш пари в земята, разправяш ли къде си ги заровил? Ще мълчите. Като сядиш орехи, не казвай на децата къде си ги посял. Те ще отидат, и ще ги извадят. Имаш някоя мисъл, но може да я провериш. Например, искаш да посетиш един свой приятел. Ти може да отидеш в неговата стая, на един-два километра разстояние. Нещо ти казва: „Не отивай!“ Ти отиваш и него го няма в къщи. А пък, като речеш да го посетиш и чувстваш една пълнота, нещо ти казва: „Иди!“

Медицината вижда, че причините на всички болести се дължат на едно неравновесие, което съществува между човешката мисъл, човешкия живот, човешките чувства, сърцето и човешката воля и телото. Ако внасяме в себе си правата мисъл, тя освобождава, ако внасяме правите чувства, те освобождават. Едно хубаво чувство, внася еликсира на живота. Ако вий може да внесете едно хубаво чувство в един болен човек и да му кажете: „Ти ще оздравееш“, и той да повярва, непременно ще оздравее.

Други енергии, които на човека са необходими, за да смिला храната си, да приема телото енергия от храната. Как ще си обясните следното: човек два-три минути след като се е хранил, вече чувства сили? Той като приема храната с езика си, и като я обръща в устата си, като дъвче храната, възприема енергията и я препраща в нервната система. Човек има енергия за път. Каквото стомахът смिला и се добие, то е придатък.

Като ядем правилно, придобиваме храна чрез нервите си. Човек който не придобива сила чрез нервите си, не яде правилно, той яде лошо.

Човек, който яде и не мисли, той не е ял. Човек който е недоволен в яденето, той създава отрова в себе си.

Ние съвременните хора се нуждаем от приятели, които да подкрепят нашият ум, нашето сърце и нашето тяло. Кой е Онзи, Който свободно подкрепя нашият ум, сърце и тяло? Единственият, Който може да ни подкрепи, е Бог – в Него живеем. Ако храним за Него най-хубавите мисли и чувства, ако Му служим от сърце, и Той всякога ще ни подкрепя, в Него живеем. Той счита, че Неговия живот и нашия живот, са един живот. Христос казва: „Аз и Отец едно сме.“

Ние сега искаме да се отделим от Бога. Къде ще се отделим, къде ще отидем? Настава един момент в света, когато всичко трябва да правиш за Господа. Ако учиш, за Господа да учиш. Каквото и да правиш, за Него да го правиш. Всичко в ума ти е ангажирано с Божествената мисъл. Онзи, Който ни приобщава към знанието, Той е Бог. Онзи, Който ни приобщава към добрите чувства, Той е Бог. Онзи, Който ни приобщава към добрите постъпки, Той е Бог. Онзи, Който ни желае здравето, Той е Бог. Бог иска да въздигне един живот на щастие между хората.

Понеже хората идат да работят за себе си, от там иде нещастieto.

Въздуха купуваме ли го? Където и да отидеш, въздуха е на твое разположение. Където и да отидеш, светлината е на твое разположение. Ако ние обичаме Бога, ние ще имаме на разположение всичко. Един свят ще се отвори.

В света има музика, за която ушите на хората са глухи.

Ако тръгнете по пътя на Божията Любов, не онази любов, която трае година и половина, но онази любов, която и смъртта не може да я победи – тя може да те заведе на небето и да те върне. Тя ще ви развежда по целия свят, по цялата Вселена, на Слънцето ще ви води, на Месечината, на Юпитера, на Сатурн, навсякъде където искате, ще ви води. Говоря за онази любов, която може да задоволи всичките ваши нужди. Но трябва да се научите да слугувате така, както ангелите слугуват.

Любовта и обичта запример има ли, тя всякога е толкова внимателна, за най-малките работи промисля на време.

Няма нещо по-красиво от схващането за Бога.

Няма по-красиво лице от лицето на Бога. Ти като Го погледнеш, ще забравиш всичко. Той не мисли за греховете на хората. Като види, че са ги избили, казва им: „Станете!“ И всички стават, облечени с най-хубави тела. За какво ще скърбите? Като дойдете на гробищата, казвате: „Станете братя!“ И всички станат. Отидете в други гробища, и там станат. Ще отидете при дърветата, ще им кажете: „Дайте плод!“ Навсякъде лесно ще става с Божията Любов.

При Любовта ще се научим да ценим онова хубавото, ценното в човека. Ще ценим човешкия дух, човешката душа, човешкият ум, човешкото сърце и човешкото тяло. Да имаме свещен трепет както към себе си, така и спрямо другите. Към това трябва да се стремят всички хора. Това е Новото Учение, което трябва да се внесе в света.

Този свят е сянка на онзи свят. За да се познават хората един други, трябва да имат вътрешна връзка между тях. Ти обичаш един човек. Господ ти е направил едно добро. Ти си бил в голяма нужда, ти си бил изоставен от всички хора, а Той ти е направил добро безкористно. Това добро духът ти и душата ти не могат да го забравят. Където и да срещнеш този човек,

казваш, че го обичаш. Затова не се отказвай от доброто желание, което подтиква вашето сърце.

Не се отказвайте от добрите желания, които подтикват вашето сърце. Вий казвате: „Доброто не се цени!“ Но има Един, Който го цени. Най-малкото постигнато добро, което човек направи, Бог го цени. Той го записва в книгата на живота.

Всяка една хубава мисъл, колкото и да е малка, тя се записва. Ако ние живеем по Бога, ще се изменят условията ни.

Казвам: Възлюбете Господа! Някои ли трябва да видим или всички трябва да видим? Под думата някои се разбира цялото. И като обичаш цялото, обичаш всички, обичаш всички части – еднакво цениш всички. За това се изисква съзнание. Един ден челото ще се оформи, от челото ще се формира. От челото излизат три равни части. От средната част на лицето, от средната част на сърцето излизат чувствата. Пък под носа се показва физическия живот, брадата.

Ако вие не се свържете с праната, не може да бъдете здрави.

Първото нещо сутрин като станете, е да разпознаете всички странични мисли, чувства и постъпки и да ги отстраните. Тези мисли, които ви обичат и само онези чувства, които ви обичат да останат. Като обичате, да не се тревожите. Какво ще стане със света? Няма да се свърши света, но един нов свят ще се образува. Бог ще преустрои Земята и всички хора. Какъв дял вий ще вземете в новия свят?

Нов ред иде сега в света. Въздухът ще бъде толкова деликатен, че вий с вашите дробове ще се задушавате.

Трябва да си образувате органи да дишате етер. Много по-сложни са органите за дишане на прана. С новите органи, ще може да пътувате до Месечината.

Аз говоря за новото на способните, на тези, които разбират.

Въпроса е за онези от вас, които искате да станете безсмъртни. Трябва да възприемем любовта, ще доловим новото и новата свобода. Тази нова свобода, ще ни освободи от всички ограничения, в които се намираме.

Шестата раса, която иде, любящите хора, ще стават видими и невидими.

Не са хората господари на света, Бог е господар. Всички хора на Земята, един ден ще следват Божия закон, и тогаз всички ще бъдат свободни. Докато не сме господари, не сме свободни. Сега Господ казва на всички хора: Вий сте братя. Никакви господари няма, всички сте слуги. Ще служите, ще работите, по-силните ще помагат на по-слабите. Всички ще се готвят за един почтен труд на любовта.

Любовта премахва всички болести в света, нищо повече. Моментално ги премахва! Ние страдаме от зарази и от нечистота. Дишането ни не е дишане, яденето ни, не е ядене, мисленето ни, не е мислене.

Когато дойде Христос, трябва да ни намери всичките цъфнали, да сме завързали, да имаме плодове. Трябва да намери лози, които са увиснали с грозде. Всички хора да са готови да изпълнят Божия закон по любов, не насила. Бог иде, Той ще преустрои света. Няма да го преустрои по един механичен начин. Всички вий ще влезете в един свят. Този свят ще се затвори за вас, друг свят ще се отвори. Когато мравката напуска своя свят, кой свят напуска? Трябва да влезе тогаз в света на хората. Тези жилища, в които ще влезете, са създадени за вас. Само че са грандиозни, направени

от мрамор, вратите са направени от скъпоценни камъни, постлани са със злато и с най-хубавите килими. Няма кал в онзи свят, няма и клозети, няма и гробища. И помен няма от тях! Това са места чисти, дето хората не плюят. Там има хорове да пеят, които вземат 4-5 октави, гласовете се чуват на половин километър далеч, не се чуват в пространството. Сега това, което ви говоря, е една хилядна част. Човек трябва да влезе там, за да види, с думи не може да се изкаже.

Казвам: Онова, което Бог е приготвил за онези, които го любят е толкова грандиозно и хубаво, че заслужава всички страдания, които ще претърпим! Те не могат да се сравнят с бъдещите блага и с бъдещата слава, която има да се изявява! Изявяването на любовта и придобиването на свободата, е в освободението от смъртта. Това е голямото благо в сегашния живот. Не се обезсърдавайте! Бъдете смели и решителни!

Не съжалявайте за вашите погрешки, но всяка ваша погрешка поправяйте. Вземете за девиз: всичко можем да направим за Божиата Любов. Благодарете на Бога за любовта, която ни е дал сега. Да благодарим за тези тела, които имаме сега, за да се удостоим и да имаме в бъдеще бъдещите тела, които ни приготвяват.

25. УТРИННО СЛОВО **държано на 11 януари 1942 г.**

Един ден такива трябва да станем, че в нас да няма [.....] Как ще се постигне това? Има известни закони. Ние, съвременните хора не възприемаме една храна, която е предназначена за нас.

Казваш, че като страда, човек губи, но като страда – той печели. Няма същество, което като страда, да не печели. Ние трябва да отидем и да търсим добрите хора, да видим как те живеят, и от тях да се научим. Трябва да ги намерите, където и да са.

Мислите ли, че една лоза не е лимон, че няма който живее и се развива в лозата? Дърветата са спяща армия. Те са дошли на Земята, за да дадат пример на саможертва. Като вярвате в Любовта, ще приемете живота, като вярвате в Мъдростта, ще приемете знанието, като вярвате в Истината, ще приемете свободата.

Любовта е нещо недосегаемо! Хората има още хиляди години да живеят, за да я разберат. Това което наричат днес любов, то не е още любов. Ти като влезеш в Божествения свят на любовта, ще бъдеш щастлив, ще забравиш всички смущения, и ще имаш всички възможности да помагаш на себе си и на другите.

Единственото нещо, в което трябва да вярваме е Бог.

Слънцето е служащ на Бога. Това, което внася в нас живот, благородни чувства, мисъл, това Евангелие, там трябва да държим постоянно. Докато ние се държим за Бога, ще разберем Неговата воля. Най-достъпното същество в света, Коего прониква в душите ни, е Бог. В света на любовта, ума не помага.

Ума помага за външните неща, Любовта помага за вътрешните неща.

Не че ума не е потребен, но е потребен за външните неща. Без Любовта, ние не може да разберем отношенията, които съществуват между

ума и сърцето, и тялото. Любовта е единствената, която образува тази връзка, съединителна брънка тя е на нещата.

След като намерите Любовта, може да намерим Мъдростта и Истината. Който е намерил Любовта, не може да не намери Мъдростта и Истината. Знанието без Любовта, е неприложимо. Свободата без Любовта, е неприложима. Ние искаме днес свобода, знание и култура в света, без любов. Това е невъзможно.

В новия свят, който иде при новия порядък, който иде, започва от Любовта. Нали е казано в Евангелието: „Ако Ме любите, ще упазите това, което съм казал, и аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и аз ще ви се изявя.“

Без Любовта, живота е Ад!

И мнозина разумни същества има в Ада, които се мъчат и искат да намерят път за небето, гонят любовта. В Ада е слязъл един богат човек, моли се на Бога, и Господ казва: „Вижте в книгата на живота дали е направил някое добро, и ако е направил някое добро, може да го изведете от Ада.“ И той само веднъж направи едно добро – дал на един човек един морков. – „Е, казва Бог, нека да се хване за моркова и го изведете от Ада!“ Той се хванал за моркова и всички се хванали за краката му, а той рита и вика: „Този морков е мой! Какво сте се хванали за него?“ И скъсал се моркова. Това е човекът на крайното користолюбие. Нека всички да излезат от Ада, захванати за неговия морков. Ако с вас излязат и няколко хиляди хора от Ада, заловени за неговия морков, приемайте. Това е закон за безкористието в света.

Единственото нещо, което носи живот, е Любовта.

Духом сте една духовна проказа. Проказата е безлюбие. Първото нещо е да се освободите от всяка проказа. Пък единствената сила, която освобождава, е Любовта. Христос лекуваше проказата с Любовта. Проказата е един нисш живот, и само висшият живот може да измени съществуването на проказата. Ние живеем в Бога, пък сега оставяме Бог да Се всели в нас по закона на свободата, и в това е изявлението на човека – когато той допусне доброволно Господ да се меси в неговия живот. В момента, когато допуснем Бог да Се меси в нашия живот, цялото Битие ще се отвори за нас. Като допуснем Бог да Се меси в нашия живот, ще ни обичат и хората, и растенията, и камъните, и животните. Инак ще бъдем като чужденци, както блудния син, който ядеше рошкови.

Дайте свобода на Любовта във вас. Като дойде Любовта във вас, тя ще изчисти нечистотата във вас и няма да се мине дълго време след това, ще почне да тече бистра, чиста, кристална вода през вас. И вий ще бъдете здрави, красиви, и ще се радвате, и ще имате всичко каквото искате. Всичко за каквото копнее вашата душа, ще го имате. Щом допуснем Любовта да живее в нас, тя ще внесе в нас всички блага. Христос казва: „Истина ви казвам, Аз съм вратата.“ Любовта е врата за онези блага, които ние очакваме. И за физическия, и за духовния, и за Божествения свят, Любовта е живот. С Любовта ще бъдем щастливи на Земята. В духовния свят и в Божествения свят, и в човешкия свят, ще бъдем щастливи. Това което може да ни направи щастливи навсякъде, това е Божията Любов.

Ценете Любовта на онези, които ви обичат.

26. НЕДЕЛНО УТРИННО СЛОВО

държано на 18 януари 1942 г.

Ако нямате Любов, мисълта ви няма от какво да черпи сила. Сега трябва да се върнем към онова положение, което носи щастие. Не мислете, че щастieto е само за човека. Всички души са излезли от Бога и имат еднакви права.

Вие, ако искате да намерите щастieto вън от Бога, вий се заблуждавате. Докато търсим щастieto вън от Бога, никога няма да бъдем щастливи, то е невъзможно!

Най-първо бъдете доволни всички в себе си от онова, което Бог ви е дал сега. Ако едно разумно същество дойде в твоята колиба, веднага цялата ти колиба ще стане палат с всички удобства.

Казват: края на века. И кога ще престанат всички престъпления на хората, и хората няма да се гледат като врагове? И как лисицата гледа кокошката, и кокошката на лисицата? Края на века е край на престъпленията. Дрехата на любовта е силна. Като я облечеш, и вън и вътре ще се измениш. Съжаляване трябва да има, когато любовта не функционира правилно. Празнотата в нас Бог ще изпълни, а пък, когато сме пълни, винаги трябва да се изпразваме. Когато прояви доброто, което произтича от любовта, Бог се радва.

Под думата добро, аз разбирам работа направена по закона на любовта. А пък, когато работим без любов, това е зло. Злото в света е работа без любов, пък доброто е работа, извършена с любов.

Щом намерите човек без Господа, внесете в него любовта. Нека да стане Той проводник. Покажете му Бога чрез себе си. Да види той присъствието на Бога във вас.

Някои болести на какво се дължат? Някой е станал чрезмерно честолюбив. Тогава боледува, за да се освободи от честолюбието. Който е станал чрезмерно горделив, тогаз боледува, за да се освободи от гордостта.

27. НЕДЕЛНА БЕСЕДА

държана на 18 януари 1942 г.

За да не се смущава сърцето на човека, той трябва да вярва в Бога.

Ако ти спънеш своя ближен, ще спънеш и себе си. С ближния трябва да се отнасяте добре, за да се подобри пулса на твоето сърце. Има един закон в света: **Това, което не обичаш, от него не можеш да се ползуваш.**

Можеш да се ползуваш само от нещо, което обичаш. Първото нещо е да се учат хората от любовта. Какво нещо е по-хубаво от любовта, която е образувала Земята? Любовта се проявява в растенията, в плодовете, в течението на водите, във въздуха, в светлината, в движението на звездите. Навсякъде във Вселената, се проявява действието на Божията Любов. Ние схващаме любовта в много тесни рамки. Даже не оценяваме любовта на един наш приятел, на едно същество, което ние обичаме, съзнавайки в себе си онези блага, които всеки ден ни се дават. Като съзнаваш, в това съзнание иде Божието благословение.

Трябва да бъдем носители на онова Божественото, с което сме заобиколени. Ние сме заобиколени от чистия въздух. Лекарството е във въздуха, в светлината, в храната, във водата. Лекарството трябва да се приема чрез храната, светлината, водата, въздуха и чрез други средства. А пък сегашното лекарство е обикване. Божията Любов ще свърши наполовина живота, а пък нашата любов ще свърши другата половина.

Бог действа отвън като условие, а пък нашата любов действа отвътре като възможности. Единственият начин, е чрез любовта. При любовта страданията се превръщат в радост. Без любовта, радостта се превръща в страдание.

Докато ходиш, дробовете ти функционират правилно, престанеш ли да ходиш, дробовете ти са в опасност. За всички, които страдат от дробове, няма по-добро лекарство от любовта. Също така за нервните болести, няма по-добро лекарство от любовта. Също така за стомашните болести, няма по-добро лекарство от любовта. Любовта е мощна сила, която привлича всички елементи на здравето. Лекарите в бъдеще ще лекуват чрез любовта. Ще извикаш един лекар, който те обича и ще му плащаш двойно. Той като дойде в къщи, ще те лекува преди да ти е дал лекарство.

Тези които не обичат, нямат право в бъдеще да идват в света.

В бъдеще ще се раждат само онези, които обичат. Това е позволителното от невидимия свят. Само по този начин ще се промени света. Любовта има едно социално приложение. Любовта ще измени света във всяко отношение. Понеже Бог е Любов, Той Се проявява в любовта. Любовта ще измени света във всяко отношение.

Любовта е мощното проявление на Божествения Дух в света. Ти не можеш да помогнеш на един болен, ако не го обичаш, и никой не може да ти помогне, ако не те обича.

Един учител не може да помогне на децата си, ако не ги обича. Любовта е в сладката дума. Децата разбират, пък и учителя да е строг, те разбират, че той има любов към тях, те вътрешно познават. Любовта е това, което усилва човешкият ум, дава разположение на сърцето и сила на тялото.

Мислите ли, че всичко това, което мислите, че е любов, е любов? Вие обичате някого, и ако един ден се отнесе невнимателно към вас, ти изменяваш своето отношение към него. Тогаз любовта ви е по-слаба.

Всякога в лицето на един човек да виждаш присъствието на Бога, това е Любов. Да отделиш човека от Бога. Като виждаш един човек, в него трябва да му прощаваш, а пък като виждаш Бога в него, да му отдаваш внимание. Като кажеш на някого: „Голям престъпник си!“, ти ще се изложиш на голямо изпитание. – Този човек не е престъпник, той разрешава задачата на престъплението. Ако отидете при Бога без любов, един долар ще ви даде, пък ако отидете с любов, ще ви даде 50 хиляди долара, и ще ви каже: „Заповядайте!“

Ще ви кажа нещо важно: „Радвайте се в страданията си и в радостите си, че сте намерили Господа!“

28. НЕДЕЛНО УТРИННО СЛОВО

държано на 25 януари 1942 г.

Реалните неща са тези, които човек сам знае. Речеш ли да ги споделиш с други, те изгубват своята реалност.

Божията Любов прави човека здрав, силен и добър. Като работници, трябва да имате истинска любов, но за да направите това, трябва да имате истинско отношение към Бога. Ако си болен и чуваш хубава музика, ще оздравееш. Всеки който се занимава с любовта, той нищо няма да изгуби. Щом се роди съмнението, вие ще имате болки в краката си, или ще имате болки в гръбначния стълб, или в бъбреците, или в стомаха. Всички тези болки, са любовни работи.

Една криво разбрана любов, ражда всичките болести в света.

От това гледище, ако всички почнем да живеем по закона на любовта, всички болести ще изчезнат. От това гледище, всяка болест можем да я премахнем.

Всички тия страдания се дължат на лошите хора, на лошото разположение на хората. Войната е, която създава този студ. Ледената епоха се дължи на човешки същества, които са били много лоши хора, и трябва да дойде ледената епоха да ликвидира с тях. Важното за нас е да бъдем в съгласие с онези от тях, които в Бога са повярвали. Ако живеем по Божиите закони, ще дойде помощта. Онези които съзнават, може да направят следният опит: един човек, който креска на сцената, може да го направим да пее хубаво. Мога да му пратя едно течение от мен, и да го направя да пее хубаво. Той ще каже: „Вдъхновение!“ Ако му поправа гласа, ползвам и себе си. Така всеки от вас може да усили, може да подобри любовта на другите, но не по механически начин.

Нищо не може да подобри света, освен любовта. Само любовта е единствената сила, която може да поправи сега човечеството. Ако остане вън от любовта да дойде, хората ще се изпотрепят. И ако не дойде любовта, цялата тази култура ще се заличи. Ще трябва да минат няколко хиляди години, за да дойде нов порядък. Ала, ако дойде любовта ще се обнови, както някой, който е боледувал и се съвзема.

Ние сме вече пред прага на онзи свят. Любовта именно, ще ни въведе в Божествения свят. Щом ние обичаме, ние сме в Божествения свят, щом не обичаме, ние сме извън Божествения свят. Щом обичаме, ние сме в духовния свят и в човешкия свят, ала щом не обичаме, ние сме вън от духовния и човешкия свят.

Има хора, които не са и в Божествения и в духовния, и в човешкия свят, но са в животинския свят. А има хора, които не са още и в животинския свят, и са в камъните още.

Любовта е единственият път. Тази мисъл, трябва да залегне във вас и да живеете с нея. Всяко нещо, което прави човек, да го прави с любов.

Вие можете да бъдете представители на новото в следния смисъл: ако във вас любовта не се изяви, не може да привлечете света. Ние трябва да заставим света да дойде, и трябва да привлечем света чрез любовта. Трябва да привлечем човешките мисли, чувства и постъпки, чрез любовта. Желая ви сега да дойде любовта, чрез която да привлечете света.

29. НЕДЕЛНА БЕСЕДА

държана на 25 януари 1942 г.

Що е втората смърт? Сега хората се раждат и умират. Пък що е втората смърт, за която говори Откровението? Втората смърт е, когато човек не може да си направи пашкула, и тогава ще изгуби условията. И втори път ще имате един начин да напуснем пашкула, и в пашкула претърпяваме цял вътрешен процес, променяме формата си.

Всички хора сега уповават един на други. Не е лошо да уповаваме един на други, но трябва да излезем от това заблуждение. Докато не се научим да обичаме Господа – Този, Който ни е дал първоначално живота, ще ходите в това голямо противоречие.

Хората мислят любовта като излишна. Казват: „Увлъкъл се е той в тази мома!“ Това не е увличане, това е предметно учение. Господ дал на този момък да се влюби в тази мома, и му казва: „Ти готов ли си да ме слушаш, както слушаш тази мома, ти готов ли си да ме обичаш, готов ли си да се жертваш за Мен така, както се жертваш за тази мома?“

По два начина Бог ни изпитва. Бог казва: „Готов ли си каквото ти дам, да го приемаш и да си доволен от това, което ти давам – по любов да го приемеш? И готов ли си в себе си да направиш най-малката работа за мен на Земята?“

Онзи, който обича, обичай го. Ти трябва да му дадеш нещо от себе си, това е любов, и да го накараш да оцени това, което си му дал. И когато хората оценяват това, което им е дадено, това наричаме обич.

Това което Бог ни е дал, не го оценяваме, нямаме добро разбиране. Дарби, сила, чувства, тези братя, които имаме, не ги ценим. Ти обичаш някого, и ако с близките ти в другия свят и любовта ти не влезе в другия свят с тебе, и остане тук на Земята, ти нищо не си разбрал.

Казано е: Събирайте си съкровища! Пък съкровищата се събират само чрез любовта. Без любовта човек отива в другия свят съвсем бедняк, нема нищо. Какво ще прави?

По отношение на любовта, никакви авторитети не вземайте. В любовта никой не може да бъде авторитет. Единственият, който е авторитет за себе си, е любовта. Щом дойдете до любовта, разбирайте я без авторитет. Когато любовта те посети, ти ще усещаш, че целият свят е твой, и като даваш, няма да мислиш, че ще осиромашееш. Няма да бъдеш скържав. Когато даваш по любов, ти забогатяваш.

Законът в любовта е: В любовта няма осиромашаване. Ако някой насилва да му покажеш, че го обичаш, това е насилие.

Според мен, който не обича Бога, не може да обича и другите.

Ние нямаме още едно истинско възплащение, какво нещо е Божествената любов.

Човешката любов е научила хората само да се обичат, ангелската любов е научила хората да мислят, пък Божествената любов е научила хората да се обичат и да се любят.

Ние навлизаме в една епоха, в която чрез човека трябва да стане нещо, и тогаз и ангелите ще научат нещо, което не знаят.

И ангелите не знаят как да се обичат. Като се срещнат черните и белите, ни най-малко не се обичат, изваждат си саблите и започват да воюват.

Ако не бяха ангелите съвършени, какво ще стане причина да се разделят и да дойде спор? Някой от тях не изпълниха волята Божия, и хванаха други направления. Същото нещо е и у хората.

Някои хора изпълняват волята Божия по закона на доброто, а пък други хора изпълняват волята Божия по закона на злото.

Любовта е научила хората как да влизат Царството Божие. В Царството Божие ще имаме онези истински отношения между хората. На нас ни трябва една наука за любовта, за да можем да изглаждаме онези противоречия, които се намират в нашият ум. Единствената ревност, която може да помогне на хората е ревността, която произлиза от любовта. Тя е единствената ревност, която няма користни намерения. При любовта, всичко каквото правиш, прави го безкористно, за доброто на този, когото обичаш. Неговият прогрес е твоята радост.

По повод на думите на майката на Якова и на Йоанна към Христа, да седнат отляво и отдясно на Христа, Учителят каза: „Избрания народ е този, който служи на Бога. Избран човек е онзи, който служи на Бога с любов. Само онзи, който обича Бога и служи на Бога с любов, на тях ще се даде да седнат отляво и дясно на Христа.”

Това може да стане, когато пристъпват към любовта без страх. Не питай някой дали ще те обича или не. Има нещо, по което ще познаеш онзи, който те обича. Като дойде в домът ти, ще станеш здрав, и вашето положение ще се измени. Ако крушите ти, лозата ти, ябълките ти родят изобилно плод, трябва ли да питаш дали те обича, или не?

Ако изучите съвременния свят от гледището на любовта, ще разберем какво отношение имат Слънцето, Луната, звездите, растенията и въздуха, цялата Земя към нас. Това са отношения на любовта.

Когато ти дадат един порядък, един скъпоценен камък, диамант, ти му се радваш. Невидимия свят иска да ти каже: „Ти готов ли си да ми служиш с тази чистота, както този камък ми служи?” Не се изменя той. Всякога верен, вярно пречупва слънчевите лъчи. Скъпоценният камък изразява любовта на светлината. Светлината си има своя любов. Виждаш едно червено цвете. Какво ти казва то? То казва: „Аз мисля за тебе, аз те обичам!” Щом видиш жълто цвете, то ти казва: „Аз мисля за тебе, обичам те!” Щом видиш бяло цвете, то ти казва: „Аз за теб се облякох, обичам те, трябва да бъдеш чист!”

Някой път казваш: „Тъмно ми е.” Опасна е тъмнината. Тъмнотата може да се оправи само с любовта към Бога.

Единственият авторитет, Който имаме засега за Любовта, е Христос.

Той пострада, без да разправя на хората. Той казва: „Имам чаша да пия и я пия. Както Отец ме е възлюбил, така и аз ви възлюбих. И не моята воля да бъде Отче, но Твоята. Както Ти Си определил, така ще направя.”

Единственият авторитет, е Христос. Всеки който постъпва така, има любов. Христос казва: „Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в мене, аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас, и аз ще ви се изявя.” Това изявяване не може да дойде по друг начин, освен по закона на любовта. Бог е дал хиляди начини, чрез които е показал, че Той има любов към нас и вий се съмнявате дали Той ви обича и дали се грижи за вас, или е един и същ, или е едно и също нещо.

Вий казвате: „Как трябва да обичам хората?” Ако обикнеш една мома, която е княжеска дъщеря или която е пианистка, или която е красива

и здрава, мислите ли, че вашата любов е чиста? Не че е лошо, то е хубаво. Но в какво седи Божията любов? Другояче седи тази, Божествената любов. Тази мома е захвърлена, грешна, има проказа, една душа страдаща. Тази душа ти я обикваш и я излекуваш, пратиш я на училище да се учи, и не се плашиш къде ще отиде.

Божията любов е абсолютно безкористна.

В Божествената любов, изисква се абсолютна чистота. Абсолютна, значи това, което не се мени. Всичко около него се мени, но то остава неизменно.

Единственото нещо, което създава живота, е любовта. Любовта ще ни освободи от онези вътрешни ограничения. Има едно вътрешно ограничение, да ни е приятно, когато другите хора се обичат по Бога, да ни е приятно, че хората се обичат, да ни е приятно, когато един човек отиде при друг и го подкрепи, и едно куче, каквото и да е, защото любовта е неизменна.

Човек, който може да отиде на война, може да обича.

Божественото седи в новото схващане на любовта. Само по този начин може да се обновите.

В какво седи подмладяването? Подмладяването седи в Божествения принцип. Когато почнем да обичаме както Бог обича, и ние ще се подмладим.

В Писанието е казано: „Онези които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови.“ Аз го превеждам така: „Онзи който обича Господа, и Го вижда навсякъде, неговата сила ще се обнови.“ Онзи, който е писал този стих в Писанието, е от посветените. Скрытата му мисъл е тази: „Който обича Господа във всичко, неговата сила ще се обнови.“

Пожелавам на всички ви, да обикнете всичко така както Господ иска. В човешката любов има две неща: чистота и смирение. Ангелската любов е готовност за служение. Когато Божията любов е, да раздадем всичко, което Бог ни е дал.

30. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 2 [т.е. 1] март 1942 г.**

Сега, аз съм за онова учение, което казва: „Господ ще промисли!“ То е тъй по човешки. Бог е промислил. Дал е да кажем на едно дете един ларинкс, да може да пее. Това дете разчита на това благо, което Бог му е дал да пее на хората, да може чрез ларинкса да внесе най-хубавите трептения. То се занимава с други работи и после се оплаква, че не му върви напред. Че как ще му върви? В света Бог ни дава богатата, да ни опита доколко ние ще изпълним онова, което сме длъжни. Много пъти Господ посещава бедните души, паднали, когато са изгубили всяка надежда, живеят в мрак и тъмнина. Той слиза в Ада, и от дъното на Ада ги изважда. Има Един в света, Който не трябва да забравяме.

Човек който не говори истината е слаб човек, независимо, който и да е.

Ти щом кажеш и най-малката лъжа, губиш своята сила.

Божественото е това, което внася в нас светлина и събужда в нас онова състояние на обновление. Като помислиш за него, веднага тази светлина разпуска всичките ти тъги навсякъде, в каквото и да е направление.

Дето няма любов, няма бъдеще. Този закон е неумолим.

Ако всички народи бяха ме попитали, може да направим един опит. Ако бяха послушали моя съвет, биха станали велики.

Германци, англичани, руси и други славяни имат велико предназначение, но не по пътя, по който вървят.

Не мислете кой ще победи. Аз ще ви кажа кой ще победи. Победата е свършена. Светлината която иде, ще победи в света. Любовта иде да въдвори своето царство на Земята. Това е 101% без съмнение. Бъдещото царство ще бъде царство на Любовта, царство на Мъдростта, царство на Истината.

Ако искаш да знаеш дали работите в Божествения свят вървят добре, пипни челото си.

Ако искаш да знаеш дали работите вървят в духовния свят добре, пипни носа си.

Ако искаш да знаеш дали работите във физическия свят вървят добре, пипни устата си.

Казано е: „Това е живот вечен да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога, това е живот вечен да възприемам любовта в сърцето си.“

Писанието казва: „Ако онези дни не се съкратяха, нито една плът не би се спасила, но заради избраните, онези дни ще се съкратят.“ Следователно и за тези избрани, тези дни ще се съкратят.

Това, което Христос е предвидил преди две хиляди години, то е за нашите времена. Ако тези дни не се съкратяха, ако Бог не дойде на помощ, никой няма да се спаси. Той като дойде, всичко това ще се проектира и ще се превърне в едно благо. Отворете сърцата си за Бога, призовете Го да дойде на помощ, и не само вий, но всички да изпълнят Неговата воля, да въдворят Неговото Царство, да прославят Неговото Име. Тогаз Господ ще Се прослави и всички хора ще се прославят на Земята.

Съвременните хора имат едно много извратено понятие за Земята, затова се бият. Те мислят, че Земята е много малка.

Мирът който очаквате, скоро ще дойде. На войната часовете са преброени. Мирът ще дойде за хиляди години. Такъв мир, какъвто никога не е слизал на Земята, ще дойде сега!

Всички вий се безпокоите. Господ ще отвори съзнанието на съвременните хора да видят, че Земята е сто пъти по-голяма отколкото те я виждат. Тогава може да има място за всичките, няма защо да се бият. Тези синове обичат да бъдат преводачи, да дойдат в света.

В бъдеще ще се раждат само онези, които обичат. Любовта е най-мощното проявление на Божествения Дух в света. Сега е най-хубавото време за постижение на най-добрите работи.

Няма същество в света, което като усети любовта, да не почне да пее. Като пеете, представете си висшата реалност, висшият ум и песента ще бъде като среда за лесно постижение.

31. ПРАЗНИКЪТ НА ПРОЛЕТТА
22 март 1942 година и две беседи на Учителя,
държани през този ден, в 5 часа и в 10 часа, преди обед

Ние дотолкова сме радостни, доколкото разбираме пътя на Божията Любов.

Божията Любов се изявява на всяка една душа, и на това изявление на Бога в нас ние се радваме.

Най-хармоничното, най-важното в живота е човек да развие онези дарби, онези сили, които Бог е вложил в човешката душа.

Онзи, който живее порочен живот, не може да види Бога. Трябва да се очисти. Ако ние в живота си се спираме върху обикновените работи, на тях обръщаме внимание, тогаз изгубваме смисъла на живота. Щом някой отрече реалността на живота, смъртта идва. Това, което носи живота е Истината, това което носи смъртта, е лъжата. Този, който носи живот, е Любовта. Това което носи смърт, е безлюбието.

Всеки човек, щом наруши един Божествен закон, усеща едно помрачение. Без любовта живота е непонятен, и човек не може да бъде щастлив.

Щастие без любов не съществува, и разумност без любов не съществува. Тогаз се явява насилието. Да обичаш някого, е най-лесната работа. Какво ти коства да имаш едно добро чувство към някой човек?

Любовта не позволява никакви отстъпления! – Или ще умреш, или ще победиш!

Ако се уплашите, вий не сте постъпили по Любовта.

Страхливите няма да наследят Царството Божие.

Хората на безлюбието няма да наследят Царството Божие, а хората на Любовта. Бог има отношение към хората, понеже всички живеят в Него. От онези добри мисли и чувства, които похлопат в нас, и от тях зависи здравето ни.

Когато отиваш на гости някому, за предпочитане е да отидеш, когато се пълни Луната, а не при разсип.

Ако в света има 10 души праведници, ще се оправи света.

Светът ще се оправи, защото в света идат на Земята възвишени, напреднали души, в които вие ще се вселите. И като се вселите в тях, и света ще се оправи. Тези напреднали същества ще похлопат на вашето сърце, тези Велики души на Любовта ще похлопат на вашето сърце, и ще бъде благословен този човек, на когото те похлопат.

Божията Любов не прилича на човешката. Бог всичко вижда, и помага. У Него е будно съзнанието.

По-добре без злато в дома на Бога, отколкото със злато без Бога.

Човек като говори за самоотричане, подразбира се да внесе капитал в Божествената банка. Бог спазва най-вече правилото, Той винаги възнаграждава онзи, който изпълнява закона.

Всички трябва да се пазите от наклонените площи в природата.

Под думата Любов, ние разбираме онова Божествено течение, което произтича от Бога, и цялата природа трябва да му даде ход. Любовта изисква герои по ум, сърце и воля. Ние страдаме от задържане на любовта. Всякога когато ти трябва да любиш и не любиш, ще се роди едно болезнено

състояние. И всякога, когато трябва да обичаш, и не обичаш, ще дойде едно болезнено състояние.

Ако искате да въздействате на един човек, каквито лоши черти и да има, дръжте една добра негова черта в умът си. Тогава вий ще му помогнете много по-добре, отколкото, ако го морализирате.

Човек който може да познае Бога и Христа, той е силен. Градете върху смелото и хубавото във вас и не бойте се, благословиенето ще дойде.

32. ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС **държана на 3 април 1942 г.**

Живота без музика е нещастие, а пък живота с музика е щастие. Щастлив е онзи, който знае да пее, да мисли, да чувствава и да постъпва добре.

Механическата музика е построена на чисто механически начала.

Човек който не мисли музикално и навежда главата си, главата му става тежка. Тук го боли, там го боли, кръста го боли, бъбреците, гръбнака те боли, главата те боли. Защо те боли? Пей му! И като пееш, и мислиш за него, той ще оздравее.

При музиката капилярните съдове се разширяват и кръвта тече правилно, и укрепява органите.

Който живее добре, е вътре в Господа, който не живее добре, е вън от Господа. Щом вий сте вън от Господа, вий заболявате.

Музиката е най-добрия проводник на Божествените сили, път по който ти можеш да възприемеш Божествените блага, е музиката. Ако не пееш, няма да бъдеш здрав, и беднотията ще дойде. Ако пееш, ще бъдеш здрав.

Най-първо човек трябва да знае как да използва това, с което природата го е дарила. Най-първо трябва да турите в живота това, за което сте изпълнени.

През целия си живот, трябва да пеете. Има два вида пеене: едно пеене, с което предаваш нещо хубаво, и друго пеене, с което искаш да възприемеш нещо хубаво.

Всеки човек на Земята, който обича и люби, той е млад и всеки, който е в света на безлюбието е стар, и тогаз живота се обезсмисля. Тогаз ви интересува света, тогаз ти си в пустинята.

Не се лъжете, че може да бъдете обичани, почитани, без да имате правата мисъл и постъпки, и без музика. Това прилича на вземане.

Музиката ще внесе в тебе нещо, което нищо друго не може да внесе. Щом ти си неразположен, това показва, че не пееш. Човек има дисхармония в мислите, чувствата и постъпките си.

Никога не пожелавай да те обичат. То не е твоя работа.

Ти пожелай да обичаш, а пък другите да обичат, това е тяхна работа.

Ти си свободен да любиш, пък дали те обичат или не, то е негова работа.

През вас трябва да мине Любовта, но ако вий не дадете място на Любовта, която минава през вас, пък искате да се всели във вас Любовта, думите.

Ти проявявай Любовта и тогаз Любовта на другите към вас, сама по себе си ще дойде.

Като пееш, Бог ще се отзове. Почти нито един от вас не е пял за Господа. Има Един, за Когото трябва да пеете – Бог. Пейте за Него!

Учителят изпя думите: „Ще пея за Господа!“

Във време на музикантите – класици: Бах, Бетховен, Моцарт, Хайдън и др., дойде една музикална вълна, за да смекчи грубата среда. Сега същата ще дойде наново. Музикалната вълна е в състояние да смекчи грубата среда.

Всички трябва да бъдем проводници на Божествената песен.

Всеки път ще пеете тези думи: „Господи, ще Ти служа с всичкия си ум, сърце и сила!“ Ще станете всички проводници.

Защото някои от вас сте закъснели, и трябва един усилен курс, за да стигнете другите. Но пък, ако още закъснеете, ще останете за друга една епоха. Онези ще влезат в новата епоха, които знаят да пеят. Ще забравите, че сте стари. Искам да станете на 14, 15, 16 годишни.

Песента продължава живота, а немюзикалността го съкращава.

Посрещайте всичко с пеене. Тялото се гради чрез музиката, ума, чувствата и волята също.

Всички хора, у които има музикалност в говоренето, мисленето, чувстването и постъпките, дълго живеят. Човек с немюзикални чувства, има къс живот.

Всяка сутрин изпявайте една любовна песен по новия начин.

Как ме обичат и дали ме обичат другите, това е тяхна работа, пък аз как да обичам, това е моя работа. Щастието се постига само по пътя на Любовта.

Христос казва: „Прилагайте святото!“ За кое свято говори Христос? – За святото на Любовта.

Ще ви дам едно правило: всяка сутрин, на обед и вечер да пеете по 15 минути.

Всякога за даровитите души има всичко. За някой души е оскъдно, триците се дават на тях.

Има един закон: природата ти дава нещо. Като си дадеш поръчката за новото, ще го употребиш. Искаш нещо от природата, природата ти казва: „Дай!“ Проекта за какво ще го употребиш? Проектът е един залог.

Пази в себе си спомена за най-хубавите работи. Но най-мъчните в живота идат, когато не си спомваш хубавите работи. А пък, когато си спомвате хубавите работи, отколкото лошите, тогаз живота се подобрява.

Затова законът е: спомняй си хубавото в света. Четеш една книга, най-хубавото, което си прочел, запомни го в себе си и го спомняй.

Без Любовта, живота е непонятен и ти не можеш да бъдеш щастлив, да обичаш някого.

На гости отиваш – отивай в новолуние, т.е., когато Луната се пълни, не когато Луната се разсипва.

Ако в света има десет души праведници, работите ще се оправят.

Като възприемаш светлината, трябва чувства, мисълта тези напреднали същества, които я изпращат, да се радваш, че си в общение с тези същества. Има много хиляди същества, които са на много по-висока степен отколкото ти, и имат много по-голяма опитност, отколкото ти.

Всеки косъм, ако е свободен, по него се предават мислите, по него се приемат мислите. Те са отношения. Има закони. Когато космите са дълги,

по тях текат магнетични сили, когато са къси, по тях текат електрически сили.

Като станете сутрин, като черпите, никакво вземане и даване за годината.

Човек да бъде свободен, като че не е нито майка, нито баща, да е като екскурзиант, който се разхожда.

Гледайте изгрева на Слънцето, гледайте цветята и се радвайте на всичко това. За постижението на хубавите работи, се изисква много дълъг период.

Природата дарува всички, които са прилежни. Които са дарени от нея, са били прилежни деца. А пък онези, които не са били прилежни и съответно на това, на прилежанието им е дала.

Та законът е: увеличавайте вашата прилежност, за да подобрите положението си. На едно обикновено приложение, ще ти дадат, ще ти бъдат приложени обикновени неща. Тогаз, когато и да спиш, работи! При всички хубави неща, които стават, човек да е на мястото си. Например, когато изгрява Слънцето, и когато цъфтят цветята, когато зреят плодовете, когато стане буря, когато се появяват облаците.

Ти като произнасяш думите: „Бог е Любов!“, да ти светне лицето, да бъдеш готов да дадеш всичко каквото имаш, да си готов на всички жертви, времето да стане ясно, да престане войната.

Пророците са имали три начина за разглеждане на Библията. Обикновено разглеждане като четете, разместване на буквите. Втория начин е бил само за посветените. Те са познавали.

Ще ви дам задача за един месец: да се откажете да се скарате, да живеете като, че нямате вземания и давания.

Важното е, аз за Бога имам само едно мнение, никакво раздвояване нямам за Бога. Каквото и да става в света, ни най-малко не се нарушава това мнение за Бога, което имам. Казвам: всичко е за добро и привидному. И вий за Бога да имате едно мнение. Казваш: „Защо Господ допусна това?“ Не питай това. Радвай се, че е допуснато. Това, което Бог е допуснал, всякога е добро. В Бога нещата са съвършени. Несъвършенството произтича от нас. Божиите блага като преминат през нас, ние внасяме съвършенство.

Нещата без любов стават с пари, пък нещата с любов, стават без пари.

Ако изчезне насилието, ще изчезнат и болестите.

Аз говоря за тази любов, която носи безсмъртие и вечна младост, и вечно подмладяване.

Първият човек, когото Бог създаде по образ и подобие, той сега иде. Това е второто пришествие и възкресение.

Вий мислите, че Бог е най-великото същество, но аз Го виждам скрит зад най-дребните неща. Стоя с благоговение пред едно цветенце! Бог е скрит зад цветенцето. Не Му казвам на Бога, че Го познавам, и отвори се пред мен един разумен свят. Тогаз виждам ангелите, които са изложили своите картини. Всяко цвете е на картина, върху която един ангел е работил. Стоя там с благоговение.

Съвременните хора, светии ще станат. Сиромаш си, приемай сиромашията с любов. Не те слуша жена ти, с любов я приемай. Ако ти обичаш жена си, когато тя те обича, това не е любов, но като не те обича, да я обичаш.

Любовта няма стимул отвън, тя самата е стимул за себе си. Докато не дойде любовта да бъде стимул в нас, ние не разбираме любовта. Тогаз и при най-лошите условия ще стават чудеса, които никога не са ставали в света.

Като помислиш само за Бога, да ти стане весело, да си готов всичко да направиш, всичко наоколо ти е мило. Когато искаш да постъпиш с любов, ще правите малки опити. Така само може да се подмладите. Аз ви казвам, че иде в света нещо много добро, всички ще станете в бъдеще талантиливи и гениални.

Писанието казва: които се сподобят с бъдещия век, нито се женят, нито за мъже отиват.

Служете с любов! Нека се чете във вашите очи, във всяко движение, че любовта е подбудителната причина във вас, че служите на Бога.

Любовта дава красота на човека. Като служи с любов, човек става красив.

Големи изпити не искайте от другите, но правете опити и с най-малките работи. Като срещнеш един човек, кажи му една добра дума с любов, че да го помни той това. Така произнеси думата, че да те запомни.

Гениалните хора, са свързани с много същества. Едно голямо количество хора мислят за тях.

Ако искаш да развиеш умствените си способности, мисли за умните хора, ако искаш да развиеш чувствата си, мисли за добрите хора.

Ако искаш да развиеш силата си, мисли за силните хора, мисли за добрите хора, за силните хора, за умните хора.

33. ЛЮБИ И ОБИЧАЙ **лекция на Учителя, държана на 8 април 1942 г.**

Не само външно трябва да пеем, но музиката трябва да съществува в нашият ум, сърце, душа и дух. Песента е най-добрата козметика. Ако пеете, лицето ви ще се преобрази, ще стане красиво. Щом не пеете, в мисълта и сърцето си ще имате тревоги. Щом пееш, ще имаш мир.

Казваш: „Тежко ми е на сърцето!“ Тежко ти е на сърцето, защото не си пял. Когато пееш, невидимия свят обръща внимание на тебе, възвишените същества обръщат погледа си към тебе, и идват да ти помагат. А като не пееш, оставят те на собствените ти сили.

Любете и обичайте. Като любите, подобряват се условията на вашия живот, като обичате, проявяват се вашите вътрешни възможности. Те развиват дарбите и талантите, които Бог е вложил във вас.

Ти любиш, като даваш любов на другите. Казваш: „Като възприемам и оценявам любовта на другите към Тебе.“ Та две неща носете в себе си: Любов и Обич. Бог никога не иска да срещне един човек, който е без любов. Единствената монета, която не спада в света, е любовта, единствената монета, която не спада в света, е обичта.

Човек трябва да започне с любовта, за да знае какво нещо е музика, само тогава можеш да пееш.

34. КРАЯ НА ЕДНА БЕСЕДА държана на 5 април 1942 г.

По-добър Великден от този, не е имало, и по-добър Великден от този, в София, не е имало.

Христос срещна англичаните, които дойдоха с аероплани, и им каза: „Не правете зло! Не ги смущавайте! Не им правете бела!“ Те паднаха от конете си както апостол Павел падна, и казаха: „Ти кой си?“ Христос отговори: „Аз съм Онзи, на когото ти отиваш да правиш зло!“

35. ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС държана на 15 април 1942 г.

Някой върви и гледа цветята и птичките, и въздуха, и чистото небе, и хубавото слънце грее, и въпреки това е недоволен. Защо? Казвам: той е един голям невежа. Недоволният е невежа. Ти минаваш край цветята и не им обръщаш внимание.

Растежа става, когато човек е доволен от малките блага. Сутрин като станеш, кажи: „Бог е Любов!“ На Земята ние не сме дошли за себе си, а да изразим това, което Бог ни е дал.

Ако в живота си ти не можеш да родиш една гениална мисъл, едно гениално чувство, една гениална постъпка, ти нищо не си направил. Всеки от вас е пратен за една малка мисия.

В древността при един мъдрец отишъл един момък, за да му стане ученик. Мъдрецът му казал: „Ти имаш слабост към жените, към парите, към яденето и пиенето, ти си и мързелив, и ленив.“ И момъка си отива, и се връща след пет години, след като е работил върху себе си и се е поправил. Мъдрецът му казва: „Сега можеш да бъдеш ученик!“

Във всяко проявление на любовта, Бог Се проявява. Смилил Се е и е дошъл.

Музиката е най-добрия проводник на здравето.

Голямо нещастие е като влезе човек в онзи свят и намери, че на Земята не е предал и възприел добре Божията Любов.

Напуснете вашето недоволство и кажете на себе си: „Щастлив съм!“ Аз считам, че любовта ти е чиста, когато дисхармония не съществува в тебе. При силните трептения на Любовта, всички дисонанси се разтапят. Вий не може да се примирите направо с Бога, без Христа. Трябва да мине вашата мисъл през Христа. Ако нашата мисъл мине през Христа, тя може да отиде при Бога.

Като дойде Божествения живот в тебе, ангел ще станеш. Желая сега всички вий да станете на Земята не земни хора, а небесни човеци. А това се нарича да бъдете служители и да носите великата мисъл, която Бог е вложил във вас.

Като станете сутрин, кажи на Любовта: „Добре дошла! Какво ще заповядаш?“ Същото кажи и на Мъдростта и на Истината.

Всички противоречия, които съществуват в света, които досега сте имали, са една велика възможност да познаете величието на Божията Любов и Божията Обич.

Някои мисли от разговора след тази лекция:

Външният свят е едно условие за постиженията ви.

Най-лесния път и път с най-малки противоречия, е музиката. Най-хубавите работи в природата са създадени чрез музиката.

Музиката е най-добрия път за внасяне на живота. Като погледнеш цветята, ще видиш каква музикална хармония излиза от тях, и ще забравиш себе си.

Целият днешен ден, е един велик концерт. И ако при всичко това ти си недоволен, това показва, че не си взел най-хубавото място, и не си слушал добре.

36. ЛЕКЦИЯ НА МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕН КЛАС държана на 17 април 1942 г.

Човек докато не знае как да се справи със своето недоволство, никога не може да прогресира в живота, защото недоволството е първата спънка, която го спира в неговия път. Трябва да знаеш как да се справиш.

Вий сте видели как децата връзват някой бръмбар. Вий обяснявате всичко това с това, че имало някаква съдба. Съдбата е, че сте вързани.

Радостта в живота седи в постоянното реализиране, в постоянното проявяване на реалността в нас. Човек трябва да бъде доволен дето се проявява реалността. Докато се прояви реалността в нас, ние живеем, като престане да се проявява реалността, ние умираме.

Любовта трябва да се прояви чрез вас. Защо трябва да любите? Обичаш, за да проявиш реалността, пък щом се прояви реалността, ти приемаш живота.

Реалността се проявява, чрез теб като живот. Проявената любов, е живот.

Музиката представя също така и гама на цветовете, както спектъра на цветовете. Възвишена музика на ангелите я схващаме тук като краска.

Каква е музиката?

По-неестествено от сегашното възпитание, няма. Човекът е гладен. Ти му даваш захар, бонбони. Захар и бонбони е забавление, хляб иска човека. И с пари, и с обещания, не става. Когато човек е гладен, хляб трябва да му се даде.

Основно нещо в света е Любовта. Дойде ли Любовта, всичко ще дойде, не дойде ли, всичко друго е безпредметно.

Съзнание, истина, живот, изкуство са безпредметни без любовта.

Основният тон, това е Божественото. То е основа на всичко. Проговорите ли името Божие, от Него зависят всички блага. Ако не мислите заради Бога, нищо не става от вас, а пък щом мислите за Бога, от тебе всичко ще стане.

Ще бъдеш учен, това е празна работа. Като произнесеш името на Бога, от Неговото присъствие в теб всичко може да стане с тебе. Ако не присъства, нищо не става. Това е новото схващане за Бога.

Тогаз ще опитах вярата. Гладен си, като помислиш за Бога и дойде хляба, ти реално си мислил. Жаден си, като помислиш за Бога и водата дойде, тогаз право си мислил. Не можеш да мислиш, като помислиш за Бога, проявява се съзнанието ти. Тогаз права е мисълта ти. Или неразположен си, като помислиш за Бога, ставаш разположен. Само като помислиш за

Бога, всичко в тебе се обновява. Тогаз твоята вяра ще се прояви. Зъб те боли – като помислиш за Бога, болката изчезва, права е била твоята мисъл.

Разположението в живота не седи дълго време. То е един малък момент. Може да бъде една хилядна от секундата, една стохилядна, една милионна част от секундата.

Ти не можеш да бъдеш учен човек, ако Любовта не те е подбудила, ако Мъдростта не внесе в тебе светлина, и ако Истината не внесе в тебе свобода.

Любовта е основния тон, семката, която е посята, Мъдростта е живота, който е започнал, Истината е плода, който е узрял. И ти този плод, трябва да го опиташ. Това е изобилието сега, което опитваме.

Та има три фази: семето трябва да се посее, да цъфне, да даде плод и плода да се опита. Тази идея е изказана със следните думи: „Опитайте ме, да видите, че Бог е благ.“ Ако една ваша мисъл или чувство не може да се посади, не цъфне и не узрее, и не се опита, тя не е вярна. Ако създадеш храна на Бога, разумното живее в теб, ти ще живееш. Ако не му създадеш храна, и ти ще умреш.

Ти като работиш за Господа, Той ще работи за тебе.

Ти отвън ще работиш за Господа, а пък Той отвътре ще работи за тебе. И като работиш ти отвън за Него и Той отвътре за тебе, тогаз всичко се постига.

Като вземаш вън и вътре, тогава ще се прояви безсмъртието в живота.

Сега направете за една седмица опита да си спомняте за името Божие. Неразположен си – като си помислиш за Бога, да станеш разположен. Като си помислиш за Бога, като любиш Бога, Който е създал всичко, да смениш твоето състояние. За Него да си готов да направиш всички жертви. Да обичаш Бога, значи да направиш всички жертви за Него. Разгневил си се, направи жертва да не се гневиш, и да не се сърдиш. Любовта трябва да бъде проста. Посей любовта в душата си, ще дойде изобилието и водите ще потекат.

Имайте идея вътре, която да сменява вашето състояние. В този смисъл, трябва да разбирате думите: „Щом дойде Любовта, да сте готови да направите за нея всички жертви.“ Да обичаш Бога, значи да направиш всички жертви за Него. Разгневил си се, направи жертва да не се гневиш и да не се сърдиш. Любовта трябва да бъде проста. Посей любовта в душата си, ще дойде изобилието и водите ще потекат. Имайте идея вътре, която да сменява вашето състояние. В този смисъл, трябва да разбирате думите: „Щом дойде Любовта, да сте готови да правите за нея всички жертви.“ Какво аз разбирам?

Когато дойде Божията Любов, да ѝ станете слуга, и каквото иска от тебе да направите, и никога да не отказваш на онова, което тя иска от тебе.

Сега вие мислите, че тя иска къщата ви. Къщата ви няма да поиска, ще поиска толкова малки работи, че ще ви се вижда смешно да се занимавате с това.

В какво седи гениалната левиза? Ако чрез пеенето на гениалната левиза не е дошла любовта, никаква гениалност няма. И ако чрез свиренето на гениалния свирец, любовта не е дошла, никаква гениалност няма той. И ако някой е поет, и ако чрез неговата поезия не е дошла любовта, никаква

гениалност няма той. Гениалните хора са проводници на великите блага в живота.

Аз сега ви дадох малката мярка, аз ви дадох само първата буква на любовта – „А“. Ако кажете думите, ще се забъркате. Като се научите да пеете само „А“ на любовта, тогаз може да изпълнявате отлично всяка пиеса в света, без да сте свършили никаква Консерватория.

Здравословното състояние на човека зависи от това, дали е гениален, талантлив или е обичан. Най-важното е обичан на физическото поле, талантлив в духовния свят, гениален – в Божествения.

В Южна Америка двама парализирани лежат в една стая. Влязла една голяма змия в болницата, болните забравили, че са парализирани и избягали навън. Та човек, трябва да забрави своето нещастие, да забрави, че е болен. Като види любовта, човек да забрави всички свои нещастия и да стане щастлив.

Всяка идея, която може да ни възвърне естественото положение, положението, което трябва да имаме, тя е от Бога. Всяка идея, която не може да ни възвърне естественото положение, тя не е права.

Ако само един от вас приложи това, което днес ви говорих, света ще стане щастлив.

37. НЕДЕЛНА БЕСЕДА, УТРИННО СЛОВО държана на 19 април 1942 г.

Като станете сутрин, най-първо ще изречете на Господа каквото си научил от другите хора. После ще Му разкажеш какво си научил от себе си, т.е. ще изказвате общоприетите молитви на Господа, и молитва със свои думи.

От толкоз хиляди години Христос казва: „Каквото попросите в Мое име, ще ви бъде.“ Христос беше човекът на Любовта. Значи каквото попросите в името на Любовта, ще стане. При закона на Любовта, каквото искаш, ще стане. Например боли те крак, ще искаш да оздравее крака ти, и той ще оздравее. Ако нямаш обуца, ще искаш обуца и те ще дойдат. Няма да искаш две неща. При Любовта няма да искаш две неща изведнъж. Ти ще искаш само обуца, пък те ще видят. Ако си гологлав, ти пак от тях, ще ти дадат и шапка. Но ако искаш едновременно и обуца и шапка, то е вече безочливо.

Съвременното християнство не са усвоили още елементите на Любовта.

При Любовта, най-първо ти трябва да възприемеш Божията Любов. Трябва да знаеш как да възприемеш първият елемент на любовта.

Любовта се отличава със следното: Любовта дава най-първо най-малкото. Толкоз малко ти дава, че с микроскоп трябва да го гледаш. Пък ако ти даде много, то е злополука. Големите работи не са любов. Любовта не се отличава с това.

Любовта в начало дава най-малкото, а пък в края дава най-голямото.

И в природата отначало си турен в земята като малко семенце, като си го турил, като го поливаш повече, после виждаш, че израства голямо дърво и дава много плод. Божествената Любов е подкваса за човешката

любов. Във вашата любов, трябва да приложите Божествената, да я подквасите, и тогаз става един свят.

Една диня, ако не я напече слънцето, не може да узрее, остава зелена. Това е злото и човешкото. Пък това, което прави динята да узрява и да стане сладка, това е Божествената Любов. Там гдето няма сладчина, това е човешката любов. Човешката любов е блудкава. Силата на Любовта е в предаването на Божествените елементи.

Сегашните хора мислят, че Любовта замайва. Никога тя не замайва! Като дойде Любовта, умът ти ще бъде свеж. Любовта никаква погрешка не прави. Забележете децата, които имат любовта, колко са внимателни. Онези, които нямат любов, никакво внимание и благородство няма в тях. Аз виждам, че Любовта ще влезе във вас. Вий сте били в училище. Когато ти обичаш своят учител, лесно заучаваш техните предмети, пък, когато не ги обичаш, не сте изучавали лесно предметите им.

Любовта е необходима за здравословното състояние. Тя е първият елемент за здравето. Ако ти не приемеш най-малкият елемент на Божествената Любов, не можеш да бъдеш здрав, ще бъдеш изложен на болести. Като приемеш най-малката Божествена Любов, тя ще те освободи от болестите. Ако дойде болестта, тя ще те държи само 24 часа.

Сиромашия си имал по-рано, същия метод, пак като дойде за една-две седмици, ще мине за един ден. Та всички работи, като дойде Божествената Любов в човека, ще стават лесно. Христос казва: „Който е видел Мен, видел е Отца ми.“

Любовта издържа всички изпити. Единствената сила в света, която издържа както и да я изпитват, тя е Любовта. И няма друга сила, която да може да издържа като нея.

Човекът на Любовта никога не можеш да го извадиш от релсите му.

Любовта е единственото нещо, което задоволява човешката душа. Като пожелаеш нещо, то идва, щом имаш Любов. И Писанието казва: „Преди да попросите, ще ви дадат.“ Та Господ е приготвил богатата, само трябва да напомним. Поощаждияте раздават писмата. Раздавачът се е позахласнал, задържа писмата, та ние задържаме някой път Божиите благословения. Сега една работа трябва да започва с малката любов, и трябва да свършва с голямата любов.

Човешкото започва с голямата любов и свършва с малката любов. Бог Се проявява към хората с най-малката любов.

В бъдеще, напредналите същества ще се проявят чрез хората. В бъдеще хората ще се проявяват чрез най-голямата любов. От небето слиза най-малката любов, която ражда изобилието на Земята, пък от Земята отива към Небето най-голямата любов.

На Земята вий обичате някого. Човешката любов отначало е голяма. Казва той: „Аз съм готов да умра за тебе! Всичко, което имам, давам!“ Всичко обещава, но в края на краищата нищо не дава. Човешката любов е такава.

В любовта няма „ще“. Като поискаш, всичко има. Щом се молиш и не се дава, нямаш любов. При любовта, щом се молиш, се дава, но ти трябва да бъдеш най-малкото. Това най-малкото, което ти се дава, ще донесе голямото.

Щом между теб и Бога няма други същества, любовта идва, пък щом между теб и Бога има други същества, ти не приемаш любовта. Никога не допускайте между Бога, между вашата душа и Бога друго. Само Едного

имаш право да туриш между себе си и Бога – Христа. Христос казва: „Дето са двама или трима, там съм и аз.“

Всяка отрицателна мисъл, която влиза в тебе, противодейства на основния тон в тебе, на Божественото състояние на любовта. Ти без любов си направил една работа, не си вземал основния тон на любовта. Затова в света вие не можете да успеете, ако не възлюбите Бога с всичкото си сърце, душа и дух.

С други думи казано, ти в света не можеш да успееш, ако не възприемеш Божествената Любов напълно. Щом си изложен на Божествената светлина и топлина, плодовете ще узреят.

Казваш: „Да живеем добре.“ Ти не можеш да живееш добре, ако не си възприел любовта. Ти като възприемеш истинската любов, ще бъдеш първо щедър към всички, ти си извор – всички ще дойдат да пият. Човек който обича, не прави разлика. Всеки който идва при теб, ще ти донесе нещо ново.

Обикновеният като дойде, ще ти донесе нещо ново и като дойде един духовно развит човек, ще ти донесе пак нещо ново. Обикновените хора стават талантливи, а талантливите стават гениални.

Гениалните стават светии. Гениалният като светне, става мира, Светията като светне, става светлина.

Духа, който живее в тебе, ти носи мира. Като дойде Духът в тебе, ти имаш мир. Един от светлите Духове като ти проговори, той образува мирът в теб. Мирът е постоянно нещо, мирът е непреривно нещо. Той е най-голямата хармония, която съществува в душата ти. Ти чуваш онзи глас на хармония вътре и имаш мир. Имаш мир, защото отвътре ти се казва, че всичко ще свърши добре.

Сутрин като станете при изгрева на Слънцето, пейте за Любовта, на обед пейте за Мъдростта, пък вечер - за Истината. И ако може да изпеете за Любовта, Слънцето няма да залязва, ще стане чудо и вий ще се повдигнете толкова високо в атмосферата, във вашето съзнание, ще видите, че Слънцето обикаля и никога не залязва.

Ще свирите. Ако хубаво свирите на едно цвете, то ще напъпи и ще цъфне. Ако само напъпи, още му свириш за цъфтене. Ако посееш една семка и като свирим, семката ще изникне. Растението е пораснало, сега значи свириш хубаво. Ако растението цъфне и узрее плод, тогаз е най-хубавата любов. По-хубава любов от тази на Земята няма.

Под семка се разбира една душа, която се разцъфтява като я обичаме. Разбираме и нашата душа като възрастна и се разцъфти да даде плод, като люби хората. Аз бих желал вий да се храните с плодовете на любовта. Сутрин като станете, посейте една семка във вас. Засвирете или запейте, да израстне от семката растение, да цъфне, да върже и да узрее плод. Пък вий чакате да дойде Христос да донесе любовта.

Христос дойде на време и донесе любовта и Го разпънаха, и Го обреха. При първото идване на Христа Го обреха, а пък сега няма да Го оберат! Христос е вземал мерки за това!

Искайте с любов, търсете с любов, вземайте с любов.

Това е трудна работа, но е работа без закон. Не искам да ви съдя, но аз влизам в положението ви. Има трудни работи в музиката. Големи майстори едва могат да ги вземат. А пък ти си дете, не знаеш да свириш. След 10–20 години упражнение, това дете като се упражнява, ще свири.

Вий сте свирали много добре „Цвете мило, цвете красно“, пък сега пеете и свирите „Горо ле горо зелена, и ти вода студена“.

Третото парче е „Изгрява слънцето“, четвъртото парче е „Идва новия живот“, петото парче – „Раздавай плодовите“, шестото парче ...

Любовта кара природата да държи една сказка и тя говори, и тя ще ни изсвири едно парче. То ще бъде един ангел на любовта, който ще свири.

Чували ли сте ангела на любовта да свири? Какъв израз имат очите му като ги погледнем? В шестата степен ангелът на любовта ще дойде да посвири. Затова Христос казва: „Онези които чуят гласа Му, ще оживеят.“ Неразположен си сутрин, попей си малко.

Изпей това: „Бог е Любов“. Аз ще приема тази любов с всичката простота на моето сърце, и като едно разумно дете ще я приложа.

Старите обувка, шапка и прочие, ще ги хвърлите. Ще си пригответе дрехи от най-чист ленен плат, саден на земята с любов и изработен с любов. Хубави ленени дрехи от главата до петите, една дреха направена от слънчеви лъчи, от съгъстена светлина, изтъкана дреха. От светлината може да се направи дреха, тя е най-хубавата дреха, която може да се изтъче.

Казвам сега: понеже вече на Земята се изтъкават станове за правене на дрехи от светлина, и ти сега можеш да си заръчаш вече една дреха. И желая да ви видя един ден облечени с дрехите на светлината.

Днес бъдете доволни от онова, което имате, това е най-малкото. Днес като сте доволни от онова, което имате, тогаз и великото в света, и то ще дойде.

38. НЕДЕЛНА БЕСЕДА **държана на 19 април 1942 г.**

Човек сега има пет сетива развити. Всичките сетива са дванайсет. Има още седем сетива, които трябва да се събудят. Аз ще ви запitam сега, в небето са взели решение да ви турят чиновници, всички вий, които сте тука. Ще ви поканят като чиновници на Земята, доста големи постове и с доста големи чинове – кои професори, кои министри, кои свещеници, кои генерали.

Ще кажете: „Как ще докажете това?“ Аз не вярвам в доказването на нещата. Какво ще доказваш на един човек? За нещо ще кажеш да стане, и то става. Какво ще му доказваш?! При Божественото всичко е възможно. Ние трябва да се възвърнем към Божественото, което беше вложено в нас, в Рая, в Адам и Ева. Като съгрешиха, те бяха изгонени от Рая, изпъдиха ги извън Рая.

Ние мислим, че знанието, което хората добиват в света не е силно. **С това знание нищо не се добива.** Божественото носи свободата. Под добро, разбирам любовта, а пак зло е самооблащение.

Злото само по себе си ограничава човека, нищо повече. Нищо добро в света не може да стане без волята Божия. Нищо зло в света не може да стане без волята на хората. Следователно, когато правите зло, действат човешката воля, пак когато правите добро, действат Божията воля.

Всеки човек, който се подчинява на Божията воля, прави добро, и всеки човек, който не се подчинява на Божията воля, прави престъпление.

Умният човек без любовта остарява и оглупява, пак глупавия човек, научен човек с любов поумнява и дете става.

Адам и Ева, направени по образ и подобие Божие са други, пак Адам и Ева, направени от пръст и от Неговото ребро, и те са други. Първите

Адам и Ева са били направени по образ и подобие на Бога. Човек по любов и мъдрост прилича на Бога.

Нашата Вселена има повече от сто милиона Слънца. Ако турите на всяко Слънце по 12 Планети и после и спътниците им, тогаз ще видите колко небесни тела има нашата Вселена. Тези които са създали Вселената, знаят имената на всички тези небесни тела.

Бог всичко това го обхваща, начертал е пътищата и знае кой къде се намира в дадения момент. Той и теб има предвид. Не само големите, но и малките има предвид. Знае и тебе как ще свършиш!

Като седите пред Неговото лице, ще имаш всичкото благословение. И като ти каже една дума, да я считаш за свещена. Една дума ще ти каже, но тя ще бъде за теб един талисман. Ако ти каже: „Люби!“, ти люби, нищо повече. Ако ти каже: „Обичай!“, ти обичай, нищо повече. Ако ти каже: „Говори истината!“, ти говори истината. Ако ти си на умиране и произнесеш името на Истината както трябва, ти ще възкръснеш.

Мислите ли, че един човек, който обича Бога, може да умре? Преди да се измени една гъсеница, може да премине в по-висша форма, на пеперуда. Има светия, който като отидете на Небето, ще го видите, че не е вече свършен светия с брада, а е станал един ангел, в небето е вече ангел, млад и красив. Какво е изгубил? Става ангел, който да се разхожда по цялата Вселена, навсякъде носи Божиите благословения. Който се сподоби с бъдещия век, няма да живее по този начин.

Ако ние съвременните хора можем да носим ризите на любовта, знаете ли какви умове щехме да имаме? Ако в нас влезе Божествения ток на любовта, никакви нечисти пориви не ще останат в тялото ни. Ние трябва да възстановим първоначалното си състояние. Какво ще бъде нашето положение? На нас ни трябва Божествено съзнание, което да примири противоречията, които съществуват в душата, ума и сърцето, да премахнем това терзание, което постоянно съществува в нас.

Ако ти не можеш да любиш, какво даваш тогава на човечеството? Човечеството днес се нуждае от любов.

Всички хора умират от безлюбие. Всички хора да станат проводници и да извикат любовта, че цял свят да се изпълни с Божествената Любов, и да не умират хората. Човек като дойде на 120 години, да бъде свеж и красив, да ходи като млад момък, като млада мома и като дойде до 120 години, да повика братята си и да им даде угощение, и да си замине за онзи свят.

На Месечината има около сто хиляди жители, учени хора. След смъртта на човека дето казват Чистилище, то е отиване на Месечината. Там е Чистилището.

Пък ако сте пратени, ще отидете на Слънцето. Пък ако сте отишли на Месечината, от там ще отидете на Слънцето. В двата случая, преди да отидете на Слънцето, ще отидете на Венера, Марс и пр. И после от Слънцето ще се върнете пак на Земята. Жителите на Месечината не дишат въздух, а етер. Те имат етерни тела, те имат етерни ябълки, портокали и пр. Като ядеш един етерен портокал или ябълка, те се стопяват в устата като бонбони.

Христос е облечен от материята на Слънцето – фина материя. Той има отлична дреха. Христос е душа, Която има обич към всички души на човечеството и желае тяхното добро. Христос желае повдигането на цялото

човечество. Той има всичко най-добро желание за всички онези съзнателни души, и работи за тях. Той като те види, ще каже, той кротко говори, ще каже като те види: „Твоите работи ще се оправят! Осветявай името Божие! Изпълнявайте волята Божия! Желайте идването на Царството Божие на Земята!“

Ние някой път седим и казваме: „Дотегна ни живота!“ Живота без любов е тягост, няма нищо по-тежко от това. Но другото е живот с любов. Най-лошият живот с любов, никой не иска да се раздели от него, той носи блага. Та всички опитайте това. Аз като говоря за него, говоря като Един, Който ви е дал живот, дал е всички блага. На Него се радват всички живи същества.

Ние всички хора трябва да имаме почитание и уважение към Бога, и като дойде до Него, всички спорове трябва да престанат, и да се роди в нас една радост, да сме готови да пожертваме всичко за Него. Това, което можем да очакваме от Него в бъдеще, ще дойде. Бог ще внесе мира, Бог ще примири народите, Той ще даде плодородие и ние като дойдем до Него, да кажем: „Да се освети името на нашият Бог, на Когото ние служим!“

Желая ви едно нещо, пожелавам ви днес Слънцето, което днес Бог е създал, да ви се усмихне, Месечината да ви се усмихне, звездите да ви се усмихнат и вятъра и цветята, всичко, което Бог е създал, да ви се усмихне!

39. МИСТИЧЕН ПОГЛЕД ВЪРХУ ЖИВОТА **Неделна, утринна беседа, държана на 7 юни 1942 г.**

Някои говорят за онзи свят, но все този свят описват. Не съм видял един да ми разправи за онзи свят, разправят все за този свят.

Казано е: „Око не е видяло и ухо не е чуло.“ Някой казва, че на сън ходил там. В този свят е бил. В онзи свят като отиде човек, трябва да спре сърцето му, трябва да излезе от тялото си. Някой е бил на кино, на кино като е видял война, война ли е това? То са снимки такива.

Какво нещо е шегата? Шегата е един плъзгав път. Човек трябва да бъде много внимателен, защото всяко нещо, с което може да подиграеш другите хора, то ще засегне и тебе, опетнява се човешкият ум. Всяка една мисъл, която се образува, остава един отпечатък. Трябва да знаете, че всяка една мисъл, чувство и желание, упражняват влияние върху тялото, върху мозъка, дробовете, стомаха и прочие. Някои мисли удължават ръцете, някои мисли ги скъсяват. Някои мисли повдигат горната част на главата да расте нагоре, а пък някои мисли спитяват главата.

Най-важното: всеки от вас има по трима души. Това дете казват, че всеки си има по един ангел, който живее на небето и друг в духовния свят, и пак живее на Земята.

Този който живее в Божествения свят е баща, този който живее в духовния свят е майка, пък този, който живее във физическия свят, е син.

Има три пътя, по които може да се ориентираме в живота. Аз говоря за Любовта като врата, през която може да влезете в Божествения свят. Мъдростта е врата, през която може да влезете в духовния свят, Истината е врата, през която може да влезете във физическия свят. Хората тепърва има в бъдеще де учат този свят.

Всеки от вас трябва да има знание, да се подмлади. В един месец отгоре да се подмлади човек, не е мъчна работа. Ще обикнеш хората, няма да виждаш никаква погрешка в тях, и каквато погрешка видиш у някого, ще я поправиш. Художника нали отива при един ученик, който рисува и му поправя картината? Ако ги остави, те сами себе си не могат да поправят.

Любовта, Мъдростта и Истината са филтър, те са три филтъра.

Човек докато не мине през филтъра на Любовта, Мъдростта и Истината, не може да се пречисти. И като се филтрира и светне, за него ще стане всичко, за него ще стане ясно, не само ясно, но ще добие смисъл. Всички ще му станат мили. Дето минава, на всичко ще се радва и всичко ще му говори.

Мнозина от вас сте вече дряхли, остарели. Трябва да се роди желание у вас да слугувате на Бога и да бъдете добри слуги. Но да излезем от този свят. Не да излезем от този свят, но трябва да го изучаваме и да го поправим. Ние един ден ще излезем от този свят, но трябва да го поправим хубаво, че тези които ще дойдат след нас, да го намерят хубав. И ние тогава ще влезем в един друг свят, който е приготвен за нас.

Христос казва: „Отивам да ви приготвя място.“ Другия свят, в който ще влезем, други ще го приготвят за нас. И като влезем там, ще ни е приятно да живеем. Пък къщата, която ще обитаваме, трябва да я направим хубава. Хората, които не мислят така, ще ни казват: „Като напуснем Земята, нека да става тук каквото и да е.“ Това не е закона на Любовта, Мъдростта и Истината.

Този живот докато не го уредим хубаво, не можем да излезем от тука. Докато не свършим училището, не можем да напуснем училището. И ако не свършим училището, с хиляди години ще стоим и не те пущат, ще учиш. И сто години може да седиш в първо отделение, докато не разбереш, че трябва да учиш. Няма да се намери един университет, който да те пригответи за матура.

Един човек, който лекува, трябва да разбира Божиите закони. Един разправя на един човек, който боледуваше от зъб и беше му отекла страната: „Малко ти е Любовта! Ако обикнеш Господа, веднага зъбът ще спадне! Боли те зъба, понеже нямаш любов, направил си някоя погрешка. Онзи ден, когато минаваше покрай храма един човек, ти поиска да му направиш една услуга, пък ти му каза една бяла лъжа, че си занят.“ Той ми каза: „Та кой ти го каза това?“ – „Каза ми болестта, болестта ти ми го каза. Ти не му отслужи, и ако тази вечер решиш да поправиш това, сега ще спадне зъба.“ Той каза: „Ще поправя това.“ И зъба спадна.

Лъжата подпушва кръвообращението, става бент и се образува цяло едно наслояване. Някой път се отразява на зъба, някой път на носа, някой път на корема, и прочие.

Ако ние бихме живели по законите на Божията Любов, Божията Мъдрост и на Божията Истина, ний щяхме да имаме здраво тяло, здрави умове и тези кризи, които сега прекарваме, се дължат на миналото.

Когато в сърцето оперира Божията Любов, в ума Божията Мъдрост, в тялото Божията Истина, тогаз човек е свободен и няма никакъв страх.

Колко е приятно един човек, когато е свободен, тогаз усеща, че всички хора могат да любят, и вижда Господа навсякъде, и в малките буболечки Го вижда. Това познание на Господа, прилича на следното: като влезеш в една градина, където има много плодове: грозде, сливи, ябълки

и вземеш всеки един плод, и вкусиш, и ти е приятно. Трябва да дойдете до едно положение, да имаме това.

В старо време се казва, Бог казва: „Опитай ме и виж, че Съм благ!“ В целия свят, който виждаме, във всички образи, се проявява Божественото. Един художник, който е гениален, рисува една картина, това е негово изобретение – то е Божествено. В един човек, който живее добър живот, Бог е Който Се проявява. Но той не е поет.

Новото учение в света е следното: да слугуваме на тази обширна Любов, на Любовта на безсмъртието, да слугуваме на Мъдростта на безсмъртието и да слугуваме на Истината на Свободата на безсмъртието.

И този живот, трябва да го придобием още тук на Земята, а не като умрем. Че тогаз, ако ти се отнасяш грубо към себе си, ще туриш хиляди хора да се отнасят зле освен със себе си и с другите.

Онова, което Бог е намислил, никой не е в състояние да измени. Могат да минат хиляди години, но това ще стане. Това, което Бог е начертал, то ще стане. Дошло е време да съзнаем това и да не се плашим какво ще стане със света. По-добър свят от сегашния, не е имало. Миналото не може да се сравни със сегашното. Както виждате, пълен е света, пространството отгоре с ангели. Те са разградили света. Тинята ще изтече и ще дойде чистата вода.

Аз виждам, че злото, лошите хора и Дявола са вързани вече!

Всичко това се чисти, виждам и така е. Ако вашите очи бяха отворени, щяхте да се смеете, като че някоя илюзия виждате. Тази година растенията са по-весели, по-свежи. Миналата година имаше болести по растенията, а тази година са свежи.

Бог е решил да изправи света. И е решил за всички онези хора, които Го познаят, и които вършат волята Му, всички блага идат за тях.

И сега ще вземете букварите, и ще четете. И старите от вас, трябва да учат. Вие искате да отидете на онзи свят. Онзи свят не е курорт. Там дето има курорти, там няма онзи свят. Онзи свят е свят на занимание, не на почивка. Онзи свят е свят на свещена работа. И като влезете в него, ще ти олекне, и ще имаш с какво да се занимаваш.

Ние на Земята сме за почивка тук. Всички вий сте дошли тук, понеже много сте работили в онзи свят и сте дошли на Земята за развлечение. Тук е курорт. Вий сега сте на курорт, а пък в онзи свят няма курорт. Там като влезете, има учение, има работа. Там може да останете като един учител свободен. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме.“ Трябва да изучаваме закона на единството, на Любовта. Отец, Христос и ние да бъдем вече едно. Да започнем вече работата, и като започнете работата, Слънцето ще изгрее малко по-другояче. И звездите и Луната ще изгреят малко по-другояче, растенията малко по-другояче ще се проявят. Като минавате покрай растенията, те ще ви поздравят и ще ви кажат: „Тръгнали сте по най-добрия път – този свещен път на Любовта, който Бог е приготвил за онези, които Го любят.“

Бележка за съдържанието на стенограмата на Боян Боев

Борис Николов

Брат Боян си е отбелязал тук, че тази беседа трябва да се проучава постоянно и да се размишлява върху нея.

Светлината е емблема на Бога. Ако обичаме тази светлина, ние ще почувстваме нещо, което излиза от нея, ще почувстваме една вътрешна радост от нея. И храната е съгъстена светлина. Тази съгъстена светлина има други качества. Помнете: единственото мислещо същество, Което никога не боледува, Което никога не спи, е Бог.

И ако ти не мислиш за Него, ти здрав не можеш да бъдеш.

Всички болести произтичат от факта, че се прекъсва връзката между Бога и нас.

И всяко прекъсване на тази връзка, води към болести, а пък всяко свързване с Божествения свят, носи здраве и светлина в ума и топлина в сърцето.

Някой път искате да знаете какво нещо е Господ. Онова най-благородното във вас, хубавите мисли и желания, за които сте готови да пожертвате всичко, в тези мисли и желания е Бог. Хубавите мисли и желания в нас, са от Бога, пък когато казваме, че Бог Се е въплотил в нас, това е когато проявяваме силата.

Казва се в Писанието: „Ще Се всели Бог да живее в нас.“ Няма по-хубаво нещо от това, когато Бог Се въплоти в човека. Тогаз ти ще имаш един здрав организъм, дето отидеш твоя път е отворен. Под въплотение разбирам: родени от Бога.

Някои хора искат да влезат в Рая. Раят е Школа, да придобиваш знания. Като влезеш в Рая, трябва да изучаваш всички предмети.

Вий сте толкова израсли, пълни сте с разни мисли и желания. Вий сте от разни епохи. Много важни работи във вас има написани. Вий някой път се срещате и не знаете как да се четете.

Един човек гениален, който има знание, като мине покрай вас, ако сте болен, ще бъдете здрав.

И ако хората се пекаат на Слънце, ще бъдат здрави. Слънцето ти взема болестите, и ти даде друго нещо.

Лятно време през деня, като дойде 10 часа преди обед, носете си една шапка, ако нямате достатъчно косми на главата си, една сламена, мека шапка.

Разумното начало иде в света да се въплоти, за да създаде новите хора. Всеки човек, който не може да отхрани една хубава мисъл, едно хубаво желание, той е бедняк, той няма никакво бъдеще. Пък ако има човек мисъл, две желания и пр., още по-добре. Но най-малко трябва да има една положителна мисъл в ума си, която да отхрани. Ако нямаш една хубава мисъл, ако нямаш едно хубаво желание и една хубава постъпка, за която си готов да пожертваш всичко, не можеш да прогресиращ, да можеш да устояваш в Любовта, Мъдростта и Истината, или другояче казано, да обичаш живота, знанието и свободата.

Съществува един закон в света: когато обикнеш един човек в света, ние искаме да се запознаем с целия му род и с близките му. И ако някой каже, че обича Бога и не се запознава с близките Му, тогаз каква е любовта му?

Понеже Бог възлюби Христа и Христос възлюби Бога, и Христос дойде да Се запознае с хората. Затова дойде на Земята, затова страда, да покаже, че каквато е любовта Му към Бога, такава е любовта Му и към онези, които принадлежат на Бога.

Някой казва: „Аз не мога да любя всички!“

Ако ти не можеш да любиш Бога, никой не можеш да любиш. Щом обичаш Бога, ще обичаш всички, щом не Го обичаш, никой не можеш да

обичаш. Бога ще обичаш най-първо. Щом обикнеш Него, възможно е да обичаш и другите.

На всички ви препоръчвам: научете се да любите Бога! Научите ли това, всичко друго е възможно. Аз не ви препоръчвам да обичате този или онзи, този или онзи порядък. Щом обикнеш Бога, всичко е възможно, щом не Го обикнеш, нещата остават нереализирани. В това седи новото в света.

За да се освободите от миналото сега, трябва да обикнете Бога. И тогаз в живота ви ще ви върви от сила в сила, и всеки ден ще се подмладявате. И ако един от вас направи това, ще се подмлади днес с десет години, и утре с десет години. Та днес като му турите с десет години, ще се подмладите. Мъчно ми е за жадния да пие вода, ако не е жаден, тогаз е друго. Ако си жаден, как да не можеш да пиеш вода? От хиляди капки е тази вода, и как ги любиш и приемаш в себе си! Та казвам: „За любовта трябва жажда!“ И да турим и ума и сърцето, и душата и духа си в това. И като възприемем любовта, да кажем: „Това е живот!“

Възлюбете Бога с всичкия си ум и сърце, за да се освободите от всички несгоди, в които сега се намирате.

„Благословен Господ Бог наш“ – изпяха песента три пъти.
Тайна молитва

Ще ви дам едно важно правило: Радвайте се на очите, които Бог ви е дал, на това, което виждате. Радвайте се на ушите, които Бог ви е дал, на това, което чувате. Радвайте се на носа, който Бог ви е дал, на това което възприемате с обонянието си. Радвайте се на устата, които Бог ви е дал, радвайте се на лицето, което Бог ви е дал, радвайте се на ръцете си, радвайте се на всичко, и Бог да ви благослови!

40. ИДВАНЕТО НА НОВАТА КУЛТУРА **Беседа – разговор с Учителя на 7-те Рилски езера,** **държана на 1 юлий 1942 г.**

Сега е обсадата на Ерусалим. Целият християнски свят е обсаден. За днешните времена се отнасят следните думи от Евангелието на Матей, 24 глава: „Ако не се съкратяха онези дни, нито една плът не би се спасила, но заради избраните, тези дни ще се съкратят.“

Сега е борба между слугите на тъмнината и слугите на светлината. Сега като мухи избиват хората, потопяват параходи. Хората сега ги избиват като кокошки, милиони хора избиват! И от глад, колко ще измрат, и от студ, колко ще измрат? Мъглата, която царува сега, показва, че дълго време ще остане забулена тази Истина, която тази сутрин казах на Молитвения връх: „Че красива и блага е Любовта към Бога“.

Тази война е най-голямата сега. Русия е турила 12 милиона войници на крак. Германците и японците също са турили на крак много войници. Германците и те сега изкараха толкова войници. Сега има най-малко 30 милиона войници на крак.

Едно непослушание, какво причини на света! Ако Ева беше послушала, това не щеше да стане, но понеже тя беше непослушна, това става в света. Хората да не правят втори път това.

Евреите ще видят последствията от това непослушание, ще научат

една истина. Като се отпусне крана на горният етаж на един апартамент, целият апартамент се напълни с вода.

Целият този свят, трябва да си замине. Всички тези хора, трябва да си заминат и новите хора като дойдат, те ще уредят света. Шестата раса, която иде, ще уреди света.

* * *

Бележка за съдържанието на стенограмата на Боян Боев
Борис Николов

Днеска, на 24 януари 1973 г. привършихме „кодата“ от стенограмите на брат Боян.

Сега вече като имаме нея под ръка, можем да разчитаме всички стенограми на брат Боян.

* * *

**VIII.
ЗАПИСКИ ОТ БЕСЕДИ
НА
УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ
ПО
СТЕНОГРАМИ
НА
САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА,
ДЕШИФРИРАНИ
ОТ БОРИС НИКОЛОВ**

**магнетофонен запис,
1972–1973 г.**

1. ВЪЗВИШЕНАТА МИСЪЛ

беседа, държана от Учителя, 6 август 1941 г.

Всяка възвишена мисъл, която прониква в твоят ум, това е Духът Христов вътре. Това е колективният импулс, това не си ти. Това е дебелоглавство, да мислиш, че ти си го направил. На всяка една душа Бог е определил един момент, когато тя ще се прояви. Няма да бързате, ще чакате. Готов ли си сега за този момент?

Един ден Господ ще ви тури един хубав ум, едно красиво сърце и една красива душа. Има един начин, чрез който Бог Се проявява на своите избрани. Великият музикант се проявява благодарение на своите способни ученици, на тях той изявява изкуството си, а на обикновените той не изказва своя талант. Външните форми не са, ни най-малко не ни изповядат.

Множественост на състоянието.

Ако аз смеся едно знание от водата и тя каже, че аз правя престъпление с нея, заслужава ли тя смесване или не? И тя пак ще се върне във водата. Сродна двойственост е на човешкото съзнание, то е Божественото, но щом е раздвояване на съзнанието, човек който и така може да говори и инак може да говори, това не е Божествено. Любовта само от Бога иде. Абсолютно безкористие, пълна любов. Да може да любите враговете си и след туй да любиш Бога и ближните си както себе си, това е християнство.

Латинската раса нямат глава да носят култура.

Единственият народ, който може да се моли сносно, да употребява, това е саксонската раса. Те имат морални качества.

Българите пишат ли, дадат един контингент писатели, туй не е вътрешен морал.

Кое е най-важното в човека? – Главата. Най-красивото? – Лицето. Най-изразителното – гърдите. На първо място у човека, личи главата. Глава на църквата е Христос, а църквата е тяло на Христа. А всичко друго е членове на Христа.

Три неща остават, които човек трябва да постигне в себе си: ще растнеш. Аз съм работил повече, пеел съм повече, свирил съм повече.

Във всички от вас, трябва да се стремите да пригответе вашето съзнание. Имаш едно съзнание, което ще дойде някога, но съзнанието човек, който е. Така бил говорил или инак бил говорил, това не е Божествено.

Любовта само от Бога иде. Абсолютно безкористие, пълна любов. И да може да любите враговете си, и след туй да любите Бога и ближните си като себе си, това е християнство.

Латинската раса нямат глава да носят култура.

Единственият народ, който може малко сносно да употреби, това са саксонската раса. Те имат морални качества.

Българите могат ли да дадат един контингент от писатели? Трябва един вътрешен морал.

Кое е най-важното в човека? Главата е най-красивото, лицето е изразителното, гърдите. На първо място у човека личи главата. Глава на църквата е Христос, а църквата е тяло на Христа. А всичко друго е членове на Христа.

Три неща остават, които човек трябва да постигне в себе си: ще растеш. Аз съм работил повече, мислил съм още повече, свирил съм още повече.

Във всички от вас, трябва да се стремите да пригответе вашето съзнание. Имаш един славен момент, който ще дойде някога заради вас.

Радвайте се на туй, което ви очаква. Нека всеки добър човек, който служи на една идея, да ви причини една радост, всеки умен човек, в каквото и да е отношение. Молете се един за други, да отслабят всичките ви недъзи.

Единство трябва сега на хората, единство в Любовта, а туй единство е Мъдрост, в едно единство в Мъдростта. Само на тази е в множеството, Истина, Мъдрост, Добродетел. Наближило ви е Царството Божие. И ако вий доброволно не отворите вашите врати на това Царство, един ден вратата ви ще се обърне на парообразна, и вий ще останете безлични и без почит. Тогава Истината ще дойде. Тя няма да бъде лично заради вас, такъв е закона.

В Божественото, трябва да пожертвате всичко за славата Божия на Земята. В който град влезете, кажете: „Наближило ви е Царството Божие!”

Бог е Любов!

Добрата молитва.

Любовта е център. При нея става Мъдростта. А от нея излиза Истината.

Вода, лед, пара.

2. МЛАДЕЖКИЯТ КЛАС

5 лекция, държана на 24 октомври 1941 г., петък, 5 часа сутринта

Първо, да бъде човек в Рая, значи да живее в сърцето си.

Да живее човек в ума си, значи да бъде в Царството Божие, а като влезе човек в разумната си воля, той е едно с Бога.

Когато си в Рая, ти ще бъдеш в хармония с всички същества, без разлика, с всичко в природата. Щом се учиш в Рая, можеш да бъдеш в хармония с всички, всичката органическа среда. А щом си в Царството Божие, ти си в хармония с хората, а щом си едно с Бога, ти си в хармония с Цялото небе.

3. ЗАКОН НА ОПУЛЕНС

**от томчето „Смени в природата”, Общия клас, 21 лекция,
9 януари 1929 г., сряда, 6 часа и 14 минути**

Учителят влезе.

Добрата молитва.

Размишление върху Милосърдието.

Какъв ден е днеска? – 9 януари.

Какъв час от годината са деветтях дена? Търговецът дълго време като е вземал стока в дюкяна си, какво състояние се ражда у него? След като е приел тази стока и канил, в него се ражда желание да си заминее. Не иска всеки, който мине да влезе в дюкяна му, и като се изпразни дюкяна му, трябва да се радва еднакво като е празен и като е пълен. Към сърцето му се дава да се изпълни и след това пак се дава да се изпразни. Как ще си обясните тези психологически процеси? Този процес съществува.

Сърцето е един търговец, отворил се е, иска да продаде стоката си, през която се забере парса отворена. По-голям търговец от сърцето няма, и по-голям фалимент от този няма, по-голяма печалба пак от него няма. Като влезе кръвта, тъй е намерил търговец и теб учи този търговец.

Да оставим сега това. Думата търговец не е на мястото си. Не казвай търговец.

Сега мислите ли, че у всички народи понятието за търговия да е едно и също?

Значи има един ритмус в природата за възпитание. Най-първо се заражда едно течение, което слива се за възприятие. После, след като постигнеш най-високата си точка, у човека се ражда едно желание да използва и друга идея. Като слезе надолу, у човека се ражда желание да излезе нагоре. Тогаз идеята за слизване и качване, то си има своите търговски камари, да не взема пулса. То не е право да взема пулса. Не може ли природата направи нещо по-хубаво? За сега това е измислила.

Но сърцето още не е завършено. У мъжа има едно сърце, у жената друго сърце. Тя пожела и прави, после и по нравите и повече по количеството, което различават се тези сърца.

* * *

[Тука има една схема на сърцето. Няма как да я предадем.]

* * *

Но работата е тогава напразно.

Когато сърцето у жената е пълно, когато у мъжа има желание да купува, у жената има желание да продава. Когато жената иска да продаде, мъжът купува. То е обмяна на тия две сърца.

Някои иска да бъдат доволни едновременно и двете сърца. Не може да бъдат пълни. Едното може да бъде в процес на пълнене, другото може да бъде в процес на изпразване.

Тогава тия двете сърца образуват една елипса. Всяко едно сърце е един полюс. И в природата тези полюси се местят. Друго е местенето на един център. Сега този закон съответства, то трябва да бъде единия полюс.

Мнозина от вас, които не сте запознати със законите на природата, с видните учени, те разбират какво нещо е закон. А сега какво се разбира под закон? Това е детинско определение. Някои искат да бъдат доволни едновременно и двете сърца. Не могат да бъдат пълни. Едното ще бъде в процес на пълнене, другото ще бъде в процес на изпразване.

Тогава тези двете сърца образуват една елипса. Всяко едно сърце е един полюс. И в природата тези полюси се местят. Друго е местенето на центъра. Тук трябва да бъде единия полюс.

* * *

[Следва елипса с две сърца в двата полюса.]

* * *

Сега мнозина от вас, които не сте запознати от законите на природата. Сегашните видни учени добре разбират какво нещо е закона. Сега какво се разбира под закон? Това са детински определения. Нещата трябва да стават по този начин.

Законът е един метод в природата, за да се извърши един процес в две противоположни посоки, да се образува цял един кръг.

Законите съдят един човек. На помощ помагат на съдбата.

Този човек, когото обвиняват и го съдят съдиите, той е мъжа.

Оправдават съдиите някой човек, това е жената. Аз говоря за жената в природата.

В природата всякога мъжът е воювал, а жената всякога е била нападана.

Голямото нещастие на мъжа е в това, че той с години все иска да осъди жената, и не може да я осъди. Помощта е на нейната страна. Понеже мъжа досега не знае страдание, той не е страдал. По някой път ще отвори война, ще се бие с някого, ще си тури на пръстите страдание и на жената.

Разбирайте ме сега като говоря за жената, защото Божествената Любов, която се проявява, тя е всякога на правата страна. Това е онзи строгия принцип, от който произтича злото в света.

И злото и доброто си имат една и съща основа. Злото може да се определи тъй, когато човек иска да опази себе си, този акт на неговото определение.

Казва: „Аз съм човек, трябва да се проявя.“ С този акт той е направил зло, той се отделя идейно от хората. Казва: „Аз пет пари не давам за другите. Моята глава ражда тия работи.“ Онзи който си казва така, и аз мисля като него.

В този момент Учителя е един философ, или когато иска да се проявите във философстване, каквото искате.

Требва да тръгнат двама души. Дойде един, казва: „Да хванем този път.“ Другия: „Не, другия.“ Спорят, кой път да хванат – левия или десния, и след три-четири километра пак се срещнат. Не става на един път.

Някой като хване в един път, закъснее. Казва: „Напи ти казвах, че моя път е по-добър от твой?“ Питам тогава, каква разлика има, че сте взели вие да определите един път? В какво седи, във времето ли е било, или в разстоянието? Вие имате едно желание, искате да го реализирате.

Малките деца си мерят с една връв височината. Имат желание да растат и не може да растат. Питам сега, от къде е тази идея, за да расте? Мисълта за тази идея на растене, най-после дойде известно време, и то не се мери повече. Като достигне до известна възраст, почва да разбира, че по-нагоре не може. И тъй растенето, развитието в света е един процес по права линия, защото аз разбирам правата линия. Ония, късите процеси, има процеси, които са праволинейни.

Аз ви споменах онзи ден, българинът казва: „Не си криви душата.“ Онзи който не разбира този психически закон, значи не ни въвеждай в правите линии. Тя е сложна математика.

По-сложна математика от правите линии – няма. Правите линии разрешават работата. Не си криви душата, и следователно, ако една линия е крива, вие ще кажете: „Той е правдив човек.“ Ако една линия крива застои, ако в тази елипса половината точки на кривите линии няма да съвпаднат към центровете, към полюсите, всякога ще се разпределят тези прави линии към двата полюса.

Но да вземем една крива линия в кръга, като казваме, че всички точки на кривата линия са еднакво отдалечени от центъра. Следователно като казваме: „Не си криви душата“, трябва да определим, защото има криви линии на доброто и криви линии на злото. Има криви линии на доброто. Правата линия не е само права линия по линията на доброто.

Злото в света е относително, защото за едни е добро, за други не е. Допуснете, че вий влизате в един двор на богат земеделец. Има само едно агънце на 4-5 месеца и веднага заколват агнето, опичат го. Всички

вий сте радостни и весели, обаче вий не считате, че постъпката на този земеделец, като е заклал това агне, вий това не считате за престъпление. Обаче от гледището на овците, те казват: „Откак дойде този земеделец, донесе едно зло!“ А в същото време за причина донесе едно добро. Зависи значи от състоянието на човека, и както ние казваме, че злото е относително.

Има известни наши желания, които не може да се реализират, а някои се реализират. Когато не се реализират, причиняват известно страдание, когато се реализират, причиняват радост. Има известни желания, които като се реализират, причиняват известна радост, и като се реализират, причиняват пак радост. И се сменят. Има известни болести, които след себе си носят скърби. Има известни скърби, които след себе си носят радост. Сега всички вий очаквате в живота, като че радостите ви трябва да идат една след друга, защото някой иска постоянно да има радост в живота.

* * *

Бележка за съдържанието на стенограмата на Савка Керемидчиева Борис Николов

Тази лекция е дешифрирана и отпечатана в томчето „Смени в природата“. Беседата носи заглавие „Закон на Опуленс“.

Тази беседа е дешифрирана тук направо от стенограмата. Значи суров материал. Тя може да се сравни с издадената беседа и да се направи един преглед, едно сравнение как са дадени беседите, и как са редактирани.

* * *

Тази идея, тя е посветена на целокупното Битие там. В България, света, който включва всичко в себе си, всичко е добро, но по отношение на частите. Запример когато в нашия свят, във физическия свят имаме почти една пропорция такава 2/3 или 1/3, на две злини се пада една радост.

Та сега какво разбирате? Но същевременно то е една и половина радост, и по-пасивна отколкото скръбта. Когато човек почва да се изявява, има обратния процес, има една скръб при две радости, и всякога тази скръб причинява радост. Запример мъчениците, изгарят ги, но този човек има една радост. Той се радва, че го удостояват да го изгорят, или да го измъчат.

Мъченик е онзи, който е разбрал смисъла на страданието. Значи като му се допусне едно страдание, трябва да знае, че ще му се дадат две радости. Докато вие имате две скърби и една радост, вие сте един обикновен човек материалист, защото след всяко страдание очаквате една радост, която да балансира страданието ви, а не вземайте страданието като едно условие да се прояви вашата душа. Благодарение на това, във всички Школи през всички времена се явява една вътрешна [.....]

Честност трябва сега. Тя трябва да се яви между вас. Който не разбира закона, този дисонанс, дисонанса е като един цигулар, който не знае да свири, или не знае как да тегли лъка. Виждали ли сте един човек на знанието как да умее да се облече. Някой се облече, но обличането му не е на свят. Турците казват: „Циганина червеното обича, ябълките пуска.“

Сега аз се навеждам на тази мисъл по следующите съображения: в света съществува един велик закон, това го наричат на немски **Опуленс**, или закон, който привлича и радостите и скърбите.

Стоката е добра, той трябва да бъде толкова умен, че като продаде, да спечели нещо. Но сега, да кажем ти искаш да бъдеш здрав, не искате да бъдете болни и някой от вас иска да бъде учен, не иска да бъде прост, искате да бъдете талантиливи, даровити, да се проявите в света.

**Бележка за съдържанието на стенограмата на Савка Керемидчиева
Борис Николов**

Тази беседа е печатана. Ние превеждаме стенограмата до тук, за да се направи едно сравнение, как е стенографирана, как е дешифрирана, и как е редактирана беседата за печат.

4. МИСЛИ ОТ ЕДНО ПИСМО НА УЧИТЕЛЯ ДО НАШИЯ БРАТ ВЕЛИЧКО ГРЪБЛАШЕВ В АМЕРИКА

Това писмо е диктувано на Савка, която го стенографира, след това го дешифрира и го дава на Учителя, Който го преглежда пак, и одобрява за изпращане. Писмото е от **14 март 1930 г.**

Четем някои мисли от това писмо:

Вашето писмо от 19 февруари 1930 г., получих.

Има мисли и чувства в живота. На тях разумния човек не трябва да се спира. Те са станции от второстепенен характер. Положителното е вярата, която е свързана с животворния свят на любовта. Човек който търси истината, трябва да разбира първо живота, тона, времето и пространството.

Сега там на твоите слушатели им кажи така: Любав беззаветна към Бога. Разумност непрестанна към ближните си. Истина постоянна към себе си. При такова съчетание всичко е възможно. Това е, което трябва за сега да знаят. Да видиш Бога, това е щастие. А да живее в тебе, това е Любав. Преведи нещо от книгата „По Бога направени“. Може нещо от беседата за чистотата. В Божиите обещания няма обратни решения.

Божие дело ще тръгне. Словото ще успее. Средствата ще дойдат. Има вече хора, които ще изпълнят това дело. Прави постоянно опити и никога да се не обезсърчаваш. Ако един опит не може да сполучи, втори, трети, четвърти, пети, шести и т.н.

Най-после ще дойде един, който ще успее.

До тука предаваме някои мисли от писмото.

5. АКО АЗ ВИ КАЖА ТРИ НЕЩА

мисли от беседата, държана на 19 октомври 1941 г., в неделя

Ако аз ви кажа три неща, какво ще разберете?

Изискванията на Истината, правилата на Любовта или пътищата на Мъдростта, какво бихте разбрали? Онзи, който е посветен, той ще разбере.

Първото изискване на Истината е, тя иска всеки човек да бъде свободен.

Първото правило на Любовта е, че ти трябва да обичаш, да любиш.

Пътищата на Мъдростта какви са? Мъдростта изисква първото нещо, ти да учиш. Каквото прави въздуха, светлината, водата, земята, прави го и ти.

Природата изисква да работим. Понеже всяка част, която работи в човека, тя е здрава, а която не работи, тя подлежи на голямо изпитание.

Как ще се прояви Истината? Тя ще даде свобода на човека, тя ще освободи хората от робство.

После ще се появи Любовта. Тя ще дойде, ще даде това, от което хората се нуждаят.

После ще се яви Мъдростта, която ще даде всичките Божии блага, и хората ще заживеят един щастлив живот.

Най-мъчното изкуство е човек да бъде чист, да бъде добър, справедлив и разумен. Радвайте се на узрелите плодове, а които са още зелени, тях ще чакате и ще се радвате, защото и те ще узреят.

Христос е един човек, изпратен от небето да покаже на хората, как трябва да живеят по любов.

Човек може да бъде щастлив като обича Истината, като прилага Любовта и като възприема Мъдростта.

Така говори Учителят: Любов беззаветна към Бога, Разумност непрестанна към ближните. Истина постоянна към себе си.

При такова съчетание, всичко е възможно. Това е, което трябва за сега. Старото нека работи настрана, и младото нека дойде на местото си. Буквата нека отстъпи и духа нека я замести.

Важно е в книгата на Пежановска, тя говори за възлюбления си. А кой е този възлюблен? От тайната на Битието и от тайната на живота иде той.

Записаното, това са мисли от беседата, държана на 19 октомври 1941 г., в неделя.

6. МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

20 юли 1928 г., петък

Човек който живее при Бога, може изведнъж да дойде в него прозрение и изведнъж всичко да разбира. Но изгуби се прозрението, отдалечи се от Бога, без той да разбира.

Тази е идеята: при най-мъчните условия, да изнесеш товара.

Днес съзнанието на хората е разкъсано, ако съзнанието им е будно, Господ е готов да ти помогне.

Но има един пример: няма кой да извърши Неговата воля на физическото поле.

Та Бог трябва да те застави по един или друг начин да изпълниш Неговата воля. Понеже няма връзка на съзнанието сега, че хората не си помагат. Туй е идеалния живот, че кой където страда, да се притече на помощ на другите, да разбира, че някой страда.

Сега например, ако имаме някой, който да ни обича, знае че сме без хляб, ще ни изпрати постоянно хляб.

Има някои, които да ни обичат, знаят, че сме без хляб и ще ни изпращат постоянно хляб. Някой път ти страдаш и Господ изпраща някой при тебе.

Какви са нуждите на нашия живот? Въпросът е да образуваме една банка на великото съзнание, и когато сме в нужда да ни се помогне.

А сега нашите юнаци ги няма още. Къде ли се лутат? Става въпрос за тях.

Това сега е класа, тъй както съм застанал. Всички богатства и подир обед, ако погледнете от центъра на Земята, голямо богатство излиза отдолу за човека, защото слънчевата енергия минава през центъра на Земята, и тогава излиза на повърхността. Това е следобед.

Ядката на живота е в центъра на Земята. И Земята си има съкровища, складове.

И Писанието казва в Откровението: „И Господ ще ви бъде слънце в този големия храм.“ Хубаво е в съзнанието всичко да спазвате. Онова Божествено съзнание, което не излиза на повърхността, е вътре. Живота е вътре, но се проявява на повърхността. Сега злото е зло, но важното не е това, то си е механизирено.

Злото е силно, защото е механически закон.

А доброто иска будно съзнание. Но един лош човек, може да те накара да направиш връзка с един добър човек.

Клековете служат като добри проводници на електричеството и на магнетизъма.

Когато добием туй вътрешно спокойствие, човек ще бъде радостен и весел.

Бележка на Борис Николов

Те бяха загазили в клековете и там се бориха с тях дълго време, и затуй казва Учителят тази мисъл.

Клековете служат като добри проводници. – „Сега може ли да предскажете ще дойдат ли нашите хора или не?“

Бележка на Борис Николов

Отнася се до двамата братя Крум и Цеко, които отидоха за хляб и минаха през големи изпитания. Ще накарам Крум да ги напише тези неща.

Много поговорки са недоразказани: „Бог дава, но в кошара не вкарва“, „Лозето не иска молитва, а иска мотика“ Но това не е доизказано. Правдата е, че това не е доизказано. Причината е, който от вас има Евангелие, нека да прочете петата глава на Матей, от 1 до 20 стих. Но само това. Но след него туй, което е говорено, е отпечатано и на камъните отгоре. Дето минавам, все се отпечатва. Вечер на един камък мога да задрема. Чух само туй: „Шест хиляди години тука чакам, от последните години на българското царство.“ Той се крие и чака спасение. Слуша като се молим и пеем, и той се моли.

Бележка на Борис Николов

Говори Учителя за един дух, останал от далечното минало, който живее там и сега нашето присъствие, и нашите молитви го събуждат, освобождават го от тази връзка с тези места. Той ще го напише, щото аз може и да направя някоя малка грешка, но той завчера ми го разправя цялото.

Тъй че аз го помня, но то трябва да се каже в общи черти, без подробности. Как са ги карали там в двореца, как са ги арестували, как са ги пуснали. Там се е намерил един свестен човек, поручик, който ги освободил. Как вземат провизиите и тръгват нагоре, и пак сбъркват пътя. Нямаше пътища тогава. Една пътечка, която щом е вечер, не може да я видиш. Крум ще го опише това.

7. ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС

19 лекция, държана на 19 [т.е. 29] февруари 1928 г., сряда

Когато човек се приближава към Бога, той става добър. Когато Бог се приближава към човека, изявява се Неговата милост. Когато човек се отдалечава от Бога, счита хората за лоши. А когато Бог се отдалечава от човека, той става светия.

Бог трябва да се отдалечи от нас за малко, за да познаваме Неговата святост. Единственото нещо, което отличава човека, то е тази стъпка на неговото съзнание. В туй единство на съзнанието, вий трябва да имате връзка с Бога. Като ставате и като лягате, нека тази идея да е ясна в умът ви, тя носи най-хубавото в човека. Не може да бъдете обични на Бога, ако не се стремите да имате добри мисли за хората.

Ако някой ти направи зло, ти ще имаш повече любов към него, тогав ще бъде повече обичан от Бога. Нема мъчнотия, която да не може да се уреди, но ще имаш тези непреривна любов.

8. БЕСЕДА ОТ УЧИТЕЛЯ

държана пред духовната група на 1 март 1926 г.

Когато човек се ражда, какво му трябва?

Когато човек умира, какво му трябва?

Когато човек се ражда, трябва му Мъдрост и Любов. Значи през целия си живот, трябва да бъде ръководен от Любовта и Мъдростта. Само така може да расте и да се развива.

Законът на смъртта е обикновено закон на жертвата. Тогава когато определите вие в какво направление човек е живял, организъмът расте, но дойде време организъмът престане да расте. Тогава започва вътрешното растене, човек започва да развива своя ум, своето сърце.

Вие сте влезли в една духовна група.

Трябва да разберете какво нещо е духовна група. В България често се правят дружества. Каква работа се извършва от хората в дружествата? На колко дружества се постига целта? Ако вий водите един съзнателен живот в духовната група, сериозно вършите работата си, духовната група ще бъде придружена с тази вътрешна разумност. Разумността се определя от противодействията.

Щом почнете да работите в материалния свят, ще срещнете противодействие, понеже материята е инертна. И тогава част от вашата енергия, ще се губи. Не може да не се изтъкне на това вътрешно противоречие.

Онези, които влизат в духовната група, ще се натъкнат на други опасни страни. Понеже искате вашето развитие преждевременно, у вас ще изпъкнат някои противоречия. Щом изпъкнат, вий трябва да бъдете в състояние да се справите с вашите мисли и с вашите чувства.

Например как вълкът се е научил да яде месо. Вълкът едно време е пасял трева, но той се е натъкнал на мъчнотии и в тези мъчнотии той се е научил да яде месо.

Вий в духовно отношение също може да се натъкнете на такива мъчнотии. Някой път хората се оплакват от изгубване на доброто разположение.

Човек изгубва разположението на своите чувства и се заражда в неговата душа или антипатия, или ожесточение, защото религията събужда в човека висши духовни сили. И с тях човек не може да си играе. За да могат да се използват тези сили, човек трябва да бъде внимателен, човек трябва да бъде една среда, през която Божествените сили да минават без никакво съпротивление. Има ли съпротивление, тогава се заражда една вътрешна реакция в ума и чувствата, и човек влиза в противоречие със себе си.

Не сте само вие тук, има милиарди същества, които искат да живеят, имат различни интереси. Вие влизате в сътолковение, вий трябва да бъдете толкова умни, да знаете в дадения случай как да се справите, защото всяка работа само за един ден да имате отлично настроение. Тези настроения са естествени състояния, те не са духовни състояния.

Духовно състояние е това, когато човек е болен и се радва, и вътре трепти и спокоен е, изпитва удоволствие, че болестта е дошла. На тази работа гледа като на приятно занимание.

Обратното, има хора богати, а са недоволни. Питам: защо едни са доволни, а други не, едни имат духовен стремеж, чиста мисъл, а други не

са? Втори мислят, че в натрупването на външни, материални блага лежи тяхното щастие. Не е така! За да разберете Далия, трябва да ви гонят като него.

На слабите хора противоречията идат отвън, на силните – противоречието иде отвътре.

Щом противоречията идат отвътре, човек е силен. Например на детето мъчнотиите идат отвън: храната, средата, условията. Когато мъчнотиите идат отвътре, това показва, че човек стои по-високо.

Без тези вътрешни препятствия и мъчнотиите, вие не може да разберете духовния живот.

Когато дойде смъртта, казвай: „Трябва да си поживея!“ Дойде смъртта, гледаш всичко това богатство го вземат. Живота е богатството. С тялото всичко е заето и вий оставате и гледате, че всичко ви богатство е взето. Какво ще бъде тогава вашето състояние?

Когато човек е подготвен и влезе в духовното си тяло при смъртта, и почне да работи, картината е друга, но когато човек излезе от физическото си тяло и не може да влезе в друго тяло, тогаз е мъчно.

Една от задачите на духовния живот, е да може да работите с **духовното си тяло.**

Сега аз искам младите да ви предупредя за една малка опасност, понеже вий още не сте запознати с онази мрежа на някои същества. Има някои същества от Черната ложа и някои хора, които са въплотени на Земята, наричат ги адепти на Черната ложа. Те оплитат религиозните хора. Най-напред у вас се зароди едно преувеличение на вашите способности. След това ще паднете долу, т.е. ще вземете тогаз течението в обратен път. Те ще ви убеждават, че у вас няма нищо. Две противоречия – състоянието, което всякога действа разрушително.

И някой път ще се усещате в едното състояние, като че не сте в тялото си, умът ви е объркан!

Трябва да имате една база, да усещате Божието присъствие. Трябва да имате една положителна мярка, с която да мерите вашите постъпки, да чувствате, че Бог е основата, върху която живота е поставен. Едно и също разбиране, трябва да имате всякога.

Представете си, че вий сте пред майка си и баща си, но представете си, че майка ви и баща ви се заминават, вий оставате сами. Да не ви трепне окото, да сте сигурни, че Бог така ще промисли за вас, както и за баща ви, и че баща ви ще ви помага отгоре така, както ви е помагал на Земята.

Щом влезете в духовния свят, ще имате такива опитности.

Един виден американски проповедник Муди, поканили го в Англия да проповядва. Обещали му, че като дойде в Англия, ще турят на негово разположение пари, приготвили са му салон – само да проповядва. Но когато слязъл в Ливърпул, научил, че неговият приятел, който го е поканил, умрял и не оставил никакво нареждане за него. Надеждите му са осуетени, но вярата, която имал Муди била толкова силна, че пътя му се отворил, и той имал голям успех.

Сега, ако вие се намерите сред мъчнотиите, трябва да ги побеждавате, защото ако вие се спънете пред първите мъчнотиите, запример онзи, който не е в състояние зимно време да ходи в планината [*Несполучлив опит до скалата*], хич да не си туря раница на гърба. Ако имаме коти да ходим по снега, бихме отишли всички, бихме стигнали до върха.

Бележка на Борис Николов

Отнася се за екскурзията до Мусала през зимата. Това беше урок.]

Човек трябва да бъде екипиран хубаво, да предвиди всичко. Трябва да изпрати веднага по-рано. Сега в живота може да се направи същата погрешка. Да започнете духовната работа, както я започнахме с Мусала. Само че остава нещо нереализирано, има нещо, което не е реализирано.

Тогаз въпроса как ще си обясните – защо снега беше толкова рохкав? Питам, защо не беше корав?

Всяка една екскурзия, трябва да се възприема с пълна вътрешна хармония. Снега, в който се потъваше показва, че нямаме основа – привидна хармония, но вътре някъде има дисхармония.

Екскурзията, каквато и да е, изисква се единство, защото не го вършим това заради някого, ние го вършим заради Бога. Като пътуваме из царството Му, да не създаваме никаква дисхармония, че и ние да сме доволни, че да са доволни и от нас висшите, духовните сили.

Забелязано е, че във високите планински места често се случват нещастия, неприятности, болести и други. И несполуките в живота се дължат на това.

Този закон е не само по отношение на вас, но като дойде човек в себе си, ако трябва вътре в себе си да въдвори хармония между ума и сърцето и волята си, пак го очакват страданията. Човек трябва да има духа, да наложи хармонията в себе си.

Писанието казва: „Мир имайте най-първо с Бога, после със себе си, после с ближния си.”

Да знаем, че без Бога никога не можем да имаме противоречия, и после да знаем, че трябва да работим в съгласие с Бога, и после в съгласие с ближните си, в каквото отношение, когато почвате да работите. Това е закон, приложен за вас.

И когато правите екскурзии, две неща трябва да имате: да бъдете съвършено откровени, или пък съвършено да пазите тайна. Онзи, който пази тайна, е по-слаб.

Когато мухата се хване в паяжината, какво ѝ трябва? Мухата не е учила изкуството да прегризва нишките на паяжината.

Когато се намира в някое по-добро разположение, имате бръмбар във вас. На вечерята сте имали едно отлично състояние, днес имате един бръмбар и сте резервирани.

Законът на внушението е един мощен закон, и човек не може да се избави лесно от него.

Само едно правило има: на тези деца, които се псуват, да им дадете един орех, да престанат да се карат, да не ги чуваш, когато минаваш. Това е едно от правилата. Този закон ще го спазваш.

Щом дойде едно лошо настроение, ще знаете, че това настроение е външно, ще гледате да го премахнете.

Човек трябва да бъде вътрешно свободен. Аз съм за онази, вътрешната свобода. Запример, странен си за възгледите на хората.

Човек трябва да работи, за да дойде в онази свобода, тъй че да бъде в съгласие с живата природа и с хората.

Екскурзията е едно средство да се опознавате. Ще си покажете услуга. Някой може да се разболее, друг му помага, вода да си донесе, огън да си накладе и пр.

Често овците ги прекарват през следуюния изпит: подпушват вечерта реката да стане два метра дълбока, хвърлят овците във вира, и те почват да плуват. Тогава се изчистват, така се изпира вълната. Щом почне да къпе овците, той мисли вече да ги стриже скоро. Щом влезете в мъчнотиите, ще кажете: „Като овците във водата сме.“ Ще кажете: „Опра ни се вълната.“ Философията е в това.

Човек трябва да бъде търпелив.

Земята е много строга Школа. От големите противоречия, човек се учи. Когато очакваш и мислиш, че плода е готов, ще го вземеш, иначе ще го загубиш.

Единството, природата иска всички хора да са свободни, но да има единство, да има простор за всички. Всичко каквото човек желае, може да го постигне, но природата е поставила път за всеки човек, особен път, по който той трябва да мине.

Никой път двама души не придобиват щастие по един и същи начин. Ако беше другояче, щеше да бъде едно копиране.

Всичко в света се реализира – и добро, и зло. В природата има закон: кой каквото е пожелал, всичко ще ти го дадат. В природата има един запас, който дава щедро.

Дълго време човек трябва да работи над себе си. Той има материали, които трябва да изработи. Мислите, желанията, действията, волята, това е материал, зарад който трябва да работи. Човек като душа е отделен от всички тях.

Всеки ден човек трябва да урегулира своите мисли, като се свърже с Бога.

Когато пътуваш, трябва да имаш от някъде да се ориентираш. Ветровете пречистват въздуха.

В музиката трябва да стане пертурбации, страданията, болести, трябва да има физически страдания. Някой път изворите пресъхват и човек трябва да ходи 100 км., за да намери вода.

Природата заставя всички същества да работят, после дойде необходимостта да се занимават, да учат.

Обет на духовния човек, това е Бог. Той се прониква от Него и Бог го прониква.

9. НЕСПОЛУЧЛИВ ОПИТ НА ДУХОВНАТА ГРУПА 1925 ГОДИНА*

Духовната група направи един погрешен, несполучлив опит.

Посред зима, в най-дълбоките снегове, духовната група пожела да излезе на Мусала. Организирах работата. Бяхме около **12 души** братя и сестри. Всичко беше уредено: и кола ни закара до **Чам Курия**, и продукти, изобщо екипът беше подготвен, макар че беше съвсем примитивен и слаб.

В последния момент и Учителят изказа желание да дойде с нас.

Тогава групата се увеличи. Когато излязохме от Чам Курия, снега беше почти до пояс, при това мек, пръхкав сняг, току що навалял. Потъваше се дълбоко и се ходеше много трудно, защото нямаше никаква следа по снега. Минахме покрай двореца „Царска Бистрица“ цяла верига. Ний проправихме нагоре пътека. Видяха ни войниците, които пазеха и ни се изсмяха даже, че ний в такова време отиваме нагоре. Обаче ний продължавахме упорито с големи усилия, и целия ден вървехме.

Достигнахме до скалата, която е сред пътя, голямата скала, и продължихме по-нататък след кратка почивка, продължихме по-нататък към рекичката. Обаче снега тука стана още по-дълбок, и беше невъзможно да се пътува по-нататък.

Тогава Учителят Се обърна към мен и каза да се върнем.

Дадох нареждане да се върнем и се прибрахме при голямата скала, която е на пътеката. Тя е колкото една къща. До тази скала на завет, щото духаше малко северен вятър студен, времето ясно, разригнахме снега, направихме така широк харман, направихме огнище, запалихме огън. Едно платно имахме, опънахме го така да пази само завет. Други, кой каквито дрехи си имаше, това беше. Постлахме долу клонки, върху които насядаха всички. За всекиго си имаше място.

Разпалихме голям огън. Огънят спаси положението. Чайниците кипнаха, гореща вода, чай, всички се сгряхме – огъня силен. Водата вземахме от потока, който беше на няколко крачки. Но да се иде до потока, беше трудно, снега беше до гърдите, имаше преспи. Също и набавянето на дърва беше трудно, щото всичко беше затрупано със сняг. Обаче имахме герои братя – юнаци! Така успехме да поддържаме огъня цяла нощ.

На Учителя бяхме направили така от клончета като гнездо, удобно, не духа от никъде. Огъня силен. На всички беше топло.

Прекарахме една прекрасна нощ в планината посред зимата! Всички бяха весели, и песни пяхме, и разговори водехме цялата нощ.

На сутринта посрещнахме изгрева на Слънцето.

Обаче тъкмо свършихме нашата молитва, посрещнахме Слънцето – изгря величествено – гледаме по нашите следи от миналия ден идат 7–8 коня празни и 4–5 души. Когато се приближиха до нас, видяхме, че напред върви царят с калпак на главата. Обаче те ходят с „ракети“ за ходене по сняг всичките. Конете разбиват пъртината.

Царят остана смаян като ни видя край огъня, при туй тъкмо пееха песен нашите приятели. Той се здрависа с всички, усмихна се и каза: „Тези коне бяхме приготвили за вас, щото ми казаха, че сте минали вечерта през миналия ден, а не сте се върнали. Помислихме, че в туй време може да замръзнете, обаче виждам, че вие сте се обзавели много добре!“ Тогава го поканихме. Пи чай с нас.

С Учителя разговаря. Той седна до Учителя даже. Пи чай и неговите хора, върна хората и конете веднага. Остави двама души при него само. Остана учуден как сме се справили ние с условията!

След туй те продължиха нагоре. И понеже са с ракети, те не потъват в снега, успяха да минат нагоре и са отишли може би и на Мусала, не знам.

От тази екскурзия Учителят не беше доволен много.

Не беше доволен, защото не беше обмислена, и не беше организирана хубаво. Всички бяха с най-старите си дрехи, обуца, екип жалък и затуй можехме да пострадаме. Ако не беше дал Учителя съвета да се върнем, ний щяхме да упорстваме, да пробиваме снега и не знам какво би станало с духовната група! Обаче като нареди Учителя да се върнем, направихме нашия лагер, прекарахме една хубава зимна нощ.

Двайсетина братя и сестри. Тя беше отначало малка група. И уж всички щяха да пазят тайна, но понеже са разбъбриха: тоз казал на онзи, онзи на онзи, групата почна да се увеличава – расте, расте, стигна до 20 на 20, и Учителят каза: „Не умеят да пазят тайна!“

Във връзка с тази екскурзия, Учителят държи много строга беседа на групата, на участниците в екскурзията, като изтъкна първо, че екскурзията не беше добре организирана, участниците нямаха екип подходящ за условията, и можеха да пострадат при тази екскурзия.

Ако не беше Учителя да даде съвет да се върнем, ний щяхме да упорстваме, да пробиваме снега, и щяхме може би да замръзнем в снеговете, защото нощта беше ясна, тиха, но много студена!

**Забележка на съставителя:*

Несполучливият опит на духовната група е през 1925 г. до голямата скапа при Царска Бистрица.

Виж „Изгревът“, том 3, с. 136–138 от Борис Николов, 1925 г.

Виж „Изгревът“, том 5, с. 545–546, 547–549 – „Една зимна екскурзия до скалата на Царска Бистрица“ от Мария Тодорова.

12 юли 2015 г.

Денят на Учителя – Петровден

ИДЕЯТА ЗА РАЗЧИТАНЕТО НА СТЕНОГРАМИТЕ И РЕАЛИЗИРАНЕТО Й В ПРОГРАМАТА НА „ИЗГРЕВЪТ”

Вергилий Кръстев

1. Описано е точно и подробно в „Изгревът”, как се оформи и изпълни тази идея от програмата на „Изгревът”.

2. Беше много трудно да се задвижи тази идея и програма! Но накрая се осъществи и Борис Николов разчете онези стенографски листа, които му бях предал за разчитане. Той ги пишеше на своя стенограма, и от там ми диктуваше за магнетофонен запис. Записваше се на ролков магнетофон.

3. Дойде време, аз го прехвърлих на касетки, и записа на стенограмата на Савка е около 60 минути.

4. Магнетофонният запис бе предаден на Марийка Марашлиева да го прехвърли на машинописен текст. Това го направи, но някъде тя не е чула добре записа и има пропуски.

Обикновено след това аз пускам отново записа, прослушвам го и внасям направените пропуски. Така аз съм работил при всички записи.

5. Но сега е **12 юли 2015 г.** Предавам машинописния текст на Полина Тодорова Петкова от гр. Видин, да прослуша касетката и да внесе пропуските, и да ги вкара в компютъра си.

Това е много трудна работа, и аз сега нямам време и сили да свърша това!

Затова предавам касетка запис за проверка.

6. Ще се изкарат в 2 броя, разпечатани и готови за печат, като се сложат в 2 броя CD – един за мен, втори за Вихър Пенков.

7. Приложил съм съдържанието по този машинописен текст. А може и да се добави още нещо при прослушване на записа.

8. Приложил съм извадена на ксерокс-копие една начална част от стенограмата на Борис Николов за ориентация на Полина, за да види за какво става въпрос.

9. Накрая ще документираме с оригинала на стенограмата на Савка Керемидчиева и на Борис Николов за обучение на онези стенографи, които ще се явят в бъдеще да ги разчетат, и да се публикуват в поредицата на „Изгревът”.

Това го оставям в бъдеще време.

10. А защо на „Изгревът”?

Защото това е моя идея още от 1970 г., реализирана чрез магнетофонен запис **1972–1973 г.**

През 2000 г. е извадена от Марийка Марашлиева на машинописен текст, а през 2015 г. Полина Тодорова ще довърши тая работа.

11. Да не смятате, че това е лесно?

Я ми кажете, къде са стенограмите на Савка от онези, които окрадоха архива, който беше предаден от Борис Николов на мен?

12. В „Изгревът”, том 12, аз съм включил много хубави снимки на Савка.

Въпрос: „Къде са вашите снимки и материали?” – „Няма ги!” – „А защо ги няма?” – **„ЗАЩОТО СТЕ ЕДНО ГОЛЯМО НИЩО!”**

13. За изяснение и доказателство вижте в „Изгревът”, т. 14, с. 774–786.

СПРАВКА ЗА БОЯН ЗЛАТАРЕВ

Човекът, който свали архива на Савка Керемидчиева.
Човекът, който свали архива от „Резньовете“ на Витоша.

Неговите **спомени** са в „Изгревът“, том 7, с. 157–167.

Неговите **снимки** са в:

1. „Изгревът“, том 7, снимка **№ 49**.
2. „Изгревът“, том 22, снимка **№ 76**, в лодката, която е построил. Накрая е и Драган Петков.
3. Историята на лодката е в „Изгревът“, том 7, с. 158–160.
4. В една **братска снимка**, той е под ред **№ 4**. Под № 6 е Методи Константинов, а под № 7 – Борис Николов, под № 9 – Петър Филипов. Снимката ще бъде публикувана.

СКАНИРАНИ ДОКУМЕНТИ НА БОЯН БОЕВ, БОРИС НИКОЛОВ И САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА

- 1. Стенограма на Боян Боев**
- 2. Стенограма на Боян Боев, разчетена от Борис Николов със стенографски текст**
- 3. Стенографски и ръкописен текст на Борис Николов, с който удостоверява дешифрирането на стенограмите на Боян Боев**
- 4. Тетрадка на Савка Керемедчиева – Аверуни, с ръкописен и стенографски текст**
- 5. Стенограма на Савка Керемедчиева от задната страна на нейна тетрадка**
- 6. Стенограма на Савка Керемедчиева, разчетена от Борис Николов със стенографски текст (5.03.1973)**
- 7. Посвещение на Вергилий от Борис Николов**

1. СТЕНОГРАМА НА БОЯН БОЕВ

ТЕТРАДКА

НАСТОЛНА КНИГА

XIV.

26. IX. 1941.

ГОДИНА

Поев

Bye-bye, see you 26/10/1919

1. 31- ⁺ ⁺ ^c ^c ^D
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-
 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31- 1. 31-

7

Walt Sturtevant - Big Creek -
by the C. & N. W. Sturtevant

Wm. H. & Co., 71 W. 3rd St. N. Y. C.

Fig - K - r - f - el

ye-h-

4.5.1878 1878 1878 1878

ref. 40-970 the 25 and 26 = 4000

only 2-3, last 1000

$\sim$ der W- δ -Komplexen L-

—also the explanation of

~ 10 2 m e h l c c a f, l - r, l o d

not for lunch? to/rd

0-27

St. John's - La. 1877

Phas. 1-102 - 10

hoh - a - x - f - o - h - k - t

де М-

[illegible]

[Handwritten notes:]

"K... of ...
Corollary, see " 16 C. H., see
at Poch ...
w- P- ..."

[illegible]

100-200-200, 200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200

100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200

100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200
 100-200-200-200-200

the - the way - for - the; the way
the, the way - the way - the
the - the

the: the way - the way;
the, the - the - the way;
the way - the way - the way;
the way - the way - the way;
the way - the way - the way

the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way
the way - the way - the way

~!~! fl. ~!~! fl. ~!~! fl.

me

| cy ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

100 ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

you

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

~!~! ~!~! ~!~! ~!~! ~!~!

My dear, and the other

with the first of the
first, the first of the
first of the first of the
first of the first of the

first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the

first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the

first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the

first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the

first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the

~~first of the first of the~~
~~first of the first of the~~
~~first of the first of the~~
~~first of the first of the~~

first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the
first of the first of the

(7)

על פי החוק, הוצאת הוצאה
על פי החוק - הוצאה?

הוצאה, הוצאה, הוצאה

הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה
הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה

הוצאה - הוצאה - הוצאה

הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה
הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה
הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה
הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה
הוצאה - הוצאה - הוצאה - הוצאה

4 ruf (ya, ~) m. n. n.
chuyad, ~ n. f. (n. n. n.)
e. y. o. n. y. n. - cyad n. n.
H; e. e. d. / n. n. f. / n. n.

o. n. n. e. f. n. - e. f. (ya, ~)
e. v. n. n. y. n. e. n. n. n.

n. n. n. -

cy. n. n. - n. n. n. n.

e. n. n. e. n. n. e. n. n. n.

y. n. - n. n. n. y. n. n.

y. n. n. n. n. n. n.

n. n. n. n. e. n. n.

n. n. n. n. n. n.

yes, but - stuck?

Don't flatter me - I've
been in the same way - I've
been in the same way - I've

been in the same way - I've
been in the same way - I've
been in the same way - I've

been in the same way - I've
been in the same way - I've
been in the same way - I've

been in the same way - I've
been in the same way - I've
been in the same way - I've

been in the same way - I've
been in the same way - I've
been in the same way - I've

gaining, and

Angels, and

and you, and

you, and

and

and

and

and

and

and

and

and

and

yes, but I think?

I would like to see you
but I am not sure

to see you in the
future, but I am not sure

to see you in the

future, but I am not sure

to see you in the

future, but I am not sure

to see you in the

future, but I am not sure

more up, & e? now

- 2 m di - 1 kg, d^o M - v - ombo

$$-e^{-\tau} e^{1/\tau^2} \sim e^{2\tau\eta} - 0.15 C$$

02-28 m, 1 h, 700-

12th of March - 2020

6 Jan 4 - 12 Jan 4 - 15 Jan 4 - 18 Jan 4 -
 21 Jan 4 - 24 Jan 4 - 27 Jan 4 - 30 Jan 4 -

~ Mr. 22. 12. 1951. 12. 1951. 12. 1951.

— ۵۰ —

2, 5-
4 to 2000 - 2000 - 2000

Mr. Henry L. ...

[Handwritten signature]

Conch - very, the, the
- very, the, the, the
Ji, the, the

- Mld, the, the
B - Mld, the, the, the

Lat, the, the, the
Jv - Mld, the, the, the

- Mld, the, the, the
Aman - the, the, the
Lat - the, the, the

- Mld, the, the, the
Jv - Mld, the, the, the

- Mld, the, the, the
Jv - Mld, the, the, the

БЕЛЕЖКИ НА СЪСТАВИТЕЛЯ НА „ИЗГРЕВЪТ“

гр. Своге, 5 юли 2015 година

Вергилий Кръстев

1. Това е стенограмата на Боян Боев от негова тетрадка, която аз съхранявам.

2. Боян Боев е бил с увредена десна ръка, и затова е записвал разкратчено.

3. Той е записвал само онова, което е било най-важното за него. Останалите стенографи са записвали всичко.

4. Един стенограф, като има „кода“ на Боян Боев, неговата стенограма и разпечатката от Борис Николов, ще може да разчете някоя тетрадка на Боян Боев.

Така имаме **2 кода**: на Боян и от Борис.

5. Къде са тетрадките и стенограмите на Боян Боев и на Борис Николов?

6. Да ми се предадат, и то на мен, защото аз съм свършил тази работа!

Гр. Своге, 5 юли 2015 г.

Подпис: Вергилий Кръстев

28 IX 1941 ~

den we c to b.

~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~

~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~

~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~

~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~

2, 2 u - m l o f - u . d
 w (h) - r i n e e n , r a u - i n l
 r e r y , - r n h .

n h c " h - e h l u s " n e l c - x
 n e ' n e f , - r n n , n D e s - l n o
 n - r ' a o - p e f , l n e , e s h o l
 n ' n - n o v h l f r e - l f - n r
 n f , g i v l . l n o p g u l n a r , n
 ~ d . l l c f g u l e , y n s o , i c
 l - e n - r o - - - i n g e l - i n .

s e a - e f , i n - n e r y n - e l e
 i t - y n ' n l , n u s ' a y , r l e p - n
 e n - r o f , r z h i : i n n - b l , e
 l i n e l e - n - n e r e b .

n / - - - o d i - d i f ' g - x c
 " f y d e r h i t n s h i s , t n o r e
 i n e r e " n n d i n - v u n o r l ,
 n n t e i " v i n z n n " l i d t h
 i n - d o d o l h i n s , n s l - l e
 n - y - l - n e r e l ' e e a y - l n
 l i - l e - l u s . p i d l e l e
 n e r y - i f i l t - n y n - s
 l ' u o n f o p n o l e

የይዘት ስርዓት - ስለ ልማት ስራ ማስተካከል
- ስለ ስራ ስራ ማስተካከል

u z ~ l u ~ h - p . o ~ u ~ z o
 z a ~ " u p . o p . o ~ u ~ o l ' a -
 b l e h - p . o p . o ~ u ~ p - a -
 a m u s i c a l o a y , e n t o , o . v . o y , U .
 o e _ , o . y - u l e s ~ x _

[illegible]

γ -bracs $\sim 1/2$, γ -brs $\sim 1/2$, ρ gl ~ 1
 ρ - le $\sim 1/2$, e $\sim 1/2$
 γ - brs $\sim 1/2$

one half of the - (p - p) - n - c - l -
as a year, - (p - p) - n - c - l -
m - n - p - o - k - n - m - e -

And if you look at the other side, the other side of the coin, it will be the same. It will be the same. It will be the same.

1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268

1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268

1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268

1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268

1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268

1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268
 1268 1268 1268 1268 1268

סמלית ל... (פסוקי, ל. וכו' פסוק
 צד...

... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...
 ... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

... פסוק... מלכות...

I believe many of us, who have
been engaged in the study of the
history of the world, are well-versed
in the fact that the world is a
great and glorious place.

1. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 2. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 3. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 4. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 5. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 6. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 7. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 8. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 9. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$
 10. $\frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup } \frac{1}{2} \text{ cup}$

for you, I am in the
I am in the

~ 12, 2? , 1 m 1/2 - are -

10-6 the no the — e the m p
 ess, & st la p f s. on the
 nlt y' r — the — e n o the
 re, ... (re) — e n o r f
 l' the — is — d r g j, ret & pley
 — — APD. u. l. h. — g — k ~~e~~
 A v - B, i d - A — d r - l y - r d
 o d nlt, i l p r — r — ret, — h l e p r.

2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2

~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2

~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2
~ 2 e. 11) The, ~ 2 em 1 ~ 2

БЕЛЕЖКИ НА СЪСТАВИТЕЛЯ НА „ИЗГРЕВЪТ“

гр. Своге, 5 юли 2015 година

Вергилий Кръстев

1. Това е разчетена и записана стенограма на Боян Боев от Борис Николов през 1972/1973 г.
2. Стенограмата е записана на ролков магнетофон и прехвърлена на касетки по **90** минути. Общо са **4** касетки.
3. Касетките са прослушани от Марийка Марашлиева и са извадени на машинописен текст.
4. Касетките се предават на Полина от Видин да ги прослуша, и да провери дали има някъде пропуски.
5. Това е направено по мое настояване, и е мой труд.
6. Чрез този **код**, ще може да се разчетат стенограмите на Боян Боев, както и тези на Борис Николов.

гр. Своге, 5 юли 2015 г.

Подпис: Вергилий Кръстев

БЕЛЕЖКИ НА СЪСТАВИТЕЛЯ НА „ИЗГРЕВЪТ”

гр. Своге, 5 юли 2015 година

Вергилий Кръстев

1. Това е страница 100 от тетрадката.

2. Отдолу е почерка на Борис Николов от **24.I.1973 г.**

3. Това е доказателство за една моя идея, която бе реализирана през **1972/1973 г.**

4. **ТОВА Е ПРОГРАМАТА НА „ИЗГРЕВЪТ”, КОЯТО АЗ – ВЕРГИЛИЙ РЪКОВОДЯ!**

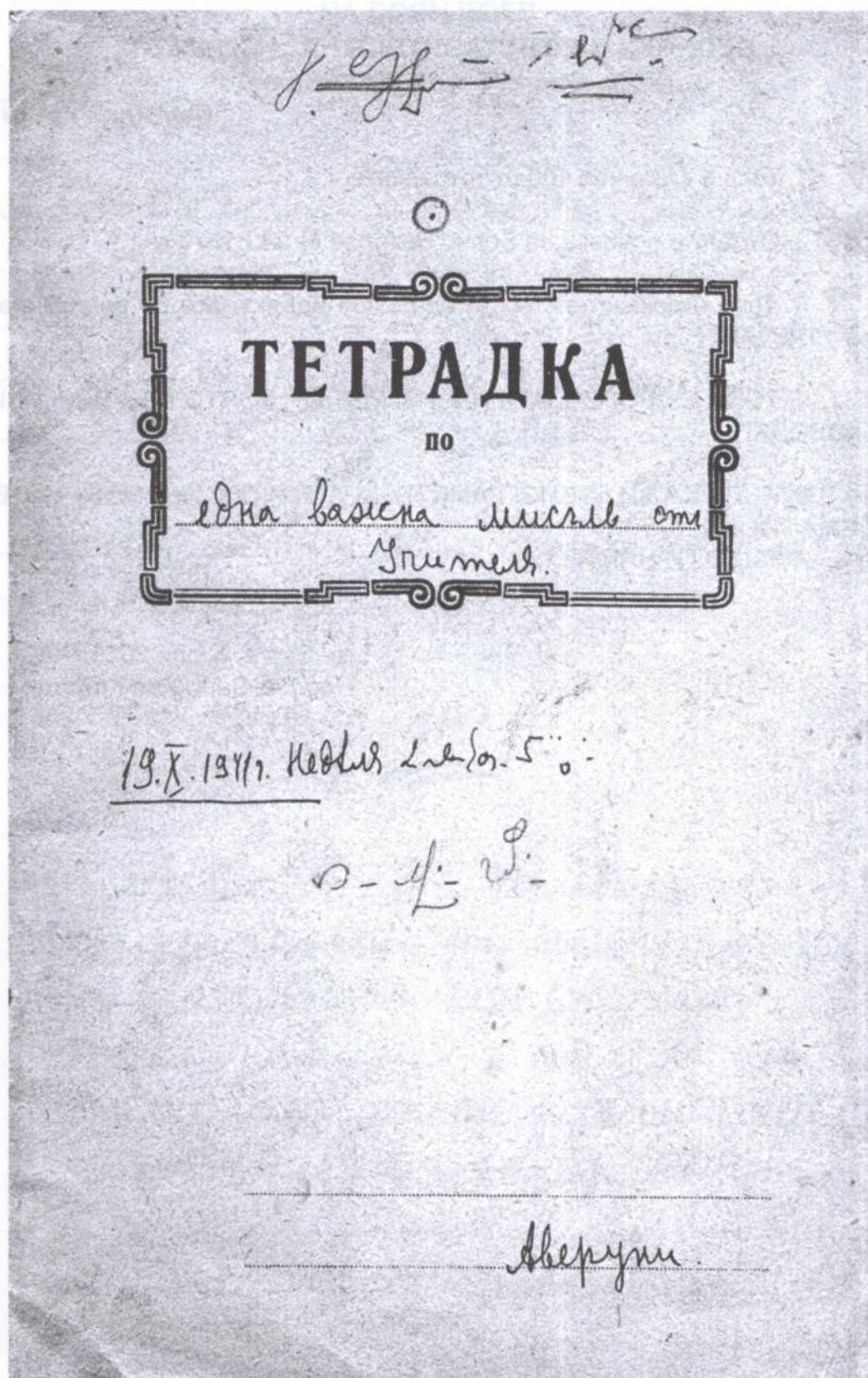
5. **КЪДЕ СА ВИ СТЕНОГРАМИТЕ „БРАТЯ И СЕСТРИ ВО ХРИСТЕ”?**
– НЯМА ГИ!

А ЗАЩО ГИ НЯМА?

гр. Своге, 5 юли 2015 г.

Подпис: Вергилий Кръстев

4. ТЕТРАДКА НА САВКА КЕРЕМЕДЧИЕВА – АВЕРУНИ,
С РЪКОПИС И СТЕНОГРАФСКИ ТЕКСТ

(799-1) I писе 3. 9. 1911
19. X. 1911. Неделя // С. в 10
+ 10-2.

// Силуето изцъа
и рефлекс описанъ

Ако азъ би казала три кѣща:

1. Изискванията на Истината?
2. Правилата на Любовта или
3. Пътницата на Мъдростта
какви бихте разбрали? Окази, който е
просветен, той ще разбере. —
1. Първото изискване на Истината е,
та иска всички работи да бѣде свободни
2. Първото правило на Любовта е,
та търси да обича всички, да люби.
3. Пътницата на Мъдростта каква е?
Мъдростта изисква първото кѣщо
та да учи.

* Каквото прави въздуха, свѣтлината,
водата, земята - прави то и ти.

5. 6. 11. 11.

Природата изисква да работиш.
Покоси лесни части, които работи в
работка, та е здрава, а която не работи,
та подалеки на всички изпитания

1. Как ще се прояви Истината? - та ще
бѣде свободна на работка; та ще освободи хората
отъ робство.

2. После узе се пръвн любовта. Тя узе
даде това, от което хората се учат
да живеят.
3. После узе се рви издржката, която
узе даде всичкит божии дари и
хората узе да живеят едни
издржката си.

Как-узнатото издржката е, работи
да бъде честна. - да бъде добри, спр-
ведлив, разумни.

раблните се на издржката човека,
а когато се оуе живи нте уе
пакател Завзема и т уе издржката.

10. - се.

Христос е един повтис издржката
от невеста да покаже на хората как
трябва да живеят по любви.

Повтис може да бъде участник като
облач и стиката, като прилага
любви и като възприема издржката.

БЕЛЕЖКИ НА СЪСТАВИТЕЛЯ НА „ИЗГРЕВЪТ“

Вергилий Кръстев

1. Това е тетрадка на Савка Керемидчиева с нейния почерк и с подписа **Аверуни**, което е нейното духовно име, дадено от Учителя Дънов.

2. Ще да имате възможността да се запознаете с нейния почерк.

3. Тя е дописвала с нейната стенограма.

4. На задната страна на тетрадката има нейна стенограма, която тук прилагаме.

12 юли 2015 г.

Подпис: Вергилий Кръстев

5. СТЕНОГРАМА НА САВКА КЕРЕМЕДЧИЕВА
ОТ ОБРАТНАТА СТРАНА НА НЕЙНА ТЕТРАДКА

-1-

Wm To the Secy of the War Dept. Wash.
16. 7. 1941 Wm C. C. 1941. *Thir*

[illegible]

(8) Hand 54...
1899. 317. ...
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

[illegible]

[illegible]

БЕЛЕЖКИ НА СЪСТАВИТЕЛЯ НА „ИЗГРЕВЪТ“

Вергилий Кръстев

1. Това е ксерокс-копие на стенограма на Савка Керемидчиева, написана на задната страна на тетрадката, която също сме приложили.

2. Тази тетрадка бе случайно намерена.

12 юли 2015 г.

Подпис: Вергилий Кръстев

6. СТЕНОГРАМА НА САВКА КЕРЕМЕДЧИЕВА,
РАЗЧЕТЕНА ОТ БОРИС НИКОЛОВ СЪС СТЕНОГРАФСКИ ТЕКСТ
(5.03.1973)

-1-

6h - 1941~ 6.VIII - 1941~

-2-

2-
 $\int e^{-x} \sim 6. \sqrt{m} \cdot 1941 \sim \frac{(260 - 493)}{5 \cdot 11 \cdot 3 \cdot 10 \cdot 9/10}$

h 2 -

2555: f e n y m l o d.
 a b e l n p o y n e. d e l
 p o y n e. d e f, o r n y n e.
 f u s e y - f u p e n y n e.
 f u s e y - f u n t o o n.
 l o u b y - l u n l o p e n l o.
 e n e y n o n e - y b y n o n e
 e o l e f

① bel's - v.

~ fr o m w e c d i p ~ 7' d h c, 7' m i t e
 7' o n 7' u b l. 7' u s s e c o l l o n
 ~ i n e y w' s e i n t m - l o n, a b - l y
 7' b o f f ~ n e w - c l e ~ 7' p, a n d
 i n e y

~ i n i l r u s m a e d u
 ~ i n o n ~ n e s s e n e d o s' ~ l l u g u e
 ~ i n ~ l u - l u n d o k
 ~ i n ~ l u n d o n e d m e

~ i n ~ o t ~

~ i n ~ o t ~ f u l l e i n l o 7' s f o p ~ r
 ~ i n ~ o t ~ c o e

~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'
 ~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'
 ~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'
 ~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'

~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'
 ~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'
 ~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'
 ~ i n ~ o t ~ e n e b - d l' y e n, a f' u n - d l'

-4-

you have not yet received the
envelope containing the, the
letter, which is of the nature of
a notice to the, the, the, the
the, the, the, the, the, the, the
the, the, the, the, the, the, the
the, the, the, the, the, the, the
the, the, the, the, the, the, the

W. J.
L. W.

W. J. - 1 - 100, 100, 100
ce - - - - - 2 -

m. e. l. e. i. r. a. n. p. e. i. d. n. o. a. e. n. o. e. j.
 i. n. d. e. h. y. e. a. n. o. i. s. t. e. (t) n. e. l. o. o. l. o. n. o. i.
 f. e. i. n. d. i. p. e. o. - e. o. i. d. n. h. a. n. p.
 e. d. i. n. p. e. d. f. o. l. d. f. i. n. e. n.
 n. h. y. n. d. n. e. l. n. d. y. n. d. n. o. i. d. n. f. i. d.
 e. n. a. n. o. (t) - l. i. d. f. a. h. a. n. e. n. i. n. o.
 o. n. e. n. o. n. o. i. s. o. l. y. - e. d. e. n. o. i.
 f. o. i. n. o. p. u. l. e. n. s. i. b. r. i. l. l. e. n. o. i.
 l. i. l. l. e. p. u. l. d. n. e. e. h. y. n. o. e. n. i. o. l. a. g. n.
 o. e. l. e. n. o. i. d. e. h. n. o. e. l. - n. o. i. d. e. h. y.
 e. d. e. n. o. i. d. e. h. y. - o.

За Вергил за
обич към малките брати
Борис.

IX.
ДУХЪТ НА ИСТИНАТА
И
ДУХЪТ НА
ЗАБЛУЖДЕНИЕТО
В
ДНЕСНИТЕ ЧЕЛОВЕЦИ
В БЪЛГАРИЯ

Вергилий Кръстев

АРХИВИТЕ СЪС СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ НА БИВАКА „ЕЛ ШАДАЙ” И НА „РЕЗНЬОВЕТЕ” НА ВИТОША

БИВАКА „ЕЛ ШАДАЙ” НА ВИТОША

1. КАК СЕ ОТКРИ БИВАКА „ЕЛ ШАДАЙ” НА ВИТОША И КЪДЕ СЕ ДЯНА СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ?

Виж „Изгревът”, том 3, с. 149–150.

1.1. Борис Николов разказва как се открива Бивака от Учителя през една зима със сняг до колене.

1.2. Тук след време Учителят е давал много упражнения, които са описани в „Изгревът”, том 9, с. 38–40, с. 59–62 по разказите на Елена Андреева.

1.3. На Бивака Учителят седеше и говореше, а Боян Боев е стенографира.

По-късно той дешифрира беседите и подготвя един материал от 1054 страници, и го озаглавява „Разговорите при изгревите на Слънцето и при планината **Ида** (Витоша).”

1.4. За архива на Боян Боев – виж в „Изгревът”, том 12, с. 890–902.

На с. 896–897 е заглавието „План за издаване на творчеството от архива на Боян Боев” – с. 896–897.

На с. 897 е описано предателството на Димитър Зарков от гр. Казанлък и отпечатаха този материал от 1054 страници, под заглавие „Акордиране на човешката душа” в три тома.

1.5. Прочетете на с. 897 какво пише и как започва от първата страница материала, който откраднаха.

А на с. 898 сме показали оригиналната страница от кражбата.

1.6. В „Изгревът”, том 9, на с. 841–844 е „Духът на Истината и Духът на Заблуджението над Казанлък”, където е разказано и написано за тази кражба, заедно с публикувания Протокол.

1.7. В „Изгревът”, том 11, на с. 809–813 е описано как са започнали да издигат ново заблуджение, че този материал го е имало и на други места. Много добре, но покажете да го видим. Отговорът ще намерите на с. 828 в точка 10. Прочетете „Кои са враговете на Учителя Дънов”, с. 826–831.

1.8. А в точка 11, на с. 900–902 е разказано за всички стенографи и най-интересното е, че **между тях няма нито един българин по плът и дух!** Няма!

А защо ги няма, когато Учителят Дънов е изпращал на мнозина лични покани? Не дойдоха и се повтори онази случка по времето на Христа, когато са поканени „**званите**”. Не дойдоха и след това бяха извикани куците, сакатите, слепите, просящите и гладните. Това същото го имаше на Изгрева. А тези хора осъзнаваха това и казваха: „Сега ние сме избраните и ние сме „званите”, а другите ги няма.”

А защо няма нито един българин? На този въпрос аз съм отговорил, и ще си го намерите в един от томовете на „Изгревът“.

1.9. А какво има написано в „Изгревът“, том 11, с. 809–813? Нали можете да четете, и сте писмени и четящи? Прочетете го. И се определете кому да вярвате, и накъде да вървите.

1.10. В „Изгревът“, том 16, на с. 881–883 е предаден протокол чрез подпис на лицето Димитър Зарков от гр. Казанлък, че получава разговорите на Боян Боев с Учителя от с. 1–1058 за компютърен набор. Вижте подписа му. Той е в оригинал и не е подправен.

1.11. А какво е написано в „Изгревът“, т. 16, на с. 881–883 - ще си го прочетете и ще си го проверите. Много е важна проверката, за да не ви лъжат и отклоняват.

1.12. И тогава никой не може да каже, че не знае. Отпечатано е. Има го. И да го е чел. А който не иска да чете, ще му кажем: „Много да ти са годините в лъжа!“

1.13. Да, ама сега не четат „Изгревът“, а го отхвърлят. Правете го.

Та този „Изгревът“ не е за вас, а за други поколения, които ще дойдат след вас.

ВИЕ НЕ СЕ ОКАЗАХТЕ ДОСТОЙНИ ДА БЪДЕТЕ СЪВРЕМЕННИЦИ, КОГАТО СЕ ИЗДАВАШЕ ПОРЕДИЦАТА „ИЗГРЕВЪТ“! НЕ СЕ ОКАЗАХТЕ! НО СЕ ОКАЗАХТЕ ПРОТИВНИЦИ, ДОРИ И ВРАГОВЕ!

1.14. Защо ви занимаваме с всичко това? Нали говорим как се откри „Бивака“ и как там Учителя е говорил Словото Си? А къде е то сега? Кой го открадна, и кой го отпечати?

1.15. В „Изгревът“, том 29, на с. 621 [с. 96 от томчето „Пътят на ученика“, Съборни беседи, 1927 г. 2. фототипно издание. 2014], ще си прочетете по какъв начин се изтегля Словото на Учителя от даден отпечатан текст.

Точно това го извърши Небето и в отпечатаните книги Словото на Учителя е изтеглено, и там няма нищо.

Така Словото се заключава с 9 катинара.

Амин!

БОЯН БОЕВ В „ИЗГРЕВЪТ“

1. „Изгревът“, том 3, с. 29–35 – от Борис Николов.

2. „Изгревът“, том 5, с. 541–544 – от Мария Тодорова.

3. „Изгревът“, том 9, с. 108–112 – от Елена Андреева.

4. „Изгревът“, том 12, с. 890–902 – от съставителя на „Изгревът“.

5. „Изгревът“, том 26, с. 887–889 – от Олга Славчева.

Виж писмо на Боян Боев до Олга Славчева – с. 908–909.

Снимки на Боян Боев в „Изгревът“:

1. Виж „Изгревът“, том 15 – снимка № 95.

2. Виж „Изгревът“, том 22 – снимки № 32, 33, 34.

3. Виж „Изгревът“, том 24 – снимка № 125.

2. ИСТИНАТА ЗА АРХИВА НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА. СЪКРОВИЩЕТО ПРИ МОРЕНИТЕ НА БИВАКА

2.1. В първите години след откриването на Бивака от Учителя Дънов, се е ходело пеша да Драгалевския манастир. И там, до завоя на „Бай Кръстю“ по мое време 1975–1980 г. имаше спирка на автобус, който тръгваше от София, и се изкачваше до хижа „Алеко“.

2.2. След дълги разговори и увещания, бе извършено едно изкачване с Борис Николов, за да ми покаже къде е укрит на Бивака архива на Савка Керемидчиева.

И това се случи на **17.08.1980 г.** Запомнете тази дата, защото ще ви трябва за сравнение.

2.3. Разказано бе как навремето в една зимна сутрин в сняг и мъгла, Учителят ги превежда в тази местност. И когато стигнали до едно място, мъглата била отрязана като с нож, и грейнало слънце. Всички ахнали от почуда!

Учителят казал: „Ето едно хубаво място!“ Това било мястото на бъдещия Бивак. По-късно бе наречен лично от Учителя „Ел Шадай“.

2.4. По мое време се качвахме на автобуса за хижа „Алеко“. На спирката „Бай Кръстю“ слизахме, връщаме се по шосето назад около 50 метра, пресичаме го и навлизаме в една поляна. И се пресича пешком по диагонала, чрез една пътека около **100 метра**. След като пресечете поляната и погледнете нагоре, на аутострадата се вижда една голяма сграда. Това е за ориентир на бъдещите туристи.

2.5. А пътеката слиза в една долина, в която тече рекичка. Там има отрядно приспособление за туристите. Преминавайки пътеката от полянката и навлизайки в реката, преминавате я също, и накрая излизате от нея.

2.6. Тогава се тръгва по алея назад, т.е. посока изток – около 50 метра. Тук има разклонение на две пътеки.

Едната пътека тръгва нагоре, а другата направо и отива на Бивака „Ел Шадай“, наречено от местното население **„Железни врата“**.

Като хванем пътеката нагоре, след 50 метра ходом и то нагоре, се вижда **Черен камък** в дясно, висок 1 метър, а в ляво се виждат дървета.

След още 50 метра нагоре по пътеката, срещаме **Голямата морена**.

Значи се тръгва от Черния камък отляво 50 метра, и се идва до първата морена с диаметър 20/20 метра.

2.7. Тук, на това място – на **първата морена** често са идвали Борис Николов, Георги Радев, Димитри Стоянов и др., и тук са лагерували върху морените. И са спали, защото са знаели, че облите камъни са магнетични и задържат много слънце и топлина. А през нощта те излъчват тази събрана през деня топлина.

Снимки на Борис Николов в „Изгревът“:

1. Виж „Изгревът“, том 1 – от № 65–83.
2. Виж „Изгревът“, том 15 – от № 65–73.
3. Виж „Изгревът“, том 31 за Борис Николов и Мария Тодорова.

Снимки на Георги Радев в „Изгревът“:

Виж „Изгревът“, том 18 – от № 6–21.

Снимки на Димитри Стоянов в „Изгревът“:

Виж в „Изгревът“, том 22 – № 73 и 74.

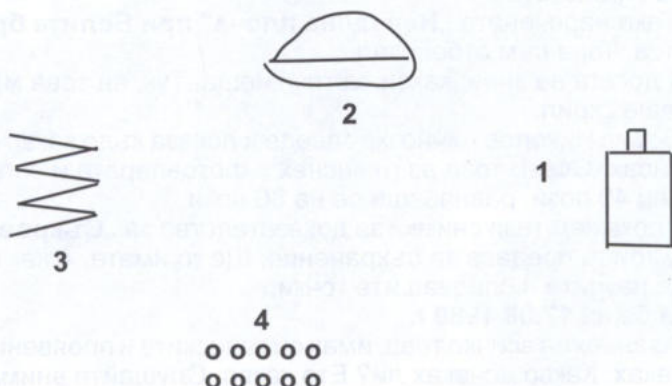
2.8. Тук ще ви начертаем една скица:

1). Столът на Епископа

2). Зъбът на акулата

3). Разцепеният камък

4). Леглото от обли камъни, събрани един до друг, което представляват камъни, наречени различно, както сме ги отбелязали.

Това е скицата, по която ще се ориентирате към снимките, които прилагаме за архива на Бивака.

Те бяха заснети с фотоапарат и дано можем да ви ги покажем. А защо ли? Те са много важни и взимат дейно участие в нашия разказ, който следва.

2.9. Един път тук, при т.н. „Леглото“, Борис Николов решил да полегне и да си почине.

А „Леглото“, както съобщихме, представляват обли камъни, събрани един до друг и представляват нещо като легло за спане. Борис си полегнал на леглото, като се препичал на слънце.

Изведнъж до него изпъзляла една змия „усойница“ и се разположила отгоре до главата му, така както си лежал. Змията „усойница“ също е искала да се препича на слънце.

Ами сега? Така змията и Борис дълго време се припичали, без да мръднат – и той и тя!

Накрая змията, след като се напекла достатъчно, полека-лека се измъкнала и си отишла. Тогава Борис станал и се огледал. Пълна тишина! Така се спасил от змията.

Ще повярвате ли? Вярно е!

2.10. Тук, на **първата морена** има поставени два буркана от дебело стъкло, които са поставени най-дълбоко, пълни със сто **(100)** сребърни монети от **100** (сто) лева.

До 1944 г. българите ги укриваха в тенекии.

2.11. При „**Столът на Епископа**“, обозначен на скицата в дясно горе, където на него са сядали и са се съсредоточавали с мисълта си към Небето – има също съкровище.

В един от бурканите под този „Стол на Епископа“, има също сто **(100)** сребърни монети по **сто (100)** лева.

2.12. Най-горе е „**Зъбът на акулата**” – и в нея има **50** сребърни монети.

Запомнихте ли всичко, защото аз съм записал много точно къде какво има? И то от Борис Николов.

2.13. Най-отляво е „**Разцепеният камък**” – има поставени към **600–800** долара, сложени в дебел буркан, увити добре, за да не се увредат.

2.14. Под „**Трапезата**” има също сто (**100**) сребърни монети.

А къде е „Трапезата”? Ще си я откриете сами. Аз съм отбелязал само името на „Трапезата”.

2.15. Така наречената „**Наведена плоча**” при **Белите брези**, също има някои неща. Това съм отбелязал.

Никой досега не знае, какви са тези неща. Тук, на това място Борис Николов ги беше скрил.

2.16. Борис Николов лично ме заведе и показва къде какво се намира, и аз си ги записах. Освен това аз ги заснех с фотоапарата и сега има цели два негатива по 40 пози, равняващи се на 80 пози.

Ще ви покажем тези снимки за доказателство за „**Съкровището**” на Борис, и кому той го предава за съхранение. Ще го имате. А как се развиха събитията, ще научите в следващите точки.

Датата бе на **17.08.1980 г.**

2.17. Аз знаех за всичко това, имах си записките и проявените филми, и мълчах, и чаках. Какво дочаках ли? Ето какво. Слушайте внимателно.

Няколко години по-късно Борис Николов ме пита, че ходил на „**Морените**”, проверявал и се оказало, че няма нищо. Пита ме къде ли са парите. Значи той е водил и други хора, за да им показва къде е „Съкровището” му. И те са прибрали парите. В това съм убеден!

2.18. Аз се вбесих! Казах му, че аз не съм пипал и взимал чужди пари, и да си навличам чужда карма. А той ме уверяваше, че бил ги оставил, като му дойде времето да се употребят за братски нужди. Какви братски нужди, когато се явиха „Братята во Христе” и ги обраха и откраднаха, и не се знае какво е станало с тях по-нататък!

2.19. По-късно той бе извикал **Боянчо Златарев**, който беше негов „куриер” и му разнасяше нещата по цяла България. И го запитва къде са парите от „Морените”. Той само вдига рамене.

Боянчо ме среща и лично пред мене се учудваше, че Борис е вече забравил много неща. Дори е забравил всичко. Аз му казах, че Борис ми ги е показвал, но аз не съм пипал и не съм взимал нищо.

Можех да ги взема само при неговото присъствие, защото знаех какъв е окултния закон за съкровищата.

2.20. Макар че в мене е скицата, заснетите филми, никога не ми е минавало през ума да отида и да ги прибера! Дори и до сега – 2015 г.

Описвам ги нарочно, да се види кой ги е укрil там, кому са предадени да ги съхранява, и кои са онези, които ги свалиха от там, прибраха и окрадоха.

А къде отидоха парите?

За архива на Савка знаем как се окраде.

2.21. При „**Белите брези**” има една голяма **наведена плоча**. Там има под нея сложени някои неща.

Но какви са тези неща, не съм ги записал, защото не са ми казали какво е имало там. Забравили са.

47. Борис Николов показва къде са крили нещата в морената на Бивака

48. Стола на епископа на Бивака

49. Борис Николов седнал на "стола на епископа"

50. Борис Николов седнал на "стола на епископа"

51. Зъбът на акулата, посочен от бастуна на Борис Николов

52. Борис Николов седнал на морената

53. Зъбът на акулата

54. Борис показва разцепения камък

55. Леглото с обли камъни, виждат се краката на Борис

56. Пътеката към втората морена с мостчето

57. Борис върви по пътеката с бастуна в лявата ръка

58. Пътеката към втората морена

59. Борис показва посоката на пътеката

60. Борис показва посоката на пътеката

61. Пътеката към втората морена

62. Пътеката към втората морена продължава

63. Борис показва с бастуна посоката към мястото на архива

64. Борис показва с бастуна посоката към мястото на архива

65. Борис показва с бастуна посоката

66. Борис на пътеката

67. Борис на пътеката

68. Борис на пътеката

69. Борис Николов и Вергилий Кръстев по пътеката към морените

70. Борис Николов и Вергилий Кръстев на пътеката към архива

71. Борис Николов и Вергилий Кръстев на пътеката към архива

72. Борис Николов и Вергилий Кръстев на пътеката към архива

73. Вергилий Кръстев на пътеката

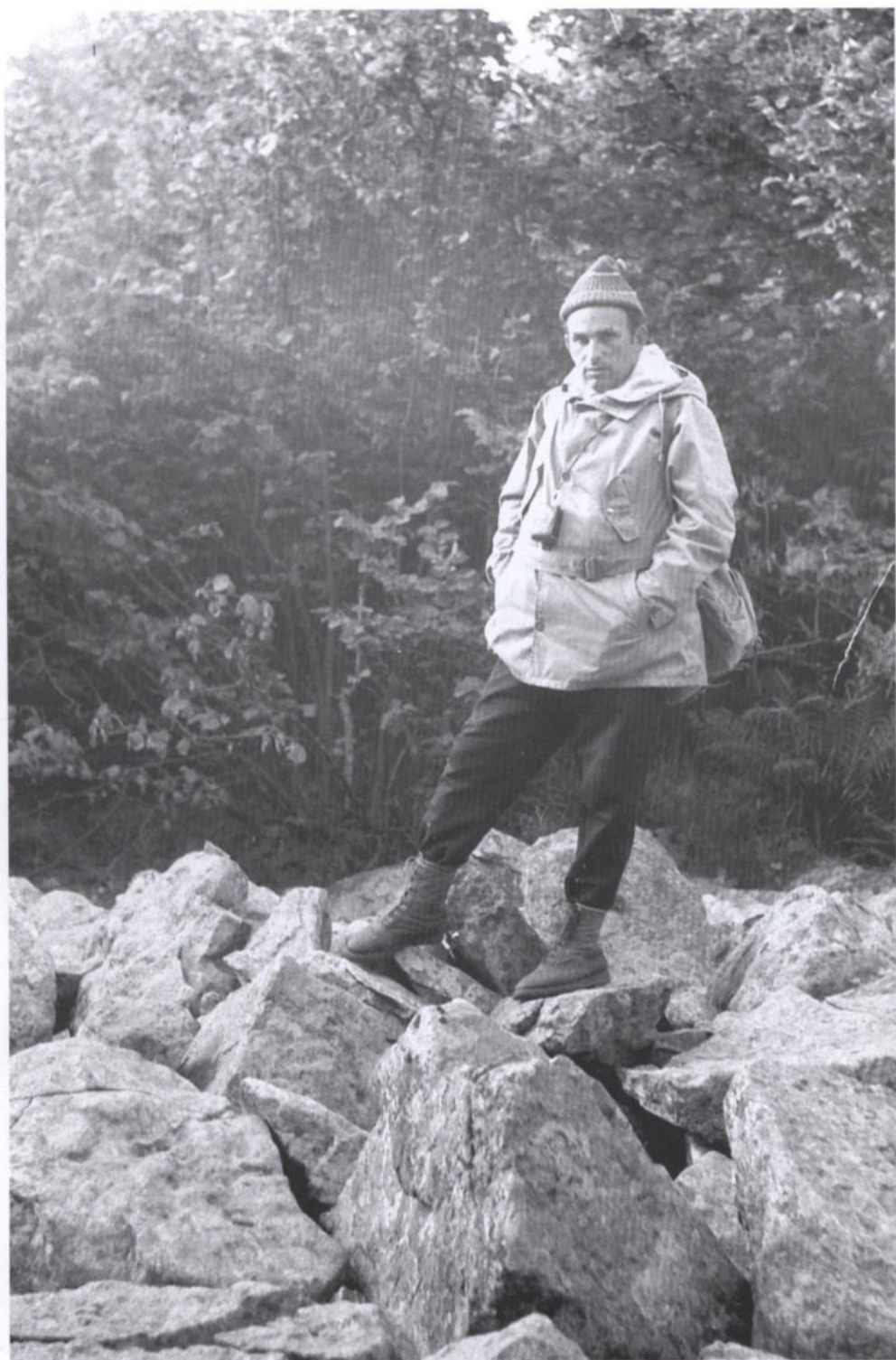
74. Борис Николов стъпил на морената

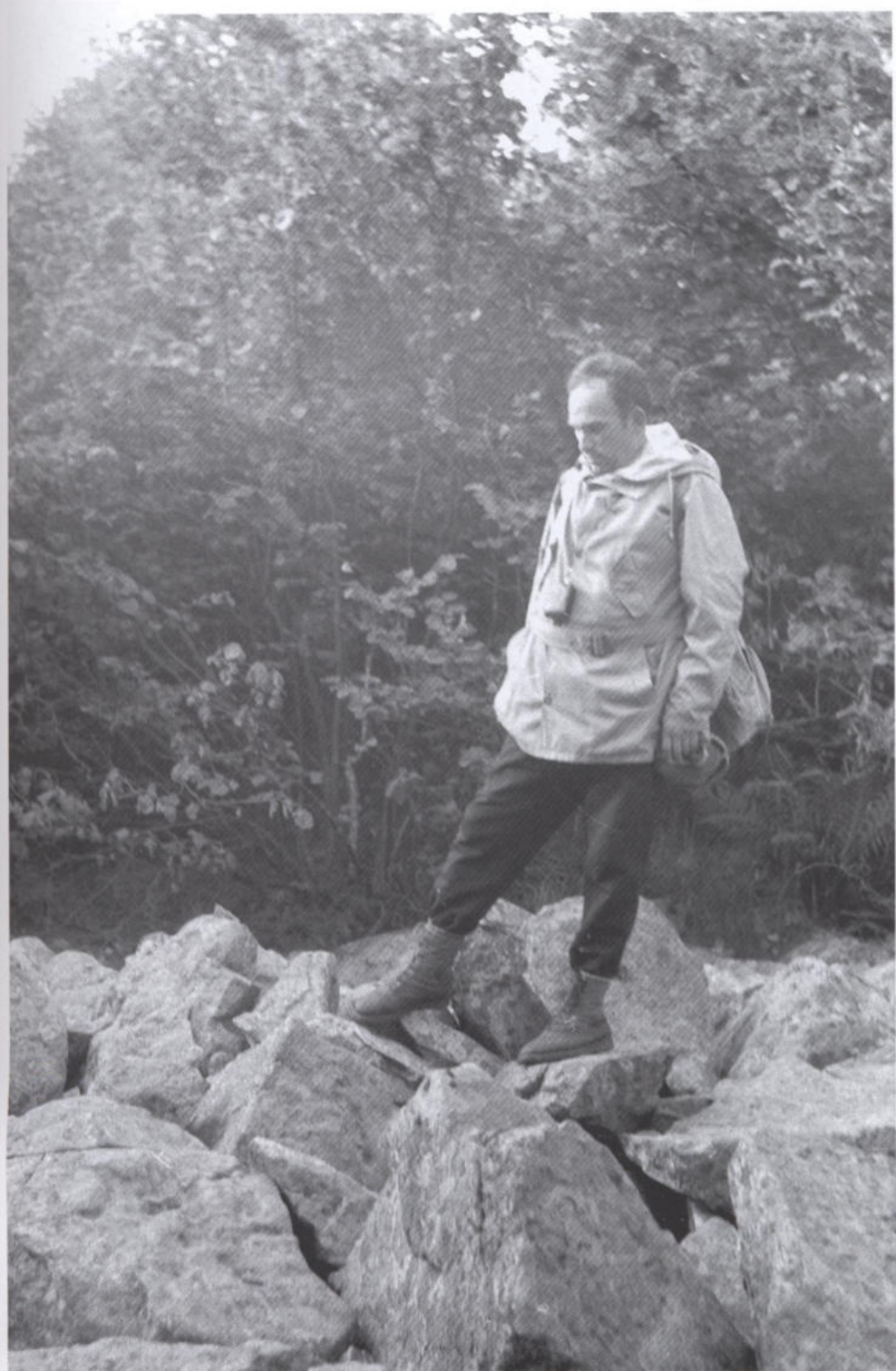
75. Борис Николов стъпил на морената

76. Борис Николов и Вергилий Кръстев стъпили на морената

77. Вергилий Кръстев стъпил на морената

78. Вергилий Кръстев стъпил на морената

79. Вергилий Кръстев стъпил на морената

80. Борис Николов до построената от него чешма

81. Борис Николов до построената от него чешма

82. Борис Николов и Вергилий Кръстев до чешмата с чучура

83.. Борис Николов и Вергилий Кръстев до чешмата с чучура

84. Борис Николов и Вергилий Кръстев до чешмата с чучура

85. Борис Николов и Вергилий Кръстев пият чай до чешмата с чучура

2.22. Когато оценявах и си направих сметка каква е стойността на всички тези неща, то аз ги пресметнах, че са около 1 000 (хиляда) долара. Тогава, по онова време това бяха много пари.

Аз от **1983 до 1986 г.** бях на работа като детски лекар **3** години в Либия, и то в град Триполи.

За тези 3 години, аз се завърнах с **12 000** (дванадесет хиляди) долара. С тях можех да закупя 3 коли, по 3 600 долара една. Не закупих нито една, а тези пари ги вложих в издаването на поредицата „Изгревът“.

Така до днес – 2015 г., стигнах до 31 том от „Изгревът“.

Така че никак не ми е преминавало през ума, да ги сваля от Бивака тези съкровища!

Исках да си работя с мои собствени пари, спечелени с труд и дадени за една висока идея. Това е, което носи Благословение!

АРХИВЪТ ПРИ БИВАКА „ЕЛ ШАДАЙ” НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА. ИМАНЯРИТЕ

1. Защо се явиха „иманярите” на Бивака, кой им посочи мястото, и защо задигнаха всичко, което беше укрито?

2. Разказът продължава от точка 2.23 до точка 2.33, за дейността на „иманярите” от с. 1135-1137.

3. На точка 2.33 има справка за архива на Савка Керемидчиева.

4. В точка 2.34 има справка за изчезналите **8** куфара с беседите на Учителя, още неотпечатани.

5. **Снимките** при предаването на архива от Борис Николов на Вергилий Кръстев.

2.23. Продължаваме разказа си за съкровището на Борис Николов.

Има още много неща, които са забулени в тайна. Сега ги откривам.

От тази **първата морена**, за която ви говорихме досега, може да се отиде напред към **50** метра, и се отива на **друга морена**. Това е **втората морена**.

Тук Борис бе сложил в няколко буркана със записките на **Савка Керемидчиева**.

За тях аз описах най-подробно. И разправията след това.

2.24. През **1980 г. Боян Златарев**, по заповед на **Петър Филипов** отива с раница, счупва бурканите и всичко набутва в раницата, която носи на гърба си. И ги занася на Петър Филипов. Какво последва от тази операция, аз съм описал.

И тук започна една голяма караница, и всички техни връзки се разкъсаха, и никога не се възстановиха. Пълен крах! Невъзвратим!

Вижте „Изгревът”, том **31** – раздела на Петър Филипов на с. **698–707**, и снимки № 149–158.

2.25. Онези приятели имаха съкровено желание да притежават „Съкровище”!

Ето защо отворете в „Изгревът”, том **3** на с. **197-206, 233–234**, със заглавие „**176 жълтици**”. Изучете тази история.

След това прочетете „**Присъда**” от с. **262–263**.

Така ще ви се уяснят изцяло нещата. Кой неща ли? Ами за съкровищата. Нали искахте да ги узнаете? Ето сега аз ви ги разказвам

и показвам чрез разказ и чрез снимки от „**Морените**” при Бивака „Ел Шадай”.

Хайде, потърсете ги. Намерете ги и станете притежатели на съкровища.

2.26. Нали сте окултисти, нали сте духовни водачи? Вземете си подходящи технически уреди и търсете чрез тях има ли ги тия сребърни монети и съкровището, което описах?

Ако го намерите, то ми донесете само **1** сребърна монета от **100** лева, за да си я вложа в моя архив, с надпис „Съкровището на Бивака”.

Да я имам за спомен. И да я показвам, че тази история е вярна. И че имам доказателства с **1** сребърна монета.

2.27. Когато отидете на Бивака „Ел Шадай”, ще видите една чешма, която е направена от Борис Николов. При онези млади години, когато е могъл да носи с големите си ръце големите камъни, тогава той е построил тази чешма. Сложил е и чучур. Аз съм му направил няколко снимки при тази чешма. И аз съм до него.

2.28. Има много случки, описани с тази чешма. Те са описани. Ето една в „Изгревът”, том **4** на с. **334** – „**Стопанката на Бивака**”.

Има и много други, които са смешни, други комични и накрая трагични. Те са описани в „Изгревът”. Само че няма кой да го чете!

Има хора, но няма човеци. Човеците са важни, когато с тях е Духът.

2.29. На поляната при Бивака **Мария Тодорова** е посадила **3** бора, които към 1980 г. бяха високи към **20** метра.

Тук бе и скалата, която е обрасла с мъх и клони, на която Учителя Се е облягал и седял до нея. Това се вижда от някои снимки от това време. А в средата е било огнището. А на поляната са правили гимнастически упражнения и са играли Паневритмия. Това също се вижда на някои снимки, които показахме на изложба.

Виж „Изгревът”, том **20**, снимки № 15, 16, 17, 18.

2.30. На Бивака, по време на войната 1942–1944 г. и по времето на бомбардировките над гр. София, няколко човека: **Георги Радев, Димитри Стоянов** и още няколко братя, са си направили **землянка**. Бяха я окопали в земята и там живееха – далеч от града и от София. Но нали трябва да се яде? Започнали да гладуват. Един ден пристигнал натоварен кон с хляб. Учителят го изпратил този хляб в един кош. Стигнал хляба за една седмица. После дошли им на гости други приятели, като им оставили хляб и сирене.

2.31. Веднъж на Бивака, след изкачващата се група се качва след тях едно куче. То тръгнало от Симеоново, понеже му подхвърляли по някое парче хляб. А тогава са били гладни години. То било клекнало на двата си задни крака, и наблюдавало групата.

Минава по това време „горският”, вижда групата и знае много добре кои са тези хора, които се събират точно на това място. Не им казал нищо, но като видял кучето, започнал да псува и вдигнал си пушката, и искал да убие кучето. Сваля си пушката от рамото си и я насочва към кучето, за да го убие.

А защо иска да го убие? Вие как мислите, че му се приискало така, съвсем случайно?

**НЯМА СЛУЧАЙНИ НЕЩА В ШКОЛАТА НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ!
И НЯМА СЛУЧАЙНИ НЕЩА ПРИ БЪЛГАРИТЕ!**

Тогава Мария Тодорова излиза пред кучето, закрива го с тялото си и започва една караница с него. Надделява Мария и горският се отказва да стреля, и си тръгва. Кучето е спасено. Всички си отбърнали.

И ето сега финала. Години по-късно – към 1980 г., беше изпратена една рота войници, и за няколко часа разрушиха земянката. Освен това разрушиха голямата ограда и изхвърлиха камъните, с които бе изградена преди 50 години. Разрушиха всичко. Изхвърлиха всичко. Остана гола поляна. Не трябвало да се събират там.

Така, по този начин се изпълниха псувните и заканите на „горският“ срещу кучето. Изпълниха го десетки години след това. Но това стоеше приковано във въздуха, някои го прие и го изпълни. **С огън по врага!**

Този случай е описан в „Изгревът“, том 3 на с. 153–154, със заглавие „Заканата“.

2.32. Снимките от Бивака са публикувани в „Изгревът“, том 20 – № 15–22.

2.33. КРАЖБАТА НА АРХИВА НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА ОТ БИВАКА

1. Виж „Изгревът“, том 3, с. 198, където се говори за кражбата на архива от Бивака, извършен чрез Боян Златарев, по нареждане на Петър Филипов и Лалка Кръстева.

2. Виж „Изгревът“, том 10, с. 762–763.
Кои бяха онези, които откраднаха архива на Савка Керемидчиева от Бивака? Това се осъществи чрез Боян Златарев, по нареждане на Петър Филипов и Лалка Кръстева.

3. Кои участваха в кражбата? Виж „Изгревът“, том 31, с. 698–699, в отдела за Петър Филипов.

Снимките на Петър Филипов в „Изгревът“

Виж „Изгревът“, том Виж от № 149 до № 158.

2.34. КЪДЕ ОТИДОХА 8-ТЕ КУФАРА?

1. Виж „Изгревът“, том 3, с. 199 – донасянето от Габрово на 8-те куфара, които се пазеха от Цанка Екимова при нейни приятели.

2. Куфарите не се връщат – с. 200.
Какви са кражбите чрез Боян Златарев – виж „Изгревът“, том 3, с. 200.

3. Къде са 8-те куфара? – Виж „Изгревът“, том 3, с. 205–206.

„РЕЗНЬОВЕТЕ” НА ВИТОША

3. АВТОРСКО ПРАВО ВЪРХУ БЕСЕДИТЕ НА УЧИТЕЛЯ

Виж „Изгревът”, том 3, с. 196–197.

Необходимо е първоначално да се запознаете с написаното тук. Без него няма да може да преминете по-нататък в пътят, където се изучава Школата на Учителя Дънов.

4. КОЙ СЪХРАНИ И ОПАЗИ НЕПЕЧАТАНОТО СЛОВО НА УЧИТЕЛЯ? ТРИТЕ КРАЖБИ

Виж „Изгревът”, том 3, с. 197–201.

4.1. Къде се раздадоха 4 екземпляра от дешифрираните и непечатани беседи?

1. **Георги Куртев** – Айтос;

2. **Анина Бертоли** – и занесен в Италия;

3. В Габрово при сестра му **Цанка Екимова**;

4. По 2 куфара на **Драган Петков**, на **Георги Йорданов**, **Павлина Даскалова** от Търново.

5. Част от тях са укрити на Витоша между скалите в местността „Резньовете” – **с. 197–198.**

4.2. Съдбата на архива на Савка Керемидчиева, укрит на Бивака между едни морени – **с. 198.**

Къде изчезнаха предадените им куфари? – **виж с. 199.**

4.3. Какво се случи с 8-те куфара, донесени от Габрово, пазени от Цанка Екимова? – **с. 199.**

4.4. Защо бяха извършени 3-те кражби?

Първа кражба – Извадиха архива на Савка Керемидчиева от морените на Бивака, Витоша.

Втора кражба – Извадиха и свалиха материалите от „Резньовете”.

Трета кражба – Присвояването на онези 6 куфара, които бяха донесени от Габрово – **с. 200.**

4.5. Борис Николов опазва и съхранил Словото, поверено от Учителя – **с. 201.**

5. СЪДБАТА НА АРХИВА ОТ „РЕЗНЬОВЕТЕ” НА ВИТОША

Виж „Изгревът”, том 3, с. 201–203.

5.1. Сваленият архив от „Резньовете” от Витоша е предаден на Лалка Кръстева, която задрасква, променя всяка беседа – **с. 201.**

5.2. Трябвало е по уговорка с Борис само да се препише материала, а не да се редактира – **с. 201.**

5.3. Лалка твърди, че Учителят я посочил да редактира. Това не е вярно, защото през 1943–1944 г. тя е била девойка. Всека девойка се интересува от 3 неща – **виж с. 202.**

5.4. Предаване на коригираните текстове на други лица след 1989 г., и те започват да печатат променено Слово на Учителя – виж с. 202–203.

5.5. Опит на една група да се намеси и да докаже чрез оригинали, че Словото се променя. Но се проваля. А защо? – с. 203.

6. ПРОДАЖБА НА ОТКРАДНАТИЯ АРХИВ

Виж „Изгревът”, том 3, с. 203–205.

6.1. Наследникът на Петър Филипов, продава архива. Това е неговия племенник.

А кому ги продава – виж на с. 203–204.

6.2. Защо се издават книги с промененото Слово на Учителя Дънов? – виж с. 205.

6.3. Какъв е изводът? – с. 205.

7. КЪДЕ СА ОСЕМТЕ КУФАРА?

Виж „Изгревът”, том 3, с. 205–206.

7.1. Защо не се предадоха 8-те куфара с непечатаните беседи на човека, който бе определен да ги приеме? – виж с. 205.

7.2. Къде са тези куфари днес? – Унищожиха ли ги? – виж с. 206.

8. СПОМЕНИТЕ НА БОРИС НИКОЛОВ (1902–1992 г.)

Виж „Изгревът”, том 3, с. 372–375.

8.1. Това което е трябвало да се напише и каже, е сторено от мен от с. 372–375.

8.2. Посочил съм на с. 374–375 в 4 точки какво трябва да ми се върне от архива.

8.3. До сега, през месец юни – 26-ти 2015 г., никой не е върнал нищо. А защо ли? Има си причина за това.

8.4. Грабителите и крадците се оказаха, че са обучени за това.

Освен това сигурно им беше платено, и те си извършиха нареждането от техния Господар както трябва. Изпълниха го.

Браво на тези юнаци българи!

Да пребъдват с делата си през вековете!

И то със същите си дела. Друго пожелание за тях няма. Само това е.

8.5. А другите, които са пазителите на Словото – ги няма. **Не спят! А просто ги няма! Изчезнали са!**

А са се родили при българите – да бъдат пазители на Словото.

Те са фактическите врагове, и то днес на Словото на Учителя Дънов. Друго обяснение няма.

Да са ни живи и здрави! И да бъдат все така спящи, глухи и невзрящи во веки веков!

9. ВЕЛИКАТА ЛЪЖА НА ВЕЛИКИЯ ИЗКУСИТЕЛ. КРАЖБАТА НА АРХИВА ОТ „РЕЗНЬОВЕТЕ” – ВИТОША И СЪДБАТА МУ

Виж „Изгревът”, том 12, с. 882–883.

9.1. В точка **1** се описва как едно копие от непечатаните беседи в големи буркани, се укриват в скалите при „Резньовете” – Витоша. Накрая копието отива при Лалка Кръстева, която коригира и променя Словото.

Вие да не смятате, че ние ви заблуждаваме? Уверете се сами. В „Изгревът”, том **12**, на с. **884, 885, 886, 887** сме представили ксерокс-копие на оригиналите, и как се унищожава оригиналния текст.

9.2. В точка **2** се описва кой продава и кой откупува онова, което е свалено от „Резньовете”.

9.3. В точка **3** и точка **4** се разказва как се променя умишлено Словото на Учителя Дънов, и се издава.

Всичко е указано и документирано. Няма мърдане! И никакво оправдание.

9.4. **Отново ви уверяваме, че не се разказват приказки от 1001 нощ, и това не са „байки” или басни!**

Защото ще ви публикуваме много снимки от архива, сложен в скалите на „Резньовете” на Витоша.

Ще ги видите, и ще имате право да плачете колкото си искате!

Позволяваме ви. А може и да не плачете, а да се радвате.

Всичко ви е позволено. Свободни сте.

10. ДУХЪТ НА ЗАБЛУЖДЕНИЕТО И ДУХЪТ НА ОПОРОЧЕНИЕТО В ДЕЯНИЯТА НА ЧЕЛОВЕЦИТЕ ЗЕМНИ

Виж „Изгревът”, том 10, с. 760–763.

10.1. **Деянията на мозайкаджийската бригада на майстор Бертоли И МАЙСТОР БОРИС – с. 760–761.**

От точка **1** до точка **12** е описано как едно копие от непечатаните беседи е предадено на майстор Бертоли, и изнесено в Италия.

Същото не бе върнато в България поради причини, което е описано в точка **8**.

10.2. **Кой е господарят и кой е слугата в мозайкаджийската бригада на майстор Борис? – с. 761–762.**

От точка **1** до точка **7** е описано как се започва да се променя оригиналното Слово на Учителя Дънов.

Искате доказателства? Ето ги:

В „Изгревът”, том **12**, с. **884–887** сме публикували на ксерокс-копие от оригиналния текст, как се унищожава оригинала.

Имената им са написани. Проследете дейността им. Всичко е свързано в една мрежа, за да спре всичко, да се измени и унищожи.

10.3. **Какво направиха слугите на черната лежа в лицето на мозайкаджийската бригада? – с. 762–763.**

1. Откраднаха архива на Савка Керемидчиева чрез Боян Златарев, по внушение на Петър Филипов – виж „Изгревът”, том **3**, с. **109–115**.

2. Как бе откраднат този архив – виж в „Изгревът”, том **3**, с. **197–206**.

Петър Филипов бе от мозайкаджийската бригада на Борис Николов.

3. Лалка Кръстева прибира 5–6 тефтерчета от архива на Савка Керемидчиева, а стенограмите на Савка ги захвърля в една барака в двора на Боян Златарев, защото са стенограми, които не могат да дешифрират.

Снимката на Лалка Кръстева е в „Изгревът“, том 22, № 806.

Ето я! Не съм я пропуснал!

4. Как действа лъжата – виж на с. 762 в точки 4, 5, 6.

5. Каква е дейността на мозайкаджийската бригада, виж на с. 763 в точка 8.

6. А какво представлява Словото на Учителя Дънов и Школата Му, е написано накрая с подчертани изречения.

11. АРХИВЪТ НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА

Виж „Изгревът“, том 3, с. 109–113.

11.1. Тук се разказва от с. 109–111 и се описва историята на този архив, и нейните тефтерчета.

11.2. Голяма част от архива са стенограми, които никой не може да дешифрира. А защо? – Виж на с. 111.

Тогав аз реших да се направи **КОД** – за разчитане на тези стенограми.

Накарах Борис и той разчете няколко страници, които се записаха на касетофон – виж с. 111.

Този **КОД** ще бъде изваден на машинописен текст, и ще го публикуваме в този том.

Така ще се уверите какво представлява програмата на „Изгревът“, и **КОЙ** я движи и управлява.

И кои са тези, които воюват срещу нея?

11.3. На с. 111 се описва за кражбата на архива, сложен в буркани и скрит в морените на Бивака. Ще научите кой ги сваля и кой е този, който му нарежда и управлява. Свързани са помежду си чрез верига.

11.4. Как се разпръсна архива на Савка, и как задействуваха окултните закони, ще проверите на с. 112.

11.5. **Какво имаше в архива на Савка?** – Това ще прочетете от с. 112–113.

11.6. Учителят Дънов на ул. „Опълченска“ 66 е викал Савка, и е диктувал Словото Си.

Борис Николов дешифрира част от тях и се подготвя издаването на мислите на Учителя в I, II, III, IV част, което ще ви представим впоследствие за обучение – с. 113.

11.7. Какви тефтерчета останаха у Лалка Кръстева – виж на с. 113 от точка 1 до точка 7.

12. КРАЖБАТА НА АРХИВА НА САВКА И ПОСЛЕДСТВИЯТА

Бележки

Виж „Изгревът”, том 3, с. 113–115.

12.1. Защо бе осъществена кражбата на архива на Савка от морените на Бивака на Витоша, ще прочетете от точка 1 до точка 5.

12.2. А защо бяха издадени „Свещени думи на Учителя” – том 2 и 3, ще научите от точка 5 на с. 113 до точка 8 от с. 114. И от кого?

12.3. Как Небето се намесва, за да докаже една лъжа – виж на с. 114 в точка 11, където на ксерокс е даден почерка на Савка, а е написано, че е почерка на Учителя.

Това от незнание ли е или е умишлено? – Отговорете си. Чакам отговора ви.

12.4. Никъде не е отбелязано, че това е труд на Борис Николов.

Виж точка 12 на с. 114.

12.5. На с. 115 има „Свещени Думи на Учителя”, написано с почерка на Борис Николов.

Прочетете ги и вижте на кого ги предава. Предава ги на този, който пише този том. Този том е за Борис Николов.

12.6. Ние описваме това, защото ще ви покажем снимките на Борис Николов – как той **ми предава** архива на Савка, и то на Бивака.

Вие как мислите, че аз си измислям тези неща, и че са измислица? Като видите снимките, ще видите къде се намира лъжата и кражбата.

Живи човеци, родени българи от българска майка юнашка, извършват това кощунство!

Виж „Изгревът”, том 3, с. 197–203; том 12, с. 882–883.

1. Виж „Изгревът”, том 3, с. 197–201, където е указано на с. 200, е описано как чрез Боян Златарев се извършиха трите кражби.

2. За съдбата на откраднатия архив от „Резньовете” – Витоша – виж в „Изгревът”, том 3, с. 201–203.

3. За трите кражби – виж в „Изгревът”, том 3, с. 197–201, и по-точно на с. 200.

4. Кражбата на архива от „Резньовете” – Витоша – виж „Изгревът”, том 12, с. 882–883.

13. СВЕЩЕНИТЕ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ

Бележки

Виж „Изгревът”, том 14, с. 773–786.

13.1. Историята за написването на „Свещени думи на Учителя Дънов”, е дадено в „Изгревът”, том 14, на с. 774 от точка 1 до точка 7.

13.2. Как бяха написани – виж с. 774 от точка 8 до точка 13.

13.3. Как Борис Николов почна да дешифрира стенограмите от безбройните тефтерчета на Савка – виж с. 775 от точка 14 до точка 16.

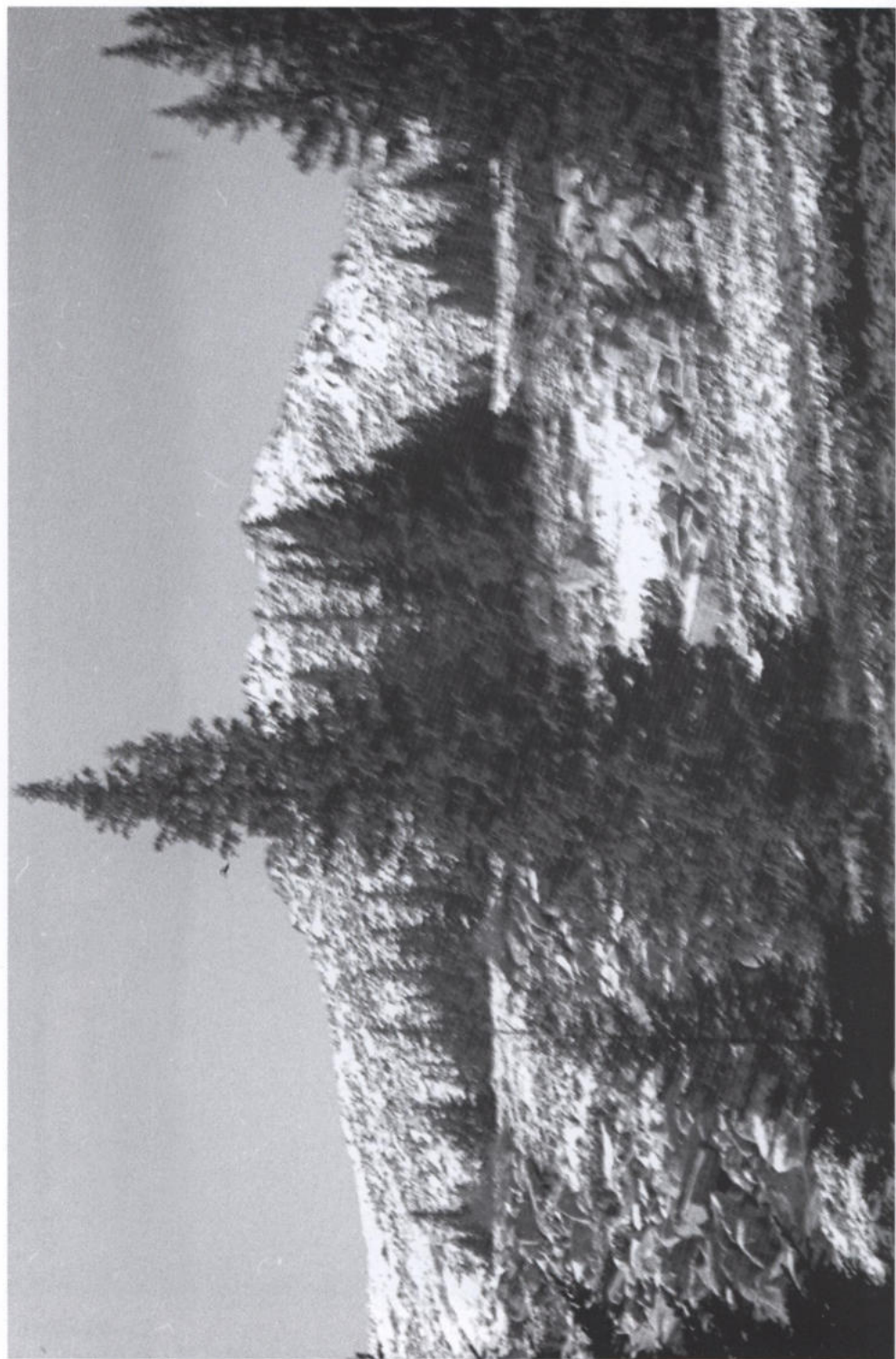
13.4. Защо материалите не дойдоха при мен – виж с. 775 от точка 17 до точка 19.

13.5. Голямото престъпление към „Свещени думи” – виж на с. 776, точки 20–22.

13.6. Историческите данни за Учителя Дънов, които не бяха верни – с. 777, точка 23.

86. Борис Николов на път към Резньовите

87. Боровете по пъеката към Резньовите

88. Борис на пътеката към Резньовите на Витоша

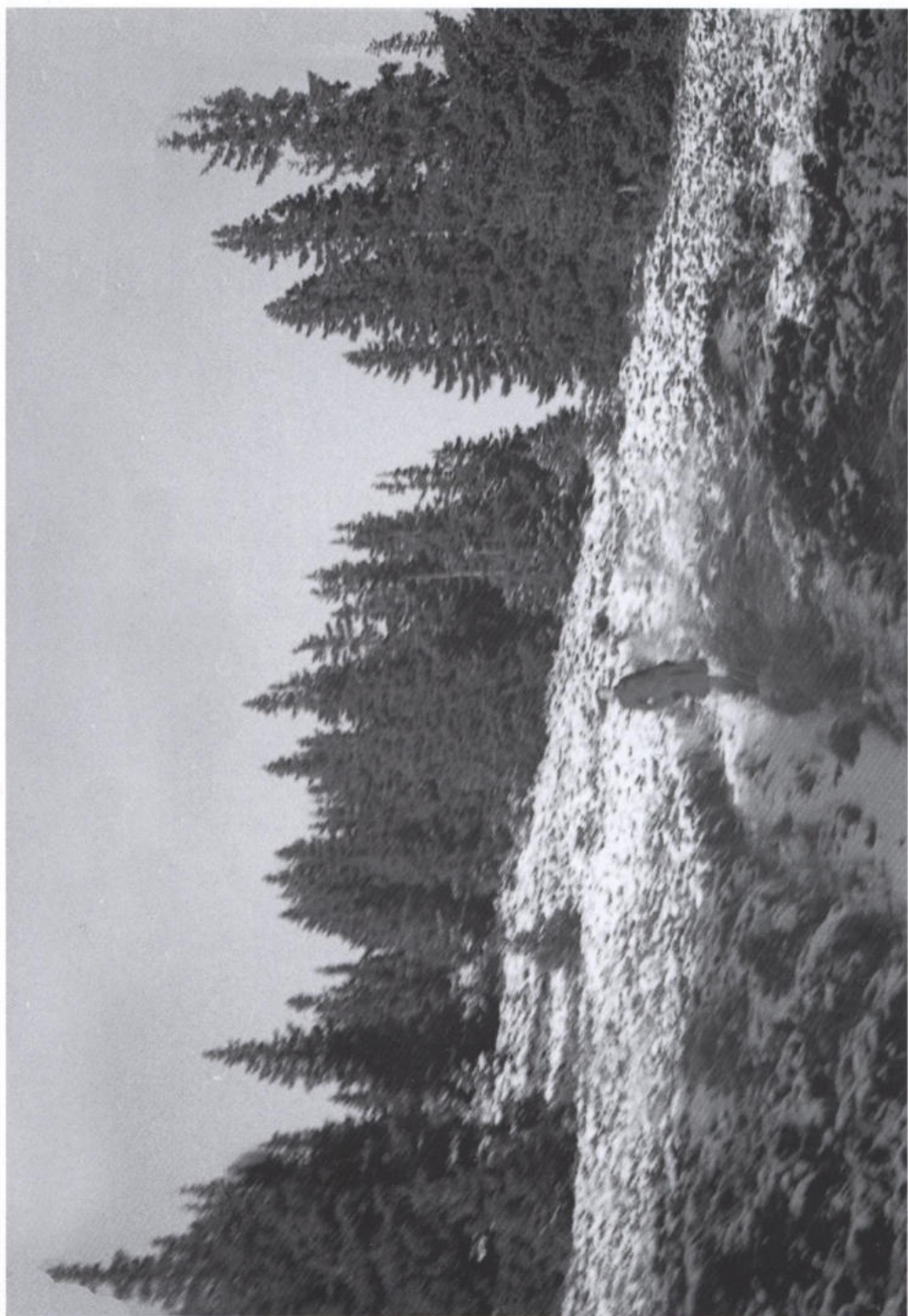
89. Борис на пътеката към Резньовите на Витоша

90. Борис на поляната към Резньовите на Витоша

91. Борис на поляната към Резньовите на Витоша

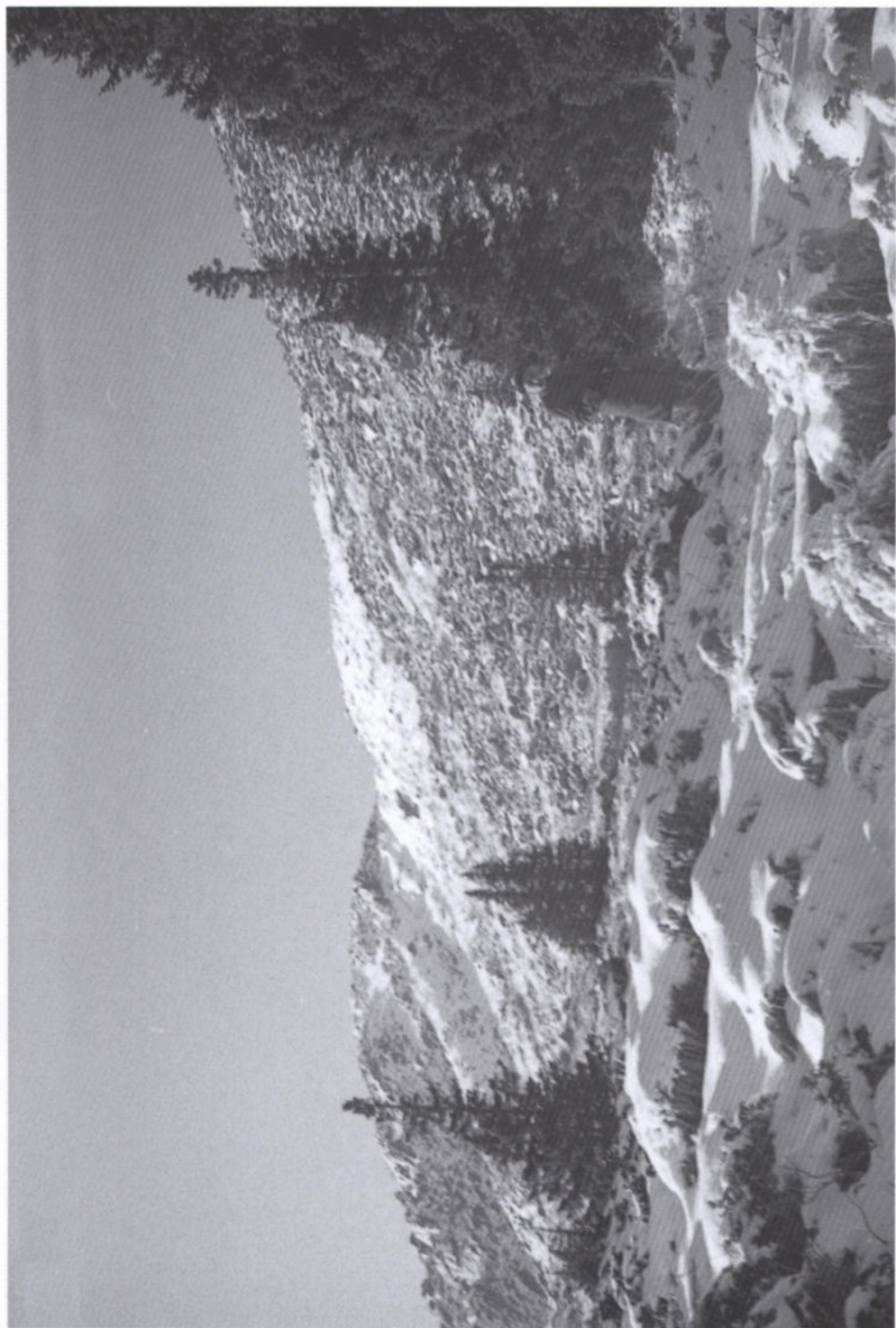
92. Пътеката към Резньовите продължава

93. Борис на пътеката към Резньовите

94. Борис по пътеката към върха

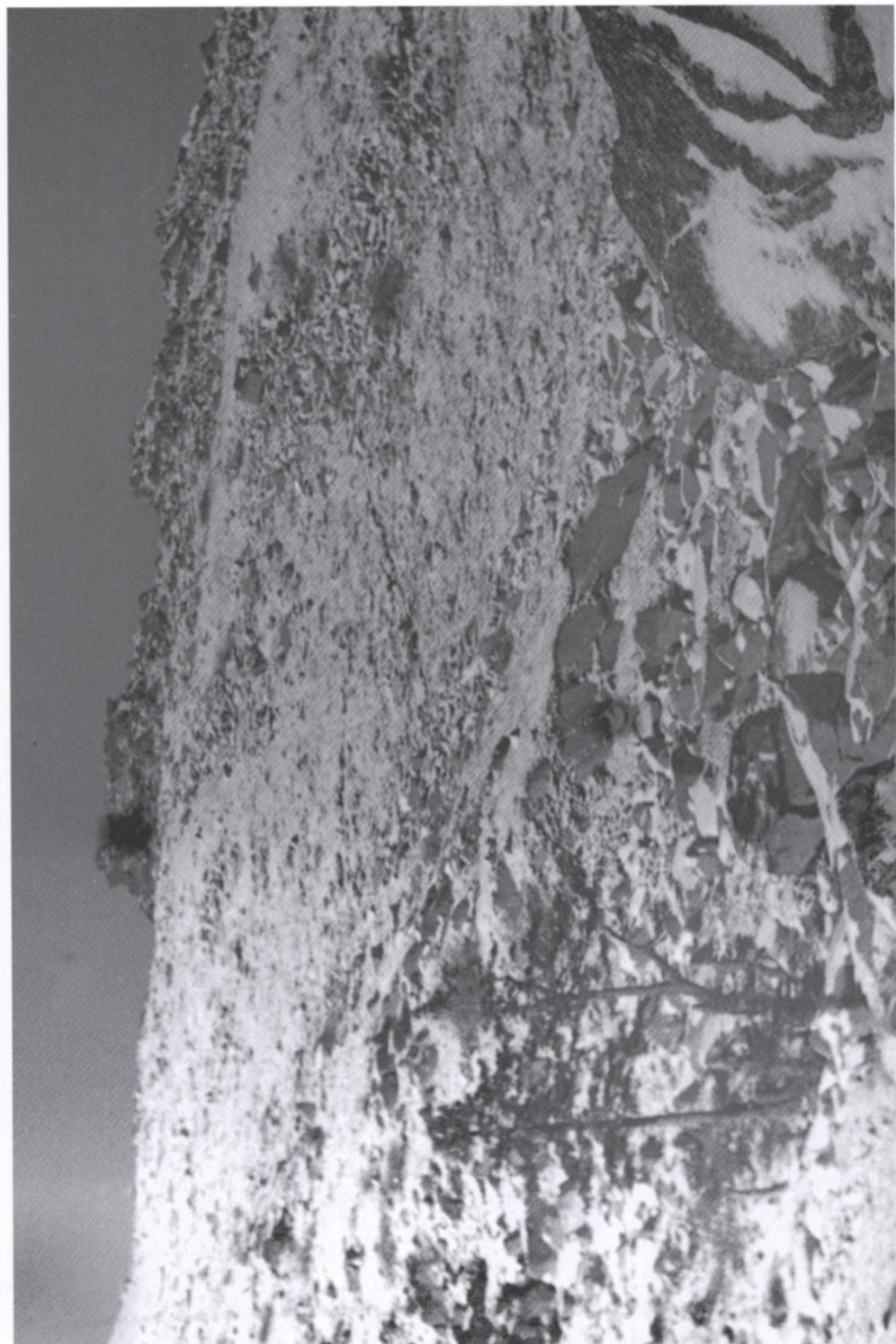
95. Панорамна снимка на Резньовите

96. Борис Николов на пътеката към Резньовите

97. Скалата, мястото където е укрит архива

98. Панорамна снимка на мястото около скалата.

99. Скалата, където е укрит архива

100. Скалата, където е укрит архива

101. Борис приближава скалата, където е укрит архива

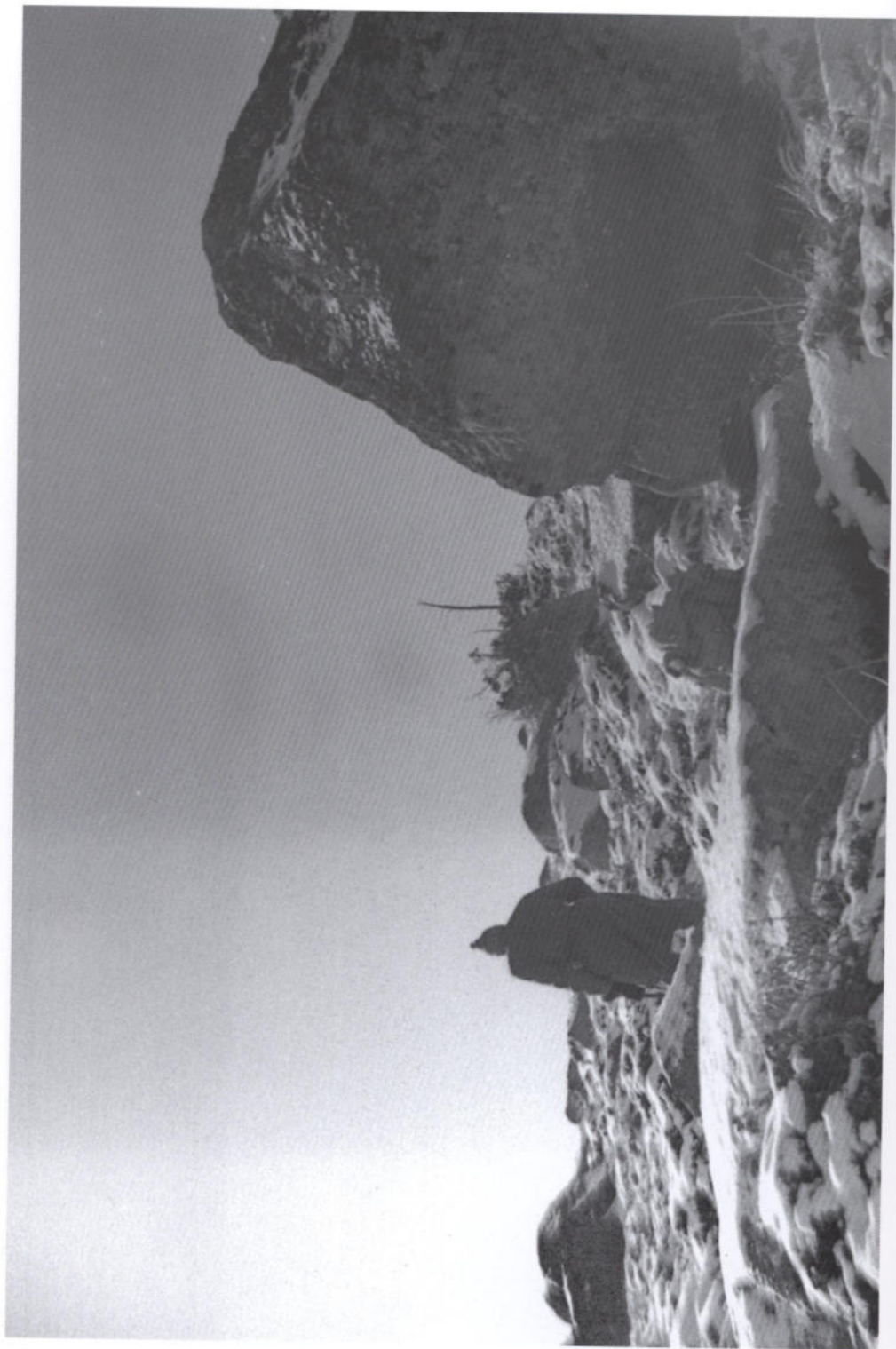
102. Борис посочва скалата, където е укрита архива

103. Борис върху скалата, където е укрит архива

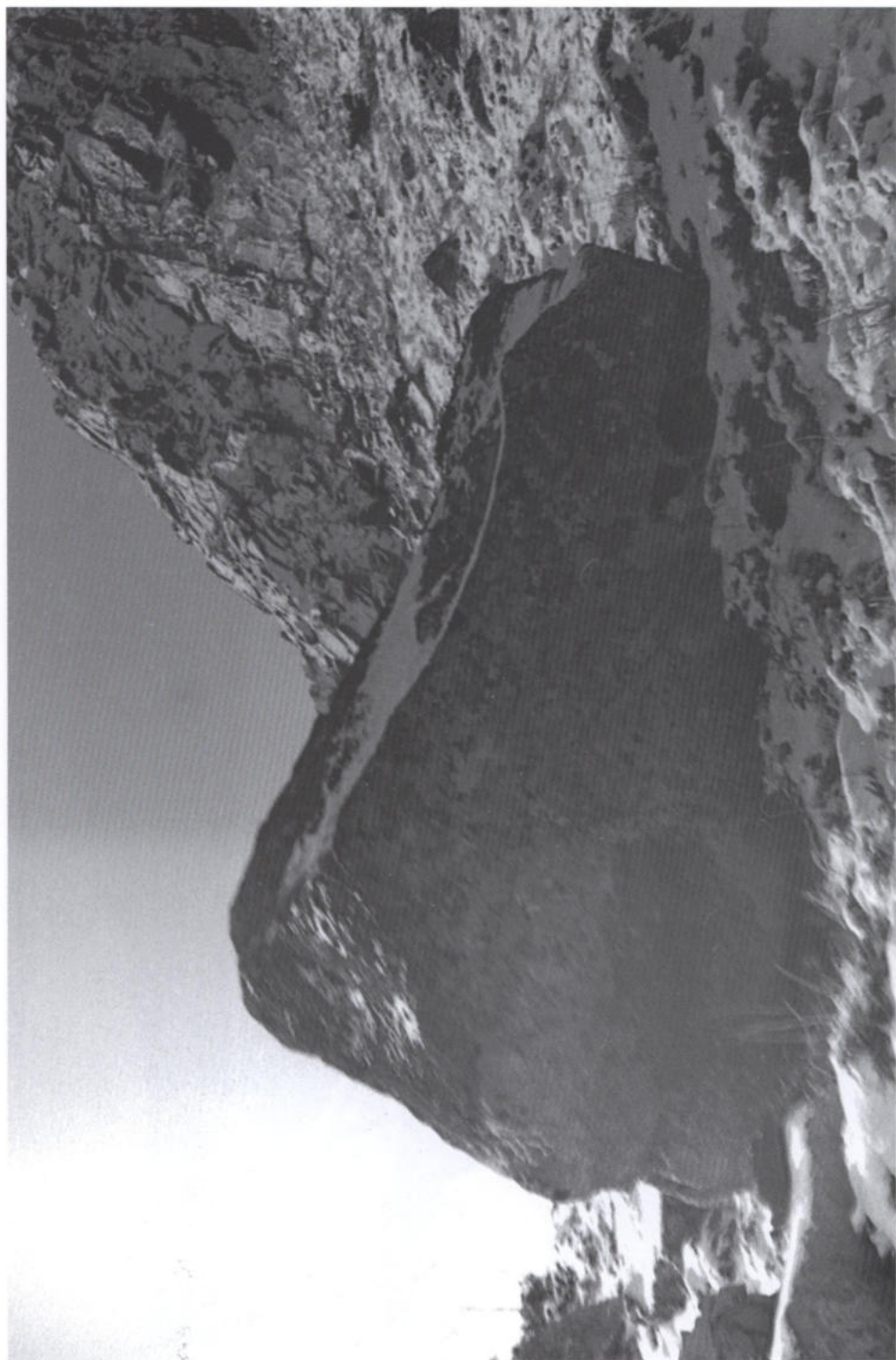
104. Скалата, където е укрит архива - в подножието на Резньовите

105. Борис до скалата, където е укрита архива

106. Борис до скалата, където е укрит архива

107. Скалата, където е укрит архива

108. Скалата, където е укрит архива

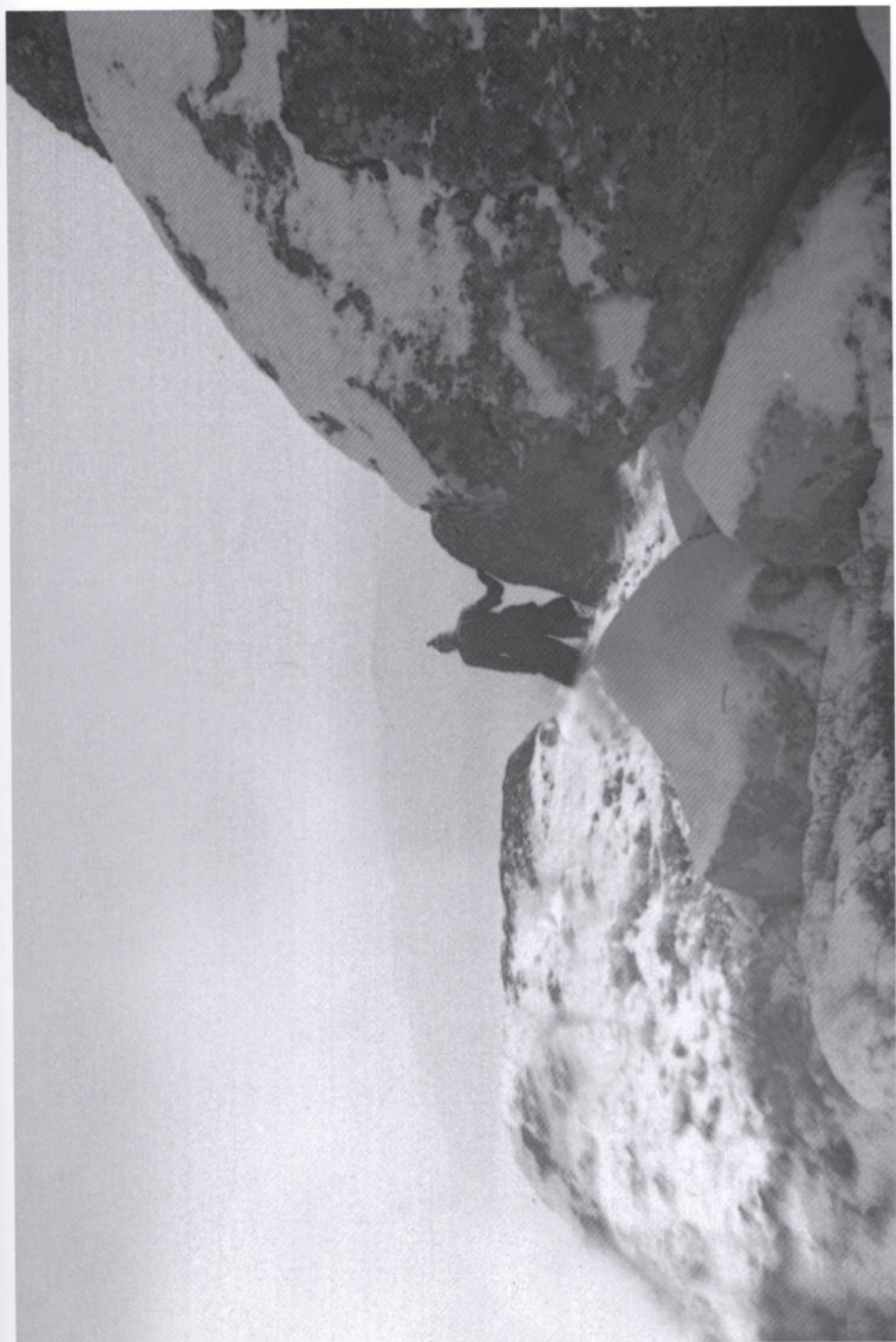
109. Скалата, където е укрит архива

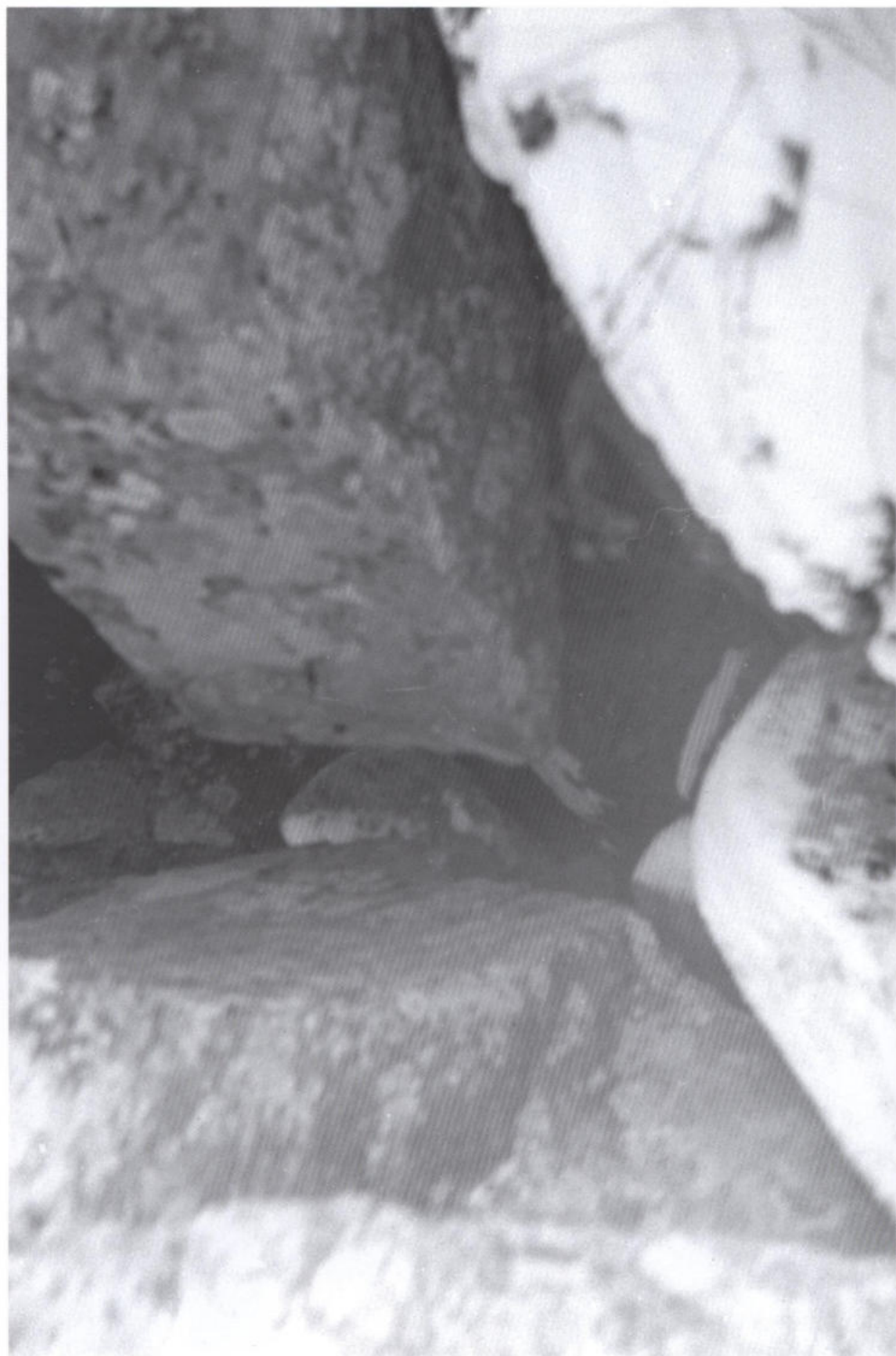
110. Скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

111. Скалата, където е укрита архива на Резньовите, на Витоша

112. Борис Николов се подпрял на скалата, където е укрит архива

113. Скалата, където е укрив архива на Резньовите, на Витоша

114. Скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

115. Скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

116. Панорамна снимка на местността със скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

117. Скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

118. Скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

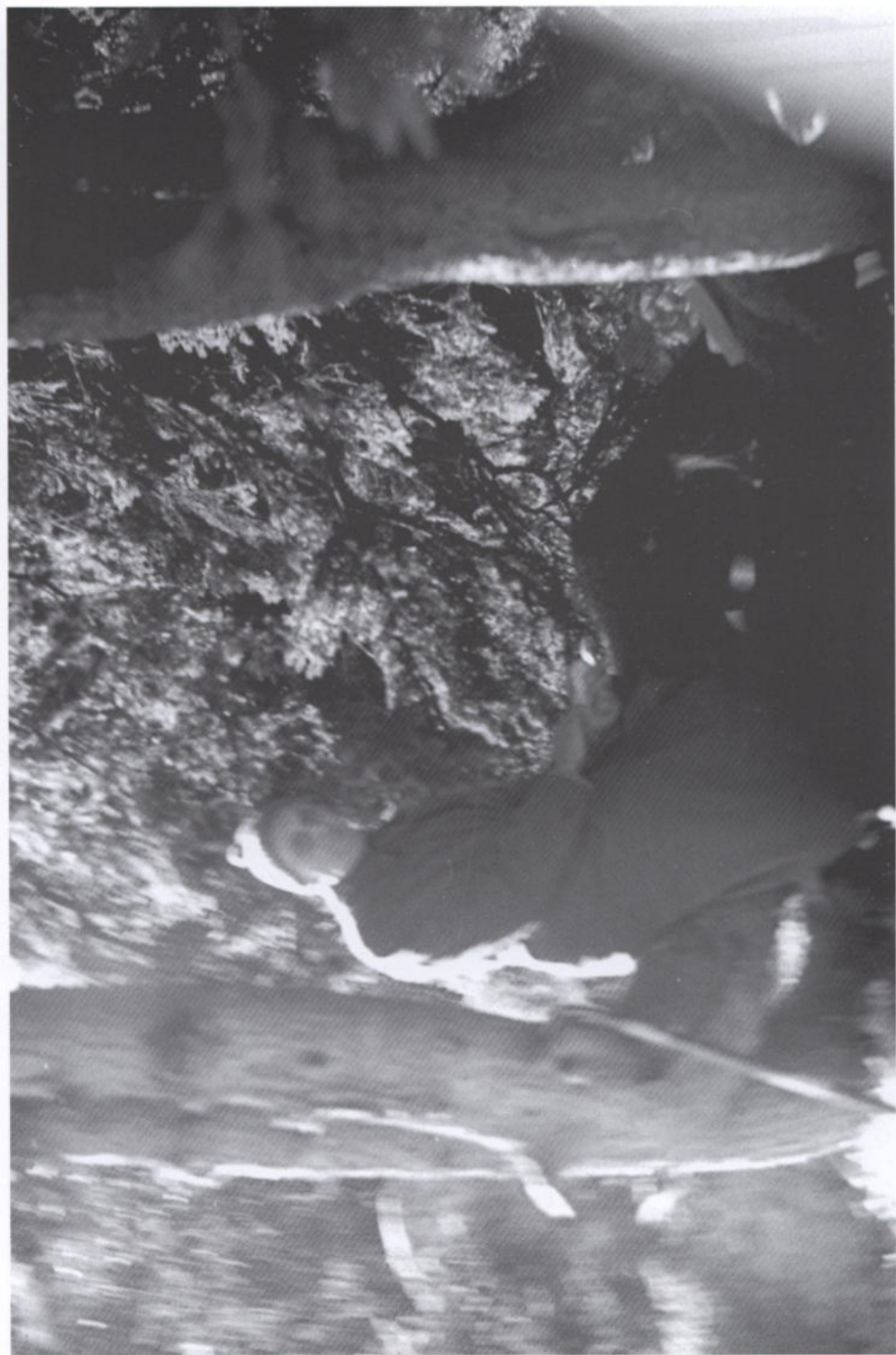
119. Скалата, където е укрит архива на Резньовите, на Витоша

120. Борис пред скалата, където е укрита архива на Резньовите, на Витоша

121. Борис Николов на Витоша след разходката до Резньовите

122. Борис Николов на Витоша след разходката до Резньовите

123. Борис Николов на Витоша след разходката до Резньовите

124. Борис Николов на Витоша след разходката до Резньовите

125. Борис Николов и Вергилий Кръстев разговарят пред къщата на Борис.

13.7. В „Изгревът“, том 3, с. 115 [том 14, с. 777, точка 24] е указано, че архива се предава на мен.

Но не ми го предадоха. А защо ли? Прочетете го. Кой са тези, които попречиха?

13.8. Как промениха Словото на Учителя – виж на с. 777, точки 25–26.

13.9. Защо Савка не си свърши работата – виж на с. 778 в точка 28, които като подточки продължават на с. 779.

13.10. На с. 782–785 сме дали на ксерокс-копие 4 приложения с почерка на Савка, като план по работата със Словото на Учителя Дънов.

14. КОЙ И ЗАЩО ИСКА ДА ОТХВЪРЛИ „ИЗГРЕВЪТ“, ТОМ 14 И „СВЕЩЕНИ ДУМИ“ НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ КЪМ УЧЕНИКА?

Виж „Изгревът“, том 15, с. 931–933.

14.1. За въведение към този материал, аз ви предлагам с. 931 от раздел I до раздел III.

14.2. За атаките срещу „Изгревът“, том 14, прочети от раздел IV до раздел VI.

Бяха откраднали адресите на онези, на които изпращах съобщенията за концерт-рециталите и за томовете на „Изгревът“, и изпратиха свое писмо срещу мен и програмата на „Изгревът“ – виж с. 932.

14.3. Какво извършиха сестри Шкодреви срещу „Изгревът“ – виж на с. 932 в раздел VII и VIII.

14.4. Кой бяха онези, които ги командваха отвътре и отвън, за да работят срещу програмата на „Изгревът“ – виж на с. 933, в раздел IX.

15. ЦИРКУЛЯРНО ПИСМО НА СЕСТРИ ШКОДРЕВИ

Виж „Изгревът“, том 15, с. 934.

15.1. Необходимо е да се запознаете с това писмо, за да видите как се атакува „Изгревът“, том 14, и кои са тези лица. Имената им са посочени. Запомнете ги, защото ще се срещнете с тях – с. 934.

15.2. И проверете кой върши, и извършва раздялата. И кой стои зад тях и в тях.

Знаете ли какво означава раздяла? Вижте на с. 934 в точка 9.

Проверете какво следва след раздялата в следващото описание от мен.

Виж „Изгревът“, том 15, с. 941.

1. На с. 941 в „Изгревът“, том 15, трябва да прочетете това писмо. А защо ли? За да видите как атакуват „Изгревът“ и мен.

2. Уведомяват братските групи. Та такива групи не съществуват, защото всички те са отклонени и отхвърлят „Изгревът“! Друг отговор няма.

Такова братство извън „Изгревът“ не съществува, и го няма!

Аз ги оставям в историята на света. Аз съм. А кой съм аз?

16. ОТГОВОРЪТ НА ПИСМОТО НА СЕСТРИ ШКОДРЕВИ в „Изгревът”, том 15

16.1. В точка 1 от с. 935, ще прочетете кои са онези сили, които вече движат сестри Шкодреви.

16.2. В точка 2, ще видите как действа лъжата на сестри Шкодреви. Кой бе този, който я втълпи в главите им? И кой ги накара да изнасят лъжи? Отговорът е подробен и точен, и то от мен – с. 936–937.

16.3. В точка 3 и точка 4 от с. 937, ще научите, че аз спасявам, а други се явяват да удавят онзи, който съм спасил.

16.4. Провалът на сестри Шкодреви започва от точка 5, с. 937. Описани са шест важни забележки. Трябва да ги проверите, и да си ги научите наизуст. А защо? Да ги знаете и през деня и през нощта, когато някой ви се яви насън, и да ви говори срещу мен.

16.5. В точка 6 на с. 937 съобщавам, че аз съм задвижил този материал.

И аз съм му свършил работата на Борис Николов.

И че без мен, него нямаше да го има в „Изгревът”!

16.6. Как силите на разрушението са явиха и действаха срещу „Изгревът”, том 14, ще видите на с. 939 в точки 7, 8, 9.

Обърнете внимание на точка 9 и за „Бялата светлина”.

Изумително е! Това е отговорът за тях от Учителят Дънов. Друг отговор няма.

16.7. На с. 940 ще прочетете какво аз съм предал на сестри Шкодреви за работа.

И накрая ще узнаете какво означава **предателството и подлостта**.

Това са два великана, които движат понякога човека. И отърваване от тях няма! Нито на Земята, нито на Небето.

ОТГОВОРЪТ НА ЦИРКУЛЯРНОТО ПИСМО ОТ 24.04.2002 ГОДИНА в „Изгревът”, том 15, с. 941

1. От с. 941–942, от точка 1 до точка 4 е обяснено всичко каквото трябва да се знае.

2. В точка 5, с. 942 съобщавам за тяхното невежество и обяснявам в 5 подточки – (а, б, в, г и д), защо е така.

3. На с. 943, точки 6, 7, 8, 9 – ще видите как изпращат своето циркулярно писмо **два дни** преди концерт-рецитала, който е на **27 април 2002 г.**

Хайде, кажете нещо? Нали искате да бъдете безпристрастни и да бъдете съдий? Отсъдете ги! И то с най-строга присъда, защото това го правят умишлено.

4. Как бях излъган и измамен от сестри Шкодреви, ще видите в следващия раздел.

Виждам, че вие не искате да четете повече тези неща. Добре. А аз как ги издържам?!

17. ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА СРЕЩУ „ИЗГРЕВЪТ“

17.1. Опит да бъде отстранен и някой друг да превземе ръководството на програмата „Изгревът“, която аз я ръководя, и чрез мен е създадена.

Искате доказателства? Ето ги:

- Днес е **27 юни 2015 г.**, и до днес съм отпечатал **31** тома от „Изгревът“,

- **60** концерт-рецитала от 2001 г., и са качени към **30** концерт-рецитала на интернет страница: <http://www.izgrevat.com>

- И съм раздал безплатно на **100** човека компакт-дискове на **25** концерт-рецитала – безплатно!

17.2. **А тези, които искат да ме отстранят, какво са направили? – нищо!**

Затова бях излъган и измамен от сестри Шкодреви – **с. 943**.

Вижте как чуждия човек спасява заглавието на корицата, и слага годината 1938–1939 г. Нали искате доказателство? Ето, имате го.

17.3. Сестри Шкодреви извършиха 3 предателства към „Изгревът“, и към мен. Това е описано на **с. 944**.

Първо: Срещу мен и Програмата, която ръководя.

Второ: Срещу самата Програма, която издава „Изгревът“.

Трето: Лично срещу мен.

И затова аз съм ги предал на **Онзи**, Който ръководи „Изгревът“ да въздаде Своята Правда!

Онзи, Който ръководи „Изгревът“ е **Небесният човек**.

А кой е този Небесен човек, може да проверите в „Изгревът“, том XXIX – ВЕРУЮ НА ВСЕМИРОВИЯ УЧИТЕЛ НА ВСЕЛЕНАТА – БЕИНСАДУНО.

А МЕН МЕ ПОСТАВИХА ДА Я РЪКОВОДЯ НА ЗЕМЯТА.

И всички скочиха срещу мен!

Защо не си намерите един човек да я ръководи? Няма да го допуснат този ваш човек, защото ще бъде враг на програмата!

Днес е **27 юни 2015 г.** Към днешна дата проверете къде са сестри Шкодреви. Само това. И нищо повече.

18. СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ И „ИЗГРЕВЪТ“

Виж „Изгревът“, том 15, с. 945.

18.1. На с. 945, в самото начало има изявление на **Буряна Пенкова**. Аз не съм й внушавал какво да напише. Тя го е написала, както трябва.

18.2. На с. 945–946 е изявлението на **Ефросина Ангелова– Пенкова** и **Вихър Пенков**. Каквото са смятали – това са написали. Не съм внушавал какво да напишат!

18.3. На с. 946 са написани Приложения от 22 точки.

18.4. От с. 947–979 има Приложения, извадени на скенер с почерка и ръкописа на Борис Николов за доказателство на това, което съм написал в моя защита. И то срещу лъжата и подлостта на сестри Шкодреви, и за техните 3 престъпления към „Изгревът“ и мен.

18.5. А сега идваме до най-важното!

А то е на с. 959–960, с почерка на **Борис Николов** – написва каквото трябва да се знае за „Свещени думи“.

Същото виж и в „Изгревът“, том 3 от 1995 г. на с. 393–394, че това е документация към 115 страници.

18.6. Накрая, на с. 960 той написва, че ми ги предава на съхранение. Дата: 20.II.1977 г.

18.7. Аз организирах още от самото начало да се напишат тези „Свещени думи“. Без мен те щяха да се изгубят и да се променят от злосторниците.

Аз ги издадох в „Изгревът“, том 14.

Това аз го направих, а не враговете на „Изгревът“. Така стоят нещата. И то накрая. Амин!

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

1. Защо описвам тези неща?

2. Те са свързани с онези личности, които откраднаха архива на Савка Керемидчиева.

3. Ние прилагаме **много снимки**, в които се вижда как Борис Николов предава архива, който е сложен в буркани и укрит в морените при Бивака – Витоша. Аз съм ги заснел.

4. Понеже говори за кражбата на архива на Савка Керемидчиева, трябва да споменем и за предателството на сестри Шкодреви – предадени са ви доказателствата. А вие ще си прецените на кого да вервате, и в коя посока да вървите.

5. Искам да ви предупредя, че има един важен окултен закон. А той е: **„Кой където е завързан и закачен, то рано или късно го придръпват към кола, за който е завързано въжето или синджира.“**

И после няма отвързване от кола! Там седи. И там **вреши!** Знаете ли какво означава глагола „вреши“? Чували ли сте как коза вреши?

6. Защо говорихме за кражбата на архива от „Резньовете“? Защото започнаха да коригират, да редактират Словото на Учителя Дънов и да го отпечатват. И нищо не може да ги спре!

7. Към историята на архива от „Резньовете“ се прилагат снимки на Борис Николов, който ги показва на Вергилий Кръстев и му ги предава.

8. Но накрая се явиха крадците, лъжците и мошениците, и настъпи тяхното царство, което трае и до днес – 2015 г.

Да живеят вечно!

СПРАВКА ЗА ТОДОР КОВАЧЕВ

1. В „Изгревът“, том 6, на с. 677 има заглавие „Нарушение на окултните закони. Продажба на салона в гр. Русе. Боян Ковачев.“

На с. 687–700 има заглавие „Салонът в Русе. Тодор Ковачев – внук.“ Това е магнетофонен запис от 26.XI.1966 г. Казано е всичко точно и ясно.

2. В „Изгревът“, том 11, с. 804–809 от 1999 г. има статия от Тодор Ковачев – „Мечът на Духът е Словото“.

От с. 806–809, той описва каква е дейността на Лалка Кръстева.

Нейната снимка се намира в „Изгревът“, том 22, снимка № 806.

3. В „Изгревът“, том 18, с. 862–877 има негова статия „Време“.

А на с. 882 от точка № 23, до с. 884 до точка 27 са моите бележки, и трябваше да отговоря на спорните въпроси. За някои хора те бяха спорни, но не и за мен. Отговорих точно и ясно.

4. Снимките на Тодор Ковачев са:

В „Изгревът“, том 7 – снимка № 51.

В „Изгревът“, том 18 – № 80, 89, 90, 91, 92.

5. Един голям портрет е на с. 100.

В „Изгревът“, том 19 – снимки № 69, 73.

В „Изгревът“, том 23 – снимка № 51.

Един въпрос: Някой да му е публикувал толкова снимки? –
НЯМА ТАКЪВ ЧОВЕК, И НЯМА ДА ГО ИМА ПОВЕЧЕ!

6. За него няма какво да кажа друго, освен това, че аз съм го оставил в „Изгревът“, и затова ще го има заедно с големия портрет от снимка № 100 от том 18.

7. А какво той говори за мен в момента на разни разпитвачи и го записват, с това, той показва и доказва какво представлява да си честен и почтен.

8. Да сте чули да говоря срещу него? Няма такова нещо от мен! Ето тава е най-важното!

Следва мълчанието!.....

ЗАБЕЛЯЗАНИ ГРЕШКИ В „ИЗГРЕВЪТ“, ТОМ 31

Страница 293 - точка 3) съборите от **Синархическата** верига

Страница 600 - точка 12. През **2002 г.** бяха запалени горите

Страница 760 - точка 13. ... Като им вижда вярата, казва, че му се **прощават** греховете ...

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ
сканирани материали

ПОЗДРАВ ЗА НОВАТА ГОДИНА КЪМ ВСИЧКИ
Търново: [Б.и.], 1914, с. 9.

9

ка на Лозата, която не дава плодъ, т. е. не се умножава, сжщо се отсича, а плоднитъ се окастриватъ и нагоряватъ, за да даватъ повече плодъ.

Прочее, да посъемъ сѣмето на любовта и радостта, за да поникне мирътъ въ умоветъ ни; да посъемъ сѣмето на дълготърпението и благостта, за да поникне плодътъ на милосърдието въ сърдцата ни; да посъемъ сѣмето на вѣрата и кротостта, за да поникне плодътъ на въздържанието въ живота ни. По този начинъ пълниятъ ни животъ ще се прояви, сърдцето ни ще се облагороди, интелигентността ни ще просвѣтне, любовта ще се развие и щастието ще се придобие.

Този е възходящиятъ пътъ къмъ Бога за индивида, за обществата и за чловѣчеството.

Само така отъ тръннения вѣнецъ на България ще се изплете великото благо на балканскитъ народи и славянството, — и само по този пътъ тѣ ще дойдатъ до обединение.

ТРИ РАЗРЯДА УЧЕНИЦИ

5 школна лекция на общия окултен клас, 30.III.1922, четвъртък, 7.30 ч. в., ст. София. — В: *Окултни лекции*, дадени на учениците на Всемирното бяло братство. [Кн.] 1. София: [б.и.], 1922, с. 119.

Ученикътъ на окултната школа трѣбва да знае самата истина, великата Истина, тъй както си е; той трѣбва да знае фактитѣ, тъй, както си сж въ природата; той трѣбва да знае какъ дѣйствуватъ законитѣ, принципитѣ. Ни повече, ни по-малко! Нито да ги увеличи, нито да ги намали. Азъ искамъ отъ всинца ви да бъдете тъй доблестни, но не безпощадни. Вашитѣ погрѣшки нито да ги увеличавате, нито да ги намалявате. Всѣка една погрѣшка да я констатируете, като погрѣшка, и обратно, всѣка една добродѣтель, каквато и да е тя, тя е добродѣтель, и всички трѣбва да се радваме, като виждаме една добродѣтель, у когото и да е. Защото, доброто, то е Божествено, а тия погрѣшки, тѣ сж, които обезобразяватъ човѣшкитѣ мисли. Една погрѣшка, колкото и да е малка, трѣбва да я констатируете. И послѣ, правило въ окултната школа е, че никой нѣма право да напомни на единъ ученикъ за неговитѣ минали погрѣшки. Това е едно прѣстъпление! Забѣлѣжете го! Туй, което веднѣжъ природата го е заличила, обърнала е този листъ, никога не обръщайте този сжщия листъ да

ПОЛОЖИТЕЛНИ И ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ В ПРИРОДАТА

1 школна лекция на Общия окултен клас (II година), 6.X.1922, петък, 7 ½ – 9 ч.в., Ст. София. [София]: [б.и.], [1922], с. 55.

ще

бждете искрени и откровени. Азъ не искамъ да ми казвате великъ. Моето желание е въ сърцата ви да гори онази истинска Божествена Любовъ. Любовъ! Въ всъки единъ моментъ въ васъ да има самопожертвуване. Ще се отличавате по това. Азъ казвамъ, и правя. Исамъ и вие да казвате, и да правите. Мога да кажа: азъ заради васъ мога всичко да направя, но утрѣ, като ме поставите на изпитъ, и не го направя, нѣма ли да влѣза въ противорѣчие съ съвѣстѣта си? Защото, въ Бѣлата ложа законътъ е такъвъ: кажешъ ли нѣщо, и не го направишъ, ти ще се изложишъ на едно голѣмо изкушение. Кажи и направи, кажи и направи. За въ бждеще, ние не позволяваме да има само обѣщания. Не, сега кажи и направи. Нищо повече! Исамъ това отъ всички

БОЖИИ БЛАГА

13-а лекция от XXI година на Общия окултен клас (1941–1942), държана от Учителя на 24.XII.1941 г., сряда, 5 ч. сутринта, София–Изгрев. – В: Буден ум и будно сърце. Общ окултен клас, 21 година (1941–1942), том 1, (лекции 1–21). София: Жануа 98, 1999, с. 348.

да ти даде една поука. Много пъти ние при всичките благословения, които Бог ни дал на Земята, вършим престѣпления, вършим грехове. И при това Бог винаги не изменя Своята любов към нас. Когато ни наказва, пак не изменя любовта Си към нас. Наказанието е следствие, което произтича от самите нас. Бог не наказва. Понеже Той е чисто същество, нито една нечиста мисъл не може да остане у Него, всички наши чувства, мисли и постѣпки се връщат към нас. Той ни ги туря да ги носим. Ние наричаме това наказание. Туй е наказание. Та ви казвам къде е погрешката.

СЪДЪРЖАНИЕ

„Изгревът ...“, том 32

Борис Николов и Словото на Учителя Дънов

ПОСВЕЩЕНИЕ: Десятъкът за Господа: разговори с Учителя Дънов	
в Горницата при салона на Изгрева, 1.11.1939 г.,	
Изгрев, София	3
Въведение: Вергилий Кръстев и окования Ангел	6
А. Защо и как бе окован във верига Ангела небесен?	6
Б. Изповедта на Ангела небесен	8
В. Разказанията на прикования Ангел	10
I. Окованият ангел / Борис Николов	15
1. „С Тебе ще съм когато си в скръб“	16
2. „Иде новата култура, новото човечество,	
новия човек ...“ : магнетофонен запис	267
II. Писма от затвора : магнетофонен запис / Борис Николов	413
III. Мисли на ученика / Борис Николов	477
IV. Из неиздадени „Свещени думи“	533
V. Среци с големите и малките братя : спомени и разкази	
на Борис Николов : записани и написани	790
1. Среци с големите братя : магнетофонен запис	791
1.1. Отец Мартин	791
1.2. Звънарницата и изповедта на Борис Николов	795
1.3. Абубекир	821
2. Среци с малките братя	827
Уводни думи	827
2.1. Мирът	828
2.2. Тошката	829
2.3. Дишко	830
2.4. Благодарността	830
2.5. Цветето	831
Ябълката на Каишев	832
2.6. Розите	832
2.7. Белият гълъб	833
2.8. Шар планина. Сърничката	834
2.9. Скъrbят ли животните	834
2.10. Дядо Иван. Гнездо за щъркели	835
2.11. Дядо Иван. Овощната градина	835
2.12. Среци с малките братя – дивият заек	836
2.13. Заякът и кучетата	837
2.14. Скалничетата	837
2.15. Катеричките	838
2.16. Муцинка	839
2.17. Светлият кръг	840
2.18. Овчарските кучета	841
2.19. Ходжата от Каймаклий	842

2.20. Йосиф и сънят за втората позиция	843
2.21. Йосиф като игумен на манастира и браконьерите в гората	844
2.22. Йосиф и мечката стръвница	845
2.23. Йеремия и звънците	846
2.24. Разстрел на кученъто Бубче	847
2.25. Горилата. Канчето с картофите и ремонта на фурните	848
2.26. Синът на мечката	850
2.27. Сивите волчета	851
2.28. Ябълката	852
2.29. Слънчогледът на Паша	852
2.30. Конят	853
2.31. Дивата козичка	854
2.32. Кардиналът	854
2.33. „Иди там – не знай къде. Донеси онова – не знай кое”	855
2.34. Съобразителност	856
2.35. Юйий, юйий, юйий!	857
2.36. Живите барометри	858
2.37. Молитвата на църкелите	859
2.38. Пъстървите	859
2.39. Бианка – пеещото куче	860
2.40. Орелът	861
2.41. Гърлю – водният скорец	862
2.42. Белите скали и скитникът	863
2.43. Скалите	865
2.44. Скворчето	865
2.45. Сърничката	867
2.46. Еленът	868
2.47. Бадемите	868
2.48. Пусак	869
2.49. Дядо Русин	869
2.50. Мравките	870
2.51. Звънарят Никифор	870
2.52. Самодивските поляни	873
2.53. Къртипеня	874
2.54. Майка	875
2.55. Манастирчето „Св. Спас”	876
2.56. Михаил Ковачът	877
2.57. Последната борба	878
2.58. Битката на момите	880
2.59. Свободата	882
2.60. Среци с малките братя – пъстървите	883
2.61. Златната гривня	884
2.62. Дяноко колелото	886
2.63. Животните – нашите по-малки братя	887
2.64. Месецът на смъртта. Последният огън	890
2.65. Абубекир	892
2.66. Гърбавият роб	895

Бележки за разказите и срещите с малките братя / Вергилий Кръстев	898
VI. Хороскопи / Светозар Няголов	904
1. Борис Николов Дойнов	905
2. Мария Михайлова Тодорова	925
3. Гавраил Велев Величков	940
Бележки / Вергилий Кръстев	953
Спомени и стихове за Светозар / Георги Иванов	954
Сканирани документи на Борис Николов и	
Галилей Величков	963
1. Стенограми на Борис Николов от затвора 1958–1963 г.	964
2. Писмо на Учителя Дънов до Гавраил (Галилей) Величков: 16 март 1944 г.	972
Бележка / Вергилий Кръстев	973
3. Фактура № 2770 / 4.12.1958 г. от „Всестранни услуги“ – София за покупка (№ 1190) на цигулка и други вещи, платени (1500 лв.) от Гаврил Велев Величков	974
4. Фактура № 01361 / 5.12.1958 г. от „Всестранни услуги“ – София за покупка на маса за стенографите и други вещи, платени (420 лв.) от Гаврил Велев Величков	975
Справка / Вергилий Кръстев	976
VII. Записки от беседи на Учителя Дънов по стенограми	
на Боян Боев, дешифрирани от Борис Николов :	
магнетофонен запис 1972–1973 г.	977
1. Божественото посещение : 26 септ. 1941 г. на Големият Резен	978
2. Който има уши, нека слуша : Неделна беседа, 28 септ. 1941 г. в 10 ч. с.	979
3. Чистият живот : I год. на ООК, първите лекции	981
4. Неделно утринно слово : 13 юли 1941 г.	984
5. Неделна беседа : 13 [т.е. 14] дек. 1941 г.	985
6. Неделно утринно слово : 5 окт. 1941 г.	985
7. Неделна беседа : 5 окт. 1941 г.	986
8. Общ окултен клас : 8 окт. 1941 г.	987
9. Трите метода на природата : ООК, I г., 2 лекция [2 март 1922 г.]	988
10. Младежки окултен клас : 10 окт. 1941 г.	990
11. Неделна беседа : 12 окт. 1941 г.	990
12. Общ окултен клас : 15 ноем. [т.е. октомври] 1941 г., сряда ...	990
13. Младежки окултен клас : 17 окт. 1941 г.	992
14. Неделно утринно слово : 19 окт. 1941 г.	992
15. Неделна беседа : 19 окт. 1941 г.	993
16. Общ окултен клас : 22 окт. 1941 г., сряда	995
Бележка за съдържанието на стенограмата на Боян Боев / Борис Николов	995
17. Слово : 24 окт. 1941 г.	997
18. Общ окултен клас : сряда, 3 дек. 1941 г.	998

19. Из неделни беседи : от 23 до 28 ноем. 1941 г.	1001
20. Неделна беседа : 30 ноем. 1941 г.	1005
21. Слово : 5 дек. 1941 г.	1006
22. Неделно утринно слово и неделна беседа : 7 дек. 1941 г. ..	1007
23. Новогодишна беседа : 31 дек. 1941 г. срещу 1 ян. 1942 г., 12 часа полунощ	1009
24. Неделна беседа : 11 ян. 1942 г.	1012
25. Неделно утринно слово : 11 ян. 1942 г.	1016
26. Неделно утринно слово : 18 ян. 1942 г.	1018
27. Неделна беседа : 18 ян. 1942 г.	1018
28. Неделно утринно слово : 25 ян. 1942 г.	1020
29. Неделна беседа : 25 ян. 1942 г.	1021
30. Неделна беседа : 2 [т.е. 1] март 1942 г.	1023
31. Празникът на Пролетта : 22 март 1942 г. и неделно утринно слово и неделна беседа, държани през този ден	1024
32. Общ окултен клас : 3 апр. 1942 г.	1026
33. Люби и обичай : 8 апр. 1942 г.	1029
34. Края на една беседа, държана на 5 апр. 1942 г.	1030
35. Общ окултен клас : 15 апр. 1942 г.	1030
36. Младежки окултен клас : 17 апр. 1942 г.	1031
37. Неделно утринно слово : 19 апр. 1942 г.	1033
38. Неделна беседа : 19 апр. 1942 г.	1036
39. Мистичен поглед върху живота : Неделно утринно слово, 7 юни 1942 г.	1038
Бележка за съдържанието на стенограмата на Боян Боев / Борис Николов	1040
40. Идването на новата култура : беседа-разговор с Учителя на 7-те Рилски езера : държана на 1 юлий 1942 г.	1042
Бележка за работата по стенограмите на Боян Боев / Борис Николов	1043

VIII. Записки от беседи на Учителя Дънов по стенограми

на Савка Керемидчиева, дешифрирани от Борис Николов : магнетофонен запис 1972–1973 г.	1044
1. Възвишената мисъл : 6 авг. 1941 г.	1045
2. Младежки окултен клас : 24 окт. 1941 г., петък, 5 часа сутринта	1046
3. Закон на Опуленс : из кн. „Смени в природата”, ООК, 9 ян. 1929 г., сряда, 6.14 ч.	1046
Бележки за съдържанието на стенограмата на Савка Керемидчиева / Борис Николов	1050
4. Из писмо на Учителя до Величко Гръблешев, 14 март 1930 г.	1050
5. Ако аз ви кажа три неща : 19 окт. 1941 г., неделя	1051
6. Младежки окултен клас : 20 юли 1928 г., петък	1052
Бележки по съдържанието на стенограмата на Савка Керемидчиева / Борис Николов	1052
7. Общ окултен клас : 19 [т.е. 29] февр. 1928 г., сряда	1053

8. Беседа от Учителя : държана пред духовна група, 1 март 1926 г.	1054
Бележки по съдържанието на стенограмата на Савка Керемидчиева / Борис Николов	1056
9. Несполучлив опит на духовната група 1925 г.	1058
Идеята за разчитането на стенограмите и реализирането ѝ в програмата на „Изгревът“ / Вергилий Кръстев	1060
Справка за Боян Златарев	1061
Сканирани документи на Боян Боев, Борис Николов у	
Савка Керемидчиева	1062
1. Стенограма на Боян Боев	1063
Бележки на д-р Вергилий Кръстев	1083
2. Стенограма на Боян Боев, разчетена от Борис Николов със стенографски текст	1084
Бележки на д-р Вергилий Кръстев	1099
3. Стенографски и ръкописен текст на Борис Николов, с който удостоверява дешифрирането на стенограмите на Боян Боев	1100
Бележки на д-р Вергилий Кръстев	1101
4. Тетрадка на Савка Керемидчиева – Аверуни, с ръкопис и стенографски текст	1102
Бележки на д-р Вергилий Кръстев	1106
5. Стенограма на Савка Керемидчиева от обратната страна на нейна тетрадка	1107
Бележки на д-р Вергилий Кръстев	1118
6. Стенограма на Савка Керемидчиева, разчетена от Борис Николов със стенографски текст (5.03.1973 г.)	1119
7. Посвещение на Вергилий от Борис Николов	1130
IX. Духът на Истината и Духът на заблудението	
в днешните човеци в България / Вергилий Кръстев	1131
Архивите със Словото на Учителя Дънов на бивака „Ел Шадай“ и „Резньовите“ на Витоша	
Бивака „Ел Шадай“ на Витоша	1132
1. Как се откри Бивака „Ел Шадай“ на Витоша и къде се дъна Словото на Учителя Дънов?	1132
Боян Боев – текст и снимки в „Изгревът“	1133
2. Истината за архива на Савка Керемидчиева. Съкровището при морените на Бивака	1134
Борис Николов – снимки в „Изгревът“	
Георги Радев – снимки в „Изгревът“	
Димитри Стоянов – снимки в „Изгревът“	1134
Архивът при Бивака „Ел Шадай“ на Савка Керемидчиева	1137
Петър Филипов – снимки в „Изгревът“	1139
„Резньовите“ на Витоша	1140
3. Авторско право върху беседите на Учителя	1140
4. Кой съхрани и опази непечатаното Слово на Учителя? Трите крабхи	1140

5. Съдбата на архива от „Резньовете“ на Витоша	1140
6. Продажба на открадния архив	1141
7. Къде са 8-те куфара	1141
8. Спомените на Борис Николов (1902–1992)	1141
9. Великата лъжа на Великия изкусител. Кражбата на архива от „Резньовете“ и съдбата му	1142
10. Духът на заблудението и Духът на опорочението в деянията на човеците земни	1142
11. Архивът на Савка Керемидчиева	1143
12. Кражбата на архива на Савка Керемидчиева и последствията : бележки	1144
13. Свещените думи на Учителя : бележки	1144
14. Кой и защо иска да изхвърли „Изгревът“, том 14 и „Свещени думи“ на Учителя Дънов към ученика	1145
15. Циркулярно писмо на сестри Шкодревци	1145
16. Отговорът на писмото на сестри Шкодревци	1146
17. Престъпленията срещу „Изгревът“	1147
18. Словото на Учителя и „Изгревът“	1148
Заклучение	1149
Тодор Ковачев : справка	1150
Забелязани грешки в „Изгревът“, т. 31	1150
ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ ДЪНОВ : сканирани материали	1151
1914 г. Поздрав за новата година към всички. Търново: [б.и.], 1914, с. 9.	1151
1922 г. Три разряда ученици. 5 школна лекция на общия окултен клас, 30.III.1922, четвъртък, 7.30 ч. в., ст. София. – В: <i>Окултни лекции</i> , дадени на учениците на Всемирното бяло братство. [Кн.] 1. София: [б.и.], 1922, с. 119.	1152
Положителни и отрицателни сили в природата. 1 школна лекция на Общия окултен клас (II година), 6.X.1922, петък, 7 ½ – 9 ч.в., Ст. София. [София]: [б.и.], [1922], с. 55.	1153
1941 г. Божии блага. 13-а лекция от XXI година на Общия окултен клас (1941–1942), държана от Учителя на 24.XII.1941 г., сряда, 5 ч. сутринта, София–Изгрев. – В: <i>Буден ум и будно сърце</i> . Общ окултен клас, 21 година (1941–1942), том 1, (лекции 1–21). София: Жануа 98, 1999, с. 348.	1153
Съдържание	1154

ИЗГРЕВЪТ
на Бялото Братство пее и свири, учи и живее

том 32
Борис Николов
и
Словото на Учителя Дънов

съставител и редактор
Вергилий Николов Кръстев

компютърна обработка на илюстративния и снимков материал
Вихър Ангелов Пенков

компютърен набор
Полина Тодорова Петкова, от Видин
Буряна Ангелова Пенкова – хороскопи
Ефросина Антонова Ангелова-Пенкова – допълнителни текстове,
съдържание

съдържание, коректура, оформление, предпечатна подготовка
Ефросина Ангелова-Пенкова

издател
Житен клас, София, 2016
web site: <http://www.izgrevat.com>

печатница
Симолини, София

